

Giới thiệu Cực Phẩm Độc Thân Convert

Tướng mạo xấu xí Liễu Vĩnh, quyết định lấy cái chết đến kết thúc mình khổ cực nhân sinh. Nào có thể đoán được nhảy lầu trên đường đập trúng hạ phàm Suy Thần, bắt đầu từ đó rồi một đoạn cười vang ả tọa cùng nghịch tập thành cao soái phú kinh lịch!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Tự sát nện vào BMW

"Liễu Vĩnh", một cái mỗi khi người niệm lên, liền hội đem hấn cùng 'Phong lưu phóng khoáng' 'Tài hoa hơn người' liên hệ với nhau danh tự.

Nhưng này 'Liễu Vĩnh' là Bắc Tống người, mà trong hiện thực 'Liễu Vĩnh' tại khố miệng mang theo cười trào phúng trong ý, tại nhà mình kiểu cũ Lenovo máy tính để bàn có chút mờ tối màn hình bên trên quyền tiền chuyên mục đánh xuống 'Liễu Vĩnh' hai chữ về sau, đứng lên, sửa sang lại mình áo sơ mi trắng, đi vào bên trong căn phòng lập kiểu áo kính trước đó, đánh giá đến tấm gương bên trong mình.

Lần này dò xét 'Liễu Vĩnh' hết sức cẩn thận, bởi vì hấn biết đây là mình một lần cuối cùng.

Tấm gương bên trong 'Liễu Vĩnh' một mét sáu tám vóc dáng, một trăm năm mươi cân thể trọng, độ dày giống như treo hai cây lạp xưởng bờ môi, sưng lên giống như Cáp Mô đồng dạng mí mắt trên, cộng thêm da tay ngăm đen.

Cứ việc biết là một lần cuối cùng, nhưng 'Liễu Vĩnh' vẫn là không nhịn được đối với mình tướng mạo bất đắc dĩ cười khổ; "Liễu Vĩnh, ngươi làm sao hội trưởng thành cái dạng này đâu, ngươi còn có cái gì có thể làm cho người thấy vừa mắt sao?"

Kỳ thật 'Liễu Vĩnh' trên thân vẫn là có ưu điểm, cái kia chính là tâm địa của hấn coi như thiện lương, đương nhiên đây là hấn tại khi 16 tuổi, bồi lão đại nhóm xinh đẹp tỷ tỷ ngũ ba ngày, nhưng lại không dám vượt qua ranh giới một bước mà lấy được Đánh Giá.

Đương nhiên, cái này Đánh Giá về sau có sự, đối với Liễu Vĩnh cũng có chút để bị thương rồi. Bị mang theo 'Thiện lương chi danh' Liễu Vĩnh, bị bạn thân xinh đẹp tỷ tỷ tại thứ ba tối nửa đêm về sáng đuổi xuống giường, về sau càng là đuổi ra rồi nhà.

Tại về sau, bạn thân xinh đẹp tỷ tỷ tìm một cái nghe nói tướng mạo cực giống Tạ Đình Phong Anh Tuấn nam tử, sau đó trải qua theo nghe nói 'Hạnh phúc như là truyện cổ tích kết cục kiểu sinh hoạt'.

Mà 'Liễu Vĩnh' nhưng từ này giống như nhận nguyên rủa đồng dạng, bị triệt để đánh tại rồi hiện lạnh trên cây cột, cũng bởi vậy dẫn đến hấn ngũ quan cùng dáng người dần dần vận vẹo, cho tới hôm nay Liễu Vĩnh hai mươi ba tuổi.

Đương nhiên, một chút 'Hào hữu thân bằng' vẫn là hội tại lúc gặp mặt, thiện ý an ủi 'Liễu Vĩnh'.

Như là đàm luận tướng mạo, các nàng hội đối 'Liễu Vĩnh' nói; "Liễu Vĩnh a, kỳ thật tướng mạo không trọng yếu, tâm địa mới trọng yếu nhất". Nhưng mỗi lần Liễu Vĩnh cũng sẽ ở đáy lòng nói thầm; "Vừa tướng mạo không trọng yếu, tâm địa mới trọng yếu, vì cái gì không đem các ngươi 'Thân bằng hảo hữu' nhà cô nương xinh đẹp' giới thiệu cho ta!"

Đàm luận đến thân cao bên trên, 'Thân bằng hảo hữu nhóm' thêm hội an ủi; "Liễu Vĩnh a! Nam nhân hai mươi ba còn mạnh hơn một chuôi, cho nên ngươi không nên gấp gáp."

Bây giờ Liễu Vĩnh tính một cái tuổi của mình, đã hai mươi ba rồi, thế là hấn tự giễu nói; "Nếu như mình còn sống, không biết những này an ủi người, sau này còn hội tìm lý do gì an ủi hấn, thật là khiến người ta chờ mong!"

Đối tấm gương 'Liễu Vĩnh' sửa sang lại một mực không nỡ lòng bỏ mặc áo sơ mi trắng.

Đương nhiên, không phải áo sơ mi trắng đất cỡ nào, mà là thân hình của hấn thật sự là không thích hợp, đồng thời còn có một chút, cái kia chính là tại trước đây không lâu, khi hấn mặc bộ này áo sơ mi trắng, đi tìm hấn hai tay bạn gái thời điểm, đối phương thế mà tại cùng một tên tướng mạo chỉ có thể nói là đồng dạng nam tử trên giường "hày nọ í í í".

Quá đáng hơn là, lúc đó, bị phần nộ 'Liễu Vĩnh' phát hiện bạn gái, tại ban sơ bối rối về sau, thế mà thân thể trần truồng đối 'Liễu Vĩnh' 'Hung hăng càn quấy' kêu to; "Nếu như ngươi có 'Tiêu hân' một nửa đẹp trai, ta cũng không sẽ dạng này, vấn đề là ngươi mặc vào áo sơ mi trắng cũng không che giấu được ngươi giống như Trần Quan Tây đồng dạng tướng mạo!"

Trái tim con người, có đôi khi là rất yếu đuối, liền như là bây giờ 'Liễu Vĩnh', khi hấn tự cho là từ bỏ hết thảy tôn nghiêm, tìm một cái không quá xinh đẹp, đồng thời mang theo ba đứa hài tử, kết quả hai lần cưới nữ nhân, chuẩn bị cứ như vậy 'Chấp nhận' lấy, sống hết đời thời điểm, hành động của đối phương cũng lời nói, triệt để để bị thế giới này đau thấu tim Liễu Vĩnh sụp đổ.

Lúc đó 'Liễu Vĩnh' dùng tay ghì chặt cổ của đối phương, là chuẩn bị giết chết đối phương, nhưng lộn xộn đầu giường bài trí một chiếc gương, chiếu rọi xuất 'Liễu Vĩnh' tương mạo, để 'Liễu Vĩnh' buông lỏng tay ra.

Sở dĩ lâm thời thu tay lại, cũng không phải Liễu Vĩnh nghĩ đến rồi giết người về sau hậu quả, cùng pháp luật chờ nhân tố, mà là 'Liễu Vĩnh' đột nhiên cảm thấy 'Có lẽ' cái này chính là hãn xấu xí. Hãn là tiếp nhận vận mệnh.

Thế là Liễu Vĩnh tại 'Giàn phu' 'Trộn mắt hốc mồm' bên trong, nói một câu làm cho đối phương hai người kém chút học máu "Chúc các người gian tình thiên trường địa cửu!" Về sau, về tới mình phòng thuê bên trong.

Trở lại phòng trọ mấy ngày thời gian nôi, Liễu Vĩnh đều một mực đem mình nhốt ở trong phòng, nhưng hãn lại không phải đem mình nhốt ở trong phòng chuẩn bị chữa trị tâm linh bị thương, mà là quyết định tự sát.

Tại hãn tại đem mình cuối cùng một mao tiền dùng mạng lưới hiển cho sau khi ra ngoài, hãn cũng nghĩ tốt mình tử vong phương thức.

"Cái kia chính là nhảy lầu. "

Sở dĩ lựa chọn nhảy lầu, mà không phải này quỹ, hoặc là thả người hổ vườn, những này ngu xuẩn tử vong phương thức, là đi qua Liễu Vĩnh 'Nghĩ sâu tính kỹ', bởi vì nhảy lầu có thể chính diện hướng phía dưới, đến lúc đó hãn liền có thể không dùng lại nhìn thấy mình khổ cực mặt.

Hết thấy chuẩn bị sẵn sàng, Liễu Vĩnh thu hồi nhìn về phía tấm gương bên trong ánh mắt, sau đó một cái bước xa, lao ra mình ở vào ba mươi hai lầu cửa sổ. Trong nháy mắt tiếng gió gào thét, tại Liễu Vĩnh vang lên bên tai.

Này lúc ngoài cửa sổ 'Điện Thiểm Lôi Minh', vừa mới còn giữa ban ngày thiên địa một nháy mắt lờ mờ như đêm tối. Bất quá, đây hết thấy cùng Liễu Vĩnh đều không có quan hệ rồi, bởi vì hãn từ mình ba mươi hai lầu phòng thuê nhảy ra về sau, liền nhắm lên con mắt.

Liễu Vĩnh nhảy ra dưới lầu, một tên mọc ra một trương miệng rộng một đôi mắt tam giác khô gầy tên hèn mọn chính lơ lửng ở giữa không trung nhìn lên lầu 18 bên trong một đôi nam nữ ban ngày "này nó í ề í ề", cái kia tên hèn mọn có thể 'Chi thiên thê' hãn chỉ là vừa mới đi ngang qua, trùng hợp nhìn thoáng qua.

Nhưng chính là cái nhìn này, tựa hồ xúc phạm rồi một loại nào đó cấm kỵ, một nháy mắt hạ xuống Thiên Phật, cái này khiến cái kia tên hèn mọn ngang đầu nói thảm "Lôi Công con mẹ nó người quân còn thật rộng. " nhưng sau đó hãn liền trong nháy mắt mở to hai mắt; "Ta dựa vào, thêm Hạ Giới lão đại nhóm sao?"

Cái kia tên hèn mọn sở dĩ hội hiểu lầm, hoàn toàn là này lúc Liễu Vĩnh tư thế cho hãn ảo giác, bởi vì Liễu Vĩnh vì không chết rồi khi nhìn đến mình tương mạo, là lựa chọn đầu hướng phía dưới, hai tay mở ra phương thức nhảy lầu.

Động tác như vậy, nhất là ở đây lúc mờ tối thời tiết dưới, xem ở lơ lửng giữa không trung tên hèn mọn trong mắt, liền cho hãn một cái phán đoán sai lầm, hãn coi là đây là hãn Thiên Giới đồng sự, đang cho hãn một cái kiểu tây ôm, thế là hãn cũng giang hai cánh tay, nghênh đón tiếp lấy.

"Bành. "

Kịch liệt va chạm, để cư xá lười biếng bảo an trong nháy mắt vọt lên, sau đó lệch ra đội mũ vọt ra công thất, sau đó hãn tròn tròn mắt, chỉ gặp một cỗ BMW động cơ đập lên một tên nam tử giống như Cáp Mô đồng dạng ghé vào phía trên, mà tại dưới thân thể của hãn lồm xồm xuống dưới cùng nhau dấu vết hình người BMW động cơ đóng, cháy xuôi một phiến đỏ thẫm máu tươi.

"Đâm chết người. " bảo an trong nháy mắt kêu to.

Bảo an rống to, để mới đi ra khỏi xa mấy bước quay đầu ngu ngơ nữ chủ xe trong nháy mắt xấu hổ, chỉ tăng trưởng tương tịnh lệ nữ chủ xe quay đầu liền cho bảo an một cái bàn tay; "Người tên gì gọi, người không nhìn thấy xe của ta, là tại chỗ đậu xe bên trên sao?"

"Trần. "

Bảo an bị nữ chủ xe quật về sau, bụng bít lấy mình lửa nóng gương mặt, đối chủ xe lúng túng cười cười, sau đó lập tức lần nữa kêu to; "Người chết, người chết, nhanh cứu người a. "

Gặp bảo an 'Nhấn nhục chịu đựng' đáng vẽ, tịnh lệ nữ chủ xe mới tính tiêu tan một chút khí, nhưng sau đó nhìn về phía mình BMW 3 20, tịnh lệ nữ tử trong nháy mắt thêm lộ ra một bộ đau lòng thần sắc.

"Ba mươi hai vạn a! Ta ba mươi hai vạn a!"

Nữ chủ xe tại nội tâm cuồng hồng, sau đó nàng bắt đầu vây quanh ghé vào nàng BMW động cơ đập lên Liễu Vĩnh đi dạo, muốn nhìn một chút đối phương có phải hay không còn có khí, đương nhiên nàng được không phải chuẩn bị cứu người, mà là muốn cùng đối phương thương lượng một chút xe thường thế nào.

Chuyển rồi vài vòng, thấy đối phương không có chút nào một tia phản ứng, nữ chủ xe hoảng sợ lắm bản; "Không sẽ chết a?" Sở dĩ hỏi như vậy, cũng là nàng không có nhìn thấy Liễu Vĩnh là từ ba mươi hai lầu nhảy xuống, nếu không nàng sớm lần mất xa xa.

Thử hỏi ba mươi hai lầu nhảy xuống có thể sống sao, đáp án đương nhiên là không thể nào.

"Không biết. "

Một tiếng hư nhược trả lời, để chuẩn bị quay đầu chạy nữ chủ xe ngừng thân thể, sau đó thận trọng đối ghé vào trên xe mình Liễu Vĩnh hỏi nói; "Là người đang nói chuyện sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chọc giận bản tiên rồi

(viết sách tựa như câu Thần báii phạt đồng dạng, rất là buồn tẻ cùng long đông, cho nên 'Là lạ' hi vọng các vị đọc sách đại thần có thể khê mở người kim chi, cho là lạ một chút duy trì, lưu cái nói, cất giữ, là lạ đều hội hết sức cảm kích, nếu như có thể đưa hoa tươi cùng hồng bao, cái kia là lạ ngay tại cái này quý lạ rồi. Giống như ta mở đầu nói, viết sách tựa như câu Thần, Thần Tiên nếu như không cho một điểm nhắc nhở hoặc là ban thưởng, tác giả là không biết mình sách có người hay không nhìn, cho nên các vị đại thần, van cầu các người cho điểm nhắc nhở a!)

Bảo an kêu sợ hãi, kỳ thật đã đánh thức Liễu Vĩnh, nhưng toàn thân đau buốt nhức, lại làm cho hắn một lúc không cách nào đứng dậy, nghĩ đến vừa rồi nhảy lầu một màn, Liễu Vĩnh trực giác đến 'Khó có thể tin' .

Hắn thể mà trên không trung ôm một người, a, không, là một cái Thần Tiên, hơn nữa còn là một người đáng đáp cùng hắn Liễu Vĩnh 'Tương xứng' Thần Tiên.

Đương nhiên 'Thần Tiên' là đối phương tự xưng, bất quá Liễu Vĩnh là không tin, hắn cho rằng đối phương là một người điên, dù sao lớn lên đối phương cái dạng kia, còn có thể hỗn thành thần tiên làm sao có thể.

Nhìn xem 'Liễu Vĩnh' bây giờ đáng vẻ, liền biết rồi lớn lên bọn hắn cái dạng này, muốn hỗn thành thần tiên có bao nhiêu khó, dù sao Liễu Vĩnh đến bây giờ ngay cả người bình thường đều không có có hỗn thành.

Bất quá, Liễu Vĩnh đối với đối phương diễn kỹ vẫn là hết sức tán thưởng, bởi vì liền xem như tại sắp chết đi trước một khắc, đối phương còn ôm lấy Liễu Vĩnh dùng vẻ kinh ngạc kêu to; "Ta dựa vào, người lại là tại tự sát, người được hại chết bản thần rồi?"

Liền cái này chuyên nghiệp thái độ, để Liễu Vĩnh cảm thấy đối phương liền xem như bệnh tâm thần, cũng tuyệt đối là cái chuyên nghiệp bệnh tâm thần.

"Không sẽ chết a?"

Ngay tại này lúc, cùng nhau không xác định giọng nữ, tại Liễu Vĩnh vang lên bên tai, đạo thanh âm này uyển chuyển mềm mại Liễu Vĩnh chỉ nghe thanh âm liền biết đối phương hẳn là vị tướng mạo không tệ nữ nhân, cái này khiến hắn buồn bực về nói; "Không biết nói. "

Không đáp lời còn tốt, lần này lời nói, Liễu Vĩnh xem như biết tỏ ông vò vẽ là thể nào bị đâm rồi. Chỉ nghe cái kia nói giọng nữ dễ nghe, tại sừng sốt một chút về sau, bắt đầu rồi giống như gà mẹ kiểu không ngừng chỉ trích.

"Người là làm gì Đông Đông, vì cái gì hội như là một con con ech lười đồng dạng ghé vào trên xe của ta, cũng đem xe của ta đập bể một khối lớn, người biết xe ta đây bao nhiêu tiền không? Người thường nổi sao? Không được, người muốn nói cho ta biết người tên là gì, ở nơi nào làm việc, giấy căn cước số nhiều ít, vạn nhất người chạy, hoặc là không nhận nợ. . . ?"

Nữ chủ xe liền tiếp chỉ trích, để lúc đầu toàn thân mềm nhũn Liễu Vĩnh xấu hổ nhảy lên một cái; "Con mẹ nó chứ cái này tự sát đâu, người xong chưa!" .

Sau đó Liễu Vĩnh chỉ vào trước mặt ngày xưa hắn cần ngưỡng vọng 'Nữ thần cấp nữ chủ xe' cũng mặc kệ đối phương đáng đáp như thế nào yếu điệu mỹ lệ kêu to nói; "Ta là cái gì Đông Đông, ta không phải cái gì Đông Đông, ta là người, người nhìn không ra ta là người sao? Xe của người bị ta đập bể có đúng không, bẹp liền bẹp, liền người cái này hung ác bộ dáng, người tin hay không, ta lập tức bên trên ba mươi hai lầu, lại nhảy xuống nện người một lần."

Người mặc váy bò, lộ ra yếu điệu đôi chân dài Diên Ly cho tới bây giờ không có đụng phải loại tình cảnh này, nên biết nói ngày xưa tất cả nam nhân chỉ cần thấy được tướng mạo của nàng đáng người liền hội lập tức lễ nhượng ba phần, bây giờ trước mặt cái này nam nhân, đang đập nàng xe về sau, thể mà còn đối nàng rống to, cái này khiến đầu óc của nàng một nháy mắt có chút chập mạch.

Ngươi Diên Ly, để gào thét lớn phát tiết một trận Liễu Vĩnh đột nhiên cảm thấy có chút xấu hổ, dù sao đối phương là nữ nhân vẫn là cái nữ nhân xinh đẹp, mình dạng này đập người ta xe, còn vô lý gào thét, là có chút quá mức.

Mà tại Liễu Vĩnh trầm ngâm phiến khắc, Điền Ly đã từ ngu ngơ trạng thái bên trong lấy lại tinh thần, cùng lúc cũng thấy rõ Liễu Vĩnh tướng mạo. Cái này xem xét không sao, lúc đó liền đem Điền Ly bị hù nội tâm run lên; "Ai u mẹ, trên cái thế giới này thế mà còn có lớn lên người cái dạng này người. "

Chỉ gặp 'Liễu Vĩnh' che kín vỏ khô gương mặt bên trên, thế mà mọc ra một trương kinh khủng 'Giương ra' liền hội đến vành tai miệng rộng,

Nếu như cái này còn không coi vào đầu lời nói, như vậy ánh mắt của đối phương thì càng kỳ lạ, thế mà giống như đậu xanh đồng dạng nhỏ, đồng thời một mực ừng ục chuyển động, cũng chớp động lên xào trá quang mang, cái này khiến Điền Ly nhìn không được lập tức đem đối phương cùng 'Sắc lang' 'Biến thái cuồng' liên hệ với nhau.

Liền cái này tướng mạo, lại phối hợp bây giờ thần ngược lộn ra đen kịt làn da hình tượng, thật sự là để Điền Ly không muốn cùng đối phương có bất kỳ giao tế.

Bất quá, vừa nghĩ tới mình hư hao BMW còn không có có chiếm được thuyết pháp, Điền Ly không thể không nhìn ở buồn nôn, cau mày run giọng mở miệng nói; "Người. . . Không muốn ý vào người xấu, liền muốn quyết nợ, nếu như người không cho ta một cái thuyết pháp, ta tuyệt đối cùng người không để yên. "

Lúc đầu, Liễu Vĩnh còn muốn cùng đối phương nói lời xin lỗi cái gì, nhưng nghe xong đối phương lời này, nhất là trực chỉ hấn tướng mạo xấu xí lời nói, trong nháy mắt liền nổi giận. Dù sao đánh người còn không đánh mặt đầu, đối phương thế mà mắng chửi người trực tiếp vạch khuyết điểm. Thế là Liễu Vĩnh thu hồi vừa mới hồ thẹn, giống như một cái vỏ lại đồng dạng tiến tới một bước ưỡn ngực gọi nói; "Người muốn cùng ta làm sao cái không để yên pháp!"

Liễu Vĩnh nói câu nói này thần sắc, lại phối hợp hấn tứ chi động tác, rất giống một cái đùa giỡn phụ nữ đang hoảng vô si lưu manh, thẳng đem Điền Ly dọa đến che ngực 'Đang đang đang' lui ba bước hoảng sợ kêu to; "Người. . . Người muốn làm gì?"

Điền Ly lúc đó không sao, lại vừa vịn bị xuống lầu tìm Điền Ly chồng nàng Nhân Bảo nghe thấy. Cao gầy Nhân Bảo, gặp lão bà bị khi dễ, tại chỗ liền bạo phát. Chỉ gặp hấn một cái bước xa xông lên, bất chấp tất cả, đối Liễu Vĩnh chính là một cước.

Tại dùng lực một cước đem Liễu Vĩnh đá ngã lăn về sau, Nhân Bảo còn cảm thấy chưa đủ nghiền, thêm dạng chân đến Liễu Vĩnh trên thân, dùng nắm đấm đối Liễu Vĩnh mặt chính là 'Ba ba. . .' mấy quyền, cũng một bên đánh, còn vừa mắng; "Mẹ noi, lại dám khi dễ nữ nhân ta, người cũng không hỏi thăm một chút ta Nhân Bảo là làm gì, ta không phải đánh để người mẹ cũng không nhận ra người. "

"Đừng đánh nữa, đừng đánh nữa!"

Lúc này, Điền Ly phản ứng lại, nàng biết được không thể để cho Nhân Bảo cho Liễu Vĩnh làm hồng rồi, cũng không phải nàng tâm địa hơn thiện lương, mà là nàng biết, lão công mình xuất thủ luôn luôn không có nặng nhẹ, vịn nhất đem Liễu Vĩnh trên người cái nào đó bộ kiện làm hồng rồi, đối phương coi như thật không bởi thường xe của mình rồi.

Thế là Điền Ly mau tới tiến đến kéo Nhân Bảo.

Mà này lúc đã tiến vào cuồng bạo trạng thái Nhân Bảo đối với đến đây khuyên can Điền Ly hiển nhiên rất khó chịu, tại đem đối phương đẩy lên một bên về sau, tiếp tục dùng nắm đấm đối Liễu Vĩnh một trận đập loạn.

Một bên đánh, còn vừa mắng; "Liền người, thế mà cũng dám khi dễ nữ nhân ta, cũng không nhìn một chút dung mạo người cái dạng này. "

Từng quyền đòn nghiêm trọng làm cho Liễu Vĩnh dần dần u ám, hấn không có muốn phản kháng, lúc đầu hấn chính là muốn muốn chết, vừa nhảy lầu không có ngã chết, như vậy bị người đánh chết cũng không tệ, ồm ý nghĩ thế này Liễu Vĩnh từ bỏ tất cả chống cự.

Ngay tại Liễu Vĩnh mất đi ý thức thời điểm, một cái khác nói ý thức tiếp quản rồi Liễu Vĩnh thân thể.

Tia ý thức này tại tiếp quản Liễu Vĩnh thân thể về sau, đầu tiên chính là một trận nhả rãnh; "Cái này mẹ hấn trong thân thể đều là cái gì a? Mỡ, rác rưởi, độc tố, trách không được đáng đập như thế dị dạng. "

Cứ việc miệng noi không ngừng nói thăm lấy, nhưng hấn lại không chế Liễu Vĩnh thân thể một tay lấy cười ở Liễu Vĩnh trên người Nhân Bảo đề đi qua.

Đúng vậy, đề cập tới đi.

Mà đánh thẳng khoái hoạt Nhân Bảo, đột nhiên liền cảm thấy thân thể của mình thoát ly mặt đất, sau đó chính bản thân hấn cứ như vậy lửng không bị quăng ra ngoài xa bốn, năm mét, sau đó hấn liền hoảng sợ nhìn thấy đã bị mình đánh biến hình Liễu Vĩnh đứng lên, cũng đối với hấn nói nói; "Người xong chưa!"

Cứ việc kinh dị đối phương khí lực, nhưng Nhân Bảo tuyệt không e sợ, hấn là lưu manh xuất thân, đầu đường đánh nhau khí lực lớn hấn thấy cũng nhiều, nhưng có thể thắng lại không nhiều, dù sao đánh nhau là cái việc cần kỹ thuật, không phải ai khí lực lớn liền có thể thắng.

Thế là hấn nhảy lên đứng lên chỉ vào Liễu Vĩnh quát nhẹ; "Người khi dễ nữ nhân ta, chẳng lẽ không nên nhận trừng phạt. "

"Trừng phạt, lại là trừng phạt. "

Bị phụ thân Liễu Vĩnh thăm thì trong miệng một câu Nhân Bảo nghe không hiểu, sau đó ngẩng đầu nói nói; "Người hỏi một chút nữ nhân người ta khi dễ nàng sao?"

Lúc đầu Nhân Bảo tính cách là không sẽ cùng người khác phân rõ phải trái, nhưng cân nhắc đến đối phương khí lực, coi như mình muốn đánh thắng đối phương cũng cần nỗ lực một chút công phu, cho nên hết sức hiềm thấy quay đầu nhìn về phía Điền Ly, thấy đối phương lắc đầu, Nhân Bảo phiền muộn rồi; "Không có khi dễ người, vậy người hô cái gì?"

"Hắn đáng đáp quá xấu. " Điền Ly sợ hãi trả lời.

Mình bạch rồi, nguyên lai là bởi vì đối phương xấu xí hù dọa.

Cái này khiến Nhân Bảo lập tức quay đầu nhìn về phía Liễu Vĩnh, cẩn thận hơi đánh giá phát hiện đối phương đáng đáp đích thật là xấu xí, thế là nhin không được mắng nói; "Lớn lên a xấu người nói người đi ra làm gì, dọa ta lão bà chẳng lẽ không cần phụ trách. "

Kỳ thật Nhân Bảo muốn nói; "Liên người lớn lên cái dạng này, tại sao không đi chết, đơn giản ảnh hưởng nhân loại gen. " đến cân nhắc đến Liễu Vĩnh cái kia một nhóm người đại lực khí, Nhân Bảo không có nói như vậy tuyệt.

"Bản tiên hận nhất người khác nói ta xấu. "

Nhưng chỉ chỉ là dạng này, bị phụ thân Liễu Vĩnh vẫn là lập tức nổi, mặc dù hắn là Thần Tiên, nhưng tướng mạo vẫn là hắn kiêng kị, tại Thiên Đình thời điểm, từng cái đều là hắn lãnh đạo, hắn chỉ có thể nhẫn, ở nhân gian, hắn làm sao hội thụ cái này điều khí, thế là hắn trực tiếp xông lên trước một phát bắt được Nhân Bảo cổ áo nâng hắn lên cũng hết lớn; "Người lại nói bản tiên một cái xấu chữ. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Cữu phẩm Tiên quan

"Người chính là cái xấu, người sao không đi chết đi, liên người cái này tướng mạo, đơn giản ảnh hưởng giên người, kéo thấp quốc dân hình tượng, quốc gia nên đem loại người như người chủ nghĩa nhân đạo hủy diệt, để tránh người ở chỗ này 'Hại nước hại dân' . "

Nhân Bảo bị Liễu Vĩnh một cái nhắc lên về sau, lúc đó liền nổi, muốn dùng kỹ xảo đem đối phương tách ra, nhưng lại phát hiện mình gần một mét cánh tay, thế mà được rồi không đến đối phương nhỏ bé cánh tay nhỏ, thế là hắn tại 'Đu kiêu rơi vào đường cùng' không thể không dùng bên trên lão bà hắn thường xuyên dùng tuyệt chiêu, bắt đầu đối Liễu Vĩnh dùng ác độc nhất ngôn ngữ mắng lên.

"Người chọc giận bản tiên rồi. "

Lúc đầu phụ thân Liễu Vĩnh Suy Thần còn muốn hù dọa một chút đối phương, làm cho đối phương nhận cái sai coi như xong, dù sao hắn một Thần Tiên, Hạ Giới về sau thế mà khi dễ một phạm nhân, truyền về Thiên Đình thế nhưng là hội bị đồng liêu trò cười.

Nhưng đối phương quá không biết thú vị, một mà tiếp tại Suy Thần trên vết sẹo xát muối, cái này khiến Suy Thần triệt để không quan tâm rồi, dù sao một cái Thần Tiên uy nghiêm là không cho phép kẻ khác khinh nhờn.

Thế là Suy Thần tại rống to về sau, trực tiếp một tay bắt lấy Nhân Bảo cổ áo, một tay bắt lấy Nhân Bảo đai lưng, giống như vòng máy xay gió đồng dạng, bắt đầu chuyển động.

"Mẹ nó, thả ta xuống. . . "

Vừa mới bắt đầu 'Nhân Bảo' còn cực kỳ không phục mắng to không dứt, nhưng theo 'Suy Thần' động tác càng lúc càng nhanh, Nhân Bảo 'Đầu vàng mắt hoa' phía dưới, bắt đầu kêu to cầu xin tha thứ.

Đương nhiên lúc này 'Suy Thần' làm sao có thể hội buông tay, trực tiếp đem đối phương luân động giống như máy bay trực thăng cánh quạt đồng dạng, mới ném ra bên ngoài.

Đứng ở một bên kém chút sợ choáng váng Điền Ly, tập trung nhìn vào, chỉ gặp bị vút trên mặt đất khô tàn không chịu nổi Nhân Bảo này lúc quần áo không chỉnh tề, cũng trực tiếp thành Bạo Tạc Đầu, mất gà chơi, lại đang không ngừng 'Miệng sùi bọt mép' .

"Lão công, lão công. "

Gặp 'Nhân Bảo' thành cái dạng này, 'Diễn Ly' sợ hãi kêu lấy bỏ nhào vào 'Nhân Bảo' bên người, nhưng lại bị 'Nhân Bảo' một thanh đầy ngã trên mặt đất.

Chỉ gặp 'Nhân Bảo' này lúc khỏe miệng lộ ra nụ cười quỷ dị, sau đó giống như uống say đồng dạng lao đảo đứng lên, miệng nơi kêu to; "Ngươi. . . Chờ đi, ta giết chết ngươi. " nhưng thân thể làm thế nào cũng đi không đến Suy Thần bên người.

Đối với cái này 'Suy Thần' trực tiếp lạnh 'Hừ' một tiếng; "Tiểu tử, bản tiên hôm nay trước cho ngươi một cái trừng phạt nho nhỏ, tương lai còn như thế 'Miệng phun chửi bậy', ta liền đem ngươi ném đến trên mặt trăng. " nói xong, Suy Thần hai tay rất tự nhiên làm một cái Phi Thiên kiêu, sau đó bàn chân nhẹ nhảy.

Nhưng cái dạng này hần trọn vẹn bày có ba giây, mới phát hiện không đúng, vì cái gì mình không có cách đối phương càng ngày càng xa?

'Suy Thần' cúi đầu xem xét; "Dựa vào, mình làm sao còn tại trên mặt đất đứng đây đâu?" Muốn lại dùng lực bay lên, lại phát hiện thân thể nặng nề vô cùng. Bấm ngón tay tính toán, Suy Thần lập tức thầm kêu một tiếng, 'Không tốt', nguyên lai hần bị Liễu Vĩnh tiểu tử này trên không trung phá pháp thân, vừa mới càng là làm dùng thần lực, dẫn đến mình thần lực khô kiệt.

"Lần này được phiên toái. "

Ngay tại Suy Thần mặt ủ mày chau thời điểm, 'Ồ ô. . .' xe cảnh sát đến rồi, lần này Suy Thần thật buồn bức rồi, âm thầm nói thầm một câu; 'Lại là công môn người đến!' về sau, Suy Thần ni non rồi một câu; "Liễu Vĩnh tiểu tử, không phải bản tiên không giúp ngươi, thật sự là không thể ra sức. " dứt lời, Suy Thần ý thức tiêu tán, cùng này cùng lúc Liễu Vĩnh thân thể uể oải trên mặt đất.

Gặp cảnh sát đến rồi, Diễn Ly xem như lại có chủ tâm cốt, chỉ gặp nàng kéo lại một tên tuổi trẻ cảnh sát, cũng mặc kệ người ta trở nên mất tự nhiên biểu lộ, kêu to nói; "Cảnh sát đồng chí, ngươi cần phải cho chúng ta làm chủ a, đối phương không chỉ có đập ta xe BMW, còn đánh ngất xiu lão công ta. "

Nghe 'Diễn Ly' vừa nói như vậy, cảnh sát tiểu Diệp biểu lộ trong nháy mắt ngưng trọng lên. Xem ra lần này sự kiện không còn là cùng một chỗ đơn giản nện xe dân sự tranh chấp, vô cùng có khả năng tăng lên thành hình sự vụ án.

Mà thuận lợi phá được cùng một chỗ hình sự vụ án, đây chính là một cái công lớn, hội đề tiểu Diệp tại hần cảnh sát lý lịch bên trên lưu lại dày đặc một bút, chuyện này với hần tương lai lên chức là có lợi ích rất lớn. Thế là cảnh sát tiểu Diệp rất có năng suất vui đầu vào cái này lên trọng đại vụ án bên trong.

Nhưng đi qua 'Cảnh sát tiểu Diệp' điều tra lấy chứng cùng điều lấy màn hình giám sát, cảnh sát tiểu Diệp nổi giận, bởi vì sự thật chứng minh đây tuyệt đối là cùng một chỗ báo án giả ác tính sự kiện.

Đầu tiên, cái gọi là người bị hại 'Nhân Bảo' cứ việc này lúc 'Miệng sùi bọt mép' tạo hình cũng khoa trương điểm, nhưng lại tuyệt đối không có nhận bất kỳ tổn thương, nếu như nhất định phải nói có, vậy cũng là tương đương với một cái có được nửa cân từ lượng người uống một cân rượu trạng thái mà thôi.

Mà cái gọi là 'Người hành hung' Liễu Vĩnh, cảnh sát tiểu Diệp đều không có ý tứ dùng 'Người hành hung' đến xưng hô đối phương, ngươi xem một chút ngươi Nhân Bảo cho người ta đánh thành dạng gì, đơn giản có thể nói là 'Vô cùng thể thảm', đoán chừng người ta cha mẹ tới cũng không nhận ra đối phương.

Về phần tranh chấp nguyên nhân gây ra, Diễn Ly trong miệng chiếc kia bị nện xe BMW, đi qua cảnh sát tiểu Diệp lập đi lập lại quan sát, phát hiện càng là giả dối không có thật sự tình, xe BMW rõ ràng còn rất tốt ở đâu ngừng lại, đừng nói động cơ đóng lổm xuống dưới hình người lớn như vậy một khối, chính là cái gọi là vết máu cũng một tia cũng không có.

Lần này Diễn Ly trọn tròn mắt, năng không cam lòng gọi tới cư xá bảo an, cuối cùng tại bảo an vô trong mắt, cảnh sát tiểu Diệp trừng điệp một 'Hừ' cảnh cáo các nàng nói; "Bảo án giả là rất nghiêm trọng sự kiện, là có khả năng phải bị trách nhiệm hình sự. "

Cảnh sát tiểu Diệp cái này câu nói này trực tiếp để bảo an cùng Diễn Ly rùng mình một cái, sau đó nhao nhao lác đầu.

Cuối cùng đi qua điều giải, cảnh sát tiểu Diệp làm xuất như sau xử lý, đầu tiên đem Liễu Vĩnh đưa vào bệnh viện trị liệu, đợi Liễu Vĩnh thanh tỉnh về sau, 'Diễn Ly' 'Nhân Bảo' vợ chồng hướng đối phương nói xin lỗi, về phần Liễu Vĩnh hội không sẽ khởi tố hai người, vậy liền xem bọn hần song phương lẫn nhau hiệp thương rồi.

Về phần Liễu Vĩnh nằm viện tiền chữa trị, nói nhảm, đương nhiên ngươi Diễn Ly một nhà ra.

Sau một ngày, đang 'Liễu Vĩnh' bị Diễn Ly BMW đưa về đến cư xá thời điểm, hần còn có chút 'Mê man', bởi vì hần có chút không rõ ràng cho lắm đối phương vì cái gì thái độ đối với hần tới một cái một trăm tám mươi độ bước ngoặt lớn, thậm chí đối phương BMW đều mình đã sửa xong, cũng không có để cho mình bồi thường, mang theo đủ loại nghi vấn, Liễu Vĩnh trở lại mình ở vào ba mươi hai tầng phòng thuê.

Nhìn xem gian phòng bên trong mở rộng cửa sổ, Liễu Vĩnh cười khổ; "Nguyên lai chết cũng khó như vậy?"

"Khó cái rắm, nếu không phải bản tiên cứu ngươi, ngươi đi sớm Diêm Vương gia cái kia trình diện!"

Thanh âm đột ngột dọa Liễu Vĩnh nhảy một cái, hần đột nhiên quay thân, phát hiện sau lưng cũng không có người về sau, lập tức kêu to; "Ai?" Thấy đối phương không một tiếng động, hần lần nữa đột nhiên quay thân, gấp sau lưng hành lang cũng là trống rỗng trước người phòng cũng là trống rỗng về sau, hần ngẩng đưa một hơi, tự an ủi mình nói; "Có thể là ảo giác ảo giác!"

"Áo giác cái rắm "

Lần này 'Liễu Vĩnh' nghe được rồi thanh âm nơi phát ra phương hướng, lại là phía trên, 'Liễu Vĩnh' biết mình ở là tầng cao nhất, cái gọi là tầng cao nhất, cũng chính là nhà này nơi ở lâu lâu các, hẳn ở chỗ này ở một năm, lầu các bên trên không có vào ở một cái hàng xóm, mà tại trên đỉnh đầu của hắn càng là ngoại trừ nóc nhà cái gì cũng không có, mà bây giờ thanh âm thế mà từ trên đầu truyền đến, đây không phải gặp quỷ sao?

'Liễu Vĩnh' nhìn xuống nội tâm hiếu kỳ, run rẩy hai chân, quay đầu liền chạy.

Tung bay ở nóc nhà 'Suy Thần' gặp 'Liễu Vĩnh' lại là cái này phản ứng về sau, sững sốt một chút một cái lắc mình bay tới 'Liễu Vĩnh' trước người mở miệng nói; "Gặp được 'Ân nhân cứu mạng' không cảm tạ một tiếng, người chạy cái gì chạy?"

Nhưng hắn lời vừa mới dứt, liền phát hiện 'Liễu Vĩnh' trợn trắng mắt uể oải xuống dưới, cái này khiến Suy Thần buồn bực kêu to; "Người là gan không nên nhỏ như vậy đi, người mỗi ngày soi gương là làm sao qua được?"

Nửa giờ sau, Liễu Vĩnh từ trên giường của mình tỉnh lại, nhìn xem sạch sẽ trần nhà, nhớ tới vừa rồi kinh lịch, thế mà nhìn thấy mình kinh khủng trắng cảnh, thờ dài một hơi nói; "Nguyên lai là làm một trận ác mộng. "

Ngay tại hắn chuẩn bị đứng dậy thời điểm, một trương hắn không thể quen thuộc hơn được mặt, rời khỏi trước mặt hắn.

Nhìn xem trương này có được 'Lập xương miệng' 'Bọt khí mắt' mặt 'Liễu Vĩnh' lập tức hoảng sợ rồi, chỉ gặp hắn đang phát ra "A" một tiếng hoảng sợ kêu to về sau, trong nháy mắt đem thân thể cuộn mình tiến góc tường cũng run rẩy hỏi nói; "Người. . . Người là ai?"

Suy Thần phiên muộn rồi, đến lưng hai tay nói nói; "Người trước kia mỗi ngày nhìn người gương mặt này, chẳng lẽ không biết, thế mà còn như thế sợ hãi?"

Thấy đối phương cũng không có xông lại, Liễu Vĩnh đánh bạo run giọng nói nói; "Mặt của ta, ta đương nhiên không sợ, nhưng người lớn một trương cùng ta mặt giống nhau như đúc, ta có thể không sợ sao?"

Nghe Liễu Vĩnh nói như vậy, Suy Thần trong nháy mắt nổi giận, chỉ gặp hắn chỉ vào Liễu Vĩnh nói nói; "Người cho rằng ta nguyện ý sinh ra người dạng này khuôn mặt, nếu không phải người nhảy lầu thời điểm đập bể bản tiên pháp thân, để cho ta cùng người tạm đối tượng mạo, ta mới không nguyện ý chịu lấy người gương mặt này đi tới đi lui. "

"Cái gì, người là ta nhảy lầu lúc gặp phải lão đầu kia?" Liễu Vĩnh trong nháy mắt được vòng.

"Cái gì lão đầu, bản tiên là Thiên Đình thuộc hạ, chuyên quản tuần sát Nhân Gian Suy Thần, chính Cửu phẩm Tiên quan. " Suy Thần chừng chặc đáng hoàng nói thân phận của mình, nhưng phối hợp cái kia bày ra lập xương mặt to làm thế nào cũng làm cho người tin phục không được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Ta nghĩ trở nên đẹp trai

"Liên người, Suy Thần, cửu phẩm Tiên quan?"

Liễu Vĩnh hoàn toàn không tin cộng thêm khinh bỉ thần sắc triệt để chọc giận 'Suy Thần', hắn cảm thấy nhất định phải làm cho đối phương biết biết 'Thần Tiên' là không cho phép kẻ khác khinh nhờn. Thế là hắn dùng tay đối Liễu Vĩnh khinh khinh một chỉ.

Lúc đầu theo 'Suy Thần' ngón tay, Liễu Vĩnh bản năng dùng tay ôm lấy đầu, nhưng ở phiên khác về sau, hắn phát hiện mình cũng không nhận được bất cứ thương tổn gì, cái này khiến hắn lập tức thêm đặc sát, cũng đối Suy Thần 'Giương nạnh múa vuốt' le lưỡi lấy đó xem thường.

Liễu Vĩnh này lúc biểu đạt ý tứ rất rõ ràng, người không phải tự xưng Thần Tiên sao, kết quả 'Tác pháp' về sau, cái gì cũng không có phát sinh, người không cảm thấy xấu hổ sao?

Liễu Vĩnh trào phúng, cũng không có để lúc này 'Suy Thần' xấu hổ, tương phản hắn rất bình tĩnh dùng ngón tay chỉ điểm 'Liễu Vĩnh' dưới chân.

Đối 'Suy Thần' loại này ra vẻ thần bí thần côn bộ dáng 'Liễu Vĩnh' khinh thường cúi đầu, cũng ở trong lòng oán thầm 'Nhìn người có thể chơi xuất hoa dạng gì', nhưng sau đó hắn liền hoảng sợ rồi, bởi vì hắn phát hiện hai chân của mình, thế mà đang dần dần thoát ly giường mặt.

"Cái này?"

Liều Vĩnh có chút 'Khó có thể tin', trong nháy mắt quan sát hai bên, hắn phát hiện thân thể của mình cũng tại phiêu khởi, cũng không phải là chỉ có chân tại nhếch lên, đồng thời thật không có mượn nhờ bất luận cái gì công cụ.

Cảnh tượng như vậy để 'Liều Vĩnh' đầu óc trong nháy mắt chập mạch, thẳng đến Liều Vĩnh đầu 'Bình' một tiếng đập bên trong đầu tường, con đầu mới khiến cho Liều Vĩnh từ trạng thái thất thần kịp phản ứng. Hắn cúi đầu mắt nhìn cách mình xa hơn hai mét giường, sau đó đưa thay sờ sờ đầu tường, Liều Vĩnh rốt cục xác định mình gặp siêu tự nhiên lực lượng.

"A . . . "

Phát hiện này, để Liều Vĩnh hoảng sợ cuồng hồng, dù sao lấy trước một mực sống ở vô thần luận bên trong, bây giờ đột nhiên có người, không, có cái Thần, tới dùng sự thật chứng minh có thần tiên, cũng để hắn trở mắt nhìn mình có thể lơ lửng giữa không trung, điều này có thể không khiến người ta hoảng sợ, bởi vì cái này lật đổ 'Liều Vĩnh' dĩ vãng nhận biết.

Cái gì nhất làm cho người hoảng sợ, vượt qua nhận biết đồ vật, nhất làm cho người hoảng sợ.

Nhưng theo 'Liều Vĩnh' hoảng sợ đông đưa hai tay, hắn phát giác mình lại có thể trên không trung hoạt động về sau, hắn dần dần hạ thấp rồi cuồng hồng giơng, đồng thời cả người dần dần trở nên kinh hi.

Chỉ gặp hắn song khai hai tay giống như một con éch xanh đồng dạng chậm rãi hướng về phía trước du động, sau đó để cho mình chân dựa vào hướng lên trời trần nhà, tại sau đó dụng lực đập một cái trần nhà, cả người trong nháy mắt bay ra đi vài mét, chớp mắt đi vào cạnh cửa, cái này khiến hắn ngạc nhiên kêu to; "Ta thể mà hội bay, a, ta thể mà hội bay, a, như vậy tốt quá. "

'Suy Thần' không nghĩ tới thì ra là như vậy một loại kết quả, cái này khiến hắn vỗ nhẹ cái trán, hủy bỏ thi triển tại Liều Vĩnh trên người pháp lực, không phải cái này chơi vui vẻ gia hỏa vạn nhất sợ ý một chút bay ra khỏi cửa sổ, bị người nhìn thấy, lưu lại một chuỗi điều nhân truyền thuyết, cái kia ảnh hưởng sẽ không tốt.

Theo 'Suy Thần' đem thi triển tại 'Liều Vĩnh' trên người pháp lực hủy bỏ, chính đứng máy đun nước bên trên, chuẩn bị thi triển 'Không trung lơ lửng độ' Liều Vĩnh 'Ba' một tiếng giống như một con cóc đồng dạng nằm sấp ngã trên mặt đất.

Lần này ngã, trực tiếp để 'Liều Vĩnh' trên mặt đất nằm hơn một phút đồng hồ mới bắt đầu đến.

Nhưng Liều Vĩnh cũng không có vì vậy mà tức giận, tương phản hắn nhìn về phía 'Suy Thần' ánh mắt bắt đầu xuyên suốt xuất một loại dị dạng quang mang, loại này quang mang để Suy Thần cái này sống vô số tuế nguyệt lão gia hỏa đều cảm giác có chút toàn thân không được tự nhiên.

"Thần Tiên, một vị Thần Tiên, thế mà giáng lâm đến rồi hắn Liều Vĩnh bên người?" Liều Vĩnh thẳng cảm thấy mình 'Lúc đến vạn chuyển' rồi.

Thế là 'Liều Vĩnh' tại đứng lên về sau, kiện thứ nhất chế tạo sự tình, chính là 'Ba' một tiếng quỳ rạp xuống Suy Thần trước mặt, cũng kêu to; "Thần Tiên a, vạn cầu ngài mau cứu ta đi!"

Ngay từ đầu Suy Thần còn giật nảy mình, nhưng gặp Liều Vĩnh lại là đang cầu xin hắn về sau, hắn lập tức đắc ý, chỉ gặp hắn một tay chấp sau lưng, một tay vân vân cũng không tồn tại râu ria nói nói; "Hiện tại tin chưa?"

Gặp 'Liều Vĩnh' liều mạng gật đầu, 'Suy Thần' hạ ra một phát đầu nói nói; "Nói đi, có gì cần cầu bản tiên cứu ngươi?"

Gặp Suy Thần đáp ứng như vậy sáng khoái, Liều Vĩnh 'Kinh hi vạn phần', nên biết nói đại nhân vật đều là có chút lạ tỳ khí, lúc đầu Liều Vĩnh đều chuẩn bị xong nếu như đối phương vạn nhất không đáp ứng 'Minh cầu cứu' liền lập tức nhất khóc nhị nháo tam thượng triều. Hắn cũng không tin đối phương thân là Thần Tiên hội thấy chết không cứu, nhưng bây giờ gặp Suy Thần tốt như vậy nói chuyện, cái này khiến Liều Vĩnh tâm lập tức linh hoạt.

Lúc đầu Liều Vĩnh chỉ có một cái yêu cầu, cái kia chính là để cho mình trở nên đẹp trai, dù sao xấu là để hắn tuyệt vọng đau nhức, nhưng bây giờ đã có Thần Tiên ở bên người, cái kia chỉ có như thế cái yêu cầu là không phải cũng có chút quá lãng phí tài nguyên rồi.

Tối thiểu nhất cũng muốn trước hết để cho đối phương cho mình biến một đồng tiền mặt đi ra, để cho mình đếm tới tay như nhũn ra.

Lại sau đó tại biến cái mỹ nữ đến, a không, một đám mỹ nữ đến cho mình phục vụ. A, không được, có một đám mỹ nữ nơi này cũng quá nhỏ, hắn là lại biến căn biệt thự đến, còn có xe thể thao.

Nghĩ đến xe thể thao, Liều Vĩnh thêm sầu muộn, đến cùng là muốn Ferrari đâu, vẫn là phải Porsche, hoặc là Lamborghini, bất quá nghe nói những này xe thể thao đều là ba cái trở lên hàng suy tính, hội không sẽ quá hao xăng?

Nghĩ đến cái này thời gian, Liều Vĩnh kém chút nghĩ tự chụp mình một bàn tay, bên cạnh mình có cái Thần Tiên đâu, muốn bao nhiêu tiền không có, bao lớn xếp suy tính không được, thực sự không được để Thần Tiên biến chút đầu không được sao. . . .

"Tiểu tử nghĩ kỹ không có?"

Bên này 'Liều Vĩnh' còn đang suy nghĩ lấy muốn cái gì, một bên khác 'Suy Thần' đã chờ đến không kiên nhẫn được nữa, gặp Thần Tiên so với chính mình còn gấp, Liều Vĩnh một cái giật mình cẩn thận, nên biết nói xáo cùng có thể là một mực liên hệ với nhau, hắn nhưng là nhìn qua thứ tám hào hiệu cảm đồ,

vạn nhất phía bên mình muốn rời thứ gì, cần mình dùng linh hồn, dùng kiếp sau, dùng nhục thể, "Nhục thể thôi được rồi, Liễu Vĩnh cảm thấy dùng nhục thể đôi, vẫn là có thể, dù sao thân thể của hắn là hán chán ghét nhất", vậy hắn chẳng phải là thua thiệt lớn.

'Liễu Vĩnh' này lúc không thể không may mắn mình nhiều năm bị người khác khinh khỉnh 'Luyện thành' cảnh giác tâm, thế là hắn ôm đề phòng thần sắc hỏi nói; "Người tại sao phải giúp ta, muốn có được cái gì, nên biết nói trên người ta 'Linh hồn', 'Kiếp sau' thế nhưng là không thể dùng đến trao đổi, 'Nhục thể' 'Nhục thể' ngược lại không phải là không thể được, chỉ là. . ." Liễu Vĩnh trên dưới đánh giá Suy Thần một lần, nhin xuống khó chịu, nhưng cũng không có nói tiếp.

Vừa mới bắt đầu 'Liễu Vĩnh', để 'Suy Thần' vẫn là hết sức tán thưởng, dù sao nhận dự hoặc không có lập tức mê thất tâm hồn điểm này tâm tính cũng không tệ lắm

Nhưng 'Suy Thần' vạn vạn không nghĩ tới 'Đôi phương' nhất là sau cùng lời nói, cùng thần sắc, thế mà lộ ra ác tâm như vậy ý tứ, cái này khiến hắn một mặt tán thưởng trong nháy mắt cứng đờ, cũng tại kịp phản ứng về sau, nhảy dựng lên liền cho Liễu Vĩnh một cái 'Bạo lật' .

"Bản tiên là ai, là Thần Tiên, là đứng hàng tiên ban Thần Tiên, là nhìn qua Hằng Nga tắm rửa Thần Tiên!" .

Suy Thần trong nháy mắt biết mình nói lỡ miệng, nhưng gặp Liễu Vĩnh một mực gật đầu cũng không để ý, hắn lập tức Trương Tung khẩu khí, nói tiếp nói; "Bản tiên là đứng đầu Thần Tiên, làm sao hội coi trọng người một phạm nhân Thân thể, hơn nữa còn là xấu như vậy một bộ Thân thể. "

Gặp Suy Thần 'Nổi trận lôi đình' Liễu Vĩnh cuống quýt khom lưng xin lỗi; "Ai nha, đại tiên người đừng để ý, ta người này người xấu hơn tác quái, người đừng để ý. " nhưng nội tâm lại nói thầm nói; "Đứng đầu gì Thần Tiên, đứng đầu Thần Tiên hội nhìn lên người ta Hằng Nga tắm rửa. " bất quá những lời này 'Liễu Vĩnh' biết này lúc tuyệt đối không thể nói, dù sao mình đang cầu xin đôi phương đầu.

Thế là tại trải qua Liễu Vĩnh nửa tiếng đồng hồ hết lời ngon ngọt về sau, Suy Thần tài hoa hừ hừ nói nói; "Nói đi, muốn cái gì?"

Gặp Suy Thần rốt cục lần nữa trở lại chủ đề, Liễu Vĩnh lần này cũng không tham lam rồi, dù sao cải biến tướng mạo về sau, trở về tìm mình mới tình đầu, qua một cái cuộc đời bình thường cũng là rất không tệ, thế là hắn không chút do dự mở miệng nói ra tâm nguyện của mình; "Ta nghĩ trở nên đẹp trai?"

Nói ra nguyện vọng này về sau, Liễu Vĩnh lập tức ngừng thở, con mắt không nháy một cái nhìn chăm chăm Suy Thần, thấy đôi phương dần dần có chút đáng vẻ đắn đo, Liễu Vĩnh tâm trong nháy mắt sa sút, thế là hắn lập tức mở miệng bổ sung nói; "Thực sự không được, phổ thông tướng mạo cũng được. "

Liễu Vĩnh cảm thấy cứ việc Anh Tuấn tướng mạo, rất là nhận người ưa thích, nhưng một cái bình thường tướng mạo cũng không phải là không thể được tiếp nhận, dù sao người bình thường đi qua cố gắng của mình đạt được sự nghiệp cùng tình yêu, vẫn là hết sức để cho người ta mong đợi.

Nhưng gặp Suy Thần vẫn là vẻ khó khăn, Liễu Vĩnh trong nháy mắt tuyệt vọng; "Chẳng lẽ mình đời này đều muốn sinh hoạt tại người khác xem thường bên trong sao, coi như mình tương lai có tiền thêm có ý gì, quân không thấy Mã Vân có tiền như vậy vẫn là hội bị người trêu tức tướng mạo, hưởng chi hắn loại này từ ngàn xưa hiếm thấy tướng mạo. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Một giấc mơ đẹp

(viết sách tựa như cầu Thần bài phát đồng dạng, rất là buồn tẻ cùng long đong, cho nên 'Là lạ' hi vọng các vị đọc sách đại thần có thể khẽ mờ người kim chi, cho là lạ một chút duy trì, lưu cái nói, cất giữ, là lạ đều hội hết sức cảm kích, nếu như có thể đưa hoa tươi cùng hồng bao, cái kia là lạ ngay tại cái này quý lạ rồi. Giống như ta mở đầu nói, viết sách tựa như cầu Thần, Thần Tiên nếu như không cho một điểm nhắc nhở hoặc là ban thưởng, tác giả là không biết mình sách có người hay không nhìn, cho nên các vị đại thần, van cầu các người cho điểm nhắc nhở a!)

"Người liền điểm ấy yêu cầu?"

Ngay tại Liễu Vĩnh vì mình tướng mạo ngay cả Thần Tiên đều bắt lực thời điểm, Suy Thần, để Liễu Vĩnh trong nháy mắt cuồng hì; "Người có thể đem ta trở nên đẹp trai?"

Đối với Liễu Vĩnh không tin, Suy Thần rất khinh thường phui Liễu Vĩnh một chút, sau đó ngang đầu nói nói; "Người thật không có kiến thức, không biết nói Thần Tiên là khái niệm gì, đừng nói để người biến thành Phan An, chính là để người biến thành Tây Thi, đối với chúng ta người trong tiên đạo tới nói, cũng bất quá là 'Một bữa ăn sáng' mà thôi. "

Lúc này 'Liễu Vĩnh' đương nhiên tranh thủ thời gian gặt đầu phụ họa. Cuối cùng tại Liễu Vĩnh 'Tha thiết chờ đợi' bên trong. Suy Thần đưa tay làm mấy cái để Liễu Vĩnh cảm thấy cao thâm mặt trác thủ thế, sau đó đổi Liễu Vĩnh một điểm.

Theo Suy Thần chỉ điểm một chút đến, Liễu Vĩnh liền cảm thấy mình thân thể tùy theo mát lạnh, sau đó hần phát hiện mình nhìn về phía thế giới này độ cao không đồng dạng, nhất là lại nhìn trước mặt Suy Thần, nguyên bản vẫn là cùng một ánh mắt, nhưng bây giờ hoàn toàn thành nhìn xuống đối phương.

Kích động 'Liễu Vĩnh' có chút long đong vuron mình có chút run rẩy hai tay, nhưng lại sợ nhìn thấy vẫn là ngày xưa đáng vẻ, nhưng khi nhìn thấy mình ngày xưa đen kịt bàn tay mập mập đã trở nên trắng nõn dài nhỏ về sau, hần rốt cục xác định biết mình thay đổi.

Không có thời gian hướng Suy Thần nói tạ, Liễu Vĩnh một cái bước xa vọt tới mình ngày xưa muốn nhất đập trước gương, đang hần ánh mắt lần thứ nhất rơi vào trên gương thời điểm, Liễu Vĩnh sùng sốt; "Trong gương cái kia mình là mình sao?"

Trắng nõn làn da, thanh tịnh con mắt, kiên nghị bờ môi, coi như này lúc đầu phát cùng quần áo có chút lộn xộn, nhưng cũng vẫn có thể xem là một vị ánh nắng thanh niên đẹp trai.

Dùng nhẹ tay khẽ vuốt sờ khuôn mặt của mình, từ cái trán, con mắt, cái mũi, đến miệng ba, sờ lấy sờ lấy Liễu Vĩnh nước mắt tràn mi mà xuất; "Đây chính là trước kia mình nằm mộng cũng nhớ biến thành hình dạng, đúng vậy, cái này chính là mình ngày xưa nằm mộng cũng nhớ biến thành hình dạng, cùng khi còn bé mình lên mạng phỏng đoán tương lai mình có thể lớn lên tương mạo giống nhau như đúc. "

Nước mắt hạnh phúc thuận hốc mắt chảy xuôi, xa không thể chạm mới biết được không dễ.

"A . . . "

Liễu Vĩnh giống như một người bị bệnh thần kinh đồng dạng cuồng hống, cũng ôm lấy bên người 'Suy Thần' một trận loạn thân. Đem cái 'Suy Thần' dọa đến lên một thân nổi da gà. Sau đó Liễu Vĩnh bắt đầu giật nảy mình cười ngây ngô, thẳng đến sau nửa giờ, hần rốt cuộc nhảy bất động, mới một cái mông té ngã tại xóc xếch trên giường, sau đó trên mặt nụ cười nhìn ngoài cửa sổ tựa hồ so với dĩ vãng ánh mặt trời sáng rõ.

Ngay tại Liễu Vĩnh cảm thấy nhân sinh của mình bắt đầu mỹ hảo, tưởng tượng lấy lần nữa gặp phải đã từng vung qua, không chào đón qua, cùng đùa cợt qua mình nữ tử, nhìn các nàng loại kia vẻ giật mình thời điểm, Suy Thần xoa xoa tay xuất hiện tại Liễu Vĩnh trong tầm mắt, sau đó có chút ngượng ngừng nói nói; "Cái kia 'Bản tiên' có một thỉnh cầu, hi vọng ngươi không nên cự tuyệt. "

Gặp Suy Thần cái dạng này, Liễu Vĩnh một cái giật mình đứng lên, sau đó tranh thủ thời gian dùng tay ôm lấy hai gò má của chính mình một mặt cảnh giác nói nói; "Cái này tương mạo là của ta, ngươi không thể thu hồi. "

"Không thu hồi, không thu hồi. "

Gặp Suy Thần cam đoan, Liễu Vĩnh mới mở miệng nói; "Cái kia ngươi cứ nói đi. "

Ngay tại Suy Thần chuẩn bị tán thưởng Liễu Vĩnh sáng khoái thời gian, Liễu Vĩnh nhỏ giọng thăm thì nói; "Ta liền biết trên thế giới không có miễn phí chuyện tốt, hiện tại nhất định là muốn xách các loại điều kiện!"

Đối với cái này Suy Thần trực tiếp trừng mắt; "Tiểu tử ngươi có biết không nói bản tiên tùy tiện ra ngoài, liền có thể dễ một đám người làm cho ta sự tình?"

Gặp Suy Thần nổi giận Liễu Vĩnh tranh thủ thời gian rút cổ lại nói; "Đại tiên ngươi nói, ngươi nói. "

"Cái kia ngươi nghe cho kỹ, bản tiên Hạ Giới là có nhiệm vụ, cái kia chính là cần tại trong vòng một năm tập hợp đủ chín chín tám mươi mốt đạo cảm kích. "

Nghe Suy Thần nói đến đây, Liễu Vĩnh thờ dài một hơi; "Ta còn tưởng rằng bao lớn chút chuyện đâu? Cái này còn không đơn giản, ngươi gặp giống ta dạng này xấu người, cho hần trở nên đẹp trai rồi, gặp không có tiền cho biến ít tiền, gặp không có lấy được nàng dâu cho hần biến cái tiên nữ đi ra, gặp lưu manh cho hần chân đánh gãy, gặp tham quan ô lại cho hần xử theo pháp luật, đừng nói một năm, một ngày liền có thể thu hoạch toàn bộ cảm kích. "

"Hừ, nếu là đơn giản như vậy, vẫn là Thần Tiên nhiệm vụ sao? Những này cảm kích không chỉ cần phải người khác phát đến chân tâm thật ý, đồng thời còn cần thông qua một cái người phát ngôn, nói cách khác, không phải bản tiên bằng vào pháp lực đi đổi lấy cảm kích, mà là bản tiên người phát ngôn đi đổi lấy cảm kích. "

Nghe được người phát ngôn ba chữ, Liễu Vĩnh linh cơ khẽ động, chẳng lẽ mình được tuyển chọn sáng khoái Thần Tiên người phát ngôn.

"Không tệ, bản tiên lựa chọn người phát ngôn chính là ngươi. "

Nghe được xác thực tin tức, Liễu Vĩnh còn chưa kịp hưng phấn, liền nghe 'Suy Thần' đánh tiếp kích nói; "Đương nhiên lấy tư chất của ngươi, vốn là làm sao cũng không có chỗ xếp hạng, nhưng cũng hận chính là, bản tiên vừa mới Hạ Giới, còn chưa kịp thể nghiệm và quan sát xong dân tình, cũng bởi vì cứu ngươi bị phá pháp thân, hiện tại cũng chỉ có thể lựa chọn ngươi rồi. "

Liễu Vĩnh mới vừa rồi còn tại hưng phấn, như là nhìn qua 'Tiểu thuyết khoa huyền' một chút đạt được thượng thiên ưu ái nhân vật chính, đều là bởi vì chính mình năng lực đặc thù, như là thiên lương, kiên cường, thiên phú dị bẩm, kém nhất cũng hần là tương công phu bên trong 'Tinh tử' khi còn bé bị 'Giang hồ phiến tử' lặc lư một câu 'Tiểu băng hữu ta nhìn ngươi xương cốt thanh kỳ' lấy được khẳng định, cuối cùng trên trời rơi xuống chức trách lớn.

Nhưng hôm nay đến phiên trên người mình làm sao lại không đồng dạng, hoàn toàn không là bởi vì chính mình trên người điểm nhấp nháy bị Suy Thần nhìn trúng, tựa hồ là mình trong lúc vô tình phá Suy Thần pháp thân, mới khiến cho đối phương không thể không đem người phát ngôn nhiệm vụ, giao cho trên người mình, đây thật là để Liễu Vĩnh tâm linh rất là thụ thương.

Bất quá ngẫm lại có thể lên làm Thần Tiên người phát ngôn, quản hấn là bởi vì cái gì, vẫn là thật không tệ, dù sao trên cả trái đất cũng không có mấy cái Thần Tiên người phát ngôn, so sánh thì công chức được khó nhiều, cho nên cứ việc nội tâm có chút khó chịu, nhưng Liễu Vĩnh cũng nhận.

"Người có bằng lòng hay không?" Cuối cùng Suy Thần nhìn về phía Liễu Vĩnh.

Cái này còn có cái gì có thể do dự 'Lấy không' ai không làm, thế là Liễu Vĩnh 'Không chút do dự' về nói; "Ta nguyện ý. "

"Răng rắc. "

Liễu Vĩnh câu nói này nói xong, bên ngoài vừa mới còn sáng sủa thời tiết lập tức trời nắng đánh một cái phích lịch, đem Liễu Vĩnh dọa đến một cái lao đao, kêu to; "Thiên lôi đánh xuống, Suy Thần chẳng lẽ người không phải cái gì chính trực nhân vật, chúng ta sắp chế tạo là nhân thần cộng phần sự tình. "

Liễu Vĩnh câu nói này, trực tiếp để 'Suy Thần' tám kia thuộc về 'Liễu Vĩnh' mặt đen, biến càng thêm đen, chỉ gặp hấn thờ dài ra một hơi nói nói; "Không quan hệ, người một phạm nhân không kiến thức, ta không chấp nhận với người. "

"Bản tiên cùng người giảng, vừa rồi đó là chúng ta song phương đặt thành khế ước bị thượng thiên chứng kiến phản hồi, cũng liền nói chúng ta quan hệ đã tại vừa rồi cái kia một tiếng sét đùng đoàng phía dưới, đã đạt thành. "

Nói xong lời này 'Suy Thần' đối Liễu Vĩnh đuổi ra hai tay.

Gặp Suy Thần vờn tay, Liễu Vĩnh còn tưởng rằng là đối phương bởi vì hiệp ước đạt thành muốn cùng mình nắm một cái tay, sau đó nói câu 'Hợp tác vui vẻ' cái gì, thế là cũng theo đó đưa tay ra.

Ai ngờ Liễu Vĩnh tay vừa mới đuổi ra, liền bị Suy Thần một thanh mở ra, sau đó một đôi giống như hồ kim bàn tay liền cầm ở Liễu Vĩnh trên cổ, đem Liễu Vĩnh thê tại chỗ thiếu chút nữa trợn trắng mắt.

Chỉ gặp lúc này 'Suy Thần' một mặt dữ tợn rống to; "Cái tên vương bát đần người, nhảy lầu liền nhảy lầu, vì cái gì còn muốn làm xuất ôm phương thức, hại bản tiên hiểu lầm, kết quả bị người làm phá pháp thân, bây giờ ta pháp lực chỉ còn lại có một chút chương nhãn pháp, người để cho ta làm sao hoàn thành Ngọc Hoàng sai khiến nhiệm vụ, nếu là kết thúc không thành nhiệm vụ, đến lúc đó ta bị giáng cấp biếm xuất Thiên Đình làm sao bây giờ, đều là người cái mắt không mở tiêu tử hại, ta bóp chết người. "

Mất thấy 'Liễu Vĩnh' liền bị mình thê chết trắng cổ, 'Suy Thần' tài hoa hừ hừ buông lỏng tay, sau đó từ Liễu Vĩnh trong tử lạnh xuất ra một con chuỗi tiêu lột bắt đầu ăn.

Suy Thần là hết sức phiền muộn phi thường buồn bực, lúc đầu dễ dàng nhiệm vụ, kết quả bởi vì Liễu Vĩnh nguyên nhân không duyên cớ thăng lên cấp, không chỉ có như thế, trước đó thế mà còn muốn 'Đê mi thuận nhân' phụ họa Liễu Vĩnh, sợ hấn vạn nhất cự tuyệt trở thành hấn người phát ngôn, để nhiệm vụ của hấn trực tiếp thất bại. Có thể nghĩ trước đó Suy Thần có bao nhiêu biệt khuất, nếu như không phải sợ xúc phạm thiên điều, Suy Thần đều muốn đem Liễu Vĩnh bóp chết.

Bị kẹt kém chút tắt thở Liễu Vĩnh, tại mất mạng ho khan mấy lần về sau, lập tức một phát bắt được Suy Thần; "Người mới vừa nói cái gì, người bây giờ chỉ còn lại có thi triển chương nhãn pháp năng lực, vậy ý của người là không phải ta bây giờ tương mạo đều là hư giả?"

Khi lấy được Suy Thần gật đầu về sau, Liễu Vĩnh như cha mẹ chết gào lên thê thảm về sau trong nháy mắt té ngã.

Sự đã kích này đối Liễu Vĩnh tới nói quá lớn, quản không thấy Tam quốc Chu Du là bị như thế nào tức chết, thử hỏi từ đại hi cực đau khổ dạng này lập đi lập lại liền ngay cả Chu Du nhân vật như vậy đều chịu không được, huống chi là Liễu Vĩnh dạng này phạm nhân.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Xấu đãi ngộ

Ngay tại Liễu Vĩnh cảm thấy mình lần nữa mất hết can đảm thời điểm, trong túi chuông điện thoại di động vang lên, cái này khiến Liễu Vĩnh bản năng mớ

ra trong túi lão niên máy, theo thông nút trả lời, sau đó lấy không có bất luận cái gì cảm giác màu âm điệu hỏi đạo; "Uy, ai?"

Chỉ nghe điện thoại đối diện truyền đến rõ ràng sừng sừng tiếng hít thở, sau đó chính là cùng nhau có chút thô kệch thanh âm, cũng lớn tiếng gọi đạo; "Ai, ta là cha ngươi, còn chưa có tỉnh ngủ có phải hay không, người ta đi ra ngoài làm công đều là kiếm tiền, đàm nang dâu, ngươi lại tại đi ngủ, ngươi nói một chút ngươi có thể hay không để cho ta bớt lo một chút. . . "

Sớm tại đối phương nói 'Ai, ta là cha ngươi' thời điểm, Liễu Vinh liền đem điện thoại cầm rời bên tai, thẳng đến sau năm phút điện thoại truyền đến tiếng nổ biến mất, Liễu Vinh mới lần nữa nhận điện thoại, gọi đạo; "Cha, có chuyện gì?"

Lúc này trong điện thoại di động truyền đến chính là một cái khác đạo hiền hòa giọng nữ; "Tiểu Vinh a, cha ngươi nói chuyện trùng điệp, nhưng hẳn cả một đời liền như thế, kỳ thật trong lòng vẫn là yêu ngươi, cái này không phải là hẳn cho ngươi gọi điện thoại, cái này mắt thấy còn có hai tháng liền lại qua tết, ngươi trở về đi, kiếm không có kiếm đến tiền cha mẹ không quan tâm, chỉ cần nhìn xem ngươi hảo hảo, mẹ liền vui vẻ. "

Lúc này, Liễu Vinh nghe được rồi mẫu thân nhẹ giọng nghẹn ngào, sau đó là phụ thân thở dài thanh âm; "Ngươi nhìn ngươi, gọi điện thoại còn dạng này, tranh thủ thời gian treo, treo, đừng cho Tiểu Vinh gia tăng áp lực, có trở về hay không đến theo hẳn. "

Chỉ nghe trong điện thoại mẫu thân thanh âm về đạo; "Ngươi đừng cấp, ta còn chưa nói xong. " sau đó mẫu thân lần nữa đối Liễu Vinh nói đạo; "Liễu Vinh, trở về đi, mẹ, biết ngươi ở bên ngoài thụ ỳ khuất. . . "

Nói mẫu thân cũng không khống chế mình được nữa tình cảm, khóc rống lên.

Theo mẫu thân thút thít, Liễu Vinh trong nháy mắt 'Lệ rơi đầy mặt' muốn an ủi, lại phát hiện điện thoại đã treo, bởi một thanh nước mắt, Liễu Vinh trong nháy mắt thống hận lên sự uất ức của chính mình.

Ngay tại trước đó mình thế mà còn muốn tự sát, năm năm không thấy mẫu thân mình, mẫu thân đều nhớ nhưng như vậy mình, nếu như mình chết rồi, mẫu thân cái kia có bao nhiêu thương tâm. Không phải liền là xấu xí sao, không phải liền là tìm không thấy công việc bình thường sao, không phải liền là bị nữ nhân không chào đón sao, cái này có cái gì a, chẳng lẽ liền bởi vậy để đau lòng mình yêu mình người thương tâm thống khổ cả đời, mình có phải hay không quá ích kỷ.

Nghĩ thông suốt điểm này, Liễu Vinh trong nháy mắt cảm thấy 'Lòng dạ sáng sủa', này lúc hẳn không chỉ có cảm thấy mình tự sát tự tử. Liền ngay cả trước đó bởi vì xấu xí, không có kiếm ra người dạng, mà không muốn về nhà cùng cho phụ mẫu điện thoại, đều cảm thấy là mười phần tự tử hành vi.

Hắn thậm chí nhớ tới năm năm trước có một lần bởi vì cùng người đánh nhau, bị người mắng 'Xấu' mình khóc rống về sau, mẫu thân ôm mình an ủi đạo; "Tiểu Vinh là mụ mụ trong mắt cực kỳ đẹp trai nam nhân, cũng là mụ mụ trong mắt nhỏ bạch mã vương tử, Tiểu Vinh tương lai nhất định có thể so sánh nắng người người đẹp trai, cũng có thể so sánh nắng người người cười được càng xinh đẹp nàng dâu. "

Cứ việc về sau 'Liễu Vinh' mỗi lần phiền muộn, cái kia là mẫu thân tại lừa gạt mình. Nhưng bây giờ nghĩ lại, đó không phải là tràn đầy yêu, cùng chờ đợi sao. Có dạng này mẫu thân, coi như mình xấu xí điểm, chẳng lẽ không phải một niềm hạnh phúc sao? Nghĩ đến chỗ này 'Liễu Vinh' người đối diện tưởng niệm, cùng đối với mẫu thân tưởng niệm, lập tức không thể tiết chế tràn ngập, hắn thậm chí hận không thể lập tức bay trở về đến mẫu thân bên người.

Nói làm liền làm, Liễu Vinh trong nháy mắt nhô lên, sau đó bắt đầu thu thập vật phẩm, cái này khiến đứng ở một bên đã nhanh đem một ba chuối tiêu ăn xong 'Suy Thần' trong nháy mắt kinh hãi, chỉ gặp hắn cuống quýt đem trong tay còn thừa lại hơn nửa đoạn chuối tiêu nhét vào miệng nơi, cũng 'Ứng ực' một tiếng nuốt xuống về sau, kéo lại thu thập quần áo Liễu Vinh; "Tiểu tử ngươi muốn làm gì?"

"Về nhà. " Liễu Vinh đầu cũng không quá nhắc về đạo.

Nghe được 'Về nhà' hai chữ, 'Suy Thần' không bình tĩnh rồi, chỉ gặp hắn lớn tiếng quát lớn đạo; "Tiểu tử, ngươi biết mới vừa cùng ta ký kết khế ước sao? Ngươi còn không có có trợ giúp ta tập hợp đủ tám một đạo cảm kích, ngươi tại sao có thể đi đâu?"

"Ngươi tìm người khác a!" Liễu Vinh 'Không chút do dự' về đạo.

'Liễu Vinh' câu nói này, trực tiếp để 'Suy Thần' bị nghẹn nửa ngày nói không ra lời; "Dựa vào, ta nếu có thể tìm người khác, còn hội tại cái này cùng ngươi giày vò khổ khổ sao?" Nhưng vì không mất mình làm tiên nhân phong phạm, Suy Thần tại thở sâu về sau uy hiếp đạo; "Tiểu tử, ngươi bây giờ tương mạo thế nhưng là ta biến, nếu là ngươi không thực hiện hứa hẹn, ta thế nhưng là hội thu hồi!"

Suy Thần câu nói này rất hữu hiệu, chỉ gặp Liễu Vinh trong nháy mắt liền đình chỉ động tác trên tay, sau đó đưa tay vuốt lên mình này lúc khuôn mặt anh tuấn, nhưng Suy Thần còn chưa kịp cao hứng, liền nghe 'Liễu Vinh' mang theo hơi có chút tức nuối âm điệu nói đạo; "Ai, vừa cùng là tạm thời, vậy liền sớm biến mất sớm a!"

Lần này 'Suy Thần' tròn tròn mắt, tràn đầy tự tin hạ phạm, kết quả bởi vì một lúc ý nghĩ xằng bậy, bị nhảy lầu 'Liễu Vinh' phá pháp thân, thật vất vả dùng sau cùng pháp lực vừa đỡ vừa lừa, để Liễu Vinh ký kết khế ước, vốn cho rằng còn có một tia hi vọng hoàn thành nhiệm vụ, không nghĩ tới đối phương thế mà đặt xuống rồi gánh.

Nếu là 'Suy Thần' pháp lực vẫn còn, đương nhiên không sợ 'Liễu Vinh' dối ý. Không chỉ có hắn có đầy đủ lòng tin, biến xuất dụ hoặc, có thể để cho Liễu Vinh vô tâm dối ý, thực sự không được hẳn cũng có thể đòi một cái ký kết người.

Nhưng bây giờ khác biệt rồi, pháp lực của hắn tại Liễu Vinh tương mạo bên trên, đã tiêu hao hoàn tất. Hắn liền xem như muốn tìm người khác, ai còn hội tin không có pháp lực hắn là một vị Tiên quan, cuối cùng không đem hắn đang thành bệnh tâm thần đưa bệnh viện cũng không tệ rồi.

"Người không thể dạng này, làm người phải giữ lời dùng."

Cái gì thiên quan uy nghiêm, này lúc 'Suy Thần' cũng bắt chấp, đi lên một thanh liên ôm lấy Liễu Vĩnh. Giống như một cái bị ném bỏ oán phụ đồng dạng, ôm chặt lấy thay lòng đổi dạ thân thể của nam nhân, còn kém khóc rống rồi.

Gặp 'Suy Thần' cái dạng này, 'Liễu Vĩnh' thật sự là bản khoản, dù sao đối phương là một vị Thần Tiên, bị khó xử thành dạng này, hoàn toàn chính xác hết sức để cho người ta đồng tình. Nhưng hắn đã quyết định không làm, cho nên hắn cũng thật đáng tiếc, thế là hắn quyết định quay thân an ủi 'Suy Thần' một phen, để 'Suy Thần' biết hiện đại xã hội, đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay quan niệm. Nhưng ngay lúc này, Liễu Vĩnh thuê phòng cửa phòng bị 'Ba' một tiếng trùng điệp đá văng ra.

Vừa mới chuyển thân 'Liễu Vĩnh' nhận một tiếng này kinh hãi, thân thể một cái lao đảo, ghé vào rồi ngửa đầu nhìn hằm hằm mình Suy Thần trên mặt.

Thế là hai cái đại nam nhân cứ như vậy miệng đối miệng thân cùng một chỗ.

Mà này lúc, đá tung cửa 'Nhân Bảo' vừa muốn phát tay để phía sau tiểu đệ tiến lên, liền gặp được rồi trong phòng hai nam lẫn nhau ôm hôn một màn, một màn này để hắn lập tức bị sợ nói không ra lời.

Mặc dù hắn Nhân Bảo là lưu manh xuất thân, tiếp xúc đều là xã hội âm u mặt, nhưng giống như vậy trực diện hai cơ hữu tứ chi tiếp xúc, còn là lần đầu tiên, cái này khiến hắn mười phần khó chịu, toàn thân giống như ngàn vạn con kiến bò đồng dạng không được tự nhiên, thậm chí liền đối sau lưng tiểu đệ ra lệnh đều quên rồi.

Nhân Bảo sau lưng 'Xinh đẹp Điền Ly' gặp nàng lão công đá văng ra môn về sau, thế mà không có động tĩnh, lập tức gỡ ra đám người hướng trong phòng nhìn. Cái này xem xét không sao 'Điền Ly' trong nháy mắt 'Trợn mắt hốc mồm', cùng lúc ở trong lòng kêu to phiền muộn; "Đẹp trai như vậy nam tử, thế mà cùng xấu như vậy nam nhân là 'Loại quan hệ đó', thật sự là Lão Thiên đui mù, liền xem như cùng ta, cũng không nên cùng cái kia nam nhân xấu xí a!" Điền Ly một nháy mắt cảm thấy suất nam không có mất.

Mà trong phòng Liễu Vĩnh cùng Suy Thần một nháy mắt vô tình tiếp xúc, để cho hai người riêng phần mình trong nháy mắt giống như bị ong vò vẽ đâm đồng dạng lẫn nhau nhảy ra. Liễu Vĩnh càng là ngu ngơ ni non, ta đây là nộ hôn đầu tiên đâu? Cứ như vậy đã mất đi! , trực giác có chút khó có thể tin.

Mà 'Suy Thần' càng là trực tiếp quay đầu 'Phi phi. . .' nôn không ngừng, dường như nhận lấy nghiêm trọng vũ nhục đồng dạng.

Sự thật cũng là như thế, Suy Thần là Thần Tiên, bây giờ thế mà cùng một cái thể gian nam tử phát sinh rồi trên môi tiếp xúc, đơn giản để hắn xấu hổ giận dữ muốn chết. Hắn biết việc này nếu là truyền về đến Thiên Giới, hắn từ đây cũng đừng nghĩ ngẩng đầu làm tiên rồi, trong chớp nhoáng này hắn thậm chí có 'Giết người diệt khẩu' xúc động.

Một người một tiên, ý tưởng của họ người khác không biết, nhưng hai người biểu lộ, lại làm cho đám người thấy rõ.

Liễu Vĩnh một mặt mê mang, xem xét liền biết là bị động đồng thời nhận lửa gạt một phương.

Mà 'Suy Thần' dấn đáp cái dạng kia, thế mà còn làm xuất rất là chán ghét phản ứng, rõ ràng là thấy có người đến làm bộ làm tịch nguy trang. Cái này khiến Điền Ly trong nháy mắt đều cảm thấy không vừa mắt, tại lão công mình 'Nhân Bảo' còn không có có lên tiếng tình huống dưới vọt thẳng xuất, cũng tại trong lúc này kéo xuống giày cao gót của mình một mũi giày chết liên phiên tại Suy Thần trên mặt, mắng to; "Người nhìn người cái xấu dạng, thế mà còn làm bộ buồn nôn, thật không ngại."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Kiên trinh đồng tính luyện ái

"Đánh!"

Thấy mình nữ nhân đều hung hãn lao ra động thủ Nhân Bảo còn có cái gì dễ nói, trực tiếp vung tay lên, mang theo bốn năm tên hung hãn tiểu lưu manh vây quanh này lúc dấn đáp rất giống Liễu Vĩnh Suy Thần bắt đầu cuồng ăn.

Vừa thụ Điền Ly một mũi giày chết Suy Thần đối mặt vung vẩy tới nắm đấm một mặt xấu hổ cũng uy nghiêm hết lớn; "Các người lại dám ăn đả bản tiên, người có biết không đạo người phạm vào thiên điều!" Nhưng tùy theo từ trong miệng hắn truyền ra chính là 'Ai ư, ái chà chà' rú thảm rồi.

Đứng ở một bên 'Liều Vĩnh' gặp 'Suy Thần' bị đánh thê thảm bộ dáng, mấy lần muốn lên tiến đến can ngăn, nhưng đều bị hung hãn 'Nhân Bảo' ngăn tại một bên.

Mà mỹ nữ Điền Ly cũng sợ mình bư hãn hình tượng, cho bây giờ Liều Vĩnh soái ca tâm linh nhỏ yếu lưu lại thương tích, tại xoay người mang giày cao gót về sau, rất là hiền lành đối Liều Vĩnh nói đạo; "Tiểu đệ đệ, ngươi đừng sợ, gia hỏa này là lường gat cùng lưu manh, hôm qua đem xe của ta nện đẹp, không biết dùng phương pháp gì lừa gat ta, còn lừa ta tiền chữa trị, hôm nay mới bị chúng ta phát hiện, không dọn dẹp một chút hãn, hãn cũng không biết đạo chuyện xấu là không thể chế tạo. "

"Ngạch?"

Điền Ly, để Liều Vĩnh cái trán chảy ra mồ hôi lạnh, tình cảm Suy Thần bị đánh, là bởi vì hôm qua mình nhảy lầu nện xe đưa tới hậu quả a! Hãn này lúc rốt cục biết vì cái gì trước đó Điền Ly hai vợ chồng đưa mình trở về lúc khách khí như vậy, nhất định là đối phương xe bị Suy Thần làm pháp, bây giờ pháp bị phá, cho nên mới làm cho đối phương tức giận tới cửa tính sổ sách.

Biết tình huống Liều Vĩnh này lúc càng thêm bồn khoản rồi. Chỉ gặp hãn lo lắng phía dưới kéo lại Điền Ly mịn màng cánh tay nắn nỉ đạo; "Mỹ nữ, van cầu người thả hãn đi, cần làm sao bồi thường, ta bồi. "

Nói thật, nếu như là dưới tình huống bình thường, 'Liều Vĩnh' tuyệt đối không sẽ đi kéo một vị nữ nhân nhất là mỹ nữ cánh tay, dù sao ngày xưa làm như vậy, đối về ngoại trừ 'Lưu manh' xưng hô cùng cái tát bên ngoài, không sẽ có cái khác. Nhưng hôm nay sự tình có chút gấp, hãn một lúc liền quên rồi cái này gốc rễ.

Mà 'Liều Vĩnh' đối diện 'Ba mươi lăm tuổi Điền Ly', tại bị Liều Vĩnh tiểu suất ca kéo cánh tay 'Sát na' tâm đột nhiên run lên.

'Điền Ly' nhìn xem 'Liều Vĩnh' ở trước mặt mình không đủ hai mươi phân hoảng loạn khuôn mặt anh tuấn, thậm chí sinh ra muốn thân đối phương một cái xúc động, nhưng nàng cũng chỉ là tại trong đầu ngẫm lại, dù sao mình lão công ở đây, hướng chỉ đối phương còn có thể là cái đồng tính luyến ái.

Nhưng nhìn xem 'Liều Vĩnh' khuôn mặt anh tuấn, 'Điền Ly' vẫn là không nhận được muốn cùng đối phương thân cận một chút, thế là nàng cố ý làm xuất dáng vẻ dằn đo.

Điền Ly cái dạng này, vốn là muốn cho 'Liều Vĩnh' nhiều hơn van cầu nàng.

Nhưng 'Liều Vĩnh' lại đột nhiên nhớ tới mình ngày xưa nhận nữ tính bạch nhãn, thế là lập tức bản năng buông ra bắt lấy 'Điền Ly' cánh tay bàn tay, bởi vì hãn không muốn chờ 'Điền Ly' lộ ra chán ghét thân sắc.

Dù sao người có lúc biết mình xấu là một chuyện, nhìn người khác xem thường mình xấu lại là một chuyện khác. Liền như là hướng trên vết thương xát muối đồng dạng, người khác vung một lần, mình đau một lần.

Nhưng 'Suy Thần' Liều Vĩnh lại không thể không giúp đỡ, dù sao cũng là mình đem đối phương pháp thân phá vỡ, thậm chí mình có thể đang nhảy trong lầu sống sót cũng đều là bởi vì đối phương, đồng thời đối phương nếu như bây giờ nếu có pháp lực, tuyệt đối không sẽ nhận thương tổn của người khác, đây hết thấy hết thấy đều là bởi vì hãn.

Nội tâm tự trách, để Liều Vĩnh tại nắn nỉ Điền Ly không có kết quả về sau, quay đầu gỡ ra đám người, thả người bỏ nhào vào Suy Thần trên lưng kêu to; "Đừng đánh nữa, đừng đánh nữa, xe BMW là ta đập, các người muốn đánh đánh ta. "

Gặp Liều Vĩnh thế mà ngăn tại rồi Suy Thần trên thân, 'Nhân Bảo' đưa tay ngăn trở chuẩn bị tiếp tục động thủ đám người, nhìn về phía 'Liều Vĩnh' hỏi đạo; "Xe là người đập?" Gặp 'Liều Vĩnh' gật đầu, 'Nhân Bảo' tiếp tục hỏi đạo; "Người là thế nào đập?"

"Là. . . Là ta từ ba mươi hai lầu nhảy xuống, đập. "

Liều Vĩnh thực sự nói thật, nhưng lời này nghe vào Nhân Bảo trong lỗ tai nhưng trong nháy mắt thay đổi vị.

Nhân Bảo vốn cho rằng Liều Vĩnh là nhận lấy Suy Thần lừa gat, dù sao một cái đẹp trai như vậy tiểu hỏa tử, coi như là đồng tính luyến cũng không nên thích tướng mạo xấu như vậy Suy Thần, cho nên nhất định là nhận lấy 'Suy Thần' một loại nào đó lừa gat.

Nhưng hiện tại xem ra, hãn ý nghĩ như vậy hoàn toàn là mình 'Mong muốn đơn phương', bởi vì trước mặt một cao một thấp, một trắng một đen, một Anh Tuấn một xấu xí hai người là thật tâm yêu nhau!

Yêu nhau đến 'Anh Tuấn' nhưng lại đầu óc không dùng được Liều Vĩnh' thế mà dùng một cái căn bản không lừa được bất luận người nào nói láo, muốn thay 'Suy Thần' giải vây.

Thử hỏi, ai có thể từ ba mươi hai tầng cao lầu nhảy xuống, còn có thể 'Nhảy nhót tung bưng'. Thử hỏi, ai BMW tại bị từ ba mươi hai lầu gần một trăm mét độ cao, bị vượt qua một trăm cân vật thể đập trúng chỉ là xe có lọng che biến hình mà không có báo phé.

Cái này sao có thể, trừ phi xuất quỷ.

Nghĩ đến chỗ này 'Nhân Bảo' lắc đầu, sau đó không kiên nhẫn nói đạo; "Người. "

Gặp 'Liều Vĩnh' y nguyên ghé vào Suy Thần trên thân không dậy nổi, 'Nhân Bảo' gào thét lớn gọi đạo; "Tiểu tử, đừng đem ta là mù, hôm qua chính là cái

này bờ môi giống như hai cây lạp xưởng gia hỏa đập xe của ta, miệng của hắn lúc đầu không có lớn như vậy, vẫn là ta đánh đau. "

Này lúc 'Nhân Bảo' bịa chuyện, kỳ thật hắn cũng không biết đạo 'Suy Thần' bờ môi, là lúc đầu liền lớn lên dạng này, hay là hắn đánh, nhưng hù dọa người sao, dạng này được rồi khi thế.

Nhưng cuối cùng gặp 'Liễu Vĩnh' vẫn là không dậy nổi, 'Nhân Bảo' nổi giận, dù sao hắn không phải nữ nhân, không có trông thấy soái ca liền bước bất động chân mao bệnh. Thế là 'Nhân Bảo' hết sức quả quyết phát tay hét lớn; "Đem hắn kéo qua đi. "

Sau đó, bị đỡ đi 'Liễu Vĩnh' cũng chỉ có thể ở phía xa bị 'Điền Ly' vỗ nhẹ phía sau lưng an ủi, tro mắt nhìn bị oan uổng 'Suy Thần' bị đánh.

Thẳng đến sau mười mấy phút 'Nhân Bảo' xuất đủ khí, mới chỉ vào Suy Thần nói đạo; "Sửa xe cần hoa một vạn năm, bởi vì không có hiện trường, bảo hiểm chỉ cấp bảo một vạn, cần ta mình giao năm ngàn, ta cũng không cần người nhiều, người liền cho ta năm ngàn, việc này liền bỏ qua. "

Nghe nói như thế, Suy Thần thổ huyết mắng to; "Người đánh bản tiên, thế mà còn muốn tiền. " nghe nói như thế Nhân Bảo phản ứng đương nhiên là tiếp tục đánh. Cuối cùng vẫn là 'Liễu Vĩnh' cuống quýt đứng ra, thanh toán sửa xe tiền, mới khiến cho Nhân Bảo dừng tay.

Nhìn xem Liễu Vĩnh từ mình thiếp thân trong quần áo trần trọng móc ra năm ngàn khối tiền, 'Điền Ly' đều kém chút không đành lòng thu đối phương tiền, cùng lúc trong lòng cảm thán; "Đồng tính, thế mà còn có như thế kiên trì tình yêu, thật là khiến người ta hâm mộ. "

Nếu như 'Liễu Vĩnh' biết 'Điền Ly' chờ người hiểu lầm, không biết đạo hội không sẽ buồn bức thổ huyết, dù sao 'Suy Thần' là bị đánh học máu rồi.

Đội Điền Ly chờ người rời đi về sau, Liễu Vĩnh không lo được đau lòng nguyên bản chuẩn bị mình nhảy lầu sau cho người ta giúp hắn nhặt xác tiền, một cái bước xa vọt tới bị đánh chảy máu đầy miệng 'Suy Thần' bên người, đỡ dậy 'Suy Thần', hô thẹn đạo; "Xin lỗi đại tiên, xin lỗi đại tiên. "

Chỉ gặp lúc này Suy Thần mặt đầy oán hận hỏi đạo; "Người còn thực hiện khế ước sao?" Gặp Liễu Vĩnh cuống quýt gật đầu, Suy Thần một hơi không có đi lên ngã xuống đất ngất đi.

Xem ở té ngã trên đất Suy Thần, Liễu Vĩnh một não môn đầu chấm hỏi; "Thần Tiên thế mà bị phạm nhân đánh ngất xỉu, cái này. . . Thật là khiến người ta khó có thể tin?"

Khai Dương, Hoa Hạ trung bộ thành thị, nơi này 'Non xanh nước biếc' 'Địa linh nhân kiệt', có cùng Hàng Châu Tây hồ nổi danh du lịch thắng địa Khai Dương Tây hồ, có bán chạy Hoa Hạ Lưu gia gà quay, nơi này cũng là một người miệng đồng đảo thành thị.

Nơi này là Liễu Vĩnh quê hương, phóng ra nhà ga, nhìn xem ven đường tranh nhau vọt tới tài xế xe taxi, Liễu Vĩnh biết mình trở về rồi, xa cách năm năm, Liễu Vĩnh lại về tới cái thành phố này.

Mãnh liệt biến người 'Tranh nhau xé rách' lấy 'Liễu Vĩnh' quần áo, thậm chí có 'Tài xế xe taxi' trực tiếp ôm lấy Liễu Vĩnh nặng nề rung hành lý. Nhao nhao loạn loạn trắng cảnh, chỉ là tại biểu đạt một sự kiện, cái kia chính là ngôi xe của ta.

Cuối cùng vẫn là Liễu Vĩnh tay mất lạnh lẽo đem sắp bị để lên xe taxi rung hành lý đoạt lại đến trong tay mình, sau đó lôi kéo bị đông đảo nhiệt tình Khai Dương người sợ ngày người 'Liếc Quy' lao ra đám người.

Như hỏi 'Liếc Quy' là ai, đương nhiên là không thể không đi theo Liễu Vĩnh 'Suy Thần', lúc này Suy Thần đã triệt để đánh mất pháp lực. Mà không có pháp lực 'Liếc Quy' đơn giản thành Liễu Vĩnh vương quốc vút, bất quá không có cách nào ai bảo mình thiếu hắn đâu?

"Liễu Vĩnh, Liễu Vĩnh. . . "

Ven đường một cỗ có chút cũ nát màu lam Trường An Linh Mộc bên cạnh, một tên vóc dáng không cao, giữ lại thập niên 90 cây nắm đầu tướng mạo Anh Tuấn nam tử, hướng về 'Liễu Vĩnh' dùng lực vẫy tay.

Lao ra xe taxi vòng vây Liễu Vĩnh, trông thấy cây nắm đầu nam tử, khoe miệng trong nháy mắt lộ ra hội tâm ý cười.

'Vu Bằng, Liễu Vĩnh bằng hữu tốt nhất' mấy năm không thấy, đối phương vẫn là đẹp trai như vậy, Liễu Vĩnh còn nhớ rõ trước kia cùng đối phương nói đùa nói qua 'Vu Bằng nếu như người là nữ nhân ta nhất định cưới người' mà đối phương trả lời là 'Ta chết cũng không theo' .

"Ha ha. . . " đem hành lý ném cho 'Liếc Quy', 'Liễu Vĩnh' bước nhanh hướng 'Vu Bằng' phóng đi, sau đó cách ba bước xa giang hai cánh tay, tại sau đó 'Liễu Vĩnh' liền tro mắt nhìn thấy 'Vu Bằng' từ bên cạnh mình xông qua, sau đó ôm chặt lấy liếc Quy kêu to; "Ta anh em tốt, người rốt cục trở về rồi. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Ai là đồng tính luyến

Liễu Vĩnh không giờ hai tay, xem ở đi ngang qua Vu Bằng trong mắt, hết sức kỳ quái bất quá hẳn không có tại ý, chẳng qua là cảm thấy đối phương động tác có chút quái dị.

Đối mặt 'Gặp thoáng qua' hảo hữu, 'Liễu Vĩnh' rất muốn buồn bực rống to; "Vu Bằng tiểu tử ngươi cũng quá thực tế đi, không thể thấy Thần Tiên ngay cả bạn thân đều không nhận đi! Coi như người ngày xưa cũng là dạng này, nhưng hôm nay dù sao cũng là năm năm qua lần thứ nhất gặp mặt, ngươi liền xem như chứa, cũng nên cho huynh đệ chút mặt mũi a!"

Ngay tại 'Liễu Vĩnh' quay đầu buồn bực nói thầm mình anh em tốt thời điểm, chỉ gặp trong mắt hắn, kích động Vu Bằng đi vào Suy Thần Bạch Quy trước mặt, tại đối phương có chút mê mang ánh mắt bên trong, một đám nện ở đối phương trên ngực, cũng tại đối phương giật mình thần sắc dưới, rất là vui vẻ một thanh ôm lấy 'Bạch Quy', sau đó vung lên đối phương có chút thân thể gầy yếu mảnh liệt đạo qua một vòng, cuối cùng tại choáng vòng 'Suy Thần' trên mặt càng là hung hăng hôn một cái để 'Suy Thần' kém chút giờ chân hôn, mới kêu to; "Bạn thân, thể nào nhiệt tình đi, huynh đệ nụ hôn đầu của ta được đều cho ngươi!"

Nhìn Vu Bằng một loạt động tác về sau, Liễu Vĩnh mới giật mình, sau đó dùng tay mò bên trên khuôn mặt của mình, nói thầm; "Trách không được mình ở chỗ bằng trước mặt, đối phương 'Làm như không thấy', suýt nữa quên mất mình đã thay đổi, cùng trước kia không đồng dạng. "

Nghĩ đến đối phương biết mình mới là 'Liễu Vĩnh' thần sắc, 'Liễu Vĩnh' nhin không được đi lên ôm chặt lấy đang muốn tiếp tục treu chọc đột nhiên trở nên có chút Myanmar trong mắt của hắn "Liễu Vĩnh".

Liễu Vĩnh cái này ôm một cái không sao, đem cái Vu Bằng cả kinh nhảy một cái, cùng lúc nhìn xem Liễu Vĩnh rất là nghi hoặc.

Nếu như này lúc có camera, Vu Bằng nhất định có thể trông thấy vừa rồi hắn tại ôm cái gọi là "Liễu Vĩnh" thời điểm, thần tình trên mặt của đối phương. Đây lúc đối phương ngay lúc đó thần sắc, trên mặt của hắn chính tại kinh điển tái hiện.

Bất quá Vu Bằng phản ứng, vẫn là rất nhanh, gặp bên người "Liễu Vĩnh" không có nói cái gì, hắn lập tức biết, khả năng này là cùng "Liễu Vĩnh" đồng thời trở về bằng hữu, hơn nữa là một cái không biết đạo Khai Dương phong tục, coi là vừa rồi mình loại kia cách làm là bản xứ lễ gặp mặt tiết người bên ngoài. Nếu là như vậy, Vu Bằng sợ hãi cả kinh, bởi vì ý vị này đối phương 'Cái này nam tử xa lạ' hội học theo.

Quả nhiên, 'Vu Bằng' đầu óc vừa mới chuyển tới cái này, đối diện tướng mạo Anh Tuấn nam tử liền ôm lấy Vu Bằng, sau đó bắt đầu xoay quanh, lúc này 'Vu Bằng' biết mình duy nhất cần phải làm là dùng hai tay hung hăng ôm lấy mặt.

Về phần tại sao? Đương nhiên là sợ đối phương học theo thân hắn.

Liễu Vĩnh đương nhiên không có muốn thân Vu Bằng ý nghĩ, dù sao đều là nam nhân, hắn đối đây là có chừng ngại tâm lý.

Thế là Liễu Vĩnh tại ôm Vu Bằng đạo qua một vòng về sau, thấy được Vu Bằng che mặt đáng vẻ, đột nhiên sững sờ, liên hệ đến trước đó 'Vu Bằng' thân 'Suy Thần Bạch Quy' đáng vẻ, lập tức sợ hãi mà kinh; "Người anh em này không sẽ năm năm không gặp, cái biến lấy hướng về phía a!"

Không có chờ Liễu Vĩnh mở miệng, Vu Bằng vì thoát khỏi bị thân vận mệnh, tranh thủ thời gian kéo 'Suy Thần Bạch Quy' hỏi đạo; "Liễu Vĩnh, trước mặt cái này soái ca là ai?"

Này lúc 'Suy Thần Bạch Quy' đã từ giật mình trạng thái bên trong khôi phục, cũng trong nháy mắt đoán được, trước mặt 'Tiểu suất ca' là hiểu làm mình là 'Liễu Vĩnh' rồi, Suy Thần vốn định giải thích một chút, nhưng nghĩ tới trước đó mình thay 'Liễu Vĩnh' công hắc oa bị đánh tình hình, nội tâm lập tức dâng lên chơi ác 'Liễu Vĩnh' suy nghĩ.

"Không phải liền là 'Tướng công' sao, bản tiên cũng hội!"

Thế là 'Suy Thần' tại 'Vu Bằng' trước mặt học 'Thiên Đình Thỏ Tiên' đáng vẻ, đầu tiên hơi cúi đầu, sau đó hai tay nện tại dưới bụng cũng vừa đi vừa về dấy dựa, nhẹ giọng cả lăm mở miệng đạo; "Cái kia. . . Hắn gọi Bạch Quy, là. . . Bạn trai của ta!"

Lúc đầu nghe 'Suy Thần' bắt đầu giới thiệu, 'Vu Bằng' đã hướng 'Liễu Vĩnh' xòe bàn tay ra, nhưng nghe xong 'Suy Thần' lời nói về sau, 'Vu Bằng' kém chút đưa bàn tay thu lại rồi trở về, liền liền đối phương tên kỳ cục, Vu Bằng đều không có có chú ý tới.

Nhưng nhìn bên người hảo hữu ngược ngừng bộ dáng, 'Vu Bằng' lại không đành lòng tổn thương đối phương, dù sao đối phương là mình bằng hữu tốt nhất, hắn nhận đồng bạn trai, nếu như mình không tán đồng, đối phương hẳn là hội rất mất mặt.

Cân nhắc đến yếu tố này, 'Vu Bằng' cắn răng cùng 'Liễu Vĩnh' nắm tay. Nhưng nhìn Liễu Vĩnh Anh Tuấn bạn trai đối với mình bần ngơ ngác sững sờ đáng vẻ, 'Vu Bằng' trong nháy mắt một trận ác hàn, "Âm thầm suy đoán đối phương không sẽ coi trọng mình đi?"

Cứ việc 'Vu Bằng' một mực ưa thích nói khoác mình cùng một chút mỹ nữ ngẫu nhiên gặp, đối phương nhìn thêm mình vài lần, đều sẽ bị hắn tưởng tượng thành là đối phương coi trọng tín hiệu của hắn. Nhưng hôm nay bị một cái nam nhân coi trọng, lại làm cho 'Vu Bằng' làm sao cũng cao hứng không nổi, dù sao hắn không thích nam nhân, huống chi đối phương vẫn là mình hảo hữu bạn trai.

Cái này khiến 'Vu Bằng' không thể không quyết định nhắc nhở đối phương một cái này lúc thân phận của đối phương.

Thế là 'Vu Bằng' trên dưới quan sát tỉ mỉ rồi 'Liều Vĩnh' một phen, nhưng càng đánh suy tính 'Vu Bằng' càng là kinh hãi, bởi vì đối phương quá đẹp rồi 'Một mét bảy tám thẳng tắp đáng người' 'Để cho người ta ghen tỵ. Anh Tuấn tướng mạo, liền ngay cả Vu Bằng vẫn lấy làm kiêu ngạo làn da, đều tại mặt của đối phương trước mắt đi nhan sắc, bởi vì da của đối phương, bộ dùng câu huyết kịch truyền hình nơi hình dung tuyệt thế nữ nhân một câu, gọi là 'Da thịt trắng hơn tuyết' đều không đủ.

Cái này khiến nhất quán lấy mình là soái ca vì rêu rao Vu Bằng đều có chút bắt đầu ghen tỵ.

Đang ghen tỵ một lúc sau, 'Vu Bằng' lập tức lo lắng, dù sao nhìn đối phương vừa rồi nhìn mình ánh mắt, xem xét cũng không phải là cái gì nam nhân bình thường 'Nói nhảm, nam nhân bình thường hội ưa thích nam nhân a?' đối phương sẽ không phải là cùng Liều Vĩnh chơi đùa a, như vạn nhất thật sự là dạng này, lấy hấn 'Vu Bằng' đối 'Liều Vĩnh' hiểu rõ, nói không chừng 'Liều Vĩnh' cuối cùng hội muốn chết muốn sống.

Nếu như kết quả là lời như vậy, hấn tuyệt đối không thể cho phép chuyện này phát sinh, dù sao 'Vu Bằng' cảm thấy 'Liều Vĩnh' đã được rồi đáng thương rồi, từ nhỏ đến lớn tìm không thấy nàng đâu một môi phách cùng biến dị dạng tướng mạo, đã bức bách Liều Vĩnh không thể không cải biến lấy hướng, đến gia tăng tìm đối tượng tỷ lệ rồi, nếu như liền ngay cả dạng này đều bị nam nhân vứt bỏ lời nói, Liều Vĩnh hội không sẽ lựa chọn tự sát, còn thật sự là nói không chừng.

Thế là 'Vu Bằng' lập tức nhô lên mình không có cơ ngực lồng ngực, ngẩng lên chỉ tới đối phương mũi con mắt, làm bộ hung ác nhìn xem 'Liều Vĩnh' nói đạo; "Bạch Quy, ta cảnh cáo ngươi, ta anh em tốt làm cái gì đều là toàn tâm toàn ý, điểm này ta có thể bằng vào ta nửa đời sau hạnh phúc đảm bảo, nếu như ngươi dám xin lỗi hấn, ta nhất định giết chết ngươi. "

'Vu Bằng', để chuẩn bị giải thích 'Liều Vĩnh' sừng sốt, hấn không nghĩ tới 'Vu Bằng' thế mà dạng này quan tâm hấn, đồng thời không tiếc đắc tội trên danh nghĩa hảo hữu bạn trai, cái này khiến hấn chuẩn bị lời giải thích, thu tại rồi trong lòng, muốn xem một chút Vu Bằng đối với hấn là loại nào tình cảm, dù sao đối phương trước đó đối Suy Thần đầy miệng hôn, thật sự là để Liều Vĩnh tìm đập nhanh.

Thế là 'Liều Vĩnh' hướng về Vu Bằng có ý hơi chớp mắt, sau đó cười nói đạo; "Nhìn vừa ý liền ở cùng nhau, không hợp nhãn liền tách ra, có pháp luật hiệu ứng giấy hôn thú còn không thể trói buộc nam nữ tự do, hướng chỉ tình yêu. "

'Liều Vĩnh', để 'Vu Bằng' tâm trong nhảy mắt té ngã đáy cốc, hấn tức giận quay đầu phát hiện lớn lên giống Liều Vĩnh Suy Thần chính tại nhìn chung quanh, thế là hấn ngay mặt đối coi là đối phương là Liều Vĩnh bạn trai Liều Vĩnh nghiêm nghị nói đạo; "Tình yêu không phải trò đùa, nếu như ngươi dám làm tổn thương Liều Vĩnh, ta tuyệt đối không để ngươi dễ chịu, về phần ngươi coi trọng ta ý nghĩ, sớm làm hết hy vọng, ta cho dù chết cũng không sẽ thích ngươi một cái nam nhân. "

Thăm dò không nổi nữa, 'Vu Bằng' thế mà cho là mình hiện tại là coi trọng hấn, cũng đối 'Suy Thần biến thành Liều Vĩnh' bội tình bạc nghĩa, cái này, mẹ hấn, kêu cái gì sự tình?

Nếu như biên tập một cái ba người lúc này tình cảm, đoán chừng có thể biên tập thành một bộ câu huyết, tình yêu, Brokeback, huyền nghi kịch.

"Tốt, không nói giỡn, kỳ thật ta là Liều Vĩnh!"

Ngay tại ở bằng ngẩng đầu chăm chú chờ lấy tướng mạo Anh Tuấn nam tử trả lời hấn đối Liều Vĩnh cam kết thời gian, đối phương một câu 'Hấn kỳ thật chính là Liều Vĩnh', nhường cho bằng kém chút bạo khởi, cuối cùng cân nhắc đến hảo hữu cảm thụ Vu Bằng ít mấy hơi, để tâm tình mình bình phục lại về sau, mới đối Liều Vĩnh nói nghiêm túc đạo; "Đừng tưởng rằng dùng loại phương pháp này, ta liền hội coi trọng ngươi, nếu như ngươi thật là cùng Liều Vĩnh chơi đùa, ta hi vọng ngươi tranh thủ thời gian rời xa hấn. "

"Ta thật là Liều Vĩnh!"

Liều Vĩnh dở khóc dở cười, thấy ở bằng bắt đầu nghiêng răng nghiêng lợi, ' tranh thủ thời gian kéo qua lớn lên giống ban đầu mình Suy Thần, sau đó đối với bằng nói đạo; "Không tin ngươi hỏi một chút hấn, chính là hấn cho ta biến, hấn là Thần Tiên. "

"Con mẹ nó ngươi, là đang đùa ta sao?" Đây là Vu Bằng hét ra duy nhất một câu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Mẹ con

Hào tâm cho thấy thân phận, lại bị Vu Bằng xem như là đối hán khác loại câu dẫn. Càng làm cho Liễu Vĩnh cảm giác khó chịu là, coi như cuối cùng Suy Thần tại hán Liễu Vĩnh tha thiết khẩn cầu phía dưới thừa nhận mình Thần Tiên thân phận, đồng thời cũng thừa nhận là hán đem hán Liễu Vĩnh biến thành hiện tại cái này Anh Tuấn bộ dáng, nhưng vẫn là để 'Vu Bằng' kém chút đem chân đá phải hán Liễu Vĩnh trên mặt.

Thậm chí cuối cùng bị bức ép đến mức nóng này 'Vu Bằng' ngay cả cùng 'Tướng mạo cực giống Liễu Vĩnh Suy Thần' cũng bắt đầu giữ một khoảng cách. Lý do là, hán cảm thấy 'Liễu Vĩnh' thực tế đã biến thái.

Đồng thời hán Vu Bằng cũng rất cực biết hán Liễu Vĩnh là thế nào cùng vị tướng mạo Anh Tuấn Bạch Quy nhất được 'Này lúc đã hoàn toàn không dùng yêu đương cái từ này rồi', tuyệt đối là một đôi dị dạng luyến.

Bởi vì 'Liễu Vĩnh' lại là 'Tướng mạo Anh Tuấn Bạch Quy' tìm kiếm mới đồng bạn đồng lõa, thậm chí không tiếc đem hảo hữu hướng đồng tính trong hồ lửa đây, đơn giản để hán thương thấu tâm, vì thế hán cần phải thi cho thật giỏi lo cùng Liễu Vĩnh tình cảm huynh đệ, trước đó hán cần cùng Liễu Vĩnh giữ một khoảng cách.

Đối với cái này 'Liễu Vĩnh' lo lắng, thậm chí thỉnh cầu 'Suy Thần' đem hán biến trở về trước kia hình dạng.

Lần này, để 'Suy Thần' đều trong nháy mắt ngu ngơ, dù sao một cái bởi vì tự thân xấu xí mà không vượt qua nỗi người, thế mà hội vì Hữu Nghị tình nguyện lần nữa biến dạng, cái này hết sức để cho người ta ngạc nhiên.

Nhưng để 'Vu Bằng' thất vọng, cũng làm cho 'Liễu Vĩnh' thất vọng. Bởi vì 'Suy Thần' này lúc đã không có mấy may pháp lực.

Ngồi tại 'Vu Bằng' giống như khí quản viêm kiểu một đường 'Thỉnh thỉnh' vang lên không ngừng Trường An Linh Mộc nơi, Liễu Vĩnh hết sức xoắn xuyết, nhưng này lúc hán đã không chỉ là xoắn xuyết làm sao nhường cho bằng tin tưởng mình là Liễu Vĩnh rồi, mà là xoắn xuyết, hán về đến nhà, phụ mẫu hội không sẽ cũng không biết hán.

Cuối cùng hán 'Trái lo phải nghĩ' đạt được một cái duy nhất đáp án, cái kia chính là khẳng định không biết?

Nghĩ đến cha mẹ của mình hội giống như 'Vu Bằng' đối 'Suy Thần' thân thiết như vậy, đối với mình lại hết sức lạnh lùng thậm chí đề phòng, 'Liễu Vĩnh' liền hận không thể một bàn tay đem mình chụp chết; "Lúc đầu thoỉ cái gì đẹp, biến cái gì đẹp trai, dứt khoát đòi tiền không phải tốt, đòi tiền hơn thực sự, không chỉ có phụ mẫu nhận ra mình, còn có thể cho phụ mẫu giảm bớt sinh hoạt gánh vác.

"Bây giờ có cái này Anh Tuấn tướng mạo, cũng không có thể làm ăn, lại không thể đang uống, còn để thân nhân bằng hữu không cách nào nhận nhau, đây cũng là tội gì đến quá thay".

Ngay tại 'Liễu Vĩnh' có chút cảm ngộ trên thế giới còn có so sánh tướng mạo càng trọng yếu hơn đồ vật thời điểm, ngồi tại xe hàng sau 'Suy Thần' thần sắc khẽ động, sau đó trong nháy mắt đại hỉ, hán thế mà cảm giác được mình khôi phục rồi một tia pháp lực.

Đưa tay đối trong xe kính chiếu hậu bên trên treo một chuỗi phật châu thí nghiệm một cái, phát hiện thế mà không thể để cho phật châu dựa theo ý nguyện của mình phiêu động, nói cách khác, hán bây giờ pháp lực ngay cả hoàn thành một cái cấp thấp nhất chương nhân pháp cũng không thể, Suy Thần trong nháy mắt lại xì hơi.

Nhưng cũng còn tốt 'Suy Thần' biết lần này pháp lực khôi phục nơi phát ra, nguyên lai người phát ngôn một lần tâm linh gột rửa đối với hán khôi phục thế mà rất có tác dụng, cái này khiến hán trong nháy mắt thấy được hi vọng, đồng thời nhìn về phía 'Liễu Vĩnh' bắt đầu giống như nhìn về phía một cái bảo bối.

Bởi vì tại Tiên giới tiếp nhận nhiệm vụ thời gian, Suy Thần liền thông qua nội bộ nương đạo rõ ràng biết, hạ phạm về sau muốn tìm người phát ngôn loại hình, là chia làm bên trên trung hạ ba đẳng cấp.

Cuối cùng một chờ đương nhiên là kém nhất, tựa như trước đó hán cho rằng Liễu Vĩnh, tràn ngập tham lam, ảo tưởng không thực tế, loại người này đừng nói dựa vào năng lực của mình trợ giúp 'Suy Thần' hoàn thành nhiệm vụ, cuối cùng có thể không đem 'Suy Thần' khi muốn đem đối phương biến thành heo cũng không tệ rồi.

Bên trong chờ người, kỳ thật liền là người bình thường, bọn hán có huyền tượng, nhưng biết không thực tế, cứ việc không sẽ làm ác, nhưng cũng không có tiến tới động lực, cho nên coi như tìm tới bọn hán làm người phát ngôn, hoàn thành nhiệm vụ hi vọng, vẫn là hết sức xa vời.

Thượng đẳng nhân, đương nhiên là 'Suy Thần' tại không có mất đi pháp lực trước đó muốn tìm, loại người này là thích hợp nhất người phát ngôn, bọn hán toàn thân tràn đầy chính diện cảm xúc, tích cực tiến tới, giỏi về giao tế, dạng này người cũng là các địa phương nhân kiệt, từ bọn hán trợ giúp Suy Thần, Suy Thần có lòng tin tuyệt đối có thể hoàn thành nhiệm vụ, dù sao đối phương tại bọn hán vị trí cùng khu vực đều là hết sức có sức ảnh hưởng, dạng này người, đừng nói làm việc tốt, coi như tùy tiện chỉ điểm người khác một cái, người khác đều hội cảm kích vô cùng.

Mà tại cái này ba loại phía trên còn có một loại cực phẩm, cái kia chính là xuất nước bùn mà không nhiễm hình, loại người này lúc đầu nội tâm hán là tràn ngập các loại tâm tình tiêu cực, dù sao bọn hán sinh hoạt hiện trạng tương đối chính người thường mà nói đều cùng với bất công đồng ý, cho nên đi hướng thế giới cực đoan hoặc là tà ác đạo đường đều là rất bình thường, nhưng hết lần này tới lần khác loại người này tràn ngập chính năng lượng, đem các loại đã kích xem như ma luyện, không chỉ có không có biến thành dưới ánh mặt trời âm u mặt, tương phản lại dùng thái độ của mình, trở thành chiếu sáng người chung quanh một chiếc đèn, dẫn đầu tất cả nhận biết không quen biết đi hướng con đường hạnh phúc.

Mà 'Suy Thần' này lúc liền phát hiện 'Liễu Vĩnh' lại có loại này đặc chất, cho nên hán bắt đầu giống như đối đãi bảo bối đối đãi giống nhau 'Liễu Vĩnh', đương nhiên trước mắt 'Liễu Vĩnh' chỉ là có dạng này một loại đặc chất mà thôi, cự ly này loại cực phẩm nhân sinh, còn rất xa.

Nhưng đây đối với 'Suy Thần' tới nói cái này đã đủ rồi, cái này khiến hắn lại thấy được tự mình hoàn thành nhiệm vụ hi vọng, thậm chí lại tăng cấp một cũng có thể. Ôm ý nghĩ thế này, 'Suy Thần' quyết định tuyệt không rời đi 'Liễu Vĩnh' bên người, cái này cũng cố định rồi về sau một năm khôi hài tổ hai người cơ sở.

'Liễu Vĩnh' nhà, là tại vị ở Khai Dương tây ngoại ô nông thôn, bởi vì tiếp giáp Tây hồ, cho nên hoàn cảnh ưu mỹ, không khí trong lành. Liễu Vĩnh còn nhớ rõ, lúc đầu tại Khai Dương lúc đi học cùng đồng học nói đùa nói mình nhà không khí phá lệ tốt, mở ra sau khi cửa sổ liền có thể trông thấy Tây hồ, lúc đó đem các bạn học hâm mộ cái muốn chết.

Nhưng loại này lúc chỉ riêng đang dần dần nhận thức đến kim tiền ma lực về sau, 'Liễu Vĩnh' liền rút cuộc không có nói qua, bởi vì duyên dáng hoàn cảnh liên ý vị chưa khai phát cùng lạc hậu, liền như là văn người hội ca ngồi mệnh mỏng vô bờ đồng ruộng cùng xanh mơn mơn lúa mạch non, nhưng lại hội thích hợp bên cạnh có đen kịt làn da nông dân làm như không thấy đồng dạng. Bởi vì bọn hắn biết thơ điền viên chỗ nương theo là ngu muội cùng nghèo khó.

Cổ xe dần dần lái tới gần quê quán, Liễu Vĩnh đối với phụ mẫu 'Gặp nhau không biết' càng ngày càng sợ hãi, cuối cùng hắn cầu xin nhìn về phía Vu Bằng, nhưng đối phương đối với hắn căn bản làm như không thấy. Mà hắn này lúc càng là không thể nào đuổi Suy Thần đi, dù sao đối phương mất đi pháp lực về sau cùng phạm nhân cũng không có gì khác nhau, nếu như mình đuổi đối phương đi, như vậy mình thì tương đương với là đem một cái Thần Tiên để trên đường cái, đến lúc đó không nơi nương tựa Suy Thần hội không sẽ biến thành kẻ lang thang, còn thật sự là không xác định, đối với cái này Liễu Vĩnh hung ác không hạ tâm.

Ngư dân thôn ở vào Khai Dương bên Tây Hồ, toàn bộ thôn trấn chỉ có ba mươi mấy hộ nhân gia, toàn bộ một màu tường trắng ngói xám hai tầng lầu nhỏ, dựa vào tại nước xanh cây xanh bên cạnh, nếu như đứng phải Tế Vũ mặt mờ thời tiết, toàn bộ thôn trấn, liền như là một bộ tranh thủy mặc đồng dạng ưu mỹ.

Nhìn xem hoàn cảnh quen thuộc, cái gì sợ hãi trong nháy mắt đều bị Liễu Vĩnh ném sau ót, hắn hận không thể một cái chớp mắt bay đến cửa nhà mình trước, nhìn nhìn cha mẹ của mình có phải hay không vẫn giống như trước kia.

Một đầu sạch sẽ đường xi măng nối thẳng thôn trấn, Trường An Linh Mộc trực tiếp thành thịch lái vào thôn, cuối cùng tại thôn hàng cuối cùng một hộ trước cửa mới trồng một gốc chùng trường thành vây quanh cây liễu trước tiểu viện ngừng lại.

Theo xe dừng lại, cùng nhau buộc lên tạp dề phụ nữ trung niên từ trong nội viện lao ra, phụ nữ hơn một mét sáu thân cao, đại khái gần hơn năm mươi tuổi.

Nhìn thấy đạo thân ảnh này 'Liễu Vĩnh' nước mắt trong nháy mắt chảy ra, năm năm không thấy trong lòng cái kia đạo thân ảnh quen thuộc thương già hơn rất nhiều, còn nhớ rõ trong trí nhớ cái kia đạo yếu điệu tuấn mỹ thân ảnh, bây giờ lại trở thành trên mặt che kín nếp nhăn phụ nữ.

"Mẹ!"

Cửa xe mở ra, 'Liễu Vĩnh' trong nháy mắt lao ra. Phụ nữ trông thấy Liễu Vĩnh cùng phía sau hắn Suy Thần thân ảnh, chỉ là sửng sốt, liền trong nháy mắt ôm vọt tới Liễu Vĩnh.

"Hài tử. "

Ôm 'Liễu Vĩnh' thôi phương vui đến phát khóc, con của mình rốt cục trưởng thành.

Mẹ con ôm thân ảnh, để trễ một bước xuống xe 'Vu Bằng' sửng sốt, sau đó hắn nghi ngờ hỏi đạo; "A di, người ôm sai đi?" Bởi vì hắn phát hiện thôi phương ôm lại là cao lớn Bạch Quy, mà nàng chân chính nhi tử 'Đen gầy Liễu Vĩnh' lại hảo hảo đứng bên cạnh hắn.

"Không tệ, đây chính là nhi tử ta, ta sinh, ta không sẽ nhận lầm. " thôi phương hết sức khẳng định, cũng thật chặt đem Liễu Vĩnh ôm vào trong ngực.

"Liễu Vĩnh người không nói điểm cái gì?" Vu Bằng tràn ngập dấu chấm hỏi nhìn về phía Suy Thần.

Đối với cái này Suy Thần cười khê; "Ta thật không phải Liễu Vĩnh, chỉ là lớn lên giống mà thôi. "

Này lúc 'Vu Bằng' mới trợn mắt há mồm; "Nếu như cái kia soái ca thật là 'Liễu Vĩnh', đây chẳng phải là nói bên cạnh mình đứng đấy thật sự là vị Thần Tiên, cái này sao có thể?" Nhưng nhìn này lúc bị ôm ở thôi phương trong ngực soái ca, Vu Bằng xem xét cẩn thận, rốt cục phát hiện đối phương cùng thôi phương là như vậy giống nhau, cái kia thân hình, mặt kia hình, thậm chí mặt mày đều là như vậy giống nhau.

"Cái này, chẳng lẽ đối phương thật là Liễu Vĩnh?"

Chương 10: Thân tình tình yêu

"Mẹ, xin lỗi!"

So sánh 'Thôi Phương' cao hơn nửa cái đầu 'Liễu Vĩnh' nhìn xem mẫu thân hoa râm đầu phát nội tâm thật chặt nắm chặt lên, hần nhớ tới lấy năm năm bỏ qua lúc ánh sáng, nội tâm hết sức tự trách. Hần muốn đền bù, nhưng lại không biết nên làm sao đền bù, bởi vì hần không có tiền, cái gì cũng không có.

"Hài tử!"

Hai mẹ con thâm tình ôm nhau, thẳng đến 'Liễu Vĩnh' đột nhiên ý thức được bên người có người đang quan sát thời điểm, mới lúng túng buông ra ôm lấy tay của mẫu thân cánh tay, sau đó cho mẫu thân giới thiệu Suy Thần.

Đương nhiên tại lúc giới thiệu, 'Liễu Vĩnh' không có nói 'Suy Thần' là vị Thần Tiên, dù sao đối phương bây giờ ngay cả một điểm pháp lực cũng không có, chỉ có thể 'Không để' mẫu thân hiểu lầm mình thân kinh không bình thường, chỉ nói là 'Suy Thần Bạch Quy' là mình ở bên ngoài đi làm nhận biết hảo huynh đệ.

'Dạng này giới thiệu lúc đó liền để 'Suy Thần' cắn răng, dù sao hần là Thần Tiên, sống rồi không biết bao nhiêu năm rồi, bây giờ bị một phạm nhân 'Xung huyinh gọi đệ' hần là có chút khó chịu, bất quá có thể lên làm chính phẩm Tiên quan, Suy Thần tại Thiên cung cũng coi là một vị khéo léo nhân vật, coi như khó chịu, này lúc hần cũng đem khó chịu để ở trong lòng, học Vu Bằng đáng vẻ cùng Thôi Phương chào hỏi, đồng thời che giấu tâm kêu câu 'A đi'.

'Suy Thần' biểu hiện, để 'Liễu Vĩnh' rất là cảm kích. Dù sao đối phương là Thần Tiên, thế mà dạng này cho hần mặt mũi, quá làm cho Liễu Vĩnh ngoài ý muốn.

Vì để cho phụ mẫu không phản đối mình đem 'Suy Thần' để ở nhà, Liễu Vĩnh 'Lại tiếp lại lệ' bổ sung đạo; "Mẹ, Bạch Quy là cô nhi, từ nhỏ không chỗ nương tựa, hết sức đáng thương, hi vọng phụ mẫu có thể thu lưu đối phương."

'Liễu Vĩnh' câu nói này nói xong, đem cái 'Suy Thần' khí mắt tròn trắng. Nghĩ hần đường đường một ngày tòa án Tiên quan bây giờ lại bị người nói thành là không ai muốn cô nhi, sao không cho hần phiền muộn, nếu như hần có pháp lực, tuyệt đối hội đem Liễu Vĩnh biến thành một con lợn, bất quá vì đại sự của mình, huống chi Suy Thần này lúc cũng không có pháp lực, cho nên hần cuối cùng liền hút khẩu khí nhin.

'Thôi Phương' đối cái này nhìn xem tương năm năm trước Liễu Vĩnh hài tử rất là thân cận. Dù sao xấu như vậy, lại sống được thật tốt chính là hết sức không dễ dàng. Cái này khiến nàng nghĩ đến đi ra khỏi nhà Liễu Vĩnh, lúc đó cũng là cái dạng này.

Thế là 'Thôi Phương' rất là nhiệt tình giữ chặt Suy Thần tay nói đạo; "Hài tử, nếu như ngươi không chê, cái này liền là của ngươi nhà."

'Thôi Phương' chân thành không chút nào làm ra vẻ, để Suy Thần sửng sờ, hần không biết mình đã bao lâu không có nghe qua lời như vậy rồi, thậm chí lúc đầu chưa thành tiên trước đó phụ mẫu hần đều đã tựa hồ quên đi, đồng thời hần cũng đã thành thói quen một thân một mình nằm tại Thiên Đình băng lãnh trên Tiên Đài, một thân một mình trầm tư, bây giờ lại có người nhà, nội tâm của hần trong nháy mắt dâng lên dị dạng cảm xúc. Nhưng liền cái này một cái chớp mắt, hần đột nhiên cảm thấy mình vừa mới khôi phục pháp lực thế mà trong nháy mắt đánh mất, cái này khiến hần lập tức bừng tỉnh; "Không được, bản tiên không thể có tình cảm, nếu không đem vĩnh rơi phạm trần".

Nhưng ngay tại 'Suy Thần' tỉnh táo, chuẩn bị ngăn cách nội tâm cái này một tia gọn sóng thời điểm, một cổ khác cùng trước kia hoàn toàn khác biệt cũng muốn hùng hậu nhiều pháp lực ba động, ở trong cơ thể hần dâng lên, cứ việc cái này như sợi tóc kiêu mãnh khảnh pháp lực, y nguyên không cách nào làm cho Suy Thần làm cái gì, nhưng lại để 'Suy Thần' trong nháy mắt sửng sờ ngay tại chỗ.

Thẳng đến hần bấm ngón tay về sau, mới kinh ngạc phát hiện, 'Liễu Vĩnh' thế mà trong lúc bất tri bất giác giúp hần hoàn thành một cái Thiên Đình hạ đạt nhiệm vụ, mà cái này phần thứ nhất cảm kích, đến đến Liễu Vĩnh mẫu thân, một tên năm năm không thấy hài tử mẫu thân, cũng bởi vì Liễu Vĩnh trở về nhà, để nội tâm của nàng dâng lên hạnh phúc cảm kích, chân thành cảm kích.

Kết quả như vậy, để Suy Thần ngu ngơ, bởi vì hần phát hiện lần này lấy được pháp lực, không giống với dĩ vãng lạnh như băng, bên trong thế mà ẩn chứa ấm áp đồ vật, loại vật này để 'Suy Thần' sửng sờ, bởi vì hần không xác định, vậy có phải hay không gọi là một loại thân tình đồ vật.

Thu được một tia pháp lực khôi phục, Suy Thần bất động thanh sắc ẩn tàng, liền như là trước đó đồng dạng, mặc cho Thôi Phương giữ chặt hai tay, bởi vì hần đột nhiên tỉnh táo, có lẽ Thiên Đình nhiệm vụ lần này không có mặt ngoài đơn giản như vậy, mà hần quyết định triệt để dung nhập phạm trần đến thể nghiệm và quan sát.

'Suy Thần' biến hóa không có người biết, mặt ngoài hần vẫn là vừa rồi đáng vẻ đó, để cho người ta đáng thương.

Này lúc 'Thôi Phương' lời kéo 'Suy Thần' bắt đầu chào hỏi 'Vu Bằng', cũng trách cứ nhìn 'Liễu Vĩnh' một chút nói đạo; "Đứa nhỏ này, người ta nhỏ bằng lớn như vậy Lão Viễn đi đón ngươi, ngươi cũng không chiêu hô người ta vào nhà ngồi."

Bị 'Thôi Phương' chào hỏi, Vu Bằng tranh thủ thời gian khoát tay nói đạo; "Không kéo, a di, ta còn có việc, hôm nay Tiểu Vĩnh vừa trở về các ngươi khẳng định có rất nhiều lời nói, ta sẽ không quấy rầy rồi, hôm nào lại đến, hôm nào lại đến!"

Khoát tay 'Vu Bằng' nhảy lên xe, mặc cho Thôi Phương cùng Liễu Vĩnh như thế nào chào hỏi chính là muốn đi, mà tại trước khi đi, Vu Bằng còn có chút khó có thể tin nhìn xem Liễu Vĩnh hỏi đạo; "Người thật sự là Liễu Vĩnh?"

Liễu Vĩnh không có đang nói mình là, chỉ trả lời một câu; "Lúc đầu người cái thứ nhất bạn gái gọi sao hiểu bội, chia tay lúc, là ta cho tặng tin. "

Liễu Vĩnh câu nói này trực tiếp nhường cho bằng con mắt đăm đăm, bởi vì đây cơ hồ là hai người bọn họ bí mật, Vu Bằng đến tận đây cũng rất cục xác định trước mặt cái này Anh Tuấn gia hỏa là Liễu Vĩnh, đang giật mình về sau, Vu Bằng khoe miệng lộ ra hội tâm ý cười, sau đó nói đạo; "Buổi tối có đồng học hội, là nghề khiết mai vì người chuẩn bị, ta nghĩ người nếu như cái dạng này đi, nét mặt của nàng nhất định hết sức đặc sắc. "

Nói Vu Bằng 'Ha ha' cười to đập cần ga, hấn Trường An Linh Mộc liền 'Thình thịch' khói đen bốc lên đi xa, lưu lại Liễu Vĩnh một người ngơ ngác sững sờ.

Nghề khiết mai một cái tựa hồ rất xa xôi danh tự, một cái xinh đẹp, mạnh mẽ, cùng Liễu Vĩnh đặt trước qua thân lại đối ý nữ hài, Liễu Vĩnh còn nhớ rõ đôi phương dài bộ dáng, hai mắt thật to, cằm thon thon, tiểu xảo vóc dáng, cùng cao ngạo đầu lâu.

Hai tầng lầu nhỏ, ba mươi bình phương tiểu viện.

Bước vào viện tử, Liễu Vĩnh dường như trở lại thiếu niên, cây đào, cùng tiểu đồng bọn tại góc tường gieo xuống, bây giờ cây kia cây đào đều đã lớn lên rồi cỡ khoảng cái chén ăn cơm, cùng lúc nhắc nhở Liễu Vĩnh đã một đi không trở lại lúc chỉ riêng.

Quét dọn rất là sạch sẽ trong phòng khách đứng đầy một tên người cao bình thường phúc hậu nam tử. Đây lúc phúc hậu nam tử chính một mặt bình tĩnh nhìn xem đi vào Liễu Vĩnh, cứ việc đôi phương biểu hiện tựa hồ rất bình thường, nhưng 'Liễu Vĩnh' vẫn là từ trong mắt đôi phương thấy được kích động.

"Cha. "

Một tiếng 'Cha' để phúc hậu nam tử thân thể run rẩy, hấn nhìn xem nhanh hơn chính mình cao hơn xuất nửa cái đầu 'Liễu Vĩnh' không tự kìm hãm được nói một chữ "hảo", sau đó chính là răn dạy; "Ta cho là người vĩnh viễn không trở về cái này nghèo nhà đâu?"

Phúc hậu nam tử, để 'Thôi Phương' đi lên đánh đôi phương một cái, sau đó trừng mắt đạo; "Hài tử mới trở về người làm gì?"

Phúc hậu nam tử còn muốn nói điều gì, lại bị Liễu Vĩnh ôm chặt lấy 'Cha, trước kia là ta không nghe lời' câu nói này để đầu hoa mắt liếc phúc hậu nam tử Liễu Khuê hai mắt nhấp nháy nước mắt, nhưng hấn vẫn là miệng quật cường nói đạo; "Biết không nghe lời, liền tốt, liền tốt. "

"Hài tử đừng để ý đến hấn. "

'Thôi Phương' vừa liếc 'Liễu Khuê' một chút, sau đó kéo qua 'Liễu Vĩnh' xem đi xem lại, càng xem càng hài lòng, cuối cùng nhịn không được tán đạo; "Quả nhiên là con của ta, giống ta. "

Mà ở một bên 'Liễu Khuê' nhìn xem mừng rỡ 'Thôi Phương' khoe mắt lộ ra hội tâm mỉm cười.

Lúc này 'Suy Thần' hấn là hết sức lúng túng, bởi vì vừa mới gặp mặt người một nhà, tựa hồ quên đi hấn, nhưng trường kỳ cô độc Thần Tiên kinh lịch, để Suy Thần sớm thành thói quen cảnh tượng như thế này, huống chi này lúc hấn chính tại lâm vào Kinh Đào Hải Lăng trạng thái bên trong.

Bởi vì hấn phát hiện pháp lực của hấn lại tăng lên, hơn nữa là vừa rồi gặp hai nhiều, điều này có ý vị gì, Suy Thần quá biết rồi, bởi vì dựa theo loại tình huống này tính, liền xem như 'Liễu Vĩnh' đem cảm kích thu tập được bảy bốn bốn mươi chín đạo thời điểm, pháp lực của hấn liền hội khôi phục lại phá vỡ, mà về sau gia tăng cảm kích, Suy Thần không dám tưởng tượng có thể cho hấn tăng thêm bao nhiêu pháp lực.

Sở dĩ Suy Thần kích động như vậy, là bởi vì bọn hấn những này tiểu Tiên pháp lực tại thành thần một khắc này đã nhất định là không thể tăng trưởng, dù sao tiên vị cứ như vậy nhiều, người một cái nhỏ nhỏ cửu phẩm liền đem tự mình tu luyện đến Đại La Thần Tiên tình trạng, những cái kia đại tiên còn hỗn cái rắm.

Thu liễm nội tâm kích động, Suy Thần nhìn về phía Liễu Khuê, không chút nào ngoại lệ cái này đạo cảm kích đến đến Liễu Khuê, bắt quả không giống với Thôi Phương trực tiếp cảm kích Liễu Vĩnh, lần này là bởi vì Liễu Khuê nhìn thấy Thôi Phương mừng rỡ, mới phát đến nội tâm cảm kích Liễu Vĩnh.

Đây coi là cái gì, tình yêu cảm kích sao? Suy Thần lần nữa ngẩn người.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tự hội

Nửa ngày thời gian nọ, 'Thôi Phương' lời kéo 'Liều Vĩnh' dường như có chuyện nói không hết, thẳng đến chàng vạng tối 'Vu Bằng' Linh Mộc 'Thỉnh thỉnh...!', dừng ở cửa sân trước, Thôi Phương mới lưu luyến không rời mở miệng phân phó; "Ra ngoài đừng uống quá nhiều rượu. "

Đối với 'Liều Vĩnh' đãi ngộ, Liều Khuê tròn mắt hốc mồm, một mực bồi tiếp 'Suy Thần' nói chuyện, không hề dứt đoạn cho 'Suy Thần' cảm ăn cảm uống 'Liều Khuê' tại 'Liều Vĩnh' quay người rời đi thời điểm, nhỏ giọng hướng Thôi Phương khẩn cầu; "Rượu, ta có thể uống hay không điểm?"

Đương nhiên 'Liều Khuê' thỉnh cầu, đối lấy là 'Thôi Phương' bạch nhãn cùng không có chút nào lượn vòng chỗ trống hai chữ; "Không được. "

Trong lúc vô tình quay đầu nhìn thấy trong trí nhớ mình uy nghiêm phụ thân, tại mẫu thân mình trước mặt lộ ra ỉu xiu không kéo mấy xấu hổ bộ dáng, Liều Vĩnh một trận buồn cười.

Ngồi vào 'Vu Bằng' Linh Mộc nơi, Liều Vĩnh lập tức chuẩn bị đóng cửa, lại phát hiện cùng nhau thân ảnh nhỏ gầy cấp tốc xuyên vào, không cần nhìn 'Liều Vĩnh' cũng biết đi vào là ai, cái này khiến 'Liều Vĩnh' nháy mắt mấy cái mở miệng đạo; "Bạch huynh, ta đi tham gia đồng học hội, người đi làm à?"

Đối với 'Liều Vĩnh' rõ ràng đuổi người, Suy Thần trực tiếp một cái liếc mắt; "Ta là người lãnh đạo, ta không thể đi nhìn xem!"

Lúc này 'Suy Thần' đã quyết định hảo hảo bảo hộ 'Liều Vĩnh' rồi, bởi vì gia hỏa này trong lúc vô tình thế mà liền giúp hắn hoàn thành hai nhiệm vụ, nếu như đối phương xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, hắn Suy Thần không phải gặp vận rủi lớn.

Đương nhiên, nếu như là hắn pháp lực kiện toàn thời điểm, đương nhiên có thể ẩn thân đi theo, nhưng bây giờ pháp lực không đủ, cũng chỉ có mặt dày may dạn rồi, bất quá còn tốt, theo Suy Thần mấy ngàn năm da mặt, không phải cho không, đối với Liều Vĩnh ý tứ trong lời nói có thể trực tiếp làm như không thấy.

'Suy Thần' nói là 'Liều Vĩnh' lãnh đạo lời này 'Liều Vĩnh' tưởng tượng cũng không tệ, bởi vì bây giờ 'Liều Vĩnh' trở nên đẹp trai, thì tương đương với là sớm lãnh rồi trả thù lao, vừa trả thù lao đều muốn, không cho lãnh đạo mặt mũi, hoàn toàn chính xác không thể nào nói nổi.

Nhưng 'Liều Vĩnh' là không muốn để cho 'Suy Thần' đi theo, dù sao 'Suy Thần' bây giờ đáng vẻ rất giống trước đó mình rồi, hắn sợ để hắn những bạn học kia hiểu lầm đối phương chính là mình, vậy không phải mình là phiền muộn rồi.

Đối với 'Liều Vĩnh' lo lắng, thân là hảo hữu 'Vu Bằng' lập tức hiểu rõ, chỉ gấp hắn quay đầu hướng 'Liều Vĩnh' trừng mắt nhìn, sau đó nhìn Suy Thần một chút nói đạo; "Thần Tiên đại ca, kỳ thật Liều Vĩnh không phải không cho người đi, chủ yếu là Khai Dương người cũng không quen, vạn nhất bị mất, người được thế nào trở về. "

Đối với cái này Suy Thần không thêm để ý chút nào khoát tay; "Yên tâm, thế giới này không có có thể làm cho ta làm mất địa phương!"

Suy Thần, để 'Vu Bằng' chép miệng một cái, sau đó nói đạo; "Được rồi, vậy chúng ta liền cùng đi. "

'Liều Vĩnh' đối cái này hảo hữu còn hiểu rõ, nói hắn có chút xấu tính xấu tính cũng không đủ, lúc đi học, liền đã từng cho ban trưởng đồ uống nơi ngược lại qua nước rửa chân, vừa hắn hiểu được rồi chính mình ý tứ, nhưng còn mang Suy Thần đi, nhất định có phương pháp của mình, cái này khiến Liều Vĩnh bắt đầu mong đợi.

'Liều Vĩnh' lúc này tiếng lòng, đều bị 'Suy Thần' rõ ràng cảm giác, đây cũng là 'Suy Thần' không có nói cho 'Liều Vĩnh' sự tình, cái kia chính là một khi hai người thành lập người phát ngôn quan hệ, như vậy hắn đối với Suy Thần tới nói liền không có bất luận cái gì bí mật, đây cũng là một loại khác loại đại giới. Đương nhiên trước đó vì cái gì Suy Thần không cách nào cảm giác Liều Vĩnh ý nghĩ, đó là bởi vì lúc đó 'Suy Thần' không có đủ là một tia pháp lực. Mà cảm giác Liều Vĩnh ý nghĩ, cũng là cần tiêu hao pháp lực.

Bây giờ 'Suy Thần' tại cảm giác rồi 'Liều Vĩnh' ý nghĩ về sau, lập tức hắc hắc cười lạnh; "Tiểu tử cùng ta chơi, người còn non điểm, ta muốn để người biết biết cái gì là Thần Tiên. "

Linh Mộc lái đến Khai Dương tây đứng một cái quảng trường thời điểm, 'Vu Bằng' đột nhiên xin lỗi mở miệng, nói muốn đi tiếp người, hi vọng hai người có thể tại quảng trường chờ một hội. Thế là Liều Vĩnh cùng Suy Thần xuống xe, chờ tại quảng trường bên cạnh.

Một phút đồng hồ sau 'Liều Vĩnh' thu đến nhảy một cái tin nhắn, sau đó 'Liều Vĩnh' nói cho 'Suy Thần' chờ hắn một hội, hắn đi trước nhà vệ sinh công cộng. Đối với cái này 'Suy Thần' không thêm để ý chút nào khoát tay.

Thế là làm bộ đi nhà vệ sinh Liều Vĩnh, trực tiếp từ quảng trường một phương hướng khác leo lên chờ tại ven đường Linh Mộc trên xe.

Sau khi lên xe, 'Vu Bằng' 'Liều Vĩnh' hai người ăn ý cười một tiếng, sau đó Vu Bằng chân đạp chân ga thẳng đến đồng học tự hội tiệm cơm.

'Vị thiên hạ khách sạn' ở vào Khai Dương cổ thương thành cửa Nam, trên dưới hai tầng, chung chừng sáu trăm mét vuông, là một chỗ cấp bậc không tệ, lại giá cả giàu nhân ái khách sạn, nghe nói lão bản trước kia tại Khai Dương tiệm cơm 'Một nhà Địa Cấp nhà khách' làm qua, cho nên món ăn vị đạo cũng là rất không tệ. Bởi vậy nơi này sinh ý thịnh vượng, thậm chí đạt tới không đặt trước đều không có có phòng tình trạng.

Linh Mộc 'Thỉnh thỉnh', dừng ở vị thiên hạ trước cửa bãi đỗ xe, Liều Vĩnh này lúc có chút bận tâm mở miệng; "Người nói Bạch Quy hội không sẽ thật làm mất?" Cứ việc lúc đó hắn rất muốn thoát khỏi Suy Thần, nhưng ở trên xe vừa nghĩ tới đối phương bây giờ chính là một cái pháp lực hoàn toàn không có

phạm nhân, Liễu Vĩnh lại bắt đầu lo lắng.

Đối với 'Liễu Vĩnh' lo lắng, Vu Bằng khoát tay an ủi đạo; "Không có việc gì, đối phương lại không phải người ngu, chờ không đến chúng ta đoán chừng liền hội mình ngồi xe về nhà nhà?" Nói đến đây 'Vu Bằng' đột nhiên nói không được nữa, bởi vì hắn trông thấy một cỗ dừng ở xa mấy bước dưới xe taxi tới một người.

Theo 'Vu Bằng' về mặt kinh ngạc 'Liễu Vĩnh' quay đầu, một cái sững sờ ngay tại chỗ, chỉ gặp 'Suy Thần' này lúc một mặt cười gian đứng ở sau lưng hắn, cũng tại 'Liễu Vĩnh' quay đầu về sau mở miệng; "Tiểu Liễu a, giao tiền xe, ta không mang tiền. "

Nói 'Suy Thần' phối hợp đi vào khách sạn, cái này khiến Vu Bằng cùng Liễu Vĩnh hai mặt tương dòm, không rõ đối phương là thế nào theo tới, cuối cùng Liễu Vĩnh đành phải nằm lỗ mũi thanh toán xe taxi tiền.

Không giao, đương nhiên không được, đây người dừ tợn tài xế xe taxi xem xét cũng không phải là Liễu Vĩnh tiểu thân bản có thể trêu chọc nổi.

"Ha ha. . . . "

Ngay tại 'Liễu Vĩnh' 'Vu Bằng' hai người buồn bực quan sát lẫn nhau thời điểm, cùng nhau cười mở miệng cười, đánh gãy rồi hai người suy nghĩ. Chỉ gặp từ vị thiên hạ khách sạn đi ra một tên vóc dáng không thấp chừng 1m75, chịu lấy cái mì ăn liền đầu nam tử.

Cái kia nam tử cách Lão Viễn, liền hướng Vu Bằng cười vờn tay.

Cái này có mì ăn liền đầu nam tử 'Liễu Vĩnh' nhận biết, cũng là bọn hắn ban một tên đồng học, gọi là Điền Lỗi, lúc đi học gia hỏa này liền ý vào thân cao không ít chứa cốn, là thuộc về Liễu Vĩnh mấy người tương đối người đáng ghét, không nghĩ, hôm nay đối phương cũng tới.

Quay đầu gặp 'Vu Bằng' cũng hơi kinh ngạc biểu lộ, 'Liễu Vĩnh' lập tức biết Điền Lỗi đến 'Vu Bằng' cũng không biết đạo. Lần này 'Liễu Vĩnh' lập tức liền nghĩ được âm mưu vị đạo.

Bất quá, căn bản không có tha cho hắn suy nghĩ nhiều, 'Điền Lỗi' liền một bộ như quen thuộc đáng về, giữ chặt 'Vu Bằng' tay hướng vào phía trong đi đến. Trong lúc đó 'Điền Lỗi' còn cười ha ha nói đạo; "Vừa gặp Liễu Vĩnh tiến vào, ta liền đoán được ngươi tại lão bản nhất định ở bên ngoài, cho nên tranh thủ thời gian tới đón một cái. "

Về phần này lúc đi theo đám bọn hắn Liễu Vĩnh, Điền Lỗi căn bản cũng không nhận biết, bất quá không quan hệ, nếu là đi ra diễn kịch, thêm một cái người xem nhìn cũng không tệ.

Điền Lỗi trong miệng giảng 'Đầu tiên đi vào Liễu Vĩnh', 'Vu Bằng' đương nhiên biết cái kia là ai, muốn mở miệng giải thích, gặp Liễu Vĩnh hướng hắn có chút lắc đầu, hắn lập tức hiểu rõ không còn xách cái đề tài này, cùng lúc khách khí cùng Điền Lỗi mở lên trò đùa; "Điền trang chủ gọi ta lão bản, đây thật là để cho ta hổ thẹn!"

'Điền trang chủ' là làm sơ lúc đi học trong lớp một số người cho Điền Lỗi lên ngoại hiệu, bởi vì hắn nhà là ra hầm lò nhà máy nấu gạch, vì biểu hiện đối phương thô hào, đồng học đều là xưng hô như vậy hắn.

Đối với cái này Điền Lỗi mình cũng rất thụ dụng, thế là liền thành hắn ngoại hiệu.

Vị thiên hạ, lâu hai Thái Sơn sánh, này lúc ngồi vây quanh lấy một vòng nam nữ, chừng hơn mười vị, đều tại tán gẫu với nhau, nhưng ánh mắt lại đều nhìn về phía sau khi đi vào liền bình chân như vại ngồi 'Liễu Vĩnh' .

Gặp tại mọi người dò xét trong ánh mắt 'Liễu Vĩnh' y nguyên ngồi vững vàng, mập mạp Phan Quân thủ không nhìn được trước, mắt mang châm chọc mở miệng; "Ai nha, Liễu Vĩnh a, ngươi vẫn là cùng năm năm trước không có biến hóa a!"

Một cái khác mì ăn liền đầu Điền Đào phụ họa; "Đúng vậy a, đều tới ra nghệ thuật, không biết đạo còn tưởng rằng ngươi là từ Hawaii thổi gió biển vừa trở về đâu?"

"Ha ha, tương. " Phan Quân lập tức vỗ tay, cảm thấy Điền Đào tổn hại người thật sự là quá tuyệt. .

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(châm)Net**.

Chương 12: Ai không có tổ chất

Ngay tại 'Phan Quân' cùng 'Mi ăn liền đầu Điền Đào' nhìn không được bắt đầu châm chọc 'Suy Thần' thời điểm, Vu Bằng tại Điền Lỗi dẫn đầu hạ đi vào phòng.

Tiến đến ba người trong nháy mắt liền hấp dẫn bên trong phòng ánh mắt mọi người, cái này không chỉ là bởi vì Điền Lỗi cùng Vu Bằng đều xem như trong đám bạn học lẫn vào tương đối tốt nhân vật, một cái là tràng chủ, một cái là bao công đầu, càng bởi vì theo tại phía sau bọn họ tiến đến 'Liễu Vĩnh' thật là quá mắt sáng rồi.

Một mét bảy tám cái đầu, so sánh Điền Lỗi còn cao hơn, trong trẻo con mắt, nụ cười tự tin, nhìn buông tìm mọi người lập tức toát ra ba chữ 'Nhỏ thịt tươi'. Lúc này cơ hồ tất cả mọi người quên rồi bọn họ bị tụ tập tới mục đích.

'Phan Quân' không tự kìm hãm được ngồi thẳng rồi mình còng kèn thân thể. Lý Tuyết Mai mở to miệng mang theo lông mi già con mắt, từ bảo đẹp để cười lộ ra răng trắng như tuyết.

'Liễu Vĩnh' đến, bên trong phòng nữ nhân là hưng phấn, nhưng nam nhân khó chịu, lúc đầu hôm nay tới nữ nhân liền thiếu đi, bây giờ tới một cái siêu cấp soái ca, đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn tới, bọn họ làm sao nguyện ý.

Chỉ gặp 'Điền Đào' híp hạ con mắt nói đạo; "Ca, không phải nói hôm nay là đồng học tụ hội sao? Làm sao không muốn làm người người cũng mang đến."

Điền Đào hỏi ý để Điền Lỗi cười quay đầu nhìn thoáng qua, sau đó nói đạo; "Ta không biết, hần hần là cùng Vu Bằng cùng đi a!" Nói xong 'Điền Lỗi' lại cũng không có vừa rồi nhiệt tình, một bước né qua một bên, vào khoảng băng cùng Liễu Vĩnh bạo lộ tại ánh mắt của mọi người phía dưới.

"Vu Bằng, người cái này có ý tứ gì, người làm sao còn mang người xa lạ đến!"

Trên mặt có khối Dao Ba Lý Đại Lượng trong tay chơi lấy một thanh đại chúng chìa khóa xe, mắt liếc thấy Vu Bằng. Đối với mình nói như vậy, Lý Đại Lượng đã tập mãi thành thói quen, cái này không chỉ là bởi vì hần đến trường cái kia hội chính là trong lớp đánh nhau ngoan nhân, cũng bởi vì bây giờ hần làm lấy tiểu ngạch cho vay sinh ý 'Kỳ thật chính là vay nặng lãi' làm qua không ít người, cho nên hần có tự tin có thể ăn chắc Vu Bằng.

Quả nhiên Lý Đại Lượng một phát lời nói, Vu Bằng sắc mặt trở nên không nhìn khá hơn. Đứng ở bên cạnh hần 'Liễu Vĩnh' lập tức liền cảm nhận được mình hảo hữu khó chịu cùng một chút e ngại. Cuối cùng Vu Bằng tại cùng Lý Đại Lượng đối mặt phiến khắc về sau, liếc mắt nhìn Liễu Vĩnh một chút, gặp Liễu Vĩnh gật đầu, Vu Bằng lập tức cười nói đạo; "Lý lão đại nói gì vậy, ngoại nhân ta có thể hưởng cái này linh sao? Đây là Liễu Vĩnh."

"A, Liễu Vĩnh!"

"Cái gì, Liễu Vĩnh?" Lý Đại Lượng mới vừa rồi còn giả bộ như hững hờ, nhưng trong nháy mắt liền trừng to mắt.

Tất cả mọi người giờ phút này đều tròn mắt hốc mồm, sau đó nhìn về phía một phương hướng khác, chỗ nào một tên tướng mạo cùng đã từng Liễu Vĩnh đồng dạng nam tử là ai? Đây là nghi vấn của mọi người.

Lần này 'Suy Thần' không có đem phá hư, bởi vì hần cảm nhận được tất cả mọi người đối 'Liễu Vĩnh' thật sâu ác ý, thế là hần rất là phối hợp nói đạo; "Ta là Liễu Vĩnh đường ca, ta gọi Bạch Quy." Nói 'Suy Thần' còn hướng bên trong phòng các cô gái cười cười, lộ ra hần miệng đầy răng vàng.

Suy Thần động tác này, đem mấy vị cô nương buồn nôn không được, nhao nhao ở trong lòng mắng to, biết rõ mình xấu, còn giả trang ra một bộ mê người đáng vẻ khả ái thật sự là không cần mặt mũi.

Này lúc tất cả mọi người đang lờ trong vòng, nhưng cũng có người đầu óc phản ứng rất nhanh, trong đó có Điền Đào, hần một cái liền nghe ra trọng điểm, chỉ gặp hần rất là cơ trí điểm ra; "Không đúng, người là Liễu Vĩnh đường ca, vì cái gì không họ Liễu?"

"Đúng a, đường ca nào có không một cái họ." "

Vấn đề này, lập tức gây nên tất cả mọi người coi trọng, đám người trực giác 'Khó có thể tin' làm sao có thể lớn lên giống Liễu Vĩnh người không phải Liễu Vĩnh, đáng đẹp trai bỏ đi người hội là Liễu Vĩnh.

Có người thậm chí ác ý suy đoán là 'Liễu Vĩnh' biết rồi đám người suy nghĩ, cố ý tìm người giả trang mình.

Đối mặt tất cả mọi người chất vấn 'Suy Thần' hững hờ nói đạo; "Ai quy định đường ca liền nhất định cùng đường đệ một cái họ, thân huynh đệ còn có không đồng nhất họ, cái này có cái gì a!"

Cũng chỉ có 'Suy Thần' loại này lão lưu manh mới có thể lý trực khí trắng nói ra dạng này nguy biện. Nhưng phen này ngôn luận lại làm cho tất cả mọi người nói không nên lời một câu phản bác.

Đương nhiên đối với đuổi Liễu Vĩnh đường ca Bạch Quy đi, tất cả nam nhân nhất trí giữ vững trầm mặc, bởi vì bọn họ cảm thấy Bạch Quy có thể là Liễu Vĩnh, chỉ là bọn họ không có chứng cứ, cho nên muốn chờ đêm nay nhân vật chính tới về sau phân rõ thật giả.

Các cô gái đương nhiên là hi vọng đem Bạch Quy đuổi đi, dù sao như thế một cái sừ nhân, tại cái này thật sự là chướng mắt. Nhất là nghĩ đến muốn cùng đối phương tại một cái địa nơi ăn cơm, chúng nữ nhìn xem cái kia miệng đầy răng vàng, lập tức liền đã mất đi muốn ăn.

Yên lặng ngồi vào Bạch Quy bên cạnh 'Liễu Vĩnh' thấp giọng hỏi thăm 'Vu Bằng'; "Chuyện gì xảy ra?"

Đối với cái này 'Vu Bằng' bắt đầu đi trở về một cái về mặt mê mang, ý là, 'Ta cũng không biết đạo?'

Vu Bằng không có nói dối, thật sự là hắn không biết đạo hiện tại cái này tình huống là chuyện gì xảy ra? Lúc đầu hắn biết được 'Liễu Vĩnh' muốn trở về, thật hưng phấn đem tin tức này nói cho mấy cái hảo hữu. Không biết làm sao, tin tức này liền truyền đến 'Nghê khiết mai' trong lỗ tai. Thế là sau một ngày đối phương liền gọi điện thoại đến nói cho hắn biết, hi vọng ước 'Liễu Vĩnh' cùng mấy cái hảo hữu gặp mặt.

Lúc đầu nhìn thấy 'Liễu Vĩnh' một khắc này 'Vu Bằng' là không có ý định nói cho 'Liễu Vĩnh' cái này mòi, nhưng khi biết 'Liễu Vĩnh' thế mà trở nên đẹp trai như vậy về sau 'Vu Bằng' cái biến chủ ý. Dù sao lúc đầu 'Nghê khiết mai' lui 'Liễu Vĩnh' thân, 'Vu Bằng' là hết sức không xóa, cho nên hắn muốn nhờ vào đó để 'Nghê khiết mai' nhìn xem bây giờ 'Liễu Vĩnh' đáng về, để cho đối phương hối hận.

Nhưng không nghĩ tới đối phương đã sớm chuẩn bị, không chỉ có ước đến độ là làm sơ cùng bọn hắn không thích hợp một nhóm người, càng là muốn bắt được cơ hội cho hai người xấu mặt, cái này khiến Vu Bằng rất muốn phẩy tay áo bỏ đi, nhưng hắn cũng không dám. Dù sao đối phương trong trận doanh có cho vay nặng lãi Lý Đại Lượng, cùng nghe nói ở trong thành phố có chút quan hệ Điền gia huynh đệ, đặc tội bọn hắn, về sau hắn Vu Bằng tại Khai Dương coi như không để lẫn lộn rồi.

Ôm ý nghĩ thế này, Vu Bằng đối Liễu Vĩnh cảm thấy hết sức xin lỗi, bất quá còn tốt, nhìn Liễu Vĩnh không thêm để ý đáng về, Vu Bằng cũng liền yên lòng.

Ngay tại trong phòng bầu không khí có chút quái dị thời gian, Suy Thần nói chuyện; "Làm sao không phía trên một chút 'Nước trà' 'Đồ ngọt', đây là cái gì Chim tụ hội. "

Suy Thần câu này lời vừa ra khỏi miệng, xem như đem trong phòng tất cả mọi người mắng. Dù sao tất cả mọi người là đến tụ hội, dựa theo Suy Thần ý tứ, như vậy có một cái tính một cái trong phòng tất cả mọi người biến thành điều nhân rồi.

"Không có tổ chất!" Phan Quân phiên nhãn bữu môi, nói ra lòng của mọi người âm thanh.

Suy Thần cũng không có có nhường nhịn thói quen, dù sao hắn là Thần Tiên có cảm giác ưu việt, thế là hắn lập tức trở về kính đạo; "Người nói ai không có tổ chất, người xem qua (tuần Lễ)(nghỉ Lễ) cùng (lễ kỷ) sao?"

Gặp 'Phan Quân' há mồm nhưng lại không có phát ra âm thanh, Suy Thần tiếp lấy xem thường đạo; "Coi như chưa có xem những này cao thâm đồ vật, cũng hắn là nhìn qua Thanh cung kịch đi, biết mang thức ăn lên lễ nghi sao, mở tiệc chiêu đãi tân khách mang thức ăn lên trước đó cùng nhau trọng yếu chương trình chính là đầu tiên thỉnh khách nhân hưởng dùng trà phẩm điểm tâm, xem xét người cái kia tai to mặt lớn đáng về liền biết đầu óc của người cùng thân hình của người đồng dạng, thế mà còn dám ở chỗ này cùng ta đàm tổ chất, thật sự là hoang đường. "

"Trợn mắt hốc mồm "

Trong phòng tất cả mọi người là trợn mắt hốc mồm, nếu như (tuần Lễ) đám người còn mơ hồ nghe qua lời nói, như vậy (lễ kỷ) cũng có chút xa lạ, càng đừng đề cập thế mà còn có cái (nghỉ Lễ).

Về phần Thanh cung kịch những năm này đám người ngược lại là xem không ít, có ít người càng là truy suốt đêm thức đêm, nhưng này đều là nhìn bên trong tình yêu a nhìn soái ca, nơi đó có người chú ý tới bọn hắn làm sao ăn cơm, bây giờ bị 'Suy Thần' chất vấn, các nàng nào có không ngốc sừng sờ không á khẩu không trả lời được đạo lý.

Cứ việc 'Tổ chất cái lại' Phan Quân không được, nhưng nàng lại nghe đã hiểu 'Suy Thần' mắng nàng, dù sao nói nàng đầu óc cùng dáng người đồng dạng, cho dù ai đều có thể nghe hiểu là nói nàng 'Ốc đầy bụng phệ' cái này khiến nàng xấu hổ trực tiếp vỗ bàn đứng dậy. Nhưng ngay lúc này 'Phốc' một tiếng trùng điệp cái rầm vang, để đám người ngu ngơ về sau, nhìn về phía 'Phan Quân' lộ ra không thể tưởng tượng thần sắc.

Lần này Phan Quân cũng choáng váng, nàng không nghĩ tới mình như vậy bắt tranh khí, thế mà trước mặt mọi người thả cái vang cái rầm. Đối mặt đám người xem thường ánh mắt 'Phan Quân' ngược đơn giản xấu hổ vô cùng, dù sao nàng là nữ nhân, đồng thời mới vừa rồi còn kêu la Suy Thần không có tổ chất tới, bây giờ thế mà xảy ra chuyện như vậy, nàng chỗ nào còn có thể ngốc xuống dưới, cuối cùng nàng căn bản không có do dự liền lập tức 'Mặt đỏ tới mang tai' liền xông ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Cho dù gặp lại đáp không biết

'Phan Quân' đi rồi, mọi người tìm được quen biết người tiếp tục trò chuyện, tụ hội tiếp lấy tiếp tục. 'Phan Quân' như vậy cùng lúc đánh rắm để 'Liễu Vĩnh' một lần hoài nghi là 'Suy Thần' giờ trò quý, nhưng nghĩ đến 'Suy Thần' đánh mất pháp lực, 'Liễu Vĩnh' lập tức lắc đầu tán ra ý nghĩ này.

Bất quá 'Suy Thần' lời mới vừa nói lại không tề 'Liễu Vĩnh' tại Phan Quân rồi đi về sau lập tức đứng lên chào hỏi nhân viên phục vụ đem tới một bình trà nước, sau đó đầu tiên cho Suy Thần cùng Vu Bằng rót, cuối cùng tại cho các vị đang ngồi một người một chén.

Trong lúc đó 'Lý Tuyết Mai' cố ý kinh ngạc nói đạo; "Ai nha, soái ca ngược lại nước, thật là khiến người ta vui vẻ không ngậm miệng được a!"

"Tuyết Mai, trong lòng ngươi lời nói có phải hay không soái ca tướng mạo để ngươi không khép lại được chân a!" Lý Đại Lượng mập mờ trêu chọc.

Đối với 'Lý Tuyết Mai' cái này tính xảo, nhưng lại mạnh mẽ mỹ nữ, Lý Đại Lượng là thêm nhỏ dãi đã lâu, hắn đã từng muốn bá vương ngành thương cung, nhưng đối phương tựa hồ đối với hắn rất là phòng bị, để hắn một mực không có cơ hội đạt được, đến mức hắn bây giờ mỗi lần có tụ hội, đều muốn thừa cơ dùng miệng đùa giỡn đối phương một phen, đã giải mình trong lòng khó chịu.

"Rống. . . "

Theo Lý Đại Lượng, tất cả mọi người nhìn xem lý Tuyết Mai bắt đầu ồn ào, dù sao xinh đẹp nữ hài, là nam nhân đều nghĩ tiếp cận, nhưng phát hiện không chiếm được về sau, liền không ngại nhìn đối phương bêu xấu.

Đối với cái này 'Lý Tuyết Mai' tựa hồ tập mãi thành thói quen, chỉ gặp nàng khinh khinh dùng môi đỏ nhấp một ngụm trà xanh, sau đó hướng về 'Liễu Vĩnh' liếc mắt đưa tình nói đạo; "Liễu Vĩnh, ngươi nhìn tất cả mọi người như vậy mong đợi, buổi tối không bằng chúng ta liền theo rồi bọn hắn nguyện. "

Lần này bên trong phòng bầu không khí, lập tức bị nhen lửa rồi, chỉ gặp trong phòng tất cả mọi người mặc kệ là ôm cái dạng gì một loại suy nghĩ tới, đều nhìn Liễu Vĩnh lớn tiếng gào to đạo; "Đáp ứng nàng, đáp ứng nàng. "

Loại tình huống này 'Liễu Vĩnh' tại mười sáu tuổi về sau, liền rốt cuộc không có gặp qua, đến mức hắn lập tức biểu hiện có chút không biết làm sao. Bất quá còn tốt bên cạnh hắn này lúc có Suy Thần, Suy Thần gặp Liễu Vĩnh không biết làm sao lập tức nhẹ giọng mở miệng, nhưng nhưng không ai chú ý tới hắn dạng này một phát lời nói, lại một lần đề lại trong phòng tất cả thanh âm.

Chỉ gặp 'Suy Thần' tư đầu chậm lý nói đạo; "Vừa mọi người nhiệt tình như vậy, ta đại biểu đệ đệ ta đồng ý, bất quá vì phòng ngừa về sau có cái gì trách nhiệm, hôm nay có một cái tính một cái đều ký tên câu. "

"Ký tên câu?"

'Suy Thần' câu nói này làm cho tất cả mọi người đều lộ ra nghi hoặc. Sau đó Suy Thần ừ rừ tới câu; "Vạn nhất có hài tử, các ngươi đều muốn nuôi. "

"Dựa vào. "

"Ha ha. . . "

Tất cả mọi người cảm thấy cái này đáng đáp xấu xí nam tử thật là quá xấu rồi, chính ngươi sướng rồi, còn muốn đám người phụ trách, thật thật không phải là ngươi. Liền ngay cả 'Lý Tuyết Mai' này lúc đều lộ ra rồi hội tâm tiểu dung, bởi vì 'Suy Thần' câu nói này, không chỉ có giải rồi 'Liễu Vĩnh' vậy, cũng giải nàng vậy.

"Xa xa chỉ nghe thấy các ngươi nói thô tục, phải chú ý tổ chất áo. "

Mọi người ở đây bị 'Suy Thần' kỳ nghĩ chiết phục thời gian, cùng nhau êm tai như chim quyên thanh âm vang vọng, chỉ gặp mở ra phòng trước cửa đứng một tên đáng người mảnh mai, khuôn mặt tinh xảo nữ hài.

Nữ hài hơn một mét sáu, tóc dài xõa vai, mắt hạnh, miệng nhỏ, nhọn cái cằm, cười lúc lộ ra một cái răng khểnh, hết sức đẹp mắt.

Nữ hài xuất hiện, để trong phòng trong nháy mắt yên tĩnh. Liễu Vĩnh quay đầu, nhìn xem cái này đạo thân ảnh quen thuộc, trong nháy mắt cảm thấy mình nội tâm tê rần. Cái này chính là mình từ nhỏ đã nhận định nàng dâu, đây là khi còn bé làm mọi nhà lúc gia đình nữ chính người, đây là cho mình bện qua cảnh liễu mủ rom người, đây cũng là quyết nhiên đưa về đính hôn tiền biểu người, Liễu Vĩnh đều không biết mình đối với đối phương là thế nào một loại cảm giác, là hận, là yêu, cũng hoặc là không cam lòng, có lẽ năm năm chưa về, cũng là bởi vì không nguyện ý gặp nàng a!

'Nghe khiết mai' xuất hiện, trong nháy mắt vượt trên 'Suy Thần' thông qua nội hàm trò cười đưa tới chú ý. Chỉ gặp Điền thị huynh đệ, Lý Đại Lượng, tiểu suất ca Trịnh Lập bay đều lập tức đứng lên hướng nghe khiết mai chào hỏi. Bất quá bọn hắn dù sao cũng là nam nhân, nào có lý Tuyết Mai cùng từ bảo đẹp để có ưu thế. Chỉ gặp hai người ba chân bốn cẳng đi lên liền giữ chặt nghe khiết mai cánh tay, sau đó nhao nhao mở miệng.

"Khiết mai ngươi lại gầy, ngươi nhìn ta eo đều đi ra rồi, ngươi muốn nói cho ta biết, ngươi là thế nào giảm béo. " đây là lý Tuyết Mai.

"Khiết mai, ngươi lại tốt nhìn, ngươi bạn trai đâu?" Đây là từ bảo đẹp để, lúc nói lời này, Liễu Vĩnh cảm thấy từ bảo đẹp để vô tình hay cố ý quét mình một chút.

"Lại gầy sao?"

Nghe khiết mai sờ lên mình không có một tia thịt thừa bụng dưới, ở trong phòng không ít nam nhân nuốt nước miếng ngay miệng, nói đạo; "Thế nhưng là

ta lần trước 'Xung rồi xung' đều nhanh một trăm cân. "

"Hắn dừng xe đâu? Nghe khiết mai thuận miệng đáp trả từ bảo đẹp đẽ, sau đó tại hai người chen chúc dưới, đi vào phòng tận cùng bên trong nhất không vị.

Nghe xong nghe khiết mai bạn trai dừng xe đâu, không phải bên trên nữ tính chủ đề các nam nhân tinh thần tỉnh táo, chỉ gặp Lý Đại Lượng mau từ phòng cửa sổ nhìn ra ngoài, sau đó chính là một tiếng sợ hãi thán phục; "Ai nha, khiết mai đều lái lên AudiA 8 a!"

"Cũng không phải cái gì đặc biệt tốt xe!" Vu Bằng bĩu môi.

"Người biết cái gì, người cho rằng nghe khiết mai bạn trai ra không dậy nổi Porsche, Mercedes-Benz sao, chỉ là bọn hán loại kia gia đình giằng co chính là cái điệu thấp. "

Lý Đại Lượng quát lớn rồi Vu Bằng về sau, lập tức cùng Điền gia huynh đệ đối mặt, ba người hết sức ăn ý mở miệng; "Khiết mai chúng ta đi xem một chút, chán vừa đừng tìm không đến phòng. "

Bị Lý Đại Lượng quát lớn, Vu Bằng không thêm để ý chút nào, nhưng lại ở trong lòng xem thường; "Muốn đi tiếp liền đi tiếp, nói cái gì người ta tìm không thấy địa phương, đối trá! Là, từ chán vừa là có thể mở nổi Porsche, nhưng hắn dám sao, đang tham quan hiện tại nào còn dám tương mấy năm trước kiêu ngạo như vậy. "

Cứ việc trong lòng xem thường, nhưng nhìn lao ra ba người 'Vu Bằng' nhưng thật ra là hám mộ, dù sao Từ gia tại Khai Dương cái kia là cũng có số má, nếu như cùng đối phương có thể đáp lên quan hệ, không nói tại Khai Dương đi ngang, tối thiểu nhất đi từng cái bộ môn làm việc hắn có thể tiết kiệm hạ không ít phiền phức.

Đám người biểu diễn 'Liễu Vĩnh' không có tâm tư đi chú ý, bởi vì hắn tại 'Nghe khiết mai' đi vào phòng về sau, con mắt liền chưa từng rời đi đối phương, thẳng đến đối phương cũng cảm nhận được 'Liễu Vĩnh' ánh mắt phức tạp, 'Liễu Vĩnh' mới lập tức gạt mình cúi đầu.

'Liễu Vĩnh' biểu hiện, để thấy rõ 'Liễu Vĩnh' tướng mạo 'Nghe khiết mai' sững sờ, sau đó nàng trong nháy mắt lộ ra vẻ hoa đều thất sắc mỉm cười, cái này khiến Liễu Vĩnh tại đối phương mỉm cười trong nháy mắt thất thần.

Người đều có lòng thích cái đẹp, đối phương đẹp trai rõ ràng như vậy, liền xem như không nháy một cái nhìn nàng chăm chăm, cũng không có để 'Nghe khiết mai' phản cảm. Chỉ là 'Nghe khiết mai' nhìn đối phương tướng mạo, không biết làm sao lại có loại 'Giống như đã từng quen biết' cảm giác, cái này khiến nàng rất kỳ quái.

Nghe khiết mai cùng Liễu Vĩnh đối mặt, để mất cảm lý Tuyết Mai trong nháy mắt bắt được, thế là nàng lập tức mở miệng; "Khiết mai, người đoán hắn là ai. "

Cứ việc lý Tuyết Mai đối nghe khiết mai biểu hiện rất là thân mật, nhưng thân là nữ nhân hơi ghen ghét so với chính mình nữ nhân xinh đẹp tâm vẫn phải có, cho nên có thể làm cho thanh nhã nghe khiết mai thất sắc sự tình, nàng vẫn vui lòng đẩy một cái.

Lý Tuyết Mai, để trong phòng trong nháy mắt yên tĩnh.

Không khí quái dị, để thông minh 'Nghe khiết mai' nội tâm khẽ động, nhìn xem Liễu Vĩnh, sau đó có chút nhìn lướt qua từ nàng tiến đến liền không có nhìn mình một chút Suy Thần, sau đó lắc đầu; "Không biết, giống như không phải chúng ta đồng học?"

"Cho dù gặp lại đáp không biết. "

Nghe khiết mai, để 'Liễu Vĩnh' rất là thất vọng. Hắn biết mình bây giờ trương này tướng mạo là cái dạng gì, bởi vì đây chính là khi còn bé mình tướng mạo trưởng thành bản, nhưng đối phương lại nhìn không ra một tia cái bóng của hắn, có thể thấy được đối phương căn bản là không có có từ nội tâm tại ý qua hắn. Cái này khiến thất lạc 'Liễu Vĩnh' tự giễu; "Liễu Vĩnh a Liễu Vĩnh, người thật sự là ngây thơ, nếu như nàng thật lưu ý người, chẳng lẽ hội nhẫn tâm từ hôn sao? Đừng ngốc rồi, chờ đợi đối phương nhận ra người, chẳng qua là người nội tâm đối với đối phương còn có huyền tường thôi!"

Kỳ thật lần này là Liễu Vĩnh hiểu lầm nghe khiết mai rồi. Coi như lúc đầu nàng nhẫn tâm rời đi Liễu Vĩnh, nhưng lại làm sao hội không nhớ rõ đối phương tướng mạo, dù sao cái kia là nàng tốt đẹp nhất một quãng thời gian.

Sở dĩ 'Nghe khiết mai' tại cảm thấy 'Liễu Vĩnh' quen thuộc, nhưng lại đoán không ra Liễu Vĩnh thân phận, là bởi vì Liễu Vĩnh bên người ngồi Suy Thần. Bởi vì Suy Thần rất giống mười sáu tuổi về sau Liễu Vĩnh rồi, đến mức nàng sau khi đi vào nhất định đối phương là Liễu Vĩnh, sau đó 'Nghe khiết mai' đoán không ra thật Liễu Vĩnh là Liễu Vĩnh, lại có cái gì kỳ quái đâu!

Chương 14: Người không có tư cách

"Cho dù gặp lại đáp không biết. "

Cờ nào Mỹ một câu từ, 'Nghê khiết mai' giờ khắc này từ 'Liễu Vĩnh' trong mắt thấy được thương cảm. Phần này nhân nhậ thương cảm, để 'Nghê khiết mai' tâm không hiểu tê rần, nàng không biết đây là có chuyện gì, làm sao hội bởi vì một cái không hiểu soái ca trong mắt thương cảm, để nàng không hiểu đau lòng đau, nàng coi là đây là nàng làm nữ nhân sắc tâm lên tác dụng, thế là nàng đem giờ khắc này cảm thụ vút qua một bên, sau đó nhìn về phía 'Suy Thần' .

"Người không có ý định nói chuyện với ta sao?"

'Nghê khiết mai' từ tiến đến một khắc này vẫn tại lơ đãng dò xét 'Suy Thần', nàng coi là đối phương hội nhìn xem nàng sau đó con mắt phức tạp, nhưng đối phương không có. Minh đến, tại đối phương thế giới bên trong, dường như tựa như là một cái không quan hệ chút nào người, cái này khiến 'Nghê khiết mai' tâm, không hiểu thất lạc.

'Nghê khiết mai' không biết mình đây là thế nào? Đối phương một chút cũng không có biến, vẫn là như vậy xấu, nhưng chính là như thế một cái sự nhân không có lý hội nàng, thế mà để nàng có nhân nhậ thất lạc, cái này khiến 'Nghê khiết mai' mình nghĩ đến đều cảm thấy có chút khó tin.

Chẳng lẽ nói, nàng nghệ khiết mai cũng có nữ nhân bi ối tính tình, liền xem như bạn trai cũ tại xấu, nhưng ở tâm lý của hắn cũng nhất định phải có vị trí của nàng, hoặc là cả một đời đều muốn đối nàng nhớ mãi không quên, nếu không liền cực kỳ khó chịu sao?

"Cũng hoặc là nàng hay là một mực không có buông xuống!" Đối với mình cuối cùng ý nghĩ này 'Nghê khiết mai' tràn ngập xem thường, bởi vì nàng hiện tại sống rất tốt, để cho người ta hâm mộ làm việc, tại Khai Dương xem như hào môn bạn trai, nàng còn có cái gì không vừa lòng, liền ngay cả hôm nay mở tiệc chiêu đãi, không phải cũng là nói cho 'Liễu Vĩnh' mình rời đi hắn là cờ nào chính xác sao?

"Liễu Vĩnh. "

'Nghê khiết mai' nhin không được mây liễu đứng đấy, bởi vì mặc kệ là tại đã từng, vẫn là hiện tại, nàng đều không có để cho người ta 'Làm như không thấy' thói quen, nhất là tại mình bạn trai cũ trước mặt.

Nàng còn nhớ rõ lúc đầu chỉ cần mình chau mày một cái, Liễu Vĩnh mặc kệ đang làm gì, đều hội cuồng quít chạy tới 'Hỏi lung tung này kia' đáng ghét. Còn nhớ rõ, chỉ cần mình một mực không nói vì cái gì không vui, đối phương liền hội một mực tại bên cạnh mình cho mình chọc cười chết đáng ghét.

Bây giờ cứ việc đối phương cùng mình đã không phải người của một thế giới, nhưng nàng còn là không cho phép đối phương đối nàng làm như không thấy, mặc kệ cái khác người nói nàng bi ối cũng tốt, vẫn là biến thái cũng tốt, nàng liền là không cho phép.

Kỳ thật tại 'Nghê khiết mai' lần thứ nhất đối 'Suy Thần' lúc nói chuyện, 'Liễu Vĩnh' liền muốn trả lời, nhưng hắn lại nghe được 'Suy Thần' thanh âm. Suy Thần nói cho hắn biết không cho phép nhúc nhích, thế là hắn liền không có động.

Nhưng khi 'Liễu Vĩnh' nhìn thấy 'Nghê khiết mai' sinh khí thời điểm, hắn có chút ngồi không yên, bản năng để hắn ngay cả Suy Thần tại hắn trong tim cảnh cáo đều trực tiếp xem nhẹ, nhưng hắn lại phát hiện mình căn bản không thể động, thậm chí ngay cả miệng đều không thể mở ra.

Sau khi kinh ngạc, 'Liễu Vĩnh' lập tức biết 'Suy Thần' khôi phục rồi pháp lực, bởi vì đối phương dùng pháp lực định trụ rồi thân thể của hắn, cái này khiến hắn rất là lo lắng, trong tim không ngừng khẩn cầu Suy Thần, nhưng lại không người lý hội.

Ngay tại 'Nghê khiết mai' trừng mắt 'Suy Thần' sau một khắc liền phải bản năng, như đã từng đồng dạng, ném ra bên người được rút vật phẩm đi nên Suy Thần thời điểm, Suy Thần ngẩng đầu nhìn về phía nghệ khiết mai, nhẹ nói đạo; "Lấy trước kia cái Liễu Vĩnh chết rồi, bây giờ chúng ta là đồng học. "

"Hoa. "

"Quả nhiên, ta liền biết hắn là Liễu Vĩnh!" Trịnh Lập bay kêu to, nhưng sau đó bị lý Tuyết Mai chờ người dùng con mắt ngăn lại.

Suy Thần, để nghệ khiết mai sững sốt một chút, sau đó cười lạnh; "Đã chết rồi sao, vậy người vì cái gì còn sống?"

'Nghê khiết mai' không biết đạo vì cái gì mình hội nói ra ác độc như vậy, có lẽ là bởi vì đối phương nói cho hắn biết đã từng chung tình nàng cái kia Liễu Vĩnh không còn, để nàng rất là oán giận a!

"Ta sống, là bởi vì ta có so sánh chết đi hắn, càng thêm biết, thế giới này có để cho ta hắn là trân quý đồ vật. " Suy Thần nói ra một câu, làm cho tất cả mọi người đều biết hắn còn sống không phải là bởi vì người nghệ khiết mai.

Cái này khiến nghệ khiết mai xấu hổ, nhưng lại có thất lạc 'Nguyên lai tại Liễu Vĩnh trong lòng, mình đã không trọng yếu, cũng thế, mình nhẫn tâm như vậy vút bỏ đối phương, đối phương làm sao có thể còn hội tại ý hắn' .

"Mỗi người đều có mình hắn là trân quý đồ vật, chúc mừng người tìm được!"

Theo còi mờ tiếng cười, cùng nhau cao lớn thân ảnh mạnh mẽ rần rỏi đi vào phòng. Cao lớn thân ảnh vóc dáng chừng một mét tám, mặt vuông, mày rậm mắt to, nhìn về mặt chính khí, chỉ có Suy Thần từ ánh mắt của đối phương nơi nhìn ra tà ý.

'Từ chấn vừa' tại đi vào phòng về sau, không có bất luận cái gì sinh sơ cùng đám người gật đầu ra hiệu, sau đó đi thẳng tới 'Nghê khiết mai' bên người, duỗi ra đại thủ ôm 'Nghê khiết mai' bả vai, sau đó ánh mắt mang theo khinh miệt nhìn xem 'Suy Thần' nhiệt tình nói đạo; "Cùng lúc ta cũng tìm tới chính mình hân là trân quý đồ vật, đây thật là đáng giá chúc mừng một sự kiện, không phải sao!"

Nói 'Từ chấn' giống như chủ người đồng dạng chào hỏi theo hân tiến đến Lý Đại Lượng chờ người, để bọn hân ngược lại đến hai chén rượu.

Đối với 'Từ chấn vừa' an bài, mới vừa rồi còn là tụ hội trung tâm Lý Đại Lượng cùng Điền thị huynh đệ căn bản không có có bất kỳ khó chịu, tương phản tựa hồ còn hết sức hưng phấn, đồng thời ba người bởi vì có thể giúp từ chấn vừa rót rượu, còn có rồi một tia ma sát nhỏ.

Tiếp nhận 'Lý Đại Lượng' đưa tới chén rượu, 'Từ chấn vừa' nói tiếng 'Tạ ơn' về sau, đem bên trong một chén trực tiếp từ trên mặt bàn 'Oạch' trượt cho 'Suy Thần', sau đó nâng chén hướng 'Suy Thần' mời.

'Rượu' Suy Thần đương nhiên không sẽ uống, mặc dù hân uống hết lại nhiều loại rượu này cũng không sẽ say, nhưng hân hôm nay chính là không sẽ uống, bởi vì hân không thích đối phương, nhất là trong mắt đối phương nhìn xuống. Hân là cái gì, chính Cửu phẩm Thần Tiên, thế mà bị một phàm nhân nhìn xuống, hân làm sao hội thoải mái, nếu như không phải cân nhắc đến cần trợ giúp Liễu Vĩnh đa nghi khám, hân trực tiếp liền hội xuất thủ làm cho đối phương xấu mặt.

Mặc dù 'Suy Thần' biết hân không uống, nhưng hân biết có người hội cùng đối phương uống, thế là hân giải khai định trụ 'Liễu Vĩnh' pháp lực. 'Liễu Vĩnh' cũng rất phối hợp, không có đi qua 'Suy Thần' chỉ điểm, liền trực tiếp bung lên trước mặt lý pha lê, đối 'Từ chấn vừa' một ngụm sẽ có hai lượng rượu rót vào miệng nơi.

"Khục. . . "

Từ miệng khang đến yết hầu cay độc, để 'Liễu Vĩnh' không chế không nổi ho khan, thẳng đến đem nước mắt nước mũi đều ho ra đến, còn không có không chế lại mình ho khan.

Giờ khắc này, chỉ có 'Vu Bằng' cùng 'Suy Thần' biết 'Liễu Vĩnh' vì cái gì hội dạng này, cái kia là thất lạc, cái kia là thất vọng, cùng không cam lòng, có lẽ Liễu Vĩnh giờ phút này hi vọng dùng rượu ngăn chặn đối phương, đến tự an ủi mình còn có một hạng không thể so với từ chấn vừa kém.

"Người là ai?"

'Từ chấn vừa' buông xuống vừa mới giờ lên bên mỗi chén rượu, nhìn xem 'Liễu Vĩnh' nhú mày. Hân hôm nay tới là muốn nhìn một chút nghê khiết mai đã từng bạn trai là cái dạng gì, đương nhiên khi nhìn đến đối phương một khắc này, hân liền đã mất đi hứng thú, nhưng vì biểu hiện mình đại khí, cùng mình người thẳng tư thái, hân cảm thấy có cần phải cùng đối phương uống một chén, dù sao đối phương tại hân không có gặp phải nghê khiết mai trước đó đem nghê khiết mai bảo vệ tốt như vậy, thậm chí có thể nói là hoàn hảo như lúc ban đầu, cái này chẳng lẽ không đáng hân từ chấn vừa cảm kích sao?

Nhưng bây giờ không hiểu xuất hiện người, phá hủy hảo tâm tình của hân. Hân từ chấn vừa là ai, tại Khai Dương kiếm ăn người, cái kia không cung kính gọi hân một tiếng Từ công tử, nhưng bây giờ một cái không hiểu thấu người đột nhiên liền phải cùng hân uống rượu, người cho là mình là cái gì?

Đối mặt chất vấn Liễu Vĩnh rất muốn há miệng nói chính mình là Liễu Vĩnh, nhưng làm một cái kẻ thất bại, hân không có dũng khí đó, hân không muốn đối phương lần nữa chà đạp hân tôn nghiêm, thế là hân không hiểu cười cười, sau đó nói đạo; "Ta là Liễu Vĩnh đường đệ. "

Này lúc, chỉ có 'Vu Bằng' cùng có thể cảm giác Liễu Vĩnh tiếng lòng 'Suy Thần' mới có thể lý giải 'Liễu Vĩnh' lúc này lòng chua xót.

'Liễu Vĩnh' đường đệ, ha ha, người không có tư cách cùng ta uống rượu. " từ chấn vừa nghe xong Liễu Vĩnh, cười trả lời một câu, làm cho tất cả mọi người sững sờ, nhường cho bằng trong nháy mắt gương mặt phát sốt lòi nôi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tập tiên

'Từ chấn vừa' lờ ra khỏi miệng, cứ việc để bên trong phòng bầu không khí lập tức trở nên ngưng trọng, nhưng nhưng không ai cảm thấy lời hân nói có cái gì không đúng, bởi vì hân đích thật là có tư cách này nói như vậy, không nói đến trong nhà hân mấy cái tại Khai Dương trọng yếu cương vị thân thích,

liền chính hắn đều là một nhà tài sản quá ngàn vạn công ty xây dựng tổng giám đốc, có dạng này giá trị bản thân, có dạng này thân thể, hắn đương nhiên có thể khinh thường toàn bộ Khai Dương chín thành chín người, huống chi cái này phòng cũng đều là một đám bắt nhập lưu người.

"Người quá phận rồi!"

'Vu Bằng' trong nháy mắt đứng lên, làm đồng đảng kiêm hảo hữu, hắn biết 'Liễu Vĩnh' tại đối mặt ngược hắn thương tích đầy mình tình địch là như thế nào một loại bi thống, mà đối phương lại còn muốn tại loại này bi thống bên trên lại vung một nắm muối, đây quả thực nhường cho bằng không cách nào dễ dàng tha thứ.

'Vu Bằng' đương nhiên biết hắn đứng lên về sau, liền mang ý nghĩa đắc tội tại Khai Dương rất có quyền thế từ chán chường, cái này tại về sau đối với hắn kiến trúc nhỏ đội, đương nhiên hội có rất lớn tệ nạn. Nhưng này lúc hắn cái gì cũng bất chấp, bởi vì hắn là Liễu Vĩnh đồng đảng, đồng đảng là cái gì, đồng đảng chính là tại đối phương thời điểm khó khăn nhất, người có thể đứng ở phía sau hắn chết tương đương hắn người.

"Ta quá phận, ha ha!"

'Từ chán vừa' cười, ánh mắt quét hạ 'Lý Đại Lượng', sau đó là Điền thị huynh đệ. Hắn biết một số thời khắc, có mấy lời, người khác nói ra đến, so với chính mình nói, phải có hiệu quả, tỉ như hiện tại, liên quan tới hắn qua không quá phận vấn đề này. Hắn đương nhiên không quan tâm hội không có gây dựa theo hắn ý tứ xử lý, bởi vì hắn có thực lực này, mà muốn nịnh bợ hắn người, hội bắt lấy cái này cơ hội.

Bất quá 'Từ chán vừa' vẫn là quá tự phụ rồi, chí ít 'Lý Đại Lượng' phản ứng liền để hắn rất không hài lòng, đối phương tại đối mặt ám hiệu của mình về sau, vền vền lúng túng cười cười, cái này làm cho hắn rất khó chịu.

Kỳ thật nói thật, làm 'Lý Đại Lượng' tới nói, hắn là rất muốn nịnh bợ 'Từ chán vừa', nhưng Liễu Vĩnh dù sao cũng là hắn đồng học, bây giờ họ Từ không chỉ có tiếp thủ Liễu Vĩnh bạn gái, cũng chính là bọn hắn hoa khôi lớp, còn nói là 'Liễu Vĩnh' đường đệ, không có tư cách cùng hắn uống rượu, đây không phải nói rõ xem thường 'Liễu Vĩnh' sao.

Mà này lúc lại ngồi đầu là 'Liễu Vĩnh' đồng học, cũng bao quát hắn Lý Đại Lượng, mà họ Từ xem thường 'Liễu Vĩnh' không phải cũng tương đương với gián tiếp xem thường bọn hắn đám này đồng học sao?

Làm một cái đoàn thể, mặc dù hắn cùng Liễu Vĩnh đến trường lúc không phải hết sức hợp, nhưng cũng có 'Cùng có vinh yên' cảm giác. Cho nên tại từ chán vừa ánh mắt ra hiệu dưới, hắn không có che giấu lương tâm chỉ trích Vu Bằng, bởi vì hắn cảm thấy Vu Bằng làm đúng, nhưng hắn đối với bằng duy trì, cũng vền vền như thế rồi.

Cứ việc 'Lý Đại Lượng' cố kỵ đồng học tình cảm, không nguyện ý chỉ trích 'Vu Bằng', nhưng lại không có nghĩa là tất cả mọi người vào khoảng bằng cùng Liễu Vĩnh xem như một cái đoàn thể người, chỉ gặp Điền Lỗi' trong nháy mắt đứng lên chỉ vào 'Liễu Vĩnh' đối 'Vu Bằng' chất vấn đạo; "Tại lão bản, chúng ta đồng học tụ hội, người cảm thấy hắn tham gia náo nhiệt đúng không, 'Quá phận' hừ, không muốn lung tung dùng từ cho mình gây tai họa?"

Nếu như nói 'Điền Lỗi' còn cố kỵ một chút mặt mũi, như vậy huynh đệ của hắn 'Điền Đào' cũng có chút * trần trụi. Chỉ gặp 'Điền Đào' đối 'Vu Bằng' cười khinh bỉ; "Quá phận, Vu Bằng người suy nghĩ một chút chính người là thân phận gì, Từ công tử là thân phận gì, hôm nay Từ công tử xem ở nghe khuất mai mặt mũi, cho chúng ta những bạn học này một chút mặt mũi, nếu không người cho rằng người đủ tư cách đứng Từ công tử trước mặt sao, còn nói quá phận, quá phận là m2 chờ phía dưới sản phẩm, người cho rằng người đúng quy cách sao?"

'Vu Bằng' bị 'Điền thị huynh đệ' nhất là 'Điền Đào' ép buộc 'Mặt đỏ tới mang tai', hắn muốn tranh luận nói 'Người người m2 chờ', nhưng cái này xã hội thật là thế này phải không? Hắn không biết đạo dựa theo 'Từ chán vừa' tính cách, hội không sẽ tại hắn cái cớ câu nói này về sau, liền dùng * trắng trợn sự thật nói cho hắn biết cùng Liễu Vĩnh thế giới này là bất bình chờ.

'Điền Đào', để 'Từ chán vừa' rất hài lòng, cảm thấy đây là một cái có thể bồi dưỡng chó. Về phần vừa mới bắt đầu cảm thấy còn hết sức cơ linh Lý Đại Lượng, từ chán chường quyết định về sau không thêm quan tâm đối phương.

Ngay tại hắn chuẩn bị lần nữa hỏi thăm á khẩu không trả lời được Vu Bằng 'Hắn phải chăng quá phận thời điểm' một bóng người trực tiếp chui lên rồi cái bàn.

Đạo thân ảnh này nhỏ gầy mà đen kịt, xấu xí mà hèn mọn, nhưng chính là như vậy một bóng người, tại mọi người 'Trợn mắt hốc mồm' bên trong xuyên lên bàn chết, sau đó dẫn theo một bình rượu trực tiếp từ từ chán vừa trên đầu rót xuống dưới.

Bên cạnh tưới 'Suy Thần' vừa nói; "Dạng này đủ tư cách a!"

'Suy Thần' làm vượt ra khỏi tưởng tượng của mọi người, bọn hắn không có nghĩ đến hắn lại dám dạng này đối từ chán chường, đây quả thực gọi là không biết sống chết. Lúc này nhất lo lắng là 'Nghề khuất mai' chỉ gặp nâng tại kịp phản ứng về sau, một thanh liền đẩy qua Suy Thần cánh tay kêu to; "Liễu Vĩnh người điên rồi?"

"Liễu Vĩnh, người quá phận rồi!"

'Điền Đào' hét lớn, này lúc Điền Đào 'Thực tình cảm thấy lần này yến hội chính là vì hắn chuẩn bị rồi, đầu tiên thượng thiên cho hắn cơ hội để hắn đã kích 'Vu Bằng' nịnh nọt 'Từ chán vừa', hắn cũng lập tức bắt lấy rồi cái này cơ hội, hung hăng tổn hại rồi Vu Bằng một thanh.

Vốn cho rằng đây chính là đêm nay thu hoạch lớn nhất, không nghĩ tới hôm nay 'Suy Thần' biến thành Liễu Vĩnh' thế mà làm xuất cang làm người ta giật mình hành vi, nếu như hắn đi lên đem 'Suy Thần' biến thành Liễu Vĩnh' cầm xuống, cái kia 'Từ chán vừa' chẳng phải là hội càng thêm coi trọng mình.

Nói làm liền làm 'Diễn Đào' đang lớn tiếng quát lớn rồi 'Suy Thần biến thành Liễu Vĩnh' về sau, lập tức quyền tụ chết muốn lên đi nắm chặt Suy Thần.

Mà 'Suy Thần' đã sớm chú ý 'Diễn Đào' rồi, dù sao đối phương đập 'Tứ chân vừa' mộng ngựa, đập quá rõ ràng, tại mình đối tứ chân vừa gọi rượu tình huống dưới, đối phương nhất định hội biểu hiện.

Mà sự thật quả nhiên không ra Suy Thần sở liệu.

Thế là 'Suy Thần' tại Diễn Đào chuẩn bị động thủ ngay miệng, điều động pháp lực, một cái chậm thân thuật hướng 'Diễn Đào' thả ra đi qua, lại đem Diễn Đào động tác vô hạn thả chậm về sau, Suy Thần giờ chân lên, một cước nha từ đá vào đối phương ngực.

Sau đó cấp tốc giải trừ 'Diễn Đào' trên người chậm thân thuật.

Đám người chỉ thấy Diễn Đào tại Suy Thần dưới chân 'Ba' một tiếng trùng điệp té ngã trên đất, sau đó bắt đầu thống khổ 'Ai ư' thảm rêu lên không ngừng, sau đó rốt cuộc đứng không đứng người lên.

Tại đem 'Diễn Đào' đá ngã về sau, 'Suy Thần' từ chưa hết giận chỉ vào Diễn Đào cái mũi mắng đạo; "Quá phận, ta hiện tại liền cùng ngươi nói chuyện cái gì gọi là quá phận". Nói 'Suy Thần' từ trên mặt bàn trực tiếp nhảy đến 'Diễn Đào' bên người, sau đó bàn chân lớn đối 'Diễn Đào' trên thân chính là hung hăng đá.

'Suy Thần' sở dĩ đối 'Diễn Đào' rất là trọng điểm chiếu cố, ngoại trừ nhân phẩm của đối phương để 'Suy Thần' trở trên bên ngoài, cũng bởi vì đối phương lại dám tập tiên. Nói đùa, ngươi một phạm nhân lại muốn đánh Thần Tiên, đây quả thực xúc phạm thiên điều. Nếu như không phải pháp lực không đủ, Suy Thần tuyệt đối phải làm cho đối phương ngược lại cái mười năm tám năm vận rủi. Cùng dạng này trừng phạt so sánh, bây giờ 'Diễn Đào' trúng vào mấy cước, nên tính là tương đối may mắn.

"Liễu Vĩnh, ngươi có phải hay không không thể gặp ta tốt hơn."

'Nghê khiết mai' khàn giọng kêu to. Nàng biết, nàng giờ phút này chỉ có đem 'Liễu Vĩnh' quá kích hành vi, nói thành là bởi vì thấy được nàng mà đưa đến thất thường, mới có thể để cho 'Tứ chân vừa' không tính toán với hắn.

Quả nhiên nghe được nàng, sắc mặt âm lãnh xuống 'Tứ chân vừa' lại lộ ra mỉm cười. Bởi vì hắn đột nhiên cảm thấy làm một cái tình cảm người thắng, kẻ thất bại càng biểu hiện chọc giận, hần hần là càng có cảm giác thành công, hắn tới dự tính ban đầu không phải như thế sao.

Nếu như 'Nghê khiết mai' không la lên nhắc nhở, 'Tứ chân vừa' nhưng thật ra là dự định muốn để 'Liễu Vĩnh' trả giá thật lớn, lại dám tại trên đầu của hắn tưới rượu. Nhưng bây giờ hắn thấy, đối phương hết sức đáng thương, vô luận từ loại phương diện nào đều không cách nào cùng mình so sánh, cho nên chỉ có thể nổi điên phát cuồng. Nghĩ đến chỗ này, hắn khí cũng liền không phải lớn như vậy.

'Liễu Vĩnh' đương nhiên không biết đạo 'Nghê khiết mai' lúc này lời nói, là đang bảo vệ hắn. Đối mặt 'Nghê khiết mai' chỉ trích, hắn hết sức thất vọng, hắn muốn hỏi một chút nghê khiết mai; "Chẳng lẽ nàng không có trông thấy 'Tứ chân vừa' đối với hắn vũ nhục sao? Chẳng lẽ không nhìn thấy Diễn Lỗi Diễn Đào xem thường sao? Vì cái gì giống như hết thấy sai lầm đều ở trên người hắn giống như?"

Thế là 'Liễu Vĩnh' nguyên bản còn muốn giữ chặt 'Suy Thần' ý nghĩ, lập tức đoạn tuyệt rồi. Sau đó hắn lạnh lùng nhìn chăm chú lên 'Suy Thần' biểu diễn. Mà 'Suy Thần' lúc này mỗi một cái động tác, đều để nội tâm của hắn cảm thấy khuấy khoả, bởi vì những này là hắn nghĩ tới, nhưng lại không dám làm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Một nụ hôn

"Liễu Vĩnh, ngươi dừng tay!"

Nghê khiết mai kêu to, muốn kéo Liễu Vĩnh, bà vai lại bị 'Tứ chân vừa' ôm chặt lấy. Có lẽ là ra ngoài bản năng, có lẽ là tiềm ý tứ đối Liễu Vĩnh áy náy, nàng quay người bỏ rơi 'Tứ chân vừa' ôm bờ vai của mình.

Bị quăng tuột tay cánh tay 'Tứ chân vừa' nhìn xem 'Nghê khiết mai' vọt ra bóng lưng ngờ ngác sững sờ, sau đó sắc mặt trở nên xanh xám, bởi vì hắn đột nhiên cảm thấy mình tại nghê khiết mai trong lòng địa vị, có lẽ không có hắn chính mình tưởng tượng cao như vậy, thậm chí so với cái kia bây giờ phách lối sùu nhân khả năng còn thấp hơn như vậy một chút.

Đạt được kết luận như vậy, đề 'Từ chấn vừa' nội tâm, đột nhiên rất là phần hạn. Bởi vì loại cảm giác này là hấn từ nhỏ đến lớn không có thể nghiệm qua, tựa như khi còn bé chỉ có mình chơi thừa đồ chơi, khác tiểu bằng hữu coi như Trần Bảo, chưa từng chơi qua những người bạn nhỏ khác đồ chơi.

Dạng này kinh lịch, đề hấn muốn mắng to nữ nhân đều là tiện nhân, nhưng hấn biết nếu như hấn làm như vậy, như vậy cái này đồ chơi, liền thật thuộc về người khác, thế là hấn dùng mang theo thương cảm giọng điệu, mang theo thất vọng hô đạo; "Khiết mai, ngươi. . . "

'Từ chấn vừa', nói phân nửa, nhưng lại bao hàm thất lạc, đề 'Nghê khiết mai' trước chạy thân ảnh hơi khê giạt mình, nàng biết lúc này ở 'Từ chấn vừa' trong lòng có rồi một tia giáp, nhưng nàng không có thời gian an ủi đối phương, nàng muốn đi khuyên can Liễu Vĩnh, bởi vì người của đối phương sinh đã đầy đủ khổ cực, nàng không muốn đối phương trở nên càng khổ cực.

Giờ phút này 'Từ chấn vừa' kỳ thật thật nghĩ nhiều, bởi vì 'Nghê khiết mai' đối 'Liễu Vĩnh' tình cảm, đã biến thành đồng tình cùng hoặc là đáng thương.

Chạy vội tới 'Suy Thần' bên người 'Nghê khiết mai' kéo lại 'Suy Thần' gầy yếu cánh tay, kêu to; "Ngươi vì cái gì liền không tiến triển?" 'Nghê khiết mai' tràn ngập oán hận cùng thất vọng lời nói, đề đứng ở một bên 'Liễu Vĩnh' toàn thân chấn động.

Hấn đột nhiên nhớ lại 'Nghê khiết mai' muốn cùng mình từ hôn trước ngày nào đó, 'Nghê khiết mai' giữ chặt cánh tay của mình, khẩn cầu nói đạo; "Liễu Vĩnh ngươi đừng đi cực bài rồi, coi như ngươi tương mạo không cách nào cải biến, nhưng chỉ cần ngươi tiến tới, đồng dạng cũng sẽ có ngày mai tốt đẹp. "

Khi đó 'Liễu Vĩnh' là làm sao làm đâu, giống như hiện tại 'Suy Thần' đồng dạng, dùng lực tránh ra 'Nghê khiết mai' bàn tay, sau đó quay đầu nhìn hằm hằm, "Không cần ngươi quan tâm. "

'Liễu Vĩnh' còn nhớ rõ mình 'Dứt khoát kiên quyết' rời đi thời điểm, 'Nghê khiết mai' mảnh khảnh thân thể, vô lực ngồi ngay đó, sau đó thất vọng nhìn xem mình lệ rơi đầy mặt, nhưng lúc đó 'Liễu Vĩnh' đối với cái này, không có có bất kỳ cảm giác gì, hấn chẳng qua là cảm thấy trên thế giới tất cả mọi người thiếu hấn, liền ngay cả Lão Thiên đều thiếu nợ hấn.

"Khiết mai, ta sai rồi!"

Nếu như thượng thiên cho 'Liễu Vĩnh' một lần nữa cơ hội, hấn nhất định không sẽ tránh thoát 'Nghê khiết mai' tay, mà là quay đầu ôm chặt lấy đối phương, sau đó nói cho đối phương biết mình sai rồi, thật sai rồi.

Tức giận 'Suy Thần' tại tránh thoát 'Nghê khiết mai' cánh tay thời gian, đột nhiên cảm nhận được một nháy mắt tràn ngập trong tim bi thương. Phần này bi thương, bị ai trình độ, trong nháy mắt tưới tất hấn thân là Thần Tiên bị xâm phạm lửa giận.

'Suy Thần' biết phần này bi thương thuộc về ai, càng bởi vì song phương này lúc giống như dùng chung một cái suy nghĩ mà lấy nhiệm hấn. Thế là hấn tại tránh ra khỏi 'Nghê khiết mai' cánh tay về sau, trở lại đối con mắt đỏ bừng nữ hài, vươn tay cánh tay.

'Suy Thần' quyết định tại thời khắc này làm một kiện đền bù Liễu Vĩnh bi thương sự tình, thế là tại tất cả mọi người bao quát Liễu Vĩnh bản nhân 'Trộn mắt hóc mồm' phía dưới 'Suy Thần' ôm lấy 'Nghê khiết mai', sau đó dụng lực hôn đi.

"Không. "

"Không. "

Cái này hai tiếng một tiếng phát đến 'Liễu Vĩnh' một tiếng phát đến 'Từ chấn vừa' cùng một tiếng so sánh một tiếng thê thảm, nhưng cái này lại không thể ngăn cản Suy Thần động tác, nên biết đạo Thần Tiên là cái gì, Thần Tiên chính là tâm niệm thông suốt, muốn làm liền làm.

'Nghê khiết mai' cũng bị 'Suy Thần' động tác kinh ngạc, tại 'Suy Thần' hôn xuống một khắc này, nàng vốn có thể đẩy đối phương ra, nhưng nàng không có, nàng nhìn xem Liễu Vĩnh đến gần khuôn mặt, dường như một cái chớp mắt về tới mười sáu tuổi.

Một năm kia nàng còn tết tóc đuôi ngựa biện, một năm kia 'Liễu Vĩnh' còn anh tuấn mặc áo sơ mi trắng.

Mặc áo sơ mi trắng Liễu Vĩnh, cầm một con ô mai vị kem ly, Uy hướng tết tóc đuôi ngựa biện nàng, sau đó tại nàng cúi đầu đi cắn kem ly trong nháy mắt 'Liễu Vĩnh' đem kem ly kéo hướng trước ngực của hấn.

Lúc đó muốn ăn nàng, theo kem ly động tác, chủ động dùng cái trán đụng tại rồi Liễu Vĩnh bên môi. Lúc đó miệng đầy ô mai vị kem ly nghê khiết mai sùng sốt, nàng cảm nhận được một cổ ngọt ngào cùng hạnh phúc từ bên mồm của nàng cùng cái trán tràn ngập trái tim của nàng.

"Nhưng chung quy là trở về không được!" Nghê khiết mai một nháy mắt lệ rơi đầy mặt.

Này lúc một mực nhắm chán vụng trộm nhìn xem phim 'Trịnh Lập bay' tại 'Suy Thần' thân ở 'Nghê khiết mai' trong nháy mắt, kinh ngạc nhỏ xong trên điện thoại di động tai nghe, thế là cùng nhau mang theo Hương Cảng âm điệu giọng nam lớn tiếng từ điện thoại di động của hấn truyền ra; "Ta nuôi dưỡng người a!"

Nương theo lấy (here we are again) mang theo ưu thương âm nhạc, sau đó truyền ra nữ chính mang theo một chút khàn khàn trả lời; "Ngươi trước dưỡng tốt mình đi, đồ ngốc!"

Đồng dạng nương theo lấy (here we are again) âm nhạc, 'Suy Thần' ôm 'Nghê khiết mai' thay 'Liễu Vĩnh' thâm tình nói đạo; "Trở về a!"

Cũng là đồng dạng nương theo lấy (here we are again) âm nhạc, 'Nghe khiết ma' đẩy ra 'Suy Thần' ; 'Ta hi vọng ngươi trở về thời điểm ngươi ở đâu, hiện tại trở về không được!'

Gầm lên, mặc cho nước mắt chảy đến khóe miệng 'Nghe khiết ma' dùng tay che miệng, quay người lao ra phòng.

(này một đoạn gửi lời chào thần tượng của ta, bởi vì nam nhân luôn luôn tại mình nhất vô lực thời gian, gặp phải mình muốn nhất chiều cổ nữ nhân, mà nữ nhân lại bởi vì cuộc sống thực tế, không cách nào chờ đợi. Song phương đều không có sai, sai chỉ là trên người thiên ý.)

"Đuổi theo a!"

Một thanh âm tại 'Liễu Vĩnh' trái tim vang lên, cái này khiến 'Liễu Vĩnh' không chút do dự xoay người lao ra phòng. Tại 'Liễu Vĩnh' sau lưng 'Suy Thần' cười ha hả quay đầu nhìn về phía 'Nổi giận đừng đừng' vọt tới từ chân vừa.

Sau đó nhìn từ chân vừa mới quyền đã tại trên mặt mình.

Từ chân vừa giờ phút này lên cơn giận dữ, hấn trên quý nữ nhân thế mà bị một cái thấp áp chế nam hôn lấy, cái này với hấn mà nói quả thực là một loại vũ nhục, hấn hận không thể đem cái này đáng hận người đánh chết.

Nhưng 'Suy Thần' là ai, là Thần Tiên, hấn làm sao có thể nguyện ý mình bị đánh, thế là hấn tại 'Từ chân vừa' một quyền đánh tới trước đó thì pháp đem mình cùng muốn từ sau lưng đánh lên mình 'Điền Lỗi' đổi cái thân thể, sau đó biến thành Điền Lỗi hấn đứng ở một bên điềm nhiên như không có việc gì uống trà, nhìn xem một trận ẩu đả kịch bản.

Liễu Vĩnh cấp tốc lao ra phòng, kếm chút đem một tên bụng thức ăn phục vụ viên đựng ngã, cuống quýt giúp đôi phương đỡ lấy kếm chút ngã rơi đồ ăn bàn, Liễu Vĩnh vừa nói 'Xin lỗi', một bên hướng ra phía ngoài chạy.

Ở phía sau hấn, dọa đến sắc mặt trắng bệch phục vụ viên mắng to; "Vội cái gì hoảng, vội vàng đi đầu thai a!"

'Vị thiên hạ' sáng chóiLED dưới đèn, lao ra 'Liễu Vĩnh' trái phải nhìn quanh phát hiện không có 'Nghe khiết ma' thân ảnh về sau, lập tức vọt tới ven đường, này lúc một chiếc xe taxi chính đóng cửa xe đi xa. Thế là hấn trong nháy mắt bước chân cùng bên trên, cũng hô to dừng xe, dừng xe.

Xe taxi cũng không có dựa theo 'Liễu Vĩnh' ý nguyện đình chỉ, mà là nhanh chóng gia tốc lái rồi, cái này khiến 'Liễu Vĩnh' lo lắng tăng tốc bước chân.

Một trăm mét, hai trăm mét, ba trăm mét, một ngàn mét. . . Chạy nhanh, cuồng hống lấy, 'Liễu Vĩnh' giống như một người bị bệnh thần kinh đồng dạng mặc cho bị người qua đường chỉ trích, nhưng hấn không thêm để ý chút nào, dùng tận chính mình khí lực cả người đuổi theo, dường như không thể đuổi kịp, hấn liền hội vĩnh viễn mất đi người kia đồng dạng.

Nhưng người lực lượng, dù sao cũng có hạn, coi như 'Liễu Vĩnh' lái ra toàn thân lực lượng, vẫn là dần dần nhìn xem xe taxi đi xa, thẳng đến 'Liễu Vĩnh' không có chút nào khí lực quý rap xuống đất.

Lúc này 'Liễu Vĩnh' toàn thân đã không có một tia khí lực, nhưng hấn lại giống như một cái mất đi âu yếm vật phẩm hài từ đồng dạng ghé vào ven đường mặc cho người qua đường quăng tới ánh mắt nghi hoặc, mà nghẹn ngào khóc rống.

"Két. "

Cùng nhau tiếng thắng xe, để 'Liễu Vĩnh' ngẩng đầu, chỉ gặp một tên dáng người cao gầy thân ảnh yếu điệu đi xuống ngược lại ngừng đến trước mặt hấn xe taxi, sau đó nghỉ ngơi nhìn qua Liễu Vĩnh; "Tiên sinh ngươi mới vừa rồi là truy ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Nữ thần

"Ngươi là tại truy ta sao?"

Cùng nhau hơi ngưng ngừng thanh âm, để đã tuyệt vọng 'Liễu Vĩnh' chậm rãi ngẩng đầu.

Đầu tiên ánh vào 'Liễu Vĩnh' đồng tử chính là đứng ở trước mặt hấn một đôi vàng nhạt lông gầy, sau đó là trắng nõn thon dài khép lại cùng một chỗ

không có một tia khe hở đuôi, về sau là đồ tui đây này nhưng vậy ngắn, lại sau đó là làm nổi bật lên nữ hài chồng luyến dáng người thu thân gạo màu trắng cao cổ áo len.

Không thể không nói cô gái trước mặt rất xinh đẹp, có vẻ đồng dạng nam nhân đều hội 'Tự thẹn hình uest' cao gầy dáng người, có giống như sữa bò đồng dạng trắng nõn làn da, còn có muốn làm cho nam nhân nhìn không được đưa tay khảo thí, có phải hay không như quảng cáo bên trong nói như vậy 'Tia kiều thuận hoạt' tóc dài xõa vai.

Nhưng 'Liễu Vĩnh' nhưng trong nháy mắt thất vọng, bởi vì cô gái trước mặt không phải người hắn muốn tìm, cứ việc nàng rất xinh đẹp.

Chung quanh bởi vì hiếu kỳ tụ lại tới nam nữ, này lúc đều tại nín thở quan sát lấy, một chút thường xuyên nhìn lướt kịch, chơi Wechat người trẻ tuổi, thậm chí cao giọng lên trong tay chụp ảnh điện thoại, sau đó ấn mở quay phim công năng, bởi vì miễn cảm bọn hắn cảm thấy có thể muốn chứng kiến một đoạn kinh điển tình yêu thời khắc.

Giữa sân, nữ hài trên ghế tản mát trước mặt sợi tóc, mang theo mê mang cùng chờ mong nhìn trước mặt anh tuấn nam nhân, nhưng nàng cuối cùng thất vọng, chỉ gặp nam nhân trước mặt khi nhìn rõ tướng mạo của nàng, cũng toàn thân ngơ ngác một chút về sau, thế mà cuống quýt đứng lên, sau đó liên tục khoát tay đạo; "Xin lỗi, xin lỗi, nhận lầm người. "

"Cát. . . "

Đối mặt 'Liễu Vĩnh' rất là đảo ngược kịch bản, chung quanh nam nữ cùng nâng đũa thủ cổ tay đau buốt như nam nữ trẻ tuổi rất là thất vọng phát ra một chuỗi 'Xuyt' âm thanh, thậm chí có to gan nữ sinh trên choker; "Soái ca, người dạng này khiếp đảm, hội cô độc sống quãng đời còn lại. "

"Chẳng lẽ nữ thần thật xinh đẹp người khiếp đảm, đừng sợ, lớn mật tỏ lộ, chúng ta ủng hộ người!"

"Làm người phải dũng cảm, muốn lấy con cóc vì phần đầu mục tiêu. " một mặt mũi tràn đầy giáp nam tử lớn tiếng cổ vũ Liễu Vĩnh. Bên người có nữ hài nghi hoặc. Mặt mũi tràn đầy giáp nam tử giải thích; "Ăn thịt thiên nga a!"

Tại mọi người một phiên 'Xuyt' âm thanh cùng trên ghế trong giọng nói 'Liễu Vĩnh' miệng nơi không ngừng nói 'Xin lỗi, sau đó quay người chặt vật chạy ra đám người. Làm vừa bị 'Suy Thần' trở nên đẹp trai không lâu nam nhân, 'Liễu Vĩnh' tâm linh còn không có có xứng đôi cùng hắn tướng mạo tương xứng tâm cảnh.

Nhìn xem chạy trốn thân ảnh, cô gái xinh đẹp khẽ buông lỏng khẩu khí biểu lộ dưới, có một tia phiền muộn, là dạng gì sự tình, để này lúc chạy trốn soái ca, lúc trước đuổi nàng hai con đường, cũng tại không có đuổi kịp về sau 'Không để ý hình tượng ngồi quý chân tại đầu đường lệ rơi đầy mặt' . Tương lai là có phải có một cái nam nhân hội vì nàng dạng này? Mang theo ung dung thờ dài, nữ hài đưa mắt nhìn 'Liễu Vĩnh' giống như bay đi xa.

Truy tìm người một mối phách, để 'Liễu Vĩnh' một hơi lại chạy một con đường, thẳng đến triệt để cảm thấy thoát đi chỗ kia để hắn hận không thể tìm kẻ đất chui xuống dưới địa phương, Liễu Vĩnh mới hai chân giống như rút chi đồng dạng một cái mông ngồi ngay đó, sau đó toàn thân vô lực nhìn xem đám người tới lui, mà trong mắt hắn tựa hồ trên đường đi qua nam nữ đều là tay trong tay, cái này khiến hắn buồn bực ngơ ngác sửng sờ.

"Khanh khách. . . "

Thẳng đến một chuỗi như như chuông bạc tiếng cười đem 'Liễu Vĩnh' hấp dẫn.

Hừng hờ quay đầu, Liễu Vĩnh phát hiện, hắn ngồi ven đường, hậu phương trong công viên nhỏ, một tên dáng người yếu điệu nữ hài, tay thuận nắm vuốt một cây có 'Lớn nhỏ không đều' 'Nhất trí gặt ra' ba cái vòng tròn tiểu côn, sau đó tại trước mặt mấy cái năm sáu tuổi trẻ con chờ mong dưới, từ một cái đường kính chỉ có ba centimet, dài hai hơn mười centimet trong thùng dính xuất bên trong nước đọng, sau đó khẽ hé môi son đỏ lỗ tròn thổi ra một chuỗi dưới ánh đèn nê ông tàn mát ra ngũ quang thập sắc bọt khí, sau đó tại tiểu bằng hữu thi đua tương truy đuổi hoàn cảnh bên trong 'Khanh khách' cười duyên trắng cảnh.

Cười duyên nữ hài, mái tóc tại mảnh trong gió có chút bay lên, một chuỗi ngũ quang thập sắc bọt khí tại bọn nhỏ kính hướng truy đuổi hạ quay chung quanh tại bên cạnh nàng trên dưới phiêu tán, toàn bộ hình tượng đưa nàng sắc thác giống như từ Tiên giới đi tới xinh đẹp tiên nữ.

"Nghê khiết mai!"

'Liễu Vĩnh' trở mắt, hắn cho tới bây giờ không có phát hiện 'Nghê khiết mai' nguyên lai đẹp như vậy, giờ khắc này 'Liễu Vĩnh' có quyết không thể buông tay suy nghĩ trong tim dâng lên.

'Liễu Vĩnh' kinh hô, để trong công viên nhỏ 'Nghê khiết mai' thấy được hắn, sau đó nàng cười đưa trong tay thỏi bóng của công cụ, giao cho tiểu bằng hữu, sau đó đang an ủi tiểu bằng hữu về sau có thời gian lại đến cùng các nàng chơi về sau, cười đi đến Liễu Vĩnh 'Bên người, sau đó mở to nghi ngờ mắt to nhìn xem Liễu Vĩnh; "Người làm sao tại cái này?"

'Nghê khiết mai' đang hỏi ra câu nói này về sau, liền trực tiếp cười, bởi vì nàng cảm thấy mình hỏi có chút ngốc, dù sao mình tại nhà hàng cùng 'Suy Thần' biến thành Liễu Vĩnh' phát sinh như thế một màn, tụ hội là không có cách nào trải qua đi xuống đi, làm Liễu Vĩnh đường đệ, rồi đi nơi đó có cái gì kỳ quái đâu.

"Ta là truy người đi ra!"

'Liễu Vĩnh' trả lời, để 'Nghê khiết mai' khẽ giật mình, sau đó nghi hoặc đạo; "Người truy ta, làm gì?"

Bị 'Nghê khiết mai' hỏi như vậy, 'Liễu Vĩnh' kém chút thốt ra nói đạo; "Ta lo lắng người!" Nhưng đôi mắt 'Nghê khiết mai' lóe sáng mắt to 'Liễu Vĩnh' quý thần xui khiến trả lời một câu; "Hắn lo lắng người!"

Giờ khắc này 'Liễu Vĩnh' thừa nhận mình khiếp đảm, bởi vì đối phương là xinh đẹp như vậy 'Giống như tiên nữ đồng dạng', mà mình là cái gì, một người đáng dấp xấu xí nghèo FA, mình dựa vào cái gì lo lắng người ta.

'Liễu Vĩnh', để 'Nghê khiết mai' khẽ giật mình, nàng biết đối phương cái kia hẳn chỉ là ai, cái này khiến nàng lập tức lạnh lùng về đạo; "Ta không sao, không cần người không liên quan quan tâm!"

'Nghê khiết mai' trong nháy mắt biến ảo mặt, cùng 'Người không liên quan, bốn chữ này một nháy mắt đau nhói 'Liễu Vĩnh', cái này khiến hắn nhìn không được lớn tiếng nói đạo; "Người đương nhiên không có việc gì, ta nhìn người còn rất vui vẻ chứ! Nhưng người biết hắn có bao nhiêu đau lòng sao, hắn mỗi ngày đều ngủ không yên, mỗi ngày đều tại tưởng niệm người. "

"Đừng nói nữa, chuyện của chúng ta, đã trở thành quá khứ rồi!"

'Nghê khiết mai' xoay người, nàng không muốn để cho đối phương nhìn thấy mình ửng đỏ hốc mắt; "Tùng bao nhiêu lúc, mình cũng là nghĩ như vậy qua một người, ban ngày nghĩ, buổi tối nghĩ, nghĩ hắn cười, nghĩ hắn tốt. Lúc kia, nàng mới lý giải câu kia Lý Thanh Chiêu 'Vi y tiêu đắc nhân tiếu tự' câu nói này hàm nghĩa, nhưng hắn cuối cùng để nàng thất vọng rồi, hắn dùng hắn vô tình, oán hận, một chút xú đem bọn hắn khoảng cách càng đẩy càng xa. "

Mà bây giờ mình sống rất tốt, đối phương nhưng lại tới quấy rầy.

"Đi qua sao? Vậy người vì cái gì còn muốn tại hắn trở về trước tiên mời hắn?" Đây là 'Liễu Vĩnh' phi thường nghĩ biết đến, hắn không tin đối phương vèn vèn muốn ở trước mặt hắn khoe khoang một chút.

'Liễu Vĩnh' tiềm ẩn ý tứ để 'Nghê khiết mai' trong nháy mắt quay đầu, sau đó nàng nộ trùng lấy 'Liễu Vĩnh' lớn tiếng nói đạo; "Ta chính là muốn cho hắn nhìn xem ta hiện tại sống rất tốt, bạn trai rất đẹp trai, rất có tiền, không được sao?"

"Người xác định người nói là thật tâm lời nói!" 'Liễu Vĩnh' lớn tiếng chất vấn.

"Là. "

'Nghê khiết mai' không chút do dự, mặc dù hắn tại bị Liễu Vĩnh chất vấn thời điểm, nội tâm có một tia gọn sóng, nhớ tới mình lúc đầu biết được Liễu Vĩnh tin tức trong nháy mắt kinh hãi, nhưng nàng này lúc kiên định bác bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tán thưởng

Chạng vạng tối lờ mờ còn có thể trông thấy Tinh Tinh thời tiết, đột nhiên bay tới một phiến mây đen, sau đó thanh lãnh Tế Vũ mạn thiên phi vũ, xối dề lộ lúc này ở trên đường cái chẳng có mục đích bồn tẩu 'Liễu Vĩnh' .

Toàn thân bị xối dề lộ quần áo, tại cái này thanh lãnh thời tiết, áp sát vào Liễu Vĩnh trên thân, để hắn không tự kìm hãm được run rẩy. Nhưng hắn đối với cái này tựa hồ không phát giác gì, bởi vì băng lãnh nước mưa, cũng so sánh không bên trên hắn giờ phút này băng lãnh nội tâm.

Từ rồi đi 'Nghê khiết mai' trước mặt về sau, 'Liễu Vĩnh' liền lâm vào tinh thần hoảng hốt trạng thái, bởi vì hắn mười sáu tuổi về sau mơ ước lớn nhất chính là có một ngày trở nên đẹp trai rồi, xuất hiện tại nghê khiết mai trước mặt, sau đó tại đối phương kinh dị bên trong, cười nói làm bạn nàng đi qua cả đời.

Nhưng bây giờ hết thảy đều tan vỡ, đương nhiên cái này cùng trước đó không có bất luận cái gì hy vọng sống sót khác biệt, 'Liễu Vĩnh' lần này không sẽ đi chết, hắn chỉ là tại trong hoảng hốt nhớ lại chết đi thanh xuân.

Đầy trời mưa bụi, để 'Liễu Vĩnh' nhớ tới tuổi nhỏ lúc ngày mùa hè, cũng là dạng này một cái đầy trời mưa phùn bay tia thời tiết, hai cái đỉnh đầu lá sen, toàn thân giống như ướt sũng thiếu niên nam nữ, tại trong mưa tay nắm tay chạy vội, một bên Running Man hài còn một bên oán trách; "Người xem một chút, ta nói có mưa, hôm nào lại đến hái hoa sen, người lẹch không nghe, bây giờ dính ướt, vạn nhất người bị cảm, ta nhìn người làm sao bây giờ!"

"Có người a!" Nữ hài một cái tay nắm thật chặt tay của cậu bé, một cái tay nắm chặt một đóa phấn nộn kiêu diễm hoa sen, nói ra một câu để nam hài rất là im lặng, nhưng lại ghi khắc chung thân lời nói.

"Người bây giờ bên người có rồi một cái khác 'Người', không còn cần trước kia cái kia 'Người' sao?" Liễu Vĩnh ngay phiên muộn.

Thành thị một chỗ khác, ngồi tại Audi A 8 bên trong 'Nghê khiết mai' xuyên thấu qua trần xe toàn cảnh cửa sổ mái nhà, nhìn xem rơi đầy trời Tề Vũ, đồng dạng nhớ tới cái kia rơi xuống Tề Vũ ngày mùa hè buổi chiều.

Cái kia là một chỗ hồ sen, một phiến như biển xanh biếc bên trong, theo gió hội lật ra từng đoá từng đoá nhìn thoáng qua phần nổi. Hoa sen sơ lộ nụ hoa đáng vẽ, chính như lúc kia các nàng bay lên thanh xuân.

Nàng còn nhớ rõ nàng nói muốn xinh đẹp nhất hoa sen, thế là tại đây trời mưa bụi bên trong, hắt phủ thêm cho nàng thuộc về hẳn thật to áo khoác, cũng cho nàng trên đầu đắp lên thủy ngọc đồng dạng lá sen, sau đó tại nàng tâm không thành thật nói 'Từ bỏ' bên trong, đội mưa nhảy xuống nước đi hái hồ sen nơi đẹp nhất hoa sen trắng cánh. Cái kia lúc cứ việc mưa y phục ẩm ướt vậy, cái kia lúc cứ việc Thanh Phong hơi lạnh, nhưng nàng lại cảm thấy toàn thân ấm áp, dường như toàn bộ thế giới đều thuộc về nàng.

Ngồi tại trên ghế lái 'Từ chấn vừa' một mặt 'Duơng duơng đặc ý' tự thuật 'Nghê khiết mai' sau khi đi, hẳn là như thế nào thay 'Nghê khiết mai' giáo huấn cái kia gọi là 'Liễu Vĩnh' gia hỏa.

Nên nói đến đem đôi phương đánh trên mặt đất khóc ròng cầu xin tha thứ thời điểm, từ chấn vừa cười ha ha.

"Khiết mai, người không biết đạo lúc đó hẳn cái dạng kia, nước mắt nước mũi đều đi ra rồi, một đại nam nhân, ai u, đơn giản uất ức chết rồi, ha ha. . . "

"Đù. "

Lạnh lùng nhìn chằm chằm 'Từ chấn vừa' 'Nghê khiết mai' đột nhiên rống to một tiếng, sau đó tại 'Từ chấn vừa' không mò ra chuyện gì xảy ra tình huống dưới kêu to; "Dừng xe, ta muốn xuống dưới. "

Audi dừng ở ven đường, 'Từ chấn vừa' sắc mặt khó coi nói đạo; "Bên ngoài trời mưa đâu?" Đối với cái này 'Nghê khiết mai' không chút nào hiểu trực tiếp mở cửa xe, trực tiếp đi vào đầy trời mưa bụi bên trong.

Phía sau của nàng 'Từ chấn vừa' lái xe đi theo kêu to; "Người điên rồi, trời mưa đâu, người trở về. "

'Từ chấn vừa' cảm thấy 'Không hiểu thấu' ; "Chẳng lẽ bởi vì chính mình đánh nàng bạn trai cũ, cho nên nàng tức giận!" Nghĩ tới chỗ này, từ chấn vừa biệt khuất ròng to; "Cái này đều đã nhiều năm như vậy, người chẳng lẽ còn quên không được cái kia thấp xấu chết. "

Đi tại đầy trời mưa bụi bên trong 'Nghê khiết mai' nội tâm có chút hơi lạnh, nàng biết nếu như lúc này là 'Liễu Vĩnh' tại, nhất định đã truy xuống xe cho nàng đánh lên dù, hoặc là không mặc y phục. Nhưng từ chấn vừa không có, không chỉ có không có, đồng thời còn tại oán trách trong nội tâm nàng ngẫu đứt to còn liền.

Hắn căn bản cũng không biết nàng đều đã tuyệt quyết cùng Liễu Vĩnh đường đệ nói rõ, đồng thời trước đó chỉ là mấy năm không gặp, muốn lại một lần lo lắng tâm nguyện, nhưng lại bị 'Từ chấn vừa' nói như vậy, cái này khiến nàng bị phản.

Thế là nàng nhìn xuống bộ ngực bị tức 'Trầm bổng chấp trùng' quay đầu lạnh lùng đối từ chấn vừa nói đạo; "Hắn gọi Liễu Vĩnh, không gọi thấp xấu chết. " nói xong 'Nghê khiết mai' trực tiếp ngăn lại ven đường một chiếc taxi, sau đó ngồi lên.

Ngồi tại Audi bên trong 'Từ chấn vừa' đưa mắt nhìn đi xa cho thuê, đột nhiên phần nộ dùng hai tay đập tay lái, để Audi phát ra một trận bất quy tắc tiếng kèn, thẳng đến hẳn phát tiết đủ rồi, mới thu tay lại nhắm to; "Mẹ nhà hắn nữ nhân đều là tiện nhân, duyệt tận Nhân Gian phồn hoa lại muốn cơm rau dưa, con mẹ nó người đến cùng muốn làm gì?"

Sáng sớm, đỏ phừng phừng ánh nắng nương theo lấy trên hồ hơi nước trắng mịn mờ Thần Vụ đem tường trắng ngói xám ngư dân thôn sán thác giống như Tiên gia chi địa, đương nhiên bây giờ nơi này xác thực ở một vị Thần Tiên.

"Ất-xì. "

Bị đè ép hai giường dày chăn mền 'Liễu Vĩnh' từ trong chăn đánh lấy hắt xì. Mà tại bên giường của nó, một mặt từ ái 'Thôi Phương', đang bụng một bát canh gừng nói đạo; "Tiểu Vĩnh, mau dậy đem canh gừng uống. "

Từ trong chăn chịu lấy rồi bởi đầu phát 'Liễu Vĩnh' duỗi ra nửa người, muốn tiếp nhận mẫu thân bụng bát, lại bị mẫu thân đuổi roi, sau đó mẫu thân cứ như vậy bụng canh gừng đưa đến 'Liễu Vĩnh' bên miệng.

Ngọt lịm vị đạo, để 'Liễu Vĩnh' toàn thân ấm áp, dường như hết thảy trên người khó chịu đều biến mất. Liễu Vĩnh cảm thấy cái này căn bản không phải canh gừng, mà là chữa trị hết thảy tâm bệnh linh đan diệu dược, tại uống xong giọt cuối cùng nước canh về sau, Liễu Vĩnh nhìn xem mẫu thân nhẹ nói đạo; "Mẹ, tạ ơn người!"

'Liễu Vĩnh', để Thôi Phương khẽ giặt mình, sau đó đưa tay chỉ Liễu Vĩnh, nói đạo; "Người đứa nhỏ này, về sau đừng như vậy choáng váng, ta tin tưởng ta nhĩ tử về sau hội tìm tới tốt hơn bạn gái!"

'Thôi Phương', để 'Liễu Vĩnh' hơi thật không tiện nội tâm nói thầm nhất định là 'Vu Bàng' tiết mật, bạch bạch để mẫu thân lo lắng.

Gặp nhì tử là cái biểu tình này, 'Thôi Phương' liếc mắt; "Ngươi bộ đáng này được không được, xem ra ta phải nhanh cùng ngươi mấy cái cừu cừu nói một chút, giới thiệu cho ngươi bạn gái. "

"Mẹ, không dùng, thật không dùng!"

Liễu Vĩnh vừa nghe nói muốn giới thiệu với hần bạn gái, lập tức đầu lắc cùng cá bắt lẳng cổ đồng dạng, dù sao mấy năm này kinh lịch, để hần đối nữ hài có loại bản năng sợ hãi, hần cảm thấy thanh mai trúc mã nghe khiết mai hần còn không giải quyết được, cô gái khác, đừng nói giỡn.

Bất quá 'Thôi Phương' một chút cũng không có cho 'Liễu Vĩnh' mặt mũi, trực tiếp chế nhạo đạo; "Mặc dù con ta lớn lên a đẹp trai, nhưng tuyệt không tùy ngươi cha a, lúc đầu cha ngươi truy ta thời gian, dùng gan lớn da mặt dày, cũng không thể hình dung, ai, ngươi là một điểm ưu điểm cũng không có theo hần a!"

Thôi Phương, để 'Liễu Vĩnh' da mặt đen nhánh, tâm đạo; "Cha ta đây là ưu điểm sao?"

'Thôi Phương' nói thăm lấy cho 'Liễu Vĩnh' giới thiệu đối tượng rồi đi về sau, 'Suy Thần' chịu lấy cái còn giống như đầu heo mặt, như tên trộm đẩy cửa đi đến, vừa đi vừa tư tư nói; "Liễu Vĩnh, khoan hãy nói, ngươi cùng cha ngươi kém xa, mặc dù cha ngươi đáng đáp không ra thế nào địa, nhưng buổi sáng ta nhưng nhìn gặp hần từ sát vách Tương gia trong vườn hoa, gây một con hoa hồng đưa mẹ ngươi, dùng các ngươi Nhân Gian câu nói kia nói thế nào 'Còn thật sự là lẳng mạn' !"

Ngay tại 'Suy Thần' còn tư tư tán thưởng thời điểm, chỉ thấy 'Liễu Vĩnh' giơ tay đem một đạo hắc ảnh thẳng tấp đập tới, đem Suy Thần giật nảy mình.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Bị khinh bỉ Thần Tiên

Nghiêng đầu né qua 'Liễu Vĩnh' ném qua tới gói đầu, 'Suy Thần' mặt nghiêm nghiêm nghị mở miệng đạo; "Ngươi lại dám tập tiên, ngươi biết đây là bao lớn tội sao, ngươi tin hay không bản tiên đem ngươi biến thành heo!"

"Ngươi khôi phục pháp lực?"

'Liễu Vĩnh' đột ngột hỏi một chút, để Suy Thần tại sững sốt một chút về sau cười thần bí; "Ngươi cảm thấy thế nào!"

"Có thể đem 'Nghe khiết mai' cho ta biến 'Hồi tâm chuyển ý' sao?"

"Cái này?"

'Suy Thần' vốn còn muốn lợi dụng mình khôi phục một chút xú pháp lực làm uy hiếp, để 'Liễu Vĩnh' tiểu tử này đối với mình tôn trọng một chút, sau đó hần liền có thể lợi dụng mình làm Thần Tiên uy nghiêm, đối 'Liễu Vĩnh' tiến hành dần dần sở trường tú, để hần bắt đầu nghĩ biện pháp hoàn thành mình Thiên Đình nhiệm vụ, nhưng bây giờ đối phương hoàn toàn không phù hợp lẽ thường vấn đề triệt để để hần làm khó.

"Được thì được, không được thì không được, ngươi cái kia cùng tào bôn đáng vẽ là chuyện gì xảy ra?"

'Liễu Vĩnh' xem xét 'Suy Thần' biểu lộ liền biết không có hi vọng, cái này khiến hần đối Suy Thần rất là xem thường, "Còn Thần Tiên đâu, ngay cả cá nhân tâm đều không cải biến được, là cái gì câu thí Thần Tiên. "

'Liễu Vĩnh' nội tâm ý nghĩ, rõ ràng rơi vào 'Suy Thần' trái tim, cái này khiến 'Suy Thần' bị tức đến run rẩy cả người, hần là Thần Tiên, thế mà bị một phạm nhân khinh bỉ, đây quả thực để hần thân là Thần Tiên tự tôn chịu không được, thế là hần rống to; "Có thể, nhưng bây giờ bản tiên pháp lực không đủ. "

Không thể không nói lần này 'Suy Thần' khoác lác, bởi vì trái tim con người là trên thế giới phức tạp nhất cùng mạnh vật lớn, căn bản cũng không phải là pháp lực có thể sửa đổi, đương nhiên pháp lực cũng có thể cải biến một số người ý chí, nhưng này chỉ là che đậy, liền như là một cái cao minh ma thuật sư lừa qua rồi người xem đồng dạng, nhưng người xem cuối cùng cũng có một ngày hội tỉnh ngộ, đến lúc đó hết thấy vẫn là thành không.

Lòng người đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu, vì sao Thần Tiên cũng không cải biến được, kỳ thật việc này không khó lý giải, tỷ như có chút thời cổ đại hiền cùng thánh nhân bọn hần một khi đồn ngộ liền hội Vũ Hóa Phi Thăng, thành tựu tiên chi danh sách, thậm chí còn là tiên bên trong người nổi bật, cái này là bởi vì cái gì, cái này cũng là bởi vì bọn hần hiểu rõ bản tâm, vừa bản tâm có lớn như vậy năng lực, có thể để cho phạm nhân nhập tiên, lại làm sao có thể là pháp thuật có thể sửa đổi đâu.

Nhưng 'Liễu Vĩnh' được mặc kệ cái này, hắn cũng không có cao thâm như vậy kiến thức, hắn chỉ biết 'Suy Thần' là Thần Tiên, vừa 'Thần Tiên' nói đi, vậy liền nhất định được, dù sao đối phương là quyền uy.

Thế là 'Liễu Vĩnh' tại 'Suy Thần' nói 'Đi' về sau, một lộc cộc nhảy xuống giường, sau đó vịn 'Suy Thần' cánh tay liền lo lắng hỏi đạo; "Đại tiên, như vậy như thế nào mới có thể mau chóng giúp người khôi phục pháp lực đâu?"

Một nháy mắt xung hô đều đổi, từ 'Người' thăng cấp thành 'Đại tiên' rồi, cứ việc 'Suy Thần' biết mình làm không được Liễu Vĩnh muốn, nhưng chỉ cần có thể hoàn thành Thiên Đình đóng nhiệm vụ, hắn vẫn là nguyện ý thiện ý lừa gạt một cái Liễu Vĩnh, dù sao hắn thấy, Liễu Vĩnh đang trợ giúp trụ cột của hắn bên trên, thu hoạch rồi tên hoặc là lợi, đến lúc đó còn không phải là muốn dạng gì nữ tử đều có, nghĩ đến chỗ này, Suy Thần lập tức yên tâm thoải mái, thậm chí bắt đầu bày lên hân Thần Tiên phong phạm.

Nhưng phiên khác, lại bị 'Liễu Vĩnh' hỏi tiếp rồi mấy vấn đề về sau, 'Suy Thần' lại bắt đầu tức hỏn hển, bởi vì Liễu Vĩnh tiểu tử hỏi; "Cần muốn làm thế nào mới có thể giúp đại tiên khôi phục pháp lực?"

Suy Thần về; "Thu thập cảm kích. "

Liễu Vĩnh hỏi; "Như thế nào thu thập cảm kích?"

Suy Thần về; "Để người khác cảm kích ngươi, sau đó liền có thể thu thập cảm kích. "

Liễu Vĩnh lại hỏi; "Như thế nào để người khác cảm kích. "

Suy Thần về; "Làm người khác hội cảm kích ngươi sự tình. "

Liễu Vĩnh hỏi lại; "Như thế nào làm người khác cảm kích sự tình. "

". . . ?" Suy Thần.

"Đại tiên ngươi tại sao không nói chuyện, ta hỏi lại ngươi đây?" Nhìn xem bay vượt qua rồi đi Suy Thần, Liễu Vĩnh giả ra rất là không hiểu bộ dáng, kỳ thật Liễu Vĩnh không phải người không có đầu óc như vậy, chính là không thể nhìn Suy Thần bộ kia ngang đầu ưỡn ngực bộ dáng.

Một giờ sau, 'Liễu Vĩnh' lần nữa tìm tới 'Suy Thần' . Lúc đó đang chấp hai tay sau lưng, con mắt thâm thúy, nhìn xem nước hồ Suy Thần, khi nhìn đến 'Liễu Vĩnh' về sau lập tức biến thành một bộ hèn mọn đáng vẻ, chỉ gặp hắn xoay người cúi đầu sâu mi khổ kiếm nói đạo; "Đừng đến hỏi bản tiên, chính người nhìn xem xử lý, bản tiên nếu là cái gì đều có thể thay ngươi làm, còn muốn tìm người đại ngôn làm gì!"

"Ta có cái chủ ý, không biết được hay không. "

'Liễu Vĩnh' câu này lời vừa ra khỏi miệng, lập tức để 'Suy Thần' đổi một bộ nhan sắc, chỉ gặp hắn 'Vui vẻ ra mặt' nói đạo; "Vậy còn không mau nhanh cho bản tiên nói đi?"

Gặp 'Suy Thần' rất là chú ý, 'Liễu Vĩnh' hít vào một hơi long đong mở miệng nói đạo; "Ta cảm thấy chúng ta có thể mở một nhà cờ lớn đường lão cơ cấu, miễn phí, đến lúc đó một chút vất vả đi làm không có thời gian chiếu cố nhà của ông lão tòa án, một chút bất lực gánh vác nhà của ông lão tòa án, một chút mẹ goá con cô không nơi nương tựa lão nhân, chúng ta đều có thể để bọn hân miễn phí vào ờ, đến lúc đó không nói những cái kia đưa ra tay người trẻ tuổi, chỉ những thứ này già có chỗ theo lão nhân cảm kích, liền đủ lớn tiên ngươi hoàn thành nhiệm vụ rồi. "

'Liễu Vĩnh' càng nói càng hưng phấn, 'Suy Thần' càng nghe mắt càng sáng, không hề đứt đoạn tán thưởng đạo; "Không tệ, không tệ, thực là không tồi. "

Dạng này than thở 'Suy Thần' thẳng cảm thấy mình là gặp may, thế mà để hân lấy không đến dạng này một cái cực phẩm thiện nhân, thật sự là Ngọc Hoàng mở mắt! Hân thậm chí đều huyền tường đến, chờ hân hoàn thành nhiệm vụ, thẳng liền rồi hân cái cấp ba Tiên giai, Thiên Đình người người hâm mộ tràng cảnh, thậm chí nói không chừng Thiên Đình thứ nhất nữ thần Hằng Nga cũng có thể đối với hân ưu ái có thừa.

Nghĩ đến 'Hằng Nga', 'Suy Thần' tranh thủ thời gian thu hồi tà niệm, hân biết đây chính là một cái không thể đụng vào nữ thần, lúc đầu cũng bởi vì nàng coi trọng ngày bông anh khô, kết quả thế nào, ngày bông từ phía trên tòa án nguyên soái biến thành hòa thượng, ăn gần gần năm trai ăn, theo Thiên Đình tin tức mới nhất để lộ 'Ngày bông, a, không, chỉ toàn đàn' thế nội đều nhanh trưởng kết sỏi rồi, đương nhiên phạt môn quản gọi là xá lợi.

Từ trong tường tượng thanh tịnh, hưng phấn 'Suy Thần' liền thấy 'Liễu Vĩnh' xoa xoa tay đáng vẻ, cái này khiến 'Suy Thần' rất là không hiểu, sau đó hân coi là đối phương là giống như tiểu hải tử đồng dạng, làm một chuyện tốt, cần tán dương, thế là hân vỗ tay tán thưởng đạo; "Không tệ, không tệ, rất có ý nghĩ. "

"Sau đó thì sao?" Liễu Vĩnh hỏi thăm.

"Sau đó, cái gì sau đó?" Suy Thần nghi hoặc, kỳ thật 'Suy Thần' này lúc hoàn toàn có thể thấu thị 'Liễu Vĩnh' nội tâm, nhưng cái này cần pháp lực, đối với bây giờ 'Suy Thần' tới nói, pháp lực là hết sức quý giá, được không thể tùy tiện lãng phí, cho nên hân không biết đạo này lúc Liễu Vĩnh ý nghĩ.

Gặp ám chỉ không có kết quả, Liễu Vĩnh không thể không trực tiếp mở miệng; "Tiền a, chúng ta xử lý cái này viện đường lão hơn nữa là miễn phí, đương nhiên rất cần tiền, mà lại là rất nhiều tiền. "

"A, tiền, tiền a!"

Nghe Liễu Vĩnh nói như vậy 'Suy Thần' mới một bộ bưng tình đại ngộ đáng vẽ, nhưng lại không có hạ văn.

Gặp Suy Thần mình bạch, nhưng không có phản ứng bộ dáng 'Liễu Vĩnh' không có nghĩ sâu, liền không kịp chờ đợi mở miệng nói đạo; "Kỳ thật cũng không cần nhiều ít, đại tiên ngươi trước biến một trăm triệu cho ta, tạm thời hân là đủ rồi. "

"Nhiều ít, một trăm triệu?" Suy Thần kinh ngạc kém chút nhảy dựng lên.

Đối với cái này 'Liễu Vĩnh' nghiêng phất lấy 'Suy Thần' một bộ ngươi là Thần Tiên, đừng cứ mãi một bộ không có thấy qua việc đòi đáng vẽ có được hay không, sau đó 'Liễu Vĩnh' một bộ đại khí mênh mông bộ dáng, hai tay hướng lên trời ngạo nghễ nói đạo; "Dựa theo ta ý nghĩ, muốn làm tốt cái này vĩ đại sự nghiệp, hơn nữa có thể tiếp tục kéo dài, một trăm triệu chỉ là giai đoạn trước đầu tư. "

"Ai, ngươi làm sao co lại đi xuống?" Gặp nói nói 'Suy Thần' thân thể một thấp muốn đi, Liễu Vĩnh lập tức giữ chặt nghỉ vắn, sau đó hân kịp phản ứng kinh ngạc kêu to; "Ngươi sẽ không phải là nói ngươi một cái đại tiên biến không ra nhiều tiền như vậy a!"

'Suy Thần' run tay một cái tách ra 'Liễu Vĩnh' giữ chặt tay của mình, sau đó đến lưng hai tay, một bộ cao nhân phong phạm nói đạo; "Cái gì, ta làm sao có thể biến không ra, bất quá những cái kia đều là nhỏ đạo, cũng không thể trợ giúp ngươi trưởng thành, cho nên tiền vẫn là cần chính ngươi đi làm, dạng này ngươi mới có thể sống có giá trị. "

Nói xong, Suy Thần ngừng đầu phiêu nhiên mà đi, nhưng ở thời điểm ra đi, Suy Thần vẫn là âm thầm hướng Liễu Vĩnh trên thân làm điểm pháp lực, thế là hân liền nghe Liễu Vĩnh tại sau lưng của hân nói thầm; "Cái gì cầu thí Thần Tiên, ngay cả tiền đều biến không ra, còn chứa cao nhân. "

Liễu Vĩnh câu này lời trong lòng, trực tiếp để 'Suy Thần' đen nhánh mặt, biến thành than màu xám, nhưng lại không dám biện bạch.

Đây là bởi vì 'Suy Thần' có nỗi khổ không nói được, nên biết đạo mặc dù hân là Thần Tiên, nhưng trên thế giới cũng không phải hân một cái Thần Tiên, môn có môn thần, tiền có tài thần, cái gì đều là có thần tiên trông coi, thường ngày biến một ít tiền hoặc là tạm mượn một cái các lộ Thần Tiên vẫn là hội cho chút mặt mũi, nhưng là muốn động nhiều tiền như vậy, hơn nữa còn là trường kỳ sử dụng, cái kia làm sao có thể, tài thần khẳng định không đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Còn không bằng cái ăn cắp

Bên người có một cái Thần Tiên, thế mà còn không cách nào làm thành đã từng huyền tượng qua đại sự, cái này khiến 'Liễu Vĩnh' một lần rất là phiền muộn, nhưng đi qua không ngắn trầm tư về sau, Liễu Vĩnh cảm thấy phải cùng Suy Thần hào hào nói chuyện.

Sở dĩ muốn như vậy làm, không chỉ có là vì gia tăng lẫn nhau tín nhiệm, càng là bởi vì 'Liễu Vĩnh' muốn biết đối phương đến cùng có thể cho hân nhiều ít trợ giúp, dạng này hân Liễu Vĩnh làm việc mới có thể trong lòng nắm chắc, mới có thể tốt hơn điều chỉnh trong lòng mình triển vọng ý nghĩ.

Nên biết đạo 'Liễu Vĩnh' tối hôm qua tại trong mưa chịu xối, cũng không phải là chỉ lo thất lạc rồi, hân không chỉ có nhớ lại đi qua, cũng triển vọng rồi tương lai.

'Hồi ức đi qua' liền không cần phải nói, đã từng càng ngọt ngào, bây giờ càng thống khổ. Nhưng cái này cũng chưa tính là nhất làm cho 'Liễu Vĩnh' cảm thấy khổ cực, bởi vì triển vọng tương lai, lại làm cho 'Liễu Vĩnh' cảm thấy thống khổ hơn, bởi vì hân phát hiện mình bây giờ ngoại trừ tướng mạo trở nên đẹp trai rồi bên ngoài, cái khác vẫn là không còn gì khác, không có tiền, không có làm việc, không có địa vị xã hội.

Cái này khiến 'Liễu Vĩnh' một lần phiền muộn từ mắng; "Trách không được 'Nghê khiết mai' đều hội vứt bỏ ngươi mà đi, ngươi xem một chút ngươi bây giờ có cái gì, đừng nói cùng người ta cao soái phú đôi thứ hai từ chán vừa so sánh, chính là đã từng đồng học cùng từng cái so với ngươi còn mạnh hơn. "

"Còn đừng không phục, tí như đã từng Tiểu Bĩ Tử Lý Đại Lượng, người ta hiện tại là một nhà cỡ nhỏ đầu tư công ty quản lý, ngươi không so được. Tí như Điền gia huynh đệ, nghe nói mở ra một nhà vận chuyển công ty, tài sản cũng có cái nhỏ hơn mấy trăm vạn, ngươi đây cũng không so bằng. "

"Tốt coi như không đề cập tới những này bằng thủ đoạn lưu manh hoặc là gia đình nội tình ăn com người, liền đơn cử bên người ví dụ, tí như ngươi tốt nhất bạn bè thân thiết Vu Bằng, cái này thế nhưng là cùng ngươi không sai biệt lắm nội tình người a! Lúc đầu các ngươi còn ngủ qua một trương giường lớn đầu, nhưng bây giờ thế nào, bây giờ người ta cũng có rồi một nhà kiến trúc nhỏ đội, nghe nói thủ hạ cũng có cái trên dưới một trăm người. Ngươi đây cũng không so bằng. "

"Không chỉ có cùng nam nhân không so được, liền ngay cả nữ nhân tựa hồ ngươi 'Liễu Vĩnh' cũng không so bằng, tỷ như cái kia đáng người nhỏ tiểu

nhân 'Lý Tuyết Mai' hiện tại là chủFC của hàng trường. Mà cái kia bị người đến trường lúc đã cười nhạo 'Răng hô từ bảo đẹp đẽ' càng là một cái cửa hàng online lưới thương, mặc dù là loại kia miệng nơi không ngừng hô hào 'Hôn hôn thân. . .' người, nhưng người chính là không so được. "

Bị mình hung hăng tại trong mưa đùa cợt một phen về sau, 'Liễu Vĩnh' nhanh chóng nhận rõ mình, cũng biết mình những năm này bởi vì cam chịu cùng người đồng lứa kéo ra khoảng cách, cái này khiến nội tâm của hắn có một loại bức thiết, cái kia chính là nhất định phải đuổi kịp đi, nếu không mình cuối cùng rồi sẽ bị bọn hắn lãng quên cùng phi nhỏ.

Đương nhiên, lúc đầu 'Liễu Vĩnh' là không sẽ có ý nghĩ thế này, dù sao lấy trước hắn một mực thật sâu lâm vào đối với mình xấu xí tướng mạo bên trên khó mà tự kềm chế, nhưng bây giờ không đồng dạng 'Suy Thần' xuất hiện, để hắn không có rồi tướng mạo bên trên nỗi lo về sau.

Mà một lần tự sát kinh lịch, càng làm cho hắn phát giác được một chút nguyên bản hắn không có phát hiện, bây giờ để hắn cảm thấy so sánh người tướng mạo càng thêm trân quý đồ vật, những vật này bao quát thân tình, cùng Hữu Nghị.

Nếu như này lúc có người dùng tướng mạo, thân tình, Hữu Nghị, để Liễu Vĩnh ba tuyến một, hắn nhất định không chút do dự bỏ qua tướng mạo.

Mà một cái trường kỳ lâm vào hãm hực, cho rằng toàn bộ thế giới đều xin lỗi hắn người, một khi đi ra mình nội tâm chướng ngại, hắn lực bộc phát là kinh người, tối thiểu nhất làm việc chuyên chú, không phải bình thường người có thể so với được, dù sao lúc đầu người khác liếc hắn một cái, đều sẽ bị hắn chuyên chú liên tưởng đến người khác hội thể nào chán ghét hắn trình độ bên trên, bây giờ đem hắn phần này chuyên chú dùng đang nỗ lực trên phương hướng, đương nhiên cũng có thể so với bình thường người nghĩ càng nhiều thậm chí càng xa.

Đây cũng là 'Liễu Vĩnh' mấy năm này lâm vào từ thế giới của ta một loại hồi báo, mà hết thảy này đương nhiên còn cần xây dựng ở hắn là Thần Tiên người phát ngôn cái thân phận này bên trên, nếu không mặc cho 'Liễu Vĩnh' lại có ý nghĩ, đoán chừng cũng chỉ có thể trước trợ giúp 'Vu Bổng' đi kiến trúc công trường dời gạch tích lũy vốn liếng rồi.

Phí sức tâm lực 'Liễu Vĩnh' rốt cục trong hồ trên đảo nhỏ ngăn chặn đang nằm trên đồng cỏ phơi nắng 'Suy Thần' .

Đối với xuất hiện ở trước mặt mình Liễu Vĩnh, Suy Thần hết sức kinh ngạc, dù sao hắn nhưng là hao phí không ít pháp lực mới bay qua đến cái này tứ phía bị nước bao quanh trên đảo nhỏ, mà đối phương là thế nào tới.

Liễu Vĩnh đương nhiên không có muốn cho 'Suy Thần' giải thích mình là thế nào tới, khi nhìn đến 'Suy Thần' về sau húc đầu liền hỏi một câu: "Người đến cùng có còn muốn hay không hoàn thành nhiệm vụ của người?"

Đương nhiên 'Liễu Vĩnh' câu nói này, căn bản không có chần nhích đã sống rồi mấy ngàn năm lão gia hỏa, 'Liễu Vĩnh' đối với cái này cũng có chuẩn bị, chỉ gặp hắn ngay sau đó sử xuất đòn sát thủ sau cùng: "Cái này người phát ngôn ta không làm!"

Lần này 'Suy Thần' mới tính chăm chú nhìn về phía Liễu Vĩnh, sau đó 'Hắc hắc' cười lạnh hai tiếng nói đạo: "Tiểu tử, đừng nói ta không có nhắc nhở ngươi, nếu như người phát ngôn không làm, ngươi coi như lại hội biến thành trước kia hình dáng tướng mạo rồi, ngẫm lại hôm qua tất cả mọi người nhìn thần thái của ta đi, ngại chẳng lẽ còn nguyện ý lại thụ cả một đời ánh mắt như vậy sao!"

'Suy Thần' lúc này lời nói, hoàn toàn không giống như là một vị Thần Tiên, giống như là một vị ma quỷ, đương nhiên, hắn cũng là không có biện pháp, dù sao hắn này lúc pháp lực có hạn, thật sự là không giúp được 'Liễu Vĩnh' những cái kia to lớn suy nghĩ, cùng nó cuối cùng hại người hại mình, còn không bằng dứt khoát không giúp, bảo trụ mình làm Thần Tiên tôn nghiêm.

Liễu Vĩnh đương nhiên không biết đạo Suy Thần ý nghĩ, hắn gặp Suy Thần khó chơi, lập tức đưa tay ve vuốt lên khuôn mặt của mình, nói thật, trường này tướng mạo hắn gần nhất soi gương còn thật không có có thích ứng, mặc dù hắn hết sức không bỏ, nhưng hắn biết cùng thứ nhất năm về sau mắt đi, còn không bằng hiện tại mắt đi, tối thiểu nhất hắn đã thích ứng trước kia xấu tướng mạo.

"Vừa sớm tối đều không thuộc về mình, còn không bằng sớm làm lấy đi, vậy chỉ thu đi thôi!"

"Cái gì?"

Suy Thần một cái nhảy lên, hắn lúc đầu coi là Liễu Vĩnh vuốt ve khuôn mặt của mình là không nổi, nhưng không nghĩ tới đối phương thế mà hội là như thế này một loại trả lời, cái này khiến hắn lập tức thi pháp, muốn nghe một chút 'Liễu Vĩnh' tiếng lòng, thẳng đến hắn phát hiện 'Liễu Vĩnh' cũng không có 'Nghĩ một đấng nói một nẻo' mới xem như thật mộng.

Gặp Liễu Vĩnh quay người muốn đi, còn không có có nghĩ kỹ khuyên như thế nào an ủi Liễu Vĩnh Suy Thần lo lắng kéo lại 'Liễu Vĩnh' nói đạo: "Ai nha, chó đi a, mọi chuyện đều tốt thương lượng. "

"Thương lượng cái gì, ta Liễu Vĩnh tự phụ bằng vào mình, không có cái năng lực kia tại trong vòng một năm hoàn thành nhiệm vụ của người, vừa không thể, còn không bằng cấp tốc buông tay, cho người đi tìm một cái có thể hoàn thành, dạng này cũng không uổng công chúng ta quen biết một trận. " Liễu Vĩnh nói là đại khí lãng nhiên, nhưng nội tâm lại muốn cười; "Người nha còn mặc kệ không hỏi a!"

"Ai nha, nếu có thể đổi rồi, ta cũng liền không cùng người bút tích rồi nha!" Suy Thần một bộ buồn bực bộ dáng.

"Vừa không thể, như vậy chúng ta vẫn là thắng thán một chút, đều nói nói ý tưởng của họ cùng ưu thế, để hào hào hợp tác. "

Lúc này 'Suy Thần' cũng không quản được hắn người phát ngôn biến thành hợp tác đồng bạn sự thật này, dù sao có thể hợp tác tiếp tục nhiệm vụ, so với hắn trực tiếp bị đá bị loại mạnh hơn nhiều.

Bất quá hần vẫn là sớm tuyên bố, muốn hần trợ giúp biến xuất cái vài ức, thậm chí mấy ngàn vạn, đều là không được, bởi vì đây là trái với thiên điều, vạn nhất tài thần đi Ngọc Đế cái kia thừa hần, vậy hần liền chịu không nổi rồi.

Cuối cùng Liễu Vĩnh từ Suy Thần chỗ nào biết được, bây giờ hần cứ việc khôi phục một chút pháp lực, nhưng cũng liền chăm chú cực hạn tại có thể miễn cưỡng định trụ người, thả chậm người động tác, hoặc là để cho người ta mất miệng méo nghiêng.

Về phần Liễu Vĩnh quan tâm nhất biến tiền, kia liền càng để Liễu Vĩnh thất vọng rồi, xấp xỉ một nghìn vẫn được, nhiều lại không được.

Lúc đầu cái này cũng không có gì, người có thể hay thay đổi mấy lần cũng được a. Nhưng mấu chốt là 'Suy Thần' lúng túng nói 'Một ngày chỉ có thể biến ba lần', cái này để Liễu Vĩnh nổi giận, buồn bực ở trong lòng mắng to; 'Người là cái gì Thần Tiên, còn không bằng người ta tốt ăn cắp đầu!'

Cuối cùng mặc dù kết quả không phải rất hài lòng, nhưng Liễu Vĩnh xem như triệt để tuyệt bực phát suy nghĩ, bắt đầu cước đạp thực địa nghĩ, như thế nào mới có thể để cho hần đã thu hoạch tiền tài lại thu hoạch cảm kích.

Khoan hãy nói, nhìn chăm chăm Suy Thần mặt khổ qua nhìn nửa ngày, Liễu Vĩnh còn thật nghĩ đi ra một cái ý tưởng, sau đó hần có chút run rẩy hỏi đạo; 'Người nói người có thể để người ta miệng méo mất lác?' Tại Suy Thần nghĩ hoặc gạt đầu về sau, Liễu Vĩnh không chút do dự hỏi đạo; 'Vậy nhưng không thể cho người ta uốn nắn?'

"Cái này? Hần là có thể chứ. " Suy Thần gạt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chết vẫn

'Liễu Vĩnh' ý nghĩ rất đơn giản, cái kia chính là mở một nhà chỉnh hình bệnh viện. Cứ việc trong cái xã hội này chỉnh hình bệnh viện, cơ hồ đều nhanh thối đường cái rồi, nhưng hần cảm thấy mình cùng những cái kia thuần túy lừa gạt tiền khác biệt, hần là thật muốn tạo phúc một chút cùng hần trước đó từng có đồng dạng kinh lịch nam tử.

Đương nhiên hần tất cả lực lượng, đều là bên người Suy Thần, cứ việc 'Suy Thần' bây giờ bị hút pháp lực, nhưng cho người ta uốn nắn cái 'Mồm méo mất lác' vẫn là có thể, đây cũng là niềm tin của hần nơi phát ra cam đoan.

'Suy Thần' nghe xong 'Liễu Vĩnh' thế mà để hần làm một tên thầy lang, lúc đó liền nhảy dựng lên, đầu càng là dao động cùng cá bát lạng cổ đồng dạng, cuối cùng vẫn là tại 'Liễu Vĩnh' lấy lần nữa từ đi người phát ngôn làm uy hiếp, mới khiến cho 'Suy Thần' mặt đen tối đáp ứng.

Cứ việc đáp ứng, Suy Thần vẫn là mặt đen tối định ra điều khoản, tuyên bố; 'Hần mỗi ngày chỉ thi triển một lần pháp, thi triển tám mươi một lần. " Suy Thần ý tứ trong lời nói rất rõ ràng, đó chính là người giúp ta thu hoạch được 81 đạo cảm kích, ta trả lại người tám mươi một lần sinh ý, hết sức công bằng.

Sự nghiệp trình tự định xuống tới, khó làm kỹ thuật cốt cán 'Suy Thần' cũng làm xong, vậy liền còn lại tài chính đề thi khó này rồi.

Dựa theo chính quy chỉnh hình bệnh viện, quang tử non da máy người phải có đi, nẹp mỡ hút son hệ thống người phải có đi, kém nhất silic nhựa cây người cũng nên có a! Thực sự không được nguyên bộ giải phẫu, lâm sàng thiết bị người phải có a! Cuối cùng thô sơ giản lược tính toán thế mà cần mấy trăm vạn, lần này Liễu Vĩnh tròn tròn mắt.

Hần đề bắt đi xem Suy Thần, 'Suy Thần' ngẩng đầu nhìn lên trời, rất rõ ràng muốn trông cậy vào vị này thần tiên sống, là không thể nào, cuối cùng Liễu Vĩnh cắn răng một cái giậm chân một cái; 'Mẹ nó, vậy liền làm đem hung ác, ta Trung y mỹ dung. "

Quyết định này một cái, những cái kia thiết bị công nghệ cao tạm thời liền dùng không lên, đây coi như là bớt đi chín mươi phần trăm chi tiêu, thế là Liễu Vĩnh lần nữa tính toán, cuối cùng rốt cục xác định, mười vạn khó, miễn miễn cưỡng cưỡng đủ.

Trong đó bao quát thuê ở giữa mặt tiền cửa hàng tiền thuê nhà, dựa theo Khai Dương cái này tam tuyến thành thị giá thị trường một gian khoảng bốn mươi bình phương bề ngoài một năm tiền thuê nhà ba vạn đủ. Sau đó là trang trí, người nói trang trí không có cuối cùng, cứ việc đơn sơ trang trí, cũng vẫn là cần đại khái hai vạn.

Còn sót lại chính là cần thiết sân khấu, cùng tô điểm dùng các loại mỹ dung dùng được liệu, những này là không thể tiết kiệm, tối thiểu nhất cần ba vạn.

Cuối cùng tuyên truyền cái này một khối 'Liễu Vĩnh' là rút lại coi lại mới đưa dự toán áp sức đến hai vạn, trong đó bao quát một tháng Khai Dương đài truyền hình không tại hoàng kim cấp quảng cáo, cái này cần một vạn khối, sau đó là mười bộ LED tuyên truyền xe tại toàn bộ Khai Dương nội thành mười ngày không gián đoạn lưu động tuyên truyền, mỗi bộ xe ba trăm, mười bộ xe mười ngày, cái kia chính là chín ngàn.

Tính lấy, tính lấy, lại vượt ra khỏi dự toán, cuối cùng 'Liễu Vĩnh' không thể không chém đứt đài truyền hình quảng cáo, cái thành thông báo tuyển dụng mười tên nghệ giáo nữ hài, tại phồn hoa nhất đường dành riêng cho người đi bộ phát tuyên truyền đơn, dạng này mười vạn khối tiền mới xem như miễn cưỡng cưỡng đủ.

"Lốp ba lốp bốn... "

Mùng mười tháng chạp, to rõ tiếng pháo nổ, tại nhân dân đường vang vọng.

Đi qua một tháng khăn trương chuẩn bị, Liễu Vĩnh (vì yêu) Trung y chính hình mỹ dung cơ cấu rút cục ra lên, bắt quá cùng nhà khác gầy dựng huyền ảo tràng cảnh khác biệt, lúc đó châm ngòi pháo thời điểm, tại Liễu Vĩnh bên người chỉ có cha mẹ của hắn, cùng mặc áo khoác trắng ngồi vào trong phòng không ra được Suy Thần, cùng một thân vũng bùn nhưng lại không có làm lúc chạy tới Vu Bằng.

Cứ nói nghiệp rất là thanh lãnh, nhưng 'Liễu Vĩnh' sự nghiệp, cuối cùng là bắt đầu rồi, điều này cũng làm cho Thôi Phương cùng Liễu Khuê nhìn xem châm ngòi pháo cháy ra nước mắt hạnh phúc, hài tử là trưởng thành, mặc kệ chế tạo sự nghiệp hội không sẽ thành công, tối thiểu nhất không sẽ tại cách bọn họ đã đi xa, có điểm này như vậy đủ rồi.

Cùng ngày gây dựng tiệc rượu là tại 'Liễu Vĩnh' trong nhà cử hành.

Tại đem chén rượu đổ đầy về sau 'Liễu Vĩnh' đứng lên đối 'Vu Bằng' ngay cả làm ba ly lớn rượu đế, sở dĩ dạng này là bởi vì 'Liễu Vĩnh' bị cảm động.

Hắn còn nhớ rõ trong hồ đảo nhỏ xác định ra tiền kiểu về sau trong vòng vài ngày hắn khổ tư không cửa, cuối cùng đi tìm Vu Bằng tràng cảnh, lúc đó Vu Bằng chính tại cho thù hạ công nhân phát tiền lương, hắn để Liễu Vĩnh chờ rồi một hội, tại đem tiền lương phát xong về sau, Vu Bằng đối với hắn công nhân mở miệng: "Hắn cần năm vạn khối tiền, ai tiền không vội, có thể cho hắn mượn, hắn tại chỗ đánh phiếu nợ. "

Cuối cùng 'Vu Bằng' là dùng mang theo tràn đầy bùn đất tay, tại một trương trương một ngàn lượng ngàn trên tờ giấy trắng viết xuống hắn danh tự, tràng cảnh này 'Liễu Vĩnh' cảm thấy cả đời mình cũng không quên được.

Cửa hàng chống lên tới, liền chờ khách tới cửa rồi. Kỳ thật tất cả mọi người, bao quát 'Liễu Vĩnh phụ mẫu' đối Liễu Vĩnh cái này chính hình cửa hàng, là không báo cái gì hi vọng, dù sao đối phương không có học qua cái này chuyên nghiệp, cũng không có đi Hàn Quốc học bổ túc qua, nhưng ngay tại cái tiêu điểm này gây dựng ngày thứ hai, cũng chính là bình thường buôn bán ngày đầu tiên, thế mà liên lục tục ngo ngoe tới năm sáu tên nam nữ.

Sở dĩ có hiệu quả như vậy, vậy liền không thể không bội phục 'Liễu Vĩnh' tuyên truyền đơn nơi câu kia rất có kích động ý nghĩa bảo, câu kia nói thì nói thế; "Người còn đang vì mình không hoàn mỹ, mà buồn rầu sao? Người còn bởi vì chính mình tay trái dốt tay phải, mà ưu thương sao? Bây giờ một loại hoàn toàn mới mỹ dung kỹ thuật, đang tới đến bên cạnh người, người còn do dự cái gì, nếu như có thể cải biến mình, như vậy dốt nữ thần tay liền có khả năng là người nhà, đồng thời trọng yếu nhất chính là mỗi cái tuần lễ đều có một cái miễn phí danh ngạch, chỉ cần người nói ra một cái dễ nghe, có thể đã động cửa hàng trưởng cổ sự, như vậy chúng ta liền có thể uốn nắn trên mặt của người bất kỳ không hoàn mỹ. Cuối cùng để các vị tưởng tượng một chút Hồ Ca, ngô cũng phạm, đến lúc đó người còn có cái gì nữ thần là không đuổi kịp. "

Không một ngoài ý muốn những này nam nữ đều là bị câu nói này một câu cuối cùng hấp dẫn, cái kia chính là mỗi một tuần lễ miễn phí danh ngạch.

Đối với đến đây nhóm đầu tiên hộ khách, Liễu Vĩnh cứ việc hết sức kích động, nhưng vẫn là khống chế tâm tình của mình, hết sức khách khí cùng làm bộ ung dung đem bọn hắn lui qua trên ghế nghỉ ngơi, sau đó ở trong đó một vị mặt vuông, có chút vạm vỡ xao động tính cách nam tử mờ đầu dưới, đám người nhao nhao hỏi thăm, làm sao có thể thu hoạch được miễn phí danh ngạch.

Đối với cái này 'Liễu Vĩnh' tận lực khống chế mình ngữ tốc, tư đầu chậm lý về đạo; "Kỳ thật rất đơn giản, nói một chút tại sao mình muốn chinh cho có sự, mặc kệ là bởi vì tình yêu, vẫn là sự nghiệp, cũng hoặc là gia đình, đều có thể, sau đó ta hội dựa theo các người chuyện xưa đặc sắc trình độ, quyết định phải chăng cho miễn phí danh ngạch. "

"Kể chuyện xưa?"

Tất cả mọi người cơ hồ đều là một mặt được vòng, bọn hắn coi là đây chỉ là tiệm này mảnh lối, không nghĩ tới lại là thật.

Một tên bồi bạn trai tới nữ nhân, quảng một cái tóc dài nói đạo; "Vậy là người dựa theo cái gì tiêu chuẩn đến đánh giá?"

Đối với cái này Liễu Vĩnh chỉ chỉ mình; "Chỉ cần đã động ta, liền có thể. "

"Nếu như trong một tuần lễ, đều không thể đã động người đâu?" Nữ nhân hỏi lại.

"Vậy liền thật đáng tiếc rồi, lần này danh ngạch hết hiệu lực. " Liễu Vĩnh buông buông đồng hồ bày ra thật đáng tiếc.

"Hừ, lừa đảo, tiêu chuẩn tại người một người, liền xem như nói tình thái đi nữa, nếu như người không nguyện ý để cho người ta quá quan, y nguyên không dùng, người đây không phải lừa gạt sao?" Nữ nhân trực tiếp nhảy lên, nói ra, làm cho tất cả mọi người rất tán thành.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Phượng tỷ

Đối mặt chất vấn, 'Liễu Vĩnh' không có tương những cái kia không có kinh nghiệm, vừa mới bắt đầu lập nghiệp người trẻ tuổi như thế thất kinh hoặc là vội vàng làm sáng tỏ, mà là 'Tư chối cho ý kiến' cười cười, sau đó mở miệng nói đạo; "Kỳ thật người dạng này hời, không chỉ có là bởi vì đối ta cái này vừa gây dựng cơ cấu không có tín nhiệm, càng bởi vì đối với chúng ta chuyên nghiệp thuần đang chất vấn, ta nghĩ các vị đang ngồi đều là ý nghĩ này a. "

Gặp có người còn muốn mở miệng, Liễu Vĩnh đuổi đoạn mắt đối phương, sau đó nhìn đám người ung dung nói đạo; "Vừa tất cả mọi người có dạng này cổ kị, như vậy hôm nay làm chúng ta 'Thành yêu' mỹ dung cơ cấu ngày đầu tiên buôn bán, ta cũng làm trường hợp đặc biệt, cái kia chính là từ trong các người ngẫu nhiên rút một vị khách hàng, đến hưởng thụ một lần chúng ta 'Thành yêu' miễn phí mỹ dung. "

Nghe xong 'Liễu Vĩnh' nói như vậy, đám người lập tức 'Nhảy cẫng hoan hô', dù sao trước đó cái kia cần kể chuyện xưa đến phân biệt bình phán, làm sao nghe đều là không đáng tin cậy mãnh lời, bây giờ thật trong bọn họ rút ra một người, như vậy chẳng phải là nói bọn họ đều có rồi xác định cơ hội, điều này có thể không làm người ta cao hứng.

Nhưng liền xem như dạng này, y nguyên vẫn là có người tồn tại lo lắng, tỷ như cái kia đầu tiên chất vấn nữ tử, nàng căn cứ phủ định hết thấy tư tưởng lần nữa dò hỏi; "Như vậy, cửa hàng trường, ngẫu nhiên rút, lại là lấy cái gì làm tiêu chuẩn, hội không sẽ có nội tình?"

Đối với cái này 'Liễu Vĩnh' cười về đạo; "Tin tức phát đạt thời đại thật rất không tệ, các vị đề phòng ý thức đều rất mạnh. Vừa lời nói mức này, như vậy ta liền cho các vị xách hai cái đề nghị, các người nhìn xem phải chăng công bằng. Một cái chính là cùng đề cử, chính là tất cả mọi người ở đây đều cảm thấy hẳn đáng đáp nhất định phải chinh dụng, sau đó đề cử hẳn, sau đó chúng ta 'Thành yêu' hiện trường cho hẳn làm chinh dụng. "

"Còn có, chính là các vị khi còn bé hẳn là đều chơi qua một loại trò chơi a?" Nói Liễu Vĩnh vươn tay, làm xuất cái kéo, tảng đá, bỏ chờ các loại thủ thế, sau đó nhìn về phía đám người; "Dù sao các người người cũng không nhiều, vậy liền dùng cái trò chơi này quyết đấu, thắng lợi sau cùng vị kia, thu hoạch được tư cách. "

Liễu Vĩnh đưa ra đề nghị của mình về sau liền dựa vào đến rồi trên ghế dựa, nhìn xem đám người lựa chọn.

Cũng không xuất Liễu Vĩnh sở liệu, tất cả đến đây khách hàng căn cứ vào lẫn nhau không tín nhiệm tại đối mặt nhìn nhau về sau, nhao nhao mở miệng lựa chọn loại sau, thế là một đám lục tục ngo ngoe đến đại khái tầm mười vị trưởng thành nam nữ lẫn nhau làm thành một vòng tròn lớn, bắt đầu tranh đấu.

Đây là một cái hết sức đề cho người ta 'Trợn mắt liu lười' hình tượng, hơn mười người trưởng thành nam nữ lẫn nhau làm lấy tiểu hải tử mới hội chế tạo trò chơi, nếu như bị phát đến trên mạng, tuyệt đối hội dẫn phát một trận nhiệt nghị.

"Nha... . "

Nương theo lấy thất vọng thét lên, cùng thắng lợi cuồng hống, hai phút đồng hồ sau người thắng rốt cục bị tất cả mọi người tâm phục khẩu phục tuyên ra, hết sức đề 'Liễu Vĩnh' kinh dị, lại là tên kia một mực tại chất vấn hẳn nữ tử.

Nữ tử hai bốn hai lăm tuổi, đáng người yêu điệu, tóc dài xõa vai, ngũ quan đoan chính. 'Liễu Vĩnh' nhìn không ra nàng nơi nào có cần chinh dụng địa phương; "Có lẽ còn muốn càng đẹp a!" Liễu Vĩnh ở trong lòng nghĩ như vậy đến.

Chỉ là một nữ nhân như vậy, đối Liễu Vĩnh cái này vừa ra cần gấp kinh điển án lệ khai hỏa thứ nhất pháo mỹ dung cơ cấu cũng không phải là rất khá, dù sao đối phương đáng đáp không tính đặc biệt, chinh hình rồi về sau cũng nhìn không ra đặc biệt hiệu quả, đương nhiên cũng liền không có tương ứng oanh động hiệu ứng rồi.

Liễu Vĩnh ý nghĩ lúc này, kỳ thật cũng là này lúc tất cả đến đây khách hàng ý nghĩ, dù sao trong bọn họ phần lớn người đều tự nhận so sánh nữ nhân đáng đáp kỳ lạ nhiều lắm, tỷ như một cái nam nhân là lệch ra cái mũi, một người đáng đáp ngọt ngào nữ tử là sứt môi, bọn họ không cảm thấy trên mặt nữ nhân có gì cần chinh, chỉ ít so với bọn họ kém xa rồi, nhưng không có cách nào ai bảo người ta thắng đầu.

Đối mặt chỗ có người ánh mắt chất vấn, nữ nhân không nói một câu trực tiếp vung lên trán tóc dài, lộ ra cao hơn người bình thường xương sọ, sau đó lại ở trước mặt tất cả mọi người, từ tùy thân túi xách nơi móc ra rửa mặt sữa, sau đó đối đám người bắt đầu thanh tẩy, cuối cùng đang nữ nhân phóng đi trên mặt bọt biển, tại vung lên tóc dài về sau, tất cả mọi người ngây người, đây là vừa rồi cái kia coi như không cảm động, nhưng lại tuyệt đối không xấu tính lệ nữ tử sao?

Chỉ gặp hiện ra ở trước mặt mọi người chính là một tên mắt một mí, mũi tẹt, dày bờ môi tiêu chuẩn mẹ khủng long.

Đối mặt tất cả mọi người giạt mình ánh mắt, đi theo nữ tử cùng đi suất khí tiểu tử, lập tức chảy ra hối hận nước mắt, sau đó khóc lớn tiếng tố đạo; "Tất cả

đều là mẹ hán trang điểm hóa đi ra rồi, con mẹ nó chứ gấp vắn đen tám đời, thế mà giao rồi dạng này một cái bạn gái, các người có thể tưởng tượng một chút khi chúng ta ôm ở cùng một chỗ tình lại lúc, ta nhìn thấy nàng bộ dáng này cảm thụ sao, nếu như lần này không thể đem nàng sửa lại, ta tuyệt đối phải chia tay, con mẹ nó chứ thật không chịu nổi. "

Nam nhân khóc lóc kể lể, để không ít đến đây nam khách hàng lộ ra vẻ đồng tình, bởi vì bọn hắn cảm động lây nghĩ đến, nếu như đổi lại mình, ôm một cái mỹ nhân chìm vào giấc ngủ, tình lại ôm vào nữ nhân trong ngực lại là bộ dáng này, tuyệt đối hội sợ hãi đem dưới đáy dọa co lại rụt.

Cùng tất cả nam khách hàng ý nghĩ khác biệt, Liễu Vĩnh nhìn xem nữ tử để cho người ta không đành lòng lại xem lần thứ hai mặt, lộ ra lý giải chi ánh mắt đồng tình, này lúc hắn rốt cục biết nữ tử vì sao có một viên chất vấn tất cả tâm, bởi vì nàng vẫn luôn là sống ở tự ti cùng hư giả bên trong, cái này khiến hắn nghĩ tới rồi trước đó mình, không phải cũng là thế này phải không!

"Người tên là gì?" Liễu Vĩnh hơi mang thương cảm hỏi thăm.

"Lý như phượng, người khác đều gọi ta là Phượng tỷ. " lý như phượng cúi đầu nhỏ giọng trả lời.

"Cái gì?"

Liễu Vĩnh kinh ngạc kém chút ngã ngồi, vẫn cảm thấy đối phương nhìn quen mắt, không nghĩ tới trước mặt lại là "Đại danh nhân" .

Đối mặt đám người kinh dị ánh mắt, 'Lý như phượng' khiếp đảm cúi đầu; "Ta không phải cái kia dũng cảm có thể thân nhiên mình tương mạo Phượng tỷ, chỉ là lớn lên giống, bị người trò đùa mà thôi. "

Lý như phượng lúc này 'Bộ dáng' 'Thần thái' cùng trước đó không có tháo trang sức trước đơn giản tương như hai người, khi đó nàng mạnh mẽ, bay lên, bây giờ lại là đề ý như vậy quá mức bé nhỏ. Nhất là lớn lên giống, bị người đùa giỡn lời nói, này lúc nói đến, càng làm cho Liễu Vĩnh cảm nhận được một loại bất đắc dĩ bi ai.

"Mẹ nó, vì cái gì chúng ta kết giao thời điểm, người không có rách, hết thấy đều là giả, hết thấy đều là gạt ta. "

Lý như phượng bạn trai lớn tiếng nhục mạ, điều này khiến cho không thiếu nữ khách hàng bất mãn, dù sao các nàng đến đều là bởi vì đối với mình dạng này hoặc là như thế bất mãn ý, cho nên đối 'Lý như phượng' loại này tình huống, các nàng thân là nữ nhân là cùng Liễu Vĩnh đồng dạng ôm lý giải cùng đồng tình.

Đối với cái này 'Lý như phượng' căn bản không dám cãi lại, chỉ là khóe mắt yên lặng chảy nước mắt.

Nam nhân vũ nhục lý như phượng, Liễu Vĩnh không có nói cái gì, mà là cười đối lý như phượng nói đạo; "Có điện thoại sao?" Tại lý như phượng nghi hoặc gật đầu về sau, Liễu Vĩnh nói tiếp đi đạo; "Tự chụp một trương đi, về sau người liền lại cùng không nhìn thấy gương mặt này rồi. "

Mang theo nghi hoặc, cùng không tin, 'Lý như phượng' tay run run tự chụp rồi một trương chiếu phien, sau đó tại tất cả mọi người chờ đợi trong ánh mắt, Liễu Vĩnh đem lý như phượng đưa vào phía sau uốn nắn thất.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Để cho người ta bị thương cố sự

Mang theo hi vọng cùng huyền tưởng, 'Lý như phượng' bị Liễu Vĩnh đưa vào rồi uốn nắn thất. Đối với cái tên này, lý như phượng rất là kỳ quái, bởi vì nàng vụng trộm đi qua tất cả chính hình bệnh viện phòng giải phẫu, không có một nhà gọi là cái tên này.

Uốn nắn trong phòng hết sức đơn sơ, ngoại trừ một trương cần thiết bàn giải phẫu bên ngoài, chính là một chút giải phẫu dùng các loại dao cụ, trừ cái đó ra rốt cuộc không có hấn vật, cái này khiến 'Lý như phượng' rất muốn hỏi hỏi vạn nhất giải phẫu bên trong nàng xuất hiện xuất huyết nhiều hoặc là khuyết đường, cùng cái khác không thể khống chế tình trạng khẩn cấp, đối phương lấy cái gì cứu giúp.

Ngay tại 'Lý như phượng' suy nghĩ lung tung thời gian, một tên vóc dáng không cao mặc áo khoác trắng, mang theo khẩu trang nam tử đi đến.

Này lúc tiến đến đương nhiên là khách mời mỹ dung chuyên gia 'Suy Thần', Suy Thần làm một tên Thần Tiên, đương nhiên không có muốn cùng người bệnh giao lưu suy nghĩ, tại đi vào uốn nắn thất về sau, liền 'Ba' một tiếng khép cửa phòng lại, sau đó không tình cảm chút nào nói đạo; "Muốn biến thành bộ dáng gì. "

"Biến?"

Biến cái chữ này để 'Lý như phượng' trong nháy mắt nghi hoặc, nhưng sau đó nàng đã cảm thấy hai mắt tỏa sáng, bởi vì nàng cảm thấy cái này 'Biến' chữ, dùng tại chính dung bên trên, so với dùng 'Cả' chữ tới nói, đơn giản có thể dùng 'Quý Phủ thần công' để hình dung.

Bởi vì cái sau rất dễ dàng liền để người ý thức được mình kỳ thật trên bản chất chính là xấu xí, cũng là bởi vì loại này trời sinh xấu xí, mới cần đi vào chính hình bệnh viện chính lý, để cho nàng xem ra ra đáng chút.

Trước người thì lại khác, nó hội để người bệnh sinh ra giống như tại kinh lịch một trận giống như mộng ảo biến thân, tí như này lúc liền để 'Lý như phượng' nhớ tới một chút như là cô bé lọ lem biến thành xinh đẹp công chúa cổ sự, mà cái này dường như là ám chỉ, nguyên bản nàng chính là xinh đẹp như vậy.

Mang theo huyền tượng 'Lý như phượng' không có dùng mình nhất quán chất vấn đi chất vấn Suy Thần chuyên nghiệp, mà là ngoan ngoãn nằm trên bàn giải phẫu, đồng thời rất là vui sướng nhắm bên trên mắt nói đạo; "Đem ta biến thành mỹ nữ a!"

Đối với cái này 'Suy Thần' không nói một câu dùng tay tại 'Lý như phượng' trước mặt phát một cái.

Tại thi pháp làm cho đối phương mê man về sau, 'Suy Thần' bắt đầu điều động pháp lực, thông qua tay của mình, để nó tại lý như phượng bộ mặt bên trên không ngừng du động.

Tại trong lúc này 'Suy Thần' một cái tay không ngừng 'Lý như phượng' trên mặt hoạt động, miệng nơi càng là càng không ngừng lẩm bẩm; "Cái trán quá cao, thấp điểm, thấp điểm, đối cứ như vậy. Lông mày quá thô, mảnh điểm, mảnh điểm, đúng đúng đúng, còn không được, lại cong một điểm, đúng đúng đúng có chút cong. Con mắt quá nhỏ, lớn một chút, lớn một chút, còn không được, con mắt mặc dù lớn nhưng đồng tử quá nhỏ, giống như mắt gà chọi đồng dạng, đồng tử lớn một chút, lớn một chút, đúng đúng, "

Cứ như vậy 'Suy Thần' miệng nơi không ngừng lầu bầu, trên tay không ngừng động tác lầy, giống như một bức tượng nhà đồng dạng, không ngừng tạo hình cùng sửa chữa lấy lý như phượng ngũ quan, thẳng đến một tiếng đồng hồ sau về sau hần mảnh liệt xuất một hơi, quát to một tiếng tốt, mới dừng lại động tác, lau vệt mồ hôi.

Nhưng về sau 'Suy Thần' liền ngậy người, chỉ gặp mặt trước 'Lý như phượng' mặc kệ là cái trán, con mắt, lông mày, cái mũi còn có miệng đều là mười phần tinh xảo đẹp mắt, dù sao 'Suy Thần' thâm mỹ không phải là dùng để trưng cho đẹp, hần đều theo chiều rõ qua Thiên Đình tiên nữ ngũ quan cái tạo đối phương, nhưng chính là như vậy vốn hần nên hoàn mỹ cái tạo, làm sao làm tại rồi trước mặt khuôn mặt này bên trên, liền hoàn toàn thay đổi rồi dạng đầu.

Cái này khiến 'Suy Thần' trực giác không thể tưởng tượng nổi, cùng lúc biết vị này hộ khách nếu như liền đi ra ngoài như vậy, Liễu Vĩnh nhất định hội tìm hần liễu mạng, cái này khiến trán của hần lần nữa chảy ra mồ hôi, cùng lúc nói thầm; "Cái này không có đạo lý a!"

Cuối cùng đi qua Suy Thần không ngừng 'Vò đầu bứt tai', thậm chí đầu phát đều bị hần túm rơi mất một nắm lớn, mới tính tìm ra nguyên nhân đến cùng xuất hiện ở rồi cái kia.

Nguyên lai 'Suy Thần' vào xem lấy truy cầu chi tiết hoàn mỹ, đem đối phương ngũ quan đều dựa theo hần thấy qua xinh đẹp nhất đáng về cái tạo, lại không để ý đến đối phương toàn bộ khuôn mặt cân đối, cùng đối xứng, dẫn đến toàn bộ ngũ quan tỉ lệ bị làm mất cân bằng rồi.

Thử hỏi, tuy đẹp ngũ quan nếu như nhét chung một chỗ, hoặc là không công bằng, cũng hội rất đáng sợ, tỷ như bây giờ lý như phượng nhất con mắt là vũ mị mắt phượng, một con mắt là yêu diễm quyền rũ mắt, thử hỏi đây coi là cái gì, âm dương mắt sao?

Cuối cùng 'Suy Thần' không thể không giữ vững tinh thần, lại đến một lần, lần này nàng hấp thụ lần trước giáo huấn, không còn chỉ truy cầu tinh xảo, mà bắt đầu giảng cứu chính thể cân đối.

Phòng trước 'Liễu Vĩnh' lại đem 'Lý như phượng' đưa vào uốn nắn thất về sau, liền cười tùm tùm nhìn xem một mực tại tổ khổ lý như phượng bạn trai, tại đối phương một cái dừng lại ngay miệng, Liễu Vĩnh mở miệng; "Xin hỏi, người tên là gì?"

Đối mặt 'Liễu Vĩnh' cười tùm tùm mặt, cái kia nam tử sững sờ về sau, lập tức làm một cái che túi tiền động tác, sau đó cảnh giác nhìn xem Liễu Vĩnh; "Làm gì, ta cũng không có tiền cho cái kia nhân xấu xí giao?"

Liễu Vĩnh bị động tác của đối phương chọc cười, nhạc qua sau Liễu Vĩnh thay lý như phượng bị ai, sau đó hần nhìn xem lý như phượng bạn trai mở miệng; "Người yên tâm ta không sẽ hướng các người lấy tiền, chỉ là muốn cùng người tâm sự. "

Nghe Liễu Vĩnh nói như vậy, nam tử mới buông lỏng cảnh giác trả lời đạo; "Ta gọi Trần Thế Mỹ. "

"Dựa vào. "

Liễu Vĩnh hết sức hiếm thấy vắng tục, cái này mẹ hần cho đối phương đặt tên phụ mẫu đến cùng là cái gì tâm lý.

"Người làm sao mắng chửi người?"

Trần Thế Mỹ lúc đó liền không làm, mặc dù hần cũng biết mình danh tự có chút không tốt ý nghĩa, nhưng người cũng không trở thành mắng chửi người a!

Đối với cái này, Liễu Vĩnh vội vàng xin lỗi nói đạo; "Xin lỗi, xin lỗi, chủ yếu các người đôi này người yêu tương đối nổi danh, cho nên ta có chút kim lòng không được, mời bỏ qua cho, chúng ta vẫn là trở lại đề tài mới vừa rồi a!"

Gặp 'Liễu Vĩnh' đạo xin lỗi tương đối chân thành, Trần Thế Mỹ so sánh rồi một cái song phương vóc người, mình chỉ có một mét bảy, mà nhiều mặt chừng một mét bảy tám, thế là hần tiếp nhận Liễu Vĩnh đạo xin lỗi, cũng về đạo; "Tốt. "

Nhưng về sau 'Trần Thế Mỹ' liền sừng sốt, trước đó chủ đề, trước đó chuyện gì, chẳng lẽ là hỏi tên hần chủ đề, không phải trả lời qua sao? Nhưng vì dịch ra hai người lúng túng không khí, Trần Thế Mỹ không thể không lần nữa về đạo; "Ta gọi Trần Thế Mỹ. "

Lần này đổi thành Liễu Vĩnh sừng sờ rồi, bởi vì vừa rồi hần cũng chính là thuận miệng nói, về sau liền ý thức được sỗ đen rồi, bởi vì hai người trước đó căn bản không có khai triển chuyện gì, bất quá vừa đối phương trả lời như vậy rồi, vậy hần cũng đi theo đối phương nói tiếp đi đạo; "Àn, tên rất hay!"

Mấy chữ này vừa tán thưởng xong 'Liễu Vĩnh' cũng cảm giác được chung quanh khách hàng nhìn về phía mình ánh mắt bắt đầu lộ ra khinh bỉ. Đối với cái này 'Liễu Vĩnh' chỉ có thể lúng túng cười cười, sau đó tiếp lấy nhìn về phía Trần Thế Mỹ nói đạo; "Trần tiên sinh, ở chỗ này ta có mấy vấn đề muốn hỏi thăm một cái, không biết đạo người có thuận tiện hay không?"

Thế là một trận liên quan tới Trần Thế Mỹ cùng Phụng tử yêu đương, tại Liễu Vĩnh hỏi thăm dưới, chậm chậm hiện ra ở trước mặt mọi người.

Hai người là tại nào đó nhỏ siêu thị nhận biết, nói đến khôì hài, ngay lúc đó 'Trần Thế Mỹ' bởi vì quên mang túi tiền, thế là tại đòi một rương sữa bò về sau, quyết định thừa dịp siêu thị thu ngân viên bận rộn ngay miệng trực tiếp vượt quan.

Nhưng hết sức đáng tiếc, hành vi của hần, bị duyệt vô số người thu ngân viên tại chỗ tóm gọn. Ngay tại Trần Thế Mỹ sắp đứng trước một trận khắc sâu giam ngắn hạn giáo huấn thời điểm, dường như thiên sứ yêu diệu 'Lý như phượng' xuất hiện ở trước mặt của hần, cũng ôm chặt lấy bờ vai của hần nói đạo; "Mỗi lần đều là lớn như vậy tâm chủ quan, cho ví tiền của người. "

Cứ như vậy, một trận nguy cơ bị hiền lành 'Lý như phượng' hóa thành vô hình.

Vì cảm kích mỹ nữ giúp đỡ anh hùng lý như phượng, Trần Thế Mỹ quyết định mời lý như phượng ăn cơm, sau đó tại song phương lẫn nhau tương đối hợp ý, song phương cuồng rót bia tình huống dưới, hai người cùng một chỗ nằm ở mau lẹ nhà khách trong phòng.

Ngày kế tiếp sáng sớm tỉnh lại coi là cột lên mỹ nữ tỷ phú Trần Thế Mỹ, vốn định nhân lúc còn nóng một lần nữa thần ở giữa vận động, kết quả vén chăn lên xem xét... .

Nói đến đây 'Trần Thế Mỹ' lần nữa chảy ra hời hận nước mắt, sau đó lớn tiếng kêu gọi đạo; "Đồ, lúc đó đệ đệ liền ngã rồi, đến bây giờ rốt cuộc không có, ô ô... . "

"Đáng đời. " đây là bao quát Liễu Vĩnh ở bên trong tiếng lòng của tất cả mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Dị dạng tân sinh

Cứ việc 'Trần Thế Mỹ' đem mình tự thuật vô cùng bi kịch đáng thương, nhưng vẫn là có không ít người lộ ra khinh bỉ thần thái. Dù sao một cái mang theo không phải hết sức thuần khiết tư tưởng, muốn cột lên mỹ nữ thổ hào Tiểu Bì Tử, là vô luận như thế nào để cho người ta sinh không nổi đồng tình.

Thậm chí có người ác ý Lenovo; "Tiểu tử người là không phải là bởi vì dọa năm sắp năm, cho nên mới một mực không có rời đi con gái người ta?"

'Không thể không nói' đại chúng trí tuệ là vô tận, kỳ thật cũng là bởi vì nguyên nhân này, cho nên 'Trần Thế Mỹ' mới một mực không có rời đi 'Lý như phượng'. Đương nhiên trong lúc đó cũng có một lần, hần lạng lẽ chạy, về sau càng là đi xem nam tính chuyên khoa. Một vị trên mặt che kín da đốm môi già chuyên gia nói cho hần biết; "Chuyện này, từ nơi nào phát sinh, liền phải từ nơi nào giải khai. "

Thế là 'Trần Thế Mỹ' lại ngoan ngoãn về tới 'Lý như phượng' bên người, nhưng hần phát hiện tình huống của mình, y nguyên không có một tia chuyển biến tốt đẹp. Thế là hần tại không thể nhìn được nữa phía dưới, lại đi xem vị gia già chuyên gia. Vị gia già chuyên gia lần này ngoại trừ cho hần mở một chút tráng dương bổ thận dược vật bên ngoài, còn đối với hần như vậy nói đạo; "Người loại tình huống này, cần nhìn cơ duyên, có lẽ ngày nào người phát hiện người bạn gái nữ, như vậy bệnh của người liền hội khỏi hẳn rồi. "

Lúc đó 'Trần Thế Mỹ' ngay tại trong lòng mắng lên, tâm đạo; "Lão già, ta nếu là có thể phát hiện nàng nữ, còn hội xuất hiện loại tình huống này sao?"

Thế là 'Trần Thế Mỹ' hung ác rồi nhẩn tâm, đem 'Lý như phượng' mua cho hần, nghe nói nhập khẩu giá đều là thập đại mỹ nữ nguyên một hạt Vĩ ca một hơi ăn ba hạt, cuối cùng hần 'Trái chờ phải chờ' bị kịch phát hiện mình thế mà còn là một đầu nằm sấp nằm sấp trùng.

Thế là 'Trần Thế Mỹ' triệt để thất vọng, cũng đem đây hết thảy chịu tội, đều phát tiết tại 'Lý như phượng' trên thân, cũng bắt đầu đối 'Lý như phượng' không phải đánh thì mắng, cũng mãnh liệt yêu cầu nàng bán thành tiền tài sản đi chỉnh dung, để cứu vớt mình triệt để đánh mất nam tính công năng.

"Tốt. "

Cùng nhau không có có cảm tình thanh âm vang vọng, nhưng lại để trong phòng bởi vì 'Trần Thế Mỹ' tự thuật, mà quanh quẩn bầu không khí, trong nháy mắt trở nên tăng vọt.

Tất cả khách hàng sở dĩ không có rời đi, cũng là bởi vì 'Thành yêu' quảng cáo bên trên tuyên truyền, hai cái tiếng đồng hồ thấy hiệu quả. Cứ việc cái này khiến hơi có chút lý trí người, cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi, nhưng đối với đã đối với mình xấu hoặc là người bên cạnh xấu không thể nhìn được nữa người mà nói, lập tức thấy hiệu quả hứa hẹn, vẫn là để bọn hần muốn xem xét đến tột cùng, dù sao không cần tiền, vạn nhất nếu là có thể thực hiện, như vậy không phải kiểm lời.

Cũng là bởi vì ôm loại này may mắn hoặc là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng tâm lý, mới có không ít người tại một ngày này không hẹn mà cùng đi vào 'Thành yêu', cũng khô tọa lấy chờ chờ đợi hơn hai tiếng đồng hồ.

Này lúc rốt cục sắp thấy rõ ràng, rất nhiều nam nữ, thậm chí so sánh 'Trần Thế Mỹ' còn kích động hơn. Tại lý như phượng lúc đi ra, đem Trần Thế Mỹ đều chen chấp sau lưng, để trước tiên quan sát 'Lý như phượng' trị liệu hiệu quả.

Tại mọi người tha thiết chờ đợi bên trong, cùng nhau thân ảnh yếu đuối, dần dần thông qua kéo dài hắc ám từng bước một đi hướng đám người, nhưng khi xuất hiện tại trong tầm mắt mọi người thời điểm, tất cả mọi người thất vọng rồi.

"Ai... . "

Loại thất vọng này thanh âm, để bình tĩnh ngồi trên ghế 'Liễu Vĩnh' giống như lửa thiêu mông đồng dạng đứng lên; "Chẳng lẽ Suy Thần pháp lực chinh dung thất bại rồi, nếu như là dạng này, như vậy mình về sau một hệ liệt kế hoạch liền đều toàn xong đời. "

Giờ khắc này 'Liễu Vĩnh' không có quái 'Suy Thần' chỉ tự trách mình lúc đó quá tự tin, đối Suy Thần pháp lực không có tiến hành kiểm tra, liền cuồng quít thối tiền lễ khai trương.

Bây giờ suy nghĩ một chút mình vẫn là quá ngây thơ, dù sao mình hết thảy tự tin nơi phát ra đều là bởi vì chính mình bị xác thực cái biến tướng mạo, nhưng khi đó Suy Thần sao có thể là hiện tại cái này cơ hồ đánh mất pháp lực Suy Thần có thể so, hoàn toàn không phải hai khái niệm rồi.

Cái này một cái chớp mắt 'Liễu Vĩnh' có loại mất hết can đảm cảm giác, hần cảm thấy xin lỗi rất nhiều người, nhất là xin lỗi chính là hảo hữu Vu Bằng tín nhiệm với hần, hần nhớ tới 'Vu Bằng' ngay trước gần bách công người mặt ký từng trưng phiếu nợ. Này lúc cái kia từng trưng mang theo Vu Bằng danh tự tờ phiến, giống như cự thạch đồng dạng, ép tới 'Liễu Vĩnh' thở không nổi.

"Nguyên lai ta thật cái gì cũng không làm xong, liền xem như tướng mạo trở nên đẹp trai rồi, cũng giống như vậy, buồn cười ta trước đó còn ngây thơ cho rằng chỉ cần tướng mạo của mình trở nên đẹp trai rồi, hết thảy liền cũng không giống nhau rồi, ha ha... . "

Thê lương tiếng cười, để tha thiết thất vọng đám người nghi hoặc quay đầu, trong đó một tên đáng đáp miệng méo mắt lác nam tử nhìn xem biểu lộ kỳ quái Liễu Vĩnh nói đạo; " cửa hàng trưởng, tại sao không có thấy lý như phượng chính dạng gì, người so với chúng ta còn thông khô?"

"Cái gì, không có gặp lý như phượng đáng đáp dạng gì?"

Vốn có chút si ngốc 'Liễu Vĩnh' trong nháy mắt quay đầu, sau đó ý vào mình một mét bảy tám thân cao ánh mắt vượt qua từng khóa đầu người, nhìn về phía bên trong nữ tử. Chỉ gặp này lúc yếu đuối 'Lý như phượng' trên đầu che kín một đầu màu đỏ tơ lụa, chính dừng ở đám người cách đó không xa.

"Che kín hồng khăn cô đâu?"

Lúc này 'Liễu Vĩnh' mới vỗ trán một cái kịp phản ứng, nguyên lai quá khẩn trương quên rồi cuối cùng cùng nhau chương trình rồi, thế là hần trong nháy mắt lại kích động lớn tiếng nói đạo; "Mang theo hồng hồng hòa hòa khăn cô đâu đi ra tân sinh, Trần Thế Mỹ đi để lộ a. "

Đẩy ra chen chúc đám người 'Trần Thế Mỹ' đi vào 'Lý như phượng' trước mặt, tại mọi người chờ đợi bên trong vươn tay ra bóc cái kia đồ phùng phùng khăn cô đâu, nhưng ngay tại sắp chạm đến khăn cô đâu trước một khắc, hần lại thu tay về.

"Bóc a, bóc a... . "

Đám người cuồng hồng dường như vội vã không nhìn nổi, dẫn tới đi ngang qua 'Thành yêu' cửa tiệm trước người đi đường thăm dò nhìn quanh, coi là bên trong là cái gì bán hàng đa cấp tổ chức đồng dạng.

Này lúc, nếu như không phải tại 'Lý như phượng' bên người, có một tên thân mặc áo choàng trắng nam tử dùng tay ngăn cản lấy đám người, Liễu Vĩnh tin tưởng tuyệt đối có không ít người hội không kịp chờ đợi thay 'Trần Thế Mỹ' 'Đề lộ' lý như phượng 'Trước mặt khăn cô đâu, bởi vì bọn hần quá chờ đợi rồi.

Mọi người ở đây cuồng hồng bên trong 'Trần Thế Mỹ' rốt cục thảm hạ quyết tâm thời điểm, tại khăn cô dâu hạ 'Lý như phượng' nhìn không được. Chỉ gặp nàng tại 'Trần Thế Mỹ' rốt cục sắp đụng chạm đến khăn cô dâu một khắc này, một thanh kéo xuống trên đầu mình hồng khăn cô dâu, sau đó đối 'Trần Thế Mỹ' trọn mắt trùng trùng rỗng đạo; "Cho lão nương hạ được thời điểm, người cũng như vậy cấp tốc, hiện tại thế nào. "

Lý như phượng, cả kinh đám người trọn mắt hốc mồm, nhưng này lúc không có người đi nghĩ sâu trong lời nói của nàng hàm nghĩa, mà là nhìn về phía bọn hắn quan tâm nhất hình dạng.

"Mây liễu, vênh lên mũi, cứ việc này lúc môi của đối phương y nguyên hơi đầy, nhưng kéo dài cái cảm, không chỉ có không có để dày bờ môi phá hư mỹ cảm, ngược lại để nàng toàn bộ khuôn mặt bằng thêm mấy phần gọi cảm. "

Nếu như dựa theo quan niệm thẩm mỹ, lúc này 'Lý như phượng' tuyệt đối tính không bên trên tuyệt mỹ, nhưng cùng trước đó 'Kếch xù, mũi tẹt, không có cái cảm' so sánh tuyệt đối được cho ngày đêm khác biệt.

"Hoa... . "

Lý như phượng cái biến trong nháy mắt đã dẫn phát oanh động, tất cả mọi người không còn để ý hội đứng bên người nàng bác sĩ nhao nhao phun lên trước, thậm chí có người vươn tay muốn đi sờ một chút mặt của đối phương, thể nghiệm một cái bây giờ đối phương đến cùng phải hay không chân thực có lẽ vẫn là cùng trước đó đồng dạng, là về ra tới.

"Có thể sờ. "

"Đồng thời còn có thể làm điểm kinh sờ. "

'Suy Thần' không biết xuất từ tâm lý gì, tại lui ra phía sau mấy bước về sau, nói như thế hai câu nói.

Lần này đám người giống như đạt được chỉ lệnh đồng dạng, từng cái đưa tay rời khỏi 'Lý như phượng' trên mặt, liền ngay cả 'Trần Thế Mỹ' muốn ngăn cản, đều bị chen chúc đám người đẩy lên một bên.

Một nháy mắt mười mấy hai tay bao trùm tại 'Lý như phượng' trên mặt, trong đó chiếm cứ vị trí có lợi thuộc về một tên mũi tẹt tay của nam tử chỉ, lúc đầu hắn chỉ dám khinh khinh đụng vào 'Lý như phượng' cái mũi, sợ đem cái gì bỏ sung vật cho đụng biến hình, nhưng nghe chuyên gia đều mãnh liệt yêu cầu, cái kia còn có cái gì tốt do dự, trực tiếp dùng tay kéo ở lý như phượng mũi, liền uốn éo.

Lần này không chỉ có làm kinh sợ tất cả mọi người, càng đem 'Lý như phượng' xoay trọn mắt trùng trùng.

"Không có biến hình, không có biến hình, đồng thời vừa rồi xúc cảm tốt chân thực, thật sự là quá tốt, thật sự là Kỳ Tích, ta được cứu rồi. "

Mũi tẹt nam tử buông tay ra về sau mừng rỡ kêu to, bởi vì cái này biểu thị hắn làm đồng dạng giải phẫu, cũng đem hội có được loại hiệu quả này, cũng không cần lo lắng bởi vì va chạm mà dẫn đến thật đáng buồn biến hình.

Cái kia mũi tẹt nam tử là mừng rỡ rồi, nhưng 'Lý như phượng' lại khó chịu, dù sao thân là một nữ nhân bị nam tử xa lạ dạng này xoay cái mũi, ai cũng hội khó chịu. Bất quá nhìn đối phương tại đem cái mũi của nàng dạng này vặn vẹo về sau, mình y nguyên không có bất kỳ biến hóa nào, nàng vui đến phát khóc.

Liền xem như vừa rồi tại uốn nắn thất đối mặt tấm gương thời điểm, lý như phượng đều không có có dạng này khóc qua, bởi vì nàng cái kia lúc có có loại cảm giác không thật, giống như sau khi hóa trang, sợ hãi bên ngoài lực phía dưới huyền tưởng phá diệt.

Nhưng nàng bây giờ, tại mọi người không ngừng kiểm tra bên trong, không có rồi loại này sợ hãi. Nàng biết mình thay đổi, triệt để thay đổi, liền như là cho nàng dựng vào hồng khăn cô dâu y sư giảng như thế; "Từ nơi này đi ra ngoài, người đem thu hoạch được tân sinh. "

"Đúng vậy, tân sinh, ta thu được tân sinh. "

Lý như phượng khóc, gào thét, sau đó một quyền đánh vào nhân tình kích động sáng lên 'Trần Thế Mỹ' trên mặt, sau đó kêu to; "Ta rốt cục có thể dùng chân thực tình cảm đối người rồi. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Tiền ở đâu ra

Ra ngoài dự liệu của mọi người, trở thành mỹ nữ 'Lý như phượng' không phải lựa chọn ô nhục của nàng 'Trần Thế Mỹ' chia sẻ nàng lúc này vui sướng, mà là một quyền trù điệp đánh vào trên mặt của đối phương, trạng huống như vậy, làm cho tất cả mọi người choáng váng.

Nhưng cùng Trần Thế Mỹ choáng váng về sau xấu hổ khác biệt, tất cả khách hàng tại sừng sốt một chút về sau, trong nháy mắt đều kích động, bọn hắn biết đây là 'Lý như phượng' chính dung về sau lực lượng.

Cái này hết sức hiện thực một màn, để bọn hắn (các nàng) biết, nếu như bọn hắn (các nàng) cũng chinh dung rồi về sau, bọn hắn (các nàng) cũng có thể đối xử như thế trước đó bọn hắn (các nàng) tựa hồ cao không thể chạm nam thần nữ thần.

Cho nên bọn họ (các nàng) bên trong không biết là ai đầu tiên mang theo cái đầu, sau đó tất cả mọi người ở đây lôi kéo dưới cuồng hồng lấy vọt tới 'Liễu Vĩnh' bên người, vây quanh 'Liễu Vĩnh' nhao nhao yêu cầu chinh dung.

Mà tại 'Lý như phượng' cùng 'Trần Thế Mỹ' chiến trường, đang xấu hổ 'Trần Thế Mỹ' phát hiện không có người lý hội hai người 'Đều tranh nhau báo danh chinh dung', thậm chí đều không có có người liếc nhìn một cái về sau, hắn xấu hổ biểu lộ trong nháy mắt chuyển đổi thành mỉa mai, cũng một mặt bỉ ổi hướng 'Lý như phượng' bên người lợi dụng.

Mà 'Lý như phượng' hiển nhiên đối với cái này lúc 'Trần Thế Mỹ' hết sức chán ghét, trực tiếp đem đối phương hướng ra phía ngoài đẩy.

Này lúc bị hơn mười người vây quanh 'Liễu Vĩnh' khoe miệng rất cục bộ rồi ý cười, giờ khắc này hắn muốn cuồng hồng, hắn biết hắn thành công, đến tận đây về sau, hắn thành yêu đem một lần là nổi tiếng.

Bây giờ tối, Liễu Vĩnh dẫn theo một con màu đen túi nhựa cùng Suy Thần từ trên xe buýt xuống tới đi đến nhà mình, không có cùng đứng ở phòng khách phụ mẫu chào hỏi, Liễu Vĩnh trực tiếp đi vào gian phòng của mình, sau đó hắn một khắc không ngừng đem trong túi nhựa vật phẩm 'Bá' một tiếng đổ vào hắn chính tề trên giường.

Theo 'Liễu Vĩnh' khuynh đảo, từng trướng xanh xanh đỏ đỏ tiền mặt, hiện ra ở trước mặt của hắn.

Đối diện với mấy cái này tiền, 'Liễu Vĩnh' thần sắc, đầu tiên là có chút si ngốc, sau đó hắn ngồi ở mép giường từng trướng số, nhưng lại phát hiện làm sao cũng đếm không hết.

Thẳng đến cuối cùng hắn rất cục bộ không chế không nổi tâm tình của mình, từ tiền đồng nơi nâng... lên thỏi phồng xanh xanh đỏ đỏ tiền mặt, sau đó hướng lên trời trần nhà dùng lực hất lên.

Theo 'Rầm rầm' tiếng vang, xanh xanh đỏ đỏ tiền mặt giống như tờ phiến đồng dạng trong nháy mắt đầy phòng bay múa, sau đó 'Liễu Vĩnh' nương theo lấy những này mạn thiên phi vũ tiền mặt, từ trên giường nhảy xuống, sau đó một trận la to, đơn giản là như một người bị bệnh thần kinh đồng dạng.

Liễu Vĩnh thật quá cần phát tiết, cả ngày hôm nay nhận được tiền, là vượt qua hắn dĩ vãng tất cả thấy qua tiền tổng cộng. Hắn nhớ tới ngày xưa hắn vất vả ra sức một công ty nơi một cái chải lấy lưng đầu quản lý đã từng đưa cột nhìn xem hắn nói đạo; "Tiểu tử ngươi nghĩ một tháng cầm một vạn khối, đừng có nằm mộng." nhưng hôm nay Liễu Vĩnh làm được, không chỉ có làm được, hơn nữa là cái kia chải lấy lưng đầu quản lý chết cũng không nghĩ ra thu nhập.

Liễu Vĩnh là to để dưới lầu Thôi Phương cùng Liễu Khuê trong nháy mắt biến sắc, sau đó bọn hắn liền cuồng quát chạy lên lầu, muốn nhìn một chút Liễu Vĩnh đây là thế nào. Mà tại bọn hắn hốt hoảng sau lưng 'Suy Thần' nắm lên một con táo đỏ, ở trên người cạo xát, sau đó cắn một cái, lắc đầu nói đạo; "Bất quá là sinh không mang đến, chết không thể mang theo đồ vật, nhìn nặng như vậy làm gì!"

Chạy lên lầu 'Thôi Phương' vốn còn muốn gõ cửa, nhưng 'Liễu Khuê' được mặc kệ cái kia, trực tiếp đưa tay một chưởng liền đem cũng không có khóa lại cửa phòng đẩy ra, sau đó bọn hắn liền ngây dại, hoặc là nói là bị chấn động.

Chỉ gặp tại 'Liễu Vĩnh' gian phòng bên trong, Liễu Vĩnh này lúc chính cùng với mạn thiên phi vũ tiền mặt kêu to cú sốc.

'Liễu Khuê' đưa tay bắt lấy một trương bay đến trước mặt mình Bách nguyên tiền mặt, sau đó cùng Thôi Phương đối mặt về sau nỉ non; "Đứa nhỏ này không sẽ làm chuyện xấu gì a?"

Cũng khó trách 'Liễu Khuê' hội nghĩ như vậy, nhiều tiền như vậy đừng nói Liễu Vĩnh, liền xem như hắn Liễu Khuê cũng chưa từng thấy qua. Cái này nếu không phải vì phạm có được giải thích thế nào thông. Về phần Liễu Vĩnh vừa ra chính dung bệnh viện mới ngày đầu tiên chính thức buôn bán, quý mới sẽ tin tưởng hắn hội kiếm nhiều tiền như vậy.

"Liễu Vĩnh, ngươi vì cái gì liền không cho cha mẹ bớt lo."

Nghĩ đến con của mình vì tiền làm xuất vi phạm phạm tội sự tình, Thôi Phương hộc máu trong nháy mắt liền đỏ lên. Mà tại bên cạnh nàng 'Liễu Khuê' rằng cần vang cọt két, muốn không phải là muốn nghe một chút đến cùng là chuyện gì xảy ra, hắn sớm xông đi lên cho Liễu Vĩnh đứng ngay vào mặt một tai con chim rồi.

Mẫu thân chất vấn, để tinh thần cực độ phấn khởi 'Liễu Vĩnh' trong nháy mắt thanh tỉnh, khi nhìn đến phụ mẫu biểu lộ về sau 'Liễu Vĩnh' nghi ngờ hỏi đạo; "Thế nào?"

"Hắn còn nói làm sao vậy, ta, ta... ?"

Liều Khuê hiển nhiên có chút tức hờn hờn, nhưng lại khó có chút nói không ra lời. Cái này khiến 'Liều Vĩnh' nghi ngờ hơn rồi, vẫn là 'Thôi Phương', để 'Liều Vĩnh' biết sự tình nguyên nhân, Thôi Phương nói; "Tiền của ngươi là thế nào tới, nếu như nếu là vì phạm có được, hiện tại liền cùng mẹ đi tự thú!"

"Ha ha... ." Liều Vĩnh cười.

"Ngươi còn có mặt mũi cười. " Liều Khuê một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép đáng vẻ, trông mắt đều nhanh muốn trừng roi mắt.

'Liều Vĩnh' nhìn phụ mẫu biểu lộ, biết tại không giải thích đoán chừng hai người hội diện, thế là thu liễm trên mặt vui cười 'Chứng chắc đang hoảng' mở miệng nói đạo; "Cha, mẹ, số tiền này đều là ta kiếm. "

"Ngươi xem một chút... , cái gì?"

Liều Khuê vốn muốn nói ngươi xem một chút đứa nhỏ này làm sao lại như vậy bất tranh khí, nhưng sau đó hắn liền sững sốt, hắn có chút không quá tin tưởng lỗ tai của mình, sau đó nhìn 'Liều Vĩnh' khó có thể tin hỏi đạo; "Ngươi nói tiền này là ngươi kiếm?" Tại Liều Vĩnh gật đầu về sau, Liều Khuê một trận cười lạnh; "Làm sao có thể, ngươi cho ta nói thật?" Ở trong lòng 'Liều Khuê' thất vọng dị thường, cái này hài tử hay là không thay đổi, không chỉ có làm vì phạm sự tình, còn không thừa nhận.

Gặp phụ mẫu không tin mình 'Liều Vĩnh' tranh thủ thời gian cầm lấy tiền đóng hạ một bản cuốn sổ, sau đó đưa cho phụ mẫu.

'Liều Khuê' đương nhiên là lắc đầu một cái không nhìn, mà 'Thôi Phương' thì là ôm một tia huyền tường, xóc lên rồi cuốn sổ, sau đó nàng liền thấy phía trên những cái kia lít nha lít nhít chữ nhỏ, phiên khắc về sau nàng liền kích động.

Cuối cùng nàng một thanh khép lại vở, ôm lấy 'Liều Vĩnh' liền hôn một cái, cũng kêu ngao kêu to; "Ta liền biết con của ta không tầm thường. " nói xong 'Thôi Phương' trả về đầu trừng mắt này lúc còn không có kịp phản ứng 'Liều Khuê' quát lớn nói đạo; "Liền ngươi mỗi ngày đem con của chúng ta nghĩ như vậy không chịu nổi, ngươi hay là hắn cha ruột sao?"

"Không phải, cái này, cái này... ?"

'Liều Khuê' này lúc cảm thấy đầu óc của mình có chút không đủ dùng rồi, sau đó hắn biết sự tình xuất hiện ở rồi địa phương nào, thế là hắn mau từ 'Thôi Phương' trong tay tiếp nhận cái kia vừa rồi hắn không thấy cuốn sổ.

Xóc lên, chỉ thấy phía trên lít nha lít nhít viết một số người tên, địa chỉ, giấy căn cước số cùng cái người thân thể triệu chứng, hện trước chính dung hạng mục cùng thời gian, cùng giao nạp tiền đặt cọc.

Cuối cùng 'Liều Khuê' đại khái đếm lại có mười hơn ba người, đồng thời phía trên đánh dấu thu khoản ngày chính là hôm nay. Cái này khiến 'Liều Khuê' tại ngụ ngơ về sau, rốt cục biết mình hiểu lầm 'Liều Vĩnh' rồi, con của mình thật khác biệt rồi, không chỉ có thể kiếm tiền rồi vẫn là đồng tiền lớn. Bởi vì hắn thô thô ở trong lòng một đánh giá 'Từ mũi lòi một vạn đến cái thiên hoán địa mười vạn', phía trên này tất cả mức, chung vào một chỗ thế mà đạt tới gần trăm vạn.

Cái này khiến hắn đổi mặt 'Thôi Phương' oán trách cũng 'Hắc hắc' cười ngây ngô, dù sao làm phụ mẫu, có thể nhìn thấy con của mình có tiền đồ, cái kia là so với hắn mình có bản lĩnh còn muốn chuyện vui.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Thông báo tuyển dụng

Cuối cùng đi qua một nhà ba người gần hai giờ kiểm kê, đạt được xác thực mức '485,000 ba trăm nguyên' .

Đọc lấy cái số này 'Liều Khuê' lúc đó liền choáng váng. Nhiều tiền như vậy, hắn cái này nhân sinh đều nhanh đi qua hơn nửa đời người, cũng không có tích trữ số tiền này hơn một phần ba, có thể nghĩ này lúc hắn rung động.

Vẫn là 'Thôi Phương' tại một cái ngụ ngơ, một cái cười ngây ngô phụ tử trước mặt, giữ vững đầu óc thanh tỉnh, cũng lấy một cái nữ chính người Siêu Phàm trí tuệ đưa ra thực tế nhất vấn đề; "Số tiền này, để chỗ nào?"

Thế là người một nhà lại đem đại môn chăm chú đóng lại, cũng quay chung quanh vấn đề này, lần lượt bác bỏ Thôi Phương nói lên đặt ở trong ngân tử,

Liều Vinh nói lên giấu ở dưới giường, Liều Khuê nói lên chôn dưới mặt đất về sau, đều mất ngủ.

Lúc đầu 'Liều Vinh' tại ban sơ hưng phấn về sau, là muốn nghỉ ngơi thật tốt, dù sao gần nhất hần vất hết óc muốn hấp dẫn khách hàng vẫn là rất mệt mỏi, đồng thời số tiền này đối với cả người bên cạnh có vị Thần Tiên người mà nói, căn bản không coi là nhiều.

Nhưng Liều Khuê cùng Thôi Phương không biết đạo 'Suy Thần' là Thần Tiên, cho nên bọn hần kéo lấy 'Liều Vinh' cũng nhân thủ một con cây gậy, cứ như vậy ba người trông coi một đồng tiền, quả thực là mắt lớn trừng mắt nhỏ ngồi vào hừng đông, cũng tại ngân hàng mở cửa trước một khắc đến, đem tiền cất.

Từ ngân hàng đi ra một nhà ba người đều thở dài một hơi, Liều Vinh là cảm thấy rốt cục không dùng lại bị cha mẹ mình cưỡng bách thủ tiền. Mà Thôi Phương cùng Liều Khuê thở phào là cảm thấy lần này nhiều tiền như vậy xem như an toàn.

Không có rồi tiền thực tế áp lực về sau 'Liều Khuê' tựa hồ quên rồi mình tối hôm qua nhìn xem cái kia một đồng tiền mắt tròn ngu ngơ bộ dáng, hai tay chấp sau lưng một mặt nghiêm túc nhìn xem 'Liều Vinh' giáo dục đạo; "Tiểu Vinh, làm người muốn cước đạp thực địa, không thể bởi vì chính mình có một chút nhỏ nhỏ thành tích, liền kiêu ngạo tự mãn, nên biết đạo tiền cũng không thể đại biểu hết thảy, mà một viên hiền lành tâm, mới là cuộc sống lớn nhất tài phú. "

Gặp 'Liều Vinh' gật đầu, Liều Khuê rất hài lòng, dù sao mình nhi tử có bản lĩnh, còn nghe hần giáo dục, đây đối với một cái phụ thân đến nói là giá trị tuyệt đối đến kiêu ngạo, còn muốn nói chút gì, lại bị 'Thôi Phương' trừng mắt đánh gãy.

'Thôi Phương' tại dùng ánh mắt ngăn trở cho nhi tử gội nước lạnh 'Liều Khuê' về sau, nhìn xem nhi tử tràn ngập hài lòng thần sắc nói đạo; "Nhi tử, đừng nghe cha ngươi, ngươi chính là chúng ta nhà kiêu ngạo, lão mẹ lấy ngươi làm vinh. "

Nghe được 'Thôi Phương' tán dương lời nói, 'Liều Vinh' lập tức lộ ra một mực kéo căng ở tiểu dung.

Gặp 'Liều Vinh' lộ ra một bộ dáng vẻ tiểu nhân đắc chí 'Liều Khuê' một trận trừng mắt, nhưng khiếp sợ 'Thôi Phương' ánh mắt, hần cũng không dám lớn tiếng quát lớn, cuối cùng thực sự kìm nén đến khó chịu đành phải nhỏ giọng thăm thi đạo; "Tiểu hần tử không thể khuếch đại, khen một cái liền dễ dàng kiêu ngạo, ngươi nhìn tiểu tử này hiện tại đáng về đắc ý!" Cứ việc miệng nơi dạng này nói thăm lấy, nhưng 'Liều Khuê' miệng lại cười đến làm sao cũng không khép lại được, thực sự không giống như là tức giận bộ dạng.

Sau một tiếng 'Thành yêu' chỉnh dung cơ cấu bên trong, 'Liều Vinh' dùng ẩm ướt đồ lau nhà, đem tròn cái mặt đất từ trong ra ngoài kéo mấy lần, sau đó hần liền bắt đầu cân nhắc chiêu người, dù sao tương ngày hôm qua loại kia trường hợp, nếu là có một vị cô nương có thể cho những khách chú ý ngược lại cái nước cái gì, vậy thì càng tốt hơn.

Nghĩ đến liền làm, 'Liều Vinh' lập tức gọi tới chính ôm điện thoại chơi 'Vui vẻ tiêu tiêu nhạc' Suy Thần. Đối với 'Liều Vinh' la lên 'Suy Thần' lộ ra hết sức không kiên nhẫn, chỉ gặp hần tử uốn nắn thất đi tới, cũng không ngừng đầu lên hỏi đạo; "Làm gì?"

'Suy Thần' thái độ này, để 'Liều Vinh' bất đắc dĩ lắc đầu nói đạo; "Ta ra ngoài làm cái thông báo tuyển dụng đơn, ngươi trước tiên ở sân khấu ngồi hội, nhìn xem phải chăng có khách hàng. "

Đối với 'Liều Vinh', Suy Thần ngay từ đầu cũng không hề để ý, vừa định để 'Liều Vinh' nhanh đi, đừng ảnh hưởng hần trò chơi. Nhưng hần lời nói còn không có lối ra, nội tâm nhưng trong nháy mắt hiện lên một vệt ánh sáng, sau đó đột nhiên ngừng đầu; "Nhận người, nữ?"

Tại Liều Vinh khinh khinh gật đầu về sau, Suy Thần trong nháy mắt dùng lực gật đầu; "Đúng, nhận người, ngươi nơi này là nên tìm nữ nhân? Nói xong hần tự quyết định dùng vung tay lên; "Không phải liền là thông báo tuyển dụng đơn sao? Ta tới cấp cho ngươi làm. "

Muốn nói Thần Tiên thật không phải là dùng để trưng cho đẹp, chỉ gặp 'Suy Thần' vung tay lên, một chồngA 4 tờ lớn nhỏ thông báo tuyển dụng chỉ riêng xuất hiện trong tay hần. Cái này khiến 'Liều Vinh' cảm thán thần kỳ cùng lúc, tại Suy Thần đắc ý trong thần thái có chút xin lỗi nói đạo; "Đại tiên, chúng ta cần chính là một trương tương đối lớn, chỉ ít cũng hần là tại khoảng sáu mươi centimet, có thể dán tại pha lê bên trên tương đối dễ thấy thông báo tuyển dụng đơn, những này... " nói đến đây 'Liều Vinh' lắc đầu, hiển nhiên đối cái này lớn nhỏ kích thước rất không hài lòng.

Liều Vinh biểu lộ, để 'Suy Thần' khinh thường cười một tiếng, tâm đạo; "Hôm nay để ngươi tiểu tử được thêm kiến thức, đừng cứ mãi xem thường Thần Tiên. " sau đó tay hần lại vung lên, trong tay cái kia một chồngA 4 tờ lớn nhỏ thông báo tuyển dụng đơn không thấy, thay vào đó là một trương trải tăn ra đến chừng dài một mét năm mươi centimet rộng giấy dầu.

Đưa tay từ 'Suy Thần' trong tay tiếp nhận trương này được đến nhẹ nhõm tuyên truyền đơn, 'Liều Vinh' nội tâm lại bàn bạc mờ, hần phát hiện rất khó nói liếc đại tiên đang nói đạo nữ nhân cái này một khối thời gian, thế mà trở nên rất là sáng khoái; "Chẳng lẽ Thần Tiên cũng có thân cận nữ sắc ham mê, nếu là như vậy, ngược lại là có thể lợi dụng một chút. "

Mặc dù 'Liều Vinh' không có muốn đem đối phương dẫn dụ thànhYIN Thần ý nghĩ, nhưng có thể mượn đối phương khuyết điểm này, hơn trợ giúp một cái cản trợ giúp người, vẫn là có thể.

Nội tâm nghĩ như vậy 'Liều Vinh' rất là nhanh chóng tìm ra băng dán, đem thông báo tuyển dụng đơn dán tại rồi cửa trước pha lê bên trên, sau đó hần lui về phía sau mấy bước, đánh giá đến trương này dễ thấy thông báo tuyển dụng.

Rất có quang trạch giấy dầu đỏ chói màu lốt, bóng người màu đen chiếm cứ gần phân nửa không gian, có thể nhìn ra mặc chính thức đồ vét, vung ra thủ hạ 'Thông báo tuyển dụng' hai cái chữ to đặc biệt dễ thấy.

Nhìn thấy cái này 'Liễu Vĩnh' căn bản là hài lòng, cái này khiến hắn không thể không bội phục Thần Tiên chính là Thần Tiên, hắn còn đang suy nghĩ cái kia như thế nào thiết kế thông báo tuyển dụng đơn thời điểm, đối phương thế mà vung lên mà liền, đồng thời còn như thế tinh xảo, ngay tại hắn cảm thán thời điểm phía dưới, để hắn trọn mắt hốc mồm.

"Bản điểm bởi vì nghiệp vụ cần hiện hướng xã hội thông báo tuyển dụng phía dưới nhân tài, nữ, quản lý đại sảnh một tên, mười tám đến ba mươi tuổi ở giữa, yêu cầu trường đại học trở lên văn hóa thủy m2, tướng mạo đoan trang, thân cao tốt nhất tại một mét bảy trở lên, mồm miệng lanh lợi, đối xử mọi người hiền lành... "

Nhìn thấy cái này 'Liễu Vĩnh' nhìn không được, hắn vừa quay đầu lại rồi cuộc tìm được vì cái gì nhìn xem trương này giấy dầu như vậy thuận mắt, mụ nội nó, Suy Thần trực tiếp đem đối diện khách sạn thông báo tuyển dụng đơn sao chép đến đây, cái này Suy Thần tiên.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Trời sinh thánh nhân

Hai ngàn lương tạm, cộng thêm nghiệp vụ trích phần trăm mỗi tháng chỉ ít ba ngàn năm trở lên tiền lương, đối với cái này tam tuyến thành thị bình quân hai ngàn tiền lương tới nói, vẫn tương đối không tệ, cho nên 'Liễu Vĩnh' dán ra thông báo tuyển dụng tại về sau, liền có không ít người đến đây trưng cầu ý kiến.

Cái thứ nhất tới cửa chính là một tên dậy thật sớm đi tản bộ bác gái, nàng đi tới nói ra câu nói đầu tiên trực tiếp để 'Liễu Vĩnh' kém chút té ngã, đối phương nói; "Hài tử, ngươi chiều này người, người nhìn ta... "

Đối với cái này 'Liễu Vĩnh' đương nhiên tại đối phương vẫn chưa nói xong lời nói ngay miệng, tranh thủ thời gian khoát tay về đạo; "Chúng ta cái này không khai người, không khai người. " nói đùa đương nhiên nhận người, nhưng lại không phải chiều loại này ngay cả quảng trường múa cũng không thể nhảy bác gái.

Cuối cùng 'Liễu Vĩnh' là tại bị đối phương nói thăm lấy 'Không thành thật' bên trong, biết được đối phương là cho mình hài tử hỏi, mới xem như bình phục nội tâm của hắn tâm tình kích động, dù sao vừa rồi đối phương câu nói đầu tiên rất dễ dàng để cho người ta hiểu lầm đối phương là muốn mình nhận lời mời rồi.

Cười đưa tiễn đi tản bộ bác gái, Liễu Vĩnh nghênh đón cái thứ hai, cũng là nhất kỳ hoa thanh niên.

Đối phương là một tên hết sức tự hạn chế dậy sớm chạy bộ nghề bảo hiểm vụ viên, hắn tại chạy qua 'Thành yêu' trước cửa thời điểm, trực tiếp ngưng lại bước chân, bởi vì hắn bằng vào ký ức biết nơi này hơn một tháng trước vẫn là một nhà bán ngũ kim, mà bây giờ thế mà mới mở rồi một cửa tiệm, đồng thời còn chiều lên người, cái này khiến hắn trong nháy mắt thấy được thuộc về mình cơ hội buôn bán.

Thế là tên này tuổi trẻ nghiệp vụ viên, không để ý mình một thân mùi mồ hôi, căn cứ vì nhân dân phục vụ tinh thần, trực tiếp tìm tới cửa, mở miệng liền đối Liễu Vĩnh hỏi đạo; "Ngươi tốt người chiều này người có đúng không?"

Tại đã trải qua đi tản bộ bác gái sự kiện về sau, 'Liễu Vĩnh' lần này hiển nhiên thành thực rất nhiều, hết sức trực tiếp về đạo; "Đúng vậy, xin hỏi người là tại đưa cho người bạn nữ vẫn là gia đình nữ tính hỏi thăm?"

'Liễu Vĩnh' này lúc nói câu nói này, là đi qua nghĩ sâu tính kỹ, dạng này không chỉ có thể nói cho đối phương biết nơi này không khai đối phương dạng này nam sĩ, cũng miễn trừ song phương xấu hổ.

Nhưng vĩnh viễn không thể nắm giữ tất cả mọi người điểm xuất phát, thế là hắn tại nói xong câu đó về sau, lập tức liền thấy, đối phương càng thêm hiền lành khuôn mặt tươi cười, cuối cùng tại đối phương mở miệng một tiếng soái ca, cũng đem không mua bảo hiểm tự thuật thành ảnh hưởng gia đình hài hòa, xã hội phát triển độ cao về sau 'Liễu Vĩnh' không thể không nắm lỗ mũi cho phụ mẫu hai người mua phần đường lão bảo hiểm.

Lúc đầu 'Liễu Vĩnh' là muốn ngay cả chữa bệnh bảo hiểm mua một lần, dù sao 'Dưỡng lão, cùng chữa bệnh' cái này hai hạng đối với tất cả gia đình tới nói, là nhất thực dùng hai loại bảo hiểm thuộc loại.

Nhưng 'Suy Thần' một câu bỏ đi 'Liễu Vĩnh' suy nghĩ, Suy Thần nói; "Chỉ cần người giúp ta tập hợp đủ cảm kích, để cho ta khôi phục pháp lực, ta có thể cho người phụ mẫu làm một lần pháp, để người phụ mẫu đời này người nhẹ như yến, đến già vô bệnh không tật. "

Cứ việc Suy Thần, nghe so sánh bán bảo hiểm còn không đáng tin cậy, nhưng Liễu Vĩnh vẫn tin tưởng rồi đối phương, dù sao đây là đối phương không yên lòng mình hội không tận lực một loại cổ vũ, Liễu Vĩnh không muốn để cho đối phương cảm thấy mình không có lòng tin.

Lại đem nghề bảo hiểm vụ viên đưa tiễn về sau, Liễu Vĩnh quay đầu liền phải túm roi cửa trước pha lê bên trên thông báo tuyến dụng, hần nghĩ kỹ, không mình chiều rồi, về phần nhân viên, hần quyết định tìm môi giới giới thiệu, miễn cho tới đều là như vậy hơn người không đáng tin cậy, tri hoãn thời gian của mình, dù sao vừa rồi cái này lãng phí hai ba cái tiếng đồng hồ noi, liền có không ít muốn chinh dung đến đây trung cầu ý kiến, nhưng lại bị thổ mạt hoành phi nghề bảo hiểm vụ viên cho sinh sinh chán nhiep đi rồi.

"Xoẹt xoẹt... "

"Nha, nhận người a?"

Dùng lực đất lấy bị dán tại pha lê bên trên băng dán, 'Liễu Vĩnh' liền nghe đến sau lưng cùng nhau có chút sắc nhọn giọng nữ truyền đến, Liễu Vĩnh quay đầu về sau ngẩn người, bởi vì hần phát hiện đứng phía sau một vị tóc dài miệng rộng gọi cảm mỹ nữ lại là hôm qua hần hạng nhất khách hàng, cái này khiến hần trong nháy mắt cười về đạo; "Đúng vậy a! Làm sao người bạn trai không có cùng người cùng một chỗ sao?"

"Hần a, ở nhà giặt quần áo đâu?" Lý như phượng cười nói ra một câu đề 'Liễu Vĩnh' im lặng lời nói.

"Sự ngược đãi như thế của người hần, liền không sợ hần chạy?"

Liễu Vĩnh lắc đầu, dù sao nhìn hôm qua ngay từ đầu hai người tình huống, những năm này đối phương cùng Trần Thế Mỹ ở chung, đều là đối phương ở vào hơi thế, bây giờ một khi biến hình, xoay người đương gia làm chủ, hội không sẽ gây nên bản ngược, hần Liễu Vĩnh thật không dám hứa chắc, cũng không muốn nhìn thấy, dù sao hần cho người ta chinh dung dự tính ban đầu là muốn để những cái kia cùng hần trước đó đồng dạng người, sinh hoạt qua càng tốt hơn, mà không phải càng hồng hét.

Nhìn 'Liễu Vĩnh' một bộ lo lắng bộ dáng, lý như phượng 'Phốc phốc' một tiếng cười, sau đó nói đạo; "Người không sẽ sợ hần đem ta quăng a?"

Gặp 'Liễu Vĩnh' trầm mặc, 'Lý như phượng' tại nội tâm cảm thán 'Liễu Vĩnh' hiền lành cùng lúc, cười lắc đầu nói đạo; "Người yên tâm, hần biểu hiện bây giờ đều là không có nhìn thấy ta tướng mạo trước đó biểu hiện, mà bị hần biết thật nghĩ về sau, ta sẽ dĩ nhẫn nhường cho hần, một là bởi vì ta thực chất bên trong vẫn là truyền thống nữ nhân, đối với cho thân thể nam nhân, ta vẫn là hội lựa chọn đi theo, hai lúc đó cũng có lỗi của ta, dùng ta nguy trang hù dọa hần. Nhưng bây giờ không đồng dạng, ta thay đổi, cứ việc lòng ta không thay đổi, nhưng hần sợ hãi ta biến, cho nên cái gì đều không cho ta làm, ta cũng không có cách nào. "

Nói đến đây 'Lý như phượng' giả trang ra một bộ ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh đáng vẻ, ngừng đầu động tình cảm thán đạo; "Khả năng này chính là trước đó ta một mực hâm mộ mỹ nữ ưu thế a!"

"Phốc phốc. "

Nói đến đây 'Lý như phượng' mình đều nhin không được bật cười, sau đó nhìn sững sờ 'Liễu Vĩnh' có chút xoay người, vô cùng chân thành nói đạo; "Ta hần là tạ ơn người, là người để cho ta có được rồi cái này trước kia tha thiết ước mơ ưu thế. "

Theo 'Lý như phượng' cúi đầu, cùng nhau sóng gợn vô hình từ lý như phượng thể nội xông vào Liễu Vĩnh thể nội, cái này khiến Liễu Vĩnh trong nháy mắt cảm thấy toàn thân ấm áp. Mà tại cách đó không xa 'Suy Thần' thì là toàn thân chấn động, sau đó lập tức nói nhỏ đạo; "Lại cùng nhau cảm kích, đến từ đối diện trạng thỏa mãn. "

Đương nhiên, đây không phải nhất làm cho 'Suy Thần' kinh hãi nhất, hần khiếp sợ là cái này đạo cảm kích đối với 'Liễu Vĩnh' thể mà cũng có thừa cảm tác dụng, mặc dù cái này không thể đề cho 'Liễu Vĩnh' như hần kiểu có được pháp lực, nhưng lại có thể gia trì hần khí vận, mà một người khí vận trọng yếu thể nhưng là quan hệ đến thành tựu tương lai.

Mà người bình thường không sẽ có loại này tự lại khí vận năng lực, chỉ có trời sinh thánh nhân, nghĩ đến bốn chữ này 'Suy Thần' toàn thân chấn động, trực giác mình lần này thật sự là đụng đại vận rồi, trách không được pháp lực của mình đi qua 'Liễu Vĩnh' truyền, hội tăng lên gấp bội, nguyên lai 'Liễu Vĩnh' lại là trời sinh thánh nhân, cái này khiến 'Suy Thần' nhìn xem Liễu Vĩnh con mắt bắt đầu tỏa ánh sáng, cùng lúc quyết định cải biến mình đối với 'Liễu Vĩnh' có chút ngạo mạn thái độ, dù sao một trời sinh thánh nhân, đối với hần dạng này một cái Tiểu Thần Tiên tới nói cũng là có thể bình khởi bình tọa.

Không biết đạo 'Suy Thần' biến hóa trong lòng, Liễu Vĩnh tại lý như phượng xoay người về sau, lập tức đưa tay đi đỡ đối phương, nhưng căn nhắc đến song phương giới tính khác biệt, Liễu Vĩnh cuối cùng chỉ là tại khoảng cách thân thể đối phương năm centimet địa phương dừng lại phiến khắc, liền thu hồi lại.

Đối với cái này, ngồi thẳng lên 'Lý như phượng' trợn nhìn 'Liễu Vĩnh' một chút nói đạo; "Đỡ một chút cũng không có thành ý. " tại 'Liễu Vĩnh' cười không nói nhìn chăm chú bên trong 'Lý như phượng' đột nhiên cảm thấy bên tai có chút hồng, bởi vì nàng tùy tiện tính cách không để ý đến song phương nam nữ khác biệt.

Chương 28: Gặp bội

"Cái gì, người nếu ứng nghiệm lời, không được, tuyệt đối không được. " nghe được 'Lý như phượng' muốn tới nhận lời mời 'Liễu Vĩnh' còn không có có nói cái gì 'Suy Thần' lại đột nhiên toát ra, cũng đại điều kỳ đầu.

Đối với 'Suy Thần' phản ứng, Liễu Vĩnh rất là không hiểu, bất quá còn không có chờ hắn hỏi thăm nội tâm của hắn liền vang lên 'Suy Thần' thanh âm lo lắng, cái này khiến 'Liễu Vĩnh' có chút sợ run, chỉ nghe Suy Thần vội vã nói đạo; "Liễu Vĩnh tranh thủ thời gian cự tuyệt nàng, tranh thủ thời gian cự tuyệt hắn!"

"Tại sao muốn cự tuyệt?" 'Liễu Vĩnh' nhìn về phía 'Suy Thần' nghi hoặc hỏi ra.

Bởi vì liên quan đến tâm cảnh của mình, 'Suy Thần' tựa hồ quên rồi muốn bảo thủ mình có thể thâm thấu tiến Liễu Vĩnh trong tim bí mật, không chút do dự tại 'Liễu Vĩnh' trong tim về đạo; "Nên biết đạo các người những phạm nhân này còn tốt, nhìn không thấy nàng lúc đầu hình dạng, người biết ta thân là Thần Tiên cảm thụ sao? Ta một lần nhìn liền run rẩy một lần, nếu để cho ta mỗi ngày nhìn, ta cái kia chịu được. "

Nói xong những này 'Suy Thần' sững sờ, bởi vì hắn phát hiện 'Liễu Vĩnh' chính dùng ánh mắt khác thường nhìn xem hắn, sau đó liền nghe 'Liễu Vĩnh' trong tim hỏi đạo; "Người làm sao hội xuất hiện tại tâm ta ở giữa?"

Gặp 'Suy Thần' ngu ngơ 'Liễu Vĩnh' nội tâm run lên sau đó lớn tiếng chất vấn; "Người có phải hay không có thể thấu thị nội tâm của ta?"

Lần này không chỉ có 'Suy Thần' sững sờ, liền ngay cả 'Lý như phượng' đều ngơ ngẩn, nàng vốn đang coi là 'Liễu Vĩnh' là muốn lưu lại mình, nhưng bây giờ đối phương thế mà đúng không hội lưu mình chính dung bác sĩ nói một câu lời như vậy. "

Lời nói này quá rõ ràng, cũng quá đa thương người tự tôn, nguyên lai 'Liễu Vĩnh' căn bản không muốn lưu lại nàng, cái này khiến 'Lý như phượng' nội tâm lạnh buốt, nàng hảo tâm đến đây muốn miễn phí cho đối phương trợ giúp, kết quả người ta không lĩnh tình không nói, còn dùng ngôn ngữ tổn thương nàng.

Bất quá ngẫm lại cũng không khó lý giải, dù sao mình là đi qua chính dung, hơn nữa là tại đối phương trong tiệm chính quá dung nữ tử, bọn hắn đều là biết mình diện mục thật sự, vừa biết nàng diện mục thật sự, làm sao có thể tiếp thu được nàng tại trong tiệm đâu?

Nghĩ đến chỗ này 'Lý như phượng' ung dung cười một tiếng, sau đó làm bộ tùy tiện vỗ vỗ 'Liễu Vĩnh' bả vai nói đạo; "Ai nha, không muốn lưu ta thì cứ nói thẳng đi, ta cũng không phải nhất định phải ý lại cái này, huống chi ta đây cũng là giải quyết xong rồi một cục tâm nguyện, được không phải ta không cảm ân a. "

Nói xong 'Lý như phượng' quay người rồi đi, lưu lại trọn mắt hốc mồm 'Liễu Vĩnh' . Hắn rất muốn cùng đối phương giải thích, vừa rồi lời kia không phải cùng đối phương nói, nhưng cái này lại dính đến Suy Thần thân phận, không tiện mở miệng, dù sao hắn không muốn để cho người khác đem mình xem như có thể cùng Thần Tiên đối thoại thần côn.

"Ân, không tệ, vẫn là người có biện pháp, dạng này liền để đối phương mình đi rồi. "

"Nói, người vì cái gì có thể nhìn trộm nội tâm của ta?"

'Liễu Vĩnh' không để ý tới hội 'Suy Thần' quynh hơi đối chủ đề, trực tiếp đưa tay một thanh kẹp lại 'Suy Thần' cổ, giả bộ như hung ác trạng hết lớn.

Lúc đầu 'Suy Thần' là hoàn toàn không cần để ý hội 'Liễu Vĩnh', cũng có thể dùng mình bây giờ khôi phục pháp lực, chấn khai Liễu Vĩnh, nhưng hắn hiện tại không muốn làm như vậy, bởi vì theo Tiên giới nghe đồn trời sinh thánh nhân là có thể một lời mà quyết một chút tiểu Tiên quan quan chức, cứ việc lời đồn đại này không quá có thể tin, thậm chí được chứng thực là hư ảo, nhưng hắn nhưng lại không thể không phòng, dù sao hắn là tiểu Tiên, được không chịu nổi vạn nhất.

Thế là 'Suy Thần' cuối cùng thành thành thật thật đem hắn vì cái gì hội nghe được 'Liễu Vĩnh' tiếng lòng nói ra.

Nghe được tại xác định người phát ngôn thân phận về sau, cái gọi là người phát ngôn đối với Thần Tiên liền lại không bí mật 'Liễu Vĩnh' nhếch nhếch miệng, tâm đạo; "Quả nhiên công bằng đều là tại ngang hàng thân phận phía dưới. "

Khi biết được 'Suy Thần' bởi vì cân nhắc đến 'Liễu Vĩnh' cảm thụ, rất ít động dùng loại năng lực này về sau, Liễu Vĩnh trực tiếp một câu; "Cầu thí!" Dem Suy Thần nghẹn nửa ngày nói không ra lời.

Cuối cùng tại 'Liễu Vĩnh' lấy công bố từ chức cường ngành uy hiếp dưới, đạt được rồi 'Suy Thần' đem miễn phí cải biến người khác hình dạng số lần đề cao đến trước đó gấp đôi cũng chính là một trăm sáu mươi hai lần, cùng đáp ứng tại không có đi qua 'Liễu Vĩnh' cho phép, không còn nhìn trộm 'Liễu Vĩnh' nội tâm hứa hẹn về sau, 'Liễu Vĩnh' mới buông ra rồi 'Suy Thần' .

Kỳ thật 'Suy Thần' nếu như không phải là bởi vì phát hiện 'Liễu Vĩnh' có trời sinh thánh nhân đặc chất, mà không dám nhìn trộm Liễu Vĩnh nội tâm, hắn nhất định có thể nghe được Liễu Vĩnh là tại long đông lừa gạt tiếng lòng của hắn.

Dù sao bây giờ 'Liễu Vĩnh' đã không phải là đã từng cái kia sống không thể yêu 'Liễu Vĩnh' rồi, hẳn bây giờ có rồi đã kiếm tiền lại có thể để tận khả năng nhiều người cơ khổ cải biến vận mệnh to lớn lý tưởng, cho nên hẳn làm sao có thể hội từ đi Thần Tiên người phát ngôn thân phận.

Người cuối cùng một Thần tại đạt thành chung nhận thức về sau, đều riêng phần mình thở dài một hơi, Suy Thần cảm thấy không có gây nên một vị trời sinh thánh nhân chán ghét, đồng thời còn có thể làm cho đối phương tiếp tục trợ giúp tự mình hoàn thành nhiệm vụ, cái này rất tốt.

Mà 'Liễu Vĩnh' thì cảm thấy, lại có thể dựa vào pháp lực của đối phương hơn uốn nắn một chút tướng mạo kỳ lạ nam nữ, cũng nhờ vào đó hơn kiếm một chút tiền đến cải biến mình hoàn cảnh, cái này cũng rất tốt.

Đến tận đây song phương đều rất hài lòng, về phần Suy Thần có thể nhìn trộm Liễu Vĩnh nội tâm sự tình, Liễu Vĩnh kỳ thật cảm thấy không quan trọng, dù sao cũng chính là thời gian một năm, một năm về sau Suy Thần liền phải trở về Thiên Đình, song phương khế ước giải trừ, đến lúc đó hẳn Liễu Vĩnh nội tâm lại hội không người có thể nhìn lên, hẳn hiện tại duy nhất cần phải làm là trong năm ấy mình thường thường cảnh giác, suy nghĩ nhiều một chút chính năng lượng.

Đạt thành ước định về sau 'Liễu Vĩnh' lập tức tìm ra uốn nắn nhân viên đăng ký sách, tại 'Suy Thần' trợn mắt hốc mồm bên trong mời 'Lý như phượng' gia nhập 'Thành yêu', thẳng đem Suy Thần khí mắng to Liễu Vĩnh; "Qua sông phá dờ. "

Không thể không nói 'Liễu Vĩnh' lựa chọn là rất sáng suốt, thân là chính hình qua lý như phượng cùng Liễu Vĩnh đồng dạng khắc sâu biết thân là sừ nhân thống khổ, cũng biết bọn hắn đối với người khác một ánh mắt cùng xem thường động tác quan tâm, cho nên tại 'Lý như phượng' gia nhập 'Thành yêu' về sau, đến đây khách hàng đều cảm nhận được một loại m2 chờ tư thái, cứ việc đây là pháp luật bên trên rõ văn quy định mỗi người đều hẳn là hưởng thụ, nhưng chỉ có những này tướng mạo xấu xí người, mới biết đạo câu nói này cỡ nào làm lòng người chua, nếu không, trên mạng tại sao có thể có một câu gọi là 'Sừ nhân không người quyền' thì sao đây.

Một ngày này sinh ý cũng không có ngày đầu tiên nhiều, bất quá tại 'Suy Thần' thì pháp đem một vị mồm méo mắt lác nam tử uốn nắn thành soái ca về sau, vẫn là thu hoạch rồi sáu cái đơn đặt hàng.

Tại đóng cửa trước đó 'Lý như phượng' ngăn cản muốn cùng Suy Thần rời đi Liễu Vĩnh, sau đó hướng Liễu Vĩnh hỏi thăm mấy vấn đề, trong đó bao quát Liễu Vĩnh ra nhà này chính dung cơ cấu có phải hay không chỉ nghĩ nuôi sống gia đình?

Khi biết được Liễu Vĩnh muốn làm thành một nhà trong ngoài nước nhất lưu chính hình bệnh viện, sau đó chữa trị càng bao dài hơn tướng người kỳ lạ về sau, lý như phượng tại tán phục Liễu Vĩnh rộng lớn chí hướng về sau, cho Liễu Vĩnh đề cái đề nghị, cái kia chính là từ bỏ bây giờ mặt tiền nhỏ, mở một nhà nhìn chính quy bệnh viện.

Đối với cái này 'Liễu Vĩnh' cười trả lời; "Không có tiền!"

Liễu Vĩnh, đề lý như phượng nhất sửng sò, sau đó hẳn hết sức kinh ngạc hỏi đạo; "Chẳng lẽ ngươi ngay từ đầu liền nghĩ đến qua trực tiếp mở một nhà cỡ lớn bệnh viện?"

Tại Liễu Vĩnh gật đầu về sau, lý như phượng trong nháy mắt nhớ lại 'Thành yêu' gầy dựng tuyên truyền đơn, cùng lúc tưởng tượng một cái nếu như đối phương ra chính là bệnh viện lớn, tuyên truyền đơn bên trên tuyên truyền mỗi ngày chỉ làm một đài giải phẫu, bị thêm vào chính là giá cả kỳ cao chi phí, cái này không phải liền là đói khát tiêu thụ pháp sao?

Còn có tương đối bình dân hóa, nhưng lại giàu có mộng ảo sắc thái cảm động người khác 'Chuyện xưa của mình' thu hoạch được miễn phí danh ngạch cơ hội, cái này không phải liền là có thể cấp tốc lên internet đầu đề tuyên truyền sao?

Mà có rồi cái này hai tay, cái này không phải liền là một nhà tuyệt đối có thể cấp tốc mở ra nổi tiếng, cũng hội rất nhanh Quạt Khởi xí nghiệp lớn sao?

Về phần năng lực, lý như phượng không có bất luận cái gì hoài nghi, bởi vì chính nàng chính là tự thể nghiệm người, chỉ có tự thể nghiệm người mới hội biết cái kia tướng mạo xấu xí 'Bạch Quy' là cỡ nào thần kỳ, nàng có đôi khi cũng hoài nghi đối phương là một tên khí công đại sư, dù sao không thấy hẳn làm sao dùng giải phẫu thiết bị. Vì thế nàng hạ một cái quyết định, đầu tư Liễu Vĩnh mở một nhà cỡ lớn chính dung bệnh viện.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Lại gặp lý Tuyệt Mai

' lý như phượng' quyết định muốn đầu tư 'Liễu Vĩnh' mở một nhà cỡ lớn bệnh viện đề nghị sợ ngây người Liễu Vĩnh, 'Liễu Vĩnh' giật mình hỏi đạo; "Chẳng

lẽ nguoi là trong truyền thuyết ẩn hình phú hào?"

Gặp 'Lý như phượng' lúc đầu, 'Liễu Vĩnh' trong nháy mắt nghĩ đến một loại khả năng, sau đó nhìn chung quanh một chút một bộ thận trọng bộ dáng thấp giọng hỏi đạo; "Chẳng lẽ cha nguoi là lãnh đạo?"

Liễu Vĩnh dáng vẻ, cùng tra hỏi, trực tiếp để 'Lý như phượng' lật lên xinh đẹp bạch nhãn, cũng dùng nhẹ tay đánh 'Liễu Vĩnh' cánh tay một cái, nói đạo;" đầu óc nguoi nghĩ cái gì đâu, nhà ta không phải phú hào, cũng không có làm quan, chính là có mấy bộ trở lại như cũ phòng ở. "

Nghe 'Lý như phượng' nói như vậy 'Liễu Vĩnh' trong nháy mắt khôi phục rồi tỉnh táo, mặc dù hẳn hết sức hi vọng có người có thể đầu tư sự nghiệp của hẳn, như thế hẳn liền có thể có tài chính tại 'Suy Thần' trước khi rời đi, đem trong ngoài nước tiền tiền chính dung phần cứng thiết bị mua một chút, sau đó tại thông báo tuyên dụng một chút cần thiết chuyên nghiệp chính dung giải phẫu nhân tài, về sau tại cần thận kinh doanh, hẳn là có tỷ lệ sống sót xuống dưới.

Cứ việc nội tâm từng có dạng này bày ra, nhưng hẳn đối 'Thành yêu' phải chăng thật sự có thể sống sót xuống dưới nhưng thật ra là không có báo bao lớn hi vọng, vừa ngay cả chính hẳn đều cảm thấy không có gì hi vọng, lại làm sao có thể hội để 'Lý như phượng' đem trong nhà trở lại như cũ phòng ở bán đến đầu tư, dù sao dạng này chờ tại hại lý như phượng, thế là hẳn lập tức lúc đầu cự tuyệt đạo; "Không được, không được, tuyệt đối không được. "

"Vì cái gì không được, nguoi không có tiền, ta có phòng ở có thể đổi tiền, đây không phải rất tốt sao? Huống chi nguoi đừng tưởng rằng ta là hảo tâm làm việc thiện, ta không có nguoi vĩ đại như vậy, ta chỉ là muốn làm một bút có thể để cho ta tuổi già 'Áo com không lo' đầu tư. "

"Trông coi nhà của nguoi, nguoi cũng có thể áo com không lo. " nghe 'Lý như phượng' thật dự định bán nhà cửa đầu tư mình, 'Liễu Vĩnh' kiên cố hơn quyết cự tuyệt đối phương.

Gặp Liễu Vĩnh vẫn là không đáp ứng 'Lý như phượng' gấp, cuối cùng con nguoi đảo một vòng lớn tiếng khích tướng đạo; "Nguoi sợ cái gì, chẳng lẽ sợ ta một nữ nhân đoạt nguoi tại 'Thành yêu' quyền lợi, nếu như vậy, vậy chúng ta ký tên cái hiệp nghị, về sau ta đại biểu 'Thành yêu' cổ phần, không tham dự kinh doanh thế nào. "

Lời nói mức này, cơ hồ phá hỏng rồi tất cả Liễu Vĩnh lý do cự tuyệt, nhưng 'Liễu Vĩnh' vẫn là nhẫn tâm về đạo; "Đừng nói nữa, mặc kệ nguoi nghĩ như thế nào, ta là không sẽ để nguoi đầu tư, bởi vì ta thật sự là đối tượng lại không có lòng tin gì!" Nói xong câu đó 'Liễu Vĩnh' trực tiếp mang theo 'Suy Thần' rời đi, lưu lại trọn mắt hốc mồm, nhưng lại mất hiện dị sắc lý như phượng.

Trên xe buýt Liễu Vĩnh cùng Suy Thần song song ngồi tại hàng cuối cùng.

Tại xe cất bước về sau, 'Liễu Vĩnh' vỗ vỗ 'Suy Thần' sau đó dùng ngón tay chỉ một chút lòng của mình, tại Suy Thần hiểu hẳn ý tứ về sau 'Liễu Vĩnh' ở trong lòng hỏi đạo; "Một năm sau mặc kệ nhiệm vụ của nguoi hoàn thành kết thúc không thành nguoi cũng hội rời đi sao?"

"Đây là Thiên Đình cho thời gian, không cách nào sửa đổi. "

'Suy Thần' cho ra đáp án xác thực, sau đó do dự một chút hỏi đạo; "Lý như phượng, có phải hay không để nguoi động tâm?" Tại Liễu Vĩnh trả lời một cái 'Là' về sau, Suy Thần trầm mặc một chút hỏi đạo; "Vậy nguoi vì cái gì không đáp ứng, sợ ta trở về về sau, nguoi không làm xong sao?"

Nghe 'Liễu Vĩnh' trầm mặc 'Suy Thần' dừng lại một chút nói đạo; "Kỳ thật còn có một cái phương pháp, liền xem như ta rời đi, nguoi cũng có thể giúp người khác uốn nắn tướng mạo. "

"Còn có loại phương pháp này?"

Liễu Vĩnh kích động trong nháy mắt la lên lên tiếng, dẫn trong xe hơn hai mươi tên hành khách ghé mắt. Hướng về đồng đạo mất hiện dị sắc người lúng túng cười cười, Liễu Vĩnh bình phục một cái nổi lòng về sau, ở trong lòng hỏi đạo; "Phương pháp gì?"

"Phương pháp này nguoi bắt lợi, nguoi tốt nhất vẫn là đừng nghe rồi, không phải nguoi hội hết sức xoắn xuýt!"

Suy Thần, để Liễu Vĩnh trầm mặc, nhưng hẳn vẫn là không nhận được hỏi đạo; "Nguoi nói một chút?"

"Kỳ thật rất đơn giản, chúng ta ký kết khế ước điều kiện, chính là tại nguoi giúp ta hoàn thành nhiệm vụ về sau, ta có thể mượn nhờ thiên địa pháp lực trợ giúp nguoi thực hiện một cái nguyện vọng, mà nguoi lựa chọn là trở nên đẹp trai, cho nên nguoi trở nên đẹp trai cùng ta cho bọn hẳn biến hình khác biệt, nguoi là từ nhục thể đến linh hồn biến hình, nói cách khác nguoi vô luận tại loại tình huống nào đều là bây giờ bộ này Anh Tuấn tướng mạo... . "

Suy Thần lời còn chưa dứt 'Liễu Vĩnh' liền đem đối phương đánh gãy đạo; "Có phải hay không nếu như ta từ bỏ nguyện vọng này, liền có khả năng thu hoạch được cho nguoi ta chính dung pháp lực?"

"Là. "

Nghe được Suy Thần xác thực trả lời 'Liễu Vĩnh' trầm mặc, hẳn có để người khác hạnh phúc nguyện vọng là không giả, nhưng tiền đề là chính hẳn đầu tiên không nhận tướng mạo làm phức tạp, mà nếu để cho hẳn bỏ qua mình thành tựu người khác, hẳn còn không có có vĩ đại như vậy, nhất là hẳn tự mình trải qua loại kia xem thường.

Ngay cả vượt quá giới hạn, cũng đều có thể tìm ra nguoi quá xấu lấy cớ, loại kia khổ cực thống khổ nhân sinh, căn bản cũng không phải là người bình thường có thể chịu được, bằng không Liễu Vĩnh lúc đầu cũng không sẽ lựa chọn lấy tự sát phương thức kết thúc sinh mệnh của mình rồi.

"Ai, Liễu Vĩnh!"

Một tiếng chào hỏi đánh vỡ 'Liễu Vĩnh' trầm mặc, ngẩng đầu phát hiện là tướng mạo tinh xảo lý Tuyết Mai về sau 'Liễu Vĩnh' lập tức đứng lên; "Là người a, cũng trở về nhà sao, ngồi cái này a?" Nói Liễu Vĩnh đứng lên.

'Liễu Vĩnh' đứng lên, để tướng mạo tinh xảo lý Tuyết Mai sững sờ, nội tâm cảm thấy; "Liễu Vĩnh cái này một nhà đều là quái nhân?" Cũng khó trách 'Lý Tuyết Mai' nói thâm, dù sao dưới cái nhìn của nàng, bây giờ Liễu Vĩnh là Suy Thần, nhưng ở nàng chào hỏi dưới, trong mắt nàng Liễu Vĩnh không có đứng lên thậm chí đều không có lý hội nàng, ngược lại là Liễu Vĩnh Anh Tuấn đường đệ đứng lên, cái này không đều là quái nhân là cái gì.

Cứ việc thì thâm trong lòng, nhưng nàng vẫn là rất tự nhiên ngồi xuống 'Liễu Vĩnh' nhường ra vị trí bên trên, dù sao trên xe đã ngồi đầy, nàng được không muốn đứng đây về nhà, nhưng nên nói tạ ơn nàng vẫn phải nói.

Dù sao ở trong mắt nàng Liễu Vĩnh đường đệ, vẫn là để nàng lý Tuyết Mai rất có hảo cảm, cái này không chỉ có là bởi vì đối phương cho mình nhường tòi, còn bởi vì người ta đáng đẹp trai, thế là nàng khách khí nói đạo; "Tạ ơn!" Cùng lúc ra ngoài cùng soái ca lôi kéo làm quen bản năng, nàng nhỏ giọng cùng Liễu Vĩnh nói thâm đạo; "Ca của người Liễu Vĩnh có phải hay không đầu óc bị kích thích rồi?"

Lý Tuyết Mai, để Liễu Vĩnh trong nháy mắt giật mình; "Nguyên lai đối phương là muốn cùng hiện tại Suy Thần chào hỏi". Nghĩ đến kinh lịch lần trước tụ hội sự kiện về sau, hẳn là không có đồng học tại tin tưởng mình là Liễu Vĩnh rồi, Liễu Vĩnh cười khổ về đạo; "Không phải, chỉ là có chút u buồn mà thôi."

Lúc đầu Liễu Vĩnh muốn nói; "Suy Thần nguyên bản liền như thế." nhưng cân nhắc đến đối phương hiện tại hiểu lầm Suy Thần là hắn, sợ vạn nhất mình không có có thể trợ giúp Suy Thần hoàn thành nhiệm vụ biến trở về rồi trước kia đáng về, để người ta nói mình sừ nhân hơn tác quái sẽ không tốt.

"A!" Nghe Liễu Vĩnh nói Suy Thần là u buồn 'Lý Tuyết Mai' lập tức làm làm ra một bộ giật mình đáng về, sau đó nàng làm bộ thần bí nói đạo; "Ta nghe nói nghệ khiết mai cùng từ chán vừa giận rồi, thậm chí nghệ khiết mai đều sa thải rồi Từ gia giới thiệu làm việc."

Không biết người khác nghe được mình nữ thần cùng bạn trai giận rồi hội nghị như thế nào, Liễu Vĩnh dù sao biết mình đang nghe từ chán vừa cùng nghệ khiết mai giận rồi về sau là ngạc nhiên, bởi vì ý vị này hẳn còn có cơ hội.

Lý Tuyết Mai nói những thứ này nữa lời nói thời điểm, một mực tại nghiêng mắt quan sát bên người ngồi 'Liễu Vĩnh' phản ứng, phát hiện đối phương thế mà không có bất kỳ biểu lộ gì đang chơi vui vẻ tiêu tiêu nhạc về sau, thất vọng nghĩ đến; "Cũng thế, lần trước bị sửa chữa thảm như vậy, cũng không dám ở đánh nghệ khiết mai chủ ý!"

"Cái kia nghệ khiết mai bây giờ tại làm gì?"

Đây là Liễu Vĩnh hiện tại cấp thiết muốn phải biết, gấp vẫn là Liễu Vĩnh đường đệ kích động, lý Tuyết Mai sững sờ, sau đó nửa đùa nửa thật nói đạo; "Nếu như không phải Liễu Vĩnh ngay tại bên người, ta thật cho là người chính là Liễu Vĩnh đâu?" Nói xong nàng ra về thần bí nhỏ giọng nói đạo; "Là không phải là muốn nghe được giúp người ca người nói cùng!"

Đối với cái này 'Liễu Vĩnh' đương nhiên gật đầu, cuối cùng Liễu Vĩnh cùng lý Tuyết Mai lẫn nhau lưu lại điện thoại, đối phương đáp ứng đang hỏi thăm đến 'Nghệ khiết mai' xác thực tin tức về sau thông tri hắn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Cô bé áo đỏ

(viết sách tựa như cầu Thần bái phạt đồng dạng, rất là buồn tẻ cùng long đong, cho nên 'Là lạ' hi vọng các vị đọc sách đại thần có thể khê mở người kim chỉ, cho là lạ một chút duy trì, lưu cái nói, cất giữ, là lạ đều hội hết sức cảm kích, nếu như có thể đưa hoa tươi cùng hồng bao, cái kia là lạ ngay tại cái này quỹ lạ rồi. Giống như ta mở đầu nói, viết sách tựa như cầu Thần, Thần Tiên nếu như không cho một điểm nhắc nhở hoặc là ban thưởng, tác giả là không biết mình sách có người hay không nhìn, cho nên các vị đại thần, van cầu các người cho điểm nhắc nhở a!)

Điền tập ở vào Tây hồ phía Tây, nơi một chỗ nhân khẩu đông đúc thị trấn.

Sáng sớm 'Liễu Vĩnh', xuất hiện tại vị ở thị trấn bên trên chủ đạo bên trên, xuyên qua cùng nhau đạo dậy sớm thân ảnh 'Liễu Vĩnh' khoe miệng lộ ra ý cười, hẳn còn nhớ rõ đến trường lúc hắn cũng là lúc này trên đường đi qua nơi này, sau đó đi tìm cách trường học rất gần, nhưng lại mỗi lần đều cần mình gọi mới mặc quần áo rồi giường Vu Bồng.

Ngồi đến khi đó trăng cảnh, hần lại nghĩ tới cái kia đi theo phía sau hần, mỗi lần nhìn xem hần ngoặt hướng Vu Bằng nhà đều hội khí đậm chân bím tóc đuôi ngựa nữ hài, năng công đáng yêu KT mèo túi sách một bước vừa quay đầu lại tinh tế thần ảnh.

Khinh khinh thờ dài 'Liễu Vinh' trong nháy mắt quay đầu rống to; "Tại đại bàng, tại đại bàng. "

Tầng hai kiểu cũ trên tiểu lâu một gian đang đóng cửa sổ theo 'Liễu Vinh' kêu to bị bá một tiếng kéo ra, cũng lập tức 'Rầm rầm' vút xuống đến một quyển sách, kém chút đập trúng Liễu Vinh.

May mắn 'Liễu Vinh' sớm có phòng bị đang kêu xong sau, liền xa xa né tránh.

Về sau 'Liễu Vinh' nhặt lên 'Vu Bằng' vút xuống tới sách vở, nhìn một chút bị xé toang bìa sách, sau đó tùy tiện lật ra một tờ, phát hiện bên trong rất nhiều im lặng tuyệt đối cùng 'A' 'Ân' chờ chữ về sau, lắc đầu khép lại sách vở nói thầm; "Tại tiểu tử, ngươi nên tìm người bạn gái, luôn nhìn dạng này sách đối thân thể được không tốt!" Cứ việc miệng nơi dạng này nói thầm, Liễu Vinh trên tay lại đưa nó ôm vào trong lòng.

Lúc này 'Vu Bằng' nhà cửa phòng được mở ra, mặc đồ ngủ híp mắt 'Vu Bằng' mở cửa về sau cũng không cùng 'Liễu Vinh' chào hỏi, trực tiếp liền hướng vào phía trong đi, cũng cũng không quay đầu lại nói đạo; "Nữ thần của ta, lập tức trả lại cho ta. "

Nghe 'Vu Bằng' nói như vậy 'Liễu Vinh' túm ra thăm dò lên sách vở nói đạo; "Cái này cái gì niên đại ngươi còn nhìn cái này?"

"Ngươi biết cái gì. " Vu Bằng khinh bỉ nói đạo; "Có nội hàm người đều là đọc sách. "

Đối với cái này 'Liễu Vinh' phụ họa về đạo; "Là, là, có nội hàm người đều là đọc sách, sách này thật sự là quá tốt, cổ nhân nói trong sách tự có Nhan Như Ngọc, ngươi cũng không dùng cưỡi lão bà, buổi tối nhìn xem sách này, muốn cưỡi rừng chí linh cưỡi rừng chí linh, muốn cưỡi Phạm Băng Băng cưỡi Phạm Băng Băng, thật tốt. "

Nghe 'Liễu Vinh' nói như vậy, 'Vu Bằng' quay đầu ôm 'Liễu Vinh' hèn mọn nói đạo; "Nếu không thế nào vẫn là ngươi hiểu ta đâu, cái gọi là anh hùng sở kiến lược đồng, nói chính là ta hai. "

Liễu Vinh lạnh run đầy ra Vu Bằng, khoát tay nói đạo; "Ta không phải anh hùng, ta không phải a!"

Đi theo 'Vu Bằng' trực tiếp đi vào hần có chút xóc xệch gian phòng, Liễu Vinh bắt đầu thoát áo khoác, hần cái dạng này, đề đã nằm vật xuống trên giường 'Vu Bằng' vào trong chen lấn chen.

Vu Bằng cái này để không gian động tác, trong nháy mắt để căn này trong phòng cơ tình bắn ra bốn phía.

Đối với cái này 'Liễu Vinh' lắc đầu, trực tiếp từ áo khoác bên trong trong túi túm ra nhất điệp điệp tiền, sau đó 'Đếm lấy số' ném đến Vu Bằng trên giường, thẳng đến đếm tới mười một thời điểm, Vu Bằng mới một cái nhảy lên rống đạo; "Làm gì, muốn mua thân a, nói cho ngươi bản đại gia bản nghệ không bán thân. " nói 'Vu Bằng' nắm lên trong đó một chồng trực tiếp liền ném còn cho 'Liễu Vinh' .

Đối với người bạn này tính tình 'Liễu Vinh' hiểu rõ, thế là hần không chút khách khí, trực tiếp từ lúc ra cửa sổ đem cái kia một xấp tiền ném ra ngoài.

Liễu Vinh động tác, thẳng đem Vu Bằng khí kêu to, cũng giày cũng không có mặc chân trần chạy ra ngoài, lấy sau cùng lấy cái kia chồng tiền, Vu Bằng hùng hùng hổ hổ đi đến lâu gọi đạo; "Đây chính là tiền, ném loạn là phạm pháp, tiểu tử ngươi muốn ngồi lao có phải hay không. "

Cuối cùng 'Vu Bằng' thu cái kia chồng tiền, đến bắt đầu đến cuối cùng không có hỏi 'Liễu Vinh' tiền là làm sao tới, nhưng lại cấp tốc mặc quần áo đứng dậy, lôi kéo Liễu Vinh đi vào đầu đường cửa hàng bánh bao ăn điểm tâm.

Không dùng 'Vu Bằng' chào hỏi, sau khi xuống xe 'Liễu Vinh' rất nhàn nhuyển muốn rồi hai bát canh trứng, cùng hai lồng bánh bao, sau đó hai người thăm dò tươi quả ớt ăn bánh bao, trò chuyện mấy năm này riêng phần mình lòng chua xót kinh lịch.

Cuối cùng không biết là ai đề nghị chuyển rượu, thế là lão bản liền thật cho hai người chuyển đến rồi một rượu bia.

Liền bánh bao uống rượu, giờ khắc này hai người dường như về tới thiếu niên, nói riêng phần mình lòng chua xót giữ lại nước mắt, lại lẫn nhau giải thích là bị quả ớt cùng rượu sặc.

Không chút huyền niệm nơi đó bên trên năm mười mấy con không chai bia thời điểm, hai người trò chuyện lên nghề khiết mai, Vu Bằng nói cho Liễu Vinh lúc đầu hần đưa sau khi hần rời đi, gặp được nghề khiết mai, đối phương nói là đưa bằng hữu, Vu Bằng không tin, bởi vì không sẽ có bất kỳ người hội đề nghề khiết mai khóc mất đồ.

Giảng đến tận đây 'Vu Bằng' mắng to 'Liễu Vinh' hỗn đản, cũng trịnh trọng nói để Liễu Vinh đem nghề khiết mai đuổi trở về. Đang Liễu Vinh nói đối phương bên người có 'Cổ tiền công tử' về sau, Vu Bằng kém chút nhấc bàn.

Giờ khắc này 'Liễu Vinh' mới biết đạo 'Vu Bằng' nguyên lai vẫn luôn ưa thích 'Nghề khiết mai', cái này khiến hần trong nháy mắt hóa đá, còn nhớ rõ lúc đầu đến trường lúc Vu Bằng viết rồi một phong không có kí tên tin, để hần giao cho nghề khiết mai.

Về sau hần liền cùng nghề khiết mai ở cùng một chỗ, lúc đó Vu Bằng còn cười nói; "Liễu Vinh tiểu tử ngươi chính là loài lừa không kéo ngươi một bước ngươi chính là không sẽ đi. "Bây giờ nghĩ lại, lúc đầu lá thư này hần là hần cho mình viết, nhưng lại bị hần cùng nghề khiết mai hiểu lầm rồi, có thể nghĩ Vu Bằng tiểu tử này ngay lúc đó phiền muộn.

Hai người cuối cùng không biết là làm sao trở về, dù sao Vu Bằng xe, là một ngày sau đó mới đi tiệm tạp hóa ra. Theo nghe tiệm tạp hóa lão bản nói lúc đó hai cái đại nam nhân là lẫn nhau ôm ấp lấy đường tắt nửa cái đường phố đi trở về đi.

Ngắm lại cảnh tượng lúc đó, liền để hai người e lệ, càng làm cho hai người quyết định quên rồi đoạn này không thoải mái chuyện cũ chính là, đang hai người tình rượu đứng dậy thời điểm, là 'Đỏ' trắng trơn, cứ việc song phương đều kiểm tra một chút, không có phát giác cái gì khó chịu, nhưng nghĩ đến lẫn nhau bị một đại nam nhân cho ngủ, vẫn là buồn nôn ghê gớm. Vu Bằng thậm chí cuồng hồng, về sau không nguyện ý tại nhìn thấy Liễu Vĩnh. Đối với cái này Liễu Vĩnh dẫn theo dây lưng quần trực tiếp đã chạy ra Vu Bằng cửa phòng.

Cùng với trời chiều đầy trời thái hà 'Liễu Vĩnh' đầu óc choáng váng về đến nhà trước, ngay tại hần chuẩn bị rảo bước tiến lên đại môn thời điểm cùng nhau người mặc áo đỏ thân ảnh cấp tốc đi ra, trực tiếp cùng Liễu Vĩnh đụng cái đây còi lòng.

Liễu Vĩnh vừa muốn nói 'Xin lỗi' bị hần đụng vào 'Áo đỏ thân ảnh' không biết là ra ngoài phần nộ, vẫn là cái khác tâm tình gì nguyên nhân, vọt thẳng miệng mắng đạo; "Ngươi người này không mọc mắt a!"

Lắc lắc có chút u ám đầu não 'Liễu Vĩnh' nhìn về phía cô gái trước mặt, tinh xảo khuôn mặt, co lại tóc đen, vóc người cao gầy, phối hợp dễ thấy áo đỏ, làm cho đôi phương nhìn rất là đẹp mắt, nhưng chính là mở miệng nói bần, phá hủy mỹ cảm, để Liễu Vĩnh lắc đầu tâm đạo; "Cũng không biết là ai nhà cô nương hung ác như thế, nếu như bị một cái trung thực nam tử cưới, thì còn đến đâu. "

"Ngươi dao động cái gì đầu!"

Cô bé áo đỏ hiển nhiên xem hiểu rồi Liễu Vĩnh lắc đầu ý tứ, cái này khiến nàng vốn là bởi vì Liễu Vĩnh tướng mạo mà hơi thu liễm hung tướng, lập tức lần nữa triển lộ, trực tiếp ngưng mỹ chất vẫn Liễu Vĩnh dao động cái gì đầu.

Bởi vì là tại cửa nhà mình trước 'Liễu Vĩnh' tựa hồ cảm thấy có chủ trận ưu thế, trực tiếp ngẩng đầu đạo; "Làm sao ngươi từ nhà ta đi ra đụng vào ta, còn mắng ta, liền không cho phép ta có chút bản năng phản ứng!"

Cô bé áo đỏ vốn là kiêu căng lấy cúi đầu muốn châm chọc Liễu Vĩnh, nhưng ở nghe được Liễu Vĩnh nói đây là nhà mình về sau sững sốt, cuối cùng có chút không xác định hỏi đạo; "Ngươi là Liễu Vĩnh?" Tại Liễu Vĩnh gật đầu về sau, cô bé áo đỏ trong nháy mắt "A" rồi một tiếng, sau đó chạy vội về trong phòng.

"A!"

Liễu Vĩnh học được hạ đôi phương kinh ngạc biểu lộ, sau đó trực tiếp đi vào viện tử. Cái này lúc mẹ của mình Thôi Phương nghe tiếng đi ra, sau đó vịn 'Liễu Vĩnh' nhũ mày đạo; "Làm sao uống rượu?" Nhưng sau đó liền cười híp mắt hi hi lời kéo 'Liễu Vĩnh' bước nhanh đi vào phòng khách.

Trong phòng khách trên ghế sa lon này lúc đang có năm tên nam nữ ngồi hoặc hút thuốc lá hoặc uống trà. Trong đó ngoại trừ Liễu Vĩnh phụ thân Liễu Khuê bên ngoài, còn có Liễu Vĩnh Nhị cửu một tên tướng mạo cùng Thôi Phương rất là tương tự lông mày rậm nam tử, Liễu Vĩnh Nhị cửu mẹ một tên xem xét chính là miệng lưỡi bén nhọn tuấn tú phụ nữ, về phần mặt khác một đôi bốn mươi có hơn vợ chồng 'Liễu Vĩnh' liền không nhận ra. Mà 'Cô bé áo đỏ' này lúc chính có chút ngượng ngừng đứng ghế sofa phía sau trông thấy 'Liễu Vĩnh' tiến đến mặt thế mà 'Bá' liền đỏ lên.

Cô bé áo đỏ thần thái, để Liễu Vĩnh rất là kinh ngạc, đang cùng mình Nhị cửu Nhị cửu mẹ chào hỏi, cũng tại Thôi Phương giới thiệu kêu mặt khác một đôi không quen biết vợ chồng 'Vương thúc' 'Di Vương' về sau, Liễu Vĩnh liền muốn lên lầu, lại bị Thôi Phương một thanh kéo lại.

Sau đó 'Thôi Phương' cười đối họ Vương vợ chồng nói đạo; "Tiểu hài tử không hiểu chuyện, lần thứ nhất có thể là có chút xấu hổ. " sau đó Thôi Phương quay đầu đối Liễu Vĩnh trừng mắt nói đạo; "Còn không mau cho người đi Vương Vương thúc rót cốc nước. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Trêu đùa

(viết sách tựa như cầu Thần báii Phật đồng dạng, rất là buồn tẻ cùng long đong, cho nên 'Là lạ' hi vọng các vị đọc sách đại thần có thể khê mở người kim chỉ, cho là lạ một chút duy trì, lưu cái nói, cất giữ, là lạ đều hội hết sức cảm kích, nếu như có thể đưa hoa tươi cùng hồng bao, cái kia là lạ ngay tại cái này quỹ lạ rồi. Giống như ta mở đầu nói, viết sách tựa như cầu Thần, Thần Tiên nếu như không cho một điểm nhắc nhở hoặc là ban thưởng, tác giả là không biết mình sách có người hay không nhìn, cho nên các vị đại thần, van cầu các người cho điểm nhắc nhở a!)

"Không phải có nước sao?"

Liều Vinh nhìn xem cái gọi là 'Vương thúc' 'Di Vương' cái ly trước mặt, nội tâm nói thầm. Bất quá, hắn vẫn là hết sức thuận theo nghe theo mẫu thân mệnh lệnh một lần nữa cho cái gọi là 'Vương thúc' đi Vương 'Hai người riêng phần mình rót một chén nước, sau đó tại đối phương hai người không hề có thành ý không dùng không dùng bên trong, khách khí đạo; "Hắn là, hắn là. "

Liều Vinh thân cao tướng mạo, cùng sau khi đi vào thái độ, để Vương thị vợ chồng càng xem càng hài lòng, nhất là 'Liều Vinh' cho hai người ngược lại qua nước trà về sau, loại này hài lòng đạt đến đỉnh điểm, thế là vợ chồng hai người liếc nhau, sau đó từ 'Di Vương' mở miệng đạo; "Ai, chúng ta là không có có ý kiến gì, bất quá người trẻ tuổi có người tuổi trẻ ý nghĩ, nếu không để bọn hắn khắp nơi, khắp nơi. "

Di Vương vừa thốt lên xong, Liều Khuê cùng Thôi Phương khoe miệng liền trong bụng nở hoa, mà Liều Vinh Nhị cữu mẹ càng là âm thanh nói đạo; "Nàng cô, người cái này cần phải cho người huynh đệ bắt cái cá chép lớn. "

Lời nói nghe được cái này 'Liều Vinh' xem như minh bạch rồi, cứ việc trước đó hắn có chỗ suy đoán, nhưng vẫn là không có nghĩ đến thế mà nhanh như vậy, dù sao hôm qua giống như mẫu thân mình mới nửa đùa nửa thật đề cập tới đây miệng, hôm nay thế mà liền an bài ra mất.

Cứ việc nội tâm có chút hơi buồn bực bị mẫu thân mình làm cái đột nhiên tập kích, nhưng 'Liều Vinh' được không biết như cầu huyết kịch truyền hình bên trên loại kia nam chính trò đùa quái đản đồng dạng để song phương phụ mẫu khó chịu ý nghĩ, mà là hết sức thuận theo cười ngây ngô.

Cuối cùng cười ngây ngô Liều Vinh cùng thẹn thùng cô bé áo đỏ bị song phương phụ mẫu đẩy ra viện tử, Mỹ kỳ danh để Liều Vinh mang theo nữ hài nhìn xem Tây hồ phong cảnh. "Trời cũng sắp tối rồi nhìn cái Quỷ phong cảnh?" Liều Vinh bị mẫu thân đẩy ra về sau nói thầm.

Bắt đầu mấy bước bởi vì cân nhắc đến khoảng cách gia đình quá gần, song phương đều hết sức khách chế, nhưng chờ đi ra một đoạn ngắn khoảng cách về sau, nữ hài về mặt ngượng ngùng không có rồi, hơi đạt được đầu cùng ngóc lên tới, cũng trừng mắt nàng đôi mắt to xinh đẹp nhìn từ trên xuống dưới Liều Vinh mặc, sau đó cười khẩy đưa tay chỉ Liều Vinh nói đạo; "Uy, ta cho người biết không muốn có ý đồ với ta biết không?"

"Người khác tôn kính ta, ta lấy lễ đãi chi, người khác không tôn kính ta, thật không tiện ta cũng đồng dạng về chi. " đây là 'Liều Vinh' trước đó thân là nam nhân xấu xí có cuối cùng tôn nghiêm ranh giới cuối cùng, cho nên đối mặt 'Cô bé áo đỏ' vênh vang đắc ý, Liều Vinh trực tiếp 'Hừ hừ' rồi hai tiếng.

Liều Vinh 'Hừ hừ' để cô bé áo đỏ tức giận, bởi vì điều này đại biểu đối nàng xem thường, đây là nàng tuyệt đối không thể tiếp nhận, thế là nàng trong nháy mắt mày liễu đứng đây trừng mắt Liều Vinh nói đạo; "Liều Vinh, người có ý tứ gì, đừng tưởng rằng cha mẹ của ta đồng ý, bà mối cường ngạnh, ta liền hội đi theo người, người cũng không nhìn một chút nhà người tình huống như thế nào, ở tại nơi này a vắng vẻ góc chết, đòi tiền không có tiền, muốn người 'Lúc đầu đoạn này hắn là muốn người không ai, nhưng Liều Vinh tướng mạo thực sự để nữ hài không thể trừng mắt nói lời bịa đặt, thế là dùng một chút nhảy qua nói tiếp đi đạo' muốn học lịch không có trình độ, người dựa vào cái gì cưới ta, lại dựa vào cái gì nuôi ta. "

"Nói xong rồi?"

Liều Vinh 'Không có chút nào gọn sóng' nhìn xem 'Cô bé áo đỏ' thấy đối phương không có để ý chính mình, trực tiếp phối hợp hỏi đạo; "Nhà người ở cái kia?"

'Cô bé áo đỏ' bị câu nói này hỏi ế trụ, bởi vì nhà nàng ở cũng lệch, nhưng nàng là nữ hài, tướng mạo lại xinh đẹp, cho nên lệch điểm có cái gì, thế là nàng về đạo; "Nhà ta lệch làm sao vậy, nhà ta ta lại có thể gả đi, nhà người lệch người có thể lấy được giống ta xinh đẹp như vậy nữ hài sao?"

Đối với cái này 'Liều Vinh' nhìn một chút ngày, sau đó trực tiếp về đạo; "Ta nói là, nhà người ở đâu, đã trễ thế như vậy, nếu không người về trước đi!" Nói xong 'Liều Vinh' lấy điện thoại cầm tay ra tự mình cho 'Vu Bằng' gọi điện thoại, sau đó mấy phút đồng hồ sau một cỗ 'Màu lam Ford Fox' ra.

Liều Vinh chỉ vào ngồi đang điều khiển thất 'Vu Bằng' đối trọng mắt hốc mồm cô bé áo đỏ nói đạo; "A, thấy không, soái ca, có xe, có phòng, bao công đầu, thù hạ trên dưới một trăm người, trong nhà phụ mẫu đều là làm ăn, các người tâm sự. "

"Liều Vinh, người quá mức. "

Cô bé áo đỏ nghiêng răng nghiêng lợi, nàng không nghĩ tới Liều Vinh không chỉ có cho nàng gọi tới một chiếc xe, còn trực tiếp cho mình giới thiệu một tên phù hợp nàng yêu cầu đối tượng, cái này là muốn làm gì, muốn nhìn người ta nam thần có thể hay không coi trọng nàng, muốn nhìn nàng xấu mặt sao, Liều Vinh người quá âm hiểm.

Mà này lúc ngồi đang điều khiển thất 'Vu Bằng' thì là một mặt được vòng, cũng nghi hoặc đạo; "Liều Vinh, người cái này tình huống gì?"

Đối với cái này 'Liều Vinh' trực tiếp quay đầu Hướng gia đi, cũng về đạo; "Đưa mỹ nữ về nhà!" Sau đó còn ngang rồi ngang tay nói đạo; "Cái kia mặc đồ đồ phục, ta cũng không biết đạo người gọi cái gì, bất quá cũng không cần biết, chó đều bày. "

"Người!"

'Cô bé áo đỏ' dậm chân, nàng đột nhiên cảm thấy tâm linh bị thương tổn, mình tốt xấu còn biết tên của đối phương, đối phương lại ngay cả danh tự đều chẳng muốn biết mình, cái này thật sự là tổn thương rồi tự tôn của nàng.

"Lên xe a mỹ nữ. " gặp Liều Vinh đi ra một khoảng cách đại khái nhìn ra tình huống 'Vu Bằng' một mặt buồn cười nhìn xem dậm chân nhưng lại không thể làm gì cô bé áo đỏ chào hỏi đạo, tâm đạo; "Liều Vinh, tiểu tử người quá xấu rồi, bất quá thật sự là bạn thân của ta, phía dưới nhìn ca ca cho người biểu diễn. "

"Ta không ngồi!"

Cô bé áo đỏ thái độ hết sức kiên quyết, cứ việc Vu Bằng điều kiện bị Liễu Vĩnh tự thuật để nàng tâm động, nhưng nàng tức giận, sinh khí nên bày ra sinh khí tư thái, người để cho ta ngồi ta an vị, vậy ta rất không mặt mũi.

"Thật không ngồi?"

Vu Bằng lắc lắc có chút choáng đầu phối hợp nói đạo; "Mỹ nữ người nhưng nhìn hết rồi, đây là ngã tư đường, một ít lão nhân chết về sau, đều là tại cái này nấu khi còn sống quần áo cái gì, người không ngồi ta có thể đi, dù sao ta sợ hãi. " nói Vu Bằng cửa xe vừa đóng, liền một cước đem chân ga giẫm âm âm vang.

'Cô bé áo đỏ' vốn còn muốn quật cường một cái, dù sao mình bị Liễu Vĩnh đùa nghịch như vậy thật mất mặt, tại cái này soái ca trước mặt vẫn là muốn tìm về một chút, nhưng nàng nghe xong Vu Bằng tự thuật, trong nháy mắt gan liền rét lạnh. Nhất là nghe được Vu Bằng nói sợ hãi muốn đi, nàng lập tức hoảng hồn, cho nên ở chỗ bằng đạp cần ga một cái về sau, nàng cái gì cũng không lo được cuống quýt kêu to; "A, chỗ đi. "

La lên về sau 'Cô bé áo đỏ' lại phát hiện Vu Bằng cứ việc chân ga giẫm vang động trời, xe lại không có động một tia, cái này khiến nàng biết bị lừa rồi, cứ việc này lúc trời đã tối xuống dưới, nhưng cô bé áo đỏ vẫn là cảm giác được mình gương mặt màu đỏ bừng, nếu như không phải thực sự sợ hãi, cũng sợ hãi đối phương đem mình nhét vào cái này khiến nàng sợ hãi địa phương, nàng tuyệt đối hội quay người rồi đi.

Cuối cùng tại 'Vu Bằng' giống như cười mà không phải cười bên trong 'Cô bé áo đỏ' xóa xóa ngồi lên xe.

'Ford Fox' dựa theo 'Liễu Vĩnh' an bài, chờ 'Cô bé áo đỏ' trở lại Liễu Vĩnh nhà, nói liền cô bé áo đỏ phụ mẫu chuẩn bị đem ba người đưa về nhà, lúc đầu chuyện này đến đây nên kết thúc, nhưng Vu Bằng nghĩ đến tính tình tốt Liễu Vĩnh thế mà đều bị cô bé áo đỏ khí rồi đi, có thể thấy được cô bé áo đỏ đến cỡ nào để cho người ta chán ghét, thế là quyết định cho cô bé áo đỏ thêm điểm phiền não.

Thế là 'Vu Bằng' vừa lái xe, một bên tự mình trên xe không ngừng tự thuật 'Liễu Vĩnh' quang huy lịch sử, từ Liễu Vĩnh bởi vì trong nhà không có tiền mà bỏ qua việc học dứt khoát đi phấn đấu, đến đang đi làm phấn đấu bên trong không ngừng học tập kỹ thuật tri thức, đến cuối cùng rốt cục công phu không phụ lòng người trở thành rồi một công ty quản lý, toàn bộ quá trình Vu Bằng đem Liễu Vĩnh tự thuật thành một cái kiên nghị trên sự nỗ lực tiến thanh niên nhiệt huyết, thẳng nghe Vu Bằng chính mình cũng cảm động không hiểu, kia liền càng dừng đề cập cô bé áo đỏ cha mẹ, đều nhanh chảy ra nước mắt.

Nhưng cái này cũng chưa hết, còn có cuối cùng một đoạn, cũng là trọng yếu nhất một đoạn, cái kia chính là 'Liễu Vĩnh' cân nhắc đến phụ mẫu dần dần tăng lớn tuổi tác, quyết tuyệt bỏ mê người làm việc, dứt khoát quyết định trở lại quê quán làm bạn phụ mẫu.

Đương nhiên hẳn sau khi trở về cũng không phải là cái gì cũng không có làm, tại trở về ngày thứ hai ngay tại Khai Dương nhân dân trên đường mở một nhà chính dung bệnh viện, đầu tư gần trăm vạn, sinh ý gọi là một cái nào nhiệt, một ngày đều là tiểu thập vạn doanh thu.

Dù sao chính là có thể kinh thời, thẳng đem Liễu Vĩnh thổi trên mặt đất khó tìm trên trời ít có, ai bỏ lỡ liền là ai nhân sinh một tổn thất lớn, mới tính kết thúc.

Lần này nhưng làm cô bé áo đỏ phụ mẫu trấn trụ, nguyên bản hai người còn chẳng qua là cảm thấy Liễu Vĩnh đứa nhỏ này đáng đáp tốt bây giờ thế mà còn là như thế một cái có bản lĩnh cũng hiểu thuận hải từ, vậy đơn giản là hoàn mỹ con rể a, cái này khiến bọn hắn trên xe liền bắt đầu 'Bách trào cào tâm' hận không thể lúc đó liền hỏi một chút cô bé áo đỏ cùng Liễu Vĩnh nói chuyện thế nào, thảo luận một chút lúc nào đính hôn kết hôn.

Này lúc duy nhất thanh tỉnh chính là cô bé áo đỏ, trực giác của nàng cảm thấy Vu Bằng nhất định là nói láo, thế là nàng thỉnh linh trực tiếp hỏi đạo; "Hắn có bản lĩnh như vậy vì cái gì không mua chiếc xe!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 32: Tự tiện làm chủ

(viết sách tựa như cầu Thần báii phạt đồng dạng, rất là buồn tẻ cùng long đong, cho nên 'Là lạ' hi vọng các vị đọc sách đại thần có thể khẽ mở người kim chỉ, cho là lạ một chút duy trì, lưu cái nói, cất giữ, là lạ đều hội hết sức cảm kích, nếu như có thể đưa hoa tươi cùng hồng bao, cái kia là lạ ngay tại cái này quỳ lạy rồi. Giống như ta mở đầu nói, viết sách tựa như cầu Thần, Thần Tiên nếu như không cho một điểm nhắc nhở hoặc là ban thưởng, tác giả là không biết mình sách có người hay không nhìn, cho nên các vị đại thần, van cầu các người cho điểm nhắc nhở a!)

Đưa tiễn 'Cô bé áo đỏ' một nhà, 'Liễu Vĩnh' lập tức bị 'Thôi Phương' kéo vào phòng khách, sau đó một mặt hưng phấn hỏi đạo; "Thế nào, thế nào, có

hay không có cùng con gái người ta cọt sát ra hóa hoa?"

Đối với vấn đề này, nhất là ngay trước người tiến cử 'Nhị cữu thối rộng nghiệp' 'Nhị cữu mẹ vương lệ' mặt 'Liều Vĩnh' thật không biết trả lời như thế nào, chẳng lẽ nói thẳng con gái người ta đã hung hãn, lại bá đạo, đồng thời còn nhìn không bên trên mình cùng cái gia đình này sao! Như thế không phải có chút quá đau đớn mẫu thân mình tự tôn, không chừng cảm giác tâm linh thụ thương tổn thương mẫu thân hội cùng Nhị cữu Nhị cữu mẹ âm ỉ lên.

Gặp 'Liều Vĩnh' một bộ gương mặt nói không ra lời đáng về 'Vương lệ' trực tiếp giương nạng cái kia khinh bạc bờ môi, đối 'Thôi Phương' nói đạo; "Tỷ, người đừng như vậy nóng vội, nhờ hải tử hay là cần mình hơn tiếp xúc một chút, ta có thể cùng người nói như vậy, chỉ cần Liều Vĩnh có thể coi trọng con gái người ta, huynh đệ người có chín mươi phần trăm nắm chắc có thể làm cho người ta đồng ý làm vợ người, bất quá Liều Vĩnh cũng hẳn là không biết nhìn không thương nhân nhà, dù sao ta mình điều kiện ở đâu bày biện. " phía dưới cứ việc 'Vương lệ' không có đi ra, nhưng tiềm ẩn ý tứ vẫn là tại nói cho Liều Vĩnh, nhà ta điều kiện cũng không phải tốt bao nhiêu, không muốn đặt tiêu chuẩn vượt quá khả năng.

Vương lệ nói vừa xong 'Thôi Phương' lúc đó sắc mặt cũng có chút không thích, nếu không phải hôm nay nạng tâm tình tốt tuyệt đối phải cùng đối phương trên đỉnh đầy miệng; "Cái gì gọi là ta Liều Vĩnh liền không thể nhìn không thương nhân nhà, ta Liều Vĩnh kém a, ta Liều Vĩnh là trên thế giới đàn ông tốt nhất, muốn thân cao, có chứa cao, muốn tướng mạo, có tướng mạo, bây giờ còn có sự nghiệp của mình, ta so với ai khác cũng không kém. "

"Đúng vậy a, Tiểu Vĩnh người muốn cùng người ta hảo hảo tiếp xúc, cái này Vương gia cô nương ta còn hiểu rõ, mặc dù tính tình có chút mạnh hơn, nhưng mạnh hơn tốt, đem tới làm gì đều không biết ăn thiệt thòi, cho nên có một số việc, nếu như không phải quá phận, người liền nhường nhịn một chút, dù sao người ta là cô nương, còn nữa nói ta tuổi tác cũng không nhỏ, bây giờ nói thân cớ nào khó người cũng không phải không rõ ràng, ta gương mặt này dùng lần một lần hai vẫn được, nhiều người ta cũng không nhất định hội hiểu. " Liều Vĩnh Nhị cữu, phụ họa vương lệ, hoàn toàn không có trông thấy Thôi Phương càng ngày càng không thích mặt.

Liều Vĩnh nhìn ngậm lấy điều thuốc Nhị cữu một chút tâm đạo; "Ta mới hai mươi ba, tuổi tác cũng không phải bao lớn a Nhị cữu?"

Cứ việc nội tâm nói thầm, nhưng 'Liều Vĩnh' vẫn là cuống quýt gật đầu về đạo; "Nhị cữu yên tâm, chỉ cần người ta không có ý kiến, ta nhất định không có ý kiến. "

Liều Vĩnh tại tương lai không lâu liền hội vì câu nói này hối hận không thôi, bởi vì hắn nằm mơ cũng không có nghĩ đến 'Vu Bằng' cho hắn làm một bộ toàn phương vị tuyên truyền, để cô bé áo đỏ phụ mẫu quyết định rồi Liều Vĩnh, buộc cô bé áo đỏ mỗi ngày nhớ tới mặt tìm đến hắn. Đương nhiên cái này tại người khác xem ra là diễm phúc, nhưng Liều Vĩnh liền không nghĩ như vậy rồi, cụ thể vì cái gì, hiện tại trước không nhắc tới.

Nói được loại tình trạng này, tiếp xuống liền nên là hi khí dương dương gia yến rồi, nhưng bị vương lệ cùng huynh đệ mình mấy câu nói hoàn toàn không có rồi tâm tình Thôi Phương, một chút cũng không có muốn lưu thối rộng nghiệp cùng vương lệ ý tứ, cuối cùng vẫn là 'Liều Vĩnh' cho phụ thân của mình nháy mắt phía dưới 'Liều Khuê' mới cuống quýt chào hỏi 'Thôi Phương' tranh thủ thời gian bụng thức ăn lấy rượu.

Cuối cùng rót nửa bình 'Hải chi xanh' thối rộng nghiệp tại vương lệ nâng đỡ, ngồi lên hắn Trường An bánh mì, tại 'Hồng học, hồng học' vang động bên trong rời đi.

Nhìn hai người rời đi, Thôi Phương mới đưa chính tại thu thập đĩa hướng trên mặt bàn ném một cái, phát ra 'Đình đương' một tiếng về sau, tức giận nói đạo; "Cho hắn quản cái gì cơm, nhìn hắn lời kia nói đến, cùng ta nhà Tiểu Vĩnh tìm không thấy nạng dâu giống như, nói cho người, nhà ta Tiểu Vĩnh khi còn bé phía sau cái miệng được cùng một nhóm lớn, tương lai cũng hội cùng một nhóm lớn. "

Ngồi tại bên cạnh bàn, chính nhai lấy một cái đùi gà 'Suy Thần' xem xét tình huống này, lập tức quay người lên lầu, hắn là Thần Tiên, chuyện nhà sự tình, hắn nhưng là mặc kệ hội.

Đưa Nhị cữu rời đi 'Liều Vĩnh' gặp mẫu thân mình phát lớn như vậy lửa con người đảo một vòng cảm thấy cơ hội tới, thế là làm bộ an ủi 'Thôi Phương' thăm dò đạo; "Nếu không ta không đồng ý!"

Nghe 'Liều Vĩnh' nói như vậy, 'Thôi Phương' một mặt không nhanh trong nháy mắt biến mất, chỉ gặp nạng một mặt xóa cười nói đạo; "Ai nha, ta chính là thuận tiện nói một chút, ta cùng người giảng, tiểu cô nương này ta nhìn không tệ, đáng đáp gọi là một cái tình đạo, lợi hại một chút, liền lợi hại một chút đi, ta còn không tin nạng còn có thể đánh người, liền nạng cái kia vốc người, đến lúc đó nhà ta Tiểu Vĩnh còn không phải một bàn tay liền cho nạng đập tới đi. "

Nghe mẫu thân nói như vậy 'Liều Vĩnh' nội tâm thờ dài; "Xem ra lời nói thật tạm thời là không thể nói rồi, không phải mẫu thân nhất định hội không vui. " nhưng nghĩ đến ngày mai đối phương đáp lời, hắn lại cảm thấy vẫn là có cần phải cùng mẫu thân sớm chào hỏi, tình mẫu thân ngày mai biết kết quả về sau càng thêm tức giận.

Nghĩ đến chỗ này 'Liều Vĩnh' đầu tiên cùng mẫu thân trò đùa đạo; "Thôi đi mẹ, cha ta đáng đáp gọi là một cái khỏe mạnh, tuổi trẻ lúc còn luyện qua công phu đầu, người cào hắn thời gian, hắn dám hoàn thủ sao?"

Đứng ở một bên Liều Khuê nghe xong lời này, mặt lúc đó liền đen, tâm đạo; "Tiểu tử người hảo hảo xách ta làm gì?"

Mà Thôi Phương nghe nhi tử nói lời này, lại có chút xóa xóa, cũng đưa tay đánh nhẹ rồi Liều Vĩnh bả vai một cái; "Người đứa nhỏ này, hiểu cái gì, cái này gọi lẫn nhau nhường nhịn, chờ người cùng Vương gia nhà đầu kết hôn, người sẽ biết. "

Lúc này 'Liều Vĩnh' biết, tại không nhắc nhở mẫu thân, đoán chừng ngày mai đối phương đều có thể chuẩn bị cho mình hạ tiểu hải tử mặc quần áo. Muốn hỏi làm gì, đương nhiên là cho nạng tôn trước sớm mua.

"Mẹ, đừng vợ người vợ người, người ta còn chưa nhất định đồng ý đâu?" Liễu Vĩnh tận lực dùng giọng buồn lòng.

"Nàng dám, nàng nếu là dám, ta liền...!"

"Người liền kiêu gì, người được không thể phạm hồ đồ, người ta không đồng ý đó cũng là người ta tự do, người chẳng lẽ còn muốn đi người ta trong nhà náo." Liễu Khuê đánh gãy Thôi Phương, muốn đem Thôi Phương không chính xác tư tưởng uốn nắn.

"Ta đi nói người ta trong nhà náo loạn sao! Nàng nếu là dám không đồng ý, ta liền cho nhà ta Tiểu Vĩnh lại nói một cái tốt hơn!" Thôi Phương đối Liễu Khuê trừng mắt.

Thôi Phương lời kia vừa thốt ra 'Liễu Vĩnh' xem như yên tâm.

Kỳ thật Liễu Vĩnh lo lắng hoàn toàn là dư thừa, không nói Liễu Vĩnh bây giờ tuổi tác còn không tính lớn, giống như nay cái này tướng mạo cùng kiếm tiền năng lực 'Thôi Phương' tuyệt đối không biết vì hắn tìm đối tượng sự tình sâu muộn, về phần tại sao còn như vậy bức thiết, chỉ là ra ngoài một cái làm mẫu thân muốn cho hài tử tranh thủ thời gian lập gia đình phổ thông tâm lý mà thôi.

Nghe mẫu thân lái nhai rồi thời gian không ngắn về sau 'Liễu Vĩnh' ngáp một cái lên lầu, mới vừa đi tới phòng ngủ mình trước cửa, Suy Thần nghỉ ngơi gian phòng liền bị mặc đồ ngủ Suy Thần mở ra, sau đó hướng về Liễu Vĩnh ném qua tới một cái màu đen bỗng nhiên mang cũng nói đạo; "Hôm nay lý như phượng đem trọn cho chính thể giá cả nâng lên rồi gấp ba, cho nên chỉ lấy rồi hai cái tiền đặt cọc." nói xong Suy Thần 'Ba' đóng cửa lại.

Dẫn theo so sánh ngày đầu tiên tựa hồ còn muốn trăm cái túi 'Liễu Vĩnh' có chút không dám tin tưởng đây chỉ là hai người giao nạp tiền đặt cọc, nhưng nghĩ đến bởi vì đề cao giá cả, đưa đến một chút đối với mình tướng mạo không hài lòng, nhưng gia đình bản hàn nam nữ không thể nào tiếp thu được trị liệu, mà qua thống khổ thời gian, Liễu Vĩnh liền tức giận lý như phượng tự tác chủ trương.

Ngày kế tiếp, 'Vị yêu' trong đại sảnh mặc tất chân váy ngắn 'Lý như phượng' chính ngâm nga bài hát kéo lấy địa điểm.

"Nha, tâm tình không tệ a!"

Mang theo Suy Thần đi tới 'Liễu Vĩnh' nói thẳng một câu âm không âm dương không dương, cái này khiến chuẩn bị cùng hắn chào hỏi 'Lý như phượng' rất là nghi hoặc, bất quá nàng không để ý, mà là tùy tiện về đạo; "Đúng vậy a, có việc làm, có chạy đầu, đương nhiên tâm tình hội tốt."

"Hừ"

Đối với cái này 'Liễu Vĩnh' trực tiếp một cái hừ lạnh, sau đó lạnh lùng nói đạo; "Là người muốn đề cao chính dụng giá cả, người hỏi qua ta sao, ai cho người quyền lợi."

Đối mặt chỉ trích 'Lý như phượng' không chút hoang mang về đạo; "Hôm qua gọi điện thoại của người không có đã thông."

Nghĩ đến mình hôm qua trước kia liền uống say cũng cùng Vu Bằng ngủ một ngày 'Liễu Vĩnh' gương mặt hơi đỏ lên, sau đó mặt lại là lạnh lẽo đạo; "Liên xem như không có đã thông, đây cũng không phải là người có thể định, người đem mình làm cái gì rồi, lão bản sao?"

"Lão bản ta ngược lại thật ra ngồi không lên, bà chủ ngược lại là có thể cân nhắc!"

Lý như phượng trả lời một câu để Liễu Vĩnh kém chút học máu, cuối cùng hắn vẫn là hít sâu về sau, mới khiến cho mình tỉnh táo, sau đó một mặt nghiêm túc nói đạo; "Đừng tìm ta cười đùa tí tưng, người cho ta một lời giải thích, nếu không người cũng không cần làm, ta cái này không cần tự tiện làm chủ người." Liễu Vĩnh lần này là thật giận, hắn trước kia là không có làm xí nghiệp kinh nghiệm, nhưng hắn lại biết, một nhà tốt đơn vị, hắn chính lệnh là nhất định phải thống nhất, không phải cái xí nghiệp này nhất định không làm tiếp được. Huống chi Liễu Vĩnh có một loại đối xử nhân sâu sắc chỉ đồng tình, bởi vì hắn trước đó là thuộc về loại người này, cho nên hắn đối với muốn ngăn cản hắn cứu chữa những người này lý như phượng rất là phản cảm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Làm khó dễ tới

(viết sách tựa như cầu Thần báii Phật đồng dạng, rất là buồn tẻ cùng long đong, cho nên 'Là lạ' hi vọng các vị đọc sách đại thần có thể khê mở người kim chi, cho là lạ một chút duy trì, lưu cái nói, cất giữ, là lạ đều hội hết sức cảm kích, nếu như có thể đưa hoa tươi cùng hồng bao, cái kia là lạ ngay tại cái này quỹ lạ rồi. Giống như ta mở đầu nói, viết sách tựa như cầu Thần, Thần Tiên nếu như không cho một điểm nhắc nhở hoặc là ban thưởng, tác giả là không biết mình sách có người hay không nhìn, cho nên các vị đại thần, van cầu các người cho điểm nhắc nhở a!)

Gặp Liễu Vĩnh chăm chú vẻ mặt nghiêm túc 'Lý như phượng' biết nếu như không cho đối phương một cái hài lòng giải thích, đối phương nhất định nói được thì làm được. Mà nàng bây giờ là không muốn bị đuổi đi, bởi vì nàng cũng tìm tới chính mình nhân sinh phượng hướng.

Giống như Liễu Vĩnh nói như vậy; "Muốn cải biến mỗi một cái bởi vì tướng mạo mà thống khổ người. "

Đương nhiên đây cũng là nàng về sau thường đeo tại bên miệng, bất quá tình huống chân thật là, nàng muốn mượn 'Vị yêu' đi hướng nhân sinh của nàng đình phong, đạt được như là tiền tài, danh dự, cùng tôn trọng.

Thế là nàng thu liễm mình nụ cười quyến rũ, một mặt nghiêm túc hỏi đạo; "Liễu lão bản, người là nghĩ liền một ngày như vậy một khách hộ trị liệu, chỉ tạo phúc chúng ta Khai Dương thậm chí chỉ là cả người dân đường cái này một phiên sừ nhân người bệnh, vẫn là muốn càng lớn càng rộng rãi hơn, càng nhiều cứu chữa người cơ hội?"

Đối với cái này Liễu Vĩnh đương nhiên là 'Hừ hừ' hai câu, biểu thị đương nhiên là cái sau.

Thế là 'Lý như phượng' bắt đầu nàng thao thao bất tuyệt du thuyết; "Đầu tiên muốn cứu chữa càng nhiều người, liền phải có một cái càng lớn bình đài, mà bây giờ cái này giống như phòng khám bệnh đồng dạng địa phương, hiển nhiên là không đủ để hoàn thành cái này sứ mệnh. "

"Mà nếu là muốn có tốt hơn phát triển, như vậy thì cần phải có người đến đầu tư, mà vốn liếng là trực lợi, nhất định hội có người vì rồi 'Vị yêu' thực lực đến đầu tư, điểm này không cho phép hoài nghi. "

"Nhưng những này người đầu tư tại tương lai nhất định hội ở một mức độ nào đó kiềm chế, thậm chí là khu trục có lý tưởng lời nói nguyên thủy sáng tạo người, như Jobs, Mã Văn cũng đã có dạng này kinh lịch. "

"Mà duy nhất phòng ngừa xuất hiện loại tình huống này, cùng lúc lại có thể càng nhanh phát triển tốt hơn phương pháp, chính là từ khách hàng của mình nơi lựa chọn, bởi vì chỉ có bọn hắn mới hiểu rõ bọn hắn loại người này thống khổ, dạng này bọn hắn mới hội tại kiếm tiền cùng lúc, mà không thay đổi bản tâm. "

"Mà muốn thi đấu tuyển ra dạng này một bộ phận kẻ có tiền, ở trung quốc đơn giản nhất phương thức chính là cao giá cả, đương nhiên điều kiện tiên quyết là người muốn để người khác cảm thấy cái này cao đại giới giá trị, mà 'Vị yêu' hiển nhiên không cần phải lo lắng vấn đề này. "

"Cuối cùng chính là từ những này cấp cao trong khách hàng sàng chọn 'Chỉ đồng ý hợp' cùng đạo bên trong người, để cho bọn họ tới tiến hành đầu tư, tổ kiến càng lớn rộng lớn hơn bình đài, như thế còn lo gì cứu chữa không được càng nhiều người bệnh. "

Không thể không nói 'Lý như phượng', nói là có trật tự, đồng thời nếu như Suy Thần cháy dài bên cạnh, đây là một đầu phát triển đã nhanh lại ổn thỏa phương pháp.

Nhưng điều kiện tiên quyết là Suy Thần không biết rời đi, nhưng cũng tiếc Suy Thần là hội rời đi, cho nên tại trong lúc này 'Liễu Vĩnh' có hai loại tâm lý, một loại là kiếm chút tiền cam đoan sau này mình áo cơm không lo, cùng lúc có thể cứu trị nhiều ít giống như hắn người bệnh liền cứu chữa nhiều ít.

Mà đối thành một loại dã tâm liền tương đối lớn rồi, hắn muốn siêu việt Hàn Quốc kiến tạo một cái thuộc về Trung Quốc sừng sững ở thế giới chinh dung giới giáo dục đình phong bệnh viện. Chỉ là hắn cảm thấy cái này có chút nằm mơ, cho nên hắn bây giờ chỉ là đi một bước nhìn một bộ tiết tấu, dù sao 'Suy Thần' cho thời gian của hắn quá không dư dả rồi.

Mặc dù có mình nan ngôn chỉ ẩn, nhưng Liễu Vĩnh vẫn cảm thấy 'Lý như phượng' là một người mới, đến tận đây hắn thu liễm mình một mặt nghiêm túc nói đạo; "Người ý nghĩ là tốt, nhưng lúc không đợi ta à!"

Liễu Vĩnh câu nói này 'Suy Thần' rõ ràng biết hắn ý tứ, thế là hắn khinh thường nói đạo; "Vậy liền hung ác quyết tâm, tiếp nhận đề nghị của ta chính là. " đối với cái này Liễu Vĩnh không chút do dự rồi trợn nhìn Suy Thần một chút, bởi vì hắn không có khả năng làm như thế, hắn không muốn trở về đạo đã từng.

Liễu Vĩnh cùng Bạch Quy rơi vào trong sương mù lời nói, để 'Lý như phượng' có chút không nghĩ ra, nhưng nàng lại biết mình cửa này xem như đi qua, kế hoạch của nàng có thể đứng hạn triển khai, cái này khiến nàng một trận mừng rỡ.

Có 'Lý như phượng' thu thập chào hỏi khách hàng 'Liễu Vĩnh' tựa hồ trở nên không có việc gì, thế là hắn lấy điện thoại cầm tay ra, chuẩn bị đem hai ngày này download một chút quản lý xí nghiệp cùng kinh tế học thư tịch nhìn một chút.

Vừa mở ra điện thoại cùng nhau mã số xa lạ phát tới một đầu tin tức; "Hỏi hắn cửa hàng ở đâu?" Đối với cái này Liễu Vĩnh không có bất cứ chút do dự nào trở về một cái xác thực địa chỉ; "Nhân dân đường 219 hào 'Vị yêu' chính dung nễ dung cơ cấu. "

Sau đó đối phương liền không có hạ văn, đối với cái này Liễu Vĩnh bĩu môi, vừa mới chuẩn bị ẩn mở Nhân Dân đại học xuất bản (hành chính quản lý học) lại một đầu tin nhắn phát tới, ẩn mờ, thấy là lý Tuyết Mai danh tự, Liễu Vĩnh nội tâm khẽ động, chỉ gặp tin tức bên trên viết ngắn ngủi một hàng chữ; "Liễu Vĩnh người cần phải mời ta ăn cơm!"

Đối với cái này Liễu Vĩnh trực tiếp trở về một cái dấu hỏi.

Lập tức lại một đầu tin nhắn phát tới; "Ta nghe được cái kia nàng đích xác cất vị trí cùng tin tức, chẳng lẽ cái này không đáng một bữa cơm sao?"

"Đương nhiên có thể, nói đi ăn cái gì?" Liễu Vĩnh cấp tốc trở về một tổ chữ.

Lý Tuyết Mai về; "Ăn bữa nồi lẩu đi, không phải đất người cũng mời không nổi. "

Lý Tuyết Mai lời này để Liễu Vĩnh cười lắc đầu, sau đó lập tức trở về đạo; "Tốt vị trí thời gian người định. "

Sau đó Liễu Vĩnh liền thấy một chuỗi đối phương gửi tới tin tức; "Ồ, sư phạm học viện nữ từ ký túc xá lầu số một năm lẻ năm thất, đi làm, nam tam hoàn mùa yêu vũ đạo trường học dạy vẽ tranh, mỗi tuần một tới năm tới tám điểm đến chín điểm, số điện thoại di động 138 lục 589xxxx. "

Nhìn xem một đoạn này lời nói 'Liễu Vĩnh' phân tích ra rồi rất lớn lượng tin tức, đầu tiên nghề khiếm mai nhất định cùng từ chân vừa huyền não hết sức cương, bởi vì công tác của nàng trước đó nghe nói là tại ngân hàng, mà bây giờ lại đi dạy vẽ tranh, nhất định là từ.

Cùng lúc cũng chuyển về rồi học sinh ký túc xá, theo lý thuyết nàng đã tốt nghiệp, không có khả năng tại trở về, khả năng duy nhất chính là nàng lại thi nghiên cứu sinh. Cái này khiến Liễu Vĩnh nhớ tới khi còn bé hai người nói chuyện trời đất trăng cảnh, Liễu Vĩnh hỏi tết tóc đuôi ngựa biện nghề khiếm mai; "Tiểu Mai người có cái gì lý tưởng a?"

Manh manh 'Nghề khiếm mai' đẩy thị lực uốn nắn kính sau đó ngẩng lên cái đầu nhỏ nghĩ nghĩ về đạo; "Thi nghiên cứu cứu sinh, đọc tiến sĩ. " câu nói này lúc đó liền đem Liễu Vĩnh ế trụ; "Đây coi là cái gì lý tưởng?"

"Chẳng lẽ đối phương thật trở về thi nghiên cứu rồi?"

Đây đối với Liễu Vĩnh tới nói là một cái hết sức tin tức không tồi, bởi vì cái này không chỉ có đại biểu cho nghề khiếm mai cùng từ chân vừa huyền não hết sức cương, thay thế biểu nghề khiếm mai muốn triệt để cùng từ chân vừa phân rõ giới hạn, không phải không biết tự lực cánh sinh đi bồi dưỡng, cái này khiến Liễu Vĩnh lại thấy được hai người hợp lại hi vọng.

Tin tức này, đừng nói giá trị dừng lại nồi lẩu, chính là mười bữa ăn 'Liễu Vĩnh' cũng nguyện ý. Ngay tại Liễu Vĩnh mừng rỡ thời gian, ngoài cửa đi tới hai tên người mặc xanh xám chế phục nam tử, dẫn đầu một người bụng bia vòng tròn lớn mặt, một bộ lãnh đạo phái đoàn. Phía sau hẳn một tên cao gầy, nhưng lại tuổi trẻ thân ảnh, sau khi đi vào liền chỉ vào lý như phượng hỏi đạo; "Lão bản của các người đâu?"

Không dùng lý như phượng giới thiệu, Liễu Vĩnh liền đứng lên khách khí đạo; "Xin hỏi?"

Người cao gầy trên dưới đánh giá Liễu Vĩnh một chút, sau đó ngạo nghễ nói đạo; "Người là lão bản đúng không, chúng ta là cục Công Thương, đây là chúng ta Đình khoa trưởng. "

"Cục Công Thương?"

Nội tâm cứ việc nghi hoặc, nhưng mặt ngoài Liễu Vĩnh vẫn là một mặt tiểu dung, cũng hướng vòng tròn lớn mặt đình khoa vươn tay, khách khí đạo; "Đình khoa trưởng chào người chào người. "

Vòng tròn lớn mặt đối với Liễu Vĩnh nhiệt tình, trực tiếp trở về cùng nhau 'Hừ', về phần Liễu Vĩnh đưa tới tay, càng là ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, ngẩng đầu ngạo nghễ nói đạo; "Ta nghe nói người đây là làm mỹ dung, có chứng sao?"

Hơi có vẻ lúng túng 'Liễu Vĩnh' thu tay lại quay đầu đối rõ ràng hết sức không xóa 'Lý như phượng' nói đạo; "Lý tỷ, cho chứng đưa cho Đình khoa trưởng nhìn xem. "

Nói thật, trước kia 'Liễu Vĩnh' đối những người làm quan này là hết sức kính úy, bởi vì tại hắn trong ấn tượng mình mấy cái cừu cừu tựa hồ đang bọn hắn cái kia một phiên đều là không gì làm không được người, thậm chí có thân thích đánh người thế mà có thể hồ lên một câu; "Ta biết có người" khẩu hiệu. Cứ việc cuối cùng câu nói này bị lộ ra phía sau vị này thân thích nhận lấy luật pháp chế tài, nhưng cũng đó có thể thấy được một chút quan viên quyền lợi.

Đây cũng là 'Liễu Vĩnh' kính úy nguồn suối, nhưng bây giờ không đồng dạng, bên cạnh hắn có một vị Thần Tiên, đây chính là Thiên Đình lãnh đạo, có rồi Thiên Đình lãnh đạo hắn còn sợ phạm tục quan, đây không phải là khô hài sao.

Bất quá cứ việc kính sợ tâm không có rồi, nhưng Liễu Vĩnh lại không phải ngạo mạn người, cho nên cái kia có lễ tiết vẫn là phải có, tỷ như khách khí cùng Đình khoa trưởng nắm tay, bất quá đối phương nhìn không bên trên, vậy hắn cũng liền không có cách, nề tình không muốn, vậy người liền mình nhìn xem xử lý a.

Gặp Liễu Vĩnh tự mình ngồi trở lại trên ghế, tiếp lấy lật xem điện thoại, Đình khoa trưởng dựng thẳng lên lông mày; "Hôm nay hắn là đến khó xử nhà tiểu điểm này đợt thứ nhất, cứ việc chỉ là đến xem xét đối phương nội tình, nhưng hắn vẫn là muốn làm ra hoa đến, bằng không làm sao tại bàn giao hạ nhiệm vụ trước mặt lãnh đạo biểu hiện đâu. " nhưng bây giờ hắn cảm thấy là vì mình mà vì khó đối phương, bởi vì đối phương bộ dáng rõ ràng là không có đem hắn người lãnh đạo này coi ra gì, cái này làm sao có thể để hắn dễ dàng tha thứ hạ.

Chương 34: Xoay chuyển

'Vòng tròn lớn mặt' tiếp nhận 'Lý như phượng' đưa tới bằng buồn bán chờ tương quan giấy chứng nhận ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn trực tiếp nhét vào 'Liễu Vĩnh' trước mặt trên mặt bàn, sau đó ngao ngễ mở miệng đạo; "Tiền phạt, năm ngàn nguyên!"

"Dựa vào cái gì?"

Lý như phượng nhìn không được, cái này vòng tròn lớn mặt vừa tiến đến liền một bộ quan lão gia phái đoàn, để nàng lúc đầu liền khó chịu, bây giờ càng là ngay cả bất kỳ lý do gì đều không có có trống rỗng nói phải phạt kiểu, người thật đúng là ngang ngược, hiện tại cũng cái gì niên đại, thế mà còn có dạng này quan viên, đơn giản để lý như phượng có chút khó có thể tin.

"Dựa vào cái gì, ha ha, bằng ta bộ quần áo này. "

Vòng tròn lớn mặt một bộ nhìn thẳng ngốc đáng vẽ, nhìn xem 'Lý như phượng' cũng quay đầu cùng cao gầy thanh niên nhìn nhau cười một tiếng.

"Công thương chỗ, công thương chỗ ghê gớm a, công thương chỗ liền có thể loạn phạt tiền a, người cho rằng hiện tại là niên đại nào, đại mập mập người hôm nay không nói cái lý do đến, đừng nghĩ từ ta... "

"Đừng nghĩ làm gì, chẳng lẽ người còn muốn kháng cự Chấp Pháp, cái kia tốt, ta lập tức cho phái xuất sở gọi điện thoại, cái này có người kháng cự Chấp Pháp, bắt người đi ngồi xôm tầm vài ngày đại lao. " vòng tròn lớn mặt trừng mắt lấy điện thoại cầm tay ra liền muốn gọi điện thoại.

Lần này nhưng làm 'Lý như phượng' hù dọa, nàng ngày xưa mặc dù bu ru hân điểm, nhưng đó là xây dựng ở người người m2 chờ trên cơ sở, bây giờ đụng tới cái này ngang ngược "'Đặc biệt' quyền giai cấp", nàng còn thật có chút phạm sợ hãi, sợ đối phương thật một chiếc điện thoại đưa nàng bắt vào trong sở công an.

"Lý như phượng đừng để ý đến bọn hắn!" Nói xong câu đó về sau 'Liễu Vĩnh' nhìn về phía vòng tròn lớn mặt; "Tiền phạt đúng không, mở hòm phiếu a!"

Liễu Vĩnh thốt ra lời này, không chỉ có để lý như phượng rất thất vọng, liền ngay cả vòng tròn lớn mặt đều hết sức kinh ngạc, trong lòng xem thường đạo; "Con hàng này thật sự là sáng khoái, xem ra thật như nói ở trên, chính là một nông thôn tới để nhui, không chịu nổi hù dọa. " nghĩ đến chỗ này, vòng tròn lớn mặt hướng cao gầy nam tử ra hiệu rồi một ánh mắt.

Cao gầy nam tử thu đến vòng tròn lớn mặt chỉ thị, lập tức tâm linh thần hội đi lên trước, từ kẹp lấy trong bọc móc ra một chồng ngân phiếu định mức, sau đó 'Xoát xoát xoát' mấy bút mở một trương tiền phạt một vạn nguyên tờ danh sách, sau đó nhẹ nhàng nhét vào Liễu Vĩnh trước mặt.

Xem xét là một vạn tiền phạt 'Lý như phượng' tại chỗ liền muốn giơ chân, cứ việc cái này không cần nàng xuất tiền, nhưng nàng cũng biết đối phương đây là đang dọa dẫm, nàng không muốn để cho vĩnh bỏ ra số tiền này, nếu không tương lai đến cái Cục vệ sinh đòi tiền, người có cho hay không, giữ trật tự đô thị đến đòi tiền người có cho hay không, người không cho vì cái gì công thương chỗ người cho, người là xem thường những ngành khác làm sao nhỏ, cho nên cái này đầu không thể lái.

Đưa tay ngăn lại mặt đỏ bừng lên lý như phượng 'Liễu Vĩnh' cầm lấy trước mặt ngân phiếu định mức.

Tại Liễu Vĩnh đối diện, vòng tròn lớn mặt đối cao gầy thanh niên gật gật đầu, tâm đạo; "Mẹ nó, vẫn là cái này tặc Hầu tử khôn khéo, mình chỉ là ra hiệu hắn nhiều một chút, hắn thế mà hơn muốn rồi gấp đôi, thật mẹ nhà hắn tới, bất quá rất tốt, rất tốt, có tiền đồ. "

Mà cao gầy thanh niên lúc thì là một mặt đắc ý, lần này hắn cảm thấy không chỉ có thể từ vòng tròn lớn mặt cầm trong tay điểm chia hoa hồng, cùng lúc tại vòng tròn lớn mặt trong lòng hắn là có thể được rồi lên cao một bậc thang, đến lúc đó nếu là tại cho đối phương đưa chút Lễ, nói không chừng chuyển cái chính, đều là có khả năng.

"Cái này không đúng sao!"

Ngay tại vòng tròn lớn mặt cùng cao gầy thanh niên cảm thấy ăn chắc 'Liễu Vĩnh' thời điểm, Liễu Vĩnh nói chuyện.

Liễu Vĩnh chất vấn lời nói, để vòng tròn lớn mặt cùng cao gầy thanh niên khê giạt mình, vòng tròn lớn mặt còn chưa lên tiếng, cao gầy thanh niên liền trực tiếp vượt lên trước mở miệng đạo; "Có cái gì không đúng, một vạn khối tiền mua cái thuận lợi, ta nghĩ người người lão bản này hẳn là hội tính sổ sách a!" Cảm thấy đối phương là quả hồng mềm cao gầy thanh niên trực tiếp xé mở rồi ngay trang, lớn tiếng thô bạo uy hiếp.

Đối với cái này 'Liễu Vĩnh' vội vàng gật đầu, nhưng sau đó lại một mặt khó xử nói đạo; "Nhiều, cũng không nhiều, bất quá người đây cũng không phải là đứng đắn * a, nếu không người cho mở đứng đắn *, dạng này ta lập tức đem tiền cho người. "

Nghe Liễu Vĩnh nói lời này 'Cao gầy thanh niên' trừng mắt liền phải mắng chửi người, nhưng Liễu Vĩnh tranh thủ thời gian khoát tay ngăn trở đối phương, sau đó mỉa mai đạo; "Đại ca, đừng hiểu lầm, đừng hiểu lầm, cái tiệm này không phải ta ra, ta chỉ là cửa hàng trưởng, người nói cái này một vạn khối tiền nói thiếu cũng không ít, ta cũng làm không được lớn như vậy nhà. "

Ngay tại vòng tròn lớn mặt cùng cao gầy thanh niên coi là bị Liễu Vĩnh trêu đùa, chuẩn bị nổi giận thời điểm 'Liễu Vĩnh' lời nói gió nhất chuyển nói đạo; "Nhưng là, nếu có *, vậy liền không đồng dạng, tối thiểu nhất ta đối lão bản có cái bàn giao, các vị đại ca người nói có đúng hay không."

Vòng tròn lớn mặt cùng cao gầy thanh niên liếc nhau, sau đó từ cao gầy thanh niên nói đạo; "Tiểu tử đừng có đùa mãnh khỏe a!"

Liễu Vĩnh tranh thủ thời gian trở lại; "Nào dám, nào dám."

Gặp Liễu Vĩnh thái độ còn tốt vòng tròn lớn mặt lắc đầu một cái nói đạo; "Chờ lấy, muốn quốc thuế, vẫn là thuế đất!"

"Quốc thuế, quốc thuế, tốt nhất vẫn là có đơn vị bệ đầu." Liễu Vĩnh tranh thủ thời gian bỏ sung.

Đưa tiễn vòng tròn lớn mặt cùng cao gầy thanh niên, Liễu Vĩnh vừa quay đầu lại liền thấy 'Lý như phượng' khinh bỉ ánh mắt, cái này khiến 'Liễu Vĩnh' xóa cười đạo; "Người làm gì nhìn ta như vậy, trên mặt ta có hoa a!"

"Người trên mặt không tổn, nhưng viết nhu nhược, lão nương không muốn làm." nói lý như phượng liền đi cời quần áo, sau đó nàng kịp phản ứng, trên thân cũng chỉ mặc y phục của mình.

Gặp lý như phượng muốn đi 'Liễu Vĩnh' cười lắc đầu; "Người nếu là đi rồi, coi như không nhìn thấy hảo hỉ!"

"Trò hay, cái gì tốt hỉ?"

Lý như phượng nghi hoặc, nhưng gặp Liễu Vĩnh thần bí hề hề lại không chịu nói càng là kích phát nàng hiếu kỳ, cái này khiến nàng quyết định lưu lại. Kỳ thật nói thật, nói muốn đi cũng là nàng nói nhảm, cái kia người thành công sĩ không có nhận qua dạng này như thế khi dễ, liền ngay cả Mã Văn lúc đầu mạng lưới công ty đều bị nào đó bộ môn đảo qua rất nhiều lần, càng vọng lộn người khác.

Cái kia tới tóm lại muốn tới, Liễu Vĩnh tại Hàng Châu cái kia mấy năm không hiếm thấy qua ví dụ như vậy, đã từng một cái tại Hàng Châu thu phế phẩm lão bản, lúc còn trẻ cũng không biết đạo bị bắt vào đi đánh qua bao nhiêu lần, nhưng chính là đánh một lần đưa một lần Lẽ, sau đó hỗn thành, tại toàn bộ Nam thành khu hắc bạch đều có môn lộ người.

Nhưng hiển nhiên 'Liễu Vĩnh' cũng không muốn đi con đường như vậy, hắn muốn để những người này không dám đụng vào mình, đương nhiên hắn cũng không phải tự phụ mình trí thông minh cao người, chỉ là muốn thông qua một số việc kiện rèn luyện một chút mình hợp lý vận dụng các loại tài nguyên năng lực. Đương nhiên, hắn cũng có thể hết sức trực tiếp để Suy Thần xuất thủ, nhưng Suy Thần dù sao cũng là muốn đi, mà hắn lại muốn trên thế giới này qua thật lâu, cho nên hắn nhất định phải đầu tiên thích ứng tự mình một người đối mặt tất cả tình huống.

Sau đó không lâu, lại tới mấy đám người, có Cục vệ sinh, 'Nói Liễu Vĩnh cái này chính hình bệnh viện không có tư chất cho bị người chinh cho.' có giấy chứng nhận, vậy liền nói người vệ sinh hoàn cảnh không đạt tiêu chuẩn, cuối cùng cũng là mở một vạn hóa đơn phạt.

Nhất kỳ hoa chính là cục xây dựng, bọn hắn tới về sau trực tiếp chỉ vào 'Vi yêu' bảng hiệu nói đạo; "Cái này bảng hiệu nguy hiểm, dễ dàng nện vào người đi đường, cần dỡ bỏ, không dỡ bỏ cũng được, phạt tiền một vạn nguyên."

Cuối cùng vẫn là trong đó một vị tiểu lãnh đạo nhìn 'Liễu Vĩnh' thái độ thực sự quá tốt, lặng lẽ nói cho hắn biết, đây là có người muốn chinh hắn, ý là cảnh cáo hắn cách một ít không nên hắn nghĩ nữ nhân xa một chút."

Cái này cảnh cáo để Liễu Vĩnh cảm động đến rơi nước mắt, cùng lúc Liễu Vĩnh hết sức khách khí muốn rồi đối phương điện thoại, về sau lại bọn hắn lần nữa quay lại thời điểm, cho vị này bạn thân phát tin tức.

Một giờ sau 'Vi yêu' đại sảnh, biến thành từng cái bộ môn lớn tụ họp, giữ trật tự đô thị, Cục vệ sinh, công thương, tổng cộng có mười mấy người, trong lúc nhất thời nhao nhao ồn ào phi thường náo nhiệt.

Cái này cũng khó trách, mọi người đều là tại cái thành nhỏ này, không nói cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy, tối thiểu nhất đều là quen mặt, gặp gỡ loại trường hợp này, đương nhiên đều chào hỏi trò chuyện cái ngày cái gì, dù sao ai cũng không chừng ngày đó hội đụng bên trên ai.

Cũng là bọn hắn bản thân cảm giác tại 'Liễu Vĩnh' trước mặt không có bất luận cái gì áp lực, dù sao một cái nói phạt hắn bao nhiêu tiền liền móc bao nhiêu tiền đồ bỏ đi, bọn hắn có cái gì tốt lo lắng đâu?

Cuối cùng vẫn là 'Liễu Vĩnh' thật sự là chờ không kiên nhẫn nói đạo; "Các vị, còn có chính sự đâu?"

Liễu Vĩnh, trực tiếp để công thương chỗ cao gầy thanh niên cười ha hả trào phúng đạo; "Cho lão bản tiêu tai, nhìn người vẫn rất gấp a!" Đối với cái này Liễu Vĩnh 'Ha ha' cười một tiếng, mà đám người thì là 'Ha ha' cười to.

Tiếng cười kia nghe được 'Lý như phượng' lông tai hồng, hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào.

Tại một phiên tụ cười trào phúng bên trong, từng trương chính quy che kín mộc đỏ * đưa tới Liễu Vĩnh trước mặt, mọi người ở đây cười ha hả chờ lấy Liễu Vĩnh cấp tiền thời điểm. 'Phản phạt' từ ngoài cửa chạy vào một chuỗi phóng viên, từ mỗi người bọn họ trong tay nắm chặt ống nói cùng máy ảnh bên trên biểu thị đó có thể thấy được, có, Tencent, cùng tỉnh đài truyền hình.

Theo những ký giả này vọt tới, từng cái bộ môn những người lãnh đạo tròn tròn mắt, một chút cơ linh tranh thủ thời gian liền hướng trong phòng chạy,

trong đó vòng tròn lớn mặt cang là dùng kẹp bao chặn mặt, muốn lao ra.

Nhưng phóng viên là làm gì, bọn hần chính là tại trong đám người gạt ra, làm sao có thể bỏ qua một người, tất cả ở đây lớn nhỏ lãnh đạo, mặc kệ bọn hần làm xuất cái gì thủ cấp, đều không có có trốn qua phóng viên máy ảnh, đồng thời đều là đặc tả.

(viết sách tựa như cầu Thần báii phạt đồng dạng, rất là buồn tẻ cùng long đong, cho nên 'Là lạ' hi vọng các vị đọc sách đại thần có thể khê mở người kim chi, cho là lạ một chút duy trì, lưu cái nói, cất giữ, là lạ đều hội hết sức cảm kích, nếu như có thể đưa hoa tươi cùng hồng bao, cái kia là lạ ngay tại cái này quý lạ rồi. Giống như ta mở đầu nói, viết sách tựa như cầu Thần, Thần Tiên nếu như không cho một điểm nhắc nhở hoặc là ban thưởng, tác giả là không biết mình sách có người hay không nhìn, cho nên các vị đại thần, van cầu các người cho điểm nhắc nhở a!)

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Dò xét đạt được tổ bốn người

Một nháy mắt tia sáng huỳnh quang đèn lấp lóe, sau đó chính là các loại sắc bén vấn đề; "Xin hỏi các người đây là đang văn minh Cháp Pháp sao?" "Xin hỏi các người tiền phạt căn cứ là cái gì?" "Vì cái gì các người đưa ra * không phải mình đơn vị *, đây có phải hay không là một loại khác loại lấy quyền mưu tư?"

Một chút thâm trầm bộ môn lãnh đạo còn có thể xanh mặt về đạo; "Xin lỗi, không thể trả lời. " mà một chút ngày xưa quá ngang ngược rồi 'Nhu giữ trật tự đô thị đại đội trưởng' thì lớn tiếng la lên; "Các người muốn làm gì, các người muốn can thiệp ngành chính phủ hành chính Cháp Pháp sao?"

Đương nhiên cái sau hội bị các truyền thông đặc biệt chiếu cố, như là dã man Cháp Pháp, như là quan lão gia diễn xuất chờ một hệ liệt mặt trái nhãn hiệu.

Một tiếng đồng hồ sau sau các bộ môn lãnh đạo cùng ký giả truyền thông lục tục ngo ngoe toàn bộ rồi đi Liễu Vĩnh 'Vì yêu' chính dung cơ cấu, về phần về sau Khai Dương từng cái bộ môn lãnh đạo đi tìm các truyền thông hiệp thương đem chuyện nào 'Chuyện lớn hóa nhỏ' đó chính là bọn họ chuyện.

Này lúc 'Lý như phượng' nhìn về phía 'Liễu Vĩnh' quả thực là đầy mắt Tiểu Tinh Tinh, cái kia sùng bái sức mạnh đơn giản là như tiểu nữ hài nhìn xem cừu vót Địa Cầu siêu nhân đồng dạng; "Liễu lão bản, suất nam, người là làm sao làm?"

Đối với cái này 'Liễu Vĩnh' ho nhẹ một cái, sau đó học vòng tròn lớn mặt âm điệu nói đạo; "Xin lỗi, không thể trả lời. "

Liễu Vĩnh câu này lời vừa ra khỏi miệng, trực tiếp đề lý như phượng 'Phốc phốc' một tiếng cười mở miệng, cứ việc 'Liễu Vĩnh' không có nói cho nàng chuyện từ đầu đến cuối, nhưng nàng vẫn là rất vui vẻ.

Nhất là nhớ tới những cái kia vừa mới bắt đầu 'Vênh vào tự đắc' chính phủ tiểu lãnh đạo nhóm giống như sương đánh quả cà đáng vẻ, rốt cuộc không có mới vừa vào cửa lúc loại kia từng cái Cấp Mô dạng lại giống như thiên nga đồng dạng đưa cô vênh vang đắc ý dạng, liền một trận hả giận.

Sở dĩ xuất hiện dạng này xoay chuyển kỳ thật rất đơn giản, cái kia chính là 'Liễu Vĩnh' tại lợi dùng vòng tròn lớn mặt chờ người rời đi đứng không, cho mấy cái truyền thông phát tin tức, cũng nói cho bọn hần nơi này có tin tức trọng đại, đồng thời tuyên bố đều là các bộ môn tiểu lãnh đạo, cuối cùng câu nói này rất trọng yếu.

Thế là những này truyền thông một chiếm được tin tức này liền đều cùng đổ máu con ruồi đồng dạng nhào tới, dù sao đây là bọn hần thích nhất báo danh tin tức, đã hút người nhãn cầu, lại không biết đắc tội rất có hậu trường đại lãnh đạo?

Một cái tiếng đồng hồ, sự tình bình phục về sau 'Vì yêu' lần nữa bình thường buôn bán, trước đó một chút coi là 'Vì yêu' hội bị niêm phong khách hàng, nhao nhao lần nữa đến nhà, thậm chí có chút khách hàng lo lắng hỏi thăm; "Bọn hần giao nộp tiền đặt cọc về sau, vạn nhất 'Vì yêu' bởi vì các loại nguyên nhân bị niêm phong hoặc là ngừng kinh doanh chính đồn, ích lợi của bọn hần làm sao bị cam đoan. "

Đối diện với mấy cái này chất vấn 'Lý như phượng' hiện ra nàng hơn người một mặt, trực tiếp đưa nàng cùng Liễu Vĩnh giấy chứng nhận thân phận sao chép xuống tới, cho mỗi cái giao nộp tiền đặt cọc nhân sĩ mỗi người một phần, cũng công bố; "Nếu có loại tình huống này, bọn hần nhất định đủ ngạch bồi giao. "

Đồng đảo nhận được tin tức đến đây ngắm nhìn khách hàng trong nháy mắt an tâm, dù sao thể căn cước bên trên biểu hiện Liễu Vĩnh cùng lý như phượng đều là Khai Dương người, cũng có gia đình có địa chỉ, bọn họ đây còn lo lắng cái gì đâu?

'Lý như phượng' tác phong đạt được 'Liễu Vĩnh' gật đầu khen ngợi, về sau 'Liễu Vĩnh' đi đến uốn nắn thất cùng Suy Thần thương lượng, ngay từ đầu 'Suy Thần' đối với có người sửa trị 'Vì yêu' thái độ là từ chối cho ý kiến, dù sao hần là Thần Tiên không phải Liễu Vĩnh tay chân, hần được không muốn đặt

mình vào phạm tục tranh quyền đoạt lợi bên trong.

Nhưng Liễu Vĩnh nhẹ nhàng mấy câu, đề 'Suy Thần' không thể không lại lần nữa cân nhắc vấn đề này, bởi vì Liễu Vĩnh nói; "Nếu như chuyện như vậy ra lại mấy lần, như vậy hẳn thay Suy Thần thu thập cảm kích kế hoạch, liền hội chịu ảnh hưởng. "

Thế là một ngày sau đó, tại tin tức truyền thông lục tục ngo ngoe báo cáo ngành chính phủ một chút 'Cộng tác viên' làm khó dễ một nhà gọi là 'Vi yêu' nhỏ xíu nghiệp tin tức về sau, chính phủ thành phố truyền ra một tin tức, thị trường tự mình hỏi đến cũng chỉ thị; "Muốn bảo vệ tương 'Vi yêu' dạng này bên trong nhỏ xíu nghiệp, ngành chính phủ không được tùy ý làm khó dễ, để cho những này nhỏ xíu nghiệp một cái phát triển cơ hội. Cùng lúc lên án mạnh mẽ những này phá hư chính phủ hình tượng con sâu làm rầu nồi canh, cũng nhóm sau bày ra đem những người này thanh lý xuất chính phủ đội ngũ. " đương nhiên đây là ngày thứ hai phát sinh sự tình.

Đạt được 'Suy Thần' hội hỏi tới 'Liễu Vĩnh' đi ra uốn nắn thất, nhưng nội tâm lại như cũ có chút nặng nề, sự tình hôm nay, mặc dù hẳn giải quyết rất tốt, nhưng hẳn cũng biết hẳn xem như đắc tội một nhóm lớn những này tiểu quan viên hậu trường, coi như những người này đoạn thời gian gần nhất không dám tìm đến mình phiền phức, nhưng không chừng liền hội từ lúc nào làm khó dễ mình.

Cái này khiến 'Liễu Vĩnh' bức thiết muốn thành lập được mình một chút mạng lưới quan hệ, dạng này mới có thể dễ chính hẳn an tâm làm sự nghiệp của mình.

Kỳ thật Liễu Vĩnh nhà cậu tại Tây hồ vẫn còn có chút thế lực, nhưng này loại thế lực tại Khai Dương khẳng định không đáng chú ý, ngay tại Liễu Vĩnh vì thế sâu muộn thời điểm, một cái tên thoáng hiện tại Liễu Vĩnh não hải "Thái bay lên" hẳn thiếu niên lúc hảo hữu.

Nói lên 'Thái bay lên' gia hỏa này gia đình được ghé gối, lên tiểu học cái kia hội phụ thân của hẳn thái nước trung chính là nào đó xí nghiệp quốc doanh chính khoa cấp quản lý, về sau các đời phó khu trưởng, khu trưởng, bây giờ không biết đạo tình huống thế nào.

Đương nhiên, đây là bởi vì về sau 'Liễu Vĩnh' bị quan chán đời, cùng song phương địa vị chênh lệch, không có liên hệ kết quả.

Nghĩ đến tận đây 'Liễu Vĩnh' cảm thấy thái bay lên có thể làm lựa chọn của hẳn, nhưng thời gian dài như vậy không có liên hệ, bây giờ đột nhiên liên hệ, hội không biết bị đối phương nhìn thành là phụ họa, như thế quan hệ liền hội rất vi diệu.

Cuối cùng Liễu Vĩnh suy tư nửa ngày, cảm thấy việc này còn cần Suy Thần trợ giúp, tốt nhất là có thể làm cho đối phương dựa vào pháp lực cho hẳn cùng thái bay lên chế tạo một cái song phương đều không xấu hổ, nhưng lại nhớ lại ngày xưa tình cảm hoàn cảnh.

Nghĩ đến lại phải nghĩ biện pháp đi cầu Suy Thần, Liễu Vĩnh liền trở nên đau đầu; "Đối phương thật là một cái đại tiên, muốn để hẳn giúp điểm bận bịu, đều là muốn vãn khó khăn. "

Ngay tại 'Liễu Vĩnh' suy tư để hẳn nhủ mày không phát triển chuyện thời gian, hẳn không có chú ý tới, cửa tiệm trước không đứng nơi xa một nhà bốn miệng.

Cô bé áo đỏ vương lan lợi cùng phụ thân của nàng Vương Húc, mẫu thân vương na, cùng tiểu đệ Vương Cường, sở dĩ bọn hẳn một nhà bốn chiếc hội xuất hiện ở đây, hoàn toàn muốn bái thối Thần 'Vu Bằng' ban tặng.

Bị 'Vu Bằng' một trận lừa dối Vương Húc vương na vợ chồng, sáng sớm liền không kịp chờ đợi thúc giục vương lan lợi hướng Liễu Vĩnh Nhị cừu mẹ muốn rồi Liễu Vĩnh điện thoại, sau đó buộc nàng cho Liễu Vĩnh gửi tin tức, hỏi Liễu Vĩnh mặt tiền cửa hàng địa chỉ.

Sở dĩ xuất hiện loại tình cảnh này, hoàn toàn là 'Vương lan lợi' tự tìm, nàng tối hôm qua tự cho là một câu tại chỗ vạch trần Vu Bằng hoang ngôn "Liễu Vĩnh có tiền như vậy, hẳn vì cái gì không mua xe" lại bị cơ linh Vu Bằng trực tiếp một câu; "Không tin chính ngươi đi xem một chút. " cho tương đương ở giữa không trung.

"Không tin ngươi đi xem một chút!" Nói thật, nói lời này 'Vu Bằng' không phải không có lực lượng hồ khẩu, dù sao 'Liễu Vĩnh' mới mở cửa hai ngày liền đem thiếu hẳn mười vạn trả hết, đây cũng không phải là hư giả.

Vu Bằng tin tưởng chỉ bằng mượn đầu này 'Vương lan lợi' một nhà đi xem Liễu Vĩnh trong tiệm sinh ý, coi như không phải làm ăn chạy, cũng tuyệt đối không phải là vắng ngắt. Đây cũng là hẳn lực lượng, nếu không, hẳn không phải hại hảo hữu của mình sao.

Thế là 'Cô bé áo đỏ vương lan lợi' ôm vạch trần 'Vu Bằng' hoang ngôn, chứng minh 'Liễu Vĩnh' không phải một cái cao soái phú, mà là một cái FA suy nghĩ, cùng cha mẹ mình ôm xác định Liễu Vĩnh sự nghiệp suy nghĩ, một nhà bốn miệng toàn bộ đi vào 'Vi yêu' trước cửa.

Nhìn xem không quá lớn bề ngoài, cô bé áo đỏ đệ đệ Vương Cường, một tên tuổi tác mười tám, trên mặt sinh ra không ít thanh xuân đậu nam hài nhếch miệng đạo; "Cái này cũng không giống đầu tư trên dưới một trăm vạn địa phương a?"

Cô bé áo đỏ mẫu thân vương na, một tên nhìn như tinh minh phụ nữ, thì là nghiêng phải thanh xuân đậu nam hài Vương Cường một chút, nói đạo; "Ngươi hiểu cái gì, ngươi cũng không nhìn một chút đối phương là làm cái gì, chính dung ngươi biết không, ngươi biết hẳn bên trong một đài máy móc bao nhiêu tiền?"

Lời của mẫu thân, để 'Vương Cường' đầu co rút lại, sau đó lạng lẽ đối 'Vương lan lợi' nhếch nhếch miệng, làm một cái bất lực biểu lộ.

Mà vương lan lợi phụ thân Vương Húc thì bây giờ nhiều, hẳn mở miệng đạo; "Trang trí cái gì không trọng yếu, kiếm tiền mới trọng yếu nhất, nhìn bên trong vẫn còn có chút nhân khí, chính là không biết có phải hay không là dựa theo Vu Bằng nói như vậy kiếm tiền. "

Nói đến đây, cô bé áo đỏ mầu thân vương na nói chuyện; "Cái kia vào xem không phải biết rồi. "

Đối với cái này người một nhà đã đạt thành ăn ý, nhưng phải ai đi nhìn lại thành vấn đề. Bởi vì Vương Húc cần cân nhắc hấn thân là trường bối mặt mũi, mà vương lạnh lợi thì là không quá nguyện ý đối mặt Liễu Vĩnh, dù sao đối phương đề nàng khó chịu.

Cuối cùng đi qua đề cử, hoặc là nói trực tiếp cắt cử, từ Vương Cường đi làm cái này quang vinh sứ mệnh.

Vương Cường làm một cái chính vào tuổi dậy thì thiếu niên là có chút khiếp đảm, nhưng cuối cùng tại cha mẹ mình cùng tỷ tỷ bách nhìn thấy, không thể không kiên trì đi vào vì yêu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Ra ngoài ý định

Một nhà bốn miệng khản trương ngồi vây quanh tại 'Kentucky' một cái bàn nhỏ chung quanh, đối mặt chung quanh âm ỉ hoàn cảnh, không lúc ngừng đầu cảnh giác nhìn chung quanh, giống như kháng chiến phiên nơi chấp đầu đặc công đồng dạng.

Tại một hơi điểm hai cái cả nhà thùng, một cái ăn một cái mang đi, cùng bốn cup đồ uống về sau, 'Vương Cường' nhìn tỷ tỷ vương lạnh lợi một chút, tại nội tâm biểu đạt một lời xin lỗi ý về sau, tại Vương Húc cùng vương na sáng ngồi trong ánh mắt, bắt đầu chậm chậm kể rõ lên hấn tiến vào 'Vì yêu' về sau chứng kiến hết thấy.

Nghe tới làm một cái chính thể biến hình cần ba mươi vạn, long cái mũi cũng cần một vạn năm về sau, Vương Húc cùng vương na không thể bình tĩnh. Vương na càng là lo nghĩ mở miệng: "Mặc như vậy có người làm sao?"

Vương Húc này lúc cứ việc không có mở miệng, nhưng xem ra, cùng vương na là một cái ý nghĩ.

Đối với cái này 'Vương Cường' nhếch miệng, sau đó nhìn về phía vương lạnh lợi.

Vương Cường cái này tìm kiếm bộ dáng, đề 'Vương lạnh lợi' nhện không được tâm đạo; "Người thẳng ngu này, coi như ta từng có bàn giao cùng trao đổi ích lợi, đề người đừng nói Liễu Vĩnh lời hữu ích, nhưng cũng không cần chế tạo rõ ràng như vậy a? Vạn nhất đề phụ mẫu nhìn ra, biết chúng ta có âm mưu làm sao bây giờ?"

Vì phải sạch quan hệ 'Vương lạnh lợi' thậm chí cố ý làm bộ tức giận, dùng nàng cái kia đôi mắt to xinh đẹp trừng Vương Cường một chút, quát lớn đạo; "Muốn nói liền nói, người nhìn ta làm gì?"

Sờ dĩ 'Vương lạnh lợi' dám nói như vậy, hoàn toàn là bởi vì nghe được 'Vương Cường' báo ra tới 'Vì yêu chính dung cơ cấu' thu phí tiêu chuẩn về sau lực lượng.

Nên biết đạo nàng vương lạnh lợi thể nhưng là nữ nhân, mặc dù là nữ nhân xinh đẹp, không cần cân nhắc chính dung sự tình, nhưng nàng các hảo hữu lại không phải cũng giống như dung mạo của nàng xinh đẹp như vậy, có một ít tướng mạo không phải hết sức lý tưởng, cả ngày liên hội la hét muốn chinh cho.

Thế là tại 'Tai hun mất nhiễm' phía dưới 'Vương lạnh lợi' đối với một chút cắt mắt hai mí, Hàn kiều mũi lồi chò chính dung giải phẫu giá thị trường, vẫn là có nhất định hiểu rõ, cao nữa là rồi những hạng mục này cũng không biết vượt qua một vạn, hơn nữa còn là chính quy 'So sánh Liễu Vĩnh loại này đầu đường phòng khám dóm' lớn mười mấy lần bệnh viện, mà 'Vì yêu chính dung cơ cấu' lại dám thu cái giá tiền này, làm sao có thể hội có sinh ý.

Nhận tỷ tỷ mình chỉ thị 'Vương Cường' rốt cục cảm thấy có thể buông ra to gan giáng rồi, nhưng hấn vẫn là có chút không yên lòng, mở miệng nhắc nhở đạo; "Ta giảng rồi đều chớ giạt mình a?"

"Người nhìn đứa nhỏ này?"

Nếu như không phải cân nhắc đến là tại công chúng trường hợp 'Vương na' đều muốn cho con trai mình trên đầu phiên bên trên một bàn tay xúc động, chỗ tốt cũng cho 'Kentucky' hai phần cả nhà thùng' kết quả vẫn là như vậy nhần nhần nhỏ nhỏ không chịu nói, đơn giản gấp chết người.

Một bên 'Vương Húc' mặc dù không có mở miệng, nhưng nhìn về phía 'Vương Cường' ánh mắt, cũng bắt đầu bất thiện, dù sao cái này quan hệ đến nữ nhi của mình tương lai hạnh phúc, người ta sinh ý tốt chính là tốt, không tốt chính là không tốt, người nhần nhỏ cái gì.

Bất quá làm hiểu rõ nhất nữ nhi phụ thân, nhìn 'Vương lãnh lợi' bình tĩnh đáng vẻ, Vương Húc cảm thấy đối phương tình huống thật có thể có chút huyền. Vừa nghĩ tới có khả năng nguyên nhân quan trọng này cùng Thôi lão nhị từ chối, hần liền đau cả đầu. Dù sao đối phương được không phải một cái tốt không nể mặt chủ, nhất là nhà hần cái kia bọn hần một môn 'Vương lệ' cái miệng đó, đơn giản thối tới cực điểm, người nếu là đặc tội nàng, vậy nhưng thật sự là không có sống yên ổn thời gian rồi.

Ngay tại mấy người hoặc lo lắng hoặc ánh mắt mong chờ bên trong 'Vương Cường' học trên TV thuyết thư tiên sinh đáng vẻ, vỗ đùi nói đạo; "Đừng nói mười vạn, ta cảm thấy hai mươi vạn đều có thể kiếm "

"Phốc. "

Chính làm bộ quát yên lặng hút lấy nước chanh 'Vương lãnh lợi' nghe xong lời này, trực tiếp kinh ngạc phun ra Vương Cường một mặt, dẫn tới chung quanh ăn khách một trận quan sát. Một tên bị mẫu thân mình mang theo ghim hai cái bím tóc hướng lên trời tiểu nữ hải cảng là vỗ tay cười đạo; "Uót sùng, uót sùng. "

Này lúc bị phun 'Vương Cường' thì là một mặt không hiểu, hần không biết đạo đây có phải hay không là chính mình cái này cường hần tỷ tỷ đối với hần cố ý trừng phạt, nhưng hần cảm thấy mình bị thương rất nặng, dù sao đây không phải người vương lãnh lợi để cho ta cái kia nói như thế nào thì nói sao? Ta nghe lời người, chẳng lẽ còn có sai sao?

Vương Cường còn chưa kịp phát ra nghi vấn, chỉ thấy 'Vương lãnh lợi' soạt một cái đứng lên kích động chỉ vào 'Vương Cường' nói đạo; "Vương Cường, người muốn ăn ngay nói thật, được không thể bởi vì ba mẹ ta mua cho người hai cái cả nhà thùng chỗ tốt, mà cố ý nói dối?"

Cái này rõ ràng là đang cảnh cáo rồi, đối với cái này 'Vương na' trực tiếp trừng mắt; "Vương lãnh lợi người muốn làm gì? Tọa hạ. "

Quát lớn xong 'Vương lãnh lợi' không để ý người khác kinh ngạc ánh mắt 'Vương na' không kịp chờ đợi cho 'Vương Cường' lau mặt một cái bên trên nước chanh, sau đó có chút không thể tin hỏi đạo; "Người nói hần một ngày không chỉ kiếm hai mươi vạn?"

Nói xong những lời này 'Vương na' tranh thủ thời gian đè thấp thân thể, tựa hồ dạng này liền có thể dễ dàng rồi nói ra trở nên nhỏ giọng đồng dạng, sau đó nhẹ giọng lần nữa hỏi đạo; "Người xác định. "

Này lúc 'Vương Cường' biểu lộ có chút ngốc ngốc, bởi vì hần có chút không hiểu rõ tỷ tỷ mình rốt cuộc là ý gì rồi, mặc dù làm không rõ ràng tỷ tỷ mình ý tứ, nhưng hần lại biết mình phụ mẫu khẩn trương ánh mắt đại biểu ý tứ, cùng lúc biết đặc tội bọn hần hậu quả.

Thế là Vương Cường khề cần mồi, đối mẫu thân vương na kiên định gật đầu, sau đó nói đạo; "Mẹ, người không biết, ta đi vào thời điểm, đang có một cái khoảng bốn mươi tuổi mẫu thân, cảm lựcS nồn nóng đi tới đi lui, cũng không lúc nhìn về phía trên điện thoại di động một trương chiếu phiên. "

"Ta lúc đó đến gần xem xét, ta nhỏ má ối, trên điện thoại di động tướng phiên gọi là một cái xấu, xấu xí, trên mặt giáp xuyên thấu qua tướng phiên đều có thể nhìn rõ ràng, cũng nghe cái kia cảm lựcS nữ nhân nói cái này là con của hần. "

"Không lâu về sau, liền từ sau trận đi tới một tên mang theo hồng khăn cô dâu nam tử, sau đó chỉ thấy cái kia cảm lựcS nữ nhân đi lên, run rẩy xốc lên khăn cô dâu, sau đó chính là một phiên kinh hô, cha mẹ người đoán làm gì!"

"Làm gì rồi?"

Đây là Vương gia mấy người khác lúc này tiếng lòng lúc này 'Vương lãnh lợi' cũng bị hấp dẫn, nếu như không phải quan hệ đến hôn nhân của mình, năng đều phải nhân không ở mở miệng thúc giục rồi.

Bất quá 'Vương na' hiển nhiên đã không kiên nhẫn được nữa, tại Vương Cường một mặt thần bí chế tạo huyền niệm ngay miệng, trực tiếp một bàn tay đập vào Vương Cường trên đầu, cũng quát lớn đạo; "Đứa nhỏ này, học với ai, mau nói?"

Đến tận đây, như sương đánh quả cả đồng dạng 'Vương Cường' mới mau nói xuất kết quả; "Chỉ gặp khăn cô dâu tiếp theo tên 'Mây rậm mắt to' 'Làn da bóng loáng' Anh Tuấn nam tử xuất hiện tại trong tầm mắt của mọi người. "

"Đây là cái nào cảm lựcS điện thoại di động nữ nhân đứa bé kia?" Vương Húc lần thứ nhất phát ra nghi vấn. Tại Vương Cường gật đầu về sau 'Vương Húc' một cái mòng ngồi trên ghế, thì thảo đạo; "Có thủ đoạn như vậy, còn sợ kiếm không đến tiền sao?"

"Người xác định người kia chính là cảm lựcS điện thoại nữ nhân kia hài tử?" Vương lãnh lợi không tin.

"Ta cũng hoài nghi, liền ngay cả cái kia cảm lựcS nữ nhân cũng có chút hoài nghi, nhưng năng một thanh nhắc lên Anh Tuấn y phục nam nhân, sau đó khóc, cũng gọi đạo 'Là ta tước, là ta tước, trên bụng có khi còn bé khai đao lưu lại Dao Ba, không biết sai. "

"Lần này người tuyệt vọng rồi à?" Vương na nhìn về phía vương lãnh lợi, lúc nói lời này, con mắt của nàng cực nóng, nàng cảm thấy cũng chính là người ta Liễu Gia diệu thấp, nếu không chỗ nào đến phiên nhà các nàng cùng đối phương làm thân.

Thậm chí vương na lập hạ quyết tâm, về nhà liền cho thôi rộng nghiệp tin chính xác, sau đó thúc giục đối phương đem hai đứa bé thân định ra đến, bởi vì chỉ có dạng này nàng mới yên tâm.

Ngồi tại trong tiệm 'Liễu Vĩnh' tự nhiên không biết đạo Vương gia nhân thăm dò cùng động tác, này lúc hần đang đối mặt một tên tận mắt nhìn thấy Suy

Thần thần kỳ trị liệu kết quả, mà kinh ngạc đến ngay người nữ khách hàng.

Tên này nữ khách hàng khoảng bốn mươi tuổi, mắt to, sống mũi cao, bảo dưỡng vô cùng tốt, làn da còn như thiếu nữ trắng nõn, trên thân khuyết điểm duy nhất khả năng chính là ngực tương đối m2, không phải tuyệt đối là một vị mê người *. Chỉ gặp nàng vác lấy một conLV, toàn thân hàng hiệu, mang theo một cái xanh khí cầu nữ sĩ đồng hồ, để cho người ta một chút liên có thể nhìn ra nàng là người có tiền.

Tên này có tiền nữ khách hàng, tại cẩn thận kiểm tra rồi giải phẫu nam tử ngũ quan về sau, kinh ngạc đi vào 'Liễu Vĩnh' trước mặt, muốn biết bọn hắn là làm sao làm được.

Đối với cái này 'Liễu Vĩnh' đương nhiên cười về đạo; "Đây là thương nghiệp cơ mật. "

Nhưng nữ tử hiển nhiên không muốn từ bỏ, chỉ gặp nàng từLV nơi móc ra một trương thiệp vàng tên phiến, phía trên là một chuỗi danh hiệu, cái gì Khai Dương ái tâm hiệp hội phó hội trưởng, Khai Dương động vật bảo hộ tổ chức Phó bộ trưởng, thiên sứ đầu tư người đầu tư, thiên sứ tiểu ngạch cho vay tổng giám đốc, chờ một chút liệt danh hiệu, sau đó mới là tên của nàng Trương Lan.

Tại Liễu Vĩnh xem hết tên của mình phiến về sau 'Trương Lan' ưu nhã nói đạo; "Liễu lão bản, ngươi chẳng lẽ không muốn đem sự nghiệp của ngươi làm đại tổ mạnh sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Không theo lẽ thường

Thực nữ Trương Lan, để 'Liễu Vĩnh' nội tâm khê động, nhưng hắn vẫn là 'Bất động thanh sắc' về đạo; "Ta cảm thấy hiện tại rất tốt a!"

"Ha ha. . ."

Liễu Vĩnh, để Trương Lan yêu kiều cười, lộ ra trắng nõn hàm răng, sau đó nàng một mặt mỉa mai hoặc nhìn Liễu Vĩnh; "Liễu lão bản, ta từ trong mắt ngươi thấy được không thành thật, ngươi chẳng lẽ không muốn trở nên nổi bật, không muốn nhận người khác tôn trọng sao?"

'Không thể không nói' Trương Lan lời nói rất có mỉa mai hoặc tính, dù sao chỉ cần là người đều hội có nàng nói ý nghĩ này, nhưng 'Liễu Vĩnh' vẫn là cần giả bộ như làm bộ dạng như không có gì về đạo; "Ngươi làm sao biết ta nghĩ đâu?"

Đây cũng không phải Liễu Vĩnh cố ý nắm, không muốn cùng đối phương nghiên cứu thảo luận đối phương muốn làm sao tới đầu tư cái đề tài này, mà là đối phương ngay từ đầu nói lên yêu cầu, là vĩnh không thể nào làm được, cho nên hắn chỉ có thể giả bộ như không thèm để ý chút nào bộ dáng cùng đối phương nói chuyện phiếm, dùng cái này đến bỏ đi đối phương ý nghĩ kia, về phần hội không biết đoạn tuyệt đối phương đầu tư suy nghĩ, cái kia chính là Liễu Vĩnh không cách nào không chế rồi.

Gặp 'Liễu Vĩnh' một bộ nhàn nhạt, không phải rất nhiệt tâm đáng về 'Trương Lan' có chút khó chịu, dù sao tại nàng tiếp xúc trong nam nhân, vẫn chưa có người nào đối nàng từng nói như vậy lời nói, thế là nàng cách cái bàn đuổi ra dài nhỏ cổ, đem mặt tìm được Liễu Vĩnh bên tai, nói một câu để Liễu Vĩnh trọn mắt hốc mồm lời nói; "Tiểu suất ca, ngươi vẫn là xử nam a?"

Gặp Liễu Vĩnh sợ run, Trương Lan hội tâm cười một tiếng đối với Liễu Vĩnh lỗ tai thổi một ngụm gió nóng, tại Liễu Vĩnh run rẩy một hồi về sau, nhẹ nói đạo; "Ta rốt cục biết ngươi vì cái gì đối những cái kia không phải nhiệt tâm như vậy rồi, có phải hay không tâm tư đều tại tình tình yêu yêu rồi, tiểu suất ca ngươi một ngày nào đó hội biết tình tình yêu yêu không có tiền cùng địa vị thực sự, cái trước không tương đương ăn uống, cái sau lại hội hấp dẫn yêu điệu thiếu nữ?"

Sau đó Trương Lan trở lại, tại Liễu Vĩnh một mặt quần bách bên trong nhẹ nói đạo; "Liễu lão bản, có thể suy tính một chút ta, tùy thời gọi điện thoại cho ta. "

Nói xong Trương Lan vác lấyLV nên bước thướt tha vòng eo, chậm rãi đi ra 'Vị yêu', tại phía sau của nàng 'Lý như phượng' một mặt tức giận nhìn xem bóng lưng của nàng, mà quay đầu lại nhìn thấy 'Liễu Vĩnh' nhìn chăm chăm người ta bóng lưng suy nghĩ xuất thần đáng về, càng là cảm tức phát ra một tiếng trùng điệp 'Hừ' .

Tại 'Lý như phượng' xem ra 'Trương Lan' là thật đáng ghét, nói chuyện liền nói chuyện, tại sao muốn đùa giỡn Liễu Vĩnh. Mà Liễu Vĩnh cũng vậy, thế mà cứ như vậy làm cho đối phương đùa giỡn, đồng thời còn một bộ lưu luyến bộ dáng, thật sự là nam nhân không có một cái tốt!

Lý như phượng trùng điệp tiếng hừ, để Liễu Vĩnh lần nữa quần bách, vì làm dụ xấu hổ, hắn giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì dò xét Trương

Lan tên phiến, nội tâm vẫn đang suy nghĩ, đối phương đến cùng có hay không có đầu tư ý tứ. Lên mạng tra xét một cái Trương Lan công ty cùng tin tức, nhưng lại phát hiện căn bản không có, cái này khiến Liễu Vĩnh bất đắc dĩ cười cười, sau đó đem Trương Lan tên phiến ném ở một bên thùng rác.

Chạng vạng tối Khai Dương sư phạm học viện trước cửa trường, Liễu Vĩnh tại cùng nhau dạo thanh xuân dào dạt thân ảnh trung tiêu nóng nảy đi tới đi lui, cũng không lúc hướng trong cửa lớn bên cạnh nhìn quanh, mà 'Suy Thần' thì là ngồi xổm ở ven đường gặm hạt dưa.

Một lần tình cờ quay đầu 'Liễu Vĩnh' nhìn thấy Suy Thần dáng vẻ, một trận cau mày, cuối cùng nhin lại nhẩn vẫn là nhin không được đi lên kéo lên một cái Suy Thần đạo; "Đại tiên, ngươi liền không thể chính hình điểm?"

Đối với cái này 'Suy Thần' trực tiếp uốn éo thân, đem 'Liễu Vĩnh' tay hất ra, sau đó không nhin được về đạo; "Vậy ngươi liền trực tiếp nói với nàng ngươi là Liễu Vĩnh chính là, làm gì để bốn đại tiên đến giả trang, bốn đại tiên là cái gì, là chính Cửu phẩm Tiên quan, thế mà giả trang ngươi đuổi theo nữ hài, đơn giản có sai lầm Thần Tiên phong phạm."

"Vậy ngươi dạng này ngồi xổm, liền không có thất thần tiên phong phạm?" Liễu Vĩnh phiến muộn.

Nghe xong lời này 'Suy Thần' trừng mắt lại nhai mở, "Liễu Vĩnh, ta hiện tại thế nhưng là tại giả trang ngươi. Giả trang ngươi hiểu không, đương nhiên muốn cùng ta hiện tại cái này hình tượng phụ hợp, chẳng lẽ ngươi không muốn đối phương ưa thích cái này chân thực ngươi, nếu như ngươi không nguyện ý, vậy ngươi liền mình đến."

Nói xong Suy Thần muốn đi, Liễu Vĩnh đương nhiên không có khả năng để hấn đi, trực tiếp kéo lại nói đạo; "Tốt tốt tốt ngươi đứng, bình thường ngươi thích thế nào địa điểm sao thế, nhưng gặp nghề khiết mai ngươi nhất định phải dựa theo ta an bài làm biết không?"

Gặp Suy Thần từ chối cho ý kiến gặt đầu, Liễu Vĩnh bất đắc dĩ lắc đầu, cùng lúc nội tâm phiến muộn đạo; "Ngươi coi như giả trang trước đó ta, ta không có tướng mạo, nhưng ta lại không thể có điểm nội hàm sao, bằng không, người ta nữ thần bằng cái gì thích ngươi."

Nhưng những lời này Liễu Vĩnh không nói, bằng không, nhất định lại để cho tùy thời chuẩn bị đi đường Suy Thần, bắt lấy cơ hội bãi công rồi đi.

Nói thật sở dĩ xuất hiện loại tình huống này, hoàn toàn là bởi vì Liễu Vĩnh nghĩ quá nhiều, bởi vì hấn một mực lo lắng không cách nào trợ giúp Suy Thần hoàn thành nhiệm vụ, đến lúc đó vẫn là phải trở lại lúc ban đầu cái kia xấu dạng, vì thế, hấn quyết định trước hết để cho Suy Thần cho mình chịu lấy, để vạn nhất đem đến thật trở lại lúc ban đầu tướng mạo, lại cùng nghề khiết mai bỏ lỡ cơ hội, cùng lúc cũng có thể thăm dò tướng mạo đối với nghề khiết mai đến nói đúng không là trọng yếu nhất, dù sao hấn là ưa thích đối phương, nhưng lại không hy vọng đối phương là một tên trông mặt mà bắt hình dong nữ hài.

Ngay tại 'Liễu Vĩnh' loạn thất bát tao nghĩ đến thời điểm, Suy Thần thọc hấn, theo Suy Thần ánh mắt 'Liễu Vĩnh' nhìn thấy cùng một đám nữ hài cùng nhau đi ra nghề khiết mai, chạng vạng tối gió lạnh thổi qua, giờ lên nàng như thác nước tóc dài, khoe miệng dào dạt tiểu dung tràn đầy thanh xuân tinh thần phấn chấn, cũng như sáu năm trước.

"Nghề khiết mai!"

Kêu to một tiếng, hấp dẫn ánh mắt mọi người, bao quát nghề khiết mai cùng nàng bên người hảo hữu.

"Oa, soái ca."

Nghề khiết mai hảo hữu, thấy được thẳng tắp Anh Tuấn Liễu Vĩnh, phát ra nhiều tiếng hô kinh ngạc. Mà nghề khiết mai thì thấy được Liễu Vĩnh bên người Suy Thần, sau đó không chút do dự bước lên phía trước.

"Ngươi đi cái gì a!" Suy Thần không để ý Liễu Vĩnh bố trí kịch bản mình độc diễn, tiến lên ngăn lại phải nhanh bước rồi đi nghề khiết mai. Mà ở phía sau hấn kinh hoàng Liễu Vĩnh mau tới trước muốn kéo ở đối phương.

Nhưng hiển nhiên 'Suy Thần' đã tiến nhập nhân vật, chỉ gặp hấn đi lên liền giữ chặt nghề khiết mai tay, sau đó tại tất cả mọi người, bao quát Liễu Vĩnh tròn mắt hốc mồm bên trong thâm tình nói đạo; "Ngươi biết ta cỡ nào tưởng niệm ngươi sao, cả ngày lẫn đêm hồi ức chúng ta tay trong tay chuyện cũ."

"Buông tay."

'Nghề khiết mai' gương mặt xinh đẹp đỏ bừng, liễu mạng giấy dựa, nàng không nghĩ tới Liễu Vĩnh thế mà to gan như vậy, cái này khiến nàng xấu hổ, dù sao bây giờ đã không phải khi còn bé, cũng không là góc tối không người, mà nàng cũng đã không phải là cái kia chỉ biết ngốc ngốc bởi tiếp hấn nữ hài.

"Ta không buông, đòi ta đều không buông." Suy Thần một bộ mặt dày mày dạn bộ dáng, đương nhiên tại chính hấn xem ra cái này gọi thâm tình.

Nếu như không phải Suy Thần tướng mạo thật sự là quá xấu xí, tất cả mọi người hội bị hấn câu nói này cảm động, nhưng này lúc không chỉ có nghề khiết mai kêu to để Suy Thần buông tay, liền ngay cả nghề khiết mai hảo hữu, cũng nhin không được đi lên tách ra Suy Thần tay.

Nghề khiết mai hảo hữu nhóm lúc này là thật nổi giận, ngươi nói ngươi lớn lên a xấu, thế mà còn dám ưa thích nữ thần, tốt coi như ngươi ưa thích, người khác không xen vào, nhưng ngươi dạng này cũng quá thô lỗ a! Nghề khiết mai bao nhiêu xinh đẹp a, các nàng những này hảo hữu ngày xưa kéo nàng tay, đều cảm thấy hết sức quang vinh, ngươi... Quả thực là tại khinh nhờn.

"Dừng tay, buông ra bạn gái của ta."

Ngay tại 'Liều Vĩnh' cũng lo lắng muốn kéo ra 'Suy Thần' thời điểm, hét lớn một tiếng vang vọng. Chỉ gặp bung lấy một bó to hoa từ chân vừa vứt bỏ hoa liền trợn mắt trừng trừng vọt tới, cũng trực tiếp đối Suy Thần con mắt chính là một quyền.

"Bành. "

"Oa. "

Từ chân vừa một quyền này trực tiếp đem Suy Thần đánh mộng đi qua, gây nên nhiều tiếng hô kinh ngạc, bất quá cùng vừa rồi thất kinh khác biệt, lúc này kinh hô trợn lẫn lấy sùng bái, nghe khiết mai một cái bạn cùng phòng lúc đó liền hoa mắt si khê gọi đạo; "Rất đẹp, soái ca đánh người tư thế, đều là đẹp trai như vậy. "

Nhưng tiếp xuống kịch bản, làm cho tất cả mọi người đều ngây người, chỉ gặp nữ thần nghe khiết mai đẩy ra muốn ôm mình an ủi từ chân cương, kêu to; "Người đánh hấn làm gì?" Sau đó không để ý tất cả mọi người ánh mắt nghi hoặc, khấn trương đi vào Suy Thần bên người, lo lắng hỏi đạo; "Liều Vĩnh, Liều Vĩnh, người không sao chứ, người không sao chứ!"

"Ngạch? ? ?"

Ngoại trừ chân chính Liều Vĩnh cùng từ chân vừa bên ngoài, hết thấy mọi người này lúc đều là một mặt mộng bức; "Đây là tình huống gì, rõ ràng là vừa ra FA dây dưa nữ thần, nam thần anh hùng cứu mỹ nhân tiết mục, vì cái gì hội xuất hiện dạng này đảo ngược?"

"Oa, Liều Vĩnh, là khiết mai laptop bên trên người kia. "

Một tên mang theo kính mắt nữ hài kinh hô, sau đó cuống quýt ngăn chặn miệng của mình. Nhưng mấy cái hảo hữu lại lập tức biết rồi người nằm trên đất là ai, biết về sau tất cả mọi người không còn gì để nói, đây chính là cái kia để khiết mai nhớ mãi không quên thanh mai trúc mã nam tử sao, đáng đáp cũng quá chọc lấy! Nhất định là đối phương thừa dịp khiết mai tuổi nhỏ không hiểu chuyện, lừa gạt khiết mai tình cảm, đúng, nhất định là như vậy?"

Tất cả biết nghe khiết mai chút tình cảm này hảo hữu, trông thấy chân thực Liều Vĩnh về sau, đều nào bỏ lấy Liều Vĩnh hiểm ác. Không có cách nào ai bảo Liều Vĩnh xấu xí đâu.

Này lúc nhất xấu hổ phải kể tới 'Từ chân vừa' nghĩ hấn đường đường công ty xây dựng tổng giám đốc, giá trị bản thân mấy ngàn vạn, thế mà bại bởi một cái thấp thâm FA, cái này khiến hấn hết sức không cam lòng, thế là hấn kéo lên một cái 'Nghe khiết mai' lớn tiếng chất vấn, thậm chí không tiếc dùng ác độc ngôn ngữ nói đạo; "Người có ý tứ gì, người còn ưa thích hấn có phải hay không, người ưa thích hấn cái gì? Là bởi vì miệng của hấn trường, thích hợp hôn môi sao?"

"Ba. "

Nghe khiết mai một bàn tay phiến tại từ chân vừa trên mặt, bởi vì đối phương nói lời quá hạ lưu, cái này khiến nàng cảm thấy hết sức thụ thương, sau đó khóe mắt nàng rung rung nói đạo; "Nàng là ta khi còn bé bằng hữu tốt nhất, coi như chúng ta không thể cùng một chỗ, ta cũng không muốn nhìn thấy hấn bị người đánh. "

Mình bạch rồi, tất cả mọi người mình bạch rồi, nguyên lai nữ thần cũng không phải là có đặc thù yêu thích, chỉ là không đành lòng tổn thương mà lúc hảo hữu mà thôi. Đây là cỡ nào một cái giàu có ái tâm nữ thần a, cái này một cái chớp mắt 'Nghe khiết mai' liền cho sự nổi tiếng của chính mình giá trị, tăng lên năm mươi phần trăm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Âm hiểm

"Xin lỗi, xin lỗi, khiết mai ta là quá quan tâm người, cho nên vừa rồi mới hội như thế không lựa lời nói!"

Từ chân vừa mới phó kinh sợ đáng về liều mạng giải thích, hấn giờ phút này cũng biết mình lời nói mới rồi có chút quá mức, bây giờ muốn vấn hỏi tại nghe khiết mai trong lòng mất phân, chỉ có đem đây hết thấy từ chối đến đối với đối phương quan tâm bên trên.

Không thể không nói 'Từ chân vừa' là một cái hết sức hội hồng nữ hài nam nhân, câu này lời vừa ra khỏi miệng, lập tức để hấn bị động tình thế nghịch chuyển, sau đó hấn lại hướng nghe khiết mai bên người nhân tuyển đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Thế là một tên mặt gầy cao nữ hài, tại từ chân vừa ra hiệu hạ lập tức giúp hấn giải vây đạo; "Đúng vậy a đúng vậy a! Khiết mai, Cương tử là quá quan

tâm người rồi, mới không lựa lời nói. "

"Đúng vậy a, đúng vậy a, nếu là không quan tâm người, cũng không biết khăn trương như vậy!"

Mặt ốm dài nữ hài vừa thốt lên xong, lập tức đưa tới tất cả nghệ khiết mai hảo hữu đồng ý. Không có cách, ai bảo người ta Từ công tử vóc người đẹp trai, đồng thời bị người lại hảo phóng đầu.

Có thể nói như vậy, tại nghệ khiết mai bên người nữ hài, liền không có một cái không có tiếp thụ qua từ chân vừa vặn chỗ, nhiều thì một hai bộ điện thoại, ít thì một hai bông nhiên KFC, này lúc các nàng không giúp từ chân vừa nói chuyện, làm sao có thể, về sau không muốn ăn ngon uống sướng rồi.

Nếu không tại sao nói 'Thành lũy' đều là từ nội bộ bị công phá đây này? Nghệ khiết mai bạn cùng phòng an ủi là hiệu quả nhanh chóng, cứ việc nghệ khiết mai vẫn là không quá nguyên ý phản ứng từ chân cương, nhưng lại không tại nhìn hằm hằm đối phương, có thể thấy được tâm lý đã bắt đầu chuyển biến.

Nghệ khiết mai trước sau chuyển biến, đều xem ở đứng ở một bên Liễu Vĩnh trong mắt, hần biết hồng, hần biết lần này hần muốn truy hỏi 'Nghệ khiết mai' có chút khó khăn, bởi vì hần lần này không chỉ có muốn đối mặt có tiền có thể từ chân cương, còn muốn đối mặt bị từ chân vừa triệt để thu mua nữ đoàn, đây cũng không phải là một thêm một điệp gia rồi, đây là một cái hoàn mỹ từ trong tới ngoài thành lũy, muốn công phá đơn giản không có khả năng.

Cứ việc biết khó, nhưng 'Liễu Vĩnh' không có ý định từ bỏ, bởi vì hần không muốn bỏ qua nghệ khiết mai, càng bởi vì hần từ trước sau hai lần tiếp xúc từ chân vừa tình cảnh nhìn, đối phương là một cái bề ngoài khiêm tốn, nội tâm hung lệ nam nhân, nam nhân như vậy không chừng liền hội tại tương lai cho nữ nhân của mình đến điểm bạo lực gia đình cái gì, đây là Liễu Vĩnh tuyệt đối không cho phép phát sinh ở nghệ khiết mai trên người sự tình.

Bất quá này lúc 'Liễu Vĩnh' hết sức đau đầu, bởi vì hần hoàn toàn không biết đạo 'Suy Thần' hội đem tình cảm của hai người, hướng cái hướng kia dẫn đạo, hần đột nhiên hết sức hối hận để Suy Thần trợ giúp, nhưng bây giờ nói gì cũng đã chậm.

Muốn kéo đi Suy Thần, nhưng lại không cam tâm cái này lần thứ nhất về truy nghệ khiết mai kế hoạch ngâm nước nóng. Mà không lôi đi Suy Thần, hần cũng không biết đạo đối phương hội xuất cái gì yêu thiêu thân, cái này khiến Liễu Vĩnh giờ phút này rất khó khăn.

Tại Liễu Vĩnh khó xử thời điểm, nằm dưới đất 'Suy Thần' thì mười phần nổi nóng, bởi vì hần cảm nhận được đau đớn trên mặt.

Lần này cùng lần trước dùng pháp lực đem thân thể cùng Diên Lỗi thay thế khác biệt, lần này là Suy Thần thực sự ăn đòn, cái này khiến hần không thể chịu đựng được, dù sao hần là Thần Tiên, thể mà chịu phạm nhân đánh, cái này khiến hần vô luận như thế nào cũng không tiếp thụ được.

Nguyên bản 'Suy Thần' là muốn dùng pháp lực trừng phạt 'Từ chân vừa', nhưng khi hần trong lúc vô tình nhìn thấy từ chân vừa hướng nghệ khiết mai bên người mặt gầy nữ hài làm ánh mắt về sau, hần cái biến chủ ý, hần quyết định muốn để đối phương buồn bực thổ huyết, thế là Suy Thần tại nghệ khiết mai không chuẩn bị cùng từ chân vừa so đo về sau, lập tức dùng tay bưng bít lấy mắt cuồng khiếu; "Đau quá, đau quá, khiết mai, ta đau quá. "

Suy Thần kêu đau, để nghệ khiết mai nội tâm tê rần, dù sao cái này nam nhân là nàng đã từng nhớ thương nhất người, thế là nàng lập tức liều lĩnh ngồi xổm người xuống, khăn trương hỏi đạo; "Liễu Vĩnh người chỗ nào đau, chỗ nào đau. "

Sau đó nàng khinh khinh kéo ra Suy Thần che mắt tay, một nháy mắt nghệ khiết mai lại có muốn bạo khởi xúc động. Chỉ gặp Suy Thần mất trái một phiến bầm đen, nước mắt thuận khoeo mắt không ngừng chảy xuống.

'Nghệ khiết mai' biết đây không phải 'Suy Thần' yếu ớt, mà là 'Từ chân vừa' thật dùng rồi đại lực. Tình huống lần này cùng tụ hội ngày đó từ từ chân vừa trong miệng biết được tình cảnh khác biệt, lần này là nghệ khiết mai tận mắt nhìn thấy từ chân vừa bạo lực, cái này khiến nàng đột nhiên đứng lên cũng dùng thiên chỉ chỉ lấy từ chân vừa gien đạo; "Người làm lớn như vậy lực làm gì, người vì cái gì cuồng bạo như vậy!"

'Từ chân vừa' không nghĩ tới vừa mới hòa hoãn cục diện, thế mà bị đáng chết người quái dị hai câu kêu thảm cho vịn rồi trở về, cái này khiến hần phần nộ. Dù sao hần ngay từ đầu cũng không có nghe đối phương hô đau. Hần có lý do tin tưởng đối phương là bởi vì nhìn thấy mình cùng nghệ khiết mai quan hệ hòa hoãn, mà có ý quấy rối.

"Đây là muốn bốc lên sự cố a!"

Này lúc 'Từ chân vừa' hết sức oán giận, nếu như không phải 'Nghệ khiết mai' ngay tại trước mặt lời nói, hần tuyệt đối hội nhảy dựng lên đạp đối phương mấy cước, hỏi một chút đến cùng chỗ nào đau.

Bất quá này lúc hần lại biết không thể làm như vậy, nếu không hội để 'Nghệ khiết mai' càng thêm phản cảm hần, thế là hần lập tức giả trang ra một bộ sám hối đáng về, tiến lên một thanh đỡ lấy Suy Thần, áy náy nói đạo; "Xin lỗi, xin lỗi, ta không phải cố ý, ta dìu người đi bệnh viện. "

Miệng nơi lớn tiếng đạo lấy xin lỗi, từ chân vừa lại thừa dịp đám người không chú ý tại 'Suy Thần' bên tai nhỏ giọng nói đạo; "Tiểu tử không nên cùng ta giờ trò gian, không phải người hội chết rất khó coi. "

Đối với cái này 'Suy Thần' trực tiếp cười lạnh, sau đó dùng chỉ có hai người có thể nghe được thanh âm về đạo; "Người chết, ta đều không biết chết. "

"Quả nhiên cùng mình đoán đồng dạng, đối phương là đang diễn trò. "

'Từ chân vừa' trong lòng cười lạnh về đạo; "Có đúng không?" Sau đó dùng đỡ lấy Suy Thần phía sau lưng một cái tay dùng lực hướng Suy Thần sau lưng

vạn dưới, nhưng hần vạn vạn không nghĩ tới có một cái tay sớm tại chỗ nào chờ lấy hần, cũng tại bắt ở tay của hần về sau lớn tiếng rú thẳm; "Ai nha, người... ?"

Suy Thần này lúc khó có thể tin biểu lộ, lại phối hợp hần dùng tay bắt được 'Tử Chấn Vừa' đi bóp động tác của hần, tuyệt đối để cho người ta một chút có thể nhìn ra, hần đây là nhận lấy đối phương ám toán.

"Hoa... "

Nhìn xem hai nam nhân động tác, cùng biểu lộ, đám người một mảnh xôn xao, bọn hần ai cũng không nghĩ tới tướng mạo Anh Tuấn tử Chấn Vừa thế mà như vậy âm hiểm, đồng thời đơn giản không thể để cho người lý giải, dù sao người lớn lên a đẹp trai, về phần còn đem loại này tiểu động tác giải hạn sao?

"Người hèn hạ!"

Nghe khiết mai một mặt tức giận, sau đó tại 'Tử Chấn Vừa' trợn mắt hốc mồm bên trong tiếp nhận Suy Thần vô lực thân thể.

Lần này không có người tại giúp tử Chấn Vừa nói chuyện, dù sao lần này đối phương chế tạo quá rõ ràng, cũng bị người trong cuộc một phát bắt được, dạng này bị ồ ồ cùng ác tha ai dám giúp hần nói chuyện.

Đối mặt tất cả mọi người hoặc xem thường hoặc không hiểu ánh mắt 'Tử Chấn Vừa' có khí thổ huyết xúc động, cùng lúc nội tâm kêu to;" con mẹ nó người Liễu Vinh người quá âm hiểm, Lão Tử nếu là vạn người, bị người bắt được còn chưa tính, mấu chốt là Lão Tử còn không có có vận đến người, có được hay không!"Nhưng nhìn về mặt của mọi người ai hội tin tưởng hần không có vận đối phương.

"Không được tuyệt đối không được, tuyệt đối không thể cứ như vậy thừa nhận thất bại. "

Nội tâm cho mình đánh lấy khí, tử Chấn Vừa mặt không đổi sắc tim không đập mạnh tiến lên, một thanh đỡ lấy Suy Thần nói đạo; "Khiết mai, mặc kệ người tin hay không, ta tuyệt đối không phải người như vậy, hiện tại ta liền công hần đi bệnh viện. "

Nói xong, cũng mặc kệ 'Suy Thần' có đồng ý hay không, trực tiếp xông lên liền đi. Ở phía sau hần, mặt gầy nữ hài cố ý nghi hoặc đạo; "Tử Chấn Vừa đẹp trai như vậy, không có khả năng hội như thế đối một cái căn bản là đối với hần hình thành không được uy hiếp dưới người hắc thủ đi, đồng thời như thế có phải hay không cấp quá thấp, hần hội ngốc đến làm sao như vậy?"

Đối với cái này, không thiếu nữ hài 'Che giấu lương tâm' tại 'Nghe khiết mai' trước mặt lộ ra vẻ mặt nghi hoặc, vẻ mặt của mọi người cùng uông lệ đẹp để chất vấn đề nghe khiết mai nhũ mảy, nội tâm cũng phát lên một tia nghi hoặc.

Mà vừa đi chưa được mấy bước tử Chấn Vừa mới nghe mặt gầy nữ hài lời này, đơn giản liền phải lệ rơi đầy mặt, cảm thấy uông lệ đẹp để quả thực là mình tri âm, mình đưa cho đối phương cái kia lục S giá trị tuyệt đối. Nhưng Suy Thần là ai, làm sao có thể hội để 'Tử Chấn Vừa' tốt hơn, trực tiếp một cái pháp thuật sử dụng đang một mực tại thay tử Chấn Vừa nói chuyện uông lệ đẹp để trên thân.

Thế là vừa mới còn thay tử Chấn Vừa nói chuyện uông lệ đẹp để lại mở miệng nói đạo; "Bất quá cũng không nhất định, vừa rồi tử Chấn Vừa không phải trực tiếp mắng qua khiết mai sao? Có thể thấy được những loại người này giỏi thay đổi, có thể làm xuất chuyện như vậy, cũng không khó lý giải. "

"Ba. "

Cũng Suy Thần tử Chấn Vừa mới nghe lời này, chân mềm nhũn tại chỗ ngã nhào trên đất, mà Suy Thần thì thuận thế trực tiếp trùng điệp nện ở tử Chấn Vừa trên thân làm cho đối phương hôn mê.

"A!"

"Ta không sao. " tại một phiên trong lúc kêu sợ hãi 'Suy Thần' một mặt nhẹ nhõm đứng lên, sau đó ánh mắt lấp lánh nhìn xem lộ ra lo lắng ánh mắt nghe khiết mai.

Ngay tại 'Liễu Vinh' chuẩn bị ngăn ở hai cái tựa hồ muốn cọ sát ra hỏa hỏa người ở giữa lúc, nghe khiết mai trực tiếp mất khế đảo đối Suy Thần nói đạo; "Các người hai cái không có một cái tốt. "

Này lúc 'Nghe khiết mai' xem như hiểu được, tử Chấn Vừa có lẽ làm tiểu động tác, nhưng nhìn bây giờ Suy Thần đáng vẻ, rõ ràng cũng không phải thua thiệt bộ dáng, cái này khiến nàng tức giận trực tiếp quay người rời đi, không muốn lại tại hai cái này nhảm chán trên thân nam nhân lãng phí thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Ngoài ý muốn kinh hãi

Trên xe buýt 'Liễu Vĩnh' nhìn lại nhẵn, cuối cùng vẫn là nhìn không được, điểm một cái Suy Thần, sau đó để hấn cùng trái tim của mình đối thoại.

"Người vì cái gì không làm theo lời ta bảo?" Liễu Vĩnh húc đầu liền chất vấn Suy Thần.

Đối với cái này Suy Thần không hề có thành ý về đạo; "Theo người loại kia phương thức, quá khô khan!"

"Cho nên người quyết định tự tác chủ trương?"

"Đối. "

"Ta muốn từ chức. "

"Người vì cái gì, luôn câu nói này?"

"Ta muốn từ chức. "

"Ta liền không thể thay cái hoa văn sao?"

"Ta muốn từ chức. "

"Tốt tốt tốt, người đi, về sau tất cả nghe theo người. " Suy Thần cuối cùng cắn răng nghiêng lợi nói ra câu nói này, cũng bỏ sung nói đạo; "Người chẳng lẽ cho là người thông thường phương thức có thể truy hồi nghệ khiết mai sao? Nàng đã không phải là sáu năm trước nàng. "

Suy Thần lời nói để Liễu Vĩnh trầm mặc, kỳ thật bài trừ Suy Thần để cho người ta không dám cung duy bề ngoài bên ngoài, hôm nay hấn làm một điểm cũng không sai, tình yêu cho tới bây giờ cũng không có cái gọi là công bằng cạnh tranh. Giống như nghệ khiết mai người bên cạnh đều bị từ chân vừa thu mua đồng dạng, cái này chẳng lẽ không tính là từ chân vừa lợi dùng tư nguyên của mình ra treo sao? Chỉ là đối phương không có nghĩ đến bên cạnh mình, có một vị Thần Tiên mà thôi.

"Có lẽ Suy Thần nói đúng, nghệ khiết mai đã không phải là đã từng nghệ khiết mai rồi, sáu năm, cái gì đều hội cải biến, mà cái kia đã từng trông thấy mình cùng cô gái khác nói chuyện, liền hội nổi giận tiểu nha đầu, còn hội trở lại bên cạnh mình sao?" Liễu Vĩnh tựa hồ chẳng phải xác định.

Nhưng phiên khác về sau Liễu Vĩnh cười; "Nghệ khiết mai không phải đã từng nghệ khiết mai, chẳng lẽ hấn Liễu Vĩnh vẫn là đã từng Liễu Vĩnh sao? Trải qua cam chịu, trải qua tuyệt vọng tự sát, tại Suy Thần cứu hấn một khắc này, chẳng lẽ hấn không phải khác loại tân sinh sao? Vừa đều không phải mình vừa vụn lại lần nữa bắt đầu.

"Hôm nay là ngày tháng tốt, nghĩ thăm sự tình đều có thể thành... . "

Còn không có tiến đại môn Liễu Vĩnh liền nghe đến mẫu thân hừ phát nàng thời đại kia ca khúc được yêu thích, cái này khiến Liễu Vĩnh khóe miệng lộ ra ý cười kêu to; "Mẹ, chuyện gì cao hứng như vậy a?"

Bụng đồ ăn bàn Thôi Phương quay đầu lộ ra một cái nụ cười vui vẻ, đạo; "Tiểu tử thú đoán xem. "

"Nhật tiền rồi, không giống, nhật tiền bằng vào ta mẹ nó tính cách hấn là sàu muộn?" Liễu Vĩnh một mặt trầm tư.

"Nhật tiền rồi ta phạm cái gì sàu?" Lần này đến phiên Thôi Phương không hiểu rồi.

"Hắc hắc, của mẹ ta tính cách thiện lương như vậy, nhật tiền rồi nhất định sàu đây là ai rút nhạy cảm gấp a!"

Liễu Vĩnh nho nhỏ một cái mông ngựa, để Thôi Phương cười giương lên tay, nhưng lại không có đánh xuống, đạo; "Đừng thôi bản, nếu là thật nhật tiền rồi, ta tuyệt đối giấu đi, ai cũng không nói cho. "

"Cái kia là bởi vì cái gì, cao hứng như vậy?"

Liễu Vĩnh cùng Suy Thần tại Liễu Khuê chào hỏi ngồi xuống đến cạnh bàn ăn. Hết sức hiếm thấy gặp Thôi Phương thể mà rót cho mình một ly rượu đỏ, sau đó bụng cái chén nói đạo; "Lão nương rất vui vẻ, bởi vì giải quyết xong rồi một kiện tâm nguyện. "

"Đến cùng là cái gì, ta đều vội muốn chết?" Liễu Vĩnh một mặt dấu chấm hỏi, liền ngay cả Suy Thần đều lộ ra cảm thấy hứng thú đáng vẻ, dù sao hấn cho tới bây giờ đến cái nhà này, nhìn thấy đều là một bộ trang trọng bộ dáng Thôi Phương, này lúc lộ ra hoạt bát một mặt, nhất định là rất vui vẻ rồi.

Tại Liễu Vĩnh một mặt trong chờ mong Thôi Phương há mồm đạo; "Người lại đoán xem?" Cái này khiến chờ lấy kết quả Liễu Vĩnh 'A' một cái kém chút ngồi ngay đó, sau đó vẫn là Liễu Khuê mở miệng nói đạo; "Đừng nóng vội hải tử rồi, dứt lời. "

"Vương gia đồng ý, đồng thời muốn chúng ta tuyển ngày đính hôn!"

Lần này Liễu Vĩnh ngây dại, hấn không nghĩ tới lại là cái này chuyện tốt, có lẽ đôi này cha mẹ của hấn tới nói là chuyện tốt, nhưng đối với hấn mà nói, thật

sự là có được rồi phiền muộn, hẳn thật nghĩ hạo hạo chất vấn một cái cô bé áo đồ đầu óc có phải bị bệnh hay không, hữu thụ ngược bệnh, vì cái gì tan rã trong không vui hai người hội là kết quả này?

Mà một bên Suy Thần nghe được tin tức này trực tiếp cười nói đạo; "Chúc mừng a, chúc mừng a. " nhưng Liễu Vĩnh thấy thế nào, thế nào cảm giác hẳn cái này Suy Thần tiên có nhìn người chê cười ý tứ.

"Mẹ, người tin tức này cho phép sao?" Liễu Vĩnh kiên trì hỏi thăm

"Nhìn, tiểu tử này là thành thực, so sánh ta cẩn thận!" Liễu Khuê một mặt khen ngợi, bởi vì hẳn thế nhưng là biết mình đạt được tin tức này về sau, vui vẻ bộ dáng, quả thực là không ngậm miệng được.

"Yên tâm, người Nhị cửu mẹ tự mình gọi điện thoại, ta còn sợ người Nhị cửu mẹ khủng ta, cùng lúc đó đứng người Nhị cửu mẹ bên người bà thông gia nói hội lời nói, năng chính miệng xác định, ta mới xác định như vậy. " Thôi Phương một bộ Liễu Vĩnh mù quan tâm đáng về.

Liễu Vĩnh cái này phiền muộn a, lần này sau cùng một điểm suy nghĩ cũng tan vỡ, nghĩ phủ nhận hẳn coi trọng cô bé áo đồ, nhưng nhìn mẫu thân vui vẻ bộ dáng, hẳn lại không đành lòng để nàng thương tâm, vậy phải làm sao bây giờ? Liễu Vĩnh ăn Thôi Phương tỉ mỉ xào nấu đồ ăn nhạt như nước ốc, nhưng cũng không thể không đánh lấy tinh thần, một hội cùng mẫu thân đựng cái cup, một hội 'Ha ha' cười hai tiếng.

Thẳng đến cơm nước xong xuôi, hẳn mới nhanh chóng hướng về lên lầu, đem chuẩn bị lách vào gian phòng đóng cửa Suy Thần ngăn chặn, sau đó hẳn trực tiếp quát hỏi; "Suy Thần tiên, có hay không có biện pháp?"

Đối với cái này, Suy Thần trực tiếp hỏi phục đạo; "Biện pháp, ngược lại là không có, chúc phúc ngược lại là có, người có muốn hay không nghe!"

Đều lúc này, Suy Thần thế mà còn tại đùa cợt mình, cái này khiến Liễu Vĩnh trực tiếp tức giận nắm lấy Suy Thần cổ áo quát hỏi đạo; "Ta và người hảo hảo nói chuyện, đến cùng có hay không có biện pháp?"

"Chú ý lời nói của người cùng động tác, người đây là đang đe dọa một vị chính Cửu phẩm Thần Tiên, cái này là rất lớn tội biết không?" Suy Thần trợn mắt trừng trừng, sau đó hẳn lại đổi một bộ vui cười đáng về nói đạo; "Biện pháp... " nói đến đây, Suy Thần liếc mắt nhìn một chút Liễu Vĩnh nắm lấy cổ áo của mình.

Cái này khiến Liễu Vĩnh tâm linh thần hội lập tức vứt bỏ bất lấy đối phương cổ áo, cũng dùng tay đem đối phương cổ áo vuốt thuận, cuối cùng mới hơi cung cấp eo nhẹ giọng hỏi đạo; "Có biện pháp nào a đại tiên?"

"Biện pháp chính là... " Suy Thần nói đến đây, trực tiếp dùng tay đối Liễu Vĩnh một cái. Tại dùng pháp lực đem Liễu Vĩnh đẩy ra gian phòng về sau 'Ba' một tiếng đóng cửa lại mới tiếp lấy đạo; "Mình muốn đi. "

"Ba ba ba... "

Liễu Vĩnh nổi giận, đi lên liền đối Suy Thần cửa phòng một trận chọt vỗ, nhưng trong phòng Suy Thần lại một chút cũng không có động tĩnh, bất quá dưới lầu ngược lại là có động tĩnh, chỉ nghe một tiếng đến đến Liễu Khuê rống to; "Người làm gì khua chiêng gõ trống, không thì có rồi bạn gái sao, về phần cao hứng như vậy sao?"

"Cái này hoàn toàn là tại trên vết thương xát muối!"

Nhưng Liễu Vĩnh nhưng lại không thể không chịu đựng, cái này khiến hẳn buồn bực kém chút ghen xuất nội thương, cuối cùng lại lại nhẹ giọng gõ mấy cái Suy Thần cửa phòng, y nguyên không có đạt được Suy Thần lý hội về sau, Liễu Vĩnh mắng một câu; "Từ thần tiên" trở lại gian phòng của mình.

Trở lại gian phòng của mình Liễu Vĩnh xem như triệt để buông ra rồi, hẳn nắm mình lên gối đầu, đem nó tương tượng thành Suy Thần, lại là vung, lại là đánh, cũng mắng to; "Người cái này tuyệt không trợ giúp Từ thần tiên, đi chết, ta đánh người cái mặt mũi tràn đầy hoa, ném thử ta phạt núi Vô Ảnh Chưởng, Hàng Long Thập Bát chưởng... "

Cuối cùng phát tiết một trận, cảm giác mình tâm tình đã khá nhiều Liễu Vĩnh, gặp dạng này hữu hiệu, lại đem gối đầu tương tượng thành cô bé áo đồ, sau đó nắm vuốt đối phương cái mũi hỏi; "Người đến cùng có hay không có một chút kiên trì, làm sao mặt ngoài một bộ, phía sau một bộ đầu?"

Muốn vung đối phương cái tát, nhưng cân nhắc đến đối phương là nữ hài, cuối cùng Liễu Vĩnh không có xuống tay, sau đó vẫn là nắm vuốt đối phương cái mũi nói đạo; "Ta không muốn cùng người đính hôn làm sao bây giờ, làm sao bây giờ?"

Ngay tại cái này lúc, Liễu Vĩnh đột nhiên nghĩ đến có lẽ đối với phương cũng cùng mình là giống nhau ý nghĩ, nhưng lại bác bất quá cha mẹ mình! Nghĩ đến mình cường thế Nhị cửu mẹ là antraxit, Liễu Vĩnh cảm thấy vô cùng có khả năng.

Ngay lúc này, điện thoại di động trong túi vang lên cùng nhau tin nhắn tiếng chuông, lật ra xem xét, Liễu Vĩnh trong nháy mắt kích động, mặc dù là số xa lạ, nhưng đối phương nói hết sức ngay thẳng, cho nên Liễu Vĩnh một cái nhìn ra là cô bé áo đồ gửi tới.

"Ta là tối hôm qua cùng người ra mắt vương lang lợi, chắc hẳn người cũng biết chuyện của chúng ta. "

Đối với cái này Liễu Vĩnh nhanh chóng trở về một cái; "Àn. " sau đó Liễu Vĩnh liền không biết đạo nên nói như thế nào, chẳng lẽ trực tiếp chất vấn đối phương vì cái gì hội đồng ý không? Đây có phải hay không là thật không có lẽ phép?

Ngay tại Liễu Vinh cân nhắc làm như thế nào hỏi đối phương vì cái gì hội đồng ý thời gian, đối phương lần nữa gửi tới tin nhắn, để Liễu Vinh cảm thấy đối phương thật sự là mình tri âm, bởi vì đối phương, đem bối rối của mình toàn giải quyết.

"Người có phải hay không đang nghĩ, ta lên con sao, làm sao cuối cùng lại đồng ý rồi chuyện của chúng ta. "

Đối với cái này Liễu Vinh suy tính phiền khác, lại trở về một cái; "Ân. " không phải Liễu Vinh chỉ hội nói 'Ân' thật sự là nói nhiều rồi đều là tổn thương, Liễu Vinh không muốn nói như vậy.

"Kỳ thật ta cũng không biết đạo làm sao hội đồng ý, có lẽ là người tại ta khinh bỉ dưới, không có chút rung động nào đáng về đã động rồi ta đi. Còn có cha mẹ của ta hết sức thích người, mặc dù bọn hắn chỉ gặp người một lần, nhưng lại cảm thấy người là một cái người có thể phó thác chung thân, điểm này ta hết sức kỳ quái bọn họ là làm sao nhìn ra được? Bất quá, ta nghĩ phụ mẫu ánh mắt luôn luôn không tệ, cho nên về sau ta chính là bạn gái của người rồi. "

"Dát. " mắt tròn tròn, lần này Liễu Vinh triệt để mắt tròn tròn, hắn không nghĩ tới đối phương phát tới tin nhắn, không phải giật dây mình từ chối, mà là tuyên bố chủ quyền.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Tỷ muội kế hoạch

"Không phải, người làm như vậy có phải hay không quá qua loa rồi, dù sao chúng ta là người hiện đại, đều có truy cầu mình hôn nhân hạnh phúc quyền lợi!" Liễu Vinh suy tính nửa ngày, tại không làm thương hại lẫn nhau tự tôn tình huống dưới, trở về như vậy một đầu tin nhắn.

Lần này chờ đợi có chút dài, bất quá vương lạnh lợi tin nhắn rất dài, có thể thấy được đối phương nói chuyện cũng là hết sức cẩn thận.

Chỉ gặp vương lạnh lợi trong tin nhắn ngắn về đạo; "Không có a, thời điểm trước kia, ta cũng cảm thấy hạnh phúc của mình phải tự mình nắm chắc, mình truy cầu. Nhưng phụ mẫu cho ta liệt cử thật nhiều bên người ví dụ, đều là tự do yêu đương cái chủng loại kia. Tỷ như ta hàng xóm Trương Tam, lúc đó cùng bạn gái hắn nói là như keo như sơn, thậm chí có lần thề, sông cạn đá mòn mới dám cùng quân dừng, ta đều nghe thấy được, kết quả thế nào, kết quả còn không phải cùng Trương Tam làm nửa đường vợ chồng. Mà cha mẹ của chúng ta đời này liền không đồng dạng, như bá phụ bá mẫu, như phụ thân mẫu thân của ta, bọn hắn đều là phụ mẫu chi mệnh, mỗi chúc chi ngôn, nhưng người không có phát hiện sao, bọn hắn mặc kệ vất vả và nghèo khổ, đều có thể làm bạn cả đời, người không cảm thấy thật kỳ quái sao? Có lẽ đúng như bài hát kia hát, bình bình đạm đạm mới là thật, cho nên chúng ta chỉ có tin tưởng phụ mẫu, mới có thể vượt qua hạnh phúc mỹ mãn sinh hoạt. "

Liễu Vinh không nghĩ tới vương lạnh lợi thế mà còn có cái thiên phú này, lời nàng nói, không chỉ có có lý có cứ, đồng thời còn để Liễu Vinh phản bác không được, này lúc Liễu Vinh biết vô luận hắn nói thế nào đều hội biến thành một cái 'Không biết đại cục' 'Khư khư cố chấp' khổ nạn nam tử, cái này khiến Liễu Vinh buồn bực vứt bỏ điện thoại, hướng lên trời lớn tiếng kêu rên; "Trời ạ, ta nên làm cái gì?"

Điện thoại một phương khác, nằm lý ở trên giường vương lạnh lợi đang đợi phiền khác, phát hiện Liễu Vinh không có lại nói tiếp về sau, vỗ vỗ mình hơi có quy mô ngực, đối ghé vào bên cạnh mình đệ đệ Vương Cường nói đạo; "Như thế nào, lão tỷ mấy câu nói đó vừa ra, để đối diện tị ngại đi!"

Đối với cái này, Vương Cường bĩu môi, tâm đạo; "Không biết là ai vừa rồi khản trương muốn chết, còn hỏi ta, nói như vậy được hay không, như thế nói đúng hay không, liền ngay cả Trương Tam cố sự vẫn là ta cho người bố trí đây này, hiện tại ngược lại là đặc chí đi lên?"

Bất quá, đây không phải Vương Cường hiện tại muốn nói, hắn hiện tại muốn hỏi chính là; "Tỷ, người không cảm thấy người quá con buồn, quá đối trá sao?"

Vương lạnh lợi mắt lật một cái, đạo; "Con buồn, đối trá, người tiểu nam sinh biết cái gì. Biết hạnh phúc là dựa vào cái gì có được sao? Là dựa vào mình truy cầu. Mà đối với một nữ nhân tới nói, khóa lại cái trước nam nhân có năng lực, chính là các năng hạnh phúc nơi phát ra? Chẳng lẽ người không muốn sau này muốn ănKFC liền ănKFC, muốn điK ca liền điK ca sao?"

Gặp đệ đệ mình bắt đầu dĩ gật đầu, vương lạnh lợi cười đắc ý, tâm đạo; "Ngay cả đệ đệ mình đều có thể nhẹ nhõm giải quyết, còn có nam nhân nào, là có thể chạy ra lòng bàn tay của ta. "

Một đêm không ngủ, Liễu Vinh càng nghĩ, vẫn cảm thấy hắn là từ hai phương diện tới tay, một là cùng vương lạnh lợi đàm rõ ràng, hai là mau đuổi theo về nghề khiết mai. Dù sao chỉ có dạng này mới có thể tại không làm thương hại người nhà tình cảm tình huống dưới, viên mãn giải quyết vấn đề.

Nhưng Liễu Vinh phát hiện cái sau quá khó làm đến, dù sao nghề khiết mai đã không phải là đã từng nghề khiết mai, giống như nữ thần nàng, bên người

không thiếu người theo đuổi, thậm chí còn có một cái đã coi như là chính quy bạn trai từ chân vừa.

Không nói đến từ chân vừa tướng mạo, gia đình ưu thế, liền cái này đào chân tướng sự tình, cũng không phải là bình thường người có thể làm được rồi, mà Liễu Vinh một cái đã mấy năm không có cùng nữ hài bình thường nói chuyện qua một game, có thể làm tốt, Quý đều không tin.

Nhưng Liễu Vinh rõ ràng vẫn là đánh giá cao mình rồi, cái sau khó, có lẽ còn có cái trình độ. Nhưng cái trước khó, tại về sau trong một khoảng thời gian, để Liễu Vinh chân chính cảm nhận được khó đến không cách nào lường được trình độ.

Trên xe buýt, rốt cục bắt được cơ hội Liễu Vinh, ngăn chặn Suy Thần hỏi đạo; "Giúp ta một chút!"

Nhưng mặc cho bằng Liễu Vinh như thế nào quấy rầy đòi hỏi, Suy Thần chính là không hé miệng, kỳ thật cái này cũng không trách Suy Thần; "Cái này mẹ hần, hần cũng bắt lực. " mặc dù hần là Thần Tiên, nhưng nhân loại tư duy hần lại là không cái biến được, cho nên hần chỉ có thể giả trang ra một bộ không nguyện ý tham gia Liễu Vinh tư nhân sự vụ đáng về.

'Vi yêu' sáng sớm, lý như phượng không có tại thu thập mặt tiền cửa hàng, lại tại cùng một vị đang ngồi ở Liễu Vinh vị trí nữ sĩ cãi lộn. Nếu như Liễu Vinh ở chỗ này nhất định một chút nhận ra, vị nữ sĩ này lại là ngày hôm qua vị đùa giỡn hần phong tư trác tuyệt Trương Lan.

Chỉ gặp lúc này Trương Lan, mặc dù vẫn là hôm qua một thân hàng hiệu, nhưng lại không có bất luận cái gì hình tượng đem chân vênh đến trên mặt bàn, vuốt ve trong tay LV, một bộ rất là quý trọng đáng về.

Mà tại nàng đối diện, lý như phượng khoát tay một bộ tức giận bộ dáng, tại a xích nàng; "Người nói một chút người, nói thẳng muốn đầu tư liền muốn đầu tư, người muốn nhìn cái gì người ta thương nghiệp cơ mật!"

Đối với cái này, Trương Lan bĩu môi; "Muội tử, không phải tỷ nói người, làm ăn đầu tiên muốn xuất ra khí thế, người không cảm thấy chỉ có dạng này, tại về sau cò kè mặc cả bên trong, mới có ưu thế sao?"

"Cát, khí thế, bằng cái gì, bằng người cái này một thân Taobao cao hàng nhái. " đối với Trương Lan, lý như phượng xem thường không thôi.

Lý như phượng, để Trương Lan lắc đầu; "Người không hiểu, cái này gọi đóng gói, người nói ta nếu là mặc đường dành riêng cho người đi bộ bên trên trên dưới một trăm nguyên một kiện quần áo, vác lấy người bù nhìn bao, giống như là một cái có thể đầu tư hơn ngàn vạn người sao? Cùng hình tượng của ta không hợp a!"

"Tốt tốt tốt người đứng, nhưng người hôm nay nhất định phải cho ta đem đầu tư mục đích nói tiếp, không phải ta tỷ muội duyên phận liền lấy hết. " lý như phượng nhất phó quyết tuyệt bộ dáng.

Đối với cái này, Trương Lan không thêm quan tâm khoát khoát tay; "Yên tâm, nếu không phải người quá bảo thủ, tỷ tỷ ta chỉ cần áo somi cúc áo hơn buông ra mấy khóa, đảm bảo đem cái kia tiểu xử nam, làm ra thành thành thật thật. "

Nói Trương Lan hàm răng khể cắn môi dưới, hướng lý như phượng liếc mắt đưa tình, cùng lúc ngón tay nhẹ giải áo somi viên thứ hai cúc áo, lộ ra một vòng trắng nõn.

Trương Lan đáng về, để lý như phượng toàn thân rùng mình một cái, sau đó cuống quýt tiến lên một thanh ngăn lại Trương Lan nhẹ cời nút cài tay, đạo; "Tốt tỷ, ta biết người lợi hại được rồi, nhưng đây không phải câu nam nhân, ta đây là sinh ý. "

"Chán. "

Trương Lan nhẹ đánh một cái lý như phượng tay, sau đó nói đạo; "Kỳ thật người một nhà tốt hơn nói chuyện làm ăn, ta không ngại trâu gà gặm cỏ non. "

"Ta để ý, ta để ý được rồi!" Lý như phượng khoát tay, một bộ tranh thủ thời gian đình chỉ, cái đề tài này đáng về, hiển nhiên đối phương buồn hần, là nàng sớm đã lãnh giáo qua, không muốn gặp lại biết.

"Nếu không phải nhìn cái tiểu điểm này thật có thần kỳ năng lực, ta cũng hoài nghi người có phải hay không muốn vứt bỏ tiểu mỹ, cố ý chuyển đi tài sản?" Lý như phượng không cho dụ hoặc Liễu Vinh ý tứ, để Trương Lan một mặt hoài nghi.

"Tốt tỷ, nam nhân của ta gọi Trần Thế Mỹ, không phải tiểu mỹ, chuyển đi tài sản, ta có cái kia tất yếu sao, nên biết đạo tân hôn nhân pháp quy định, những cái kia đều là ta trước hôn nhân tài sản, ai có thể đoạt được đi. "

"Cũng là!" Trương Lan gật đầu, sau đó ngẩng đầu nói đạo; "Tiểu muội, tranh thủ thời gian cho ta cầm một ngàn khối tiền, ta muốn BMW, người ta thúc ta giao tiền đầu. "

Đối với cái này, lý như phượng dùng tay vỗ đầu; "Ta làm sao đồ tám đời huyết môi, có người như thế cái tỷ a! ?"

"Ai u, khoan hãy nói, nếu không phải mẹ ta trước kia chịu không nổi dụ hoặc, đầu tiên gặp cha ta, người những cái kia tài sản còn không biết là ai đây này?" Trương Lan một bộ hết sức buồn bực bộ dáng.

"Tốt tốt tốt tỷ, mẹ ta đều đi nhiều năm như vậy, ta cũng đừng bại hoại thanh danh của nàng rồi, chẳng phải một ngàn khối tiền sao, cho!" Nói lý như phượng móc bóp ra, đếm ra một ngàn, tại Trương Lan sáng lên ánh mắt bên trong đưa tới, cũng bổ sung nói đạo; "Chuyện này nếu là đàm phán thành công, về sau người cũng đừng loạn lung lay, ta phân người điểm cổ phần, hảo hảo sinh hoạt!"

"Nói sớm a!" Trương Lan thăm dò lên tiền, thu hồi chân, đứng lên, sau đó sửa sang lại trên quần áo nếp uốn, lại biến thành hôm qua bộ kia phong thái trác tuyệt, mà tài trí ưu nhã Mỹ người đầu tư hình tượng.

Liễu Vĩnh trông thấy Trương Lan thời điểm, Trương Lan chính ưu nhã một cái tay bưng chén cà phê, một cái tay nhẹ lay động cái thìa, sau đó đối Liễu Vĩnh vũ mị cười một tiếng, dùng ngọt ngào thanh âm đạo; " cửa hàng trưởng, nhà ngươi nhân viên cửa hàng thanh lý rác rưởi thời điểm, ta nhưng nhìn gặp tên của ta phiền rồi, ngươi cái này khiến tỷ tỷ rất thương tâm a!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh lúng túng cười cười, còn chưa nghĩ ra giải thích thế nào, Trương Lan liền tiếp lấy đạo; "Bất quá ta tin tưởng cửa hàng trưởng không phải không lễ phép như vậy người, nhất định là vô ý đề lên bàn, bị người không biết chuyện, làm rồi!" Nói năng mắt to nhìn như vô tình phũ phàng như phượng nhất mắt, nhưng cái nhìn này biểu đạt ý tứ, chỉ cần không phải ngớ ngẩn đều hội minh bạch.

Trương Lan cái nhìn này, để lý như phượng tức giận kém chút trừng mắt.

Không thể không nói, Trương Lan là một cái tài trí mà khéo hiểu lòng người nữ nhân, nàng, không chỉ có để người nghe dễ chịu, còn có thể vừa lúc làm dịu người xấu hổ, nếu như là một cái bình thường nam nhân, nhất định hội bị đối phương hấp dẫn, cũng thân bất do kỷ dựa theo đối phương ý tứ phụ họa. Nhưng, hiển nhiên Liễu Vĩnh không ở trong đám này, bởi vì hần là một cái mấy năm không có cùng nữ nhân bình thường trao đổi qua nam nhân, thế là hần cười cười về đạo; "Không là, là ta rút. "

"Dát. " bầu không khí bởi vì câu nói này trong nháy mắt hạ xuống điểm đóng băng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Tìm tới cửa

Nếu như này lúc có thể cười to, Lý Như Phượng nhất định cười đến tiền phù hậu ngưỡng, bởi vì đây là nàng bình sinh lần thứ nhất gặp, có người như thế không hiểu phong tình, ở trước mặt phiên chính mình cái này nàng từ khi bắt đầu biết chuyện, chính là nam nhân tiêu điểm tỷ tỷ mặt.

Từ Lý Như Phượng kinh hãi, có thể thấy được này lúc Trương Lan xấu hổ, dù sao nàng là nhất thiết thực cảm giác lúng túng người, nàng thậm chí quên rồi mình cùng Lý Như Phượng đặt thành ước định, trực tiếp trừng mắt Liễu Vĩnh cắn răng hỏi đạo; "Xin hỏi cửa hàng trưởng, ngươi có bạn gái sao?"

Trương Lan, đương nhiên để Liễu Vĩnh cảm thấy rất kỳ quái, bất quá hần vẫn là rất nghiêm túc gật gật đầu, đạo; "Không có. " dù sao hần thấy Vương Linh Lợi hoàn toàn chính xác không tính là bạn gái của hần.

"Ngươi không biết có. "

Trương Lan trực tiếp cho Liễu Vĩnh hạ xuất phán đoán suy luận, đây là tiếng lòng của nàng, dù sao đối với nàng tới nói, một cái như vậy không hiểu phong tình nam nhân, cô độc chung thân đều không có có cái gì kỳ quái đâu.

"Liễu Vĩnh, bá phụ bá mẫu để cho ta tới giúp ngươi!"

Ngay tại Trương Lan vừa hạ phán đoán suy luận ngay miệng, cùng nhau thanh âm thanh thúy vang vọng, làm cho cả trong phòng trong nháy mắt yên tĩnh. Đám người quay đầu, phát hiện tại 'Vị yêu' cửa thủy tinh trước, chính đứng đấy một tên người mặc váy đỏ, tóc dài xõa vai cao gầy nữ hài, này lúc hai tay của nàng khép lại đặt ở trước bụng, chính xinh đẹp nhưng mà thực nữ nhìn về phía trong phòng Liễu Vĩnh.

"Ngươi là?"

Đối mặt như thế một vị xinh đẹp, cũng tựa hồ cùng Liễu Vĩnh rất là rất quen nữ hài, để vừa hạ phán đoán suy luận Trương Lan nhin không được đầu tiên mở miệng hỏi thăm, muốn chứng thực đối phương là Liễu Vĩnh đường muội hoặc là làm muội.

"Ngươi tốt a di, ta là Liễu Vĩnh bạn gái. " vương linh lâm hấp thụ ngày đó cùng Liễu Vĩnh gặp mặt lúc kiều ngạo thái độ giáo huấn, rất là khách khí trả lời Trương Lan lời nói.

"Ha ha. . . "

Lý Như Phượng cũng nhin không được nữa, nàng thật sự là thật là vui, hôm nay ngày xưa xem nam nhân như không Trương Lan thế mà nhiều lần đụng đĩnh, đồng thời ngay tại phản kích về sau, đối phương thật liền nhảy ra một vị cô bạn gái nhỏ, cái này thật là khiến người ta bất ngờ.

Đương nhiên, cái này còn không phải đặc sắc nhất, đặc sắc nhất chính là Liễu Vĩnh cô bạn gái nhỏ thế mà bảo nàng Trương Lan 'A di' 'A di a' Lý Như Phụng không cần nhìn đều hội biết Trương Lan hội thẹn quá hoá giận.

Quả nhiên, Trương Lan tại nội trường không có một điểm cùng chung mối thù muội muội Lý Như Phụng một chút về sau, lập tức bảo nổi rồi, chỉ gặp nàng chịu đựng nội khí, nhìn xem mới tới váy đỏ nữ hài nói đạo; "Tiểu muội muội, ngươi năm nay trưởng thành sao, cũng bắt đầu đàm nam nữ bằng hữu rồi?"

Vương Linh Lợi là ai, một nháy mắt liền nghe xuất đối phương trong lời nói khiêu khích, nàng dĩ nhiên không phải một cái mặc người trêu tức chủ, thế là nàng cấp tốc làm xuất phản ứng, cũng một chút phát hiện đối phương khuyết điểm, sau đó há ra một phát ngực, đạo; "A di, ngươi cảm thấy ta không đầy đủ lớn sao, kỳ thật ta không nhỏ. "

"Phốc. "

Lý Như Phụng kém chút cười đến té ngã, nàng không nghĩ tới Liễu Vĩnh cô bạn gái nhỏ hung hãn như vậy, tại Trương Lan xem thường đối phương tuổi tác còn lúc nhỏ, đối phương dùng một loại phương thức khác đối Trương Lan tiến hành mãnh liệt phản kích, đồng thời một cái liền đánh trúng Trương Lan nhược điểm.

Vương Linh Lợi lẳng lẹ lời nói cùng động tác, để Trương Lan thần sắc trì trệ, thờ sâu, Trương Lan biết mình gặp một cái đối thủ, cứ việc đối phương tuổi tác không lớn, nhưng lại tại nữ tính cạnh tranh bên trong tràn ngập thiên phú.

Nhưng Trương Lan cũng không phải ăn chay, nàng tung hoành Khai Dương nam nhân ở giữa nhiều năm như vậy, đối thủ như thế nào chưa thấy qua, hôm nay bất quá là bị một cái không hiểu phong tình Liễu Vĩnh cùng hắc cô bạn gái nhỏ đột nhiên tập kích đánh trời tay không kịp, bây giờ đầu óc của nàng điên cuồng chuyển động, trong nháy mắt liền nghĩ đến chuyển về cục diện, chỉ gặp nàng ưu nhã quét Vương Linh Lợi cao thẳng bộ ngực một chút đạo, sau đó nhìn về phía Liễu Vĩnh; " cửa hàng trưởng, đây là ngươi bạn gái sao? Vừa rồi ngươi không phải nói. . . Ha ha! ?"

Trương Lan vừa rồi rồi thế nhưng là chính tai nghe Liễu Vĩnh nói mình không có bạn gái, nếu như này lúc đối phương thừa nhận, như vậy nàng liền hội cảm vừa rồi đối phương chế tạo hắc cô bạn gái nhỏ sự cố, nếu như không thừa nhận, vậy thì càng tốt hơn, mặc cho cô bé áo đỏ ngươi là nhân gian hung khí, nhưng người ta không thích ngươi, ngươi không xấu hổ sao?

Hai người giấu giếm lời nói sắc bén, liền ngay cả hơi chút chậm chạp Liễu Vĩnh đều ngửi thấy mùi thuốc súng, đối với cái này, hắc cũng không để ý gì tới hội Trương Lan trong lời nói bày rập, đầu tiên đối Vương Linh Lợi nói đạo; "Ngươi ngồi trước hội, chờ hội ta lại nói chuyện cùng ngươi. " sau đó hắc lại đối Trương Lan nói đạo; "Trương tổng, chúng ta vẫn là nói chuyện chính sự đi, dù sao thời gian của ngươi hắc là rất quý giá. "

Liễu Vĩnh đổi chủ đề, đề tự cho là nắm vững thắng lợi Trương Lan hơi thất vọng, bất quá nàng vẫn là bất động thanh sắc về đạo; "Tốt!" Nhưng nàng làm sao cam tâm cứ như vậy bị Liễu Vĩnh hồ lộng qua, tại gạt đầu về sau, nhìn xem Liễu Vĩnh vũ mị nói đạo; " cửa hàng trưởng, nơi này giống như không quá thích hợp a!" Nói, Trương Lan nhìn thoáng qua, đã nhu thuận ngồi ở một bên vương linh lâm một chút.

Dựa theo thường ngày kinh nghiệm, này lúc tâm linh thần hội nam nhân, hắc là mang theo nàng rời đi, đi một cái ưu nhã an tĩnh quán cà phê, dạng này nàng không chỉ có rồi mặt mũi, còn gián tiếp đã kích đối thủ, dù sao cũng là ngươi bạn trai thế nào, ta còn không phải nói mang đi liền mang đi.

Nhưng hiển nhiên Liễu Vĩnh là cái kỳ hoa, hắc trực tiếp về đạo; "Ngay ở chỗ này đi, đạt không thành hiệp nghị, chúng ta cũng tốt không chậm trễ đối phương thời gian!"

Liễu Vĩnh, để Trương Lan một trận nhụt chí, cuối cùng nếu như nàng không phải cân nhắc đến muội muội mình cho mê người chỗ tốt tuyệt đối hội phẩy tay áo bỏ đi, dù sao Vương Linh Lợi cái kia con tiểu hồ ly được chính khinh bỉ nhìn xem nàng đâu?

Bất quá khi hai người chân chính đàm luận ra về sau, buồn bực nhất lại trở thành ngồi ở một bên Vương Linh Lợi, cũng không phải bởi vì Liễu Vĩnh lạnh nhạt hắc, mà là nàng phát hiện mình thế mà đem một cái muốn cho mình đối tượng đầu tư ngàn vạn người đắc tội.

Cái này khiến nàng buồn bực suy nghĩ muốn dùng đầu đập tường, dù sao những số tiền kia nói không chừng tương lai đều là nàng, cái này khiến nàng hối hận, cảm thấy không nên hành động theo cảm tính. Nhưng nàng cẩn thận nghĩ nghĩ, mình giống như không có cái gì làm sai địa phương.

Từ tiến đến nàng liền rất lễ phép, thậm chí còn hô đối phương a di. Nên biết đạo nàng loại này 9x tiểu cô nương, hội lễ phép hô một người xa lạ, là đơn giản không thể tưởng tượng.

Cuối cùng càng nghĩ, Vương Linh Lợi đạt được rồi một cái kinh người kết luận, cái kia chính là đối phương đối Liễu Vĩnh đầu tư là có ý đồ.

Về phần là cái gì ý đồ, không cần nói cũng biết, cái kia chính là Liễu Vĩnh người. Cái này cũng liền có thể giải thích thông, đối phương vì cái gì hội tại biết mình là Liễu Vĩnh bạn gái về sau nhắm vào mình. Cũng có thể giải thích thông, vì cái gì đối phương hội cho Liễu Vĩnh đầu tư lớn như vậy mức khoản tiền lớn rồi. Đây rõ ràng là muốn đem Liễu Vĩnh cùng một chỗ thu mua a, thật sự là tính toán khá lắm! Ngay cả vương linh lâm đều một trận thần phục đối phương, nhưng Liễu Vĩnh là nàng, tiền của hắc càng là nàng, cho nên nàng tuyệt đối không thể để cho đối phương thành hàng.

Bất quá còn tốt ngồi đối mặt nhau Liễu Vĩnh cùng Trương Lan tựa hồ cũng sắp đàm bằng, cái này khiến vương linh lâm thở dài một hơi.

Bản làm việc góc đối, Trương Lan cùng Liễu Vĩnh lẫn nhau lớn tiếng kể rõ riêng phần mình lý do cùng kiên trì, Trương Lan hy vọng có thể nắm giữ công ty năm mươi phần trăm cổ phần, mà Liễu Vĩnh chỉ hy vọng cho đối phương hai mươi phần trăm, dù sao hắc không có khả năng tại tương lai bị quản chế tại người.

Nhưng hiển nhiên cái này khiến Trương Lan nổi nóng, thế là nàng có chút tức giận, đạo: " cửa hàng trưởng, ta đầu tư ngàn vạn, ngươi cùng trợ thủ của ngươi, làm kỹ thuật nhập cổ phần, đạt được năm mươi phần trăm cổ phần, ta nghĩ đây đối với tất cả lập nghiệp tới nói, đã là kết quả tốt nhất rồi, chẳng lẽ ngươi còn không vừa lòng sao? Ngươi dạng này hà khắc yêu cầu, hội ngăn trở mình phát triển. "

Đối với cái này Liễu Vĩnh không chút nào thỏa hiệp, bởi vì năm mươi phần trăm liền mang ý nghĩa một xí nghiệp hội có hai thanh âm, mà đây đối với tương lai nhất định hội đi đến được ăn cả ngã về không Liễu Vĩnh tới nói, là tuyệt đối không cho phép phát sinh.

Nhưng những lời này vĩnh viễn không thể nói ra, hần chỉ có thể kiên trì, bất quá ngay tại Liễu Vĩnh đều cảm thấy muốn đàm phán không thành, Trương Lan đã xấu hổ đứng lên thời gian, Lý Như Phụng một tiếng: "Hai vị cần uống chút gì không?" Để Trương Lan ngồi trở lại đến rồi Liễu Vĩnh trước mặt.

Hết sức thần kỳ, tại trải qua lần nữa tranh luận, Trương Lan thế mà đáp ứng Liễu Vĩnh nhìn như điều kiện hà khắc, cái này khiến Liễu Vĩnh cảm thấy Lý Như Phụng còn thật sự là phúc của mình đem.

Ngay tại Trương Lan cùng Liễu Vĩnh hai tay đem nắm đạt thành hợp tác mục đích thời điểm, rống to một tiếng vang vọng.

"Trương Lan, Lý Như Phụng, các ngươi giấu diếm cho ta thật đáng, trong mắt các ngươi còn có ta cái nhà này người sao?" Trước cổng chính, buộc lên tạp dề một tên Anh Tuấn nam tử, chính một mặt tức giận chỉ vào Trương Lan cùng Lý Như Phụng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Bản tính bạo lộ

Trước khi tới Trần Thế Mỹ là biệt khuất ủy khuất, tại đi vào 'Vị yêu' về sau, Trần Thế Mỹ là phần hận, bởi vì từ Liễu Vĩnh cùng Trương Lan nắm tay nhau Trần Thế Mỹ nhìn ra, Lý Như Phụng bán nhà cửa tiền, chính là đến đầu tư Liễu Vĩnh nhà này chính hình bệnh viện, cái này khiến hần tức giận đem đầu mâu chỉ hướng Liễu Vĩnh.

"Trước kia ta còn cảm thấy ngươi là một cái có ái tâm, vì hạnh phúc của người khác phần đầu quên mình người vĩ đại, hiện tại xem ra ngươi là có ái tâm, đem yêu đều rơi vãi đến rồi lão bà của người khác trên thân, đến thỏa mãn chính ngươi tính phúc, đồng thời như thế vẫn chưa đủ, thế mà còn lừa tiền lừa sắc, ngươi quá phận rồi!"

Đối mặt chỉ trích, Liễu Vĩnh có chút không hiểu thấu? Hần lừa gạt tiền lệch sắc, làm sao có thể! Bởi vì hần cảm thấy mình căn bản là không có có cái kia trình độ, nếu như có liền không biết sâu muộn đuôi không kịp nghe khiết mai, vung không thoát Vương Linh Lợi rồi, cho nên lần này Trần Thế Mỹ thật sự là oan uổng hần rồi.

"Có ý tứ gì?"

Liễu Vĩnh không hiểu thấu để Trần Thế Mỹ cười lạnh; "Trang còn thật giống, ngươi tại sao không đi diễn kịch, liền ngươi diễn kỹ này cầm cái kim mã, Oscar hẳn là cũng không thành vấn đề a! ?" Trần Thế Mỹ đối Liễu Vĩnh châm chọc khiêu khích.

"Ngươi làm gì a?"

Trần Thế Mỹ vừa đến, Lý Như Phụng liền ý thức được sự tình muốn hỏng việc, tại tỷ tỷ Trương Lan hết sức không có nghĩa khí chuẩn mất về sau, Lý Như Phụng cấp tốc tiến lên giữ chặt Trần Thế Mỹ, đạo: "Ta về nhà lại cùng ngươi giải thích, hiện tại trước nhanh đi về có được hay không!" Lý Như Phụng rất khẩn trương, muốn đem Trần Thế Mỹ tranh thủ thời gian đuổi đi, bởi vì hần cảm thấy tại tiếp tục như vậy, kế hoạch của nàng liền phải triệt để lộ tẩy rồi.

Nhưng hiển nhiên Trần Thế Mỹ thật hết sức phần nộ, chỉ gấp hần một tay lấy Lý Như Phụng dùng lực đẩy ngã trên mặt đất, không để ý đối phương kém chút ngã ra nước mắt biểu lộ, chỉ vào đối phương cái mũi dốc cạ cả đáy đạo; "Lý Như Phụng ta điểm nào nhất xin lỗi ngươi, phát hiện ngươi xấu thời điểm, ta rồi đi ngươi sao? Ta phung phí qua tiền của ngươi sao? Ngươi chính dung rồi về sau, là ai mỗi ngày rửa cho ngươi áo nấu cơm, nhưng ngươi đây, ngươi thế mà công ta bán nhà cửa, duy trì tên tiểu bạch kiểm này, ngươi cho rằng ngươi làm như vậy hần liền hội muốn ngươi sao? Ngươi cũng không nghĩ một chút ngươi bất quá là một cái cải tạo qua rách rưới hàng, liền xem như ngươi lấy lại hần hội muốn ngươi sao? Nói thật, nếu như không phải ta công năng cần ngươi khôi phục, ngươi cảm thấy ta hội muốn ngươi sao? Ngươi thế mà còn dám cùng ta chơi vượt quá giới hạn tiết mục, ngươi thật sự là mẹ nhà hần không có tự mình hiểu lấy. "

"Ba. "

Bị Liễu Vinh nâng đỡ Lý Như Phụng đi lên cho Trần Thế Mỹ một và chết, sau đó hét lớn; "Ngươi rốt cục nói thật đúng không, ngươi cùng ta tốt chính là muốn chữa khỏi bệnh của ngươi đúng không, ngươi hai ngày này không phải đã khôi phục sao, cái kia có thể lẩn, cắt đi!"

Lúc nói lời này, Lý Như Phụng trong mắt to hoi nước tràn ngập, nàng không hận đối phương hiểu lầm mình đi theo Liễu Vinh, mà là khi đối phương lại còn nói, nếu như không phải là muốn khôi phục công năng cũng đã sớm rời đi mình, nguyên lai mình tại trong lòng của đối phương chính là một cái khôi phục công năng công cụ, đảm yêu, đơn giản vũ nhục cái từ này.

Cái này khiến Lý Như Phụng đối Trần Thế Mỹ hết thấy huyền tường triệt để phá diệt, nàng này lúc rất muốn khóc lớn, nhưng nàng lại không chế mình không để cho mình rơi lệ, bởi vì nàng không muốn để cho một cái căn bản là người không thương mình, nhìn thấy mình nhu nhược, như thế đối phương hội càng đắc ý.

Bị Lý Như Phụng hét lớn, Trần Thế Mỹ ngơ ngác một chút, sau đó không thèm đếm xỉa kêu to; "Để cho ta lẩn, để cho ta lẩn, nào có chuyện tốt như vậy, làm công còn muốn cho điểm lộ phí đâu, ta cùng ngươi nhiều năm như vậy, ngươi phải bồi thường ta thanh xuân tổn thất!"

Trần Thế Mỹ cảm thấy đã cùng Lý Như Phụng không để ý mặt mũi, cái kia liền không có gì đáng nói, cấp tiền, đồng thời lúc đầu chính mình là ôm mục đích này đi theo đối phương, huống chi lần này là đối phương trước xin lỗi mình, muốn chuyển đi tài sản đi duy trì tiểu bạch kiểm, càng làm cho mình chiếm cứ đạo đức bên trên ưu thế, cái kia còn có cái gì dễ nói.

"Ngươi yêu ta sao?" Lý Như Phụng đẩy ra Liễu Vinh trừng mắt nhìn Trần Thế Mỹ.

"Yêu. "

Cái chữ này, để Lý Như Phụng nội tâm phát lên cùng nhau gió xuân, ngay tại nàng quyết định đem tiền của mình phân cho đối phương, sau đó hai người đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay thời điểm, đối phương lại nói tiếp một cái yêu chữ về sau cười.

"Yêu, hắc hắc, ta cho tới bây giờ không có yêu ngươi, từ đầu đến giờ, nếu như không phải là bởi vì các loại nguyên nhân ta đã sớm rời đi ngươi!"

Lúc nói lời này, Trần Thế Mỹ còn hết sức vô sỉ nhìn xem Liễu Vinh nói đạo; "Chỉ cần ngươi bảo nàng cho ta tiền, ta tuyệt đối không dây dưa các ngươi, nói thật, mặc dù chúng ta ở cùng một chỗ mấy năm, kỳ thật nàng còn không tính rách rưới, còn hết sức tươi mới. "

"Ngươi thật vô sỉ. " Trần Thế Mỹ lời nói để Liễu Vinh hết sức im lặng, cứ việc hiện tại hắn còn có chút không biết rõ đầu não, nhưng lại biết đối phương lần này tuyệt đối để Lý Như Phụng thương tâm gần chết rồi.

"A. "

Quả nhiên, Trần Thế Mỹ vừa dứt lời, liền theo sau hét thảm một tiếng. Lý Như Phụng căn bản là không có có lời nói, trực tiếp nhảy lên hai tay đối Trần Thế Mỹ trên mặt liền bắt, nếu như không phải Liễu Vinh nhanh lên đem Lý Như Phụng từ Trần Thế Mỹ trên thân ôm xuống tới, sau một khắc đoán chừng Lý Như Phụng liền phải úp sấp Trần Thế Mỹ trên mặt cần.

Trần Thế Mỹ dưới sự ứng phó không kịp bị Lý Như Phụng một trái một phải đem trên mặt đào ra mười đạo nóng bỏng đầm máu lỗ khảm, hắn làm sao có thể nguyện ý, lúc đó phải bắt lên Lý Như Phụng đánh.

Nếu như không phải Liễu Vinh sớm một bước đem Lý Như Phụng kéo xuống, giờ phút này nàng đã ăn thiệt thòi. Nhưng coi như thế, Trần Thế Mỹ cũng không buông tha vượt trước, muốn từ Liễu Vinh trong ngực kéo qua Lý Như Phụng, nhưng lại bị Liễu Vinh một tay cánh tay cho đẩy cái lão đảo.

"Đù! ?" Liễu Vinh hét lớn, hắn thật không kiên nhẫn được nữa, hai cái nguyên bản cùng một chỗ người, không biết đạo bởi vì cái gì liền lẫn nhau tổn thương, chẳng lẽ liền không thể tâm bình khí hòa hảo hảo nói chuyện sao?

"Mẹ nó, ngươi nói được rồi là đủ rồi, ngươi cho rằng ngươi là ai?" Trần Thế Mỹ nhảy lên, liền hướng Liễu Vinh vung lên rồi nắm đấm.

Nói đùa Liễu Vinh là ai, không có bị Suy Thần cải tạo trước đó, liền ném qua vô số khổ, trên công trường đều làm hai năm, khí lực kia được không phải cho không, trực tiếp huy quyền liền đem khí thế như hồng kiều vọt tới Trần Thế Mỹ đập ngã trên mặt đất.

Lần nữa bò dậy Trần Thế Mỹ, hiển nhiên thanh tĩnh rất nhiều, nhìn bạch mình không phải Liễu Vinh đối thủ, thế là hắn lui ra phía sau một bước, cùng Liễu Vinh kéo dài khoảng cách, sau đó chỉ vào Liễu Vinh mắng to đạo; "Tốt các ngươi một đôi gian phu *, thế mà hòa vào nhau khi dễ ta, ta và ngươi giằng, ta Trần Thế Mỹ tại cái thành phố này không phải ăn cơm khô, Lý Như Phụng vừa rồi cái kia năm mười vạn không thay đổi, các ngươi còn muốn tại kèm theo cho ta mười vạn khối tiền thân người tôn thương. "

Không chỉ có chứ mình là *, còn muốn tôn thương phí, Lý Như Phụng hận muốn lại bắt Trần Thế Mỹ mấy cái.

Đứng ba bước xa Trần Thế Mỹ, gặp Liễu Vinh ôm giương nanh múa vuốt Lý Như Phụng một chút xiu tới gần, một bên lui, một bên uy hiếp đạo; "Gian phu *, các ngươi chờ đó cho ta, ta tìm người đi, chờ đó cho ta. " nói quay người chạy vội rồi đi.

"Oa, ô. . . . "

Đưa mắt nhìn Trần Thế Mỹ rồi đi, Lý Như Phụng từ Liễu Vinh trong lồng ngực ngồi liệt trên mặt đất thống khổ khóc lớn, khóc đến gọi là một cái thê thảm. Mà Liễu Vinh thì đứng ở một bên cho đối phương yên lặng đưa lấy khăn tay.

Trong lúc đó, ngồi ở một bên giường người như phỗng Vương Linh Lợi, muốn mở miệng hỏi thăm chuyện gì xảy ra, nhưng lại bị Liễu Vĩnh đưa tay ngăn cản, cái này khiến nàng tức giận, hai tay càng vì vậy mà nắm trắng bịch, nàng không nghĩ tới Liễu Vĩnh thì ra là như vậy một người, lừa tiền lừa sắc, trách không được đối phương điều thấp như vậy, nguyên lai tiền có một bộ phận đều là lai lịch bất chính!

Cái này khiến nàng nghĩ đến mình nên làm cái gì, mình làm Liễu Vĩnh chính quy bạn gái, nên làm cái gì? Là rời đi cái này đáng ghét lừa đảo, vẫn là đồng lưu hợp ô, cái này khiến vương linh lâm hết sức xoắn xýt. Nhưng có một chút có thể khẳng định, hẳn không thích bây giờ bị Liễu Vĩnh cẩn thận quan tâm Lý Như Phụng, hoặc là nói không thích tất cả Liễu Vĩnh quan tâm nữ nhân, điểm này để vương linh lâm cảm thấy rất kỳ quái, mình cùng đối phương còn chưa có bắt đầu, vì cái gì liền đã tiến vào đối phương bạn gái nhân vật.

Tại Lý Như Phụng tròn vẹn khóc nửa tiếng đồng hồ, đem tròn cái hóa trang mặt khóc đến giống như mèo hoa đồng dạng, cũng dùng xong một hộp rút tờ về sau, Liễu Vĩnh mới cho dần dần ổn định cảm xúc nàng rót một chén nước ấm, sau đó hỏi đạo; "Nói một chút đi, tình huống như thế nào, không phải ta cái này gian phu nên được cùng quá oan uổng?"

Lúc đầu, Lý Như Phụng còn có chút chi chi lăm lăm, nhưng Liễu Vĩnh một câu; "Người nếu là không nói ta nhưng tìm Trần Thế Mỹ hỏi. " trực tiếp để Lý Như Phụng tròn tròn mắt, sau đó mới đem sự tình tiền căn hậu quả nói ra.

Nguyên lai, Lý Như Phụng muốn đầu tư Liễu Vĩnh bệnh viện, nhưng Liễu Vĩnh làm sao cũng không nguyện ý, cứ việc Liễu Vĩnh cảm thấy là vì Lý Như Phụng tốt nhưng Lý Như Phụng lại cảm thấy đây là ngàn năm một thuở kỳ ngộ, Liễu Vĩnh đây là ngăn cản nàng phát tài.

Thế là nàng tìm mình cùng mẹ khác cha tỷ tỷ, làm bộ người đầu tư, vừa cùng Liễu Vĩnh tiếp xúc hiệp đàm đầu tư, một bên đem phòng ốc của mình đều thể chấp hoặc chuyển bán ra.

Nói đến đây, Lý Như Phụng lần nữa nghẹn ngào rơi lệ, bởi vì nàng lời kể tiếp, để Liễu Vĩnh đều một trận thổ dài, bởi vì Lý Như Phụng nói nàng tự mình mô phỏng tốt hợp đồng nơi, là đem lấy được cổ quyền hai mươi phần trăm cho Trương Lan, ba mươi phần trăm cho Trần Thế Mỹ, đáng tiếc ra biến cố như vậy. Nói, Lý Như Phụng lần nữa thương tâm khóc lên.

Chuyện từ đầu đến cuối, để Liễu Vĩnh đều thờ dài một tiếng, nếu như Trần Thế Mỹ biết Lý Như Phụng cho hắn chừng ba trăm vạn tài sản, không biết đạo hắn hội là biểu tình gì, hết sức đáng tiếc, hiện tại chẳng còn gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Còn chưa xong

Lý Như Phụng cố sự, nếu có người biên soạn, tuyệt đối có thể xuất một bản bán chạy tiểu thuyết tình yêu, cứ việc kết cục có chút bi kịch, nhưng chính là bởi vậy có thể trở thành kinh điển, đây là Liễu Vĩnh tại cuối cùng an ủi Lý Như Phụng lúc nói lời.

Bất quá Liễu Vĩnh không biết nghĩ đến, tại tương lai Lý Như Phụng công thành danh toại về sau, thật đem kinh nghiệm của mình viết rồi một bộ tiểu thuyết, cũng không cần thận lên bảng xếp hạng đứng đầu bảng, đương nhiên đây là nói sau.

Cuối cùng tại Lý Như Phụng chờ đợi ánh mắt bên trong, Liễu Vĩnh đáp ứng đối phương đầu tư thỉnh cầu, sau đó tại đối phương nhảy cẫng hoan hô thời điểm, Liễu Vĩnh lắc đầu nói nhỏ; "Nếu như không phải tự mình kinh lịch, ta cũng hoài nghi người có phải hay không cố ý cùng Trần Thế Mỹ diễn vừa ra khổ nhục kế! ?"

Đối với cái này, Lý Như Phụng trực tiếp thu liễm tiểu dung, nghiêm mặt đạo; "Về sau chớ ở trước mặt ta xách người này!" Nhưng sau đó nàng lại một mặt khẩn trương đạo; "Hồng, Trần Thế Mỹ thế nhưng là nhận biết không ít tiểu lưu manh, vạn nhất hắn dẫn người đến làm sao bây giờ?"

"Nha, đã tới! ?"

Liễu Vĩnh còn không có tới cùng an ủi Lý Như Phụng nói chút 'Không có việc gì' 'Không cần để ý lời nói', một bên Vương Linh Lợi liền đã ánh mắt sắc bén quét đến trực tiếp tới tiểu lưu manh, cũng kinh hãi nhảy lên nhanh chóng vọt tới Liễu Vĩnh sau lưng ẩn núp.

Kỳ thật Vương Linh Lợi này lúc làm ra vẻ thành phần chiếm đa số, dù sao Trần Thế Mỹ cũng không biết nàng, không có khả năng để cho người ta đối phó nàng, nàng có cái gì phải sợ chứ. Nhưng đây là một cái lập tức cùng Liễu Vĩnh rút ngắn quan hệ cơ hội, làm một cái trí thông minh không thấp nữ tính, nàng làm sao có thể bỏ qua. Huống chi vừa rồi nàng khả năng chính tai nghe được Lý Như Phụng cho Liễu Vĩnh chính hình bệnh viện đầu ngàn vạn người dân tệ, đây là khái niệm gì, số tiền này đủ để cho nàng Vương Linh Lợi vì thế phần đầu quên mình.

Quả nhiên không ra Vương Linh Lợi sở liệu, theo trước cửa tràn vào năm sáu tên kỳ trang dị phục thiếu niên, Liễu Vĩnh đầu tiên chế tạo chính là quay

đầu võ võ nàng, sau đó an ủi đạo; "Không có việc gì, không có việc gì, có ta đây?"

Một nháy mắt Vương Linh Lợi có thể nghiệm đến trong truyền thuyết cảm giác an toàn hoảng hốt, thế là hấn tại Liễu Vĩnh tiếp xuống để nàng cùng Lý Như Phụng lui ra phía sau thời điểm, lựa chọn ôm lấy Liễu Vĩnh bả vai đạo; "Ta không đi, ta cùng ngươi!"

Vương Linh Lợi, để Liễu Vĩnh cái trán gân xanh nổi lên, tâm đạo; "Để các ngươi đi, là không muốn để cho các ngươi trông thấy ta xấu mặt đáng vẽ, đã ngươi không nguyện ý đi, vậy liền không có biện pháp. "

Nghĩ đến chỗ này, Liễu Vĩnh một bên ở trong lòng kêu gọi Suy Thần làm sao bây giờ, một bên tiến lên đưa tay ngăn lại khí thế vội vàng tiến đến mấy người, nhìn về phía Trần Thế Mỹ đạo; "Có chuyện, hảo hảo giảng, ta nghĩ chúng ta là có sai hội. "

"Hiểu lắm mẹ nó!"

Trần Thế Mỹ đối Liễu Vĩnh con mắt chính là một quyền, hấn đối cứng mới đối phương đem mình một thanh đẩy ngã sự tình hết sức chú ý, cho nên đi lên không nói hai lời, liền trực tiếp động thủ.

Trần Thế Mỹ tại Liễu Vĩnh trong mắt đương nhiên không đáng chú ý, tiện tay liền đón đỡ ở công kích của đối phương, cũng thuận tay đẩy, đem Trần Thế Mỹ đẩy cái khỏi hài chông vó.

Liễu Vĩnh động tác này, để cùng Trần Thế Mỹ cùng đi đám côn đồ trong nháy mắt sôi trào, chỉ gặp một tên trạng thái như trâu gia hóa mắng to đạo; "Mẹ nó, cho ta bạn thân mang theo nón xanh, còn như vậy hoành, các huynh đệ lên. "

Theo như trâu thiếu niên la lên, năm tên đáng vẽ khác nhau tiểu lưu manh cùng một chỗ nhào về phía Liễu Vĩnh, thậm chí trên đầu chỉ có một túm lông thiếu niên, trực tiếp dõn lên rồi bên tường cái ghế, hướng Liễu Vĩnh đập tới.

Đối mặt mãnh liệt đánh tới tiểu lưu manh, mới vừa rồi còn kêu la theo nàng Vương Linh Lợi, sớm tại Trần Thế Mỹ một quyền đánh về phía Liễu Vĩnh thời điểm, liền 'A' rít lên một tiếng, chạy hướng về phía gian sau.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh không có phiền muộn, ngược lại nhẹ nhàng thở ra, dù sao đối phương là mình trên danh nghĩa bạn gái, vạn nhất thụ điểm thương tổn, cùng đối phương phụ mẫu còn thật không tiện bàn giao.

Mà không có rồi gánh vác Liễu Vĩnh, đối mặt khí thế hùng hổ vọt tới tiểu lưu manh thở sâu, sau đó vượt quá tất cả mọi người dự kiến đột nhiên ôm đầu la lên; "Mấy ca, qua đã nghiền là được rồi a, được tuyệt đối đừng nện đồ vật. "

"dựa vào, chóng cự sao, hấn được không phải Lý Tiểu Long!"

Liễu Vĩnh động tác, kinh ngạc tất cả mọi người, tích lũy đủ khí lực vọt tới đám côn đồ kém chút thu thể không ở vọt đến eo, bất quá đã có người không phản kháng để bọn hấn đánh, bọn hấn vì cái gì không làm đâu, thế là trực tiếp đối ôm đầu ngồi xuống Liễu Vĩnh liền bắt đầu vung vẩy nắm đấm.

Đứng năm bước xa, ôm một cái bàn phím tùy thời chuẩn bị duy trì Liễu Vĩnh Lý Như Phụng xem xét cái này tình thế, quay đầu liền hướng về sau chạy, một bên chạy còn một bên kêu to; "Các ngươi đừng làm loạn, ta báo cảnh sát. "

Báo động, đây đương nhiên là cái lựa chọn tốt, nhưng Liễu Vĩnh sợ dĩ không có làm như vậy, là bởi vì lần trước hấn dùng phóng viên cả những cái kia đến đây tiền phạt tiêu lãnh đạo thời điểm, thấy được cách đó không xa xe cảnh sát, có thể thấy được báo động cũng chỉ là để tình địch của mình từ chân vừa chế giễu, còn không bằng vượt qua đi.

Đừng nói Liễu Vĩnh uất ức, người bình thường gặp phải việc này, đều là hai loại phản ứng, một loại chạy, một loại chịu, về phần phản kháng, Liễu Vĩnh tạm thời không nghĩ, bởi vì thực lực sai biệt có chút lớn tăng thêm Trần Thế Mỹ đối phương khoảng chừng sáu người, trừ phi đối phương còn lại hai ba người, hấn mới có hơi phần thắng.

"Ba ba. . . . "

"Dáng dấp rất cao to, nguyên lai là tốt mã dê cùi! ?"

"Đúng vậy a, nói không chừng trên giường cũng thế, ha ha. . . . "

Một đám tiểu lưu manh vây quanh ôm đầu ngồi xổm Liễu Vĩnh quyền đấm cước đá, cũng không lúc mở miệng trào phúng.

Nhìn đám người đánh thoải mái, đứng lên Trần Thế Mỹ cũng cuống quýt chen vào đám người muốn cho Liễu Vĩnh đến hai lần, cũng la lên đạo; "Đi hai cái, đem cái kia tiền nhân cảm ra đến. " cứ việc muốn lập tức trả thù Liễu Vĩnh, nhưng Trần Thế Mỹ còn không có quên rồi mình đòi tiền chính sự.

Theo Trần Thế Mỹ phân phó, có hai cái lưu manh vẫn chưa thỏa mãn đứng lên bắt đầu hướng về sau đi, đuổi theo Lý Như Phụng.

"Ngay tại lúc này!"

Ngồi xổm ở dưới mặt đất Liễu Vĩnh thật chẳng lẽ cứ như vậy uất ức mặc cho đối phương khi nhục, làm sao có thể. Thế là hấn tại đối phương rồi đi hai cái lưu manh ngay miệng nhìn cho phép cơ hội, đột nhiên đưa tay ôm lấy lưu manh bên trong nhất trắng cùng Trần Thế Mỹ hai người chân đột nhiên dùng lực co lại.

"A!"

Theo Liễu Vĩnh động tác, hoàn toàn không có phòng bị trạng thái như trâu lưu manh cùng Trần Thế Mỹ trùng điệp ngã nhào trên đất.

Đương nhiên, đây nhất định còn chưa xong, Liễu Vĩnh tại đem đối phương hai người rút ngược lại trong nháy mắt đứng lên, quay người lại dùng cùi chỏ đem dời qua cái ghế lại buông xuống này lúc có chút không rõ một túm lông đập ngã trên mặt đất, sau đó dời lên đối phương trước đó buông xuống cái ghế, đối muốn bò dậy trạng thái như trâu lưu manh chính là dùng lực một đập.

"Ba. "

Theo cùng nhau trùng điệp va chạm, chiếc ghế bị nện tứ tán, mà vừa mới lật người trạng thái như trâu lưu manh, cũng lần nữa trùng điệp mới ngã xuống đất, đồng phát xuất 'A' một tiếng giống như kêu thảm như heo bị làm thịt.

Đi qua lần này, Liễu Vĩnh tin tưởng đối phương một lúc nửa hội hẳn là không đứng dậy nổi.

"Mẹ nó. "

Liễu Vĩnh động tác quá đột ngột cũng quá nhanh rồi, toàn bộ động tác nói là động tác mau lẹ cũng không đủ, chờ lao ra hai tên lưu manh nghe được kêu thảm, cũng quay đầu phát ra một tiếng mắng to thời điểm, Liễu Vĩnh bên người đã chỉ còn lại có một tên lưu manh vẫn là đứng vững.

Này lúc phóng tới sau lưu manh đương nhiên lần nữa quay đầu lại hướng đến, bất quá lần này tại đối mặt bọn hắn, Liễu Vĩnh liền không tại tương trước đó như vậy uất tức, mặc cho đối phương thuận tiện đánh, bởi vì hắn đã bằng vào mình một hệ liệt động tác, đánh ngã đối phương bên trong ba người, mà đối phương còn lại ba người, hắn đã tự phụ có rồi liều mạng thực lực.

Này lúc hắn dùng bị mình đánh tan chiếc ghế chân, ngừng đối phương còn lại ba người thế xông về sau, đạo; "Con mẹ nó chứ tại trên công trường vòng quá lớn chùy, các ngươi ai thử một chút?"

Cầm như to bằng cánh tay gây gỗ Liễu Vĩnh, trực tiếp đã ngừng lại còn muốn ngo ngoe muốn động ba tên lưu manh.

Nói thật, bọn hắn không có nghĩ đến Liễu Vĩnh như vậy âm hiểm, thế mà đầu tiên yếu thế, để bọn hắn đều chủ quan không có lợi dụng các loại công cụ, sau đó bị thiệt lớn. Nhưng bọn hắn cũng không có khả năng bị Liễu Vĩnh dạng này hù dọa ở, dù sao bọn hắn thường xuyên đi ra chơi, đánh nhau trảng điện vẫn là thường xuyên gặp cùng kinh lịch, nhất là tương Liễu Vĩnh loại này có gia có nghiệp chủ cửa hàng, là bọn hắn thích nhất khi dễ nhân vật, bởi vì coi như ban ngày những này đám côn đồ đem không thắng bọn hắn, cũng có thể buổi tối cho người cửa tiệm pha lê ném cục gạch, cho nên một chút chủ cửa hàng đều là lựa chọn nén giận, cũng bởi vậy đường thành bọn hắn ương ngạnh tính cách.

Trong ba người duy nhất coi là bình thường đầu đinh, đạo; "Tiểu tử, tính ngươi âm, nhưng ngươi cho rằng dạng này coi như xong sao?" Nói hắn lấy điện thoại cầm tay ra, tại bấm về sau, kêu to; "Ta tại nhân dân đường bị thua thiệt, dẫn người đến. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Đại biểu chính nghĩa, tiêu diệt các người

Đầu đinh thanh niên một chiếc điện thoại, để 'Vi yêu' cửa tiệm tại sau năm phút bị trọn vẹn chừng ba mươi tên kỳ trang dị phục tiểu lưu manh chặn lại chặt như nêm cối.

Mà bị Lý Như Phụng điện thoại gọi tới cảnh sát nhân dân, thì tại sắp tiếp cận 'Vi yêu' ngay miệng, bị một chiếc điện thoại, thay đổi rồi đầu xe. Trong xe một tên tuổi trẻ cảnh sát nhân dân nhìn cách đó không xa bị một đám lưu manh xúm lại mặt tiền cửa hàng, lo lắng nói đạo; "Lão Đại, hội xảy ra chuyện, chúng ta không thể làm như vậy!"

Đối với cái này, lái xe một tên khoảng bốn mươi tuổi cảnh sát nhân dân cười lắc đầu, không có nói cái gì. Nhưng tâm tư lại hoảng hốt về tới tuổi trẻ tuế nguyệt, mình cũng là như vậy ghét ác như cừu, nhưng sẽ có một ngày bên người tuổi trẻ sinh mệnh, hội bị hoàn cảnh chung quanh san bằng góc cạnh, cái này khiến tên này khoảng bốn mươi tuổi cảnh sát nhân dân, ở trong lòng thờ dài một tiếng.

Này lúc, vì yêu bên trong Liễu Vĩnh lâm vào từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất nghiêm trọng nguy cơ, hắn vừa rồi cũng nghe đến còi cảnh sát thanh âm, nhưng sau đó đập tắt còi cảnh sát, để hắn biết, cảnh sát nơi đó là thật không thể trông cậy vào rồi.

Cùng Liễu Vĩnh thất vọng khác biệt, vừa rời hơi khản trương bọn côn đồ tại xe cảnh sát rời đi về sau, lập tức lại đắc sát, trong đó dẫn đầu một tên chừng ba mươi tuổi đầu trọc, tại còi cảnh sát vang lên biến mất thân ảnh, lại xuất hiện ở Liễu Vĩnh trước mặt, cũng nhìn xem Liễu Vĩnh khoái ý cười đạo; "Xem ra, tiểu tử ngươi đắc tội không ít người a, lại có thể có được người đem cảnh sát đều điều đi, ha ha. . . , xem ra hôm nay Thần Tiên cũng không thể nào cứu được ngươi rồi. "

Nam tử đầu trọc làm đám côn đồ này người dẫn đầu, đương nhiên là một vị khéo léo nhân vật, không phải đã sớm ngồi tù mục xương rồi. Vừa rời hẳn tại xe cảnh sát còn xa thời điểm, liền đã nhận được tin tức, cũng tại trước tiên ước thúc thủ hạ những này đám côn đồ, dù sao tụ chung cùng nháo sự là hai việc khác nhau, cái trước có thể giải thích vì đến xem náo nhiệt hoặc là đến chinh hình bệnh viện xem bệnh, mà cái sau liền không có cách nào giải thích.

Chẳng qua hiện nay xem ra, không có cần thiết, bởi vì còn có người muốn chinh 'Vi yêu', mặc dù hẳn không muốn cho người khác làm thương lâm, nhưng thủ hạ tiểu đệ mặt mũi, hẳn rốt cục có thể buông tay buông chân cho kiếm về tới.

Nam tử đầu trọc, để Liễu Vĩnh cười khở, hẳn biết mình xác thực lâm vào tuyệt cảnh, nhưng hẳn vẫn giả bộ bình tĩnh uống miếng nước, nhưng lại ở trong lòng lẫn lẫn lo lắng la lên đạo; "Đại tiên ngươi nghe không, không phải ta giảng, đối phương nói Thần Tiên cũng cứu không được ta, ngươi nếu là lại không ra tay, coi như thật làm cho đối phương coi thường!"

"Tiểu tử, không dùng ngươi nói, bản tiên nghe thấy được!"

Vượt qua Liễu Vĩnh dự kiến, lần này Suy Thần thật trả lời Liễu Vĩnh, đồng thời nghe thanh âm còn rất là xấu hổ, cái này khiến Liễu Vĩnh trong nháy mắt kinh hãi, sau đó cuồng hồng; "Dem bọn hắn đều biến thành heo, miễn cho về sau tai họa Nhân Gian!"

"Không được, dạng này hội hù đến phổ thông phạm nhân!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh bĩu môi, sau đó hỏi đạo; "Vậy ngươi quyết định làm sao bây giờ, chẳng lẽ để cho ta cùng bọn hắn liều mạng!"

"Đối. "

"Phốc. "

Suy Thần một chữ, để Liễu Vĩnh nhin không được đem miệng nơi vừa mới uống vào một ngụm liếc nước phun tại rồi trước mặt đầu trọc trên đầu trọc. Nhìn xem trước mặt bọt nước lâm ly đầu trọc, Liễu Vĩnh cũng một trận sợ run.

"Hoa. . . . "

Đầu trọc sau lưng đám côn đồ này lúc thì là một mảnh xôn xao, mà đứng xa xa Trần Thế Mỹ càng là kinh ngạc kém chút nhảy lên, bởi vì đối phương lại dám dùng nước phun hẳn ngay xưa cần ngưỡng vọng đại ca xã hội đen, đây quả thực để hẳn có loại trong mộng cảm giác, nhưng sau đó hẳn chính là hưng phấn, bởi vì cái này biểu thị đầu trọc hội tức giận, đến lúc đó đem đáng hận Liễu Vĩnh đại tá mười tám khối, đúng là hẳn nguyện ý nhìn thấy sao?

"Mẹ nó, đánh hắn. "

"Tiểu tử ta đánh gãy chân của ngươi. "

Hơn ba mươi người lớn tiếng kêu la, quét sạch đầu thì tại ban sơ giật mình về sau khoát tay áo để cho thủ hạ yên tĩnh, sau đó hẳn móc ra một trương trắng nõn khăn tay, tại mình trên đầu trọc cẩn thận lau, nhưng nội tâm lại suy nghĩ ra; "Đối phương quá bình tĩnh rồi, bình tĩnh để hẳn đều có chút không nắm chắc được đối phương ý vào, theo lý thuyết, ngay cả cảnh sát đều bị người ngăn lại, đối phương hẳn là không có cái gì hậu trường mới đúng, nhưng hẳn cảm thấy vì cái gì đối mặt với đối phương như vậy thắm hoảng đâu?"

Bất quá đang sát lau đầu trọc về sau, hẳn vẫn là quyết định, sau đó mở miệng; "Đập cho ta. " dù sao tại không động tác, hẳn cũng quá để cho thủ hạ thất vọng rồi.

Tiếp vào đầu trọc chỉ thị đông đảo lưu manh, lập tức rút ra mang theo người ống thép chờ vật, đầu tiên đối 'Vi yêu' đại môn pha lê bắt đầu dùng lực đánh.

Một nháy mắt 'Đình đình đang đang' vang vọng.

Đương nhiên loại này tiếng đánh, cũng không có vang bao lâu, bởi vì theo 'Soạt' một tiếng, toàn bộ cửa thủy tinh bị đám người đập nát ngã xuống đất.

Trong lúc đó, đầu trọc nhìn xem băng đến hẳn giày da bên trên pha lê quay đầu quát lớn đạo; "Liền không thể điểm nhẹ, nện vào lão bản làm sao bây giờ!" Nói xong, hẳn quay đầu cười tùm tùm nhìn xem Liễu Vĩnh.

Đầu trọc hết sức hội chế tạo bầu không khí, hẳn dùng loại này áp lực vô hình, chuẩn bị để Liễu Vĩnh sụp đổ, sau đó cầu xin tha thứ. Cuối cùng mình đã có rồi mặt mũi, lại có thể có được kim tiền đền bù.

Đây là hẳn sở trường trò hay, hẳn một mực làm như vậy, chưa từng thất thủ.

Mà hiển nhiên, nam tử đầu trọc lần này căn tính sai, bởi vì Liễu Vĩnh này lúc vẫn là cười híp mắt đứng đối diện với hẳn, cũng không có bởi vì mình cửa thủy tinh bị nện mà có một tia gọn sảng, cái này khiến nam tử đầu trọc sầm mặt lại, sau đó hướng về sau khoát tay.

"Đạp đạp. . . . "

Đồng đảo lưu manh theo đầu trục khoát tay, bắt đầu dần dần hướng trong phòng thúc đẩy, cũng đem ngăn cản tại hết thảy trước mặt đồ vật đẩy đạp ngã, mấy đụn nước, trung cầu ý kiến bề, một nháy mắt bị nện thất linh bát lạc.

Mà này lúc Liễu Vĩnh nội tâm không hề giống đầu trục nhìn như vậy bình tĩnh, mà là Kinh Đào Hải Lăng, hẳn không nghĩ tới Suy Thần sau cùng phương thức lại là để hắn bên trên, cái này mẹ hắn là muốn đùa chơi chết hắn sao?

Thế là hắn tại nội tâm tranh luận đạo; "Thần Tiên, người đừng nói giỡn rồi, đối phương năm sáu cái liền có thể đem ta đánh ngã, không phải vừa rồi ta cũng không biết, đầu tiên yếu thế, bốc lên bị đánh mấy quyền phong hiểm đến giải quyết đối phương, bây giờ đối phương thế nhưng là có chừng ba mươi người, chừng ba mươi người a, khái niệm gì, người cho rằng ta là ai, Hoàng Phi Hồng sao?"

"Hoàng Phi Hồng!" Suy Thần tự nói.

"Dừng tay. "

Ngay lúc này, Lý Như Phượng không để ý vương linh lâm ngăn cản, nắm chặt hai thanh đao giải phẫu gào thét lớn từ sau ở giữa vọt ra; "Đều là bởi vì ta bắt đầu, Trần Thế Mỹ người hướng ta đến. "

Nói thật Lý Như Phượng này lúc rất khẩn trương cùng sợ hãi, thậm chí vừa rồi một lần phụ họa vương linh lâm đề nghị từ sau tường lật ra đi, nhưng cuối cùng không có thành công, nhưng khi nàng nghe được hỗn tạp đánh đập thanh âm về sau, nàng trong nháy mắt nghĩ đến sự tình nguyên nhân gây ra là bởi vì nàng, mà Liễu Vĩnh hoàn toàn là một cái bị cuốn vào tai bay vạ gió người, vì tương lai hai người tương hỗ kháng khí hợp tác, cũng vì nội tâm điểm này băn khoăn, Lý Như Phượng cắn răng vọt ra.

Tại phía sau của nàng Vương Linh Lợi mắng to; "Đều là đầu đất!" Dưới cái nhìn của nàng Liễu Vĩnh là đầu đất, Lý Như Phượng cũng thế, này lúc nàng sớm đã không muốn Liễu Vĩnh có phải hay không bạn trai của nàng hoặc là vị hôn phu, nàng chỉ nghĩ mau chóng rời đi, bởi vì nơi này quá nguy hiểm.

Lý Như Phượng cuống hồng lấy vọt tới, khí thế như hồng, nhưng lại tại đầu trục trước mặt một bước khoảng cách xa, bị đầu trục một chưởng ngăn chặn bước chân.

Đối mặt ngăn ở trán mình đầy đặn đầy mỡ bàn tay, Lý Như Phượng chán ghét lắc đầu, nhưng lại làm sao cũng không tránh thoát được.

"Người lại dám đối ta đại ca bất kính. " này lúc nhìn thấy biểu hiện cơ hội Trần Thế Mỹ một cái bước xa vọt tới, đối Lý Như Phượng trên mặt chính là một bàn tay.

"Ba. "

Lý Như Phượng 'Đinh' một tiếng vứt bỏ đao giải phẫu, sau đó hai tay bịt mắt, một bộ không thể tin bộ dáng nhìn xem trước mặt Trần Thế Mỹ; "Người thế mà đánh ta, người thế mà đánh ta. "

Cuống hồng lấy, Lý Như Phượng đi lên liền đối trên mặt không chỉ có vết trảo còn có dấu tay Trần Thế Mỹ lại là một trận quỷ loạn.

Trần Thế Mỹ này lúc muốn khóc tâm đều có, dùng lực thoát khỏi Lý Như Phượng dây dưa, tức giận kêu to; "Mẹ nó, là ta bị đánh có được hay không!"

Nguyên lai, Trần Thế Mỹ động Lý Như Phượng thời điểm, Liễu Vĩnh trong nháy mắt vượt trước, đem Lý Như Phượng kéo về, cũng trở tay một bàn tay phiến trên mặt của hắn, một tát này trực tiếp đem hắn đánh mộng, nếu như không phải Lý Như Phượng cào, để hắn đau nhức tỉnh, đoán chừng hắn này lúc đã ngã nhào trên đất. Cái này khiến hắn buồn bực phát điên, nhưng lại không dám hướng Liễu Vĩnh trả thù, dù sao mình tại trên người đối phương chịu không ít thua thiệt, hắn đã có chút sợ sợ đối phương.

"Tiểu tử, người thế mà ở ngay trước mặt ta đánh tiểu đệ của ta! ?"

Đầu trục một mặt xấu hổ, đương nhiên làm bộ thành phần chiếm đa số, dù sao hắn cùng Trần Thế Mỹ không có tình cảm gì, bất quá Liễu Vĩnh ở ngay trước mặt hắn thế mà còn dám động thủ, rốt cục để hắn hết sức hiểm thấy quyết định sửa chữa đối phương.

"Đánh, đánh cho ta hắn không đứng dậy được!"

Mà tại đầu trục đối diện, Liễu Vĩnh một tay lôi kéo Lý Như Phượng, một cái tay lại khó có thể tin nhìn xem lại bị hắn tiếp được duy nhất một lần chén nước, giống như không biết đồng dạng.

Đúng vậy, Liễu Vĩnh đang kinh ngạc, bởi vì Suy Thần để hắn động thủ, tại hắn còn chưa kịp kháng nghị thời gian, Trần Thế Mỹ đối Lý Như Phượng động thủ, thế là hắn bản năng vung bỏ mặc bên trong chén nước đi bắt Lý Như Phượng, cũng trở tay đánh trả.

Nhưng thần kỳ một màn phát sinh rồi, trong mắt hắn động tác của mình, thế mà bị thả nhanh vô số lần, thậm chí hắn đều có chút không chế không nổi tốc độ của mình, cái loại cảm giác này liền như là vừa học được lái xe tân thủ, không chế không nổi tốc độ đồng dạng, cái này khiến hắn ngạc nhiên.

Mà hắn trong lòng Suy Thần, càng làm cho hắn hiểu được rồi lúc này trạng thái, hắn bị Suy Thần dùng pháp lực gia trì, cũng tạm thời có được rồi một cái võ lâm cao thủ thân thủ, đương nhiên lúc hạn là nửa cái tiếng đồng hồ, nhưng lần nữa đem chén nước ném ra Liễu Vĩnh biết, nếu như hắn trở thành rồi võ lâm cao thủ, như vậy nửa tiếng đồng hồ đầy đủ hắn đánh ngã trước mặt tất cả mọi người.

Thế là Liễu Vĩnh tại đầu trục la lên động thủ với hấn một khắc này một tay lấy Lý Như Phụng vung ném đến sau lưng xa sáu, bảy mét vị trí, sau đó hai tay hả ra một phát kêu to đạo; "Ta đại biểu chính nghĩa, tiêu diệt các người. "

"Phốc. . . " không ít người nghe nói như thế, trực tiếp cười nhạo lên tiếng, liền ngay cả phía sau hấn Lý Như Phụng đều cảm thấy đối phương có thể là bị sợ choáng váng?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Bái sư

Hết sức thần kỳ, bị lẩn nữa ném ra ngoài chén nước, lại bị Liễu Vĩnh đưa tay tiếp được. Đương nhiên, chỉ là lời như vậy, người bình thường đi qua huấn luyện cũng có thể làm đến. Nhưng là, nếu như ngay cả bên trong hất vẩy đi ra nước, đều bị lẩn nữa quán chú nước vào cup, vậy liền thật quá thần kỳ.

Giống như ảo thuật đồng dạng, lẩn nữa kiểm soát một cái tốc độ của mình, Liễu Vĩnh khoe miệng vạch ra vui vẻ đường cong, sau đó tại đầu trục một mặt hung lệ giật mình bên trong, đem nước ly nước, quang minh chính đại khuyên đảo tại lõi chấn núi sáng bóng trên đầu trục.

Đương nhiên, đây đối với đã từng Liễu Vĩnh tới nói là chỉ dám nghĩ, nhưng lại không dám làm, nhưng bây giờ lại dám, bởi vì hấn giờ phút này có được rồi tương ứng thực lực.

Liễu Vĩnh toàn bộ động tác quá nhanh rồi, nhanh đến lõi chấn núi vừa mới hạ đạt đánh Liễu Vĩnh mệnh lệnh, liền bị 'Soạt' một tiếng, lẩn nữa rút cái đầy não nước lăm lỵ.

Giật mình lẩn nữa vượt một cái đầu trục lõi chấn núi, nhìn xem trên tay giọt nước tức giận kêu to; "Còn từ xưa tới nay chưa từng có ai dám dạng này trêu đùa ta lõi chấn núi đầu trục, ta muốn đem người đánh mẹ nó cũng không biết người!"

Vừa nói xong những lời này, lõi chấn núi cũng cảm giác được vọt tới tiểu đệ, nhìn về phía mình đỉnh đầu, đột nhiên trở nên ánh mắt quái dị. Lẩn nữa đưa tay chạm đến, một con chén nước bị ngón tay của hấn từ trên đầu đựng rơi tại địa, cái này khiến lõi chấn núi ngây ngốc một chút, sau đó nổi trận lôi đình kêu to; "A, tiểu tử, ngươi thành công chọc giận ta rồi. " nói duỗi ra hấn chừng người bình thường to bằng bắp đùi cánh tay, liền đi bắt Liễu Vĩnh.

Nên biết đạo lõi chấn núi mấy năm gần đây là không cùng người ta động thủ, một là hấn kiếm ra một chút tên tuổi, có chút tự kiêu chế thân phận. Hai là hấn thật sâu biết mình động thủ mang tới hậu quả cùng sai sử người khác động thủ là hoàn toàn hai chuyện khác nhau. Nhưng bây giờ hấn phá lệ, có thể thấy được Liễu Vĩnh hành vi, để hấn cỡ nào mất lý trí.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh đáp lại là trực tiếp đại lực một cước đem ánh sáng đầu bị đá lẩn lộn đi ra ba cái té ngã mới dừng trừng kích lực đạo, nhưng lại miệng sùi bọt mép nằm xuống đất rốt cuộc nói không ra lời.

"Đại ca, Lôi ca. . . "

Theo đám côn đồ ân cần la lên, về sau liền không có có cái gì tốt nói rồi, Liễu Vĩnh trực tiếp trực tiếp cùng đánh tới đám người đụng vào nhau, sau đó còn hồ gặp bảy dê đồng dạng bắt đầu hấn ngày càng ngạo nghễ đánh nhau.

Theo Liễu Vĩnh nhanh giống như thiểm điện động tác, trong đám người không lúc có bóng người kêu thảm té ngã.

Tự do huy sai lấy Mau Lệ động tác, cứ việc mỗi một cái đều không phải là tiêu chuẩn công phu chiêu thức, nhưng lại hết sức thực dùng đem từng cái đối thủ quật ngã trên mặt đất, lúc này Liễu Vĩnh rốt cục thể hội câu nói kia 'Thiên hạ võ công duy khoái bất phá' chân ý.

Đúng vậy, đang tốc độ của người đạt tới một loại trình độ, người khác đều cùng không bên trên, như vậy thì xem như người tùy ý huy sai, cũng không phải bình thường người có thể đối kháng.

Bất quá cũng không phải không có tệ nạn, đang Liễu Vĩnh lẩn nữa một cước đem một tên bộ mặt dữ tợn lưu manh đá lên lập kiểu máy điều hòa không khí đình Chop về sau, Liễu Vĩnh nhanh chóng rời khỏi đám người, đi vào ở một bên xem náo nhiệt Suy Thần bên người, thờ phỉ phò hỏi đạo; "Đại tiên, ta cái này. . . Không phải biến thành cao thủ sao, làm sao một mồi như vậy?"

Đối với cái này, Suy Thần khinh thường về đạo; "Nghe qua luyện võ không được công đến già công đã trảng sao?" Gặp Liễu Vĩnh lắc đầu, Suy Thần trực tiếp vỗ đầu, phì cười đạo; "Ngươi thật là không học thức, ý tứ chính là ngươi bây giờ mặc dù có một cái võ lâm cao thủ tốc độ, nhưng lại không có tương ứng thể lực, cứ việc ngươi y nguyên có thể bằng vào tốc độ đối phó không ít người, nhưng trường lúc vận động dữ dội thể năng lại không nhất

định cùng bên trên. "

Cảm nhận được mình bắt đầu như nhũn ra tay chân, Liễu Vĩnh vội hỏi; "Dựa vào, người không nói sớm, bây giờ nên làm gì?"

"Thuận thể mà vì. "

Nói xong Suy Thần hết sức không có nghĩa khí lách mình hướng lui về phía sau, theo Suy Thần động tác, còn sót lại hai mươi tên lưu manh đánh tới.

"Dựa vào, chờ tại hồi không?"

Liễu Vĩnh một mặt phiền muộn, đương nhiên hắn này lúc cũng có thể ý vào tốc độ chạy trốn, nhưng hắn lại không thể, không nói đây là mình cửa hàng, liền sau lưng có Lý Như Phụng chờ người, đều không cho phép hắn chạy.

Kéo lấy có chút phát run thân thể, Liễu Vĩnh tại đối diện một người đại lực đá tới một cước ngay miệng, muốn cùng dạng một cước đem đối phương đá ngã, dù sao tốc độ của mình là đối phương so sánh không bên trên, tuyệt đối có thể phát sau mà đến trước.

Nhưng mềm nhũn thân thể, để hắn tại làm xuất nửa cái động tác về sau, liền không thể không từ bỏ, cải thành dùng tay mượn đối phương đại lực đá tới thể năng đem đối phương vung lên, làm cho đối phương hoàn thành một cái xinh đẹp bên cạnh lộn mèo về sau 'Ba' một tiếng trùng điệp ngã nhào trên đất.

Nhìn đối phương rú thẳm lấy quãng xuống đất cũng không còn cách nào đứng lên bộ dáng, Liễu Vĩnh đột nhiên vỗ đầu lâu hỏi hận đạo; "Mình có Mau Lẹ tốc độ, vì cái gì ngay từ đầu còn muốn cùng đối phương so khí lực, đây không phải ngốc sao?"

Tại cách đó không xa nơi hẻo lánh, Suy Thần một mặt mỉm cười tự nói đạo; "Còn tốt, hiện tại phát hiện cũng chưa muộn lắm!"

Sau đó Liễu Vĩnh bắt đầu cải biến toàn bộ xuất thủ phong cách, dựa thể mượn lực, để cho mình giống như một cái quả cực cao tay đồng dạng, đem đối phương đánh tới tất cả thủ đoạn công kích toàn bộ thuận thể tác dụng đến đối thủ mình hoặc là liền nhau trên thân người.

Dạng này Liễu Vĩnh không chỉ có không có đang lãng phí mình còn thừa không nhiều khí lực, cũng tại nửa giờ lúc hạn kết thúc trước đó, đem một tên sau cùng muốn chạy trốn lưu manh đẩy lên trên tường đập choáng, kết thúc một trận toàn bộ Khai Dương trong lịch sử so sánh nhất cách xa đồng thời thủ thắng đầu đường ầu đã chiến đấu.

Về sau, Liễu Vĩnh vỗ vỗ tay, nhìn xem một chỗ ngổn ngang lộn xộn hoặc kêu rên hoặc hôn mê tiểu lưu manh, khước miệng mang theo nụ cười hài lòng vuốt một cái mồ hôi trán, chậm rãi đi đến đầu trục lõi chắn núi trước mặt.

Lúc này đầu trục một mặt mừng bức, bởi vì đối phương quá làm cho người ta kinh ngạc, thể mà bằng vào một người đánh hắn mang tới hơn ba mươi người, cũng toàn bộ quật ngã, cái này còn là người sao? Nội tâm của hắn này lúc tràn ngập dấu chấm hỏi?

Nhìn đối phương dần dần đi tới như núi thân ảnh, lõi chắn núi trên mặt đất gãy dựa lấy sau bò, muốn chạy trốn, nhưng lại phát hiện chân của mình chân thể mà run rẩy không đứng dậy nổi, này lúc hắn biết hắn duy nhất còn lại lựa chọn chính là mở miệng cầu xin tha thứ, đồng thời hắn cũng không có do dự trực tiếp kêu to; "Huỳnh đệ, a, không, đại hiệp hiểu lầm, hiểu lầm!"

"Hiểu lầm!" Liễu Vĩnh một bộ buồn cười nhìn xem trước đó phách lối, bây giờ sợ hãi dị thường lõi chắn núi.

"Đúng, đúng, đúng là hiểu lầm!"

Này lúc lõi chắn núi hận chết rồi đem hắn gọi tới đầu đỉnh cùng Trần Thế Mỹ, cũng quyết định sau khi trở về liền hảo hảo trừng trị đối phương, về phần trước mặt Liễu Vĩnh, hắn không dám hận, nói đùa, người ta là người gì, đại cao thủ, theo đó hơn ba mươi người, dạng này người, người còn muốn cùng hắn là địch, thật sự là đầu óc bị lừa đã rồi.

"Nếu là dạng này, như vậy ta cũng không làm khó người, đem đánh nát đồ vật, cho ta bồi thường, tại cho cái vạ 8000 đền bù, việc này cứ tính như thế!"

Nhìn xem trước mặt chấp tay sau lưng một bộ cao nhân phong phạm Liễu Vĩnh, lõi chắn núi cảm động kém chút chảy ra nước mắt, dù sao cũng là mình trước tìm sự tình, còn đập đồ của người ta, bây giờ đối phương nhẹ nhàng như vậy liền buông tha mình, đơn giản để hắn quá ngoài ý muốn, bất quá suy nghĩ kỹ một chút cũng không ngoài ý muốn, người ta lớn như vậy một cao thủ, thu thập hắn còn không phải từng giây từng phút, chỉ là không nguyện ý cùng hắn so đo mà thôi, đến tận đây lõi chắn núi đối Liễu Vĩnh bội phục là đầu rạp xuống đất, cũng miệng nơi chân thành đạo; "Tạ ơn đại hiệp, tạ ơn đại hiệp. . . "

"Tốt, đi nhanh lên. " Liễu Vĩnh nghiêng phui lõi chắn núi một chút, khoát tay.

Gặp Liễu Vĩnh để đi nhanh lên, lõi chắn núi một lộc cộc đứng lên, nhưng lại cũng không có lập tức rời đi, mà là nhìn xem Liễu Vĩnh một bộ bộ dáng thì cứ như đang muốn nói lại thôi. Cái này khiến một mực cảnh giác nhìn chằm chằm lõi chắn núi nhìn Liễu Vĩnh làm bộ tức giận đạo; "Làm gì còn không đi, chờ lấy ta nuôi cơm sao?"

Đối với cái này, lõi chắn núi biểu lộ là lập tức trở nên hung ác, sau đó cấp tốc tiến lên, cũng ngóc lên nắm đấm.

Lõi chắn núi động tác này, để Liễu Vĩnh trong nháy mắt mở to mắt, tâm đạo; "Là cái kia một điểm làm cho đối phương nhìn ra mình là nhẹ nò chi mật?"

"Xong, Suy Thần cứu mạng. " Liễu Vĩnh cảm nhận được đối diện phong thanh ở trong lòng hô to cầu cứu, còn kém la lên lên tiếng.

"Đại hiệp, xin hỏi ta có thể làm đồ đệ của người sao?"

"Ngạch?"

Liễu Vĩnh nghe nói như thế, một não sai vật đầu chấm hỏi, sau đó mở mắt nhìn lên, lời chần nui chính quỳ ở trước mặt mình, một mặt chờ đợi nhìn xem mình, cái này khiến Liễu Vĩnh trong nháy mắt biết mình hiểu lầm đối phương, nguyên lai là muốn bá sư! Nhưng nói đùa, ta chỗ nào hội công phu a! Bất quá vì không cho đối phương biết mình đã mất đi động đậy năng lực, Liễu Vĩnh nhìn đối phương giống như cười mà không phải cười không có nói chuyện.

Cái này để lời chần nui lập tức biến sắc, chỉ gặp hần một mặt uể oải đạo; "Đại hiệp, ta biết ta đã từng lưu manh hành vi, có chút không phù hợp các người loại người này hành vi chuẩn tắc, nhưng ta là thật tâm muốn cải tà quy chính, dù sao không có người trời sinh nguyện ý làm người xấu, cầu đại hiệp ngài cho cái cơ hội không?" Lúc nói lời này lời chần nui một mặt chần thành tha thiết, tựa hồ thật đối quá khứ của mình căm thù đến tận xương tủy.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Trên đầu tường Vương Linh Lợi

"Đã người hữu tâm sửa đổi, ta cũng không phải không thể chỉ điểm người một hai, nhưng. . . "

"Nhưng cái gì, đại hiệp người cứ việc nói?" Liễu Vĩnh bộ dáng thì cứ như đang muốn nói lại thôi, để lời chần nui lo lắng hỏi thăm. Nhưng khi cuối cùng Liễu Vĩnh mặt mờ vạch, tuổi của hần đã qua rồi tốt nhất luyện công lúc cấp về sau, lời chần nui buồn bực suy nghĩ muốn dùng đầu đập tường, thăm hần mình vô lương lão cha lúc đầu vì cái gì không nhiều nhẫn nại năm, vào xem mình khoái hoạt, hoàn toàn không để ý tới con cháu chết sống.

Lời chần nui, thất đức trình độ, nếu như bị hần chết đi lão cha nghe được, tuyệt đối có thể trong quan tài nhảy ra, tấn hần một trận.

Ngay tại Liễu Vĩnh nội tâm muốn đắc ý cười to, rốt cục giải quyết không hiểu phiền phức về sau, lời chần nui lời kể tiếp, đem Liễu Vĩnh kém chút té xỉu trên mặt đất.

Chỉ gặp lời chần nui tại sắc mặt biến đổi một trận về sau, y nguyên một bộ dáng vốc tiều tụy quỳ gối Liễu Vĩnh trước mặt nói đạo; "Sư phó, người liền nhận lấy ta đi, cứ việc ta đã tới tốt nhất luyện công lúc cấp, nhưng người còn có đồ tôn, hần bây giờ được mới mười sáu tuổi, tuyệt đối có thể. "

Nguyên lai lời chần nui muốn bá sư, ngoại trừ mình có thể luyện thành công phu đùa nghịch uy phong bên ngoài, trọng yếu nhất chính là dạy mình có chút gây yếu nhi tử để hần cường thân kiện thể, nhưng Liễu Vĩnh lời nói ngăn chặn hần ý nghĩ này, nhưng cũng cho hần chỉ một con đường khác, cái kia chính là mặc dù hần tuổi tác cao không thể học, nhưng lại có thể để con của hần học, bởi vì hần nhi tử nhỏ tuổi!

Nguyên bản lời chần nui tại nghĩ tới chỗ này thời điểm, là muốn để tiều Lôi đến bá sư, nhưng cân nhắc đến mình muốn cùng Liễu Vĩnh rút ngắn quan hệ, cuối cùng vẫn là quyết định mình bá sư, dù sao dạng này một cái đại cao thủ là sư phụ mình, tại Khai Dương được rồi hần khoe khoang cùng hủ đạo người, vì cái gì hần không làm đầu.

Lần này đến phiên Liễu Vĩnh tròn tròn mắt, cũng kinh ngạc nói không ra lời. Còn có thể nói cái gì đó, tuổi tác lớn, người nói người ta tuổi tác lớn, nhỏ tuổi chẳng lẽ người còn có thể nói người ta Căn Cốt không tốt sao?

Mà hết thấy này xem ở lời chần nui trong mắt, lại bị hần lý giải thành một loại khác ý tứ, hần coi là Liễu Vĩnh đang do dự, cái này khiến lời chần nui tại đại hỉ về sau, biết cần tại thêm một thanh kinh, liền có khả năng thành công, thế là hần 'Ba' một cái đầu đập đầu trên đất, cũng bắt đầu thanh sắc cũng mạo cầu xin đạo; "Đại hiệp, người liền nhận lấy ta đi, coi như người nhìn không bên trên ta, nhưng người cũng đáng thương đáng thương ta đứa bé kia, ta đứa bé kia người không biết đạo có bao nhiêu đáng thương, từ nhỏ mẫu thân liền rời hần mà đi, ta một cái nam nhân cũng không có kinh nghiệm chiêu cô tiều hải kinh nghiệm, đem hần nuôi trời sinh gây yếu, vì thế thường thường ở trường học bị người bắt nạt, cũng là bởi vì này ta lời chần nui tại cùng đối phương phụ huynh lần lượt đang dây dưa đi tới xã hội âm u mặt, cái này thật không phải là ta nguyện ý, cầu đại hiệp cứu lấy chúng ta hai cha con này, cứu chúng ta thoát ly khổ hải. "Nói xong lời chần nui càng là than thở khóc lóc, đem chính mình cũng cho cảm động không được. "

Ngay cả mình đều bị cảm động, còn có cái gì là làm không được, này lúc Liễu Vĩnh vì an ủi lời chần nui cảm xúc, một mặt khó xử đạo; "Vừa dạng này người đứng lên đi, ta đáp ứng. "

"Tạ ơn đại hiệp, a, không, tạ ơn sư phó. " lời chần nui kinh hỉ vạn phần.

Đối với cái này Liễu Vĩnh thở dài một hơi, sau đó mở miệng đạo; "Tranh thủ thời gian dẫn bọn hán rời đi a!" Nói thật, Liễu Vĩnh đều nhanh đứng không yên, hi vọng đám côn đồ này mau chóng rời đi, đương nhiên bao quát lời chần nủi.

"Là, là, là sư phó, ta lập tức để bọn hán đi. "

Nói xong, lời chần nủi một cước đá vào nằm ở bên cạnh một tên lưu manh trên thân, rống to; "Chết không có?" Nghe đối phương về 'Không có' hán lập tức lại đá đối phương một cước, sau đó rống đạo; "Không chết, mau dậy, lăn. "

Theo lời chần nủi gầm thét, nguyên bản từng cái nằm trên mặt đất không có âm thanh thân ảnh, lập tức nghe răng trợn mắt tranh thủ thời gian đứng lên, sau đó chân lệch ra thân nghiêng cuống quít đi ra 'Vì yêu' .

Gặp người đi không sai biệt lắm, lời chần nủi một mặt đắc ý quay đầu, đối mặt Liễu Vĩnh lại tranh thủ thời gian thấp hán sáng bóng đầu trực đạo; "Sư phó, người nhìn có thể chứ, người còn có cái gì phản phó?"

"Người cũng đi. "

"Dát. "

Lời chần nủi hơi xấu hổ, nhưng nghĩ đến có thể là mình bức bách đối phương tự mình làm đồ đệ, làm cho đối phương rất khó chịu, cho nên có chút nhìn hán không thuận mắt. Thế là vì bình phục đối phương nộ khí, hán lập tức cúi đầu khom lưng đạo; "Tốt tốt tốt ta lập tức đi, bất quá sư phó người nếu là có dặn dò gì cứ việc nói, hôm nào ta mang người đồ tôn đến dập đầu cho người. . . . "

Nhưng nói nói nhìn Liễu Vĩnh khí sắc càng ngày càng không tốt, lời chần nủi tranh thủ thời gian lựa chọn ngậm miệng rời đi, sợ tiếp xuống hán mới vừa biết sư phó tức giận đem hán ném ra bên ngoài.

Gặp bọn côn đồ tại lời chần nủi dẫn đầu hạ 'Phản phạt' rời đi, bị Liễu Vĩnh nhét vào nơi hẻo lánh, một mực há to miệng có thể bỏ vào một viên trứng gà Lý Như Phượng giờ phút này mới tính kịp phản ứng, tranh thủ thời gian nhắm bên trên miệng, nuốt một cái chảy ra nước bọt, chạy vội tới Liễu Vĩnh bên người.

Vây quanh hai tay chấp sau lưng Liễu Vĩnh dạo qua một vòng lại một vòng, giống như nhìn trân quý động vật kiểu Lý Như Phượng, thật không nghĩ tới Liễu Vĩnh thế mà còn là một cái ân thế đại cao thủ, năng thế nhưng là nhìn tận mắt đối phương nhanh như thiểm điện đem hơn ba mươi tên lưu manh đánh ngã, cái tư thế kia, động tác kia thật sự là quá đẹp rồi!

Đang cảm thán đối phương anh tuấn cùng lúc, Lý Như Phượng vụng trộm suy đoán đối phương là thân phận gì, chẳng lẽ là cái gì xuất ngũ Binh Vương, hoặc là trên núi đi ra gánh vác sứ mệnh cao thủ, năng giờ phút này nào hải trần ngập hiếu kỳ cùng dấu chấm hỏi?

Nghĩ đến về sau cùng như thế cao thủ là thân mật hợp tác tính hợp quần, năng liền một trận đắc ý, cũng trong nháy mắt cho quan hệ của hai người lên từng cái để cho người ta nghe nhiều nên thuộc danh tự, cái gì thiếp thân cao thủ nữ nữ tổng giám đốc, sát thủ cửa hàng trường xinh đẹp nhân viên phục vụ.

Nghĩ tới những thứ này danh tự đại biểu kịch bản, Lý Như Phượng gương mặt một trận phát nhiệt, nhưng nhưng lại không thể không ở trong lòng thầm than mình một tiếng ánh mắt tốt sau đó năng một bàn tay đập vào Liễu Vĩnh phía sau lưng, sợ hải thán phục đạo; "Ai, người ẩn tàng được rồi sâu a. . . . "

Nhưng Lý Như Phượng ngạc nhiên lời còn chưa nói hết, liền phát hiện đại cao thủ Liễu Vĩnh bị năng một bàn tay đập ngã trên mặt đất, cái này khiến miệng của năng lần nữa Trùng Thành thật to hình, cũng không thể tưởng tượng nổi nhìn xem mình mảnh khảnh tay nghi hoặc; "Chẳng lẽ mình cũng thành rồi cao thủ tuyệt thế?"

Cuối cùng vẫn là cuống quít chạy tới Suy Thần giải thích đạo; "Hán là bởi vì không đành lòng dả thương người, không chế lực đạo, dả thương ngược lại mình gân mạch, cho nên mới suy yếu đến yếu đuối trình độ!"

Đối với cái này Lý Như Phượng một mặt lo lắng hỏi thăm; "Vậy làm sao bây giờ?"

"Cần tĩnh dưỡng. " Suy Thần đơn giản sáng tỏ trả lời.

Thở dài một hơi Lý Như Phượng bắt đầu ở trong lòng mắng to Liễu Vĩnh; "Người thật là một cái lạn hảo nhân, tình nguyện tổn thương mình, cũng không muốn tổn thương người khác, người vì cái gì thiện lương như vậy?" Nghĩ đến dạng này tuyệt thế nam nhân tốt thế mà không có bị mình gặp được, năng lại một trận thở dài, cùng lúc âm thầm hăm mộ Vương Linh Lợi tốt số.

Cuối cùng tại Suy Thần trợ giúp dưới, Liễu Vĩnh bị Lý Như Phượng lưng đến phòng khách riêng trên ghế sa lon nghỉ ngơi.

Nghĩ đến mình tại đối phương bên người không phải hết sức thuận tiện, dù sao đối phương bạn gái ở đây, thế là Lý Như Phượng tại buồng xuống Liễu Vĩnh về sau lập tức đi tìm Vương Linh Lợi, dù sao hiện tại lưu manh đều bị Liễu Vĩnh đánh chạy, đối phương cũng không dùng né, nhưng chạy đến hậu viện Lý Như Phượng nhìn thấy Vương Linh Lợi dáng vẻ lập tức bị chọc giận quá mà cười lên.

Lúc này vương linh lâm thế mà một mặt sợ hãi cười ghé vào trên đầu tường cũng nhắm mắt lại, cái này khiến Lý Như Phượng buồn bức ngừng đầu hỏi đạo; "Vương tiểu thư, người tại trên đầu tường nằm sắp làm gì đâu?"

Nghe được Lý Như Phượng thanh âm, Vương Linh Lợi mở ra một con mắt nhìn thoáng qua Lý Như Phượng, sau đó lại tranh thủ thời gian nhắm bên

trên, run rẩy đạo; "Ta sợ độ cao. " nói vương linh lâm khẽ chút khóc lên.

Nàng giờ phút này ủy khuất muốn chết, vừa rồi nghe được tiền sảnh đánh nhau, nàng sợ hãi muốn rời khỏi, cuối cùng rốt cuộc tìm được một trương cái ghế rách, giẫm lên bò lên trên đầu tường, nhưng lại phát hiện ngoài tường cái gì giẫm đạp vật phẩm cũng không có, mà cái ghế rách cũng tại nàng giẫm đạp hạ triệt để bể nát, cuối cùng nàng cứ như vậy đi không được lui không thể cười ở trên đầu tường, sau đó nàng nhìn dưới mặt đất bắt đầu phạm choáng, lúc này nàng mới nhớ tới mình sợ độ cao, muốn la lên cầu cứu, nhưng lại không dám, bởi vì sợ những cái kia hung thần ác sát lưu manh bắt nàng, cái này khiến nàng thậm hận gây chuyện thị phi Liễu Vĩnh, cũng quyết định chờ nàng xuống dưới về sau, nhất định phải cùng đối phương phân rõ quan hệ, bởi vì cùng đối phương cùng một chỗ thật sự là quá khiến người sợ hãi rồi.

Nhìn đối phương đáng vẻ ủy khuất, Lý Như Phượng một trận lắc đầu; "Đây chính là Liễu Vĩnh bạn gái, nàng có chút thay Liễu Vĩnh không đáng!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Vương Linh Lợi nguy trang

Liễu Vĩnh lần này một ngủ là ngủ rồi ba ngày, còn tốt mặt tiền cửa hàng nơi có Lý Như Phượng cùng Suy Thần, cũng không có ảnh hưởng bình thường sinh ý. Mà cùng ngày bị nện nát pha lê cùng đánh nát vật phẩm, thì tại lối chân núi rồi đi không lâu, bị nhân viên chuyên nghiệp đến đây lấp đặt đôi mới hoàn toàn.

Đang Liễu Vĩnh lúc thanh tỉnh đã là ba ngày sau giữa trưa, khi hần mở ra lần đầu tiên thời điểm, nhìn thấy chính là Vương Linh Lợi cười mắt Như Hoa mặt, cái này khiến Liễu Vĩnh ngây ngốc một chút, đạo; "Người làm sao tại cái này?"

Chính nắm vuốt một viên ô mai vui vẻ ăn Vương Linh Lợi một ngụm đưa trong tay ô mai nuốt xuống, sau đó ngạc nhiên la lên đạo; "Bá phụ, bá mẫu, Liễu Vĩnh tỉnh đâu?"

Theo Vương Linh Lợi la lên, Liễu Vĩnh liền nghe đến một trận tiếng bước chân dồn dập từ xa đến gần, sau đó còn buộc lên tạp dề Thôi Phương một mặt tìm kiếm chạy tới hỏi đạo; "Tiểu Vĩnh, người có cảm giác hay không nơi đó không thoải mái?"

Mấy ngày nay Thôi Phương thật sự là sầu chết rồi, cứ việc liếc khuê nói cho nàng, Liễu Vĩnh không có việc gì, chỉ là quá mệt mỏi, nhưng nàng vẫn là không nhận được mời tới mấy vị xa gần nghe tiếng Trung y, cho Liễu Vĩnh nhìn một chút, kết quả càng xem càng để nàng tâm mát.

Một vị tuổi trẻ vừa Trường Y tới nghiệp nhỏ bác sĩ sau khi xem xong nói Liễu Vĩnh đây là trọng độ hôn mê. Nói nhảm, liền ngay cả Thôi Phương cũng biết Liễu Vĩnh đây là hôn mê.

Về sau một vị khoảng bốn mươi tuổi nhìn rất là ôn trọng bác sĩ, nhìn Liễu Vĩnh triệu chứng về sau nói là ngộ độc thức ăn. Kết quả đem Liễu Vĩnh kéo bệnh viện tầm cái ruột, liên quan kiểm tra toàn bộ lại phát hiện căn bản không có có chuyện này.

Cuối cùng Thôi Phương vẫn là không yên lòng, mời tới trong thôn đã đi đường run rẩy lão tiên sinh, lão tiên sinh đến đạo qua một vòng, ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn Liễu Vĩnh trực tiếp khẳng định đạo Liễu Vĩnh là quỷ nhập vào người rồi.

Mà vị lão tiên sinh này trực tiếp liền bị Liễu Khuê đưa về nhà.

Cuối cùng vẫn là Liễu Khuê thật sự là chịu không được cho Thôi Phương lên tiếng, nói chờ hai ngày nhìn xem. Dù sao Liễu Vĩnh sinh mạng thể chính cũng còn bình thường, chờ hai ngày hẳn không có vấn đề.

Bây giờ Liễu Vĩnh tỉnh, Thôi Phương tại vui sướng cùng lúc, vẫn còn có chút lo lắng hần hội lưu lại cái gì di chứng, cho nên vừa tiến đến liền tranh thủ thời gian hỏi Liễu Vĩnh có cái gì khó chịu.

Đối mặt Thôi Phương lo lắng quan tâm ánh mắt, Liễu Vĩnh nội tâm dâng lên một dòng nước ấm, sau đó hần lập tức ngay trước Thôi Phương mặt nắm chặt lại nắm đấm đập rồi chết thẳng căng, chừng chặc đang hoảng về đạo; "Mẹ, hẳn là không có cái gì khó chịu, cánh tay chân đều có thể động. "

"Hò. "

Nghe Liễu Vĩnh nói như vậy, Thôi Phương mới xem như thở dài một hơi, nhưng sau đó liền trừng mắt nói đạo; "Đứa nhỏ này hội không biết nói chuyện, cánh tay chân không thể động, đây không phải là xong. " nói đến đây, Thôi Phương còn muốn lại quát lớn Liễu Vĩnh hai câu, về sau không nên cùng người đánh nhau ầu ẩu, nhưng lại cảm thấy cánh tay bị Liễu Khuê đung một cái, nghi ngờ quay đầu, gặp Liễu Khuê đối nàng âm thầm nhìn một bên Vương Linh Lợi một chút, Thôi Phương ngờ ngác một chút về sau, lập tức tâm linh thần hội nói đạo; "Tiểu Vĩnh a, lần này người cần phải hảo hảo tạ ơn

Lý Ly, người Lý Ly mấy ngày nay thế nhưng là trông người nửa bước chưa cách!"

Thôi Phương, đề Liễu Vinh rất là kinh ngạc; "Vương Linh Lợi trông ta mấy ngày, ta chẳng lẽ ngủ mấy ngày?"

"Ân,, Liễu Vinh người trọn vẹn ngủ ba ngày đâu?" Vương Linh Lợi vừa lúc mở miệng, thanh âm thanh thúy, động tác nhu thuận, không chỉ có nói cho Liễu Vinh hẳn cụ thể ngủ thời gian, cũng gián tiếp nói cho Liễu Vinh nàng bởi thường đối phương mấy ngày.

Bởi vậy một điểm có thể thấy được Vương Linh Lợi trí thông minh không thấp, nhưng hiển nhiên Liễu Vinh tâm không còn phía trên này, hẳn đang nghe Vương Linh Lợi lời nói về sau, trong nháy mắt kinh ngồi mà lên; "Ta thế mà ngủ ba ngày?"

Gặp tất cả mọi người gật đầu, Liễu Vinh buồn bực vỗ đầu; "Cái này đại giới cũng quá lớn?" Bởi vì Liễu Vinh rõ ràng biết mình kế hoạch là mỗi đêm đều đi gặp nghề khiết mai một mặt, liên tính là cái gì cũng không làm, nhưng hóa giải một chút lẫn nhau năm năm lạnh nhạt cảm giác luôn luôn tốt, nhưng bây giờ thế mà lãng phí một cách vô ích ba ngày, đây thật là một cái không thể tiếp nhận tổn thất, dù sao hẳn không đi từ chân vừa liền có khả năng hội đi, lời như vậy, tại nghề khiết mai trong lòng vốn là chiếm cứ ưu thế từ chân vừa lại phải thêm điểm rồi, cái này khiến Liễu Vinh ảo não.

"Cái gì đại giới?" Thôi Phương nghi hoặc.

"Không có gì, chẳng qua là cảm thấy thời gian lãng phí một cách vô ích, không có hảo hảo làm ăn!" Liễu Vinh giải thích, hẳn không có khả năng nói là bởi vì nghề khiết mai sự tình, không chỉ có là bởi vì trước mặt hẳn bây giờ có một cái trên danh nghĩa bạn gái, còn bởi vì vì mẹ của mình không thích nghề khiết mai, cứ việc nàng đã từng hết sức ưa thích, nhưng từ khi đối phương cùng mình từ hôn về sau, nàng liền không muốn nhắc lên, có thể thấy được đây là nàng một đoạn chuyện thương tâm, cho nên Liễu Vinh cũng tận suy tính không đề cập tới.

"Đứa nhỏ này, tiền cũng không phải một ngày hai ngày kiếm đến, thân thể quan trọng!"

Thôi Phương thật không nghĩ qua con của mình hội lừa gạt mình, gặp hẳn một lòng nhào vào sự nghiệp bên trên, liền bắt đầu lo lắng lên thân thể của hẳn đến.

"Đúng vậy a, Lý Ly, người không có việc gì hảo hảo khuyên nhủ Tiểu Vinh, tiền được rồi hoa là được, chớ cho mình nhiều như vậy áp lực. " Liễu Khuê vừa lúc mở miệng.

Đối với cái này, Vương Linh Lợi giơ tan đạo; "Bá phụ, ta hội khuyên nhủ vĩnh viễn, nhưng hẳn là cái rất có sự nghiệp tâm nam nhân, có nghe hay không ta, ta liền không dám hứa chắc rồi. "

"Không nghe người, người cùng ta giảng, ta đánh hẳn!" Thôi Phương phụ họa Vương Linh Lợi, nhưng khoe miệng lại lộ ra ý cười, không chỉ có là bởi vì Vương Linh Lợi nhu thuận dễ dàng vui vẻ, càng bởi vì Vương Linh Lợi, dễ dàng vì có Liễu Vinh đứa con trai này mà kiêu ngạo.

Gặp Liễu Vinh không có việc gì, Thôi Phương tại Liễu Khuê ánh mắt ra hiệu hạ rồi đi, lưu lại Liễu Vinh cùng Vương Linh Lợi đôi này, bọn hẳn coi là tiểu tình lữ một chỗ trong phòng.

Gian phòng bên trong, Liễu Vinh nhìn xem Vương Linh Lợi hai tay đem nắm đặt ở bụng dưới trước ôn nhu bộ dáng hỏi đạo; "Vương Linh Lợi, người không mệt a!"

"A, cái gì?"

Vương Linh Lợi một bộ không rõ ràng cho lắm đáng vẻ, đề Liễu Vinh mắt tròn trắng, sau đó nói đạo; "Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, người bộ đáng này, cùng người ngày đó thái độ đối với ta thế nhưng là kém rất nhiều a!"

Gặp Liễu Vinh nói như vậy, Vương Linh Lợi mới lập tức một bộ gật mình đáng vẻ, nhưng lại gương mặt đỏ lên nói đạo; "Ta kỳ thật nguyên bản chính là như vậy, chỉ là ngày đó đối với chờ rồi người năm cái hơn tiếng đồng hồ, có chút nổi nóng, mới hội như thế!"

"Ngày đó người chờ rồi ta năm cái tiếng đồng hồ?"

Liễu Vinh ngày đó đối cái này còn thật không có tại ý, hẳn biết đối phương chờ rồi mình một hội, chỉ là không nghĩ tới chờ lâu như vậy. Mà khi lúc mình vừa trở về không có hai ngày, mẫu thân cũng không biết cầm này chỉ trích mình, mà Nhị cữu Nhị cữu mẹ càng không có lý do chỉ trích mình, dù sao bọn hẳn chỉ là thân thích.

Nghĩ đến cái này, Liễu Vinh hơi tự trách, nguyên lai đối phương cũng không phải là tương chính mình tưởng tượng hung ác như vậy, ngược lại là mình xin lỗi đối phương, làm cho đối phương bạch bạch chờ rồi năm cái tiếng đồng hồ. Sự thật này, đề Liễu Vinh thoáng có chút phiền muộn, bởi vì dạng này chẳng phải là nói đối phương là cô gái tốt, vậy hẳn coi như làm khó, dù sao đối phương nếu là một cái hung ác nữ hài, hẳn cùng đối phương giải nghĩa về sau điểm cũng liền điểm, nhưng bây giờ phát hiện đối phương là cái cô gái hiền lành, hẳn cảm thấy làm như vậy đối với đối phương tự tôn tới nói có chút qua tại tổn thương rồi, nhưng hẳn biết dạng này dây dưa tiếp cũng không phải biện pháp, dù sao càng lún càng sâu, cuối cùng tổn thương đối phương tổn thương cũng liền càng sâu.

Thế là Liễu Vinh nghĩ đến tìm từ nói đạo; "Vương Linh Lợi người cũng thấy đấy, ta trên xã hội đặc tội không ít người, hảo hảo mà làm ăn đều hội có người tìm đến phiền phức, cho nên. "

"Không có quan hệ!"

Vương Linh Lợi lo lắng đánh gãy Liễu Vinh, nàng biết Liễu Vinh nghĩ nói cái gì, nhưng nàng làm sao có thể để hắn nói ra miệng, dù sao mình mắt thấy là phải trở thành ngàn vạn phú ông phu nhân, nàng làm sao có thể từ bỏ, về phần đắc tội người, cuối cùng không phải là bị Liễu Vinh giải quyết, có lẽ về sau còn có dạng này phiền toái như vậy, nhưng cùng nàng sắp đến tay lợi ích so ra, đều không tính là gì, cho nên Vương Linh Lợi tuyệt đối không thể để cho Liễu Vinh nói ra những cái kia không thể cùng một chỗ, về phần làm thế nào, đã dựa vào ba ngày này cùng Thôi Phương rất là rất quen hiểu rõ rồi Liễu Vinh tính cách nàng, lập tức biết nên làm như thế nào.

"Thật không có quan hệ Liễu Vinh, người cả đời này tổng hội kinh lịch một chút làm khó dễ cùng khốn khổ, chỉ cần chúng ta khề cần môi, hết thầy liền đều hội tốt, tựa như ta trước đó hiểu lầm người là hết sức không có lễ phép, hết sức không có phẩm người, nhưng về sau không phải phát hiện ưu điểm của người sao?"

Vương Linh Lợi nói như vậy, giống như một cái khéo hiểu lòng người tiểu thê tử, để Liễu Vinh nhìn không được kém chút thuận đối phương ý tứ gặt đầu, nhưng ở gặt đầu trước một khắc Liễu Vinh phát hiện Vương Linh Lợi một sơ hở, cái này khiến hắn nghi hoặc mở miệng: "Ưu điểm của ta, ta có ưu điểm sao?"

Liễu Vinh lời nói một cái đem Vương Linh Lợi đang hỏi, nàng thăm hện mình tìm từ không nghiêm cẩn, nhưng nàng vẫn là lập tức ổn định mình làm bộ ngượng ngừng cúi đầu đạo: "Người chán ghét?"

"Thế nào?"

Liễu Vinh nhìn Vương Linh Lợi ngượng ngừng bộ dáng, nghi ngờ hơn rồi, nhưng sau đó Liễu Vinh tỉnh ngộ, mình dạng này truy vấn, không phải cùng tình lữ biện hộ cho lời nói đồng dạng sao? Cái này khiến Liễu Vinh buồn bực thổ huyết, cái này thật không phải hắn dự tính ban đầu, nhưng hắn vẫn là rất muốn biết đối phương đến cùng phát hiện mình ưu điểm gì, dù sao chỉ có dạng này hắn có thể phán đoán Vương Linh Lợi nói có đúng không là lời nói thật.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Bóng đèn

Tại hội dịch ra Liễu Vinh cấp bách ánh mắt về sau, Vương Linh Lợi đại não thật nhanh chuyển động, cuối cùng rốt cục tại Liễu Vinh lần nữa ngừng đầu tới về sau, làm bộ ngượng ngừng mở miệng: "Kỳ thật chính người khả năng cũng không phát hiện, người rất hiền lành, liền ngay cả ngày đó ta như vậy xem thường người, người cũng không có nói cái gì, cuối cùng còn gọi rồi bằng hữu xe cho ta đưa trở về, cái này khiến ta hết sức cảm động."

"Vậy cũng là ưu điểm sao?"

Liễu Vinh phiền muộn, kỳ thật hắn lúc đó chỉ là muốn làm cho đối phương mau chóng rời đi, để tránh mình tại nhìn đối phương sinh khí, hắn cảm thấy có cần giải thích rõ, thế là đạo: "Kỳ thật người hiểu lầm rồi, ta ngày đó chỉ là không muốn đang nghe người xem thường ta, dù sao không có người hội biến thái đến ưa thích tự ngược!"

Liễu Vinh giải thích, để vương linh lâm 'Phốc phốc' một tiếng cười, sau đó nàng mở to mắt to, vụt sáng vụt sáng nói đạo: "Người nhìn, ta lại phát hiện người một cái ưu điểm, thành thật, giống như người dạng này cực phẩm nam còn thật sự là hiếm thấy! Nhưng kỳ thật Vương Linh Lợi nội tâm lại xem thường đạo; "Trách không được người còn cần lão thổ ra mặt, liền người cái này hai hàng tính cách có nữ hài thích người mới là lạ!"

Còn có thể nói cái gì đó, Liễu Vinh cảm thấy mình có thể dùng mật mờ lời nói cơ hồ đều nói xong, nhưng lại đều bị đối phương coi là ưu điểm, cái này còn thật sự là kỳ quái, vừa lời nói không được, vậy cũng chỉ có dùng hành động thực tế, đến làm cho đối phương chịu không được.

Thế là Liễu Vinh trực tiếp đứng dậy, ngay cả giày cũng không mặc, đi thẳng tới Vương Linh Lợi bên người, đưa nàng trong tay bụng ô mai nhận lấy, sau đó cứ như vậy đi trở về bên giường, ngồi xếp bằng xuống, giống như một cái nông thôn lão đầu tử ngồi tại đầu giường đặt gần lò sưởi bên trên đồng dạng, miệng lớn nhai khời thảo đầu.

Vì biểu hiện mình Lạp Tháp cùng buồn nôn, Liễu Vinh trực tiếp đem ô mai cuống lá đều cùng một chỗ nhai a nhai a nuốt xuống, thậm chí vì để cho Vương Linh Lợi triệt để đối với mình tuyệt vọng, hắn thậm chí chịu đựng tay run rẩy, chụp chụp kề ngón chân, sau đó dùng cái kia móc rồi chân tay, từ đĩa nơi cầm lấy một con ô mai chuẩn bị điền vào miệng nơi.

Liễu Vinh động tác này, để Vương Linh Lợi lòng mảy không tự chủ nhú một cái, nhưng nàng lại chịu đựng buồn nôn xúc động, y nguyên một mặt mỉm cười nhìn Liễu Vinh. Nàng muốn xem, Liễu Vinh đến cùng hội không biết ăn hết.

Cứ việc đối phương nếu quả như thật ăn đi xuống, Vương Linh Lợi hội cân nhắc đến cùng muốn hay không cùng đối phương cùng một chỗ vấn đề này,

nhưng nàng lại phán đoán đối phương không biết, bởi vì nàng đã từ Thôi Phương chỗ nào biết được Liễu Vĩnh là cái có hơi bệnh thích sạch sẽ người, coi như Thôi Phương có khuếch đại con trai mình ưu điểm hiềm nghi, nhưng Vương Linh Lợi không tin đối phương hội như vậy không hợp thói thường, thế mà móc bàn chân bắt ô mai ăn, giải thích duy nhất chính là Liễu Vĩnh đang diễn trò, muốn có ý buồn nôn mình. Vì thế Vương Linh Lợi ôm chế giễu tâm lý, chờ lấy nhìn Liễu Vĩnh làm sao biểu diễn xuống dưới.

Này lúc nắm vuốt một con ô mai Liễu Vĩnh, tại đem ô mai đưa đến cách mình bờ môi 0.5 centimet vị trí thời điểm, xoắn xuýt rồi.

Theo lý giảng lúc này, Vương Linh Lợi phản ứng tự nhiên, hẳn là nôn khan mà đi. Coi như không có khoa trương như vậy, đối phương cũng hẳn là ánh mắt liếc về phía nó chỗ, dù sao hẳn cái này một hệ liệt động tác, không phải nữ hài có thể tiếp nhận.

Nhưng bây giờ đối phương thế mà nhìn không chuyển mắt, đồng thời một mặt mỉm cười nhìn hắn, xem hẳn một hệ liệt động tác ghê tởm như không, cái này đề cho người ta khó hiểu? Đương nhiên Liễu Vĩnh cũng huyền suy nghĩ một chút là bởi vì đối phương thật coi trọng mình, cho nên không quan tâm. Nhưng năm năm thê thảm đau đớn kinh lịch, để Liễu Vĩnh biết không có khả năng này.

Như vậy, đối phương vừa không phải yêu mình, tại đối mặt mình như thế buồn nôn hành vi, thế mà còn có thể bình tĩnh như thế, như vậy cũng chỉ còn lại có một đầu, cái kia chính là đối phương thường xuyên gặp loại này buồn nôn tràng diện, cho nên tập mãi thành thói quen, về phần tại sao thường xuyên gặp, còn phải nói gì nữa sao, nhất định là Vương Linh Lợi lão cha thường xuyên làm như vậy.

Vừa nghĩ tới xinh đẹp như vậy muội tử, mỗi ngày đối mặt trong gia đình thành viên dạng này buồn nôn hành vi, Liễu Vĩnh ngược lại bắt đầu nôn ra một trận, về phần cảm tới bên miệng hẳn lúc đầu không có ý định ăn ô mai, tức thì bị hắn chuyển tay siết trong tay, sau đó vứt xuống đĩa, đối Vương Linh Lợi nói câu: "Ta đi tới phòng vệ sinh." sau đó nhanh chóng rời đi.

Tại Liễu Vĩnh sau lưng, Vương Linh Lợi nắm lên mình đôi bàn tay trắng như phấn đối Liễu Vĩnh bóng lưng ngang rồi ngang, nói nhỏ: "Cùng ta đấu, ngươi còn non điểm."

Vương Linh Lợi tự nhiên không biết đạo Liễu Vĩnh đem gia đình của nàng nghĩ ác tâm như vậy, nàng thông qua quan sát xác định Liễu Vĩnh tuyệt đối không biết ăn cái kia buồn nôn ô mai, mà cuối cùng Liễu Vĩnh thu hồi cái kia ô mai, cũng lấy cớ rời đi, chính là tốt nhất chứng cứ.

Lần này tâm lý chiến, Vương Linh Lợi biết mình lại thắng, bất quá Vương Linh Lợi không có ý định cho Liễu Vĩnh thời gian cùng mình đấu nữa, mà là quyết định cấp tốc nhập chủ cái nhà này, đương nhiên cái này nhập chủ không phải chỉ kết hôn, dù sao vậy quá nhanh, đối với nàng một cái nữ hài tới nói không thích hợp, nàng muốn làm chính là để Thôi Phương cùng Liễu Khuê tán đồng nàng cái này một viên, đến lúc đó mặc cho Liễu Vĩnh không muốn, tại thân tình áp lực dưới, cũng chỉ có ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ. Nghĩ đến chỗ này Vương Linh Lợi cười đến giống như một con Tiểu Yêu Tinh.

Đang Liễu Vĩnh tại phòng vệ sinh nôn khan rồi nửa ngày, đồng thời xoay rồi đem răng về sau, phát hiện Vương Linh Lợi đã rời đi, cái này khiến Liễu Vĩnh ngẫm đưa một hơi, nhưng dưới lầu truyền đến vang động, lại làm cho đưa đầu nhìn thoáng qua Liễu Vĩnh kém chút buồn bực một cái mộng ngả ngồi trên mặt đất.

Dưới lầu nhà hàng bước lên tạp dề, nhưng lại khó nén thanh xuân tình lệ Vương Linh Lợi chính tại hưởng bàn ăn bụng thức ăn, cũng tại lần đầu tiên phát hiện Liễu Vĩnh về sau hít mắt cười đạo: "Com nhanh tốt đâu, Liễu Vĩnh ngươi tranh thủ thời gian xuống tới chuẩn bị ăn com đi!"

Về sau, Liễu Vĩnh đều không biết mình là làm sao về đến phòng, hẳn biết mình nhanh xong, bởi vì cứ theo đà này, mình tuyệt đối chính là cùng chiếm được nẫu thân niềm vui Vương Linh Lợi đính hôn, sau đó kết hôn, nhưng hắn không muốn dạng này, cũng không phải hắn thay đổi thất thường, mà là hẳn ưa thích chính là nghề khiết mai, cảm thấy xin lỗi cũng là nghề khiết mai, cho nên hắn hi vọng truy hồi nghề khiết mai, sau đó đền bù mình đã từng thua thiệt.

Nhưng Vương Linh Lợi xuất hiện, làm rối loạn hẳn hết thảy kế hoạch, đối phương ngoại trừ không phải mình nhận định người kia bên ngoài, mọi chuyện đều tốt, xinh đẹp, cao gầy, thậm chí hết sức lấy phụ mẫu ưa thích, nhưng Liễu Vĩnh làm thế nào cũng không thích đối phương, bởi vì hắn luôn nhớ tới ngày đó Vương Linh Lợi thái độ đối với hắn, ngay lúc đó đối phương tuyệt đối là ra ngoài bản tâm, mà không phải tức giận, nhưng cái này phán đoán hẳn lại không có chứng cứ.

Buồn bực, Liễu Vĩnh lật ra điện thoại di động của mình cho hảo hữu Vu Bằng gọi điện thoại, đầu bên kia điện thoại ù ù máy móc âm thanh cho thấy Vu Bằng vị trí, vốn định cúp điện thoại, nhưng Vu Bằng hết sức mừng rỡ nói đạo: "Dựa vào, ngươi rốt cục cho ca gọi điện thoại, làm sao đang đại lão bản rồi, xem thường nghèo anh em!"

Cứ việc biết Vu Bằng nói là trò đùa lời nói, nhưng Liễu Vĩnh vẫn là một trận hổ thẹn, dù sao mình một chiếc điện thoại, đối phương liền chạy như bay đến, mình há miệng ra, đối phương liền nghiêng nó tất cả, mà mình không chỉ có cơ hồ năm năm không có liên hệ hắn, liền ngay cả trở về cũng chỉ là dùng đến đối phương thời điểm, mới hội nghĩ đến hắn, cái này khiến Liễu Vĩnh á náy mở miệng đạo: "Tới nhà của ta ăn com."

"Ngươi ở nhà?" Vu Bằng nghi hoặc, dù sao dựa theo thời gian, Liễu Vĩnh hẳn là ở trong thành phố trong tiệm, làm sao hội ở nhà?

"Đừng nói nhảm, có thể tới hay không?"

"Có thể, ta rất lâu chưa ăn qua a di chế tạo thức ăn, lập tức đến! Chờ ta."

Cúp điện thoại, Liễu Vĩnh xuống lầu hạ cùng mẫu thân mình nói tiếng 'Vu Bằng hội đến'. Chiếm được tin tức này Thôi Phương lập tức cao hứng nói 'Muốn bao nhiêu làm vài món thức ăn'. Mà Liễu Khuê thì la hét muốn cùng Vu Bằng tiểu tử này uống hai chén, bất quá lại gặp đến Thôi Phương bạch nhãn, cũng trực tiếp đá kích đạo: "Không phải liền là muốn uống rượu sao? Tìm cớ gì."

Đối với cái này Liễu Khuê cười hắc hắc dưới, không có phản bác.

Vu Bằng được hoan nghênh trình độ, để Liễu Vĩnh rất là kinh ngạc, ngấm lại mình đi đối phương nhà, lọt vào đối phương muội muội tỷ tỷ bạch nhãn bộ dáng, Liễu Vĩnh thầm than một tiếng: "Người với người chênh lệch làm sao lớn như vậy đâu!"

Đương nhiên vẫn là có người giống như hần phiến muộn, cái kia chính là Vương Linh Lợi, Vương Linh Lợi đang nghe Vu Bằng đến đây về sau rất không cao hứng, bởi vì nàng mới vừa rồi cùng Thôi Phuong ngẫu nhiên nhắc lên điện thoại di động của mình hỏng, Thôi Phuong tại chỗ hứa hẹn ăn cơm trưa xong để Liễu Vĩnh mua cho nàng một con, cứ việc nàng trên miệng từ chối, nhưng Thôi Phuong lại sinh khí nói đạo; "Người là vợ ta, hần tiền kiếm không cho người mua cho ai mua. "

Đương nhiên, Vương Linh Lợi làm như vậy, cũng không phải là nhìn trúng một cái điện thoại di động, như thế yêu cầu của nàng cũng quá thấp, nàng là muốn dùng cái này để kiểm tra một cái Liễu Vĩnh tài lực cùng đối với nữ nhân hào phóng trình độ, nàng được không muốn tìm một cái cứ việc kiếm tiền, nhưng lại một lòng không nỡ cho bạn gái hoa thiết công kẻ, như thế mình coi như là dùng tâm máy cùng đối phương kết lên rồi cưới, cũng không có gì ý tứ.

Nhưng bây giờ Vu Bằng đến, xáo trộn kế hoạch của nàng, cái này khiến nàng làm sao không phiền muộn, đương nhiên người cũng có thể nói ba người cũng có thể dạo phố, nhưng không khó chịu sao?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Xem thấu

Lúc ăn cơm Vu Bằng lúng túng không thôi, hần không nghĩ tới Vương Linh Lợi thế mà tại, cái này khiến hần đang nhanh chóng đi vào phòng về sau, lập tức liền quay người lại muốn rời khỏi, nhưng lại bị Liễu Vĩnh cùng Thôi Phuong giữ chặt.

Liễu Vĩnh tâm đạo; "Liền dựa vào bạn thân người tranh luận đâu, người đi rồi được làm thế nào!" Mà Thôi Phuong thì không có đem Vu Bằng làm ngoại nhân, thậm chí giữ chặt Vu Bằng thời điểm còn nhìn Vương Linh Lợi một chút, nhỏ giọng hỏi thăm; "Người gặp qua đi, thế nào?"

Đối với cái này, Vu Bằng đương nhiên trái lương tâm về đạo; "Tốt xinh đẹp!"

Đương nhiên lời này cũng không tính trái lương tâm, Vương Linh Lợi hoàn toàn chính xác rất xinh đẹp, nếu như không phải đêm đó hần rõ ràng biết Liễu Vĩnh đã trải qua cái gì, cũng trực chỉ để cô bé áo đỏ tìm một cái tương hần dạng này có tiền đẹp trai tiểu tử, hần nhất định hội vì mình anh em tốt vui vẻ, nhưng bây giờ thì khác, đối phương lại cùng Liễu Vĩnh cùng đi tới, đây là tình huống như thế nào? Vu Bằng một não môn đầu chấm hỏi.

Đối mặt Vu Bằng tìm kiếm ánh mắt, Liễu Vĩnh dựng lên một cái bất đắc dĩ động tác, sau đó hai người sau khi cơm nước xong, hết sức ăn ý cùng lên lầu.

Dọn dẹp bàn ăn Vương Linh Lợi ánh mắt mật mờ nhìn xem hai người thận trọng lên lầu, lập tức ý thức được tình cảnh của mình có thể muốn hỏng bét. Bởi vì nàng rõ ràng biết cái kia gọi là Vu Bằng biết nàng đêm đó cùng Liễu Vĩnh xảy ra chuyện gì.

Mà bây giờ mình chuyển biến nhanh như vậy, đối phương cùng Liễu Vĩnh lẫn nhau một nghiệm chứng, nhất định hội liên tưởng đến hần lúc đầu trên xe nói những lời kia bên trên, đến lúc đó liền sẽ để Liễu Vĩnh rõ ràng nhận thức đến mình bản chất, mà mình hết thấy tâm máy đều hội bởi vậy nước chảy về biển đông.

Chỗ sơ hở này, để Vương Linh Lợi buồn bực suy nghĩ muốn ném đồ vật, nhưng nàng biết cái này không giải quyết được vấn đề, nàng không cách nào ngăn cản Vu Bằng cùng Liễu Vĩnh gặp mặt, đồng thời nhìn Thôi Phuong đối với băng thái độ, có biết Liễu Vĩnh cùng Vu Bằng quan hệ, cũng không phải bây giờ nàng có thể lý giải.

Ngay tại Vương Linh Lợi suy nghĩ phân loạn thời điểm, trên lầu quả nhiên xuất hiện nàng không nguyện ý nhất nhìn thấy một màn.

Đang Liễu Vĩnh đóng cửa lại, nói ra mình bây giờ cùng Vương Linh Lợi tình huống cùng nghi ngờ trong lòng về sau. Vu Bằng suy nghĩ một chút, vì mình huynh đệ không bị che giấu, vẫn là đem mình đêm đó trên xe đối Vương Linh Lợi một nhà nói một chút thôi phỏng Liễu Vĩnh lời nói nói nói ra. Cái này khiến Liễu Vĩnh sau khi nghe xong lúc đó mặt liền đen xuống dưới, cũng kêu to; "Dựa vào, trách không được đối phương chuyển biến nhanh như vậy, tiểu tử người thật là có thể cho huynh đệ thôi!"

Đối với cái này, Vu Bằng lúng túng cười cười; "Bạn thân không phải nhìn đối phương khó chịu sao, cho người thôi một chút làm cho đối phương hối hận, ai ngờ đạo người thật hiện thực, thế mà liền dính sát rồi, ai, không đúng, đêm đó gọi là Vương Linh Lợi không tin tới, còn nói người có tiền như vậy, làm sao không mua xe tới?"

Cái này khiến Liễu Vĩnh lập tức ý thức được cái gì, tranh thủ thời gian lấy điện thoại cầm tay ra lật ra ban sơ đầu kia hỏi thăm mặt tiền cửa hàng địa chỉ tin tức, quả nhiên không ngoài sở liệu xuất hiện tại Vương Linh Lợi danh tự phía dưới, cái này khiến hai người đối mặt về sau, cùng lúc gọi đạo; "Nàng đi 'Vi yêu' nhìn qua!"

Lần này thật nghĩ rõ ràng, Vương Linh Lợi trước sau chuyển biến cũng có thể nói thông, cái gì lúc đầu là bởi vì chờ đợi lo lắng phiền muộn, cái gì bản chất chính là như vậy ôn nhu Myanmar, rõ ràng là biết rồi Liễu Vĩnh thu nhập về sau đối trá cái biến.

Cái này khiến Liễu Vĩnh ai thán, nữ nhân hiện thực cùng lúc, nội tâm lại vui vẻ vô cùng, dù sao hẳn cảm thấy bây giờ tại cùng Vương Linh Lợi đưa ra không thể cùng một chỗ, liền không có áp lực, dù sao đối phương căn bản cũng không phải là coi trọng hẳn, mà là coi trọng tiền của hẳn.

Mà so sánh Liễu Vĩnh vui vẻ, Vu Bằng thì là một mặt phiền muộn; "Bạn thân ta đáng đáp cũng không xấu, gia đình điều kiện cũng còn có thể, vì cái gì liền không có một cái xinh đẹp muội tử chạy ca các hạng điều kiện đánh tới đâu, liền xem như hướng về phía tiền đến cũng được a!"

Vu Bằng, để Liễu Vĩnh trực tiếp một bàn tay đem đối phương đẩy ngã tại giường, sau đó xem thường; "Tốt đi, liền ngươi, trên tinh thần hoàn toàn có bệnh thích sạch sẽ, khi còn bé ngươi cô bạn gái nhỏ cùng người ta nói thêm vài câu lời nói, đều bị ngươi cho mở, liền người như ngươi, hài tử của ta hội đánh xi dầu, ngươi cũng không nhất định có thể tìm được nàng đâu. "

Vu Bằng nghe xong lời này gấp, kêu to; "Ai, ngươi vẫn là huynh đệ sao, ngươi làm sao nguyên rửa ta, lại nói cái kia là trước kia, ta bây giờ không phải là trưởng thành sao, ta hiện tại yêu cầu rất thấp, chỉ cần dung mạo xinh đẹp, thân thể thuần khiết, tâm linh thuần khiết, chỉ thích ta, chỉ sùng bái ta, trong mắt chỉ có ta, cái khác cũng liền không có yêu cầu gì nha!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh không lưu tình chút nào đã kích đạo; "Còn không có yêu cầu, liền cái này, ngươi không đi Thiên quốc, ở nhân gian cũng chỉ có trong vườn trẻ, có khả năng, có thể miễn cưỡng tìm được. "

Bởi vì câu nói này, tiếp xuống tại đưa Liễu Vĩnh cùng vương Linh Lung mua điện thoại di động, lái xe trên đường, Vu Bằng một mực một mặt phiền muộn, không hề dứt đoạn lặp đi lặp lại đạo; "Nhà trẻ hài tử, nhà trẻ hài tử, được cũng quá nhỏ a!"

Nhân dân trên đường, Vu Bằng đem hấn phá Trường An dừng ở 'Vi yêu' trước cửa về sau, không để ý vương linh làm muốn trừng chết ánh mắt của hẳn, yên tâm thoải mái làm lên bóng đèn đến, cũng căn cứ phát ra sáng nhất quang mang giác ngộ, tại trong thương trường thỉnh thoảng cùng Liễu Vĩnh làm lấy các loại buồn nôn động tác.

Tỷ như vác lấy cánh tay, tỷ như lôi kéo tay, tỷ như không lúc hỏi Liễu Vĩnh vật này có đẹp hay không, món kia quần áo có thích hợp hay không hẳn. Thẳng thấy đi ngang qua người đi đường cùng nhân viên cửa hàng tròn mắt hốc mắt, thậm chí có chút độc thân cùng một chỗ đạo phổ nữ hài, trực tiếp ai thán; "Bây giờ nam nhân tốt khó tìm như vậy, thể mà còn có nam nhân cùng các nàng cạnh tranh, thật sự là Lão Thiên đui mù!"

Đối với cái này, ngay từ đầu Vương Linh Lợi là thờ ơ lạnh nhạt, nhưng sau đó nàng khẽ cắn môi tâm đạo; "Ngươi cho rằng dạng này liền có thể để cho ta biết khó mà lui sao, làm sao có thể!" Nàng cấp tốc xuất kích, dựa vào nữ tính ưu thế trực tiếp ôm lấy Liễu Vĩnh cánh tay, sau đó dùng thân thể vào khoảng bằng cùng Liễu Vĩnh ngăn cách, trong lúc đó đối mặt Liễu Vĩnh muốn mị mị rút ra cánh tay động tác, không chỉ có dùng lực ôm lấy, cũng lên tiếng đạo; "Bá mẫu để ngươi bảo hộ ta, người ở đây thật nhiều, ta sợ chen đến ta. "

Nhìn xem thanh lãnh cửa hàng, Liễu Vĩnh cực kỳ bó tay, không ngừng để cho bằng nháy mắt, nhưng Vu Bằng chỉ chứa làm không gặp nhìn, nói đùa, vì buồn nôn Vương Linh Lợi hẳn ngay cả nam nhân tôn nghiêm đều muốn mất đi, còn muốn hẳn làm thể nào, chẳng lẽ đem Vương Linh Lợi chen đi qua mình ôm lấy Liễu Vĩnh cánh tay không buông tay sao, ngẫm lại cũng có được rồi buồn nôn, cho nên Vu Bằng từ bỏ.

Thấy ở bằng đã trông cậy vào không lên, Liễu Vĩnh đành phải dựa vào mình, hẳn đầu tiên mở miệng nói đạo; "Vương Linh Lợi dạng này có chút không tốt lắm đâu, dù sao chúng ta quan hệ còn không rõ ràng lắm. "

Liễu Vĩnh, nhường cho bằng một trận xem thường, hẳn coi thường nhất chính là Liễu Vĩnh một bộ nhần nhần nhỏ nhỏ đáng vẻ, không thích chính là không thích, muốn cho người lấn, chính là để cho người ta lấn, cái gì cần mị mị, cái gì sợ tổn thương người khác tự tôn, liền ngươi dạng này tuyệt đối hội bị Vương Linh Lợi ăn gắt gao.

Quả nhiên, Vu Bằng nói vừa xong, Vương Linh Lợi liền một mặt không quan tâm nói đạo; "Không có quan hệ, bá mẫu nói tuyển ngày tháng tốt liền cho chúng ta đính hôn, chúng ta bây giờ cũng không tính vi phạm, ngươi không nhìn thấy người ta học sinh tiểu học tình lữ đều tay nắm sao, chúng ta người trưởng thành sợ cái gì?"

"Không phải, có lẽ chúng ta không thể đính hôn hoặc là ngươi có thể tìm tới tốt hơn đâu?" Liễu Vĩnh mở miệng lần nữa.

"Không có khả năng, ta không tin phụ mẫu hội không đồng ý, ta cũng tin tưởng hết thấy trời ngai cũng sẽ ở phụ mẫu dẫn dắt hạ hội phi yên diệt. " Vương Linh Lợi đặt quyết tâm, chết ôm Thôi Phương cùng Liễu Khuê, sau đó đoạn tuyệt Liễu Vĩnh nó hấn ý nghĩ.

Quả nhiên, câu nói này vừa ra, trực tiếp để Liễu Vĩnh tị ngời, cái này khiến nàng lập tức mừng rỡ giống như một cái người thắng đồng dạng liếc mắt Vu Bằng một chút, sau đó cố ý hỏi đạo; "Tại lầu bốn, tam tinh cùng Apple lớn nhất cửa hàng là tại lầu mấy?"

"Cái này?"

Vu Bằng cùng Liễu Vĩnh kinh ngạc, bọn hẳn đều cảm thấy Vương Linh Lợi hẳn là tiếp tục làm bộ thuần chân thiện lương, coi như hôm nay mua điện thoại di động đoán chừng cũng hội lựa chọn VIVO hoặc là OPPO cái này nhãn hiệu, không nghĩ tới đối phương trực chỉ đắt nhất cửa hàng, chẳng lẽ đối

phương tử bỏ, muốn vớt một thanh liền đi.

Đối với cái này Vu Bằng suy nghĩ là ngăn cản, dù sao mình bạn thân tiên, cũng là vất vả kiếm tới, được không thể tiện nghi hiện thực này nữ nhân, thế là hấn lập tức mở miệng đạo; "Tam tinh điện thoại có tai hoạ ngầm, trên cơ bản hiện tại không ai mua, mà Apple download đáp dùng có cực hạn, rất thật tốt chơi hoặc là muốn làm thời khỏi ý hạ trên Official Website đều không có có, không bằng mua VIVO X 9 hoặc là OPPOR 9S.

"Dạng này a!"

Vương Linh Lợi cúi đầu, ngay tại ở bằng cảm thấy nhìn người còn có lời gì lúc nói, Vương Linh Lợi lại ngẩng đầu nhìn về phía Liễu Vĩnh, đạo; "Thế nhưng là ta vẫn là muốn Apple, dù sao cái kia sau xác Apple tiêu chí thật sự là quá đẹp!"

Vương Linh Lợi, trực tiếp nhường cho bằng kém chút thổ huyết; "Dựa vào, cái gì tiêu chí quá đẹp, không phải liền là ái mộ hư vinh, muốn mua cái hàng hiệu chết sao?" Còn muốn nói điều gì ngăn cản đối phương, lại bị Liễu Vĩnh ánh mắt ngăn lại. Liễu Vĩnh nghĩ kỹ, người Vương Linh Lợi không phải là muốn sao? Mua cho người, coi như đoạn thời gian này người diễn kịch bồi thường.

Nhưng Liễu Vĩnh thật tình không biết hấn động tác này, càng thêm kiên định rồi Vương Linh Lợi không muốn buông tay quyết tâm; "Nói đùa, đúng không nghĩ cùng một chỗ nữ hài đều hào phóng như vậy, đối lão bà của mình hội hẹp hòi sao, không dùng đầu óc nghĩ cũng hội biết. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Cái tát

Apple Store sáng tỏ trong đại sảnh phiêu tán âm áp chocolate vị, để cho người ta nghe ngóng âm áp, này lúc cứ việc không phải cao phong lúc cấp, nhưng lại cũng không ít người, bọn hấn hoặc đang thì thầm nhìn điện thoại, hoặc tại an tĩnh sắc điện cho điện thoại di động, thậm chí còn có hai tên mười mấy tuổi tiểu bằng hữu tại không coi ai ra gì chơi game, bắt quả thanh âm ra cực nhỏ.

Liễu Vĩnh chờ ba người đến, lập tức hấp dẫn ánh mắt của mọi người, bởi vì bọn hấn ba người đều hết sức đột xuất, Liễu Vĩnh anh tuấn cao lớn, Vương Linh Lợi đáng người cao gầy, tóc dài xoa vai, mà Vu Bằng cứ việc đáng người cùng Liễu Vĩnh có chút chênh lệch, nhưng ban ngày làn da, Anh Tuấn tướng mạo, lại làm cho người khó quên. Dạng này một đội tổ hợp, đi đến nơi đó muốn không thu hút ánh mắt người ta cũng khó khăn.

Cửa hàng tiêu thụ nhân viên, lập tức nhiệt tình nghênh tiếp, hỏi thăm là nhìn điện thoại vẫn là hậu mãi.

"Hấn là tùy tiện dạo chơi a!"

Ngay lúc này cùng nhau thanh âm không hài hòa vang lên, một tên đang ngồi ở chân cao trên ghế ngồi tầng thể diện nữ tử, nhìn xem Liễu Vĩnh lộ ra một bộ trào phúng đáng vẽ.

Nữ tử là nghệ khiết mai bên người hảo hữu, Liễu Vĩnh chỉ gặp qua một lần, bắt quả đối phương lúc đó một mực lại thay từ chán vừa nói chuyện đáng vẽ, lại làm cho hấn khắc sâu ấn tượng.

Người làm sao biết chúng ta là tùy tiện dạo chơi?"

Vu Bằng không tự chủ chau mày một cái, hấn bình sinh không thích nhất là hai loại nữ nhân, một loại là tướng mạo khó coi, một loại là tự cho là đúng vậy, rất không may nữ nhân trước mặt chiếm toàn bộ.

"Ta chính là tùy tiện nói một chút, người có phải hay không tùy tiện dạo chơi đâu có chuyện gì liên quan tới ta!"

Mặt gầy nữ tử uông lệ đẹp để một bộ không muốn phản ứng Vu Bằng đáng vẽ quay đầu đi, cái này để trong đại sảnh đám người lộ ra kỳ quái thần sắc, dù sao trong con mắt của mọi người uông lệ đẹp để mặt gầy hẹp dài, đồng thời trên mặt còn có tàn nhang, trọng yếu nhất chính là đáng người còn gầy gò, thuộc về loại kia trên dưới một đầu mạng nữ nhân, chính là một nữ nhân như vậy thế mà mở miệng châm chọc tướng mạo Anh Tuấn soái ca, đồng thời còn một bộ khinh thường đáng vẽ, đơn giản để cho người ta ngã rơi mất một chỗ con mắt.

Cũng chính là tại thời khắc này, ngồi tại uông lệ đẹp để bên trong một bóng người xoay người qua.

Còn thật sự là cừu nhân gặp mặt hết sức đồ mắt, lại là từ chán cương, mà từ chán vừa gặp lại Liễu Vĩnh về sau, cũng rõ ràng ngờ ngác một chút, về sau hấn lập tức lộ ra giống như cười mà không phải cười thần sắc, phối hợp với uông lệ đẹp để nói đạo; "Lệ đẹp để, người cái này tính cách không tốt muốn đối, lão là nói lời nói thật, dễ dàng đá thương người. "

Cái này mẹ hần là đang trách cứ sao, rõ ràng là gia tăng đã kích cường độ.

Theo từ chán vừa lòi ra khỏi miệng, trong tràng bầu không khí lập tức không đồng dạng, nên biết đạo từ chán vừa thể nhưng là khách quen của nơi này, không lúc mang khuôn mặt xa lạ nữ tử tới đây xoi mói điện thoại, đồng thời đều là hần trả tiền, đến mức tất cả nhân viên phục vụ đều cùng đối phương quen biết.

Đương nhiên người muốn dùng cái này nói hần hoa tâm, vậy liền lại có chút oan uổng hần, bởi vì hần mang tới trong nữ nhân, có chút dài tướng cũng không rất tốt, để cho người ta không tự chủ đều cảm thấy hần không có khả năng cùng đối phương là tình lữ quan hệ, tỉ như lúc này uông lệ đẹp đề.

Theo từ chán vừa tiếng nói rơi xuống, trong đại sảnh một trận yên tĩnh, liền ngay cả bị đã kích Vu Bằng cũng đầu co rút lại không nói nữa, nói đùa từ chán vừa thể mà tại, hần nhưng là biết gần nhất từ chán vừa hơi thả ra một điểm phong thanh để hần tốn thêm nhiều ít tiền tiêu uông phí, hơn đồng nhiều ít mộc đồ, đồng thời Vu Bằng tin tưởng nếu như không phải hần một mực mãnh liệt yêu cầu mình thì công đội nghiêm đem chất lượng quan, để chất kiểm bộ môn tra không ra mao bệnh, hần này lúc đã bị làm đến từ Khai Dương kiến trúc công trình gói cuốn gói xéo đi rồi, cho nên này lúc lần nữa đối mặt từ chán cương, Vu Bằng có thể nào không đáng e sợ.

"Không chỉ có muốn đổi, tốt nhất thiếu há mồm, không phải thật thương tổn tới người, còn muốn đi đánh chó đại vắc xin sẽ không tốt!" Liễu Vĩnh biết uông lệ đẹp đề cùng từ chán vừa đều là xông mình tới, mà gần nhất từ các bộ môn kiểm tra, đến lưu manh nháo sự, Liễu Vĩnh tin tưởng đều có từ chán vừa thân ảnh tại, cái này khiến hần làm sao có thể còn hội đối với đối phương hai người tỏ ra thân thiện, dù sao bên cạnh hần nhưng có một vị Thần Tiên đầu, lưng tựa Thần Tiên, còn sống như vậy uất ức, cũng quá thiên lý bất dung rồi.

"Người!" Uông lệ đẹp đề kêu to một tiếng đứng lên, sau đó lại đột nhiên tọa hạ xem thường đạo; "Người là cái gì văn hóa, ta lười nhắc chấp nhặt với người. " uông lệ đẹp đề là biết Liễu Vĩnh sơ trung không có tốt nghiệp, mà Liễu Vĩnh đường đệ, có thể là cái gì văn hóa, liếc qua thấy ngay.

"Chính là, vì loại người này không cần thiết!" Từ chán vừa phụ họa an ủi.

"Khoan hãy nói, ta còn thật không có văn hóa gì, nhưng chính là bởi vậy không giống một ít người tự cho là có văn hóa, nhưng lại không biết mình chỉ là choàng một tầng trình độ áo ngoài. " nói đến đây, Liễu Vĩnh quay đầu nhìn về phía Vu Bằng đạo; "Biết tri thức học tiến trong lòng gọi là nội hàm, học được trên thân kêu cái gì sao?"

"Kêu cái gì?"

Vu Bằng phối hợp lớn tiếng hỏi thăm, hấp dẫn ánh mắt mọi người, hần là ai, hần là Liễu Vĩnh bạn bè thân thiết, Liễu Vĩnh há miệng hần liền biết Liễu Vĩnh muốn thả đại chiêu, đương nhiên lập tức nâng lên thanh âm thay Liễu Vĩnh hấp dẫn người xem.

"Gọi, thú. " Liễu Vĩnh từng chữ nói ra về đạo.

"Ha ha. . . . "

Đơn giản hai chữ hàm ẩn không tầm thường hàm nghĩa, giáo sư có văn hóa người, gọi thú hát lên văn ngoài vòng giáo hoá áo dã thú, tại cái này mạng lưới phát đạt thời đại, liền ngay cả chơi game tiểu bằng hữu đều lập tức nghe ra cái gì ý tứ, nhin không được buông xuống tầm phắt, quay đầu cười to.

Liễu Vĩnh, để uông lệ đẹp đề bị mọi người cười xấu hổ, chỉ gặp nàng trực tiếp đứng lên nắm lên trước mặt sửa chữa trên đài một cái điện thoại di động liền đập tới. Đương nhiên nàng không có khả năng đập trúng Liễu Vĩnh, hần đang đã kích xong uông lệ đẹp đề về sau, vẫn chú ý đến đối phương động tĩnh, nhẹ nhàng linh hoạt tránh đi đối phương lửa giận, cũng đối đám người nói đạo; "Người nhìn, tự cho là có văn hóa người, nàng đầu tiên hội xem thường người không có tố chất, đang nàng phát hiện không có người có tố chất về sau, các nàng liền hội càng không tố chất, mà cái này chính bạo lộ các nàng không có tố chất. "

"Đù rồi, khi dễ một nữ nhân có ý tứ sao?" Từ chán vừa này lúc không thể không đứng ra, dù sao uông lệ đẹp đề là vì hần mà ra mặt, nhưng hần vẫn là bày ra một bộ cao cao tại thượng bộ dáng, từ đạo đức cao điểm chỉ trích Liễu Vĩnh.

"Ta một mực đang chờ người đây, để một nữ nhân thay người ra mặt, người là cái gì, mang xác sao?" Liễu Vĩnh đối chơi gay gắt, nếu như nếu bàn về năng chửi người ác độc, tại xã hội tầng dưới chót pha trộn qua Liễu Vĩnh, có thể cho từ chán vừa mắng mắt tròn trắng.

Quả nhiên từ chán vừa nổi giận; "Người là nói ta là rùa đen, ca của người mới là rùa đen, nghề khiết mai là của ta, để người ca cái kia sống con rùa sớm một chút dẹp ý niệm này, đến lúc đó ta hội để cho ta cùng nghề khiết mai hài tử, nhận hần làm cha nuôi, còn có người, đừng tưởng rằng ta làm sao không được người cái kia tiêu điểm, trong mắt ta người cùng ca của người chính là con kiến, ta chỉ cần động động đầu ngón út liền có thể để người hôi phi yện diệt. "

"Là, tại người cái này vì đời thứ hai trong mắt chúng ta là con kiến, nhưng người không phải là không. Nói cho người, cuối cùng ai có thể thắng nghề khiết mai tâm còn chưa nhất định đâu, huống chi anh ta mới là nghề khiết mai đời thứ nhất, người tại cố gắng thế nào cũng chỉ có thể hàng lão nhị. "

"Ba. "

Cùng nhau vang dội cái tát trực tiếp phiến tại rồi Liễu Vĩnh trên mặt, đám người chuyển di ánh mắt, chỉ gặp một tên gầy gò cô gái xinh đẹp chính một mặt nộ khí trừng mắt Liễu Vĩnh, cái tát chính là nàng vung ra.

"Người làm gì a!"

Vương Linh Lợi một tay lấy đánh Liễu Vĩnh nữ hài đẩy đến một cái lão đảo, cũng kém chút té ngã. Cái này khiến Liễu Vĩnh rất gấp gáp, nếu như không phải biết Vương Linh Lợi là bởi vì hấn, hấn tuyệt đối hội ngược lại đem Vương Linh Lợi đẩy ngã.

"Ta làm gì, để người bên cạnh ngươi bao ở miệng của mình, ta không phải ra tiệc cơ động, cần lĩnh hào đến ăn. "

Nghe khiết mai một mặt tức giận trả lời Vương Linh Lợi, cũng giương mắt nhìn Liễu Vĩnh, cái này khiến cách đó không xa từ chân vừa đại hỉ, tâm đạo; "Đề ngươi nha còn phải sắt. " cùng lúc lập tức giả trang ra một bộ ân cần bộ dáng chạy vội tới nghe khiết mai bên người, chỉ vào Vương Linh Lợi, nhìn xem Liễu Vĩnh đạo; "Bao ở nữ nhân ngươi tay, không phải ta cho nàng đánh gãy, dám đụng đến ta nhà khiết mai. "

"Ba. "

Vừa đứng vững thân thể nghe khiết mai tại mọi người về giặt mình bên trong trở tay lại cho từ chân vừa mới bàn tay, cũng rống đạo; "Đề con của chúng ta nhận cha nuôi đúng không!" Nói xong đẩy ra từ chân cương, sau đó chỉ vào trợn mắt hốc mồm uông lệ đẹp đẽ; "Trách không được từ chân vừa hiểu như vậy ta, đều là bởi vì ngươi là a?"

Quát lớn xong, nghe khiết mai chảy nước mắt xoay người chạy vội rồi đi, lưu lại một đám một mặt mê mang người xem.

Này lúc nghe khiết mai tâm tình hết sức phức tạp, cứ việc nàng ra sân rất là buơ hấn, để Liễu Vĩnh cùng từ chân vừa hai cái này đều cho người ta rất cường thế ấn tượng nam nhân thờ mệnh cũng không dám, nhưng nàng cũng rất nổi nóng, hai nam nhân dùng nàng lẫn nhau vũ nhục, xem nàng như thành cái gì, thật yêu, chẳng lẽ hội như vậy sao? Mà đáng giận hơn là nàng hảo hữu vì lợi ích cam tâm tình nguyện làm từ chân vừa thám tử, Hữu Nghị còn có thể tin sao?

"Khiết mai. "

Liễu Vĩnh cùng từ chân vừa cùng lúc la lên đuổi theo, cũng cùng một chỗ chỉ vào đối phương giận đạo; "Ngươi làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Muốn hết rồi

"Liễu Vĩnh, ngươi trở lại cho ta!"

Gặp Liễu Vĩnh thế mà không để ý chính mình cái này "Chính quy bạn gái" cảm thụ, đuổi theo cái kia đáng người tướng mạo không thể so với mình kém cô gái xinh đẹp, Vương Linh Lợi đơn giản tức nổ phổi, tại dặm chân kêu to không có kết quả về sau, nội tâm mắng to; "Liễu Vĩnh cái tên vương bát đản người, chuyện của anh ngươi, ngươi bận tâm cái gì, chẳng lẽ là coi trọng ngươi chị dâu. "

Nhưng lập tức Vương Linh Lợi liền bị mình ý nghĩ này giật nảy mình; "Cái này. . . Hấn là rất không có khả năng, dù sao đây là không bị thể tục cho phép!"

Cứ việc ngay cả mình đều không tin, nhưng ý nghĩ này, lại làm cho Vương Linh Lợi nội tâm lưu lại ám ảnh, thẳng đến nàng theo ý nghĩ này tìm kiếm chứng cứ, phát hiện đề nàng trợn mắt hốc mồm sự thật, đương nhiên đây là nói sau.

Bị Vương Linh Lợi la lên Liễu Vĩnh, tựa hồ cũng cho là mình chế tạo có chút quá phận, vì đền bù, hấn quay đầu đạo; "Muốn mua gì mua cái gì, có Vu Băng ở đây?" Nói xong không để ý Vương Linh Lợi giết người ánh mắt, trực tiếp tăng tốc bước chân cùng từ chân vừa giống như cạnh tranh đồng dạng đuổi theo nghe khiết mai bước chân mà đi.

Phía sau hấn, trợn mắt hốc mồm Vương Linh Lợi không nghĩ tới Liễu Vĩnh thật vút xuống dưới, đuổi theo cô gái khác, đồng thời còn hết sức không nề mặt mũi trực tiếp vạch trần nàng coi là đối phương không cho mình mua điện thoại di động sự thật, cái này khiến nàng đối mặt không ít người giống như cười mà không phải cười ánh mắt, gương mặt ửng đỏ, nội tâm tức giận dị thường.

Vốn định quay đầu rồi đi, nhưng tướng tượng mình thanh danh đều xấu, nếu là không lấy chút lợi ích thực tế, tựa hồ rất hợp không bắt nguồn từ mình, thế là hung hăng đối nhìn không thấy bóng dáng Liễu Vĩnh gọi đạo; "Tốt ta mua đắt nhất, mua nghèo ngươi hỗn đản. "

Nói lời này Vương Linh Lợi có hai cái mục đích, một cái là nói cho tất cả người chung quanh, mình là bởi vì tức giận mới làm như vậy, hai cái là nói cho mọi người chung quanh mình không phải cái gì thể lực người, cho nên đừng nghĩ lệch ra.

"Xùy, có đúng không, mua đất nhất. "

Nghe Vương Linh Lợi cảm tức lời nói, uống lệ đẹp để bừa môi cười nhạo lấy nhìn đối phương, kỳ thật nội tâm của nàng so sánh Vương Linh Lợi còn muốn nổi nóng, bởi vì nàng cho rằng hôm nay nghe khiết mai đến đây, đều là bởi vì Liễu Vĩnh, nhất định là Liễu Vĩnh hướng nghe khiết mai gió lửa báo tin, mới khiến cho mình tiếp nhận từ chân vừa lễ vật thời điểm bị nghe khiết mai tóm gọn, dẫn đến về sau hai người khả năng ngay cả bằng hữu đều không có được làm.

Đương nhiên cái này còn không phải nàng buồn bức nhất, buồn bức nhất chính là, vừa rồi nàng nổi nóng nện 'Liễu Vĩnh đường đệ' điện thoại là mình, bây giờ từ chân vừa đưa cho nàng kiểu mới điện thoại, đang bị tiêu thụ nhân viên miếng dán, nhưng bây giờ nàng không cầm được, bởi vì trả tiền người đi rồi. Đây hết thấy đều là bởi vì Liễu Vĩnh, cứ việc Liễu Vĩnh đi rồi, nhưng Liễu Vĩnh bạn gái tựa hồ đang, cho nên nàng không ngại đá kích đối phương một cái.

"Làm sao người xem thường người!" Vu Bằng một bộ khó chịu bộ dáng nhìn xem uống lệ đẹp để.

Đối với cái này uống lệ đẹp để trực tiếp dùng trên con mắt hạ quét mắt Vu Bằng một lần, từ kiểu tóc, quần áo, đến giày, sau đó lộ ra một cái cười nhạo biểu lộ.

Cứ việc này lúc uống lệ đẹp để không hề nói gì, nhưng biểu lộ lại bạo lộ xuất ý nghĩ của nàng, cái kia chính là 'Liên người xuyên thành cái dạng này, người cảm thấy người có thể mua nổi sao?' dưới cái nhìn của nàng Vu Bằng cứ việc tướng mạo Anh Tuấn, nhưng quần áo lại có chút nhàn ba, thậm chí không chỉ nhàn ba đơn giản như vậy, mặt trên còn có rất nhiều chỗ bẩn.

Đương nhiên, cái này cũng không trách Vu Bằng, nên biết đạo công tác của hắn nói dễ nghe rồi là đem kiến trúc, khó nghe kỳ thật chính là một cái bọc nhỏ độc công, lúc thường phải tại công trường đi dạo, không có chuyện còn muốn làm điểm công việc bản thủ việc cực, trên thân làm sao sạch sẽ, đồng thời hôm nay hắn vẫn là bị Liễu Vĩnh trực tiếp từ kiến trúc trên công trường kêu đến, trên thân càng không khả năng sạch sẽ.

Kết quả đây hết thấy liền cho uống lệ đẹp để sai lầm nhận biết, coi là Vu Bằng chính là một cái nông thôn tới dân công, cứ việc hiện tại dân công tiền lương cao, nhưng đó là chỉ hơi phía trên một chút tuổi tác, bởi vì bọn hắn đã có quá cứng kỹ thuật, mà hướng về bằng còn trẻ như vậy có lẽ còn là cái gọi là học trò, nếu là học trò, muốn bằng vào một tháng hai ngàn đến khối xuất ra sáu bảy ngàn mua một cái điện thoại di động, làm sao có thể.

Đối với cái này, Vu Bằng đáp lại là chào hỏi nhân viên phục vụ đem kiểu mới nhất 7 lấy ra nhìn xem.

"Người xác định?"

Thoa nhân ảnh nữ tiêu thụ nhân viên tựa hồ cũng tin tưởng uống lệ đẹp để, dù sao tại các nàng xem đến uống lệ đẹp để cứ việc cùng Vu Bằng chờ người có mâu thuẫn, nhưng xác thực hắn là biết đối phương nội tình, nếu là biết rõ người, như vậy đối phương tài lực, uống lệ đẹp để không có khả năng không rõ ràng, vừa rõ ràng, còn nói ra lời như vậy, như vậy đối phương có thể hay không mua được, còn phải nghĩ sao?

Ngay tại tên này thoa nhân ảnh nữ tiêu thụ chân chờ, nhường cho bằng kém chút trùng mắt thời điểm, một tên chừng ba mươi tuổi, ăn mặc đồng phục váy ngắn, hiển thị rõ thành thực phong vận nữ tử, bước nhanh đi tới, cũng trực tiếp mệnh lệnh nhân ảnh nữ đạo; "Còn không lấy đi ra!" Nói xong, nữ tử này hướng Vu Bằng đạo xin lỗi đạo; "Không có ý tứ tiên sinh, xin chờ, vừa tới nhân viên, phản ứng có chút chậm. "

Thành thực nữ tử là nhà này Apple chuyên bán cửa hàng trưởng, đương nhiên nàng cũng không phải là bởi vì tố chất tốt mới đối với bằng thái độ tốt, mà là cảm thấy, bị kích tướng Vu Bằng có khả năng đầu não một phát nóng, sau đó mua bệ sau khi trở về hồi hận quý điện thoại, đối với cái này nàng cứ việc hết sức đồng tình đối phương, nhưng lại vẫn là quyết định làm xuống đối phương sinh ý.

Thành thực nữ tử, cùng thái độ hòa hoãn bầu không khí, nhưng Vu Bằng tại tiếp nhận điện thoại hướng không trung ném tiếp dùng cái này đến ước lượng trọng lượng đáng về, lại làm cho mí mắt của nàng trực nhảy.

Mà đứng ở một bên, này giờ không nói gì Vương Linh Lợi, thì một bộ buồn cười đáng về nhìn xem Vu Bằng trò đùa quái đản, nàng từ đầu đến cuối đều không có có triển vọng mình hội mua không nổi tiệm này nơi đất nhất điện thoại lo lắng, không nói Liễu Vĩnh bạo lộ ra ngoài mỗi ngày thu nhập hai mươi vạn trở lên tài lực, liền Vu Bằng cũng không phải ngoại nhân trong mắt nhìn đơn giản như vậy, hắn còn trẻ, đã là thủ hạ có trên dưới một trăm người bao công đầu, hội mua không nổi một cái điện thoại di động, nói đùa cái gì, cuối cùng mất mặt còn hội là một mực trào phúng các nàng uống lệ đẹp để.

Vung tay điểm rồi điểm, Vu Bằng nhìn về phía thành thực cửa hàng trưởng cười đạo; "Trách không được Apple quý, trọng lượng xác thực so sánh khác nhân hiệu trọng rất nhiều. "

"Phốc phốc. "

Không ít người lộ ra nụ cười trào phúng, trực giác gia hỏa này còn thật sự là nông thôn đến nhũ, coi là đây là cái gì, củ cái cái trắng sao? Còn muốn mua cái hàng bây giờ, đây là nhân loại khoa học kỹ thuật trí tuệ kết tinh, đầu đất.

Đối với đám người trào phúng, Vu Bằng không thêm để ý chút nào, trực tiếp nhìn về phía Vương Linh Lợi đạo; "Nhìn xem. "

Đối với cái này, Vương Linh Lợi đương nhiên không thêm để ý chút nào tiếp nhận, trong lúc đó còn làm bộ tay trượt kém chút không có bắt được, nàng động tác này làm xong về sau, liền phát hiện trước mặt cửa hàng trưởng mí mắt nhảy nhanh hơn, mà một bên tô nhân ảnh nữ tiêu thụ nhân viên càng là trương miệng, cứ việc bị thành thực cửa hàng trưởng ngăn cản, không có phát ra âm thanh, nhưng nhìn đối phương khẩu hình, vẫn là để nàng Vương Linh Lợi cẩn thận một chút ý tứ.

Đối với cái này, Vương Linh Lợi trong lòng cười lạnh; "Vương Cường gia hỏa này còn nói thể lực ta, không thể lực được không, hiện tại đến cái chỗ kia không phải tràn ngập thể lực. "

Nội tâm cho thể lực của mình tìm được lấy có, Vương Linh Lợi ngấm nghĩa trong tay bộ điện thoại di động này, nói thật, điện thoại của Apple, hoàn toàn chính xác có một chút cho người ta ấn tượng rất sâu, cái kia chính là chìm.

Theo Vương Linh Lợi tường tận xem xét, thành thực cửa hàng trưởng bắt đầu giới thiệu, đạo; chúng ta cái này điện thoại chung có được kim sắc, ngân sắc, hoa hồng kim sắc, màu đen, sáng màu đen năm loại nhan sắc. Home khóa hoàn toàn mới thiết kế, tăng thêm rồi chấn động phản hồi. Duy trì P 7 phòng tung tóe water resistance chống bụi công năng, không phải song camera, cùng phòng run công năng. . . . "

"Đem tất cả nhan sắc đều đưa cho ta nhìn một chút. "

Vương Linh Lợi một chút cũng không khách khí, để thành thực cửa hàng trưởng mí mắt lần nữa run mạnh mấy lần, bất quá nàng vẫn rất có tư chất để cho thủ hạ đem các loại màu sắc điện thoại, cầm tới Vương Linh Lợi trước mặt.

Thế là tại tất cả mọi người chú mục dưới, Vương Linh Lợi bắt đầu từng cái đảo thái; "Màu đen ta khẳng định không thể dùng. " ngay tại thành thực cửa hàng trưởng chuẩn bị để cho người ta đem cái này một cái cầm lúc trở về, Vương Linh Lợi lại nói rồi; "Bất quá, Liễu Vĩnh ngược lại là có thể dùng. "

Vương Linh Lợi vừa nói như vậy, một mực nhìn chăm chú lên nàng uông lệ đẹp để liền cười nhạo rồi; "Chẳng lẽ ngươi còn muốn mua hai cái không thành!"

Sự thật đương nhiên không thể nào là dạng này, ở bên trái so sánh phải so sánh, cảm thấy kim sắc sáng quá, không thích hợp nàng, ngược lại là thích hợp trung niên nữ nhân, cảm thấy ngân sắc quá thô, không thích hợp nàng, khả năng thích hợp lão nam nhân, lại đem năm kiểu điện thoại đều phê bình một lần về sau, Vương Linh Lợi trực tiếp đem năm kiểu điện thoại đều giao cho thành thực cửa hàng trưởng.

"Quả nhiên là dạng này!"

Tất cả mọi người lộ ra quả là thể thần sắc. Mà thoa nhãn ảnh nữ tiêu thụ nhân viên càng là lộ ra sắc mặt giận dữ; "Đây không phải chơi người sao?"

"Không có tố chất, mua không nổi liền mua không nổi, trang cái gì trang!" Uông lệ đẹp để vừa lúc mở miệng đả kích, nhưng lại nói ra tiếng lòng của tất cả mọi người.

Đối với cái này Vương Linh Lợi lần thứ nhất mở miệng phản bác uông lệ đẹp để, đạo; "Người quái dị, ngươi nói ai mua không nổi?"

Người quái dị ba chữ, để uông lệ đẹp để đột nhiên đứng lên giận dữ mắng mỏ; "Ngươi kêu người nào người quái dị. " sau đó nàng bình phục nổi lòng, sau đó xem thường đạo; "Ta liền nói ngươi, thể nào! Rõ ràng mua không nổi, còn để người ta lấy cho ngươi đến tất cả kiểu hình điện thoại, ngươi không phải không tố chất là cái gì?"

Đối với cái này Vương Linh Lợi một bộ bình tĩnh đại ngộ dáng vẻ về về đạo; "Áo, ngươi là chỉ cái này a, ý của ta là ta muốn hết rồi!"

"Cất, muốn hết rồi. "

Uông lệ đẹp để ôm cánh tay một bộ cười nhạo dáng vẻ, nhưng sau đó con mắt của nàng trừng thẳng; "Ngươi nói đùa cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Hải hươc

"Nói đùa, ta vì cái gì nói đùa, vừa rồi ta không phải đã nói rồi sao? Màu đen cho Liễu Vĩnh, màu xám cho ta đệ, kim sắc cho mẹ ta, màu bạc cho ta cha, hoa hồng kim cho ta mình dùng, chẳng lẽ ngươi không nghe thấy sao?"

Đám người hoàn toàn chính xác nghe được nàng nói thầm lấy màu đen không thích hợp nàng, sau đó thích hợp ai ai, kim sắc không thích hợp nàng, thích hợp trung niên nữ nhân, ngân sắc thích hợp trung niên nam nhân, nhưng đây không phải ghét bỏ sao? Tất cả mọi người một não môn dấu chấm hỏi?

Mà này lúc Vương Linh Lợi vạch lên mình dài nhỏ ngón tay, nhìn xem uông lệ đẹp để lời nói ra, để uông lệ đẹp để sắc mặt trắng bệch, nàng không tin đối phương thật sự có nhiều tiền như vậy mua nhiều như vậy điện thoại, dù sao liền xem như mạo xưng là trang hảo hán cũng không phải như vậy mạo xưng?

"Áo, người nhất định còn không tin, cứ việc ta không cần thiết ở trước mặt người khoe khoang, nhưng ta hết sức không thích người cái này người quái dị!" Nói xong, Vương Linh Lợi không để ý uống lệ đẹp để trong nháy mắt đứng lên lồng mày, đối với bằng đến; "Trả tiền đi, soái ca. "

Đối với cái này, Vu Bằng thờ dài đạo; "Mỹ nữ, người thật vượt quá dự liệu của ta!"

Vu Bằng hoàn toàn chính xác hết sức ngạc nhiên, nàng biết Vương Linh Lợi cuối cùng hội mua điện thoại di động, dùng cái này đến đã kích chửi bới bọn hần uống lệ đẹp để, nhưng không nghĩ tới đối phương không chỉ có đã kích uống lệ đẹp để, thuận tiện ngay cả hần đều cướp bóc rồi một phen, cái này khiến hần không thể không cười khò, nội tâm đạo; "Liều huynh đệ, không phải ca ca không nghĩa khí, là sự thật bức bách, đến lúc đó ta hỏi người tính tiền thời điểm, người cũng đừng cùng ta gấp, phải gấp, người cũng cùng người người bạn gái này gấp. "

Vu Bằng biểu lộ, để bởi vì Vương Linh Lợi lời nói kém chút kinh nhảy mà lên uống lệ đẹp để trong nháy mắt nhìn thấy hi vọng, nội tâm của nàng cầu nguyện Vu Bằng hội an ủi Vương Linh Lợi, như tạm thời mua trước một bộ, hoặc là cái này quá xa xỉ, chờ chút. . . . Lời như vậy, nàng liền có thể mượn cơ hội lần nữa đã kích đối phương là; "Mạo xưng là trang hảo hán. !"

Nhưng uống lệ đẹp để nhất định thất vọng, bởi vì Vu Bằng không phải người ngu, này lúc đừng nói hần có thể mua được những này điện thoại, coi như hần mua không nổi, tại cái này bị cứng đờ hoàn cảnh dưới, hần cũng muốn cần răng kiên trì, vì cái gì, bởi vì hần là nam nhân, gánh không nổi người này. "

Cười khò, Vu Bằng móc ra một trương ngân liên thẻ vàng, đạo; "Cần trả tiền mới có thể miếng dán có đúng không?" Tại nhân ảnh nữ tiêu thụ kích động gạt đầu về sau, Vu Bằng đem thẻ đưa tới.

Đưa mắt nhìn nhân ảnh nữ tiêu thụ vô cùng lo lắng rồi đi, thành thực nữ cửa hàng trưởng lắc đầu, sau đó đối mặt Vu Bằng cùng Vương Linh Lợi lộ ra phát đến nội tâm tiêu dung. Nói đùa, một cái mua năm bộ cấp cao điện thoại di động hộ khách, nàng không phát đến nội tâm khách khí, làm sao có thể.

Nên biết đạo nàng thế nhưng là biết hàng, nàng biết Vu Bằng đưa tới tấm kia thẻ vàng, là ngân liên đặc biệt nhằm vào trăm vạn nguyên tiền tiết kiệm trở lên hộ khách, cung cấp thẻ khách quý, mặc dù nói tại bây giờ cái này phá dỡ hộ khắp nơi trên đất xã hội trăm vạn nguyên nghe không có nhiều ít, nhưng người muốn rõ ràng, nhà người có mấy bộ phòng ở giá trị cái mấy trăm vạn, cùng trong thẻ có một trăm vạn trở lên tiền mặt thế nhưng là hai khái niệm, cái này khiến nàng đối với bằng thân phận âm thầm chờ mong, thậm chí sinh ra muốn kết giao dục vọng.

Lại đem hai người khách khí lui qua trên ghế sa lon nghỉ ngơi, cũng để cho người ta bùng tới cà phê đồ uống về sau, thành thực nữ cửa hàng trưởng đưa cho Vu Bằng một trương tên phiến, cũng bắt đầu nói bóng nói gió nghe ngóng Vu Bằng thân phận.

Đối với cái này Vu Bằng cười cười, tại hai tay tiếp nhận đối phương tên phiến, cũng quét một cái tên của đối phương về sau, khách khí cười đạo; "Bày ra ngọc, mỹ nhân như ngọc, tên rất đẹp. " sau đó cùng đối phương bắt chuyện.

Không thể không nói tuần nam mỹ nữ luôn luôn có rất nhiều lời đề, nhất là tại lẫn nhau phụ họa tình huống dưới, Vương Linh Lợi chỉ là đứng dậy tuyên một cái miếng dán, trở về Vu Bằng đã cùng bày ra ngọc trao đổi điện thoại, cùng tăng thêm Wechat.

Trong lúc đó Vu Bằng nói đùa đạo; "Trương tổng mỗi ngày tiếp xúc nhiều như vậy nam tính hộ khách, người bạn trai chẳng lẽ không ăn giấm?"

Đối với cái này, cười lên rất là vũ mị bày ra ngọc, đạo; "Tiểu suất ca cũng đừng gọi ta Trương tổng, xưng hô như vậy để cho ta cảm thấy mình già, không chê gọi ta câu tỷ là được!" Thấy ở bằng cười cười không có phản bác, bày ra ngọc tiếp lấy yếu ớt đạo; "Ta cũng có phiến nào như vậy, bắt quá cuối cùng ta phiến, đem hần đá, người đây, bạn gái không đến?"

Bày ra ngọc đương nhiên biết Vương Linh Lợi không phải Vu Bằng bạn gái, mà là cái kia đuổi theo khác một vị mỹ nữ soái ca bạn gái, cho nên mới có câu hỏi này. Đối Liễu Vinh, bày ra ngọc kỳ thật không ưa, bên người có một cái còn treo dọc lấy một cái khác, thật sự là không đáng tin cậy nam nhân.

Bày ra ngọc, nhường cho bằng cười đạo; "Trương tỷ, lời nói thật không dối gạt người, ta còn không có có bạn gái!"

"Thật hay giả?"

Bày ra ngọc hết sức ngạc nhiên, dù sao Vu Bằng muốn tương mạo có tương mạo, muốn tiền có tiền, làm sao có thể không có bạn gái, giải thích duy nhất khả năng chính là đối phương giấu diếm hoặc là yêu cầu cao.

"Thật, chủ yếu là ta không biết là ưa thích nam nhân vẫn là nữ nhân!"

Vu Bằng thờ dài, lại làm cho bao quát bày ra ngọc, Vương Linh Lợi ở bên trong không ít nữ nhân yêu kiều cười, thậm chí Vu Bằng hết sức, nhưng lại cũng không ghét, thậm chí bày ra ngọc còn hết sức mập mờ dùng nàng trắng nõn như hành ngón tay đánh nhẹ rồi Vu Bằng một cái, trong nháy mắt một cổ mập mờ bầu không khí giữa hai người bốc lên.

Hai người mập mờ, nhìn ở một bên Vương Linh Lợi trong mắt, để nàng một trận ác hàn, tâm đạo; "Chẳng lẽ Vu Bằng ưa thích thực nữ?"

Hòa hợp bầu không khí bên trong duy nhất không hài hòa có lẽ chỉ có uống lệ đẹp rồi, chỉ gặp nàng này lúc biểu lộ âm tình bất định, nhìn xem trở thành đám người tiêu diếm, thậm chí còn bị cửa hàng trưởng tận lực phụ họa Vu Bằng cùng Vương Linh Lợi một trận ghen ghét, bởi vì từng bao nhiêu lúc, vị trí kia là thuộc về nàng.

Cái này khiến nàng thật sâu ảo não, Vương Linh Lợi thế mà dùng sắc bén trực tiếp mua xuống năm bộ điện thoại phương thức đánh mặt của nàng, nàng không có nghĩ tới là bởi vì chính mình đầu tiên trên chộc đối phương, mới đưa đến tự tìm nhục, chẳng qua là cảm thấy kẻ có tiền chính là mẹ hần không phải thứ gì.

Cuối cùng cảm thấy mình đứng đầy thực sự xấu hổ, thảm hừ một tiếng trực tiếp đứng dậy rồi đi.

Nhưng hiển nhiên nàng không thể như nguyên lạng yên không tiếng động rồi đi, chỉ nghe cùng nhau thanh thúy giọng nữ tại nàng mở rộng bước chân về sau gọi đạo; "Vị mỹ nữ kia, điện thoại di động của ngươi màng đã nhanh dán chặt, mời ngươi đem tiền giao một cái được không?"

Thoa nhãn ảnh nữ tiêu thụ khách khí chào hỏi uông lệ đẹp đẽ, nên biết đạo nội tâm của nàng là hết sức cảm kích đối phương, bởi vì đối phương ngôn ngữ, để Vương Linh Lợi cái này thô hào bị tức giận mua năm bộ điện thoại, đây quả thực để nàng mừng rỡ như điên, dù sao đây chính là mang ý nghĩa mấy trăm khối trích phần trăm, nàng thậm chí muốn mời uông lệ đẹp đẽ ăn một bữa cơm.

Nhưng bị la lên ở uông lệ đẹp đẽ nhưng trong nháy mắt hoảng hồn, bởi vì nàng vừa rồi chỉ lo một vị đã kích Vương Linh Lợi, lại không để mắt đến mình không có nhiều như vậy mua điện thoại di động tiền sự thật này, cái này khiến nàng hết sức xấu hổ, bất quá nàng vẫn là tại nhãn ảnh nữ trong chờ mong làm bộ lật bao tìm rồi một phen, cuối cùng hơi lúng túng về đạo; "Thật không tiện ta quên rồi mang thẻ, lần sau ta lại đến cầm điện thoại a!"

Nói xong uông lệ đẹp đẽ chạy trời chết, cứ việc nàng đi rất gấp, nhưng vẫn cảm giác được không ít người nhìn về phía nàng ánh mắt khinh bỉ, cái này khiến nàng ủy khuất kém chút chảy ra nước mắt, cũng oán độc nghĩ đến đây hết thấy đều là bởi vì Vương Linh Lợi cùng Vu Bằng mới khiến cho nàng như thế mất mặt, nàng cảm thấy cả đời mình cũng quên rồi giờ khắc này, đồng phát thẻ nhất định hội trả thù.

Uông lệ đẹp đẽ bôn tẩu sau lưng, nhãn ảnh nữ trong nháy mắt ngây người, nàng há miệng muốn nói; "Không được, điện thoại màng đều dán, ngươi làm sao nói không cần là không cần rồi!" Nhưng lại bị bày ra ngọc đưa tay ngăn lại, đạo; "Là họ Từ đưa điện thoại di động của nàng, họ Từ sớm đi rồi, cũng đừng khó xử nàng. "

Này lúc, cửa hàng bên trong không ít khách hàng mới bừng tỉnh đại ngộ, cùng lúc dở khóc dở cười; "Ngươi nói ngươi một cái mình mua không nói điện thoại cần người khác người đưa, đã kích người ta có mua hay không lên điện thoại làm gì, đây không phải tự tìm nhục sao?"

Đám người như nước chảy trên đường, Liễu Vĩnh cùng từ chân vừa đuổi theo nghe khiết mai bước chân, trong lúc đó từ chân vừa tức giận đạo; "Họ Liễu con mẹ nó ngươi cực kỳ âm hiểm thế mà phái người cùng ta!"

Từ chân vừa hoàn toàn chính xác hết sức nổi nóng, hắn không nghĩ tới hôm nay lần nữa thu mua uông lệ đẹp đẽ thế mà bị nghe khiết mai bắt được chân tướng, nghĩ đến xuất hiện Liễu Vĩnh đường đệ, hắn trong nháy mắt nghĩ đến cái này cực kỳ có thể là Liễu Vĩnh phái hắn chế tạo, cái này khiến hắn cảm tức nắng to đối phương âm hiểm, vì cạnh tranh dùng bất cứ thủ đoạn nào.

Đối với cái này Liễu Vĩnh không hiểu thấu, cũng không chút do dự mắng lại đạo; "Con mẹ nó ngươi nói chuyện chú ý một chút, ngươi không âm, ngươi không âm ngươi thu mua nghe khiết mai hảo hữu làm gì?"

Từ chân vừa rất muốn dừng bước lại đánh Liễu Vĩnh dừng lại, nhưng lại sợ bỏ lỡ đuổi theo nghe khiết mai, thế là hung hăng quay đầu chỉ vào Liễu Vĩnh đạo; "Tiểu tử, ngươi chờ đó cho ta, không biết có ngươi quả ngon để ăn!"

Đối với cái này Liễu Vĩnh trực tiếp hừ hừ hai tiếng, sau đó tăng nhanh đuổi theo nghe khiết mai bước chân, lúc này Liễu Vĩnh trái tim đột nhiên vang lên Suy Thần thanh âm cũng cười to đạo; "Tiểu tử, nói cho ngươi một tin tức tốt, tình địch của ngươi lập tức liền muốn bị chơi khăm rồi!"

"Nói như thế nào?" Liễu Vĩnh ần ần đoán được cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Phá hư không thành

Khi biết được nghe khiết mai xuất hiện, là bởi vì Suy Thần bởi vì chán ghét uông lệ đẹp đẽ, tại trên người đối phương ra tay, sau đó thám thính đến từ chân vừa mua cho nàng đồ vật, dùng cái này đến tìm kiếm nghe khiết mai bí mật về sau nặc danh báo cáo kết quả, Liễu Vĩnh không còn gì để nói.

Cuối cùng tại Suy Thần hơi kỳ quái bên trong Liễu Vĩnh về đạo; "Lúc đó ta cũng ở tại chỗ, cũng chịu một bàn tay. "

"Dát. "

Suy Thần ngây ngốc một chút, sau đó trong nháy mắt đọc đến Liễu Vĩnh trước đó kinh lịch, sau đó hắn 'Ha ha' giọng cười hai tiếng, sau đó trực tiếp một câu; "Ta bận bịu đâu. " sau đó cắt đứt song phương liên hệ.

Cái này khiến Liễu Vĩnh phiền muộn muốn bắt ta Suy Thần hỏi một chút hần Thần Tiên đầu óc là nghĩ như thế nào, nên biết đạo hần muốn Suy Thần giúp thời điểm bận rộn, đối phương luôn một bộ cao nhân bộ dáng, đối với hần không thêm lý hội, không cần hần giúp thời điểm bận rộn, hần lại tự tác chủ trương, làm ra để cho người ta dở khóc dở cười phong ba, cái này khiến Liễu Vĩnh đều không biết nên nói đối phương cái gì rồi.

Tại huyền não Bộ Hành trên thiên kiều, Liễu Vĩnh rốt cục đuổi kịp nghề khiết mai, đưa tay kéo đối phương, lại bị nàng một thanh vùng thoát khỏi.

Chậm một chút một bước đuổi kịp từ chân vừa khinh bỉ nhìn Liễu Vĩnh một chút, sau đó đi bắt nghề khiết mai, kết quả giống nhau bị nghề khiết mai vùng thoát khỏi, đối với cái này hần lúng túng cười cười, để mắt đi quét Liễu Vĩnh, phát hiện đối phương không có tại ý mình, mới thờ phào đối ở phía trước bước nhanh hành tẩu nghề khiết mai nở miệng đạo; "Khiết mai, ngươi nghe ta giải thích. "

"Khiết mai, ngươi nghe ta giải thích!"

Lúc này Liễu Vĩnh cũng vừa lúc mở miệng, cái này khiến từ chân vừa trừng Liễu Vĩnh một chút ý là ngươi có hiểu quy củ hay không, ta trước nói biết bao tốt.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh không chút nào lý hội trực tiếp mở miệng đạo; "Khiết mai, ngươi nghe ta giải thích, ta là ngẫu nhiên đi ngang qua nơi đó, không phải như ngươi nghĩ. "

"Đừng gọi ta khiết mai, chúng ta không quen. "

Nghề khiết mai tại Liễu Vĩnh trong vui mừng dừng bước lại, nhưng lại nói một cái để hần trong nháy mắt trái tim băng giá, bất quá lập tức hần thoải mái, dù sao hiện tại hần vai trò là Liễu Vĩnh đường đệ nhân vật, không phải Liễu Vĩnh.

"Tốt ta không gọi, nhưng ta cảm thấy ngươi là hiểu lầm ta ngay lúc đó ý tứ. " Liễu Vĩnh giải thích.

"Hiểu lầm!"

Nghề khiết mai một bộ tức giận nhìn xem Liễu Vĩnh, nên biết đạo nàng đối cái này tương mạo rất là tương tuổi nhỏ Liễu Vĩnh thanh niên thể nhưng là rất là có hảo cảm, nhưng không nghĩ tới đối phương lại còn nói chuyện khó nghe như vậy, tại nàng không có ở đây địa phương đối nàng tiến hành nhục nhã, cái này khiến nàng đối nhân phẩm của đối phương, rất là xem thường.

"Đúng vậy, hiểu lầm, lúc đó ta tìm từ khả năng không đúng, nhưng chủ yếu là ta lo lắng, bởi vì ta đường ca!" Nói đến đây, Liễu Vĩnh thanh âm trầm thấp, lâm vào hồi ức; "Hần mỗi khi bốn bề vắng lặng thời điểm, đều hội hết sức cô đơn tự nói, hần liền nghĩ tới cùng ngươi lần thứ nhất ước hội, cái kia là một cái tơ liễu lộn xộn giường mùa, sau đó các ngươi vây quanh Tây hồ, xuyên qua ngàn đầu cảnh liễu lần thứ nhất đất tay, cho nên ta tại nghe được có người nói ngươi là thuộc về hần thời gian, mới hội lo lắng như vậy, mới hội không lựa lời nói tranh luận!"

Liễu Vĩnh đường đệ, để nghề khiết mai trầm mặc, cũng để nàng nhớ tới cái kia tơ liễu bay lên mùa, một tên tết tóc đuôi ngựa thiếu nữ, tại rừ xuống tới bấp chần lục sắc cảnh liễu trung tiêu gấp ghé qua, bởi vì nàng không tìm được thiếu niên kia tung tích, nhưng sau đó nàng liền bị người từ sau kéo, lúc đó kinh hoảng nàng nghe được một câu quen thuộc 'Là ta' về sau, trong nháy mắt gương mặt đỏ bừng mặc cho đối phương giữ chặt tay nhỏ.

'À' than nhẹ một thân, nghề khiết mai lấy lại tinh thần, nhìn về phía Liễu Vĩnh ánh mắt không còn là như vậy chán ghét, ngược lại giống như nhìn xem đã từng cái kia tại ngàn vạn cảnh liễu bên trong xấu xa trộm đất tay mình thiếu niên.

Nghề khiết mai biểu lộ để Liễu Vĩnh mừng rỡ, bởi vì đối phương hồi ức đáng vẻ, để hần biết đối phương không có quên, không có quên rồi bọn hần quá khứ, cái này như vậy đủ rồi, cái này đầy đủ hần kiên định truy hồi nghề khiết mai tín niệm.

Liễu Vĩnh, cùng nghề khiết mai biểu lộ, để từ chân vừa trong nháy mắt biến sắc, hần biết không thể lại để cho hai người đối thoại xuống dưới, không phải nghề khiết mai tình cũ phục hận, vậy thì phiền toái, thế là hần tranh thủ thời gian mở miệng đánh gãy nghề khiết mai suy nghĩ, cũng một mặt xem thấu Liễu Vĩnh dụng tâm hiểm ác đáng vẻ nói đạo; "Khiết mai, đừng nghe hần nói bậy, hần ca bốn bề vắng lặng tự nói, hần làm sao biết đến!"

"Ta vụng trộm nghe được!" Liễu Vĩnh trong nháy mắt đỏ bừng cả khuôn mặt, hần biết mình phạm vào một sai lầm, vội vàng tranh luận. Cái này khiến kip phản ứng nghề khiết mai phát ra hừ một tiếng, sau đó không còn để ý hội Liễu Vĩnh.

Mà này lúc từ chân cương táo ở cơ hội, lớn tiếng mở miệng giải thích; "Khiết mai, ta biết ta chế tạo không đúng, nhưng ta như vậy nịnh bợ một người đáng đáp khó coi nữ hài là vì cái gì, chẳng lẽ ngươi vẫn chưa rõ sao? Còn không phải là bởi vì lo lắng, ngày ngày tưởng niệm, cho nên không kịp chờ đợi muốn biết tin tức của ngươi. "

"Ngươi tại sao có thể nói như vậy hảo hữu của ta!"

Cứ việc uống lệ đẹp để đem mình bán cho từ chân cương, nhưng nghề khiết mai vẫn là bởi vì đối phương xưng hô uống lệ đẹp để làm trưởng tướng khó coi nữ hài mà không thoải mái, cùng lúc nội tâm tuôn ra một tia ngọt ngào, xác thực, suy nghĩ kỹ một chút đối phương thu mua hảo hữu của mình, không vẫn là vì mình, chỉ là mình không thích bị người giám thị, cho nên mới tức giận.

Gặp nghề khiết mai biểu lộ thư giãn, từ chân vừa lập tức bổ sung đạo; "Nếu như ngươi không thích, ta về sau cũng không tiếp tục dạng này rồi, ta chỉ muốn làm ngươi siêu nhân, tại ngươi cần thời điểm gọi lên liền đến. "

"Ngươi là cái gì? Siêu nhân, vừa rồi đều truy không bên trên ta, nào có ngươi như vậy suy siêu nhân!" Nghề khiết mai xem thường, nhưng sắc mặt lại lần nữa thư giãn.

Đối với cái này, từ chấn vừa lúng túng cười cười; "Ngươi nhìn, ngươi không phải không kêu gọi ta sao, ta nào dám siêu việt ngươi!"

"Triệu hoán, ngươi là Thần thú a, còn triệu hoán!" Nghe khiết mai 'Phốc phốc' một tiếng cười.

Không thể không nói từ chấn vừa Anh Tuấn tướng mạo cùng vô sỉ sắc mặt là nữ tính yêu nhất, trong nháy mắt hai người tựa hồ lại về tới Liễu Vĩnh không có trở về trước đó quan hệ.

Mà tại cách xa hai bước Liễu Vĩnh, nhìn xem một màn này nội tâm đáng chết, đi qua sao, chung quy là đi qua sao, chẳng lẽ người trong lòng của ta, ngươi chung quy là có rồi một cái khác hẳn sao?

Ngay một khắc này Liễu Vĩnh nhớ tới Suy Thần, nghe khiết mai đã không phải là đã từng nghe khiết mai, ngươi cho rằng ngươi thông thường thủ đoạn có thể truy hỏi nàng sao?

Đúng vậy, thông thường thủ đoạn không được, như vậy thì xuất kỳ bất ý. Thế là Liễu Vĩnh trong nháy mắt kiên định tín niệm, cũng hết sức phá hư từ chấn vừa cùng nghe khiết mai càng ngày càng không khí ám áp đạo; "Hắn dĩ nhiên không phải triệu hoán Thần thú, hắn là lừa gạt ngươi cô nương!"

Kỳ thật một số thời khắc nữ hài chính là ưa thích bị lừa, nhưng từ chấn vừa bị Liễu Vĩnh ở trước mặt vạch trần vẫn là rất khó chịu về đạo; "Ai cần ngươi lo, khiết mai chúng ta đi. "

Đối với cái này nghe khiết mai nhìn Liễu Vĩnh đường đệ một chút, sau đó chuẩn bị rời đi, nhưng con mắt đụng vào ánh mắt của đối phương, nàng lại nội tâm đột nhiên tê rần, bởi vì ánh mắt kia rất giống đã từng hắn rồi, đương nhiên nàng không biết đạo đứng ở trước mặt nàng chính là Liễu Vĩnh.

Nghe khiết mai chần chờ cho Liễu Vĩnh cơ hội, Liễu Vĩnh cười lạnh; "Từ chấn cương, ngươi sợ là không là, có phải hay không cảm thấy lời của ta mới vừa rồi, đâm trúng tâm sự của ngươi, cho nên ngươi mới muốn vô cùng lo lắng rồi đi. "

Đối mặt nghe khiết mai hồ nghi ánh mắt, từ chấn vừa thầm mắng một câu mẹ nó, sau đó bày ra một bộ chăm chú đáng về nói đạo; "Ta đương nhiên nói là sự thật, đồng thời khiết mai để cho ta như thế nào liền như thế nào, nàng không thích ta liền không làm. "

Từ chấn vừa trả lời, để nghe khiết mai rất hài lòng, mà Liễu Vĩnh thì khinh thường đạo; "Có đúng không, cái kia nàng nếu để cho ngươi làm hơi quá phận một điểm sự tình, ngươi cũng làm sao?"

"Ta đương nhiên làm, chỉ cần khiết mai để cho ta chế tạo, ta đều làm. " từ chấn vừa ngẩng cao lên đầu, hắn biết giờ phút này không thể có một điểm chần chờ, nếu không liền hội bị đối phương ngòi.

"Cái kia để ngươi từ ngày này trên cầu nhảy đi xuống ngươi cũng hội!" Liễu Vĩnh trực tiếp tiến công.

Lần này từ chấn vừa trợn tròn mắt, hắn ngờ ngạc một chút, sau đó đối mặt nghe khiết mai ánh mắt, ngực ưỡn một cái nói đạo; "Là. " gặp từ chấn vừa trả lời dứt khoát, nghe khiết mai khoe miệng lộ ra mỉm cười, nàng đương nhiên không có khả năng để từ chấn mới từ trên thiên kiều nhảy đi xuống, chỉ là nghĩ nhìn một chút đối phương kiên định bộ dáng mà thôi.

Nghe khiết mai không biết, Liễu Vĩnh lại hội, chỉ gặp hắn mở miệng lần nữa đạo; "Vậy ngươi nhảy a!"

"Ngươi gọi ta nhảy liền nhảy, ngươi bệnh tâm thần!" Từ chấn vừa xem thường. Mà nghe khiết mai thì là đang khẽ cười nhìn Liễu Vĩnh một chút về sau đối từ chấn vừa nói một câu; "Đừng để ý đến hắn, chúng ta đi. "

"Nghe khiết mai ngươi không cho hắn nhảy một cái thử một chút, ngươi làm sao biết tương lai tại đối mặt khốn khổ, hoặc là nguy hiểm hoàn cảnh thời điểm, hắn hội không biết trước tiên nghĩ đến ngươi!" Liễu Vĩnh rống to, lần này chọc giận từ chấn vừa chỉ gặp hắn quay đầu kêu to; "Tiểu tử, ngươi nói dễ nghe như vậy, ngươi làm sao không nhảy. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Vương Linh Lợi bộc phát

Cuối cùng Liễu Vĩnh vẫn là không có bức bách từ chấn vừa nhảy xuống Thiên kiều, ngẫm lại Liễu Vĩnh cũng cảm thấy mình ấu trĩ, vô duyên vô cớ từ chấn vừa vì cái gì hội bốc lên nguy hiểm tính mạng biểu hiện, mà nghe khiết mai càng không có muốn để từ chấn vừa thí nghiệm một cái ý tứ, bởi vì không có tất yếu.

Đương nhiên Liễu Vĩnh không biết nghĩ tới là, chuyện này cho từ chấn vừa vẫn là lưu lại không nhỏ bóng ma, thậm chí không tiếc để cho người ta cùng hắn đi ra diễn một lần anh hùng xả thân cứu mỹ nhân tiết mục, đáng tiếc làm cho trời xui đất khiến.

Liễu Vĩnh hơi thất lạc trở lại 'Vì yêu' thế mà nhìn thấy Suy Thần chính một mặt hèn mọn cùng một vị đeo kính tiểu cô nương trò chuyện cái gì, cũng đem tiểu cô nương đùa ha ha trực nhạc.

Cảnh tượng như vậy để Liễu Vĩnh rất là kinh ngạc, Suy Thần không phải đối với nữ nhân không có hứng thú gì sao, dù sao Lý Như Phượng tại trong tiệm lâu như vậy, cũng không có gặp hắn cùng đối phương nói qua mấy câu, đây là thế nào, đối tính chết rồi?

Bất quá Liễu Vĩnh không có muốn hỏi thăm phá hư bầu không khí ý tứ, tại thấy mình đến cũng không có gây nên không coi ai ra gì trò chuyện chú ý của hai người về sau, Liễu Vĩnh cười lắc đầu, khinh khinh đi hướng bàn làm việc của mình, chuẩn bị nhìn xem mấy ngày nay buôn bán tình huống.

Lúc này bị Suy Thần ngăn trở tiểu cô nương thấy được tiến đến Liễu Vĩnh, tại khẽ giật mình về sau cuống quýt lao ra, cũng hướng về Liễu Vĩnh khẽ cong eo đạo; "Vị này soái ca, người là hẹn trước, vẫn là chính dung?"

Lời nói của tiểu cô nương, đầu tiên là để Liễu Vĩnh một trận kinh ngạc hỏi đạo; "Người là mới tới?" Tại tiểu cô nương gật đầu về sau Liễu Vĩnh giật mình, nguyên lai trong tiệm chiêu rỗi dạng này một vị tiểu cô nương, trách không được không thấy Lý Như Phượng. Cái này khiến Liễu Vĩnh giống như cười mà không phải cười đánh giá đến trước mặt hai mươi tuổi tướng mạo vẫn yên lặng nữ hài, hoàn toàn không có thân là lão bản giác ngộ.

Tại quan sát tỉ mỉ phát hiện đối phương ngoại trừ lớn lên tương đối vẫn yên lặng bên ngoài, cũng không có cái gì đặc biệt hấp dẫn người chỗ về sau, Liễu Vĩnh lắc đầu, thăm than xem không hiểu Suy Thần phẩm vị, sau đó mở miệng; "Người vừa rồi thế mà cùng hắn đang tán gẫu?"

Liễu Vĩnh, để tiểu cô nương gương mặt đỏ lên, vội vàng biện bạch đạo; "Không là, là Bạch chủ nhiệm, tại cùng ta nghiên cứu thảo luận nhân sinh, ta kỳ thật nói, ta khi làm việc!"

"Dát. "

Suy Thần nghe nói như thế, trực tiếp tay một lưng bắt đầu hướng về sau đi, bất quá thấy thế nào làm sao một bộ có tật giật mình chuẩn đi đáng về.

Đối với cái này Liễu Vĩnh điểm điểm không có nói cái gì, nhưng tiểu cô nương lại gấp rồi, chi gấp nằng một nháy mắt con mắt đỏ bừng, sau đó nói đạo; "Người đừng khiêu nại ta, ta thật không phải là cố ý nói chuyện trời đất. "

"Ta khiêu nại người làm gì?" Liễu Vĩnh nghi hoặc.

Gặp Liễu Vĩnh một bộ đáng về nghi hoặc, tiểu cô nương thở dài một hơi nói đạo; "Chúng ta Lý quản lý nói, đi làm liền phải có đi làm bộ dáng, không thể nói chuyện phiếm đây là cơ bản nhất, nếu như bởi vậy chậm trễ tiếp đãi khách hàng sự tình, bị khách hàng khiêu nại, liền bị khai trừ. "

"Cái này Lý Như Phượng, làm cho còn thật sự là y theo đáng đáp!" Liễu Vĩnh cười gật gật đầu, dù sao cái này một điểm nhỏ quy định, đối với nhân viên tiếp đãi thái độ, cùng tổ chất là rất không tệ đề cao.

"Người. . . Ồ, thế mà ta gọi chúng ta quản lý danh tự, người sẽ không phải là?" Tiểu cô nương nói chuyện đều có chút cà lăm rồi, bởi vì nàng ần ần đoán được Liễu Vĩnh thân phận.

"Ân, ta là người chưa thấy qua Liễu Vĩnh, người tốt. " nói, Liễu Vĩnh còn vờ tay.

Mà đối phương tiểu cô nương lại lập tức sợ quá khóc, sau đó run rẩy nói đạo; "Lão bản, ta không biết là người, ta thật không phải cố ý cùng Bạch chủ nhiệm nói chuyện trời đất, thật không phải. "

Tiểu cô nương hiển nhiên dọa sợ, nàng vốn cho rằng Liễu Vĩnh là khách hàng, cùng đối phương giải thích một chút, đối phương liền hội lý giải mình, sau đó không khiêu nại mình, không nghĩ tới đối phương lại là lão bản Liễu Vĩnh, đây không phải xong đời sao? Cái này mắt thấy sắp hết năm, mình thật vất vả tìm tới làm việc vạn nhất thất nghiệp, vậy trong nhà cái này năm liền không có tiền qua. Tiểu cô nương càng nghĩ càng thương tâm, vì chính mình không có nhận xuống cùng liếc khuê nói chuyện phiếm mà hối hận vạn phần.

"Trò chuyện cái ngày, có cái gì, không có việc gì không có việc gì?"

Liễu Vĩnh tranh thủ thời gian đưa tay vỗ nhẹ đối phương phía sau lưng an ủi, sợ để cho người ta trông thấy, tưởng rằng hắn đang khi dễ đối phương.

Thật vừa đúng lúc, kích động Vương Linh Lợi lúc này chạy vội tiến đến, khi thấy Liễu Vĩnh đưa tay khẽ vuốt người ta tiểu cô nương phía sau lưng một màn này, mới vừa rồi còn bởi vì mua năm bộ điện thoại mà rất tốt tâm tình, trong nháy mắt không có.

Lần này Vương Linh Lợi là thật sự là nổi giận, cái này Liễu Vĩnh thật không có phát hiện hắn thế mà yêu thích rộng như vậy hiện, trước đó bỏ xuống mình đuổi theo khác cô nương, tốt người nói đó là người ca bạn gái ta nhìn, bây giờ thế mà tại trong tiệm mình lại khi dễ lên người ta tiểu cô nương, người đây còn giải thích thế nào, chẳng lẽ cùng ta giải thích đây là người đệ bạn gái, người đang khuyên an ủi. Thật sự là hoàn toàn không chú ý một chút ảnh hưởng!

Nội tâm tức giận lấy, Vương Linh Lợi mấy bước tiến lên, một tay lấy Liễu Vĩnh giật mình giữa không trung cánh tay đẩy trở về, sau đó đem tiểu cô nương ngăn ở phía sau, nâng lên dài nhỏ cổ, nộ trùng lấy Liễu Vĩnh đạo; "Người giải thích thế nào, đừng nói là con gái người ta khóc, người đang khuyên an

ừ!"

"Dát. "

"Sự thật chính là như vậy. " Liễu Vĩnh một mặt buồn bực nhìn xem đột nhiên xuất hiện Vương Linh Lợi.

Gặp Liễu Vĩnh thế mà trực tiếp liền đem mình châm chọc hấn lấy có dùng bên trên, cũng một bộ lộn chết không sợ bóng nước sôi đáng vẻ nhìn xem mình, Vương Linh Lợi xấu hổ nhảy lên, một tay lấy Liễu Vĩnh đẩy một cái lao đảo, sau đó kêu to; "Họ Liễu, ngươi cảm thấy ta dễ khi dễ lắm phải không là, vua ta lạnh lợi là song phương phụ mẫu đồng ý ngươi chính quy bạn gái, đồng thời lập tức liền muốn đính hôn rồi, không nói trước đó ngươi cho ta leo cây đuối theo ca của ngươi bạn gái trước sự tình, liền hiện tại việc này, ngươi không cảm thấy ngươi quá mức sao, không có chút nào bận tâm cảm thụ của ta, cũng ở trước mặt nói dối, ngươi còn là cái nam nhân sao?"

"Vương mỹ nữ ngươi khả năng hiểu lầm rồi!"

"Liễu Vĩnh ngươi quá không chú ý trường hợp rồi!"

Chậm một chút tiến đến Vu Bằng, nhìn xem khóc rống tiều cô nương, cùng xấu hổ Vương Linh Lợi, cũng coi là Liễu Vĩnh là đang đùa giỡn tiều cô nương thời điểm, bị Vương Linh Lợi tóm gọn, cái này khiến hấn dở khóc dở cười tranh thủ thời gian an ủi Vương Linh Lợi, cũng quát lớn Liễu Vĩnh, nhưng lời nói ý tứ lại tựa hồ như đang nhắc nhở Liễu Vĩnh, về sau chú ý một chút trường hợp, tối thiểu nhất tìm sau lưng, đang làm cái này ác tha sự tình, không phải bị bắt lại rồi hơn không dễ nhìn.

"Cái này đều cái gì cùng cái gì?" Liễu Vĩnh một đầu óc hắc tuyến, sau đó lớn tiếng a xích như cũ tại khóc rống tiều cô nương đạo; "Đừng khóc, ta xác định không khai trừ ngươi, ngươi giải thích giải thích!"

"Ai nha, ngươi còn dám ở trước mặt uy hiếp!"

Vương Linh Lợi xấu hổ móc ra túi cát một con hoa hồng kim điện thoại, đối Liễu Vĩnh đầu liền nện, nàng này lúc đã tức giận nói không ra hình dung Liễu Vĩnh lời nói tới, làm người lại có thể vô sỉ đến Liễu Vĩnh trình độ này, cũng thật sự là kỳ hoa.

Đối mặt Vương Linh Lợi lửa giận, lần này Liễu Vĩnh sớm có phòng bị, chọt lách người tránh đi.

"Lạch cạch. "

Theo một tiếng trùng điệp tiếng va đập, giá trị hơn bảy ngàn không có sử dụng qua một ngày điện thoại mới, bị Vương Linh Lợi ném trên sàn nhà, vỡ thành rồi mấy nửa.

Một màn này nhường cho bằng mí mắt trực nhảy; "Dựa vào, không dùng ngươi bỏ tiền thật sự là tuyệt không đau lòng. " cùng lúc phìền muộn, không biết đạo cái này ngã Liễu Vĩnh có cho hay không báo tiêu, dù sao tiền đều là hấn xuất.

"Đủ rồi, Vương Linh Lợi ngươi làm gì?"

Liễu Vĩnh thật là có chút chịu đủ rồi, cái này còn không phải mình bạn gái đâu, đều mạnh mẽ như vậy, động một chút lại muốn đánh nện mình, cái này nếu là thành chính quy bạn gái thì còn đến đâu không tay xé hấn mới là lạ.

Thế mà còn dám quát lớn ta, Vương Linh Lợi quay đầu liền đi tóm Vu Bằng trong tay dẫn theo túi, nàng biết nơi nào còn có bốn bộ điện thoại mới, nàng muốn từng cái lấy ra nện ở Liễu Vĩnh trên thân, sau đó đoạn tuyệt quan hệ.

Ngay lúc này, cùng nhau mảnh khảnh cánh tay giữ chặt Vương Linh Lợi, Vương Linh Lợi vốn định đẩy đối phương ra, nhưng xem xét là thút thít tiều cô nương, lập tức tức giận kêu to; "Hắn đều đem ngươi khi dễ thành dạng này rồi, ngươi còn kéo ta. "

"Không là, là chính ta khóc!"

Tiều cô nương tranh thủ thời gian giải thích, nếu như trước đó nàng còn có một tia hi vọng lưu lại, bây giờ chiếu Thành lão bản cùng bà chủ hiểu lầm, xem ra nàng là nhất định bị kịch, cái này khiến nàng càng nghĩ càng thương tâm, an ủi thời điểm, nước mắt chảy so trước đó còn hung.

Còn nói mình là mình khóc, liền cái này đáng vẻ ủy khuất, nói cho Quý, Quý cũng không tin. Vương Linh Lợi mắt tròn trắng.

Gặp Vương Linh Lợi không buông tha, Liễu Vĩnh một bộ bất đắc dĩ vọt ra vì yêu, sau đó cũng không quay đầu lại đi xa, lưu lại Vương Linh Lợi nhảy cá tung bị Vu Bằng ngăn lại muốn đuối theo Liễu Vĩnh trắng cảnh.

Chương 55: Hảo hữu trùng phùng

Nửa giờ sau, vì yêu bên trong, đang ngừng thút thít tiểu cô nương nói ra chuyện nguyên do về sau, Vương Linh Lợi mộng: "Cái này, thật sự là oan uổng Liễu Vĩnh rồi!" Sau đó nàng liền ý thức được hồng.

Nên biết đạo Liễu Vĩnh được một mực tại tìm cơ hội muốn một mẻ cự tuyệt hai người bọn họ việc hôn nhân, nàng cũng thật vất vả khống chế lại một chút cục diện, bây giờ đều bị nàng một trận phát tiết hoàn toàn phá hủy.

"Cái này, không phải mình muốn chết sao?"

Vương Linh Lợi hận muốn đem trước mặt tiểu cô nương, một bàn tay hút chết, bất quá nàng cuối cùng vẫn là nhìn được mình cảm giác kích động này, sau đó đại não thật nhanh chuyển động, cuối cùng nàng rút cuộc tìm được bổ cứu phương pháp, về nhà, dĩ nhiên không phải về nhà nàng, mà là về Liễu Vĩnh nhà, tìm Thôi Phương thắng thán, thừa nhận sai lầm của mình, có lẽ đây là duy nhất cơ hội.

Để tránh Thôi Phương không hài lòng, còn nhất định phải cầm chút lễ vật, thế là Vương Linh Lợi ở chỗ bằng trợn mắt hốc mồm bên trong túm đi rồi hắt một mực dẫn theo còn lại bốn bộ giá trị gần ba vạn khối điện thoại.

Bất quá Vương Linh Lợi cách làm, tại nhượng cho bằng buồn bức cùng lúc để hấn trần ngập kinh hi, hấn cảm thấy Vương Linh Lợi khả năng biết không cách nào đang dây dưa Liễu Vĩnh, quyết định kiếm một thanh. Cho nên hấn cũng không có kháng cự, cũng tại Vương Linh Lợi vô cùng lo lắng rồi đi về sau, lập tức cho Liễu Vĩnh gọi điện thoại nói cho Liễu Vĩnh, hấn nan đề được giải quyết.

Tiếp vào Vu Bằng điện thoại thời gian, Liễu Vĩnh chính tại Lý Như Phương cùng đi, nhắm ngay chuẩn bị tiếp nhận chuẩn bị tuyển một trong bệnh viện. Lúc đó Liễu Vĩnh chính tại nghe 'Nhượng lại phương' đối với mình bệnh viện điện tích, công trình chờ kỹ càng giới thiệu.

Vu Bằng điện thoại, để Liễu Vĩnh khoe miệng nổi lên vẻ tươi cười, sau đó tại cùng Lý Như Phương thương lượng vài câu về sau, trực tiếp đánh nhịp liền nhà này.

Cái này khiến chuẩn bị mang Liễu Vĩnh lại nhìn nàng gần nhất liên hệ những nhà khác Lý Như Phương có chút cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Liên tục sau khi xác nhận, Lý Như Phương ôm thái độ hoài nghi, cùng đối phương ký tên rồi chuyển nhượng mục đích.

Sở dĩ Liễu Vĩnh lựa chọn bệnh viện này, cũng không phải là bởi vì hấn rốt cục thoát khỏi Vương Linh Lợi mà vui vẻ một lúc xúc động, làm một cái uy tín lâu năm Khai Dương người, hấn tại đối phương giới thiệu bọn hấn bệnh viện tiền thân thời điểm, liền lưu tâm, bởi vì nhà này nam tính bệnh viện tiền thân là một nhà trung tâm tắm rửa, danh tự là trời cao biển rộng, đoán chừng lúc đầu lão bản là Hoàng gia câu mê ca nhạc.

Không nói, lúc đầu trung tâm tắm rửa lão bản đặt tên ưa thích cá nhân, liền nhà này trung tâm tắm rửa danh tự, đối với toàn bộ Khai Dương người mà nói, đơn giản có thể nói khắc sâu ấn tượng.

Lấy một thí dụ nói, nếu như người tại Khai Dương hỏi Khai Dương bách hóa cao ốc ở đâu? Trăm phần trăm Khai Dương người 'Ngoại trừ không hiểu chuyện tiểu hài' đều biết. Mà nếu như người hỏi tại chính phủ thành phố ở đâu? Đoán chừng hội có chín mươi phần trăm người biết ở đâu. Mà nếu như người hỏi tới khoát bầu trời, như vậy toàn bộ Khai Dương có thể đạt tới bảy mươi phần trăm trở lên người, biết thật sự là hấn cất vị trí. Được không nên xem thường cái này bảy mươi phần trăm nổi tiếng, đây chính là tại hiện tại tin tức này bạo tạc thời đại, người tiêu tốn ức quảng cáo, cũng không nhất định có thể đạt tới hiệu quả.

Sở dĩ lúc đầu nhà này bãi tắm có cao như vậy nổi tiếng. Là bởi vì nó là ra tại vật chất còn hết sức thiếu thốn những năm tám mươi, hơn nữa là một nhà chiếm diện tích một ngàn m2, trong đó bao quát năm trăm m2 bãi đỗ xe, năm trăm thật thà tể trong phòng diện tích, trên dưới sáu tầng cao tới ba ngàn m2 cực lớn không gian. Đây là trước đó Khai Dương người không có thấy qua lớn nơi chốn, dạng này nơi chốn, tại vừa mới cải cách gió phá vào bên trong địa điểm ngay miệng, muốn không nổi danh cũng khó khăn.

Liễu Vĩnh ấn tượng rất sâu là lên tiểu học lúc đó, bọn hấn ban một vị trong nhà là buôn bán lông thú gia hỏa, đi một chuyến trời cao biển rộng trở về nói khoác, vậy đơn giản là Đế Vương kiểu hưởng thụ, cái gì tiệc đứng, cái gì hoa quả, đồ uống, cái gì cần có đều có.

Đương nhiên, đối với thời điểm đó Liễu Vĩnh bọn hấn tới nói, Đế Vương là thế nào hưởng thụ bọn hấn là không biết đạo, nhưng đại biểu ý tứ bọn hấn xác thực đã hiểu, cái kia chính là bên trong cái gì cũng có, ăn uống chơi.

Mục đích hợp đồng ký tên về sau, chính là chuẩn bị tiền, cùng đối phương ký tên chính thức hợp đồng, về sau Liễu Vĩnh tại Vương Linh Lợi đồng hành, bọn hấn lại nhìn mấy nhà trang trí công ty, cùng sáng ý sơ đồ phác thảo, bận rộn hơn phân nửa ngày trong hai người com trưa, mãi cho tới ba điểm mới bắt đầu ăn, hơn nữa là tại ven đường, một người muốn rồi một bát Khai Dương nổi danh Gera đầu.

Gera đầu là Khai Dương tương đối đặc thù sản phẩm, nó phương pháp luyện chế là dùng kinh đạo tay nhào bột mì đặt ở đặc chế cái kích máy nén bên trong dùng cao áp ép xuất từng cây giống như dưa kiệu tròn vo, co dãn giống như Bì gân mì sợi, sau đó tại lăn đi trong nước lăn quen, lại đang nước lạnh nơi khừ trừ trên mặt bám vào dính dính, cuối cùng vớt tiến trong chén tăng thêm gia vị, tương vùng, quả ớt, vẩy lên xanh biếc rau thơm mảnh vụn.

Thế là một bát sáng lóng lánh giống như mỹ ngọc mặt liền có thể ăn dùng rồi, như qua có không quan tâm tới vị đạo người phương bắc, như vậy tại phối

hợp một đầu tôi, tuyệt đối ăn để người ăn no thỏa mãn.

'Hồng học, hồng học' nhai lấy kinh đạo tròn mắt, Liễu Vĩnh tiếp nhận Lý Như Phụng đưa tới củ tỏi, kinh ngạc nói đạo; "Người một cái nữ hài cũng thích ăn cái này, không sợ vị?"

Liễu Vĩnh hết sức kinh ngạc, nên biết đạo tỏi cơ hồ là nam nhân độc quyền, rất nhiều nữ nhân thiên nhiên kháng cự tỏi vị, so sánh kháng cự nam nhân hút thuốc lá càng sâu. Nói thật, tỏi cái kia giống như lên men mục nát vật vị đạo đích thật là không dễ ngửi. Nhưng không thể không nói đối với ưa thích người mà nói lại có trí mạng dụ hoặc, Liễu Vĩnh vừa rồi liền không nhận được tách ra rồi một, cuối cùng cân nhắc đến người bên cạnh cảm thụ, hần nhận được loại dục vọng này.

Liễu Vĩnh động tác, Lý Như Phụng đương nhiên không có trông thấy, nàng chỉ là theo thói quen đang ăn Gera ngay thời điểm ăn tỏi, về phần hội không biết có vị, hần tại Liễu Vĩnh ánh mắt nghi hoặc bên trong cổ linh tinh quái lắc lắc túi xách của chính mình, để Liễu Vĩnh nghe được bên trong 'Rầm rầm' vang động về sau, như tên trộm đạo; "Không quan hệ, ta mang theo kẹo cao su đâu?"

Lý Như Phụng này lúc lăm lăm lết đáng vẻ, để Liễu Vĩnh lộ ra hội tâm cười, sau đó thẳng thắn đạo; "Ta kỳ thật cũng nghĩ ăn, chỉ là sợ ảnh hưởng người khác, bất quá vẫn là nữ nhân các người suy tính chu đáo. "

Về sau hai người buông ra rồi ăn, vừa ăn vừa nghiên cứu thảo luận một chút trang trí chi tiết, cùng sớm thông báo tuyển dụng.

"Liễu Vĩnh!"

Cùng nhau kinh hô, để Liễu Vĩnh trong nháy mắt quay đầu, sau đó khoe miệng của hần trong nháy mắt lộ ra mỉm cười, sau đó trên phạm vi lớn khoát tay; "Bồi bồi. "

Theo Liễu Vĩnh khoát tay, một tên người mặc áo somi áo jacket đôi mắt nhỏ nam tử đi tới, nam tử dáng dấp hết sức vui mừng, nhìn kỹ thậm chí có thể dùng Anh Tuấn để hình dung, cái này khiến Lý Như Phụng rất kỳ quái, dù sao mắt tiểu nhân nam tử, vô luận ngũ quan dáng dấp tại làm sao tinh xảo, cũng không biết anh tuấn, nhưng nam tử trước mặt lại khác, đôi mắt ti hí của hần, để hần bằng thêm rồi Mị Lực, thậm chí cười lên còn có đường cong, giống như nguyệt nha.

"Người tại sao lại ở chỗ này?" Được gọi là bồi bồi đôi mắt nhỏ nam tử cùng Liễu Vĩnh tới cái ôm, để Lý Như Phụng thẳng trừng mắt, sau đó ngồi vào Liễu Vĩnh bên cạnh, nghi vấn.

"Đói bụng, liền tùy tiện tiến đến rồi!" Liễu Vĩnh nói thật.

Nhưng bồi bồi lại buồn cười nhìn một chút đối diện Lý Như Phụng, sau đó nhỏ giọng nói; "Cứ như vậy đuổi người bạn gái rồi?"

Đối với cái này Liễu Vĩnh đương nhiên lắc đầu, cũng đối lão bản gọi đạo; "Lại đến hai bát, thêm tỏi, thêm cay, nhiều hơn dấm. "

"Ta chỉ có một người, người tại sao lại muốn hai bát?" Bồi bồi nghi hoặc, nhưng nội tâm lại tuôn ra một dòng nước ấm, bởi vì Liễu Vĩnh còn nhớ rõ khẩu vị của hần, ưa thích dấm.

"Đương nhiên muốn hai bát, lúc đầu ta trả tiền, lừng dạ liền chịu đựng, hiện tại có người trả tiền, ta vì cái gì không ăn nhiều điểm!"

Liễu Vĩnh một bộ rụt lại đầu như tên trộm đáng vẻ, để Lý Như Phụng nhìn hết sức kinh ngạc, bởi vì Liễu Vĩnh một mực cho hần ấn tượng chính là thành thực ôn trọng, mặc dù có chút không phù hợp tuổi của hần, nhưng chính là cho người ta loại này hình ảnh, nhưng bây giờ thế mà giống như thiếu niên đồng dạng, cái này khiến nàng giống như phát hiện Liễu Vĩnh mặt khác, cùng lúc cũng nhìn thấy chân thật nhất Liễu Vĩnh.

"Dựa vào, lại để cho ta chảy máu, ta về nhà còn muốn đem lão đầu từ rách rưới bán một chút!"

Bồi bồi câu nói này nói xong, hai người đều cười, bởi vì đây là hai bí mật của người, thậm chí đoạn này tình cảm của hai người nơi không có Vu Bằng, khi đó Vu Bằng đã đi công trường cho người nhà của hần trợ giúp, mà hần cùng bồi bồi hai người lại là cái gì cũng không làm, suốt ngày ăn cùng một chỗ ngủ ở cùng một chỗ, cuối cùng nghèo đến rồi ngay cả một khối năm đại tiền môn đều rút không dậy nổi tình trạng, thế là vạn bất đắc dĩ phía dưới bồi bồi tại Liễu Vĩnh đồng hành vụng trộm trở về lợi nhà, đem hần nhà lão đầu từ đồng đến góc tường báo chí cũ rách rưới bán, sau đó đổi hai mươi khối, cuối cùng hai người tận hứng rồi một thanh, mua bông bia sinh, uống cái được rồi.

"Còn nhớ rõ, chúng ta để trần lưng đi tại trên đường cái, hai nhân khẩu trong túi chỉ còn lại có năm khối tiền lần kia sao?" Bồi bồi hỏi.

"Làm sao không nhớ rõ, lúc đầu đã nói xong mua bao năm khối Hoàng Sơn rút, cuối cùng người đi vào mua bao ba khối năm hoàng cây ăn quả, sau đó còn cùng lão bản thương lượng nửa ngày mua ba cái tiểu bánh pudding, lúc đó ta còn sắc mị mị nhìn xem người, khen người hội sinh hoạt tới, cũng nói người nều là nữ nhân ta liền cưới người!"

"Ha ha. . . . "

Lý Như Phụng phát hiện hai cái lớn nam nhân cười cười khoe mắt thế mà bắt đầu ướt át. "Thật hoài niệm khi đó lúc chỉ riêng?" Bồi bồi cảm thán. Đó là bọn họ cả một đời cũng không quên được cũng trở về không đi không buồn không lo thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Liễu Phiêu Phiêu

Cuối cùng hai người lẫn nhau lưu điện thoại, nhưng lại không có hỏi song phương tình hình gần đây, sau đó cáo biệt. Đưa bồi bồi thời điểm, Liễu Vinh nhìn thấy đối phương lái là một chiếc màu đen đại chúng Wonvagen, loáng thoáng nhìn thấy trước xe kính chắn gió sau có một trương đặc thù giấy thông hành đứng vững.

"Hắn là ai?"

Lý Như Phụng cũng nhìn thấy Wonvagen xe kính chắn gió tấm kia giấy thông hành, cái này khiến nàng kinh ngạc.

Đối với cái này Liễu Vinh cười cười về đạo; "Khi còn bé hảo hữu!"

Nhưng Lý Như Phụng lại cảm thấy không có đơn giản như vậy, bởi vì bọn hắn hôm nay lúc đầu không biết đi đến cái này lộ tuyến, càng không biết đến nhà tiêu điểm này ăn Gera đầu, là Liễu Vinh cố ý mang nàng tới, lúc đầu nàng tưởng rằng nơi này Gera đầu vị đạo tốt nhưng ở đưa tiễn gọi là bồi bồi nam tử về sau, Lý Như Phụng không nghĩ như vậy rồi, nàng cảm thấy có lẽ bị Liễu Vinh mang đến là chờ cái này nam nhân.

Cái này khiến nàng đối Liễu Vinh ấn tượng trở nên cao thâm mịt mịt, nên biết đạo lúc đầu phía chính phủ, là Lý Như Phụng lo lắng nhất, bởi vì các nàng không có tương ứng mạng lưới quan hệ, khó tránh khỏi hội xuất hiện trước đó các bộ môn gây chuyện sự kiện, bây giờ xem ra, Liễu Vinh đã bắt đầu bố trí.

Vương Linh Lợi đoán không sai, bữa cơm này là Liễu Vinh căn cứ Suy Thần chỉ thị, cố ý an bài, bồi bồi chính là Liễu Vinh khi còn bé hảo hữu thái bay lên, bây giờ Khai Dương thị ủy tam bá thủ công tử.

Nhưng ở nhìn thấy bồi bồi về sau, Liễu Vinh biết bọn hắn muốn khôi phục trước đó tình cảm, còn cần một chút thời gian, bởi vì hai người địa vị bây giờ hoàn cảnh cùng trước kia không đồng dạng, mà bồi bồi cũng khá là cẩn thận, từ đối phương đều không nhắc tới bây giờ tình trạng đó có thể thấy được.

Có chút ở trong lòng thở dài Liễu Vinh ngăn cản chiếc xe, để lái xe đem hai người đưa về vì yêu, mà tại bọn hắn rời đi cách đó không xa, màu đen Wonvagen xuất hiện lần nữa, ngồi đang điều khiển thất bồi bồi híp nguyệt nha mặt, nhìn xem xe taxi rời đi tự nói; "Là ngẫu nhiên, vẫn là cố ý, huynh đệ của ta, người vẫn là người sao?"

Liễu Vinh tự nhiên không biết đạo sau khi hắn rời đi bồi bồi lại xuất hiện thân ảnh, không phải hắn nhất định hội nửa đường bỏ cuộc, dù sao đối phương cẩn thận nằm ngoài dự đoán của hắn.

Vì yêu trong tiệm, Liễu Vinh vừa đi vào, tiểu cô nương lập tức chạy tới xoay người; "Xin lỗi, xin lỗi Liễu tổng. "

Đối với cái này Liễu Vinh cười khổ đạo; "Người đừng tâm linh yếu ớt như vậy, không có gì!"

"Người không biết khai trừ ta?" Tiểu cô nương nghi hoặc.

Lời nói của tiểu cô nương, để Liễu Vinh cười; "Ta cũng không phải lão sói xám, luôn làm chuyện xấu, về sau đừng yếu ớt như vậy là được rồi, đứng người tên là gì?"

Nghe Liễu Vinh nói như vậy tiểu cô nương mới tính yên tâm, cũng tranh thủ thời gian xoay người đạo; "Tạ ơn Liễu tổng, tạ ơn Liễu tổng, ta gọi hạ linh. "

"Tốt, tốt, về sau đừng gọi ta Liễu tổng rồi, gọi Liễu ca là được, lại nói ta chỉ một mình người lão bản, ngay trước cũng không tiện, áo, hạ linh, ta đã biết. " Liễu Vinh khoát khoát tay, sau đó hướng về sau đi đến tìm Suy Thần.

Gian sau uốn nắn thất, Suy Thần chính hừ phát 'Nhìn ta mặt, người làm sao hội đột nhiên thẹn thùng, có phải hay không bị mỹ mạo của ta làm đầu óc choáng váng. . . '

Một bài đáng yêu vui sướng ca khúc được yêu thích, thế mà bị hắn hát thê lương mà bi thương, để cho người ta dường như nhìn thấy một thốt một mình hành tẩu tại cao nguyên bên trên thụ thương lão sói cô độc, cũng là có đủ thiên phú, cái này khiến Liễu Vinh quyết định cho Suy Thần xách cái đề nghị, đề nghị đối phương đi hát đăng Groar 'Thiên đường' .

Bất quá bây giờ Liễu Vinh lại không biết như vậy phá hư bầu không khí mà là điều chỉnh bộ mặt biểu lộ, một bộ thường thức đáng vẻ vỗ tay đạo; "Ai nha, êm tai, một bài ngọt ngào hoạt bát ca khúc, thế mà bị đại tiên hát đã xuất thần vận, thật sự là quá thần kỳ. "

Liễu Vĩnh nhếch lên ngón tay cái để Suy Thần cười hắc hắc; "Thật!"

Xem ra ai cũng là ưa thích mông ngựa, Thần Tiên cũng không ngoại lệ, thế là Liễu Vĩnh làm bộ một mặt chân thành trái lương tâm đạo; "Thật!" Bất quá lại tại trong lòng tăng thêm một câu, thật đem một bài tuổi trẻ ngọt ngào tình yêu ca khúc, hát thành trung niên để tang chồng vị đạo.

"Nói đi, chuyện gì, hôm nay bốn đại tiên, tâm tình tốt, nói không chừng có thể thỏa mãn ngươi!"

Suy Thần tâm tình đích thật là tốt không chỉ có là bởi vì chính mình ca hát thế mà đạt được rồi tán thưởng, cũng bởi vì hắn đột nhiên có rồi động lực, cái kia chính là phòng trước khai ra tiểu cô nương, mặc dù không phải rất xinh đẹp, nhưng là thuần thiên nhiên, hắn có thể không cần luôn tại bởi vì nhìn thấy Lý Như Phượng bản chất hình tượng mà khó chịu.

Gặp Suy Thần như vậy sáng khoái, Liễu Vĩnh ngờ ngác một chút, hết sức kinh ngạc Suy Thần hôm nay thế mà đổi tính rồi, thường ngày cầu hắn, hắn đều là ra sức khước từ, lần này là thế nào? Nghĩ mãi mà không rõ, Liễu Vĩnh cũng không có nghĩ sâu, trực tiếp mở miệng đạo; "Tan tâm, chúng ta đi cho nghệ khiết mai tặng hoa. "

"Dát. "

"Không được, không được. "

Nghe xong là việc này Suy Thần cuống quýt lắc đầu, nói đùa, tặng hoa khẳng định phải hắn đi đưa, dù sao hắn vai trò là Liễu Vĩnh, nghĩ hắn đường đường chính Cửu phẩm Tiên quan thế mà đi cho một phẩm nhân nữ tử tặng quà hoa, để đồng liêu nhìn thấy hơn mất mặt, không được, tuyệt đối không được.

Gặp Suy Thần lại là không muốn đáng về, Liễu Vĩnh lập tức cười đùa thỉnh cầu, nhưng mặc cho bằng Liễu Vĩnh mãi Bì môi, thậm chí cuối cùng yêu cầu đối phương trước tiên đem hắn biến trở về đã từng bộ dáng, mới nói, đối phương vẫn là không đáp ứng.

Về phần thật đem hắn biến trở về đi, đương nhiên là không thể nào, bởi vì đây là lúc đầu bọn hắn đạt thành hiệp nghị, Thiên Đình cho Liễu Vĩnh ban thưởng, trừ phi Liễu Vĩnh tại kỳ hạn không có hoàn thành nhiệm vụ, hoặc là hoàn thành nhiệm vụ, nếu không đây là Suy Thần không cách nào sửa đổi.

Nhưng sau một tiếng, tay nâng một chùm hoa hồng Suy Thần đem mặt trốn ở bó hoa đằng sau, đứng sư bệnh viện trường học chỗ cửa lớn nói thầm; "Hào hảo, muốn khai trừ người ta hạ linh tiểu cô nương làm gì, người ta đáng thương biết bao a, hai mươi tuổi liền kiếm tiền nuôi gia đình, trong nhà còn có hơn bệnh phụ mẫu, đi học tiểu đệ, người Liễu Vĩnh lại không thể có một điểm đồng tình tâm, lại để cho khai trừ người ta!"

Đối với cái này, đứng ở một bên Liễu Vĩnh mặt băng lãnh nghiêng phết lấy Suy Thần nói đạo; "Ta là vì yêu lão bản, ta tâm tình không tốt, ta khai trừ công nhân viên của ta thế nào!" Nói xong lời này, Liễu Vĩnh đã nhìn thấy Suy Thần trong nháy mắt biến thành một bộ ỉu xiu đi à nha bộ dáng.

Suy Thần cái dạng này, để Liễu Vĩnh muốn bật cười, không nghĩ tới mình trong lúc vô tình nói lên khai trừ hạ linh đề nghị thế mà dọa sợ đối phương, thậm chí không cần chính mình nói cái gì, đối phương liền trực tiếp liền biến xuất một bó hoa, cũng chủ động yêu cầu cùng Liễu Vĩnh đến đây sư bệnh viện, đương nhiên điều kiện là không cho phép khai trừ hạ linh, đương nhiên hắn mặt ngoài lý do khẳng định là vừa rồi hắn nói những cái kia cao lớn bên trên đồng tình, về phần ý tưởng chân thật của hắn, Liễu Vĩnh kỳ thật dùng bốn chữ liền có thể hình dung, cái kia chính là 'Ác tha Thần Tiên' .

Đứng trường học trước cổng chính, Liễu Vĩnh trái chờ phải chờ, thế mà không có nhìn thấy có người đi ra, không chỉ có nghệ khiết mai đến thời gian không có đi ra, liền ngay cả thường ngày náo nhiệt học sinh cũng không có nhìn thấy một cái, nhìn xem thời gian cùng ngày, cũng không phải chủ nhật a! Ngay tại Liễu Vĩnh mười phần kinh ngạc mang theo Suy Thần hướng trong sân trường không ngừng nhìn quanh thời điểm, một tên hạ cho thuê liền chạy hướng đại môn nữ hài, đối hai người kêu to; "Là tặng hoa sao?" Gặp Liễu Vĩnh gật đầu, nàng lập tức kêu to; "Làm sao còn ngốc đứng cái này, tranh thủ thời gian đi vào a, biểu diễn hội muốn bắt đầu. "

"Biểu diễn hội?" Liễu Vĩnh một não môn dấu chấm hỏi.

Gặp hai người còn ngây ngốc đứng đấy, người mặc váy ngắn, vẽ lấy khoa trương tạo hình nữ hài, tiến lên kéo lại đang cầm hoa Suy Thần, lo lắng đạo; "Đi a, đi mau a!"

Váy ngắn nữ hài tên là Liễu Phiêu Phiêu, là sư bệnh viện nghệ thuật học viện một tên sinh viên năm thứ 2, năm nay mùa đông biểu diễn hội, chính là các nàng nghệ thuật học viện chủ đạo, vì đề cao không khí hiện trường, học sinh hội còn đặc biệt vì người biểu diễn thuê rồi mấy tên hiện trường tặng hoa làm thời học sinh, mà hiển nhiên hai vị này tại chỗ cửa lớn nhìn quanh có chút khiếp đảm gia hỏa, chính là học sinh hội thuê rồi, cái này khiến Liễu Phiêu Phiêu rất là nói thầm dừng lại học sinh hội đám người kia, không chỉ có keo kiệt chỉ thuê rồi hai người, còn chỉ mua rồi một bó hoa, cái này được rồi làm gì, bất quá có dù sao cũng so không có mạnh, nhưng nhất làm giận chính là, vì cái gì tìm làm thời tặng hoa quần chúng, vẫn là như vậy không ra gì, chẳng lẽ học sinh hội những tên kia không nói trước nói rõ tình huống sao.

Cũng may mắn là bị nàng gặp, nếu không để hai cái này thẳng nhất gan thành linh rồi khỏi, cái kia biểu diễn đám người, lúc đầu coi là hội có hoa tươi, kết quả không đợi được, chẳng phải là hết sức xấu hổ.

Dắt lấy Suy Thần tiến lên trong lúc đó nàng còn không ngừng nói rồi hai người, nói bọn hắn không có chút nào chuyên nghiệp, một chút cũng không có thân là một cái diễn viên tạm thời tu dưỡng, thậm chí hỏi bọn hắn là cái kia học viện, một bộ sau đó hưng sư vấn tội đáng về.

Chương 57: Quang vinh nhiệm vụ

Dọc theo bốn mùa thường thanh rừng tùng, xuyên qua một tòa nhà có chút lộng lẫy lâu dạy học, Liễu Vĩnh hai người bị vấy bẩn nữ hài Liễu Phiêu Phiêu một đường quở trách lấy đi vào sự bệnh viện thao trường.

Lúc này sự bệnh viện trên bãi tập có thể nói người ta tập nập, lấy Liễu Vĩnh gần một mét tám độ cao nhìn sang, là một phiến như rừng đầu người, còn tốt trung ương sân khấu đủ cao, không ảnh hưởng hẳn quan sát, bất quá Suy Thần cũng có chút bị kịch, độ cao của hẳn chỉ có thể nhìn thấy tiền nhân phía sau lưng.

Bất quá tương Suy Thần loại này độ cao, cũng không phải không có biện pháp, ngoại trừ vội cướp được hàng trước vị trí bên ngoài, Liễu Vĩnh liền gấp được không ít học sinh, đem từng khóa cây nhỏ bỏ đây, giống như giống như con khi ngồi xổm ở phía trên, đôi mắt trông về phía xa, thậm chí Liễu Vĩnh nhìn thấy khoa trương nhất một tên rất có hài kịch thiên phú học sinh, thế mà ngồi ở bóng râm khung bên trên, cái này khiến Liễu Vĩnh hoài nghi đối phương một kích động hội không biết ngay cả người mang khung cùng một chỗ từ không trung đến rơi xuống.

Biểu diễn hội đã đang trong quá trình tiến hành, không lúc có từng đợt kêu lên vui mừng vang lên, trên sân khấu bị ánh đèn đánh giống như mộng ảo tràng cảnh trung ương, một tên người mặc váy trắng, cồng một đôi trong suốt cánh nữ hài, đang ngồi ở trắng noãn trên ghế xích đu, nhẹ hát 'Ấn hình cánh'.

Tiếng ca, cứ việc hơi có vẻ ngưng ngừng, nhưng cũng hết sức dễ nghe, có thể thấy được váy trắng nữ hài là tại dùng tâm hát.

Gặp biểu diễn hội chỉ tiến hành đến nơi này, Liễu Phiêu Phiêu rõ ràng nhẹ nhàng thở ra, sau đó cứng rắn dắt lấy Suy Thần từ trong đám người chen vào hậu trường.

Nói thật, nếu như không phải có Liễu Phiêu Phiêu một bên hô hào mình là người biểu diễn, dẫn đầu tiến lên, Liễu Vĩnh muốn băng vào mình hướng về phía trước chen, đừng nói cơ bản không thể nào, coi như mặt dạn dày chen vào rồi, cũng hội bị người mắng chết, dù sao người ta đều là sớm tới mới đứng ở vị trí này, người một cái muốn còn hướng về phía trước chen, người có hay không có tố chất, có hay không có đạo đức.

Hậu trường, ở vào sân khấu hậu phương, bị thật dày màn sân khấu túi bọc lấy cùng sân khấu tương liên, không gian có chừng khoảng bốn mươi bình phương đáng vẽ, bên trong mấy chục danh nữ hài chính đối từng dãy trang điểm bệ bận rộn, bỏ trang thảo trang sức, thay quần áo.

Đứng, thay quần áo.

Suy Thần cùng Liễu Vĩnh trực tiếp bị Liễu Phiêu Phiêu đưa vào rồi hậu trường, sau đó liền bị nơi này cảnh tượng sợ ngây người, Liễu Vĩnh làm một cái truyền thống nam nhân, đương nhiên là tại ngụ ngụ một lúc sau, tranh thủ thời gian lắc đầu một cái, liền chuẩn bị đi ra ngoài.

Mà Suy Thần thì là xuyên thấu qua hoa gian khe hở trong nháy mắt ngây người mất, sau đó hẳn tranh thủ thời gian ngang đầu nhìn ngay, phát hiện cũng bị màn sân khấu che chắn về sau, hẳn lập tức mọc ra một ngụm, bắt đầu khẩn trương quét hình lên những này người mặc nội y, lộ ra trắng noãn mê người tư thái các thiếu nữ thanh xuân.

Một tên đáng người bốc lửa nữ hài chính tại cách đó không xa, dùng lực thu ngực, ở sau lưng nàng nữ hài trợ giúp nút cài lấy rõ ràng có chút tiểu tam hào màu đen vũ đạo hung y.

Chỉ gặp sau lưng nàng nữ hài sát mũi ri ra tinh mịn mồ hôi không ngừng gọi đạo; "Thu, thu a!"

Nhưng mặc cho bằng đáng người bốc lửa nữ hài mặt kim nén đến đỏ bừng dùng lực hút lấy ngực, cuối cùng vẫn là tại một tiếng; "Ai nha, không kiên trì nổi" kêu to bên trong chống ra rồi sắp hợp ở ngực chụp, sau đó tức giận mắng to; "Đây đều là cái gì đạo cụ, liền không thể chế tạo lớn một chút sao?"

"Ai bảo người lớn như vậy?"

Cho nàng trợ giúp nữ hài, thờ phỉ phò phản nản, sau đó lại nói tiếp đi; "Nhanh lên, nhanh lên, nếu không không còn kịp rồi." lúc này tiến đến Liễu Vĩnh, vừa lúc bị bùng lấy màu đen hung y đáng người bốc lửa nữ hài nhìn thấy, thế là hét lên; "Các người là làm gì?"

"Nha, a . . ."

Theo đáng người bốc lửa nữ hài kêu sợ hãi, hậu trường trong nháy mắt vang lên nhiều tiếng hô kinh ngạc, không ít thay quần áo nữ hài, mặc kệ mặc nhiều ít, đều là một trận hoảng sợ hét lên, giống như bị phi lễ rồi đồng dạng, liền vội vàng có chút nóng, chỉ giải khai hai cái cúc áo thợ trang điểm, đều cuống quýt che cổ áo.

Cái này khiến Suy Thần xem thường; "Cái gì đều nhìn không thấy, người che cái gì che?"

"Bọn hần là học sinh hội thuê tặng hoa!"

Liều Phiêu Phiêu vừa đi về phía cùng nàng mặc đồng dạng váy ngắn các cô gái, một bên không thèm để ý chút nào trả lời, hiển nhiên nàng cũng cảm thấy đám người có chút ngạc nhiên rồi, dù sao nơi này căn bản cũng không có thân thể trần truồng, nếu như nói có, khả năng cũng chỉ có dáng người bốc lửa nữ hài, bất quá nàng thuộc về tương đối tình huống đặc thù.

Ngay tại có học sinh hội tổ chức nhân viên, muốn quát lớn Liều Vinh hai người mau chóng rời đi, đây là nữ tính phòng hóa trang thời điểm, nóng nảy nữ hài một mặt ngạc nhiên đạo; "Người, người, người, mau tới đây. "

Liều Vinh trái xem phải xem, cuối cùng thấy đối phương điểm chính là mình, hần lập tức con mắt hướng lên trời, sau đó nói đạo; "Làm, làm gì?" Liều Vinh coi là đối phương hội quát lớn hần, dù sao xông loạn nữ tính phòng hóa trang là hết sức ác liệt, nếu như không phải hiện tại lao ra khả năng hội bị người hành hung, Liều Vinh tuyệt đối hội không chút do dự chạy trốn. Cùng lúc hần âm thầm phiên muộn, vừa rồi tại bên ngoài váy ngắn nữ hài đã buông ra Suy Thần rồi, vì cái gì bọn hần còn theo vào đến, không phải đồ ngốc sao?

Nhìn Liều Vinh một bộ khăn trương, cùng làm bộ chính trực đáng vẻ, nóng nảy nữ hài một trận buồn cười, nhưng nàng này lúc không lo được đùa giỡn vị này tiểu suất ca, nàng chờ lấy đăng trang, sau đó trực tiếp gọi đạo; tranh thủ thời gian tới giúp ta đem ngực chụp cái lên. "

"Cái gì?" Liều Vinh kém chút ngất người, sau đó cuống quýt khoát tay, "Ta không biết, ta không biết. "

"Có chuyện tốt như vậy thế mà không dám, người không phải ngốc sao?" Suy Thần một thanh quăng ra trên mặt chặn lấy hoa, xung phong nhận việc đề cử đạo; "Tỷ tỷ, hần không biết, ta hội. "

"Nha. "

Lần này là một chuỗi chân chính hoảng sợ phát thanh xuất, sau đó Suy Thần liền thấy một con trong mắt hần nhanh chóng phóng đại nắm đấm.

"Bành. "

Một quyền đem Suy Thần đánh ngã, dáng người bốc lửa nữ hài, một tay che ngực, một bên xem thường đạo; "Lớn lên cái dạng này, thế mà còn dám chiếm tiện nghi của lão nương. " sau đó nhìn về phía Liều Vinh lại là một bộ mặt mày hờn hờn sắc, kiều kiều đạo; "Soái ca, nhanh sao, người ta chờ đã không kịp!"

"Phốc. "

Một tên vừa hạ tràng uống nước cô gái xinh đẹp, trực tiếp một ngụm nước nhịn không được phun tới, cũng trêu chọc đạo; "Như hàm, lời này của người hội để cho người ta hiểu lầm a!"

"Ha ha ha ha. . ." Theo cô gái xinh đẹp hí nói, chúng nữ một trận cười to, không khí khăn trương trong nháy mắt hòa hoãn không tốt.

Mà nóng nảy nữ hài hiển nhiên cũng ý thức được mình sơ hở trong lời nói, gương mặt đỏ lên tranh luận đạo; "Người ta chính là gấp sao, bất quá không phải cái kia gấp?"

Ngay tại cô gái xinh đẹp còn muốn đùa giỡn một chút dáng người bốc lửa nữ hài thời điểm, trước trận thông tri đạo, phía dưới từ nghệ thuật học viện dương như hàm cho chúng ta dâng lên trịnh tú văn mặt mày hờn hờ.

Nghe được sấm khấu thông tri mình, dương như hàm tranh thủ thời gian quay đầu thúc Liều Vinh, nhưng thấy đối phương vẫn là một bộ nhần nhần nhỏ nhỏ đáng vẻ, lập tức bùng lấy trước ngực hung y, giận đạo; "Người một cái nam nhân dạng này nhần nhỏ là tìm không thấy bạn gái, nhanh. " nói xoay người, cho Liều Vinh lưu lại một vệt ánh sáng khiết như ngọc lưng đẹp, để Liều Vinh trở nên thất thần.

"Nhanh lên, lại không làm, ta được cùng học sinh hội những tên kia nói, không cho người tiền lương!" Đang cùng đồng đội nói chuyện trời đất Liều Phiêu Phiêu quay đầu trừng mắt, nàng thế nhưng là biết tính tình của đối phương, thế là lớn tiếng uy hiếp.

Thấy mình bị chúng vọng sở quy, Liều Vinh không thể không run rẩy vươn tay, sau đó một trái một phải nắm dương như hàm phía sau lưng hai bên ngực chụp, sau đó dụng lực vào trong rồi, không thể không nói Liều Vinh khí lực so với nữ nhân là lớn hơn quá nhiều, nhưng cho dù là dạng này, Liều Vinh ngón tay tại cuối cùng vẫn là không thể không tiếp xúc đối phương mảnh như mỡ đông da thịt, loại kia tơ lụa cảm giác giống như một cổ dòng điện đồng dạng, từ ngón tay của hần xông vào trong tim, để hần toàn thân run lên.

Mà dáng người bốc lửa nữ hài, cứ việc tính cách sáng sủa, nhưng hiển nhiên vẫn là bị nam nhân lần thứ nhất khê vượt phía sau lưng, cái này khiến nàng toàn thân run rẩy một hồi, nhịn không được cuộn mình đứng người dậy, mà nàng cái này thân bất do kỷ động tác lại làm cho sắp cái lên ngực chụp, lần nữa bị kéo ra.

Nhưng Liều Vinh biết đối phương thời gian gấp gáp, trực tiếp vừa dùng lực, đem sắp tách ra ngực chụp lần nữa kết một tiếng cái lên.

"Tốt?"

Dương như hàm vốn cho rằng lần này lại không được, thế mà thật bị cái lên rồi, theo trước trận lần nữa thông tri, dương như hàm ngạc nhiên đưa tay hung hăng bóp nhẹ Liều Vinh một cái mặt, sau đó gọi đạo; "Chờ tỷ tỷ trở về báo đáp người. "

"Lấy thân báo đáp a!" Phun nước cô gái xinh đẹp lần nữa đùa giỡn.

Theo trước trận sân khấu vang lên mặt mày hớn hởi nặng nề tiếng âm nhạc, Liễu Vĩnh xoa xoa đôi bàn tay, quyết định mau chóng rời đi nơi này, dù sao nơi này để hân quá không tự tại rồi, cứ việc có rất nhiều điều tốt đẹp phong cảnh, nhưng đã năm năm không có hảo hảo cùng nữ hài tiếp xúc hân, hết sức không thích ứng.

Kéo trên mặt đất giả chết, nhìn lên nữ hài dưới váy Suy Thần, Liễu Vĩnh liền phải vọt ra hậu trường. Nhưng ngay lúc này, một tên nhìn như hậu trường lâm thời nhân viên quản lý gọi đạo; "Ngươi là chúng ta học sinh hội mời a, chớ đi, tới giúp ta ôm thứ gì. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Marvin mới

"Ta là tặng hoa, tại cái này không thích hợp a!" Liễu Vĩnh lập tức kiểm soát, muốn mau chóng rời đi. Bởi vì hân đột nhiên nghĩ đến tặng hoa khả năng cần ngồi vào hàng phía trước thỉnh phòng, nói không chừng có thể nhìn thấy nghệ khiết mai.

Mà Liễu Vĩnh lấy có này, hiển nhiên không có thuyết phục mang theo kính mắt hậu trường nhân viên quản lý, nàng trực tiếp chỉ một ngón tay Suy Thần đạo; "Tặng hoa, một mình hân chẳng phải đủ rồi, nhanh. "

Nói, nàng đưa tay đem đôi mắt nhỏ hạt châu giấu loạn Suy Thần đẩy ra hậu trường, sau đó để Liễu Vĩnh bắt đầu trợ giúp ôm các loại khí giới, nói là trợ giúp ôm, kỳ thật hoàn toàn là Liễu Vĩnh một người tại ôm, đương nhiên đối phương lý do cũng hết sức đầy đủ; "Ai bảo Liễu Vĩnh là nam nhân đâu!"

Mà bị đẩy đi ra Suy Thần thì rất khó chịu tại sân sân khấu bên ngoài kêu to; "Các người thật không có ánh mắt, khí lực của ta rất lớn. "

Hậu trường, Liễu Vĩnh bị chỉ huy luồng cuồng tay chân, không chỉ có khách mời các loại công nhân bốc vác, càng bởi vì dương như hân bắt đầu, hân bị kêu mấy lần chụp ngực chụp, thậm chí còn có nữ hài chạy đến trước mặt hân hỏi hân mặc có đẹp hay không?

"Dựa vào, có đẹp hay không người không biết soi gương a!" Liễu Vĩnh phiền muộn.

Đương nhiên, cuối cùng Liễu Vĩnh có được Đánh Giá, ngoại trừ không hiểu phong tình, còn có hội tuổi già cô đơn chung thân.

Cái này khiến ra một đầu mồ hôi Liễu Vĩnh rất cảm thấy phiền muộn, bất quá hân cũng không phải không có đạt được chỗ tốt, hân mượn hướng về phía trước bệ ôm đạo cụ ngay miệng, từ sân khấu không có che giấu một góc, phát hiện nghệ khiết mai tung tích, hơn nữa là ngồi phía trước hàng, cái này khiến Liễu Vĩnh trở nên kích động.

Bất quá, khi hân nhìn kỹ thời điểm, lại thấy được ngồi tại bên người nàng từ chân cương, cũng hết sức ân cần tại giúp nghệ khiết mai bóc lấy hạt dưa, dạng này ấm áp trắng cánh, giống như vào đầu cho Liễu Vĩnh giới cho một thùng nước lạnh, để Liễu Vĩnh lúc đầu lòng nhiệt huyết, một nháy mắt mất đến rồi điểm đồng băng.

Phát diện Liễu Vĩnh, muốn xông tới, nhưng lại bị hậu trường đeo kính quản lý, kéo lại, nhưng hân vẫn là buồn bực ở trong lòng chất vấn; "Đây không phải học sinh tới hội sao, đối phương làm sao tại?" Hoàn toàn quên rồi hân này lúc cũng tại.

Đạo cụ dọn xong, Liễu Vĩnh bị kéo về đến hậu trường, này lúc trên sân khấu diễn xuất chính là kịch bản Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài trận đầu, một đoạn này là tình tuyến lương chúc trong chuyện xưa kinh điển nhất Chúc Anh Đài ở nhà chờ Lương Sơn Bá cầu hôn, kết quả lại chờ tới Marvin mới, sau đó trình diễn một màn bức tử hữu tình người tiết mục.

Ngồi ở phía sau trận Liễu Vĩnh liền nghe đến đóng vai ngân tâm nữ hài tại trước đài lo lắng gọi đạo; "Tiểu thư tiểu thư không xong!"

Này lúc hậu trường một tên người mặc thư sinh chứa, mang theo khăn trùm đầu, đóng vai tuấn kiệt tà khí Marvin mới nữ diễn viên, đột nhiên cũng kêu to; "Không tốt, đi tới. " nghe xong lời này, đám người dự dõ một chút liền nổ; "Vậy phải làm sao bây giờ, lập tức liền muốn lên sân rồi, đây không phải muốn nện sao?"

Đeo kính hậu trường quản lý khẩn trương hỏi; "Có thể hay không kiên trì?" Nữ hài đỏ mặt khẽ cắn môi, muốn đứng lên, nhưng còn không có có ngồi thẳng lên, liền lại đau khom người xuống.

"Lần này nhưng làm sao bây giờ?" Tất cả mọi người đều có chút không nói gì.

"Như hàm, nếu không ngại bên trên!" Hậu trường đeo kính quản lý nhìn về phía dương như hàm

Dương như hàm tranh thủ thời gian lúc đầu; "Để cho ta khiêu vũ ca hát vẫn được, để cho ta đóng vai Marvin mới!" Nói dương như hàm hiện ngang ngực, ý là ta cái này cũng không giống a!

Mọi người ở đây tiêu lúc gấp, giúp đóng vai Lương Sơn Bá tuần dật nữ hài ôm thư đến hộp Liễu Vĩnh tiến vào ánh mắt, tất cả nữ hài bỗng nhiên lúc nhún tình sáng lên.

"Nhìn qua Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài sao?" Hậu trường đeo kính quản lý nhìn về phía Liễu Vĩnh hỏi thăm

"Nhìn qua!" Vừa ôm đồ vật tới Liễu Vĩnh hoàn toàn không có thăm dò đầu não, trực tiếp điểm đầu.

"Đối Marvin mới cái gì cái nhìn?"

"Âm hiểm ác độc. " Liễu Vĩnh nhớ lại để cho người ta đáng hận Marvin mới.

"Tốt liền ngại rồi. " hậu trường quản lý đánh nhịp.

"Hắn, được không?" Dán giả râu ria đóng vai chúc cha nữ hài đứng sân khấu nhập khẩu quay đầu chất vấn.

Tất cả mọi người hướng nàng nháy mắt, ý tứ nói cho nàng; "Quản hắn được hay không, liền nói hắn là ngoại sinh, đến lúc đó diễn hồng rồi cũng cùng nghệ thuật học viện không có quan hệ. "

Lúc này chúc cha đã chờ đã không kịp, bởi vì dưới đài người xem gấp anh bệ nói xong lời kịch, thế mà không thấy chúc cha đăng tràng, bắt đầu có chút ồn ào lên.

Gặp chúc cha Chúc mẫu vọt ra, hậu trường các cô gái cũng mặc kệ Liễu Vĩnh có nguyện ý hay không, mấy cái nữ hài cùng lên trước, trực tiếp đem thư sinh chứa cho Liễu Vĩnh mặc lên, sau đó tóc giả một vùng, liền từ vào sân miệng đem Liễu Vĩnh đẩy vào.

Đối mặt đen ngịt đám người, còn không có làm rõ chuyện gì xảy ra Liễu Vĩnh chờ ra một lúc; "Cái này mẹ hắn tiêu chuẩn bắt đắc dĩ!" Muốn lui về, lại phát hiện hậu trường lối ra bị mấy tên nữ hài ngăn chặn, muốn từ địa phương khác nhảy đi xuống, lại phát hiện dưới võ đài đều là đám người, căn bản không có điểm dừng chân.

"U. . . . "

Này lúc, dưới võ đài một phiên hư thanh, có người hô; "Được hay không, không được thì mau xuống đi, chậm trễ thời gian của chúng ta?"

Sân khấu hàng thứ nhất, nghệ khiết mai, từ chân cung, cùng ôm hoa Suy Thần tại nhìn thấy Liễu Vĩnh về sau lập tức lộ ra một bộ bộ đáng giật mình, hiển nhiên đối với xuất hiện ở trên sân khấu Liễu Vĩnh rất là ngoài ý muốn.

Thậm chí từ chân vừa còn buồn bức đạo; "Dựa vào, hắn làm sao ra sân!" Nhưng sau đó hắn liền phát hiện rồi Liễu Vĩnh kinh hoàng luống cuống đáng về. Không có cách, ai bảo hắn chỗ ngồi tốt khoảng cách sân khấu gần đâu! Hắn trong nháy mắt đoán ra đối phương không có diễn qua, hoặc là tập không quá quan, còn không thích ứng vạn chúng chú mục sân khấu, cái này khiến hắn lập tức ngạc nhiên kêu to; "Ai u, tiểu tử được hay không a, không được tranh thủ thời gian xuống dưới, mặt mặt xấu hổ. "

Tại từ chân vừa xem ra đây thật là một cái ngàn năm một thuở đã kích đối phương cơ hội, cứ việc đối phương không phải Liễu Vĩnh, nhưng ánh mắt của đối phương để hắn chán ghét.

Mà lúc này trên sân khấu, ngồi ở trên giường Chúc Anh Đài diễn viên khi nhìn đến Liễu Vĩnh ban sơ kinh ngạc về sau, thấy đối phương mang mang nhiên nhi kinh hoàng luống cuống đáng về, trực tiếp đứng lên, liền phải hướng hậu đài đi, bởi vì nàng cảm giác tuyệt đối phải nên, đã không cần thiết diễn tiếp rồi.

Lời của người khác ánh mắt, Liễu Vĩnh không quan tâm, nhưng nghệ khiết mai giống như cười mà không phải cười đáng về, lại làm cho Liễu Vĩnh không chịu nổi, hắn ở trong lòng quát nhẹ; "Suy Thần giúp ta!" Sau đó hắn tại ánh mắt mọi người bên trong, thế mà một cái liền trấn định lại, sau đó hướng về chính tại chuẩn bị tránh thoát ngân tâm lôi kéo Chúc Anh Đài khom người chào đạo; "Chúc tiểu thư, tiểu sinh vẫn mới có Lễ rồi!" Ngẩng đầu, híp mắt, Liễu Vĩnh lộ ra một bộ giống như cười mà không phải cười thần sắc nhìn về phía Chúc Anh Đài, tiếp lấy đạo; "Chúc tiểu thư phương dung ngọc mạo, mới phẩm đầy đủ, tại hạ mộ danh đã lâu. " dứt lời xoa xoa tay, liền đi kéo Chúc Anh Đài, hình tượng chi hèn mọn, để dưới đài người trong nháy mắt đại hận.

Hậu trường, chúng nữ hai mặt nhìn nhau; "Tiểu tử này là làm gì, trước kia diễn qua?"

Trên trận, Chúc Anh Đài tại sững sốt một chút, đối mặt Liễu Vĩnh nhẹ nháy con mắt về sau, lập tức giật mình quay lưng đi, giả trang ra một bộ tức giận bộ dạng, cùng lúc trong lòng phiền muộn; "Mới vừa rồi là có ý sao? Thế mà hướng ta chớp mắt, là đùa bỡn ta sao?" Nghĩ đến đối phương Anh Tuấn tướng mạo, Chúc Anh Đài một trận đỏ mặt.

Mà Liễu Vĩnh đang nhắc nhở rồi Chúc Anh Đài về sau, bắt đầu chính thức nhập hí, chỉ gặp hắn một bộ giống như chưa tỉnh phối hợp vui đạo; "Thực không dám giấu giếm, bá phụ sớm cáo tri ta, tại hạ cùng tiểu thư người từ tiểu tiện có hôn ước mang theo, trước đó vài ngày tại thư viện là vẫn mới quá nóng lòng biểu hiện mình rồi, chỗ mạo phạm mong rằng tiểu thư thứ lỗi. Vì biểu thành ý, vẫn mới hôm nay chính là vì thực hiện phụ mẫu chi mệnh mà đến."

"Dựa vào, một chữ không kém!" Dương như hàm ôm kịch bản, vốn định cho Liễu Vĩnh cứu cấp dùng, nhưng bây giờ lại là tại chứng kiến Kỳ Tích, dẫn đến nàng nhện không được phát nổ nói tục.

"Cái gì?" Chúc Anh Đài một mặt kinh ngạc.

Này lúc dán Tiểu Hồ Từ chúc cha mau tới trước một bộ ngữ trọng tâm trường lột lấy Tiểu Hồ Từ đạo; "Khuê nữ a, người ta Mã công tử tuần tú lịch sự, tướng mạo Anh Tuấn, học thức nhất lưu, xuất sắc kỳ xạ ngẫu lúc đó càng có thể vị nhất tuyệt. Văn võ song toàn cái này chờ lương tể thực sự khó kiếm a!"

Thoa tóc trắng Chúc mẫu cũng tới trước; "Anh bệ, nghe lời, phụ mẫu chi mệnh, mỗi chúc ước hẹn. Văn mới là cái hảo hải tử, đem người gả cho hần, cha mẹ cũng yên tâm a!"

Trong lúc đó Liễu Vĩnh một mực một bộ giống như cười mà không phải cười đồng thời con mắt ửng ục ục loạn chuyển bộ dáng, đem nói lời kịch người danh tiếng đều đoạt mất, để cho người ta biết hần một mực không có kim nén chuyện tốt, để người xem âm thầm cắn răng.

Một trận sân khấu kịch rất mau lui lại trận, nhưng rất nhiều học sinh cũng nhện không được cấp ra tiếng vỗ tay, bởi vì Liễu Vĩnh biểu diễn quá đặc sắc, đem một cái âm hiểm xảo trá, dùng bất cứ thủ đoạn nào Marvin mới diễn chính là ăn vào gỗ sâu ba phân, quả thực là toàn bộ sân khấu kịch một điểm sáng lớn.

Thậm chí có người hiểu chuyện, đem Liễu Vĩnh ngẩng đầu híp mắt cười bỉ ổi biểu lộ cùng hần trong đó đặc sắc câu kia; "Ta nhất định khiến hần biến mất!" Làm thành sân trường biểu lộ bao, bị người dùng để hình dung người đáng ghét.

Mà Liễu Vĩnh không biết là, bởi vì hần lần này thành công diễn xuất, để hần tại truy nghệ khiết mai sự tình bên trên, trở nên khó khăn trắc trở. Bởi vì cơ hồ tất cả cùng nghệ khiết mai quan hệ tốt người, lúc đó đều nhìn sự bệnh viện mùa đông biểu diễn hội, cũng bởi vì từ chốn vừa quan hệ, ngồi tại hàng thứ nhất, mà bọn hần đối Liễu Vĩnh diễn xuất chiếu tượng khắc sâu đến trực tiếp coi hần là thành hiện thực bản Marvin mới, mà giống như thiện tài đồng tử từ chốn cương, thì là kia đáng thương Lương Sơn Bá.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Ở trước mặt đào góc tường

Trở lại hậu trường Liễu Vĩnh quần áo cời một cái muốn đi, hần cảm thấy mình không thể ở nơi này rồi, nhất định phải đi qua phá hư từ chốn vừa cùng nghệ khiết mai ám áp tràng cảnh, nếu không mình khả năng hội tại tình yêu đạo trên đường bị kịch.

Về phần hần này lúc giống như một cái nhân vật phản diện đồng dạng tư tưởng, hần cũng không cần thiết.

Nhưng Liễu Vĩnh còn không có có còn chưa kịp cất bước rồi đi, liền bị vốc người nóng bỏng dương như hàm bày ra cánh tay ôm lấy, cũng tại Liễu Vĩnh không có chút nào phòng bị tình huống dưới, 'Bệ' một ngum thân tại rồi Liễu Vĩnh trên mặt.

Cái này khiến Liễu Vĩnh duy trì bên trên một giây động tác ngu ngơ rồi, vòn quanh nhuyển ngọc ôn hương, đối phương mỹ nhân mồm miệng môi ngon miệng, đều để Liễu Vĩnh giống như đặt mình vào mộng cảnh, đã bao nhiêu năm, có năm sáu năm đi, ngoại trừ Thôi Phương giống như liền không có nữ nhân ở ôm qua hần rồi, cái này khiến hần kém chút trầm luân.

"Oa. . . "

Mà này lúc tất cả hậu trường nữ hài, bao quát đeo kính nhân viên quản lý, đều cuồng hồng lấy phát ra một tràng thốt lên âm thanh, bất quá tất cả mọi người không có cảm thấy đột ngột, bởi vì Liễu Vĩnh quá tuyệt vời, không chỉ có là bởi vì hần ở đây bên trên biểu hiện, càng bởi vì hần thay các nàng giữ vững nghệ thuật học viện danh dự, nên biết đạo 'Lương chúc' làm toàn bộ biểu diễn hội trung tâm * bộ phận, là cho nhân viên nhà trường cùng các bệnh viện trường học đồng học rất nhiều mong đợi, thậm chí rất đa tình bằng hữu, đều là chạy cái này vừa ra kịch tập tới.

Cứ việc các nàng lúc đầu đang giả trang diễn ngựa anh tài nữ hài không cách nào ra sân về sau, có cảm Liễu Vĩnh tranh luận tâm, nhưng người nào không nguyện ý đạt được vinh dự cùng tán thưởng đâu? Này lúc vì bọn họ bảo trì vinh dự thắng được tán thưởng Liễu Vĩnh không khác cho nên bọn họ bên trong anh hùng, tâm tình của các nàng cùng bên ngoài sân người xem hoàn toàn tương phản.

Buông ra vây quanh Liễu Vĩnh hai tay, dương như hàm gương mặt ửng đỏ lui lại một bước, sau đó hơi ngượng ngừng nhìn xem Liễu Vĩnh, dùng lương chúc bên trong giọng điệu, đạo; "Văn mới, người nhìn nó gia có thể thực hiện, nếu không, người cũng không cần lại muốn cái kia anh bệ đi!"

Này lúc Liễu Vĩnh từ ngây ngốc bên trong khôi phục lại, sau đó dùng tay vuốt một cái dương như hàm lưu lại nước bọt, thuận mồm nói đạo; "Cái này nước bọt, không bản a!" Liễu Vĩnh cũng không biết mình làm sao hội nói ra một câu nói như vậy, sau đó hần liền nghe đến rống to một tiếng.

"Đi chết!"

Dương như hàm xấu hổ, cứ việc đùa giỡn thành phần chiếm đa số, nhưng vẫn là đối với Liễu Vĩnh không hiểu phong tình ẩm ức.

Theo dương như hàm động tác, không ít hậu trường nữ hài, bao quát lương chúc bên trong diễn viên Chúc Anh Đài, Lương Sơn Bá, nhao nhao vung vẩy đôi bàn tay trắng như phấn nhào tới, đem Liễu Vĩnh đè xuống đất, sau đó đối Liễu Vĩnh mặt, chính là một trận thân, bên cạnh thân còn bên cạnh đạo; "Đề ngươi ngai bản, đề ngươi ngai bản!"

Đeo kính hậu trường quản lý vỗ vỗ đầu nhìn về phía chia ra, một chút Myanmar nữ hài càng là đỏ bừng rồi mặt, nhưng lại vẫn là vụng trộm nhìn xem chúng nữ phi lễ Liễu Vĩnh, âm thầm phiền muộn khiếp đảm của mình.

Phiến khác, chúng nữ điên đủ rồi, mới giải tán lập tức, lưu lại một mình nghen ngào Liễu Vĩnh, cuối cùng vì trấn an mình thụ thương tâm linh, Liễu Vĩnh đưa ra muốn lên đài diễn hát một khúc, lúc đầu đây là không phù hợp quy củ, nhưng cân nhắc đạo Liễu Vĩnh đặc thù cống hiến, hậu trường quản lý quyết định cho Liễu Vĩnh xin một cái cơ hội.

Sân khấu xinh đẹp nữ chủ trì, ở đây bên trên một ca khúc khúc hát xong về sau, đi đến sân khấu trung ương, dùng năng thanh âm thanh thúy lớn tiếng nói đạo; "Yêu, đề chúng ta cuồng nhiệt, đề chúng ta ưu thương, nhưng chúng ta làm thế nào cũng không thể quên, phía dưới cho mời chúng ta đáng hận Marvin mới diễn viên, cho chúng ta dâng lên Lưu Nhược Anh 'Vì yêu cuồng nhiệt' !"

Nương theo lấy ưu thương phối âm, sân khấu bắt đầu lò mờ, sau đó cùng nhau hơi có vẻ thân ảnh cô đơn xuất hiện tại chính giữa sân khấu, nguyên bản dạng này bầu không khí, hội đề cho người ta hơi nặng nề, nhưng này lúc đứng chính giữa sân khấu thân ảnh, lại làm cho đồng đạo người xem có loại cảm giác buồn cười, bởi vì Liễu Vĩnh lúc này là mặc vừa rồi diễn Marvin mới đồ hóa trang.

Một chút ồn ào học sinh kêu to; "Marvin mới, ngươi là vì Chúc Anh Đài cuồng nhiệt sao?"

"Ta từ Xuân Thiên đi tới, ngươi tại mùa thu nói muốn tách ra. . . "

Liễu Vĩnh mới mở miệng, tất cả mọi người an tĩnh, bởi vì hần tiếng nói tràn ngập ưu thương, liền như là tại tình yêu bên trên một đường long đong đi qua trung niên, thậm chí xuyên qua ngọn đèn hôn ám, tất cả mọi người có thể nhìn thấy Liễu Vĩnh này lúc phát ra cô đơn.

"Vì sao vốn là như vậy, trong lòng ta ẩn sâu ngươi. . . "

Hát đến cái này thời gian, Liễu Vĩnh thâm tình nhìn xem nghệ khiết mai, bởi vì câu này sâu sắc đại biểu tim của hần, đề hần nhớ tới vô số cái cô tịch nằm tại phân bên trên xem ở ngoài cửa sổ Tinh Tinh tường tượng lấy nghệ khiết mai khuôn mặt tươi cười trắng cảnh.

Kết quả cái này đưa đến từ chán vừa mãnh liệt bất mãn, chỉ gặp hần trực tiếp đem thân thể của mình vây lại nghệ khiết mai trước người, cũng nhìn về phía Liễu Vĩnh trừng mắt uy hiếp.

"Nghĩ muốn hỏi ngươi có dám hay không, tương ngươi đã nói như thế yêu ta. "

Liễu Vĩnh không đề ý tới hội từ chán cương, trực tiếp tại trong loa rống; "Nghệ khiết mai, Liễu Vĩnh hỏi ngươi có dám hay không tương ngươi đã từng nói như thế tại yêu ta một lần!"

"Hoa. . . "

Không ít học sinh trong nháy mắt đứng dậy, mà ở vào hàng trước nghệ khiết mai hảo hữu, cùng nhận biết nghệ khiết mai người, càng là phạch một cái nhìn sang, cái này khiến từ chán vừa găm thét; "Liễu Vĩnh, con mẹ nó ngươi đường đệ quá phận rồi. "

"Nghệ khiết mai, ta biết ta đã từng tuổi trẻ khinh cuồng, ta biết ta đã từng không hiểu trân quý, nhưng ta hi vọng ngươi cho ta một cái cơ hội, chúng ta Làm Lại Từ Đầu được không?" Liễu Vĩnh khóe mắt ngấm lấy nước mắt, thâm tình nhìn xem che miệng tròn mắt hốc mồm nghệ khiết mai.

Này lúc Suy Thần rất phối hợp bùng ra một bó hoa, sau đó đưa đến nghệ khiết mai trước mặt.

Cứ việc rất nhiều người chán ghét Liễu Vĩnh cái kia Marvin mới hoá trang, nhưng trước mặt mấy ngàn người thổ lộ, vẫn là đề không thiếu nam nữ kích động rống to; "Đáp ứng hần, đáp ứng hần. . . !"

Theo có người la lên, âm thanh này dần dần hóa thành cùng nhau trùng kích toàn bộ sân trường thanh âm dòng lũ, bọn hần đại biểu ý chí, đề này lúc ngồi phía trước hàng chuẩn bị đứng lên quát bảo ngưng lại Liễu Vĩnh nhân viên nhà trường nhân viên đều ngồi xuống.

Mà hậu trường, một chút nghệ thuật hệ nữ hài càng là giống như điên cuồng đồng dạng, nhao nhao vọt tới bệ, gào thét lớn, "Đáp ứng hần, đáp ứng hần. "

Chỉ là không có người chú ý tới vóc người nóng bỏng dương như hàm âm đậm con ngươi, năng tại Liễu Vĩnh đưa ra muốn biểu diễn 'Vì yêu cuồng nhiệt' thời điểm, liền có dự cảm, nhưng khi trở thành hiện thực thời điểm, vẫn là không nhận được một trận thất lạc.

Này lúc, ngoại trừ số ít mấy người bên ngoài, phần lớn người đều là kích động, thậm chí đứng trên cây tùng học sinh, bởi vì cuồng hống mà đập không rơi xuống đất, khoa trương nhất chính là ngồi tại bóng rổ khung bên trên vị học sinh kia, trực tiếp đem bóng rổ khung nhảy đứt, không chỉ có cuối cùng ở mấy ngày bệnh viện, càng là bồi thường trường học bóng rổ khung, cũng bị toàn trường thông báo phê bình. Nhưng đây đều là nói sau, này lúc khắp nơi đều là kích động đám người, thậm chí biểu diễn hội người chủ trì đều chen hướng về phía trước, cũng đối từ chân vừa nói 'Nhường một chút', chuẩn bị để nghe khiết mai dùng microphone trả lời một câu 'Nguyên ý'.

Nhưng tức giận từ chân vừa không làm, bởi vì hắn mới là nghe khiết mai bạn trai, hắn nhất định phải công bố Liễu Vĩnh cái này người vô sỉ, thế là hắn trực tiếp đưa tay đoạt lấy xinh đẹp nữ chủ trì ống nói, đối Liễu Vĩnh hét lớn: "Liễu Vĩnh, ngươi muốn làm gì, nghe khiết mai có bạn trai, đứng là ta, ngươi không muốn mặt dày vô sỉ có được hay không."

"Răng rắc. . ."

Càng nhiều nhánh cây theo câu nói này bị người đập gãy.

Cái này tình huống như thế nào? Cái này xoay chuyển cũng quá lớn điểm, không chỉ có bị thổ lộ người có bạn trai, đồng thời còn tại hiện trường, đây là muốn làm gì, ở trước mặt đào góc tường sao? Tất cả mọi người không chỉ có không có ngừng vừa rồi nhiệt tình, đồng thời bát quái chi tâm hưng hưng thiêu đốt. Này lúc dựa vào sau, nhìn không thấy, hận không thể quần lên cánh, muốn tiến lên tìm tòi hư thực.

"Là ta trước gặp phải nàng, là ta trước dắt tay của nàng!" Liễu Vĩnh không nháy một cái nhìn chăm chăm vành mắt hồng hồng nghe khiết mai.

"Làm gì, ngươi cho rằng tình yêu là xếp hàng, còn có tới trước tới sau thứ tự? Là, ngươi là trước gặp phải nàng, nhưng ngươi cũng là trước buông tay." từ chân vừa rống to.

"Nghe khiết mai, còn nhớ rõ chúng ta cùng một chỗ ưng thuận nguyện vọng sao, một đời một thế, kiếp sau đời sau, vĩnh viễn cùng một chỗ!" Liễu Vĩnh không để ý tới hội từ chân vừa.

"Đủ rồi, đều đi qua rồi!" Nghe khiết mai đột nhiên đẩy ra đứng ở trước mặt Suy Thần, sau đó quay người hướng về sau đi, đám người im ắng vì nghe khiết mai nhường đường, mặc dù đối phương không có đáp ứng, nhưng lại không có để cho người ta phản cảm, bởi vì Liễu Vĩnh đã từng buông tha.

"Thật sự là hiện thực bản Marvin mới a!" Liễu Phiêu Phiêu nói thầm, gây nên một phiền nhiễu thuật học viện nữ hài đồng ý.

Này lúc từ chân vừa giận không thể nuốt, mỗi lần nàng vừa cùng nghe khiết mai có chút tốt bầu không khí đối phương liền đến phá hư, mẹ nó, đào chân tường đào quá phạm rồi, chủ người còn ở đây? Hắn không có đuổi theo nghe khiết mai, biết coi như truy, đối phương cũng không biết lý mình, hắn đem một bồn lửa giận hóa thành năm đám, một quyền nện ở Suy Thần trên mặt, sau đó cười tại Suy Thần trên thân đập mạnh.

"Dát, tình huống gì?" "Tại sao là trên sân khấu gia hỏa đào góc tường, nam chính lại đánh tặng hoa nam tử?" Tất cả mọi người nghĩ mãi mà không rõ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Vũ nhục

Liễu Vĩnh, cái tên này là nghe khiết mai vĩnh viễn đau nhức, lúc đầu rời đi, ngoại trừ Liễu Vĩnh thật dễ dàng thất vọng bên ngoài, còn có nàng nghe khiết mai không thể không rời đi lý do khác, cứ việc lúc đó nghe khiết mai biểu hiện hết sức tuyệt tình, nhưng nàng vẫn luôn chưa từng quên đối phương, cho dù rời đi những ngày kia, nàng cũng không ngừng không tự kìm hãm được trở lại đã từng bọn hắn thường xuyên xuất hiện địa phương.

Lần thứ nhất dắt tay liễu rừ rừng, nghe khiết mai nhìn xem xanh biếc cảnh liễu theo gió bay múa, nhớ tới đi xuyên qua bên trong vui cười thiếu niên nam nữ.

Lần thứ nhất đội mưa chạy vội về, nghe khiết mai nắm chặt mình bẻ hoa sen, nhưng lại tại đi tới đi tới, không hiểu tức giận đem hoa sen xé nát.

Lần thứ nhất bị Liễu Vĩnh xấu xa đánh lên hôn cái trán kem ly cửa hàng, nghe khiết mai ở bên trong thậm chí ngồi xuống chính là một ngày, trong lúc đó không ngừng ăn đồng dạng ô mai vị kem ly, thẳng đến chủ cửa hàng, nhắc nhở hội ăn hết sức thân thể.

Nhưng tình yêu mặc dù hội để cho người ta ghi khắc, thời gian lại làm cho người không thể không sinh hoạt, thế là nghe khiết mai tại mắt đỏ len len tiễn biệt Liễu Vĩnh về sau, thế về sau không còn nhớ lại cái tên này.

Nàng làm được, những địa phương nào, hồ sen, bờ, kem ly cửa hàng, nàng rốt cuộc không có đi qua, những cái kia nàng nhóm đã từng ngọt ngào dùng

từ, nàng cho dù ở trong sách nhìn thấy, cũng mang tính lựa chọn xem nhẹ.

Thậm chí nàng còn đáp ứng đối với các nàng nhà có ân cứu mạng từ chốn cung, chính là vì lãng quên cái kia đã từng xấu xa quật cường gia hỏa, nhưng thật quên rồi sao?

Đang nàng trong lúc vô tình từ lý Tuyết Mai chỗ nào biết được Liễu Vĩnh xuất hiện về sau, lòng của nàng tạo nên cơn sóng, nàng nói với chính mình, nàng kỳ thật chỉ là muốn làm cho đối phương nhìn xem mình sống rất tốt, sau đó hung hăng đá kích đối phương lúc đầu hỗn trướng.

Nhưng khi nàng nhìn thấy đối phương một khắc này, nàng biết nội tâm của nàng không là nghĩ như vậy, nàng muốn gặp hắn, thật rất muốn, thậm chí khi nhìn đến đối phương một mực không thay đổi tướng mạo một khắc này, nàng đều là một trận đau lòng.

Nàng biết đối phương thụ rất nhiều khổ, rất nhiều, nhiều nàng nghĩ không ra, nàng muốn cho hắn ôm nàng, giống nhau đã từng đồng dạng, nhưng là nàng không thể. Nhưng đối phương thật nằm ngoài sự dự liệu của hắn, đối phương ôm lấy nàng, thậm chí y nguyên như tuổi nhỏ thời điểm xấu như vậy.

Tại hắn trong lòng ngực một khắc này, lòng của nàng cấp tốc hòa tan, thậm chí muốn như vậy không xa rời nhau, nhưng nàng không thể, nàng biết mình không thể, cho nên nàng chỉ có thể lựa chọn trốn tránh, bởi vì nàng không phải một cái vong ân phụ nghĩa nữ nhân, nhà các nàng thiếu Từ gia quá nhiều, chỉ có nàng có thể hoàn lại.

Cho nên khi hắn nhìn xem bụng lấy hoa tươi xuất hiện Suy Thần, cùng dùng hắn danh tự tại vạn chúng chú mục hạ thổ lộ hắn, nàng chỉ có thể trốn tránh, cứ việc cái này khiến nàng nhớ tới kỷ ức thâm xử mình nói đùa; "Liễu Vĩnh, nếu là ngươi tại vạn chúng chú mục dưới, hướng ta cầu hôn, ta liền gả cho ngươi!"

"Nhưng là xin lỗi, xin lỗi, xin lỗi Liễu Vĩnh chúng ta không thể ở cùng một chỗ, thật không thể!" Nghe khiết mai chảy nước mắt khóc lóc kẻ lẻ.

Nghe khiết mai thoát đi, không có để đồng đạo tâm tình kích động bình phục, ngược lại bởi vì sân khấu tiếp xuống trình diễn một màn, lần nữa lâm vào một lần khác *. Bởi vì tức giận từ chốn cung trực tiếp đem Suy Thần một quyền đập ngã ở trên sân đấu, cũng sau đó nhảy lên trên sân khấu, tại sáng chói dưới ánh đèn, trình diễn một màn quyền đã tình địch tiết mục, nhìn nơi xa vậy xem học sinh một trận nhiệt huyết sôi trào.

Nhưng nghệ thuật học viện các nữ sinh lại đều ngây người, các nàng tại từ chốn vừa nổi giận ngay miệng, trước tiên xông lên, sau đó đem Liễu Vĩnh bảo vệ ở giữa, nhưng chuyện kết quả ngoài các nàng dự liệu của tất cả mọi người, một tên thấp tới nam tử, bị đối phương đánh tàn bạo, đồng thời kỳ quái nhất chính là từ chốn vừa mới bên cạnh vùng vậy nắm đấm, một bên nắm to.

Mắng to liền không thể miêu tả, nhưng mắng to người, cùng đánh người gọi là Liễu Vĩnh các nàng lại đã hiểu, cái này khiến tất cả nữ hài nhìn xem bị nện sưng mặt sưng mũi Suy Thần, lại nhìn xem bị chúng nữ vây quanh Liễu Vĩnh nghi hoặc; "Ngươi hội ma pháp?"

Đối với cái này Liễu Vĩnh đương nhiên lắc đầu.

"Vậy tại sao, ngươi gọi Liễu Vĩnh, hơn nữa là ngươi đào người ta góc tường, bị đánh lại là một người khác?" Nóng nảy nữ hài dương như hàm đầy mắt Tiểu Tinh Tinh ngạc nhiên đặt câu hỏi.

Đối mặt chúng nữ trong ánh mắt tràn đầy hiếu kỳ, Liễu Vĩnh lắc đầu; "Liễu Vĩnh là anh ta, chính là bị đánh cái kia. "

"Ý tứ chính là ngươi là thay ca của ngươi tại thổ lộ! ?" Dương như hàm kinh hi.

"Là! Nhưng làm phiền ngươi nhường một chút, anh ta sắp bị làm hỏng rồi. "

Liễu Vĩnh không phải không nghĩa khí không giúp Suy Thần, cũng không phải là không muốn đuổi theo nghệ khiết mai, mà là bị đồng đạo muốn bảo hộ nàng nữ hài vây quanh, thật sự là bước không ra thân thể, đồng thời hắn cũng cảm thấy mình dùng bây giờ cái thân phận này đuổi theo nghệ khiết mai không thích hợp, cho nên hắn do dự một chút, không có truy. Nhưng hắn không biết là, nếu như hắn truy đi ra ngoài, nghệ khiết mai có lẽ không biết đi vào cùng từ chốn vừa hôn lễ điện đường, bởi vì nghệ khiết mai hôm nay dao động.

Nghe được Liễu Vĩnh, dương như hàm chờ mấy cái nữ hài gương mặt đỏ lên, cấp tốc buông ra vây quanh ở Liễu Vĩnh cánh tay, thậm chí nóng lòng biểu hiện dương như hàm càng là vọt tới tuyến đầu, đối từ chốn vừa hô to; "Ai, ngươi đánh như thế nào người?"

Nói thật, các cô gái có một ngày, trời sinh tốt cái kia chính là bên người thân không cần đạo lý.

Còn bên kia, sở dĩ không có người can từ chốn vừa đánh Suy Thần, là bởi vì tất cả mọi người cảm thấy Liễu Vĩnh lần này chế tạo quá mức! Ngươi sao có thể làm lấy người ta bạn trai mặt đào góc tường đâu, loại sự tình này không nói cần tuyên cái nguyệt hắc phong cao ban đêm, tối thiểu nhất ngươi cũng hắn là tuyên cái bốn phía góc tối không người a! Cho nên tạm thời không có người ngăn lại từ chốn vừa hung ác.

Nhưng khi nghệ thuật học viện các cô gái tại dương như hàm dẫn đầu tiếp theo há mồm, lập tức những cái kia bị từ chốn vừa thu mua nghệ khiết mai các hảo hữu không muốn.

Chỉ gặp một tên đáng dấp bờ môi phong mỏng nữ hài lập tức phản bác dương như hàm, đạo; "Các ngươi chẳng lẽ không thấy sao, đối phương làm cái gì, đào góc tường, bên thứ ba chen chân, dạng này người, không bị đánh thế giới này còn có thiên lý, còn có đạo đức sao?"

"Chính là, chính là. . . Lớn lên cái dạng này, còn dám đào chân tường, thật sự là không biết liêm sỉ!" Có người phụ họa.

"Vị đại tỷ này, người cái này nói không đúng, nam chưa lập gia đình, nữ chưa gả, trông thấy thích liền truy, cái gì gọi là bên thứ ba chen chân, bên thứ ba chen chân, cái kia là cưới phía sau hửn Liễu Vĩnh nhiều nhất xem như cái lên ào ào giá hàng tội!" Liễu Phiêu Phiêu lớn con mắt đảo một vòng, trực tiếp phân bác phong mỏng bờ môi nữ hài.

"Chính là, chính là, lên ào ào giá hàng, còn hội dẫn đến giá cả dâng lên, các người còn hửn là cảm kích chúng ta Liễu Vĩnh đâu?" Cứ việc Suy Thần đáng về buồn nôn, nhưng xem ở Liễu Vĩnh trên mặt mũi, nghệ thuật học viện các cô gái, liền tạm thời coi hửn là thành người một nhà.

"Các người, vô si!"

Nghê khiết mai hảo hữu, thế nào lại là những này nghệ thuật bệnh viện trường học nữ hài đối thủ, nên biết đạo người ta thế nhưng là thường xuyên luyện lời kịch, ca hát, mấy câu liền đem các nàng phân bác á khẩu không trả lời được.

Lúc này Liễu Vĩnh cũng đã nhanh chân tiến lên, một thanh liền nhắc lên từ chán vừa - kêu đạo; "Nếu như người muốn xả giận, ta có thể để cho người đánh cái được rồi, nhưng mời người đem nghệ khiết mai còn cho Liễu Vĩnh được không?"

Liễu Vĩnh là thật tại khản cầu, bởi vì hửn thật không biết đạo nghệ khiết mai hội không biết quay đầu, cứ việc biết dạng này thỉnh cầu chỉ hội đối về chế giễu, nhưng hửn không quan tâm.

"Ha ha, người cho rằng tình yêu là cái gì, bỏ qua, chính là bỏ qua, chỉ đồ thừa người làm sơ không hiểu trân quý, bây giờ người hối hận dị thường, đau đến không muốn sống, liền đến phá hử ta cùng nghệ khiết mai tình cảm, người không cảm thấy người tự tư sao, chẳng lẽ muốn cho ta qua người cuộc sống bây giờ a, không, vĩnh viễn không. " từ chán vừa rống to.

"Ba ba. . . . "

"Tốt. . . . "

Nghê khiết mai nữ đoàn, vỗ tay vỗ tay, thậm chí có mới vừa rồi bị nghệ thuật học viện nói không nói gì tức giận nữ sinh, nhìn về phía dương như hàm cùng Liễu Phiêu Phiêu lộ ra nhìn người còn nói như thế nào thần sắc. Mà không ít vây xem nam nữ người yêu thì phụ họa theo đuôi, dù sao bọn hửn cũng không muốn hảo hảo nhảy ra một cái Marvin mới cùng Liễu Vĩnh kiểu người như vậy, đến phá hử bọn hửn bình thường quan hệ yêu đương, thậm chí có nữ sinh lặng lẽ nắm vuốt nam sinh lỗ tai cảnh cáo đạo; "Nhìn thấy đi, nếu như người không đối ta tốt về sau người chính là cái kia Marvin mới cùng hửn ca hạ tràng!"

Thế là trong nháy mắt, cơ hồ tuyệt đại đa số nam nữ sinh, đều đối từ chán vừa biểu thị đồng ý, cũng đối Liễu Vĩnh cùng Suy Thần lộ ra chán ghét thần sắc.

Thậm chí nghệ thuật học viện các cô gái cũng không nói nữa, cứ việc các nàng ở trong lòng còn đứng ở Liễu Vĩnh bên này, nhưng đối phương vẫn đứng ở chính xác đạo nghĩa một phương, các nàng không thể nào phân bác, cũng không dám phân bác.

Cứ việc mặt ngoài tức giận, nói chuyện quang minh chính đại, nhưng từ chán vừa lại dùng ánh mắt vụng trộm quan sát người chung quanh phản ứng, phát hiện mình dùng một câu liền thắng được tất cả mọi người đồng tình cùng đồng ý, từ chán vừa đắc ý; "Tiểu tử cùng ta chơi, người còn non, ta muốn đem người triệt để bồi xấu, làm cho tất cả mọi người cảm thấy nghệ khiết mai không cùng ta mà cùng người là thiên địa không dung, ta nhìn người còn thế nào cùng ta cạnh tranh, xấu ma cà bông. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Khác thường Vương Linh Lợi

Đứng đạo đức chí cao điểm Từ Chấn cương, cuối cùng tại động đảo nghệ khiết mai nữ tính hảo hữu chen chúc dưới, giống như bảo vệ lãnh thổ của mình Vương Giả đồng dạng, mang theo cảnh cáo Liễu Vĩnh ánh mắt ngang nhiên mà đi.

Mà lưu lại Liễu Vĩnh cùng thụ thương Suy Thần, thì tại đám người ánh mắt khinh bỉ bên trong âm thầm đứng lên.

Liễu Vĩnh giờ phút này nội tâm hậm hực, ngoại trừ mình bởi vì thổ lộ bị cự tuyệt bên ngoài, cũng bởi vì Từ Chấn vừa, cùng đồng đảo người khác xem thường ánh mắt, thật sâu gai đau hửn.

Hửn chỉ là muốn truy hỏi thuộc về mình yêu, chẳng lẽ cũng bởi vì bây giờ đối phương bên người có rồi người, mình liền phải từ bỏ mình chân thực tình cảm sao? Chẳng lẽ mình thật sai lầm rồi sao?

"Tiểu tử, nếu như ngươi cảm thấy ngươi có thể cho nàng người khác không cho được hạnh phúc, như vậy ngươi liền dừng cảm đuổi theo, không cần để ý hội phạm tục ánh mắt. " mặt mũi bầm dập đến Suy Thần ở trong lòng an ủi Liễu Vĩnh.

Vịn Suy Thần rời đi Liễu Vĩnh yên lặng gật đầu, nhưng lại khi đi ngang qua đám người thời gian, bị người ngăn ở phía trước, hừ lạnh.

Cái này khiến Liễu Vĩnh yên lặng vịn Suy Thần quay người đường vòng, nhưng đối phương lại không buông tha, trực tiếp từng ngụm từng ngụm nước nôn tại Liễu Vĩnh trên thân, cũng mắng to; "Vô sỉ Marvin mới!"

Đối phương vũ nhục để Liễu Vĩnh trợn mắt trừng trừng, hấn làm một cái tình yêu kẻ thất bại, vốn là hạm hực, bây giờ thế mà còn nhận dạng này sỉ nhục, cái này khiến hấn như thế nào chịu được, liền phải phát tác, lại bị Suy Thần ngăn cản; "Không biết ta cảm thụ người khác, không đáng giá ta tức giận, ngươi chỉ có chứng minh chính ngươi chính xác, mới có thể rửa sạch ngươi sỉ nhục hôm nay!"

Suy Thần, để Liễu Vĩnh nắm chặt nắm đấm, lựa chọn yên lặng tiếp nhận. Đúng vậy, không biết đạo tình huống học sinh, đối với hấn tiến hành vũ nhục, coi như hấn huy quyền đem đối phương đập ngã, nhưng đối phương y nguyên cho là hấn chính xác, hấn chỉ có truy hồi nghề khiết mai, chứng minh hấn chính xác, mới có thể chân chính rửa sạch hôm nay vũ nhục.

"Phi "

"Phi . . . "

Gặp có người hướng Liễu Vĩnh nhỏ nước miếng, đối phương giận mà không dám nói gì, thế là không ít tự phụ chính nghĩa học sinh học theo, cũng bắt đầu hướng Liễu Vĩnh cùng Suy Thần nhỏ nước miếng. Bọn hấn đương nhiên biết Liễu Vĩnh khuất nhục, nhưng bọn hấn khinh thường lý giải, bọn hấn chỉ cần biết Liễu Vĩnh là cái đáng ghét bên thứ ba, là cái phá hư người khác hạnh phúc người vô sỉ là đủ rồi.

Những người này biểu hiện, để đồng tình Liễu Vĩnh đương như hàm nội tâm rất bất mãn, dù sao người ta đều đã tỏ lộ thất bại rồi, vì cái gì các ngươi còn muốn tiến hành vũ nhục, chẳng lẽ bởi vậy liền có thể chứng minh các ngươi là cái có đạo đức không biết liếc trộm mỹ nữ, không biết có đào nhà khác nữ thần suy nghĩ người sao? Muốn há miệng nói cái gì, lại bị đeo kính hậu trường quản lý đưa tay ngăn chặn, cũng cảnh cáo đạo; "Như hàm ngươi đừng vô ngớ ngẩn, đây là chúng nộ, không thể phạm. "

Cuối cùng không có người an ủi Liễu Vĩnh, cũng không có người thay bọn hấn nói chuyện, đương nhiên Liễu Vĩnh cũng không cần an ủi, bởi vì hấn nắm chặt lấy nắm đấm, nói với chính mình, đây là mình đã từng xin lỗi nghề khiết mai hấn là nhận trừng phạt, hấn nguyện ý nỗ lực, cũng hội nhớ kỹ giờ khắc này, nếu có một ngày truy hồi nghề khiết mai, hấn hội gấp bội đối nàng tốt bởi vì hấn không muốn đối phương lần nữa thương tâm, cũng không muốn mình lần nữa chịu nhục.

Yên tĩnh trên xe buýt, Liễu Vĩnh nhìn ngoài cửa sổ đến đêm sắc, lờ mờ âm trầm, nhưng hấn lại đối bên cạnh đến Suy Thần nói đạo; "Xin lỗi!"

Liễu Vĩnh đạo xin lỗi để Suy Thần sững sốt một chút đạo; "Làm sao đột nhiên nói đúng không lên?"

"Bởi vì sự ích kỷ của ta, để thân là Thần Tiên ngươi, nhận loại vũ nhục này, ta xin lỗi ngươi!" Liễu Vĩnh cảm thấy rất áy náy, mà điều này cũng làm cho hấn quyết định từ bỏ một chút do dự suy nghĩ, dùng chân thực mình thắng về nghề khiết mai.

Liễu Gia, đèn đuốc sáng trưng, ngồi ở phòng khách Vương Linh Lợi giờ phút này biểu hiện tâm tình long đong, nàng đem mình hôm nay cùng Liễu Vĩnh không thoải mái đều chảy nước mắt nói cho Thôi Phương, đương nhiên nàng cũng không phải là ngốc, mà là thông minh, bởi vì nàng có lựa chọn đối bông nhúc nhích tình cảnh lúc ấy, dạng này nghe vào Thôi Phương trong lỗ tai cùng Liễu Vĩnh nói lại đi ra cho cảm giác của nàng liền hội hoàn toàn khác biệt.

Vương Linh Lợi thậm chí tin tưởng, đi qua nàng sửa đổi, coi như Liễu Vĩnh đem nàng nói lại không có thể, cái gì tham tài, ái mộ hư vinh, cái gì hồ đồ không nói đạo lý, Thôi Phương đều hội thay nàng viên hồi đến.

Bởi vì này lúc Thôi Phương liền biểu hiện hết sức lý giải nàng, cũng đang một mực không ngừng an ủi nàng, không cần để ý!

Nguyên bản Vương Linh Lợi giải thích rõ ràng, liền có thể rời đi, nhưng nàng kiên trì chờ Liễu Vĩnh trở về tương hấn chính miệng đạo xin lỗi, cái này để lúc đầu trong lòng còn có một số đối nàng không thoải mái Thôi Phương rất là thụ dụng, dù sao vợ của mình còn không có qua cửa, nhưng lại hiểu được biết sai liền đổi, vẫn là để nàng hài lòng.

"Mẹ, mở cửa. "

Theo Liễu Vĩnh la lên thanh âm, Vương Linh Lợi lập tức nhu thuận cấp tại Thôi Phương trước đó đứng lên, đạo; "Bá mẫu, ta đi giúp Liễu Vĩnh mở cửa. "

Đưa mắt nhìn Vương Linh Lợi rất có ánh mắt hành vi, Thôi Phương cùng Liễu Khuê liếc nhau đều từ đối phương trong mắt thấy được hài lòng, cứ việc đối phương mua điện thoại di động giá cả, để thân là lão nhân bọn hấn hơi đau lòng, nhưng Liễu Vĩnh bây giờ có thể kiếm tiền, đồng thời hiện tại người tuổi trẻ ý nghĩ cùng bọn hấn cũng không giống, cho nên bọn hấn cũng không phải là không thể được tiếp nhận.

"A, ngươi làm sao tại cái này?"

Theo lớn cửa bị mở ra, Liễu Vĩnh kinh ngạc phát hiện, mở cửa lại là Vương Linh Lợi, cái này khiến hấn đại não có chút chập mạch.

Liều Vĩnh, để Vương Linh Lợi gương mặt đỏ lên, nhưng nàng vẫn là nhịn xuống buồn bực trong lòng, mở miệng đạo; "Ta. . . Là đến đạo xin lỗi!"

"Đạo xin lỗi, không cần thiết a!"

Liều Vĩnh cười cười khoát tay áo, tâm đạo; "Điện thoại ngươi cũng cầm đi, ngươi còn chạy tới làm gì, chẳng lẽ còn muốn ít đồ?"

Gặp Liều Vĩnh một bộ giống như cười mà không phải cười đáng vẻ, Vương Linh Lợi khẽ cắn môi, tâm đạo; "Ngươi cho rằng ngươi xem thấu ta sao? Nói cho ngươi, ngươi xem thường vua ta lắm rồi!" Nhưng mặt ngoài nàng lại là một bộ ủy khuất muốn khóc đáng vẻ, hút lấy cái mũi đạo; "Ta. . . Thật không biết, cái kia là mới chiều tiểu cô nương, ta chẳng qua là cảm thấy ngươi quá phận, lại cửa hàng bỏ lại ta không nói, còn đùa giỡn khác tiểu cô nương!"

Nói, nói, Vương Linh Lợi trong mắt to, lại có giọt nước mắt thoáng hiện, nhìn Liều Vĩnh một trận tròn mắt hốc mồm; "Cái này. . . Thật hay giả?"

Đứng không xa Thôi Phương, gặp Vương Linh Lợi đạo xin lỗi chân thành, mà con của mình lại âm dương quái khí, đem con gái người ta đều cho ép buộc nhanh khóc, lập tức nhanh chân đi đến, đối Liều Vĩnh bả vai chính là một bàn tay, đạo; "Ngươi đùa nhỏ này nói như thế nào lời nói đâu, người ta là nữ hài, ngươi lúc đầu nên để cho người ta điếm, kết quả người ta đều cùng ngươi đạo xin lỗi, hiểu lầm cũng giải trừ, ngươi đây là làm gì a, không buông tha!"

Gặp Thôi Phương hát đệm, Liều Vĩnh mở miệng đạo; "Mẹ, không phải, ngươi không biết đạo!" Liều Vĩnh coi là rất nhiều chuyện Thôi Phương không biết, liền muốn nói rõ một chút tình huống, tỷ như Vương Linh Lợi một chút tham tài, ái mộ hư vinh, cùng dã man.

"Ta không biết đạo cái gì a, ta cái gì đều biết. "

Nhưng Thôi Phương căn bản không có cho Liều Vĩnh nói tiếp, trực tiếp một câu liền đem Liều Vĩnh lời nói phá hỏng, cũng tiếp lấy mệnh lệnh đạo; "Cho người ta Ly Ly đạo xin lỗi!"

Lúc này, Vương Linh Lợi biết đến mình biểu hiện thời gian rồi, chỉ gặp nàng tranh thủ thời gian dùng sức hút hút cái mũi, giả trang ra một bộ ủy khuất, nhưng cũng khéo hiểu lòng người đáng vẻ, giữ chặt Thôi Phương thỉnh cầu đạo; "Bá mẫu, không cần, là lỗi của ta, là ta hiểu lầm Liều Vĩnh rồi, hẳn là ta đạo xin lỗi!"

Nguyên bản Thôi Phương cũng chính là như vậy nói chuyện, nhưng bị Vương Linh Lợi vừa nói như vậy, lập tức có chút xuống đài không được rồi, dù sao con gái người ta đều có thể đạo xin lỗi, ngươi một đại nam nhân thái độ không tốt, có cái gì không thể đạo xin lỗi, thế là đối Liều Vĩnh trừng mắt đạo; "Đạo xin lỗi. "

"Mẹ!"

Liều Vĩnh thấy thế nào, thế nào cảm giác Vương Linh Lợi đáng vẻ có chút làm ra vẻ, hướng chỉ hấn biết chỉ cần cùng nhau xin lỗi, liền xem như mình tha thứ Vương Linh Lợi, đó cùng nàng quan hệ liền lại trả lời nguyên điểm, điểm này, hẳn như thế khả năng nguyện ý.

"Muốn ta lặp lại lần nữa đúng không!" Thôi Phương dùng tay vừa đỡ trái tim, ám chỉ tại không xin lỗi mình coi như tức giận.

Thấy mình lão mụ xuất ra đòn sát thủ, sợ khí hết sức Thôi Phương Liều Vĩnh tranh thủ thời gian hướng Thôi Phương khoát tay; "Không dùng, không dùng, ta đạo xin lỗi!" Nói xong, Liều Vĩnh nhìn về phía Vương Linh Lợi thấy đối phương mặc dù miệng thảo luận lấy; "Không dùng. " nhưng lại không có một điểm không cần bộ dáng, Liều Vĩnh khí cái mũi không phải cái mũi, mắt không phải mắt, cứng rắn âm thanh kiên cường đạo; "Xin lỗi. "

"Không quan hệ, không quan hệ. " Vương Linh Lợi cuồng quát khoát tay, nhưng nội tâm lại trong bụng nở hoa; "Tiểu tử cùng ta chơi, ngươi còn non điểm!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 62: Vương Linh Lợi quá khứ

Liều Gia trên lầu, Suy Thần gian phòng bên trong Liều Vĩnh làm bộ có chút tức giận chỉ lầu hạ đối Suy Thần nói đạo; "Suy Thần, ngươi trông thấy đi, ngươi trông thấy đi, nàng quá âm hiểm, quá âm hiểm, cái này khiến ta làm sao bây giờ, nếu là bị nghệ khiết mai biết rồi còn phải rồi, không được, chúng ta phải nghĩ cái biện pháp, để nàng cách ta xa một chút!"

"Ái!"

Suy Thần đuổi ra một ngón tay, chỉ vào ngày, lung lay đạo; "Là ngươi nghĩ biện pháp, cùng ta không có đóng!" Nói xong Suy Thần chính là một bộ đuổi người, chuẩn bị nghỉ ngơi đáng về.

Cái này khiến Liễu Vĩnh buồn bực phản bác đạo; "Chúng ta là hợp tác đồng bạn, ngươi tổng không thể nhìn ta sầu não uất ức a!"

Đối với cái này, Suy Thần trả lời là; "Dựa theo các ngươi Nhân Gian thuyết pháp, chúng ta là quan hệ hợp tác, cũng chính là cái gọi là thương nghiệp quan hệ, cái gọi là tại thương nói thương, người chuyện tình cảm, ngươi vẫn là tự nghĩ biện pháp a!"

Nói xong, Suy Thần hết sức không nề mặt mũi bàn tay một cái, liền hóa xuất một trận gió nhẹ, đem Liễu Vĩnh đẩy ra ngoài cửa, sau đó ba một tiếng đóng cửa phòng, lưu lại trọn mắt hốc mồm ở ngoài cửa Liễu Vĩnh, nói thầm; "Đại tiên chính là đại tiên, để trợ giúp liên hội nhiều như vậy cao thâm lý luận!"

"Liễu Vĩnh!"

Dưới lầu trợ giúp xong Thôi Phương thu thập cái bàn Vương Linh Lợi muốn đi, Thôi Phương một phen giữ lại về sau, đương nhiên là lập tức hô con của mình đưa tiền Vương Linh Lợi.

Đối với cái này, Vương Linh Lợi biểu hiện hết sức khéo hiểu lòng người, trực tiếp hồi phục Thôi Phương đạo; "Không cần bá mẩu, Liễu Vĩnh bận bịu cả ngày rất mệt mỏi, cũng không muộn, mới mười giờ hơn, chính ta đi trở về đi là được rồi. "

Lời nói, mặc dù nói như vậy, nhưng Vương Linh Lợi lại một điểm muốn đi ý tứ cũng không có. Nói đùa, không chỉ có mười giờ hơn, bên ngoài không có đường đèn rất đen, cũng bởi vì thân bằng hảo hữu đều biết nâng đi cùng Liễu Vĩnh ước hội, bây giờ để chính nàng trở về, rất không mặt mũi.

Đương nhiên, muộn như vậy thời gian, Thôi Phương cũng không có khả năng để Vương Linh Lợi một cái tiểu cô nương mình đi, như thế nàng cũng có chút không hiểu nhân tình thế sự rồi.

Tiểu xảo màu đỏ Thượng Hải phượng hoàng bài xe chạy bằng điện, Liễu Vĩnh chậm rãi từ trong nhà đẩy ra, chuẩn bị đưa Vương Linh Lợi, lại gặp đến Thôi Phương lúc thì trắng mắt, Thôi Phương đem một cái túi giao cho Liễu Vĩnh, nói cho hắn biết; "Đem cái này cho Vương Linh Lợi. " cũng dùng ánh mắt nhắc nhở để Liễu Vĩnh đừng cười xe chết, đi đường đưa Vương Linh Lợi trở về, dạng này hai người có thể nhiều một chút gia tăng tình cảm thời gian, nhưng lại bị Liễu Vĩnh nhìn kỹ mà không thấy.

Cuối cùng, tại Liễu Vĩnh mang theo Vương Linh Lợi rồi đi về sau, Thôi Phương buồn bực đối Liễu Khuê nói đạo; "Ngươi nói Liễu Vĩnh đứa nhỏ này có phải hay không EQ quá thấp, ta cho hắn nháy mắt, hắn làm sao lại là không hiểu đâu!"

Đối với cái này, Liễu Khuê liếc mắt, đạo; "Ta nhìn a, là ngươi mù quan tâm. "

Liễu Khuê làm người từng trải, nhất là EQ không thấp người, hắn là có thể nhìn ra con trai mình tâm sự, cái kia chính là tâm không có ở Vương Linh Lợi trên thân, sợ dĩ không có nhắc nhở Thôi Phương, là bởi vì hắn trong lúc vô tình nhìn thấy Liễu Vĩnh đầu giường một trương thuộc về Liễu Vĩnh cùng nghề chiết mai chiếu phiến, cái này khiến hắn quyết định buông xuôi bỏ mặc Vương gia nha đầu ở trước mặt hắn đùa nghịch tâm máy, dù sao nghề nhà đã từng chế tạo sự tình, hắn là không tán đồng, đương nhiên những này phát hiện hắn không có cùng Thôi Phương nói, không phải đối phương hội gấp.

"Vương Linh Lợi, ta rất bội phục ngươi!"

Trên đường cười xe điện Liễu Vĩnh, tại ban sơ trầm mặc về sau, trào phúng mở miệng, Liễu Vĩnh rất không hài lòng Vương Linh Lợi cách làm, nhất là mua điện thoại di động thế mà mua năm bộ, mặc dù hắn Liễu Vĩnh hiện tại có chút tiền, nhưng nhưng cũng không phải dạng này hoa, hoàn toàn là đem hắn làm coi tiền như rác sao?

"Truy cầu hạnh phúc của mình, chẳng lẽ sai lầm rồi sao?"

Vương Linh Lợi không có làm ra vẻ cùng hừ già, để Liễu Vĩnh sững sốt, tiếp lấy hắn liền nghe đến Vương Linh Lợi thở dài một hơi, nhìn phía xa tối om một phiến ngày nói đạo; "Liễu Vĩnh, ngươi biết không? Khi còn bé ta có cái hảo bằng hữu, chúng ta thật rất tốt, chỉ ít ta cho rằng như vậy, nhưng có một ngày nàng ưa thích một cái tóc bạc thế mất đi, ngươi biết nàng là làm sao làm sao?"

Liễu Vĩnh không có hỏi, bởi vì hắn biết, này lúc không cần hắn hỏi, Vương Linh Lợi hội nói tiếp đi, chỉ nghe Vương Linh Lợi hít mũi một cái tiếp lấy đạo; "Nàng hỏi có phải hay không ta cảm? Ta đương nhiên không có cảm, nhưng nàng không tin, nàng nói nàng cảm lúc đi ra, ta xem đi xem lại, rất là ưa thích, nhất định là ta cảm!"

"Ngươi biết không? Liễu Vĩnh, ta đích xác hết sức ưa thích cái kia kẹp tóc, cái kia là Chu Đại Phúc, mặc dù là tặng phẩm, nhưng lại chế tạo rất tinh xảo, ta lúc đó cũng hoàn toàn chính xác trên đầu thế rồi lại thế. "

"Nhưng ta không có cảm, ta thật không có cảm? Nhưng không ai tin ta, không ai tin ta. " Vương Linh Lợi gào thét.

Khoảnh khắc phía sau Vương Linh Lợi bình phục một cái nổi lòng, nói tiếp đi đạo; "Tan học thời gian, nàng để nàng hai cái tỷ tỷ ngăn chặn ta, tại không người phòng học, đem ta cời sạch!"

Liễu Vĩnh trong nháy mắt cảm thấy phía sau lưng có ảm áp ướt át đồ vật xâm phạm lộ hắn phía sau lưng quần áo, cái này để trong lòng hắn run lên, có thể tưởng tượng được đến, một cái tiểu nữ hài lúc đó bị người lột sạch quần áo loại kia khuất nhục.

"Đem ta coi sạch, người biết ta ngay lúc đó khuất nhục sao, Liễu Vĩnh người biết không? Nhưng như thế vẫn chưa đủ, các nàng không tìm được, nhưng không bỏ qua, để cho ta đứng lên, hướng trên người của ta đánh, hỏi ta đến cùng giấu ở rồi cái kia!"

"Ngay lúc đó phòng học pha lê là mở, có một chỗ bị nam hài nghịch ngợm bề gãy, ta lúc đó, chịu đựng không nổi sụp đổ đi lên, muốn nhảy ra ngoài chứng minh trong sạch của mình. "

Vương Linh Lợi nói đến đây thời điểm, cứ việc Liễu Vĩnh biết đối phương an vị tại phía sau của mình, nhưng vẫn là không nhìn được run sợ, sau đó không tự chủ được duỗi ra một cái tay đỡ lấy Vương Linh Lợi cánh tay.

Liễu Vĩnh lơ đãng động tác để Vương Linh Lợi khẽ giật mình, sau đó nàng chậm rãi, tựa hồ sợ hãi sợ quá chạy mất Liễu Vĩnh đồng dạng, đem thân thể chậm rãi dán tại Liễu Vĩnh trên lưng, chảy nước mắt nói tiếp đi đạo; "Nếu như không phải lúc đương thời lão sư đi ngang qua, ta có lẽ liền thật nhảy xuống. "

Này lúc, Liễu Vĩnh cảm giác mình phía sau lưng bị ám áp nước đọng xâm nhuận địa phương càng ngày càng nhiều, cái này khiến hắn không thể không thả chậm cưỡi xe tốc độ, dùng cái kia đỡ lấy tay của đối phương, vô nhẹ Vương Linh Lợi cánh tay lấy đó an ủi.

"Ngày đó về sau, nàng từ trong nhà tìm được nàng quên rồi mang kẹp tóc, cũng cùng ta đạo rồi xin lỗi, nhưng ta thề, tương lai nhất định phải có tiền, coi như không có tiền, cũng nhất định phải gả người có tiền. Bởi vì ta biết lúc đó nàng vì cái gì hội đối ta như vậy hoài nghi cùng có can đảm như thế vũ nhục, chính là bởi vì trong nhà ta nghèo, cho nên Liễu Vĩnh, người có thể mắng ta thể lực, có thể mắng ta hư vinh, nhưng ta chỉ là muốn qua tốt muốn để người nhà của ta, con của ta, không muốn kinh lịch ta trải qua ác mộng!"

Nói xong, Vương Linh Lợi không tái phát một câu, nhưng Liễu Vĩnh nhưng từ phía sau lưng gián đoạn run rẩy biết được, đối phương bị thương. Cái này khiến Liễu Vĩnh trong lòng sinh ra vô hạn đồng tình, cũng sinh ra muốn bảo hộ đối phương dự vọng.

Cứ việc Liễu Vĩnh biết tại ưa thích nghề khiết mai bên ngoài, có ý nghĩ thế này hết sức không nên, nhưng hắn ngăn chặn không ở, bởi vì hắn nhớ tới đã từng mình, không có gặp phải Suy Thần trước mình, loại kia bất lực, loại kia bị người xem thường, loại kia muốn trở nên đẹp trai, biến có tiền vận vẹo tâm lý, kỳ thật cùng Vương Linh Lợi tâm tình sao mà giống nhau, đều là muốn thoát khỏi vận mệnh của mình, khác biệt chính là, mình hết sức may mắn gặp Suy Thần, không dùng lại vì tiền tài cúi mình khuất son, nhưng trên thế giới sao mà nhiều người không có vận khí của mình.

"Người còn khinh bỉ ta sao?"

Vương Linh Lợi vươn tay cánh tay ôm chặt lấy Liễu Vĩnh, dường như Liễu Vĩnh chính là tương lai của nàng, giấc mộng của nàng đồng dạng.

"Ài, Vương Linh Lợi ta thích có người!"

Liễu Vĩnh câu nói này nói xong, liền phát hiện đến Vương Linh Lợi thân thể cứng đờ, nhưng hắn vẫn là không có nói ra tuyệt tình, mà là nói tiếp đi đạo; "Ta cũng không biết đạo nàng hội không biết trở lại bên cạnh ta, nếu như có thể mà nói, ta hội hảo hảo kiếm tiền, sau đó cho người một phần có thể để cho người không lo sinh hoạt, sau đó người theo đuổi hạnh phúc của người, hảo hảo đàm một trận yêu đương, có thể chứ?"

Đây là Liễu Vĩnh ranh giới cuối cùng, hắn không muốn đùa bỡn tình cảm, hắn nói cho đối phương biết, trong lòng mình không có nàng Vương Linh Lợi vị trí, nhưng lại hội cho nàng một phần bảo hộ, đây là hắn duy nhất có thể làm rồi.

"Đây coi như là bọc của người nuôi sao?"

Nghe được đối phương có người trong lòng, Vương Linh Lợi rất là thất vọng, nhưng lại lập tức bị Liễu Vĩnh về sau lời nói kinh trụ, nàng không nghĩ tới kinh nghiệm của mình, để Liễu Vĩnh cho hắn một cái hứa hẹn, cứ việc rất nhiều người nói qua nam nhân hứa hẹn không đáng tin, nhưng cái này một cái chớp mắt nàng tin Liễu Vĩnh, bởi vì rõ ràng có thể quang minh chính đại theo như nhu cầu trao đổi, lại bị hắn cự tuyệt, nam nhân như vậy, còn có cái gì là không đáng người tin nhiệm đây này? Trong lòng của nàng đột nhiên có chút ghen ghét, ghen ghét cái kia nàng không quen biết bị Liễu Vĩnh lo lắng nữ hài, đối phương thế mà có được Liễu Vĩnh dạng này một cái đã có tiền lại si tâm nam nhân, là cỡ nào để cho người ta hâm mộ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Thổ hào

Vương trang, ở vào ngư dân thôn năm sáu dặm vị trí, chừng ba mươi gia đình đáng vẽ, đồng thời toàn thôn hầu hữu nhà lầu, nếu như có, có lẽ chính là Liễu Vĩnh Nhị cữu mẹ nó nhà mẹ đẻ tại cái thôn này đóng một chỗ nhà lầu.

Mười điểm nhiều thời giờ, nơi này một phiên lò mò, trên đường ngoại trừ không lúc đập ra để Vương Linh Lợi phát ra kinh khiếu chó âm thanh, liền rút cuộc không có cái khác động tĩnh. Hai người cứ như vậy không lời hành tẩu tại có chút gập ghềnh trên đường, thẳng đến xe điện căn cứ Vương Linh Lợi chỉ điểm, dừng ở một nhà, dùng nhánh cây cắm xuất hàng rào tường viện bên ngoài.

Theo xe điện dừng lại, Vương Linh Lợi đối trong nội viện sáng đèn la lên. Chỉ tiếng thứ nhất phát ra, xuyên thấu qua hàng rào khe hở, Liễu Vĩnh liền gặp được mặt chính chính tề tề một nhà ba người, từ trong phòng bước nhanh đi ra.

Đây coi là lần đầu tiên đến nhà sao, Liễu Vĩnh thoáng có chút xấu hổ, nhớ tới mẫu thân đưa cho mình cái túi, Liễu Vĩnh khóc miệng lộ ra ý cười, sau đó mở miệng khách khí đối vương phụ vương mẹ chào hỏi đạo; "Thức thức, a di."

"Ân, tốt!"

Vương cha tranh thủ thời gian gạt đầu, thậm chí móc ra một bao Hoàng Sơn, rút ra một cây muốn đưa cho Liễu Vĩnh. Mà Vương Mẫu thì hơi có chút trách cứ Vương Linh Lợi đạo; "Người nhìn, đã trẻ thế như vậy còn để Tiểu Vĩnh đưa tới, Lỵ Lỵ, người gọi điện thoại ta và cha người đi đón người không được sao."

Vương phụ vương mẹ tại biết Liễu Vĩnh bản sự về sau, thái độ cái kia là không tự chủ được hạ thấp rồi rất nhiều, bởi vì bọn hắn cảm thấy mình có thể hay không tương vương lệ nhà đồng dạng đắp lên nhà lâu, liền toàn bộ nhờ cái này con rể.

Ngược lại là Vương Cường một mặt khó chịu nhìn một chút Liễu Vĩnh, sau đó đối Vương Linh Lợi nhỏ giọng nói đạo; "Lần thứ nhất ra ngoài liền lừa người mượn như vậy trở về, là người tốt lành gì rồi!"

Vương Cường làm Vương Linh Lợi đệ đệ, nhất là làm một cái nam nhân, đối với để trong gia đình một nữ nhân ra ngoài dựa vào nhan sắc đến vì hắn đổi lấy điều kiện tốt, là hết sức không thoải mái, nhất là đối phương còn đem tỷ tỷ của mình lừa gạt mượn như vậy trở về, thật sự là quá phận rồi.

Vương Cường, bị bao quát Vương Linh Lợi ở bên trong tất cả Vương gia nhân bạch nhãn, mà Liễu Vĩnh càng là lúng túng nói đạo; "Kỳ thật, đi mượn đương cũng không có rất trẻ trở về, ily. . . Lỵ Lỵ 'Lần thứ nhất dạng này gọi Vương Linh Lợi, Liễu Vĩnh có chút không thích ứng, nhưng vì để cho Vương gia nhân an tâm, hắn vẫn là kiên trì gọi đạo' không phải phải ở nhà ăn cơm về sau giúp ta mẹ rửa chén, cho nên mới mượn như vậy."

Liễu Vĩnh lời này kể xong, rõ ràng cũng cảm giác được vương phụ vương mẹ thờ dài một hơi thần sắc, cái này cũng khó trách Nhị lão thờ phào, nên biết đạo bây giờ Vương Linh Lợi còn không có cùng Liễu Vĩnh đính hôn đâu, vạn nhất nếu là nào ra chưa kết hôn mà có con sự tình, vậy hắn Vương gia mặt coi như mất hết. Bây giờ nghe được là tại Liễu Vĩnh nhà ăn cơm, cũng tại sau khi cơm nước xong, trợ giúp Thôi Phương rửa chén mới trở về mượn như vậy, cái này khiến bọn hắn triệt để yên tâm, cùng lúc đối Liễu Vĩnh khoát tay đạo; "Hắn là, hắn là, nữ hài nên làm nhiều làm việc nhà."

Sau đó vương cha vỗ đầu; "Người nhìn ta hơn hồ đồ, tranh thủ thời gian Tiểu Vĩnh trong phòng ngồi, để a di cho người rót chén trà."

Tốt công, không đi vào cũng không thích hợp, Liễu Vĩnh liền rút ra xe trong rổ Thôi Phương trước khi đi lúc đưa cho hắn cái túi, sau đó đưa cho Vương Mẫu nói đạo; "A di đây là cha ta từ dặm mang về thịt bò, mẹ ta để mang đến cho người cùng thức thức nếm thử."

"Ai nha, không muốn không muốn, giữ lại cho người cha mẹ ăn đi!" Vương cha khách khí.

Vương Mẫu nhận lấy một ước lượng, tâm đạo; "Ngoan ngoan ghé góm, ít nhất có năm sáu cân, thịt bò chín giá thị trường cũng phải cần hơn bốn mươi một cân, cái này một khối lớn cận ba trăm khối, còn thật là hào phóng!"

Theo tiện thể đồ vật giá trị, vương phụ vương mẹ vui vẻ ra mặt, cuối cùng Liễu Vĩnh ngồi khoảnh khắc, uống một ly trà, rồi đi.

Theo Liễu Vĩnh rời đi, Vương Cường bắt âm bắt dương nói đạo; "Cha mẹ, liền một khối thịt bò liền đem các người đón mua, vậy ta tỷ cũng quá tiện nghi!"

"Người đưa nhỏ này làm sao nói đâu?" Vương Mẫu không cao hứng rồi. Vương cha càng là lạnh lên mặt; "Người biết cái gì, cái này còn không có đính hôn liền thứ này, về sau còn có thể so sánh cái này kém!"

"Tỷ, người biết ta không phải ý tứ này, người cảm thấy đáng giá sao?" Vương Cường nhìn về phía có chút suy nghĩ xuất thần Vương Linh Lợi.

Đối với cái này, Vương Linh Lợi trực tiếp móc ra một con chiếc hộp màu trắng ném cho Vương Cường.

"Cái gì, oa, iphone 7, tỷ ở đâu ra?" Vương Cường ngạc nhiên.

"Cái gì?" Vương phụ vương mẹ nhìn qua.

"Chẳng phải một chiếc điện thoại sao?" Vương Mẫu thấy rõ về sau không thêm để ý nói đạo.

"Cái gì chẳng phải một chiếc điện thoại sao? 128G 7,699 nguyên!" Vương Cường nhận lấy tranh thủ thời gian mở hộp ra, trái xem phải xem, rất là ưa thích.

"Cái gì, mắc như vậy!" Vương Mẫu kinh ngạc; "Cái này, cái này, Lỵ Lỵ người ở đâu ra?"

"Liều Vĩnh mua!" Vương Linh Lợi có chút không muốn nói chuyện nhiều, trực tiếp quay người trở về gian phòng của mình.

Cứ việc có chỗ suy đoán, nhưng thật biết về sau, vương phụ vương mẹ vẫn là rung động: "Má ơi, hơn bảy ngàn liền mua một chiếc điện thoại, đúng là điên rồi!" Nên biết đạo nhà các nàng một năm chi tiêu cũng liền hai ba vạn, hơn bảy ngàn khái niệm gì, một phần ba gia đình chi tiêu cứ như vậy không có, liền mua như thế lớn cỡ bàn tay một chút đồ vật, thật sự là không biết sinh hoạt.

Nhưng sau đó bọn hắn kích động, bởi vì Liều Vĩnh thế mà hào phóng như vậy, có thể thấy được tương lai không biết bạc đãi Vương Linh Lợi, không biết bạc đãi Vương Linh Lợi chẳng lẽ còn hội bạc đãi bọn hắn, nhất là đối phương còn rất là khách khí, một chút cũng không có kẻ có tiền kiêu căng, để bọn hắn rất là hài lòng.

Tại vương phụ vương mẹ kích động ngay miệng, Vương Cường phát hiện Vương Linh Lợi không đứng thần sắc, hắn ôm điện thoại chạy tiến Vương Linh Lợi gian phòng, mở miệng liền nói đạo: "Tỷ tỷ có phải hay không cái kia họ Liều khi dễ người rồi, nếu là khi dễ người rồi, ta tìm người cho người tìm trở về, không chỉ là có chút tiền sao, chúng ta không có thêm, nói đem mới vừa rồi còn quý trọng di thườngiphone 7, trực tiếp nhét vào Vương Linh Lợi trên giường.

Vương Cường biểu hiện, để Vương Linh Lợi giật mình, sau đó đứng lên ôm Vương Cường khóc, này lúc nàng mới phát giác bình thời hết ăn lại nằm đệ đệ là nam nhân như vậy.

"Tỷ, không khóc, tỷ, không khóc, tỷ làm sao vậy, có phải hay không tên vương bát đản kia khi dễ người!" Vương Cường hoảng hốt, ôm Vương Linh Lợi chính là một trận đập an ủi, cùng lúc đối tượng mạo Anh Tuấn Liều Vĩnh nghiêng răng nghiêng lợi, thậm chí liên xưng hô cũng thay đổi.

Vương Linh Lợi đương nhiên không biết cùng Vương Cường nói mình gặp một cái nàng không nhất định đạt được một cái nam nhân tốt, nàng chỉ là có chút ủy khuất, nhưng ở chảy nước mắt phát tiết khoảnh khắc về sau, nàng hai tay xẹt qua nước mắt, đẩy ra Vương Cường nói đạo: "Lúc đầu ta có thể cảm về bốn bộiphone 7, nhà chúng ta một người một bộ, nhưng ta làm chuyện sai lầm, kết quả thật sự là bồi thường bán mỹ nữ lại gây Bình. "

Nghe xong bồi thường Vương Linh Lợi, Vương Cường lại rất gấp gáp, mặc dù biết Vương Linh Lợi tránh không được lấy chồng, nhưng duyên tỷ tình tiết vẫn là dễ lòng dạ nhỏ mọn của hắn hơi thất lạc, nhưng ở nghe xong Vương Linh Lợi một ngày kinh lịch về sau, Vương Cường trực tiếp cầm lấy mới vừa rồi còn xua đuổi như rác týiphone 7 thẳng tắp đi rồi, cũng để lại một câu nói: "Tỷ, Liều Vĩnh gặp người cũng được rồi hắn bị thảm!"

Liều Gia, tại Liều Vĩnh sau khi trở về, Thôi Phuong trực tiếp đưa cho Liều Vĩnh một bộ màu đeniphone 7, cái này khiến Liều Vĩnh ngạc nhiên, quay đầu hắn thế mà nhìn thấy phòng khách khay trà bằng thủy tinh bên trên còn có hai bộ phận hắn là kim sắc cùng màu bạciphone 7, cái này khiến Liều Vĩnh đại não trong nháy mắt tràn ngập dấu chấm hỏi: "Đây không phải Vương Linh Lợi mua sao, làm sao tại cái này?"

Cuối cùng đang từ Thôi Phuong miệng nơi biết được, đây là Vương Linh Lợi dùng Liều Vĩnh tiền cho bọn hắn một nhà ba miệng mua, Liều Vĩnh ngây dại, hắn cảm thấy mình có chút không hiểu Vương Linh Lợi rồi, không biết đạo đối phương đến cùng cái kia một đoạn là thật, cái kia một đoạn là giả?

Nhưng có một chút Liều Vĩnh có thể xác định, tại trên xe, cái kia một đoạn Vương Linh Lợi trải qua nói là chân thật, cứ việc Liều Vĩnh nhìn không thấy đối phương biểu lộ, nhưng hắn lại có thể nghe được tình cảm, đây là Liều Vĩnh năm năm không cùng nữ hài tiếp xúc, dùng tất cả mọi người hoặc trực tiếp hoặc mật mờ đối với hắn xem thường ở bên trong lấy được cảm giác, không biết sai.

Vỗ vỗ đầu, Liều Vĩnh biết mình ngày mai cần cho Vương Linh Lợi mua một bộ hoa hồng kimiphone 7, bởi vì đối phương cái kia bộ nện hắn ném tẩn, nàng lấy đi hắn là cho nàng đệ.

Cứ việc biết làm như vậy hội để tình cảm của hai người càng thêm phức tạp, nhưng nói ra hứa hẹn, là nam nhân liền phải đi thực hiện, cái này khiến Liều Vĩnh nhớ tới Vương Linh Lợi câu kia để hắn ngu ngơ, "Người đây là bảo dưỡng ta sao?" Ta cái này giống như chính là bảo dưỡng!"Liều Vĩnh có chút dờ khóc dờ cười.

Ngày kế tiếp, lần nữa trở lại ngày hôm qua nhà Apple chuyên bán, nhân viên phục vụ một cái chớp mắt liền nhận ra Liều Vĩnh, không cần chào hỏi, ngày hôm qua tên kia tô nhân ảnh nữ tiêu thụ, lập tức cho Liều Vĩnh bùng tới một ly trà, sau đó cửa hàng trưởng bày ra ngọc cang là tự mình nghênh xuất, cũng khách khí đạo: "Không biết, có gì cần trợ giúp người!"

Đang nghe Liều Vĩnh nếu lại muốn một mực hoa hồng kiniphone 7 về sau, bày ra ngọc một trận sợ run, tâm đạo: "Người này, có tiền cũng không phải như vậy hoa a, trước sau đều mua lục bộ rồi. " khi biết được là bởi vì cùng ngày hôm qua cái mua điện thoại di động cô gái xinh đẹp sinh khí, bị đối phương nện hắn rút bẻ hoa hồng kim điện thoại, hiện tại hắn nhưng thật ra là tại đền bù về sau, tất cả cửa hàng buôn bán nhân viên, nhìn về phía Liều Vĩnh đều lộ ra ý vị thâm trường thần sắc, tâm đạo: "Trách không được, ai bảo người hôm qua truy cô gái khác tới!" Cùng lúc cảm thán: "Có tiền chính là tùy hứng, không có việc gì vạn thanh khối điện thoại té chơi, thật là khiến người ta hâm mộ!"

Liều Vĩnh không biết mình trong lúc vô tình một lần mua điện thoại di động, thế mà bị người định vị vì thổ hào, nếu như biết đoán chừng hội dờ khóc dờ cười.

Chương 64: Heo đồng đội

Vì yêu bên trong, tự tay thu đến Liễu Vĩnh lễ vật Vương Linh Lợi kính hi dĩ thưởng.

Kỳ thật Vương Linh Lợi sớm đã từ tối hôm qua thất lạc bên trong đi ra ngoài, cũng khuyên bảo mình, muốn hạnh phúc, liền cần mình cố gắng, đừng nói Liễu Vĩnh trong lòng chỉ có một cái ý trung nhân, liền xem như có rất nhiều, lại có quan hệ gì!

Trên mạng không phải có rất nhiều dốt lòng cổ sự sao, bất động sản ông trùm nào đó khoa Vương lão bản bỏ nhà vứt bỏ nghiệp độc yêu mỹ nhân, nói trắng ra là còn không phải bị mỹ nhân tiểu tam dụ hoặc. Mà rất nhiều nữ danh nhân, nữ minh tinh, đã kết hôn, thậm chí từng có hài tử, còn không phải y nguyên bị cường thế tiểu tam không ngừng Thượng vị, dẫn đến chủ phụ vị trí đổi chủ.

Không nói những này, coi như Kim Dung Kim đại hiệp dưới ngòi bút mỹ nhân Chu Chi Nhược, cùng Trương Vô Kỵ gọi là một cái thanh mai trúc mã đi, cuối cùng còn không phải bị phiên bang nữ tử Mẫn Mẫn Dartmoor cường thế Thượng vị, đây chính là cách lễ giáo, cách nước * nhà hận, Mẫn Mẫn Dartmoor đều hạ phải đi miệng! Có thể thấy được không có chia rẽ không được tình lữ, chỉ có không cố gắng tiểu tam, Vương Linh Lợi đương nhiên không biết không cố gắng, thậm chí hết sức cố gắng.

Huống chi bây giờ Liễu Vĩnh thế mà rất phối hợp đưa cho nàng một bộ điện thoại, đây càng là để nàng kiên định ý nghĩ của mình, bởi vì đây chính là chiến quả, nên biết đạo trước đó đôi phương thế nhưng là liên cảnh đều không muốn để ý đến nàng.

"Lão bối tiểu tam nói quả nhiên không sai, đáng thương nam nhân, không biết để nữ nhân cả một đời đồng tình, nữ nhân cuối cùng hội rồi đi. Nhưng nữ nhân rất đáng thương, lại hội làm cho nam nhân sinh ra cả một đời a hộ thương hại!"

Vương Linh Lợi ôm điện thoại, cảm thấy mình tối hôm qua cái kia ra xe bên trên khóc lóc kể lể, diễn thật sự là quá đặc sắc, bây giờ nghĩ đến đều âm thầm bội phục mình, nhất là cuối cùng bị buộc nhảy lầu cái kia cấp, làm cho cả kịch bản bị trắng trình độ, đạt được rồi tốt nhất thể hiện, quả nhiên dùng cái này thắng được Liễu Vĩnh thương hại.

Nếu như Liễu Vĩnh biết nàng cuối cùng cái kia cấp là bịa đặt, bởi vì lúc đó trăng cảnh vị trí là ở trường học lầu một một gian phòng học, mặc nàng như thế nào nhảy cũng không có bất kỳ nguy hiểm nào, không biết đạo hội là biểu tình gì.

Đương nhiên, cái này cũng chưa tính cái gì, nếu như Liễu Vĩnh biết tối hôm qua nàng động tình tự thuật, đều là căn cứ đệ đệ của nàng Vương Cường tự mình kinh lịch cải biên, không biết đạo hội không biết tức giận nhảy dựng lên, kêu to: "Nữ nhân đều là lừa đảo!" .

Nội tâm đắc ý, Vương Linh Lợi mặt ngoài, lại chợt lóe con mắt, lăn ra mấy giọt làm bộ cảm động nước mắt, để Liễu Vĩnh luống cuống tay chân an ủi một phen về sau, mới làm bộ trầm tư khoanh khắc về sau nói đạo: "Liễu Vĩnh, ta đi học bằng lái a!"

"A, người đi học a!" Liễu Vĩnh cũng không ngần đầu lên nhìn xem Lý Như Phượng làm xuất các hạng tân y bệnh viện dự toán kế hoạch.

"Người liền không hỏi xem ta học bằng lái làm gì?"

Vương Linh Lợi hai mắt vụt sáng lên một mặt mong đợi nhìn xem Liễu Vĩnh. Nàng nghĩ kỹ, chỉ cần Liễu Vĩnh ngần đầu hỏi: "A, làm gì?" Nàng liền trực tiếp trả lời: "Chờ học tốt được, mua chiếc xe, mỗi ngày đưa đón người!" Dạng này Liễu Vĩnh nhất định hội trong nhảy mắt cảm động.

Đến lúc đó, còn không tin người không ngoan ngoãn bên trên cô nương ta tặc giường, a, không, thuyền hải tặc. Đến lúc đó, cái gì thể tín dụng, thể ngân hàng, đều muốn hết thấy giao tới, hắc hắc. . . Vương Linh Lợi nghĩ rất xa.

"Nhàn rồi nhàn chán sao?"

Liễu Vĩnh tự cho là hài hước, nói ra một câu để Vương Linh Lợi kém chút học mấu, đương nhiên cái này cũng chưa hết, này lúc Vương Linh Lợi hoàn toàn có thể khê đảo mình xinh đẹp bạch nhãn, sau đó nũng nịu đạo: "Không phải, ta là muốn học tốt bằng lái, sau đó có thể lái xe đưa đón người vừa đi vừa về!" Dạng này, vẫn là một bộ cảm động trăng cảnh mở màn.

Cứ việc kịch tập có chếch đi, nhưng Vương Linh Lợi tin tưởng, chỉ cần thân là nữ chính nàng diễn kỹ thật tốt phản ứng rất nhanh, đồng dạng có thể cùng gấu đồng đội Liễu Vĩnh diễn dịch xuất một màn xinh đẹp tình yêu cổ sự, nhưng Vương Linh Lợi đánh giá cao Liễu Vĩnh cái này diễn kịch đôi thủ diễn kỹ, bởi vì năm năm không cùng nữ hải bình thường tiếp xúc Liễu Vĩnh, EQ đơn giản không phải dùng nát có thể hình dung, nếu như nhất định phải Đánh Giá một cái Liễu Vĩnh EQ, như vậy chỉ có một chữ thích hợp hẳn, cái kia chính là nện, cái gì nện, đập phá quán nện.

Chỉ gặp Liễu Vĩnh tại phối hợp sau khi nói xong 'Hắc hắc' cười ngây ngô hai lần, sau đó đại thủ bãi xuống đối Vương Linh Lợi đạo: "Vương Linh Lợi người đi báo danh đi, thuận tiện cho ta cũng báo một cái, ta ngày này ngày qua về ngôi xe cũng không tiện, là cần cái bằng lái!"

Kỳ thật trước đó Liễu Vĩnh liền nghĩ qua muốn đi thi cái bằng lái, làm sao một mực bề bộn nhiều việc, cuối cùng hẳn không thể không đem kế hoạch này đẩy lên một năm về sau, bởi vì một năm về sau, Suy Thần phải chăng hoàn thành nhiệm vụ đều hội hết thấy đều kết thúc, đến lúc đó mình mặc kệ là thành công hay là thất bại hẳn là đều hội không có việc một chút, nhưng bây giờ vừa Vương Linh Lợi muốn đi học, vì cái gì không thuận tiện để Vương Linh Lợi giúp mình báo một cái đầu?

Liều Vĩnh lời nói xong, Vương Linh Lợi xem như tức điên rồi cái mũi, còn có so sánh đây càng để cho người ta buồn bực sao, lời kịch, tràng cảnh, vương linh lâm đều chuẩn bị xong, kết quả sinh sinh bị Liều Vĩnh cái này đầu đất ngăn chặn.

Loại cảm giác này giống như mới vừa rồi cùng tự đắc đẳng vân giá vũ coi là hết thấy đều nắm trong tay, sau đó liền bị người một cước từ cao vạn trượng không đá xuống, để người trên không chạm trời, tung tung, loại cảm giác này đơn giản để nội tâm của người trống rỗng khó mà hình dung. Cái này khiến Vương Linh Lợi rất muốn gỡ ra Liều Vĩnh đầu óc nhìn xem cái này đầu óc đến cùng là thế nào lớn lên, làm sao lại cùng người bình thường tư duy không giống chứ?

Bất quá còn tốt, Vương Linh Lợi cấp tốc điều chỉnh tâm tính, sau đó ung dung nhìn xem Liều Vĩnh. Thẳng đến đem Liều Vĩnh nhìn bùng tình đại ngộ, từ trong túi móc ra một trương thẻ, đưa cho Vương Linh Lợi, cũng nói đạo; "Đây là ta thẻ tín dụng, có thể tiêu hao năm vạn, người cầm, chỉ cần không tiêu hao, tiền ta hội còn. " mới tính xong.

"Đây coi như là chính quy phụ nhân rồi!" Tại Vương Linh Lợi vui sướng sau khi đi, rốt cục chen vào lời nói Lý Như Phượng trêu chọc.

"Không phải, chỉ là bạn tốt quan hệ!" Liều Vĩnh uốn nắn rồi Lý Như Phượng lời nói.

"Cất, hảo bằng hữu, hảo bằng hữu hội cho nhiều tiền như vậy, hôm qua không trả một bộ thoát khỏi đối phương hân hoan sao, làm sao hôm nay lại là đưa điện thoại, lại là đưa thẻ, chẳng lẽ qua một đêm, người lại đổi ý rồi, vẫn là đột nhiên bị uy hiếp, có nhược điểm rơi vào rồi trong tay đối phương?" Lý Như Phượng lúc nói lời này, hai mắt tỏa ánh sáng, bất quá chỉ tâm hừng hực thiêu đốt, thậm chí âm thầm suy đoán Vương Linh Lợi có phải hay không đập rồi Liều Vĩnh ảnh nude.

Nhìn Lý Như Phượng thần sắc, Liều Vĩnh biết chỉ cần mình mở miệng, tại Vương Linh Lợi sự tình bên trên, sẽ chỉ ở trong lòng đối phương càng tỏ càng đen, cuối cùng hẳn không thể không mặt nghiêm, đưa tay chỉ trước mặt vừa rồi Vương Linh Lợi ngồi qua cái ghế đạo; "Ngồi xuống, ta và người nói một chút, chúng ta đầu tiên cần dẫn vào một chút nhập khẩu thiết bị. "

Gặp Liều Vĩnh đổi chủ đề, Lý Như Phượng một mặt xóa xóa, bất quá vẫn là rất nhanh điều chỉnh tâm tính, chăm chú nghe Liều Vĩnh đề nghị, dù sao vì yêu sự nghiệp, mới là các nàng quan trọng nhất.

Gặp thành công đòi đi Lý Như Phượng lực chú ý, Liều Vĩnh nhẹ nhàng thờ ra, sau đó tiếp lấy đạo; "Chúng ta cần đưa vào có chút quốc tế tiền tiến thiết bị, những thiết bị này bao quát quang tử non da máy, bộ mặt rút son máy, mài xương máy chờ một hệ liệt cao mới chỉnh dung máy móc. "

Liều Vĩnh nói lên đưa vào những này máy móc, để Vương Linh Lợi cảm thấy có chút không thể lý giải, dù sao bọn hắn 'Vi yêu' đi là Trung y mỹ dung, ngày xưa đều là gặp Suy Thần uốn nắn về sau kết quả, so sánh những này Tây y giải phẫu lâm xuất thành quả, còn hoàn mỹ hơn cùng không thiếu sót, hoàn toàn để Lý Như Phượng từ trong lòng bắt đầu chán ghét mà vứt bỏ phương tây bổ sung cùng rèn luyện kỹ thuật, bây giờ bọn hắn bệnh viện lại để cho nhập khẩu những thiết bị này, rất là để Lý Như Phượng mâu thuẫn.

Huống chi, loại này chỉnh dung máy móc trên cơ bản đều là toàn nhập khẩu giá cả cũng hơi đắt, càng không có nhân viên chuyên nghiệp đến thao tác, cái này khiến nàng cảm thấy tựa hồ không có tất yếu.

Đối với cái này, Liều Vĩnh sớm có một phen lý do thoái thác; "Cái gọi là, không có so sánh, liền không có giá cả ưu thế, chờ bọn hắn 'Vi yêu' bệnh viện lớn ra sau khi thức dậy, hoàn toàn có thể lại trường Suy Thần uốn nắn dung nhan giá cả, mà không có tiền hoặc là tiền ít khách hàng hoàn toàn có thể đề cử để bọn hắn dùng truyền thống lấp mài liệu pháp. "

Liều Vĩnh những lời này kể xong, xem như cho Lý Như Phượng giải rồi nghi ngờ, cái này khiến chăm chú tự định giá khoảnh khắc Lý Như Phượng đối Liều Vĩnh bắt đầu bội phục, cảm thấy đối phương được đủ âm hiểm, dạng này vừa so sánh phía dưới, một chút có tiền còn không vót đến nhọn cả đầu muốn bọn hắn bệnh viện đẩy ra Trung y uốn nắn, tiền này, còn không phải tùy theo ào ào đến.

Cái này khiến nàng một mực lo lắng, sợ mang theo chủ nghĩa lý tưởng Liều Vĩnh, hội bởi vì vì lý tưởng của mình mà miễn phí trị liệu kéo đổ vì yêu lo lắng, hoàn toàn biến mất.

Kỳ thật chỉ có Liều Vĩnh cùng Suy Thần biết tại sao muốn làm như thế, bởi vì Suy Thần nhất định xoay chuyển trời đất tòa án, đến lúc đó lớn như vậy bệnh viện không có một điểm có thể tiếp đãi khách hàng năng lực, làm sao có thể sinh tồn xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Đổi ý

"Cái gì, người nói đùa cái gì?"

Ngay tại Lý Như Phụng cùng Liễu Vinh xác định ra một chút nhập khẩu chỉnh dụng cụ đưa vào công việc về sau, một chiếc điện thoại, để Lý Như Phụng trong nháy mắt đứng lên, sau đó nàng tức giận kềm chút ngã điện thoại; "Làm ăn chưa thấy qua người như thế không thủ tín dùng, trách không được sinh ý hội làm nên!"

Nhưng mặc cho bằng Lý Như Phụng tức giận phát ra mắng to, đối phương cũng không chút do dự cúp điện thoại.

Liễu Vinh ra hiệu Lý Như Phụng bớt giận, khi biết là nam tử bệnh viện không nguyên ý lại đem phòng ở chuyển nhượng cho 'Vị yêu' về sau, Liễu Vinh nhủ mảy, sau đó hân lập tức để Lý Như Phụng liên hệ mặt khác mấy nhà trước đó liên lạc qua trang tử.

Khi nhìn đến Lý Như Phụng từng cái đánh tới, đối phương hoặc không tiếp, hoặc các loại từ chối cục diện về sau, Liễu Vinh biết Từ Chấn vừa trả thù lại tới, đồng thời lần này so với lần trước tới muốn mãnh liệt hơn.

Khai Dương, duyên mộng hội chỗ, cấp cao trong phòng chung xa hoa truy lạc, dưới ánh đèn lờ mờ Từ Chấn vừa tay trái tay phải các ôm một tên quần áo bạo lộ nữ hài, nhìn xem trong sân nhảy giống như như rắn nước lung lay mê người vòng eo mỹ lệ nữ tử.

Này lúc lung lay vòng eo mỹ lệ nữ tử đối mặt Từ Chấn vừa chậm rãi trút bỏ từng kiện quần áo, gây nên Từ Chấn vừa chung quanh thanh niên nam nữ một trận tiếng còi cùng reo hò.

Ngay lúc này, phòng phòng cửa bị mở ra, toàn thân đánh lấy lạnh run, bị hai tên nam tử áo đen thúc đẩy tới một tên mang theo kính mắt bốn mươi tuổi nam tử, nom nớp lo sợ nhìn xem chủ vị, tên kia nhìn mảy rậm mắt to thanh niên.

Đeo kính trung niên là nam tử bệnh viện Viện Trưởng tên gọi Vu Phú.

Vu Phú năm nay bốn mươi chín, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, dựa vào thành tín từng bước góp nhặt rồi quá ngàn vạn gia tư, cứ việc bởi vì đầu tư nam tử bệnh viện sai lầm dẫn đến mình tài sản cá nhân nghiêm trọng rút lại, nhưng hân cho tới bây giờ không nghĩ tới muốn hủy đi mình thành tín, bởi vì hân biết đây là hân lần nữa đứng lên vốn liếng.

Nhưng hôm nay trước mặt người thanh niên này tìm được hân, nói thẳng để hân cự tuyệt vì yêu tiếp nhận công việc, đương nhiên tồn thất của hân đối phương hội thích hợp đền bù, Vu Phú đương nhiên gợn gợn cự tuyệt đối phương, sau đó hân ác mộng lại bắt đầu, hân bị một đám nam tử đẩy lên duyên mộng một gian cỡ lớn dùng tại chứa đựng khối băng trong tủ lạnh, tại âm mười mấy độ hoàn cảnh dưới, bị đông cứng rồi hơn một cái tiếng đồng hồ, thẳng đến hân mặt mũi tràn đầy sương lạnh sắp ngã xuống, mới lại bị người kéo đi ra.

Bị kéo sau khi đi ra, Vu Phú đương nhiên cực kỳ phiền muộn, tức giận kêu la; "Còn có không có pháp luật, có còn vương pháp hay không."

Cuối cùng Từ Chấn cương trực tiếp để cho giàu lên một đường lật đổ hân nhận biết chương trình học. Điện thoại di động của hân bị ném tại trước mặt, sau đó để hân gọi điện thoại báo động, thế là Vu Phú căn cứ tin tưởng đáng, tin tưởng luật pháp tinh thần, báo cảnh sát.

Cứ việc lúc đó trực tiếp liền chịu mấy quyền, nhưng hân cảm thấy vẫn là rất đáng, tối thiểu nhất bởi vậy một điểm đó có thể thấy được, đối phương xấu hổ, nếu là xấu hổ vậy liền chứng minh đối phương cũng có khả năng không chắc.

Nhưng về sau nhanh chóng chạy tới chế phục, tại Từ Chấn vừa bên người một tên hét sức không đáng chú ý Tiểu Bàn Tử lộ mặt phía dưới, nhanh chóng rút đi, để hân thất vọng.

Nhưng Vu Phú hỗn đến vị trí hôm nay, tại Khai Dương cũng không phải không có quan hệ, nhưng khi mình ngày xưa hào hữu khi biết đối diện là Từ công tử về sau, lập tức liền không có tin tức, cái này khiến Vu Phú triệt để tuyệt vọng.

Ngay tại hân ôm cuối cùng một tia đối phương không dám giết chết hân ý nghĩ chống lại rồi một lúc sau, đối phương đem hân thoát đến chỉ còn quần cộc nhét vào tủ lạnh cách lăm, để hân triệt để tuyệt vọng. Cuối cùng hân không thể không run rẩy thân thể cho Lý Như Phụng đánh thay đổi chủ ý điện thoại.

Cứ việc lúc đó hân có một loại người sinh tín niệm sụp đổ cảm giác, nhưng ít ra hân bảo trụ rồi mệnh.

Này lúc hân mới nhớ tới ngày xưa bằng hữu khuyên can hân đừng rồi bỏ thành phố lớn lời nói; "Một chút tiểu thành thị nước rất sâu, rất nhiều đời thứ hai hoàn khổ rất là không kiêng nê gì cả, thậm chí chơi chết người cũng không có người lý hội, cho nên người phải thận trọng!"

Ngồi tại phòng Từ Chấn cương, nhìn xem trước mặt cái này rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt người bên ngoài, khoe miệng lộ ra một nụ cười trào phúng, sau đó buông ra một con ôm nữ tử cánh tay, hướng Vu Phú khoát tay áo mở miệng đạo; "Người đến, ta giới thiệu cho người cửa đường."

Sau đó Từ Chấn vừa lại khoát khoát tay, để khiêu vũ nữ nhân cùng bên người bồi rượu nữ lang toàn bộ rời đi, cuối cùng bên trong phòng chỉ còn lại có Từ Chấn cương, không đáng chú ý một cái Tiểu Bàn Tử, cùng một tên đầu đinh về sau, Từ Chấn vừa đem trước mặt Vu Phú theo ngồi xổm trước mặt mình, sau đó vỗ Vu Phú đầu nói đạo; "Thế nào, chúng ta hợp mở một nhà chuyên trị nghi nan bệnh nan y bệnh viện, cam đoan người kiếm tiền.

"Từ ca, liền hân đưa một cái người cát bao bị, người để hân cho người ta nhìn bệnh nan y, đừng nói giỡn!" Tiểu Bàn Tử trêu chọc.

Đầu đinh cũng là một mặt mê mang đáng về nhìn xem Từ Chấn vừa.

Đối với cái này Từ Chấn vừa hết sức thần bí cười cười, nói đạo; "Lợi bay, á nam, các ngươi không biết, ta gặp phải một vị thần tiên, hẳn để cho ta tự thể nghiệm rồi hóa mục nát thành thần kỳ phương pháp. "

"chúng ta chỉ cần vào khoảng giàu nam tử bệnh viện đổi thành nghỉ nan tạp chứng sở nghiên cứu, sau đó lại tại 'Cha độ' bên trên mua lấy mấy cái quảng cáo vị, để mấy cái đầu phát tuyết trắng lão đầu tử, hướng ống kính trước ngồi xuống, ta nói cho các ngươi biết, tiền tuyết đối hội ào ào đến. "

"Chỉ đơn giản như vậy?" Được gọi là lợi bay Tiểu Bàn Tử vẫn là không tin.

Gọi á nam đầu đình cũng một mặt mòng bức.

Mà chỉ có Vu Phú một cái mòng ngồi dưới đất, bởi vì hẳn biết Từ Chấn vừa nói là cái gì, cái kia là phủ điền hệ một loại thương thiên hại lí cách làm. Nên biết đạo trên thế giới nhất hội xài tiền bấy bạ không phải tiểu hải, không phải nữ nhân, mà là bệnh nhân, có chút bệnh căn vốn là chịu bó tay, nhưng chỉ cần có người nói có thể trị, tuyết đối liền sẽ có người táng gia bại sản đi trị.

Nguyên bản loại này tuyết hậu sinh ý, là không ai làm, nhưng từ phủ điền Trần Đức lương bắt đầu, một chút hẳn đồng hương, tại dưới sự hướng dẫn của hẳn, thời gian dần trôi qua vượt vào cái nghề này, thẳng đến phát triển thành ở trong nước có được hơn ngàn nhà đại lí chữa bệnh cơ cấu.

Nói thật, Vu Phú làm cũng coi là loại này bệnh viện, nhưng hẳn tương đối có lương tri, chỉ cấp người làm chút bao thân bao bì, trị liệu cái bệnh liệt dương sớm tiết cái gì, cho nên hẳn cuối cùng đem mình làm cho là sinh ý thâm đạm, cần chuyển nhượng bệnh viện.

Nhưng liền xem như dạng này, Vu Phú cũng không muốn vượt vào cái nghề này, bởi vì nước quá sâu, đồng thời hẳn cảm thấy đây là cái tạc đạn, sớm tối muốn nổ tung, liên quan sự tình người cuối cùng đều không biết có kết cục tốt.

Nhưng bây giờ Từ Chấn vừa lại để cho hẳn làm, hẳn rất muốn cự tuyệt, nhưng nhớ tới đối phương tác phong, Vu Phú đem ý nghĩ này hung hăng nuốt đến trong lòng. Nhưng Vu Phú biết hẳn nhất định phải nghĩ biện pháp cải biến cục diện này, không phải làm bệnh viện người đại biểu pháp lý hẳn, cuối cùng tại xảy ra chuyện về sau, nhất định hội bị Từ Chấn vừa chờ người đẩy đi ra, sau đó nhận luật pháp chế tài.

Thấy ở giàu không có phản bác mình, Từ Chấn vừa càng thêm cảm thấy đề nghị này của mình rất có cơ hội buôn bán, cái này khiến hẳn bởi vì nghề khiết mai sự tình hậm hực tâm tình hơi tốt đẹp, sau đó hẳn để cho giàu rót một chén rượu đỏ, sau đó mời bốn người cộng đồng cử đi hạ cái chén.

Ưc một hóp rượu đỏ, tựa hồ cảm thấy Vu Phú xem như vào mình một đám, gọi là lợi bay Tiểu Bàn Tử nói chuyện bắt đầu không chút kiêng kỵ; "Từ ca, ngươi nói ngươi vì một cái nghề khiết mai như vậy hao tổn tâm trí làm gì, chiếu ta nói, trực tiếp làm chút thuốc tê rần, sau đó gạo sống làm thành gạo nếp, chẳng phải thành sao, còn yêu đương, phí cái kia kình!"

Á nam bữu môi phản bác Tiểu Bàn Tử đạo "Phương pháp này không tốt, ta cảm thấy vẫn là phải đưa nàng một trối, sau đó chơi điểm dây thừng trối cái gì. . . !"

"Ngậm miệng, đây là ta nữ nhân muốn kết hôn, không nên nói lung tung!" Bị nâng lên nghề khiết mai, Từ Chấn vừa sắc mặt trong nháy mắt có chút khó coi, nói ra, càng làm cho đầu đình cùng Tiểu Bàn Tử ngoan ngoãn ngậm miệng.

Gặp Từ Chấn vừa tâm tình lại bị mình làm cho không tốt, Tiểu Bàn Tử tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác đạo; "Từ ca, vừa rồi cái kia khiêu vũ thế nào, buổi tối liền nàng, được hay không!" Gặp Từ Chấn vừa gật đầu, Tiểu Bàn Tử đôi mắt nhỏ nhú lại cười đạo; "Được rồi ca ca, ta cái này an bài cho ngươi, bao ngươi hài lòng. "

"Áo, đối lợi bay, để cho ca an bài một cái!"

Từ Chấn vừa - kêu ở Tiểu Bàn Tử, hướng đối phương trừng mắt nhìn, Tiểu Bàn Tử lập tức tâm linh Thần hội, đây là muốn đập ảnh nude rồi, nhưng lại rất là nhiệt tình đối với giàu gật đầu đạo; "Cái kia là nhất định, chúng ta cùng Vu ca cũng coi là không đánh nhau thì không quen biết, nhất định phải để cho ca làm cái đầu bài!" Nói xong quay người ra ngoài an bài, cũng không để ý tới hội Vu Phú cuồng bày không muốn tay.

Bên trong phòng Từ Chấn vừa nhìn xem đầu đình nói đạo; "Á nam, vừa rồi ngươi đề nghị kia không tệ!"

"Cái gì!"

Đầu đình có chút không rõ, chẳng lẽ mới vừa rồi còn nghĩa chính ngôn từ Từ Chấn vừa muốn đối nghề khiết mai tiến hành trối buộc, nhưng tiếp xuống Từ Chấn vừa, để hẳn biết mình nghĩ sai. Từ Chấn vừa đạo; "Ta muốn chơi xuất anh hùng cứu mỹ nhân, không chỉ có thể đề nghề khiết mai cùng ta tiêu trừ hiểu lầm, còn có thể nhờ vào đó làm cho đối phương biết đúng khí của ta!"

'Hắc hắc. . .' nhớ tới Liễu Vinh đường đệ ngày đó tại trên thiên kiều, Từ Chấn vừa mới trận cười lạnh; "Tiểu tử, ta muốn người có người, muốn thế có thế, muốn làm sao chơi, liền chơi như thế nào, ngươi tại sao cùng ta đấu!"

Chương 66: Từ Chấn vừa kể hoạch

Chính phủ thành phố gia chúc viện bên trong, bị có chút lộng lẫy dây kẽm vây quanh trên sân bóng rổ, người mặc quần áo thể thao bồi bồi, đang cùng một đám hảo hữu huy sai lấy mồ hôi. Sân bóng bên cạnh treo áo khoác nơi, cùng nhau chuông điện thoại di động một mực vang lên không ngừng, nhưng lại bị trên sân bóng kịch liệt giao phong đám người trực tiếp coi nhẹ.

Thẳng đến bọn hắn lại một trận công thủ chuyển dời đến khoảng cách áo khoác phụ cận cầu dưới rổ, bồi bồi mới tại ném ra ngoài trong lòng bàn tay không chế bóng rổ về sau, đi đến áo khoác của mình một bên, móc ra một mực vang lên điện thoại.

Kết nối, đối diện truyền đến hết sức thanh âm cung kính, cũng gọi thẳng Thái ca. Sau đó đối phương nói ra một đoạn Liễu Vinh mấy năm gần đây kinh lịch, cùng gần nhất chuyện đang làm cùng gặp phải phiền phức!

Khi biết được Liễu Vinh đang bị từ thất từ lột da nhừ từ phiền toái thời gian, bồi bồi nhỏ trong mắt lóe ra một tia duệ mang, nhưng sau đó cấp tốc biến mất.

Đối diện, đang bồi bồi trầm mặc ngay miệng, mở miệng nói đạo; "Thái ca, có muốn hay không ta cùng họ Từ chào hỏi!"

Đối với cái này, bồi bồi cười cười về đạo; "Không dùng." cúp điện thoại, bồi bồi lật ra Liễu Vinh dãy số, ngón tay cái ngóc lên, nhưng cuối cùng lại không có đề xuống gọi khóa. Giờ phút này bồi bồi đã đem Liễu Vinh xuất hiện ở trước mặt hắn sự tình cùng đối phương đặc tội Từ Chấn vừa sự tình, liên hệ đến cùng một chỗ, hắn lâm bẫm; "Liễu Vinh, Liễu Vinh, ngươi là muốn lợi dụng ta giúp ngươi đối phó họ Từ sao?"

Giờ phút này ngồi bồi vì yêu Liễu Vinh cũng nghĩ đến bồi bồi, cũng lật ra rồi đối phương dãy số! Nói thật lấy bây giờ đối phương địa vị trợ giúp mình gỡ một cái Từ Chấn vừa, cũng không hội quá tổn sức, nhưng hắn biết nếu như hắn làm như vậy, như vậy bọn hắn quan hệ, cũng liền thật hướng tới lợi ích, nhưng hết sức đáng tiếc, hắn không có cái gì lợi ích có thể thanh toán cho đối phương, duy nhất có thể tiêu hao khả năng chính là hai người đã từng thuần chân tình cảm.

Ngay tại này lúc Liễu Vinh điện thoại di động vang lên, nhận điện thoại, cùng nhau có chút còi mở thanh âm tùy tiện gọi đạo; "Sur phó, ngươi gần đây khỏe không?" Đối phương, để Liễu Vinh ngờ ngác một chút, sau đó hắn giật mình nhớ tới, đối phương là cái kia quý ở trước mặt mình bá sư đầu trục, cái này khiến Liễu Vinh khóe miệng giật một cái, sau đó nói đạo; "Lôi chấn núi ngươi được chớ gọi như vậy ta, ta. . .!"

"Sur phó, ngươi là cao nhân, được không thể nói không giữ lời!" Lôi chấn núi gặp Liễu Vinh có không nguyên ý thừa nhận chính mình ý tứ, lập tức dùng ngôn ngữ ép buộc, gặp Liễu Vinh trầm mặc, hắn lập tức thần bí hề hề đạo; "Sur phó, ta hướng ngươi đề lộ cái tin tức, ngươi tuyệt đối cảm thấy thu ta tên đồ đệ này giá trị."

Không dùng vĩnh hồi thăm, lôi chấn núi liền cuống quýt đồ ra chuyện từ đầu đến cuối.

Khi biết được lôi chấn núi thủ hạ có mấy cái tiểu đệ, chạng vạng tối muốn đi bắt cóc một tên gọi là nghề khiết mai nữ hài về sau, Liễu Vinh trong nháy mắt khẩn trương, cũng giận dữ hỏi; "Lôi chấn núi ngươi muốn làm gì?"

Liễu Vinh không nghĩ tới đối phương lại vì bá sư dùng nghề khiết mai đến uy hiếp, cái này khiến hắn giận không thể nuốt.

Liễu Vinh gầm thét, hiển nhiên dọa lôi chấn núi kêu to một tiếng, sau đó hắn mới giật mình giải thích đạo; "Sur phó, sur phó, ngươi đừng hiểu lầm, ta làm sao hội đi đối phó sư nương đâu, là có người thuê thủ hạ ta mấy tên côn đồ, chuẩn bị diễn vừa ra anh hùng cứu mỹ nhân tiết mục!"

"Chẳng lẽ là Từ Chấn vừa?"

Liễu Vinh trong nháy mắt nghĩ đến đối phương, cùng lúc đó lôi chấn núi lớn nhà tán thưởng, đối phương thể mà rất biết cách nói chuyện xưng hô nghề khiết mai vì sư nương, có tiền đồ, bất quá hắn vẫn là giải thích rồi một cái đạo; "Chớ nói lung tung, nghề khiết mai không là bạn gái của ta."

"Đúng, chính là hắn muốn đánh sư nương chủ ý." lôi chấn núi xác định, cùng lúc phụ họa đạo; "Đây còn không phải là chuyện sớm hay muộn!"

Đối với cái này, Liễu Vinh lựa chọn mặc định.

Chạng vạng tối tám điểm, thành nam vùng mới giải phóng hết sức nổi tiếng 'Múa yêu' vũ đạo trong phòng, đi ra cùng nhau thân ảnh yêu điệu. Cái này đạo tóc dài xoắn vai thân ảnh, đang đi ra múa yêu vũ đạo thất trước cửa về sau, ngẩng đầu nhìn công bãi đỗ xe, gặp không có chiếc kia màu đen Audi A 8, nằng có chút thờ phào, cùng lúc lại có chút hơi thất vọng.

Thờ phào, là bởi vì hôm qua phát lửa có chút lớn, không biết nên làm sao đối mặt Từ Chấn vừa. Thất vọng là đối phương thể mà thật không đến, thật sự là một chút cũng không có kiên nhẫn, không biết đạo nữ nhân đều là dạng này sao? Âm thầm buồn bực cùng lúc, nằng nhớ tới kiên nhẫn Liễu Vinh, nếu như là đối phương, đối phương hội tới sao?

Nghĩ đến cái này, nghề khiết mai tranh thủ thời gian dừng lại suy nghĩ của mình, bởi vì nàng biết đối phương tuyệt đối hội đến. Đối với Liễu Vĩnh, như hỏi nàng nghề khiết mai yêu hay không yêu, đáp án vẫn như cũ là yêu, nhưng nghề khiết mai biết, kiếp này bọn hắn chỉ có thể là người lạ, bởi vì đã bỏ lỡ.

Một mình đi tại có chút thanh lãnh trên đường cái, nghề khiết mai bọc lấy áo khoác, đột nhiên cảm giác người đi trên đường có chút ít, nhưng nàng cũng không có suy nghĩ nhiều, dù sao thành nam vùng mới giải phóng vừa mới hưng khởi không mấy năm, dòng người không phải hết sức vượng, cảnh tượng như vậy là rất bình thường, bất quá có đèn đường, nàng cũng không phải là hết sức sợ hãi.

Hôm nay người đi đường là hơi ít, không, cơ hồ không có, sở dĩ xuất hiện tình huống như vậy là bởi vì Từ Chấn vừa vì diễn cái này xuất anh hùng cứu mỹ nhân hí, vận dụng không ít quan hệ, thậm chí trực tiếp tại giao lộ thiết trí đạo đường giữ gìn mời đi vòng màu vàng duyên dáng.

Đương nhiên đối với một chút thích mặc cang vành đai cách ly không nhìn cảnh cáo người đi đường, Từ Chấn vừa đem đối ứng thủ đoạn là, tại ven đường mai phục không ít lưu manh, để bọn hắn khuyên ròi cái này chút không tuân thủ quy tắc giao thông người đi đường, về phần hội không biết động quyền cước, Từ Chấn vừa cũng không biết.

Thế là thường ngày cũng không thanh lãnh con đường, cơ hồ bởi vậy bị chấn thành một đầu không có người ở đường.

Ven đường, một chiếc xe pha lê bên trên dán rất sâu xe màng BMW 3 bên trên, Từ Chấn cương, Tiểu Bàn Từ Trịnh Lập Phi, đầu đính ở á nam ba người chính ngồi trên xe mở ra cửa sổ mái nhà hút thuốc. Trong đó Tiểu Bàn Từ tại phun ra một vòng khói về sau, ngồi đối diện ở phía sau tòa Từ Chấn vừa đạo; "Từ ca, người chuẩn bị xong chưa?"

Đối với cái này Từ Chấn vừa khinh miệt cười cười, đưa trong tay còn lại một nửa tàn thuốc, bắn ra cửa sổ mái nhà, sau đó mở rộng rồi một cái hân khoe mạnh hai tay đạo; "Dừng nói tìm là diễn viên tạm thời, liền xem như thật lưu manh, ta cũng có tự tin đánh bọn hắn rằng rơi đầy đất. "

"Cái kia là, cái kia là, chúng ta Từ ca là ai!" Đầu đính một mặt cười bi ối vuốt mông ngựa.

"Tới. "

Từ sau xem kính nhìn thấy dần dần tới gần yếu điệu thân ảnh, Tiểu Bàn Từ cấp tốc mở miệng nhắc nhở, cũng lấy điện thoại di động ra bấm một chiếc điện thoại, kết nối sau hạ giọng nói đạo; "Đầu trục, con mẹ nó người người đứng chỗ rồi không có!"

Khoảng cách BMW mấy trăm mét đường xa bên cạnh bụi hoa phía sau đầu trục lôi chấn núi vỗ bộ ngực về đạo; "Trịnh huynh đệ, ca ca làm việc người còn lo lắng sao?" Mà tại bên cạnh hân Liễu Vĩnh Suy Thần một mặt khinh bỉ nhìn xem hắn, đứng vững.

BMW 3 bên trong, cúp điện thoại Tiểu Bàn Từ Trịnh Lập Phi dựng lên cái OK thủ thế, đối Từ Chấn vừa đạo; "Từ ca hết thấy đều chuẩn bị xong, người liền đợi đến đại triển thân thủ a!"

Này lúc đi trên đường nghề khiết mai, khi đi ngang qua dừng ở ven đường xe BMW thời điểm, xuyên thấu qua đèn đường, thấy được trong xe ba đạo nhìn xem nàng có chút lén lút lút thân ảnh, cái này khiến nàng trong nháy mắt bước nhanh hơn.

Này lúc nàng cũng cảm thấy hôm nay trên đường có chút không đúng rồi, dù sao ngày xưa còn có thể gặp phải tốp năm tốp ba người đi đường, hôm nay nàng đi rồi rất lớn một đoạn đường, thế mà không có nhìn thấy một người, cái này khiến nàng hoảng hốt.

Còn tốt lại đi chừng ba trăm gạo chính là trạm xe buýt, nơi đó hẳn là có chờ xe hành khách. Quả nhiên, đang nhanh chóng đi qua xe BMW về sau, nàng nhìn thấy phía trước có thân ảnh thoáng hiện, cái này khiến nàng bởi vì trong xe BMW có đối nàng lén lút lút thân ảnh trở nên hơi tâm tình khẩn trương, trong nháy mắt buông lỏng không ít. Nhưng sau đó lòng của nàng lại lần nữa nhắc lên, bởi vì dần dần tiến vào nàng tầm mắt lại là ba tên tạo hình quái dị hân từ say.

Sở dĩ nói ba người quái dị, là bởi vì đối phương trong ba người một tên nam tử trong đó là không có đầu phát, mà đối thành một tên thì chỉ có một đám đầu phát, cái cuối cùng khoa trương hơn, thế mà bện tóc, đây chính là nam nhân a!

Liên hình thù như vậy, đồng thời trong tay còn cầm bình rượu, cho dù ai nhìn đều không giống như là người tốt. Cái này khiến nghề khiết mai nhện không được khẩn trương hướng ven đường nhích lại gần, để cách đối phương hơi xa một chút.

Nhưng ba tên quái dị nam nhân là làm gì, chính là chạy kiểm chuyện tới, bọn hắn khi nhìn đến nghề khiết mai dựa vào ven đường đi muốn tránh đi nhóm người mình về sau, trong đó một tên đầu trục tiểu thanh niên con người đảo một vòng, một thanh liên đem trong tay pha lê bình rượu ngã sập xuống rồi nghề khiết mai trước mặt.

"A!"

Theo 'Ba' một tiếng, nghề khiết mai kêu sợ hãi.

Ngồi tại trong xe BMW Từ Chấn vừa thấy cảnh này lập tức khẩn trương kêu to; "Ta dựa vào, không có đập trúng nghề khiết mai a! Cái này mẹ nhà hân tiểu trục đầu thật sự là muốn chết, muốn hủ chết nữ nhân của ta sao?"

Lúc này Tiểu Bàn Từ tranh thủ thời gian an ủi; "Từ ca, không có việc gì, không có việc gì, đây chỉ là giai đoạn trước trình tự!"

Nhớ tới là diễn kịch, Từ Chấn vừa rồi xóa xóa ngồi xuống, sau đó nói thầm; "Cái này ba cái vương bát đản về sau phải thật tốt trừng phạt một phen!"

Từ Chấn vừa, để Tiểu Bàn Tử mặt run rẩy, nên biết đạo đầu trục lỗi chán nản thể nhưng là cùng hán quan hệ không tệ, bây giờ giúp hán, kết quả thủ hạ còn muốn nhận trừng phạt, đến lúc đó mình trên mặt mũi thực sự không tốt cùng đối phương bàn giao, nhưng vừa sau lưng vị này chủ, đã nói như vậy, Tiểu Bàn Tử cũng chỉ đành gật đầu phụ họa; "Đúng, hán là trừng phạt, đối Từ tẩu sao có thể như thế thô lỗ đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Phong mắt quyền

"Nha!"

Nương theo lấy nghe khiết mai một tiếng kêu sợ hãi, ba tên lưu manh 'Ha ha' cười to, trong đó ném ra bình rượu đầu trục lưu manh sau khi cười xong, đối nghe khiết mai nói đạo; "U, mỹ nữ kêu hiểu động nghe, a ha ha. . .!"

"Ba!"

Trên đầu ghim bím tóc nhỏ lưu manh, cũng ném ra trong tay bình rượu, sau đó cười đạo; "Mỹ nữ cho ca đang gọi một cái!"

"Nha!"

Sợ hãi kêu lấy tránh né lấy bình rượu nghe khiết mai gương mặt xinh đẹp đỏ bừng, mày liễu vắn lên, nàng biết đây là gặp phải lưu manh, nàng biết này lúc mình không thể rút rờ, không phải đối phương hội lập tức được một tắc lại muốn tiến một thước, thế là nàng kinh suy tính không chế thanh âm của mình, để nàng lộ ra trấn định, giận dữ mắng mỏ đạo; "Các ngươi muốn làm gì?"

"Chúng ta muốn làm gì, ha ha!"

Đầu trục cùng đâm bím tóc nhỏ lưu manh liếc nhau, xoa xoa tay, nhìn từ trên xuống dưới nghe khiết mai, cười dâm đạo; "Ngươi cảm thấy thế nào?"

"Các ngươi. . . Không được qua đây, lại tới ta gọi rồi!" Nghe khiết mai nờ bắt đầu hốt hoảng, ánh mắt bốn phía liếc nhìn cũng hi vọng phát hiện chung quanh căn bản là không có có người đi đường, cái này khiến hán thất kinh.

"Gọi a, ngươi gọi a, ngươi coi như gọi rách cổ họng cũng sẽ không có người để ý đến ngươi!" Đâm bím tóc nhỏ lưu manh dần dần tới gần, khoe miệng dịch giọt nước không ngừng, hiển nhiên nhìn thấy nghe khiết mai * đại động.

"Nha!" Nghe khiết mai cấp tốc làm xuất lựa chọn, ném ra mìnhLV tay nài đánh tới hướng bím tóc nhỏ lưu manh, sau đó quay người liền hướng về sau chạy.

"Mẹ nó. "

Bị nghe khiết maiLV tay nài đập không nhẹ đâm bím tóc nhỏ lưu manh tức giận dị thường, đi lên liền níu lại nghe khiết mai cánh tay, sau đó ngóc lên chính là một bàn tay.

"Dừng tay!"

Ngay tại cái này kích động lòng người thời khắc, hét lớn một tiếng vang vọng, chỉ gặp không biết sao lúc lao ra cùng nhau cao lớn thân ảnh mạnh mẽ rần rờ, đạo thân ảnh này đáng đáp là mày rậm mắt to khuôn mặt cương nghị, giờ phút này giống như chính nghĩa hóa thân, nương theo lấy vạn trượng quang minh, vọt tới.

Ba tên lưu manh nháy mắt mấy cái, sau đó lại xem xét, nhao nhao mắng to; "Mẹ nó, cái gì vạn trượng quang minh, lại là đối phương sau lưng xe đèn lớn chiếu. "

"Tiểu tử, mặc kệ ngươi sự tình, lăn đi!" Đầu trục lưu manh lớn đâm đâm nhìn xem xuất hiện Từ Chấn vừa.

"Chấn vừa!" Nghe khiết mai phát hiện xuất hiện lại là Từ Chấn vừa về sau, kích động chảy ra nước mắt, chỉ cảm thấy nội tâm tràn ngập cảm động, cũng trước tiên lao ra, đầu nhập Từ Chấn vừa ôm ấp.

Một màn này, nhìn giấu ở bụi hoa sau Liễu Vĩnh một trận nhần Bì run run, mà lời chán nản thì lúng túng đạo; "Cái này, sư nương cũng quá không căng thẳng điểm!" Nhìn Liễu Vĩnh sắc mặt không tốt lắm, lời chán nản cuống quýt đổi giọng đạo; "Không quan hệ sư phó, bây giờ lại cho Từ Chấn vừa tiểu tử

đắc ý một hội, một hội có hấn khóc thời gian!"

Trong tràng, cảm thụ được trong lòng ngực ám áp thân thể mềm mại, Từ Chấn vừa nội tâm một trận sáng khoái, nên biết đạo hấn ngày xưa nào có cái này dài ngo, muốn kéo bắt tay, đối phương đều hội lấy không tốt lắm đâu làm lý do cự tuyệt, cứ việc mình làm nghề khiết mai trên danh nghĩa ba năm bạn trai, nhưng lại chưa từng có hưởng thụ qua một điểm nam nhân bình thường dài ngo, bao quát cơ bản nhất bắt tay, ôm, có thể thấy được hấn khổ cực.

Không nghĩ tới a, không nghĩ tới, hấn Từ Chấn vừa cũng có hôm nay, tốt như vậy một cái cơ hội, hấn làm sao có thể hội không lợi dụng một chút, thế là hấn lập tức hướng đối diện ba cái lưu manh nháy mắt, nói cho đối phương biết động tác thả chậm điểm, để hấn hơn thể nghiệm một hội.

Từ Chấn vừa không ngừng chớp mắt động tác, để ba tên lưu manh dừng bước lại hai mặt nhìn nhau.

Gặp đối diện ba người xem hiểu rồi của mình ánh mắt, Từ Chấn vừa rất hài lòng, hấn trong lòng khen ngợi đạo; "Không tệ, trở về hấn là cho ba tên này ban thưởng!"

"Ba!"

Ngay tại Từ Chấn vừa buông lỏng cảnh giác thời điểm, bị Từ Chấn vừa chớp mắt động tác làm cho có chút mộng đảm bím tóc nhỏ lưu manh giờ tay đối hơi lim dim mắt một mặt hưởng thụ Từ Chấn vừa trên mặt chính là trùng điệp một bàn tay, cũng tại chỗ tại Từ Chấn vừa trên mặt lưu lại Ngũ Đạo chỉ ấn.

Một tát này trực tiếp đem Từ Chấn vừa đánh cho hồ đồ, hấn thậm chí quên rồi hội bạo lộ giả chuyện anh hùng cứu mỹ, trực tiếp giờ chân mắng to; "Con mẹ nó người làm sao dám đánh ta!"

"Làm sao dám đánh người, Lão Từ đánh chính là người!"

Đảm bím tóc nhỏ lưu manh tức giận mắng to, thật sự là hấn hết sức tức giận, thật vất vả tại một đầu không người đường phố đạo gặp một mỹ nữ, còn không có có chờ hấn đùa giỡn một chút chiếm chiếm đối phương tiện nghi liền mẹ hấn đụng tới một cái không hiểu thấu gia hỏa.

Gia hỏa này không chỉ có sinh ra dung mạo thiếu lưu manh đẹp Trang B(đạo đức giả) nam hình tượng, càng là tại quát bảo ngưng lại mình ba người về sau, một bộ mình đi chiếm mỹ nữ tiện nghi hèn mọn hình tượng, cái này khiến đảm bím tóc nhỏ lưu manh tức giận ở trong lòng mắng to; "Trách không được cái này năm tháng đều không có mẹ hấn không có cô gái tốt rồi, tình cảm đều bị mấy cái này mặt người dạ thú lừa gạt đi!"

Căn cứ xé mở cảm thụ nguy trang mục đích, đảm bím tóc nhỏ nam tử, tại quát Từ Chấn vừa mới bàn tay về sau, lần nữa đưa tay kéo một phát Từ Chấn vừa cổ, chuẩn bị đem hấn đẹp đi, sau đó đánh năm bẹp.

"Nha!"

Từ Chấn vừa bị đánh, để nghề khiết mai trong nháy mắt mất lý trí, chỉ gặp nàng hung hấn trở lại liền đẩy đảm bím tóc nhỏ lưu manh một thanh, cũng xuất kỳ bất ý đem đối phương đẩy đến một cái lao đảo, té lăn trên đất.

Quay đầu lại nhìn Từ Chấn cương, phát hiện đối phương chính tại tức giận dị thường, nghề khiết mai lập tức mở miệng an ủi đạo; "Chấn cương, chúng ta đừng chấp nhặt với bọn họ, chúng ta đi nhanh lên!"

Này lúc, nguyên bản thấy đối phương từ lóe lên đèn lớn trong xe lao ra, có chút chần chờ lưu manh, tại nhìn thấy cũng không có những người khác lại từ trong xe đi ra, đồng thời đảm bím tóc nhỏ lưu manh còn ăn phải cái lỗ vồn về sau, lập tức trở nên không buông tha, đi lên liền vây quanh rồi Từ Chấn vừa.

Này lúc, Từ Chấn vừa đã từ ban sơ trong tức giận khôi phục lại, cảm thấy đối diện ba người trình diễn không tệ. Bất quá lại dám đánh hấn, đồng thời đánh còn ác như vậy, thật mẹ hấn vô si.

Nhưng hấn biết hiện tại đã ở vào rồi kịch bản thời khắc mấu chốt, không phải hấn phát thiếu gia tỳ khí thời gian, có thể hay không tại nghề khiết mai trước mặt chứng minh mình là cái nam nhân, vào thời khắc này, thế là hấn hét lớn một tiếng, cũng đem nghề khiết mai một thanh kéo ra phía sau, nói đạo; "Các người mấy tên côn đồ, dưới ban ngày ban mặt 'Cái này mẹ hấn ai nghĩ lời kịch' phía dưới, thế mà trắng trợn như vậy, phách lối cực độ, đơn giản thiên lý nan dung, ta đại biểu chính nghĩa tiêu diệt các người!"

"Ba!"

"Ai nha, mắt của ta!"

Từ Chấn vừa lời kịch vừa mới đọc xong, chỉ thấy một đạo hắc ảnh còn giống như là một tia chớp cắt tới, khác ở mắt của hấn bên trên, tại chỗ liền đem hấn đánh cái trước mắt biến thành màu đen, nước mắt chảy ngang.

Phong mất quyền là lưu manh đánh nhau chiếm cứ chủ động ưu thế đòn sát thủ, một chiêu này thường thường yêu cầu phát chiêu người xuất kỳ bất ý, công lúc bất ngờ. Nếu như một kích có hiệu quả, đừng nói là đồng dạng đối thủ, liền xem như trong phim ảnh nhân vật chính Châu Tinh Tinh đồng học cũng hội trong nháy mắt đánh mất sức chiến đấu.

Đồng thời trọng yếu nhất chính là, một chiêu này còn hội cho bị đánh người lưu lại cùng nhau ô vánh mắt, cái này đạo ô vánh mắt thế nhưng là cho bị đánh nhân tạo thành lần nữa tổn thương lương khí, để bị đánh người tại về sau trong một khoảng thời gian bị thân bằng hảo hữu phía sau chửi bới, để hấn

mang theo trong lòng nhận song trọng đã kích, đơn giản có thể nói là công kích đối thủ chí cao tuyệt kỹ.

Theo vọt lên tới bím tóc nhỏ lưu manh đánh một cái xinh đẹp phong mất quyền, còn sót lại đầu trực cùng một túm lông trực tiếp xông tới, đối bụng bít lấy mất mất đi sức chiến đấu Từ Chấn vừa chính là một trận quyền đâm cước đá.

Theo 'Ba ba' vang động, cùng 'A' 'Ai nha' rú thẳm, trong xe BMW chuẩn bị nhìn một chút anh hùng cứu mỹ nhân Trịnh Lập Phi cùng ở á nam khi nhìn đến Từ Chấn vừa thể mà bị người đè xuống đất đâm đá về sau, lập tức trợn mắt hốc mồm liếc nhau.

Ở á nam thậm chí con mắt đâm đâm nghi hoặc đạo; "Từ ca đối kịch tập sao?"

"Dựa vào!"

Hai người trong nháy mắt bùng tỉnh đại ngộ, biết mình chờ người bị chơi xỏ, lập tức lao ra cửa xe liền nhào về phía ầu đã địa điểm.

Theo hai người gia nhập chiến đoàn, tại Tiểu Bàn Từ chịu một cái đâm móc, mũi chảy máu, đầu đỉnh chịu một cái vẩy háng chân, tại chỗ nhảy lên cao ba thước về sau, Từ Chấn vừa bị từ ba tên lưu manh thủ hạ lôi ra,

Nhưng lúc này Từ Chấn vừa đã triệt để đã mất đi phiên phiên giai công tử hình tượng, chỉ gặp hần quần áo tả tơi, hai tay ôm đầu khóc rống, một bộ thể thảm giống như bị người khi dễ đầu đường tên ăn mày đồng dạng.

Nhưng cuối cùng Từ Chấn vừa giờ phút này hình tượng hoàn toàn không có, nhưng lại để nghề khiết mai đau lòng chảy ra nước mắt, nàng trực tiếp ôm lấy Từ Chấn vừa đau lòng hỏi đạo; "Chấn cương, chấn vừa người không sao chứ!"

Bụi hoa phía sau lôi chấn núi cùng Liễu Vĩnh chờ người liếc nhau, biết đặc sắc có thể bắt đầu rồi, tại Liễu Vĩnh gạt đầu ra hiệu hạ chỉ gặp lôi chấn núi khoát tay chặn lại, liên tiếp mấy tên lưu manh vọt ra, cũng đối trong tràng giăng co song phương hét lớn; "Ăn cướp!"

Lần này, bao quát ba tên lưu manh ở bên trong tất cả mọi người mộng; "Cái này mẹ hần tình huống như thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Nhìn thấu

"Ăn cướp!"

Một đám lưu manh chừng bảy tám người, tại một tên đeo kính gầy còm nam tử dẫn đầu hạ hò hét chạy tới, để chính tại giăng co song phương tất cả mọi người trong nháy mắt được vòng.

"đây là tình huống như thế nào?"

Đầu đỉnh ở á nam nhìn xem lần nữa chạy tới một đợt lưu manh, hết sức mê mang nhìn về phía Tiểu Bàn Từ Trịnh Lập Phi. Mà Trịnh Lập Phi thì là đầu óc trực tiếp đoạn mất phiên, giận đạo; "Con mẹ nó chứ cũng không biết đạo đây là tình huống như thế nào?"

Cứ việc miệng nơi nói như vậy, nhưng có một chút Tiểu Bàn Từ biết, hần tuyệt đối không có an bài hai nhóm người!

Mà đối diện bọn họ ba tên lưu manh tại cùng nhìn nhau về sau, cũng đều là một mặt mộng bức, trong đó đâm bím tóc nhỏ lưu manh càng là phiên muộn đạo; "Lưu manh này còn có bị lưu manh ăn cướp sao? Cái này mẹ hần cái gì thể giới làm sao trở nên loạn như vậy rồi?"

Bất quá đám người nghi hoặc cũng không có tiếp tục bao lâu, chỉ thấy nhiều người cái kia một bang cuối cùng chạy tới bảy tám tên lưu manh khi nhìn rõ trong tràng tình huống về sau, lập tức lẫn nhau hô quát ngừng bước chân.

Sau đó dẫn đầu tên kia mang theo kính mắt thanh niên gầy ốm, đi hướng trước, dùng có chút không quá lý giải ánh mắt, nhìn về phía Tiểu Bàn Từ Trịnh Lập Phi hỏi đạo; "Bàn Từ ca, cái này tình huống như thế nào?"

Con mắt thanh niên cái này hỏi một chút, đem mê mang Tiểu Bàn Từ Trịnh Lập Phi trong nháy mắt hỏi rõ. Nguyên lai mẹ hần mình an bài người, hiện tại mới tới. Cái kia trước mặt ba tên cùng mình giao thủ qua lưu manh, rõ ràng là trùng hợp gặp phải rồi, cái này khiến Tiểu Bàn Từ thâm mắng; "Nãi nãi, an bài anh hùng cứu mỹ nhân, thể mà gặp thật lưu manh. Mua xỏ số cũng không gặp mẹ hần như thế gặp may mắn qua!"

Hiểu được về sau Tiểu Bàn Tử Trịnh Lập Phi đầu óc lập tức xoay nhanh, sau đó tranh thủ thời gian la lên đạo; "Các người rút cuộc đã đến, tranh thủ thời gian cho ta đem cái này ba cái hỗn đản cho ta cuồng đập dẫm lại. "

Tiểu Bàn Tử hi vọng tranh thủ thời gian làm loạn lúc này hoàn cảnh, sau đó để Từ Chấn vừa vụng trộm trước mang nghề khiết mai rời đi, để phòng ngừa bọn hắn ngay từ đầu an bài bạo lộ cho nghề khiết mai.

Nhưng rõ ràng Tiểu Bàn Tử đánh giá thấp gã đeo kính chuyên nghiệp trình độ, chỉ thấy đối phương chớp chớp hắt bốn cái mắt, có chút khó khăn mở miệng đạo; "Không phải, Bàn ca, hôm nay không phải diễn anh hùng cứu mỹ nhân sao? Làm sao đối kịch bản, này làm sao diễn, các huynh đệ không có tập a!"

"Cái gì?"

Chính ôm Từ Chấn vừa nghề khiết mai vốn là rất khẩn trương, coi là gã đeo kính dẫn đầu một đám lưu manh cũng là đầu trục chờ người cùng một bọn, nhưng hiện tại xem ra rõ ràng không phải. Không chỉ có không phải, còn tốt giống như là Tiểu Bàn Tử cùng một bọn.

Mà Tiểu Bàn Tử là ai, là Từ Chấn vừa bạn bè thân thiết, điểm này nghề khiết mai là biết đến, nói cách khác gã đeo kính một đám là cùng Từ Chấn vừa mới băng. Mà đối phương nói cái gì anh hùng cứu mỹ nhân, cái gì diễn kịch, để nghề khiết mai trong nháy mắt hiểu được vì cái gì Từ Chấn vừa hội như vậy cùng lúc xuất hiện ở trước mặt mình. Nguyên lai, cái này nguyên bản là Từ Chấn vừa tìm người diễn dịch vừa ra nháo kịch, nhưng thật không may để nằng đùng phải chân chính lưu manh.

Nghĩ hiểu được về sau, nghề khiết mai rất tức giận, uống nạng vừa rồi còn thật cảm động Từ Chấn vừa kịp lúc xuất hiện, còn hết sức đau lòng Từ Chấn vừa vì nạng thụ thương, hiện tại xem ra hết thấy đều là giả.

Cái gì nhất làm cho nữ nhân sinh khí, không phải nam nhân lừa gạt, mà là phát hiện nam nhân lừa gạt. Cái này khiến nghề khiết mai tức giận đem ôm trong ngực Từ Chấn vừa hung hăng vứt xuống.

Cũng còn chưa hết giận lại đá Từ Chấn vừa mới chân, sau đó không để ý tới hội Từ Chấn vừa thỉnh cầu nghe hắt lời giải thích, tiến lên từ đâm bím tóc nhỏ lưu manh dưới chân, nhặt lên mìnhLV, cũng hết sức căm tức hung hăng đẩy đối phương một cái giận đạo; "Lăn đi. " sau đó bước nhanh rời đi.

Bị nghề khiết mai đẩy một cái lão đảo đâm bím tóc nhỏ lưu manh, cau mày, hắt cảm thấy nếu như là tại vừa rồi đối phương không có nhiều người như vậy tình huống dưới, hắt nhất định hội bạo khởi phiến nghề khiết mai một bàn tay, nhưng bây giờ hắt chỉ có thể khước miệng co quắp rút, sau đó trở mặt nhìn nghề khiết mai mắng hắt một câu về sau ung dung rời đi.

"Khiết mai, người nghe ta giải thích!"

Từ Chấn vừa bầm đen lấy một con mắt, nhảy dựng lên liền đi kéo nghề khiết mai, kỳ thật hắt trong lòng cũng hết sức ủy khuất, Anh Tuấn cứu mỹ nhân kết quả bị đánh thành cầu hừng, đối với một cái quan nhị đại tới nói, đây là chưa bao giờ có vũ nhục.

Nếu như vền vẹn dạng này còn chưa tính, dù sao nghề khiết mai nhìn rất là đau lòng hắt, cái này khiến hắt cảm thấy cũng không phải không đáng. Nhưng người tính không bằng trời tính, mắt nhìn thấy hai người bởi vì chính mình bị đánh, không chỉ có tiêu trừ trước đó ngăn cách, còn hội thêm gần một bước, không nghĩ tới mình an bài người, cùng lúc xuất hiện.

Muốn nói người xuất hiện cũng liền xuất hiện, nhìn trong tràng tình huống không đúng, thì không nên nói lung tung sao? Kết quả người cái không có đầu óc bốn mắt nam, trực tiếp đem bên mình tin tức để lộ rồi cái đặt được roi, cái này không phải liền là chơi người sao? Cái này gọi hắt như thế nào cùng nghề khiết mai giải thích.

"Đi ra!" Nghề khiết mai một chút đều không muốn phản ứng Từ Chấn cương, hơi vung tay cánh tay liền đem Từ Chấn vừa đưa qua tới bàn tay phiến ra, cũng đi mau mấy bước, để cùng đối phương kéo dài khoảng cách.

"Khiết mai, đã trễ thế như vậy, ta đưa người, không phải trên đường không an toàn!"

"Hừ, không có người, ta cảm thấy mình an toàn rất nhiều!" Nghề khiết mai cũng không quay đầu lại hừ lạnh một tiếng, cũng thêm nhanh cước bộ của mình.

"Không phải. . . Ta!"

Nghề khiết mai, để Từ Chấn vừa buồn bức kém chút thổ huyết, nhìn xem đối với mình giống như tránh né xà hạt kiểu nghề khiết mai, Từ Chấn cương mãnh nhưng mà quay đầu nổi giận đùng đùng nhìn xem bị vây quanh ở giữa sân ba tên lưu manh, răng trong nháy mắt cắn 'Khanh khách' vang.

"A!"

Từ Chấn vừa rút cục bộc phát, phát ra một tiếng giống như sói hoang đồng dạng tru lên, cuồng bạo phóng tới cầm đầu bím tóc nhỏ.

"Không phải, đại ca, không. . . Không. . . Có sai hội, có sai hội!"

Đâm bím tóc nhỏ lưu manh, đối mặt tức giận Từ Chấn cương, đông đưa hai tay giải thích. Nhưng Từ Chấn vừa làm sao hội cùng đối phương nói nhảm, đối phương không chỉ có đánh hắt, càng làm cho kế hoạch của hắt bị hoàn toàn phá hư, không hành hung đối phương dừng lại, hắt tuyệt đối khí khó bình.

"Không biết có việc gì?"

Bụi hoa phía sau nhìn xem giữa sân bị Từ Chấn vừa cuồng ẩu bím tóc nhỏ chờ ba người, Liễu Vĩnh có chút bận tâm hỏi thăm. Dù sao trước sau hai nhóm lưu manh đều là lõi chấn núi an bài, vạn nhất bị đánh xuất cái nguy hiểm tính mạng đến, không tốt kết thúc.

Đối với cái này, lõi chấn núi vỗ ngực một cái nói đạo; "Sự phó người yên tâm, ta người hội ngăn cản Từ Chấn cương, sau đó bọn hắn đi lên ẩu đả, cứ việc nhìn thăm liệ, nhưng đều là bị thương ngoài da. "

"Còn có thể dạng này?" Liễu Vĩnh kinh ngạc.

"Đương nhiên, những người này đều là thường ngày Khai Dương người giả bị đụng cao thủ, thế nào thấy máu chảy đầy mặt, nhưng lại không thương cân động cốt, là bọn hắn sở trường trò hay!" Lõi chấn núi đắc ý.

Cái này khiến Liễu Vĩnh lắc đầu, cảm thấy lõi chấn núi thủ hạ còn thật không có có đồ tốt, sau đó tại cùng lõi chấn núi bàn giao vài câu về sau, Liễu Vĩnh mang theo Suy Thần bước nhanh rời đi.

Đưa mắt nhìn Liễu Vĩnh hai người rời đi về sau, lõi chấn núi nhìn về phía trong tràng. Đây lúc Từ Chấn vừa đã bị con mắt thanh niên khuyên qua một bên, sau đó hắn dẫn đi thủ hạ bắt đầu đối bím tóc nhỏ ba tên lưu manh tiến hành ẩu đả.

Nhưng đây lúc nếu có làm qua hình sự trình sát nhân viên nhìn kỹ bị đánh ba người biểu lộ, liền hội phát hiện, cứ việc ba người gầm rú sinh động, nhưng lại tựa hồ không phải rất thống khổ. Đương nhiên tại đèn đường mờ vàng dưới, được Từ Chấn vừa chờ hoàn khổ vậy là đủ rồi.

Rời đi Liễu Vĩnh, trên đường vẫn là không yên lòng, lại để cho Suy Thần quay đầu cho ba cái kia bị ẩu đả lưu manh sử điểm pháp lực, tại triệt để ngăn cản sạch đối phương sau khi bị thương, hắn mới yên tâm tăng tốc bước chân, đuổi theo lên nghề khiết mai.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Lăn nữa bị cự

"Đối trá, hèn hạ!" Liền xem như đi ra khoảng cách rất xa, nghề khiết mai vẫn là hết sức không xóa giận mắng Từ Chấn vừa.

Sở dĩ nghề khiết mai tức giận như vậy, là bởi vì nàng có thể tiếp nhận nam nhân không hoàn mỹ, như Từ Chấn vừa bị đánh lúc kêu khóc khiếp đảm, cũng có thể tiếp nhận đối phương ngẫu nhiên chọc giận nàng sinh khí, nhưng chính là không hy vọng hắn lừa nàng, bởi vì cái này hội để nàng bị mạng lưới độc hại tâm linh, nhớ tới những cái kia công mình mang thai thể tử vượt quá giới hạn nam nhân, cái này hội để nàng đánh mất cùng đối phương đi xuống đứng khí.

Có người nói nữ nhân thông minh là hội mở một con mắt nhắm một con mắt nữ nhân, nhưng nữ nhân như vậy thật liền hạnh phúc sao?

Hai người cùng một chỗ sinh hoạt, muốn vượt qua cùng phụ mẫu cùng một chỗ thời gian, muốn vượt qua cùng bất luận kẻ nào cùng một chỗ thời gian, nếu như hai người không phải lẫn nhau có thể mở rộng cửa lòng người, như vậy thì xem như sinh hoạt chung một chỗ, lại có ý gì.

Nói cách khác, hiện tại Từ Chấn vừa vẫn là không hiểu rõ nàng, làm xuất dạng này hành động là bởi vì Liễu Vĩnh xuất hiện để hắn trở nên không tự tin, không tin nàng hội tiếp tục lựa chọn hắn.

Liền đối chính mình cũng không có lòng tin, sau đó đi hoài nghi một cái đã hứa hẹn qua hội gả cho hắn người, như vậy tương lai đâu, hội không biết bởi vì hoài nghi, mà đối với nàng thì triển âm mưu đâu? Nghề khiết mai có chút hoài nghi.

Nhưng trên cái thế giới này, có người không biết lừa gạt mình sao? Nghề khiết mai tự hỏi. Nàng nhớ tới đã từng Liễu Vĩnh, mặc dù hắn khi đó cũng không đẹp trai, còn có chút hết sức, nhưng hắn tựa hồ chưa từng giấu điểm nàng, mặc kệ là nhìn nàng không vừa mắt, vẫn là cái gì khác.

Còn nhớ rõ đối phương có lần vì cùng Vu Bằng cùng đi trò chơi, lừa gạt nàng nói mình đau bụng. Kết quả mình khẩn trương dùng mình tháng kia tiền sinh hoạt mua thuốc buổi tối đi xem hắn lại bị mắng đồ ngốc, buồn bực nàng đem cùng hắn hợp dùng bản học dùng phấn viết ở trung tâm vẽ cùng nhau mạng, sau đó nhìn đối phương vừa đi vừa về chui một tuần lễ cái bàn.

"A...!"

Nhớ tới lúc đó Liễu Vĩnh một mặt buồn bực bộ dáng, nghe khiết mai khoe miệng liền nhếch lên đường cong. Chân thành hẳn, liền xem như chọc giận nàng sinh khí, đều hội không để cho nàng tự kiểm chế tha thứ đối phương, nhưng đoạn thời gian kia chung quy là đi xa, nghe khiết mai khinh khinh thờ dài.

"Thúc thúc, cho ta, cho ta, cho ta!"

Một trận hải tử gọi náo, để nghe khiết mai ngóc đầu lên, bắt tri bắt giác nàng đi tới nhị hoàn bên cạnh một chỗ công viên, lúc này trong công viên một phái náo nhiệt trắng cảnh, một tên tướng mạo Anh Tuấn nam tử, chính tại cho các tiểu bằng hữu phân phát thổi bóng của công cụ, cái này khiến nghe khiết mai không tự kìm hãm được dừng bước lại. Sau đó nàng nhìn thấy tên kia Anh Tuấn nam tử thổi ra một chuỗi đủ mọi màu sắc bong bóng, những này bong bóng nương theo lấy ban đêm đèn nê ông hết sức sáng chói xinh đẹp, để nàng dường như đặt mình vào tại truyện cổ tích thế giới đồng dạng.

"Mỹ nữ, đi thử một chút sao?" Liễu Vĩnh đối đứng ven đường sững sờ nghe khiết mai đưa ra mời. Mà Liễu Vĩnh bên người tiểu bằng hữu cũng cùng một chỗ kêu to; "Tỷ tỷ, xinh đẹp tỷ tỷ tới đi!"

Đối với cái này, nghe khiết mai cười lắc đầu, cứ việc đây là nàng ưa thích trò chơi, nhưng nàng không muốn lại cùng người Liễu gia có giao tế, không phải nàng hội rất khó quên Liễu Vĩnh, đồng thời hội để Từ Chấn vừa càng thêm hoài nghi nàng.

Gặp nghe khiết mai lắc đầu, Liễu Vĩnh một mặt thờ dài đem chuẩn bị phân phát một nắm lớn bong bóng bông ôm, sau đó đối diện trước tiểu bằng hữu tiếu nói đạo; "Các tiểu bằng hữu, thật không có ý tứ rồi, ta chính là chờ vị tỷ tỷ này, nếu như nàng không tiếp thụ mời, như vậy những này ta liền không thể phát cho các ngươi rồi!"

"A!"

Vây quanh ở Liễu Vĩnh bên người tiểu bằng hữu kinh hô thất vọng. Sau đó liền có cơ linh tiểu bằng hữu chạy lên phía trước đi kéo nghe khiết mai góc áo; "Tỷ tỷ, ngươi thì tới đi, chúng ta rất muốn chơi, ngươi không đến chúng ta liền chơi không lên!"

Nghe khiết mai không nghĩ tới Liễu Vĩnh thế mà làm như vậy, cái này khiến nàng ngu ngơ về sau dở khóc dở cười theo tiểu bằng hữu kéo động đi đến Liễu Vĩnh trước mặt, đạo; "Thật không có gặp qua ngươi dạng này mời nữ hài?"

"Ha ha!" Liễu Vĩnh khoe miệng liệt Lão Đại, sau đó trực tiếp đưa đến nghe khiết mai trong tay mười mấy chi bong bóng bông.

Đối với cái này, nghe khiết mai ngăn người, lập tức nhìn thấy trước mặt tiểu bằng hữu nhìn xem mình, xác thực nói là trong tay bong bóng bông, lộ ra chờ đợi ánh mắt, thế là nàng đối Liễu Vĩnh nói đạo; "Bao nhiêu tiền, ta về sau cho ngươi!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh một bên phân phát ra trong tay còn sót lại bong bóng bông một bên về đạo; "Ta lúc mua một chi là ba khối, ngươi cho ta năm khối một chi là có thể!"

Liễu Vĩnh trả lời để nghe khiết mai ngăn người, nàng không nghĩ tới đối phương thật hội hỏi nàng đòi tiền, đồng thời còn rõ ràng nắm rồi một bút, cái này khiến nàng lần nữa dở khóc dở cười; "Ngươi còn thật hội làm ăn!"

Bong bóng bông rất nhanh liền phân phát xong, có cơ linh tiểu bằng hữu nhận hai chi, mà có hay không có dẫn tới liền có chút buồn bực vây quanh nghe khiết mai muốn, cuối cùng nghe khiết mai không thể không cùng Liễu Vĩnh lại bỏ tiền mua mười mấy chi, mới xem như bình phục tất cả tiểu bằng hữu cảm xúc.

Cùng Liễu Vĩnh ngồi tại công viên trên ghế dài, miệng nơi thổi đủ mọi màu sắc bong bóng, nghe khiết mai hỏi đạo; "Nói đi, chờ ở chỗ này có cái gì muốn nói cùng!"

"Vẫn là khi còn bé thông minh như vậy!"

Liễu Vĩnh tán dương một câu để nghe khiết mai có chút ngu ngơ, sau đó nói tiếp đi đạo; "Cùng ngươi kể chuyện xưa a!" Gặp nghe khiết mai không có gạt đầu, cũng không có lắc đầu, Liễu Vĩnh cười khổ, sau đó nói đạo; "Đã từng có cái nam hài hết sức ưa thích một cái nữ hài, nhưng hắn có một ngày phát hiện mình không xứng với bên trên đối phương, thế là hắn liền đủ kiểu trêu chọc nữ hài, thậm chí làm xuất các loại làm cho nữ hài sinh khí sự tình, chỉ vì rồi để nữ hài rời đi hắn. "

"Cuối cùng nữ hài rốt cục rời đi, nhưng hắn lại phát hiện cả cuộc đời tựa hồ đã mất đi sắc thái, hắn không tự kìm hãm được hội muốn cùng nữ hài từng li từng tí, hội đi hai người thường xuyên đi qua hồ sen, bờ, thậm chí nhìn không được tại trời tối người yên thời điểm đi nữ hài gia dưới lầu nhìn lên nữ hài, nhưng hắn không dám đến gần, bởi vì hắn biết mình một khi tiếp cận, liền thật không nỡ lòng bỏ rời đi, cuối cùng hắn vạn bất đắc dĩ phía dưới, chọn rời đi cái thành phố này, sau đó tại lâm thượng xe lửa thời điểm, đối với mình âm thầm thì nói với chính mình nếu có một ngày mình trở nên đẹp trai rồi, liền xuất hiện tại nữ hài trước mặt, nói ra chân tướng!"

"Nói là ca của ngươi Liễu Vĩnh sao?"

Nghe khiết mai bĩu môi, nhưng khoe mắt lại chảy ra nước mắt, nàng một mực liền có loại này suy đoán, thậm chí nàng rời đi Liễu Vĩnh đoạn thời gian đó từ nhà mình phòng ở cũ cửa sổ, thấy qua thân ảnh quen thuộc xuất hiện tại nhà nàng dưới lầu, nhưng khi hôm nay nghe Liễu Vĩnh tự mình nói ra, nàng vẫn cảm thấy hết sức đau lòng, một cái nam hài cần muốn bao lớn dũng khí mới có thể tại mình cần có nhất an ủi thời gian, chọn rời đi cái kia người có thể an ủi hắn. Nhưng cái này khiến nàng hận, hận đối phương không tín nhiệm nàng, nàng không đợi Liễu Vĩnh trả lời trực tiếp về đạo; "Vậy hắn trở nên đẹp trai sao, giống như không có liền xuất hiện!"

Nghê khiết mai trong lời nói trào phúng để Liễu Vĩnh lắc đầu; "Hắn không trở nên đẹp trai, thế là hắn lựa chọn từ ba mươi hai tầng cao lầu nhảy xuống tự sát!"

"Cái gì?"

Nghê khiết mai một nháy mắt đứng lên, cứ việc biết Liễu Vĩnh nàng đã gặp, nhưng nàng vẫn là vì đôi phương lo lắng, sau đó dùng có chút thanh âm run rẩy hỏi đạo; "Tiếp lấy đâu?"

"Hết sức may mắn, hắn không chết, nhưng lần này kinh lịch lại làm cho hắn hiểu được sinh mệnh yếu ớt, hết thấy chân tình đều không nên lưu tiếc nuối!"

"Cho nên hắn trở về rồi!" Nghê khiết mai đưa tay lau một cái khóe mắt nước mắt, sau đó cười hỏi đạo.

"Đúng vậy!" Liễu Vĩnh chăm chú nhìn nghê khiết mai con mắt, hắn thấy được đau lòng, thấy được quan tâm, cũng nhìn thấy yêu, ngay tại hắn cảm xúc mệnh mông thời gian, nghê khiết mai đứng lên, sau đó trực tiếp rời đi, cũng không quay đầu lại đạo; "Tạ ơn, chuyện xưa của ngươi, hết sức cảm động, đáng tiếc nữ hài kia đã không phải là đã từng cô gái!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Chồng chất trong kính chiếu phiến

"Tạ ơn, chuyện xưa của ngươi hết sức cảm động, nhưng nữ hài kia đã không phải là đã từng nữ hài kia rồi!"

Đưa mắt nhìn chạy vội rồi đi nghê khiết mai, Liễu Vĩnh giống như bị rút khô rồi khí lực cả người, có thể nghĩ chủ ý hắn cơ hồ đều suy nghĩ, thậm chí hôm nay kẹp còn bỏ sung lấy đôi phương đối Từ Chấn vừa chán ghét đến thổ lộ.

Có thể nói hắn Liễu Vĩnh lúc này là chiếm hết thiên thời địa lợi nhân hoà, nhưng liền xem như dạng này, tại hắn nói ra giữa hai người đã từng chân tướng về sau, hắn vẫn hồi tình cảm song phương kế hoạch vẫn là thất bại rồi, cái này khiến hắn không nghĩ ra.

"Thật chẳng lẽ như nàng nói như vậy, chết đi chung quy là mất đi sao, thời gian thật chẳng lẽ cải biến hết thảy, để nàng đối đã từng không có một tia quyến luyến sao?" Liễu Vĩnh thống khổ đối ngày gào thét, gây nên chung quanh tất cả chính sung sướng chơi lấy thói bóng của trò chơi tiểu bằng hữu dờ ra một lúc.

Có tiểu nữ hài ngốc mạnh dừng lại trong tay chính tại chơi trò chơi hỏi; "Ca ca là thế nào, vì cái gì khóc!"

Là giả chứa thâm trầm tiểu bằng hữu đem bong bóng bóng cống sau lưng một mặt trầm tư về đạo; "Có thể là chúng ta đem hắn bong bóng bóng đều muốn đi rồi, hắn không có chơi rồi, cho nên mới khó qua như vậy a!"

"Vậy chúng ta còn cho hắn sao?" Có tiểu bằng hữu chăm chú nắm lấy trong tay bong bóng bóng, khăn trương hỏi.

"Àn!" Có tiểu bằng hữu bắt đầu dĩ gạt đầu.

Cuối cùng một đám hài tử vây đứng Liễu Vĩnh bên người; "Ca ca, chúng ta đều không chơi, đều cho ngươi chơi, ngươi chó khóc được không?" Một đám tiểu bằng hữu đuổi ra mình tay nhỏ, đem bong bóng bóng đưa tới Liễu Vĩnh trước mặt.

"Đầu đất, đầu đất!"

Ngồi tại trên xe taxi nghê khiết mai vừa mừng vừa khóc, để tài xế lái xe một đường tập trung không ít ánh mắt tò mò!

Nghê khiết mai rất muốn làm mất hung hăng mặt Liễu Vĩnh, nói cho hắn biết, hắn lúc đầu có bao nhiêu ngốc, cái kia dạng làm tổn thương rồi nhiều ít người, nhưng nàng biết nàng không thể, bởi vì nàng sợ làm như vậy về sau, phát tiết bất mãn nàng hội lưu tại Liễu Vĩnh bên người, như thế các nàng nghê nhà thiếu Từ gia ân tình liền không cách nào trả, bọn hắn nghê nhà liền gánh vác vong ân phụ nghĩa bốn chữ này, dạng này không chỉ có nội tâm của nàng băn khoăn, liền ngay cả cha mẹ của nàng sau này cũng vô pháp ngẩng đầu làm người. Cho nên nàng không thể, thật không thể, chỉ có thể xa xa né tránh Liễu Vĩnh, cũng hi vọng Liễu Vĩnh vĩnh viễn đừng lại xuất hiện ở trước mặt nàng.

"Cho nên xin lỗi Liễu Vĩnh, thật xin lỗi!" Nghê khiết mai không ngừng chảy nước mắt, giống như một cái kẻ ngu đồng dạng, một hội mừng Liễu Vĩnh ngốc, một hội liền tục nói xin lỗi.

Nghê khiết mai rời đi trong công viên, Liễu Vinh thất vọng cảm xúc dần dần bị khống chế, sau đó hần mỉm cười để vẫy đứng ở trước mặt các tiểu bằng hữu đi chơi, sau đó đứng dậy chuẩn bị rời đi, ngay lúc này một tên tiểu bằng hữu kéo hần lại.

"Ca ca, tỷ tỷ bao!"

Liễu Vinh thuận tiểu bằng hữu chỉ điểm, quay đầu phát hiện nghệ khiết mai ba lô thể mà nhét vào trên ghế ngồi.

Nhìn xem trước mặt giá trị hơn một vạn khối túi xách Liễu Vinh nội tâm cười khổ; "Đúng vậy a, nàng đã không phải là đã từng cái kia đơn thuần ngốc ngốc cô gái, ba lô đều lmgLV rồi!"

Liễu Vinh tại trong tuyệt vọng thể mà đem đây hết thấy đều thuộc về kết đến Từ Chấn vừa có tiền có thể bên trên, nếu không giải thích không thông vì cái gì đối phương rõ ràng trong mắt còn có yêu thương, lại lựa chọn lưu tại Từ Chấn vừa bên người.

Cũng không trách Liễu Vinh hội nghĩ như vậy, bởi vì năm năm ở giữa, hần đã trải qua quá nhiều chuyện như vậy, bao quát hần cái kia trong tuyệt vọng chuẩn bị mang về nhà hai tay bạn gái, đều là bởi vì cái này nguyên nhân cho hần đeo nón xanh, cũng không phải đeo nón xanh, bởi vì cái kia mũ hần đều không có mang qua, bất quá dạng này nên tính là càng bị ai a!

Cười khổ gọi nghệ khiết mai điện thoại, phát hiện điện thoại của đối phương tại trong bọc, cái này khiến hần không được kéo ra đối phươngLV khóa kéo, chuẩn bị xuất ra điện thoại của đối phương, dùng điện thoại của đối phương cho người nhà của nàng gọi điện thoại, nói cho đối phương biết bọc của nàng tại mình nơi này, chờ có thời gian tới bắt.

Bên trong túi đeo lưng nghệ khiết maiiPhone 7 bị tùy ý cùng một chút nữ hài dùng tạp vật đặt chung một chỗ, ngay tại Liễu Vinh chuẩn bị xuất ra đối phương điện thoại đi động thời gian, hần thấy được cùng điện thoại nhét chung một chỗ một mặt dùng trong suốt băng dính quấn lên có chút cũ nát chồng chất cái gương nhỏ.

Mặt này chồng chất cái gương nhỏ có lớn chừng bàn tay, nhìn hết sức sáng chói, bởi vì hần xác ngoài không chỉ có thoa lá vàng càng khảm xuyên lấy một viên chừng lớn bằng ngón cái kim cương. Mà này lúc viên kim cương này hiển nhiên trước đó đã rơi xuống, bây giờ bị trong suốt băng dán, giống như trời thương bình đồng dạng, cường chế quấn ở phía trên.

Tay run run cầm lấy mặt này nhỏ kính, Liễu Vinh cảm xúc thật lâu không thể bình tĩnh, bởi vì đây là hần bảy năm trước cho nghệ khiết mai mua, cảnh tượng lúc đó hần còn nhớ rõ, hần nói đưa cho nghệ khiết mai một cái mười gram kéo kim cương.

Nghê khiết mai lúc đó còn bĩu môi về đạo; "Gạt người, mười gram kéo kim cương, cần bao nhiêu tiền!"

Lúc đó hần còn hết sức vô sỉ cười, xuất ra cái này hần hoa ba mươi lăm nguyên tại ba Phủ Lý mặt mua tấm gương, đối nghệ khiết mai nói đạo; "Đây là hứa hẹn, chờ ta có tiền, ta liền cho ngươi thay cái thật chui!"

"Chui không chui ta không có thêm, chỉ cần là ngươi tặng là được!" Nghệ khiết mai lúc đó nói như vậy đạo.

Nhưng Liễu Vinh không phải hồi ức nghệ khiết mai bây giờ quên đi lúc đầu hứa hẹn, mà là biết mở ra mặt này chồng chất kính, nó hai nửa một mặt là trang điểm kính, một mặt là nghệ khiết mai cái tạo dán hai người chiếu phiên đạt được xác.

Nếu như này lúc cái này mai trong gương còn có hai người chiếu phiên ý vị như thế nào, không cần nghĩ, cũng biết nghệ khiết mai một mực tại đọc lấy hần Liễu Vinh, về phần tại sao bây giờ hội cự tuyệt hần, như vậy nhất định có nỗi khổ tâm riêng của nàng, dạng này Liễu Vinh liền có rồi truy cầu đi xuống động lực.

Còn nếu là bên trong không có hai người chiếu phiên, như vậy Liễu Vinh cảm thấy mình hần là tuyệt vọng rồi, bởi vì cái này mai tấm gương đối với hiện tại nghệ khiết mai tới nói, có lẽ chỉ là một viên năng lười nhác đối cái gương nhỏ, chỉ thế thôi.

Đưa tay muốn đẩy ra hộp ở tấm gương, Liễu Vinh phát hiện tay của mình thể mà có chút run rẩy, một nháy mắt hần có từ bỏ mở ra suy nghĩ, bởi vì hần sợ thất vọng. Nhưng cuối cùng, không cam lòng để Liễu Vinh dùng lực đi tách ra, nhưng lại không thể mở ra, cái này khiến Liễu Vinh đột nhiên đem nhỏ kính ném vào nghệ khiết mai ba lô, bởi vì hần nâng lên dũng khí đã bị hao hết.

Nhưng khoảnh khắc phía sau thờ hồn hần mấy cái Liễu Vinh vẫn là lần nữa cầm lấy mặt này chồng chất kính, dùng lực tách ra.

Chồng chất kính bị sau khi tách ra, Liễu Vinh cười, nhưng cười cười trong ánh mắt của hần chảy ra nước mắt, bởi vì bên trong quả nhiên không có hai người chiếu phiên, cứ việc Liễu Vinh đã làm chuẩn bị đầy đủ, nhưng vẫn là khó nén thất vọng.

"Từ đây người lạ!"

Liễu Vinh hấp khí quyết định, ngay lúc này, một tên kêu lên vui mừng lấy chạy qua tiểu nữ hài, đụng Liễu Vinh cánh tay một cái, để cái gương nhỏ ném rơi tại địa điểm.

Trở lại đỡ lấy kềm chút ngã sắp xuống tiểu nữ hài, Liễu Vinh đối có chút sợ hãi tiểu nữ hài nói đạo; "Đừng sợ, đi chơi đi!" Sau đó hần ngồi xuống nhặt lên ném tán ra chồng chất kính, sắp tán ra hai nửa chồng chất chỗ kết nối.

Ngay lúc này, một bên chồng chất mặt bên trong đến rơi xuống một khối hình bầu dục vật phẩm. Đưa tay nhặt lên, Liễu Vinh phát hiện lại là tấm gương mặt sau.

Kỳ quái vừa rồi làm sao không có sau khi nhìn thấy, Liễu Vĩnh lật qua chuẩn bị đưa nó lấp đặt đi, nhưng lại tại lật qua trong nháy mắt hấn ngay ngăn cả người.

Chỉ gặp một trương bị biên tập tròn trịa tình lữ chiếu ánh vào Liễu Vĩnh đồng tử, tướng phiến bên trong giữ lại tóc húi cua rất là lão thổ Liễu Vĩnh cùng tết tóc đuôi ngựa nghe khiết mai vai đối đầu vai đối đầu, một người ngóc lên một bên cánh tay, tại hai đỉnh đầu của người phía trên tổ thành cùng nhau hình trái tim, nhìn hai người ngay lúc đó biểu lộ, tràn ngập ngưng ngưng ngọt ngào.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Đến nhà

Ngoài ý muốn nhìn thấy hai người chiếu phiến Liễu Vĩnh trong nháy mắt kích động, hấn thậm chí không nhận được muốn khoa tay múa chân, nhưng hấn không chế được tâm tình của mình, bởi vì hấn thấy được trên tấm ảnh hữu dụng tôi bút viết xuống chữ nhỏ.

Chữ rất nhỏ, viết tại chiếu phiến góc dưới, hiển nhiên viết chữ người không muốn phá hư cả trương chiếu phiến tình cảnh, chữ cũng rất ít, nhưng lại để lộ xuất một loại cảm xúc, một loại yêu lại vô lực cảm xúc "Liễu Vĩnh ta hội một mực yêu ngươi, nhưng lại muốn đối không dậy nổi ngươi!"

"vì cái gì?" Liễu Vĩnh rất muốn hỏi nghe khiết mai ba chữ này, nhưng lại không biết như thế nào làm như thế nào hỏi.

Tây hồ bờ, Liễu Vĩnh đi vào Suy Thần gian phòng, trực tiếp mở miệng đề Suy Thần trợ giúp thăm dò một cái nghe khiết mai trong lòng.

Cái này khiến Suy Thần hết sức kinh ngạc, đang lặng lẽ cảm giác Liễu Vĩnh mưu trí lịch trình về sau, Suy Thần thờ dài, nói đạo; "Nếu như nếu là cảm giác rồi đối phương ý tưởng chân thật, ngươi hội làm thế nào?"

Suy Thần không có nói thẳng cảm giác nghe khiết mai không còn yêu Liễu Vĩnh về sau đối phương nên làm cái gì. Nhưng Liễu Vĩnh vẫn là thể hội Suy Thần ý tứ, hấn trầm tư một chút về sau cười khổ; "Yên tâm không chết được!"

Ngẩn ngui năm chữ lộ ra ngoài cảm xúc, để một mực đạo chơi nhân gian Suy Thần đều động dung.

Có lòng muốn nếu không giúp Liễu Vĩnh, để tránh đối phương thật tuyệt vọng, nhưng Suy Thần cuối cùng vẫn là phủ định rồi mình ý nghĩ này, bởi vì hấn biết Liễu Vĩnh nhất định phải tới lòng này khám, không phải hấn vĩnh viễn không thể trưởng thành, mà Liễu Vĩnh là nhất định muốn phát triển thành tạo phúc một phương vĩ đại thánh nhân, hấn Suy Thần không tin đối phương hội bị điểm này ngăn trở phá đổ.

Thế là, không nói nữa, Suy Thần dùng mình tại tiếp xúc nghe khiết mai về sau lưu lại đối phương vết tích, cảm thụ đối phương tâm cảnh, khoảnh khắc sau hấn thờ dài mở miệng; "Nàng không biết cùng ngươi hợp lại, bởi vì nàng không biết gả cho ngươi!"

Liễu Vĩnh cảm thấy Địa Cầu giờ phút này tựa hồ bởi vì Suy Thần lời nói mà đung đưa kịch liệt, để hấn đều có chút đứng không vững, nhưng hấn vẫn là nhận xuống sụp đổ cảm xúc, đó hồng mắt hỏi đạo; "Vì cái gì?"

"Bởi vì Từ gia cứu được phụ thân nàng mệnh!"

"Cái gì?" Liễu Vĩnh trong nháy mắt nhảy lên, còn có chuyện như vậy, đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Cuối cùng Liễu Vĩnh từ Suy Thần chỗ nào biết được, tựa hồ là đang năm năm rưỡi trước đó, nàng không để ý trong nhà phản đối, ngồi xe đi huyện thành tìm Liễu Vĩnh, phụ thân của nàng tại đưa nàng đi nhà ga thời điểm, bị một cỗ không bài xe đụng.

Về sau, là đi ngang qua Từ Chấn vừa đem nghe cha đưa đi bệnh viện, nhưng nghe nhà căn bản không có tiền giao thủ thuật phí, về phần đụng nghe cha xe, càng là tại chỗ liên chạy, cũng một mực không có tìm tới.

Sau đó hết sức cầu huyết một màn xuất hiện, Từ Chấn vừa thay nghe cha giao rồi ketch xù tiền nằm bệnh viện tiền giải phẫu còn cho nghe cha mua dinh dưỡng phẩm, thậm chí bây giờ chiếu cố nghe cha bảo mẫu đều là Từ Chấn vừa tìm, đồng thời bảo mẫu tiền lương cũng là Từ Chấn vừa mới thẳng trả lại.

Thử hỏi dưới loại tình huống này, nghe khiết mai tại Từ Chấn vừa truy cầu dưới, ở gia đình áp lực dưới, làm sao có thể hội lần nữa tiếp nhận Liễu Vĩnh.

Suy Thần câu nói kế tiếp, Liễu Vĩnh đều không có có nghe vào, hấn chỉ nghe lọt được trước một câu, cũng bởi vì câu này, đầu óc của hấn một mực tại oanh minh, 'Đi huyện thành tìm hấn, đi huyện thành tìm hấn'.

Bởi vì Liễu Vĩnh nghĩ tới, năm năm rưỡi trước hắn đi qua một lần huyện thành, mà sợ đi đi, là bởi vì hắn tiếp nhận rồi trường học thứ nhất yêu thỉnh của mỹ nữ, quý thần xui khiến đi nàng quê quán, cũng tại về sau cùng đối phương cùng giường rồi ba ngày, cứ việc cuối cùng bởi vì không có bất luận cái gì vượt quá giới hạn hành vi mà bị đối phương đuổi đi, để chuyện này trở thành rồi hắn Liễu Vĩnh suốt đời đau nhức, không muốn nhớ lại.

Nhưng hôm nay Liễu Vĩnh mới phát hiện, chuyện này không chỉ có trở thành hắn đau nhức, còn đem muốn trở thành hắn hối hận, bởi vì nghề cha cũng là bởi vì mấy ngày nay nghề khiết mai muốn đi tìm mình, mới bị xe đụng.

Cái này khiến Liễu Vĩnh hận cắn nát bờ môi của mình, mặc cho giọt máu rơi cũng không có cảm nhận được đau. Hắn thật hối hận, hối hận tại sao mình như vậy hỗn đản, bên người có tốt như vậy nghề khiết mai, vẫn còn không nhận được dụ hoặc, kết quả cho nghề khiết mai gia đình chiếu thành lớn như vậy thông khô.

Vừa nghĩ tới gây yếu nghề khiết mai nhìn xem cha mình ngã trong vũng máu, loại kia mờ mịt bất lực đáng vẽ, Liễu Vĩnh liền đau lòng ngạt thở. Cái này khiến hắn tức giận hung hăng đem trán của mình vọt tới gian phòng mặt tường, không ngừng nói; "Xin lỗi, xin lỗi nghề khiết mai, xin lỗi!" Thẳng đến ngách khiêu nại máu chảy ồ ạt, bị nhìn không được Suy Thần dùng pháp lực mê đi.

"Hồi thế gian tình là gì, thẳng dạy người như điên như điên, ài!" Suy Thần lại đem Liễu Vĩnh đưa về trên giường của mình về sau, nhìn ngoài cửa sổ mặt trăng, thở dài một hơi, nhớ tới cái kia tại hoa sen trong mây mù, man múa thân ảnh.

'Chung Hâm Mikage' là Khai Dương nổi danh cấp cao cư xá, nó vị trí địa lý ưu việt, lân cận Khai Dương một chỗ phồn hoa trung tâm, lớn nhuận phát, khoảng cách thị bệnh viện cùng sự bệnh viện cũng đều chỉ có năm phút đồng hồ lộ trình, lại thêm trong cư xá nhất lưu công trình cùng vật nghiệp, để trong này tại trở thành nhân sĩ thành công an cư lạc nghiệp lựa chọn hàng đầu trường hợp cùng lúc, cũng làm cho giá phòng nơi này trực chỉ tình thành trung tâm giá phòng.

Cùng Suy Thần dẫn theo các loại dinh dưỡng phẩm, bao quát não bạch kim, hoàng kim hợp tác, tại cư xá bảo an kiểm tra dưới con mắt, Liễu Vĩnh đi vào cái này chỗ hắn ngồi xe đều hội đi ngang qua cư xá. Lúc tiến vào, Liễu Vĩnh đại khái tính toán một cái, mình trước mắt tiền mặt, dựa theo lúc này giá phòng, cũng gần đủ ở chỗ này mua một bộ bia cứng phòng. Cái này khiến Liễu Vĩnh buồn bực biết, liền xem như tại Khai Dương cái thành nhỏ này thị, hắn muốn sinh sống rất thoải mái, cũng còn cần một đoạn đường muốn đi.

Cao ngất nhà ở, bốn mùa Trường Thanh Kiều Mộc, xanh đậm mặt cỏ, đá xanh đường mòn, đều để cho người ta cảm nhận được cái này chỗ cư xá bất phàm.

Dựa theo bảng số phòng, Liễu Vĩnh tra xét một tòa tòa nhà hào, trong lúc đó một tên ngồi lên xe lăn lão bá, bởi vì xe lăn bị mình đẩy tới rồi mặt cỏ, không cách nào trở lại đường cái, Liễu Vĩnh tiến lên trợ giúp đối phương đẩy trở về.

Nhiệt tình Liễu Vĩnh, đương nhiên bị ngồi xe lăn lão bá một trận tán dương, cũng cười nói cho Liễu Vĩnh lâu số năm tại vị trí nào.

Cùng Suy Thần đứng 5 hào lầu 21 lầu 13 hộ trước cửa, Liễu Vĩnh thở sâu, sau đó gõ cửa.

"Cha, người nhanh như vậy liền trở lại kẻo?" Người mặc K.T mèo đáng yêu áo ngủ, lộ ra trắng nõn giống như nga cái cổ kiêu dài nhỏ cổ nghề khiết mai mở cửa phòng nhìn thấy trước cửa lại là Liễu Vĩnh cùng Liễu Vĩnh đường đệ về sau, ngăn người, nhưng sau đó liền 'Ba' một tiếng khép cửa phòng lại.

Cái này khiến Liễu Vĩnh lập tức lần nữa vỗ nhẹ, cũng la lên; "Khiết mai nở môn, khiết mai nở môn!"

"Người tới làm gì?" Nghề khiết mai cách cửa phòng hỏi thăm

"Ta đến. . . Nhìn xem thúc thúc!" Liễu Vĩnh phé đi thật lớn kinh mới nói ra câu nói này, bởi vì hắn biết đây hết thấy đều là bởi vì hắn, còn tốt hắn có Suy Thần có thể tại tiếp xúc gần gũi nghề cha về sau đối với đối phương thi pháp, không phải hắn cảm thấy không dám đến nhà.

"Nhìn ta cha, cha ta hảo hảo không cần người nhìn, người đi mau!"

Nghề khiết mai trong nháy mắt nhớ tới nàng thường thường con ác mộng tràng cảnh, một cỗ cấp tốc xe, hướng bị tức giận nàng đánh tới, lúc đó bị sợ choáng váng nàng, trực tiếp bị mới vừa rồi còn bởi vì chính mình không hiểu chuyện mà tức giận phụ thân, đụng phải ven đường. Sau đó chính là thẳng gấp lớp xe mà sát 'Két' âm thanh, sau đó nàng liền thấy phụ thân ngã trong vũng máu.

"Lăn!" Một nháy mắt nổi lên trong tim chuyện cũ, để nghề khiết mai cửa đối diện trước Liễu Vĩnh phát ra một tiếng hét lên.

Chương 72: Hiểu lầm

Cái kia cấp kinh lịch là nghề khiết mai không muốn hồi ức ác mộng, cũng là từ đó trở đi, nàng bắt đầu trở nên không tại nhiệm tính, cũng biết, người sống có đôi khi không chỉ là vì mình. Đương nhiên là có một số người hội nói không vì mình người sống quá bi ai, nhưng vì chính mình mà sống người, chẳng lẽ không phải tự tư sao? Nghề khiết mai dạng này an ủi mình.

Cho nên nghề khiết mai tại đối mặt Từ Chân vừa truy cầu về sau, lựa chọn đáp ứng đối phương, bởi vì nàng biết mình thụ thương phụ thân không thể rời bỏ Từ gia trợ giúp.

Cũng vì đây, đang nàng nhìn thấy Từ gia cái kia cường thế nữ nhân, đối phương nói cho nàng muốn làm Từ gia nàng dâu muốn thủ phụ đạo, nội dung chính trang, phải có nội hàm, thậm chí nói thẳng nàng quá thô về sau muốn bao nhiêu cách ăn mặc, đừng ném bọn hắn người Từ gia thời điểm, nàng chịu đựng khuất nhục nước mắt, yên lặng gật đầu.

Cho tới hôm nay nàng trở nên ưu nhã, trở nên ngăn nắp, nhưng lại cũng không có đã từng ngây thơ lãng mạn khoái hoạt, đây hết thảy đều là bởi vì có một ngày.

Nàng đã từng có một đoạn thời gian rất hận Liễu Vĩnh, nếu như không phải là bởi vì hắn, nàng liền không biết không để ý phản đối của phụ thân đi tìm hắn, nếu như không phải là bởi vì nàng tùy hứng, phụ thân liền không biết thụ lớn như vậy khổ, nhưng cuối cùng nàng nghĩ thông suốt rồi, nàng không còn quá Liễu Vĩnh, chỉ tự trách mình lúc kia quá ngu.

"Người đi đi!" Gầm thét về sau nghề khiết mai dần dần bình tĩnh. Phía sau của nàng một tên từ phòng bếp đi ra buộc lên tạp dề hơn bốn mươi tuổi nữ tử hỏi đạo; "Khiết khiết, ai vậy?"

"Mẹ, không có ai?" Nghề khiết mai quay đầu cười đối mẹ của mình nói đạo.

"Không có ai, nhón nháo cái gì mà nhón nháo a!" Một tên đánh lầy ất-xì, mặc đồ ngủ mang theo kim vòng tai gái mập người từ trong phòng ngủ đưa đầu ra, một mặt bất mãn nhìn xem nghề khiết mai.

Đối với cái này, nghề khiết mai cười về đạo; "Không có ý tứ Từ a đi!"

Gái mập người không có lý hội nghề khiết mai mỉm cười, quay đầu đối nghề mẹ đạo; "Cơm làm xong chưa?" Nghe nghề mẹ nói còn không có, gái mập người không hài lòng lắm bầm; "Dậy sớm như thế đều làm gì rồi!" Sau đó nói một câu; "Làm xong gọi ta!" Sau đó 'Ba' một tiếng khép cửa phòng lại, hiển nhiên lại trở về ngủ tiếp rồi.

Đối với cái này, nghề khiết mai nhún mày lại.

Nghề mẹ nhìn nghề khiết mai biểu lộ, nguyên bản có chút lúng túng sắc mặt lập tức thay đổi mỉm cười, sau đó đi đến nghề khiết mai bên người, vỗ vỗ nghề khiết mai nói đạo; "Không có gì, không có gì, dù sao chúng ta ăn Từ gia ở Từ gia!"

"Mẹ, nữ nhi không có bản sự, để người chịu ủy khuất!" Nghề khiết mai nắm chặt nắm tay nhỏ chảy ra nước mắt, bởi vì nàng biết mẫu thân hết sức khuất nhục, nhưng mỗi lần trong nhà dùng tiền đều là vị này Từ a đi đi Từ gia muốn, cho nên bọn họ cũng chỉ có chịu đựng đối phương.

Nghề mẹ cười lắc đầu, nhưng lại chảy ra nước mắt, đưa tay ôm lấy nghề khiết mai, nói đạo; "Đứa nhỏ ngốc, nói cái gì đó, muốn ủy khuất cũng là người ủy khuất? Nhưng Từ gia ân tình, chúng ta không thể không trả, muốn nói vẫn là cha mẹ xin lỗi người!"

Nghề khiết mai muốn cười lắc đầu trấn an mẫu thân, nhưng lúc này lại vang lên gõ cửa thanh âm, để nghề mẹ mở miệng hỏi đạo; "Là ai, người liền để hắn vào đi, nên nói rõ ràng nói rõ ràng!"

Nghề mẹ coi là lại là mong muốn đơn phương tới cửa người theo đuổi, cho nên nàng hi vọng nghề khiết mai có thể cùng đối phương nói rõ, để tránh chạm trề đối phương, làm cho cuối cùng song phương ngay cả bằng hữu đều không làm được.

"Không là, là Liễu Vĩnh!" Nghề khiết mai vốn là không muốn cùng mẫu thân nói, nhưng cuối cùng cảm thấy lấy Liễu Vĩnh tính cách, nhất định hội không buông tha, đến lúc đó mẫu thân mình vẫn là hội biết.

"Cái gì, là Liễu Vĩnh!"

Nghề mẹ kinh ngạc, đối Liễu Vĩnh nàng vẫn rất có hảo cảm, mặc dù đã trải qua rồi hơn năm năm, nhưng nàng còn nhớ rõ Liễu Vĩnh dáng dấp khôn khéo, miệng rất ngọt đáng yêu. Nhất là cuối cùng vẫn là nhà bọn hắn cùng đối phương lui thân, cứ việc nguyên nhân trong đó phức tạp, nhưng nàng vẫn còn có chút áy náy.

Thế là nghề mẹ trầm tư một chút mở miệng đạo; "Khiết khiết, người để hắn vào đi, nói rõ ràng, người bây giờ đã có bạn trai, để hắn về sau cùng người. . . Làm bằng hữu a!"

Nguyên bản nghề mẹ muốn nghề khiết mai cùng đối phương không tại liên hệ, nhưng cuối cùng nàng do dự một chút, vẫn là không có nói ra miệng, bởi vì chỉ có nàng gái nữ nhi tâm, nàng biết khiết khiết không có quên rồi đối phương, đồng thời nàng cũng vô số lần nhìn thấy nghề khiết mai trong đêm ôm Liễu Vĩnh chiếu phiến đi ngủ.

"Ai, đứa nhỏ ngốc!" Trong lòng thờ dài một câu, nghe mẹ đi trở về phòng bếp tiếp lấy nấu cơm, về phần nghe khiết mai làm sao đối Liễu Vĩnh, nàng không đang làm liên quan, bởi vì nàng biết nghe khiết mai trưởng thành, hội làm xuất lựa chọn chính xác, cứ việc cái lựa chọn này để nàng lòng chưa xót, nhưng bắt lực cái biến.

Này lúc, đứng nghe trước cửa nhà Liễu Vĩnh đang chuẩn bị tiếp tục gõ cửa, nhưng 'Đình' một tiếng thang máy đình chỉ âm thanh, để hấn buông xuống ngóc lên tay, gấp lại sau đi ra lại là cư xá trên đường gặp phải ngồi xe lăn lão bá, Liễu Vĩnh không có bất cứ chút do dự nào lập tức chạy tới, bởi vì hấn nhìn thấy đối phương tại dùng tay chuyển động xe lăn thời điểm ra thang máy, bánh xe cắm ở cửa thang máy hoạt động lỗ khảm nơi.

Chạy vội tới cửa thang máy, Liễu Vĩnh đỡ lấy xe lăn đẩy tay khinh khinh vừa dùng lực, liền đem lão bá dùng hết sức khí đều không có có di động xe lăn, đẩy ra thang máy.

"Tạ tạ, tạ ơn tiểu hòa tử!" Thở phào một cái lão bá đối Liễu Vĩnh gật đầu, nhưng sau đó giật mình, bởi vì hấn thấy được dẫn theo đồ vật đứng nhà mình trước cửa Suy Thần, sau đó hấn cười khổ lấy lắc đầu, đối Liễu Vĩnh hỏi đạo; "Ngươi là khiết khiết bằng hữu a?"

Gặp Liễu Vĩnh gật đầu, lão bá thở dài; "Khiết khiết có bạn trai rồi, các ngươi về sau hảo hảo kết giao, làm giúp đỡ cho nhau bằng hữu a!" Lão bá ý tứ rất rõ ràng, chính là nói cho Liễu Vĩnh, nghe khiết mai đã có bạn trai, để hấn đừng lại nghĩ cách rồi, đương nhiên hấn lại nói tương đối uyển chuyển.

Nghe trước mặt lão bá thiện ý nói như vậy, Liễu Vĩnh đầu óc một cái chớp mắt oanh minh, nhưng hấn không phải là bởi vì đối phương để hấn dừng lại hy vọng xa vời cùng nghe khiết mai cùng một chỗ lời nói mà biến sắc, mà là vì đối phương có thể là nghe khiết mai phụ thân mà kinh ngạc.

"Ngài là?" Liễu Vĩnh mặc dù đã suy đoán, nhưng vẫn là không nhận được hỏi một câu, bởi vì hấn trong trí nhớ nghe cha là một tên anh khí đầu phát đen nhánh nam tử, lại nhìn nam tử trước mặt, tóc bạc trắng, mặt mũi nhăn nheo, nơi nào còn có một điểm hăng hái trung niên nhân hình tượng, hoàn toàn là một tên đi vào tuổi già lão nhân a!

"Ta là khiết khiết phụ thân!"

Ngồi trên xe lăn lão bá cười lắc đầu, hấn đối Liễu Vĩnh vẫn rất có hảo cảm, bởi vì đối phương dưới lầu cùng vừa rồi không có bất cứ chút do dự nào biểu hiện, đều để hấn nhìn ra đối phương là cái hiền lành tiểu hòa tử, về phần tại sao hấn như vậy xác định, đây cũng là hấn tàn phế nhiều năm như vậy cho ra tâm đắc, bởi vì người ích kỷ không chỉ có hội xem thường hấn, còn hội làm bộ nhìn không thấy hấn gặp phải một điểm khó khăn. Nhưng cuối cùng đối phương thiện lương, được khiết khiết có rồi bạn trai sự tình vẫn là phải cùng đối phương nói rõ ràng, để tránh đối phương cuối cùng thương tâm.

Lại bị đối phương xác nhận biết, Liễu Vĩnh kém chút rơi lệ, nghe cha đây là thụ bao lớn khổ, mới tại gần gũi trong vòng năm năm từ một tên khoảng bốn mươi tuổi trắng niên bị tra tấn cho tới bây giờ giống như một tên sáu bảy mươi tuổi lão đầu, cái này khiến hấn đối nghe cha áy náy càng sâu hơn, cũng rất cuộc để ý giải nghe khiết mai rõ ràng trong mắt có yêu, nhưng lại không ngừng cự tuyệt mình.

"Xin lỗi!" Liễu Vĩnh trực tiếp quỳ gối nghe cha trước mặt.

"Ngươi làm cái gì vậy?" Liễu Vĩnh đột nhiên động tác, để nghe cha trong nháy mắt hoảng hốt, hấn không biết đạo đối phương vì cái gì hội nói lời này, chẳng lẽ là đối phương đã cùng khiết khiết có rồi phát triển, không biết, tuyệt đối không biết, nữ nhi của mình chính mình hiểu rõ, ngoại trừ lúc đầu cái kia để hấn thống hận Liễu Vĩnh bên ngoài, không biết có bất kỳ người có thể đã động nữ nhi của mình tâm.

"Thúc thúc, xin lỗi, là ta hại ngươi!" Liễu Vĩnh rơi lệ đạo xin lỗi.

Liễu Vĩnh lời nói để nghe cha đầu trong nháy mắt oanh minh, sau đó một tay lấy Liễu Vĩnh đẩy ngã; "Là ngươi, là ngươi làm sơ dụng ta!" Nghe cha trong nháy mắt nghĩ đến loại khả năng này, cái này khiến hấn răng cắn đến vang cọt két, nếu như không phải không cách nào đứng lên, nghe cha tuyệt đối hội đối Liễu Vĩnh trên mặt hung hăng đánh lên mấy bần tay.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 73: Sợ lòng người không đủ

"Không phải, không phải, ta không phải người gây ra họa!" Liễu Vĩnh cuống quít khoát tay.

Gặp Liễu Vĩnh không thừa nhận, nghe cha tức giận dùng ngón tay chỉ lấy Liễu Vĩnh hỏi đạo; "Vậy ngươi có cái gì xin lỗi ta?"

Nghe cha đương nhiên không tin mình nữ nhi hội làm xuất cái gì vượt rào sự tình, đồng thời nhìn đối phương bộ dáng, liền xem như có, cũng là đối phương dùng rồi cái gì không tốt thủ đoạn, lừa gạt nữ nhi của mình, cái này khiến nghe cha tức đến run rẩy cả người, hận đối phương hèn hạ, khí nữ nhi

không chú ý.

Trọng yếu nhất chính là, hắn không biết nên làm sao đối Từ gia bàn giao, chưa xuất giá con dâu bị người lừa gạt, uống phí người ta những năm này đối với mình nhà chiếu cố.

"Thúc, ta là Liễu Vinh, ta xin lỗi ngươi!" Liễu Vinh do dự tốt một hội, tại nghe cha chờ không kiên nhẫn mặt càng ngày càng thời gian, Liễu Vinh nói ra một đoạn, để nghe cha không giải thích được.

"Ta không có hỏi ngươi tên gì, ta chỉ hỏi?" Nói đến đây, nghe cha lời nói im bật mà dừng, bởi vì hắn nhớ tới Liễu Vinh là ai, cái kia đã từng kém chút trở thành con rể hắn nam hải, cái kia mình hảo hữu nhi tử, cũng là gián tiếp hại mình tàn phế người.

Trải qua vừa rồi kích động, nghe cha bình phục dòng suy nghĩ của hắn, sau đó bình tĩnh mở miệng đạo; "Ngươi đi đi!" Mặc dù hắn biết hắn đem hắn bị đụng liên lụy đến trên người của đối phương, đối với đối phương tới nói có chút không công bằng, nhưng hắn vẫn là không nhận được đưa chúng nó liên hệ đến cùng một chỗ.

"Thúc thúc!"

"Ngươi cho ta. . . Khụ khụ. . . Lăn!" Nghe cha khí run rẩy.

"Cha, ngươi đừng kích động, đừng kích động!" Nghe khiết mai kéo cửa ra vọt ra, sau đó dùng trong lòng bàn tay vỗ nhẹ phụ thân phía sau lưng, sau đó ngang đầu nhìn về phía Liễu Vinh, nhìn hằm hằm đạo; "Ngươi đi, cầu ngươi đi đi!"

Nguyên bản nghe khiết mai là chuẩn bị tiếp nhận mẫu thân đề nghị cùng Liễu Vinh hảo hảo nói chuyện, nói cho hắn biết hai người không có khả năng, nhưng nhìn phụ thân gặp Liễu Vinh kích động bộ dáng, lập tức cải biến chú ý, cảm thấy cùng nó dây da dây dưa không bằng triệt để tuyệt tình.

"Ta. . . !"

Liễu Vinh muốn nói bên cạnh hắn có vị Thần Tiên có khả năng có thể giúp nghe cha chữa khỏi thân thể, nhưng lời đến khóe miệng, Liễu Vinh lại nuốt xuống, bởi vì hắn không xác định Suy Thần có thể hay không chữa khỏi nghe cha, sợ để nghe khiết mai không vui một trận.

Đem mua được vật phẩm yên lặng đặt ở trước cửa, Liễu Vinh trong tim hỏi Suy Thần; "Nghe thúc thân thể có thể chữa hết không?"

Đối Liễu Vinh câu nói này Suy Thần trực tiếp hồi phục rồi một cái liếc mắt, tâm đạo; "Đó là ngươi thúc, không phải bốn đại tiên thúc, hưởng chi ta mấy ngàn tuổi gọi hắn thúc, hắn tiếp nhận nổi sao?"

Bất quá Suy Thần cũng biết Liễu Vinh này lúc lo lắng tâm, thế là không có cùng Liễu Vinh nói nhảm, trực tiếp đi đến nghe cha trước mặt đưa tay khoác lên rồi trên cổ tay của hắn.

Gặp Liễu Vinh không nghe mình, thế mà còn trực tiếp bắt lấy cha mình tay, nghe khiết mai tức giận muốn hét lớn. Mà bị Suy Thần bắt lấy nghe cha, bản này có thể muốn rút về tay.

Đối phương không phối hợp để Suy Thần lắc đầu, nhẹ nhàng thổi khẩu khí, đem nghe cha con định bất tỉnh ngay tại chỗ về sau, Suy Thần bắt đầu ở nghe cha trên thân thể, vừa đi vừa về tìm tòi. Cuối cùng tại Liễu Vinh chờ đợi ánh mắt bên trong, Suy Thần về đạo; "Có thể trị, nhưng ta chỉ ít cần khôi phục một nửa pháp lực mới được. "

Gặp Suy Thần nói có thể trị, Liễu Vinh hưng phấn kém chút nhảy dựng lên, nhưng Suy Thần hạ nửa cấp lời nói lại làm cho sự hưng phấn của hắn im bật mà dừng, sau đó có chút lo sợ hỏi đạo; "Như thế nào mới có thể để cho ngươi khôi phục một nửa pháp lực?"

"Rất đơn giản, thu hoạch Tứ Cửu ba mươi sáu đạo cảm kích!"

Mấy phút đồng hồ sau, Liễu Vinh cùng Suy Thần bị khôi phục như cũ nghe khiết mai cùng phụ thân của nàng đuổi ra. Dẫn theo có chút tán loạn vật phẩm, Liễu Vinh đứng lâu số năm hạ nắm chặt nắm đấm, ngang đầu đối lâu hai mươi một, đạo; "Khiết mai, ta một ngày nào đó hội trở về!"

Lúc nói lời này, Liễu Vinh tràn ngập tự tin, bởi vì hắn có Suy Thần, chỉ cần trợ giúp đối phương tập hợp đủ cảm kích, hắn liền có thể cứu chữa tốt nghe cha, đến lúc đó lại thêm hắn đi qua cố gắng lấy được cơ sở kinh tế, thay nghe nhà trả thiếu người của Từ gia tình, như vậy nghe khiết mai còn không ngoan ngoan hội trở lại bên cạnh hắn.

"Liên ngươi, truy chúng ta nơi này nữ hài?"

Liễu Vinh vừa dứt lời, một tên mới từ trong xe đi ra xinh đẹp nữ tử, cười nhạo đánh giá Liễu Vinh một cái, vút xuống hai chữ; "Dế nhũi!" Sau đó nện bước mình tron bóng đuôi, ưu nhả rồi đi.

Nữ tử sau lưng, giống như bị rót một chậu nước lạnh Liễu Vinh cắn răng nghiêng lợi hỏi Suy Thần; "Ta tương dế nhũi sao, ta tương sao?"

Bị Liễu Vinh chất vấn, Suy Thần hướng về sau đi hai bước, cẩn thận quan sát một chút Liễu Vinh, quần áo lộn xộn, quần tây đen đầu gối còn có rất rõ ràng bụi đất, lại thêm trong tay dẫn theo xem xét chính là cho nông thôn bác gái tặng não bạch kim, Suy Thần hết sức trực tiếp về đạo; "Tương!"

"Ta sát!" Liễu Vinh một nháy mắt có muốn kích động đến mức muốn nhảy lên.

Trở lại 'Vi yêu', một đường trầm tư Liễu Vĩnh càng nghĩ, cảm thấy muốn mau chóng thu thập hoàn tất cảm kích, nhất định phải đem bệnh viện lớn mở mới được. Bởi vì hần ngay từ đầu loại kia chỉ cần thông qua mình cảm động cố sự, liền có thể thu hoạch được miễn phí trị liệu, sau đó nhờ vào đó thu hoạch cảm kích phương thức, rõ ràng không thích hợp tại bây giờ chỗ khám bệnh tiến hành.

Không phải không có người tin tưởng, tương phản đến đây khách hàng đều tin tưởng, bọn hần cũng thử qua giảng tố chuyện xưa của mình.

Nhưng hết sức đáng tiếc, ngoại trừ lần thứ nhất bởi vì muốn đưa đến quảng cáo hiệu ứng nhường cứu chữa Lý Như Phụng bên ngoài, cơ hồ tất cả mọi người cố sự đều không phải là cớ nào cảm động.

Không phải cớ nào cảm động là có ý gì Liễu Vĩnh rõ ràng, cái kia chính là những sự tình này tại khách hàng trong lòng không phải rất sâu sắc. Mà người muốn yêu cầu một cái đang nói ra mình nhất động lòng người cố sự, đều không phải là rất sâu sắc người, hội tại bị người uốn nắn dung mạo về sau, cảm kích người, vậy người liền nhất định hội thất vọng.

Đương nhiên Suy Thần có pháp lực, cũng có thể hơn cứu chữa mấy người, dạng này chắc chắn sẽ có người hội cảm kích? Nhưng Suy Thần cho Liễu Vĩnh nói một cái 'Đạo Gia phát cháo' cố sự.

Cố sự là như vậy, có một năm thiên hạ đại hạn, có một cao nhân đắc đạo, để hai tên đồ đệ của mình phân biệt tới hạ giới phát cháo. Đại đệ tử đi vào hạ địa, gặp bách tính khó khăn, người tương ăn, liền lớn thi pháp lực làm cho tất cả mọi người đều ăn được cơm no, kết quả không bao lâu kẻ thống trị không làm, đem đại đệ tử nắm tới, yêu cầu hần chỉ có thể cho hoàng thất thi pháp, biến xuất được dùng vô số năm lương thực, nếu không liền phải lấy môi mua lòng người làm lý do chém đứt đại đệ tử đầu. Mà không biết chân tình dân gian bách tính, gặp đại đệ tử đột nhiên không thấy, không có người đang cho bọn hần phát cháo, thế là tại nhao nhao chết đói trước đó mắng to lên đại đệ tử đến, cuối cùng tại Hạ Quốc gây người mấy năm đại đệ tử thương tâm trở lại sư phó tọa hạ.

Mà Nhị đệ tử, đi thương địa điểm, đồng dạng gặp được bách tính khó khăn, người tương ăn thăm kích, nhưng hần không có loạn thi pháp lực, chỉ là mở một chút phổ bán cháo tiếp tế sắp chết đói bách tính, kết quả thương nước Quốc Quân khen lớn Nhị đệ tử có thời cổ nghĩa sĩ phong phạm, cùng lúc cũng lo lắng trong nước bách tính, bắt đầu trợ cấp dân tâm, mà bách tính cũng bởi vì có Nhị đệ tử phát cháo không có chết đói sầu lo, cùng lúc lại ăn không đủ no, mà riêng phần mình cố gắng làm việc, cuối cùng Nhị đệ tử rời đi lúc thương nước quốc lực Xương Thịnh, cuối cùng thay thế Hạ Quốc.

Tại cao nhân đắc đạo tọa hạ, đại đệ tử nghi ngờ hỏi cao nhân đắc đạo; "Sư phó, vì sao sư đệ không có ta tận tâm dùng lực, lại đạt được khen ngợi, mà ta thi triển tất cả vốn liếng, lại đạt được chặt đầu kết quả đây?"

Đối với cái này, cao nhân đắc đạo chỉ trả lời năm chữ; "Lòng người không đủ người!"

Nói xong, cố sự này, Suy Thần nhìn về phía Liễu Vĩnh hỏi đạo; "Người rõ chưa?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Nam nữ tử lệ kẻ Phá Hoại

"Ra mặt cái rui trước nát!" Liễu Vĩnh hiểu được đạo lý này, nhất là Suy Thần mặc dù xem như hần Kim Thủ Chi, nhưng cái này Kim Thủ Chi lại là có quyền hạn, sử dụng kỳ năng là vì một năm.

Tại trong lúc này hần đương nhiên không thể lạm dùng Suy Thần pháp lực, ngoại trừ sợ dưỡng thành theo lười tính bên ngoài, còn sợ gây nên một chút người hữu tâm chú ý.

Phải biết, nếu như hần không có Suy Thần ở bên người, thế nhưng là ngay cả lời chán núi cũng không bằng, vạn nhất một năm về sau Suy Thần đi rồi, một chút người hữu tâm tìm đến hần phiền phức, hần thật sự là chết cũng không biết đạo chết như thế nào.

Đương nhiên, nếu như không có cái biến mình hình dạng cùng cứu chữa nghề cha dùng cái này đến văn hồi nghề khiết mai tâm tư, Liễu Vĩnh tuyệt đối hội thừa dịp một năm này nắm nó cái mấy ngàn vạn, sau đó mua cái mấy bộ phòng ở, mấy gian bề ngoài chờ lấy thu tô, ngồi ăn rồi chờ chết.

Dù sao hần nguyên bản là thuộc về loại kia có năng lực trợ giúp người khác liền giúp, không có năng lực liền không giúp người bình thường, để hần tốn sức trí nhớ đi mưu đồ nhân loại phúc lợi, nói đùa, bạn gái đều đuổi không kịp, nghĩ những cái kia có phải hay không có chút quá xa, dù sao cổ nhân cũng còn giảng cứu cái tu thân thành gia sau đó mới đi trị quốc bình thiên hạ.

Ôm loại tư tưởng này Liễu Vĩnh cấp tốc vui đầu vào vì Suy Thần giành cảm kích sự nghiệp bên trong, hần biết hần bây giờ địch nhân lớn nhất, chính là Từ

Chấn cương, liền xem như không theo hai người đầu lửa nóng ưa thích nghề khiết mai điểm này đến xem, đối phương cũng là trở ngại hẳn mở rộng sự nghiệp thu lấy cảm kích chướng ngại vật, nếu là chướng ngại vật, Liễu Vĩnh liền quyết định vận dụng ra hẳn.

Đương nhiên, người bình thường tại Khai Dương nói lời này, tuyệt đối hội gây nên người khác cười nhạo, nên biết đạo Từ gia tại Khai Dương nói là thâm căn cố đế cũng không đủ, đừng nói hẳn Liễu Vĩnh một cái tiểu lão bách tính, coi như là bạn tốt của hẳn bồi bồi, muốn cùng đối phương gia tộc va chạm, cũng phải cần suy đi nghĩ lại, nên biết đạo bồi bồi phụ thân thể nhưng là Khai Dương tam bá thủ.

Nhưng Liễu Vĩnh bên người có Suy Thần, đương nhiên, ngay từ đầu Liễu Vĩnh muốn để Suy Thần đang cái này phản hủ đấu sĩ, Suy Thần là không làm, lý luận của hẳn cũng tương đối đặc biệt, cảm thấy cái này có chút vượt cấp, dù sao một cái Khai Dương thị xử cấp quan viên cùng cấp bậc của hẳn kém quá xa, hẳn nhưng là Thiên cấp.

Nhưng cuối cùng Liễu Vĩnh một câu đem hẳn nói á khẩu không trả lời được, Liễu Vĩnh nói; "Người có muốn hay không hoàn thành nhiệm vụ!" Đáp án đương nhiên là nghĩ, vừa nghĩ, như vậy người xuất điểm pháp lực, sau đó thay người ở giữa trừ một hại, không chỉ có làm chuyện tốt, còn giúp trợ rồi mình, có cái gì không tốt đâu.

Cuối cùng Suy Thần bị thuyết phục rồi, đương nhiên đây cũng là bởi vì không trái với quy luật tự nhiên, Suy Thần mới quyết định chế tạo. Suy Thần hiệu suất rất cao, chỉ cho tới trưa Liễu Vĩnh trước mặt liền chất thành một chồng Từ Chấn vừa phụ thân, thổ địa cục quản lý từ thật tham ô nhận hối lộ cùng chơi tiêu tam tư liêu.

Nhìn từ thật năm mươi mấy tuổi tác, thế mà còn có mấy cái mười tám mười chín tuổi tiểu tình nhân, Liễu Vĩnh hận nghiêng răng nghiêng lợi; "Cái này mẹ hẳn Trung Quốc nam nữ so sánh liệt đều 1.5 so sánh một, bình quân một nửa nam nhân mới phân một nữ tử, cái này già Bồng Tử thế mà phi pháp chiếm hữu nhiều như vậy tài nguyên, hoàn toàn là đưa quốc gia nhân dân hài hòa tại không để ý, hôm nay hẳn liền thay mặt Hoa Hạ lưu manh diệt đối phương. "

Sau một ngày, một tên đã chết đi gọi liếc Trần Trần nữ hài tại vòng bằng hữu phát mấy trương mình cùng sở nhà đất nào đó cục trưởng đồ 'Trần' chiếu phiến, cùng đối phương ngôn ngữ dụ hoặc cùng uy hiếp giọng nói, sau đó từng cái truyền thông nghe tiếng cấp tốc theo vào.

Đi qua truyền thông đào sâu, Khai Dương thị thổ địa cục quản lý từ thật bèn dùng chức vụ tiện lợi, lấy chuyện chính thức làm mồi nhử, dụ hoặc nhiều tên trưởng thành cùng vị thành niên nữ tử cùng hẳn phát sinh cũng bảo trì không đứng đắn quan hệ, thậm chí dẫn đến họ Bạch nữ tử không chịu nhục nổi mà tự sát.

Dạng này ác hoi hành vi, cùng liếc Trần Trần phụ thân tóc trắng phơ, thê lương giọng 'Đòi lại công đạo' băng hiệu đứng mặt trời đã khuấy tình cảnh, cấp tốc trở thành từng cái truyền thông đầu đề, cũng đưa tới trên xã hội không ít người sĩ chú ý cùng đồng tình.

Cuối cùng bức bách tại dư luận áp lực, đi qua Khai Dương Thị ủy lãnh đạo khẩn cấp ra hội hiệp thương, xét thấy từ thật đặc biệt ác liệt hành vi, nhất trí đồng ý khai trừ đối phương đảng viên khai trừ công chức quyết nghị.

Thị ủy nào đó văn phòng, ngồi tại sau bàn công tác bồi bồi nhìn xem tin tức khoe miệng lộ ra tiểu dung; "Là ai làm, bắt lực báo từ thật tham ô nhận hối lộ sự tình, trực tiếp lấy đối phương đùa bốn nữ tính vì lấy cớ, để từ thật cùng nó gia thuộc đại biểu thể lực chơi cứng, cuối cùng thuận lợi đem từ thật lấy ảnh hưởng ác hoi từ không chút huyền niệm cảm xuống, đơn giản đi rồi tuyệt diệu một bước tốt rồi!"

Cảm thán về sau, bồi bồi dùng điện thoại thông qua một chiếc điện thoại, sau đó đối người đối diện phân phó đạo; "Điều tra thêm từ thật việc này là ai làm?"

Tại nói xong câu đó về sau, bồi bồi nào hải đột nhiên nhớ tới trước đây không lâu nhận được liên quan tới Từ Chấn vừa muốn cả Liễu Vĩnh sự tình. Không biết trùng hợp như vậy đi, Từ Chấn vừa mới muốn chinh Liễu Vĩnh, kết quả từ thật sự ra việc này, chẳng lẽ là Liễu Vĩnh làm, nhưng sau đó bồi bồi chỉ lắc đầu đem ý nghĩ này phủ định, bởi vì đó căn bản không có khả năng, hẳn không tin hẳn cái kia không ai không có quan hệ hảo hữu có thể trong thời gian ngắn như vậy tổ chức có lực như vậy phản kích, trừ phi hẳn là Thần Tiên.

Bồi bồi đương nhiên không biết đạo hẳn vô tình suy đoán, thật đối.

Nam tử bệnh viện, đặt được cha mình bị cầm xuống thời điểm, Từ Chấn cương chính hăng hái ở chỗ giàu trước mặt Chỉ Điểm Giang Sơn, lúc đó cúp điện thoại hẳn trực tiếp liền ngã điện thoại, sau đó tức giận phân phó Trịnh Lập Phi để hẳn tra, nhất định điều tra ra là ai làm, sau đó hẳn muốn giết chết đối phương, về phần cùng Vu Phú chuyện hợp tác, hẳn chỉ có thể tạm thời gác lại, bởi vì hẳn muốn đi tìm mẹ của mình, để tránh sự nghiệp của mình bị liên lụy.

Nghề nhà, nghề cha khi nhìn đến TV tin tức về sau thờ dài, nếu như không phải Từ gia đối ân tình của hẳn hẳn không cách nào hồi báo, hẳn thật không muốn nữ nhi của mình cùng cái gia đình này có gặp nhau, bởi vì hẳn sợ hải hội có một ngày như vậy, bây giờ một ngày này quả nhiên đến rồi, nhà bọn hẳn nên đi nơi nào, hẳn có chút mê mang, để nữ nhi lập tức cùng Từ gia đoạn tuyệt quan hệ, hiển nhiên cái này có chút tuyệt tình, hẳn làm không được, nhưng tiếp tục tùy ý nữ nhi cùng đối phương kết giao, hội không biết bị liên lụy, hẳn thật không biết đạo.

Vì yêu bên trong hung hăng đánh Từ gia một cái muộn cơn Liễu Vĩnh ngồi tại sau bàn công tác cẩn thận nhớ lại sự kiện lần này có hay không có lỗ thủng, báo cáo vật liệu là Suy Thần thi pháp lấy tới cái kia bị đùa bốn dẫn đến nữ nhi tự sát liếc cha trong tay, thậm chí trình tự, Suy Thần đều dùng pháp lực tại bộ não của đối phương nơi qua một bên, nếu như vậy đều có người có thể tìm tới trên người hẳn, vậy chỉ có thể nói đối phương là Thần Tiên.

Cùng lúc Liễu Vĩnh cũng có chút buồn bực, bởi vì hẳn vốn là muốn đem Từ gia nhổ tận gốc, thậm chí hẳn đem Từ gia một bộ phận tham ô nhận hối lộ phi pháp vật liệu gửi cho rồi Khai Dương thị ủy kiểm tra kỷ luật bộ môn, nhưng lại không có gây nên một tia ngọn sóng, bởi vậy đó có thể thấy được Từ gia thâm căn cố đế.

Bất quá Liễu Vĩnh cũng không uể oải, bởi vì hắn không có đem những tài liệu này lấy tới cấp tỉnh kiểm tra kỷ luật bộ môn, sở dĩ không có làm, không phải Liễu Vĩnh muốn thả Từ gia một ngựa, mà là lấy bảy giờ Suy Thần pháp lực, không tiến vào được bị Thiên Đình che chở cao cấp bộ môn, cho nên Liễu Vĩnh chỉ có thể tạm thời từ bỏ ý nghĩ này.

Gặp Lý Như Phụng tiến đến, Liễu Vĩnh khoát tay làm cho đối phương cùng mình cùng đi gặp một cái Vu Phú, đối với cái này, Lý Như Phụng tại chỗ liền đổi sắc mặt, biểu thị không muốn gặp đối phương tầm kia không nói thành tín mặt.

Nam từ bệnh viện phòng làm việc của viện trưởng, trên đầu dán lui nóng thiếp tinh thần có chút uể oải Vu Phú nhìn thấy đến nhà lại là Liễu Vĩnh cùng Lý Như Phụng về sau sững sốt một chút, sau đó hắn ý thức được Từ gia sự tình, khả năng có thân ảnh của đối phương, không phải không biết Từ Chấn vừa mới đối phó rồi đối phương, Từ phụ liền xảy ra chuyện, mà Từ phụ vừa ra sự tình, đối phương liền đến tìm hắn đàm, đương nhiên ngoại nhân nhất định coi là đây hết thảy đều là ngẫu nhiên, nhưng chỉ có thâm xử truyền qua bên trong hắn biết, có một số việc không có ngẫu nhiên, cái này khiến hắn đối tuổi còn rất trẻ Liễu Vĩnh lộ ra kiêng kỵ thần sắc.

Bởi vì Từ Chấn vừa cường đại hắn đã thể hội, có thể nói như vậy, tại Khai Dương Từ Chấn vừa có thể đem hắn Vu Phú chơi chết đi sống lại, nhưng Liễu Vĩnh thế mà vô thanh vô tức làm rơi rồi Từ Chấn vừa phụ thân, có thể thấy được sâu cạn của đối phương, tuyệt đối tại Từ Chấn vừa phía trên.

Cái này khiến Liễu Vĩnh còn chưa mở lời, hắn tựu hạ định rồi một quyết tâm, cái kia chính là cùng Liễu Vĩnh buộc chung một chỗ, thế là hắn trực tiếp mở miệng đạo; "Ta biết hai vị tới ý tứ, ta chỉ có một cái yêu cầu, cái kia chính là nếu như cho phép ta nhập cổ phần, như vậy ta liền đem bệnh viện giao cho các ngươi!"

Kinh ngạc, Lý Như Phụng hoàn toàn kinh ngạc, nàng không nghĩ tới lần này đến lại là kết quả này, nhưng ở kinh ngạc về sau, nàng lập tức cảnh giác; "Người muốn nhiều ít cổ phần!" Nàng trong nháy mắt nghĩ đến đối phương là muốn nuốt bèn mình tiền.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Gây dựng phong ba

Nhưng tiếp xuống Vu Phú, để Lý Như Phụng biết mình hiểu làm đối phương, hắn nói hắn có thể tại mới mở bệnh viện cổ phần bên trong chiếm cứ trong đó hai mươi phần trăm, nhưng điều kiện tiên quyết là Liễu Vĩnh đáp ứng hắn, muốn tại tương lai, đem Từ Chấn vừa chỉnh lý sạch quần áo, cời truồng nhét vào âm mười mấy độ hoàn cảnh nơi chày.

Vu Phú điều kiện để Liễu Vĩnh cùng Lý Như Phụng sững sờ, không biết Vu Phú vì cái gì hội có loại này biến thái tâm lý, cùng lúc nhìn đối phương rõ ràng tại cảm mạo uể oải đáng vẻ đoán được; "Chẳng lẽ Từ Chấn vừa dùng phương pháp này đối phó rồi hắn!"

Vu Phú biết không gạt được trực tiếp thẳng thắn đạo; "Các ngươi đoán không sai, ngay tại ta cho Lý tổng gọi điện thoại hủy bỏ lâm thời hiệp ước trước đó, ta vừa trải qua!"

Vu Phú sở dĩ như vậy thẳng thắn, như vậy chịu ăn thiệt thòi, dĩ nhiên không phải hắn bị Từ Chấn vừa đông lạnh choáng váng hoặc là bị cừu hận làm choáng váng đầu óc, mà là muốn dùng cái này đến xỏ xét Liễu Vĩnh, nếu như đối phương coi là có thể bằng vào thực lực nuốt mình ném ra ngoài đi mấy trăm vạn, như vậy hắn liền hội lấy các loại lý do trong đó liền bao quát Từ Chấn vừa lần nữa uy hiếp, hủy bỏ lần này hợp tác.

Không phải hắn xảo trá, mà là một cái không quan tâm người hợp tác lợi ích người, là không thể hợp tác.

Vu Phú ý nghĩ Lý Như Phụng đương nhiên không biết, nàng trực tiếp cự tuyệt đạo; "Không được!"

Ngay cả cân nhắc đều không suy tính một chút trực tiếp liền cự tuyệt, đây là Vu Phú bất ngờ, cùng lúc để hắn đối Lý Như Phụng nhân phẩm cao nhìn lại, ngay tại hắn quyết định thẳng thắn cùng Lý Như Phụng người hợp tác thời gian, Lý Như Phụng lại nói rồi; "Người có biết không đạo ta đầu một ngàn vạn, mới bởi vì thích chiếm cứ hai mươi phần trăm cổ phần, người chuyên nhượng phí dùng mới sáu trăm vạn liền muốn chiếm cứ hai mươi phần trăm, làm sao có thể?"

Mộng, Vu Phú thật mộng, hắn vốn cho là hắn sáu trăm vạn, tại nói thế nào cũng có thể tại đối phương vốn cổ phần nơi chiếm cứ cái 30-40%, nhưng không nghĩ tới Lý Như Phụng đầu một ngàn vạn mới chiếm cứ hai mươi phần trăm, nhưng sau đó hắn liền phát hiện đến không đúng, bởi vì mục đích hợp đồng nơi không phải nói rõ rất rõ ràng sao, đối phương đăng ký vốn liếng là một ngàn vạn a!

"Người đoán không sai, Liễu Vĩnh làm vì yêu người sáng lập có được tám mươi phần trăm cổ phần!" Lý Như Phụng hiển nhiên nhìn ra Vu Phú nghi hoặc trực tiếp mở miệng thay đổi phương làm giải đáp.

Lý Như Phụng cái này giải đáp vừa ra, Nhượng Vu Phú lập tức xác định Liễu Vinh chính là cùng Từ Chấn vừa mới dạng quan nhị đại, nếu không ai ngốc sao, xuất ra hơn ngàn vạn, quảng tại một nhà không phải dựa vào kỹ thuật nhỏ bệnh viện bên trên, còn chỉ chiếm theo hai mươi phần trăm cổ phần, khẳng định là giao hảo đối phương.

Phát hiện này Nhượng Vu Phú nản lòng thoải chí, hắn cảm thấy vẫn là đem nam tử bệnh viện chuyển ra ngoài cho thỏa đáng, đồng thời cái khác tại Khai Dương sinh ý cũng đều chuyển biến tốt nhất ra ngoài, đều đổi thành tiền mặt, về hắn phương nam quê quán dưỡng lão, ở bên trong địa điểm hắn thực tình cảm thấy mình lẫn lộn ngoài đời không nổi.

Ngay tại ở giàu đã quyết định rồi đi thời điểm, Liễu Vinh nói chuyện: "Người mới vừa đề nghị ta suy nghĩ một chút, cảm thấy có thể đồng ý người nhập cổ phần, nhưng là ta chỉ có thể cho người mười phần trăm cổ phần!"

Liễu Vinh, Nhượng Vu Phú càng thêm kiên định rồi rồi đi Khai Dương suy nghĩ, nhưng tiếp xuống đối phương nói lời, liền để hắn có chút không rõ ràng, chỉ nghe Liễu Vinh nói tiếp đi dạo; "Nhưng là chúng ta nhất định phải ký tên một cái hiệp nghị, cái kia chính là nếu như người cần chuyển nhượng cổ phần thời điểm, nhất định phải chuyển nhượng cho ta, về phần giá cả nếu vì yêu phát triển không tốt, ta cũng sẽ đem hôm nay người quảng vào đi tiền trả lại cho người!"

"Cái này?"

Vu Phú đơn giản có chút không tin lỗ tai của mình, còn có dạng này làm ăn sao? Cái này chẳng phải là nói, hắn có rồi kiểm bọn không lỗ cam đoan.

Lúc này Vu Phú mới biết đạo Liễu Vinh người ta căn bản không có nhớ qua hắn điểm nào nhất tiền, chẳng qua là cảm thấy mình đã đắc tội Từ Chấn vừa định muốn che chở hắn một cái, nhất định là như vậy.

Vu Phú sở dĩ hội nghĩ như vậy, hoàn toàn là bởi vì hắn vào trước là chủ đem Liễu Vinh phân loại làm cùng Từ Chấn vừa mới dạng đời thứ hai trên thân, chỉ bất quá Liễu Vinh cái này đời thứ hai cùng Từ Chấn vừa khác biệt, hết sức giản quy củ cùng đạo nghĩa.

Lần này Vu Phú xem như triệt để yên tâm, hắn cũng không dùng đang suy nghĩ cái khác hắn một số việc nghiệp bởi vì hắn không thể không rời đi mà cắt thịt bán phá giá hao tổn rồi, quả thực là tất cả đều vui vẻ, tất cả đều vui vẻ.

Lần này bởi vì song phương người trong cuộc thành ý, hiệp nghị ký tên rất là mau lẹ.

Chạng vạng tối, đem tại bên người mẫu thân Từ Chấn vừa biết được nam tử bệnh viện đã đổi tay đến tình địch của mình Liễu Vinh trong tay về sau, thẳng hận chữ âm lên, nhưng này lúc bởi vì hắn chính tại bận bịu công ty xây dựng khoản, đành phải hung hăng mắng đạo; "Vu Phú, Liễu Vinh, các người mẹ nhà hắn chờ đó cho ta, ngày mai ta liền đi thu thập các người chết đi sống lại."

Từ Chấn vừa lời như vậy, đương nhiên để nàng mẫu thân dừng lại quát lớn, cũng cảnh cáo hắn không nên gây chuyện, gần nhất không ít Từ gia cùng Khúc gia địch nhân chính tại tìm điểm đột phá, nhất định không thể cho bọn hắn lưu lại nhược điểm.

Thế là Từ Chấn vừa lập tức ỉu xù xuống dưới, cũng buồn bực nói đạo; "Mẹ, đến cùng là ai tại nhằm vào chúng ta nhà, cha ta!"

"Ngậm miệng, đừng đề cập tên hồn đản kia, đơn giản đem ta mắt hết mặt mũi!" Từ mẫu tức giận hét lớn.

Bởi vì Từ gia tự thân nguyên nhân, Từ Chấn vừa mới tháng đều không có có tìm Liễu Vinh chờ người phiền phức. Mà Liễu Vinh một phương, bởi vì gia nhập một vị tương đối hiểu công việc Vu Phú, tất cả chữa bệnh công trình đưa vào cùng nhân viên thuê đều tương đối thuận lợi, thậm chí giàu thông qua chính mình quan hệ, còn lấy được một vị Hàn Quốc chính dung chuyên gia tới mạo xưng bề ngoài.

Lần này ghê gớm, đối phương Hàn Quốc thân phận cùng tư chất hưởng trên tường một trảng, lập tức liền tại Khai Dương chính dung giới nhắc lên một cổ Toàn Phong, cứ việc bây giờ Khai Dương đã không thiếu đến kiếm tiền người ngoại quốc, nhưng ở chính dung giới tới một tên Hàn Quốc chính dung chuyên gia, còn có thể đưa đến hấp dẫn ánh mắt tác dụng, tối thiểu nhất chỉ dựa vào điểm này 'Vị yêu' liền đem những cái kia đánh lấy Hàn Quốc chính dung bảng hiệu bệnh viện cạnh tranh xuống dưới.

Đương nhiên, Khai Dương thị những nhà khác chính dung bệnh viện đương nhiên không cam lòng, thế là từng cái bắt đầu chữ bởi 'Vị yêu' bên trong cái kia Hàn Quốc chính dung chuyên gia, cũng đào xuất đối phương nội tình, kỳ thật chính là Hàn Quốc một nhà tam lưu bệnh viện cho lớn bác sĩ đưa đạo cụ.

Cứ việc dạng này bất lợi cho 'Vị yêu' lời đồn đại bay đầy trời, nhưng không ít hướng tới mỹ lệ dung nhan nam nữ vẫn là lựa chọn 'Vị yêu', cuối cùng để không ít Khai Dương chính dung bệnh viện tại bách dưới sự bắt buộc dĩ cũng thuê lên người Hàn.

Đương nhiên, về sau phát sinh Sade sự kiện, để bọn hắn không thể không trên lưng quân bán nước xưng hào, là bọn hắn bất ngờ.

Một tháng sau 'Vị yêu' tại nguyên nam tử bệnh viện địa điểm cũ trên cử hành rồi gây dựng điển lễ.

Lần này gây dựng điển lễ liền tương đối long trọng, ngoại trừ Liễu Vinh đại cửu bên ngoài, hắn mấy vị cửu cửu mợ, cô cô cô phụ, thúc thúc bá bá, Vương Linh Lợi phụ mẫu, còn có một số hắn đã mấy năm không gặp biểu đệ đường muội, đương nhiên còn có Vu Phú một chút hảo hữu, tỷ như vệ sinh miệng mấy vị tiểu lãnh đạo cùng khoa viên, trọn vẹn tới có năm mươi, sáu mươi người.

Bất quá Nhượng Vu Phú nghi ngờ là, Liễu Vinh một phương cứ việc thân thích tới không ít, nhưng lại không có hắn trong tưởng tượng cự đầu đến đây, cái này khiến hắn âm thầm suy đoán, lại không biết đạo đến cùng là chuyện gì xảy ra.

"Ba ba ba. . . !"

"A, ô. . . !"

Ngay tại pháo sắp cùng vang lên, gậy dựng điện lễ tiến vào * thời điểm, một cỗ AudiA 8 cùng BMW 3 thẳng tắp ra, cũng tại dựng ngã lẩn tại ven đường trưng bày pháo hoa về sau, đem tiến đến xung phong nhận việc châm ngòi pháo hoa Liễu Vĩnh một vị mười hai tuổi nhỏ biểu đệ bị hù kém chút tiểu trong quần.

Nói đùa, đại khí Audi thẳng tắp nhanh chóng lái đến mười hai tuổi trước mặt thiếu niên mới 'Két' một tiếng cấp tốc phanh lại, làm sao không cho hắn sợ hãi.

Nương theo lấy thiếu niên sợ hãi tiếng khóc, đeo kính đen Từ Chấn vừa đi hạ Audi, mà phía sau hắn Trịnh Lập Phi cùng ở á nam đi xuống BMW 3.

"Nha, thật náo nhiệt a, gậy dựng a, làm sao không cho ta biết một cái?"

Từ Chấn vừa đá một cái bay ra ngoài Liễu Vĩnh mười hai tuổi nhỏ biểu đệ, đối đứng ở trong đám người ương Liễu Vĩnh âm dương quái khí nói đạo. Gần nhất hắn xem như nghẹn thở ra một hơi, từ thật vào tù đề hắn đã mất đi tại sự nghiệp bên trên che chở, một chút nguyên bản có mâu thuẫn đối thủ cạnh tranh lập tức xuống tay với hắn, nếu như không phải hắn cùng lúc tìm mình cứu cứu cùng thúc thúc, bây giờ hắn còn có thể hay không lái Audi điều vô giương oai, thật cũng không dám nói. Đương nhiên, cuối cùng ổn định Từ gia cũng không có làm cho đối phương rơi xuống tốt.

Bây giờ hắn rốt cục đưa ra tay có thể tới thu thập cái này gần nhất một mực tại đối nghề khiếm mai dây dưa không nghỉ Liễu Vĩnh rồi, nhất là tại cái này vạn chúng chú mục trường hợp, hắn nếu như có thể hung hăng nhục nhả Liễu Vĩnh, tuyệt đối là hắn tiêu hóa một loại rất tốt phương thức.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Từ Chấn vừa hạ lễ

Đưa tay đỡ dậy mình nhỏ biểu đệ, Liễu Vĩnh ngẩng đầu nhìn hằm hằm Từ Chấn cương, đạo; "Họ Từ, người quá mức!"

"Quá phận, ha ha, hắn nói ta quá phận!"

Từ Chấn vừa quay đầu hướng Trịnh Lập Phi cùng ở á nam xóa cười nói đạo, sau đó hắn mặt biến đổi, lạnh lùng nhìn chăm chăm Liễu Vĩnh nói đạo; "Ta quá phận, lập tức còn có quá đáng hơn sắp diễn ra, người nghĩ cũng nghĩ không ra!"

Nói xong, Từ Chấn vừa vỗ vỗ tay hét lớn đạo; "Cho Liễu viện trưởng tặng quà!"

Theo Từ Chấn vừa tiếng la, một đám chừng hơn mười người cách ăn mặc khác nhau tiểu lưu manh nắm lỗ mũi, dẫn theo từng thùng hoàng trực chất lỏng, bước nhanh chạy tới.

Không cần nhìn, tất cả mọi người cũng biết trong thùng là cái gì, bởi vì mùi thối đã truyền đến. Cái này khiến Liễu Vĩnh thân bằng nhóm lập tức tự phát đứng ra, ngăn ở tiểu lưu manh tiến lên trên đường quát hỏi đạo; "Các người muốn làm gì, các người quá phận rồi?"

"Có người ngăn cản đứng không, trực tiếp cho ta gọi!"

Từ Chấn vừa khoe miệng liệt Lão Đại, cái này thất đức chủ ý cũng thua thiệt hắn nghĩ ra, bất quá hắn hôm nay lúc đầu chính là muốn đến hảo hảo giày xéo Liễu Vĩnh, đương nhiên hắn sợ dĩ đám làm như vậy bởi vì hắn cảm thấy hắn ăn chắc Liễu Vĩnh, đồng thời một cái không tiền không thể nông dân cá thể thôn em bé, cũng dám cùng hắn cấp nữ nhân đoạt mỗi làm ăn, đề hắn rất cảm thấy khuất nhục, cho nên hắn muốn dùng càng thêm khuất nhục phương thức nhục nhả đối phương!"

"Hoa. . . !"

Theo đám côn đồ từng cái cười gằn để lộ thùng nhựa đóng, hiện trường lập tức vang lên nhiều tiếng hô kinh ngạc.

"Từ Chấn cương, con mẹ nó người thật hèn hạ!"

Đối phương thế mà tại hắn gậy dựng đầu một ngày muốn cho hắn trước cửa gọi cút đi, cái này khiến Liễu Vĩnh oán hận hàm răng ngứa, rất muốn cho

Suy Thần đem hán biến thành một con lợn, nhưng lại biết hiện tại Suy Thần mỗi ngày pháp lực không đủ để để một người toàn bộ hình thể cải biến, đương nhiên liền xem là khá, Suy Thần đoán chừng cũng không biết tại cái này ban ngày ban mặt vô số người chủ mục hạ làm như thế, dù sao như thế ảnh hưởng quá xấu.

Ngay tại Liễu Vĩnh muốn để Suy Thần đối với hán tiến hành thi pháp, sau đó hảo hảo giáo huấn đối phương dừng lại thời điểm, Liễu Vĩnh Nhị cửu thôi rộng nghiệp đi ra, hán đầu tiên rút khỏi đưa một cây cho Từ Chấn cương. Từ Chấn vừa tiếp, cái này khiến thôi rộng nghiệp nội tâm vui mừng, nhưng khi hán lại dâng thuốc lá cho Trịnh Lập Phi cùng ở á nam lúc, hai người không có nhận, bất quá thôi rộng nghiệp cũng không để ý, dù sao chỉ có Từ Chấn vừa là vì thù, thể là hán mở miệng nói đạo; "Tiểu hòa tử, ta là Liễu Vĩnh Nhị cửu, có chuyện gì đều dễ thương lượng, lớn bao nhiêu thù lớn bao nhiêu hận, cần gì cắt đứt đến giải quyết, dù sao chúng ta đều là Khai Dương cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy, Liễu Vĩnh có cái gì đặc tội người, ta để hán cho người bồi cái không phải, người thấy được không!"

Chuyển động trong tay ngọc khê khói, Từ Chấn vừa nghe trước mặt Liễu Vĩnh Nhị cửu nói như vậy, lập tức gạt đầu, đạo; "Nói cũng đúng!" Nhưng còn không có chờ thôi rộng nghiệp cao hứng, Từ Chấn vừa lại nói tiếp đi đạo; "Nếu không Liễu Vĩnh hán Nhị cửu, người để Liễu Vĩnh hiện tại quỹ xuống cho ta đến đập đầu ba cái, hôm nay ta liền để các người cố gắng gãy dựng, người có chịu không?"

"Tiểu hòa tử, người cái này có chút quá mức đi!"

Từ Chấn vừa lời nói để thôi rộng nghiệp tiểu dung cứng ở trên mặt, hán không nghĩ tới đối phương nói chuyện như vậy quá phận, mặc dù hán trước kia không thể nào để ý Liễu Vĩnh người ngoại sinh này, nhưng hán dù sao cũng là muối muối mình hài tử, quỹ xuống đến cho đối phương đập đầu làm sao có thể.

"Ngay cả yêu cầu này, người cũng không thỏa mãn được ta, người cùng ta đàm cái gì, người cho rằng người là ai, mẹ nó, lán!" Từ Chấn vừa sắc mặt lạnh lẽo, trực tiếp đem thôi rộng nghiệp đưa cho hán khói, nhét vào thôi rộng nghiệp trên mặt, sau đó tay bãi xuống đem thôi rộng nghiệp đẩy lên một bên.

Bị Từ Chấn vừa đẩy đến một cái lão đảo kém chút té ngã, nhưng lại bị Liễu Vĩnh lập tức đỡ lấy thôi rộng nghiệp tức giận kêu to; "Người đưa bé này quá dã man, người có biết không đạo ta cùng thị đội cảnh sát hình sự Vương đội trưởng quan hệ rất tốt, người có biết không đạo. . . !"

"Vậy người có biết không đạo thị ủy bí thư trưởng là ta cửu cửu!" Từ Chấn vừa vờ cười nhìn xem thôi rộng nghiệp, lại có thể có người tại Khai Dương cùng hán so sánh quan hệ nhân mạch, thật sự là không biết đạo trời cao đất rộng.

"Vậy người có biết không đạo thúc thúc ta là cục thành phố cục trưởng!" Trịnh Lập Phi vui cười.

"Ta tương đối kém, ta đại gia là Ban Kỷ Luật Thanh tra phó thư kí!" Ở á nam một bộ ngoạn vị bộ dáng nhìn xem thôi rộng nghiệp.

"Mẹ nó, tương đối kém vẫn là một cái xử cấp Ban Kỷ Luật Thanh tra phó thư kí!" Thôi rộng nghiệp chán kinh rồi, này lúc hán mới biết đạo trước mặt mấy cái tiểu thanh niên thâm hậu bao nhiêu căn cơ, một phương diện chán kinh, một phương diện ngầm đạo xong, Liễu Vĩnh thể mà chọc phải dạng này người, đây chẳng phải là hội liên lụy đến hán.

Lúc này đứng Liễu Vĩnh bên người Suy Thần nói chuyện; "Tiểu hòa tử, người ý vào bậc cha chú dư ngây thơ dạng này khi nhục người khác, chẳng lẽ liền không sợ người khác cũng ý vào người không phản kháng được thể lực, khi nhục người sao?"

Suy Thần, để Từ Chấn vừa cười lạnh; "Nói chuyện một bộ lão đầu tử đáng vẽ, con mẹ nó người có tư cách gì nói ta. Ta cho người biết, lão tử hôm nay chính là khi dễ người Liễu Vĩnh rồi, có bản lĩnh người cũng tìm người đến khi phụ ta à, người có sao. Trên cái thế giới này nguyên bản là ai nắm đám ai là gia, hiện tại ai có tiền có thể ai là gia, ta là gia, người là cháu trai, cháu trai, ha ha. . . !" Từ Chấn vừa cười to.

Đứng 'Vì yêu' chữ lớn hạ Vu Phú này lúc một bên chú ý sự tình phát triển thể cục, một bên dùng khăn vuông sát cái trán rỉ ra mồ hôi, hán không nghĩ tới Từ Chấn vừa thể mà cường thế như vậy, hoàn toàn không có đem Liễu Vĩnh coi ra gì, cái này khiến hán lập tức minh bạch này lúc không phải Từ Chấn vừa vô tri, chính là mình mẹ hán cực sai rồi, hết sức hiển nhiên cái sau tỷ lệ lớn đến chín mươi phần trăm.

Bên cạnh hán, hai tên mặc chính thức, nâng cao bụng nam tử trung niên này lúc thì một mặt xanh xám, trong đó một vị âm thầm đối với giàu hừ lạnh đạo; "Vu Phú, người không phải nói Từ gia không là vấn đề sao?"

Cái kia rất bụng nam tử phiền muộn vô cùng, nguyên bản tại Từ Chấn mới vừa xuất hiện thời điểm, hán liền muốn rời khỏi, nhưng Vu Phú kéo hán lại, nói cho hán biết Từ Chấn vừa không là vấn đề, nói không chừng còn có thể nhờ vào đó kết giao một chút so sánh Từ gia chỉ cao hơn chứ không thấp hơn thể lực, thể là hán tin, nhưng bây giờ mẹ nhà hán Liễu Vĩnh đều bị khi phụ mau ra cắt đứt rồi, cũng không gặp bên này có cái gì cường lực người ra sân. Này lúc hán đã tin tưởng, căn bản không có rồi, Vu Phú là đem hán lác lư rồi.

Mà đối thành một vị càng là trực tiếp, trực tiếp sắc mặt khó coi mở miệng đạo; "Ta đi trước!" Nói không để ý tới hội Vu Phú lúng túng sắc mặt, cất bước rời đi. Nói đùa, lập tức Từ gia cắt đứt đều muốn gọi đến trên thân, nếu người không đi bồi tiếp mất mặt sao?

Chuẩn đi đương nhiên không chỉ Vu Phú bên người tiểu quan viên, một chút tuổi trẻ khoa viên sớm đã tại Từ Chấn mới xuất hiện thời điểm liền chạy rồi, đương nhiên không chỉ là chính phủ miệng người, Lý Như Phượng tỷ tỷ Trương Lan từ lâu chuẩn đi, thậm chí Liễu Vĩnh một chút bà con xa thân thích đang nghe Từ Chấn vừa la lên thân phận của mình về sau, cũng bắt đầu lặng lẽ lui lại.

Đương nhiên, tại Liễu Khuê Thôi Phương bên người, bọn hán mấy vị huynh đệ tỷ muội vẫn là bồi tiếp bọn hán kiên trì được, cũng đứng chung một chỗ ngăn cản lại hơn mười người tay cầm thùng nước tiểu lưu manh, cái này khiến Liễu Vĩnh cảm thán cô nhân nói cái gọi là; "Đánh hô thân huynh đệ, ra trận phụ tử Bình, quả nhiên không sai!" Mà nhất làm cho Liễu Vĩnh kinh ngạc là, Vương Linh Lợi đệ đệ Vương Cường thể mà cũng đứng ở ngăn cản bọn còn đồ hàng đầu, trở thành một cái để Liễu Vĩnh kinh dị dị số.

Bất quá cứ việc Liễu Vĩnh chí thân không có một người rời đi, nhưng rõ ràng nhân viên về số lượng này lúc đã ở vào hạ phong, cái này để không ít lưu manh lại ra tay, trực tiếp bắt đầu nhe răng cười chuẩn bị quay người vòng qua đám người chuẩn bị khuynh đảo cắt đứt.

Đương nhiên bọn hắn vẫn là hội lựa chọn tận lực tránh đi người Liễu gia, dù sao đối phương vạn nhất ngăn cản, làm mình một thân cũng không tốt.

"Còn thất thần làm gì, cho ta gọi, làm bản rồi thân thể, Lão Tử mời hắn đi Long Tuyền tắm suối nước nóng, tìm muối muối!" Từ Chấn vừa không kiên nhẫn được nữa rống to.

Nghe được Từ Chấn vừa dạng này chỉ thị cùng dụ hoặc, bọn côn đồ lập tức điên cuồng, có người thậm chí trực tiếp kiễng trước mặt thùng nước tiểu liền tước. Theo soạt tiếng nước, xử chí không kịp đề phòng Liễu Vĩnh Tam cứu cùng mợ tại chỗ liền bị ngấm một thân tanh hôi cắt đứt, để bọn hắn trọn mắt trừng trừng.

"Các ngươi quá khi dễ người!"

Thấy mình 'Đệ đệ' 'Đệ muội' bị gọi, Thôi Phương khóe mắt rung rung hét lớn. Nguyên bản hôm nay là nàng vui vẻ nhất thời gian, con của mình càng ngày càng có bản lĩnh, tất cả thân bằng bắt đầu hâm mộ, nhưng hạnh phúc không có tồn tại bao lâu, liền bị vô tình hiện thực đánh rớt, nàng nghĩ mãi mà không rõ con của mình đến cùng làm sao đắc tội đối phương, cần đối phương dùng loại phương thức này tại nàng tất cả thân hữu trước mặt nhục nhã hắn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Bưu hãn Liễu Khuê

Ngay tại Thôi Phương khóe mắt rung rung, nhìn hằm hằm Từ Chấn vừa thời điểm, bên cạnh nàng một tên lưu manh trực tiếp nhe răng cười nhấc lên thùng nước tiểu liền hướng Thôi Phương trên đầu tước.

"Mẹ!"

Thấy tình cảnh này, Liễu Vĩnh giận dữ, một bên đánh ra trước một bên để Suy Thần cho hắn thi pháp, nhưng chung quy là đã chậm một bước, mắt thấy lưu manh trong tay thùng nước tiểu đổ ra đục ngầu chất lỏng, liền phải gọi đến Thôi Phương trên thân, Liễu Vĩnh mắt đỏ đồng kêu to; "Không muốn!"

Ngay tại cái này nghìn cân treo sợi tóc ngay miệng, Thôi Phương bên người, Liễu Khuê một tay một cái đem hai tên ngăn cản ở trước mặt hắn lưu manh túm ngược lại, sau đó không chút do dự vươn ra cánh tay đem Thôi Phương quay người kéo. Động tác của hắn vừa mới làm xong, cùng nhau ngấn nước quay đầu đối xuống.

"Soạt!" Theo tiếng nước, Liễu Khuê bị rớt cái thông thấu, nhưng hắn lại thành công ngăn cản lại gọi về Thôi Phương cắt đứt.

"Ta thao!"

Này lúc bị Suy Thần làm pháp Liễu Vĩnh đuổi tới, cứ việc Thôi Phương không có bị gọi, nhưng Liễu Khuê bị gọi vẫn là để Liễu Vĩnh tức giận dùng hết sức khí bay lên một cước, nên biết đạo hắn này lúc thể nhưng là có được thường nhân gấp mười lần tốc độ, cũng liền nói hắn có thể đá ra thường nhân gấp mười lần khí lực, này lúc đừng nói là người, liền xem như con trâu, cũng có thể bị hắn đá lên đến.

Thế là đám người liền gặp được theo Liễu Vĩnh vọt lên một cước, tên kia rớt Liễu Khuê một thân lưu manh, bị đá đến bay lên, cũng trọn vẹn nhảy ra đi mười mấy mét, mới 'Lạch cạch' một tiếng đem một chậu người khác đưa tới, cao khoảng hai mét, cho 'Vị yêu' chúc mừng bồn cây cảnh đập nát về sau, té ngã trên đất, cũng miệng sùi bọt mép run rẩy hai lần té xỉu đi qua.

"Ta sát!"

Thấy cảnh này, Từ Chấn vừa trên sống mũi kính râm bị kính ngạc ngã xuống trên chóp mũi, sau đó giật mình đạo; "Chẳng lẽ là Lý Tiểu Long phụ thân!"

"Thật là lợi hại!"

Trịnh Lập Phi cảm thán, nhưng lập tức bị Từ Chấn vừa mới bàn tay đập vào trên đầu, cũng la lên đạo; "Tranh thủ thời gian gọi điện thoại để cho người!"
Hiển nhiên này lúc Từ Chấn vừa ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc.

"Là, là, là, mẹ nó, coi như thật là Lý Tiểu Long, ta cũng dùng người dè chết người!"

Trịnh Lập Phi quyết tâm, cùng lúc phiên muộn, nên biết đạo hôm nay cho Liễu Vĩnh giới cút đái được không phải lôi chấn núi lưu manh thủ hạ. Bởi vì đêm đó phát sinh sự tình quá mức quỷ dị, mấy người càng nghĩ càng không đúng kinh, dù sao trên thế giới nào có chuyện trùng hợp như vậy, anh hùng cứu mỹ nhân gặp thật lưu manh, hơn nữa còn là đuổi tại đứng không chen vào lưu manh.

Cứ việc sau đó tìm không thấy lôi chấn núi bán Từ Chấn vừa chứng cứ, nhưng ở làm chuyện bí mật thời điểm, bọn hán cũng sẽ không tìm lôi chấn núi, mà là để Trịnh Lập Phi trực tiếp từ thúc thúc hán thủ hạ hiệp sĩ bắt cướp bên trong tìm.

Mà những người này được cùng những cái kia không có chữa bệnh bảo hiểm lưu manh không giống, tàn tật rồi được cũng phải cần hán Trịnh Lập Phi tốn nhiều tiền nhìn, bây giờ nhìn xem từng cái bị Liễu Vĩnh giống như bao cát đồng dạng, đánh ngón ngang lộn xộn, hán làm sao không buồn giận phần hận.

Mà trong tràng, Liễu Vĩnh được mặc kệ có cần hay không Trịnh Lập Phi dùng tiền trị, hán này lúc giống như một đầu nổi giận bạo long, đem từng cái dẫn theo cút đái tiểu lưu manh, đánh không phải miệng phun máu tươi, chính là chân gãy gân đứt.

Trong đó có hai tên trước đó rút Liễu Vĩnh Tam cữu mợ ba một thân lưu manh, nhìn Liễu Vĩnh mạnh như vậy, cơ hồ là khoảnh khắc liền đem ngoại trừ bọn hán bên ngoài tất cả mọi người đánh ngã, lập tức liền nghĩ thoátang trượt.

Nhưng Liễu Vĩnh làm sao có thể bỏ qua bọn hán, trực tiếp một cước đá lên bên chân một tên lưu manh, đập ngã muốn chạy trong đó một tên lưu manh, cùng lúc Liễu Vĩnh thân thể đi theo đá ra lưu manh, phi tốc tiến lên, trực tiếp phát sau mà đến trước chạy vội tới một tên sau cùng chạy trốn lưu manh trước mặt, tại đối phương thân sắc kinh hoàng bên trong, đưa tay liền bóp lại đối phương cái cằm, cũng tiếp nhận Tam cữu đoạt lấy một thùng nước tiểu, trực tiếp đối đối phương miệng liền rót xuống dưới.

"Không muốn. . . Ùng ực, ừng ực. . . !"

Căn bản không có phản kháng chỗ trống, non nửa thùng chừng ba lít đều bị Liễu Vĩnh quán chú tại đối phương miệng nơi, đưa tay bỏ qua không thùng, Liễu Vĩnh một cước liền đá vào đối phương trên bụng, làm cho đối phương tại 'Phốc phốc' một tiếng bên trong phun ra vô số bọt nước cũng đã hôn mê về sau, Liễu Vĩnh mới bước nhanh đi đến Liễu Khuê bên người hỏi đạo; "Cha, mẹ người không sao chứ?"

Gặp Liễu Vĩnh khoảnh khắc ở giữa giải quyết tất cả lưu manh, trên đầu còn chảy xuống nước tiểu Liễu Khuê giật mình buông ra ôm vào trong ngực Thôi Phụng.

Liễu Vĩnh quan sát về sau phát hiện nẫu thân mình không có nhận bất kỳ nước tiểu phun tung toé, cùng tôn thương, mới thở phào nhìn về phía này lúc có già bộ trấn định đứng xe Audi bên cạnh Từ Chấn vừa ba người, sau đó đối phụ thân của mình mở miệng hỏi đạo; "Cha, đối phương rất có tiền, rất có thể, làm sao bây giờ?"

Nghe Liễu Vĩnh hướng Liễu Khuê hỏi như vậy, kinh hoàng muốn chạy trốn Từ Chấn vừa trong nháy mắt trấn định, tâm đạo; "Dựa vào, vào xem lấy hoảng sợ võ công của đối phương, thế mà quên rồi ưu thế của mình!" Thế là hán lập tức dùng tay sửa sang mình có chút tán loạn đầu phát, cũng đưa tay vỗ vỗ mặt đều dọa tròn nhìn Trịnh Lập Phi cùng ở á nam xem thường đạo; "Nhìn các người cái kia đức hạnh!" Lúc nói lời này, hoàn toàn quên rồi vừa rồi hán cũng là dạng này. Sau đó một bộ vênh vang đắc ý nhìn xem Liễu Khuê, ý là ta chính là Liễu Vĩnh miệng thảo luận cái chủng loại kia có tiền có ưu thế người, các người có thể thế nào ta.

"Nghèo hèn không thể dòi, uy vũ không khuất phục, đánh hán nha!" Liễu Khuê hét lên bọt nước văng khắp nơi đầu phát hết lớn.

Theo Liễu Khuê hét lớn, Từ Chấn vừa kêu to; "Con mẹ nó người, biết ta là ai không?" Nhưng gặp theo Liễu Khuê hét lớn, Liễu Vĩnh căn bản không nhìn mình uy hiếp nhanh chóng lao tới, Từ Chấn vừa sắc bên trong lệ nhắm nội tâm trong nháy mắt sụp đổ, cũng quát to một tiếng; "Ai u, mẹ của ta ời, thật đến!" Sau đó xoay người chạy. Tại trước người hán "Trịnh Lập Phi" "Ồ á nam! càng là sớm hán một bước chuẩn đi, để hán gặp về sau mắng to; "Không có nghĩa khí!"

Bất quá hán vừa mới dứt lời, một cổ đái lực ngay tại hán hoảng sợ bên trong kéo hán lại, sau đó hán cũng cảm giác mình toàn bộ thân thể thể thể mà hướng về sau bay lên, sau đó hán liền thấy theo sát hán về sau phiêu lên Trịnh Lập Phi cùng ở á nam, bất quá hán còn không có tới cùng xem thường một câu; "Để các người chạy!" Liền hung hăng bị Liễu Vĩnh quăng xuống đất.

"A. . . !"

Va chạm con đầu, để Từ Chấn vừa rú thâm

"Tiếp lấy gọi!"

Dẫn theo đục ngầu chất lỏng thùng nhựa xuất hiện tại trước mặt Liễu Vĩnh để Từ Chấn vừa trong nháy mắt nhắm bên trên miệng, sau đó hán thử mở miệng đạo; "Liễu Gia, người phải suy nghĩ cho kỹ, nếu như người làm như vậy rồi, ta Từ gia nhất định không biết buông tha người!"

"Vậy ta hiện tại nếu là thả người, Từ gia người hội buông tha ta sao?" Liễu Vĩnh một cước giẫm tại Từ Chấn vừa trên ngực, đem hán giẫm miệng há thật to hỏi đạo.

"Cái này, hội, ta nói lời giữ lời!" Từ Chấn vừa trông mắt loạn chuyển.

"Dừng tay!"

Ngay tại Liễu Vĩnh chuẩn bị đối Từ Chấn vừa miệng, khuyển đảo đục ngẫu chất lòng thời điểm, một đám khoẻ mạnh nam tử tại 'Két' 'Két' dừng xe âm thanh bên trong lao ra.

"Ha ha, chúng ta người đến, Liễu Vĩnh ngươi có bản lĩnh đi nữa, chẳng lẽ còn có thể đánh thắng trên dưới một trăm người!"

Từ Chấn vừa lộ ra nụ cười gần, vừa rồi hấn sợ đi không đi, cũng là bởi vì sự trợ giúp của hấn hội tại năm phút đồng hồ đến, về phần tại sao, bởi vì bọn họ là chuyên nghiệp, đồng thời cách nơi này rất gần, nơi này là nhị hoàn, mà bọn hấn ngay tại bên ngoài hai dặm địa phương, nơi đó là thị cục công an.

Theo đám người này tràn vào, trong tròng bầu không khí lập tức lại không đồng dạng. Vừa rồi bởi vì Liễu Vĩnh phát huy, cảm giác đặc biệt hả giận người Liễu gia tâm tình lập tức lần nữa nặng nề, bởi vì bọn hấn bên trong không ít người nhìn thấy, những này vọt tới trắng hán, có ít người bởi vì đi tương đối khẩn cấp đều là mặc ngược lấy áo khoác, nhưng cuối cùng mặc ngược, nhưng màu lam màu lót, vẫn là để không ít người trước tiên nghĩ đến thân phận của bọn hấn.

"Vậy phải làm sao bây giờ?" Liền ngay cả Liễu Vĩnh mấy cái cữu cữu cũng nhìn không được bị hù lui lại, thậm chí Liễu Vĩnh Nhị cữu trực tiếp nhắm mắt để vương lệ mau chóng rơi đi, nhưng vương lệ lại kiên trì giữ chặt thôi rộng nghiệp cánh tay, muốn đối phương cùng nằng cùng đi.

Chỉ thân, còn dạng này, Vương Linh Lợi người một nhà này lúc đã sớm mất tung ảnh, mà Vu Phú càng là trốn đến rồi góc tường.

Nhưng cũng có người không có lui, Lý Như Phụng kiên định tiến lên đứng ở Liễu Vĩnh bên người, Suy Thần càng là một bước đều không có di động qua, về phần Thôi Phụng cùng Liễu Khuê cứ việc sắc mặt nghiêm túc, nhưng lại không có lui một tia.

"Ha ha! Lợi hại a, thế mà một người đánh ngã mười cái, ta cho ngươi cái đề nghị, nếu như ngươi lần này không tàn, ngươi có thể đi hoành cửa hàng cho ngươi ta làm thế thân, nói không chừng có thể hỗn xuất đầu. "

Từ Chấn vừa dùng tay vỗ Liễu Vĩnh đặt ở bộ ngực mình bên trên chân, châm chọc lấy, nhưng sau đó hấn gió chính là nhất chuyển, nghiêm nghị đạo;
"Còn không mẹ hấn đem ngươi bản chân cho Lão Từ lấy ra. "

Tình cảnh này, Liễu Vĩnh tại nội tâm đối Suy Thần đạo; "Thời gian của ta còn có mười mấy phần, đoán chừng làm không hết những này người đến sau rồi!"

Đối với cái này Suy Thần trực tiếp về đạo; "Ta đến làm, mẹ nó, quá phách lối, quá khi dễ người, bản tiên không thay Thiên Hành đạo, làm bảy Tiên quan. "

Nghe được Suy Thần nói như vậy, Liễu Vĩnh triệt để yên lòng, nên biết đạo mặc dù hấn có thể không quan tâm trừng trị Từ Chấn cương, nhưng lại sợ hãi liên lụy thân nhân của mình, bây giờ có thần tiên cho hấn chỗ dựa, hấn thì sợ gì.

Nhưng ngay lúc này, cùng nhau khoẻ mạnh thân ảnh đi đến bên cạnh hấn, đoạt lấy trong tay hấn thùng nước tiểu, sau đó dụng lực một cước giẫm tại Từ Chấn vừa trên ngực, tại Từ Chấn vừa không tự kìm hãm được hé miệng ngay miệng, trực tiếp đối đối phương mở ra miệng liền nghiêng ngã xuống, thiên về một bên còn vừa hướng Liễu Vĩnh nói; "Ngươi trẻ tuổi muốn làm liên làm, không muốn dẫn đo do dự, nhớ năm đó, có người khi dễ mẹ ngươi, ta trực tiếp đánh hấn ba tháng không thể xuống giường!"

Người nói lời này là Liễu Khuê, đây cũng là đối phương đoạt lấy Liễu Vĩnh trong tay thùng nước tiểu, Liễu Vĩnh không có phản kháng nguyên nhân. Liễu Vĩnh đương nhiên không biết đạo lão ba còn có như thế khí thế một mặt.

Mà cách đó không xa Thôi Phụng, đang nghe Liễu Khuê lúc nói lời này, trên mặt không tự kìm hãm được lộ ra một phiến đỏ ửng, cũng hứ một ngụm đạo; "Già đều già, còn nói những này!" Nhưng trên mặt rõ ràng hiển hiện chính là một loại gọi là hạnh phúc đồ vật.

"Liễu Vĩnh, ngươi nhìn cha ngươi hơn hội hồng nữ nhân, ngươi cùng hấn chênh lệch làm sao lớn như vậy đâu, ai. . . Ta đều thay ngươi phiền muộn. . . !"

Suy Thần này lúc vẫn không quên trêu chọc Liễu Vĩnh.

Quyển điện tử sách từ < thuận long thư viện >(www. auchu. com) chỉnh lý cũng cung cấp download, trạm [trang web] chỉ cung cấp tiểu thuyết haytxt sách điện tử download!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 78: Bồi bồi uy thế

Ai cũng không nghĩ tới Liễu Khuê hung hãn như vậy, trực tiếp tới đối phương cường viện đến, tình thế hoàn toàn thiên về một bên ngay miệng cường thế làm như vậy.

Về sau tất cả mọi người chính là rung động, thôi rộng nghiệp thậm chí trực tiếp bị hù ngòi ngay đó, bởi vì hắn biết lần này vô luận hắn chạy bao xa, đều trốn không rời Từ gia trừng phạt, bởi vì Liễu Khuê chế tạo quá phận rồi, thế mà để một cái thị ủy bí thư trưởng cháu trai uống nước tiểu.

"Mẹ nó!"

Đến đây duy trì Từ Chấn vừa chứng nam tử tức giận, không nói lời gì liền phóng tới Liễu Vĩnh phụ tử, muốn đem bọn hắn xé.

Đối mặt mãnh liệt chạy tới đám người, Thôi Phương cứ việc sợ hãi, nhưng vẫn là lựa chọn tiến lên hai bước đứng Liễu Khuê bên người, bởi vì nàng chỉ thân đều tại cái này. Mà Liễu Khuê thì đưa nàng chăm chú ôm vào trong ngực nói đạo; "Xin lỗi, nếu như không phải ta như vậy tùy hứng, ngươi liền không biết cùng ta qua cuộc sống như vậy rồi!"

Liễu Khuê lời vừa mới nói xong, Thôi Phương liền đưa tay ngăn chặn Liễu Khuê miệng; "Đồ ngốc, ngươi như không phải như vậy che chở ta, ta hội lựa chọn ngươi sao, ha ha!"

Phụ mẫu dính nhau, để ngưng trọng bầu không khí lập tức lộ ra không phải như vậy bị đè nén, Liễu Vĩnh trực tiếp liếc mắt đạo; "Làm phiền các ngươi hai vị, đừng như vậy có được hay không, ta cái này trên tinh thần đã bị đá kích đủ nhiều rồi!"

Đối diện, hơn một trăm tráng hán chạy, trực tiếp làm cho cả mặt đất đều xuất hiện rung động, đối diện sát khí càng làm cho trái tim con người nhảy dường như đều ngưng kết, ngay tại song phương đều đã thấy rõ đối phương trên mặt mấp mô thời điểm, cùng nhau rống to vang vọng.

"Các ngươi chơi cái gì!"

Nghe được có người quát lớn, có chạy ở cạnh góc người quay đầu mắng đạo; "Con mẹ nó ngươi giả trang cái gì. . . B!" Nhưng một chữ cuối cùng tại thấy rõ người tới 'Mắt nhỏ' nhưng lại hơi có uy nghiêm tướng mạo về sau trong nháy mắt ngưng kết, sau đó là cái kia nam tử kinh hoàng la lên; "Thái. . . Khoa trưởng!"

"Đều dừng lại, là Thái khoa trưởng!"

Cái kia nam tử sau đó nghĩ đến nhóm người mình chế tạo sự tình, bị đối phương nhìn thấy về sau hậu quả, lập tức hét lớn ngăn cản. Cái này trực tiếp dẫn đến chính tại chạy về phía Liễu Vĩnh hơn một trăm người cùng lúc quay đầu.

Hơn một trăm người trên mặt sát khí cùng lúc quay đầu, để Thái khoa trưởng đều chấn nhiếp lui về phía sau một bước, nhưng hắn vẫn là không có mất đi thân là thượng vị giả phong phạm, hét lớn; "Ta hỏi lần nữa, các ngươi đang làm gì?"

Lặng ngắt như tờ, mới vừa rồi còn rất có khí thế hơn một trăm người, khi nhìn rõ Thái khoa trưởng hình dạng về sau, lập tức giống như làm chuyện bậy học sinh tiểu học đồng dạng, từng cái cúi đầu, không dám lên tiếng.

Thái khoa trưởng gặp không ai trả lời hắn, tức giận uống đạo; "Lăn!" Bởi vì hắn biết nhiều người như vậy, hắn không có khả năng trừng phạt, không phải tất nhiên gây nên phụ thân của hắn cùng đối phương thế lực sau lưng va chạm mạnh.

Theo Thái khoa trưởng lên tiếng, mới vừa rồi còn còn giống như là con sói đói muốn đem Liễu Gia ba miệng xé hơn một trăm người, trong nháy mắt giống như Thỏ Từ đồng dạng chạy cái không thấy, thậm chí có người chạy gấp ngay cả giày đều nhét vào tại chỗ cũng không dám trở về cầm.

"Bồi bồi!"

Nhìn xem xuất hiện ở trước mặt mình đôi mắt nhỏ thẳng tắp nam tử, Liễu Vĩnh kinh hô.

"Thúc thúc, a di!"

Này lúc thái bay lên biểu hiện rất bình thản, một chút cũng không có vừa rồi một thân một mình khiển trách đi hơn trăm người khí thế, tại thân mật la lên Liễu Khuê cùng Thôi Phương về sau, hắn tiến lên một thanh đỡ lấy Liễu Vĩnh; "Có chuyện gì, vì cái gì không cùng ta giảng, không đem ta làm thành huynh đệ sao?"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh mỉm cười lắc đầu; "Sợ ngươi ghét bỏ!"

Liễu Vĩnh, để bồi bồi ngăn người, nói thật vừa rồi hắn nói những lời kia thời điểm, nhưng thật ra là có một chút diễn trò thành phần, nhưng đối phương trực tiếp lời nói, để trong lòng hắn mềm mại bị xúc động, "Không cần hắn lại là sợ hắn ghét bỏ!"

Một cái hảo hữu biết rõ đạo hắn thái bay lên rất có năng lực, nhưng lại tại đối mặt mình không qua được thời điểm khó khăn cũng không mở miệng, nguyên lai sợ chỉ là sợ hắn ghét bỏ.

Đối phương một mực ôm cái kia phần cùng hắn thuần chân tình cảm, mà mình đâu, lại không lúc không nghĩ tới đối phương tiếp cận mình mục đích, mình có phải hay không quá ích kỷ. Giờ khắc này thái bay lên xấu hổ, cùng lúc cũng tính là thật buông ra rồi khúc mắc, cùng Liễu Vĩnh hướng về đã từng cái chủng loại kia không có chút nào ngăn cách tình cảm khôi phục.

"Tốt đi, người bây giờ đều là đại lão bản rồi, về sau nói không chừng còn cần người tài trợ ta sinh hoạt!"

Thái bay lên trò đùa lấy bỏ qua có chút không khí ngột ngạt.

Mà ở phía sau hắn, Vu Bằng mắt đỏ nhìn xem Liễu Vĩnh, vừa rồi hắn tại trước tiên chạy, nhưng hắn không phải chạy, hắn muốn đi tìm thái bay lên, thậm chí không để ý chính phủ thành phố trạm gác ngăn cản, 'Sau đó hắn mới biết đạo đối phương phần eo thương bên trong là có đạn', sở dĩ làm như vậy, là bởi vì hắn biết này lúc bọn hắn người quen biết nơi chỉ có thái bay lên có thể cứu Liễu Vĩnh.

Sự tình cũng cùng hắn nghĩ đồng dạng, nếu như không phải hắn kém chút quỹ xuống, thái bay lên căn bản cũng sẽ không đến, nhưng này lúc hắn biết mình chế tạo hết thấy đều giá trị, liền xem như quỹ xuống cũng đáng, bởi vì nhìn Từ Chấn vừa biểu lộ hắn biết, giống như vậy ở trước mặt chà đạp Liễu Vĩnh tôn nghiêm sự tình, hắn về sau tuyệt đối không dám làm công khai rồi.

"Thái ca, sao người lại tới đây!"

Từ Chấn vừa hiện ra buồn nôn làm bộ kinh ngạc, cứ việc phụ thân của hắn tại không bỏ tù trước đó không có tiến vào thị cấp, nhưng chênh lệch cũng không xa, cho nên dậm mấy cái đỉnh tiêm chấp đồ, hắn vẫn là đều biết, mà cái này thái bay lên không chỉ có lão ba là Khai Dương tam bà thủ, càng là chấp đồ trong vòng nổi danh khẩu Phật tâm xà, khó đem, càng thêm hắn là tương đối thần bí người của quốc an, càng làm cho hắn tại Khai Dương đòi thứ hai bên trong, trở thành không người dám tùy tiện trêu chọc nhân vật. Này lúc đối phương xuất hiện ở đây, hơn nữa còn là lấy Liễu Vĩnh hảo hữu thân phận xuất hiện, có thể nào không cho Từ Chấn vừa kinh ngạc.

Này lúc xuất hiện cũng chính là đồng dạng là thuộc về bản địa thế lực thái bay lên, nếu là đối khác Khai Dương chấp đồ, cho dù là người đứng đầu công tử hắn cũng không biết lý hội, bởi vì hắn nhận vũ nhục, là đem Liễu Vĩnh ném vào trong Tây hồ cũng khó có thể rửa sạch.

Đương nhiên, muốn nói kinh ngạc, Trịnh Lập Phi nhưng thật ra là ba người bọn họ bên trong kinh ngạc nhất, bởi vì phụ thân của hắn thường xuyên phối hợp vị này thái bay lên triển khai các loại hành động, cái này cũng có thể giải thích vì cái gì vừa rồi cái kia hơn một trăm người hội như vậy e ngại hắn, đều bị hắn răn dạy cùng trừng phạt qua, đương nhiên sự.

Trịnh Lập Phi nhìn thái bay lên thời điểm, thái bay lên cũng đúng lúc nhìn hắn, cứ việc Trịnh Lập Phi lập tức đổi qua mặt đi, nhưng vẫn là không có trốn qua thái bay lên răn dạy, chỉ gặp thái bay lên trực tiếp một cước đá vào Trịnh Lập Phi trên hông, mắng đạo; "Người là đang làm gì!"

"Ta là đi ngang qua!" Trịnh Lập Phi lập tức đứng lên, một mối phách đạo. Hắn đương nhiên không biết nói là cùng Từ Chấn vừa mới chính người, đừng nói chính vẫn là đối phương hảo hữu, coi như không phải, cũng không thể dạng này giảng, dù sao thân phận của đối phương quá đặc thù.

"Đi ngang qua!" Thái bay lên lại đá Trịnh Lập Phi một cước, sau đó mắng đạo; "Đi ngang qua lần!"

"Từ ca xin lỗi rồi!" Trịnh Lập Phi quay đầu đối Từ Chấn vừa mới nói câu xin lỗi, sau đó vội vàng liền chạy.

"Thái ca!" Ở á nam cà lăm mở miệng.

Đối ở á nam, thái bay lên khoát tay áo, nói đạo; "Xem ở ở thư ký trên mặt mũi, đi nhanh lên!"

Theo ở á nam cũng rời đi, trong tràng này lúc chỉ còn sót Từ Chấn cương, hắn nhìn xem thái bay lên, nhẹ nhàng vỗ vỗ Liễu gia phụ tử chân nói đạo; "Thái ca, người nhìn được không thể để bọn hắn nhường một chút!"

Từ Chấn vừa cứ việc biết mình thân phận không bằng thái bay lên, nhưng lại thật không có cho rằng đối phương dám thế nào mình, lúc này gặp mình hai cái hảo hữu đều đi rồi, hắn cũng nghĩ rồi đi, về phần hôm nay nhận vũ nhục hắn đương nhiên hội cùng Liễu Vĩnh không để yên, nhưng Liễu gia phụ tử không nhắc chân, hắn còn thật không tốt đứng dậy đi.

Từ Chấn vừa ý tứ thái bay lên xem hiểu rồi, sau đó hắn cười tùm tùm đi vào Từ Chấn vừa trước mặt hỏi đạo; "Muốn đứng lên!"

Xem xét thái bay lên cái dạng này, Từ Chấn vừa liền ý thức được không tốt, đối phương có thể muốn âm hắn, bởi vì khẩu Phật tâm xà danh tự quá vang dội rồi, vì cái gì vang, chính là cười âm người lấy được, nhưng Từ Chấn vừa còn là sai lầm đoán chừng thái bay lên, bởi vì hắn cũng không phải là chỉ hội âm người.

Quả nhiên tiếp xuống thái bay lên làm ra vượt quá tất cả mọi người dự kiến sự tình, cái kia chính là vừa mới ngăn trở tranh chấp hắn, thế mà đối nằm dưới đất Từ Chấn vừa ngóc lên rồi chân, cũng hung hăng đá vào đối phương trên ngực, thậm chí còn chưa hết giận gây đẩy ra Liễu Vĩnh cùng Liễu Khuê chân, sau đó quăng lên đối phương, cho Từ Chấn vừa tới rồi cái lạng không lật.

"A. . . Họ Thái người có ý tứ gì?" Bị ngã rú thảm Từ Chấn vừa nộ trừng lấy thái bay lên.

"Ta có ý tứ gì, con mẹ nó chứ còn muốn hỏi người là có ý gì? Người biết Liễu Vĩnh là ai chẳng, là huynh đệ của ta, mười sáu tuổi năm đó tại trên một chiếc giường ngủ ba tháng huynh đệ, là chỉ còn lại có năm khối tiền còn muốn cho ta mua gói thuốc lá huynh đệ, người cảm thấy ta hắn là đối người làm gì, khi dễ huynh đệ của ta, ta còn cười Lễ đưa người về nhà!"

"Ba!" Thái bay lên lại một cước hung hăng đá vào Từ Chấn vừa trên thân.

Này lúc, tất cả Liễu Vĩnh thân bằng cũng đều xông tới, liền ngay cả Vương Linh Lợi một nhà đều không biết từ nơi nào xuất hiện ở cách đó không xa. Vu Phú càng là tay run run đi ra, miệng nói một mực nói thâm lấy; "Không có cuộc sai, không có cuộc sai!"

Nói thật, vừa rồi hắn nhìn thấy Từ Chấn vừa - kêu tới hơn một trăm người về sau ngay cả tâm muốn chết đều có, bởi vì hắn biết mình nhìn lầm, mà nhìn nhầm kết quả không phải đầu tư tiền có cảm hay không trở về vấn đề, mà là hắn người này còn có thể hay không hoàn chỉnh đi ra Khai Dương sự tình, nhưng thời khắc cuối cùng, thái bay lên xuất hiện, để hắn biết, mẹ nhà hắn, hắn nhân sinh lớn nhất một trận đánh cược thắng, thắng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Khúc gia người

"Họ Thái con mẹ nó chứ cùng người không dễ yên!" Từ Chấn vừa quyết tâm.

Đối với cái này, thái bay lên hung hăng cho Từ Chấn mới vừa lên rồi một đường 'Không ăn thiệt thòi trước mắt đại giới', không phục đúng không, đánh để người chịu phục. Đang thái bay lên đều bởi vì kịch liệt vận động mà có chút thở thời điểm, bị đá đánh sung mặt sung mũi Từ Chấn vừa rút cục bắt đầu cầu xin tha thứ; "Thái ca, ta sai rồi, ta sai rồi!"

Nghe được đối phương rút cục nhận lầm, trên mặt mũi xuống thái bay lên xoa có chút tê dại tay nói đạo; "Ta biết trong lòng người không phục, bắt quá không nên gấp, người hoàn toàn có thể dẫn người tới tìm ta, cũng có thể tìm phụ huynh, ta đều đón lấy, nhưng người nhớ kỹ cho ta, huynh đệ của ta về sau người nếu là ở dám đụng, ta tuyệt đối sẽ để kết quả của người rất thâm." "

"Khẩu khí thật lớn, người cho rằng người là Thái thư ký sao?"

Cùng nhau sắc nhọn thanh âm từ vừa mới dừng ở ven đường một cỗ Audi nơi truyền ra. Sau đó một tên dẫn theo LV khí tràng rất đủ trung niên nữ tử mặt âm trầm đi ra. Nữ tử nhìn hơn bốn mươi tuổi đáng vẻ, bảo dưỡng vô cùng tốt, làn da rất là trắng nõn, còn như thiếu nữ, mặc trên người chế phục càng là không có một tia nếp uốn, cho thấy nữ tử hoàn cảnh sinh hoạt ưu việt.

"Mẹ, họ Thái khi dễ ta!" Từ Chấn vừa thấy là mẹ của mình tới, lập tức giống như một đứa bé đồng dạng một mặt ủy khuất chảy nước mắt khóc lóc kể lể. Nhìn Liễu Vĩnh chờ người là trợn mắt hốc mồm.

"Thứ không có tiền đồ, họ Thái cũng chỉ có một người, chẳng lẽ người không biết đạo hoàn thù!"

Miệng nơi mắng, khúc nham mang theo một tên hói đầu nam tử trung niên đi đến Từ Chấn vừa bên người, nhìn Từ Chấn vừa bị đánh thâm bộ đáng, khúc nham tức giận xoay tay lại liền hướng thái bay lên trên mặt quạt một bạt tai.

Thái bay lên sớm biết nữ nhân này bao che khuyết điểm, cho nên vẫn luôn có phòng bị, thấy đối phương thế mà thật hướng hắn động thủ, hắn trực tiếp đưa tay bắt lấy cánh tay của đối phương, dùng lực một vùng, đem đối phương ngã sấp xuống ở đây lúc nước mũi một thanh nước mắt một thanh Từ Chấn vừa trên thân.

"Người. . ." Khúc nham trợn mắt trừng trừng, bắt quá không chờ nàng đang nói chuyện, theo hắn cùng đi hói đầu nam tử liền dùng hắn có chút âm nhu thanh âm mở miệng đạo; "Nhò thái, người dạng này quá mức a!"

Hói đầu nam tử trung niên, thái bay lên nhận biết, đối phương là thị ủy bí thư trưởng, Từ Chấn vừa cứu cứu, khúc nham đại ca Khúc Tuấn Bưu. Nếu như không phải tại trường hợp này, hắn nhất định phải hô đối phương một câu khúc thúc thúc, nhưng bây giờ hắn biết hắn chỉ có cường ngạch đến cùng mới có thể giúp hảo hữu của mình vượt qua nguy cơ.

"Khúc bí thư trưởng, nếu như ta không biết đạo chuyện ngọn nguồn, ta cũng cảm thấy ta quá mức, nhưng người xem một chút!" Nói đến đây, thái bay lên quay đầu chỉ vào trong tràng bữa bọn mặt đất, cùng khắp nơi hơn người cút đất nước bắn, nói tiếp đi đạo; "Cháu ngoại của người, dẫn người dẫn theo cút đất đem ta hảo hữu bệnh viện này giới thành dạng này, người cảm thấy là ta quá phận, vẫn là cháu ngoại của người quá phận!"

"A, là như thế này a!"

Khúc Tuấn Bưu theo thái bay lên chỉ điểm, dường như mới nhìn rõ chung quanh bữa bọn đồng dạng, ánh mắt chớp động nói đạo; "Dạng này thật là tiểu Từ không đối!"

Vượt quá tất cả mọi người dự kiến, Khúc Tuấn Bưu nói ra một câu nói như vậy, ngay tại bao quát Liễu Vĩnh ở bên trong, đều cảm thấy thượng vị giả đều là có chút làm rõ sai trái tâm thời điểm, Khúc Tuấn Bưu lời kể tiếp, làm cho tất cả mọi người biết, bọn hắn sai rồi.

Chỉ nghe Khúc Tuấn Bưu đang nói xong Từ Chấn vừa không đối với đó sau nói tiếp đi đạo; "Hắn chế tạo hoàn toàn chính xác không đúng, nhưng nhỏ

thái người có thể cùng khúc nham giảng, cũng có thể cùng ta giảng, nhưng người động thủ, người cảm thấy người đúng không?"

"Khúc bí thư trưởng, nếu như người dạng này giảng, vậy ta cũng chỉ phải không nói cái gì rồi!" Thái bay lên biểu thị rất bất đắc dĩ, ý là cùng như người loại này bao che khuyết điểm người hồ đồ không có gì có thể nói chuyện.

"Chấn vừa ngoại trừ nhỏ thái bên ngoài, còn có ai động dậy người?" Khúc Tuấn Bưu nhìn xem thái bay lên khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, sau đó mở miệng hỏi Từ Chấn vừa.

Lúc này Từ Chấn vừa muốn là không rõ mình cứu cứu là muốn thay mình ra mặt, vậy hấn trên đầu gia hỏa liền liếc lớn, thế là hấn lập tức lôi kéo giọng nghẹn ngào về đạo; "Cậu. . . Cậu, cái kia gọi Liễu Vĩnh không chỉ có đánh ta còn để cho ta uống nước tiểu, còn có rất nhiều người đối ta động thủ, cái kia tôi trắng Liễu Khuê, cái kia vóc dáng không cao gọi Vu Băng, còn có rất nhiều người, ta đều nhớ không rõ rồi!"

"Mẹ nó, tổng cộng liền Liễu Vĩnh phụ tử, còn có thái bay lên ba người đối với hấn Từ Chấn vừa động thủ một lần, kết quả hiện tại lại trở thành không ít người, cái này khiến người Liễu gia phần nộ. "

"Tốt rất tốt, tụ chúng ầu ả người đi đường, các người này một đám tìm tính gây chuyện người đừng mong thoát đi một ai!" Khúc Tuấn Bưu vừa nói vừa móc ra điện thoại thông qua một cái mã số, sau đó đối trong điện thoại chỉ thị đến; "Trịnh cục, nơi này có người tụ chúng ầu ả cháu ngoại của ta, người nhìn có phải hay không phải người đến tra một chút!"

"Ân, tốt nhất định phải sẽ nghiêm trị từ trọng, còn Khai Dương một phiên tươi sáng cần khôn!" Khúc Tuấn Bưu một mặt chính khí.

"Khúc bí thư trưởng, Từ Chấn vừa là ta đánh, người có chuyện gì hướng ta đến, không muốn liên lụy vô tội!" Thái bay lên đứng dậy, hấn biết sự tình muốn ôn ào lớn, đây cũng không phải là Liễu Gia sự tình, mà là hấn cùng Từ gia độ sức.

Đối với cái này, Khúc Tuấn Bưu một mặt hiền lành đạo; "Nhỏ thái, người cũng là cán bộ quốc gia, làm việc đừng có bạn thân nghĩa khí hành vi, đến lúc đó đem những người này đều mang đến cục nơi, sự thật tình huống là dạng gì, chính là cái gì dạng, người muốn tin tưởng chính phủ của chúng ta cơ quan công chính tính!"

"Công chính mẹ người?"

Nếu như không phải cần nhắc đến đối phương tuổi tác, thái bay lên nhất định chửi ầm lên; "Mẹ nó, trịnh khắc cùng người quan hệ tốt cùng quan hệ mật thiết đồng dạng, đến lúc đó người Liễu gia tiến vào cục cảnh sát, còn không phải người nói cái gì là cái gì!"

Ngay tại thái bay lên đầu óc thật nhanh nghĩ đến chủ ý thời gian, từng chiếc xe cảnh sát nhanh chóng dừng ở ven đường, về sau chính là từng người từng người * tiêu tức chế phục vọt ra xe, cũng tại vênh vào tự đắc Trịnh Lập Phi dẫn đầu dưới, trực tiếp đem người Liễu gia toàn bộ vây quanh.

"Một cái cũng không được thả đi. "

Người mặc uy nghiêm chế phục nhưng lại khó nén một mặt hèn mọn Trịnh Lập Phi mập vung tay lên nói đạo. Sau đó hấn có cúi đầu đối thái bay lên một mặt trên tức nói đạo; "Thái ca a không có ý tứ chấp hành công vụ, làm phiền người nhường một chút!"

"Dừng tay "

Đối mặt, tại Trịnh Lập Phi dẫn đầu hạ dần dần xúm lại tới chế phục, thái bay lên ngăn cản tại trước hết lớn. Sau đó hấn nhìn về phía Khúc Tuấn Bưu; "Khúc bí thư trưởng, người dạng này có chút quá mức, sự thật rõ ràng Minh Lăng, cần bản không cần mang đi bằng hữu của ta!"

Đối với cái này, Khúc Tuấn Bưu hừ lạnh một tiếng; "Sự thật là dạng gì, không phải người nói tính, cũng không phải ta quyết định, chúng ta muốn nhìn sự thật căn cứ!" Nói đối Trịnh Lập Phi khoát tay đạo; "Còn không bắt lại. "

"Chờ một cái, ta gọi điện thoại!" Thái bay lên biết này lúc bằng vào mình là ép không được tràng tử, chỉ có phụ thân của mình mới có thể cứu hiện tại người Liễu gia.

"Vừa vặn, ta cũng gọi điện thoại!"

Nghe thái bay lên muốn gọi điện thoại, Khúc Tuấn Bưu cũng lấy điện thoại cầm tay ra cũng cấp tốc thông qua một chiếc điện thoại. Cũng không biết đạo hấn quay người đối điện thoại nói thầm cái gì, chờ hấn trở lại thời điểm, đối không có đã thông phụ thân điện thoại thái bay lên nói đạo; "Thái thư ký, để người trở về!"

"Cái gì?"

Không có đã thông phụ thân điện thoại thái bay lên quá sợ hãi, sau đó là không tin, nhưng lập tức kết nối trong điện thoại truyền ra phụ thân hấn thanh âm, để hấn không thể không tin. Không cam lòng biện bạch vài câu, lại phụ thân y nguyên vẫn là câu kia để hấn sau khi trở về, hấn rất là hồ thẹn nhìn về phía Liễu Vĩnh.

"Xin lỗi!"

Nhìn thái bay lên đều bị mình cứu cứu làm ra ịu xui đi, này lúc nằm dưới đất Từ Chấn vừa lập tức thần khí rồi, hấn muốn đứng lên, nhưng lại bị khúc nham một thanh ngăn chặn, sau đó lạng lẽ đối với hấn nói đạo; "Đừng nhúc nhích, hiện tại người là người bị hại, chờ cho người chụp hình, lấy chứng, có

để bọn hắn ngồi tù chúng cứ về sau, ngơoi tại đứng lên. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Đảo ngược chỗ dựa

Thái bay lên đạo xin lỗi để Liễu Vĩnh sát na thất thần, này lúc nói không thất vọng là giả, nhưng hắn vẫn là hiểu được mọi người đều có chỗ khó xử của mình điểm này, thế là hắn lập tức giả bộ như không thèm để ý trấn an đối phương đạo; "Bồi bồi không có chuyện gì, ngơoi đã hết sức, chúng ta không trách ngơoi!"

"Đúng, cái này cũng không trách ngơoi, đây là mạng của chúng ta, ngơoi đi đi hảo hải tử!" Thôi Phương đối thái bay lên gật đầu, nàng cũng cảm thấy thái bay lên chế tạo đã thật tốt rồi, về phần không có cái biến kết cục, cái kia cũng là bởi vì Khúc Tuấn Bưu chờ ngơoi quá hèn hạ.

"Bồi bồi ngơoi liền không thể đang cầu xin cầu ba ba của ngơoi!"

Vu Bằng cứ việc biết thái bay lên có hắn bắt đắc dĩ, nhưng vẫn là không nhịn được mở miệng, bởi vì hắn biết này lúc chỉ có đối phương phụ thân có thể cứu Liễu Vĩnh bọn hắn.

Vu Bằng, để thái bay lên thở dài, tại trong nhà của hắn, hắn nhưng thật ra là hết sức e ngại hắn phụ thân, thậm chí dưỡng thành phụ thân nói là cái gì chính là cái gì thói quen, tựa như hôm nay hắn rõ biết mình phụ thân làm ra một cái quyết định sai lầm, nhưng hắn cũng không dám phản kháng.

"Bằng Bằng!" Nhìn thái bay lên khó xử, Liễu Vĩnh tranh thủ thời gian giữ chặt Vu Bằng, nói đạo; "Chớ miễn cưỡng bồi bồi rồi, ai cũng có nỗi khổ tâm riêng của mình!"

"Thái khoa trưởng nhường một chút a!"

Trịnh Lập Phi gặp thái bay lên cũng ỉu xiu đi, lập tức nở nụ cười tiến lên, cũng đưa tay một thanh bắt lấy, đứng Liễu Vĩnh cách đó không xa Vu Bằng.

"Ngơoi làm gì, hắn được không phải ngơoi Liễu gia!"

Liễu Vĩnh thấy đối phương thế mà vẫn lại Vu Bằng, lập tức liền gấp, tiến lên liền muốn đẩy ra Trịnh Lập Phi tay cứu ra Vu Bằng, làm sao hắn đã từ cao thủ trạng thái khôi phục, hắn hiện tại có thể đứng đấy, cũng là bởi vì tại cao thủ trạng thái lúc, hắn cuối cùng mười mấy phút không có xuất lực, nếu không này lúc hắn có khả năng đã hôn mê. Mà muốn băng vào này lúc đi đường đều có chút phù phiếm thân thể từ béo tốt Trịnh Lập Phi thủ hạ cứu ngơoi, làm sao có thể.

Đối mặt Liễu Vĩnh biện bạch, hơi vung tay đem hắn bỏ rơi một cái lão đạo Trịnh Lập Phi nhe răng cười; "Không phải ngơoi một nhà cũng là đồng mưu, cho ta đều bắt lại!"

Trịnh Lập Phi vừa rồi liền đã thấy Vu Bằng là mời thái bay lên tới chủ mưu, đối với dạng này một cái hại hắn bị thái bay lên đá cái mộng ngơoi, hắn bắt được cơ hội đương nhiên phải thật tốt địa điểm mời về đi trừng trị một phen. Cùng lúc hắn gặp Liễu Vĩnh lại dám tách ra tay của hắn, lập tức con ngơoi đảo một vòng kêu to; "Tốt ngơoi cái họ Liễu, ngơoi lại dám đánh lên cảnh sát, đến a, bắt lại!"

Trịnh Lập Phi này lúc khoái ý phi phàm, bây giờ hắn quang minh chính đại cho Liễu Vĩnh thù diệt rồi cùng nhau tội danh, đoán chừng chỉ dựa vào này liền có thể để Liễu Vĩnh lột da.

"Nhìn không được rồi!"

Không cần Liễu Vĩnh thỉnh cầu, đối phương cùng một bọn ngang ngược càn rỡ âm tàn, để Suy Thần tức giận không để ý mình hội một tháng không cách nào thi pháp đại giới, trực tiếp đối Khúc Tuấn Bưu chính là một điểm, theo động tác của hắn vô thanh vô tức cùng nhau thuộc về hắn ý thức rót vào Khúc Tuấn Bưu thể nội.

Hoàng đầu lắc não tiếp quản Khúc Tuấn Bưu thân thể, Suy Thần nội tâm thầm mắng; "Nãi nãi thật sự là mẹ nhà hắn tham quan ô lại!"

Sở dĩ dạng này mắng đối phương, là bởi vì Suy Thần ý thức khi tiến vào Khúc Tuấn Bưu thể nội về sau, không tự chủ được liền đọc lấy ý thức của đối phương, mà hắn cũng lập tức hiểu rõ rồi đối phương một chút hắc ám tâm địa, thậm chí đối phương muốn tại cục cảnh sát nơi cho bên mình định tính vì lấy gia tộc thế lực vì tập đoàn thế lực đen tối, để Suy Thần đều không thể không thất kinh đối phương hèn hạ âm tàn, bởi vì đây là muốn đem toàn bộ Liễu Gia giết hết bên trong.

Cùng lúc Suy Thần cũng may mắn đối phương nội tâm âm u, mới khiến cho hắn có thể cấp tốc khống chế đối phương có khuyết nội tâm, nếu không đụng tới một cái hơi chính trực một điểm trong thân thể có chính năng lượng, ý thức của hắn đều sẽ bị lập tức gạt ra khỏi thân thể của đối phương.

Mà này lúc trong tràng đã bắt đầu gà bay chó chạy, Liễu Vĩnh Nhị cửu thôi rộng nghiệp bị phun lên chế phục ép đến trên mặt đất, thê tử của hắn vương lệ, tiến lên muốn kéo ra để lại thôi rộng nghiệp chế phục, lại bị tên này hùng tráng chế phục vung tay lên lật đổ trên mặt đất, ngã cái đầu rơi máu chảy.

"Các ngươi còn giằng hay không pháp luật?"

Bị cố ý đặt tại cửu đài vùng nước Liễu Vĩnh Tam cửu, phun nước bắn kêu to. Không có tới kịp chạy Vương gia bốn chiếc cứ việc biện bạch lấy mình cùng Liễu Gia không có quan hệ, nhưng vẫn là bị đeo lên công tay. Vu Phú không chờ chế phục đến bắt, càng là trực tiếp mở đến trên mặt đất.

Thái bay lên muốn đứng Liễu Vĩnh trước mặt ngăn cản đối phương nhân viên bắt, nhưng lại bị Trịnh Lập Phi cùng ở á nam cứng rắn kéo tới một bên, cái này khiến thái bay lên tức giận hết lớn; "Ta cũng là bọn hắn đồng mưu, các ngươi ngay cả ta cùng một chỗ bắt a!"

Thái bay lên cứ việc dạng này cuồng hống, thậm chí đã xuất thân bên cạnh mấy cái vây quanh hắn chế phục bao quát Trịnh Lập Phi cùng ở á nam, nhưng nhưng không ai động thủ thật bắt hắn, nói đùa, cứ việc khuôn mặt bị rút đau rất, nhưng Trịnh Lập Phi cùng ở á nam không ngóc, biết bắt thái bay lên liền xem như đem Thái thư ký liên lụy vào, đến lúc đó vạn nhất chọc giận đối phương, liền không tốt thu tràng, bọn hắn đương nhiên không biết làm.

Ngay tại một phương khí điểm phách lối, một phương khóc không ra nước mắt nhưng lại bắt lực cải biến thời điểm, bị khống chế ý thức Khúc Tuấn Bưu gạt gù đắc ý tiến lên, cũng đối như rằng cười Trịnh Lập Phi đứng ngay vào mặt chính là một bạt tai.

Theo 'Ba' một thanh âm vang lên động, Trịnh Lập Phi bị đánh cho choáng váng rồi, chỉ gặp hắn bùm mặt quay đầu mê mang nhìn xem Khúc Tuấn Bưu mở miệng đạo; "Khúc thúc thúc, ngươi đây là?"

"Mẹ nó, để các ngươi hung ác như thế sao? Các ngươi là nhân dân đội ngũ vẫn là thổ phi!" Khúc Tuấn Bưu tức giận kêu to, nhưng lại để Trịnh Lập Phi càng mù mờ hơn, tâm đạo cái này không đều là ngươi an bài sao?

Gặp Trịnh Lập Phi bị đánh, còn một mặt mộng bức đáng vẽ, Suy Thần dùng Khúc Tuấn Bưu thân thể lại vui sướng đưa tay quạt đối phương một bàn tay, thẳng đem đối phương khoe miệng phiền chán máu mới ngang đầu đối tất cả bận rộn chế phục kêu to; "Dừng tay cho ta!"

Khúc bí thư trưởng, đương nhiên không người dám không nghe, trong tràng chế độ sở hữu phục lập tức ứng thanh dừng tay, cũng một mặt mê mang nhìn xem hắn. Mà này lúc Khúc Tuấn Bưu thì quay đầu đi tới khúc nham bên người.

"Ca, làm sao dừng tay?"

Khúc nham không rõ vì cái gì tại tình thế một phiên tốt đẹp ngay miệng, Khúc Tuấn Bưu nhượng chế phục nhóm dừng tay, cái này khiến nàng nghi hoặc.

"Ba!"

Không có trả lời, Khúc Tuấn Bưu trực tiếp một bàn tay phiền tại khúc nham trên mặt, Khúc Tuấn Bưu một tát này không chỉ có đánh cho hồ đồ khúc nham, càng là đánh cho hồ đồ tất cả mọi người.

Tất cả mọi người không biết đạo xảy ra chuyện gì, chỉ có Liễu Vĩnh biết, Khúc Tuấn Bưu khả năng bị Suy Thần khống chế rồi, cái này khiến hắn lập tức biết hôm nay cửa này hắn là đi qua, cùng lúc hắn cần rằng, quyết định nhất định phải mau chóng thành lập được mạng lưới quan hệ của mình, không phải bị động như vậy bị sửa trị, thật sự là quá làm cho hắn biêt khuất.

Chúng nhân chú mục trung ương, khúc nham bùm mặt bên trên bị rút ra vết đỏ, nháy mắt to nghi hoặc đạo; "Ca, ngươi đây là làm gì?"

"Còn hỏi ta làm gì?"

Khúc Tuấn Bưu buồn bã thân thể này lúc giống như một cái tức giận hải tử đồng dạng nhảy lên, sau đó lại cho khúc nham một bàn tay, mới tức giận uống đạo; "Ngươi sinh hảo nhi tử, âm hiểm vô sỉ, ngay cả giới cửu đài sự tình đều làm được, đây là cái gì tâm lý, hoàn toàn là một cái hết sức loại! Mà ngươi đây, không chỉ có không thêm quân giáo, thế mà còn muốn dựa thế đè người, trong mắt ngươi còn có thiện ác còn có nhân tính sao? Đơn giản ngay cả súc sinh cũng không bằng. "

Khúc Tuấn Bưu giận mắng, để hải lòng nằm dưới đất Từ Chấn vừa đầu óc trong nháy mắt chấp mạch, hắn thậm chí không tự chủ được nghĩ đến; "Ca ca nói mọi súc sinh cũng không bằng, vậy chính hắn là cái gì, súc sinh sao?"

"Ca, ngươi tại sao nói như thế, ta thế nhưng là em gái ngươi, người khác khi để cháu ngoại của ngươi, thân nhân của ngươi, thậm chí buộc hắn uống nước tiểu nước, chẳng lẽ ngươi liền không thể trừng phạt một cái đối phương, bảo hộ một cái hắn sao?" Khúc nham cứ việc không biết đạo Khúc Tuấn Bưu vì cái gì đột nhiên nổi điên, nhưng nàng vẫn là lập tức biện bạch.

"Ngươi còn dám mạnh miệng!" Khúc Tuấn Bưu lần nữa ngóc lên bàn tay quạt đối phương một bạt tai.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Khó có thể tin

"Khúc Tuấn Bưu, nguoi điên rồi!" Khúc Nham nổi giận, cứ việc đối mới là ca ca của mình, nhưng ở nhiều người như vậy, không cho nàng bắt luận cái gì mặt mũi tát bọt tai, vẫn là để nàng trong nháy mắt bộc phát.

"Ba!"

Khúc Tuấn Bưu đáp lại là, lại một bọt tai.

"Nguoi!"

Khúc Nham đưa tay liền đi bắt Khúc Tuấn Bưu, lại bị thấp tráng Khúc Tuấn Bưu một thanh đẩy ngã.

Bị ngã thất điên bát đảo nàng, tức giận nhìn thấy nằm ở một bên trợn mắt hốc mồm Từ Chấn cương, khí không đánh vừa ra tới, dùng giày cao gót đá đối phương một cái đạo; "Nguoi nhìn cái gì vậy, còn không giúp ta!"

Từ Chấn vừa lúc này thật bị choáng rồi, hấn đương nhiên muốn giúp mẹ của mình, dù sao đây là mình chí thân, nhưng Khúc Tuấn Bưu bây giờ là phụ thân của hấn từ thật bị bắt về sau, hấn hậu trường.

Cứ việc không biết đạo đối phương vì cái gì hội đột nhiên nổi điên, nhưng hấn lại thật không dám đối với mình cái này cứ cứ động thủ, dù sao về sau còn yêu cầu người ta làm việc đâu.

Gặp tại mình la lên phía dưới, Từ Chấn vừa thể mà không có động, cái này khiến Khúc Nham buồn bực giận mắng: "Các nguoi nguoi Từ gia liền không có cái nam nhân!" Mắng xong, Khúc Nham cau mày đứng lên, chỉ vào Khúc Tuấn Bưu quát hỏi; "Họ Khúc nguoi muốn làm gì?"

"Ba!"

Không chế Khúc Tuấn Bưu Suy Thần, đương nhiên lười cùng nữ nhân này nói chuyện, trực tiếp lại một cái tát, thậm chí đang đánh qua Khúc Nham về sau, còn đối nằm dưới đất Từ Chấn vừa hung hăng một cước. Hấn hôm nay chính là muốn làm cho tất cả mọi người nhìn một trận thuộc về Từ gia cùng Khúc gia xiếc khi, về phần sau đó hội không biết có người hoài nghi, hấn đã nghĩ kỹ biện pháp giải quyết, cái kia chính là tại để cái này một nhà xấu mặt về sau, không chế Khúc Tuấn Bưu đi tự thú, đến lúc đó liệu cái pháp lực hoàn toàn biến mất tiến vào tình kỳ uý, cũng muốn đem đối phương một nhà làm vào ngục giam, bởi vì Suy Thần thật nổi giận.

Khúc Tuấn Bưu đại lực một cước rất có dùng, trực tiếp đem Từ Chấn vừa bị đá gào lên thê thảm trong nháy mắt vọt lên. Lần này Từ Chấn vừa không xuất thủ cũng không được rồi, bởi vì nhìn đối phương bộ dáng, đối với hấn cũng là chuẩn bị không buông tha.

Thế là hấn hét lớn một tiếng; "Lợi bay, á nam trợ giúp!" Sau đó phi thân mà lên, một cước liền đem chính lắc lắc mẩu thân hấn đầu phát đánh Khúc Tuấn Bưu đá ngã. Một cước này hết sức kinh diễm, thậm chí vượt qua vừa rồi Liễu Vĩnh giống như Lý Tiểu Long kiểu lẳng không một cước, bởi vì đây là cháu trai đá cứ cứ một cước.

Cứ việc ở á nam cùng Trịnh Lập Phi không có hưởng ứng Từ Chấn vừa hiệu triệu, nhưng chiếm cứ ưu thế Từ Chấn vừa vẫn là lập tức phi thân mà lên, trực tiếp cưỡi ở Khúc Tuấn Bưu trên đầu, sau đó chuẩn bị quát hỏi đối phương vì cái gì!

Nhưng Từ Chấn vừa không đề ý đến bị đánh xúc động phần nộ quá mức Khúc Nham, ngay tại hấn đề lại Khúc Tuấn Bưu về sau, Khúc Nham dẫn theo giày cao gót của mình đối Khúc Tuấn Bưu trên đầu liền nện.

"Ba ba. . . ."

Sắc nhọn mũi giày từng cái nện ở Khúc Tuấn Bưu trên da đầu, cuối cùng càng là trực tiếp liên lụy khối tiếp theo da đầu, nhìn hết sức khiếp nguoi, mà tùy theo như dừng tuyến kiều từ xé rách vết thương lao ra máu tươi, để Khúc Nham mắt choáng váng, dọa đến bỏ qua giày liền sau khi hét lên sợ hãi lui.

Mà Từ Chấn vừa càng là bị hù trong nháy mắt nhảy lên, sau đó nhìn trên mặt đất co giật Khúc Tuấn Bưu kêu to; "Mẹ, nguoi giết nguoi!"

Bị nhi tử vừa nói như vậy, Khúc Nham càng là bị hù mặt không còn chút máu, cũng một cái mông ngồi ngay đó, ni non; "Ta không giết nguoi, ca, ta không muốn giết nguoi, không, ca ta không giết nguoi!"

Xa mười mấy mét vị trí, đứng Liễu Vĩnh bên nguoi Suy Thần này lúc toàn thân lắc một cái, sau đó tiến tới một bước kêu to; "Còn thất thần làm gì, tranh thủ thời gian đưa bệnh viện, còn có thể cứu!"

Theo Suy Thần là lên, hiện trường trong nháy mắt sôi trào, tất cả chế phục đều xông lên trước, muốn dựng lên bí thư trường, để tranh thủ biểu hiện, nhưng hết sức đáng tiếc bí thư trường chỉ có một người, cần thiết nhân viên có hạn. Mà vì cấp cái này có hạn mấy cái danh ngạch, còn có chế phục lẫn nhau xô đẩy quá mức. Cuối cùng bị cường tráng nhất mấy tên chế phục xông về phía trước trước dựng lên bí thư trường liền thẳng đến bệnh viện mà đi.

"Người không biết đem hán giết chết à?" Liễu Vĩnh nhìn xem bị đỡ đi Khúc Tuấn Bưu, một mặt dấu chấm hỏi.

"Ta là Thần Tiên làm sao có thể làm chuyện này, chỉ là vừa mới ta tại Khúc Nham dùng mũi giày nện Khúc Tuấn Bưu thôi đấy, để chính hán khôi phục rồi ý thức, ai ngờ đạo gia hòa này tâm tính kém như vậy, nhìn thấy muối muối của mình thế mà ấu đả mình, đồng thời còn ác như vậy lệ, trực tiếp tức giận huyết áp bão tố đến hai trăm sáu, sau đó liền quất tới rồi!"

"Cái này không có sao chứ?" Liễu Vĩnh trong nháy mắt khăn trương.

"Người là nghĩ hán có việc, vẫn là không có việc gì?" Suy Thần phiến nhãn nhìn xem Liễu Vĩnh.

"Đương nhiên là chết mới tốt!" Đây là Liễu Vĩnh trong lòng nói, như loại này lấy thể đề người, bênh người thân không cần đạo lý làm quan không chết sớm, cũng không biết đạo muốn tai họa nhiều ít dân chúng.

"Đáng tiếc, nơi này cách thị bệnh viện gần, không chết được!" Suy Thần, để Liễu Vĩnh hơi thất vọng, bất quá thất vọng của hán cũng không có tiếp tục bao lâu, bởi vì Suy Thần sau đó nói đạo; "Đoán chừng tối đa cũng chính là toàn thân tê liệt, nhẹ nhất đoán chừng cũng là lão niên si ngốc!"

"Cái gì?"

Liễu Vĩnh trong nháy mắt nhảy lên cao ba thước, cái kia kích động kinh động đề cập hơn vui vẻ. Nhưng Suy Thần lại lắc đầu, bởi vì Liễu Vĩnh không biết đạo vừa rồi hán là chuẩn bị không thêm đếm xỉa đem Từ gia cùng Khúc gia diệt trừ, nhưng bây giờ hiển nhiên không cần.

Liễu Vĩnh kích động, để bị chế phục nhóm chen ở một bên Từ Chấn vừa cùng Khúc Nham nhìn thấy, mẹ con bọn hán hai người liếc nhau từ Khúc Nham hét lớn; "Tiểu tử, ca ca của ta chính là bị các người tức giận, cho ta toàn bộ bắt đi, một cái cũng đừng buông tha!"

"Là, toàn bộ bắt đi!" Ngoại trừ số ít mấy vị may mắn chế phục, còn lại không có mò được nâng khúc bí thư trường đi bệnh viện chế phục lập tức phụ họa hét lớn, cũng lần nữa vây hướng Liễu Gia đám người.

"Các người, quá phận rồi!"

Một tên người mặc kiêu áo Tôn Trung Sơn thẳng tắp trung niên đại hống đi tới, tại bên cạnh hán, một tên tướng mạo cùng Thôi gia huynh đệ rất giống, nhưng lại rõ ràng lớn rất nhiều nam tử trung niên đi theo.

"Đại cữu!"

"Đại ca!"

Liễu Vĩnh cùng Thôi Phương trong nháy mắt nhận ra không nói một câu đi theo thẳng tắp trung niên bên người nam nhân.

"Người là ai, thế mà đối với chúng ta hét lớn?"

Khúc Nham lúc đầu bị nam tử trung niên khí thế chỗ liên quan, nhưng ở nghe được Liễu Vĩnh cùng Thôi Phương đối với đối phương xưng hô về sau lập tức cười lạnh, nguyên lai tưởng rằng ai, bất quá là một đám mù tám mà thôi, thế mà cũng dám cáo mượn oai hùm.

"Người là Khúc Nham đi, người cái này đồng chí hết sức không có tố chất!" Kiêu áo Tôn Trung Sơn nam tử quát lạnh.

Ngay tại Khúc Nham cùng Từ Chấn vừa trên mặt mang một nụ cười lạnh lòng chuẩn bị quát lớn kiêu áo Tôn Trung Sơn nam tử thời gian, Liễu Vĩnh đại cữu nói chuyện; "Đây là tình kỷ ủy Thôi bí thư!"

"Cái gì?" Khúc Nham trong nháy mắt được vòng. Từ Chấn vừa càng là hét lớn không có khả năng.

Mẹ con bọn hán hoàn toàn chính xác không tin, nên biết đạo Từ Chấn mới vừa ở trùng trị Liễu Vĩnh trước đó thế nhưng là sờ soạng Liễu Vĩnh đạt được, Liễu Vĩnh phụ thân cũng chính là một phổ thông nông dân, mà hán Nhị cữu cậu khả năng hơi xem như lần vào có thể, nhưng cũng là đối với nông thôn tới nói, dù sao một cái chỉ có đang thôn bí thư chi bộ gia tộc, có thể có cái gì thể lực. Về phần vị này Liễu Vĩnh đại cữu, cũng liền đạt được làm qua mấy năm Bình, bây giờ làm lấy nhỏ hộ cá thể, đồng thời cùng Liễu Gia không quá hòa ái, liền gia đình như vậy làm sao có thể hội có Tình ủy quan hệ, nên biết đạo tình bí thư Kỳ ủy thế nhưng là Tình ủy thường ủy, phó bộ cấp cán bộ!

Chương 82: Sợ choáng váng

Ngay tại Khúc Nham cùng Từ Chấn vừa cảm thấy có chút thiên phương dạ đàm thời điểm, 'Xoát xoát xoát' ra mấy chiếc màu đen xe nhỏ, để Khúc Nham trong nháy mắt ngăn ở tại chỗ, bởi vì những xe này Khúc Nham đều biết, bọn hắn theo thứ tự là thị ủy xe số một, số hai xe, số ba xe, hôm nay thế mà đều đến đông đủ.

Sau đó từ những này treo tiểu hào xe chỗ ngồi phía sau đi ra từng vị Khai Dương thị người đều hội thân ảnh quen thuộc, đồng thời những này thân ảnh đều tại sau khi xuống xe trước tiên vọt tới vừa rồi quát lớn Khúc Nham kiểu áo Tôn Trung Sơn bên người nam tử, đồng thời thân mật hô hào; "Thôi bí thư!"

"Thật là tình bí thư Kỳ ủy?"

Khúc Nham nhìn xem cùng đến đây Khai Dương thị đầu đầu não não nhiệt tình nắm tay kiểu áo Tôn Trung Sơn nam tử, trong nháy mắt trở nên mặt không còn chút máu.

Mà liền tại Khai Dương các vị lãnh đạo quay chung quanh tại Thôi bí thư bên người, biểu đạt hoan nghênh thời gian, một tên đôi mắt nhỏ, mặt hướng cười tìm tìm nam tử, tại cùng Thôi bí thư sau khi bắt tay xoay mặt nhìn về phía Khúc Nham, sau đó lạnh lùng quát lớn đạo; "Khúc Nham, người làm chuyện tốt, thật sự là phá hư chúng ta Khai Dương hình tượng!"

Mất hiện tinh quang trong mắt nhỏ nam là Khai Dương thị ủy Phó bí thư, thái bay lên phụ thân, hẳn hơi biết chuyện từ đầu đến cuối, thậm chí Khúc Tuấn Bưu còn dùng một chút đền bù đổi lấy rồi hẳn không nhúng tay vào Liễu Gia sự kiện điều kiện.

Nguyên bản hẳn cảm thấy đây chỉ là việc nhỏ, cho nên liền ngăn trở con trai mình giúp Liễu Gia suy nghĩ. Nhưng ở trước trên đường tới biết được tình báo, cùng hẳn sau khi xuống xe nhìn thấy hiện trường bừa bộn, để hẳn biết này lúc chỉ có đẩy ra Khúc gia mới có thể lắng lại Tình ủy Thôi bí thư lửa giận.

Đương nhiên nguyên bản làm như vậy vẫn còn có chút khó khăn, dù sao Khúc Tuấn Bưu không phải dễ đối phó, nhưng ở trên đường biết được Khúc Tuấn Bưu thế mà đột phát chảy máu não, rất có thể không hạ thủ được thuật thất về sau, Khai Dương các vị đầu não tâm tư liền đều linh hoạt lên, thậm chí không cần hiệp thương liền ăn ý đã đạt thành chung nhận thức.

Thái tiến trung quát lớn, để Thôi bí thư nhẹ gạt đầu chỉ thị đạo; "Có chút đồng chí, luôn luôn cảm dân chúng cho quyền lợi, làm dừng tại dân chúng bên trên, đây là cực độ đáng xấu hổ, đối với loại này lấy quyền đè người đồng chí, chúng ta muốn kiên trì loại bỏ xuất cách mạng đội ngũ, còn dân chúng một cái tươi sáng can khôn. "

"Ba ba ba. . . !"

Cho nên Khai Dương quan lớn tập thể vỗ tay, cũng gật đầu; "Nhất định phải dựa theo Thôi bí thư chỉ thị, đề cao cảnh giác!" Cùng lúc biết Thôi bí thư cho Khúc gia định tính, cái kia chính là loại bỏ xuất Khai Dương ban lãnh đạo.

"Xong!"

Khúc Nham trong nháy mắt bày ngã xuống đất, nàng lần này biết mình nhà mẹ đẻ xong. Mà lúc này Từ Chấn vừa thì là hết sức biệt khuất, hẳn không nghĩ tới Liễu Vĩnh gia đình, thế mà còn có quan hệ như vậy, hẳn để hẳn phần hận muốn rộng to, nhưng lại không dám, bởi vì đứng trước mặt đều là tại Khai Dương có thể để cho hẳn chết rất khó coi nhân vật.

Này lúc Từ Chấn vừa hết sức hi vọng có người an ủi hẳn một cái, bởi vì hẳn cảm thấy rất thất lạc. Nhưng đôi mắt trông đi qua, ngoại trừ Liễu Gia ánh mắt cừu hận bên ngoài không thu hoạch được gì. Mà bạn tốt của hẳn Trịnh Lập Phi cùng ở á nam, hẳn này lúc càng là ngay cả Ảnh Từ cũng không thấy một cái, cái này khiến hẳn lần nữa bị đá kích đến, bởi vì hẳn rõ ràng biết Liễu Vĩnh tại bị mình sắp áp đảo thời điểm, bên cạnh hẳn thế nhưng là đứng đây không ít người, trong đó có hẳn đường đệ, có cha mẹ của hẳn, thậm chí còn có một vị mỹ nữ, đồng thời còn có một cái chịu vì hẳn bồn tẩu hảo hữu Vu Bằng, mà mình đâu, cái gì cũng không có, cái này khiến hẳn hận Liễu Vĩnh trình độ đạt đến đỉnh điểm, thậm chí hẳn cảm thấy mình này lúc nếu có khẩu súng, nhất định hội nổ súng bắn chết đối phương, bởi vì đối phương để hẳn thể nghiệm một loại gọi là thể lương đồ vật, đúng vậy, thể lương, hẳn Từ Chấn vừa lúc này tình cảnh chính là thể lương.

Tại Từ Chấn vừa cực độ thất lạc thời điểm, Liễu Vĩnh một nhà thì là hết sức kinh hi. Đương nhiên kinh hi nhất còn không phải người Liễu gia, mà là Vu Phú, cùng Vương Linh Lợi một nhà, chỉ gặp tại tình thế trong nháy mắt lần nữa nghịch chuyển về sau, mới vừa rồi còn tê liệt ngã xuống trên mặt đất Vu Phú trong nháy mắt liền đứng lên, thậm chí còn đối bệnh viện pha lê sửa sang đầu phát, này lúc nội tâm của hẳn khuấy động bành trướng, thầm khen mình ánh mắt sắc bén, hoàn toàn quên rồi vừa rồi tại trong lòng rửa chết Liễu Vĩnh ý nghĩ.

Mà Vương Linh Lợi một nhà cứ việc hôm nay nhận không ít kinh hãi, nhưng cũng thể hội vui buồn có nhau câu nói này hàm nghĩa.

Đương nhiên, bọn hắn đối với mình vừa rồi trốn tránh là không có có bất kỳ áy náy, bởi vì bọn hắn bên trong có một cái biểu hiện rất tốt, cái kia chính là Vương Cường. Đối với một cái còn không có có cùng đối phương trở thành quan hệ thân thích gia đình tới nói, bọn hắn cảm thấy dạng này đã đủ rồi.

Thế là tại chúng nhân chủ mục Thôi bí thư đang cùng Khai Dương đầu đầu não não lúc bắt tay, bọn hán một nhà tại vương lĩnh lâm dần dần hạ yên lặng đi đến Liễu Vĩnh bên người, thậm chí còn đứng ở thứ nhất liệt.

Này lúc, Liễu Vĩnh đại cửu, một tên hơn năm mươi tuổi, lông mày rậm trưởng, cái eo thẳng tắp nam nhân, đi tới người của Liễu gia bày trước, cũng đối đứng ở trong đám người Liễu Vĩnh vỗ vỗ bả vai; "Là Tiểu Vĩnh a!"

"Đại cửu!"

Liễu Vĩnh trả lời, nhưng nội tâm nhưng buồn bực, làm sao thân nhân đều có thể một cái nhận ra hán, chẳng lẽ dựa theo trong lòng bọn họ hình tượng của hán nên trường hiện tại cái dạng này, mà không phải Suy Thần lúc này cái kia xấu bộ đáng sao? Nhưng hán trên thực tế đáng đáp chính là Suy Thần bây giờ xấu bộ đáng a!

Nhìn Liễu Vĩnh không kiêu ngạo không tự ti đáng vẻ, thôi rộng chán gật đầu, đạo; "Không tệ, có chúng ta người nhà họ Thôi đáng vẻ rồi!" Đối với cái này Liễu Khuê bĩu môi; "Đại ca, đây là hài tử của ta!"

Liễu Khuê, thôi rộng chán căn bản không có lý hội, trực tiếp nhìn thoáng qua Thôi Phương, gật gật đầu, sau đó nhìn về phía cùng Liễu Vĩnh chăm chú kẻ cùng một chỗ Vương Linh Lợi, lộ ra nghi hoặc.

Vương Linh Lợi là cái cỡ nào tinh minh nữ nhân, biết cái này sau này sẽ là nàng cùng Liễu Vĩnh chỗ dựa rồi, tại thôi rộng chán lộ ra nghi ngờ thời gian, lập tức liền tiến tới một bước, vươn tay hào phóng đạo; "Thủ trưởng ta là Liễu Vĩnh bạn gái, ngươi có thể gọi ta Ly Ly!"

Vương lĩnh lâm, để thôi rộng chán sững sốt, sau đó quan sát tỉ mỉ lên vương lĩnh lâm, thấy đối phương cao gầy yếu điệu, cũng tự nhiên hào phóng, trong nháy mắt liền rất là hài lòng.

Nhất là sau một đầu, để hán cảm thấy đây là đối Liễu Vĩnh rất tốt bổ sung, dù sao hán người ngoại sinh này khi còn bé thể nhưng là có chút hướng nội, thuộc về gặp người liền tránh tính cách, thậm chí để hán một lần rất là sầu muộn về sau đối phương cùng ngoại nhân giao tế, bây giờ có rồi dạng này một cái bạn gái ở bên người, hán vẫn cảm thấy rất không tệ.

"Ly Ly đúng không, về sau ngươi cùng Liễu Vĩnh cùng một chỗ cần phải hơn để cho hán điểm, hán quá thành thật, bất quá hán nếu là khi dễ ngươi, ngươi cũng có thể cùng ta giảng, ta cho ngươi xuất khí. Còn có, ta được không phải cái gì thủ trưởng, chính là một người làm ăn nhỏ!" Thôi rộng chán hết sức hiểm thấy đối một người xa lạ nói một nhóm lớn lời nói, có thể thấy được Vương Linh Lợi cho hán ấn tượng còn là rất không tệ.

"Hán không khi dễ ta, liền thật tốt rồi!" Vương Linh Lợi nghĩ đến Liễu Vĩnh không chào đón bộ dáng của nàng, gương mặt ửng đỏ tâm đạo, bị chỉ có chút cường thế, nàng vẫn là hơi cảm thấy có chút oan uổng.

Thôi rộng chán hài lòng bộ dáng, để tất cả mọi người ở đây nhìn ở trong mắt, Vương gia phụ mẫu đương nhiên là đối mặt hội tâm cười một tiếng, Liễu Gia phụ mẫu lại có chút cười khổ không được, dù sao cái này còn không có đính hôn đâu?

Mà này lúc đứng trong tràng 'Liễu Gia' 'Thôi gia' người, cùng vì yêu người hợp tác, đều nhìn thật sâu Vương Linh Lợi một chút, thậm chí giàu còn có ý đi đến Vương gia phụ thân bên người, đưa một điều thuốc đi qua.

Đây là vương cha chỉ nửa đời trước đều không có có hưởng thụ qua đãi ngộ, để hán hơi có chút thụ từ như kinh, nên biết đạo hán hôm nay nhưng là nhìn lấy Vu Phú từ một cổ trong bốn tri đi ra, dạng này một người có tiền người có thân phận, thế mà cho hán đáng thuốc lá, để hán kích động, tay cũng không biết đạo hướng cái kia thả.

"Chủ nhiệm lớp trưởng, vị tiểu cô nương này kêu không tệ, ngươi chính là thủ trưởng, ta vĩnh viễn thủ trưởng!" Thôi bí thư tại một đám Khai Dương đầu đầu não quay chung quanh dưới, đi hướng Liễu Gia chỗ đám người.

"Đúng vậy a, tương Thôi đại ca dạng này lão đồng chí, được xưng hô một tiếng thủ trưởng cũng không tệ lắm!"

Đôi mắt nhỏ thái tiến trung gật đầu, hán biết đây là cùng Thôi bí thư đáp lên quan hệ một đầu đường tắt, hán làm địa phương bên trên, dựa vào chính mình đi lên cơ sở quan viên, là hết sức hi vọng phía trên có chút chèo chống, cái này khiến hán quyết định để con của mình hảo hảo cùng cái kia gọi là Liễu Vĩnh ở chung, cứ việc biết Liễu Gia cùng Thôi bí thư quan hệ cũng không phải rất thân mật, nhưng có đôi khi quan viên quan hệ, cần chỉ là một cây cầu, Liễu Gia hiển nhiên có thể trở thành cái này đạo cầu nối.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 83: Đề tự

"Không, không phải hần là, mà là hần là thuộc về Thôi đại ca dạng này lão binh vĩnh viễn xưng hô!"

Nói câu nói này thời gian Thôi bí thư đột nhiên đứng thẳng hần vốn là thẳng tắp thân thể, sau đó hướng thoi rộng chân chào theo kiểu nhà binh.

Này lúc hần khoe mắt rung rung, một câu đơn giản thủ trường hai chữ, để hần nhớ tới đã từng tràn đầy bão cát biên cương, một tên lão binh liều mạng, đem một tên kinh hoàng tuyệt vọng tiểu binh lôi ra lưu sa một màn.

Hần cũng nhớ tới vô số cái hần đứng cô tịch dưới bầu trời đêm, nhớ tới phương xa phụ mẫu chảy nước mắt không cách nào kiên trì nổi thời điểm, là đối phương đi vào bên cạnh hần cùng hần, nói cho hần thuật từng cái lão binh cố sự.

Trong chuyện xưa không có vĩ đại công tích, nhưng lại tràn ngập kiên trì cùng kiên nghị, để hần hiểu được thân là một tên thiên chức của quân nhân, tập quán này cũng tại sau này tất cả trên cương vị, để hần thường thường tự xét lại lúc thường cảnh giác, sau đó để hần vượt qua từng trảng Chính Trị truyền qua.

Mà những năm này, nhất làm cho hần cảm thấy xin lỗi đối phương cũng là bởi vì chính mình một lần cầu kinh về nhà thăm người thân, làm cho đối phương trên lưng xử lý, cuối cùng bị ép chuyển nghề. Hần nguyên bản không có năng lực, không cách nào tìm đến hần vị này chủ nhiệm lớp trưởng, bây giờ hần có rồi năng lực, thế là đem mình một chút chiến hữu đều tụ tập đến rồi Khai Dương, sau đó chuẩn bị đứng xếp hàng cho vị này chủ nhiệm lớp trưởng lại kính cái Lễ.

Nhưng hần chủ nhiệm lớp trưởng lại tại tụ hội vừa mới lúc bắt đầu bị thân thích một chiếc điện thoại đưa tới, đương nhiên nguyên bản đối phương là không cho hần bồi tiếp.

Mà kiên trì tới hần, về sau mới biết đạo hần chủ nhiệm lớp Trưởng Sinh sống tình trạng, nguyên bản hần là không dám ở nơi này cái kiên nghị trước mặt nam nhân khoe khoang địa vị của mình, nhưng hần thấy được đối phương nhìn xem người Liễu gia yêu, cái này khiến hần quyết định khoe khoang một thanh.

Thôi bí thư bao hàm thâm tình lời nói, để thái tiến trung cùng Khai Dương đầu đầu não não sững sờ, này lúc bọn hần mới biết đạo, thoi rộng chân cái này đối với bọn hần tới nói có chút không bắt mắt cùng tang thương cũng sắp đi vào lão niên nam nhân, tại vị này phó bộ cấp cán bộ trong lòng địa vị trọng yếu, cái này khiến bọn hần lập tức bắt đầu thu hồi khinh thị, bắt đầu nghiêm túc đối phó thoi rộng chân khởi đến, thậm chí thái tiến trung vươn tay hồ thẹn đạo; "Lão thủ trưởng, mới vừa rồi là ta lỗ mắng!"

Mà này lúc trở về Thôi bí thư một cái tiêu chuẩn quân lễ thoi rộng chân, cười đối thái tiến trung lắc đầu nói đạo; "Thái thư ký nói đùa, đây chỉ là trong bộ đội tân binh đối lão binh một loại xưng hô mà thôi, không thể coi là thật!"

Lúc nói lời này thoi rộng chân không kiêu ngạo không tự ti, để thôi Kim Trung chờ người gạt đầu, nên biết đạo tại Khai Dương có rất ít người bình thường đối mặt bọn hần thái độ dạng này bình thân, sau đó bọn hần nghĩ lại, nói đùa, người ta đã từng thủ hạ tiểu binh đều là phó bộ cấp cán bộ, người ta làm sao hội không có lực lượng.

Cuối cùng tại Thôi bí thư chủ đạo dưới, hần cùng Khai Dương một chút đầu đầu não não cùng một chỗ cho 'Vi yêu' đề chữ, cái này khiến tất cả mọi người ở đây đều biết trương này tấm biển trân quý, có thể nói như vậy, có dạng này một khối tấm biển tại 'Vi yêu' một trảng, không nói 'Vi yêu' người, có thể tại Khai Dương đi ngang, tối thiểu nhất có thể để cho đồng đạo Khai Dương trâu bò rắn rết không dám tới gần.

Thậm chí tại họ sát 'Vi yêu' trong lúc đó, Thôi bí thư khi biết Liễu Vĩnh thế mà ra chính là chính dung bệnh viện về sau, cười trò đùa đạo; "Chờ có thời gian để nhà hần cái kia dài có chút xấu nha đầu, tới chỉnh chỉnh dung."

Lúc đó Liễu Vĩnh đương nhiên nói đến thời gian cho Thôi gia đại tiểu thư miễn phí, cái này khiến Thôi bí thư trực tiếp đối thoi rộng chân cười ha ha về sau, đạo; "Lão đại ca, nhà người tiểu tử này, được không giống người nói thành thật như vậy a!" Sau đó nhìn Liễu Vĩnh đạo; "Hài tử, người cái này công nhiên hối lộ ta, nhưng là muốn để cho ta lưng xử lý!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh đương nhiên rất là xấu hổ, đương nhiên tất cả Khai Dương ban lãnh đạo cùng Thôi bí thư đều là lần nữa cười ha ha.

Tại loại này hòa hợp bầu không khí bên trong, đương nhiên cũng có thanh âm không hài hòa, một mực truy tại đội ngũ phía sau Liễu Khuê liền buồn bực lần nữa nói thầm; "Là nhà ta tiểu tử có được hay không!" Đối với cái này Thôi Phương trợn trắng mắt nhỏ giọng đạo; "Biết là tiểu tử nhà người, anh ta lại không cấp người!"

Cuối cùng 'Vi yêu' gây dựng điển lễ, trở thành Khai Dương thị về sau trong một tuần chủng thị dân thảo luận oanh động sự kiện, đương nhiên được không phải chỉ vì yêu gây dựng bị nện cái kia một đoạn, cái kia thuộc về Khai Dương bê bối, đã bị để xuống. Mà là Tỉnh ủy Thái thư ký tại Khai Dương ban lãnh đạo cùng đi, đối cái này xí nghiệp tư doanh trải qua đi thị sát đồng phát biểu rồi trọng yếu giảng thoại tin tức. Mà điều này cũng làm cho người nhao nhao suy đoán vì yêu lão bản đến cùng là phương nào Thần Tiên, lại có thể tại nho nhỏ một cái gây dựng điển lễ bên trên mời đến toàn bộ Khai Dương ban lãnh đạo, cùng tình lý một vị phó bộ cấp cán bộ, đơn giản để cho người ta khó có thể tin.

Mà Liễu Vĩnh cái tên này, lần thứ nhất tại Khai Dương thượng tầng vòng tròn bắt đầu truyền tụng.

Nhìn xem trên đại sảnh treo đề tự, Liễu Vĩnh há to miệng cười ngây ngô, cái này khiến Suy Thần một bộ khinh bỉ đạo; "Không phải liền là một bộ bộ cấp cán bộ đề tự sao, người xem một chút người cái kia cùng nhìn tình nhân hèn mọn bộ dáng, nếu là ta cho người đề một cái, người còn không vui choáng

a!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh trực tiếp về đạo; "Không phải nhạc choáng, mà là cho người cúng bái!"

Nghe xong Liễu Vĩnh muốn đem chữ của hắn cúng bái, Suy Thần trong nháy mắt tỉnh thần tỉnh táo, cũng cố ý làm bộ khiêm tốn đạo; "Dùng không đến như vậy trọng, liền treo cái này cũng liền có thể!" Suy Thần một chỉ Thôi bí thư đề tự phía trên.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh đáp lại là; "Treo cái kia không tốt lắm, người hắn là đặt ở đáy hòm bảo tồn, để lưu danh bách thế, cung cấp hậu nhân chiêm ngưỡng!" Nói xong Liễu Vĩnh liền vội vã không nhìn nổi đi hướng triệu hoán hắn Vương Linh Lợi.

Mà đứng tại chỗ Suy Thần, suy nghĩ nửa ngày, cũng không muốn mình bạch Liễu Vĩnh nói lời này là có ý gì? Muốn nói ca ngợi, tại sao muốn đặt ở cái rương dưới đáy, cái này không rõ ràng không chào đón sao! Nhưng nếu nói là gièm pha, đây cũng là thả tài bảo tác phong, nhất là sau hai câu tuyệt đối là lời hữu ích.

Lần thứ nhất Suy Thần bởi vì Liễu Vĩnh, mà lộn xộn rồi, thậm chí cuối cùng hắn không nhìn được muốn thi pháp nghe một chút Liễu Vĩnh tiếng lòng, đáng tiếc hắn bởi vì đối phó Khúc Tuấn Bru, hao hết rồi hắn một ngày pháp lực, cái này khiến hắn tại về sau một ngày thời gian bên trong đều là tại lộn xộn bên trong vượt qua.

Một bên khác cực độ thất lạc Từ Chấn vừa tới đến rồi nghe khiết mai nhà, đang nghe khiết mai nhìn thấy cực độ uể oải cùng bị thống Từ Chấn cương, cũng tại nghe xong rồi Từ Chấn vừa cải biên qua, chấp đồ Liễu Vĩnh khi dễ chuyện xưa của hắn về sau, tất cả đúng, đối phương tâm tình bất mãn đều biến mất, duy còn lại hảo hảo an ủi đối phương.

Hai người về sau cùng một chỗ đi dạo đường phố, ăn cơm, thậm chí nghe khiết mai còn để Từ Chấn vừa dắt tay. Cái này khiến Từ Chấn vừa đối nghe khiết mai bóng lưng nhẹ nhàng cười; "Liễu Vĩnh, người hại ta cái gì đều không có còn lại, nhưng có một người, người vĩnh viễn cũng đừng hòng đạt được, nàng là thuộc về ta.

Vì yêu trước công chính, Vương Linh Lợi móc ra một con dùng bạch kim tinh xảo dây chuyền treo Tiểu Kim phạt.

"Đây là?" Liễu Vĩnh nghi hoặc.

"Đại cữu đưa cho ta!" Vương Linh Lợi một mặt ưa thích, siết trong tay xem đi xem lại.

"Người làm sao phải lớn cậu đồ vật!" Liễu Vĩnh trong nháy mắt nhú mày, hắn biết đại cữu đây là ý gì, đây là cho hắn cháu trai nàng dâu, nhưng đối phương không phải, lại dám cầm, để Liễu Vĩnh rất là nổi nóng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Hướng dẫn

"Ta không muốn, là đại cữu mạnh mẽ đem ta!"

Vương Linh Lợi nhìn Liễu Vĩnh có chút tức giận lập tức giả ngu, dù sao cái này đích xác là Liễu Vĩnh đại cữu mạnh mẽ đem nàng, nàng nói như vậy không tính nói dối.

"Cho người, người liền phải a!"

Liễu Vĩnh không tự chủ nâng lên thanh âm, sau đó hắn liền thấy Vương Linh Lợi khẽ cúi đầu có chút đáng về ủy khuất, cái này khiến Liễu Vĩnh tâm trong nháy mắt vừa mềm xuống dưới, nhưng hắn lại biết này lúc mặt ngoài không thể mềm, không phải liền không cách nào từ Vương Linh Lợi trong tay đòi lại mặt dây chuyền rồi.

Về phần tại sao Liễu Vĩnh nhất định phải đòi lại mặt dây chuyền, đó là bởi vì hắn không muốn để cho hắn đại cữu hiểu lầm hắn là một cái thay đổi thất thường người, bởi vì đại cữu là Liễu Vĩnh từ nhỏ thần tượng, hắn khi còn bé thường xuyên đối Liễu Vĩnh nói lời là làm người muốn nói một là một, nói hai là hai, quyết không được thay đổi thất thường.

"Người đem nó cho ta đi!" Liễu Vĩnh vươn tay, nhưng ngữ khí lại nói lỏng rất nhiều.

Đối với cái này, Vương Linh Lợi trực tiếp giống như một cái ôm âu yếm đồ chơi không muốn buông tay hải từ đồng dạng, đem mặt dây chuyền lưng đến

sau lưng, sau đó giả bộ như không hiểu đạo; "Đây là đại cữu cho ta!"

"Người biết đây là ý gì sao?" Vương Linh Lợi đáng vẻ, để Liễu Vĩnh có chút khó thờ.

Vương Linh Lợi thông minh như vậy nữ hài, đương nhiên biết Liễu Vĩnh đại cữu đưa cho nàng mặt dây chuyền là có ý gì. Chính là bởi vậy, nàng mới càng thêm không nguyện ý đem cái này mặt dây chuyền còn cho Liễu Vĩnh. Phải biết, cứ việc Liễu Vĩnh đối Vương Linh Lợi thẳng thắn qua hẳn có người trong lòng, nhưng Vương Linh Lợi lại tại đêm hôm ấy hạ cái quyết định, cái kia chính là muốn đem Liễu Vĩnh từ cái kia nàng không quen biết trong tay nữ nhân đoạt lại.

Đương nhiên, nàng cũng không phải là mù quáng thế, nàng thông qua cùng Liễu Vĩnh một đoạn thời gian tiếp xúc, rõ ràng biết rồi Liễu Vĩnh nhược điểm, cái kia chính là nhà của hắn người. Từ đối phương sợ gây cha mẹ mình không vui, ủy khuất cầu toàn đáp ứng cùng chuyện chung thân của mình, cũng có thể thấy được.

Vương Linh Lợi tin tưởng, bằng đối phương khuyết điểm này, chỉ cần nàng có thể có được tất cả người Liễu gia tán đồng, như vậy nàng chính là Liễu Gia con dâu, chính là Liễu Vĩnh không thể tranh cãi lão bà, hẳn Liễu Vĩnh muốn không thừa nhận đều không được.

Cũng là bởi vì điểm này, nàng biết mình tuyệt đối không thể đem mặt dây chuyền còn đi qua, hoặc là nhẹ nhàng như vậy còn trở về. Bởi vì nàng rõ ràng biết, chỉ cần mình đem mặt dây chuyền còn đi qua, Liễu Vĩnh tuyệt đối liền hội đưa nó còn cho hắn đại cữu.

Như vậy đến lúc đó Liễu Gia có thực lực nhất một vị thân thích, liền không biết tại tán đồng nàng. Như thế nàng dùng thân tình bao khóa xuất tình yêu kế hoạch liền sẽ có tí vết, đây là nàng tuyệt đối không cho phép.

Nhất là hôm nay nàng nhìn thấy đông đảo đại lãnh đạo giúp 'Vì yêu' đề từ rầm rộ, kiên định hơn nàng muốn gả cho Liễu Vĩnh suy nghĩ, bởi vì nàng biết Liễu Vĩnh sẽ bởi vậy một bước lên trời, mà nàng Vương Linh Lợi có thể hay không như vậy thay đổi vận mệnh, vượt qua để người khác hâm mộ sinh hoạt, liền nhìn mình có thể hay không bắt lấy cơ hội này.

Gặp Vương Linh Lợi vẫn là một mặt mê mang đáng vẻ, Liễu Vĩnh tức giận đạo; "Người cho ta chứa đúng không, người chẳng lẽ không biết đạo đây là ta đại cữu cho hắn tương lai cháu trai nàng dâu sao, người lại dám thu!"

Liễu Vĩnh lời nói xong, liền phát hiện Vương Linh Lợi hơi nhẹ nhàng thờ ra, sau đó bĩu môi đạo; "Ta còn tưởng rằng là bởi vì cái gì đâu, nếu không phải ta hết sức ưa thích cái này mặt dây chuyền, ta liền trực tiếp cho người. Nhưng là người có nghĩ tới không, nếu là ta lúc đó không tiếp đại cữu cái này mặt dây chuyền, hẳn hội không biết hiểu lầm là ta xem thường hắn. Tốt coi như đại cữu lòng dạ khoáng đạt, không biết hiểu lầm. Vậy hẳn hội không biết hỏi vì cái gì, đến lúc đó ta nói thế nào, chẳng lẽ nói, người bây giờ cùng ta là đang diễn trò lố lư bá phụ bá mẫu, đến lúc đó hẳn hội nhìn người thế nào. "

Á khẩu không trả lời được, cứ việc Liễu Vĩnh cảm thấy đối phương nghe rất là không đúng, nhưng hắn lại tìm không ra lỗ thủng, cuối cùng hắn càng nghĩ vẫn lắc đầu đạo; "Người nói có đạo lý, nhưng cái này mặt dây chuyền vẫn là phải cho ta!"

Này lúc, Vương Linh Lợi cảm thấy hướng dẫn Liễu Vĩnh không biết đem mặt dây chuyền còn cho thôi rộng chán mục đích đã đạt tới, đối với mặt dây chuyền còn ở đó hay không trong tay nàng, nàng kỳ thật đã không phải là hết sức để ý, nhưng nàng vẫn là giả bộ như có chút đáng vẻ không bỏ, bắt đắc dĩ đem mặt dây chuyền từ sau lưng chậm rãi lấy ra, cũng trong tay gấp rồi lại gấp, mới giao cho Liễu Vĩnh.

Vương Linh Lợi sờ đi làm như vậy, đương nhiên là vì chính mình vừa rồi một ít lời làm hoàn mỹ thu cung, không phải Liễu Vĩnh tỉ mỉ nghĩ lại liền sẽ rõ ràng, nàng trước sau ngôn ngữ không nhất trí.

Vương Linh Lợi nguy trang bộ dáng thật quá tốt rồi, để Liễu Vĩnh thật coi là đối phương là bởi vì ưa thích cái này mặt dây chuyền, thế là hơi ngượng ngừng mở miệng đạo; "Ưa thích, chính người mua một đầu. "

Đối với cái này Vương Linh Lợi lắc đầu; "Mình mua có ý gì!"

Lời này Liễu Vĩnh liền không có cách nào trả lời nàng, dù sao cái này cùng điện thoại chờ vật phẩm không giống, dây chuyền chiếc nhẫn không phải chỉ thân không thể đưa, đây là người xưa kể lại quy củ.

Cuối cùng Liễu Vĩnh nhượng cho bằng sẽ có chút phụng phịu Vương Linh Lợi cùng nàng người một nhà đưa về nhà, hẳn đương nhiên không biết đạo Vương Linh Lợi nội tâm kỳ thật rất vui vẻ, đầu tiên nàng hôm nay không chỉ có đạt được rồi Liễu Vĩnh đại cữu tán đồng, càng làm cho Liễu Vĩnh nội tâm đối nàng sinh ra áy náy, Vương Linh Lợi tin tưởng loại này áy náy nếu như đạt tới một loại độ cao, cũng có thể để Liễu Vĩnh tiếp nhận nàng chiếu cố nàng.

Liễu Vĩnh đương nhiên không biết đạo Vương Linh Lợi trong lòng kế hoạch lớn, hẳn đối Vương Linh Lợi còn thật sinh ra một tia áy náy, bất quá hẳn cũng không có nghĩ sâu, dù sao hắn thấy, chỉ cần tại tiền bên trên cho cái này tiểu tài mề đèn bù một cái, hẳn là liền có thể làm cho đối phương hài lòng.

Ba bốn ngàn bình phương trong phòng không gian, cộng thêm năm trăm quảng trường, Liễu Vĩnh rốt cục thoát khỏi cửa nhỏ xem bệnh kinh doanh hình thức, ở trong màn đêm Liễu Vĩnh ở chỗ bằng đồng hành mất say lơ đãng nhìn xem đứng vững cao lầu, nắm chặt nắm đấm đối với bằng nói đạo; "Liền bắt đầu từ nơi này, sau đó huynh đệ của ta, người nhìn ta từng bước một có thể đi bao xa!"

Đối với cái này, Vu Bằng nhấp một hớp bia nói đạo; "Hội đang lên đỉnh cao nhất, tầm mắt bao quát non sông, hi vọng về sau không muốn mê thất mới tốt!"

Lần thứ nhất, Liễu Vĩnh không có tại chạng vạng tối đi gặp nghe khiết mai.

Mà từ sự phạm học viện đi ra nghề khiết mai, đang ngồi trên Từ Chấn vừa xe về sau, lại nhìn không được nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ sân trường đại môn. Cứ việc nàng muốn xem đến đối phương là bởi vì nàng muốn nói cho đối phương biết, về sau đừng lại đến đây dựa nàng, nhưng ở không có nhìn thấy thân ảnh của đối phương về sau, lại làm cho nàng có chút nhẹ nhàng thờ ơ.

Bàn tay chăm chú nắm chặt mình LV, nàng biết bên trong không có nàng mỗi đêm đều muốn ôm ngủ cái gương nhỏ. "Là người cầm đi sao?" Nàng không muốn để cho đối phương biết mình còn tại hồ lấy hân, lại không nhìn được nghĩ đối phương thấy được nàng còn cất giấu bọn hân chụp ảnh chung cái gương nhỏ đặc ý dạng, có phải hay không miệng há thật to, lộ ra đầy miệng răng trắng đầu? Nghề khiết mai không nhìn được nghĩ.

Nhưng nội tâm đột nhiên lại bị áy náy lấp đầy, bởi vì nàng nhớ tới bên người người này, cái này vì nàng, vì thuyết phục Liễu Vĩnh buông tay nam nhân, bởi vì nàng đã mất đi hết thấy, cái này khiến nàng lâm vào thật sâu tự trách, sau đó nàng lập tức không chế mình thanh trừ xuất trong đầu liên quan tới Liễu Vĩnh hết thấy, để dạng này ở trên tinh thần xứng đáng đối phương một chút.

"Khiết mai, buổi tối đi với ta nhà ta được không?" Từ Chấn vừa thăm dò mở miệng.

"A!"

Nghề khiết mai trong nháy mắt kinh ngạc, sau đó lắc đầu; "Không được, cha ta còn muốn ta đảm bốp cho hân chân đầu!" Nghề khiết mai tìm được lấy có.

"Mẹ nó!" Từ Chấn mới vừa ở trong lòng thầm mắng, nhưng lại giả bộ như có chút thất vọng nói đạo; "Khiết mai, cha ta bị bắt, mẹ ta hôm nay cũng không biết đạo hội không biết trở về, hoặc là vĩnh viễn. . . Ta sợ hãi!" Từ Chấn vừa ghen ngào.

Cái này khiến nghề khiết mai trong nháy mắt mềm lòng, cuối cùng nhìn Từ Chấn vừa hơi khóc bộ dáng thận trọng nói đạo; "Nếu không, ta cùng người, nhưng chờ người ngủ, ta liền đi được không?"

"Có thể chứ?" Từ Chấn vừa mới mặt hi ý.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Âm u mặt

Lệ Hoa thượng tầng, ở vào Khai Dương thành Tây, bởi vì lân cận Khai Dương đại học, cho nên nơi này khắp nơi tràn ngập thư quyển khí. Công tiếng Anh từ đơn thanh thuần nữ hài, kẹp lấy sách vở ánh nắng nam sinh, mang theo thật dày kính phiến cứng nhắc giáo sư, không lúc xuất hiện tại trong cư xá mặt cỏ xanh hoá bên trên.

Nơi này cũng là một chút tự phụ có chút học thức đầu người tuyển nơi ở, đương nhiên người bình thường, nhất là phá dỡ hộ, là không nguyện ý mua đến nơi đây ở, bởi vì vạn nhất gặp một hàng xóm cùng người ngẫu nhiên đàm luận một cái Shakespeare hoặc là Goethe, kết quả người cho nghe thành 'Kill Bill', đến lúc đó chủ đề tiến hành tiếp liền lúng túng.

Đương nhiên cũng có một đám người ngoại lệ, cái kia chính là ở tại Lệ Hoa trung tâm bị một đầu nhân công dòng suối nhỏ quay chung quanh cái kia mười mấy ngôi biệt thự, bởi vì lại nhiều văn hóa nội hàm, tại ở nổi hơn ngàn vạn biệt thự trong mắt người, cũng chỉ là một người có học thức người nghèo mà thôi, chỉ ít trước kia Từ Chấn vừa là cho là như vậy.

Đương nhiên, bọn hân cũng không biết cùng những người này nghiên cứu thảo luận ý nghĩa của cuộc sống cùng lý tưởng, bởi vì bọn hân không cần, bởi vì bọn hân trải qua sinh hoạt, chính là những người kia theo đuổi cái gọi là ý nghĩa của cuộc sống cùng lý tưởng.

Màu đen AudiA 8, chậm rãi dưới ánh đèn đường chạy, đi qua khu biệt thự chuyên môn phối trí bảo an vọng lúc, Từ Chấn vừa hồ hững nhìn thoáng qua nhà bọn hân mỗi tháng giao nạp năm ngàn vật nghiệp phí, đôi lấy hướng hân chào bảo an, sau đó đem xe lái vào A lục biệt thự dừng xe kho.

A lục biệt thự ở vào toàn bộ Lệ Hoa khu biệt thự vị trí trung tâm, là một tòa mô phỏng âu phục cổ kiểu ba tầng kiến trúc, nó có tròn trịa nóc phòng, có một cái tường viện bên trên bỏ đầy bụi gai hoa tiểu viện, cùng mới trồng hoa hồng cùng hoa lan vườn hoa.

Trong nội viện từ chỗ cửa lớn một chữ sắp hàng hai hàng phòng chế sứ thanh hoa bồn, bên trong mới trồng một chút dây sắt, cùng liên tiếp cao, bị chủ người tu bổ mười phần chỉnh tề.

Góc tường dưới hòn non bộ, thông thấu Thu Thủy này lúc chiết xạ trong bóng đêm ánh trăng, để cả viện yên tĩnh mà tràn đầy thi họa kiều ý cảnh.

Nếu như không phải là bởi vì gần nhất trong nhà phát sinh quá nhiều chuyện, Từ Chấn vừa này lúc nhất định lôi kéo nghe khiết mai ngồi tại tiểu viện đu dây bên trên nhìn xem mặt trăng, sau đó nói thì thầm, nhưng bây giờ hắn chỉ nghĩ đem nghe khiết mai lừa gạt giường.

Về phần tại sao, bởi vì hắn biết hôm nay hắn đối nghe khiết mai nói láo, không thể lâu dài, dù sao Liễu Vĩnh tên quý đáng ghét kia nhất định hội xuất hiện, đến lúc đó biết tình huống thật nghe khiết mai hội cho hắn sắc mặt tốt, Từ Chấn vừa định cũng không có khả năng.

Đem nghe khiết mai lui qua phòng khách đại khí kiêu dáng Châu Âu bằng da trên ghế sa lon, Từ Chấn vừa mở miệng hỏi đạo; "Uống chút rượu đỏ vẫn là cà phê?" Không ngoài sở liệu nghe khiết mai lựa chọn cà phê, đối với cái này Từ Chấn vừa trong lòng cười lạnh; "Liền biết ngươi nữ nhân này đối ta rất là đề phòng!" Nhưng Từ Chấn vừa sờ lên trong túi Trịnh Lập Phi trước mấy ngày kín đáo cho hắn *, sau đó ở trong lòng đạo; "Mẫu chốt là ngươi phòng sao, trước kia không động thủ là bởi vì ta muốn chơi tình cảm, hiện tại không đồng dạng, ta muốn chơi nhục thể rồi!"

Sau năm phút, mùi hương đậm đặc cà phê bị Từ Chấn vừa bùng tới đưa tới nghe khiết mai trong tay, hắn còn làm bộ ân cần hỏi đạo; "Khiết mai, cà phê buổi tối uống hội giảm xuống giấc ngủ chất lượng, ngươi nhất định phải uống sao?"

Đối với cái này, nghe khiết mai đương nhiên gật đầu, cũng mỉm cười về đạo; "Không có chuyện gì, ta giấc ngủ chất lượng tốt!" Nói tay trái nhẹ nắm cup đĩa, tay phải bùng lên chén sứ ưu nhã khẽ nhấp một miếng. Nhưng chờ nàng ngừng đầu thời điểm, phát hiện Từ Chấn vừa nhìn xem nàng thể mà sau lộ ra nhe răng cười.

Cái này khiến nghe khiết mai kinh ngạc về sau, có chút sợ hãi hỏi đạo; "Ngươi. . . Làm sao cái biểu tình này!"

Này lúc, Từ Chấn vừa khuôn mặt vận vẹo, thần sắc dữ tợn, chỉ gặp hắn giờ phút này cái trán gân xanh nâng lên nói đạo; "Đều là bởi vì ngươi, bởi vì ngươi, ngươi biết không, bởi vì ngươi phòng bị, để cho ta nhằm vào mỗi cái người đến gần ngươi, rốt cục chọc không thể tiêu ngươi, bây giờ gia tộc của ta sắp xong đời, ta cũng chịu không nổi nữa, ta muốn thân thể của ngươi, thân thể của ngươi, không phải ta cũng quá khổ cực rồi!"

"Cái gì, ngươi!"

Nghe khiết mai nghe được đối phương, nội tâm mát lạnh, sau đó đột nhiên đứng lên muốn rời khỏi, nhưng lại đột nhiên cảm thấy đầu não một trận mê muội, sau đó thân thể không bị khống chế ngã nhào trên đất, sau đó nàng liền trơ mắt nhìn Từ Chấn vừa giống như một con dã thú đồng dạng, mất hiện lục quang một chút xiu tới gần, cũng hướng về thân thể của hắn đưa tay ra.

Này lúc nghe khiết mai muốn phản kháng, nhưng lại không cách nào động đậy, sau đó nàng tuyệt vọng nội tâm cảm thấy bị ai, bởi vì nàng nghĩ đối Từ Chấn vừa nói, nàng kỳ thật hội cùng hắn, sờ dĩ một mực không muốn đem thân thể cho hắn, cũng là bởi vì Khúc Nham cường thế, không để cho nàng đến không bảo trì làm nữ nhân cuối cùng một tia tôn nghiêm.

Tinh thần hoảng hốt trong nháy mắt, nàng lại nghĩ tới đã từng đối cái nào đó nam hài nói lời; "Ài, ta nói, nếu như ta gặp nguy hiểm rồi, như vậy ngươi hội trước tiên xuất hiện sao?"

"Đương nhiên, bởi vì ngươi nguy hiểm ta có thể cảm thụ, bởi vì chúng ta tâm ý tương thông!" Nam hài trả lời. "Chung quy là câu gạt người lời nói, còn thật sự là chán ghét đâu?" Nghe khiết mai nghĩ như vậy đến.

Lúc này Liễu Vĩnh đang nằm ở chỗ bằng phá Linh Mộc xếp sau, miệng nơi còn nói thầm lấy, chờ có tiền, cho tất cả thân bằng hảo hữu mỗi người phát lên cái trăm ngàn vạn hoa lý tưởng vĩ đại. Mà lái xe Vu Băng thì rống to; "Ta tối thiểu nhất có thể coi là hai người đầu a!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh đáp lại là; "Ba cái, cho ngươi tính ba cái, ha ha. "

"Vậy ta đâu, tính mấy cái?" Không có pháp lực Suy Thần cũng như một phạm nhân đồng dạng uống chóng mặt, lớn tiếng quát hỏi, hỏi qua về sau hắn cười, sau đó lớn miệng nói đạo; "Ngươi trả không nổi, ha ha, ta là Thần Tiên!"

Lệ Hoa, A lục hào biệt thự trong phòng khách, Từ Chấn vừa mắt như dã thú nhẹ thoát lấy nghe khiết mai áo ngoài, nhưng ở kéo xuống đối phương một con tay áo về sau, Từ Chấn vừa nhìn không được rồi, hắn trực tiếp nhảy đến nghe khiết mai trên thân, sau đó giữ chặt đối phương áo somi chính là 'Xoẹt xoẹt' dùng lực xé ra.

Thậm chí hắn khi nhìn đến bởi vì chính mình thô bạo, để hôn mê nghe khiết mai chân mày hơi nhíu lại về sau, không chỉ có không có dâng lên cảm giác đau lòng, tương phản hắn lại có một loại biến thái khuấy khoả, cái này khiến hắn chuẩn bị càng thêm thô bạo đối đãi đối phương.

Sờ dĩ xuất hiện loại tâm lý này, là bởi vì hắn mấy năm này bị nghe khiết mai đè nén quá độc ác, bây giờ rốt cục buông ra, đương nhiên mười phần khuấy khoả.

Ngay tại hắn sắp thô bạo nhắm nháp thành quả thắng lợi thời điểm, răng rắc, khóa cửa mở ra âm thanh, để sắp xé mở nghe khiết mai một đạo phòng tuyến cuối cùng Từ Chấn vừa trong nháy mắt ngừng đầu.

"Mẹ!"

Trước cửa cùng nhau có chút mờ mịt, nhưng lại y nguyên ngừng cao lên đầu trung niên nữ tử từ ngõ ngách nhìn phòng khách một màn, cái này khiến nàng trong nháy mắt gào thét; "Họ Từ con mẹ nó ngươi đang làm gì?"

Khúc Nham có chút tuyệt vọng, chồng của nàng bởi vì nữ nhân tiến vào ngục giam, đại ca của hắn bởi vì nhi tử tranh giành tình nhân rơi xuống cái tắc

máu não, đã tê liệt, nâng hy vọng duy nhất chính là mình đưa con trai này, nhưng con của nàng đang làm gì, thế mà ở nhà phòng khách và nữ nhân làm cầu thả sự tình, hơn nữa là tại cái này Từ gia sắp sụp đổ ngay miệng, cái nhà này còn có hi vọng sao.

"Mẹ, người nghe ta giải thích!" Từ Chấn vừa thân thể trần truồng nhảy lên, đuổi theo ra viện tử.

Đứng ở trong sân nhìn lên trời Khúc Nham quay đầu giận đạo; "Còn không mặc xong quần áo, quơ các người Từ gia xấu đồ vật, ta nhìn buồn nôn!"

Đối với cái này, Từ Chấn vừa cuống quýt lúng túng che hạ thể, sau đó chạy trở về phòng, sau đó khi hắn mặc xong quần áo phóng ra phòng khách thời gian, hắn cố gắng quay đầu nhìn thoáng qua nghe khiết mai, còn kém như vậy một tia, đối phương liền trở thành nữ nhân của mình, vì cái gì, vì cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Nữ nhân rất dễ bị lừa

"Cùng ta rời đi a!" Khúc Nham không có nhìn đi ra Từ Chấn cương, trực tiếp thở dài mở miệng.

"Vì cái gì?"

Từ Chấn vừa không muốn rời đi, cứ việc Từ gia cùng Khúc gia cường lực nhất nhân vật ngã xuống, nhưng một chút thân hữu vẫn là tại một chút trọng yếu trên cương vị, cho nên hắn có chút không nở bầy giờ sự nghiệp.

"Đừng ôm may mắn tâm lý, bây giờ phụ thân người cùng đại cữu đều ngã xuống, Khai Dương quyền lợi kết cấu hội đứng trước một trận tẩy bài, đến lúc đó người cho rằng rửa sạch một chút đi hội là tại vị mấy cái kia đầu lĩnh thân tín sao?"

Lúc nói lời này Khúc Nham nghiêng răng nghiêng lợi, bởi vì nàng đã thật sâu thể hội người đi trà mát tình trạng, ngay tại buổi chiều nàng đã bị từ trên cương vị ngưng chức, điều này cũng làm cho nàng thanh tỉnh biết Khai Dương các nàng là thời gian rời đi.

"Ta không đi có thể chứ?" Từ Chấn vừa thanh âm có chút thấp.

"Là vì bên trong nữ nhân!" Khúc Nham đột nhiên quay đầu; "Biết nam nhân như thế nào uất ức nhất sao?"

Khúc Nham trước sau, Từ Chấn vừa hơi suy tư một cái, liền biết đối phương nói là có ý gì, thế là hắn có chút sợ hãi về đạo; "Là quyền luyến Ôn Nhu Hương nam nhân sao!"

"Biết, người còn muốn làm!" Khúc Nham tức giận, người xuân không đáng sợ, đáng sợ là biết rõ đạo làm như vậy rất ngu, nhưng lại còn muốn làm như vậy.

Sáng sớm, Lệ HoaA lục biệt thự lầu hai phòng ngủ, hoa lệ màn cửa bị 'Soạt' một tiếng từ nội bộ bị kéo ra, theo màn cửa bị kéo ra, sáng tỏ ánh nắng trong nháy mắt chiếu rọi tiền gian phòng.

Xuyên thấu qua bị lau thông thấu pha lê, có thể nhìn thấy đáng người cao gầy Từ Chấn vừa này lúc chính đứng bên cửa sổ hút thuốc, cũng nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ, trong mắt mang theo lưu luyến.

Từ Chấn vừa phía sau, giá trị tám vạn IKEA trên mặt giường nước, khuôn mặt tuyệt mỹ nghe khiết mai xoa đầu phát, đang lẳng lặng nằm ở phía trên, cùng lúc lộ ra tơ hồng bị còn có nàng một tiết trắng nõn tí mỉ cánh tay.

Bên cửa sổ, hút xong nửa cái giá trị người bình thường một gói thuốc lá 'Cùng thiên hạ' Từ Chấn vừa đưa tay đem tàn thuốc tại sạch sẽ pha lê bên trên đuổi diệt.

Theo 'Xoẹt xẹt' một tiếng, tại pha lê bên trên lưu lại cùng nhau màu đen khói ngán về sau, Từ Chấn vừa đem tàn thuốc nhét vào sáng bóng thực trên sàn nhà bằng gỗ, sau đó quay đầu đi đến bên giường, hắn đi qua dưới chân, một chỗ tắm tàn thuốc.

Đối với cái này, Từ Chấn vừa không để ý, hắn nhu hòa đi vào bên giường, nhìn xem trên giường mỹ lệ nữ tử, con mắt lộ ra phức tạp nhìn khoảnh khắc, sau đó chậm rãi quỳ người xuống, đôi tình xảo gương mặt hôn một cái.

"Nha!"

"Ba!"

Cực nóng hô hấp, để cảnh giác nghe khiết mai trong nháy mắt thanh tỉnh, cũng gơ tay cho Từ Chấn vừa mới cái bàn tay, sau đó hai tay ôm chần mền cuộn rút đến góc giường, cùng lúc chảy ra thương tâm nước mắt, bởi vì nàng nhớ tới tới hôm qua Từ Chấn vừa xé rách mình quần áo trắng cảnh.

"Khiết mai, xin lỗi!" Từ Chấn vừa cúi đầu hướng nghe khiết mai đạo xin lỗi.

"Người kỳ thật căn bản không cần làm như vậy, bởi vì chúng ta nhà thiếu người, nếu như người nếu mà muốn, ta nhất định hội đưa cho người!" Nghe khiết mai nhớ lại tới hôm qua đối phương đối tự mình làm hết thấy, chảy nước mắt, bị thống nhìn xem Từ Chấn cương, đối phương để nàng thất vọng rồi.

"Cái gì?"

Từ Chấn vừa mới bắt đầu kinh hi, đơn giản không thể tin vào tai của mình. Nhưng sau đó vừa thấy thất vọng, bởi vì đối phương nói rõ ràng, hẳn muốn đối phương, đối phương nhất định hội đồng ý, nhưng cũng không phải là bởi vì yêu, mà là báo ân.

Đáng tiếc hẳn Từ Chấn vừa Khai Dương vừa ra tên chấp đồ, không chỉ có để cho người ta hâm mộ xuất thân, danh nghĩa càng là có giá trị mấy ngàn vạn công ty, muốn dạng gì nữ nhân, đều hội có người đưa đến trước mặt hẳn, kết quả truy một nữ nhân không chỉ có đuổi năm năm, đồng thời đối phương cùng với chính mình, thế mà còn là vì báo ân, thật sự là hung hăng tổn thương rồi tự tôn của hẳn.

"Nguyên lai năm năm tình cảm, theo ý của người chỉ là báo ân!"

Từ Chấn vừa thất vọng tự nói, sau đó hẳn hít vào một hơi nói đạo: "Khiết mai, ta nói dối, hôm qua là ta đi trước tìm Liễu Vĩnh phiền phức, cuối cùng mới đưa đến mình bị đụng phải cái đầu roi máu chảy, cho nên ta liền sợ hãi, ta sợ hãi mất đi người, bởi vì ta ưu thế lớn nhất đều thua ở rồi Liễu Vĩnh trong tay, ta thật không biết đạo ta còn có cái gì có thể lưu lại người, cho nên. . .!"

"Cho nên, người liền muốn lấy được ta có đúng không?" Nghe khiết mai đánh gãy Từ Chấn vừa, buồn bã mà cười, cùng lúc trong mắt lộ ra thật sâu xem thường.

"Là, nhưng ta cuối cùng nhịn được!"

Từ Chấn vừa nhắm bên trên con mắt, tại nghe khiết mai nghi hoặc bên trong, nói tiếp đi đạo: "Ta không muốn sống tại người xem thường bên trong, ta yêu người, yêu người tất cả, cũng hi vọng người có thể dạng này, nếu như không thể, ta tình nguyện từ bỏ?"

Từ Chấn vừa đây là đang lấy lui làm tiến, nói cái này hoảng lòi nói thời điểm, hẳn mặt không đổi sắc tim không nhảy, tựa hồ hoàn toàn quên rồi hẳn là bởi vì chính mình mẫu thân ngăn cản, mới không chế rồi mình *.

Bất quá lời này, lại làm cho trong phòng khách nghe hai người đối thoại Khúc Nham gật đầu, "Nam nhân nên dạng này, nữ nhân chính là dùng lừa gạt, Cương từ có tiến bộ!"

Phòng ngủ, nghe khiết mai nghe được Từ Chấn vừa kể rõ về sau sừng sốt một chút, sau đó lập tức có chút không dám tin đem bao lấy mình góc chăn xóc lên một chút, tại phát hiện mình nội y khâu chặt, đồng thời cũng không có phát giác thân thể có dị dạng về sau nàng trong nháy mắt cảm động, một cái nam nhân, một cái sợ hãi mất đi nàng nam nhân, tại cảm xúc xúc động phần nộ phía dưới, có thể vì cảm thụ của nàng cùng lúc phanh lại sự vọng động của mình, cái này cần mãnh liệt bực nào yêu.

"Xin lỗi!" Nghe khiết mai ánh mắt trở nên nhu hòa.

"Không có gì, dù sao ta đều muốn đi rồi!"

Từ Chấn vừa, để nghe khiết mai kinh hô: "Người muốn đi rồi, vì cái gì?"

Nghe khiết mai nghi vấn, để Từ Chấn vừa cười khổ: "Phụ thân ta cùng cứu cứu bởi vì Liễu Vĩnh nguyên nhân một cái tiến vào ngục giam, một cái tiến vào khôi phục trung tâm, người cảm thấy tiếp xuống hẳn hội buông tha ta sao?"

Từ Chấn vừa đương nhiên không biết mình phụ thân cũng là Liễu Vĩnh chơi đồ, không phải hẳn tuyệt đối có thể tức ngắt, nhưng cái này không trở ngại, hẳn đem tất cả nước bản đều giới đến Liễu Vĩnh trên thân.

"Liễu Vĩnh không biết!"

Nghe khiết mai cuống quít thay Liễu Vĩnh biện bạch, sau đó trong lòng biết lẽ lời nàng lập tức ngậm miệng.

Nghe khiết mai, để Từ Chấn vừa khoe miệng giật một cái, nội tâm thâm mắng: "Mẹ nó, Liễu Vĩnh tại trong lòng người cứ như vậy tốt!" Nhưng hẳn mặt ngoài hẳn lại giả vờ làm cười khổ lắc đầu: "Nói ra người khả năng không tin, lần trước ta muốn ở trước mặt người diễn anh hùng cứu mỹ nhân, vì cái gì bị đánh, kỳ thật chính là Liễu Vĩnh mua được rồi ta tìm lưu manh đầu lĩnh, cố ý cho ta ám toán!"

Nói xong lời này về sau, Từ Chấn vừa liền không nói nữa, ý là trong lòng người không biết làm xuất hèn hạ chuyện Liễu Vĩnh, đều làm xuất hèn hạ như vậy sự tình, hẳn còn có cái gì không làm được.

"Cái này, là thật sao?"

Nghê khiết mai cảm thấy khó có thể tin, nhưng sau đó nhớ tới Liễu Vinh đường đệ xuất hiện tại mình đi ngang qua công viên, có phải hay không có chút thật trùng hợp. Nhưng nàng cũng không bài trừ là Từ Chấn mới vừa ở nói dối, dù sao trên thế giới trùng hợp sự tình có rất nhiều, không thể bởi vì trên đường đứng lúc gặp Liễu Vinh đường đệ, liền có thể xác định là hấn giờ trò quý, dù sao Khai Dương không có bao lớn, lúc nào cũng có thể gặp phải, cái này rất bình thường.

"Được rồi, người tin hay không cũng không đáng kể, ta chỉ nghĩ hỏi người, nguyên ý cùng ta đi sao?" Từ Chấn vừa đương nhiên không yêu cầu xa vời đối phương đối với mình hoàn toàn tin tưởng, nhưng chỉ cần tại trong lòng của đối phương gieo xuống một cây gai liền tốt.

"Ta!"

Đối với Từ Chấn vừa điều thỉnh cầu này, nghệ khiết mai lâm vào lưỡng nan, nàng không muốn rời đi từ nhỏ đã quen thuộc Khai Dương, nhưng lại biết lúc này Từ Chấn vừa cần nàng an ủi.

"Đừng làm khó dễ!" Ta cũng không biết đạo đi bên ngoài có thể hay không sinh tồn được, cho nên người vẫn là chờ cùng ta cùng một chỗ chịu khổ.

Từ Chấn vừa khéo hiểu lòng người lời nói xong, nghệ khiết mai lập tức hạ quyết tâm, "Ta và người cùng một chỗ. "

"Chớ miễn cưỡng!"

Nghe nghệ khiết mai nói như vậy, Từ Chấn vừa này lúc kém chút trong bụng nở hoa. Quả nhiên, mẫu thân mình nói không sai, nữ nhân đều là mềm lòng, người càng là bức bách đối phương có lẽ càng là phản cảm, mà tương phản, người càng là biểu hiện vì đối phương suy nghĩ, đối phương càng là hội lâm vào người ông bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Oanh động

Gày dựng ngày thứ hai 'Vị yêu' chính thức buôn bán.

Hết sức oanh động, mượn nhờ Khai Dương đầu đầu nào nào cùng tỉnh ủy lãnh đạo thị sát tuyên truyền hiệu ứng, ngày đầu tiên 'Vị yêu' báo danh trung cầu ý kiến trước sân khấu liền đầu người run run, cuối cùng càng là tại Hàn Quốc bác sĩ trước mặt hàng lên trường long.

Mà 'Vị yêu' chủ đánh Trung y uốn nắn báo danh trước sân khấu, lần này liền có vẻ hơi vắng lạnh, thậm chí Suy Thần tại trợ lý hạ linh bắt đặc dĩ ánh mắt bên trong đánh lên trò chơi. Đương nhiên cuối cùng bị chăm chăm có chút ngưng ngừng Suy Thần mời nhảm chán hạ linh cùng nhau chơi đùa, bất quá bị chuyên nghiệp tiểu cô nương hết sức kiên quyết cự tuyệt, cứ việc nàng một mực tại trông mong nhìn chăm chăm Suy Thần điện thoại di động màn hình nhìn.

Đương nhiên, vẫn có một ít bởi vì Hàn Quốc bác sĩ trước mặt sắp xếp nhân viên quá nhiều, mà hiếu kỳ đi vào Suy Thần trước mặt trung cầu ý kiến người bệnh, nhưng ở nhìn thấy Suy Thần trước mặt trung bày cao đến dọa người tiền chữa bệnh dùng nói rõ về sau, thẳng thẳng Suy Thần là gốc B, sau đó trở về ngoan ngoan xếp hàng.

Đem cái Suy Thần khí trực tiếp đi người.

Đương nhiên, về sau hạ linh chủ đạo Trung y uốn nắn báo danh điểm, vẫn là có người đến đây trung cầu ý kiến, đây đều là khách quen mang tới khách hàng quen, bởi vì bọn hấn tự mình đã trải qua bên người thân bằng hảo hữu cải biến dung mạo thần kỳ hiệu quả trị liệu, cho nên cho dù là cao tới sáu bảy mươi vạn chỉ phí đề không ít người lui bước, nhưng vẫn là có nguyên nhân vì dung mạo khổ não người, cuối cùng hung hăng cắn răng giao rồi tiền đặt cọc, đồng thời không chỉ một vị, mà là hai vị.

Đương nhiên, trong đó một vị là bởi vì hạ linh tiểu cô nương một câu, chúng ta vì yêu tại gây dựng đầu một tuần lễ về sau liền hội đem 'Chính thể uốn nắn' giá cả, tăng lên tới một trăm vạn một người về sau, mới khiến cho đối phương hung hăng hạ quyết định quyết tâm.

Về phần đối phương vì cái gì hội tin tưởng về sau 'Vị yêu' Trung y uốn nắn còn hội tăng giá, là bởi vì hấn là một vị đã đến đây trung cầu ý kiến không ít lần khách quen, hơn nữa là nhìn tận mắt đối phương 'Chính thể uốn nắn' giá cả, từ mười vạn tăng lên tới ba mươi vạn, lại đến bây giờ bảy mươi vạn, cho nên hấn không dám ở do dự.

"Hoa!"

Lần này liền oanh động, nên biết đạo cứ việc Hàn Quốc chinh dung chuyên gia trước mặt sắp xếp hàng dài, nhưng người báo danh tới đa cũng chính là giao nộp cái ba ngàn lượng ngàn tiền đặt cọc, nhưng sát vách ghé gối, hoặc là không khai trương, vừa mở bày ra chính là bảy mươi vạn đơn đặt hàng lớn, đồng thời chỉ riêng tiền đặt cọc liền giao rồi hai mươi vạn.

Lần này mới vừa rồi còn đặc ý Hàn Quốc Lữ vũ huyền y lập tức không bình tĩnh rồi, trực tiếp một cái hừ lạnh, dùng không quá thuần thực bên trong vẫn nói đạo; "Ta. . . Nghĩ tiền của bọn hân, khả năng hội đồ xuống sông xuống biển!"

Thân là một nhà bệnh viện bác sĩ, vốn là hân là đoàn kết, nhưng khoảng bốn mươi tuổi Lữ vũ huyền bác sĩ, hiển nhiên đối với hân là nỗi danh thế giới chinh dung quốc gia bác sĩ thân phận rất có cảm giác ưu việt, đến mức Trung y uốn nắn bộ môn thu đến siêu việt hân rất nhiều tiền kiêu, hân rất là không hài lòng.

Lần hai, cùng Liễu Vinh đứng chung một chỗ quan sát dưới lầu náo nhiệt tràng cảnh Vu Phú cười tủm tỉm nói đạo; "Ai u, xem ra Hàn Quốc chuyên gia có chút không xóa!"

"Hân hội chịu phục!"

Lúc nói lời này, Liễu Vinh tự nhiên mà thông dong, nói đùa, đối với một cái Thần Tiên tới nói, cho phạm nhân uốn nắn một cái bộ mặt sai vị hoặc là biến hình, còn không phải chuyện dễ như trở bàn tay.

Nhưng cái này, xem ở Vu Phú trong mắt chính là một loại tự tin biểu hiện. Nội tâm cảm thán, trách không được đối phương dám thụ giá cao như vậy cách, xem ra quý đồ vật luôn có đạo lý của hân, cái này khiến hân ngay từ đầu bởi vì đối phương chỉ định ketch xù giá cả mà hơi lo lắng hội không người vẫn yên lặng tâm tư triệt để buông xuống.

Ngẫm lại cũng là mình lo lắng có chút dư thừa, nếu như đối phương không có cái kia trình độ, làm sao có thể tại cái gì chữa bệnh công trình đều không cần tình huống dưới, ra chinh dung bệnh viện, đây không phải là tự tìm bồi thường tiền sao!

Chạng vạng tối, Liễu Vinh tại xin miễn rồi Vu Phú mở tiệc chiêu đãi về sau, tại Suy Thần đồng hành đi vào sư bệnh viện trước cổng chính, lần này Liễu Vinh tự mình bung lấy một chùm hoa tươi, hân đã quyết định, mặc kệ tương lai thế nào, hân muốn dùng chân thực đối mặt mình nghề khiết mai.

"Oa, Marvin mới lại tới?"

Không ít sư bệnh viện nữ sinh nhận ra Liễu Vinh, cũng đối với hân chỉ trỏ. Sớm đã nguyên liệu cảm kích hướng Suy Thần, cứ việc trốn đến cách Liễu Vinh xa mười mấy mét dưới cây, nhưng vẫn là bị hiếu kỳ nam nữ học sinh tìm tới, cũng xì xào bàn tán đạo; "Nhìn, cái kia đào chân tường lại tới!"

"Ta nếu là nghề giáo hoa bạn trai, nhất định tìm người phé đi hân!" Có bị sư huynh đào gốc tường nam sinh quyết tâm.

"Nếu là Marvin mới đào chân tường, liền tốt!"

Có nữ hài cảm thán, thế là bạn tốt của nàng lập tức hỏi vì cái gì. Nữ hài chăm chú trả lời đạo; "Cái kia chính là một bộ mỹ nam cung đấu kịch a!" Lão hữu của nàng lập tức sờ lên đầu của nàng nói đạo; "Tiểu ny tử, đừng lại nhìn Hậu Cung kịch, không phải tìm không thấy bạn trai!"

Mặc cho người khác vui cười giận mắng, Liễu Vinh mặt không đổi sắc đứng sư bệnh viện đại môn chính giữa, để có thể trước tiên để nghề khiết mai nhìn thấy mình, cũng dễ dàng cho quan sát được nghề khiết mai.

Một đám tịnh lệ nữ hài, lúu rú không coi ai ra gì trò chuyện đi tới, hấp dẫn cơ hồ chung quanh mọi ánh mắt.

Đi đầu một người, mang theo kính mắt, ngang tai tóc ngắn, một mặt khí khái hào hùng, cứ việc ngực phẳng, nhưng lại có khác một phen anh tuấn Mị Lực, để nam nữ đều không nhận được muốn quay chung quanh ở chung quanh nàng.

Bên cạnh nàng, người chưa tới, ngực tới trước gọi cảm xinh đẹp mỹ nữ đương như hàm vui cười. Đem một vài đi ngang qua nam sinh, nhìn kém chút đụng cột điện, chỉ vì đối phương ngực, theo vui cười, rung động lòng người.

Khí khái hào hùng nữ hài khác một bên, mặc váy ngắn lộ ra màu lúa mì gọi cảm chân dài Liễu Phiêu Phiêu, khẽ vẩy bay lên tóc dài, để một tên vác lấy bạn gái làm bộ không nhìn nàng nam sinh, trong nháy mắt ngủ ngơ, sau đó chính là bên người bạn gái tức giận một bạt tai.

Mà nhìn thấy đám người này Liễu Vinh thì là vừa nghiêng đầu, lập tức liền muốn né tránh. Nói đùa, không tránh có thể chứ, đương nhiên không được, vạn nhất bị những cô nương này vây quanh, tại nhường lại nghề khiết mai nhìn thấy, ảnh hưởng hơn không tốt.

Nếu như Liễu Vinh lúc này tâm tính, để chung quanh nam sinh biết, nhất định hội buồn bực thổ huyết, cũng mắng to; "Đáng đời người chỉ có thể làm tuổi già cô đơn chung thân Marvin mới!" Dù sao có loại này vượt qua vạn bụi hoa diễm ngộ, là mỗi một nam nhân tha thiết ước mơ, thế mà còn có người kháng cự, đơn giản thiên lý nan dung.

"A nha, là Marvin mới!"

Mặc váy bò Liễu Phiêu Phiêu mắt to một cái liền quét đến rồi rất là dễ thấy Liễu Vinh.

Kỳ thật không dùng nàng la lên, tất cả ở đây nghệ thuật học viện nữ hài đều nhìn thấy Liễu Vinh, thế là tại tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi bên trong, vừa

mới thay đổi thân chuẩn bị đi Liễu Vĩnh liền bị chúng nữ phản phật vây quanh.

Đeo kính nữ hài đi đầu giữ chặt Liễu Vĩnh hỏi đạo; "Ta nói, ngươi tránh cái gì, ngươi là gan không phải thật lớn sao, còn không sợ bệnh viện hộ hoa sư giả đem ngươi đánh chết, làm sao sợ chúng ta!"

"Ngươi bé quan tu đường tốt Mã huynh?"

Dương như hàm không chút nào khách khí trực tiếp ôm Liễu Vĩnh một cánh tay, sau đó gọi cảm khốc miệng nhếch lên, hỏi đạo.

"Vấn mới, nô gia quyết định đá núi bá, cùng ngươi bay cao, không biết ngươi chịu thưởng nô gia một đóa hoa hồng không!" Lúc đầu đóng vai Chúc Anh Đài phần * hài, nhìn xem Liễu Vĩnh trong ngực hoa hồng hai mắt tỏa ánh sáng.

"A, lại là các ngươi, thật là đúng dịp!" Liễu Vĩnh quay đầu, một mặt mới nhìn rõ chúng nữ đôi trá tướng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Nhất chi độc tú

"Đôi trá!"

Liễu Vĩnh, để Liễu Phiêu Phiêu lật lên bạch nhãn, đôi phương muốn tránh né các nàng, làm bộ không nhìn thấy đôi trá bộ dáng quá rõ ràng, cái này khiến Liễu Phiêu Phiêu rất là khó chịu, từng bao nhiêu lúc các nàng dạng này một đám mỹ nữ nơi đó nhận qua bị người, nhất là nam nhân không nhìn đôi ngợ.

Thậm chí nếu như không phải có kỳ mình mặc váy ngắn, Liễu Phiêu Phiêu đều có muốn trực tiếp dùng mình thon dài cặp đùi đẹp, đá Liễu Vĩnh một cước suy nghĩ.

"Mã huynh, quên rồi hôm đó ngươi tại vạn chúng chú mục phía dưới, đến nhà cầu thân một màn sao? Ngươi thật là làm cho nô gia rất là thương tâm!" Đóng vai qua Chúc Anh Đài nữ hài thờ dài một tiếng, trong mắt lại tràn ngập treu đùa thần sắc, các nàng bị người không nhìn rồi, đương nhiên muốn trả thù lại.

Dương như hàm càng là không cam lòng yếu thế, hai tay khép lại hướng phía dưới đôi Liễu Vĩnh khẽ chào, sau đó ngẩng đầu giả trang ra một bộ thương tâm gần chết dáng vẻ Anh Anh nói đạo; "lang, ngươi thật là lòng dạ độc ác, nô gia cùng ngươi đã có tiếp xúc da thịt, hôm nay ngươi lại vì người khác làm bộ không có trông thấy nô gia,, uống phí nô gia đôi ngươi ngày ngày tưởng niệm, hàng đêm không ngủ, ô ô. . .!"

Dương như hàm lời nói này không tệ, ngày đó bởi vì tình huống khẩn cấp làm cho đôi phương giúp mình chụp ngực chụp, cuối cùng dẫn đến đôi phương chạm đến phía sau lưng của mình, cái này chẳng lẽ không phải liên là tiếp xúc da thịt sao!

Cũng may mắn là tại hiện đại cái này mở ra xã hội, nếu là loại tình huống này đặt cổ đại, Liễu Vĩnh nhất định phải cưới nàng, không phải tuyệt đối không thể tha thứ. Thậm chí dương như hàm ngày hôm đó về sau, mỗi lần ngón tay vờn hướng phía sau lưng, đều hội nhớ tới da thịt bị đôi phương khẽ vuốt run rẩy một màn.

Thậm chí nhìn không được huyền tưởng nếu là xuyên qua đến quá khứ, dạng này nàng nên có thể ý lại vào Liễu Vĩnh rồi, đương nhiên nếu như đôi phương không đồng ý, mình cũng có thể đến cái ngàn dặm tìm phu, để Liễu Vĩnh trở thành một cái cùng Trần Thế Mỹ, Phan Nhân Mỹ như thế tuyệt thế danh nhân.

Nếu như Liễu Vĩnh biết dương như hàm ý nghĩ, tuyệt đối hội run rẩy, cùng lúc cảm thán nữ nhân không chỉ có không thể đắc tội, càng không thể làm cho đôi phương tâm động.

"Nôn mửa!"

Không thiếu nữ hài tại dương như hàm sau khi nói xong làm xuất nôn mửa dáng vẻ, bởi vì các nàng đều chịu không được đôi phương ngôn từ. Đương nhiên các nàng cũng không có quên rồi mục đích của mình, cuối cùng tập thể nhìn chăm chăm hướng Liễu Vĩnh, đồng thời dùng tay làm bộ hung ác xô đẩy, lú lú lên án Liễu Vĩnh không có lương tâm.

Cái gì tâm so sánh 'Phan trần' bụng giống như 'Ngô lên' thẳng đem Liễu Vĩnh ví von thành Hoa Hạ nghe tiếng người phụ tình, cùng giết vợ cầu vinh hiểm ác tướng lĩnh mới tính bỏ qua. Đem cái không có rất sâu văn hóa, nhưng lại y nguyên biết những này danh nhân Liễu Vĩnh, nghe được là sùng sốt một chút, cũng không đến không hô to oan uổng.

Cuối cùng tại kính mắt nữ đề nghị dưới, Liễu Vĩnh đáp ứng xin tất cả người ăn cơm. Cả hơn nữa là ngay cả mời ba trận mới tính lắng lại tất cả nữ hài oán khí, nhưng về sau Liễu Vĩnh liền tỉnh táo lại, bởi vì hắn rõ ràng nhìn thấy tại mình đáp ứng mời khách về sau, các cô gái cùng nhìn nhau quý dị ánh mắt.

Thậm chí vì sợ Liễu Vĩnh quyết nợ, tất cả nữ hài đều tăng thêm Liễu Vĩnh số điện thoại di động, QQ hào, nick Wechat, cùng vì thế gây dựng một cái bày, tên là Marvin mới chuộc tội bày.

Khác còn dễ nói, đối cái này bày tên, Liễu Vĩnh rất là kháng cự một phen, cuối cùng tại con mắt nữ lý tính sơ 'Này lúc Liễu Vĩnh mới biết đạo đối phương gọi lý tính sơ, rất có văn nghệ phạm danh tự' nói rõ một chút, Liễu Vĩnh mới xem như đáp ứng.

Lý tính sơ nói; "Danh tự cái gì chỉ là cách gọi khác, dù sao chúng ta là dùng cái này gặp nhau, cho nên gọi cái tên này, chỉ là vì nhớ kỹ gặp nhau trong nháy mắt, về phần trong chữ ẩn chứa ý tứ, cũng không cần để ý đến nó rồi!"

Nhưng khi Liễu Vĩnh gật đầu về sau, hắn rõ ràng nhìn thấy lý tính sơ hướng tất cả nữ hài dựng lên một cái tư thế chiến thắng. Đến tận đây Liễu Vĩnh ngoại hiệu xem như triệt để ngồi vững rồi, thậm chí rất nhiều nữ hài đang nghe hắn ngoại hiệu về sau, lập tức trốn tránh.

Liễu Vĩnh bên này choáng váng, Suy Thần bên kia lại hai mắt tỏa ánh sáng, một mặt hâm mộ; "Thảm than Liễu Vĩnh tiểu tử này có cái gì tốt, làm sao bên người luôn có thể tự tập được nữ hài đâu!"

"Thật chẳng lẽ cùng tướng mạo có quan hệ?" Suy Thần sờ lên mình giống như đầu heo Bì mặt, do dự muốn hay không đang khôi phục pháp lực về sau, biến hóa một cái dung mạo!

Ngay cả Suy Thần đều hâm mộ dị thường, có thể tưởng tượng đi ngang qua sư bệnh viện nam sinh tâm lý. Thậm chí có nam sinh nói thầm; "Ta dựa vào còn muốn hay không để cho người ta sống rồi, nữ tính tài nguyên lúc đầu liền khan hiếm, hắn thế mà còn dám dạng này chiếm hữu!"

"Con mẹ nó chứ muốn đánh hắn muốn còn!" Có nam sinh tức giận, đối với độc thân hắn tới nói, không nhìn được nhất tình cảnh như vậy.

"Nhất định lại là phú nhị đại, nữ nhân đâu, thật sự là thế lực!" Một tên mang theo con mắt nam sinh cảm thán, kỳ thật nội tâm lại tại huyền tưởng mình có một ngày có tiền, cũng phải như vậy trái ôm phải ấp.

"Người chẳng lẽ không cho rằng hắn là nương nương khang sao, không phải làm sao hội đánh vào nữ nhân nội bộ!" Một tên đôi mắt nhỏ nam tử rất sáng tạo chửi bới Liễu Vĩnh, cũng tin tưởng nhất định là như vậy.

Nhưng tất cả những thứ này đều không thể dao động chúng nữ chen chúc Liễu Vĩnh tình thế, kỳ thật như hỏi chúng nữ vì cái gì đối Liễu Vĩnh như vậy có hảo cảm, ngoại trừ Liễu Vĩnh giúp các nàng giải quyết lúc đầu diễn dịch 'Lương chúc' lúc, sắp bị kịch thu tràng tình huống bên ngoài, còn bởi vì các nàng thấy được Liễu Vĩnh thuần chân.

Dùng thuần chân hình dung Liễu Vĩnh tuyệt không quá đáng, từ đối phương sau khi tiến vào trận liền muốn rời khỏi ngưng ngưng bộ dáng, cùng giúp dương như hàm chấp ngực chấp nhắm mắt bộ dáng, thậm chí cuối cùng thay mình đường ca thô lộ, vịn kiếp đảm đường ca bị đám người phi nhô nhưng lại hết sức nghĩa khí làm bạn đáng vẽ, đều để bọn này nữ hài đối với hắn có thật sâu hảo cảm.

Mà lấy đây là mặt trái chính là Suy Thần lúc đó cùng Liễu Vĩnh cùng lúc sau khi tiến vào trận tắc nhãn ngấm loạn, cùng hèn mọn chủ động yêu cầu trợ giúp dương như hàm, dẫn đến cuối cùng bị chúng nữ đẩy ra hậu trường, thậm chí về sau trốn ở một góc nhìn xem Liễu Vĩnh hết sức hai năm thay hắn thô lộ, càng làm cho chúng nữ xem thường.

Mà Suy Thần đáng vẽ, cũng là bọn này cô gái xinh đẹp nhìn thấy bây giờ chín mười chín phần trăm nam nhân hình tượng cơ lại bản, đương nhiên cũng không phải nói nam nhân như vậy không tốt, tối thiểu nhất rất có tư tưởng, nhưng Liễu Vĩnh loại này hiếm thấy Trần Bảo kiều nhân vật, lại nhìn không được để nữ nhân thân cận.

Ngoại nhân nhìn xem là không ngừng hâm mộ, mà Liễu Vĩnh lại tại cầu nguyện chúng nữ mau chóng rời đi, nhưng lại không có ý tứ trực tiếp đuổi người, nhưng cuối cùng thực sự lo lắng hội bị nghệ khiết mai nhìn thấy, không thể không đối một đám lủ rủ các cô gái mở miệng đạo; "Người nhìn, sắc trời cũng không sớm, các người không nhanh đi ăn cơm không?"

"Ai, đúng a! Cái kia đi thôi, hôm nay vừa vặn bữa thứ nhất!" Lý tính lần đầu tiên phó bị Liễu Vĩnh nhắc nhở đáng vẽ, đem cái Liễu Vĩnh tức thiếu chút nữa Tam Thi Thần nhảy ra.

"Hôm nay, hôm nay, có chút không tiện!" Liễu Vĩnh tìm được lấy cớ.

Chúng nữ lập tức giật mình, đây là chê các nàng chướng mắt, cái này thật sâu tổn thương các nàng thân là cô gái xinh đẹp tự tôn, thậm chí có nữ hài có ý trò đùa quái đản dựa sát tại Liễu Vĩnh bên người.

Thẳng thấy đi ngang qua nam sinh một trận đom đốp té ngã.

Ngay tại chúng nữ trò đùa quái đản thời điểm, một cái khác bày tịnh lệ nữ hài đi ra, đi đầu một người, Phong Y giày đen, tóc dài bay múa, tú khuôn mặt đẹp, để chung quanh tất cả cảnh sắc trong nháy mắt thất sắc.

Đương nhiên, sở dĩ xuất hiện loại tình cảnh này, ngoại trừ bởi vì nghệ khiết mai đáng người tướng mạo hoàn toàn chính xác xuất chúng bên ngoài, cũng bởi vì bên người nàng bằng hữu hoàn toàn chính xác không thể nào địa, như Liễu Diệp gặp qua không ít lần uống lệ đẹp để khuôn mặt hẹp dài, như vịn nghệ

khuyết mai cánh tay nữ hài kính mắt phiền đầy mo, cũng có ngũ quan không quá chính nữ sinh.

Cái gọi là hoa tươi cần lá xanh đến phụ trợ, này lúc liền nổi bật ra nghệ khuyết mai, cho người ta một loại như mộc xuân phong cảm giác.

"Cắt, nếu là ta đứng ở nơi đó, cũng là nhất chi độc tú!" Liễu Phiêu Phiêu khó chịu, nữ hài cùng nam sinh đồng dạng, thấy có người phát triển, đương nhiên muốn so sánh một chút.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Chủ ý của người nào

Cách không gần khoảng cách, nghệ khuyết mai liền đã thấy Liễu Vĩnh, nàng lúc này vẫn là đem đối phương trở thành Liễu Vĩnh đường đệ, đang mỉm cười đối phương điểm phúc không cạn cùng lúc, nghĩ đến Liễu Vĩnh 'Lúc này Suy Thân' có lẽ đối với mới là mình trước khi đi, không yên lòng nhất người a!

Sở dĩ không yên lòng, hoàn toàn là bởi vì đối phương tướng mạo, thật không giống như là có thể tìm tới hài lòng đối tượng bộ dáng!

Có đôi khi nghệ khuyết mai hội nghĩ, nếu như không phải song phương gặp gỡ, từ cha mình bị đụng ngày đó bắt đầu cải biến, mình nhất định hội cho đối phương làm vợ, đến lúc đó đối phương hội không biết đặc ý mình cưới được rồi xinh đẹp như vậy mình.

Không cần chào hỏi, Liễu Vĩnh đường đệ tựa hồ bề bộn nhiều việc, nghệ khuyết mai khoe miệng mỉm cười, nhìn về phía ven đường, nơi đó có một cỗ màu đen Audi chờ lấy mình, hôm nay cũng là mình một lần cuối cùng tại sự cửa sân trước ngồi lên Audi, bởi vì ngày mai nàng liền hội rời đi cái thành phố này, nhưng nghệ khuyết mai lại tại trông thấy Liễu Vĩnh đường đệ về sau đột nhiên có chút cô đơn, bởi vì nàng phát hiện mình kỳ thật rất là lo lắng Liễu Vĩnh, muốn cùng đối phương nói một câu, "Về sau chiếu cố thật tốt mình!"

Xe Audi trên ghé lái, một mặt ánh nắng Từ Chấn vừa ưu nhã đi xuống xe, sau đó đứng xa xa nhìn nghệ khuyết mai lộ ra mỉm cười, hân rất vui vẻ, bởi vì nghệ khuyết mai tại nhìn thấy Liễu Vĩnh đường đệ thời điểm không có dừng lại, 'Chung quy là buông xuống sao!' Từ Chấn vừa Trường Tùng khẩu khí, không có uống phí mình hao hết tâm mấy biến cố sự, trận này cuối cùng là ta thắng.

"Khuyết mai!"

Liễu Vĩnh tại nghệ khuyết mai xuất hiện thời gian liền thấy đối phương, nhưng bên người đông đảo cô nương lại làm cho hân do dự, bởi vì hân không biết đạo dưới loại tình huống này cùng đối phương nhận nhau, hội không biết cho đối phương lưu lại cái gì ấn tượng xấu, dù sao hân lúc này nhìn đang cùng không thiếu nữ hài mập mờ lấy.

Nhưng ngay tại nghệ khuyết mai cùng hân sắp song song mà qua thời điểm, Liễu Vĩnh đột nhiên cảm giác mình này lúc nếu như không gọi ở đối phương, tựa hồ liền hội mất đi đối phương đồng dạng, thế là hân do dự một chút vẫn là mở miệng la lên đối phương.

Liễu Vĩnh la lên để nghệ khuyết mai trong nháy mắt quay đầu, bởi vì nàng dường như nghe được rồi Liễu Vĩnh thanh âm, kỳ thật chính là Liễu Vĩnh thanh âm, sau đó hân nghĩ hoặc nhìn y nguyên ở vào nữ hài bụi bên trong Liễu Vĩnh nghĩ hoặc đạo; "Ca của ngươi tới?"

Khinh khinh rút ra bị dương như hàm ôm lấy cánh tay, Liễu Vĩnh bung lấy dùng một cái tay khác một mực che chở chín đóa hoa hồng đi ra nghệ thuật học viện các cô gái vòn quanh.

Liễu Vĩnh sau lưng, lý tính sơ buồn bực đẩy gọng kiếng, đạo; "Các người nói tiểu tử này, mỗi ngày cho hân ca làm chuyện này có phải hay không có chút hai năm!"

"Ta xem là có cơ tình!" Đóng vai Chúc Anh Đài cô nương, bởi vì không có lừa gạt đến Liễu Vĩnh trong tay hoa hồng, không xóa phán đoán.

"Oa, người tốt ác tha!" Liễu Phiêu Phiêu giơ lên tròn trịa chân dài, muốn đá đối phương.

"Thế nhưng là, ta làm sao tại mắt của hân loại thấy được đối nữ hài kia yêu thương!" Đối Liễu Vĩnh rất có hảo cảm dương như hàm bởi vì một tia đối Liễu Vĩnh tình cảm, cho nên hết sức miễn cảm.

"Không biết đi, chẳng lẽ là coi trọng đại ca của mình ưa thích nữ nhân?" Lý tính sơ trong nháy mắt trừng to mắt, cũng một mặt bát quái bộ dáng.

Sau đó tất cả nữ hài trầm mặc, nhưng nhìn về phía Liễu Vĩnh nhưng đều là lộ ra một bộ vẻ phức tạp, không có xem thường, chỉ là đồng tình, dù sao như vậy ưa thích một cái nữ hài, nhưng lại chỉ có thể giúp đại ca của mình truy, loại đau khổ này thật sự là ngược tâm có thể.

"Lại giúp người ca tặng hoa sao, ha ha, hôm nay ta nhận!" Nghê Khiết Mai con mắt cười thành hình trắng lười lười, nhưng Liễu Vinh rõ ràng từ bên trong nhìn thấy vẻ cô đơn.

Đôi mắt đưa tay tới đón hoa hồng hai tay, Liễu Vinh đột nhiên lui về phía sau một bước.

"Hoa!"

"Làm cái gì vậy? Không phải thay ca ca của mình tặng hoa sao, người ta đều muốn, hấn tại sao lại ôm trở về đi!" Tất cả mọi người nghi hoặc.

Đóng vai qua Chúc Anh Đài nữ hài càng là kỳ hoa nghi hoặc đạo; "Chẳng lẽ là bởi vì hoa là hấn bỏ tiền mua cho nên có chút không thôi!"

"Không phải, ta cảm thấy hấn có thể muốn phóng đại chiêu!"

Mẫn cảm dương như hàm nhũ mây, cứ việc nói như vậy, nhưng nội tâm lại cầu xin mình nhưng thật ra là suy đoán sai lầm, không phải nhân phẩm của đối phương thật hội trong lòng của nàng sụp đổ.

"Ta dựa vào, không biết a!" Liễu Phiêu Phiêu cũng nghĩ đến một loại khả năng, cho nên kinh ngạc phát nổ nói tục, có thể thấy được loại kia khả năng đối nàng rung động.

"Chuyện gì xảy ra?" Có nữ hài không rõ.

Đồng dạng nghĩ đến loại kia khả năng lý tính sơ giải thích; "Văn mới huynh, khả năng muốn đào mình hấn anh ruột góc tường!"

"Ta thề!"

Đây là tất cả nữ hài nghe nói như vậy phản ứng đầu tiên, sau đó chính là thật sâu xem thường, bởi vì Liễu Vinh nếu như vậy làm, vậy liền quá hèn hạ, dù sao đối phương là mình anh ruột ưa thích nữ nhân.

Nhưng hiển nhiên tất cả nghệ thuật học viện nữ hài không muốn nhìn thấy một màn sắp phát sinh, bởi vì nghệ khiết mai muốn tiếp đối phương thay ca ca của mình tặng hoa, đối phương cảm trở về, mà đối phương lại ôm hoa mình lộ về muốn đưa, như vậy không cần đoán, tất cả mọi người lập tức biết đối phương là thay ai tặng.

"Ta không yêu người lập tức văn mới!"

Đóng vai Chúc Anh Đài nữ hài một mặt tức giận.

Dương như hàm này lúc thì là chăm chú nắm lại nắm đấm, hấn không hy vọng đối phương vì mình hướng nữ hài kia thổ lộ, như thế đối phương trong lòng mình vẫn là hoàn mỹ, nếu như hấn thật làm như vậy, dương như hàm thật không biết mình sau này làm sao đối mặt với đối phương, khả năng hội quay đầu liền xóa bỏ điện thoại của đối phương qq, Wechat a!

Nhưng hết thấy đều không thể ngăn cản Liễu Vinh quyết tâm, chỉ gặp Liễu Vinh tại thu hồi hoa hồng về sau, do dự một chút, sau đó thờ sâu nói đạo; "Khiết Mai hôm nay những này hoa là ta thay mình tặng!"

"Cái gì?"

Nghê khiết mai có chút không thể tin vào tai của mình, nguyên bản nàng đối Liễu Vinh đường đệ rất có hảo cảm, đối phương không chỉ có đáng đáp cũng đã từng Liễu Vinh giống nhau, càng là vì Liễu Vinh cùng chuyện của nàng tận tâm tận lực.

Nhưng hiện tại xem ra, hoàn toàn không phải có chuyện như vậy, đối phương là có khác ý đồ. Cái này khiến nàng đối nhân phẩm của đối phương rất là xem thường, thế là đang giật mình về sau nàng lạnh lùng về đạo; "Người không cần nói, hoa đem đi đi!"

"Không, ta muốn nói!" Liễu Vinh kiên trì, cũng ngăn ở nghệ khiết mai trước người.

"Người người này, muốn làm gì!" Nghê khiết mai một mặt tức giận, mà bạn tốt của nàng càng là tiến lên chuẩn bị đẩy ra Liễu Vinh.

"Marvin mới, người trở về đi, người dạng này hội để cho mình danh dự sạch không!" Dương như hàm la lên, cứ việc tất cả mọi người biết Liễu Vinh ý nghĩ, nhưng hấn còn không có có nói đi ra, y nguyên vẫn là có lượn vòng chỗ trống.

"Không!"

Liễu Vinh kiên trì, liền ngay cả bị uông lệ đẹp đề hung hăng đẩy một cái lão đảo, hấn vẫn là tại đứng lên về sau, ngăn ở nghệ khiết mai trước mặt, dùng mình lớn nhất thanh âm rống đạo; "Nghê khiết mai, kỳ thật ta mới thật sự là Liễu Vinh!"

"Xùy!" Tất cả mọi người cười nhạo.

"Là chủ ý của người, vẫn là Liễu Vinh?"

Nghê khiết mai ánh mắt trở nên lạnh, nếu như là Liễu Vĩnh chủ ý, như vậy Liễu Vĩnh liền để nghề khiết mai thất vọng rồi, bởi vì đối phương còn cho là mình là bởi vì hấn tướng mạo, cho nên mới cự tuyệt hợp lại!

Đương nhiên, nghề khiết mai cảm thấy không thể nào là Liễu Vĩnh chủ ý, rất lớn có thể là trước mặt cái này Liễu Vĩnh đường đệ chủ ý, nếu như nói như vậy, đối phương liền quá âm hiểm, có thể tưởng tượng này lúc bị mình đường đệ âm một thanh, Liễu Vĩnh tuyệt vọng, thậm chí hiện tại cũng có thể tại nào đó một chỗ một mình thút thít. Nghĩ đến chỗ này, nghề khiết mai một trận đau lòng, đối diện trước Liễu Vĩnh đường đệ càng thêm không có sắc mặt tốt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Liễu Vĩnh người đi ra cho ta

"Không phải, ta thật sự là Liễu Vĩnh!"

Liễu Vĩnh cảm thấy mình hết sức phiền muộn, hấn không nghĩ tới mình thừa nhận là mình, thế mà còn hội bị nghi ngờ.

"Thật sự là, ha ha, người tại sao không nói người là siêu nhân, quần cộc trái ngược xuyên, ngay cả giải thích đều không dùng!" Ông lệ đẹp để liếc mắt xem thường Liễu Vĩnh. Bên người nàng đeo kính nữ hải một mặt mộng bức; "Quần cộc mặc ngược chính là siêu nhân rồi?"

Đối với cái này, ông lệ đẹp để trực tiếp chớp mắt về đạo; "Không là, là kẻ ngu!"

"Xùy"

Không ít người lần nữa cười nhạo.

"Cô gái này người xấu!"

Đi theo Liễu Vĩnh tiến lên nghệ thuật học viện các cô gái, đang nghe ông lệ đẹp để rẽ ngoặt lời mắng người về sau, nhẹ giọng nói nhỏ biểu đạt bất mãn của các nàng. Nhưng các nàng lúc này lại không cách nào giúp Liễu Vĩnh phản bác, bởi vì Liễu Vĩnh lúc này tính chất, tựa hồ so với các nàng tưởng tượng càng thêm ác liệt, không chỉ có truy cầu ca ca của mình ưa thích nữ nhân, còn muốn giả mạo ca ca của mình. Chỉ là lý do này tìm tựa hồ có chút quá mức không rời đầu, dù sao tướng mạo của hai người chênh lệch lớn như vậy.

"Đầu óc của hấn chẳng lẽ bị cánh cửa kẹp?"

Lý tính sơ đẩy trên sống mũi con mắt, một mặt khó có thể tin.

Này lúc, không có người tin tưởng Liễu Vĩnh là Liễu Vĩnh, cái này khiến Liễu Vĩnh rất là lo lắng, tại lần nữa đem nghề khiết mai ngăn lại về sau, Liễu Vĩnh gấp đạo; "Khiết mai, nếu không người thì ta vấn đề!"

Đây là Liễu Vĩnh này lúc có thể nghĩ tới, duy nhất, mau chóng làm cho đối phương biết mình kỳ thật chính là Liễu Vĩnh phương pháp.

Nhưng nghề khiết mai hiển nhiên đối với cái này không có hứng thú, chỉ gặp nàng tại Liễu Vĩnh đưa tay cản hấn trước một khắc lui lại, tránh đi Liễu Vĩnh cánh tay về sau, lạnh lùng nhìn chằm chằm Liễu Vĩnh đạo; "Người là Liễu Vĩnh đường đệ, ta cùng hấn sự tình trước kia, người nhất định biết!"

"Ngạch!"

Câu nói này đem Liễu Vĩnh nói trong nháy mắt không nói gì. Thừa này cơ hội nghề khiết mai quay đầu liền vòng qua ngăn trở nàng Liễu Vĩnh, sau đó nhanh chân hướng Từ Chấn vừa đi đi.

"Người trái ngực có hai cái song song chừng hạt gạo trỉ!"

"Hoa!"

"Ta thề!"

Ngay tại tất cả mọi người coi là Liễu Vĩnh quýnh hơi biểu diễn triệt để thất bại thời gian, Liễu Vĩnh thốt ra mà xuất, làm cho tất cả mọi người ngẩn người, đồng thời không cần hoài nghi Liễu Vĩnh lời này chân thực tính, bởi vì đi ra ba bước xa nghề khiết mai trong nháy mắt đình chỉ bước chân.

Này lúc, đứng Liễu Vĩnh bên cạnh, nghệ thuật học viện các cô gái hết sức tự giác lui ra phía sau mấy bước, cùng Liễu Vĩnh kéo dài khoảng cách, về phần tại sao, rõ ràng là sợ nhận cả trong chậu họa, bởi vì Liễu Vĩnh, để các nàng biết, này lúc chỉ cần là cái nữ hài đều hội hết sức nổi nóng.

Mà lúc này Liễu Vĩnh tựa hồ còn không có ý thức được nguy hiểm, bởi vì hắn nói ra nghệ khiết mai đã từng đã nói với hắn chỉ có hai người bọn họ biết đến bí mật 'Đương nhiên nghệ khiết mai phụ mẫu không tính', mà bí mật này hiển nhiên rất có hiệu quả, trong nháy mắt liền để đối phương đình chỉ bước chân, hiển nhiên đối phương cũng đã biết mình chính là Liễu Vĩnh rồi.

Ngay tại Liễu Vĩnh đắc chí thời điểm, nghệ khiết mai lay động bả vai đột nhiên quay đầu, sau đó đỏ bừng mặt nàng, đi mau hai bước, đi vào Liễu Vĩnh bên người, đối Liễu Vĩnh hạ thế chính là một cước.

Cũng may mắn Liễu Vĩnh phản ứng nhanh, bản năng hai chân kẹp lấy đem nghệ khiết mai ôm hận một cước ngăn cản, dùng cái này bảo trụ ở mình vô số hậu đại.

Bất quá, không có chờ Liễu Vĩnh tới kịp may mắn, cùng nhau đôi bàn tay trắng như phấn, mang theo trận ngon miệng, khắc ở mặt trái của hắn bên trên.

"A nha!"

Liễu Vĩnh một tiếng rú thảm, trong nháy mắt mất đi trước mắt có thể nhìn thấy hết thảy.

"Để người cái đồ lưu manh không muốn nói bậy!"

Nghệ khiết mai nắm đôi bàn tay trắng như phấn, nhìn xem ôm mất rú thảm Liễu Vĩnh, oán hận phủ nhận Liễu Vĩnh lời mới vừa nói.

Nhưng tất cả mọi người nhìn nghệ khiết mai xấu hổ bộ dáng, lập tức biết, Liễu Vĩnh nói tuyệt đối là tình hình thực tế, nghệ khiết mai ngực trái hoàn toàn chính xác có hai cái song song trĩ, không phải đối phương không biết như vậy nổi giận.

Đối mặt đám người nhìn về phía nghệ khiết mai cổ quái mắt ánh mắt, Từ Chấn cương khí nghiêng răng nghiêng lợi, thẳng đem Liễu Vĩnh tổ tông thăm hỏi mấy lần, cùng lúc tức giận nghệ khiết mai không tự ái, thế mà đem như thế tư ân sự tình đều nói cho Liễu Vĩnh, hắn Từ Chấn vừa này lúc cũng không biết đạo đâu!

'Mẹ nó!' Từ Chấn vừa tức giận, tâm tình của hắn lúc này, giống như 'Đỏ vò' đồng dạng phức tạp.

Mà nghệ khiết mai này lúc bị đám người dùng ánh mắt khác thường nhìn chăm chăm, thì càng là xấu hổ. Cứ việc Liễu Vĩnh hô lên câu nói kia thời điểm, nàng có một nháy mắt hoài nghi đối phương là Liễu Vĩnh ý nghĩ, dù sao bí mật này nàng chỉ cùng đối phương nói qua.

Nhưng lập tức nàng nghĩ đến Liễu Vĩnh đường đệ trước hết để cho nàng xảy ra vấn đề trước đây tình huống này, cuối cùng ra kết luận chính là đối phương đã từ Liễu Vĩnh cái kia đạt được nàng tất cả bí mật. Cái này khiến nàng không chỉ có xấu hổ tại đối phương hai năm nói ra mình tư ân tức giận, còn xen lẫn đối Liễu Vĩnh phản bội hai người cam kết tức giận. Cái này dẫn đến nàng tại phủ nhận về sau, còn chưa hết giận lại đá Liễu Vĩnh một cước.

Tại đối phương lại một tiếng tiếng hét thảm bên trong, nghệ khiết mai mới xấu hổ xoay người rời đi, bởi vì nàng cảm nhận được chung quanh tất cả đồng học nhìn về phía nàng muốn cười lại không dám thần sắc, cái này khiến nàng toàn thân một phiến lạnh buốt, dường như trần trụi tại trước mọi người, cùng lúc càng thêm phần hận Liễu Vĩnh đường đệ đồ ngốc, loại sự tình này là có thể trước mặt mọi người kêu sao, thật sự là ngớ ngẩn!

Này lúc nằm dưới đất Liễu Vĩnh còn không biết mình đến cùng đã làm sai điều gì, kỳ thật cái này cũng không trách hắn, năm năm không có cùng nữ hài bình thường giao lưu hắn, rất khó nắm chắc đối nữ hài nói chuyện kỹ xảo, thậm chí không cách nào phân rõ lời gì vào giờ nào cùng trường hợp nói mới phù hợp.

Kỳ thật nghệ khiết mai bí mật, nếu như nếu đổi lại là một loại khác hoàn cảnh, tỷ như chỉ có hai người trường hợp, hoặc là hôm nay ngay từ đầu hắn không mang theo hoa hồng, sau đó trực tiếp nói cho nghệ khiết mai mình là Liễu Vĩnh, những này đều không biết làm cho đối phương tức giận.

Nhưng hắn sai liền sai tại, ôm hoa hồng, làm cho tất cả mọi người đều cho là hắn lại là thay hắn ca tặng hoa, sau đó đang nói rõ là mình tặng trong lúc đó, liền đã để cho người ta hiểu lầm hắn muốn đào hắn anh ruột góc tường, cho nên coi như hắn về sau tại giải thích thế nào, cũng hội để cho người ta hiểu lầm hắn là có chủ tâm không tốt.

"Kiết mai, còn nhớ rõ giấc mộng của chúng ta sao? Chúng ta nói, nếu có một ngày chúng ta có tiền, ngay tại bên Tây Hồ kiến tạo một chỗ căn phòng lớn, dùng A Tam làm bảo an, dùng Phi Dong thu dọn nhà vụ, chúng ta còn hội nuôi mấy đầu Ngao Tây Tạng giữ nhà, ai nếu như khi dễ người, liền thả Ngao Tây Tạng cắn hắn! Chúng ta hội mua mấy chiếc xe, có Rolls-Royce, có Mercedes-Benz, còn có BMW xe mở mui, Xuân Thiên chúng ta chạy BMW xe mở mui đi hóng mát, sáng sớm chúng ta để ăn mặc đồng phục mang theo bao tay trắng lái xe đưa bọn nhỏ đi học, chạng vạng tối, chúng ta ngồi Rolls-Royce đi tham gia tiệc tối!"

Liễu Vĩnh một đoạn này lời nói kinh ngạc tất cả mọi người, liền ngay cả Từ Chấn vừa đều xem thường cười khế; "Còn thật sự là hội nằm mơ, biết những này cần bao nhiêu giá trị bản thân sao? Hơn trăm triệu đoán chừng mới có thể ngẫm lại!"

"Người si nói mộng!"

Không ít người xem thường Liễu Vĩnh, dù sao nhìn Liễu Vĩnh mặc, cùng Bộ Hành dáng vẻ, không giống như là kẻ có tiền, đồng thời nhìn vừa rồi biểu hiện của hắn, đầu óc tựa hồ cũng có chút không quá bình thường, cứ như vậy một cái đầu óc không bình thường nghèo FA, thế mà còn dám mơ giấc mơ như thế, hắn không phải si nhân ai là.

"Ta tương lai bạn trai, nếu là cho ta cuộc sống như vậy, ta liền thỏa mãn!"

Dương như hàm nghe Liễu Vĩnh lời nói nghe được ngơ ngẩn xuất thần, thậm chí huyền tưởng đến 'Nước biếc' 'Thúy' bên hồ, một cái biệt thự sang trọng cửa lớn đã mở ra trước, đứng đầy hai hàng nam nữ, bọn hắn theo thứ tự là quần tây đầu A Tam cùng mặc trang phục nữ bộc Phi Đông, cùng cách ăn mặc giống như cơ trường đồng dạng, mang theo bao tay trắng lái xe. Tại lái xe sau lưng một loạt xe sang trọng ngừng đặt ở chỗ đó.

"Oa, tâm của người thật lớn, ta chỉ nghĩ tới có chiếc BMW xe, tại nội thành nhị hoàn có hai ba phòng nhỏ, cùng yên ổn làm việc là có thể!" Liễu Phiêu Phiêu giật mình nhìn bên cạnh dương như hàm.

"Ai, các người đều so với ta mạnh hơn, ta huyền tưởng nhất cuộc sống tốt đẹp cũng đều là lão công kiếm tiền nuôi sống ta, sau đó ta cái gì cũng không làm, liền ăn, về phần xe sang trọng hào trạch chưa từng cảm tưởng!" Lý tính sơ lược đầu.

Trong tràng, Liễu Vĩnh đang nói xong những này đã từng mộng tưởng về sau, triệt để chọc giận nghe khiết mai, chỉ gặp nàng quay đầu rống to; "Liễu Vĩnh, người đi ra cho ta, người tại sao phải làm như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Nói thật nói dối

Nghe khiết mai gầm thét, để trốn ở bụi hoa bên cạnh Suy Thần nghe tiếng tranh thủ thời gian cúi đầu.

Nói đùa, hắn xem như đã nhìn ra, bây giờ hắn ra ngoài không chỉ có không thể giải thích thông mình không phải Liễu Vĩnh việc này, thậm chí hội đề nghe khiết mai càng thêm hiểu lầm chính mình cái này giả Liễu Vĩnh âm hiểm, như thế về sau, thật Liễu Vĩnh liền thật không cách nào đền bù bọn hắn song phương vết rách.

Cũng coi là Suy Thần nhìn mình bạch, không có đi ra hắn, không chỉ có đề hôm nay bị Liễu Vĩnh lung tung tỏ lộ làm cho một đoàn rối loạn sự tình dừng ở đây, còn đề không cam lòng nghe khiết mai đối nằm dưới đất Liễu Vĩnh nói đạo; "Đề người ca ngày mai buổi sáng tới gặp ta, nếu không hắn hội hỏi hặn cả đời!" Nói xong, nghe khiết mai không còn đề ý hội nằm dưới đất Liễu Vĩnh trực tiếp tại Từ Chấn vừa đồng hành rời đi.

Màu đen AudiA 8 bên trên, Từ Chấn vừa khó chịu hỏi đạo; "Xế chiều ngày mai muốn đi, người làm sao còn muốn gặp hắn?"

Đối với cái này, nghe khiết mai ôm Từ Chấn vừa cánh tay lắc lắc nũng nịu đạo; "Làm sao, ăn dấm rồi!" Gặp Từ Chấn vừa mặt trầm lắng không có trả lời, nghe khiết mai nói nghiêm túc đạo; "Ta chính là muốn làm mặt hỏi một chút hắn là cái gì tâm lý?"

Lúc nói lời này nghe khiết mai là có chút chột dạ, dù sao nàng chân thực mục đích là muốn nhìn một chút Liễu Vĩnh đến cùng làm sao vậy, chẳng lẽ là bị mình đường đệ bức bách, vẫn là đối với hắn mình đã mất đi lòng tin, nếu như nói như vậy, nàng thật không biết mình còn hội không biết đi!

"Hỏi hắn làm gì?"

Từ Chấn vừa hơi không xóa nói thầm, hắn đương nhiên không biết đạo nghe khiết mai ý tưởng chân thật là không bỏ xuống được Liễu Vĩnh, không phải nhất định buồn bực thổ huyết. Hắn tại nghe khiết mai giải thích xong sau, đột nhiên cảm thấy dù sao ngày mai sẽ phải rời đi, liền xem như đề nghe khiết mai cùng đối phương gặp mặt một lần, hắn là cũng không thể gọi là, đồng thời hắn cũng có thể nhờ vào đó nhìn một chút đối phương thống khổ khó coi mặt.

Vừa nghĩ như thế, Từ Chấn vừa trong nháy mắt liền không có gì cản sinh khí rồi, thậm chí đối ngày mai gặp mặt còn có một số chờ mong.

Đương nhiên nếu là hắn biết cuối cùng Liễu Vĩnh cùng nghe khiết mai gặp mặt kết quả lời nói, đánh chết hắn cũng không biết đồng ý.

Nghe khiết mai sau khi đi, không có chờ nghệ thuật học viện các cô nương tiến lên đỡ Liễu Vĩnh, Suy Thần liền một cái bước xa lao ra, đuổi tại đồng đảo cô nương trước đó đem Liễu Vĩnh đỡ dậy, cũng giả ra vẻ mặt vô cùng nghi hoặc đạo; "A nha, Liễu Vĩnh người làm sao?"

Suy Thần, đề nghệ thuật học viện các cô gái xem thường, không ít người thế nhưng là đều trông thấy đối phương trốn ở nơi hẻo lánh thân ảnh rồi, nếu như không phải nhìn nghe khiết mai chính tại nổi nóng, tuyệt đối hội kéo đối phương đi ra, giải thích rõ ràng, không nghĩ tới đối phương chạy tới lại còn nói lời này, thật sự là dối trá.

"Người vừa rồi đi làm à rồi, làm sao không ra nói một câu!" Liễu Vĩnh phiền muộn, bởi vì hắn nghĩ tới nghĩ lui, cũng không muốn mình bạch hôm nay làm

sai chỗ nào, duy cảm thấy là bởi vì Suy Thần không có xuất hiện, cho nên mới để sự tình trở nên không thể không.

Đối với cái này, Suy Thần ngược ngừng đạo; "Ta không nghe thấy!"

"Đối trá!"

Có nữ hài nhện không được, đối Suy Thần thấp giọng Đánh Giá. Thậm chí dương như hàm trực tiếp phán đoán đạo; "Tiểu Liễu, nhất định là nhận lấy hấn ca dụ dỗ!" Đối với cái này tất cả nghệ thuật học viện nữ hài biểu thị đồng ý. Dù sao nhìn hai người trí thông minh, rõ ràng Suy Thần so sánh Liễu Vĩnh cao rất nhiều, Liễu Vĩnh không mắc lừa mới là lạ.

Kỳ thật muốn nói trí thông minh, Suy Thần không nhất định so sánh Liễu Vĩnh cao nhiều ít, nhưng nếu luận EQ, tuyệt đối liền so sánh Liễu Vĩnh cao hơn rồi không chỉ một cấp bậc mà thôi, tối thiểu nhất hấn đang nghe Liễu Vĩnh thổ lộ đề nghị về sau, liền lập tức lẩn mất xa xa, hiển nhiên là gặp một chút nguy cơ tình huống phát sinh.

"Mã huynh đây là người anh ruột sao?" Đóng vai Chúc Anh Đài nữ hài nghi hoặc.

"Không phải!" Liễu Vĩnh ăn ngay nói thật.

"Áo, trách không được!" Chúng nữ đối mặt gât đầu, rốt cuộc minh bạch vì cái gì Suy Thần hội hồ Liễu Vĩnh rồi.

Cuối cùng Liễu Vĩnh tại xung phong nhận việc dương như hàm nâng đỡ, được đưa vào rồi trường học phòng khám bệnh, tại bị giáo y dùng băng thoa mặt về sau, dương như hàm thừa dịp Suy Thần không chú ý tranh thủ thời gian đối Liễu Vĩnh nhắc nhở đạo; "Người về sau không muốn mọi thứ đều nghe người cái kia Liễu Vĩnh ca, dù sao không phải người anh ruột!"

"Có ý tứ gì?"

Dương như hàm nói rất rõ ràng, cái kia chính là đối phương không phải người anh ruột, hội hại người, nhưng Liễu Vĩnh hiển nhiên hết sức ngây thơ, dù sao mình cùng nghệ khiết mai việc này cùng Suy Thần tựa hồ không có quan hệ. Nếu là cứng rắn nói có, cũng là lúc đầu hấn tự cho là thông minh để Suy Thần giả trang hấn tạo thành Ô Long.

Thấy mình nói rõ ràng như vậy đối phương còn không hiểu, dương như hàm thật nghĩ nằm sấp ra Liễu Vĩnh đầu óc nhìn xem bên trong đều là cái gì. Theo lý thuyết, này lúc nàng hấn là rất là phiền muộn, thậm chí đối Liễu Vĩnh sinh ra cảm giác chán ghét, dù sao đối phương EQ quá kém.

Nhưng tương phản, nàng lại cảm thấy Liễu Vĩnh tình cảm tựa hồ rất là thuần chân, giống như trống rỗng đồng dạng. Nếu như nam nhân như vậy làm bạn trai của mình, cứ việc có đôi khi hội bị tức chết đi được, nhưng hấn là hội hết sức yên tâm đi! Chỉ ít không biết tương trước đó bạn trai của nàng như thế, có nhiều như vậy tâm địa gian xảo, liền ngay cả cùng cô gái khác sinh hài tử, còn muốn đem nàng mơ mơ màng màng.

Đương nhiên dương như hàm cũng không có khả năng chỉ bằng mượn điểm này, đối Liễu Vĩnh phương tâm ngầm hứa, còn có đối phương cái khác điều kiện cần nâng quan sát, dù sao vạn nhất đối phương là một cái sinh sống không thể tự lo liệu người, cái kia tìm đối phương, mình chẳng phải biến thành đơn thuần tìm tai vạ sao.

Mà về phần đối phương ưa thích nghệ khiết mai sự tình, nàng ngược lại là không có để ở trong lòng, một là nhìn Suy Thần biểu hiện, nàng nhưng mà, Liễu Vĩnh hôm nay hoàn toàn là thụ Suy Thần lừa gạt, hai nghệ khiết mai rõ ràng không biết lựa chọn cùng với hấn một chỗ rồi, nếu không cũng không biết đen như vậy tâm đối với hấn dùng vậy háng chân.

Cuối cùng rốt cục bị dương như hàm nhắc nhở Liễu Vĩnh, tại trạm xe buýt cùng dương như hàm sau khi tách ra, dùng một con mắt nhìn xem Suy Thần hỏi đạo; "Ta nói, ta thoạt nhìn là không phải EQ rất thấp đáng về?"

Đối với cái này, Suy Thần nghĩ nghĩ về đạo; "Người là muốn nghe nói thật, hay là lời nói dối!"

"Đương nhiên là nói thật!" Liễu Vĩnh không chút do dự.

"Là!"

Suy Thần trực tiếp trở về một chữ. Vì thế, rất là buồn bực Liễu Vĩnh mở miệng lẩn nữa đạo; "Vậy người nói cái lời nói dối, để cho ta sung sướng a!"

"Người không chỉ có EQ thấp, tựa hồ trí thông minh cũng thấp, căn bản cũng không cần nhắc hoàn cảnh trường hợp, liền nói lung tung, đáng đời người độc thân!" Suy Thần không chút do dự nói ra một nhóm lớn, để Liễu Vĩnh trọn mắt hốc mồm lời nói.

Cảm giác, tự tôn nhận thật sâu tổn thương Liễu Vĩnh không xóa nói nhỏ; "Ta cấm, lời nói dối không phải là đối trá tán dương một cái ta sao, làm sao cái này thật sự lời nói còn đã kích người đâu!"

"Nhìn xem người, đối đãi tình cảm đầy trong đầu truyền thống tư tưởng, ai nói cho người lời nói dối liền nhất định là an ủi người rồi, người quy định sao?" Suy Thần một trận mãnh liệt phun, xem như đem bởi vì đóng vai Liễu Vĩnh nhận uất khí trả thù trở về.

Lúc này Liễu Vĩnh tỉnh táo lại rồi, thừa dịp Suy Thần đắc ý ngay miệng dùng tay một thanh kẹp lại cổ của đối phương dùng lực lay động đạo; "Người biết rõ đạo đây là ta yêu hạng, còn không nhắc nhở ta, muốn người dạng này Thần Tiên làm gì!"

"A. . . Ngươi, lại dám tập tiên, xem ra ngươi là không muốn sống rồi!" Không có pháp lực Suy Thần này lúc giống như một phẩm nhân đồng dạng bị Liễu Vĩnh thế mắt trợn trắng, tức giận hết lớn, nhưng đứt quãng bộ dáng thật sự là không có lực sát thương.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Đóng gói

Bên Tây Hồ Liễu Gia, bị Liễu Vĩnh châm chọc, là cái gì Thần Tiên, ngay cả nữ hài đều không giải quyết được Suy Thần từ cảm giác thâm thụ đã kích, để chứng minh mình Thần Tiên địa vị danh phù kỳ thực, Suy Thần giả trang ra một bộ lão tài xế đáng vẻ, cho Liễu Vĩnh chỉ điểm.

"Biết vì cái gì nghề khiết mai không thích ngươi sao?"

Đôi mắt Suy Thần biết rõ còn cô hời, Liễu Vĩnh không chút khách khí về đạo; "Ngươi không nói nhầm sao, ta nếu là biết còn phải hỏi ngươi?"

Liễu Vĩnh, đem Suy Thần ghen mắt trợn trắng, nhưng vì biểu hiện mình rộng lượng, 'Nhưng thật ra là bởi vì hần bây giờ không có pháp lực, từ cảm giác đối Liễu Vĩnh không có bất luận cái gì lực uy hiếp' cho nên không thể không giả ra một bức không cùng Liễu Vĩnh so đo bộ dáng, nói đạo; "Người trẻ tuổi, đối trường bối, nhất là Thần Tiên, muốn thật dễ nói chuyện, bất quá được rồi, bản tiên rộng lượng, liền không cùng người so đo rồi!"

Sau đó Suy Thần mặt nghiêm nói đạo; "Trở lại chuyện chính, kỳ thật cổ ngữ một câu đạo xảy ra sự tình bản chất, cái kia chính là phật dựa vào mạ vàng người dựa vào ăn mặc, nói đơn giản đến chính là năm chữ, người cần đóng gói!"

Nói đến đây, Suy Thần bắt đầu làm xuất dáng vẻ cực kỳ khinh bỉ, cũng ở trên hạ đánh giá Liễu Vĩnh một lần về sau thờ dài.

Này lúc Suy Thần biểu đạt ý tứ rất rõ ràng, ngươi Liễu Vĩnh quá không chú ý hình tượng, quá không hiểu đến bao trang.

"Ta như vậy không được sao, ưa thích, chẳng lẽ không phải ưa thích một cái chân thực mình sao?" Liễu Vĩnh ngóc lên cánh tay, mình nhìn mình một vòng.

Hắn biết mình mặc cứ việc không phải hàng hiệu, nhưng quần áo lại sạch sẽ thể. Cho nên hắn đối với Suy Thần câu nói này không phải hết sức cảm mạo, đồng thời tại lý luận của hắn đến xem, cao quần áo cùng xa hoa xe xịn, chỉ là một người nông cạn biểu hiện, dù sao ngươi ưa thích hay là hần người này, cho nên nói tóm lại, nói mà tóm lại, Liễu Vĩnh lý luận chính là nàng không thích ngươi, ngươi coi như phủ thêm đáng giá ngàn vàng gấm lan cà sa, nàng làm theo mặc xác ngươi!

Đối với cái này Suy Thần tựa hồ có hần một bộ lý luận, chỉ gặp hần không nhanh không chậm nói đạo; "Ưa thích một người, đương nhiên là thích hần tất cả, nhưng xin hỏi, một cái chụp lấy cút mũi đây người mũi thối nữ hài, cùng một người mặc vừa vận cử chỉ ưu nhã nữ hài, điều kiện tiên quyết là tương mạo đồng dạng, ngươi hội lựa chọn cái nào? Đừng do dự trả lời ta!"

"Ngươi cái này có chút hư!"

Liễu Vĩnh nháy mắt mấy cái, biểu thị đối Suy Thần vấn đề này có chút không phục, cứ việc trong lòng của hắn đã lựa chọn cái sau.

"Ngươi nhìn, ánh mắt của ngươi đã nói cho ta biết, lựa chọn của ngươi! Vậy ta hiện tại cho ngươi thêm đơn cử chính ngươi ví dụ, ngươi một nông thôn tiểu tử, truy nữ hài vừa đi vừa về còn muốn ngồi xe buýt, Từ Chấn vừa mở ra AudiA 8 cao soái phú, lại không luận các ngươi ai hội đối nghề khiết mai tốt cả một đời, liền để ngươi theo tâm bình tĩnh lựa chọn, ngươi hội để nghề khiết mai lựa chọn ai!"

"Ta. . . Ta. . . !"

Nhìn Liễu Vĩnh do dự, Suy Thần xem thường đạo; "Đừng che giấu lương tâm nói lựa chọn mình, bởi vì chính ngươi cũng biết cái kia không có khả năng, cho nên hiện tại ngươi hần là biết đóng gói tâm quan trọng a!"

Gặp Liễu Vĩnh bị chính mình nói tâm phục, Suy Thần đắc ý, nội tâm nói nhỏ đạo; "Lại dám chửi bới ta không biết truy nữ hài, bản tiên cái gì không biết, coi như không biết, bản tiên cũng hội dùng ngươi làm thí nghiệm."

Nếu như Liễu Vĩnh này lúc biết Suy Thần ý nghĩ, nhất định hội bị tức giận thổ huyết; "Mẹ nó, ngươi nói ngươi không biết, ngươi trang cái gì trang, hại ta bạch bạch bị thương tổn."

Sáng sớm, Liễu Vĩnh dậy thật sớm, nhường cho bằng mở ra hần Linh Mộc trước xe tới đón hắn, đang ngủ mắt xoã tung Vu Bằng một mặt dấu chấm hỏi

bên trong, Liễu Vĩnh nói cho đối phương biết, để hắn lái xe đi Khai Dương khu đang phát triển BMW 4S cửa hàng.

Cũng ở chỗ bằng một mặt giặt mình bên trong, nói cho đối phương biết, ở nơi nào hắn tối hôm qua dùng điện thoại APP định một cái xe, BMW 5 30, sáu mươi lăm vạn toàn ngạch trả nợ.

Cái này khiến Vu Bằng lúc đó miệng liền kinh ngạc có thể buông xuống trứng gà, nhưng sau đó nghĩ đến đối phương bây giờ bệnh viện Viện Trưởng thân phận, mới từ trong rung động hồi phục, bởi vì hắn phát hiện hảo hữu của mình hoàn toàn chính xác không phải trước kia tên tiểu tử kia rồi.

Đương nhiên hắn là thay đối phương cao hứng, cùng lúc con mắt sáng lên nghĩ đến, đến lúc đó hắn là có thể mượn đối phương lái xe ra, sau đó cũng đi Trường Y hoặc là sư bệnh viện đi dạo, nhìn có thể hay không làm bộ phủ nhị đại ngâm muối từ.

Đương nhiên hắn cũng đưa ra nghi vấn của mình; "Người xe này, lúc nào định?" Khi biết được là tối hôm qua về sau, Vu Bằng 'Két' thắng gấp một cái dùng xe ở trên đường, sau đó kêu sợ hãi đạo; "Đại ca nói đùa cái gì, tối hôm qua định, người hôm nay đi có thể nâng lên xe!"

Ở chỗ bằng nhận biết bên trong, chỉ cần là hai ba mươi vạn trở lên xe, đi 4S cửa hàng, liền không có có tầm một tháng có thể lái về đến xe, đồng thời bây giờ đuổi tại cửa ải cuối năm, đặt trước xe càng là cần xách ba tháng trước, tối hôm qua định hôm nay xách, nói đùa cái gì.

Nhưng Liễu Vĩnh rất bình tĩnh về đạo; "Bọn hắn cũng là nói như vậy, nhưng ta tối hôm qua trực tiếp bấm một vị tiêu thụ quản lý điện thoại, sau đó nói cho hắn biết ngày mai nếu như có thể đề xe, liền ngoài định mức cho nàng một vạn khối trả thù lao, cuối cùng đối phương xem ở tiền trên mặt mũi, quyết định giúp hắn nghĩ một chút biện pháp. "

Nghe nói như thế, Vu Bằng dờ ra một lúc, phiền muộn đạo; "Ca ca ai, có tiền cũng không phải người dạng này hoa a! Người vội vã như vậy làm gì?"

Nói đùa, có thể không vội sao, hôm nay Liễu Vĩnh là muốn cho nghề khiết mai một kinh hi, hắn đương nhiên là có chút không kịp chờ đợi.

8:30, tại BMW 4S cửa hàng nữ tiêu thụ một cái xinh đẹp thắng gấp kiểm tra xe tính năng về sau, nương theo lấy biểu thị hồng hồng hóa hóa tiếng pháo nổ, BMW 5 30 bị Liễu Vĩnh ra xuất 4S cửa hàng.

Ngay tại xinh đẹp nữ tiêu thụ một mặt mỉm cười lúc xoay người, kết, cùng nhau khẩn cấp tiếng thắng xe, đem nữ tiêu thụ giặt tẩy mình, quay đầu gấp vừa ra đi ra 5 30 đã vọt vào ven đường dải cây xanh.

Về sau, cứ việc xe bị Vu Bằng lái về rồi đường ngay, nhưng Liễu Vĩnh vẫn là quyết định tạm thời không mở, cùng lúc quyết định đem đối với Vương Linh Lợi trước mấy ngày đề nghị đề hắn cùng nàng cùng đi học bằng lái bác bỏ lời nói thu hồi.

Nhưng cái này y nguyên không cách nào ngăn cản, trên đường đi Vu Bằng nói thầm, xe gì chết trước hàng rào vết trầy cùng bể nát đèn lớn, sửa chữa cần hai, ba vạn, xe mới không có giấy phép không có bảo hiểm, cần mình móc. Đem cái Liễu Vĩnh buồn bực trực tiếp hỏi; "Xe này là của người hay là của ta?"

Đối với vấn đề này Vu Bằng đương nhiên không có chút nào tranh luận, nhưng hắn cũng không có muốn trong vấn đề này cùng Liễu Vĩnh dây dưa, trực tiếp về đạo; "Người xe này, người lại không thể ra, tại người thi đậu bằng lái trước đó đều là ta đến ra, cái này cùng ta khác nhau ở chỗ nào, người xem một chút bị người đụng, dùng đồng bạc lại nói, người em bé làm sao lại như vậy hồ đồ?"

Đối với, Vu Bằng kỳ quái lý luận, Liễu Vĩnh lắc đầu, đương nhiên hắn biết Vu Bằng nói thâm lấy không chỉ có là thay hắn đau lòng tiền, càng là nhắc nhở hắn bằng lái không có cầm tới người cũng đừng lái xe!

Nửa giờ sau, Vu Bằng lái xe đem Liễu Vĩnh đưa đến Khai Dương mới trong thành Vanda quảng trường, ở nơi nào Liễu Vĩnh lại tốn hơn ba vạn khối tiền, làm một thân trang phục, trong đó bao quát một khối Cartier đà phi luân biểu, giá trị một vạn hai, Armani âu phục một vạn bốn, Gucci thủ công da cá sấu giày 8000.

Khoan hãy nói, cái này một thân trang phục một xuyên, Liễu Vĩnh lập tức có từ tên ăn mày biến Hoàng đế cảm giác, thân bất do kỷ phần eo trở nên thẳng tắp, thân sắc trở nên thông dong, nhìn đường qua người đi đường đều có một loại nhìn xuống cảm giác.

Nói đùa, trên thân được công hơn ba vạn đâu, hơn ba vạn là khái niệm gì, trực tiếp có thể làm cục gạch nện người.

Đương nhiên nhất làm cho Liễu Vĩnh tràn đầy tự tin chính là, lúc đầu hắn đi ngang qua những cái kia trông thấy hắn đều lười dáo dạt tên ăn mày thế mà chủ động chạy tới đi lên. Cái này khiến hộ giá Vu Bằng tranh thủ thời gian đưa tay móc ra mười đồng tiền, đem đây tay dơ bản tên ăn mày ngăn lại.

Nói đùa, cao như vậy ngăn quần áo, bị đối phương sờ lên một cái, vậy thì có trò cười nhìn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Bối vì ta họ Từ

Nhìn Liễu Vĩnh giương hai tay một hội nhìn nhìn góc áo của mình, một hội lại móc khăn tay lau lau giày thối khoe khoang dạng, Vu Bằng nhin không được đã kích đạo; "Người nói, liền người bây giờ người này trộm chó dạng, nghề khiết mai nếu là lại trở về thích người, cái kia nàng đến cùng xem như thích người, vẫn là thích người tiền?"

Nguyên bản còn hết sức hưng phấn, nội tâm giống như có một đám lửa, hận không thể lập tức bay đến nghề khiết mai bên người Liễu Vĩnh, bị Vu Bằng câu nói này trực tiếp dội diệt nội tâm ngọn lửa rừng rực!

Bởi vì cái này khiến hắn buồn bực suy nghĩ đến, mặc kệ là đối phương nhìn thấy mình bây giờ cái dạng này, là cái biến ý nghĩ, vẫn là y nguyên, tựa hồ cũng là đối hắn một loại vô tình đã kích.

Cái trước, hội để Liễu Vĩnh cảm thấy bọn hắn tình yêu có rồi thì vết. Cái sau thì hội để hắn tuyệt vọng, bởi vì như vậy chứng minh kết quả là, hắn coi như bị đóng gói ngăn nắp, cũng vô pháp hấp dẫn nghề khiết mai, cái này hội để hắn mất đi tất cả lòng tin.

Nhìn Liễu Vĩnh biểu lộ, tự giác thất ngôn Vu Bằng lắc đầu, hắn không có an ủi Liễu Vĩnh, bởi vì hắn cảm thấy người có đôi khi không có tất yếu như vậy chết tâm nhân, mà mình cái này hảo hữu tựa hồ cũng có chút từ tâm nhân.

Dù sao hắn hiện tại có tiền 'Mở ra bệnh viện đầu' hôm qua Khai Dương những người lãnh đạo làm bạn Thôi bí thư một trận thị sát, càng làm cho hắn tại Khai Dương có rồi nhất định địa vị xã hội. Bằng vào những này, hắn Liễu Vĩnh muốn tìm dạng gì cô nương không có, làm gì nhất định phải tại nghề khiết mai trên ngọn cây này treo cổ, huống chi nghề khiết mai đi tình biệt luyến hành vi, để hắn Vu Bằng một mực nhìn không bên trên, cho nên hắn cảm thấy đối phương căn bản là hắn là chuyển đổi mục tiêu.

Này lúc Vu Bằng còn không biết đạo nghề khiết mai có phụ thân là bởi vì Liễu Vĩnh nguyên nhân, biến thành tàn tật sự thật, nếu không hắn liền không biết có vừa rồi ngôn luận rồi.

Giữa trưa mười một giờ, một cỗ không bài BMW tiến vào chủng Hâm Mikage cư xá, sau đó thẳng đến lầu số năm.

Này lúc lầu số năm dưới lầu, mấy tên công nhân bốc vác chính tại hướng một cỗ nhỏ xe hàng bên trên khuôn đồ, cái này khiến chưa từng bài trong xe BMW xuống Liễu Vĩnh rất là kinh ngạc, bởi vì nơi này đã coi như là Khai Dương cấp cao nhất cư xá rồi, ở người ở chỗ này, thế mà cũng hội dọn nhà, chẳng lẽ dọn đi biệt thự?

Mang theo nghi vấn, Liễu Vĩnh tùy ý quét mắt một vòng, sau đó hắn liền càng thêm kinh ngạc, bởi vì hắn thế mà nhìn thấy nghề khiết mai phụ thân cùng mẫu thân chính tại cỗ xe khác một bên chỉ huy công nhân chứa lên xe.

Mà tại nghề gia phụ mẹ sau lưng cách đó không xa, một tên tai to mắt lớn mang theo dây chuyền vàng nữ nhân, đang ngồi ở dưới bóng cây miệng lớn gặm Apple. Nhất là để cho người ta chịu không nổi là, đối phương trực tiếp đem Bì nòn trên mặt đất, đồng thời trước mặt đã nòn một phiến, để cho người ta một chút liền có thể nhìn ra đối phương tại cái này ngồi thời gian không ngắn.

"Thúc thúc người đây là?"

Liễu Vĩnh đối gái mập người nhủ mày, sau đó cuống quýt tiến lên cùng đã tại Thái Dương dưới đáy ra một đầu mò hôi nghề gia phụ mẹ chào hỏi.

Nguyên bản nhìn thấy có một cỗ BMW bán tới, ngồi tại trên xe lẫn nghề cha còn mở miệng chào hỏi công nhân chú ý né tránh, ai ngờ xem xét lại là Liễu Vĩnh từ tay lái phụ bên trên xuống tới, lập tức mặt uốn éo, giả bộ như không nhìn thấy, về phần vấn đề của đối phương, đương nhiên là càng thêm không nghe thấy.

Nghề mẹ ngược lại là rất là hiền lành, thấy là Liễu Vĩnh, lập tức cười nói đạo; "A, là Tiểu Vĩnh a, chúng ta cái này dọn nhà!"

"Dọn nhà, cái này lại chuyển cái kia cư xá a?"

Liễu Vĩnh căn bản không nghĩ tới đối phương lại là muốn rời khỏi cái thành phố này, cứ như vậy thuận miệng hỏi một chút, nhưng nghe đến kết quả lại làm cho hắn quá sợ hãi.

"Muốn đi tỉnh thành, khả năng không tại trở về rồi!"

Lúc nói lời này, nghề mẹ trên mặt hòa ái xuất hiện một tia ảm đạm. Bởi vì nàng là không nguyện ý rời đi, nơi này không chỉ có là sinh nàng nuôi nàng thành thị, còn có nàng quen thuộc người cùng sự vật, dù sao lão nhân đều là nhớ nhà.

Nhất là nhà bọn hắn tòa án tại tao ngộ đại biến về sau, bọn hắn lão lương khẩu hội thường xuyên hội hỏi hương hạ quê quán, tìm một chút thân nhân tâm sự, cái này cũng cơ hồ trở thành rồi bọn hắn lão lương khẩu bài tiết áp lực tâm lý duy nhất ham mê.

Nhưng bây giờ lại muốn rời đi, cứ việc tỉnh thành hết sức phồn hoa, nhưng lại cũng đã không thể tùy tiện trở về gặp những người quen cũ kia người.

Đương nhiên, những này nàng khề cần môi cũng có thể nhẫn nại, nhưng đi qua tỉnh thành về sau, lại là muốn cùng nữ nhi đối tượng người nhà ở cùng một chỗ, cái này khiến nàng có chút không tiếp thụ được. Dù sao tại Khai Dương, trong nhà ở một vị Từ gia tổ tông, đều để nàng nhận hết ủy khuất. Không biết đạo ở đâu, người nhà của mình còn muốn trở nên cỡ nào dễ tiện.

Nhưng nàng nhìn một chút bên người ngồi lên xe lăn nam nhân, cắn răng không cho nước mắt của mình trượt xuống, bởi vì nàng rõ ràng, nàng không thể nói không đi, như thế nghe cha tiền chữa trị liền có khả năng hội bị gây mất, mà nàng đã không có năng lực gánh vác lên những này.

"A di, cái này hảo hảo làm sao muốn dọn đi tỉnh thành?" Liễu Vĩnh nhìn xuống mình cực độ buồn bực tâm, hỏi đạo.

"A, là khiết mai đối tượng nhà điều động công việc tỉnh thành, chúng ta cùng theo một lúc đi!"

Lúc nói lời này, nghe mẹ giả ra một mặt mỉm cười.

Đối với Liễu Vĩnh, nghe mẹ kỳ thật không ghét, dù sao đã nhiều năm như vậy rồi đối phương y nguyên không có quên nàng nhà khiết mai, cái này xác thực để nàng cảm động. Cùng lúc nàng nghĩ đến nếu như không phải nghe cha nguyên nhân, có lẽ đối với phương hội thành vì con rể của mình?

Như thế mình một nhà cứ việc không biết giống như bây giờ áo cơm không lo, nhưng tựa hồ hẳn là sống hết sức tự tại, tối thiểu nhất khiết mai không dùng ủy khuất mình tại cái kia cường thế trước mặt nữ nhân cúi đầu.

Nghe mẹ nghĩ đến tâm sự của mình, lại không có chú ý tới Liễu Vĩnh trong nháy mắt sắc mặt tái nhợt; "Nghe khiết mai, muốn đi theo Từ Chấn vừa đi tỉnh thành, không trở lại, không trở lại! Vì cái gì đối phương muốn làm như thế, là muốn tránh đi mình sao? Chẳng lẽ mình cứ như vậy để nàng chán ghét, thế mà lựa chọn dùng rồi đi đoạn tuyệt quan hệ của hai người?"

Liễu Vĩnh đột nhiên cảm thấy bầu trời của mình một phen lờ mờ, hẳn nghĩ tới mình truy cầu nghe khiết mai thất bại phương thức, thậm chí bởi vì mộng thấy nghe khiết mai cùng người khác kết hôn, mà chảy ả ướt gối sừng, nhưng lại không có nghĩ tới, đối phương hội vì tránh đi mình mà đi xa.

Cái này khiến hẳn bị thương rất nặng, giống như trái tim bị thọc một đao đồng dạng.

Lung lay có chút mê muội đầu, Liễu Vĩnh quyết định ngăn cản đối phương, liền xem như bạo lộ Suy Thần cũng sẽ không tiếc, thế là hẳn ở trong lòng nói với chính mình tỉnh táo, tỉnh táo, tại hít sâu một hơi về sau, mở miệng hỏi đạo; "A di, nghe khiết mai đâu?"

Này lúc nghe mẹ đã chú ý tới Liễu Vĩnh trở nên mặt tái nhợt, cái này khiến nàng đối Liễu Vĩnh lắc đầu nói đạo; "Hải tử, ngươi là hảo hải tử, nhưng người với người cùng một chỗ có đôi khi miễn cưỡng không đến, ngươi vẫn là không muốn gặp khiết mai rồi!"

"Ta không có miễn cưỡng, ta chỉ là muốn gặp nàng một mặt!" Liễu Vĩnh kiên trì.

"Phi, ngươi gặp cái gì gặp, ngươi cho rằng ngươi là ai, nói gặp ai chỉ thấy người nào không!"

Ngay tại này lúc cùng nhau sắc nhọn thanh âm vang vọng. Đám người quay đầu chỉ thấy một tai to mặt lớn nữ nhân, rung động đầy người thịt mỡ chạy tới, cũng tại ở gần về sau đưa tay một tay lấy Liễu Vĩnh đẩy ra.

Nữ nhân béo tại đem Liễu Vĩnh đẩy ngã về sau, từ chưa hết giận quay đầu nộ trừng nghe mẹ, quát lớn đạo; "Ngươi làm gì, phản ứng nam nhân như vậy, là không phải là muốn cho nhà chúng ta thiếu gia đội nón xanh, ta cho ngươi biết, có ta ở đây nơi này ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ!"

Nữ nhân béo chanh chua, để nghe mẹ trong nháy mắt trong mắt cấp tốc ả chứa nước mắt, bởi vì lời nói này thật sự là khó nghe.

Nhưng nghe mẹ dạng này, không những không có để mập mạp nữ nhân sinh ra đồng tình, cùng lúc càng thêm hung ác quát lớn đạo; "Ngươi làm gì, lại giả bộ đáng thương tởm, có phải hay không muốn cho con gái của ngươi trông thấy, về sau để thiếu gia của chúng ta đuổi ta xéo đi, ta cho ngươi biết, ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ, bởi vì ta họ Từ, cùng ta thiếu gia một cái từ từ!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 94: Nổi giận

Mập mạp nữ nhân từ yến đối mặt nghe người nhà có một loại thiên nhiên cảm giác ưu việt, mặc dù hẳn tại nghe nhà treo chức vị là bảo mẫu, nhưng nàng cho tới bây giờ không có đem mình làm qua bảo mẫu đối đãi, cái này không chỉ có là bởi vì nàng có một cái gọi là từ thật đường ca, cũng bởi vì nàng là Khai Dương thị khu người.

Đương nhiên dùng năng lực nói của chính mình, nàng là già người của huyện thành, cùng hiện tại những cái kia bao quát về sau chuyển vào thị khu nghề người nhà có bản chất khác nhau, loại này khác nhau liền như là đã từng già Thượng Hải người đối đãi người bên ngoài đồng dạng, là trong lòng xem thường, mà từ yển đối đãi nghề người nhà, chính là loại tâm lý này.

Kỳ thật loại này con người thật kỳ quái, bọn hắn tại thành thị là xử lý lấy chính phủ chiếu cố bọn hắn, nhưng lại tuyệt không cấp cao Chức Nghiệp. Ở tại cũ nát lộng lẫy lão Lâu nơi, đồng thời như cũ tại dùng hội đem đầu tường vẩy thành đen sì than nắm nấu cơm. Thậm chí bọn hắn ở trong phòng không có phòng vệ sinh, cần đi ra ngoài mấy trăm mét đi nhà vệ sinh công cộng.

Nhưng bọn hắn chính là hội xem thường những cái kia mặc ngắn nấp, từ nông thôn đi qua mình cố gắng phấn đấu chuyển vào trong thành, vào ở cấp cao cư xá dân quê. Mà có tâm lý học giả xưng bọn hắn loại tâm lý này vì bản thân an ủi cảm giác ưu việt, bởi vì bọn hắn tựa hồ trừ bỏ những này bên ngoài, còn lại là không còn gì khác.

Mà từ yển chính là một người như vậy, nàng tại người Từ gia 'Từ Chấn vừa mới nhà' trước mặt, nhu thuận giống như một cái chó xù, nhưng ở nghề người nhà trước mặt lại giống như một mực xé mở răng nanh tùy thời chuẩn bị cắn người sói cái, mà này lúc cái này sói cái tựa hồ rất cuộc tìm được mình con mồi nhọc nhằn, sau đó giương bốn máu miệng rộng, điên cuồng mà lên.

"Người nói một chút người, các người một nhà ăn chúng ta Từ gia, uống chúng ta Từ gia, bây giờ thế mà còn để các người cô nương thông đồng phía ngoài ngang tàn nam nhân, các người muốn làm gì, xem chúng ta Từ gia hiện tại không bằng trước kia, nghĩ khi để chúng ta có phải hay không, ta nói cho các người biết, có ta ở đây, các người nghĩ cũng đừng nghĩ!"

"Người... Ta không có?"

Nghê mẹ bị tức đến run rẩy cả người, nước mắt càng là 'Phốc phốc' chảy xuống, mình cô nương bị nói thành thông đồng ngang tàn nam nhân nữ nhân điên, là cái mẫu thân đều hội không chịu được, huống chi là truyền thống quan niệm rất mạnh nghề mẹ.

"Không có, hừ hừ, còn không thừa nhận, ta cho người biết, may mắn ta tại cái này, ta nếu là không tại, người đây có phải hay không là liền phải mở rộng đại môn để ngang tàn nam nhân vào nhà à!"

Từ yển giương mình dày bờ môi không buông tha, nàng cảm thấy nàng có người Từ gia trao quyền nàng giám thị nghề người nhà quyền lợi, nàng đương nhiên muốn tận tâm tận lực, đồng thời gần nhất Từ gia tại Khai Dương có chút yếu, nàng cảm thấy làm người Từ gia, có cần phải tại nghề người nhà trước mặt trọng chấn nghề nhà uy vọng.

"Ba!"

Ngồi tại trên xe lăn nghề cha, bởi vì lo lắng muốn đi an ủi nghề mẹ, trực tiếp ngã nhào một cái bánh xe phụ trên ghế xuống đất. Hắn là thật lo lắng rồi, mình bạn già tận tâm khổ khổ chiếu cố hắn nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ không oán không hối, bây giờ thế mà thụ cái này ủy khuất, cái này khiến nghề cha có chút không tiếp thụ được.

"Ai nha, ba nàng!"

Nghê mẹ nghe được ngã sấp xuống thanh âm, nhìn lại, lập tức bị sợ nhảy lên, cuống quýt liền đi đỡ nghề cha, làm sao nàng một nữ nhân, này lúc lại bị tức run rẩy, làm thế nào cũng đỡ không dậy nổi đối phương.

Nghê cha bên người, sớm có mấy cái công nhân bốc vác muốn đi lên hỗ trợ, nhưng lại bị từ yển quát bảo ngưng lại, sau đó nàng lạnh lùng nhìn xem trên mặt đất gãy dựa lão lưng khâu, vô cùng chán ghét nói đạo: "Làm gì, lão gia hỏa nghĩ đùa nghịch nam nhân tính tình à, hừ, người đứng lên à, đừng nói người đứng không dậy nổi, người coi như đứng lên người có thể thế nào ta, chẳng lẽ người không muốn xem bệnh không muốn ăn ngon uống sướng rồi!"

"Ba nàng!"

Nghê mẹ nhìn xem xanh cả mặt nghề cha rơi lệ, muốn an ủi đối phương lại không biết đạo nói cái gì.

"Mẹ hắn, chúng ta không đi, chúng ta hồi hương hạ!" Nghê cha con mắt rung rung.

"Không được, thương thế của người!"

Nghê mẹ biết nghề cha chân gãy mỗi ngày đều đau, cái này không chỉ cần phải các loại dược vật làm dịu, càng cần hơn chuyên môn thuê bác sĩ đến xoa bóp, mà những này đều cần tiền đồng thời còn không phải số lượng nhỏ, mà một khi bọn hắn rời đi Từ gia, nghề cha liền phải làm vào vô tận trong thống khổ, nàng hoàn toàn hiểu rõ nghề cha bởi vì chộc giận từ yển mà không có dược vật mấy ngày nay. Đối phương nằm ở trên giường, cứ việc thật chặt dặt lấy nắm đấm, nhưng vẫn là đầu đầy mồ hôi nhịn không được trên giường lăn lộn thống khổ bộ dáng. Nàng không muốn để cho đối phương tại kinh lịch thống khổ như vậy.

"Ta tình nguyện chết, cũng không muốn nữ nhi của chúng ta lại thụ ủy khuất như vậy!"

Nghê cha gào thét, hắn tựa hồ chịu đủ rồi, hắn không muốn tại bởi vì vì chính mình nguyên nhân, để lão bà của mình nữ nhi thụ vũ nhục như vậy cùng ủy khuất, dù là hắn chết cũng không muốn.

"Hừ, nói thật dễ nghe, người thật dám sao?"

Từ yển cười lạnh, bởi vì nàng tại nghe nhà mấy năm này, thấy qua không ít nghe cha dạng này gào thét, nhưng cuối cùng đều bị nghe mẹ cùng nghe khiết mai khuyên can, cũng là tại đối phương lần lượt dạng này lui ra phía sau bên trong, nàng từ yển mới xác định tại nghe nhà vị trí chủ đạo, mà nàng hôm nay cũng đem lần này xem như đối phương một lần vô vị chống lại, bởi vì các nàng Từ gia nắm chặt đối phương mệnh mạch, cái kia chính là nắm giữ lấy có thể hóa giải nghe cha thống khổ bệnh tình tài lực.

Từ yển lặng lẽ cùng trào phúng để nghe cha rằng cần khanh khách vang, hấn gào thét chỉ vào từ yển, muốn nói ra quyết tuyệt lời nói; "Ta không. . . !" "Ba nàng!" Nghe mẹ một cái che miệng của hấn.

Cái này khiến nghe cha vô lực nằm rạp trên mặt đất, sau đó dùng đầu đập địa, lớn tiếng gầm thét; "Ta hận a, nếu như không phải ta tàn phế, người nhà của ta làm sao hội tụ loại người như ngươi khí, a a. . . !" "

Bị Vu Bằng đẹp đi bảo bên cạnh xe ngựa Liễu Vĩnh, nhìn xem nghe cha thể lương gào thét, cũng nhin không được nữa, đẩy ra Vu Bằng liền phải nhào tới.

"Liễu Vĩnh đừng!"

Vu Bằng kêu to, bởi vì hôm nay hấn mới phát hiện nghe khiết mai phụ thân lại là cái dạng này, cái này khiến hấn lập tức nghĩ đến nếu như Liễu Vĩnh cùng nghe khiết mai cùng một chỗ về sau nặng nề gánh vác, thế là hấn không để ý Liễu Vĩnh tức giận, tại trước tiên đem đối phương giữ chặt, nhưng này cái gái mập người thực sự quá ghê tởm, để một hạng nghe hấn lời nói Liễu Vĩnh đều tựa hồ đã mất đi lý trí.

Kỳ thật ngay từ đầu Liễu Vĩnh sở dĩ bị Vu Bằng đơn giản như vậy lôi đi, là bởi vì hấn không biết đạo lao ra mập mập nữ nhân là ai, cứ việc đối phương đối với hấn rất là hung ác, thậm chí động thủ, nhưng hấn cũng không có muốn hoàn thủ ý tứ, bởi vì sợ là nghe khiết mai cái nào đó thân thích.

Nhưng sau khi trải qua đối phương phách lối âm độc, hấn hiểu rõ đối phương lại là người Từ gia, cái này khiến Liễu Vĩnh trong nháy mắt xấu hổ, nhưng cũng có thể không chế mình hòa khí, dù sao nghe nhà để hấn có chút thất vọng, thì ra là không chỉ nghe khiết mai muốn cùng Từ Chấn vừa đi, liền ngay cả người Từ gia cũng đều đã thật sớm vào ở nghe nhà.

Nhưng về sau từ yển nói lời, để Liễu Vĩnh nghe ra, đối phương nguyên lai một mực tại dùng nghe cha tàn tật làm uy hiếp, cái này khiến Liễu Vĩnh còn như thể nào nhẫn, trực tiếp đánh ra trước, sau đó chạy vội tới từ yển sau lưng vọt lên một cái trùng điệp phi cước, đem chính hai tay vượt eo, vênh vang đắc ý đối phương, bị đá một chặt chẽ vững vàng chó gặm phân.

"A!"

"Phốc!"

Từ yển bị một cước này đá nằm rạp trên mặt đất nửa ngày không có lấy lại tinh thần, thẳng đến bờ môi tê dại, biến thành đau đớn, nàng mới "Ngao" một tiếng vọt lên, sau đó bắt đầu thống khổ kêu thảm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Khổ cực Liễu Vĩnh

"Ngươi đi, ta không cần ngươi đỡ!"

Nghe cha trực tiếp đẩy ra muốn nâng hấn Liễu Vĩnh. Cái này khiến nghe mẹ cuồng quát an ủi đạo; "Ba nàng!"

"Đừng nói nữa, ta không muốn nhìn thấy hấn, nếu như không phải hấn, hôm nay liền không biết xảy ra chuyện như vậy, ngươi đi, ngươi đi!" Nghe cha nhìn xem Liễu Vĩnh, đưa tay chỉ xa xa đạo đường, rống to.

"Ai, ngươi người này làm sao không biết tốt xấu!"

Vu Bằng khó chịu tiến lên, nên biết đạo cái kia nữ nhân béo đem bọn hấn nghe người nhà đều khi dễ thành dạng này rồi, Liễu Vĩnh bắt quá là thay bọn hấn bênh vực kẻ yếu mà thôi, kết quả lại đạt được đãi ngộ như vậy, thật sự là không hiểu thấu.

"Ta chính là không biết tốt xấu!"

Nghe cha nằm rạp trên mặt đất trợn mắt trừng trừng, hần lúc đầu liền đối Liễu Vĩnh có oán hận, bây giờ đang nghe Vu Bằng nói như vậy, càng thêm tức giận.

"Ai, người. . .!"

Vu Bằng còn muốn nói điều gì, lại bị Liễu Vĩnh ngăn cản. Lại đem Vu Bằng đẩy lên một bên cũng muốn hần đừng nói chuyện về sau, Liễu Vĩnh ngồi xổm người xuống đi nâng nghe cha; "Thúc thúc, mặc kệ người làm sao hận ta, trước cho hứa ta, đưa người nâng đỡ có được hay không!"

Gặp nghe cha không có lên tiếng, Liễu Vĩnh đưa tay kéo đối phương, ngay lúc này, nghe cha đột nhiên vươn tay cánh tay dùng lực đẩy, trực tiếp đem Liễu Vĩnh đẩy đến một cái lao đao té ngã. Một màn này liền để Vu Bằng nổi giận, chỉ gặp hần đi lên liền chỉ vào nghe cha rống đạo; "Lão gia hòa người đủ a!"

"Các người!"

"Cha!"

Ngay tại này lúc, nghe khiết mai ôm một chồng sách vở dạng vật phẩm từ trên lầu đi xuống, nhìn thấy Vu Bằng gầm thét, nàng sững sốt một chút. Sau đó nhìn thấy ngã sấp trên mặt đất phụ thân, nàng trong nháy mắt đầu óc oanh minh, sau đó bỏ qua trong tay vật phẩm, liền tức giận xông lại, một thanh liền đẩy ra Vu Bằng, cũng rống to đạo; "Vu Bằng, người làm gì?"

Rống xong sau, nghe khiết mai lập tức xoay người lại cùng mẫu thân cùng một chỗ đỡ lên phụ thân, lại đem phụ thân diu vào xe lăn về sau, nàng nhìn thấy ngồi ở một bên miệng đầy máu tươi từ yển, đồng thời trọng yếu nhất chính là, đối phương tại nộ trừng Liễu Vĩnh đường đệ.

Cứ việc nghe khiết mai hết sức không thích vị này từ yển, nhưng nàng vẫn là lập tức biết đối phương cái biểu tình này, biểu thị nàng này lúc nhận tổn thương là bởi vì Liễu Vĩnh đường đệ, liên hệ đến trước đó phụ thân nàng té ngã, cùng Vu Bằng gầm thét, nghe khiết mai trong nháy mắt liền cảm thấy mình rõ ràng chuyện đã xảy ra.

Cái kia chính là hướng mình tỏ tình không có kết quả Liễu Vĩnh đường đệ, khi nhìn đến mình một nhà muốn đi, thẹn quá thành giận ầu đã mình người một nhà.

Cái này khiến tự cho là nghĩ rõ ràng tiền căn hậu quả nghe khiết mai trong nháy mắt tức giận nhảy lên, cũng đối vừa mới đứng lên Liễu Vĩnh trên mặt chính là hung hăng một cào; "Người cảm thấy nhà chúng ta chỉ một mình ta nữ hài, dễ khi dễ có đúng không?"

Nhìn nghe khiết mai thế mà vọt lên đã thương người, Vu Bằng bản năng liền muốn đưa tay thay Liễu Vĩnh ngăn cản, nhưng sau đó hần liền cảm thấy mình thân thể bị từ một bên dùng lực đẩy ra, không cần nhìn hần cũng biết là ai đẩy cho hần, bởi vì hần một bên chỉ có hần.

Kết quả này nhường cho bằng buồn bực ở trong lòng cuồng hồng; "Ta dựa vào, Liễu Vĩnh người thật sự là có khác phái không nhân tính, bạn thân là vì người tốt có được hay không!" Nhưng hần té ngã sau nhìn thấy nghe khiết mai từ trên mặt mình đảo qua chân, mới biết đạo là Liễu Vĩnh cứu được hần một cái, không phải dựa theo nghe khiết mai đi đứng quy tích, tuyệt đối để hần về sau không dùng lại làm nam nhân.

"Nữ nhân này thật hung ác!"

Vu Bằng trong nháy mắt hạ thế lạnh buốt, cùng lúc nội tâm quyết định nhất định không thể để cho đối phương cùng Liễu Vĩnh cùng một chỗ, không phải hảo hữu của mình tương lai cũng quá bi thảm rồi, hơi một tí một cái đoạn tử tuyệt tôn chân, ngấm lại cũng làm người ta sợ hãi.

Dùng lực đẩy ra Vu Bằng Liễu Vĩnh không có tránh đi nghe khiết mai, đương nhiên hần cũng không có muốn tránh đi, tại trên đùi hung hăng chịu đối phương một cước phi cước về sau, Liễu Vĩnh trên mặt lại bị nghe khiết mai hung hăng cào Ngũ Đạo dấu tay.

Nhưng hiển nhiên nghe khiết mai càng chưa hết giận, lại dùng đôi bàn tay trắng như phấn hung hăng tại Liễu Vĩnh ngực đập mười mấy dưới, lại đem Liễu Vĩnh đều nện nhẹ rống trợn mắt về sau, nàng mới lui ra phía sau một bước, sau đó chỉ vào Liễu Vĩnh, nhìn hằm hằm đạo; "Người vì cái gì làm như vậy?"

Nhưng này lúc Liễu Vĩnh tựa hồ không quan tâm, cái này khiến nghe khiết mai càng thêm xấu hổ, bởi vì nàng cảm thấy đối phương này lúc tựa hồ là đối nàng rất khinh thường, nghĩ đến mình một cái nữ hài, liền ngay cả người nhà nhận khi dễ cũng chỉ có thể là cào người ta một cái, nghe khiết mai chỉ ủy khuất nước mắt chảy xuống, cũng lớn tiếng chất vấn đạo; "Người làm như vậy, Liễu Vĩnh biết không, a, a!"

"Hần không phải Liễu Vĩnh sao?" Nghe mẹ cùng nghe cha nghe được nghe khiết mai chất vấn tương hồ đối mặt nghi hoặc.

"Mười sáu tuổi lễ tình nhân, người để cho ta đưa người một bản màu hồng laptop. Cái kia là dùng ta tất cả tiền tiêu vật mua, lúc đó là hai mươi sáu khối năm. Sau đó người tại thu đến laptop về sau nói cho ta biết, người phải nhớ ghi chép chúng ta từng li từng tí. Ta nhớ được người tại tờ thứ nhất bên trên người viết, một hai năm, tình duyên nhiều mây. Lúc đó ta còn hỏi người, cái này tình duyên nhiều mây người là thế nào biết đến? Người làm lúc liền nín lấy lỗ tai của ta nói cho ta biết, 'Nhìn nhìn dự báo thời tiết chẳng phải sẽ biết sao, dần', tại về sau, người viết hôm nay là lễ tình nhân, ta để chết chán ghét gia hỏa, mua cho ta một bản rất đắt laptop, nhìn đối phương đau lòng lại không dám cự tuyệt bộ dáng, nội tâm hết sức thoải mái, ta có phải hay không có chút biến thái, bất quá vào thời khắc ấy, ta biết ta thật không thể rồi bỏ chết chán ghét rồi, bởi vì hần hội vì ta nỗ lực tất cả. . ."

"Ai nói cho người?"

Nghe khiết mai nhú mày, nàng không nghĩ tới Liễu Vĩnh ngay cả cái này đều nói cho đối phương biết. Nhưng Liễu Vĩnh trả lời để nàng kinh ngạc, bởi vì Liễu Vĩnh chỉ về phía nàng sau lưng ngã xuống đất một bản phần da trâu trang bìa laptop nói đạo; "Ta lúc đầu quên rồi, là cái này vở để cho ta nhớ tới,

tựa hồ tờ thứ nhất còn có Liễu Vĩnh vĩnh viễn yêu nghề khiết mai kí tên, cùng ta đề xuống thủ ấn!"

"Thủ ấn là dùng cái gì đề xuống?" Nghê khiết mai không tự chủ được hỏi đạo.

"Là ngươi dùng xanh bút bi tại ta trên ngón tay cái không ngừng họa, thẳng đến ngón tay của ta chính diện bị ngươi vẽ thành một đoàn màu lam, mới khiến cho đề xuống!" Liễu Vĩnh căn bản không cần nghĩ, liền vẽ đạo.

"Cái kia laptop bên trên thứ mười tám trang viết là cái gì?" Nghê khiết mai hỏi.

"Cái gì cũng không có viết, bởi vì phía trước một ngày, ngươi viết là, một môi quá, về sau không viết rồi!"

"Ngươi thật là Liễu Vĩnh?" Nghê khiết mai trong nháy mắt nâng lên thanh âm

"Thật là!" Liễu Vĩnh xác định, cùng lúc kinh hi đối phương rốt cục nhận ra hắn.

"Ba!"

"A!"

Liễu Vĩnh bụng bít lấy bị đá bên trong hạ thể, trong nháy mắt ngã trên mặt đất.

Này lúc nghe khiết mai một mặt tức giận; "Nếu như ngươi là Liễu Vĩnh đừng để, khi dễ phụ thân ta cùng Từ đại tỷ còn dễ nói, nhưng ngươi lại là Liễu Vĩnh, làm xuất loại sự tình này, đơn giản không thể tha thứ!"

"A nha, ông trời của ta!" Vu Bằng trong nháy mắt vọt tới Liễu Vĩnh bên người, nhìn Liễu Vĩnh bị đá được sủng ái gò má đỏ bừng nói không ra lời, tức giận rống to; "Ngươi nữ nhân này, tình huống như thế nào đều không biết, ngươi liền loạn ra tay độc ác, ngươi quá phận rồi!"

"Ta quá phận, hắn đem ta Từ tỷ đánh miệng đầy máu tươi, đem phụ thân ta đẩy ngã, chẳng lẽ hắn không nên bị đá!" Nghê khiết mai cũng cuồng hồng, nàng kỳ thật mười phần thất vọng, chuyện ngày hôm nay, để hắn đối Liễu Vĩnh triệt để tuyệt vọng.

"Là ngươi cái kia cái gọi là Từ tỷ khi dễ cha mẹ ngươi, Liễu Vĩnh mới đánh nàng có được hay không!" Vu Bằng quả là nhanh bị tức nổi máu, một bên móc điện thoại đánh 120, vừa hướng nghề khiết mai rống to.

"Cái gì?" Nghê khiết mai không tin; "Vậy ngươi vì cái gì đối phụ thân ta rống to?"

"Là phụ thân ngươi không biết nguyên nhân gì, muốn đem diu hắn Liễu Vĩnh đẩy ngã, ta mới rống hắn có được hay không!" Vu Bằng sau khi nói xong, liền đối 120 rống to; "Bác sĩ mau tới, nơi này là chúng Hâm Mikage, có người thụ thương rồi!"

Nghê khiết mai quay đầu nhìn cha mẹ của mình, gặp phụ thân hơi ngượng ngùng cúi đầu xuống, mẫu thân càng là nhẹ gật đầu, lập tức đối với bằng kêu sợ hãi đạo; "Nhanh, còn chờ cái gì 120, lưng Liễu Vĩnh đi bệnh viện!"

Sở dĩ vội vã như vậy, là bởi vì chỉ có nghề khiết mai biết chính nàng hạ chân có bao nhiêu hung ác.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Nhìn thấu đừng nói để lộ

Hết sức kỳ hoa, cuối cùng Liễu Vĩnh không chỉ dùng của mình thực tình, cũng không phải dùng cái gọi là đóng gói, mà là dùng thụ thương, lưu lại rồi sắp rời đi nghề khiết mai, đương nhiên, cũng vền vẹn lưu lại đối phương mấy cái tiếng đồng hồ mà thôi.

Đồng thời lần này Liễu Vĩnh thụ thương là tương đối nghiêm trọng, thị bệnh viện ngoại khoa chủ nhiệm đang tra nhìn Liễu Vĩnh thương thế về sau nói đạo; "Nếu như không phải người bị thương đùi bản năng ngăn cản lại một chút lực đạo, người bị thương có khả năng hội rơi cái gà bay trứng vỡ kết quả, hiện tại cũng không lo ngại, chỉ cần tĩnh dưỡng!"

Vị chủ nhiệm này, để nghề khiết mai nhẹ nhàng thở ra cùng lúc, đổ mặt thành anh đào, dù sao gà bay trứng vỡ đại biểu ý tứ nàng vẫn là hiểu được.

Bất quá, để nàng hết sức xấu hổ kiêm cảm động là, Liễu Vĩnh tại hôn mê trước một khắc thể mà còn không có có quên phân phó Vu Bằng, đừng cho

hắn nói cho hắn biết người nhà hắn thụ thương sự tình.

Liễu Vĩnh lúc đó làm như vậy, ngoại trừ là sợ cha mẹ mình nhìn thấy hắn thụ thương đáng về lo lắng thương tâm bên ngoài, còn sợ cha mẹ mình đổi nghề khiết mai có thành kiến. Dù sao hắn là muốn cưới đối phương, không thể bởi vậy làm cho đối phương tại tương lai thụ bạch nhãn.

Nghề khiết mai là rất thông minh, Liễu Vĩnh đối với bằng lúc nói lời này, nàng lập tức liền hiểu rõ rồi đối phương ý tứ.

Cái này khiến nghề khiết mai lập tức biết đối phương là cỡ nào quan tâm nàng, cái này khiến nàng đã cảm động cùng lúc lại phân bên ngoài sám thẹn, bởi vì nàng đã hứa hẹn qua Từ Chấn cương, đã không thể cùng Liễu Vĩnh ở cùng một chỗ, huống chi Từ Chấn vừa vẫn là cha mình ân nhân cứu mạng, đây càng là nàng cần dựa vào chính mình đi trả lại ân tình, cho nên nàng chỉ có thể đối hôn mê Liễu Vĩnh thâm tình nói; "Xin lỗi Liễu Vĩnh, ta thật không muốn thương tổn người, không muốn!"

Nghề khiết mai, để đứng ở một bên cảm một điều thuốc nghe, cũng không dám rút Vu Bằng nói đạo; "Xin lỗi coi như xong, người phải chịu trách nhiệm!"

Vu Bằng vốn là không muốn để cho vĩnh cùng nghề khiết mai lại cùng một chỗ, nhưng ở chuyển biến tốt bạn sau khi bị thương y nguyên trước tiên nghĩ đến nghề khiết mai, hắn chỉ có thể nhẫn xuống trong lòng khó chịu, muốn đem nghề khiết mai lưu tại Liễu Vĩnh bên người.

"Hắn tiền chữa trị ta hội phụ trách, ta. . . !" Nghề khiết mai giọng điệu cứng rắn nói đến đây, Vu Bằng liền đánh gãy rồi đối phương, sau đó lớn tiếng nói đạo; "Người biết ta nói không phải ý tứ này!"

Nguyên bản Vu Bằng cho là mình đang nhắc nhở nghề khiết mai về sau, đối phương hội giật mình, sau đó ngượng ngùng. Dạng này, hắn cũng coi là biết mình hảo huynh đệ một cước này không có khổ sở uống phí, nhưng hắn thất vọng rồi, hắn nhìn thấy chính là nghề khiết mai có chút thờ dãi, cái biểu tình này đại biểu ý tứ Vu Bằng hiểu, cái này khiến hắn không đề ý vừa rồi bác sĩ, y tá cảnh cáo lớn tiếng chất vấn đạo; "Nghề khiết mai, người quá nhân tâm đi, người biết Liễu Vĩnh hơn quan tâm người sao?"

"Chuyện gì xảy ra?"

"Không biết đạo?"

Vu Bằng, để lân cận giường bệnh nhân cùng người nhà đuổi ra kinh ngạc đầu. Đi ngang qua y tá càng lớn tiếng quát lớn đạo; "Không cho phép ồn ào!"

Đối với cái này, Vu Bằng không thêm đề ý chút nào, hắn chỉ là lạnh lùng bách nhìn nghề khiết mai, muốn nhìn một chút đối phương đến cùng là cái gì nữ nhân?

Ở chỗ bằng bách xem ánh mắt dưới, nghề khiết mai cúi đầu, sau đó thống khổ chảy ra nước mắt; "Ta. . . Ta. . . !" Nghề khiết mai từ vừa mới bắt đầu liền biết Vu Bằng nói là có ý gì, nhưng nàng không có cách nào cho ra một cái đối Liễu Vĩnh hứa hẹn, bởi vì nàng đã không có lựa chọn, cho nên nàng vừa rồi chỉ có thể giả ngu!

Nàng cũng nghĩ qua cùng Vu Bằng giải thích một chút mình không thể cùng Liễu Vĩnh cùng một chỗ nguyên nhân, cái kia chính là nàng muốn thay gia đình báo ân, đi còn nghề nhà thiếu Từ gia nợ, như thế đối phương liền không biết dùng khinh bỉ con mắt nhìn nàng rồi.

Nhưng nàng biết nếu như nàng nói như vậy, hội dễ thanh tỉnh về sau Liễu Vĩnh càng thêm không cam lòng, như thế cuối cùng hội hại Liễu Vĩnh, thế là nàng cuối cùng ngoan trứ tâm ruột đối với bằng nói đạo; "Chúng ta đã không thể nào, ta muốn Liễu Vĩnh không cho được!"

"Lăn!"

Vu Bằng hít vào một hơi, sau đó nhìn tuyệt tình nghề khiết mai nói đạo; "Vừa tuyệt tình như vậy, người khóc cái gì, làm bộ ủy khuất sao? Không cho được, không cho được người cái gì, tiền sao, xe sao? Ta cho người biết, Liễu Vĩnh bằng bản lãnh của mình, hiện tại đã có gần ngàn vạn gia sản, trông thấy hôm nay chiếc kia BMW sao, hắn vừa mua tới gặp người, hắn nói muốn muốn cho người một cái không thể so với người bây giờ sinh hoạt kém sinh hoạt, nhưng người đây, thể lực, vô sỉ, loại người như người không xứng hắn ưa thích, đi theo người quan nhị đại cú đi, cuối cùng cũng có một ngày người hội vì lựa chọn của người trả giá thật lớn!"

Nói những lời này thời điểm, Vu Bằng tràn ngập đối nghề khiết mai xem thường, cùng đối Liễu Vĩnh tự tin, bởi vì đã từng trong lòng hắn cao không thể chạm Từ gia đều đã bị Liễu Vĩnh đánh rớt bụi bặm, lưu lại một cái Từ Chấn cương, hắn không biết đạo đối phương còn có cái gì có thể lấy cùng Liễu Vĩnh so.

Mà Vu Bằng tin tưởng vững chắc bây giờ nghề khiết mai đến cỡ nào quyết tuyệt lựa chọn Từ Chấn cương, tương lai liền sẽ có a hơn thống khổ nhắm nháp tự mình lựa chọn quả đắng, đến cái kia lúc Liễu Vĩnh có lẽ đã trở thành nàng cao không thể chạm, cũng vì về sau hối hận cả đời người.

Vu Bằng, mỗi một câu đều còn như dao cắt đứt nghề khiết mai tâm, nàng tựa hồ cũng có ảo giác mình một mực tìm lấy cơ cũng là bởi vì những vật này, nhưng nàng biết một chút, cái kia chính là Liễu Vĩnh bây giờ đã có sự nghiệp của mình, không còn là cái kia để tâm vào chuyện vụn vặt, cần nàng an ủi phần thể nam, cái này khiến nàng vì đó kiêu ngạo, bởi vì nàng nghề khiết mai lúc đầu không nhìn làm người, cùng lúc cuối cùng một tia đối với đối phương lo lắng cũng buông xuống, sau đó quyết nhiên quyết định, tại trong lòng đối phương lưu lại một cái vô sỉ hình tượng, có lẽ là tốt nhất, làm cho đối phương tiến vào thuộc về chính hắn, cuộc sống mới phương thức!

"Chỉ là cái kia hạnh phúc nữ nhân hội là ai?" Nghề khiết mai cảm thấy rất là hâm mộ nàng.

Nghĩ đến chỗ này, nghề khiết mai đuổi ra bị mình nắm trắng bệch ngón tay, xóa đi khóe mắt nước mắt, cười nhìn xem Vu Bằng nói đạo; "Người người

này biết vì cái gì đến bây giờ không đối tượng, cũng không ai thích không?"

"Nhìn thấu đừng nói để lộ sao?" Vu Bằng cười lạnh.

Đối với cái này, nghề khiết mai ưu nhã quay người, sau đó lưu cho Vu Bằng một cái nhìn như tuyết tình bóng lưng, sau đó nói đạo; "Tiền chữa trị ta hội gọi cho người, nếu như muốn bồi thường cũng có thể giảng!"

"Phi!"

Vu Bằng chán ghét, đối nghề khiết mai bóng lưng hết sức nhỏ một ngụm, sau đó không nhìn lại đối phương một chút.

Vu Bằng phi âm thanh, để nghề khiết mai thân thể hơi chấn động, nhưng sau đó nàng liền nhanh chân rời đi, cũng ngữ khí bình hòa nói đạo; "Không muốn, rất tốt, tốt đi!" Nhưng Vu Bằng không có trông thấy nàng đưa lưng về phía trên mặt của hắn trần ngập thống khổ, cũng như đoạn mất mạng giọt mưa đồng dạng, không ngừng rơi xuống nước mắt.

Khống chế thân thể run rẩy, nghề khiết mai đi ra phòng bệnh, xuyên qua hành lang, sau đó khi tiến vào chỗ ngoặt một khác, xụi lơ trên mặt đất, sau đó vuốt mặt khóc rống, nàng biết nàng kiếp này rốt cục đã mất đi nàng yêu nhất người.

Chùng Hâm Mikage, tới đón nghề khiết mai Từ Chấn vừa kinh ngạc nghe từ yến tự thuật. Đương nhiên tại một ít chuyện bên trên, từ yến rất là tăng thêm rồi một vài thứ, tỷ như cũng không có nói bao nhiêu lời Liễu Vĩnh, bị tự thuật thành ngang ngược càn rỡ hoàn khổ hình tượng, cái gì đi vào về sau, ngăn cản đi chuyển, miệng ra lời xấu xa, cũng đối nghề cha nghề mẹ chỉ trở chờ đều bị từ yến tự thuật sinh động.

Đương nhiên, nói những lời này thời điểm, từ yến là công nghệ cha nghề mẹ, về phần Từ Chấn vừa hội không biết hỏi thăm nghề cha nghề mẹ nàng cũng không lo lắng, bởi vì một câu nói của nàng liền để Từ Chấn vừa ánh mắt trở nên băng lãnh.

Từ yến nói; "Nghề cha nghề mẹ tựa hồ đối với Liễu Vĩnh rất là để ý bộ dáng!"

"Nghề cha nghề mẹ bây giờ thế mà còn rất là tại ý Liễu Vĩnh, muốn làm gì, ăn Từ gia, uống vào Từ gia, chẳng lẽ còn có ý khác, có phải hay không nhìn Từ gia không được!" Từ Chấn vừa cười lạnh, sau đó vỗ vỗ từ yến thân mật đạo; "Chế tạo rất tốt không tệ!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Nội tình

Từ yến, để Từ Chấn mới vừa ở đáy lòng đối nghề cha nghề mẹ cực độ bất mãn, nhưng hắn lại không có nói cái gì, bởi vì hắn biết qua hôm nay hết thầy đều hội theo bọn hắn rời đi mà hết thầy đều kết thúc, cái gì Liễu Vĩnh cái gì Khai Dương, đều đem bị quên.

Mà đến lúc đó tại tỉnh thành, hắn cảm xuống nghề khiết mai về sau, còn không phải là muốn đối nghề nhà hai cái lão gia hóa thái độ gì, chính là cái gì thái độ, nghĩ đến chỗ này, hắn mỉm cười nhìn một chút từ yến, sau đó như thường ngày, đưa tay từ trong xách tay rút ra năm ngàn khối tiền thường cho rồi đối phương.

Mà từ yến cũng lập tức như thường ngày hai mắt đặt vào tham lam ánh sáng, hoan thiên hi địa từ Từ Chấn vừa trong tay đón lấy số tiền này, cũng ngay trước Từ Chấn vừa trước mặt, dùng ngón tay cái của mình gõ gõ miệng nơi còn mang theo huyết thủy nước miếng, sau đó bắt đầu từng trương ít tiền.

Nhìn từ yến tham tiền bộ dáng, Từ Chấn vừa trong ánh mắt hiện lên vẻ khinh bỉ, sau đó mở miệng đạo; "Từ yến, lần này đi tỉnh thành có chút vội vàng, người cũng không cần đi theo, chờ chúng ta ổn định lại về sau, ta tại điện thoại cho người được không!"

"Cái gì?"

Đang đếm lấy tiền từ yến một cái ngây dại, đây là không cần nàng sao, nàng vì Từ gia làm trâu làm ngựa, càn là vất vả tại nghề nhà làm bảo mẫu nhiều năm như vậy, chẳng lẽ cuối cùng lấy được là kết quả này, từ yến không cam tâm.

Chỉ gặp nàng một thanh thăm dò lên tiền trong tay, đi lên liền giữ chặt Từ Chấn vừa góc áo, cầu khẩn đạo; "Cháu trai, người không thể vứt xuống người cô a, lúc đầu từ Chân ca có thể nói qua, ta là người của Từ gia, chỉ cần Từ gia tại một ngày, liền không biết quên ta!"

Đối mặt cầu khẩn từ yến, Từ Chấn vừa trong mắt lóe ra chán ghét, hung hăng túm ra bị từ yến giữ chặt góc áo, cười lạnh đạo; "Từ yến, người hiểu lầm rồi, chúng ta chỉ là hiện tại không có cách nào dẫn người đi mà thôi!" Thậm chí vì để cho đối phương biết khó mà lui, Từ Chấn vừa còn tìm rồi một cái

hoang đường lý do nói đạo; "Xe không ngồi được!"

Từ Chấn vừa, từ yển đương nhiên không tin, chỉ gấp nằng chỉ vào Từ Chấn vừa màu đen AudiA 8 kêu to; "Làm sao hội không ngồi được đâu, người Audi tay lái phụ có thể ngồi ghế khiết mai, ta cùng nằng cha mẹ ở phía sau chen chen là được rồi, có thể mang xuống!"

"Ta nói mang không hạ chính là mang không hạ!"

Từ Chấn vừa không nghĩ tới đối phương như vậy không buông tha, lập tức cũng lùi tại cùng đối phương ngôn ngữ, trực tiếp quay người muốn lên lầu, trên lầu còn có ghế khiết mai người nhà cần hân an ủi, mặc dù hân không nghĩ, nhưng vì sự tình thuận lợi, hân không thể không ngăn chặn nội tâm không muốn.

Nhưng cước bộ của hân cũng không có di động bao xa, liền bị đi mau mấy bước đuổi kịp hân từ yển đưa tay ngăn lại, chỉ gấp từ yển này lúc thụ thương trên mặt một mặt phần nộ, cũng kêu to đạo; "Từ Chấn cương, người có ý tứ gì, người có phải hay không nghĩ bỏ xuống ta?"

Từ Chấn vừa đối mặt với đối phương đưa qua tới cánh tay, khinh khinh lui hai bước, sau đó đưa tay gõ gõ mới vừa rồi bị từ yển đụng vào qua góc áo, hững hờ nói đạo; "Nếu như người dạng này nghĩ, vậy coi như là, chính là!"

"Người!"

Từ Chấn vừa chán ghét đạn xám đáng vẽ, để từ yển cảm nhận được thật sâu nhục nhã, mà đối phương, càng làm cho nằng biết đã không có một tia đi theo hi vọng, nằng không nghĩ tới đối phương tuyệt tình như vậy, uống nằng mới vừa rồi còn vì giữ gìn nữ nhân của hân phòng ngừa người khác nhưng chàm mà thụ thương, cái này khiến nằng rất là oán độc, nhưng ở nằng còn không có có nghĩ kỹ nói cái gì thời điểm, Từ Chấn vừa nhưng lại nói chuyện, chỉ gấp hân ánh mắt lạnh lẽo nói đạo; "Từ yển, ngày xưa người từ phụ thân ta cho nghề nhà tiên nơi chạp không ít đi, nghe nói tại nhị hoàn đều mua lấy phòng ốc, ta nghĩ những thứ này được rồi làm người bồi thường a!"

Từ Chấn vừa mới thẳng không thích từ yển, ngoại trừ đối phương đáng đáp thật sự là quá khó nhìn bên ngoài, cũng bởi vì đối phương giống như lão quân gia đồng dạng mọi chuyện hướng phụ thân của mình hồi báo bộ dáng, để hân chán ghét.

Cũng chính bởi vì đối phương cái này đặc chất, để hân mới hội bị phụ thân của hân từ thật, giống như mọi chuyện thấy rõ kiểu gỗ, cái này khiến hân thân là một cái trường thành tự tôn nhận lấy không ít tổn thương, cho nên hân một mực đối từ yển ghi hận tại tâm. Ngày hôm nay hân rốt cục trở thành Từ gia nhất gia chi chủ, cứ việc vị nhất gia chi chủ này, có chút nghèo túng, nhưng lấy đi một cái thấy ngứa mắt người, hân vẫn cảm thấy có thể!

Ngay tại Từ Chấn vừa mới vì đây chỉ là hân tiện tay giải quyết một cái việc nhỏ thời điểm, từ yển thế mà thu hồi ngăn cản Từ Chấn vừa cánh tay, sau đó cười lạnh nhìn xem Từ Chấn vừa mở miệng đạo; "Tiểu Cương chết!"

Từ yển mới mở miệng, liền để Từ Chấn vừa buồn bực kém chút thổ huyết, bởi vì đối phương đối với hân xưng hô cùng lời nói, để hân nhớ tới Thanh cung kịch tập bên trong lão ma ma gọi tiểu thái giám trắng cảnh, nhưng hân không có tới kịp xấu hổ, liền nghe đến rồi tiếp xuống để hân trợn mắt hốc mồm lời nói.

Chỉ gấp từ yển tại khinh miệt kêu một tiếng Tiểu Cương chết về sau, nói tiếp đi đạo; "Người cho rằng ta vì cái gì hội tại nghề nhà, người thật tưởng rằng lão từ người từ thật tên vương bát đần kia học thân tình sao, không!"

Từ thật nói đến 'Không' thời điểm thanh âm cao, sau đó trưởng đo lên tiếp lấy đạo; "Là các người Từ gia thiếu nhà chúng ta, nam nhân của ta vì giúp phụ thân của người hủy đi lúc đầu hân phạm tội chứng cứ, lái xe đụng hư rồi trọng yếu nhất chứng nhân, cũng tại về sau xảy ra tai nạn xe cộ bỏ mình, các người Từ gia không nuôi ta cả một đời, ai nuôi!"

Từ yển lời nói để Từ Chấn vừa chán kinh, nhưng sau đó hân tỉnh táo rồi một cái nổi lòng mở miệng cười lạnh đạo; "Người nói đùa cái gì, phụ thân của ta là cái gì người, làm sao sẽ làm loại sự tình này, người có chứng cứ sao?"

Từ Chấn vừa, để từ yển trong nháy mắt yên lặng, bởi vì nằng không có chứng cứ, mà sở dĩ nằng biết, là bởi vì đây đều là hân nam nhân khi còn sống nói với nằng, lúc đầu nằng cho là mình nói ra những này, đối phương liền hội e ngại lùi lại, nhưng không nghĩ tới đối phương lại để cho chứng cứ, cái này khiến nằng đi nơi nào tìm.

Nhìn đối phương biểu lộ, Từ Chấn vừa nội tâm vui mừng, biết đối phương cứ việc nói có lẽ là tình hình thực tế, nhưng tựa hồ không có chứng cứ, "Không có chứng cứ liền tốt, không có chứng cứ liền có thể điên đảo", Từ Chấn vừa lập tức trấn định, sau đó đưa đầu nhỏ âm thanh uy hiếp đạo; "Từ yển, Từ cô cô, làm phiền người về sau không có chứng cứ không nên nói lung tung, cứ việc chúng ta Từ gia không còn là trước đó Từ gia rồi, nhưng cũng không phải ai cũng có thể bêu xấu, nếu là ở không biết tốt xấu, ngày nào hảo hảo đi trên đường xuất chút chuyện, liền không tốt lắm!"

"Người!"

Từ Chấn vừa, đem từ yển bị hủ hồn phi phách tán, đương nhiên trọng yếu nhất chính là từ yển biết Từ gia hung ác, dù sao ngày xưa nhà mình cái kia ma quỷ chính là cho Từ gia làm việc, cái này khiến nằng nhớ tới ngày xưa mình ma quỷ nói, mất mặt gì đến sông hồ thành, hoặc là đâm chết người thảm trạng, thế là trong nháy mắt đem mình dọa đến sắc mặt trắng bệch, sợ Từ Chấn vừa cũng dạng này đối nằng.

Gặp từ yển bị mình đâm ba câu hủ sợ, Từ Chấn vừa trong lòng cười lạnh; "Không có thấy qua việc đòi đồ vật, muốn lộng chết người, nào có dễ dàng như vậy!" Bất quá mặt ngoài lại thanh sắc câu lệ nói đạo; "Hi vọng người không nên nói lung tung, không phải bị ta đã biết, hắc hắc!" Nói đến đây, Từ Chấn vừa cười nhìn xem từ yển, cũng chừng như đao hình, tìm kiếm cổ của mình, làm xuất dùng đao giết người trạng.

Cái này khiến từ yến cảm thấy cổ một phiên lạnh buốt, thế là nàng lập tức bung bít lấy cổ của mình sợ hãi về đạo; "Đừng. . . Đừng giết ta, Từ công tử, ta tuyệt không nói nghề khiết mai có phụ thân là bị Từ gia tìm người đùng. "

"Cái gì?"

"Cái gì?"

Từ Chấn vừa giật mình.

Mà một phương hướng khác, cảm tiền xuống lầu chuẩn bị cho Liễu Vinh đưa đi nghe mẹ đồng dạng nghe được rồi từ yến, kinh ngạc phát ra một tiếng kinh hô.

Nghe mẹ kinh hô, đề Từ Chấn vừa trong nháy mắt ý thức được hồng, nhưng đầu óc của hắn chuyển thật nhanh, một nháy mắt liền rống to đạo; "Từ yến, người nói bậy, không nghĩ tới người như vậy âm hiểm, thế mà dạng này châm ngòi ta cùng khiết mai quan hệ!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Chế giễu

"A di, ta biết nàng ngày xưa đối với các người làm khó dễ, muốn thừa này cơ hội khai trừ nàng, không nghĩ tới nàng thế mà như thế âm hiểm!" Từ Chấn vừa xông về phía trước một bước đỡ lấy kếm chút kinh hãi té ngã nghe mẹ, cũng vượt lên trước một bước đối từ yến tiến hành nói xấu.

"Người?"

Từ yến nghe nói như thế kếm chút bị tức ngất đi, muốn kiên trì mình vừa rồi thuyết pháp, nhưng lại tại cảm nhận được Từ Chấn vừa nhìn đến lạnh lùng ánh mắt chỉ lui bước. Cùng lúc vì đề cho Từ Chấn vừa không đến mức giận lây sang nàng, nghĩ nghĩ, cuối cùng mở miệng giúp đối phương đối nghề mẹ giải thích đạo; "Đại tỷ, ta mới vừa rồi là nói bậy, người đừng tin!"

"Mẹ nó!"

Từ Chấn vừa nghe nói như thế, kếm chút đối từ Yến đại mắng, tâm đạo, người bây giờ chẳng lẽ không thể biểu hiện kiên trì một chút sao, người bây giờ nói như vậy, không phải có giấu đầu lòi đuôi ý tứ sao, cái này hội đề nghề mẹ nghĩ như thế nào.

Nhưng Từ Chấn vừa biết này lúc không phải hắn phát câu thời điểm, hắn tuyệt không thể loạn, không thể để cho nghề mẹ nhìn ra sơ hở, nếu không hắn dụ dỗ nghề khiết mai kế hoạch đem thất bại trong gang tấc, cái này với hắn mà nói là gánh nặng không thể chịu đựng nổi, thế là đầu óc của hắn lập tức nhanh chóng chuyển động, sau đó tiếp tục dựa theo y nguyên bị từ yến oan uổng bộ dáng, khó thở chỉ vào từ yến găm thét đạo; "Người. . . Người quá hèn hạ, người thế mà có ý dạng này đề a di hoài nghi ta!"

Từ Chấn vừa biểu hiện một bộ bị tức không nhẹ đáng về, đề nghề mẹ nhìn về phía hắn hoài nghi ánh mắt biến mất, cùng lúc đối từ yến lộ ra thật sâu cảnh giác.

Kỳ thật, coi như Từ Chấn vừa không làm bộ bị tức run rẩy, nghề mẹ tỉnh táo lại cũng không biết tin tưởng đối phương hội làm như vậy, cái này không chỉ có là bởi vì Từ Chấn vừa ngày xưa đối bọn hắn nhà chiếu cố có thừa, càng bởi vì từ yến thật sự là quá không làm người khác ưa thích rồi, nàng ngày xưa tại nghề nhà biểu hiện chính là một bộ chanh chua, miệng đầy hoang ngôn đáng về, này lúc nghề mẹ đương nhiên không biết tin tưởng đối phương.

"Từ yến, người tại nhà chúng ta chúng ta xưa nay không từng đem người trở thành bảo mẫu nhìn, bây giờ đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay người đây là làm gì!" Nghề mẹ tại tỉnh táo về sau, căn cứ trợ giúp tương lai mình con rể tâm lý, hướng từ yến mở miệng.

Đối với cái này, từ yến trong lòng cười lạnh; "Kẻ hồ đồ, người căn bản cũng không dám tin tưởng người tàn phế nam nhân, là người con rể tốt phụ thân tìm người đùng đi, bây giờ thế mà còn đem nữ nhi gả cho đối phương, người thật là sống đến bị kịch!"

Bất quá mặt ngoài, từ yến lại cười gât đầu; "Tốt tốt đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay, đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay!" Nói những lời này thời điểm từ yến mắt thấy hướng Từ Chấn cương, ý là hỏi đối phương, nàng nói như vậy, được không?

Nhưng Từ Chấn vừa lúc này lại bị đối phương tức điên rồi cái mũi, cảm thấy đối phương thật sự là ngu xuẩn đến nhà, hắn thật không rõ mình cái kia cơ trí phụ thân vì cái gì hội lựa chọn đề nàng canh giữ ở nghề người nhà bên người.

Đương nhiên Từ Chấn vừa không biết biết, từ thật sự là nhìn trúng từ yến ngu xuẩn, biết đối phương không biết cùng nghề người nhà thực tình ở chung, cho nên mới lợi dùng đối phương.

Còn tốt giản dị nghề mẹ không có hoài nghi, cái này khiến một mực vụng trộm quan sát đến nghề mẹ biểu lộ Từ Chấn vừa ngẫm thờ phào, sau đó chỉ vào từ yến quát lớn đạo; "Đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay, còn không mau đi!"

Đang nhìn đưa từ yến rời đi về sau, nhẹ nhàng thờ ra Từ Chấn vừa tranh thủ thời gian chuyển hướng đề tài mới vừa rồi hỏi đạo; "A di, người không phải trên lầu chăm sóc thúc thúc sao, làm sao xuống?"

"Ta đi bệnh viện cho khiết mai đưa tiền!" Nghề mẹ sờ lên hơi khô xẹp túi về đạo.

"Đưa tiền, khiết mai thế nào?"

Từ Chấn vừa rất gấp gáp, vừa rời từ yến vì đột xuất mình, cũng không có nói đến nghề khiết mai cùng Liễu Vĩnh xung đột cái kia một đoạn, cho nên dẫn đến Từ Chấn vừa không biết.

Từ Chấn vừa, để nghề mẹ ánh mắt phức tạp, sau đó nàng cười khổ mà nói đạo; "Vừa rồi khiết mai cùng Liễu Vĩnh lên xung đột, kết quả là. . . Liên một cước đá vào Liễu Vĩnh phía dưới!"

Nói đến đây chút thời gian, nghề mẹ hơi thật không tiện dù sao trước mặt là cùng nữ nhi của mình cùng tuổi nam nhân.

"Cái gì, Liễu Vĩnh chẳng lẽ đối nghề khiết mai đùa nghịch lưu manh, khiết mai không có. . . Không có ăn thiệt thòi a?"

Này lúc nghề khiết mai có hay không có ăn thiệt thòi là Từ Chấn vừa vấn đề quan tâm nhất, nên biết đạo hần bây giờ cũng chỉ là cùng nghề khiết mai cực hạn tại Lạp Lạp Thủ phạm vì, đương nhiên hạ được đêm đó không tính, mà Liễu Vĩnh quá vô sỉ, không cạnh tranh được mình thế mà đối nghề khiết mai đùa nghịch lưu manh, cái này khiến Từ Chấn vừa phần nộ. Cái này cũng khó trách Từ Chấn vừa lo lắng, tại hần ác tha tâm tư nơi, chỉ có đối nữ hài đùa nghịch lưu manh, đối phương mới hội dùng vậy háng chân.

"Không có, không có, là nghề khiết mai động đắc thù!"

Nghề mẹ cuống quýt mở miệng, coi là Từ Chấn vừa là tại quan tâm nữ nhi của mình, lại không biết đối phương quan tâm nghề khiết mai có hay không có ăn thiệt thòi, lại là sợ mình ăn thiệt thòi, bởi vì tại Từ Chấn vừa trong lòng nghề khiết mai là hần vật phẩm tư nhân, hần không cho phép người khác dù là có một tia nhúng chàm.

"Khiết mai ra tay?"

Nghe được nghề khiết mai không có ăn thiệt thòi, Từ Chấn vừa hơi nhẹ nhàng thờ ra, cùng lúc lòng hiếu kỳ dâng lên. Mà khi hần từ nghề mẹ miệng nơi nghe được chuyện từ đầu đến cuối về sau, kém chút cười to lên.

"Liễu Vĩnh sinh lý công năng có khả năng bị nghề khiết mai phế bỏ!"

Trên thế giới còn có so sánh đây càng mỹ hảo tin tức sao, cái này so sánh ầu ả đối phương, cùng cho đối phương cửa hàng gọi cắt đá muốn tới sướng nhanh hơn quá nhiều, nhất là là chuyện này vẫn là xuất đến nghề khiết mai chân, càng làm cho Từ Chấn vừa thấy được đối phương cùng Liễu Vĩnh ở giữa quyết liệt, cái này khiến hần triệt để yên tâm.

Cùng lúc Từ Chấn vừa không kịp chờ đợi muốn xem một chút Liễu Vĩnh hình dạng, thế là hần đối nghề mẹ nói đạo; "A di, không có chuyện gì, hết thấy có ta, cần dùng tiền ta hoa, cần bồi thường tiền ta bồi, không có chuyện gì, ta đến xử lý, người đi trên lầu chiếu cố thúc thúc a!"

Từ Chấn vừa đảm nhiệm nhiều việc, đương nhiên hần hy vọng nhất chính là bồi thường tiền, bởi vì đây cũng là biểu thị Liễu Vĩnh xong đời, đến lúc đó đừng nói mình còn mang đi nữ nhân hần yêu mến nhất, đề tâm linh của hần bị thương lần nữa, liền xem như không mang đi, hần có thể làm sao, đoán chừng cũng chỉ có thể nhìn mình cùng nghề khiết mai tình chàng ý thiếp, ha ha, Trung Quốc vị cuối cùng thái giám trừ người ra không còn có thể là ai khác a! Từ Chấn vừa nện bước nhẹ nhàng bước nhỏ, chạy lên mình Audi, sau đó giống như bay ra hướng thị bệnh viện.

Lầu số năm dưới, nhìn xem Audi đi xa nghề mẹ có chút thờ dài, cảm thán đạo; "Thật sự là cái hảo hài tử, lại làm phiền người!"

Đi thị bệnh viện trên đường, Từ Chấn vừa vì sợ nghề khiết mai không để cho mình đi vào, cũng không có cho đối phương gọi điện thoại, sau đó hần từ ven đường trong tiệm hoa cho Liễu Vĩnh mua một bó hoa, sau đó lại mua chút xe ly chết, đồng thời rất cẩn thận thanh tẩy rồi về sau, thẳng đến thị bệnh viện.

Thông qua sân khấu thăm tra, Từ Chấn vừa ôm hoa, dẫn theo hoa quả tiến vào phòng bệnh, cũng liếc nhìn nằm ở trên giường bị Vu Bằng chăm sóc một tên che kín bệnh viện chẩn trắng bệnh nhân, cái này khiến hần lộ ra một mặt hưng phấn đạo; "Ai nha, ta Liễu huynh đệ người làm sao, thế nào nha!"

"Người tới làm gì?"

Ngồi tại giường bệnh bên cạnh trông coi Liễu Vĩnh Vu Bằng, nhìn thấy một mặt cười trên nỗi đau của người khác Từ Chấn vừa đi đến, trong nháy mắt đứng lên, cũng cản ở trước mặt đối phương, lộ ra một mặt cảnh giác.

Đối mặt Vu Bằng chất vấn, Từ Chấn cương trực tiếp mắt kẻ đao về đạo; "Mất mùi, không nhìn thấy ta là tới thăm hỏi bệnh nhân sao?"

"Ngươi, không có tố chất!"

Vu Bằng mặt đỏ bừng lên, nhưng lại nói không nên lời ngăn cản đối phương thăm hỏi Liễu Vinh, đương nhiên trọng yếu nhất chính là, Từ Chấn vừa chấp đồ cổ sự hắn nghe nhiều năm, cứ việc đối phương trước đó bị Liễu Vinh đại cứu mượn Tinh uy Thái thư ký thể đè ép một thanh, nhưng hắn Vu Bằng ở trước mặt đối phương lại không đáng chú ý.

"Tránh ra!" Từ Chấn vừa không hề cố kỵ đẩy ra Vu Bằng, sau đó trở về giường bệnh một bên, nhìn thấy trên giường bệnh lại là Liễu Vinh đường đệ, lập tức thất vọng hỏi đạo; "Liễu Vinh đâu, Liễu Vinh đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Không thể nhịn được nữa

Đầy cõi lòng vô si tâm tình kích động, Từ Chấn vừa hấp tấp đến thị bệnh viện nhìn Liễu Vinh trò cười, lại không nghĩ rằng nằm tại trên giường bệnh lại là Liễu Vinh đường đệ, cái này khiến Từ Chấn vừa rất là thất vọng.

Quay đầu chất vấn Vu Bằng, không có đạt được câu trả lời hắn rất là phiền muộn, ngay tại hắn muốn thích hợp đả kích một cái Liễu Vinh đường đệ, để đền bù mình thụ thương tâm linh thời điểm, vừa vịn đến đây cho Liễu Vinh bỏ đi viêm châm tiểu hộ sĩ mở miệng đối với hắn quát lớn đạo; "Bệnh nhân trước mặt cảm chỉ ổn ào!" Cùng lúc nói cho Từ Chấn vừa đạo; "Cái này không phải liền là Liễu Vinh sao, xem bệnh người thể mà không biết bệnh nhân, người người này thật là kỳ quái!"

"Cái gì?"

Tiểu hộ sĩ bạch nhãn, cũng không có để Từ Chấn vừa sinh khí, tương phản để hắn tại ngơ ngác một chút về sau con mắt trong nháy mắt trợn to. Chẳng lẽ, trước mặt nằm tại trên giường bệnh Anh Tuấn tiểu tử mới là thật Liễu Vinh!

Nhớ tới, ngày xưa mọi thứ đối phương đều hội xông vào trước đáng vẻ, Từ Chấn vừa giật mình, mẹ nó, nguyên lai người mới là thật Liễu Vinh, uống phí mình đánh cái kia nam nhân xấu xí không ít lần, nguyên lai mẹ hắn đánh nhầm.

Cùng lúc Từ Chấn vừa nội tâm rất là bất mãn, bởi vì hắn rõ ràng biết nghe mẹ biết trước mặt Anh Tuấn tiểu tử là Liễu Vinh, không phải cũng sẽ không nói nghe khiết mai đá đả thương Liễu Vinh, mà vừa nghe mẹ biết trước mặt tiểu tử là Liễu Vinh, như vậy nghe khiết mai biết không biết, khẳng định cũng đã sớm biết.

Mà nghe khiết mai đã sớm biết trước mặt Anh Tuấn tiểu tử là Liễu Vinh, nhưng lại không nói cho hắn, điều này có ý vị gì, mang ý nghĩa nghe khiết mai một mực đối Liễu Vinh có huyền tượng, một mực tại lừa gạt hắn Từ Chấn cương, cái này khiến Từ Chấn vừa lúc này nội tâm giống như bị đeo nón xanh nam nhân đồng dạng xấu hổ, rất muốn lập tức đi chất vấn nghe khiết mai nguyên nhân, nhưng nhìn xem trước mặt Liễu Vinh, hắn biết mình nóng lòng, bởi vì sự tình muốn từng bước một đến, hiện tại hắn muốn làm chính là đả kích Liễu Vinh.

Về phần nghe khiết mai, chỉ cần đối phương cùng mình đi tỉnh thành, sau đó thuận lợi trở thành hắn Từ Chấn vừa nữ nhân, đến lúc đó còn không phải là muốn làm sao nhào nặn nàng, liền làm sao nhào nặn nàng.

Hạ quyết tâm về sau, Từ Chấn vừa khoe miệng lộ ra một vòng cười lạnh, sau đó nhìn nhắm chặt hai mắt Liễu Vinh, cười trên nỗi đau của người khác gọi đạo; "Liễu huynh đệ a, Liễu huynh đệ, ngươi có thể nghe thấy ta nói chuyện sao?"

"Làm phiền ngươi không được âm ỉ hắn, hắn đang nghỉ ngơi!"

Vu Bằng tiến lên ngăn cản, lại bị Từ Chấn vừa không nhìn, hắn phối hợp đối Liễu Vinh nói đạo; "Ngươi nhìn, huynh đệ ta mua cho ngươi hoa tươi, Thái Dương Hoa, biết cái gì ý thức sao, hi vọng ngươi kiên cường, coi như về sau không thể tìm bạn gái cũng muốn kiên cường, dù sao Trung Quốc chỉ còn lại ngươi một tên thái giám rồi, thế nhưng là hết sức trân quý, a!"

Căn này phòng bệnh bình thường, có ba tám giường bệnh, ngoại trừ Liễu Vinh bên ngoài, khác hai tám cũng phân biệt nằm hai người nam bệnh nhân, lại thêm ngồi tại bên giường bồi hộ nhân viên ba, bốn người, lúc này trong phòng bệnh chừng gần mười người.

Từ Chấn vừa, để cùng phòng bệnh những người này nhìn về phía Liễu Vinh lộ ra kỳ quái thần sắc, thậm chí có bồi bảo vệ hơi có tư sắc trung niên nữ tử nhìn về phía Liễu Vinh lộ ra đồng tình biểu lộ thờ dãi; "Còn trẻ như vậy, ai!"

Mà nàng nằm ngòai tại trên giường bệnh làn da hơi tái nhợt nam nhân, thì trực tiếp trợn nhìn hơi có tư sắc nữ nhân một chút, ý là không nên nói lung tung, nhưng hần đầu nhưng cũng tại nhìn thoáng qua Liễu Vĩnh về sau, nhin không được nhẹ lay động.

Nam tử sở dĩ lặc đầu, là bởi vì chỉ có thân ở trung niên, mới biết đạo cái kia trọng yếu, quả thực là trừ ăn ra xuyên ở, không, cùng ăn xuyên ở đồng dạng chuyện trọng yếu, mà bây giờ đối phương đã mất đi cái này trọng yếu nhất công năng, sau này còn sống thế nào, đừng nói tìm nữ nhân, chính là còn sống, đều sẽ bị người cả một đời xem thường, nghĩ đi nghĩ lại ngòai tại trên giường bệnh nam nhân lại là thờ dài.

"Từ Chấn vừa ngòai đủ rồi, ta cho ngòai biết Liễu Vĩnh không có việc gì, hần không có sự tình!"

Trong phòng bệnh về mặt của mọi người, nhường cho bằng nhin không được xấu hổ đẩy Từ Chấn vừa mới đem, đối phương nhục nhã Liễu Vĩnh hành vi quá phận rồi, bây giờ mặc dù chỉ có hần tại Liễu Vĩnh trước mặt, đồng thời còn có chút e ngại Từ Chấn cương, nhưng cũng không thể tại nhần nại.

Đi qua mình, phòng bệnh đám người nhìn về phía Liễu Vĩnh biểu lộ để Từ Chấn vừa rất hài lòng, về phần Vu Bằng xô đẩy, Từ Chấn vừa thì là ngẩng lên cánh tay, nâng một tay Thái Dương Hoa bó hoa, một tay hoa quả quả hộp, đối với bằng bữu mỗi đạo; "Hắc hắc, hần cũng không có việc gì được không phải chúng ta nói tính toán, còn có, ngòai đẩy ta làm gì, chẳng lẽ thẹn quá hoá giận, thực sự không sắp sửa đến Liễu Vĩnh không thể sinh con, các người tốt như vậy, ngòai giúp hần một chút không được sao, ha ha!"

"Vô sỉ!"

Vu Bằng tức giận, cái này mẹ hần nói vẫn là tiếng người sao?

Không riêng Vu Bằng tức giận, liền ngay cả trong phòng bệnh những người khác, nghe được Từ Chấn vừa vô sỉ như vậy, cũng có chút nhìn không được rồi, thậm chí nằm tại trên giường bệnh sắc mặt tái nhợt nam tử, muốn ngóc lên thân nói câu ngăn cản đối phương tại nói như vậy, nhưng tiếp xuống Từ Chấn vừa cách làm, để hần lập tức ngậm miệng.

Chỉ gặp Từ Chấn vừa khoe miệng mang theo cười tà nâng lên một cước hung hăng vào khoảng bằng đá ngã lăn, sau đó mắng đạo; "Lại dám mắng ta, ngòai cũng không đi ra hỏi thăm một chút, tại Khai Dương ai dám mắng ta, ngòai mắng nữa một lần!" Từ Chấn vừa mắt liếc thấy Vu Bằng, một bộ vô lại dạng.

Thấy ở bằng nghiêng nằm trên mặt đất cứ việc tức giận, lại không có tại ngôn ngữ, Từ Chấn vừa dùng tay điểm một cái đối phương, sau đó tiếp lấy quay đầu nhìn xem Liễu Vĩnh cười tủm tỉm nói đạo; "Liễu Vĩnh a, người ta nói ăn cái gì bỏ cái gì, ta được cho ngòai định không ít roi trâu, heo roi, dái chó cái gì, liền chờ ngòai thanh tỉnh hằm cho ngòai ăn, về phần trường không dài tốt, không quan trọng, dù sao nghề khiết mai có ta chiếu cố, yên tâm, chúng ta hội mỗi ngày ba ba ba, sau đó sinh rất nhiều em bé, A ha ha ha. . .!"

"Ba!"

"Soạt!"

Cùng nhau trùng điệp va chạm nương theo lấy tiếng vỡ vụn, để Từ Chấn vừa toàn thân chấn động, sau đó hần không thể tin quay đầu, nhìn về mặt tức giận Vu Bằng, cùng trong tay hần cao cao giơ, nhưng bây giờ chỉ còn lại có một nửa phích nước nóng, kêu to; "Ngòai lại dám đánh ta, tại Khai Dương. . .!"

Từ Chấn vừa giọng điệu cứng rắn nói đến đây, liền gặp được Vu Bằng cắn răng lần nữa đập tới phích nước nóng.

"Ba!"

Lần này Vu Bằng trong tay phích nước nóng triệt để vỡ vụn, mà cùng nhau Huyết Tuyền cũng thuận Từ Chấn vừa cái trán chảy xuống, sau đó tụ tập thành một phiên đỏ tươi.

"Ngòai, lại dám. . .!"

Từ Chấn vừa nội tâm tràn ngập lửa giận, nhưng đầu não mê muội, lại làm cho hần rốt cuộc không chế không nổi té ngã, cùng lúc nội tâm của hần tràn ngập dấu chấm hỏi, đối phương là thế nào có dũng khí đánh hần.

"A, đánh người rồi!"

Trong phòng bệnh hơi có tư sắc nữ tử, nhìn xem ngã trong vũng máu Từ Chấn vừa kêu sợ hãi.

Một phút đồng hồ sau Từ Chấn vừa bị trong bệnh viện cấp tốc chạy tới cấp cứu nhân viên lôi đi, mà sau đó, Vu Bằng cũng bị thị bệnh viện bảo an khống chế, trong lúc đó Vu Bằng không có phản kháng, chỉ là yêu cầu gọi điện thoại.

Yêu cầu này nguyên bản bảo an là cự tuyệt, nhưng trong đó một tên tuổi tác lớn cho đám người một cái ánh mắt, sau đó được cho phép Vu Bằng lấy điện thoại cầm tay ra gọi cho hần một vị nhân viên, sau đó để hần tìm nữ nhân tới thị bệnh viện chiếu cố một người bằng hữu của hần, cho tính tiền lương.

Coi như sắp gần cục cảnh sát, Vu Bằng đều không có có quên rồi an bài tốt Liễu Vĩnh sự tình, thậm chí chưa Liễu Vĩnh phân phó hần đừng nói cho người nhà sự tình, có bằng hữu như vậy, để thị bệnh viện bảo an đều hằm mộ lên nằm tại trên giường bệnh Liễu Vĩnh.

Đương nhiên, tại thị bệnh viện phòng an ninh, làm cảnh sát tới một khác này, Vu Bằng vẫn còn có chút sợ hãi, dù sao hần đánh thế nhưng là Từ Chấn

cương, lúc đầu đối phương một chiếc điện thoại gọi tới trên dưới một trăm nhân viên cảnh sát sự tình, nhường cho bằng một mực ký ức vẫn còn mới mẻ, có thể nghĩ hấn đánh Từ Chấn vừa về sau, tiến vào cục cảnh sát muốn gặp phải hậu quả đáng sợ.

Nhất là đang Vu Bằng nhìn thấy dẫn đội là ai về sau, càng là một nháy mắt lòng như tro nguội, bởi vì mập lùn đôi mắt nhỏ thân ảnh thật sự là dễ cho người ta khó quên, như hỏi đối phương là ai, ngoại trừ Từ Chấn vừa trung thực tiểu đệ Trịnh Lập Phi bên ngoài, còn ai vào đây.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Bị dọa dẫm

Thu đến có người tại thị bệnh viện hành hung, gần nhất tương đối đè nén Trịnh Lập Phi khí thế hung hăng dẫn đội mà đến, nhất là khi biết được bị đánh người thế mà còn là đại ca của hấn Từ Chấn vừa về sau, càng làm cho hấn Trịnh Lập Phi lòng đầy cảm phẫn, thậm chí dưới tay nhóm trước mặt gào lớn đạo; "Con mẹ nó chứ, nhất định phải làm cho đối phương đẹp mắt, không phải hấn cho là hấn mẹ nó Thiên Vương Lão Từ đều có thể đánh!"

Thế là tất cả đi theo Trịnh Lập Phi chúng nhân viên cảnh sát lập tức tích lũy đủ kinh, chuẩn bị biểu hiện. Thế là tại chúng nhân viên cảnh sát chạy tiến thị bệnh viện bảo an phòng về sau, không dùng Trịnh Lập Phi phân phó, mấy tên nhân viên cảnh sát lập tức như hổ đói nhào dề đồng dạng đem bị thị bệnh viện các nhân viên an ninh không chế Vu Bằng 'Ba' một tiếng đè xuống đất.

Cái kia một tiếng trùng điệp va chạm, nghe được ngoài cửa bảo an đều là một trận ghê rợn, có thể tưởng tượng bị cảnh sát ép đến người, này lúc tối thiểu nhất là miệng đầy răng buông lỏng.

Tại hung hăng nhường cho bằng tới cái miệng ăn bùn về sau, chúng nhân viên cảnh sát bản năng liền phải vào khoảng bằng hai tay hướng về sau một lưng dạng này thường thường phạm nhân hội tại cực độ thống khổ phía dưới, hai tay trật khớp, ngày xưa bọn hấn chính là như thế đối đãi một chút cùng hung cực ác phần tử phạm tội, dù sao dạng này người, đều là có rất lớn lực sát thương, mà dạng này từng cái đến, đối phương trong nháy mắt mất đi sức chiến đấu, chỉ có thể mặc cho bằng bọn hấn quang vinh người vĩ đại cảnh sát nhân dân xem xét bắt được.

"Dừng tay!"

Nhưng liền tại bọn hấn chuẩn bị vào khoảng bằng cánh tay xoay lên thời điểm, kêu to một tiếng ngăn trở động tác của bọn hấn, nguyên bản lúc này bọn hấn là không thể nào nghe theo người khác quát bảo ngưng lại, dù sao bọn hấn là tại nhiệm vụ bên trong, nhưng người này quát bảo ngưng lại bọn hấn nhưng lại không thể không tuân theo, bởi vì hấn là Trịnh Lập Phi, đội trưởng của bọn họ.

Đối mặt thủ hạ nhân viên cảnh sát nghi hoặc ánh mắt, Trịnh Lập Phi đi lên hai cước đem mấy người đá văng ra, sau đó đem mặt như màu đất, đồng thời từ miệng nơi phun ra hai viên Môn Nha Vu Bằng đỡ dậy, cũng rất là tỉ mỉ cho đối phương vuốt áo khoác nói đạo; "Hiểu lầm, hiểu lầm!"

Trịnh Lập Phi động tác, để cho thủ hạ chúng nhân viên cảnh sát trợn mắt hốc mồm, không chờ bọn hấn nghi hoặc, liền bị Trịnh Lập Phi một câu ra ngoài, đuổi ra khỏi phòng an ninh.

Bờ môi sưng đỏ Vu Bằng thẳng đến bị Trịnh Lập Phi đỡ ngồi xuống, còn có chút tinh thần hoảng hốt, vừa rồi hấn bị ép đến trên mặt đất một khắc mới chính thức thể hội cái gì là bạo lực cơ quan lực lượng, loại lực lượng kia giống như bàn ủi xuyên như băng không cách nào ngăn cản, lúc đó bị mẻ rơi Môn Nha đau đớn, đều không có có loại lực lượng kia nhường cho bằng tuyệt vọng, một khắc này hấn thậm chí không nhận được muốn kêu to cầu xin tha thứ.

Thẳng đến ngồi khoanh khác, cũng bị Trịnh Lập Phi tự mình bưng tới một chén nước về sau, Vu Bằng mới tại nước ẩm thấm thấu vào khô phục rồi chút lý trí, sau đó hấn liền thấy trước mặt một mặt cười gian Trịnh Lập Phi.

Mà này lúc Trịnh Lập Phi thấy đối phương rốt cục chú ý tới hấn, lập tức lộ ra hấn tự nhận là một mặt chân thành ý cười, đối với bằng nói đạo; "Vu ca, hiểu lầm, hiểu lầm, không nghĩ tới là người, cho nên người nhìn!"

"Cái gì?"

Vu Bằng nhìn Trịnh Lập Phi đáng vẻ, trong mắt lóe sợ hãi nghi hoặc, bởi vì hấn thực sự không biết đạo đối phương dạng này là muốn làm gì, không biết đạo đối phương hội không biết sau một khắc tại cho mình tới một cái hổ đói nhào dề.

"Ta để bọn hấn cho người đạo lời xin lỗi, sau đó lấy cho người cái ba ngàn khối an ủi, thế nào!" Trịnh Lập Phi một mặt không có ý tứ.

"Cái gì?"

Vu Bằng lần nữa giật mình, thậm chí có chút khó có thể tin, lắc đầu, tâm đạo; "Chẳng lẽ mình mới vừa rồi bị dọa đã hôn mê, lúc này ở nằm mơ? Bằng không cao cao tại thượng Trịnh Lập Phi làm sao có thể hội ở trước mặt mình cúi mình khuất son?"

Nghĩ đến chỗ này, Vu Bằng thậm chí nhin không được dùng tay đi bóp bắp đùi của mình, có thể thấy được hấn này lúc đã tin tưởng mình là đang nằm mơ suy nghĩ, về phần đi bóp đùi, chỉ là bản năng phản ứng.

Mà Vu Bằng đối diện, Trịnh Lập Phi thấy đối phương lắc đầu, lập tức lộ ra mặt khổ qua, tâm đạo; "Người mẹ hấn liền không thể đắc thế, vừa đắc thế liền mẹ hấn không coi ai ra gì!" Cứ việc trong lòng nghĩ như vậy, nhưng hấn mặt ngoài lại nói đạo; "Ca, nếu không dạng này, ta tự nhân tại cho người thêm điểm, góp cái một vạn khối, người thấy thế nào, dù sao các huynh đệ đều là cầm chết tiền lương, không có có bao nhiêu tiền, hi vọng ca ca cho ta cái mặt mũi!"

"Thường cho ta!" Vu Bằng nghĩ vẫn, sau đó hấn tranh thủ thời gian nhắm bên trên mắt, tự nói; "Xem ra, ta nhất định là đang nằm mơ!"

"Cái này mẹ hấn làm cho là chuyện gì!"

Vu Bằng đáng vẻ, để Trịnh Lập Phi nhìn thành là đối phương muốn dọa dẫm hấn, nội tâm phiền muộn mình đây coi như là đuổi tới đến đây tự tìm phiền phức sao. Nên biết đạo mấy ngày gần đây nhất trong tỉnh Thôi bí thư có thể phái hạ tuần sát tổ, chuyên môn đến tra Khai Dương không làm tròn trách nhiệm, tham nhũng.

Bây giờ chính đụng tới mình cái này thô bạo Chấp Pháp, cứ việc đây chỉ là vấn đề nhỏ, nhưng nguyên bản cái này tuần sát tổ chính là Liễu Vĩnh đưa tới, không thể xác định đối phương hội không biết nhờ vào đó đối với hấn Trịnh gia phát tác, đương nhiên cứ việc loại sự tình này không động được hấn Trịnh gia lão đầu tử, nhưng hấn người tiểu đội trưởng này đoán chừng hội đang đến cùng, vì thế, hấn tuyệt đối phải nhường cho bằng hài lòng.

Ôm ý nghĩ thế này, Trịnh Lập Phi khẽ cắn môi lần nữa nói đạo; "Ca, ranh giới cuối cùng rồi, mười vạn khối thành giao liền thành giao, không được, ta cùng lắm thì người tiểu đội trưởng này không làm!"

Trịnh Lập Phi quyết tâm nhường cho bằng trong nháy mắt đứng lên, bởi vì hấn vừa rồi bóp bắp đùi mình một cái, phát hiện không phải đang nằm mơ, cái này khiến hấn lập tức đối Trịnh Lập Phi lộ ra một bộ kinh sợ đáng vẻ đạo; "Trịnh đội trưởng, nói gì vậy, tiền gì không tiền, hôm nay việc này, chỉ cần người Trịnh đội trưởng mặt mũi, liền xem như bỏ qua đi!"

Vu Bằng lúc nói lời này, không có có bất kỳ hư giả, nói đùa, người ta đường đường đội cảnh sát hình sự tiểu đội trưởng, phụ thân Khai Dương cục trưởng cục công an, mặt mũi còn chưa đủ lớn, người thế mà còn dám muốn người ta tiền, đơn giản không muốn sống rồi.

Thấy ở bằng nói không cần tiền, Trịnh Lập Phi lập tức gấp, hấn cảm thấy đối phương có thể là thật giận, bởi vì chính mình cuối cùng uy hiếp một câu, cái này khiến hấn hận không thể quát chính mình một cái miệng rộng, sau đó hấn về mặt đau khổ nói đạo; "Vu ca, người cũng đừng lại làm khó huynh đệ có được hay không, người ra cái giá?"

Vu Bằng không phải người ngu, ngay từ đầu cảm giác khó có thể tin, chủ nếu là bởi vì song phương thân phận chênh lệch quá lớn, để hấn sinh ra cảm giác không chân thật, nhưng bây giờ theo song phương giao lưu, Vu Bằng nhìn ra, đối phương bộ dáng không có làm ngụy, cái này để hấn lập tức nghĩ đến rồi thái bay lên cùng Liễu Vĩnh đại cừu chiến hữu, nghĩ đến cái này một mối liên hệ, Vu Bằng lập tức giật mình, nguyên lai tại Khai Dương thân phận của hấn, đã theo Liễu Vĩnh bắt đầu chuyển biến, một chút nguyên bản căn bản cũng không hội Chim hấn người, bắt đầu đối với hấn coi trọng, cái này khiến Vu Bằng giống như ăn viên thuốc an thần, biết mình vừa rồi đánh Từ Chấn vừa sự tình, hấn là cũng không phải không có chuyển cơ.

Nhưng hấn vẫn là không yên lòng giường hờ Môn Nha thăm dò đạo; "Trịnh đội trưởng, ta đây đều là việc nhỏ, vừa rồi ta đánh Từ Chấn vừa sự tình?" Lúc nói lời này Vu Bằng chăm chú nhìn Trịnh Lập Phi, nội tâm khẩn trương, dù sao hấn không có trải qua có đặc quyền đãi ngộ sinh hoạt, cho nên còn không tự tin.

Vu Bằng tra hỏi, để Trịnh Lập Phi khóe miệng giật một cái, nói thật may mắn này lúc hấn đã đem thủ hạ cùng thị bệnh viện các nhân viên an ninh đuổi ra khỏi phòng an ninh, không phải hấn còn thật khó trả lời Vu Bằng, dù sao đối phương đánh thế nhưng là hấn ngày xưa đại ca, bây giờ vì hấn ích lợi của mình trực tiếp hứa hẹn buông tha đối phương, có chút quá không nói được, tại Khai Dương hấn về sau còn thế nào hấn.

Gặp Trịnh Lập Phi sắc mặt biến đổi không chừng, Vu Bằng lập tức ý thức được có hí, bởi vì không đùa, đối phương hấn là trực tiếp hội về một câu, một mã thì một mã. Quả nhiên Trịnh Lập Phi tại do dự một chút về sau nói đạo; "Người đánh người sự tình, chúng ta hội giải quyết việc chung, đến lúc đó người không thể thiếu chịu nhận lỗi đã bồi thường tiền!"

Trịnh Lập Phi câu nói này nói chuyện, Vu Bằng xem như triệt để yên tâm, cùng lúc cười đứng lên nói đạo; "Chuyện của ta, chúng ta coi như xong, dù sao huynh đệ không tốt mang, về sau hơn chú ý là được!"

(Chương 100: Rồi, đây là một cái đáng giá kỷ niệm thời gian, hi vọng ưa thích độc thân thư hữu, cho quyền sách ném bên trên đề cử, hoa tươi, tạ ơn, nhược quả có tiền nhân rồi, cũng có thể cho cái hồng bao, dù sao các vị nhìn thấy tên ăn mày đều hội cho khối đem tiền, mà là lạ hấn là còn tính là một cái có chút tài nghệ tên ăn mày, cho nên tại cái này cảm ơn!)

Chương 101: Nơi trút giận

Thị bệnh viện, phòng an ninh trước cửa, cứ việc nhân viên cảnh sát cùng thị bệnh viện bảo an nhân viên lẫn nhau tiêu tức đứng thẳng, nhưng người người đều vênh tai lắng nghe thanh âm bên trong, làm sao trong phòng cũng không có truyền ra đập nện âm thanh, ngay tại tất cả mọi người nghỉ ngơi thời gian.

Cửa bị 'Bình' một tiếng từ nội bộ kéo ra, sau đó một mặt uy nghiêm Trịnh đội trưởng, cùng một mặt ý cười, nhưng lại Môn Nha hồ Vu Bằng cùng nhau đi ra. Tựa hồ nhìn thấy đám người nghỉ hoặc, Trịnh Lập Phi mặt nghiêm nói đạo; "Lần này bạo lực sự kiện có ẩn tình, chúng ta cần chăm chú lấy chứng, trừ bệnh phòng!"

Liễu Vĩnh nằm trong phòng bệnh, một đám thân nhân bệnh nhân chính vây đứng ở trước cửa, nghe trong phòng mấy tên biết tình huống bệnh nhân cùng người nhà của bọn hắn tự thuật vừa rồi sự kiện đánh người tiền căn hậu quả.

Cảm sạch sờ biết chuyện nguyên nhân về sau, một số người nhìn không được giận mắng âm hiểm Từ Chấn vừa cái kia chịu, dù sao bọn hắn đều là thân nhân bệnh nhân, mặc kệ chính mình người nhà đến chính là bệnh gì, nhưng lại không nghe được dạng này trào phúng, bởi vì bọn hắn cảm động lấy.

Bất quá thanh âm như vậy lại làm cho một tên tại trong phòng bệnh quan sát bệnh nhân thầy thuốc trẻ tuổi lúc đầu nói đạo; "Các người chó nói lung tung, mới vừa rồi bị đánh chính là Từ gia công tử, mà dẫn đội tới họ Trịnh, cùng hắn là bạn tốt, tại Khai Dương đều là có mặt mũi!"

"Cái gì người Từ gia, cái gì họ Trịnh?" Có người nhìn về phía thầy thuốc trẻ tuổi nghỉ hoặc.

"Chẳng lẽ là từ thật Từ cục trưởng nhi tử?" Có mặc không tầm thường người biết chuyện kinh hô.

"Hoa, quan nhị đại, không phải từ thật bị bắt sao?" Gặp bác sĩ gật đầu, có người kinh hô cũng nghỉ hoặc.

"Người biết cái gì, Từ gia lại không chỉ một từ thật!" Hiểu rõ nội tình thầy thuốc trẻ tuổi lúc đầu, hắn cũng là bởi vì tuổi trẻ, nếu là bị lớn tuổi y sư nghe thấy, nhất định hội quát lớn hắn.

"Xong, cái kia bị bắt vào tiểu hỏa tử, phải xui xẻo!" Có người thờ dài.

"Ai, đúng vậy a, họ Trịnh thân phận cũng không tầm thường a!" Cảm kích thầy thuốc trẻ tuổi thờ dài, lại không có nói xuất Trịnh Lập Phi thân phận, bởi vì đối phương phụ thân còn tại vị? Vạn nhất truyền đi, đối với hắn ảnh hưởng không tốt.

Mọi người ở đây nghị luận âm ỉ thời điểm, một tiếng hô quát truyền đến; "Đều đứng cái này làm gì, tản tán!"

Vậy đứng ở trước cửa nam nữ nhìn lại là vừa rồi tới qua cảnh sát, lập tức 'Rầm rầm' đi rồi sạch sẽ, liền ngay cả trong phòng bệnh chính cho bệnh nhân kiểm tra thân thể thầy thuốc trẻ tuổi, đều tại khẽ giật mình phía dưới, không tự kim hãm được cúi đầu xuống, bởi vì hắn thấy được, cầm đầu Trịnh Lập Phi, cái này khiến tim của hắn cuồng loạn, âm thầm suy đoán đối phương là người tới vào lúc nào, được tuyệt đối đừng nghe thấy vừa rồi mình một chút ngôn luận.

Hiển nhiên thầy thuốc trẻ tuổi đa tâm, Trịnh Lập Phi cũng không nghe thấy đối phương ngôn luận, tại hắn đi vào về sau, Trịnh Lập Phi mở miệng đạo; "Các đồng chí các người tốt, chúng ta là cục công an, có chút tình huống cần hướng các người xác minh một cái!"

Theo Trịnh Lập Phi, mới vừa rồi còn thao thao bất tuyệt bệnh nhân cùng gia thuộc đều cúi đầu trầm mặc. Nói đùa, Từ Chấn vừa rõ ràng là có hậu bối quan nhị đại, hướng chỉ nghe thầy thuốc trẻ tuổi giảng, trước mặt cái này cảnh sát vẫn là họ Từ hảo hữu, vậy ai còn dám mở miệng, không sợ trả thù sao?

Về mặt của mọi người, để Trịnh Lập Phi nhú mày nói đạo; "Yên tâm chúng ta chỉ là muốn hiểu rõ tình hình thực tế!"

Thấy mọi người y nguyên trầm mặc, nằm tại trên giường bệnh sắc mặt tái nhợt người bệnh không để ý mình hơi có tư sắc nữ nhân ngăn cản, khẽ cắn môi mở miệng đạo; "Các người thật muốn nghe tình hình thực tế?"

Người bệnh này vừa thốt lên xong liền để Trịnh Lập Phi mặt đen xuống dưới, tâm đạo; "Cái này mẹ hắn có ý tứ gì, coi bọn họ là thành cái gì rồi, bọn hắn thể nhưng là công chính người chấp pháp dân hộ vệ!" Thế là Trịnh Lập Phi mở miệng đạo; "Yên tâm, mặc kệ liên lụy đến ai, chúng ta đều hội công bằng Chấp Pháp!"

"Hừ!"

Sắc mặt tái nhợt người bệnh hừ lạnh một tiếng, để hắn hơi có tư sắc nữ nhân sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, cũng làm cho thân nhân của hắn khẩn trương, thậm chí nhìn là cái đầu đất.

Sắc mặt tái nhợt nam tử hừ lạnh, để Trịnh Lập Phi rất là khó xử, nếu như không phải cố kỵ đến bằng cùng Liễu Vĩnh ngay tại không xa, hắn nhất định đi

lên liền cho đối phương một cái tát tai, hỏi một chút đối phương là xem thường hắn còn là chuyện gì xảy ra?

Cuối cùng tại sắc mặt tái nhợt nam tử tự thuật cùng phòng bệnh những bệnh nhân khác xác nhận phía dưới, Trịnh Lập Phi tiếp nhận thủ hạ đưa tới ghi chép khẩu cung, nhìn một chút trong đó Từ Chấn vừa nói mấy câu cùng biểu hiện.

Cứ việc vừa rồi đã nghe một lần, nhưng lần nữa nhìn Từ Chấn vừa có chút âm độc, cùng ương ngạnh biểu hiện, vẫn là không nhìn được khóe miệng giật một cái, có lòng muốn muốn để thủ hạ sửa đổi một chút ghi chép, nhưng ánh mắt quét đến sau lưng ánh mắt lấp lánh Vu Bằng, hắn chỉ có thể ở trong lòng thầm than một tiếng: "Từ ca xin lỗi!" Sau đó đột nhiên mở to mắt, để cho thủ hạ cảm thấy cho chứng nhân kí tên.

Hắn biết cứ như vậy liền không thể cãi lại rồi, mà cuối cùng Từ Chấn vừa bị đánh đoán chừng cũng là khổ sở uổng phí, nhưng hắn biết hôm nay hắn không được không làm như vậy, thậm chí cuối cùng Trịnh Lập Phi còn nắm lỗ mũi cùng sắc mặt tái nhợt bệnh nhân nắm tay, cũng cảm tạ đối phương tốt đẹp phổi hợp.

Sau đó ở trước cửa để cho thủ hạ ghi danh Vu Bằng giấy căn cước sổ cùng gia đình địa chỉ điện thoại, cũng nói cho hắn biết mấy ngày gần đây nhất không nên rời đi vốn là, để đối mặt tranh chấp điều giải thời điểm, tùy thời trình diện.

Thị bệnh viện dưới lầu, vẫn chưa đi gần xe cảnh sát, Trịnh Lập Phi liền không chế không nổi bị đè nén cảm xúc đấm đá rồi bên người mấy tên nhân viên cảnh sát hai cước, cũng mắng to: "Mẹ nó, mẹ nó, mẹ nó, mẹ nó!"

Khiến cho thủ hạ của hắn rất là phiền muộn.

Trên đường trở về, Trịnh Lập Phi thu thập nỗi lòng, cho phụ thân của mình gọi điện thoại, đem Từ Chấn vừa sự tình ngắn gọn hướng trình trải qua giới thiệu một chút, cuối cùng trình trải qua ở trong điện thoại trầm mặc một chút về sau nói đạo: "Tiểu Phi, ngươi trưởng thành, lần này làm không tệ!"

Trình trải qua lần này là phát đến nội tâm đối với nhi tử tán thưởng, đầu tiên đối phương không khuynh hướng Từ Chấn vừa đây là nhất định, dù sao Từ gia đã đổ, vì hắn đắc tội họ Thái cùng càng lớn Thôi bí thư không đáng, đương nhiên bọn hắn cũng không có khả năng lập tức dán đi lên, không phải hội bị Khai Dương thế lực khác trò cười, mà Trịnh Lập Phi giải quyết việc chung liên lụy ra rất khó được, tối thiểu nhất để người khác nói không ra lời. .

Phụ thân tán dương không có để Trịnh Lập Phi kinh hi, mà là có chút bận tâm hỏi đạo: "Vậy ta Từ ca?"

"Người trẻ tuổi quá khô, hắn là mãi giữa tính tình rồi, ngươi bớt thời gian đi xem một chút Từ gia tiểu tử!" Nói xong trình trải qua cúp điện thoại, độc lưu lại Trịnh Lập Phi đối điện thoại ngắn người.

Không có trợ giúp Từ Chấn cương, cái này khiến hắn làm sao đối mặt với đối phương, Trịnh Lập Phi phụ thân cho Trịnh Lập Phi ra cái nan đề.

Liều Vinh ở trong phòng bệnh, Vu Bằng xuất hiện lần nữa kinh ngạc tất cả mọi người, liền ngay cả chuẩn bị mau chóng rời đi thầy thuốc trẻ tuổi đều kinh ngạc dừng bước lại hỏi đạo: "Ngươi thể mà trở về rồi?"

Đối với cái này Vu Bằng cười cười, lộ ra hai viên hỏ Môn Nha, để thầy thuốc trẻ tuổi giật mình, nguyên lai đối phương đã nhận qua đau khổ.

Một phương khác, nghe khiết Mai Cương tốt, liền thu đến Từ Chấn vừa bị đánh, vào ở bệnh viện tin tức, tin tức này để nghe khiết mai một trận sợ run, cuối cùng tại bệnh viện nhìn thấy đầu bị bao thành xác ướp Từ Chấn vừa lúc, nghe khiết mai một trận đau lòng, dù sao đây là nàng muốn bồi tiếp đi xuống người.

Đứng một bên Khúc Nham sắc mặt tái xanh, khi nhìn đến nghe khiết mai về sau gầm thét: "Đều là ngươi, đều là bởi vì ngươi, ngươi nữ nhân này liền là kẻ gây họa!" Tức giận mắng, Khúc Nham nhìn không được đi lên rút nghe khiết mai một bàn tay.

"Ba!"

Nghe khiết mai bùm mặt ủy khuất nhìn xem Khúc Nham: "A di, ngươi đây là làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 102: Hết hy vọng không thay đổi

Khúc Nham đang đánh xuất một bàn tay về sau, đối mặt nghe khiết mai nghi hoặc, giận nằng đạo: "Ta làm gì, còn hỏi ta làm gì, ngươi có biết không đạo nhà chúng ta gần nhất chuyện phát sinh, đều là bởi vì ngươi cái này con tiểu hồ ly tinh. "

Thở một ngụm, Khúc Nham tiếp lấy đạo; "Nếu như không phải ngươi, Cương tử cứ cứ liên không biết bị tức não máu buộc, nếu như không phải ngươi, ta liền không biết cái chỗ vị tạm thời cách chức, nếu như không phải ngươi, Cương tử hôm nay liền không biết bị người đánh, hết thấy hết thấy đều là bởi vì ngươi, ngươi chính là cái sao quả tạ!"

Khúc Nham đem gần nhất một loạt không thuận, đều thuộc về kết đến nghề khiết mai trên thân, căn bản là không có có nghĩ qua đây hết thấy đều là chính nàng người một nhà làm việc ương ngạnh tất nhiên kết quả, thậm chí nếu như không phải chồng của nàng bị bắt nguyên nhân thật sự là để nàng khó mà mở miệng, nàng nhất định cũng muốn đem hắn liên hệ đến nghề khiết mai trên thân, nói tới nói lui, chính là muốn đem nghề khiết mai nói thành một cái Sao Chổi, xuất một ngụm trong lòng ác khí.

Khúc Nham chỉ trích, nhất là đem nghề khiết mai ví von thành sao quả tạ, để nàng rất là ủy khuất, dù sao nàng đến bây giờ còn không biết đạo Cương tử bị đánh đến cùng là chuyện gì xảy ra đâu?

Về phần Khúc Nham nói những cái kia cái gì Từ Chấn vừa cứ cứ tức máu não cùng nàng tạm thời cách chức, đều là bởi vì nàng nguyên nhân, càng làm cho nghề khiết mai không hiểu thấu, nhưng nàng lại không dám phản bác, bởi vì nàng biết đối phương lúc này là tại nổi nóng, chờ đối phương xả giận, có lẽ liền tốt, nhưng nàng hiển nhiên đánh giá thấp Khúc Nham lần này lửa giận.

Khúc Nham đang mắng xong về sau, thở hắt hắt một ngụm lên, tiếp tục uống hỏi đạo; "Chúng ta Từ gia đối ngươi chẳng lẽ không tốt sao, a?"

"Tốt với ta, đối với chúng ta nghề nhà đều tốt, phụ thân ta mệnh đều là các ngươi giúp đỡ, ta hội cảm kích cả một đời!"

Nghề khiết mai chăm chú nhìn xem Khúc Nham, cứ việc nàng này lúc ủy khuất vô cùng, nhưng nàng vẫn là nói mình lời cảm kích, bởi vì những cái kia là nàng không thể quên, cũng không dám quên, nếu không nhà các nàng cùng những cái kia vong ân phụ nghĩa tiểu nhân có cái gì khác nhau.

"Ngươi còn biết, ngươi còn biết liền tốt!"

Khúc Nham gặp nghề khiết mai nhận các nàng Từ gia ân, tức giận tâm tình hơi chậm, nhưng lại y nguyên chỉ vào nghề khiết mai cái mũi quát lớn đạo; "Ngươi nói một chút ngươi, có Cương tử ở bên người, vì cái gì còn không vừa lòng, vì cái gì còn đi trêu chọc phía ngoài ngang tàn nam nhân!"

Theo Khúc Nham quát mắng, trong phòng bệnh nó bệnh nhân của hắn cùng gia thuộc nhìn về phía nghề khiết mai lộ ra vẻ khinh thường, cùng lúc lắc đầu tâm đạo; "Không có nghĩ đến cái mới nhìn qua này như vậy thanh thuần xinh đẹp nữ hài, lại là như vậy người!"

Khúc Nham vũ nhục, để nghề khiết mai bị tức đến run rẩy cả người, cái này khiến nàng không tự kìm hãm được trả lời một câu; "Ta không có!" Bởi vì nàng đích xác không có câu dẫn cái gì ngang tàn nam nhân, cho nên cái này vũ nhục nàng không tiếp thụ được.

"Ba!"

Gặp nghề khiết mai thế mà cãi lại, Khúc Nham lại một cái tát lắc tại nghề khiết mai trên mặt, tại để nghề khiết mai gương mặt trắng noãn nổi lên hiện Ngũ Đạo dấu tay về sau, tiếp tục chỉ vào nghề khiết mai cái mũi quát mắng đạo; "Ngươi cái tiểu tiện nhân, thế mà còn dám mạnh miệng, không có, không có Cương tử là thế nào chịu, chẳng lẽ là chính hắn đi kiểm chuyện, nhà chúng ta Cương tử là hạng người như vậy sao?"

Đối mặt Khúc Nham không nói đạo lý, nghề khiết mai không thể nào tiếp thu được nhìn về phía mở to mắt Từ Chấn cương, bởi vì nàng cảm thấy này lúc chỉ có Từ Chấn vừa có thể giúp nàng làm sáng tỏ, nàng không phải cái gì câu dẫn nam nhân nữ nhân; "Chấn cương, đến cùng là chuyện gì xảy ra, ngươi cùng a đi nói một chút!"

Lúc này Từ Chấn vừa tựa hồ cũng hết sức phẫn nộ, không chỉ có là bởi vì gần nhất liên tiếp bị đánh, cũng bởi vì nghề khiết mai đối với hắn lừa gạt, cái này khiến hắn lạnh lùng về đạo; "Chuyện chính ngươi làm, ngươi chẳng lẽ không biết đạo, nằm tại trên giường bệnh cái kia Anh Tuấn tiểu tử có phải hay không Liễu Vĩnh!"

"Ta làm cái gì, cái kia, là, thế nào?" Nghề khiết mai sững sờ.

"Làm sao vậy, còn thế nào rồi!"

Từ Chấn vừa nếu như không phải là bởi vì não nhân chết đau không cách nào đứng lên, nhất định cũng hội cho nghề khiết mai một bàn tay, cứ việc không thể động thủ, nhưng hắn vẫn là tức giận chỉ vào nghề khiết mai rống đạo; "Ngươi biết rõ đạo hắn mới là thật Liễu Vĩnh, vì cái gì không nói cho ta, để cho ta trước đó một mực hiểu lầm xấu như vậy người là Liễu Vĩnh, ngươi đến cùng là cái gì ráp tâm, có phải hay không công ta cùng hắn có một chân!"

"Ta cũng là mới biết!"

Nghề khiết mai ủy khuất giải thích, nàng không có nói dối, đích thật là mới biết đạo cái kia Anh Tuấn tiểu tử chính là Liễu Vĩnh.

"Ha ha, mới biết đạo, ngươi đi lừa gạt Quỷ đi thôi, ngươi cái này vô sỉ nữ nhân!"

Từ Chấn vừa cười lạnh, nghề khiết mai, hắn là tuyệt đối không biết tin, liền ngay cả nghề mẹ đều biết cái kia Anh Tuấn tiểu tử là Liễu Vĩnh, ngươi nghề khiết mai hội không biết, con mẹ nó ngươi làm ta Từ Chấn vừa là cái gì, đồ dẫn sao?

Trong phòng bệnh nhục mạ, khiến qua đường một tên thầy thuốc trẻ tuổi nhìn thấy, hắn hơi ngừng chân rồi một cái lắc đầu đi hướng một cái khác tầng

phòng bệnh, cũng khi tiến vào phòng bệnh về sau thờ dài nói đạo, vừa rồi tại cái này bị đánh nam nhân kia, thế mà tại cùng mẹ hấn cùng một chỗ giáo huấn một cái tiểu cô nương, nhìn xem thật là khiến người ta đau lòng.

Thầy thuốc trẻ tuổi, để chính cho vừa mới tỉnh táo lại Liễu Vĩnh dịch chần mền Vu Bằng trong nháy mắt ngu ngơ, sau đó hỏi đạo; "Cái cô nương kia có phải hay không tóc dài xoa vai, gầy teo?"

"Ngươi biết?" Thầy thuốc trẻ tuổi nghi hoặc.

"Bác sĩ, vậy mẹ hai ở đâu?" Một bóng người đột nhiên từ Vu Bằng trước mặt trên giường bệnh ngồi dậy.

"Trên lầu, phở ngoại khoa 10 2 hào giường!"

Thầy thuốc trẻ tuổi vừa thuận mồm trả lời xong, chỉ thấy bệnh nam tử trên giường, trong nháy mắt liền xông ra ngoài, cứ việc đối phương ở địa điểm một khắc này phát ra một tiếng hét thảm, nhưng vẫn là kiên định chạy.

Cái này khiến thầy thuốc trẻ tuổi ngu ngơ về sau đuổi theo ra kêu to; "Ai, ngươi trở về, ngươi còn không thể loạn động!"

Không tệ, chạy ra ngoài chính là Liễu Vĩnh, thụ thương Liễu Vĩnh, hấn vừa rồi thanh tỉnh về sau, đã từ Vu Bằng chỗ nào giải rồi trước đó phát sinh sự tình. Đương nhiên, những sự tình này là Vu Bằng xem như khoe khoang vốn liếng nói, dù sao hấn đánh Khai Dương nổi tiếng chấp đố, kết quả lại không sự tình, là ai đều hội hưng phấn vô cùng, muốn tìm người nói khoác khoác lác.

Nhưng này lúc những lời này cùng thầy thuốc trẻ tuổi lời nói vừa kết hợp, Liễu Vĩnh lập tức liền được khác một cái tin tức, cũng vì vậy mà tức giận, bởi vì hấn trong nháy mắt biết thụ uất khí Từ gia mẹ con, chính tại nghề khiết mai trên thân trút giận, cái này khiến biết tin tức hấn làm sao có thể nhẫn.

"Ai, ta nói, ta đi là được rồi, ngươi nhìn ngươi cái dạng này, đi làm sao!"

Bệnh viện phòng bệnh trên hành lang, nhìn Liễu Vĩnh một mực nhảy cà tung chạy Vu Bằng, đau lòng ngăn lại đối phương.

"Ta phải tự mình đi!"

Liễu Vĩnh sắc mặt khó coi, trong lòng của hấn bất luận kẻ nào cũng không thể cho nghề khiết mai ủy khuất, bất luận kẻ nào.

Nhìn xem Liễu Vĩnh nhảy nhót thống khổ đáng vẽ, Vu Bằng nhíu mày; "Ngươi cái này trứng đều sắp bị người ta đá bể rồi, ngươi làm sao vẫn là hết hy vọng không thay đổi đâu?"

Vu Bằng, để Liễu Vĩnh sắc mặt biến thành màu đen, nhưng hấn lại kiên định không thay đổi chịu đựng hạ thể xé rách đau nhức nhảy cà tung lên lầu.

Phở ngoại khoa 10 2, Liễu Vĩnh trực tiếp đẩy cửa đi vào, trong phòng nghề khiết mai chính một mặt ủy khuất chảy nước mắt tranh luận đạo; "Không có, ta không có!"

"Ngươi không có, ngươi không có cái kia Liễu Vĩnh vì cái gì kẻ cận ngươi?" Từ Chấn vừa cười lạnh.

"Ngươi thể mà còn dám cho ta Từ gia đội nón xanh!" Dường như lần đầu tiên nghe được tin tức này Khúc Nham, đi lên lại phải rút nghề khiết mai.

"Đù!"

Liễu Vĩnh một tay lấy Khúc Nham đẩy đến một cái lão đảo, sau đó ngăn ở nghề khiết mai trước mặt, quay đầu muốn an ủi, lại phát hiện đối phương trên mặt tròn vện mười mấy đạo dấu tay, cái này khiến ánh mắt hấn trong nháy mắt đỏ bừng; "Là ai đánh ngươi?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Sợ ngươi thất vọng

"Là ta đánh làm sao vậy, ngươi chẳng lẽ còn nghĩ đánh một mình ta nữ nhân!"

Khúc Nham gặp lại là Liễu Vĩnh xuất hiện tại trước mặt, lập tức tức giận kêu to, bởi vì cái này gián tiếp xác nhận nàng vừa rồi bịa chuyện, nghề khiết mai bên ngoài thật sự có ngang tàn nam nhân, đồng thời ngang tàn nam nhân còn ở trước mặt nàng xuất hiện, cái này khiến nàng phần nộ.

"Nữ nhân, ta là không đánh, nhưng có lão yêu quái tổn thương nghề khiết mai, vậy ta liền làm một lần hàng yêu trừ ma ngươi!"

Liễu Vĩnh, để tự phụ mỹ mạo Khúc Nham phát điên, đối phương lại dám mắng nàng là lão yêu quái, cái này khiến nàng không cách nào dễ dàng tha thứ, trực tiếp nhảy dựng lên đưa tay liền hướng Liễu Vĩnh trên mặt dùng lực cào.

Ngày xưa Liễu Vĩnh đích thật là không biết đánh nữ nhân, nhưng hôm nay hắn quyết định từ bỏ cái nguyên tắc này, mặc dù hắn cái này hai mươi mấy năm buông tha rất nhiều nguyên tắc, nhưng hắn tin tưởng, lần này là so sánh dĩ vãng đều muốn đáng giá một lần.

Liễu Vĩnh đưa tay níu lại Khúc Nham cào tới cánh tay, sau đó dùng lực một vùng, đem đối phương kéo đến trước mặt mình cùng lúc duỗi ra một cái tay khác, giống như từ nhỏ hài đồng dạng, đối Khúc Nham dù sao đi nữa mặt 'Ba ba' chính là mấy cái cái tát, thẳng đánh Khúc Nham gương mặt sưng đỏ khóe miệng đổ máu, còn không dùng tay, bởi vì lần này hắn là thật nổi giận.

Thậm chí Liễu Vĩnh một bên đánh, còn một bên quay đầu lại hỏi nghề khiết mai; "Khiết mai, cái này bà tám đánh ngươi mấy bàn tay?"

Trợn mắt hốc mồm nghề khiết mai này lúc đương nhiên là không thể trả lời Liễu Vĩnh, cứ việc Liễu Vĩnh xuất hiện một khắc này, để nàng giống như nhìn thấy phụ huynh ủy khuất hải tử, muốn đầu nhập Liễu Vĩnh ôm ấp, nhưng nàng biết nàng không thể, thật không thể, bởi vì như vậy liền thật chứng thực Khúc Nham nói lời rồi.

"Dừng tay!"

"Dừng tay!"

Nghề khiết mai cùng Từ Chấn vừa cơ hồ cùng lúc rống to.

Đối với Từ Chấn vừa, Liễu Vĩnh không thêm để ý nhìn đối phương một chút, cũng tại đối phương phát điên ánh mắt bên trong, lại quạt Khúc Nham một bạt tai, mới bỏ qua đối phương.

Liễu Vĩnh cách làm, để Từ Chấn vừa giận tím mặt, muốn đứng lên phản kích, nhưng lại một trận choáng đầu, thế là hắn tức giận cuồng hồng đạo; "Liễu Vĩnh, con mẹ nó ngươi ta hội để ngươi trả giá thật lớn!"

Rống xong, hắn đối sững sờ nghề khiết mai kêu to; "Ngươi nhìn cái gì vậy, còn không mau đem mẹ ta nâng đỡ!"

"Đừng để ý đến hắn!"

Liễu Vĩnh giữ chặt ứng thanh tiến lên nghề khiết mai, nhưng nghề khiết mai lại khinh khinh lắc đầu, tránh thoát Liễu Vĩnh giữ chặt nàng góc áo bàn tay, đi lên trước, đi đỡ này lúc một mặt oán độc nhìn xem Liễu Vĩnh Khúc Nham.

"Ba!"

Khúc Nham một bàn tay quất vào đến đây diu nàng nghề khiết mai trên mặt, sau đó mắng to; "Ngươi cái bỉ ổi nữ nhân, ngươi trang cái gì trang, cái này ngang tàn nam nhân chẳng lẽ không phải ngươi khai ra, ngươi còn ở lại chỗ này giả bộ làm người tốt!"

Mắng xong Khúc Nham đối Từ Chấn vừa kêu to; "Cương tử, cho Tiểu Phi gọi điện thoại, để hắn dẫn người đến, đem cái này đưa nhà quê cho ta đưa vào cục cảnh sát nơi!"

"Ngươi!"

Đối phương uy hiếp không có để Liễu Vĩnh e ngại, dù sao so sánh cái này mạo hiểm hắn đều trải qua, duy nhất để hắn tức giận là, đối phương thế mà ở ngay trước mặt hắn đánh nghề khiết mai, cái này giống như đánh trong lòng của hắn đồng dạng, để hắn trong nháy mắt nhiệt huyết dâng lên.

"Ba!"

Ngay tại Liễu Vĩnh muốn lần nữa bộc phát thời điểm, nghề khiết mai trở lại cho hắn một bàn tay, cũng rống đạo; "Ngươi đi, chúng ta đã sớm không quan hệ rồi, ngươi vì cái gì còn muốn xâm nhập cuộc sống của ta, vì cái gì?"

Khúc Nham đối Từ Chấn vừa nói lời, đem nghề khiết mai bùng tình, nàng đột nhiên nhớ tới Từ gia thế lực, cái này khiến nội tâm của nàng rất là lo lắng Liễu Vĩnh, thế là làm bộ tức giận muốn quát lớn đi Liễu Vĩnh.

"Ta không có xâm nhập, bởi vì ngươi một mực trong lòng ta!"

Liễu Vĩnh ngờ ngác nhìn nghề khiết mai, trên mặt là một mặt khổ sở, dù sao hắn là vì đối phương mới tới.

Liễu Vĩnh biểu lộ, để nghề khiết mai nội tâm run lên, nàng biết nàng lại để cho Liễu Vĩnh thương tâm, nhưng nàng không được không làm như vậy, nàng sợ hãi Từ gia đối Liễu Vĩnh xuất thủ, bởi vì Từ gia thế lực, là dân chúng bình thường không chọc nổi.

Đã từng có một cái nam sinh, bởi vì cho nàng nghề khiết mai đưa thư tình, mà được ăn dấm Từ Chấn vừa đánh gãy tay chân, cũng tại đối phương tổn thương không có tốt thời gian vu hãm đối phương phi lễ y tá, cuối cùng tức thì bị đưa vào rồi ngục giam.

Đương nhiên ngay từ đầu nàng nghệ khiết mai cũng không biết đây hết thầy, vẫn là có lần Từ Chấn vừa cùng hán cái kia gọi là Tiểu Phi hảo hữu uống nhiều quá, mới nói lỡ miệng, cứ việc về sau nam sinh kia bởi vì nghệ khiết mai tức giận, lại bị Từ Chấn vừa tìm người làm đi ra, nhưng đối phương về sau ở sân trường trông thấy nàng như tị xạ hạt đáng về, để nghệ khiết mai biết đối phương nhận đã kích nghiêm trọng đến mức nào, nghiêm trọng đến một cái thanh xuân tinh thần phần chấn nam sinh, liền nhìn nữ hài dừng khí cũng không có.

Cho nên từ chỗ nào về sau nghệ khiết mai chưa từng cùng nam sinh tiếp xúc, chính là sợ lại có người bởi vì nàng mà chịu khổ, kẻ không quen biết nàng còn như vậy đối đãi, huống chi là nàng quan tâm nhất Liễu Vĩnh, nàng đương nhiên càng thêm không muốn để cho đối phương nhận một tia tổn thương.

Nhưng hiển nhiên có người không biết đề Liễu Vĩnh đi, chỉ gặp Khúc Nham giương nàng sung đỏ miệng cười lạnh; "Muốn đi, nào có dễ dàng như vậy, hôm nay là người tìm tính gây chuyện phía trước, ta cũng không tin trên cái thế giới này không có pháp luật!"

Liễu Vĩnh choáng rồi, một cái trước đó một mực tại dùng đặc quyền làm việc nữ nhân, bây giờ thế mà cùng Liễu Vĩnh cách nói luật, thật là làm cho Liễu Vĩnh mở rộng tầm mắt.

"Chính là, người không muốn đi, ta muốn đem người cùng hảo hữu của người đều đưa vào cục cảnh sát!" Từ Chấn vừa chỉ vào Liễu Vĩnh, vừa chỉ chỉ phía sau hán cái kia để hán cắn răng nghiêng lợi Vu Bằng, sau đó đi sờ điện thoại, chuẩn bị cho Trịnh Lập Phi gọi điện thoại.

Xem xét cái này tình thế, nghệ khiết mai bỗng nhiên lúc gấp, chỉ gặp nàng liều mạng đẩy Liễu Vĩnh, cũng kêu to; "Người lần, lần a!"

"Người cái này bị ôi nữ nhân!" Khúc Nham là cỡ nào nữ nhân thông minh, xem xét nghệ khiết mai rõ ràng như thế thiên vị hành vi, lập tức biết đối phương muốn làm gì, thế là đối nghệ khiết mai lớn tiếng nhục mạ.

Này lúc Liễu Vĩnh cũng rốt cục tỉnh táo lại, biết nghệ khiết mai là muốn bảo hộ hán, cái này khiến tim của hán trong nháy mắt lửa nóng, nội tâm cuồng hồng; "Nghệ khiết mai nguyên lai không phải thật sự chán ghét hán, mà là muốn bảo hộ hán, ta liền biết, ta liền biết!"

Liễu Vĩnh này lúc muốn ôm chặt nghệ khiết mai cuồng khiếu, nhưng lại biết còn không phải lúc, thế là hán cực lực khống chế tâm tình của mình, sau đó khinh khinh đem nghệ khiết mai đẩy lên một bên, giả bộ như quyết tuyệt nói đạo; "Đã người nghệ khiết mai tuyệt tình như vậy, vậy ta từ đây không lại đây đưa người, nhưng sự tình hôm nay là ta gây, một mình ta gánh chịu!"

"Các người!"

Liễu Vĩnh cùng nghệ khiết mai một xướng một họa ác tha bộ dáng, đơn giản để Khúc Nham tức nổ phổi, chỉ gặp nàng tay run run chỉ vào hai người, sau đó đối Từ Chấn vừa găm thét; "Người đang làm gì, làm sao còn không gọi điện thoại!"

Liễu Vĩnh thật không muốn đã kích đối phương, thật không nghĩ, nhưng hán vẫn là không mở miệng không được ngăn cản Từ Chấn vừa nói đạo; "Từ Chấn cương, người tốt nhất đừng đánh điện thoại, không phải người hội thất vọng!"

"Ta hội thất vọng, tại sao không nói người là sợ rồi!" Từ Chấn vừa cười lạnh.

Nhưng về sau, Từ Chấn mới vừa ở đã thông Trịnh Lập Phi điện thoại, cũng một khắc không ngừng nói cho đối phương biết hán tại bệnh viện bị Vu Bằng đánh, mẹ hán bị Liễu Vĩnh đánh, yêu cầu đối phương tranh thủ thời gian tới thời gian, đối diện Trịnh Lập Phi trầm mặc, sau đó đối phương nói đạo; "Từ ca, người đây là dân sự tranh chấp, không thuộc về hình sự vụ án, nếu không ta cho người chuyển phải xuất sở!"

"Cái gì, người nói cái gì?"

Từ Chấn vừa đơn giản không thể tin vào tai của mình, không tin Trịnh Lập Phi thế mà hội đối với hán nói lời này, sau đó hán toàn thân xụi lơ, bởi vì hán biết cái này biểu thị cái gì, biểu thị hán tại Khai Dương rốt cuộc không thể quay về đã từng thời gian rồi, mà hán cũng rốt cục biết mẹ của hán vì cái gì hội khuyên hán rời đi, bởi vì thuộc về hán thời đại, tại phụ thân của hán bị bắt, cứ cữu nằm viện về sau, đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Mặt khảm kim cương sao?

"Quyết không thể tính như vậy rồi!"

Khúc Nham cho tới bây giờ không có bị thua thiệt như vậy, liền xem như Trịnh gia không giúp nàng, nàng cũng muốn đem cái này tràng từ tìm trở về, thế

là nàng tự mình bấm một chút người quen điện thoại. Không ít người quen đối Khúc Nham điện báo coi như nhiệt tình, thậm chí có người cũng đáp ứng thay Khúc Nham ra mặt, nhưng khi nghe nói đối phương là Liễu Vĩnh, cũng kèm theo hỏi một câu là vì yêu bệnh viện Liễu Vĩnh về sau, từng cái Khai Dương nhân vật đều rút lui.

Cũng không phải Liễu Vĩnh có bao nhiêu lợi hại, mà là toàn bộ Khai Dương quan trường cứ như vậy lớn, đều biết bởi vì cái này vì yêu Liễu Vĩnh, mà đưa tới một trận rung chuyển. Nói đùa, trong tình Thôi bí thư phái xuống tuần sát tổ còn chưa đi sao, người cái này nếu là đi tìm Liễu Vĩnh phiền phức, không phải lên vội vàng hướng người ta tuần sát tổ trên hòng súng đạn sao?

Cuối cùng Khúc Nham một vòng điện thoại kết quả là tới một vị tuổi trẻ phái xuất sở cảnh sát nhân dân, cái kia cảnh sát nhân dân đang nghe rồi chuyện đã xảy ra, cũng đang nhìn Khúc Nham vết thương về sau, đối Khúc Nham nói đạo; "Như người loại này không có chiều thành hậu quả nghiêm trọng dân sự tranh chấp, thích hợp với song phương điều giải!"

Thế là Liễu Vĩnh lập tức hết sức thành khẩn ứng thanh mở miệng; "Vị đại nương này, xin hỏi người có yêu cầu gì?"

Liễu Vĩnh, trực tiếp để Khúc Nham nhảy lên, chỉ gặp nàng chỉ vào Liễu Vĩnh đối cảnh sát nhân dân kêu to đạo; "Cảnh sát nhân dân đồng chí hân gọi ta đại nương, thế mà gọi ta đại nương, người được nghe thấy được, người được nghe thấy được, đây là hành động gì, cái này hoàn toàn là khiêu khích sao?"

Tuổi trẻ cảnh sát nhân dân, nhìn Khúc Nham một chút, cảm thấy Liễu Vĩnh sự xưng hô này thật có chút quá phận, dù sao người ta thoát nhìn cũng chỉ là chừng ba mươi tuổi, cứng rắn bị người gọi thành đại nương, hoàn toàn chính xác không thể nào nói nổi, thế là hân nhìn về phía Liễu Vĩnh mặt lạnh lẽ nói đạo; "Đồng chí, người xưng hô này không đúng!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh nhếch miệng cười một tiếng, sau đó chỉ vào Từ Chấn vừa nói đạo; "Cảnh sát nhân dân đồng chí, trông thấy cái đầu kia nát cùng cái rách da cầu tiểu tử sao?"

Theo Liễu Vĩnh ngón tay, tất cả mọi người nhìn về phía Từ Chấn vừa. Đây lúc Từ Chấn mới vừa ở nghe được Liễu Vĩnh đem hân đầu ví von thành rách da cầu về sau, tức giận kêu to; "Họ Liễu Lão Tử cùng người không để yên!"

"Vị đồng chí này chú ý lời nói của người!"

Cảnh sát nhân dân lập tức đối Từ Chấn vừa trừng mắt quát lớn, tại Từ Chấn vừa lộ vẻ tức giận im miệng về sau, nhìn về phía Liễu Vĩnh nói đạo; "Người cũng chú ý một chút ngôn từ, không cần loạn ví von. " tại Liễu Vĩnh cười gật đầu về sau, cảnh sát nhân dân hỏi đạo; "Vừa rồi nói còn chưa dứt lời, người nói!"

"Liên vị này hết sức không có tư chất đồng chí!"

Liễu Vĩnh chỉ vào Từ Chấn vừa nói lời, lại để cho Từ Chấn vừa mới trận trừng mắt, nhưng lần này hân lại không có nói cái gì, mà là chăm chú nhìn Liễu Vĩnh chờ lấy hân nói nhảm, sau đó xoi mói tạt xấu của hân.

Nhưng Liễu Vĩnh làm sao hội để hân toại nguyện, chỉ gặp hân nói tiếp đi đạo; "Liên vị này không có tư chất đồng chí, tuổi của hân còn lớn hơn ta, mà vị này nhìn rất trẻ trung đại nương, là mẹ của hân, cảnh sát nhân dân đồng chí, người cảm thấy ta xưng hô hân là đại nương có lỗi sao?"

Liễu Vĩnh, làm cho tất cả mọi người nghe hết sức khó chịu, nhưng lại cảm thấy tại lý, dù sao gọi đối phương đại tỷ, hoặc là mỹ nữ, đều không quá thích hợp, một cái lộ ra có chiếm Từ Chấn vừa tiện nghi hiềm nghi, một cái lại lộ ra lỗ mãng. Cuối cùng cảnh sát nhân dân tại hơi suy nghĩ một chút về sau, lắc đầu mở miệng đạo; "Xưng hô chỉ là thuận tiện điều tiết, chỉ cần không có vũ nhục chữ, vẫn là có thể tiếp nhận!"

Lần này Khúc Nham không phản đối, hung hăng trợn mắt nhìn Liễu Vĩnh một chút về sau, con người đảo một vòng nói đạo; "Đồng chí, vừa hân nguyện ý gọi ta đại nương, vậy ta liền thụ lấy, dù sao hài tử gọi mẹ, cũng không có cái gì không thể!"

Khúc Nham lúc nói lời này, cười lạnh nhìn Liễu Vĩnh một chút, ý kia là người không phải thích gọi mẹ sao, ta liền để người gọi, dù sao ta cũng không mất mát gì. Khúc Nham biểu lộ, nhường cho bằng nhẹ giọng mở miệng đối Liễu Vĩnh đạo; "Huynh đệ, nàng chiếm tiện nghi của người đâu?"

"Chiếm liền chiếm thôi, dù sao cha ta không thiệt thòi là được!"

"Phốc phốc!"

Liễu Vĩnh rất bình tĩnh lời nói, để không ít người nhìn không được cười ra tiếng.

Mà đối diện Khúc Nham lại bị lời này chọc giận kềm chút lại nhảy dựng lên, nhưng lại cực lực ngăn chặn khí, mở miệng đạo; cảnh sát nhân dân đồng chí, ta cũng không có yêu cầu gì, cô nhân thường nói thiếu nợ thì trả tiền, giết người thì đền mạng, hân quạt ta mấy cái tát, ta cũng không phiền hân cái tát, dù sao hân là trẻ con, ta không chấp nhặt với hân!"

Khúc Nham, để cảnh sát nhân dân gật đầu, sau đó hỏi đạo; "Đồng chí kia yêu cầu của người đâu?"

"Vừa hân là hài tử, nguyên bản mười vạn khối tiền một bàn tay, tổng cộng mười hai bàn tay tiền ta cũng không muốn rồi, chỉ cần hân cho ta người trưởng bối này đập cái đầu, đạo lời xin lỗi, chuyện này liền bỏ qua!"

Khúc Nham lời nói rất rõ ràng, người Liễu Vĩnh cho ta đập đầu, ta liền không đe dọa người, không cho, ta liền đe dọa người một khoản tiền lớn, cứ việc số tiền này, đối nàng, đối Liễu Vĩnh, có lẽ cũng không tính là hơn.

Nhưng đối phương chỉ cần nguyện ý giao, vậy liền hội lập tức mất mặt, dù sao đây là rất rõ ràng đe dọa, nếu như ngay cả tiền này, người cũng nguyện ý thanh toán, như vậy người về sau tại Khai Dương còn thể nào hỗn, dù sao tất cả mọi người hội cho rằng người là một cái mềm yếu có thể bắt nạt người.

Về phần đập đầu, Khúc Nham cảm thấy đối phương cũng không hội, dù sao trẻ tuổi nóng tính tiểu hỏa tử, không có người hội nguyện ý thụ loại này ở trước mặt vũ nhục, bất quá không quan hệ, đập đầu lúc đầu chính là vì cho đòi tiền làm nền.

Khúc Nham, để cảnh sát nhân dân sừng sốt, làm cho tất cả mọi người đều sừng sốt, cứ việc luật dân sự bên trên quy định điều giải tranh chấp điều kiện tiên quyết là không thể để cho bất kỳ bên nào danh dự nhận vũ nhục, nhưng đây coi như là vũ nhục sao, nếu có người ra giá bồi thường một trăm vạn hoặc là đập một cái đầu tranh chấp thanh toán xong, hẳn là hội có rất nhiều người lựa chọn cái sau a.

"Vị đồng chí này, người cảm thấy thế nào?" Cảnh sát nhân dân nhìn về phía Liễu Vĩnh, đem quyền lựa chọn giao cho đối phương.

Cái này tựa hồ là cái hai chọn một nan đề, lựa chọn cái trước tiền ăn thiệt thòi, lựa chọn cái sau danh dự ăn thiệt thòi.

"Người mặt kia là khảm kim cương sao, mấy bàn tay đất như vậy!" Vu Bằng kháng nghị, dù sao hắn thấy, đập đầu khẳng định là không được, bồi thường tiền khẳng định là muốn bồi, chỉ là đối phương giá cả có chút hơn.

"Ta cái này không khảm kim cương, nhưng ta gần hai mươi năm qua mỗi ngày đều dùng các loại cao cấp đồ trang điểm, trong đó bao quát, lan khẩu bình đen, Kỳ Tích tinh hoa dầu, sống mặt hoá da tinh hoa lộ, cực hạn hộ mắt sương, Truyền Kỳ đỉnh cấp mặt màng, mỗi hạng tiêu phí đều tại gần trăm vạn trở lên, chính là bởi vậy, ta mới tại gần chừng năm mươi tuổi tuổi tác, duy trì giống như chừng ba mươi tuổi đồng dạng da thịt. "

Nói đến đây, Khúc Nham buông xuống khe vuốt khuôn mặt thon dài ngón tay, một chỉ Liễu Vĩnh, tức giận gọi đạo: "Mà bây giờ, hắn mấy bàn tay, đem ta toàn bộ mặt đầu nhập đều phá hủy, vạn nhất ta bởi vậy sớm già yếu, hoặc là trên mặt xuất hiện cái gì mao bệnh, người cảm thấy ta muốn số tiền này bồi thường, nhiều không?" Khúc Nham cười lạnh.

"Oa, nàng nói những vật kia cũng đều là rất đắt a, ta biết Kỳ Tích tinh hoa dầu, rất nhỏ một bình, đoán chừng cũng liền nhỏ lớn bằng ngón cái, dài năm centimet, đều muốn hơn hai ngàn một bình!" Một tên tuổi trẻ nữ hài, đối người bên cạnh nhỏ giọng nói đạo.

"Ta biết một cái Truyền Kỳ diện sương, phải cùng Truyền Kỳ mặt màng một cái nhãn hiệu, rất đắt, hơn một ngàn một bình giá cả, suy tính mới cùng một túi mỡ trăn cao nhiều như vậy, nhưng cái sau mới một khối tiền!" Có tuổi tác lớn nữ sĩ, phụ họa cô gái trẻ tuổi lời nói.

"Cái gì?"

Nghe cô gái trẻ tuổi cùng trung niên nữ sĩ nói như vậy, không ít người cảm thấy, dựa theo cái này đầu nhập, Khúc Nham hướng đối phương muốn một trăm vạn đền bù còn thật không nhiều.

"Người nghĩ được chưa, là bồi thường tiền, vẫn là đập đầu?"

Nghe người chung quanh nghị luận, Khúc Nham cười lạnh nhìn về phía Liễu Vĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Bị bức bách nghệ khiết mai

"Ta không đập đầu, cũng không bồi thường tiền!" Tại mọi người chú ý, Liễu Vĩnh cười nói đạo.

"Đồng chí, người dạng này, ta liền không có cách nào điều giải rồi!"

Đầu tiên mở miệng không phải Khúc Nham, mà là tuổi trẻ cảnh sát nhân dân, dù sao hắn là làm điều giải người thân phận xuất hiện ở đây, mà Liễu Vĩnh cự tuyệt đối phương hai cái điều kiện, như vậy sự tình còn giải quyết như thế nào.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh trả lời là: "Cảnh sát nhân dân đồng chí người không nên gấp gáp, ta còn biết loại thứ ba phương pháp, cái kia chính là đối phương có thể khỏi tố!"

"Khỏi tố?"

Tất cả mọi người cảm thấy Liễu Vĩnh vẫn là tuổi trẻ, khởi tố liền muốn lên toà án, không nói cuối cùng ai thắng ai thua, tối thiểu nhất mỗi lần ra toà thời gian trì hoãn cùng luật sư phí cũng phải cần nỗ lực.

"Như vậy không tốt đâu, vạn nhất nàng muốn cùng chết, tìm luật sư khởi tố người, người không phải muốn phiên chết?" Vu Bằng nhỏ giọng tại Liễu Vĩnh bên tai hỏi đạo.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh không thêm để ý chút nào cười lắc đầu, sau đó nhìn về phía Khúc Nham đạo; "Phiền liền phiền đi, ta nghĩ có người hội so với chúng ta càng phiền!"

Này lúc, Liễu Vĩnh ngược lại là hi vọng Khúc Nham khởi tố hắn, bởi vì đối phương cái kia gần ngàn vạn đồ trang điểm nơi phát ra, tại toà án bên trên cũng có chút nói không rõ. Dù sao theo hắn biết, đối phương cùng vào ngục giam tù thật đều là công vụ nhân viên, công vụ nhân viên tiền lương mới có nhiều ít, coi như bọn hắn không ăn không uống hai mươi năm, được rồi nàng đồ trang điểm tiền sao, vừa không đủ, cái kia nàng lại là làm sao tiêu phí.

Tổng không thể nói là làm ăn Từ Chấn vừa kiếm a, dù sao vậy cũng quá giật, bởi vì hai mươi mấy năm trước Từ Chấn vừa cũng chính là một cái đánh xi dầu tiêu hài, chẳng lẽ cái kia lúc hắn liền có thể kiếm lên ngàn vạn gia sản, hắn là cái gì, thần đồng sao?

Khúc Nham tựa hồ cũng ý thức được tầng này, cái này khiến sắc mặt của hắn trong nháy mắt trở nên xanh xám, nàng không nghĩ tới đối phương thế mà nghĩ ra rồi như thế một ý kiến, nàng biết mình không có khả năng đi khởi tố đối phương, không nói có thể hay không thu tập được chứng cứ, coi như có thể, nàng dám ở toà án bên trên đưa ra sao? Nói không chừng đối phương quay người một cái ketchup tài sản không rõ lai lịch, liền đem nàng cho cáo rồi, đến lúc đó chứng cứ đều không dùng đối phương thu thập.

"Đồng chí, người cần phải hiểu rõ, nếu là lựa chọn không điều giải, chúng ta phải xuất sở liền hội cho các người tranh chấp lập án, đến lúc đó đi tố tụng dân sự lấy tình huống của người thế nhưng là nhất định sẽ thua!"

Cảnh sát nhân dân nhìn như hảo tâm nhắc nhở Liễu Vĩnh, lại là muốn đem Liễu Vĩnh cột vào Khúc Nham nói lên cái kia hai cái trên điều kiện. Đương nhiên, không có người nghĩ đến hắn trước khi tới nhưng thật ra là bị Trịnh Lập Phi đã phản phó, chỉ ít hắn cho rằng như vậy.

Trước khi đến, Trịnh Lập Phi phản phó để hắn cho Khúc Nham cung cấp một chút trợ giúp, bây giờ mắt thấy là phải thay Khúc Nham vấn hồi mặt mũi, nhiệm vụ hoàn thành viên mãn, không nghĩ tới đối phương thế mà ra một màn như thế yêu thiêu thân, cái này khiến hắn rất là không tiếp thụ được.

"Người có phải hay không nghĩ chơi xỏ lá!"

Khúc Nham kích động hô quát, kỳ thật nội tâm của nàng này lúc rất là tỉnh táo, nàng hi vọng mượn nhờ cho Liễu Vĩnh chụp mũ phối hợp cảnh sát nhân dân cáo, đem đối phương lần nữa kéo về đến nàng nói lên hai cái trên điều kiện.

Cảnh sát nhân dân cùng Khúc Nham, để Liễu Vĩnh cười lạnh, mặc dù hắn không biết đạo cảnh sát nhân dân là hảo tâm hay là vô tình đang trợ giúp Khúc Nham, nhưng hắn lại biết rất nhiều Khai Dương cảnh sát nhân dân là Trịnh gia mang ra người, chỉ biết điểm này đối với Liễu Vĩnh tới nói, cũng đã đầy đủ.

Đương nhiên hắn cũng sẽ không cho đám người xem thường hắn cơ hội tại mọi người theo Khúc Nham hô quát nhìn qua thời điểm, hắn trực tiếp đuổi ra một ngón tay ở trước mặt mọi người điều động nói đạo; "Ta không phải chơi xỏ lá, chúng ta bây giờ là một cái cách nói làm ra xã hội, ta tin tưởng hết thầy tranh chấp, tại pháp luật trước mặt đều hội đạt được để song phương kết quả vừa lòng, ta tin tưởng pháp luật, mà người khúc đại nương, ta nghĩ người cũng hẳn là tin tưởng pháp luật!"

Nơi đây nếu như có thể vỗ tay, nhất định hội có người cho Liễu Vĩnh vỗ tay, bởi vì hắn đem một cái vô lại phương thức, nói làm cho không người nào có thể cãi lại.

Giờ khắc này, nghe khiết mai cảm thấy đã từng cái kia xấu xa Liễu Vĩnh lại trở về rồi.

Mà Vu Bằng thì cảm thấy gia hỏa này nói cái gì, làm sao đều là một bộ đường hoàng đáng vẻ, hoàn toàn không giống như là một cái sơ trung bỏ học mù lư, giống như là một cái giáo sư!

Tuổi trẻ cảnh sát nhân dân biết hắn đối Khúc Nham trợ giúp ven vện như thế rồi, còn lại hắn đã bắt lực.

"Mẹ nó!"

Ngày xưa tự phụ rất có tu dưỡng Khúc Nham kém chút bị tức mắng ra miệng, bởi vì đối phương nghe được lời này quá tuyệt, nàng dám phản bác sao, nói đùa, mượn nàng mười cái lá gan cũng không dám. Nhưng nàng không cam tâm, không cam lòng mình cứ như vậy bạch bạch bị đánh, dù sao như thế quá mất mặt mặt.

Khúc Nham trong tức giận thấy được đứng ở một bên nghe khiết mai, cái này khiến nàng hai mắt tỏa sáng, sau đó đối nghe khiết mai nói đạo; "Khiết mai, người nhìn a đi người mặt bị đánh, người để người cái này đồng học cùng ta đạo hạ khiêm, ta liền tha thứ hắn, dù sao khởi tố việc này làm lớn chuyện rồi đối ảnh hưởng của hắn không tốt!"

Này lúc Khúc Nham không nghĩ thêm cái gì làm cho đối phương quỳ xuống, cái gì trăm vạn bồi thường, chỉ cần đối phương hiện tại cho mình đạo lời xin lỗi, mặt mũi của mình liền xem như bảo trụ rồi, về phần một hơi này, son thùy có gặp lại, mình cuối cùng cũng có một ngày hội xuất.

Khúc Nham một bộ hiểu chuyện trưởng giả phong phạm, để Liễu Vĩnh hận hậm răng ngứa, nhất là đối phương để nghe khiết mai hướng nàng mở miệng hèn hạ hành vi, càng làm cho hắn dưới đáy lòng đem Khúc Nham nữ tính thân thuộc thăm hỏi mấy lần, mẹ nó quá âm, vừa rồi làm sao không gặp người

như vậy tôn trọng người khác.

Khúc Nham, để nghề khiết mai rất khó khăn, nàng không muốn ép buộc Liễu Vĩnh, nhưng làm Từ Chấn vừa bạn gái, nàng lại không thể phản bác Khúc Nham, thế là nàng hai tay nắm chắc góc áo của mình, con mắt nhìn xem Liễu Vĩnh lâm vào xoắn xuýt bên trong.

Nghề khiết mai cứ việc không có nói chuyện, nhưng biểu đạt ý tứ cũng rất rõ ràng, cái kia chính là đứng ở Khúc Nham một phương, cái này khiến nhìn chăm chăm nàng Liễu Vĩnh rất là thương tâm, cũng đầu tiên mở miệng đạo; "Nàng đối người như vậy, người vì cái gì còn muốn giúp nàng?"

Liễu Vĩnh trong mắt thông khổ để nghề khiết mai lo lắng, nàng rất muốn từ bỏ hết thấy đầu nhập đối phương ôm ấp, nói cho hẳn biết, nàng là đứng hẳn một phương, nhưng nàng biết nàng không thể, nhà các nàng thiếu Từ gia ân tình quá nặng đi, trọng đến nàng bất lực phản kháng.

"Ta là Từ Chấn vừa bạn gái!"

Nói ra câu nói này thời gian, nghề khiết mai móng ngón tay thật sâu nắm tiến lồng bàn tay thịt mềm nơi, nhưng nàng lại không cảm thấy đau, bởi vì nàng biết Liễu Vĩnh tâm giờ phút này so với nàng vết thương nhỏ đau gấp trăm lần gấp một vạn lần.

Quả nhiên, Liễu Vĩnh nghe nói như thế về sau, toàn thân dường như bị trong nháy mắt rút khô rồi khí lực đồng dạng lung lay, hẳn không rõ, vì cái gì đối phương cuối cùng vẫn lựa chọn lưu tại Từ gia, chẳng lẽ Từ Chấn vừa thật sự có mị lực lớn như vậy, có thể để cho nàng có thể từ bỏ hết thấy tôn nghiêm, lưu tại bên cạnh hẳn?

"Nghề khiết mai, người quá mức, chẳng lẽ người không có một điểm lương tâm sao!"

Liễu Vĩnh chịu đựng bị đối phương đá thương thế, chạy tới đầu tiên vì nàng nghề khiết mai ra mặt, kết quả cuối cùng còn muốn bị đối phương buộc đạo xin lỗi, hẳn Vu Bằng làm sao cũng nhìn không được rồi!

"Im miệng, người tên tiểu tử này là làm sao nói đầu, nghề khiết mai là nhi tử ta bạn gái, là ta tương lai nàng dâu, người muốn để nàng đối với người nào có lương tâm, người còn có đạo đức sao?"

Khúc Nham bắt lấy cơ hội giận dữ mắng mỏ Vu Bằng, nhường cho bằng tức giận, nhưng lại nói không ra bất kỳ phản bác Khúc Nham, dù sao người ta nghề khiết mai thế nhưng là đứng đối phương một phương, người bất kỳ phản bác đều là vô lực.

Gặp vào khoảng băng nói á khẩu không trả lời được, Khúc Nham rất hài lòng lần nữa nhìn về phía nghề khiết mai, ra vẻ ôn nhu nói đạo; "Khiết mai a, người còn không tranh thủ thời gian an ủi một cái bạn học của người, dù sao đây là công chúng trường hợp, cũng không cần tại ảnh hưởng bệnh viện bình thường vận tác!"

"Ta!" Nghề khiết mai muốn cự tuyệt, nhưng ở Khúc Nham bách xem ánh mắt dưới, làm thế nào cũng không mở miệng được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Đồ ngốc

"Người hi vọng ta đạo xin lỗi có đúng không?"

Liễu Vĩnh phức tạp nhìn xem nghề khiết mai, cứ việc đối không dậy nổi ba chữ rất đơn giản, nhưng ở nghề khiết mai yêu cầu hạ nói ra, Liễu Vĩnh tâm cũng rất đau, bởi vì điều này đại biểu bọn hẳn cuối cùng trở thành rồi đối lập hai cái phương hướng người.

"Khiết mai, còn không nói, đừng lại lãng phí mọi người thời gian rồi!" Khúc Nham mở miệng thúc giục, nàng đã có chút không kiên nhẫn, thân là gia đình chủ người, mệnh lệnh một cái nàng dâu, lại chậm chạp không có đạt được đáp lại, cái này khiến nàng rất là khó chịu.

"Liễu Vĩnh, người...!"

Nghề khiết mai tại Khúc Nham thúc giục hạ cắn môi mở miệng, nhưng lời còn chưa nói hết, liền bị Liễu Vĩnh cười thầm lấy đưa tay ngăn cản; "Ta đã biết, ta đạo xin lỗi!" Liễu Vĩnh làm sao hội để nghề khiết mai khó xử, mặc dù hẳn có tức giận mà đi ý nghĩ, nhưng hẳn biết không thể, như thế lựa chọn lưu tại Từ gia nghề khiết mai, hội càng thêm bị Khúc Nham xem thường, hẳn không nguyện ý đối phương qua thê thảm.

"Từ gia đối người như vậy, người thế mà còn làm như vậy, ta...!"

Vu Bằng đưa tay chỉ nghe khiết mai, khí nói không ra lời, cuối cùng càng là tức giận trực tiếp lắc đầu một cái, rồi cái nhắm mắt làm ngơ.

"Trường bối giáo huấn tiểu hài tử rất bình thường a, nghe khiết mai đúng vậy hiểu chuyện lý hài tử, lựa chọn của nàng ta cũng nghĩ thế hết sức chính xác!" Khúc Nham đắc ý, vừa rồi bởi vì ném đi mặt mũi mà xanh xám mặt, trở nên mặt cười Như Hoa.

"Đúng vậy a, đạo lời xin lỗi, có thể giải quyết, có cái gì không tốt đâu?" Tuổi trẻ cảnh sát nhân dân nhẹ buông lỏng một hơi.

"Nghe khiết mai chung quy là họ Từ người!"

Từ Chấn vừa nhìn xem Liễu Vĩnh cười lạnh, câu nói này càng là trực tiếp để Liễu Vĩnh toàn thân run lên, tại phát hiện Liễu Vĩnh thân thể biến hóa về sau, Từ Chấn vừa khòe miệng ý cười trở nên càng đậm.

"Nghe khiết mai chung quy là thay lòng!" Từ Chấn vừa lời nói để Liễu Vĩnh lòng như tro nguội, bởi vì cái này trực tiếp phá hủy hán đối với tình yêu nhất quán tín niệm, hán trở nên mê mang, cảm thấy tình yêu có lẽ đúng như người khác nói, chỉ là nhân loại đối với mỹ hảo huyền tưởng.

Liễu Vĩnh đột nhiên thấp một đoạn thân thể, cùng trở nên cung lên eo, để nghe khiết mai trong nháy mắt đau lòng chảy ra nước mắt, bởi vì nàng phát hiện nguyên lai mình tại Liễu Vĩnh trong lòng là trọng yếu như vậy, mất đi mình tựa hồ chính là đã mất đi hán tinh khí thần.

Cái này khiến nàng cũng không khống chế mình được nữa đau lòng, cùng trong lòng ủy khuất, bởi vì nàng đột nhiên sợ hãi bỏ qua hôm nay, còn hội không biết có một cái nam nhân tương Liễu Vĩnh như vậy yêu mình, cho nên nàng quyết định làm một chuyện, cái kia chính là hướng đối phương thẳng thắn lòng của mình.

Coi như cuối cùng không thể cùng một chỗ, nàng chỉ ít muốn để Liễu Vĩnh biết, hán không phải thua ở tiền tài cùng vật chất bên trên, mà là thua ở sai roi thời gian bên trên. Thậm chí nghe khiết mai hội không tự kìm hãm được nghĩ, nếu như phụ thân nàng tàn rơi một khắc này, xuất hiện ở trước mặt nàng chính là Liễu Vĩnh tốt biết bao nhiêu! Nhưng cái này chung quy là huyền tưởng.

"Liễu Vĩnh, ngươi không dùng miễn cưỡng!" Ngay tại Liễu Vĩnh hé miệng, chuẩn bị đối trở nên vênh vang đắc ý Khúc Nham nói để hán biệt khuất xin lỗi thời điểm, cùng nhau thanh âm thanh thúy ngắt lời hán.

Theo câu nói này tất cả mọi người quay đầu, chỉ gặp một cái lệ rơi đầy mặt nữ hài, thanh tú động lòng người nhìn xem Liễu Vĩnh, trong mắt tràn ngập nhu tình, cứ việc nữ hài gương mặt có chút sưng đỏ, nhưng cái này lại càng làm cho nàng mặt phấn Như Hoa.

"Nghe khiết mai, ngươi cái này tiểu tiện nhân tại làm gì?"

Khúc Nham hét lớn, nàng không nghĩ tới tại tại hậu quan đầu, lại là đối phương ngăn trở Liễu Vĩnh, đây là chuẩn bị để mặt của nàng bị giẫm đạp sao, cái này khiến nàng không thể tiếp nhận, đang hồ loạn nghe khiết mai không có kết quả về sau, Khúc Nham nhìn về phía Từ Chấn vừa; "Còn mặc kệ quản người nữ nhân!"

"Nghe khiết mai, chẳng lẽ ngươi quên rồi lời hứa với ta sao?"

Từ Chấn vừa sắc mặt tái xanh, hán vẫn luôn biết đối phương không có quên Liễu Vĩnh, đây cũng là hán tại vạn bất đắc dĩ phía dưới, quyết định đạt được đối phương thân thể nguyên nhân, có thể cuối cùng lại bị mẹ của mình Khúc Nham ngăn cản, cái này khiến hán bây giờ rất là hối hận không nên nghe mẩu thân mình, nếu không bằng vào nghe khiết mai truyền thống tính tình, tuyệt đối không biết ngộ nghịch mình. Nhưng bây giờ nói những này đều không có dùng rồi, hán biết này lúc chỉ có dùng đối phương chính mình nói xuất hứa hẹn đến bảo hộ đối phương.

Không thể không nói Từ Chấn vừa vẫn tương đối hiểu rõ nghe khiết mai, chỉ câu nói này liền trực tiếp đâm bên trong nghe khiết mai tâm, để nàng trong nháy mắt nhớ tới Từ gia đối với các nàng nhà tốt, nếu như là đối thành trước đó bất cứ lúc nào, nghe khiết mai hiện tại phản ứng nhất định là đi đến Từ Chấn vừa bên người, sau đó đối Liễu Vĩnh lộ ra một bộ quyết tuyệt bộ dáng, nhưng giờ khắc này nàng lại không biết.

Cái này không chỉ có là bởi vì nàng bị Khúc Nham đánh lúc Từ Chấn vừa thờ ơ đồng thời âm tàn ánh mắt đã thương nàng tâm, cũng bởi vì Liễu Vĩnh là kéo lấy thương thế chạy tới vì nàng ra mặt, một người đàn ông như vậy cùng Từ Chấn vừa hai đem so sánh phía dưới, để nghe khiết mai rốt cục biết mình kiếp này muốn bỏ lỡ cái gì.

"Lời hứa của ta không biết biến, Từ gia ân, ta hội dùng ta đến hoàn lại!"

Nói xong câu đó, nghe khiết mai đi thẳng tới Liễu Vĩnh trước mặt, không để ý sắc mặt tái xanh Từ Chấn cương, đối Liễu Vĩnh mặt vươn tay, dùng dài nhỏ ngón tay khẽ vuốt Liễu Vĩnh ôn nhuận gương mặt; "Liễu Vĩnh ngươi biết không, ta vô số lần bởi vì mộng thấy ngươi cùng người khác kết hôn mà khóc tỉnh!"

"Lời này là có ý gì, vẫn yêu lấy ta sao?" Liễu Vĩnh tự giễu.

"Đồ ngốc!"

Nghe khiết mai khinh khinh bóp rồi Liễu Vĩnh mặt một thanh, sau đó mặt cười Như Hoa nói đạo; "Không phải, ngươi cho là thế nào!"

"Nghe khiết mai!"

Này lúc Từ Chấn vừa răng cắn khanh khách vang, hán không nghĩ tới nghe khiết mai thế mà ngay trước hán mặt cùng nam nhân khác tình chàng ý thiếp,

đây là ở trước mặt cho hấn đội nón xanh sao, cái này khiến Từ Chấn vừa phần nộ, nếu như không phải không cách nào vận động dư đội, hấn nhất định hội nhảy dựng lên cho nghe khiết mai một bàn tay.

"Ngươi là muốn đánh ta sao?"

Nghê khiết mai cười quay đầu; "Mẹ của ngươi đã đánh không ít, cũng không nhiều ngươi một cái. "

"Tiện nhân này!"

Khúc Nham tức giận, sau đó để mắt trừng mắt về phía Từ Chấn vừa; "Đây chính là ngươi lựa chọn nữ nhân, may mắn không có kết hôn, không cho tương lai không chừng cho chúng ta Từ gia làm sao bôi đen đâu?"

"Ta cho tới bây giờ không có nghĩ tới bôi đen các ngươi Từ gia, các ngươi Từ gia đối với chúng ta nghe nhà ân, ta cả một đời đều không biết quên, hôm nay ta chỉ là muốn đòi lại ta yêu nhất người nói xuất lời trong lòng, sau đó ta hội tiếp lấy làm các ngươi Từ gia nàng dâu, đến lúc đó các ngươi cũng có thể đánh cái được rồi!" Nghe khiết mai giờ khắc này không có kị gì.

"Ngươi, chúng ta Từ gia là biến thái cuồng sao!" Khúc Nham tức giận.

Mà Từ Chấn vừa giờ khắc này thì là thất hồn lạc phách, bởi vì hấn tại Liễu Vĩnh xuất hiện về sau liền mười phần hối hận không có ngăn cản mẫu thân mình đối nghe khiết mai ầu đả, dù sao đối phương hiện tại còn không phải người của mình, hội cho người khác có máy được thừa.

"Khiết mai, vừa rồi ta là bị lừa giận làm đầu óc choáng váng, ngươi đừng làm chuyện điên rồ!"

Từ Chấn vừa, để nghe khiết mai nhẹ cắn môi một cái, nàng không có phản bác đối phương một mực xem nàng như đồ đàn, bởi vì nàng biết cuối cùng còn muốn trở lại Từ Chấn vừa bên người.

"Chỉ cần ta tại một ngày liền không cho phép người khác khi dễ khiết mai!"

Liễu Vĩnh, để nghe khiết mai nội tâm ngọt ngào, nhưng lại lắc đầu đạo; "Đồ đàn, đừng nói những lời này rồi, về sau ngươi hội tìm tới tốt hơn, mà chúng ta cuối cùng không thể cùng một chỗ!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 107: Không phải một cái đẳng cấp

"Vì cái gì, cũng bởi vì họ Từ cứu được thúc thúc mệnh sao?"

Liễu Vĩnh nguyên bản rất là kinh hi, bởi vì chính miệng nghe được nghe khiết mai nói một mực tại đọc lấy hấn, để hấn như tro tàn tâm trong nhảy mất khôi phục, nhưng nghe khiết mai không thể cùng một chỗ, nhưng lại để hấn kém chút mất lý trí.

Liễu Vĩnh vội hỏi, để nghe khiết mai lắc đầu; "Đồ đàn, nếu như vền vẹn dạng này liền tốt, năm năm qua, nhà chúng ta ăn mặc dùng độ đều là Từ gia cho, biết không Liễu Vĩnh, phụ thân của ta mỗi ngày đều phải tốn đi gần ngàn nguyên chữa bệnh cùng khôi phục tiền chữa bệnh dùng, mà đây đều là Từ gia cho!"

"Ta thay ngươi còn!"

Liễu Vĩnh không chút do dự trực tiếp mở miệng, hấn nguyên bản còn tưởng rằng có những nguyên nhân gì khác dẫn đến nghe khiết mai bỏ không được rồi đi Từ gia, nguyên lai chính là chuyện tiền, mà chuyện tiền, tại hấn hôm nay xem ra không là vấn đề.

"Đồ đàn!"

Nghê khiết mai khóe miệng lộ ra ngọt ngào cười, cứ việc nàng biết Liễu Vĩnh không trả nổi số tiền này, nhưng Liễu Vĩnh, vẫn là để nàng thật cao hứng. Đương nhiên, nàng cũng không nghĩ tới để Liễu Vĩnh giúp hấn trả, không nói đối phương có trả hay không lên, coi như trả lại lên, nàng cũng không muốn để song phương tình cảm nhiễm đến tiền, như thế hội để nàng ở trong lòng cảm thấy mình là bởi vì tiền mới cùng Liễu Vĩnh cùng một chỗ.

Về phần hôm nay tại sao muốn nói ra mình khó xử, nàng chỉ là muốn nói cho Liễu Vĩnh, mình không phải là bởi vì tiền mới không thích hấn, mà là bởi vì nhà bọn họ thiếu ân tình nhất định phải để nàng đến trả, hi vọng đối phương có thể nghĩ thoáng một chút, đừng với mình mất đi lòng tin, bởi vì hấn thật rất

tốt.

"U a, người thật có tiền, người biết nghề nhà gần nhất năm năm chung thiếu nhà chúng ta bao nhiêu tiền không?"

Khúc Nham trào phúng, cứ việc nàng biết Liễu Vĩnh thủ hạ có cái nhỏ bệnh viện, nhưng theo nàng giải, ra bệnh viện tiền đều là của người khác đầu tư, mà hần cũng chính là một cái nhập cổ phần danh nghĩa tiểu tử nghèo, nàng không tin hần đổi tác hội vì hần lấy tiền ra trợ giúp nghề khiết mai.

"Nhiều ít?"

Vu Bằng thụ nhất không được người ta âm dương quái khí bộ dáng, huống chi bây giờ Liễu Vĩnh cũng không phải không có tiền, buổi sáng còn vừa tiền đặt cọc rồi chiếc BMW đâu?

"Tổng cộng 425 vạn năm ngàn sáu trăm nguyên!" Từ Chấn vừa bĩu môi mà xuất.

"Nha, nhớ kỹ rõ ràng như vậy, người có sổ sách a?" Vu Bằng bắt được cơ hội lập tức trào phúng.

"Còn thật có, một bút một bút đều nhớ rõ đây?"

Nguyên bản Từ Chấn mới vừa ở thốt ra mà xuất về sau lập tức liền hỏi hận rồi, bởi vì hần cũng sợ hãi nghề khiết mai nhạy cảm, nhưng Vu Bằng giấu cợt, để hần biết không có gì có thể giấu diếm, dù sao nghề khiết mai chính mình cũng nói, nàng là bởi vì thiếu Từ gia số tiền này, mới đi theo hần, vừa dạng này, hần còn có cái gì tốt cổ ky.

Lần này Từ Chấn vừa liền ngu xuẩn rồi, có một số việc, nữ hài mình giảng là một chuyện, mà người đem nàng nói, xem như thật, nhưng lại là một chuyện khác.

Quả nhiên Từ Chấn vừa dừng cảm thừa nhận về sau, nghề khiết mai đối với hần hào cảm triệt để đánh mất; "Đây là làm gì, đều nhớ rõ ràng như vậy, chẳng lẽ phòng bị nàng vạn nhất không cùng với hần một chỗ rồi, thuận tiện đòi tiền sao?" Nghề khiết mai tức giận.

"Dát!"

Vu Bằng cũng bó tay rồi, không nghĩ tới đối phương như thế không kiêng nể gì cả, cái này khiến hần đột nhiên hết sức đáng thương nghề khiết mai, nguyên lai nàng vẫn luôn là sinh hoạt tại loại người này hoàn cảnh nơi, thật sự là làm cho người rất biệt khuất.

Bất quá hần cũng không muốn cho Liễu Vĩnh trợ giúp nghề khiết mai, dù sao tình yêu là một chuyện, sinh hoạt lại là một chuyện khác. Năm năm ở giữa nghề nhà liền xài Từ gia hơn bốn trăm vạn, coi như về sau không thể đều theo cái tỷ lệ này tính, nhưng cũng không biết thấp đi nơi nào, không có nghề khiết mai nói phụ thân của nàng mỗi ngày còn cần các loại trị liệu cùng khôi phục trị liệu không, về sau Liễu Vĩnh nếu là trên lưng dạng này một cái gánh nặng thời gian còn thể nào qua, đây là Vu Bằng suy tính.

Thế là hần tại Từ Chấn vừa không che giấu chút nào nói dứt lời về sau, lập tức liền đưa tay giữ chặt Liễu Vĩnh, hần ý tứ rất rõ ràng, cái kia chính là ngăn cản Liễu Vĩnh nhiệt huyết xông lên đầu.

Vu Bằng động tác, để nghề khiết mai buồn cười, cùng lúc nàng cũng vì Liễu Vĩnh có dạng này một cái vì hần suy tính hảo hữu mà vui mừng, dạng này nàng không còn Liễu Vĩnh bên người thời gian, cũng liền càng yên tâm hơn rồi.

Hiển nhiên, Liễu Vĩnh cũng hiểu Vu Bằng ý tứ, trong nháy mắt trầm mặc.

Gặp Liễu Vĩnh hết sức nghe mình, Vu Bằng yên tâm. Nhưng có một người lại có chút khó chịu, cái kia chính là nghề khiết mai, cứ việc nội tâm của nàng ý tưởng chân thật là tuyệt đối không biết để Liễu Vĩnh giúp nàng trả tiền, nhưng tốt xấu người nói câu ám lòng lời nói a, dù sao chúng ta đây là một lần cuối cùng lẫn nhau thổ lộ hết tình cảm, nhưng Liễu Vĩnh lại vẫn cứ tại cái này trọng yếu trước mắt tịt ngòi rồi.

Ngay tại nghề khiết mai hơi thất vọng, ở trong lòng thầm mắng nam nhân liền không có một cái tốt thời điểm, Liễu Vĩnh nói chuyện. Đồng thời hần vừa nói liền để Vu Bằng kinh ngạc muốn đi lên che miệng của hần.

"Ta vừa rồi mặc tính toán một cái, ta tất cả thế chung vào một chỗ, phía trên tổng cộng có hơn 320 vạn, hôm nay ta vừa mua chiếc BMW, mặc dù bị ta đụng một điểm, nhưng đoán chừng đưa đi xe second-hand thị trường chỗ nào cũng có thể cho cái chừng ba mươi vạn, còn sót lại ta mượn mượn hần là có thể góp được rồi!" Liễu Vĩnh về mặt thành thật tính toán một cái, nhìn về phía nghề khiết mai.

Liễu Vĩnh, để nghề khiết mai trong nháy mắt ngây người, nguyên lai đối phương trầm mặc không phải là bị Từ Chấn vừa báo ra tới số lượng hù dọa, mà là tại tính tiền của mình. "Đây là làm gì, muốn chuộc thân cho mình sao?"

Nghề khiết mai buồn cười cùng lúc chảy ra nước mắt, sau đó tiến lên một thanh vây quanh ở Liễu Vĩnh eo, đem đầu thả ở trên lồng ngực của hần, đắm chìm trong cái kia phần hạnh phúc ấm áp bên trong.

Nguyên bản Liễu Vĩnh tại bị nghề khiết mai nhào vào ôm ấp về sau là giang hai cánh tay, dù sao hần được không muốn để cho đối phương cho là mình có thừa cơ chiếm nàng tiện nghi hiềm nghi, huống chi còn có nhiều người nhìn như vậy đâu.

Nhưng hần hành động này hiển nhiên lại để cho nghề khiết mai chê, chỉ gặp nàng tại Liễu Vĩnh trong ngực ừ rồi ừ, y nguyên không có đạt được đáp lại về sau, lập tức rất khó chịu đưa tay đem đối phương hai tay kéo đến sau thắt lưng của chính mình, tâm đạo; "Ngoại trừ ta, người còn thể nào tìm bạn gái,

đưa tới cửa thuận nước đẩy thuyền đều không biết, thật là một cái đầu đất!"

"Các người!"

Từ Chấn vừa bơi vì bị Vu Bằng nện vào rồi đầu chảy không ít máu dẫn đến huyết áp có chút thấp, bây giờ khi nhìn đến nghe khiết mai cùng Liễu Vĩnh ôm trăng cảnh, trực tiếp một cái chịu không được, hôn mê bất tỉnh.

"Chấn cương, a, bác sĩ, bác sĩ!"

Vốn là muốn đối Liễu Vĩnh hai người nói chút lời nói ác độc Khúc Nham, nghe được bên người ngả sắp xuống thanh âm, quay đầu nhìn lại trong nháy mắt luống cuống tay chân, sau đó kêu to kêu cứu.

Mà đắm chìm trong hạnh phúc nghe khiết mai này lúc thì bưng tỉnh, sau đó cấp tốc đẩy ra Liễu Vĩnh, quay người nhào về phía Từ Chấn cương, "Nói đùa, đây chính là nàng sau này lão công", nhưng cánh tay lại bị Liễu Vĩnh kéo lại, cũng hỏi đạo; "Người làm gì?"

"Ta đi xem ta lão công tương lai!"

Nghe khiết mai không phải trò đùa, bởi vì nàng không có khả năng để Liễu Vĩnh thay nàng trả tiền, cũng không phải nàng không muốn cùng Liễu Vĩnh cùng một chỗ, mà là nàng không muốn kéo Liễu Vĩnh chân sau, dù sao nàng tàn tật phụ thân, cho người ta kinh tế bên trên gánh vác quá nặng đi.

"Người còn trở về, về sau bọn hắn hỏi cho người sắc mặt tốt sao?" Liễu Vĩnh đơn giản không thể lý giải.

"Không cần người lo, chúng ta kết thúc a!" Nghe khiết mai giãy giụa cánh tay. "

Nữ nhân này trở nên còn thật nhanh, Liễu Vĩnh đều có chút không thích ứng, bất quá hắn cũng không phải người ngu, đã người là vì cảm ân mới cùng Từ Chấn vừa, vậy ta liền cho người một cái cảm ân cơ hội.

"Đi theo ta đi, ta có chữa khỏi thúc thúc phương pháp!"

Liễu Vĩnh * trắng trợn dụ hoặc, để nghe khiết mai lúc thì trắng mắt, nhưng muốn trông cậy vào dùng cái này lừa nàng, nàng chỉ có thể nói Liễu Vĩnh cấp quá thấp; "Tốt đi, thế giới cấp cao nhất bệnh viện đều không nhất định chữa khỏi phụ thân ta, hắn là thân kinh tê liệt, được rồi, nói cho người người cũng không hiểu!"

Lại bị khinh bỉ, Liễu Vĩnh phát hiện từ khi biết nghe khiết mai nở bất đầu, hắn liền không ngừng bị xem thường, nhưng hắn trong lòng lại cuồng hống; "Người cái tiểu nít từ hiểu cái gì, bác sĩ là trị không hết phụ thân người, nhưng bên cạnh ta có thân tiên, đó cùng bác sĩ được không phải một cái đẳng cấp!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Lừa gạt tiểu cô nương già Bồng Tử

"Người làm gì a?"

Bị Liễu Vĩnh thẳng tắp từ bệnh viện kéo ra ngoài nghe khiết mai lộ vẻ rất là tức giận, cánh tay không ngừng khê vẩy lấy, muốn tránh thoát Liễu Vĩnh lôi kéo, cùng lúc trong lòng nghi ngờ, lúc nào Liễu Vĩnh trở nên thô bạo như vậy rồi.

Nhưng, cứ việc trong lòng nghĩ như vậy, nhưng theo Liễu Vĩnh đi ra thân thể lại bán nàng, dù sao nếu như nàng thật không nguyện ý rời đi, Liễu Vĩnh là kéo không đi nàng.

Kỳ thật cũng có thể lý giải này lúc nghe khiết mai tâm tình, dù sao Liễu Vĩnh cách làm cho nàng một cái có thể rời đi Từ Chấn vừa bên người lấy cớ, cứ việc thời gian này có lẽ rất ngắn, nhưng nàng lại có thể tránh này lúc người Từ gia tức giận ánh mắt.

Không có giải thích mình muốn làm gì, lôi kéo nghe khiết mai đứng cửa bệnh viện trước Liễu Vĩnh trực tiếp đối cùng theo một lúc đi ra Vu Bằng phân phó đạo; "Tranh thủ thời gian lái xe, đi vì yêu!"

Liễu Vĩnh mệnh lệnh, nhường cho bằng trực tiếp đáp lại một cái liếc mắt, làm bầm đạo; "Ta cái này không chỉ có kiêm chức bảo mẫu, còn kiêm chức tài xế!" Cứ việc miệng nói làm bầm, nhưng Vu Bằng vẫn là bước nhanh đi bãi đỗ xe lái xe.

Trong lúc đó một tên nam tử trẻ tuổi, cưỡi xe đạp từ Liễu Vinh bên cạnh đi ngang qua, tại cưỡi đi qua về sau, kết một tiếng thảng xe lại chết quay đầu đạo; "Người có phải hay không gọi Liễu Vinh?"

"Đối!"

"Ai, người bệnh nhân này tại sao như vậy, người bây giờ không thể tùy tiện hoạt động, cần tĩnh dưỡng, còn có, vừa rồi cho người mở được thủy y tá đi cho người bồi lên, đều không có có tìm tới người, người không nên chạy loạn có được hay không, người muốn đối chính người phụ trách, cũng muốn đối...!"

"Xin lỗi, xin lỗi!"

Liễu Vinh nhận ra nam tử trẻ tuổi là hần phòng bệnh vị kia y sĩ trưởng, nhưng hần hiện tại hoàn toàn chính xác có việc không thể tại bệnh viện, thế là miệng thảo luận lấy xin lỗi, Liễu Vinh kéo ghế khiết mai liền chui tiến dựa đi tới BMW 5 30 .

Lái rời xe BMW phía sau tuổi trẻ bác sĩ tức giận kêu to; "Ai, người người này tại sao như vậy, có tiền, có tiền liền có thể không nghe bác sĩ sao, có tiền không nổi a!"

Nói tuổi trẻ bác sĩ dẫn theo xe đạp của mình hung hăng ngã hai lần đầu xe, sau đó hòn đổ đạo; "Dù sao thân thể là chính người, rơi xuống mao bệnh chính người thụ lấy!" Nói xong thầy thuốc trẻ tuổi giận dỗi cưỡi lên xe đạp rời đi bệnh viện.

"Người làm sao không nghe bác sĩ lời nói!" Bị kéo vào xe ghế khiết mai tức giận trừng mắt nhìn Liễu Vinh.

"Sợ người đi rồi!"

Liễu Vinh, để ghế khiết mai nội tâm tạo nên ngọt ngào gọn sóng, chỉ gặp nàng cúi đầu dùng ngón tay đưa bốn góc áo của mình nói đạo; "Ta nếu là đi rồi, người liền bắt trị rồi, người cái đầu đất!"

"Trị a, không phải lưu lại di chứng làm sao bây giờ!" Liễu Vinh ăn ngay nói thật, vẫn là trước sau như một không hiểu phong tình.

"Ai!"

Lái xe Vu Bằng thờ dài, tâm đạo, liền tài nghệ này còn muốn trong nhà Hồng Kỳ không ngã bên ngoài thái kỳ bay phiêu, đừng có nằm mộng.

Quả nhiên, nghe được Liễu Vinh đáp lời, nghệ khiết mai trong nháy mắt tức giận trừng mắt; "Vừa trị, cái kia không hảo hảo trị, chạy loạn cái gì!" Nói xong quay đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ, một bộ rất là tức giận bộ dạng.

Nghệ khiết mai trước sau biến hóa để Liễu Vinh có chút trợn mắt hốc mồm, tâm đạo; "Vừa rồi không còn đang hảo hảo nói chuyện sao, làm sao lúc này mới một hội, liền lại đổi sắc mặt?" Trong lòng buồn bực, ngay cả hần nguyên bản chuẩn bị muốn tiếp lấy phía trên câu chuyện nói; "Còn làm sao có ý tứ cùng với người" cũng không nói ra miệng.

Nguyên khoáng đặt bầu trời địa điểm cũ, bây giờ vì yêu trong bệnh viện, lầu hai một gian treo 'Trung y chủ nhiệm' cửa phòng làm việc bài trong phòng, Suy Thần chính một mặt hèn mọn ý cười ngồi tại sau bàn công tác, đối thẹn thùng hạ linh nói đạo; "Tiểu Hạ a, đem người bàn tay đến, ta cho người xem một chút tướng tay!"

"Không muốn!"

Nghe Suy Thần nói như vậy, đứng ở một bên tiểu cô nương hạ linh, mặt trong nháy mắt đỏ giống như một con nẫu chín con tôm đồng dạng.

"Vì cái gì, bốn chủ nhiệm xem tướng tay thế nhưng là hết sức chuẩn, nếu như không phải tiến vào chính hình một chuyến này, nói không thể có thể được cái đại tiên xưng hào!" Lúc nói lời này, Suy Thần một mặt tự tin, bởi vì hần lúc đầu chính là một vị tiên nhân.

"Khoác lác!"

Hạ linh cúi đầu nhỏ giọng thăm thì.

"Ai, tiểu cô nương không thể nói lung tung được, không từng thử, người làm sao biết bốn chủ nhiệm là đang khoác lác đâu?" Suy Thần tiếp tục mê hoặc.

Tựa hồ là bị Suy Thần bức bách gấp, hạ linh đầu vừa nhắc nhanh chóng nói đạo; "Hôm qua người cũng nói cho ta xem tướng tay tới, nhưng giữ chặt bàn tay của ta nhìn nửa ngày, cũng không gấp người nhìn ra cái gì!"

Nói xong lời này lại cấp tốc cúi đầu xuống hạ linh nghĩ đến hôm qua đối phương giữ chặt đầu tay của nàng rồi nửa ngày trăng cảnh đỏ mặt nóng lên, tâm đạo; "Người cái kia là xem tướng tay sao, đừng cho là ta nhỏ, liền cái gì đều không biết, người chính là đang đùa lưu manh!"

"Khụ khụ!"

Suy Thần xấu hổ chột lóc lên, sau đó dùng chừng chặc đảng hoàng ngữ khí nói đạo; "Tiểu Hạ, bốn chủ nhiệm không phải đã nói rồi sao, mệnh lý của người đặc thù, cần xem xét tỉ mỉ!"

"Thật sao?"

Hạ linh nhìn đối phương chừng chạc đằng hoàng sắc mặt hơi nghi hoặc một chút, chẳng lẽ oan uổng đối phương.

"Đương nhiên là thật, người loại này mệnh lý rất là đặc thù, đồng dạng không phải đại phú đại quý, chính là cực độ bi thảm, cho nên ta không thể không từ tế quan sát, không phải mâu chi ngàn dặm, đây chẳng phải là hại người!" Suy Thần mê hoặc.

"Cái kia Bạch chủ nhiệm, theo ý người ta là cái gì mệnh lý?" Hỏi cái này lời nói thời điểm hạ linh rất là khản trương, dù sao gia đình của nàng không phải rất hạnh phúc, không phải cũng sẽ không để nàng số tuổi nhỏ nhỏ đến làm công nuôi gia đình.

"Ài, giống như không tốt lắm!" Suy Thần thờ dài, ánh mắt lại nhìn chăm chăm hạ linh biểu lộ, như tên trộm loạn chuyển.

"Cái gì, còn có không có giải cứu phương pháp!" Hạ linh nghe xong lời này, tại kết hợp gia đình mình tình huống, lập tức hoảng loạn hỏi đạo.

Gặp hạ linh mắc lừa, Suy Thần tay phải một vuốt xuống ba, làm sao không có râu ria không cách nào giả ra sự uy nghiêm đó, thế là hấn lập tức đổi thành nhẹ nắm, sau đó làm xuất một mặt trầm tư trạng. Tại hạ linh hoảng loạn rồi chờ chỉ chớp lát về sau, thờ dài đạo; "Thời gian quá ngắn không có thấy rõ!"

"Vậy người nhanh đang nhìn nhìn!"

Cứ việc biết đối phương có chiếm mình tiện nghi hiềm nghi, nhưng báo vạn nhất cái biến vận mệnh hi vọng, hạ linh đưa tay ngả vào Suy Thần trước mặt.

Đối với cái này, Suy Thần rất là đứng đắn lắc đầu thờ dài đạo; "Tiểu cô nương, ài!"

"Thế nào?" Nghe được đối phương thờ dài, hạ linh lại là rất gấp gáp.

"Ta người này làm việc kỹ lưỡng, ta sợ người lại hiểu lầm ta là nhân cơ hội chiếm tiện nghi của người!"

Nghe xong lời này, hạ linh cảm thấy tựa hồ thật chính là mình hiểu lầm đối phương, dù sao nếu như đối phương là lưu manh, không biết dạng này giảng. Nghĩ đến thường ngày đối phương rất là chuyên nghiệp chỉnh dung kỹ thuật, hạ linh âm thầm tự trách, có lẽ chỉ có loại này xâm nhập tinh thần, mới có thể ma luyện xuất chuyên nghiệp như vậy kỹ thuật a! Nghĩ đến chỗ này hạ linh thật sâu vì chính mình hiểu lầm đối phương vì lưu manh sự tình mà ảo não, sau đó nàng làm làm ra một bộ hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang dáng vẻ nói đạo; "Tối đi, Bạch chủ nhiệm, ta tin tưởng người!"

"Đây chính là người nói, ta không có ép buộc người nha!"

Suy Thần trong nháy mắt lộ ra hèn mọn bộ dáng, để hạ linh nhìn sau một lúc hồi hận, nhưng lại cắn môi an ủi mình; "Không phải liền là mò xuống tay sao, có cái gì, vạn nhất đối phương thật là coi bói đại tiên, vậy không phải mình là liền có thể cái biến vận mệnh sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Gõ cửa người không nghe thấy mà thôi

"Ai, u, u, ta nhìn thấy cái gì?"

Vì yêu, Trung y chủ nhiệm văn phòng, Liễu Vĩnh ba người đẩy môn tiến đến, chỉ thấy Suy Thần chính nắm chặt hạ linh tiểu cô nương tay tại tỉnh tế vuốt ve, cái này khiến Vu Bằng lập tức lấy tay che mặt âm dương quái khí reu chọc.

"A nha!"

Hạ linh không nghĩ tới có nhiều người như vậy không gõ cửa tiến đến, lập tức cấp tốc rút về tay sau đó cuống quýt giải thích; "Bạch chủ nhiệm là tại cho ta xem tướng tay đâu?" Cứ việc miệng nơi nói như vậy, nhưng hạ linh lại cảm thấy mình bên tai đều tại nóng lên.

"A, xem tướng a, xem tướng nắm tay đều sờ đồ lên a!" Vu Bằng nhìn xem hạ linh nháy mắt ra hiệu.

Vu Bằng không tin biểu lộ, để hạ linh gấp nước mắt kém chút đi ra, cũng lo lắng giải thích; "Thật, thật, là đang nhìn tướng tay!"

"Khụ khụ, là đang nhìn tướng tay, chỉ là đây là một loại hết sức mới lạ xem tướng phương thức!" Suy Thần biết mình nếu không nói, về sau liền không có

tiểu cô nương nguyện ý để cho mình xem tướng tay rồi, thế là ho nhẹ hai tiếng, sau đó chừng chặc đàng hoàng giải thích.

"Mới lạ, ta nhìn ngươi là...!"

"Vu Bằng!"

Liễu Vĩnh gặp hạ linh sắp khóc rồi, trong lòng biết nhất định là Suy Thần lắc lư rồi người ta tiểu cô nương, mà Vu Bằng nếu là ở trên chóc, nói không chừng da mặt mỏng hạ linh lập tức liền hội chịu không được, thế là tranh thủ thời gian mở miệng ngăn cản Vu Bằng nói phân nửa, cũng tiếp lấy đối hạ linh phân phó đạo; "Tiểu Hạ, ngươi đi cho chúng ta rót cốc nước đến!"

Nghe Liễu Vĩnh dạng này phân phó, hạ linh lập tức thở phào, cùng lúc con mắt len lén trừng Vu Bằng một cái, tâm đạo; "Nói lung tung, nhìn dung mạo ngươi liền không giống người tốt, nhất định là lưu manh!"

Hạ linh ánh mắt, Vu Bằng xem hiểu rồi, cái này khiến hắn buồn bực tâm đạo; "Liếc khuê cái này lão lưu manh chiếm tiện nghi của ngươi ngươi không khí hận, làm sao ngược lại oán hận lên ta tới, thật sự là không hiểu thấu!"

"Mời ngồi!"

Hạ linh rồi đi về sau, Suy Thần mở miệng chào hỏi Liễu Vĩnh ba người. Tại ba người ngồi xuống về sau, Suy Thần con mắt quét một cái Vu Bằng, đối Liễu Vĩnh nói đạo; "Liễu Vĩnh, nhìn thấy không nhất định là chân thực, vì để tránh cho hiểu lầm, hi vọng ngươi lần sau gõ cửa!"

Suy Thần là hết sức buồn bực, thật vất vả tốn sức miệng lưỡi dụ dỗ rồi hạ linh để cho mình xem tướng, không nghĩ tới đều bị không có lễ phép Vu Bằng phá hủy, cái này khiến hắn hận răng ngứa, nhất là đối phương trên chóc càng làm cho Suy Thần biết, sau này mình muốn lại lừa gạt hạ linh, khó khăn, cho nên hắn không nhận được muốn gõ một cái đối phương.

"Làm việc trường hợp chính là làm việc trường hợp, không muốn làm một ít không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình, không phải liền xem như ngươi cửa đóng tại kín, cũng hội bị người thấy rõ!"

Vừa rồi môn là Vu Bằng đẩy ra, cứ việc Suy Thần này lúc không có chỉ tên đối hắn nói chuyện, nhưng cong lên ánh mắt, cùng trong lời nói hàm nghĩa, đều để hắn nhận không được đối Suy Thần lời nói tiến hành phản bác.

"Cái gì không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình, nói cho ngươi làm việc trường hợp cũng phải có lễ phép, chẳng lẽ phòng vệ sinh là công chung trường hợp ngươi liền có thể tùy tiện vào!" Suy Thần không cam lòng yếu thế, nếu bàn về mồm mép bên trên công phu, hắn tại Thiên Đình được không kém bất luận kẻ nào.

Gặp hai người có âm ỉ lên xu thế, Liễu Vĩnh tranh thủ thời gian mở miệng an ủi. Cuối cùng không nguyện ý trông thấy Suy Thần cái này lão lưu manh Vu Bằng quay thân đi ra văn phòng. Ở phía sau hắn, Suy Thần một mặt xóa xóa chỉ vào Vu Bằng bóng lưng nói đạo; "Ngươi xem một chút, ngươi xem một chút, người tuổi trẻ bây giờ, thật sự là!" Sau đó hắn nhìn về phía nghe khiết mai, biến thành một mặt cười hi hi làm bộ mình là Liễu Vĩnh đạo; "Khiết mai, ngươi đã đến, ngươi nhìn ta đang muốn đi gặp ngươi đây!"

Đối mặt Suy Thần tiện hề hề cười, nghe khiết mai nổi da gà lập tức lên một thân, nhớ tới đã từng hiểu lầm đối phương là Liễu Vĩnh, bị đối phương ôm lấy chiếm tiện nghi một màn, nghe khiết mai nhẹ phi một tiếng, sau đó nghiêng đầu đi mất đạo; "Lưu manh!"

"Ta đã thắng thần rồi!"

Liễu Vĩnh giống như cười mà không phải cười nhìn xem Suy Thần, nói cho đối phương biết mình đã đối nghe khiết mai thừa nhận mình là Liễu Vĩnh rồi. Cái này khiến Suy Thần xóa xóa ngồi xuống nói đạo; "Cái kia, mỹ nữ, ngươi đừng hiểu lầm, lúc đầu đều là Liễu Vĩnh bức ta chế tạo, ta nhưng thật ra là hết sức kháng cự!"

"Tốt, không nói giỡn, các ngươi tới tìm ta là có chuyện a!" Gặp nghe khiết mai không để ý tới mình, Suy Thần mặt nghiêm, dù sao hắn tuổi tác ở nơi nào, nếu là già bị Liễu Vĩnh chờ người xem thường, trên mặt của hắn vẫn còn có chút không nhận được.

"Ta hi vọng ngươi làm lấy nghe khiết mai mặt làm pháp!" Liễu Vĩnh trực tiếp đối Suy Thần mở miệng, nói ra, lại làm cho nghe khiết mai kinh ngạc.

"Đây chính là ta mang ngươi tới nguyên nhân, ta cho ngươi biết, về sau kinh lịch ngươi là ai đều đừng nói cho!"

Liễu Vĩnh đối Suy Thần nói xong, quay đầu lại đối nghe khiết mai chăm chú nhắc nhở. Hắn dự định rất tốt, chỉ cần mang nghe khiết mai nhìn một trận Suy Thần biến hóa thân tích, sau đó nói cho đối phương biết phụ thân của nàng có thể dùng pháp lực trị liệu, như vậy đối phương còn hội lưu tại Từ gia sao, đáp án đương nhiên là không biết.

Ôm ý nghĩ thế này, Liễu Vĩnh chỉ vào Suy Thần đạo; "Hắn nhưng thật ra là trên trời Hạ Giới Thần Tiên!"

"Đúng, bản tiên là Thiên Đình chính Cửu phẩm Tiên quan!"

Theo Liễu Vĩnh, Suy Thần dùng tay kéo rồi kéo chính mình có chút lệch ra cổ áo, nhưng lại càng kéo càng sai lệch.

Ngay từ đầu, nghe khiết mai nghe nói như vậy thời gian rất là giật mình, dù sao Liễu Vĩnh là đường đường chính chính cùng nàng nói, nhưng nàng nhìn Suy Thần hình tượng, làm thế nào cũng nhìn không ra một tia Thần Tiên uy nghiêm.

Tương phản, càng xem càng dễ dàng nhớ tới đối phương vừa rồi đối hạ linh hèn mọn hành vi, cùng ngày xưa đối phương xuất hiện ở trước mặt mình xuất khứ cùng bị Từ Chấn vừa không chỉ một lần ầu ả sự tình, cái này khiến nghe khiết mai trực giác Liễu Vĩnh có thể là điên rồi, dù sao dạng này người, bộ này hình tượng, nếu như là Thần Tiên, như vậy cũng là Suy Thần.

Thế là nàng chỉ vào Suy Thần không tin đạo; "Liên hán, Thần Tiên!" Tại Liễu Vĩnh gật đầu về sau, nghe khiết mai trực tiếp đưa thay sờ sờ Liễu Vĩnh đầu, phát hiện không bông, sau đó điểm đối phương đầu óc nói đạo; "Người trong này là cái gì, bột nhào sao, thế mà tin tưởng hán là Thần Tiên?"

"Hán thật sự là Thần Tiên!"

Liễu Vĩnh bị điểm có chút lo lắng, tranh thủ thời gian dùng ánh mắt nhắc nhở Suy Thần biểu hiện một chút thủ đoạn.

"Ta thật là Thần Tiên, bên ngoài có người!"

Suy Thần giải thích một chút về sau, lập tức nói ra một cái khác câu để nghe khiết mai ngu ngơ, sau đó nàng bản năng nhìn về phía cửa phòng, ngay tại này lúc phòng cửa bị mở ra, thanh thuận đáng yêu hạ linh tiểu cô nương bụng bốn cup bốc hơi nóng nước trà, cau mày bước nhanh chạy tiến.

Theo "Ba!" Một tiếng, hạ linh lại đem bốn cup đặt ở trên bàn trà về sau, đối mặt đám người ngây ngốc nhìn xem ánh mắt của nàng, áy náy nghĩ vuốt vuốt bị nóng tay, mở miệng hỏi đạo; "Còn có cái gì phân phó sao?"

"Có thể, người ra ngoài đi dạo a!" Liễu Vĩnh nhìn xuống kích động đối hạ linh khoát tay. Cái này khiến hạ linh rất là thất vọng, dù sao nàng một người nữ sinh bốc lên bị bị phòng nguy hiểm bụng tới bốn cup nước sôi, thế mà không có người tán dương nàng một cái, thật là làm cho nàng hết sức phiền muộn.

Tại hạ linh lộ vẻ tức giận rồi đi về sau, Liễu Vĩnh một cái nhảy lên, sau đó kích động chỉ vào Suy Thần nói đạo; "Khiết mai nhìn thấy đi, nhìn thấy đi, đây chính là Thần Tiên lại có thể thấu thị!"

"Thật thật thần kỳ!"

Nghe khiết mai cũng cảm thấy rất là thần kỳ, ngay tại nàng muốn lại để cho Suy Thần biểu diễn một chút thấu thị hoặc là cái gì khác thời điểm, Suy Thần lúng túng tăng hăng một cái nói đạo; "Vừa rồi Tiểu Hạ gõ cửa, các người không nghe thấy!"

"Nghe không có, Thần Tiên chính là... !" Nói đến đây Liễu Vĩnh nói không được nữa, sau đó hồ nghi nhìn xem Suy Thần.

Đối với cái này, Suy Thần rất là lúng túng giải thích đạo; "Vừa rồi các người hai cái tại tình chàng ý thiếp, không có nghe được có người gõ cửa, ta chỉ là nhắc nhở một chút có người tiến đến mà thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Miệng trượt một cái

"Khục, tốt a, chúng ta lại lần nữa bắt đầu!"

Biết được tình huống thật Liễu Vĩnh, cảm giác mình dường như bị nước bọt chen họng một cái, sau đó hán không thể không bản thân che dấu lại lần nữa mở miệng, để cho mình không lộ vẻ như vậy xấu hổ.

Mà Liễu Vĩnh nói những lời này thời điểm, hiển nhiên không có chú ý tới Suy Thần đột nhiên trở nên thần sắc khó xử. Thế là tại nghe khiết mai trong chờ mong, Suy Thần khê nhả một hơi, nói đạo; "Cô nương, hôm nay người tới có chút đột nhiên, không bằng chúng ta hôm nào lại ước!"

Nghe nói như thế, nghe khiết mai trực giác đối phương liền là lường gạt, hôm nào lại ước, hôm nào lại ước, chờ người chuẩn bị kỹ càng đạo cụ sao? Nghĩ đến chỗ này, nghe khiết mai trước khinh bỉ nhìn Suy Thần một chút, sau đó kéo một cái Liễu Vĩnh nói đạo; "Người về sau đừng lại tin gia hỏa này!"

Nghe khiết mai trực tiếp dùng gia hỏa này xưng hô Suy Thần có thể thấy được nàng này lúc đối Suy Thần không có một tia hảo cảm. Bất quá cũng không khó lý giải, Liễu Vĩnh làm nàng dễ ý nhất người, thế mà rất là tin tưởng một cái lão già lừa đảo, cái này khiến nàng rất là lo lắng đối phương.

"Không phải, khiết mai, hán thật là Thần Tiên!"

Liễu Vĩnh kiên trì, dù sao hán là rõ ràng biết Suy Thần, nếu không ai có thể từ ba mươi mấy tầng cao lầu nhảy xuống bình an vô sự, nếu không ai có thể

cải biến hần xấu xí tướng mạo, nếu không ai lại vì hần chống lên vì yêu lớn như vậy bệnh viện.

Nhưng hiển nhiên những này nghe khiết mai đều không biết, nàng đang khuyên an ủi Liễu Vĩnh về sau, phát hiện đối phương thế mà không nghe mình, lập tức lo lắng kêu to; "Liễu Vĩnh, ngươi đến cùng phải hay không điên rồi!"

"Ta không điên, hần thật là Thần Tiên, có thể trị hết thóc thóc tàn tật!" Liễu Vĩnh lo lắng phía dưới nói ra hần vốn là muốn tại Suy Thần biểu hiện ra thần tích về sau, đối nghe khiết mai nói lời.

Nguyên bản cái này những lời này, nếu là ở Suy Thần hiện ra pháp lực về sau nói, là hội cảm động nghe khiết mai, nhưng này lúc nói, lại làm cho nghe khiết mai cảm thấy Liễu Vĩnh có thể là thật là điên rồi, thế là nàng giữ chặt Liễu Vĩnh đang đưa; "Liễu Vĩnh, ngươi thanh tỉnh một chút được không, thế giới chỗ nào hội có thần tiên, có thần tiên lời nói, liên không biết có nhiều như vậy chịu khổ người!" Lúc nói lời này, nghe khiết mai nghĩ đến phụ thân của mình, cả đời chính trực, đồng thời bị người hiền lành, nhưng lại rơi xuống nửa sinh tàn tật.

"Cô nương, ngươi nói như vậy liền sai rồi, mỗi người con đường đều là tự mình lựa chọn, như là nằm tại bên đường tên ăn mày, nếu như hần đứng lên lời nói, nhất định có thể vượt qua cuộc sống của người bình thường, nhưng hần lại không muốn, cho nên chỉ có thể nghênh đón người khác đồng tình cùng phi nhỏ!"

Suy Thần mở miệng, mặc dù hần bây giờ không có pháp lực, nhưng nhưng lại không thể không là trời tòa án không làm cải lại, dù sao hần cũng là một thành viên trong đó.

"Có đúng không? Cái kia có người, sinh mà đại phú đại quý, đồng thời ngang ngược tàn nhẫn, cũng là bởi vì chính hần không có đại triệt đại ngộ sao?"

Nghe khiết mai, để Suy Thần thở dài, nói thật, Thiên Đình cũng không phải một phiên quang minh, nếu không cũng sẽ không có người bởi vì tiếp cận Hằng Nga mà bị giáng chức hạ Tiên giới rồi, nhưng hần vẫn cảm thấy ghê tởm sự tình cố nhiên đáng hận, nhưng quang minh tổng hội tồn tại, như là hần giáng lâm Nhân Gian.

Gặp Suy Thần bị mình cải lại không lời nào để nói, nghe khiết mai quay người nhìn về phía Liễu Vĩnh, nói nghiêm túc đạo; "Người, đời này cố nhiên hội kinh lịch rất nhiều long đong, nhưng không muốn mất đi bản tâm, cũng không cần vô vị huyền ảo, không phải cuối cùng hội thiệt thòi lớn!"

"Không phải, hần thật là!"

Gặp Liễu Vĩnh vẫn là một câu nói như vậy, nghe khiết mai tức giận xoay người rời đi, cái này khiến Liễu Vĩnh trong nháy mắt hoảng hồn, kéo lại nghe khiết mai cánh tay quay đầu hướng Suy Thần nói đạo; "Phá Thần tiên, ngươi nhanh lên!"

Liễu Vĩnh lo lắng ánh mắt, để Suy Thần bắt đắc dĩ thở dài, hần này lúc làm sao không muốn biểu hiện ra pháp lực, dù sao bị một phạm nhân nữ tử xem thường, để hần thân là Thần Tiên tự tôn rất là thụ thương, nhưng hần thật không có biện pháp, trước đó đối phó Khúc Tuấn Bưu để hần đánh mất một tháng pháp lực, bây giờ mới đi qua mấy ngày, hần còn không có có khôi phục, cái này khiến hần làm sao bây giờ.

"Khiết mai, ngươi nghe ta giải thích!" Đi theo nghe khiết mai vọt ra vì yêu đại môn Liễu Vĩnh, đuổi theo nghe khiết mai lo lắng la lên.

"Ngươi biết mình sai lầm rồi sao?" Nghe khiết mai gặp Liễu Vĩnh một mực truy ở sau lưng mình, thế là quay đầu quát hỏi.

"Không phải, khiết mai ta nói là sự thật!"

Liễu Vĩnh rất là thành khẩn, nói đùa, bây giờ hần đối với người nào đều không biết thẳng thắn bên cạnh mình có một vị Thần Tiên, dù sao đây là hần đòn sát thủ, nhưng hiển nhiên hần không có muốn lừa gạt nghe khiết mai ý nghĩ, dù sao hần cho rằng đối phương là mình để ý nhất người.

"Ngươi!"

Gặp Liễu Vĩnh đuổi theo mình thế mà còn là câu nói này, nghe khiết mai trực tiếp bị tức dậm chân, sau đó dùng ngón tay chỉ lấy Liễu Vĩnh nhức đầu gọi; "Ngươi vì cái gì ngu như vậy!"

"Cũng là bởi vì dạng này, mới cần ngươi ở bên người!"

Liễu Vĩnh giống như đầu óc khai khiếu đồng dạng, đột nhiên tung ra một câu nói như vậy, để nghe khiết mai mặt trong nháy mắt trở nên ửng đỏ, cái này khiến nàng chỉ điểm Liễu Vĩnh đầu lâu ngón tay đột nhiên trở nên bất lực, ngữ khí cũng không tự chủ trở nên nhu hòa, đạo; "Ngươi cái này đầu đất, lúc nào mới có thể để cho người bớt lo!"

"Chớ đi được không, ngươi hết thấy, ta đều hội vì ngươi còn!"

Nói đến đây, Liễu Vĩnh lời kéo nghe khiết mai quay thân, sau đó đưa tay chỉ vì yêu cao ốc nói đạo; "Nhìn thấy sao, cái này đều là của ta, cho nên ngươi không muốn vì tiền sự tình lo lắng, hết thấy có ta!"

"Đầu đất!"

Liễu Vĩnh, để nghe khiết mai cảm động hốc mắt óng ánh, ở trong lòng đem Liễu Vĩnh thái độ đối với nàng cùng Từ Chấn vừa so sánh một chút, hần phát hiện tất cả phương diện Liễu Vĩnh tựa hồ cũng toàn thắng đối phương.

Tỷ như tại bệnh viện, đồng dạng là thụ thương, Liễu Vĩnh vẫn là bị nàng nghệ khiết mai tự mình đánh, nhưng Liễu Vĩnh đầu tiên hội thay nàng cân nhắc, không cho Vu Bằng nói cho hần biết người nhà, để tránh mình bị hiểu lầm thụ ủy khuất. Mà Từ Chấn vừa thì hoàn toàn không có ý thức được điểm này, không phải cũng sẽ không xuất hiện nàng bị Khúc Nham vung cái tát sự tình.

Mà tại tiền bên trên, cứ việc Từ Chấn vừa biểu hiện nhất quán hào phóng, nhưng mỗi lần cho nghệ nhà thời điểm, loại kia giống như bỏ thí ánh mắt, vẫn là để nghệ khiết Mai Thanh sở cảm nhận được. Nhưng Liễu Vĩnh khác biệt, hần là đem mình hết thầy không giữ lại chút nào hiện ra ở trước mặt nàng, sau đó nói cho nàng, hần hết thầy tất cả đều là nàng.

"Đầu đất, người chính là cái đầu đất! Về sau nếu là gặp cái khác nữ nhân, người không muốn như vậy biết không, không phải người ta hội cho người lừa gạt không có gì cả!"

Nguyên bản đây chỉ là nghệ khiết mai một câu trêu chọc, nếu là một cái EQ rất cao nam nhân, nhất định hội cười lắc đầu, hoặc là nói chỉ đối người mới như vậy, dạng này nghệ khiết mai nhất định hội thuận thế nhào vào Liễu Vĩnh ôm ấp, nhưng Liễu Vĩnh hiển nhiên tương đối khác loại, chỉ gặp hần chăm chú sau khi suy nghĩ một chút nói đạo; "Đối cô gái khác, ta chỉ là cho một tương thế mà thôi!"

"Cái gì?"

"Ba!"

Nghệ khiết mai trong nháy mắt đôi mắt xinh đẹp trừng trừng, nàng không nghĩ tới Liễu Vĩnh thế mà thật thừa nhận còn có cái khác nữ hài, đây là làm gì, khoe khoang sao? Nghệ khiết mai tức giận đưa tay quăng Liễu Vĩnh một bản tay, sau đó quay đầu bước đi.

Liễu Vĩnh rất yêu nghệ khiết mai, trong lòng của hần yêu một người liền phải thẳng thắn, cho nên hần không có dự định giấu diếm Vương Linh Lợi sự tình, nhưng hần không nghĩ tới nghệ khiết mai phản ứng mãnh liệt như vậy, cái này khiến hần hối hận dị thường.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Người đem nữ nhân của ta mang đi

Nhìn xem nghệ khiết mai nổi giận đùng đùng rồi đi bóng lưng, Liễu Vĩnh tay vỗ bị đánh gương mặt, một mặt không hiểu; "Yêu một người không nên hướng đối phương thẳng thắn chính mình toàn bộ sao, chẳng lẽ cái này có vấn đề gì không?"

"Ai, huynh đệ, chuyện gì xảy ra?"

Trong tay nắm vuốt một cái bánh rán trái cây ăn Vu Bằng, chậm rãi đi tới. Nghệ khiết mai nổi giận đùng đùng rồi đi bộ dáng, hần đều nhìn thấy, cái này khiến hần rất là hiểu kỳ Liễu Vĩnh lại thế nào trêu chọc đối phương.

Đang từ Liễu Vĩnh miệng nơi biết được chuyện từ đầu đến cuối về sau, Vu Bằng gạt mình một ngum bánh rán trái cây quên rồi nhai, liền trực tiếp nuốt xuống, bỗng nhiên lúc đem hần nghẹn mất trợn trắng. Cuối cùng vẫn là Liễu Vĩnh cho hần cưỡng quít rót vào nửa bình nước khoáng về sau, hần mới nuốt xuống chiếc kia bánh rán.

Nhưng vừa khôi phục bình thường, Vu Bằng liền không nhịn được cười lên ha ha, cũng cười đến nghiêng về phía trước ngã ra sau, thẳng đem Liễu Vĩnh từ xấu hổ cười đáp phần hận, cũng đoạt lấy trong tay hần ăn gần một nửa bánh rán trái cây, cũng đảo lại tại hần không có cần qua địa phương cần một cái về sau, mới khiến cho thân thể của hần trong nháy mắt ngừng.

"Ai, người người này tại sao như vậy, bạn thân làm trâu ngựa cho người bạn rợn nửa ngày, ngay cả bữa cơm cũng không cho ăn, bây giờ ta mua cái bánh rán trái cây, người thế mà còn cấp?" Vu Bằng kháng nghị.

"Nói một chút, người cười cái gì, ta tại trả lại cho người!"

Liễu Vĩnh vừa nói vừa lại cắn một cái bánh rán trái cây, cũng hết sức nhanh chóng nhai a nhai a nuốt xuống, nói thật hần cũng có chút đói bụng, dù sao từ sớm cho tới bây giờ một cộc sự tình tiếp lấy một cộc sự tình, để bọn hần căn bản không có thời gian ăn cơm.

Vu Bằng nguyên bản còn chuẩn bị tổ chức một chút ngôn ngữ tiếp lấy giữu cọt Liễu Vĩnh một cái, nhưng ngẩng đầu nhìn lên bỗng nhiên lúc gặp; "Ai, ta nói, ta chạy nửa cái đường phố mới mua được, người ăn chậm một chút, cho ca ca chờ chút!"

Đại tỷ Gera đầu tiệm tạp hóa bên trong, Liễu Vĩnh, Vu Bằng, một người ôm một cái núi bòn kiêu chén lớn 'Hồng học' ăn kinh đạo ép mặt.

Vu Bằng tại hóa giải trong bụng cảm giác đói bụng về sau, dùng khăn tay chùi miệng sừng sừng, thở dốc một hơi nói đạo; "Liều Vĩnh, ta nói ngươi có phải hay không ngốc, ngươi tại sao muốn cùng nghề khiết mai nói cho Vương Linh Lợi thế sự tình!"

"Đây không phải biểu quyết tâm sao, không cần thận liên nói lời miệng, huống chi ta nghĩ sớm tối đối phương cũng đều hội biết, sớm biết đạo có chuẩn bị tâm lý, dù sao cũng so tới biết mạnh hơn nhiều!" Liều Vĩnh nói ra mình ngay lúc đó suy nghĩ.

"Ngươi được được rồi thẳng thắn, ngươi liền không sợ nghề khiết mai đem ngươi lừa sạch, sau đó cùng nàng tiểu Từ cùng một chỗ chạy!" Vu Bằng bĩu môi, hẳn không thích nhất chính là Liều Vĩnh điểm này, đối với nữ nhân luôn luôn không giữ lại chút nào, để cho người ta rất là lo lắng hẳn bị lừa.

"Không biết, khiết mai không phải người như vậy!" Liều Vĩnh tin tưởng vững chắc.

"Ài, tốt, chuyện của ngươi bạn thân cũng không khuyên nổi, cũng lười nghe, chính ngươi nhìn xem xử lý, đúng, ngươi bệnh viện còn có đi hay không?" Vu Bằng nhắc lên đối phương yêu đương một bộ không hứng thú lắm đáng về, cũng trực tiếp dịch ra chủ đề.

"Không đi, vì yêu có một bộ phận lớn đều là trước đó nam tử bệnh viện lưu lại thành viên tổ chức, ta trở về để cho người ta cho bôi chút thuốc là được rồi!" Liều Vĩnh lắc đầu.

"Vậy thì tốt, ca ca coi như đem xe lái đi!"

Vu Bằng tuyệt không khách khí, trực tiếp đem ném lên bàn xe BMW chìa khoá nhét vào túi, dẫn tới xung quanh một chút thực khách chú mục, mặc dù bọn hắn thường xuyên tại trên đường cái có thể nhìn thấy loại xe này, nhưng ra loại này xe sang trọng người, thế mà cùng bọn hắn cùng một chỗ ăn giả rẻ Gera đầu, vẫn là để bọn hắn rất có vinh quang.

"Tốt người nơi đó có bao nhiêu tiền mặt!" Liều Vĩnh gật gật đầu, sau đó uống một ngụm canh trứng, nhìn về phía Vu Bằng.

Lần này Vu Bằng phiền muộn rồi, trực tiếp đem xanh trắng đánh dấu chìa khoá xe từ trong túi móc ra ném lên bàn, đạo; "Huynh đệ, ngươi không biết thật muốn thay nghề nhà muối từ chuộc thân a?"

Gặp Liều Vĩnh trầm mặc không nói, Vu Bằng tức giận nói đạo; "Ta đều muốn gỡ ra đầu óc của ngươi nhìn xem ngươi là nghĩ như thế nào, ngươi bây giờ có tiền, có sự nghiệp, có xe sang trọng, dạng gì nữ tử tìm không thấy, ngươi liền tại sao phải tại nghề nhà trên ngọn cây này treo cổ đâu?"

Còn có một số nói với bằng không nói, Liều Vĩnh năm năm không còn, họ Từ lại cùng nghề khiết mai ở chung được năm năm, hiện tại cũng là niên đại gì, nói không chừng hai người hai từ đều đánh rớt mấy cái, cái này khiến có truyền thống tư tưởng tình tiết Vu Bằng làm sao tiếp thụ được hảo hữu của mình cùng một nữ nhân như vậy cùng một chỗ.

"Ngươi có bao nhiêu?"

Vu Bằng lời nói Liều Vĩnh không có lý hội, bởi vì hẳn là một cái so sánh Vu Bằng còn muốn truyền thống người, loại này truyền thống giống như cổ lúc nữ tử từ một mực, khó mà sửa đổi.

"Không có tiền!"

Vu Bằng giận dữ ngừng về đạo.

"Thực sự hết tiền?"

Liều Vĩnh dùng mắt phết lấy Vu Bằng, sau đó không chờ đối phương trả lời, phối hợp nói đạo; "Ta nghe nói hương buru cũng tại cho vay nặng lãi, một trăm vạn phía dưới có thể tùy thời xách tiền!"

"Ai, ca ca ai, ta bảo ngươi ca ca, hướng lột da chỗ nào ngươi không cần loạn mở miệng biết không!"

Liều Vĩnh một câu, trực tiếp nhường cho bằng lo lắng, cứ việc Vu Bằng biết rõ đạo hảo hữu là đang cố ý ép buộc hẳn, nhưng hẳn vẫn là không nhận được cảnh cáo đối phương. Sau đó nói tiếp đi đạo; "Cho ngươi tối đa là mượn một trăm vạn, nhưng ngươi cần phải mau chóng đưa ta, không phải công nhân được hội đem ta ăn!"

"Quả nhiên là ta anh em tốt, ta Liều Vĩnh không nhìn lầm ngươi!"

Liều Vĩnh như tên trộm đứng lên, muốn ôm một cái Vu Bằng, bị đối phương lách mình tránh đi.

Lách mình Vu Bằng không quên đưa tay lấy đi trên bàn BMW chìa khoá, cũng giận dữ ngừng nói đạo; "Lái xe nửa năm, coi như lợi tức!"

"Ai, thời gian quá dài, hai tháng a!"

Liều Vĩnh cò kè mặc cả, lại bị Vu Bằng không nhìn thẳng. Đối mặt muốn đi Vu Bằng, Liều Vĩnh thanh toán tiền mì, nghiêng thối khoai : nhanh chân đi mấy bước đạo; "Chờ dưới, ngươi không cho bạn thân đưa trở về a!"

Chạng vạng tối thị bệnh viện phổ ngoại khoa 10 2 thất, Liều Vĩnh đem một trương thẻ đặt ở Từ Chấn vừa trước mặt.

"Cái gì?" Từ Chấn vừa híp mắt ngẩng đầu.

"425 vạn năm ngàn sáu trăm nguyên cả, ngươi có thể tra một chút, mật mã là 12345 lục!" Liễu Vinh con mắt đều không nháy mắt báo ra một chuỗi số lượng.

"Hừ, ngươi rất có tiền a, nhưng là mấy năm này lợi tức tính thế nào!" Từ Chấn vừa cầm bốc lên cái kia * thương ngân hàng thẻ, sau đó khinh miệt ném đến Liễu Vinh trước mặt.

Đối với cái này, Liễu Vinh cười cười nhặt lên bị Từ Chấn vừa vút trên mặt đất thẻ, nói đạo; "Nếu như ngươi muốn lợi tức lời nói, có thể cho ta một cái danh sách, nhưng là đến lúc đó hội không biết xuất hiện tại kiểm tra kỷ luật trong tay, ta cũng không biết!"

"Ngươi!"

Từ Chấn vừa trong nháy mắt tròn mắt trừng trừng, từng bao nhiêu lúc hấn Khai Dương Từ công tử chưa từng bị người uy hiếp như vậy qua, nhưng nghĩ tới Trịnh Lập Phi nói cho hấn biết, tình kỷ ủy xuống tuần sát tổ còn tại Khai Dương sự tình, hấn không thể không nắm lại nắm đấm nhìn xem Liễu Vinh nói đạo; "Ngươi đem nữ nhân của ta lưu lại, ngươi cũng không biết khoái hoạt thật lâu!" Từ Chấn vừa thẻ hấn nhất định hội trở về, sau đó trả thù đối phương.

Đối với cái này, Liễu Vinh cười cười, sau đó chậm rãi rời đi, chỉ là Từ Chấn vừa cũng không hề rời đi Khai Dương, mẹ của hấn cùng hấn, đều đang đi ra thị bệnh viện lúc đó, bị tình kỷ ủy mời đi, lý do là phối hợp từ thật tham ô nhận hối lộ điều tra.

Lần này cũng không phải Liễu Vinh âm đối phương, mà là từ thật mình tại tình kiểm tra kỷ luật thế công dưới, thổ lộ ra hấn thông qua con của mình cùng thẻ từ tham ô nhận hối lộ sự thật, về phần tại sao hội thẳng thắn, thì rất có hí kịch tính, là bởi vì hấn trong lúc vô tình nghe được rồi anh vợ của hấn xuống ngựa sự tình, để hấn hoảng loạn phía dưới, cấp tốc bàn giao một chút phạm tội sự thật.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Cô nương đừng cản trở

Dương bắc xe trường học là một nhà tại Khai Dương nổi tiếng cực cao xe trường học, nơi này không chỉ có là Khai Dương già nhất xe trường học một trong, chừng khoảng bốn mươi năm lịch sử, càng có lớn nhỏ xe sân huấn luyện địa điểm bốn phía, chung hơn một vạn bình phương cực lớn diện tích.

Đồng thời không bao hàm thuê cho Khai Dương thị đội cảnh sát giao thông một ngàn bình phương khoa mục hai khảo thí sân bãi, cho thấy cái kia xe trường học phi phạm thực lực. Cũng bởi vì có thuê cho đội cảnh sát giao thông khoa mục hai trường thi, tiền tới hấp dẫn không ít đến đây cái kia xe trường học học lái Kỹ Năng học viên.

Dù sao xe trong trường liền có trường thi, vốn là trường học học viên vẫn là có một tia sân nhà ưu thế, được không nên xem thường cái này một tia ưu thế, tại bây giờ cái này bằng lái cực kỳ khó cảm hoàn cảnh lớn nơi, cái này một tia ưu thế, liền đại biểu mỗi tên dương bắc xe trường học học viên so sánh cái khác xe trường học học viên tăng thêm không ít tỷ lệ có thể lấy được bằng lái, cũng bởi vậy tại chiều sinh bên trên, dương bắc xe trường học sắp mở trường cái khác xe trường học xa xa phiến ở hậu phương, cũng vãi ra rất xa.

Dương bắc xe trường học nam giáo khu ở vào thành thị ngã về tây vị trí, nơi này cũng là dương bắc xe trường học ban sơ trường học chỉ, từ có chút lộng lẫy kỷ túc xá tường Bì đó có thể thấy được cái kia giáo khu tồn tại tuế nguyệt.

Nam giáo khu, có hơn một ngàn bình phương xe nhỏ điều khiển huấn luyện trong sân, là dương bắc nhỏ nhất sân huấn luyện, nhưng bởi vì tiếp cận thành thị giao thông tiện lợi, cũng trở thành từng người từng người dân đi làm chọn lựa đầu tiên học tập chi địa.

Thậm chí vì ở chỗ này học tập, đi làm về nhà thuận tiện, không ít người tự giác bỏ tiền mời khách tặng lễ, cái này cũng dẫn đến nơi này huấn luyện viên thái độ rất là không tệ, nói đùa, đều là cảm qua tiền, làm sao hội thái độ không tốt.

Nam giáo khu bên trong, này lúc từng chiếc màu trắng đại chúng Tộc đăng huấn luyện viên xe, đang luyện tập lấy chuyển xe nhập kho, bên cạnh vị, xác định vị trí dừng xe... Chờ quốc gia quy định điều khiển khoa mục hai hạng mục.

Một chỗ trong sân, một đám đại khái bảy tám tên nam nữ, chính phân tán tại một cổ đánh dấu vì 39 hào huấn luyện viên xe chung quanh, cẩn thận nhìn chăm chăm thân xe, cũng không lúc nhìn về phía trong xe một tên người mặc áo đỏ cô gái xinh đẹp, khăn trang la lên, trái trái, trái, mau trở lại bàn, nhanh... A nha, lại ép tuyến!

Trong xe áo đỏ cô gái xinh đẹp, tại lung tung đánh lấy tay lái, dẫn đến thân xe toàn bộ nghiêng lệch ra xe kho về sau, lộ ra một mặt bất đắc dĩ, xinh đẹp trên mũi càng bởi vì khăn trang chầy ra một tia sáng lấp lánh mờ mờ, để nàng bằng thêm ba phần xinh đẹp, đem đứng bên cạnh xe một tên buồn bã nam tử nhìn trong nháy mắt ngây dại, tâm đạo; "Kiếp này nếu như có thể cưới được dạng này nữ tử, như vậy chết cũng không hối tiếc rồi!"

"Vương linh lâm, người cái này không được a, đều ngày thứ ba, còn ngược lại già ép mạng!" Một tên tướng mạo Anh Tuấn tiểu hỏa tử cười đã kích.

Đi xuống xe Vương Linh Lợi, xoa nhẹ tê dại ngón tay, đảo rõ ràng mắt đạo; "Thân thủy cái kia có biện pháp nào, ai bảo nhà để xe nhỏ như vậy, nếu là lại phóng đại một chút liền tốt!"

"Đúng vậy a, đúng vậy a, tốt nhất một bên tại phóng đại mười centimet, không, hai mươi phân, liền tốt!" Mập lùn nam tử một mặt tán đồng phụ họa.

Cái này khiến được gọi là thân thủy nam tử, khinh bỉ nhìn mập lùn nam tử một chút, trong lúc lơ đãng chống nạnh lộ ra bên hông đại chúng chìa khóa xe nói đạo; "Còn vừa cho người phóng đại hai mươi phân, dứt khoát người đừng đến rồi, trực tiếp cho người đóng cái dấu, không dùng thì cửa thứ hai rồi, chẳng phải là tốt hơn!"

Đối với cái này, mập lùn nam tử, lúng túng cười cười, về đạo; "Như thế đương nhiên tốt nhất, người cảm thấy thế nào Vương Linh Lợi!"

"Ta cũng cho rằng như vậy!"

Vương Linh Lợi một mặt đồng ý, nếu là bây giờ có thể không cho nàng học, trả lại cho nàng phát chứng, nàng tình nguyện móc ít tiền, bởi vì nàng cảm thấy quá khó khăn, ngồi xuống đến trên xe liền luống cuống tay chân, lại là lóng ly hợp, lại là nhìn phương hướng, nhìn mạng, trực giác đến đầu óc không đủ dùng.

"Máu chốt là không thể nào!" Thân thủy một mặt để các người thất vọng rồi thần sắc.

"Ài!"

Theo hần, trong tràng vang lên một phiên thờ dài, một tên công cao bồi ba lô học sinh bộ dáng nữ hài, càng là vẻ mặt đau khổ hỏi đạo; "Thân thủy người là thể nào luyện, ngược lại tốt như vậy, dạy một chút chúng ta thôi!"

"Có thể a, chỉ cần các người mời ta ăn cơm, xe của ta các người tùy tiện luyện!" Thân thủy hả ra một phát bên hông chìa khóa treo chọc nói đạo, cùng lúc mắt thấy hướng Vương Linh Lợi; "Thế nào, Vương Linh Lợi người tới sao?"

"Ta à!"

Vương Linh Lợi mắt to đi lòng vòng nói đạo; "Chờ mấy ngày nữa đi, nếu là còn luyện không tốt, lại để cho người học bỏ tức!"

Nghe nói như thế, thân thủy trong mắt vẻ thất vọng thoáng hiện, nói thật, hần nói nhiều như vậy, chính là muốn sáng tạo một cái cùng đối phương đơn độc chung đụng cơ hội, bởi vì đối phương tình lệ, cùng yếu điệu đáng người thật sâu đã động rồi hần, nếu như có thể thừa dịp học bằng lái thời gian, đem đối phương cầm xuống, như vậy tại bằng hữu của mình trong vòng, lại đem lưu truyền ra một đoạn cưa gái thần thoại.

Bất quá cứ việc Vương Linh Lợi cự tuyệt, thân thủy lại không có từ bỏ, hần ngang đầu nhìn xem tây hạ Thái Dương, nội tâm có chút buồn bực, cảm thấy cái này nếu là mùa hè liền tốt, đến lúc đó mời đám người uống cái đồ uống, ăn đồ uống lạnh, đến lúc đó còn không từng giây từng phút để Vương Linh Lợi đối với mình thả đi cảnh giác, dù sao lấy hần kinh nghiệm của dĩ vãng nhìn, nữ hài vị cùng tâm đều là liền tiếp, chỉ cần người thỏa mãn miệng của nàng, nàng liền có khả năng thỏa mãn người yêu.

Bất quá, cứ việc này lúc không phải mùa hè, thân thủy cũng không phải không có phương pháp, bởi vì đi qua ba ngày tiếp xúc mọi người đã xem như quen biết, hần hoàn toàn có thể tại khóa lúc kết thúc về sau hỏi thăm Vương Linh Lợi nhà, nhìn xem thuận không tiện đường, đương nhiên coi như không tiện đường, hần cũng có thể cải biến phương hướng của mình, để cho mình cùng đối phương một đường, sau đó đưa đối phương về nhà.

Đến lúc đó chỉ cần có thể đạt được cùng đối phương đơn độc chung đụng cơ hội, cũng đem xe tiếp xe đưa đối phương cố định xuống, hần cũng không tin, đối phương không biết đối với mình vị này có tiền lại có tình người thú vị động tâm.

Ngay tại thân thủy trong đầu quy hoạch lấy mình kế hoạch thời gian, một cỗ BMW 5 30, tại tất cả mọi người chú mục ánh mắt bên trong lái vào sân luyện tập địa, cũng dừng sát ở thân thủy cách đó không xa.

"Nha, đây là tìm ai, thật sự là xinh đẹp!"

Mập lùn nhìn xem tràn ngập hình giọt nước mỹ cảm màu trắng BMW lộ ra một mặt nước bọt, bởi vì trong lòng của hần, tha thiết ước mơ chính là có thể có được dạng này một chiếc xe, như thế liền có thể tại khúc mắc thời điểm, tại bằng hữu thân thích trước mặt cáiB rồi.

"Tương lai của ta bạn trai nếu là dạng này tới đón ta liền tốt?" Công cao bồi bao nữ hài, huyền tường, màu trắng BMW, đi ra Anh Tuấn nam tử, sau đó mời nàng cùng một chỗ ngồi lên, sau đó phiêu nhiên mà đi.

Về mặt của mọi người, để thân thủy rất khó chịu, bởi vì BMW đến tựa hồ đoạt hần cái kia có danh tiếng, chỉ nghe hần khinh thường nói thầm đạo; "Không phải liền là chiếc năm hệ sao, hơn sáu mươi vạn, cũng không thể so với ta hai mươi vạn Wonvagen đắt hơn thiếu sao?" Cứ việc nói như vậy, nhưng thân thủy trong ánh mắt hâm mộ vẫn là chột lóe lên, bởi vì hần biết lái xe này người độ cao là hần hôm nay không cách nào so sánh.

BMW cửa xe mở ra, không có đề lưng cao bồi bao nữ hài thất vọng, đi ra quả nhiên là Anh Tuấn nam tử, đồng thời còn rất trẻ, trọng yếu nhất là con mắt lại là nhìn về phía nàng, cái này khiến dòng suy nghĩ của nàng trở nên kích động: "Chẳng lẽ mình nằm mơ ban ngày thành sự thật, thật xuất hiện một vị bạch mã vương tử!"

Ngay lúc này, BMW nam đôi lưng cao bồi bao nữ hài mở miệng, nhưng nói lại làm cho nàng trong nháy mắt biến sắc, chỉ gặp BMW nam nói đạo: "Cô nương đừng ngăn cản ta được không? Vương Linh Lợi người đang làm gì?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Thùng sắt vòng vây

BMW nam lời nói, để đám người thông suốt quay đầu, lại là tìm Vương Linh Lợi, một số người trong nháy mắt hiểu rõ, tỷ như mập lùn, bởi vì hắn biết mỹ nữ chung quy là muốn phối hữu tiền người, lần này y nguyên cũng không ngoại lệ.

Mà lưng cao bồi bao nữ hài, đang nghe đối phương về sau, thì là sát na thất thần, bởi vì nàng vừa rồi đều đã chuẩn bị xong nghênh đón đối phương mời, kết quả đối phương hoàn toàn chính xác nói chuyện với nàng rồi, nhưng là bởi vì nàng không tự kim hãm được tới gần, cản trở tầm mắt của đối phương.

"A, xin lỗi!"

Bối rối nhảy ra, thất lạc cảm xúc đề lưng cao bồi bao nữ hài gầy gò thân thể trong nháy mắt lại thấp một phần, cũng nhìn xem đối Vương Linh Lợi cười đến Anh Tuấn nam tử, ni non; "Trong mộng của ta tình nhân là vị bạch mã vương tử, có một ngày hắn hội mở ra màu trắng BMW xuất hiện ở trước mặt ta, nhưng ta đoán trúng rồi mở đầu, lại không có đoán đúng kết cục!"

Này lúc thất vọng nhất còn không phải lưng cao bồi bao nữ hài, mà là thân thụ, lúc trước hắn đều đã huyền tượng tốt cùng Vương Linh Lợi một đoạn lãng mạn gặp gỡ bất ngờ, cùng về sau cùng bằng hữu uống rượu lúc mang theo phát triển Vương Linh Lợi nghênh đón đám người ánh mắt hâm mộ lúc phong tình,

Nhưng đột nhiên xuất hiện BMW nam, lại đem mộng đẹp của hắn trong nháy mắt bị đánh nát, cái này khiến hắn muốn tức giận cuồng hồng: "Mẹ nó, kẻ có tiền đều mẹ hắn là vương bát đần, cả ngày mở ra xe sang trọng chứab, lừa gạt vô tri thiếu nữ!"

Tha thứ không biết khi hắn tại nội tâm cuồng hồng những lời này thời điểm, lúc trước hắn cũng là một mực làm như vậy, mở ra hắn Wonvagen lừa gạt một chút Trường Y cùng nghệ thuật học viện nữ hài, đồng thời trọng yếu nhất chính là, hắn nhưng thật ra là có bạn gái.

Màu trắng BMW đến, ngay từ đầu cũng hấp dẫn Vương Linh Lợi ánh mắt, nàng thậm chí cũng huyền tượng, chờ nàng cảm bằng lái, cũng cố động Liễu Vĩnh mua một cỗ, đến lúc đó nàng đeo kính đen, lái xe cửa sổ, sau đó mặc cho gió thổi giương nàng đầy đầu đen nhánh tóc dài trắng cánh.

Đến lúc đó nên cỡ nào Mỹ một phong cảnh, nhất định có thể mê chết cái kia không hiểu phong tình xú gia hóa 'Này lúc Vương Linh Lợi đã cho Liễu Vĩnh lên một cái ngoại hiệu', bất quá cứ việc nàng cũng huyền tượng, nhưng lại không có si mê, mà là để nàng càng thêm có rồi động lực, mặc kệ là học bằng lái, vẫn là nhất định phải cầm xuống Liễu Vĩnh lý tưởng vĩ đại.

Cho nên khi Vu Bằng gọi nàng thời điểm, nàng có một nháy mắt mê mang, bởi vì nàng chính cúi đầu xuống, nhìn về phía 39 hào huấn luyện viên xe, chuẩn bị cẩn thận hồi ức một cái, huấn luyện viên giao cho các nàng điều khiển trình tự.

"Làm sao, không nhận ra!"

Đối mặt Vương Linh Lợi trong nháy mắt nghi hoặc, Vu Bằng mỉm cười, lộ ra một cái đề cao bồi bao nữ hài trong nháy mắt lòng say thần sắc, sau đó khoát khoát tay.

Vu Bằng, Vương Linh Lợi đương nhiên nhận biết, thậm chí còn rất chán ghét, cái này không chỉ có bởi vì đối phương lúc đầu lần thứ nhất gặp mặt đùa nghịch nàng, càng bởi vì đối phương một mực tại cổ động Liễu Vĩnh đối với mình đề phòng, phẩm này tổng tổng đều để nàng muốn đem đối phương giống như kháng chiến phiến bên trong quỷ tử đồng dạng tay xé.

Nhưng thông minh như nàng nhưng cũng biết, muốn cầm xuống Liễu Vĩnh, không chỉ cần phải giải quyết Liễu Vĩnh thân nhân, càng phải giải quyết đối phương hảo hữu, bởi vì chỉ có dạng này nàng dùng thân tình Hữu Nghị hình thành đối Liễu Vĩnh thùng sắt vây quét mới có thể thực hiện.

Thế là nàng trong nháy mắt thất thần về sau, trên mặt lập tức chồng chất xuất khiến người tâm động mỉm cười mở miệng đạo: "Không phải, chỉ là đột

nhìn cảm thấy ngại như cái vương tử!"

"Ha ha, tiểu cô nương có tiền đồ!"

Liễu Vĩnh điểm chỉ Vương Linh Lợi, sau đó đem thân thể hướng BMW bên cạnh nhích lại gần, sau đó bày ra một cái rất đẹp trai tạo hình nói đạo; "Thế nào, chiếc xe này rất xứng đôi ta đi?"

"Àn, rất xứng đôi, xe lúc đầu rất xinh đẹp, bởi vì người càng xinh đẹp hơn!"

Vương Linh Lợi con mắt cười thành hình trăng lưỡi liềm, đột nhiên phát hiện Vu Bằng nguyên lai cũng có như thế hài hước một mặt, dù sao đây chính là ngay trước rất nhiều người mặt đầu, như thế tự nhiên cũng không biết cảm thấy không có ý tứ sao?

"Đáng tiếc a, xe này không phải ta!"

Vu Bằng đột nhiên rất là thất lạc, kém chút để đám người chuồn eo, bởi vì kịch bản xoay chuyển quá nhanh, để cho người ta phản ứng không kịp, bất quá khi đám người ngẩng đầu nhìn Vu Bằng thời điểm, làm thế nào cũng không có thấy thất lạc.

"Nguyên lai là cái Trang B(đạo đức giả) nam, vậy cũng tốt, ta tuyệt đối nghiền ép người!"

Nghe được Vu Bằng nói như vậy, tự nhận không so với còn dài chênh lệch thân thế trong nháy mắt ý chí chiến đấu sục sôi, bộ ngực không tự kìm hãm được lại rất cao lên, hai tay càng là chống nạnh lộ ra hân Wonvagen chìa khóa xe.

Bất quá thân thế cũng không có cao hứng bao lâu, bởi vì tiếp xuống Vu Bằng, để hân kém chút thổ huyết, chỉ nghe Vu Bằng đang thở dài rồi một lúc sau, ngang rồi ngang chìa khóa nói đạo; "Là người vị hôn phu!"

"Cái gì?"

"Cái gì?"

Hai đạo kinh hô, cùng nhau phát đến Vương Linh Lợi, một cái khác đạo phát đến thân thế.

Cái này khiến hai người trong nháy mắt đối mặt nghi hoặc, Vương Linh Lợi tâm đạo; "Vu Bằng nói là vị hôn phu ta xe người kích động cái gì kinh?" Mà thân thế tại thất thân sát na về sau trong nháy mắt che giấu lúng túng nói đạo; "Người bạn trai thật hài hước, nói không phải xe của hân, lại nói là người vị hôn phu, ha ha... !"

Cứ việc cười, thân thế nội tâm lại tràn ngập đắng chát, bởi vì nếu như Vương Linh Lợi vẹn vẹn có bạn trai còn có thể để hân có chút huyền tưởng, như vậy vị hôn phu cái từ này xuất hiện cũng quá để hân tuyệt vọng, dù sao từ trước đến nay, tình thú, gia đình điều kiện đến xem, Vương Linh Lợi đều không có có bốc lên thế tục không dung hành vi lựa chọn cùng hân một cái không bằng đôi phương vị hôn phu nam nhân khả năng, cái này liên tiếp đảo ngược đã kích, còn thật là làm cho thân thế muốn thổ huyết.

"Hân không phải ta bạn trai, cũng không phải vị hôn phu!"

Vương Linh Lợi giải thích, nhưng nội tâm của nàng lúc này lại có một cái suy đoán, cái kia chính là đối phương lái xe là Liễu Vĩnh mua, cái này khiến nàng ngạc nhiên Liễu Vĩnh tài lực cùng lúc, càng thêm kiên định rồi trời chặt Liễu Vĩnh tâm.

Bất quá, cái này còn không phải nhất làm cho Vương Linh Lợi khiếp sợ sự tình, bởi vì từ dần dần hiểu rõ Liễu Vĩnh bắt đầu, nàng liền biết, chỉ cần nàng tại Liễu Vĩnh bên người, lái lên xe sang trọng ở lại hào trạch đều là chuyện sớm hay muộn, duy nhất để nàng kích động là, Vu Bằng thế mà thừa nhận thân phận của nàng, điều này đại biểu cái gì, đại biểu tại Liễu Vĩnh bên người, nàng Vương Linh Lợi đem không một trở ngại, đây là vượt thời đại, nếu như nơi đây có thể cuồng hống, vương linh lâm nhất định không để ý hình tượng kêu to, bởi vì nàng cách mình muốn cuộc sống hạnh phúc, lần nữa vượt tới gần một bước dài.

Nhưng mặt ngoài Vương Linh Lợi vẫn là giả bộ như không tin đạo; "Người không phải đang gạt ta đi, hân không biết lái xe mua xe làm gì?"

"Ta lừa người, làm gì, buổi sáng ta cùng Liễu Vĩnh cùng đi xách xe, bất quá người cùng hân đều không có có bằng lái, ta trước hết mượn tới mở một chút, người cảm thấy được không?"

Vu Bằng không có trả lời Vương Linh Lợi sau một vấn đề, mà là nói ra một đoạn thử lời nói. Sở dĩ hân muốn như vậy làm, là bởi vì hân cứ việc tại nghề khiết mai cùng Vương Linh Lợi ở giữa bắt đầu khuynh hướng Vương Linh Lợi trở thành Liễu Vĩnh bạn gái, nhưng hân vẫn là muốn biết sự tồn tại của đối phương, hội không biết ảnh hưởng hân cùng Liễu Vĩnh tình cảm.

Vương Linh Lợi là cỡ nào nữ nhân thông minh, đừng nói nàng hiện tại chỉ là Liễu Vĩnh một cái chuẩn bị tuyển, liền xem như nàng trở thành rồi chính hiệu Liễu Vĩnh bạn gái, nàng cũng hội chờ lại một đoạn thời gian lung lạc Liễu Vĩnh xung quanh người, dù sao nàng ý vào chính là những người này, thế là nàng không thêm để ý chút nào nói đạo; "Người nói đùa rồi, lấy người cùng Liễu Vĩnh quan hệ, coi như hân đem xe tặng cho người ta cũng sẽ không có ý kiến, dù sao hân thường xuyên cùng ta nói người là hân huynh đệ tốt nhất, ta vẫn luôn nhớ kỹ!"

Cứ việc một câu cuối cùng Vu Bằng biết đây là vương linh lâm bịa đặt, dù sao Liễu Vĩnh không có cùng nàng quan hệ tốt đến hội đàm luận hân trình độ, nhưng hân cũng tiếp nhận rồi một cái tín hiệu, cái kia chính là đối phương hoàn toàn không biết tại ý hân cùng Vu Bằng tình cảm, có điểm này như vậy đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Hợp tác

Cuối cùng một thân áo đỏ Vương Linh Lợi, tại công lấy cao bồi bao nữ hài ánh mắt hâm mộ, cùng thân thực phức tạp ánh mắt bên trong, phiêu nhiên ngồi lên bị Vu Bằng tự mình mở cửa xe tay lái phụ, sau đó nhanh chóng đi.

Xe BMW phía sau vừa mới đi tới 39 hào xe cao lớn huấn luyện viên viên, ngây ngốc nhìn xem không có cùng hân chào hỏi liền rời đi Vương Linh Lợi, buồn bực làm bầm một câu; "Có tiền như vậy, làm sao không báo VIP!"

Sau đó cao lớn huấn luyện viên lắc đầu một cái, đối giống như hân ngu ngơ chúng học viên rống đạo; "Làm sao không luyện, chẳng lẽ đều luyện rất khá có đúng không?"

Theo cao lớn huấn luyện viên gầm rú, cái này tập lái xe trong ban còn sót lại mấy người cuống quýt làm xuất tiêu tức hình, quay chung quanh tại 39 hào huấn luyện viên xe chung quanh. Mà ngồi ở trong xe trung niên nữ tử, càng là lập tức khẩn trương chăm lửa, sau đó muốn cấp tốc nổ máy xe, để không bị tức giận huấn luyện viên tìm được nỗi giận nhọc nhằn.

Làm sao càng là lo lắng càng là phạm sai lầm, cái kia trung niên nữ tử thế mà liên tiếp tắt máy rồi ba bốn lần cũng không có nổ máy xe.

Kết quả như vậy, đem cái cao lớn huấn luyện viên khí mặt đen tối rống đạo; "Cứ như vậy trình độ, liền xe chết đều khởi động không tốt, thế mà còn dám về sớm, khinh khinh lòng lý hợp, không biết sao, khinh khinh lòng!"

Nghe nói như thế, đám người này lúc đều biết rồi bởi vì Vương Linh Lợi không có chào hỏi rồi đi, chọc giận tới huấn luyện viên uy nghiêm, cái này khiến đối phương rất là nổi giận, muốn phát tiết.

Thế là tất cả mọi người tại nói thầm Vương Linh Lợi cùng lúc, bắt đầu nom nớp lo sợ, cùng lúc âm thầm vì trong xe trung niên nữ tử cầu nguyện, biết đối phương tiếp xuống có thể muốn đầu tiên đối mặt huấn luyện viên tức giận.

Quả nhiên, cao lớn huấn luyện viên trong xe lần nữa truyền ra chăm lửa tắt máy thanh âm về sau, cảm tức một thanh lời ra cửa xe. Liền phải đám người tiêu tức chuẩn bị nghênh đón huấn luyện viên viên đối trung niên nữ tử răn dạy thời điểm, một chiếc điện thoại đến, để huấn luyện viên sắc mặt trong nháy mắt trở nên nhu hòa.

Đám người nghe được trong điện thoại truyền ra cùng nhau mềm nhu thanh âm, đối huấn luyện viên viên nói đạo; "Xin lỗi đầu huấn luyện viên, ta là Vương Linh Lợi, vừa rồi bởi vì không có nhìn thấy người, cho nên ta liền đi trước rồi, ở chỗ này cùng người đạo lời xin lỗi!"

"Ân, không có việc gì, tốt!"

Cao lớn huấn luyện viên hết sức uy nghiêm về đạo, cúp điện thoại xong, hân quay đầu nhìn về phía 39 hào huấn luyện viên trong xe này lúc đầu đầy mờ hôi trung niên nữ tử, sau đó đưa tay khẽ đẩy đối phương chân, làm cho đối phương giẫm tại vị trí thích hợp về sau mở miệng; "Chăm lửa, chân chậm dần, chậm dần, đối cứ như vậy!"

Mercedes-Benz tại đạo đường trong xe BMW, hai tay nắm hình vuông bàn Vu Bằng mỉm cười đối Vương Linh Lợi mở miệng; "Biết Liễu Vĩnh vì cái gì hội mua xe này sao?"

Vương Linh Lợi đương nhiên không biết, nhưng nàng cũng không có lắc đầu, bởi vì nàng biết tiếp xuống Vu Bằng hội nói, về phần suy đoán xe này là Liễu Vĩnh vì nàng mua, Vương Linh Lợi ngay cả huyền tưởng đều không có huyền tưởng, bởi vì nàng biết cái kia không có khả năng.

Sự thật, cũng cùng nàng đoán đồng dạng, xe này hoàn toàn chính xác không là mua cho nàng, thậm chí không phải là vì nàng mua. Mà nàng cũng lần thứ nhất từ Vu Bằng miệng nơi nghe được rồi cái kia để nàng hâm mộ vô cùng danh tự 'Nghê Khiết mai'.

Một cái tuyệt không đẹp, thậm chí còn có chút thô khí danh tự, đây là Vương Linh Lợi cái thứ nhất an ủi ý nghĩ của mình.

Nhưng chính là như vậy một cái tên, lại làm cho Liễu Vĩnh phấn đấu quên mình, không chỉ có mua xe BMW ở trước mặt đối phương chứ, càng đem mình tất cả tích súc, đều ném đến rồi trên người của đối phương, nghe tới rống rằng 425 vạn năm ngàn sáu trăm số lượng về sau, Vương Linh Lợi lúc đó liền mòng.

Theo nhóm này số lượng, ánh vào Vương Linh Lợi đồng tử chính là một chồng chồng chất đồ phùng phùng tiền, có thể đủ chất đầy nàng tám kia không

nhỏ giường tiền.

Như hỏi đối tiền trực diện cảm giác, hẳn là không có người so sánh Vương Linh Lợi rõ ràng hơn, bởi vì nàng tận mắt thấy qua mình một vị tỷ tỷ nhận được mười ba vạn 1,452 khối lễ hội tiền.

Lúc đó những số tiền kia giống như bốn năm cục gạch đồng dạng bày ở trước mặt nàng, liền cho nàng kiếp này cũng khó có thể ma diệt hình ảnh, bây giờ Liễu Vĩnh thế mà đem so với cho nàng rung động thêm ra hơn ba mươi lần tiền, nói cho liền cho cái kia gọi là nghe khiết mai nữ nhân, đây là như thế nào một loại sùng ái, nghe liền để nàng ghen ghét.

Mà Vương Linh Lợi một bên, nói với nàng xong gần nhất Liễu Vĩnh tình huống về sau, Vu Bằng vẫn quan sát Vương Linh Lợi phản ứng, tại phát hiện đối phương trong mắt mặc dù có ghen ghét lại phức tạp có hâm mộ, nhưng lại y nguyên có thể khống chế tâm tình của mình về sau, Vu Bằng cười, bởi vì hẳn biết nghe khiết mai có rồi đối thủ.

Chờ rồi đối phương khoảnh khắc, tại đối phương thần sắc dần dần ổn định về sau, Vu Bằng mở miệng: "Nghe được cái này, ngươi có cảm giác gì?"

Vương Linh Lợi không có trả lời Vu Bằng, mà là trực tiếp mở miệng hỏi lại đạo: "Ngươi tại sao muốn nói với ta những này?" Vương Linh Lợi biết đối phương không có khả năng nhàm chán đến cho mình ngọt ngào, đối phương nhất định có mục đích, chỉ là mục đích này Vương Linh Lợi không xác định là đối mình có lợi, vẫn là có hại.

Vương Linh Lợi hỏi lại, nhường cho bằng tại khe giặt mình về sau cười nói đạo: "Ngươi thật là một cái thông minh nữ hài, nguyên bản ta còn tưởng rằng ngươi cần ta chỉ đạo đâu!" Vu Bằng tự giễu, sau đó nói tiếp đi đạo: "Ta hi vọng ngươi có thể cùng Liễu Vĩnh cùng một chỗ!"

Cứ việc trong lòng có suy đoán, Vương Linh Lợi vẫn là không nhận được hỏi Vu Bằng một câu: "Vì cái gì?"

"Bởi vì ngươi cứ việc giữ tiền nhìn rất nặng, nhưng lại không biết liên lụy Liễu Vĩnh!"

Đây là Vu Bằng ý tưởng chân thật, cũng là hẳn hi vọng Vương Linh Lợi có thể làm được.

"Thân là hảo hữu ngươi không cảm thấy ngươi quản có chút nhiều không, vạn nhất Liễu Vĩnh biết rồi ngươi hôm nay sờ tác sờ vi, ngươi cảm thấy tình cảm của các ngươi còn có thể tương bây giờ như vậy sao?"

Vương Linh Lợi lạnh lùng nhìn xem Vu Bằng, cứ việc đối phương cùng mục đích của mình có chút tương thông, thậm chí đối phương còn có thể trợ giúp cho mình, nhưng đối phương nói nàng giữ tiền rất nặng lời bình vẫn là để nàng rất khó chịu, bởi vì nàng không cho rằng trên thế giới có không tham tiền, nữ nhân mua đồ trang điểm rất cần tiền, tiêu hải tử muốn ăn ăn ngon rất cần tiền, nam nhân nói chuyện yêu đương rất cần tiền, làm quan rất cần tiền, thương nhân càng cần hơn tiền, xã hội phát triển rất cần tiền, nhân loại tiến bộ rất cần tiền, nơi nào không cần tiền, nơi nào có người không tham tiền, cho nên hẳn cho rằng Vu Bằng có chút uốn cong thành thẳng rồi.

"Cho dù có ảnh hưởng ta cũng nhận, bởi vì ta không muốn Liễu Vĩnh khổ cả một đời!" Lúc nói lời này Vu Bằng dừng xe ở ven đường đốt một điếu thuốc, cho thấy hẳn này lúc không an tĩnh nội tâm.

Nếu như Vương Linh Lợi không phải biết Liễu Vĩnh cùng Vu Bằng hai người không có có cái gì, này lúc nàng nhất định coi là Vu Bằng có yêu mến nam nhân khuynh hướng, dù sao một cái nam nhân, thay hảo hữu của mình cân nhắc nhiều như vậy, hoàn toàn chính xác có chút không bình thường, bất quá còn tốt Liễu Vĩnh Vu Bằng hai người đều là nam nhân bình thường, điều này cũng làm cho Vương Linh Lợi may mắn, như bằng không, lấy Vu Bằng đối Liễu Vĩnh loại cảm tình này, không có người có thể tiếp cận Liễu Vĩnh.

Nếu như Vu Bằng biết Vương Linh Lợi ý nghĩ nhất định kinh ngạc đem bên miệng khói ăn một miếng rồi, hẳn chỉ là không muốn để tốt nhất hảo hữu bị nghe khiết mai liên lụy, lại bị kém chút hiểu lầm thành nam tính đồng tính luyến ái, hẳn sao mà oan uổng.

Cuối cùng, Vu Bằng cùng Vương Linh Lợi tạm thời kết thành đồng minh, một cái phụ trách đề lộ tin tức, một cái phụ trách toàn phương vị công kích Liễu Vĩnh, đề đề xuống nghe khiết mai tại Liễu Vĩnh trong lòng địa vị.

Lần này người được lợi lớn nhất hẳn là Vương Linh Lợi, bởi vì nàng rốt cục mở ra cục diện, để nàng có thể tùy thời nắm giữ Liễu Vĩnh động tĩnh, để xuất hiện tại hẳn là xuất hiện địa phương, sau đó nhờ vào đó dần dần chiếm cứ Liễu Vĩnh nội tâm vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Nghe khiết mai lựa chọn

Nén giận rồi đi Liễu Vĩnh nghe khiết mai, tại chuyển qua góc đường thời điểm, quay đầu nhìn thoáng qua ngẩn người Liễu Vĩnh, nội tâm dâng lên vô số xin lỗi.

Nàng kỳ thật biết lấy Liễu Vĩnh tính cách là không biết chơi xuất chân đứng hai thuyền tiết mục, nếu như hẳn thật sự có như thế tâm máy, liền không biết ở trước mặt mình thẳng thắn cho khác cô nương thế tín dụng chuyện này.

Nhưng nàng không có cách, nàng nhất định phải mượn cớ, làm cho đối phương nổi nóng, sau đó chờ nàng cùng phụ mẫu rồi đi Khai Dương, như thế hết thảy liền đều tốt rồi.

Nghe khiết mai sờ dĩ làm như vậy, là bởi vì nàng rất yêu Liễu Vĩnh, không nguyên ý để gia đình của mình liên lụy Liễu Vĩnh, nàng cũng biết Liễu Vĩnh rất yêu nàng, nếu không cũng không biết tìm Suy Thần là Thần Tiên như vậy sụt sệ lý do đến muốn lưu nàng lại rồi.

Nhưng cũng là bởi vì đối phương rất yêu nàng, cho nên nàng không muốn cho đối phương mang đến bất kỳ gánh vác, bởi vì nghe khiết mai muốn cho hẳn trôi qua tốt qua so với nàng tốt.

Nếu như Từ Chấn vừa biết nghe khiết mai ý nghĩ lúc này, nhất định hội buồn bực thổ huyết, bởi vì thật yêu chính là không cho đối phương gánh vác, như vậy hẳn tính là gì, một cái đáng thương lớp xe dự phòng, thêm ATM sao?

Bất quá hết sức đáng tiếc, Từ Chấn vừa bây giờ ngay cả muốn làm cái này ATM cơ hội cũng không có, bởi vì hẳn hết thảy đều theo hẳn bị bắt mà không có rồi, bao quát biệt thự, xe, tiền tiết kiệm, cùng công ty. .

Đang nghe khiết mai biết được Từ Chấn vừa bị bắt thời gian, đã là một ngày sau đó sự tình, nàng lần thứ nhất đánh Trịnh Lập Phi điện thoại, cũng tại đối phương chỉ điểm, tại thị kỷ ủy giám thị thất gặp được Từ Chấn vừa.

Đương nhiên nàng sờ dĩ có thể khách hàng nhìn thấy Từ Chấn cương, không phải là bởi vì Trịnh Lập Phi ra bao lớn lực, mà là bởi vì Từ Chấn vừa chỉ là phối hợp lấy từ thật chứng cứ nhân viên, cho nên trông giữ không phải quá nghiêm ngặt.

Trắng nõn mặt tường, không cửa sổ gian phòng, một cái bàn, hai tấm cái ghế, Từ Chấn vừa cùng nghe khiết mai ngồi đối diện nhau. Nhân viên kiểm tra tại cho hai người một người bưng một chén liếc nước sau, đóng cửa rồi đi, đương nhiên góc tường giám sát, lại làm cho hai người biết, trong hiện thực cũng không phải là chỉ có hai người bọn họ.

"Sao ngươi lại tới đây?"

Miệng đầy râu mép kéo cận bã Từ Chấn vừa hí mắt nhìn xem nghe khiết mai.

"Ngươi làm sao đi vào nơi này rồi?"

Nghe khiết mai không có trả lời đối phương, mà là mắt to rung rung nhìn xem Từ Chấn vừa tiều tụy mặt, cứ việc đối phương đã từng ngang ngược càn rỡ, đã từng ý thể hiếp người, nhưng đối nàng lại là thật lòng, điểm này nghe khiết mai có thể cảm giác được, nếu như không phải Liễu Vĩnh sớm đã chiếm cứ lòng của nàng, đối phương hội biến thành nàng yêu nhất người, cho nên giờ khắc này nàng nhìn thấy đối phương, toát ra chân thực tình cảm, đương nhiên cũng bao quát đồng tình.

"Ta tiến đến không phải rất tốt sao, dạng này ngươi liền có thể cùng Liễu Vĩnh song túc song phi!" Từ Chấn vừa nghiêng có chút môi khô khốc châm chọc.

"Ngươi tại sao như vậy nói, nhà chúng ta thiếu ngươi vĩnh viễn trả không hết, ta không có khả năng rời đi!"

Nghe khiết mai biết mình bây giờ hứa hẹn đối phương không biết tin tưởng, chỉ có làm cho đối phương biết mình một mực ghi tạc đối phương ân tình mới được.

"Hắc hắc, còn thật hội chứa, hôm qua Liễu Vĩnh liền đã đem những số tiền kia đều hội cho ta, ngươi còn cùng ta đàm ân tình!" Từ Chấn vừa vẫn cảm thấy mình dối trá, không nghĩ tới đối phương cũng là dạng này, có lẽ chỉ có mất đi hết thảy mới nhìn hết a! Hẳn nghĩ như vậy đến.

"Cái gì, ngươi nói cái gì?"

Nghe khiết mai kinh ngạc, có chút khó có thể tin.

Nghe khiết mai biểu lộ, để Từ Chấn vừa tức giận đứng lên, con mẹ nó ngươi đây là đang coi ta là hài tử đùa nghịch sao; "Nghe khiết mai, ngươi còn trang cái gì trang, ta biết ngươi một mực yêu Liễu Vĩnh, nhưng ngươi không cảm thấy các ngươi quá âm hiểm, chân trước đem tiền trả lại cho ta, chân sau liền đem ta cho tố giác rồi, bây giờ những cái kia trả lại cho ta những số tiền kia đều thành cha ta phạm tội chứng cứ, các ngươi thật sự là thật sâu tâm máy!"

Kỳ thật Liễu Vĩnh cũng không có nghĩ đến, hẳn trả lại tiền, trở thành rồi chỉ chứng từ thật trọng yếu nhất chứng cứ một trong. Đương nhiên, nếu như không phải tính kỹ kiểm tố có lúc đầu cùng Thôi bí thư cùng một chỗ xuống thân tín, hẳn kỳ thật hội được mời tới hỏi thăm tình huống, nhưng bây giờ thì không ai quấy rầy hẳn.

"Liễu Vĩnh, thật đem những số tiền kia trả lại cho ngươi rồi, 425 vạn năm ngàn sáu trăm nguyên?"

Nghê khiết mai dường như ní non đồng dạng hỏi thăm, đối với Từ Chấn vừa tức giận nàng không có tại ý, bởi vì nàng đầu óc tại chân thực biết được Liễu Vinh thay nhà các nàng trả tiền về sau, một mực tại oanh minh.

"Hừ!"

Từ Chấn vừa hừ lạnh, hần hiện tại xem như không có gì cả rồi, cho nên hần đối nghệ khiết mai cùng Liễu Vinh hận muốn điên, nội tâm thậm chí thề, chỉ cần hần có thể ra ngoài, nhất định phải làm cho hai người chết không có chỗ chôn.

Cứ việc Từ Chấn vừa chỉ trả lời nghệ khiết mai hừ lạnh một tiếng, nhưng nghệ khiết mai lại lập tức biết Từ Chấn vừa không có lừa gạt mình, Liễu Vinh thật đem tiền trả lại cho đối phương.

Nguyên lai Liễu Vinh lúc đầu cũng không phải là nói một chút, mà là thật làm như vậy, thậm chí vì sợ mình ngăn cản, len lén đem tiền trả lại. Kết quả như vậy, để nghệ khiết mai nội tâm một mực tôn tại cùng nhau đối với Từ gia ân tình gông xiềng, trong nháy mắt đứt đoạn.

Đối mặt Từ gia lại cũng không có ngày xưa loại kia nặng nề gánh nặng trong lòng, nhưng nàng cũng không có đối Từ gia mất đi cảm ân, dù sao đối phương là tại các nàng nghệ nhà cần trợ giúp nhất thời điểm trợ giúp nàng.

Hít sâu một hơi, nghệ khiết mai chăm chú mở miệng nói đạo; "Chấn cương, mặc kệ ngươi tin hay không, ta đều hội chờ ngươi, bởi vì các ngươi Từ gia ân, không phải trả tiền liền có thể còn phải xong!"

Nguyên bản nếu như Từ Chấn vừa mọi chuyện đều tốt tốt, nghệ khiết mai có lẽ hội thật rồi đi đối phương, dù sao đối phương để cho hần tổn thương tâm, nhưng bây giờ đối phương như vậy đáng thương, nếu như nàng cũng rời đi, như vậy đối phương thật liền không có gì cả rồi, cho nên nàng chỉ có thể xin lỗi Liễu Vinh, lần nữa xin lỗi Liễu Vinh, cùng lúc nghệ khiết mai lòng đang rí mấu, thay Liễu Vinh nhỏ.

Nghe được nghệ khiết mai hứa hẹn, Từ Chấn vừa sững sốt; "Đây là đang thương hại hần sao?" Hần muốn cuồng tiếu, sau đó tại một bàn tay lắc tại trên mặt của đối phương nói cho đối phương biết; "Hần Từ Chấn vừa kiếp này không cần bắt luận người nào đồng tình!"

Nhưng bỗng nhiên trước mặt hần xuất hiện vênh vang đắc ý đưa cho hần thề Liễu Vinh, cùng hướng miệng của hần rót nước tiểu Liễu Vinh, sau đó, hần cải biến chủ ý, hần muốn trả thù, hần muốn để Liễu Vinh ném tài rớt tiền, liền từ giờ trở đi, thế là hần lập tức giả trang ra một bộ cảm động bộ dáng, kinh ngạc nhìn nghệ khiết mai, cũng dòn xuống hai giọt nước mắt động tình nói đạo; "Ngươi nói là sự thật, ngươi không chê ta!"

"Nhà chúng ta cha ta tàn tật, ngươi cũng không chê ta, ta lại thế nào hội ghét bỏ ngươi đây?" Nghệ khiết mai nói mình lời thật lòng, nhưng nước mắt lại bắt tri bắt giác chảy xuống, bởi vì nàng lại nghĩ tới cái kia chi hội yên lặng chế tạo Liễu Vinh, nàng kiếp này xem ra chỉ có thể xin lỗi đối phương.

Vì yêu, Trung y chủ nhiệm văn phòng, đang cùng Suy Thần Mặt Đôi Mặt mắt lớn trừng mắt nhỏ Liễu Vinh, tại nghệ khiết mai nói đúng không lên hần thời gian, đột nhiên toàn thân phát lạnh, dường như có thứ gì trọng yếu, đem từ tính mạng của hần mất đi đồng dạng, để nội tâm của hần trong nháy mắt vắng vẻ. Nhưng hần nghĩ đi nghĩ lại cũng không biết đạo đây là có chuyện gì, cuối cùng hần không tại đi truy tầm nguyên nhân tiếp lấy trừng mắt Suy Thần đạo; "Có ý tránh ra ta, chẳng lẽ ta hội tìm ngươi phiền phức!"

Đối với cái này, Suy Thần giang tay ra cánh tay, ý là ngươi cảm thấy ngươi bây giờ không phải là đang tìm ta phiền phức sao?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Nghĩ không ra kết cục

Cuối cùng bị Liễu Vinh chấn Suy Thần, đành phải có chút ừ ừ thừa nhận mình bởi vì ngày đó không chế Khúc Tuấn Bưu thần chí, mà tạm thời đánh mất pháp lực, sau đó chờ lấy nghênh đón Liễu Vinh xem thường.

Nhưng khoảnh khắc về sau, trong dự đoán xem thường cũng không có từ Liễu Vinh miệng nơi xuất hiện.

Cái này để Suy Thần có chút khó hiểu, dù sao dựa theo kinh nghiệm của dĩ vãng, mình chỉ cần có chút không thể thỏa mãn đối phương nguyện vọng đều sẽ bị lập tức xem thường, cái này đã trở thành trạng thái bình thường, nguyên bản hần coi là lần này cũng không biết ngoại lệ.

"Nguyên lai là dạng này, ta còn tưởng rằng ngươi lại là muốn trộm gian dùng mảnh lời!"

Liễu Vinh rất là không có ý tứ xoa xoa tay, nói thật, lần trước nếu như không phải Suy Thần xuất thủ, nhà bọn hần còn không chừng tao ngộ cái gì nhục nhã đâu, cái này khiến hần hết sức cảm kích, vừa cảm kích lại thế nào hội lần nữa xem thường đối phương.

Nhưng nguyên bản hảo hảo một câu, thậm chí có thể để cho Suy Thần rất là sảng khoái cảm kích, lại bị Liễu Vĩnh nói, trực tiếp để trước đó hơi ngượng ngừng Suy Thần trợn mắt trừng trừng, bởi vì Liễu Vĩnh dùng từ, sâu sắc tổn thương rồi hấn làm Thần Tiên tôn nghiêm; "Bản tiên là cái gì, là chính Cửu phẩm Tiên quan, ngươi thể mà dùng trộm gian dùng mách lới để hình dung bản tiên, ngươi đơn giản xúc phạm rồi thiên điều, ta ta... Đập chết ngươi cái này thể gian tọa tiểu tử!" Suy Thần dù sao đi nữa tìm, cuối cùng bùng lên trên bàn mô phỏng sứ men xanh cup ngọn liễn ném về phía Liễu Vĩnh.

Mà Liễu Vĩnh này lúc thì đã vọt ra Suy Thần văn phòng, cũng thuận tiện gài cửa lại.

Sau đó, lưng tựa cửa phòng hấn liền nghe đến sau lưng trong cửa phòng bên cạnh truyền đến một tiếng trùng điệp để hấn tựa ở trên cửa thân thể đều chấn động 'Ba' cùng cùng nhau 'Bình' âm thanh, tại sau đó chính là Suy Thần tức giận hét lớn; "Tĩnh ngươi tiểu tử chạy nhanh, nhưng lần sau ngươi liền không có may mắn như thế!" Tại về sau tầng hầm bên trong lại truyền đến một trận chạy chậm âm thanh, sau đó một trận đau lòng thở dài; "Ai nha, ta mô phỏng sứ men xanh chén trà a, Liễu Vĩnh tiểu tử ta và ngươi không để yên!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh lắc đầu lăm bầm; "Cũng không phải ta đập, đâu có chuyện gì liên quan tới ta!" Liễu Vĩnh kỳ thật tâm tình là rất không tệ, cứ việc hôm qua không có có thể làm cho nghề khiết mai bỏ xuống trong lòng gánh vác, nhưng cũng để Từ Chấn mới vừa vào cục cảnh sát.

Nhớ tới tới hôm qua thái bay lên cười gọi điện thoại tới nói; "Liễu Vĩnh, ta cũng không phát hiện ngươi xấu như vậy!" Hấn liền một trận oan uổng, hấn thật không có muốn hỏ Từ Chấn vừa ý tứ, hấn thật là hết sức chân thành muốn thay nghề khiết mai trả đổi phương tiện, nhưng người nào biết số tiền này trực tiếp bị kiểm tra kỷ luật bộ môn trở thành chứng cứ đâu?

Bất quá hấn cũng không có giải thích, bởi vì thái bay lên một câu nhắc nhở hấn, thái bay lên nói, ngươi làm như vậy, Khai Dương không ít hoàn khổ đều cho là ngươi đây là cùng trong tinh Thôi bí thư hợp tác sửa trị Từ gia đầu, nguyên bản không ít cùng Từ gia quan hệ không tệ hoàn khổ là chuẩn bị chờ tuần sát tổ đi rồi, liền đi tìm ngươi phiền phức, nhưng bây giờ cũng bắt đầu ước lượng mình rồi, dù sao một cái có thể cùng trong tinh Thôi bí thư hợp tác lẫn nhau người, thấy thế nào cũng không phải có thể mặc cho bọn hấn khi nhục.

Vừa còn có người muốn đối phó mình, như vậy Liễu Vĩnh đương nhiên không ngại cáo mượn oai hùm cáo mượn oai hùm một thanh, huống chi Suy Thần bây giờ đánh mất pháp lực, lúc này thật là hấn thực lực yếu nhất thời gian.

Vì yêu từ gây dựng bắt đầu liền sinh ý thịnh vượng, đương nhiên không ít khách hàng đều là chạy Hàn Quốc chinh hình y sư tới, mà duy nhất không được hoàn mỹ có thể là có một ít giao rồi Trung y uốn nắn người bệnh, một mực đang đợi Suy Thần uốn nắn, thậm chí có một vị do dự mấy lần, mới giao rồi tiền đặt cọc khách hàng, không chỉ một lần gõ Liễu Vĩnh cửa ban công, hỏi thăm an bài cho hấn tình huống, rất là lo lắng.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh chỉ có thể hứa theo nói Suy Thần bận bịu, hấn cần theo thứ tự đến.

Đương nhiên dạng này lấy cớ, dùng một lần còn tốt, dùng nhiều, đối phương cũng chịu không được, cuối cùng càng là trực tiếp chỉ vào Liễu Vĩnh cái mũi nổi giận. Cứ việc tại nổi giận về sau, Liễu Vĩnh quát lui vọt tới muốn đem đối phương đè xuống vì yêu bảo an, đối phương rõ ràng thanh tĩnh rất nhiều, nhưng nhìn xem Liễu Vĩnh ánh mắt u oán, vẫn là để Liễu Vĩnh khó quên.

Cái này khiến Liễu Vĩnh bắt đầu sầu muộn Suy Thần một năm sau không ở nhân gian rồi hấn nên làm cái gì, cuối cùng đương nhiên là khổ tư không có kết quả, dù sao đi qua hấn cùng Vu Phú trò chuyện biết thể giới nhất chuyên nghiệp chinh dụng chuyên gia cũng không đạt được Suy Thần một phần mười trình độ, huống chi Liễu Vĩnh bọn hấn cũng mời không nổi, bởi vì những người kia đều là tùy tiện mấy trăm vạn Mĩ kim cất bước lương một năm, mà bọn hấn nhỏ bệnh viện một năm lợi nhuận đều không nhất định được rồi người ta lương một năm.

Ba ngày, ba ngày Liễu Vĩnh không có đi gặp nghề khiết mai, mặc dù hấn cũng rất là bức thiết muốn thấy đối phương, nhưng hấn có chút xấu hổ, dù sao vừa cho đối phương trả số sách, liền hướng đối phương bên người góp, hội không biết để nghề khiết mai hiểu lầm hấn có thi ân cầu báo ý tứ, cái này khiến hấn hết sức do dự.

Đương nhiên, dùng Suy Thần lời nói nói lại là; "Ngươi oa nhi này chính là một bộ đản đo do dự nhất gan dạ, tình yêu ở đâu là dạng này kéo nổi, cho nên ngươi nhất định cô độc cả đời!"

Đương nhiên, Liễu Vĩnh trực tiếp đem Suy Thần lời nói xem nhẹ, bởi vì đối phương có đôi khi quá không đáng tin cậy, giống như trước đó đề nghị cá nhân hấn đóng gói kế hoạch, kết quả không chỉ có để hấn mất trắng hơn ba vạn khối tiền, còn bị đánh nghề khiết mai vẩy háng chân, đây thật là đả mấu giáo huấn.

Chạng vạng tới Liễu Vĩnh xin miễn rồi Vu Phú đưa đề nghị của hấn, cùng Suy Thần nhạo báng đi ra vì yêu cao ốc.

Chuyển xuất bệnh viện của thủy tinh Liễu Vĩnh chính là khê giặt mình, bởi vì một tên người mặc vàng nhạt Phong Y tóc dài bay lên cô gái xinh đẹp chính đứng cách đó không xa nhìn xem hấn, cái này khiến Liễu Vĩnh khoe miệng lập tức không tự kìm hãm được lộ ra ý cười, bởi vì đối phương là nghề khiết mai.

"Ô ô u, nhìn tiểu tử ngươi cái biểu tình kia, cùng ăn mật như vậy!" Suy Thần một bộ rất là nhìn không bên trên đáng vẻ, trêu chọc Liễu Vĩnh.

Mà đối với Suy Thần trêu chọc, Liễu Vĩnh không thêm để ý chút nào, bởi vì hấn đang suy nghĩ vạn nhất nghề khiết mai cảm kích hấn, hấn có phải hay không muốn dựa theo trên mạng lục soát câu kia; "Nam nhân phần đầu, chính là vì nữ nhân, chỉ cần ngươi có thể khoái hoạt, ta nguyện ý nỗ lực tất cả!" Lời kịch, đến hổng đối phương.

Nhưng sự tình vượt quá Liễu Vĩnh dự kiến, xuất hiện nghề khiết mai, trực tiếp từ nàngLV túi xách nơi lấy ra một tờ tờ giấy, đưa cho Liễu Vĩnh.

"Cái gì?"

Liều Vĩnh miệng hơi cười tiếp nhận, tâm đạo; "Chẳng lẽ muốn chơi đến trường lúc tờ giấy truyền thư?" Nhưng mở ra chồng chất chính tờ tờ giấy về sau Liều Vĩnh tròn tròn mắt, bởi vì phía trên dùng tú đẹp để tiểu tử rõ ràng viết phiếu nợ hai chữ, cái này khiến Liều Vĩnh não hải trong nháy mắt lộn xộn, nhìn xuống dưới, phát hiện viết là nghệ khiết mai tại 2017 năm ngày mười một tháng mười hai từ cá nhân nguyên nhân, hướng Liều Vĩnh mượn tiền từ bách nhị nhật ngũ vạn ngũ thiên Lục Bách nguyên cả, do đó lập xuống câu chữ, sau đó là nghệ khiết mai kí tên, thậm chí còn có một viên đồ phùng phùng ngón cái dấu vết.

"Khiết mai, ngươi đây là?"

Liều Vĩnh khó có thể tin, liền xem như muốn cảm kích cũng không cần thiết như vậy đi!

Cũng chính là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, Liều Vĩnh bên người Suy Thần liền một chút nhìn ra, nghệ khiết mai cái này nơi đó là đến cảm kích, rõ ràng là muốn cùng Liều Vĩnh phân rõ giới hạn, cái này khiến hắn lắc đầu về sau, tranh thủ thời gian thối lui mấy bước, để đến lúc đó, vạn nhất Liều Vĩnh kêu khóc, để hắn đi theo đối phương cùng một chỗ mất mặt.

"Phiếu nợ a, ta hiện tại không có tiền trả, nhưng ngươi yên tâm, ta hội hảo hảo kiếm tiền trả lại ngươi!"

Nghệ khiết mai ra vẻ nhẹ nhõm nói đạo, nhưng cảm ở Phong Y trong túi tay lại tại run rẩy, nàng có thể tưởng tượng ra được Liều Vĩnh nghe được mình về sau nội tâm đau tê tâm liệt phế, bởi vì lòng của nàng này lúc cũng tại đau, nhưng nàng biết nàng kiếp này nhất định cùng đối phương vô duyên, không nếu như để cho đối phương chết sớm một chút tâm.

(nói rõ một chút, hôm nay là lạ đi thi bằng lái cửa thứ ba không có thi qua, tâm tình u ám giống như bây giờ Liều Vĩnh đồng dạng, cần yên tĩnh bé quan từ 'An ủi' một cái, lại nói rõ một chút là tự mình an ủi mình, không phải từ 'An ủi', tốt cứ như vậy, chúc các vị xem sách truyện thật to mọi chuyện thuận lợi!)

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Truy em gái ngươi a

"Ngươi biết đến, ta không cần ngươi còn!" Liều Vĩnh lắc đầu, hắn cũng ý thức được nghệ khiết mai không thích hợp, nhưng hắn có chút không dám tin tưởng, dù sao như thế đối với hắn mà nói quá tàn khốc.

"Cần phải trả, không phải Từ Chấn vừa hội hiểu lầm đấy!" Nói câu nói này thời gian, nghệ khiết mai bờ môi cũng hơi đang run rẩy.

"Từ Chấn vừa hiểu lầm, hiểu lầm cái gì?" Liều Vĩnh ánh mắt dò dẫm.

"Ài!"

Đúng cách đó không xa Suy Thần vỗ đầu, hắn cảm thấy Liều Vĩnh điểm nào nhất đều tốt, thông minh thiện lương, cũng có chút Tiểu Chính thẳng, nhưng chính là tại tình yêu bên trên có điểm không đụng nam tử không quay đầu lại hai hàng kinh, người ta ý tứ đều đã rõ ràng như vậy ngươi còn hỏi, đây không phải cho song phương đều tự tìm phiền phức sao?

Cứ việc Suy Thần trong lòng nghĩ như vậy, nhưng cũng đối nghệ khiết mai sinh ra ác cảm, nếu như hắn này lúc có pháp lực, nhất định tiến đối phương trái tim nhìn xem, đối phương trong đầu là nghĩ như thế nào, cái này lần lượt, có phải hay không cảm thấy Liều Vĩnh tâm đặc biệt cường đại, đánh như thế nào kích cũng không biết sụp đổ.

Đối diện, bị Liều Vĩnh dạng này truy vấn, nghệ khiết mai cũng cảm thấy khó mà trả lời, nhưng nàng cuối cùng vẫn là đem cảm ở Phong Y trong túi bàn tay chăm chú nắm lấy, nói đạo; "Ý tứ chính là ta hội cùng Từ Chấn mới vừa ở cùng một chỗ, sau đó kết hôn, nói như vậy, ta thiếu ngươi lớn như vậy nhân tình, dễ dàng bị hiểu lầm, lần này ngươi minh bạch rồi, cho nên ngươi về sau đừng lại tìm ta rồi, tiền ta hội trả lại ngươi!"

"Ba!"

Ngay tại này lúc một bóng người lóe ra, trực tiếp giơ lên một bàn tay phất tại nghệ khiết mai trên mặt. Cái này khiến đầu choáng váng kém chút té ngã Liều Vĩnh trong nháy mắt thanh tỉnh, sau đó Mau Lẹ đi mau mấy bước, một thanh kéo ra đứng nghệ khiết mai trước mặt Lý Như Phụng rống đạo; "Ngươi làm gì?"

"Ta làm gì, ngươi nhìn nàng đều đem ngươi khi dễ thành cái dạng gì!"

Lý Như Phụng vung tay đem Liễu Vĩnh bắt lấy cánh tay nàng tay đẩy ra, sau đó chỉ vào nghề khiết mai nói đạo; "Ta không biết đạo tình cảm của các ngươi, nhưng ta biết ngươi hôm nay chế tạo quá mức, coi như ngươi không thích Liễu Vĩnh cũng không dùng...!"

"Đủ rồi, chuyện của ta không cần ngươi quan tâm!" Liễu Vĩnh một tay lấy Lý Như Phụng kéo kèm chút té ngã, cũng rống to.

Bị Liễu Vĩnh kéo một cái lạng lạng choạng kèm chút không có té ngã Lý Như Phụng, gọi cảm bờ môi đều buồn bực kèm chút khai ra máu, con mẹ nó chứ đây là vì ai vậy, nội tâm dạng này gào thét, Lý Như Phụng quay đầu liền đối Liễu Vĩnh kêu to đạo; "Không biết nhân tâm tốt gia hòa, liền ngươi dạng này, bị nữ nhân khi dễ chết cũng xứng đáng!" Lúc nói lời này, Lý Như Phụng hoàn toàn quên rồi mình cũng là một nữ nhân.

Rống xong Lý Như Phụng xoay người rồi đi, nàng cái này hội không nguyện ý nhìn thấy Liễu Vĩnh, bởi vì trong lòng nàng tương Liễu Vĩnh nam nhân như vậy hẳn là đại khí, mặc kệ là tại sự nghiệp bên trên vẫn là tình yêu bên trên đều hẳn là cảm được thì cũng buông được, dạng này mới có thể thành đại sự, có câu nói không phải nói sao, trên đời nữ nhân ngàn ngàn vạn, không được ta liền đổi, có cái gì tốt kiên trì, dù sao đối phương nhìn không bên trên ngươi, là đối phương không có ánh mắt, ngươi không thể cùng một cái không có ánh mắt người so đo, không phải ngươi không phải cũng là không có ánh mắt sao?

Lý Như Phụng tức giận rồi đi sau lưng, Vu Phú đối Liễu Vĩnh thở dài, sau đó đi mau mấy bước, đối Lý Như Phụng đạo; "Lý viện phó, ta đưa tiễn ngươi!" Đối với người tuổi trẻ tình yêu, Vu Phú không phải một thời đại, không tốt xen vào, cho nên hẳn không có dừng lại.

"Không dùng ngươi cái này không có lòng tốt lão gia hòa đưa!"

Lý Như Phụng trực tiếp khoát tay, đem cái Vu Phú lúng túng làm bầm; "Ta đều là có thể làm ba ba của ngươi người, ngươi hiểu lầm rồi!" Nói thật, hẳn cũng chính là muốn cùng Liễu Vĩnh cùng Lý Như Phụng tăng tiến một chút tình cảm, đương nhiên cái này tình cảm là hết sức thuần túy không chứa tình yêu nam nữ tình cảm, nếu không lấy hẳn như vậy lớn tuổi tác cũng không có tất yếu mỗi ngày nhớ tới mặt, muốn đưa Lý Như Phụng, Liễu Vĩnh rồi.

Nghề khiết mai trước mặt, Liễu Vĩnh nhìn đối phương trên mặt dấu tay thân bắt do kỷ ngóc lên rồi tay, muốn khẽ vuốt gò má của đối phương, hỏi một chút có đau hay không, bởi vì hẳn nhìn xem đau lòng, nhưng hẳn tay nâng đến rồi giữa không trung lại dừng lại, sau đó thở dài một hơi, buông cánh tay xuống mở miệng đạo; "Vừa rồi cái kia là ta hợp tác đồng bạn, tính tình có chút xông, ngươi đừng để ý!"

Liễu Vĩnh, để nghề khiết mai trong mắt xuất hiện một tầng sương mù, nàng là cỡ nào hi vọng Liễu Vĩnh quyết tuyệt nói với nàng, lẩn, hoặc là mắng nàng hai câu, như thế nàng liền hội đi không có lớn như vậy gánh vác, nhưng Liễu Vĩnh không có, nghề khiết mai vì chính mình bị ai, mặc dù là nàng nói tuyệt tình, nhưng nàng vẫn là vì nàng mình bị ai, bởi vì trước mặt như thế nam nhân tốt, sau này không còn thuộc về nàng.

"Không biết để ý, dù sao chúng ta về sau không biết lại có cái gì gặp nhau rồi, áo, không đúng, trả tiền lại thời gian hẳn là còn hội gặp mặt, dù sao phiếu nợ tại ngươi đầu, ta còn muốn cầm về?"

Quyết tuyệt nói xong, nghề khiết mai xoay người rồi đi, nàng không đi không được, bởi vì nàng sợ tại chờ lâu một giây, liền hội không chế không nổi tâm tình mình khóc lớn, như thế nàng làm hết thấy có gắng liền đều uống phỉ rồi.

Một nháy mắt Lão Thiên tựa hồ xúc động, để bầu trời đều bịt kín một lớp bụi ngầm, sau đó 'Phốc phốc...' tiếng va chạm vang lên triệt.

"Tuyệt rồi!"

Liễu Vĩnh ngang đầu nhìn xem vô số thân bắt do kỷ bay xuống điểm trắng, trong mắt nước mắt càng không ngừng nhỏ xuống, có người nói nam nhi không dễ rơi lệ, nhưng chỉ là chưa tới chỗ thương tâm, Liễu Vĩnh tự phụ tự mình làm hẳn là coi như không tệ, nhưng cuối cùng đạt được vì cái gì hội là loại kết quả này? Hẳn không rõ cũng không hiểu. Kỳ thật hẳn hoàn toàn không dùng phiền muộn, giống như Đại Thoại Tây Du nơi Từ Hà tao ngộ, kỳ thật Tôn Ngộ Không không phải triệt để tuyệt tình, mà chân chính tuyệt tình chỉ là cái này làm vận mệnh con người.

Đêm, mười một giờ, đang Vu Bằng tìm tới Liễu Vĩnh thời điểm, hẳn chính một tay rượu xái, một tay nắm chặt lan can, đứng nội thành trung tâm trên thiên kiều cuồng hồng lấy một bài từng đề cho vô số nam nhân thương tâm rơi lệ ca.

"Vì ngươi, nỗ lực loại kia thương tâm ngươi vĩnh viễn không... Hiểu rõ, ta lại... Tôi gì miễn cưỡng mình yêu... Ngươi hết thấy, ngươi dùng hung hăng bức lui ta phòng bị...!" Liễu Vĩnh một bên dứt quãng hát, một bên hướng miệng nơi uống rượu.

Đêm khuya đầu đường, không lúc vội vàng đi ngang qua người đi đường nghe được tru lên, hội rất là kinh ngạc hướng lên trời trên cầu Liễu Vĩnh nhìn lên một cái, biết đối phương đây là đau lòng vì tình rồi, có tuổi tác lớn nam tử, theo tiếng ca cùng tùy ý Liễu Vĩnh, hội nhớ lại đã từng tuế nguyệt cùng tuyệt tình xoay người nữ hài, sau đó khinh khinh thở dài, thân ảnh không có vào cái nào đó mờ tối nhỏ.

"Ngươi đây là làm gì?"

Vu Bằng cau mày đi lên kéo lại đem trọn thân thể đều nhô ra Thiên kiều Liễu Vĩnh.

"A, tại, tại, ngươi đã đến, ta... Cáo ngươi, ta tại hạ... Hạ... Một cái quyết định, quyết định... Từ nơi này nhảy xuống nếu như không chết, liền tiếp lấy truy nghề khiết mai!" Liễu Vĩnh một mặt cười hi hi.

Ngang đầu hướng phía dưới xem xét, Vu Bằng quay đầu giận đạo; "Truy, truy, truy, truy em gái ngươi! Thiên kiều chỉ có cao năm sáu mét, ngoại trừ đặc biệt xui xẻo, nhảy đi xuống nhất định có thể sống, ngươi cái này không phải cố ý tìm cho mình lấy cớ sao?"

"Ta... Ta không có tiểu muội, ngược lại là ngươi có!" Liễu Vĩnh coi như đầu não mê muội, tựa hồ cũng không muốn nhường cho bằng chiếm tiện nghi.

"Ta có, ta có, cho ngươi truy được hay không, đừng uống rồi, cùng ta đi!" Vu Bằng đưa tay liền phải tranh đoạt Liễu Vĩnh hướng miệng nơi rót rượu xái.

"Không muốn... Bằng.. BẠN muội, không thể hi!" Liễu Vĩnh lớn miệng hết sức kiên quyết từ chối.

"Thôi đi, ta cũng không muốn nói ngươi, lúc đầu không cùng nghe khiết mai lúc đó, không có theo đuổi ta muội sao, cái kia thơ tình viết ta đều chịu không được, có muốn hay không ta cho ngươi niệm niệm!" Vu Bằng không lưu tình chút nào vạch trần Liễu Vĩnh, để ở vào trạng thái hôn mê Liễu Vĩnh trực tiếp ngốc rôi.

"Ngươi đây cũng biết?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Làm bộ uống say

"Ta cái gì không biết đạo!" Vu Bằng ngang đầu một bộ thấy rõ chuyện thiên hạ đáng vẽ, thậm chí vì sợ Liễu Vĩnh chống chế trực tiếp học đến "Không biết rõ trong kính, nơi nào đến Suong Suong! Đây là ai biên!" Vu Bằng liếc mắt hỏi thăm.

Gặp Liễu Vĩnh miệng mở rộng nhìn xem hắn không có trả lời, Vu Bằng cười nhạo một tiếng ngang đầu nói tiếp đi đạo; "Ta liền buồn bức rồi, liền ngươi dạng này trình độ, còn làm thơ? Tốt làm thơ, liền làm thơ, ngươi tốt xấu viết cái về đi ra a!"

"Không biết rõ trong kính, nơi nào đến Suong Suong!"

Vu Bằng muốn thanh muốn khí lại đọc một lần, tiếp lấy xem thường đạo; "Ngươi hai câu này tính là gì, ngươi không có cảm thấy không có ý tứ sao, truy nữ hài dùng điểm thành ý có được hay không, thế mà chạy tới đạo văn, đồng thời còn liền sửa lại một chữ, ngươi cái kia có bao nhiêu lười!"

Nói đến đây, Vu Bằng nhớ tới lúc đầu mình tiểu muội cầm Liễu Vĩnh viết cái gọi là thơ tình mừng rỡ bộ dáng, gương mặt lúm đồng tiền thậm chí đều cười thật sâu lún xuống dưới! Lời nói trong lòng nữ hài thi tốt biết bao lừa gạt, dùng điểm tâm không phải phân một chút miếu giải quyết sự tình!

Thậm chí mượn Liễu Vĩnh uống say ngay miệng, hắn rất muốn hỏi hỏi lúc đầu Liễu Vĩnh vì cái gì không có kiên trì.

"Ngạch!"

Vu Bằng nói chuyện này Liễu Vĩnh rất có ấn tượng, nói đùa, có thể không có ấn tượng sao, dù sao cũng là hắn bản thân cảm thấy nhất xin lỗi Vu Bằng người huynh đệ này sự tình.

Cứ việc cuối cùng hắn cố kỵ song phương tình cảm, rất là quả quyết đối với bằng tiểu muội vạch núi siết ngựa, nhưng vẫn là tại cái kia về sau, tại mỗi lần nhìn thấy Vu Bằng thời điểm, có loại cảm giác có tật giat mình.

Nguyên bản hắn còn an ủi mình, loại sự tình này tiểu nữ hài cũng không hội nói với chính mình ca ca, mà hắn cũng giấu ở đáy lòng, dạng này liền biến thành trời biết đất biết hắn biết tại Thu Suong biết bí mật.

Nhưng bây giờ bị Vu Bằng không lưu tình chút nào vạch trần, để Liễu Vĩnh trong nháy mắt biết, bí mật này nguyên lai sớm đã bại lộ!

Uống phí mình một mực tại Vu Bằng trước mặt còn trang người sờ vuốt cầu dạng, cũng đối rất nhiều đào nhà bạn góc tường người, làm làm ra một bộ rất là khinh bỉ bộ dáng. Tình cảm người ta Vu Bằng vẫn luôn biết mình đào nhà hắn góc tường sự tình, cũng một mực nhìn lấy hắn biểu diễn, cái này khiến Liễu Vĩnh ngượng muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

Đáng tiếc nơi này không có kẻ đất.

Nghĩ đến mình tại hảo hữu trong lòng tựa hồ rất là không chịu nổi, Vu Bằng ngượng từ kinh đều đánh thức một nửa, thậm chí quên rồi trước đó bị thương, cũng ở chỗ bằng không ngừng thuật lúc nói, vì tăng thêm lòng dũng cảm, hắn không tự kìm hãm được từng ngậm đem nửa bình năm mươi hai độ già Bắc Kinh rượu xái giống như nước lạnh đồng dạng rót sạch sẽ.

Nhưng cuối cùng dạng này, hắn vẫn cảm thấy gương mặt phát sốt, xấu hổ xấu hổ vô cùng, cái này khiến hắn ở trong lòng rất là thăm hỏi nói ra câu kia nói ra rượu trắng người gấu gan gia hóa thân nhân trưởng bối, đây không phải rõ ràng gạt người sao, chính mình cũng uống nhanh rồi hai bình rồi, làm sao lá

gan còn không có có biến lớn, da mặt vẫn không thay đổi dày?

Tại trong lúc này Vu Bằng một mực cũng không phát hiện Liễu Vĩnh sờ tác sờ vì, thẳng đến hần nhìn thấy Liễu Vĩnh đem rượu bình lặng lẽ đặt ở Thiên kiều trên lan can, mới kinh ngạc đưa tay bắt tới, nhưng một nắm lại rượu phẩm, Vu Bằng cũng cảm giác được không đúng, bởi vì quá nhẹ rồi, cuống quýt lấy tới trước mặt xem xét, bình rượu nội bộ này lúc đã rỗng tuếch, cái này khiến Vu Bằng trong nháy mắt quên rồi xem thường đối phương đào mình muội tử sự tình, tức giận kêu to; "Liễu Vĩnh, ngươi hần đại gia, ngươi không muốn sống rồi!"

Đối mặt Vu Bằng quát lớn, Liễu Vĩnh trực tiếp lựa chọn vừa nhắm mắt, cũng dùng tay nắm lấy mình cổ áo tới lui lắc lư nói đạo; "Ngươi nói cái gì, ta có chút nóng!" Hần thực sự nói thật, nhưng càng nhiều hơn chính là không muốn đối mặt Vu Bằng.

Mà Vu Bằng nghe xong Liễu Vĩnh lời này, lập tức đưa tay đối Liễu Vĩnh đầu sờ một cái, cảm trong tay nóng bỏng, cái này khiến Vu Bằng giật nảy mình. Đây lúc Vu Bằng biết, đây là bởi vì Liễu Vĩnh uống quá độ cồn, tại Liễu Vĩnh thể nội lên tác dụng.

Mà cái này, để hần nhớ tới ngày xưa tin tức, một chút bình thời uống rượu vẫn được người, bởi vì uống quá lượng rượu, bởi vì không có cùng lúc uống nước, mà bị độ cao cồn đốt sống chết tươi, cái này khiến hần không nói lời gì liền đem bắt đầu có chút lâm vào mơ hồ trạng thái Liễu Vĩnh hướng trên người mình một lưng, chuẩn bị đem đối phương mang đến bệnh viện, đi rửa ruột, nếu không liền có khả năng tổn thương đối phương thân.

"Ta cảm...!"

Nhưng Vu Bằng vội vàng phía dưới không để ý đến Liễu Vĩnh bây giờ độ cao cùng thể trọng, tại hần đem Liễu Vĩnh văng thân thượng một lưng về sau, hần toàn bộ thân thể tùy theo chính là trầm xuống, hai chân càng là không tự chủ được bắt đầu đánh phiêu.

Cái này rõ ràng là bị ép, nói thật, nếu như không phải Vu Bằng thường xuyên tại mình trên công trường rèn luyện, thậm chí còn làm chút dãi gạch đầu khiêng xi măng việc cực, hần này lúc nhất định bị Liễu Vĩnh trực tiếp ép tới nằm xuống.

Nhưng cuối cùng này lúc hần không có bị đè sấp dưới, nhưng trước đó muốn lập tức rời đi kế hoạch nhưng cũng không thể thực hiện được, hần không thể không đứng tại chỗ, hung hăng hít sâu mấy hơi, cũng dùng tay từ phía sau lưng một mực bắt lấy Liễu Vĩnh chân, đến bảo trì cân bằng.

Đang dùng mười giây, ổn định lại thân thể của mình về sau, Liễu Vĩnh mới bắt đầu giống như công một ngọn núi đồng dạng tồn sức xê dịch cất bước, trên mặt giọt mồ hôi càng là 'Phốc phốc, phốc phốc' nhỏ xuống.

Về phần vừa mới bắt đầu giận nằng lúc này lại không cách nào nói ra khỏi miệng, nói đùa, một hơi dùng lực dẫn theo, công Liễu Vĩnh còn rất là tồn sức, lại để cho hần lãng phí sức lực nói chuyện, hần thật không rảnh!

Nguyên bản bị Vu Bằng công lên động tác giật nảy mình Liễu Vĩnh là chuẩn bị nói mình không có say, xác thực, đầu óc của hần bây giờ hết sức thanh tỉnh, cái này thậm chí để hần một lần hoài nghi những cái kia uống say người say khướt, kỳ thật đều là đang giả vờ.

Nhưng lời nói đạo bên miệng, Liễu Vĩnh do dự, bởi vì hần nghĩ đến vạn nhất chính mình nói không có say, Vu Bằng nói tiếp đi con em mảy sự tình, hần cái kia trả lời thể nào, là khóc rờn rờn mà nói, đều là bởi vì lúc đó ma quỷ ám ảnh, vẫn là lúc đầu nhìn sai rồi, suy nghĩ kỹ một chút hai cái này thuyết pháp tựa hồ cũng không ổn, dù sao đối với Vu Bằng muội muội tới nói đều có nghĩa khác, cuối cùng hần dứt khoát hai mắt vừa nhắm giả thành bất tỉnh đến, hần có thể chỉ thiên thể chỉ có ngay từ đầu hần là đang giả bộ bất tỉnh.

Mà công một mét bảy bảy cao nặng nề Liễu Vĩnh Vu Bằng, này lúc thì đi lại rã rời chậm rãi chuyển hạ Thiên kiều, sờ dĩ dùng chuyển, không chỉ có là bởi vì Liễu Vĩnh thực sự nặng nề, cũng bởi vì Thiên kiều cầu thang, đèn đường là chiếu xạ không đến, điều này không khỏi làm cho Vu Bằng dùng chân một chút xú hướng về phía trước dò xét, để phòng một cước đạp hụt, hai người trực tiếp bánh xe lăn xuống đi, cho nên khi hần đem Liễu Vĩnh lưng đến Thiên kiều hạ xe BMW bên cạnh thời điểm, hần rút cuộc không chế không nổi, chân mềm nhũn, ngã nhào trên đất.

"Ba!"

Vu Bằng lần này nhưng làm Liễu Vĩnh rớt bể, toàn thân con đau, muốn nhe răng trợn mắt nhảy lên, nhưng cân nhắc đến mình là tại say rượu bên trong, cuối cùng hần không thể không nhịn lấy đau đớn, quả thực là không có kìm một tiếng.

Cái này nhưng làm Vu Bằng dọa sợ, dù sao người bình thường ngã sấp xuống được không phải cái phản ứng này, thế là hần ngay cả thờ khẫu khí đều không có quan tâm, trực tiếp liền chạy vội tới Liễu Vĩnh bên người, muốn đưa tay tìm kiếm đối phương hô hấp.

Nhưng hần tay chỉ vươn một nửa, liền dừng lại, bởi vì Liễu Vĩnh thô trọng hô hấp rõ ràng từ trong lỗ mũi truyền đến, cái này khiến Vu Bằng đột nhiên nhẹ nhàng thở ra, một cái mông ngồi ngay đó, sau đó hần liền đánh giá bây giờ Liễu Vĩnh quần áo không chỉnh tề say mặt ửng hồng uất ức dạng, cũng nhịn không được mắng đạo; "Không phải liền là nữ nhân nha, đại trượng phu sao hoạn không vợ, nhìn đem ngươi biệt khuất, cùng may mẩn ngươi không phải muội phu ta, nếu không ta không đồng nhất ngày ba đánh ngươi mới là lạ, nhìn ngươi cái kia hùng dạng!" Mắng lầy, Vu Bằng còn khó chịu đưa chân đá Liễu Vĩnh một cước, đương nhiên khí lực là không có dám dùng, hướng chi, hần này lúc toàn thân cũng không còn khí lực rồi.

Chương 119: Hiểu lầm

Thở hổn hển mấy cái, Vu Bằng lung lay đứng lên, sau đó lần nữa đưa tay kéo Liễu Vinh, nhưng mấy lần dùng lực, thậm chí dùng vuốt ve, đều không có có đem Liễu Vinh làm, cái này khiến hắn tại lại một lần bất lực về sau, tức giận một cước đá vào Liễu Vinh trên thân rỗng đạo; "Người liên không thể tự kiềm chế!"

Nguyên bản từ từ nhắm hai mắt Liễu Vinh, còn hết sức do dự mình vạn nhất đứng lên, hội không biết bị Vu Bằng xem thấu hắn không có say sự thật, nhưng khi hắn híp mắt nhìn lên đến một đốm mắt tia tai, nhưng lại không cách nào xê dịch hắn Vu Bằng về sau, hắn không chịu nổi, dù sao hắn vừa rồi làm cho đối phương đem hắn học thuộc chế tạo cũng có chút quá mức, bây giờ nếu là làm khó đối phương, thật sự là hội lương tâm bất an.

Thế là Liễu Vinh mang theo bị Vu Bằng vạch trần sau đó bị nắng giác ngộ, đưa tay liền phải chống đất đứng lên.

Nhưng cái này vừa động thủ không sao, hắn thế mà phát hiện dưới đất là bất bình, cái này không nên a, dù sao hắn hiện tại nằm ở là Khai Dương trung tâm chợ bên lề đường, nơi này đạo đường làm sao có thể hội bị tu thành cao thấp nhấp nhô đây này, lãnh đạo thành phố có thể nguyện ý không?

Lắc đầu, Liễu Vinh đột nhiên phát hiện Thiên kiều tựa hồ cũng là nghiêng, cũng đang không ngừng lắc lư, cái này khiến hắn rất là kinh ngạc, chẳng lẽ động đất? Nhưng sau đó hắn liền biết không phải là, bởi vì hắn phát hiện trước mặt Vu Bằng mặt, cũng trở nên có rồi bóng chông.

Giờ khắc này, Liễu Vinh rốt cục biết uống nhiều người là cảm giác gì rồi, không phải bọn hắn có ý muốn giả xuất cường nhiệt đáng vẻ, để gây nên sự chú ý của người khác, mà là tại bọn hắn bị còng làm cho hôn mê trong mắt, thế giới này là bất bình, cho nên bọn hắn nhất định phải nện bước cao thấp nhấp nhô bước chân, sau đó tới thích ứng trước mắt thế giới, cho nên tư thế của bọn hắn liền trở nên khoa trương, trở nên để cho người ta ghé mắt.

Cứ việc hiểu rõ rồi hắn từ say hành vi nguyên nhân, nhưng cái này lại một chút cũng không giúp được lúc này Liễu Vinh, ráng chống đỡ lấy nửa đứng lên, hắn liền lập tức theo suy nghĩ bên trong nghiêng thế giới, thân bất do kỷ vọt ra ngoài, Liễu Vinh thề, hắn thật không muốn dạng này.

Mà lần này lại đem Vu Bằng bị hù đã xuất thân mồ hôi lạnh, nguyên bản hắn còn muốn đem có thể miễn cưỡng đứng lên Liễu Vinh kéo tới trên xe, nhưng đối phương oai tà thân thể, hắn một cái không có đỡ lấy, thế mà liền vọt ra ngoài bên trên.

Nếu không phải hắn động tác rất nhanh, kéo lại Liễu Vinh quần áo, để hắn một châu về sau ngồi ngã trên mặt đất, đối phương nhất định hội đụng vào khoảng cách còn có ba mươi mấy centimet Thiên kiều lương trụ.

Sự thật này đem hắn bị hù tay chân đều lạnh như băng, về sau lại nâng Liễu Vinh quá trình bên trong, hắn càng là sử xuất bú sữa mẹ khí lực, coi như hai người cùng một chỗ ngã sấp xuống, hắn cũng không còn buông lỏng đối phương thân thể.

Sau một tiếng, Vu Bằng tại một nhà gọi là số tám khách sạn trong nhà khách, cùng tân quán nhân viên phục vụ đem mới từ thị bệnh viện rửa ruột đi ra Liễu Vinh, phí sức nhét vào nhà khách trên giường rộng lớn về sau, hắn đồng dạng một cái mông ngã nằm xuống giường, không muốn tại đứng dậy, có thể thấy được tối nay là đem hắn một muốn chết rồi.

"Tiên sinh, người còn cần gì phục vụ sao?"

Người mặc áo sơ mi trắng tối váy ngắn, lộ ra cường tráng liếc bấp đầu nhân viên phục vụ, sửa sang lại bởi vì nâng Liễu Vinh mà có chút nếp uốn chế phục, nhìn về phía Vu Bằng.

"Không cần, hôm nay liền hai chúng ta!"

Vu Bằng nằm ở trên giường vô lực khoát khoát tay, để nhân viên phục vụ rời đi.

"Àn, tốt tiên sinh, phòng vệ sinh nước nóng là hai mươi bốn tiếng đồng hồ nấu tốt, trên mặt bàn có vui hồ cùng nước chanh, áo mưa tại trong ngăn kéo!"

Lúc nói lời này, nữ nhân viên phục vụ ánh mắt cổ quái, bởi vì nàng này lúc chỗ đứng gian phòng là tân quán phong tình phòng, từ hình bầu dục giường lớn chung quanh bao bọc một tầng trần ngập mông lung cảm giác đỏ tia mông cát đỏ có thể thấy được, gian phòng kia là cung cấp khách nhân làm gì dùng.

Mà bây giờ thế mà vào ở đến hai nam nhân, cái này để cường tráng nữ tử bát quái chi tâm hưng hực thiêu đốt, nên biết đạo các nàng nhà khách thế nhưng là còn thừa lại có tiêu ở giữa, hơn nữa là có được hai cái giường một người ngủ cái chủng loại kia tiêu ở giữa.

Nhưng đối phương thế mà điểm danh muốn phong tình phòng, hai cái đại nam nhân điểm phong tình phòng làm gì, cái này cường tráng nữ tử rất là hiểu kỳ.

"Người tại sao còn chưa đi!"

Vu Bằng đương nhiên không biết đạo cường tráng nhân viên phục vụ đối với mình hiểu lầm, hắn coi là đối phương là muốn tiền boa, đây chính là phim ngoại quốc đã thấy nhiều chỗ xấu, bởi vì người nước ngoài đều là tùy thời khen thưởng.

Vu Bằng cứ việc miệng nơi lâu bầu, tiền boia thể mà đều lưu hành đến tam tuyến thành thị, nhưng lại cũng không thể không đưa tay móc bóp ra, dù sao người ta trợ giúp nâng Liễu Vinh rồi.

Từ mình giả rở người bù nhìn màu đen ví tiền nơi túm ra một trương đỏ phùng phùng Bách nguyên tiền mặt, Vu Bằng do dự một chút, lại đem trương này tiền mặt thả trở về, cuối cùng rút một trương năm mươi đưa tới.

"Tốt, tiền boia của người, người có thể đi rồi!"

Tiếp nhận Vu Bằng tiền đưa qua, cường tráng nữ tử mừng rỡ, nàng coi là đây là đối phương không cho nàng nói lung tung phí bịt miệng, thế là nàng tại tiếp nhận tiền về sau, hội tâm đối với bằng gật gật đầu, sau đó thật nhanh rồi đi, cũng ở trước cửa mập mờ quay đầu nói đạo; "Các người chậm rãi chơi, dùng một cái lòng chết, ta có thể cho người miễn phí!"

"Áo mưa?"

Theo ca một tiếng cửa phòng bị nhốt, Vu Bằng đột nhiên cảm thấy cường tráng nữ tử nói lời, giống như chỗ nào không đúng, bắt quá sau đó hần thoải mái, có lẽ thật sự có thể dùng được. Ngóc lên cổ tay, hần nhìn nhìn mình cái kia Taobao mua cao mô phỏng xanh khí cầu nam sĩ đã phi luân biểu nói nhỏ; "Cái kia mau tới!"

Nhưng hần thật sự có chút mệt mỏi, sau đó hần cũng có chút mê man thiếp đi.

"Thùng thùng..!"

Cùng nhau tiếng đập cửa, nhường cho bằng trong nháy mắt đứng lên, ngang cổ tay nhìn xem thời gian, phát hiện mình chỉ là ngủ hai mươi mấy phút, hần lập tức đoán được trước cửa người là ai?

"Làm sao không tiến vào!"

Xoa xoa mặt, đi mau mấy bước mở cửa phòng, Vu Bằng liền gặp được đã quay người đi vài bước yếu điệu nữ hài. Nữ hài dáng người cao gầy, tóc dài xõa vai, đỏ tươi Phong Y, xuyên tại trên người nàng lại không có một tia dung tục, ngược lại phối hợp với môi của nàng, để nàng cả người lộ ra kiều diễm.

"Ta cảm thấy không thích hợp!"

Khinh khinh trở lại nữ hài lộ ra dung nhan, lại là Vương Linh Lợi, nếu có quen thuộc người biết nhất định hội giật mình, dù sao cái giờ này đối phương xuất hiện tại nhà khách có chút quá không bình thường rồi.

Nhưng Vu Bằng tựa hồ cũng không có bất luận cái gì giật mình, mỉm cười về đạo; "Tiếp vào điện thoại của ta, liền chạy tới người, cảm thấy bây giờ nói lời này còn có bất cứ ý nghĩa gì sao?"

"Ai!"

Khinh khinh thở dài một tiếng Vương Linh Lợi nện bước bấp dùi thon dài bước vào gian phòng, tại phía sau của nàng, Vu Bằng đem cửa phòng 'Răng rắc' một tiếng đóng lại.

Cái này đạo đóng cửa thanh âm, để Vương Linh Lợi toàn thân run lên, nàng biết điều này có ý vị gì, mang ý nghĩa nàng đem cùng trước đó mình trở thành người của hai thể giới.

"Người là thể nào tới?"

Vu Bằng tựa hồ cảm thấy Vương Linh Lợi có chút khẩn trương, sau đó tìm được chủ đề.

"Ta vụng trộm chạy ra nhà, sau đó tại ven đường ngăn cản một chiếc xe hàng lớn, xe hàng lái xe đem ta mang tới!"

Vương Linh Lợi bó lấy đầu phát, nói hững hờ, nhưng chỉ có chính nàng biết mình đoạn đường này đến cùng có bao nhiêu run như cây sậy, không nói đã trể thể như vậy nông thôn trên đường lớn hội không biết có xe, liền các nàng thôn đi ra cái kia hai dặm không có người ở tới đường, Vương Linh Lợi đều cơ hồ dọa cho bẽ mặt gần chết, cuối cùng thậm chí trực tiếp từ từ nhắm hai mắt, làm bộ mình là đang nằm mơ, cái gì cũng không nhìn mới đi đến ven đường.

"Áo, vậy người rất gặp may mắn, lại có xe hàng lái xe mang người!" Vu Bằng thuận miệng nói.

Nhưng Vương Linh Lợi nghe nói như thế, lại uy khuất mắt to chớp động lệ quang, bởi vì chỉ có nàng biết nàng là thể nào ngăn lại chiếc kia xe hàng, nàng lúc đó cởi bỏ màu đỏ Phong Y, để cho mình có lỗi có lỗi đáng người theo thu thân áo len dưới ánh đèn đường hiện ra.

Thậm chí cuối cùng nàng mật mờ nói cho có chút * mê mắt xe hàng lái xe có thể đi nhà khách, mới đưa cái kia hèn mọn béo lái xe hồng tâm hoa nô phóng, trực tiếp liền lái đến rồi dặm, trong lúc đó lục đục với nhau, đơn giản có thể đập thành một bộ mỹ thiếu nữ trải qua nguy hiểm nhớ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Xoắn xuyết

"Hội làm sao? Ngáp!"

Vu Bằng cũng không có có muốn biết mỹ nữ trải qua nguy hiểm cố sự, hấn tại ban sơ hai câu lời khách sáo về sau, hết sức trực tiếp nhìn xem Vương Linh Lợi hướng trên giường Liễu Vĩnh hiên ngang miệng, cùng lúc nhin không được đánh cái tràn ngập bối rối 'Ngáp'.

"Cái gì?"

Cứ việc trước khi tới Vương Linh Lợi liền từ trong điện thoại mật mờ biết được đi vào về sau việc cần phải làm, cũng lại suy nghĩ sâu xa về sau cũng hạ quyết tâm, nhưng năng tại thời khắc này lại vẫn còn có chút kinh hoảng, cũng ở chỗ bằng bách nhìn thấy thân thể nhân không kìm nổi mà phải lùi lại rồi một bước.

"Đừng nói cho ta, người nghe không hiểu điện thoại ta thảo luận lời nói?"

Vu Bằng bĩu môi, một bộ không tin bộ dáng. Thật sự là hấn không tin, bởi vì hấn ở trong điện thoại nói rất rõ ràng, chỉ cần Vương Linh Lợi đem danh phận cùng Liễu Vĩnh xác định được, cũng không tin Liễu Vĩnh không chịu trách nhiệm, về phần như thế nào xác định danh phận, chỉ cần không phải ngớ ngẩn, nhìn qua mấy bộ nét phim tình cảm người đều hấn là biết.

"Ta ta...!"

"Có muốn hay không gả cho Liễu Vĩnh? Có muốn hay không đi BMW?" Đối mặt trở nên cả lăm Vương Linh Lợi, Vu Bằng không nhịn được dụ hoặc, nói đùa, đều mấy giờ rồi, hấn còn phải chạy trở về đi ngủ đâu, nội tâm buồn bực, hấn dùng tay vỗ vỗ miệng, ngăn trở lại ngáp một cái.

"Người xác định Liễu Vĩnh thật hội phụ trách?"

Cuối cùng, có lẽ là Vu Bằng lời nói đã động rồi Vương Linh Lợi, nàng giống như hạ quyết tâm đồng dạng mở to mắt to nhìn về phía Vu Bằng, kỳ thật nàng có thể lại tới đây, liền đã chứng minh quyết tâm, bất quá ở chỗ bằng người ngoài này trước mặt nàng vẫn là thoáng có chút ngưng ngừng, dù sao nàng trước kia chưa làm qua chuyện như vậy, đương nhiên trọng yếu nhất chính là nàng còn sợ cuối cùng ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo.

"Không xác định!"

Vu Bằng trả lời hết sức trực tiếp, nói đùa hấn dám cam đoan sao, nếu là có thể, hấn còn dùng đùa nghịch loại này hạ lưu nhưng thực tế lại là đối hảo hữu tới nói điểm phúc không cạn thù đoạn sao?

Vu Bằng trả lời để Vương Linh Lợi giật mình, trong lòng tự nhủ, quả nhiên không hổ cùng gỗ là bạn tốt, mỗi một cái đều là hống liên tục người cũng không biết, nếu như không phải hội kiểm tiền điểm, liền xem như theo đầu người phân nàng đâu, hai người đoán chừng cũng chia không đến.

Chủ đề nói đến loại trình độ này cũng có chút lúng túng, cứ việc Vương Linh Lợi sớm đã hạ quyết tâm, cũng không có ngay trước Vu Bằng mặt biểu thị nguyện ý tự tiến cử cái chiếu dưng khí.

"Chính người nhìn xem xử lý đi, ta đi trước!"

Tựa hồ cũng cảm thấy cùng một cái nữ hài nghiên cứu thảo luận làm cho đối phương bởi giường có chút quá phận, Vu Bằng xoa nhẹ đem mặt, chuẩn bị rời đi.

"Đừng, người đi rồi ta nên làm cái gì?"

Nguyên bản đây chỉ là Vương Linh Lợi một câu thân là nữ nhân bản năng, dù sao nàng cứ việc mạnh mẽ cũng có chút cẩn thận máy, nhưng cũng là cái truyền thống người ta hài từ.

"AV chưa có xem sao?"

Vu Bằng coi là Vương Linh Lợi là hỏi nàng làm như thế nào đối với bằng, thế là không tự kìm hãm được quay đầu trả lời một câu, nhưng thấy đối phương biểu lộ, nàng lập tức ý thức được không ổn, dù sao đối phương sau này là mình hảo hữu nữ nhân, rõ ràng như vậy có đùa giỡn cùng dạy hư vớ của huynh đệ hiem nghi.

"Không có?"

Vương Linh Lợi mặt này lúc đỏ giống như tháng sáu Hạ Hoa, nói thật nàng từ đệ đệ của hần ban đầu phá dẫn sóng trong điện thoại di động vẫn là nhìn qua cái gọi là AV , cứ việc nàng lúc đó tức giận đem Vương Cường điện thoại cho ngã, nhưng mỗi lần nhớ tới cái kia cứ việc đánh mã, nhưng lại gọn sóng không ngừng hình tượng, nàng liền hội lập tức mặt đỏ tới mang tai, nếu như không phải về sau còn có dùng đến lấy Vu Bằng địa phương, nàng này lúc nhất định không chút do dự một ngụm nước miếng nôn ở chỗ bằng trên mặt.

"Rắc!"

Ý thức được ngôn ngữ không ôn Vu Bằng cuồng quát mở cửa mà chạy.

Theo Vu Bằng thoát đi, Vương Linh Lợi rõ ràng thở dài một hơi, sau đó đối đóng lại cửa phòng ngang rồi ngang đối bàn tay trắng như phấn, mắng to đạo: "Vu Bằng tiểu tử nguoi quả nhiên không là đồ tốt, nếu là ta cùng Liễu Vĩnh về sau ở cùng một chỗ, ta nhất định khiến hần rời xa nguoi cái này vô sỉ lưu manh, phi!"

Vu Bằng nếu như biết làm nhiệt tâm vì huynh đệ kết quả, lại là như vậy lời nói, hần nhất định hối hận mắng to, sớm biết đạo mới lười nhác quản các nguoi cái này phá sự.

Đương nhiên hần lúc này, đã ngồi tại số tám nhà khách lầu dưới trong xe BMW, cũng cho mình điểm bên trên một điều thuốc, nhưng hần chỉ tới kịp hút một hơi, liền bị mình bị sặc.

Tại 'Khục khục...' vài tiếng về sau, hần cẩn thận nhìn một chút lầu 7 tầng kia nguyên bản lóe lên phi sắc ánh đèn gian phòng cửa sổ, này lúc đã đèn đuốc toàn diệt, quay đầu hướng khác phương hướng nhìn xem, phát hiện đèn đường cùng ven đường biển quảng cáo đều không có có lửa mờ đi xuống Vu Bằng đột nhiên bắt đầu cười hắc hắc.

"Còn trang rất giống, không nghĩ tới ta vừa đi, nguoi liền không thể chờ đợi!"

Số tám nhà khách lầu 7 phong tình trong phòng, ở chỗ bằng sau khi đi, hung hăng phát hạ nhỏ lời thề Vương Linh Lợi, sau đó lợi dụng tay lợi dụng chân đi vào trước cửa, sau đó 'Hô' một tiếng, đột nhiên mở cửa phòng.

Thấy ngoài cửa không có một ai, Vương Linh Lợi mới thở phào 'Rắc' một tiếng đóng lại.

Vương Linh Lợi sờ đi làm như vậy, hoàn toàn là có tật giật mình sợ Vu Bằng ở ngoài cửa nghe lén. Bất quá lo lắng của nàng hoàn toàn là dư thừa, Vu Bằng cũng không phải biến thái, làm sao hội như vậy quang minh chính đại nghe lén, dù sao trên hành lang thể nhưng là có camera.

Đương nhiên trọng yếu nhất chính là, hần coi như muốn nghe cũng không nhất định ưa thích nghe nguoi Vương Linh Lợi thanh âm, dù sao nguoi tại làm sao lợi hại chẳng lẽ có thể có Yui Hatano * êm tai? Vừa không có, hần vì cái gì không trở về nhà đi nghe hần trong máy vi tính Bodo đâu?

Đương nhiên, vẫn là có chút không yên lòng Vương Linh Lợi, tùy theo lại từ gian phòng nội bộ đem chốt cửa cho buộc.

Nhưng làm xong những này Vương Linh Lợi hiển nhiên cảm thấy còn chưa đủ, lại đưa nàng không biết từ cái kia bộ ngôn tình kịch truyền hình nơi nhìn thấy kiểm tra camera thủ đoạn dùng rồi đi ra, nàng đầu tiên đem ánh đèn trong phòng toàn bộ đóng lại, sau đó lại kéo lên thật dày màn cửa.

Tại hết thấy hoàn cảnh bên ngoài đều sau khi chuẩn bị xong, nàng móc ra trong túi iPhone 7, mở ra điện thoại di động chụp ảnh công năng bắt đầu ở gian phòng các ngõ ngách, đầu giường, vách tường, bức họa, bao quát phòng vệ sinh công việc lu bù lên.

Nửa giờ sau đầu đầy lâm ly đại hần nàng, thở phào một hơi nằm tại trên giường lớn, sau đó trong bóng đêm mờ to mắt to, nhìn xem trên giường một bóng nguoi khác, bắt đầu xoắn xuýt.

"Đến cùng muốn hay không coi quần áo?"

"Thoát đi, không phải làm sao ý lại vào đối phương. "

"Thế nhưng là, dạng này chẳng phải là bị Liễu Vĩnh đem tiện nghi của mình đều chiếm đi?"

"Nguoi không phải không phải hần không gả sao? Đã như vậy, bị hần sớm một chút trông thấy cùng tới nay trông thấy lại như thế nào. "

"Thế nhưng là, thế nhưng là, hần nhìn thấy không nhận nợ làm sao bây giờ?"

"Không nhận nợ liền lại, liền khóc lóc om sòm lẫn lộn!"

"Nước, khiết mai cho ta lướt nước!"

Ngay tại Vương Linh Lợi xoắn xuýt thời gian, Liễu Vĩnh vô ý thức ní non đề Vương Linh Lợi kinh ngạc trong nháy mắt nhảy dựng lên, cũng bản năng lập tức xoay nguoi đi cho Liễu Vĩnh đổ nước, nhưng sau đó đối phương la lên danh tự, để nàng trợn mắt trừng trừng, nhưng mặt ngoài nàng lại dùng thanh âm êm ái hỏi đạo: "Nguoi nói cái gì?"

Gặp sau một lúc lâu Liễu Vĩnh cũng không có trả lời nàng, nàng lập tức thận trọng khinh khinh mở ra gian phòng đèn, sau đó nhìn về phía Liễu Vĩnh, thấy

đối phương gấp nhắm chặt hai mắt hô hấp cân xứng, lập tức hiểu rõ đối phương mới vừa rồi là tại mộng cầu.

Nhưng nàng vẫn là không yên lòng nhỏ giọng gọi đạo; "Liễu Vĩnh, Liễu Vĩnh!" Cuối cùng thấy đối phương quả nhiên lại không có phản ứng, nàng trong nháy mắt ngóc đầu lên, ưỡn ngực, đưa tay chỉ Liễu Vĩnh tức giận quát lớn đạo; "Khiết mai, khiết mai để ngươi khiết mai đến rót nước cho ngươi a, chết khát ngươi cái tử tâm nhân gỗ!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 121: Phương pháp

"Cả ngày liền biết cái kia Tiểu Yêu Tinh, cũng không biết đạo nàng chỗ nào tốt ta cùng ngươi giảng, bản cô nương tuyệt đối không thể so với nàng kém!" Nói vương linh lâm mở ra mình màu đỏ Phong Y, lộ ra bị tu thân dê lông tơ áo sắc thác ngạo nhân hai ngọn núi, đặc ý đối Liễu Vĩnh vận vẹo uốn éo.

Về sau lại tranh thủ thời gian bao lấy mình Phong Y, sinh sợ bị người khác thấy đồng dạng, sau đó phun phân hồng đầu lưỡi đối Liễu Vĩnh làm mặt quỷ, hình thù cổ quái nói đạo; "Đáng tiếc ngươi có mắt không châu!"

"Kỳ thật tên của ngươi tuyệt không sai, là mộc, lại thêm vĩnh, chính là vĩnh viễn gỗ, từ mộc đầu, gỗ mục, không có ánh mắt gỗ!"

Mắng lấy mắng lấy Vương Linh Lợi lá gan càng lúc càng lớn, từ từ đi tới bên giường, cũng úp sấp Liễu Vĩnh trước mặt, duỗi ra một cây như xanh nhạt ngón tay, nhẹ nhàng điểm Liễu Vĩnh cái mũi, quát lớn.

Muốn nói Vương Linh Lợi cũng được rồi biệt khuất, nhớ nàng vương trang nổi danh đệ nhất mỹ nữ, tại nam tử kia trước mặt không phải vênh vang đắc ý, liền xem như xe trường học mấy cái tiểu tử bao quát huấn luyện viên đều bị nàng đùa nghịch xoay quanh, nhưng chính là đụng tới cái này tử mộc đầu, để nàng triệt để ăn quả đắng.

Đối phương không chỉ có không hiểu phong tình, còn đối với hân hung bệ, càng thêm không để cho nàng có thể hiểu được chính là, chính mình cũng ôm ấp yêu thương rồi thế mà còn bị cự tuyệt, đây quả thực là lẽ nào lại như vậy, coi như không phải là vì đối phương tiền, Vương Linh Lợi cũng muốn xả giận, bởi vì cái này thật sâu tổn thương nàng thân là mỹ nữ tự tôn.

Đương nhiên nghĩ đến cái này lý do thời gian, Vương Linh Lợi vẫn còn có chút cẩn thận hư, sau đó nàng điểm điểm Liễu Vĩnh cái mũi, đột nhiên trò đùa quái dân đem ngón tay chịu lấy Liễu Vĩnh chóp mũi, sau đó đem hân hướng phía dưới nhấn tới, tùy tùng nàng duỗi ra một cái tay khác, dùng hai ngón tay khinh khinh chống đỡ Liễu Vĩnh trên dưới bờ môi, sau đó chậm rãi mở rộng, đem Liễu Vĩnh bờ môi đầy bên ngoài lật đến giống như một cây nhang ruột độ dày, mới dừng lại.

Nhìn nhìn kiệt tác của mình, Vương Linh Lợi hài lòng cười to; "Ha ha, ngươi cái Trư Bát Giới!" Đây lúc nếu như còn có thể có một cái tay cho Liễu Vĩnh chụp kiểu ảnh phiên liên tốt, Vương Linh Lợi tiếc nuối.

Bất quá có thể sửa trị thói gỗ, cũng được rồi nàng đắc ý rồi, ngay tại nàng muốn biến đổi hoa văn loay hoay Liễu Vĩnh thời gian, Liễu Vĩnh một tiếng ni non, để Vương Linh Lợi kinh ngạc trong nháy mắt muốn ngồi dậy, nhưng sau đó nàng ngưng đại.

Chỉ gặp tại tầm mắt của nàng nơi, nàng trắng nõn như măng ngón tay đang bị Liễu Vĩnh cầm ở trong miệng, đồng thời Vương Linh Lợi rõ ràng cảm giác được, ngón tay chỗ nào truyền đến mát thỏa thích chấn động, cái này khiến nàng một nháy mắt liền đỏ mặt, cũng ủy khuất kém chút nhỏ ra nước mắt.

Kỳ thật đừng nhìn Vương Linh Lợi ngày xưa mạnh mẽ, vậy cũng là nàng nguyệt trang, nàng từ nhỏ đã là một cái truyền thống nữ hài, đừng nói để cho người ta mát thỏa thích ngón tay, liền xem như bắt tay cũng không có bị nam nhân kéo qua, đương nhiên phụ thân của nàng cùng Vương Cường là không tính, bây giờ thế mà bị một cái nam nhân trực tiếp như vậy thân mật mát thỏa thích ngón tay, nàng làm sao chịu được.

"Ba!"

Vương Linh Lợi rút tay liền cho Liễu Vĩnh một bàn tay, sau đó sắc mặt ửng đỏ mắng to; "Ngươi cái đồ lưu manh!"

Nhưng tiếp đó, Liễu Vĩnh phản ứng để nàng ngây dại, chỉ gặp Liễu Vĩnh uốn éo phía dưới, trong chăn bên trên cọ xát bị đánh mặt, sau đó tiếp lấy nằm ngáy o o, cái này khiến Vương Linh Lợi tức giận hết lớn; "hỗn đản, ngươi đứng lên cho ta, đừng giả bộ ngủ!"

Nhưng mặc cho bằng Vương Linh Lợi la lên, Liễu Vĩnh chính là không có phản ứng, ngay tại nàng chuẩn bị đem Liễu Vĩnh kéo xuống giường thời điểm, Liễu Vĩnh động tác kế tiếp để nàng cả đời thét lên cấp tốc quay lưng đi, bởi vì Liễu Vĩnh thế mà bắt đầu cởi quần áo.

"Cái này hỗn đản, cái này hỗn đản, nhất định là cố ý, nhất định là cố ý!"

Này lúc Vương Linh Lợi thật sâu hoài nghi đêm nay một màn này xuất hiện là Vu Bằng cùng Liễu Vĩnh cho nàng hạ một cái lồng, buồn cười nàng thể mà còn tưởng rằng cần mình ý lại vào Liễu Vĩnh, nguyên lai người ta đã sớm muốn lừa gạt thân thể của mình rồi.

Nghĩ đến chỗ này, Vương Linh Lợi trực tiếp liền muốn chạy ra gian phòng, nhưng tùy theo thanh âm từ phía sau truyền đến lại làm cho Vương Linh Lợi nghi ngờ dừng thân.

"Nóng, nóng quá!"

Này lúc trên giường Liễu Vĩnh lung tung lôi kéo y phục của mình, kỳ thật Liễu Vĩnh thật không có đối Vương Linh Lợi đùa nghịch lưu manh ý tứ, bởi vì hắn đã lâm vào nửa hôn mê trạng thái, đây chính là uống hai bình năm mươi hai độ rượu xái hậu quả, cứ việc trước đó hắn bị Liễu Vĩnh làm tiến bệnh viện tắm vị, nhưng cái này cũng vèn vèn cam đoan Liễu Vĩnh không biết bị rượu cháy hỏng vị, mà bị hấp thu tiến thân trong cơ thể còn, lại bị trực ban bác sĩ không để ý đến, thể là cái này dẫn đến thân thể của hắn cực độ thiếu nước.

Đương nhiên nếu như tại Liễu Vĩnh hô nước thời điểm, Vương Linh Lợi nếu để cho hắn nhiều một chút nước uống vẫn là có thể làm dịu hắn thiếu nước, nhưng lại bị tức giận Vương Linh Lợi không để ý đến, thể là mới xuất hiện Liễu Vĩnh mút thỏa thích Vương Linh Lợi ngón tay một màn, bởi vì hắn thật khát chịu không được, coi là cái kia là có người đang dứt hắn nước.

"Người không phải đang gạt ta à?"

Vương Linh Lợi nắm nắm đầm chậm rãi quay người, cũng mở to một con mắt nhắm một con mắt, coi là dạng này liền có thể giảm bớt mình trông thấy thứ không nên thấy, cuối cùng nàng thấy đối phương trọng yếu bộ vị còn có quần áo che lấp, lập tức thở phào nói nhỏ; "Tính người còn không phải quá cảm thú!"

Sau đó nàng thận trọng tới gần Liễu Vĩnh, trong lúc đó nàng một đầu chân thon dài, một mực hướng về sau cảm, để tại phát hiện Liễu Vĩnh là tại lừa gạt mình, hoặc là có chút lưu manh hành vi, nàng liền chạy trốn.

Liền một chút như vậy điểm tới gần, Vương Linh Lợi tay rút cục đụng tới Liễu Vĩnh thân thể, sau đó nàng bản năng trong nháy mắt thu tay lại, nhưng tay tại trên nửa đường giật mình, sau đó nàng nhanh chóng đem trọn cái tay đều xoa lên Liễu Vĩnh cái trán.

"A nha, thật nóng! Cái này đây là thể nào?"

Lúc này, Vương Linh Lợi mới phát hiện Liễu Vĩnh có chút môi khô khô, lập tức nàng nhớ tới Vu Bằng nói rất đúng phương trước đó uống hai bình rượu để sự tình, cái này khiến nàng lập tức biết đối phương bây giờ là bị rượu đốt tới rồi.

Mà dựa theo phụ thân nàng dĩ vãng uống say kinh nghiệm, cái này không chỉ cần phải tranh thủ thời gian uống nước, còn cần lập tức hạ nhiệt độ, nếu không người liền có khả năng bị cháy hỏng.

Biết được cái này tình huống chân thật, Vương Linh Lợi lập tức ngậm bực đối phương vừa rồi la lên mình không có tại ý, thể là nàng tranh thủ thời gian luống cuống tay chân quay đầu tìm nước. Gặp trên bàn để mấy vị tính có mấy bình đồ uống, nàng lập tức cuống quýt ôm đến bên giường, cũng một mạch đều mở ra, sau đó một tay một cái, đối Liễu Vĩnh miệng liền ngã.

"Phản phật!"

Liễu Vĩnh bị Vương Linh Lợi rót cái mặt mũi tràn đầy, nhưng sau đó Vương Linh Lợi liền phát hiện cứ việc chặn mền cùng Liễu Vĩnh mặt bị nàng đổ một phen nước, nhưng đối phương tựa hồ không có hút đi vào một điểm, bởi vì hắn miệng từ đầu đến cuối đều là héch.

"Há miệng uống a, uống a!" Vương Linh Lợi lo lắng, cuối cùng càng là đưa ra một cái tay đi tách ra Liễu Vĩnh bờ môi, nhưng tựa hồ không dùng được, Liễu Vĩnh giờ phút này đã hôn mê, đã không cách nào tự quyết tiến hành uống nước rồi.

"Vậy phải làm sao bây giờ!"

Vương Linh Lợi nước mắt đều xuống, nhìn xem mình chống đỡ đối phương bờ môi ngón tay, Vương Linh Lợi đột nhiên thông suốt nghĩ đến vừa rồi đối phương mút thỏa thích, cứ việc có chút xấu hổ, nhưng nàng vẫn là lập tức dùng ngón tay chậm rãi phá Liễu Vĩnh bờ môi.

Lần này Liễu Vĩnh bờ môi lập tức có rồi phản ứng, cũng nhẹ nhàng bồng nhúc nhích, cái này khiến Vương Linh Lợi kinh hi dị thường, nhưng sau đó mặc cho Vương Linh Lợi như thế nào ma sát, đối phương chính là lại không một tia phản ứng, cái này khiến nàng lo lắng không thôi; "Vậy phải làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, chẳng lẽ một cái, đối một cái?"

BốnG mạng lưới vận hành tốc độ thật nhanh, vương linh lâm thâm nhập uống say không cách nào uống nước nên làm cái gì, soạt liền đi ra một loại phương pháp, có để tranh thủ thời gian đưa trị bệnh, nói đùa hai người đều tại nhà khách cái này không khiến người ta hiểu làm sao, có để tranh thủ thời gian uống nước, vương linh lâm trực giác đối phương ngó ngẩn, cũng là bởi vì uống không đi vào nước nàng mới hỏi, đương nhiên cũng có nói dùng người miệng chậm rãi cho ăn, cái này khiến Vương Linh Lợi nhẹ gắt một cái, nhưng sau đó nàng dừng lại, bởi vì nàng nghĩ đến mình trước đó ngón tay, có lẽ đây thật là một cái phương pháp!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Tình tiết máu chó

Khinh khinh bắt một ngụm nước khoáng, Vương Linh Lợi gương mặt nóng lên chậm rãi dựa vào hướng Liễu Vĩnh, nhưng ngay tại song phương chớp mũi đụng phải chớp mũi thời điểm, Vương Linh Lợi ừng ực một tiếng đem miệng bên trong nước nuốt xuống, sau đó kinh hoàng đứng lên; "Không được, không được, làm như vậy, đối một cái nữ hài tới nói, quá không thận trọng, quá không thận trọng!"

"Nhưng ta nếu là không làm như vậy, Liễu Vĩnh làm sao bây giờ, hẳn nếu là có rồi nguy hiểm tính mạng, hoặc là nấu choáng váng, vậy ta tuổi già hạnh phúc người nào chịu trách nhiệm? Phòng ở, xe, thoải mái để chịu sinh hoạt còn có thể có sao?"

Nghĩ đến chỗ này, Vương Linh Lợi khẽ cắn môi, ừng ực ừng ực cho mình cuồng rót một bình lớn nước khoáng, sau đó ợ một cái, tự nói đạo; "Lần này liền không cần lo lắng hội lại uống nữa!"

Sau đó nàng nhìn về phía Liễu Vĩnh, vừa nhắm mắt nhắc tới; "Phòng ở, BMW, LV, ta tới!" Tùy theo, hai phiến mềm mại tương giao cùng một chỗ, một đầu màu hồng tron nhãn xuyên qua trở ngại, cạo nhẹ qua Liễu Vĩnh răng, lưu lại một chuỗi để cho người ta dư vị nước miếng ngọt ngào.

"Hong học. . .!"

Nửa giờ sau, Vương Linh Lợi đỏ mặt hôi lâm ly ngẩng đầu, thật sâu hút mấy ngụm lớn khí, mới bình phục mình cuồng loạn tâm, sau đó nàng đưa tay nhẹ đè ép một cái Liễu Vĩnh phản bụng, tùy theo từ Liễu Vĩnh miệng nơi tuôn ra một cổ thanh thủy, để Vương Linh Lợi kinh ngạc nói nhỏ; "Giống như rót đến có chút nhiều a!"

Quay đầu thấy trên mặt đất này lúc nằm ngổn ngang mười mấy con các loại đồ uống không bình, nàng 'Nha' rồi một tiếng nói đạo; "Giống như thật có chút nhiều, cái này cũng đừng cho bể bụng đi!"

Mang theo long đông Vương Linh Lợi canh giữ ở Liễu Vĩnh bên người, cũng một mực không ngừng dùng tay khảo thí lấy đối phương nhiệt độ cơ thể, thẳng đến cảm giác cùng mình không sai biệt lắm, Vương Linh Lợi mới bối rối dâng lên, ngang đầu nằm xuống, nhưng ngay tại nàng sắp tựa ở bên giường lúc nghỉ ngơi, một thanh âm còn tựa như tia chớp xẹt qua Vương Linh Lợi não hải; "Vương Linh Lợi ngươi không muốn BMW, LV rồi!"

"Muốn, ta muốn, ta muốn!"

Cơ hồ là bản năng, Vương Linh Lợi trong nháy mắt lớn tiếng trả lời, nhưng khi nàng mở mắt ra về sau, lại cái gì cũng không có bắt lấy, ngay tại nội tâm của nàng hơi thất lạc thời điểm, nàng nhìn thấy này lúc hồ hấp đều đặn đồng thời sắc mặt cũng đã khôi phục bình thường Liễu Vĩnh, nàng lại ngăn người về sau rốt cục biết câu nói kia ý tứ, là để cho ta bắt hắn lại sao?

"Thế nhưng là làm sao bắt ở đâu?"

Vương linh lâm gương mặt ửng đỏ, bởi vì nàng nghĩ đến rồi kịch truyền hình bên trong tình cảnh, sáng sớm nam chính thanh tỉnh, sau đó nhìn thấy một trương nước mắt mặt như hoa mặt cùng hắn thẳng thắn tương đối nằm cùng một chỗ, cứ việc tùy theo chính là nam chính một tiếng kêu sợ hãi, nhưng không có bất kỳ huyền niệm gì, nước mắt mặt như hoa nữ tử đến tận đây ý lại vào nam chính.

"Cờ nào cầu huyết kịch bản a!"

Sáng sớm, Liễu Vĩnh duỗi lưng một cái mở mắt ra, sau đó nàng nhìn thấy một trương lông mi vút sáng mỹ lệ nữ tử từ mặt 'A' Liễu Vĩnh rít lên một tiếng trong nháy mắt vọt lên, sau đó hắn cảm giác toàn thân thanh lương cúi đầu xem xét, lập tức lại phát ra rít lên một tiếng, cũng cuồng quit cảm lấy một trương tấm thảm trùm lên mình.

"Ngươi, ngươi đã tỉnh?"

Vương Linh Lợi làm bộ thoáng có chút thống khổ cau mày, đưa tay kéo bị Liễu Vĩnh nửa chặn xốc ra bao lấy mình trần ròi ròi ra tron bóng vai.

"Ngươi tại sao lại ở chỗ này?"

Liễu Vĩnh một đầu óc dấu chấm hỏi, hẳn nhớ kỹ mình tại mê muội trước đó là cùng Vu Bằng cùng một chỗ tới.

"Không phải ngươi để cho ta tới sao?"

Vương Linh Lợi thấp mí mắt, một bộ đáng vẻ ủy khuất.

"Ta để ngươi tới, làm sao có thể?"

Liễu Vĩnh căn bản không tin, nhưng tùy theo tức giận Vương Linh Lợi ném qua tới nàng hoa hồng kimiPhone 7 bên trên trò chuyện ghi chép để Liễu Vĩnh đầu óc lâm vào trệ lười biếng, nhưng hấn y nguyên không cam lòng từ dưới giường lòi ra quần của mình, sau đó lật nhìn hấn điện thoại di động của mình trò chuyện ghi chép.

Nhưng không có Kỳ Tích, trên điện thoại di động của hấn biểu hiện trò chuyện ghi chép cùng đối phương không kém chút nào, cái này khiến đầu óc của hấn trong nháy mắt lâm vào trống rỗng, bởi vì ý vị này mình thật gọi điện thoại cho nàng.

"Ta nói cái gì rồi ngươi liền đến?"

Liễu Vĩnh không cam lòng cãi lại, bởi vì hấn biết điều này có ý vị gì, mang ý nghĩa hấn nguyên bản một mực kiên trì một câu, triệt để bị vỡ vụn, mà câu nói kia là giữ lại xử nam cho lão bà, nhưng bây giờ tựa hồ muốn trở thành một chuyện cười.

"Ngươi nói, ngươi thật khó chịu, muốn cho ta tới cùng ngươi! Sau đó ta liền đến rồi, ngươi bây giờ còn hung ta, ngươi biết ta làm sao tới sao? Sáng sớm, ta một mình từ trong nhà vụng trộm chạy đến, hắc ám đất hoang nơi chỉ có ta một người, bốn phía đều là Quỷ Ảnh, ta thật là sợ, nhưng ta biết ngươi cần ta, cho nên ta liền đến rồi, nhưng không nghĩ tới . . . Đi vào cái này, ngươi một câu âm lòng lời nói đều không có cùng ta nói, liền, liền. . . Oa. . . !"

Vương Linh Lợi nói đến đây, ủy khuất rốt cuộc nói không được, lớn khóa nước mắt bắt đầu không ngừng lăn xuống.

Vương Linh Lợi dánh về ủy khuất, cùng trong lời nói biểu đạt ý tứ, để Liễu Vĩnh trong nháy mắt hoảng hồn, không nói đối phương nói có phải thật vậy hay không, chỉ riêng đối phương tại sáng sớm vì hấn xuyên qua đất hoang trăng cảnh, liền để Liễu Vĩnh nội tâm nơi nào đó mềm mại bị chạm đến, dù sao hấn là biết Vương Linh Lợi nhà đi ra cái kia cấp, hấn một đại nam nhân lần trước đưa nàng trở về còn sợ hãi, huống chi đối phương là cái nữ hài.

"Ta, ta thật làm xin lỗi ngươi sự tình?" Liễu Vĩnh lần nữa hỏi thăm, nhưng thanh âm lại nhỏ rất nhiều, bởi vì hấn đã không có lực lượng.

"Ngươi không biết xem chính ngươi sao? Ô ô. . . !" Nghe được nghi vấn như vậy, Vương Linh Lợi bởi vì tức giận khóc càng thương tâm.

Thuận Vương Linh Lợi, Liễu Vĩnh bản năng xóc hạ mình đập lên người tấm thảm, cứ việc vừa rồi hấn đã biết mình đều không mặc gì, bằng không thì cũng không biết lập tức trùm lên tấm thảm, nhưng hấn vẫn là lại xác định một cái, sau đó tim của hấn tùy theo lộp bộp một tiếng biết, khả năng mình tới hôm qua thật * đại phát rồi.

Mà Vương Linh Lợi khóc trong mắt lúc này lại hiện lên một tia xảo trá, hừ, bản cô nương đã sớm tính tới ngươi hội chống chế, cho nên ở trong chốn nơi đã đem ngươi cởi sạch, bất quá cái này còn không phải nhất tuyệt, bản cô nương còn có tuyệt hơn, cũng không tin ngươi không nhận nợ.

Nghĩ đến chỗ này, Vương Linh Lợi khinh khinh kéo chăn mền, cũng để cho mình ngồi dậy, sau đó ánh mắt dò dẫm nhìn xem bị mình kéo ra trắng nõn ga giường. Thuận Vương Linh Lợi ánh mắt, Liễu Vĩnh thấy được cái kia xuất hiện tại trên giường đơn một vòng chói mắt đồ tươi.

"Ta?"

Lần này Liễu Vĩnh triệt để mộng.

Liễu Vĩnh biểu lộ để Vương Linh Lợi rất hài lòng, nghĩ đến vì cái này nguy trang, nàng quet làm bị thương ngón tay tình cảnh, mặc dù đã trải qua rồi bốn năm cái tiếng đồng hồ, nhưng y nguyên rất là đau lòng, dĩ nhiên không phải yêu thương nàng mình, mà là đau lòng Liễu Vĩnh, bởi vì nàng cắt chính là Liễu Vĩnh ngón tay.

"Ta nhất định hội phụ trách!" Liễu Vĩnh chán nản ngồi ngay đó, hoàn toàn không để ý đến vì vậy mà rộng mở tấm thảm.

"Liễu Vĩnh ngươi chó miến cường mình, ta biết ngươi không thích ta, tại cái này xã hội cái kia kỳ thật không trọng yếu!"

Lúc nói lời này Vương Linh Lợi hung ác cắn mình miệng môi dưới, để cho Liễu Vĩnh nhìn ra mình trái lương tâm, vì vậy mà dâng lên đồng tình. Nhưng này lúc, nội tâm của nàng nhưng thật ra là sụp đổ, bởi vì Liễu Vĩnh rộng mở tấm thảm, để thân thể của hấn bạo lộ ở trước mặt nàng, nhưng nàng lại không cách nào nhắc nhở đối phương, dù sao vừa mới cái kia qua, còn sợ đối phương lửa thể có chút không thể nào nói nổi. Thế là nàng chỉ có thể ở trong lòng nắn to; "Liễu Vĩnh ngươi cái đồ lưu manh, ngươi liền không thể chú ý một chút hình tượng, ngươi muốn làm gì, ta đều nhìn thấy ngươi biết không?" Vương Linh Lợi gương mặt không tự kìm hãm được ửng đỏ.

Nhìn Vương Linh Lợi tình nguyện làm oan chính mình cũng muốn để cho mình không cần để ý đáng về, Liễu Vĩnh đau lòng đứng lên lắc đầu đạo; "Người khác không quan tâm, ta quan tâm, về sau ngươi chính là của ta người, ta hội đối ngươi phụ trách tới cùng!"

Quyền điện tử sách từ < thuận long thư viện > (www. auchu. com) chỉnh lý cũng cung cấp download, trạm [trang web] chỉ cung cấp tiểu thuyết haytxt sách điện tử download!

Chương 123: Châm ngòi

"Chờ chính là người câu nói này!" Vương Linh Lợi muốn ngửa mặt lên trời cuồng tiếu.

Ba ngày sau, Liễu Vĩnh Nhị cửu thời rộng nghiệp cùng vương lệ dẫn Liễu Khuê Thôi Phương vợ chồng dẫn theo bao lớn bao nhỏ đăng lâm Vương gia, sau đó Liễu Vĩnh cùng Vương Linh Lợi hai người đính hôn thời gian đi qua song phương phụ mẫu cộng đồng hiệp thương bị xác định tại hai mươi sáu tháng chấp.

Thậm chí tại hiệp thương hiện trường, Vương gia phòng khách, ngay cả vương linh lâm cùng Liễu Vĩnh hôn lễ đều bị mịt mờ hạn định tại qua hết năm tháng giêng mười sáu trước đó, nói cách khác lại có tầm một tháng không đến, Vương Linh Lợi liền hội trở thành Liễu Gia nàng dâu.

Vùng trộm tại gian phòng của mình nghe Vương Linh Lợi lần này xem như thật nhẹ nhàng thở ra, mà biết được tin tức này Nghe Khiết Mai thì đi thẳng tới đã từng cùng Liễu Vĩnh vừa nhắc tay đất tay bên bờ lắng lắng rồi phát nửa ngày ngốc.

Thẳng đến nàng bị Từ Chấn vừa điện thoại kêu gọi, mới đứng dậy rồi đi, bất quá tại sau khi đi mấy bước, Nghe Khiết Mai lần nữa quay đầu không thôi nhìn một chút y nguyên nước hết lục bờ hồ, khẽ thở dài một tiếng, "Mỹ hảo, cuối cùng hội đi qua!"

Lệ Hoa quốc tế, Nghe Khiết Mai đi xuống xe buýt đi vào cái này đã từng nàng cực kỳ kháng cự đến đây cư xá.

Trong cư xá trên quảng trường y nguyên một bộ vui vẻ phồn vinh đáng vẽ, mang theo con mắt nam nữ kẹp lấy sách vở vui cười lấy đi qua tu bổ chỉnh tề mặt cỏ, phun trào suối phun một bên, không ít hài đồng tại vui cười chơi đùa, thậm chí có rất hội tính số nam nhân, đem lái xe đến suối phun một bên, sau đó từng thùng rửa xe, gây nên đi ngang qua lão đại gia một trận ghê mắt.

"Về sau, Từ Chấn vừa liền muốn rời khỏi hoàn cảnh như vậy rồi, không biết đạo hần hội không biết thích ứng!" Nghe Khiết Mai nghĩ đến bởi vì nàng mà cơ hồ xem như nhà tan Từ Chấn cương, nội tâm dâng lên đồng tình.

"Ai, là khiết mai a?"

Cùng nhau kinh hô vang vọng, Nghe Khiết Mai ngẩng đầu, tại thấy rõ người tới về sau lông mày chính là hơi nhíu lại, sờ dĩ dạng này là bởi vì đứng ở trước mặt nàng lại là từ yển cái này để nàng rất là chán ghét nữ nhân, nhưng theo lễ phép Nghe Khiết Mai vẫn là khách khí la lên một câu; "Từ đi!"

"Ha ha!"

Bờ môi tô đến đỏ tươi từ yển đối Nghe Khiết Mai nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra nàng miệng đầy răng vàng, nói đạo; "Làm sao, đi xem chân vừa?" Gặp Nghe Khiết Mai gật đầu, từ yển cười hắc hắc, cúi đầu làm bộ thần bí nhỏ giọng nói đạo; "Đi xem hần làm gì, ta nói cho người sự kiện, người đoán chừng liền không muốn gặp hần rồi!"

Từ yển, để Nghe Khiết Mai lần nữa nhíu mày, sau đó lắc đầu nói đạo; "Từ đi ta liền không nghe, ta còn có việc!" Đối với cái này ưa thích bàn lộng thị phi từ yển, Nghe Khiết Mai có thiên nhiên mâu thuẫn, cho nên nàng không muốn đang nghe đối phương nói chuyện.

"Dừng lại!"

Gặp Nghe Khiết Mai nghiêng đầu đi, từ yển nóng nảy la lên, sau đó nằng to đạo; "Người cái này bị ôi nữ nhân, người biết là ai hại phụ thân của người sao?"

Từ yển sờ dĩ dùng ác độc như vậy ngôn ngữ, là bởi vì nàng nổi giận Từ Chấn cương, nguyên lai nàng từ Từ gia lấy được chỗ tốt, đều bởi vì từ thật thẳng thắn, mà bị pháp viện tịch thu, bởi vì bị chia làm rồi từ thật không đứng đắn đoạt được.

Nguyên bản từ yển ăn dạng này ngậm bồ hòn là không thể nào biện bạch, dù sao nàng không có khả năng chạy trong ngục giam đi tìm người Từ gia, nhưng gần nhất nghe nói Từ Chấn vừa xuất sau khi đến, tâm tư của nàng lập tức lại hoạt phạm.

Bởi vì nàng không tin Từ gia thật son cùng thủy tận rồi, thờ khôn còn có ba hang đâu, từ thật nhất định cho Từ Chấn vừa lưu lại nó đường lui của hần, nàng cũng không cần nhiều, liền đem chính phủ tịch thu những cái kia cảm về là được.

Thế là nàng tại Từ Chấn vừa sau khi trở về lập tức tới cửa, đòi tiền, nhưng không nghĩ tới Từ Chấn vừa so với nàng còn hoành, trực tiếp một câu cái gì cũng không có, nhậm chức nàng tại làm sao khóc lóc om sòm lẫn lộn cũng không còn để ý hội.

Cuối cùng rơi vào đường cùng, nàng đành phải rồi đi, dù sao người ta không ai phản ứng, chung quanh hàng xóm cũng không ai quan sát, nàng tự mình một người biểu diễn cũng một mối đến hoảng!

Ai ngờ ngay tại sắp rồi đi Lệ Hoa quốc tế thời gian, giận dữ nàng nhìn thấy đi tới Nghê Khiết Mai, nghĩ đến Từ Chấn vừa đối Nghê Khiết Mai quý trọng, nàng quyết định trả thù Từ Chấn vừa mới đem!

"Là từ thật, ngươi biết vì cái gì Từ Chấn vừa trùng hợp như vậy đi ngang qua, là bởi vì hắn muốn nhìn phụ thân của ngươi đến cùng có chết hay không, sau đó hết sức may mắn hắn coi trọng ngươi, cho nên phụ thân của ngươi cũng sống xuống dưới?"

"Ngươi nói láo, là bởi vì chấn vừa không có cho ngươi tiền sao? Ngươi quá hèn hạ, ngươi biết rõ đạo hắn đã không có tiền, chỉ còn lại ta, ngươi thể mà còn dạng này hại nàng, tâm của ngươi là cái gì chế tạo, vì cái gì ác độc như vậy!"

Nghê Khiết Mai tức giận quay đầu, xúc động phần nộ rộng to, gây nên đám người chung quanh trong nháy mắt ngửa đầu.

"Thế nào?" Có người hỏi thăm, nhưng tất cả mọi người lắc đầu.

"Đáp!"

Nghê Khiết Mai đột nhiên nổi giận để từ yến kinh ngạc lui về sau một bước, giờ khắc này nàng đối mặt ở trong mắt nàng ngày xưa nghịch lai thuận thụ tiêu cô nương thể mà dâng lên cảm giác sợ hãi, nhưng người chung quanh ánh mắt để từ yến trong nháy mắt đề xuống sợ hãi, bởi vì nàng một người trung niên thể mà bị một cái nữ hài hù dọa, thật sự là để nàng có chút xuống đài không được, thể là nàng làm bộ hung lệ hết lớn; "Bi ổi nữ nhân, ngươi là không thể tin được đi, đi về hỏi hỏi phụ thân của ngươi tại bị đụng trước đó đã làm gì!"

"Phụ thân ta đã làm gì?"

Cứ việc muốn quay đầu bước đi, nhưng từ yến lời nói thể mà liên lụy đến rồi phụ thân của nàng, vẫn là để nàng nhìn không được truy hỏi một câu, liền câu này, để nàng tại về sau trong một khoảng thời gian hối hận dị thường.

"Tại viết báo cáo từ thật loạn chính đồng ruộng vật liệu!" Từ yến cười lạnh, đương nhiên đây đều là nàng từ mình cái kia ma quỷ miệng nơi biết được.

"Ngươi làm sao biết?" Nghê Khiết Mai chất vấn.

"Bởi vì, bởi vì, bởi vì ta lão công chính là hung thủ, mà Từ gia sợ dĩ trước đó đối ta tốt như vậy, cũng là bởi vì cái này một mối liên hệ!" Nguyên bản từ yến đối với mấy cái này lời nói còn có lo lắng, dù sao Từ gia còn có người tại vị, nhưng bây giờ không đồng dạng, nàng đã không có gì cả, mà Từ gia tại Khai Dương cũng coi là triệt để rơi đài, nàng một cái sau này không nơi nương tựa người, còn có gì cần lo lắng.

"Bởi vì ta lão công là hung thủ!" Câu nói này thẳng đến Nghê Khiết Mai bị Từ Chấn vừa kéo còn tại trong đầu của nàng nổ vang.

Lệ Hoa khu biệt thự A 5 biệt thự, một cỗ nhỏ xe hàng dừng ở biệt thự trước cửa, mấy tên người mặc màu lam chế phục công nhân chính tại không ngừng từ trong biệt thự chuyển ra các loại đồ dùng trong nhà, đương nhiên đây không phải dọn nhà, mà là Từ Chấn vừa còn lại duy nhất phúc lợi, những gia cụ này quyền sở hữu.

Nghê Khiết Mai đến về sau, không có việc gì Từ Chấn vừa lập tức giữ chặt Nghê Khiết Mai tay hưng phấn nói đạo; "Khiết mai, không có nghĩ tới những thứ này đồ dùng trong nhà thể mà bán mười vạn khối tiền, lần này chúng ta tạm thời không dùng buồn!"

Từ Chấn vừa lúc nói lời này, một tên giữ lại Tiểu Hồ Từ cười mỉa hi hi thu về vứt bỏ đồ dùng trong nhà nam tử, nhìn hắn một cái, trong mắt lóe ra một tia trào phúng; "Chỉ phòng khách gỗ lim đồ dùng trong nhà liền không chỉ số này, thật là một cái đồ ngốc!"

Đương nhiên, những này Từ Chấn vừa không biết, hắn cũng không quan tâm, hắn chỉ nghĩ tìm địa phương nhỏ cùng Nghê Khiết Mai kết hôn, về phần sau này làm sao sinh hoạt, đối phương phụ mẫu làm sao nuôi sống, hắn không nghĩ tới.

"Chấn cương, năm đó cha ta tại nhà ga bị đụng, ngươi tại sao lại xuất hiện ở nhà ga?"

Nghê Khiết Mai đột ngột một câu, để Từ Chấn vừa trong nháy mắt ngu ngơ, sau đó hắn đầu óc nhất chuyển lập tức liền biết nhất định là từ yến gặp Nghê Khiết Mai, bởi vì việc này bây giờ chỉ có từ yến biết, cái này khiến Từ Chấn vừa đối từ yến hận đến hàm răng ngứa, nếu như không phải này lúc chính tại danh tiếng, một chút hảo hữu đều cần lẫn tránh quan hệ với hắn, hắn nhất định khiến người đem từ yến miệng phong bế, đương nhiên cứ việc trong lòng quyết tâm, hắn lại biết trước mắt cửa này cần hồ lộng qua.

"Ta đi ngang qua a, đi ngang qua! Ngươi làm sao đột nhiên hỏi cái này?" Từ Chấn vừa làm bộ không thèm để ý chút nào mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Thói quen ngày xưa

Từ Chấn vừa đi ngang qua đường nhiên không thể thuyết phục Nghê Khiết Mai, nhưng không quan hệ hẳn cũng có tuyệt chiêu, chỉ gặp hẳn một mặt âm đạm nói đạo; "Vừa rồi từ yến tới này đại sảo một trận, muốn đoạ dẫm ta, nhưng ta bây giờ nơi nào có tiền cho nàng, dù sao thúc thúc bệnh cũng cần dùng tiền, nhưng không nghĩ tới nàng thế mà ác độc như vậy, muốn rút đi ta sống tiếp duy nhất hi vọng!" Nói xong lời cuối cùng một câu thời gian, Từ Chấn vừa thâm tình nhìn xem Nghê Khiết Mai.

Giờ khắc này không cần giải thích, Nghê Khiết Mai cũng biết đối phương nói duy nhất để hẳn hy vọng sống sót là ai! Cái này khiến Nghê Khiết Mai ngọt ngào sau khi lập tức bên tai nóng hổi cúi đầu nhỏ giọng đạo; "Ta không biết nghe nàng nói lung tung, còn có người phải thật tốt, dù sao sau này ta còn cần người bồi bạn?"

Nguyên bản những lời này Nghê Khiết Mai là không biết nói, nhưng Liễu Vĩnh chỗ nào nàng đã tuyệt tường niệm, mà Từ Chấn vừa vì nàng nỗ lực nàng lại rõ ràng, cho nên nàng cũng quyết định không còn có bất kỳ tạp niệm một lòng kèm tại Từ Chấn vừa bên người.

Nghê Khiết Mai, để Từ Chấn vừa ngạc nhiên muốn ôm chặt lấy đối phương, nhưng Nghê Khiết Mai lại ngượng ngùng lách mình tránh đi, dù sao ngay trước nhiều như vậy công nhân mặt, Nghê Khiết Mai vẫn là ngượng ngùng.

Nghê Khiết Mai kiểu diễm dáng vẻ, để đứng cách đó không xa chỉ huy công nhân Tiểu Hồ Từ lão bản âm thầm nuốt nước miếng một cái tâm đạo; "Mẹ nó, chấp đồ chính là chấp đồ, coi như ngã xuống cũng không phải bọn hắn loại người này so sánh nổi, tối thiểu nhất tương bây giờ đối phương bên người xinh đẹp nữ hài, cũng không phải là hẳn có thể tiếp xúc!" Dạng này tâm lý chênh lệch, để Tiểu Hồ Từ vì thế vuron lên hùng mạnh, cuối cùng rốt cục tại một số năm sau để con của mình biến thành hoàn khổ, nhưng cũng là bởi vậy, cuối cùng rơi vào cái lấy ăn xin mà sống khổ cực kết cục.

Cảnh khu, nghệ nhà lão trạch trước kia đã cỏ hoang khắp nơi trên đất, nhưng bây giờ lại bị người thu thập đổi mới hoàn toàn, không có cách nào từ thật xuống ngựa đối nghệ nhà cũng là một loại trùng kích, bọn hắn cũng không có khả năng lại tại chùng Hâm Mikage phòng ở ở, cuối cùng bọn hắn chuyển về rồi quê quán.

Còn tốt, quê quán ba gian nhà trệt lúc đầu dùng đều là thép hỗn kết cấu, đã nhiều năm như vậy cứ việc nhìn hơi có vẻ cũ nát, nhưng lại y nguyên hoàn hảo không chút tổn hại, mà đây đối với nghệ người nhà tới nói, liền đã đủ.

Các bạn hàng xóm đều rất nhiệt tình, không gần như chỉ ở đầu một ngày tới không ít người cho nghệ nhà thu thập phòng ở viện từ, càng là tại kế tiếp mấy ngày không ngừng cho nghệ nhà đưa tới các loại sinh hoạt vật phẩm, về phần tại sao ngoại trừ bởi vì lúc đầu già nghệ nhân duyên rất tốt bên ngoài, cũng bởi vì nghệ nhà có cái vừa độ tuổi như là tiên nữ đồng dạng nữ nhi.

Thế là một chút trong nhà có vừa độ tuổi hài tử phụ mẫu, cùng gan lớn tiểu tử, không có việc gì liền hướng nghệ nhà góp, đương nhiên đối với cái này già nghệ là lòng biết rõ, bất quá đều là đã từng hàng xóm cũ, hẳn cũng không nói gì.

Không phải sao, sát vách gầy còm lão Trương lại cho già nghệ đưa tới một bao Hoàng Sơn lông phong, nói là nhà hắn tiểu tử từ Bắc Kinh mang tới cho già nghệ nếm thử, cái này có chút tâm tâm, dù sao Hoàng Sơn ngay tại bản tỉnh cảnh nội, người thế mà còn muốn từ Bắc Kinh mang về, đây là làm gì, lác lư mới từ dặm chuyển tới già nghệ không có thấy qua việc đòi có phải hay không!

Mà trang đầu Lão Lưu càng là khoa trương, trực tiếp đưa tới một thùng cao canxi sữa bột, nói là con trai của nàng đi Niu Di-lon đi công tác mang về, không nói đến đã qua kỳ ngày, liền cuối cùng nhân hiệu bên trên câu kia nguyên nơi sản sinh Trung Quốc, liền để già nghệ bó tay rồi nửa ngày.

Mà mập mạp Lão Lưu, đương nhiên không biết đạo từ trong rương lật ra vật phẩm để già nghệ nhìn thấu nội tình, còn rất là đặc ý nhìn xem gầy còm lão Trương cho Hoàng Sơn lông phong cười lạnh; "Người cái này từ Bắc Kinh mang tới Hoàng Sơn lông phong, làm sao như vậy giống ta từ Khai Dương mua năm khối tiền một cân trà xanh!"

"Nói bậy!"

Lão Trương mặt mũi tràn đầy chiến hào vận thành một nhò đem tranh luận đạo; "Ta cái này một trăm khối mới nửa cân!" Nhưng sau đó hắn nhìn xem Lão Lưu giống như cười mà không phải cười thần sắc ý thức mình bị Lão Lưu lừa dối rồi, thế là hắn ngay trước già nghệ mặt không cam lòng yếu thế chỉ vào Lão Lưu mang tới Niu Di-lon sữa bột hỏi đạo; "Lão Lưu a, người cái kia sữa bột là con của người lại lần nữa Tây Lan mang về, ta thế nào nghe nói hẳn chỉ đi qua Iraq lợp nhà!"

"Thế nào không có đi qua, nhi tử ta đi máy bay trở về, lúc đó trông thấy có bán sữa bột liền để máy bay dừng lại, sau đó mua cho ta mấy bình!" Lão Lưu tranh luận, hiển nhiên không muốn để cho con của mình tại già nghệ trước mặt mất mặt.

"Tốt coi như con trai người máy bay đi ngang qua Niu Di-lon mua sữa bột, nhưng đây đều là hai năm trước chuyện, người cái này sữa bột không quá thời hạn a?" Lão Trương gầy còm mặt này lúc cười đến giống như một đóa hoa cúc, bởi vì hắn rốt cục bắt lấy rồi Lão Lưu sơ hở trong lời nói.

Mà đối thành một bên đang bị Lão Lưu lão Trương hai người gia thuộc quán lấy nghệ mẹ thì là mặt mũi tràn đầy cười khổ cùng nghệ cha liếc nhau, tâm đạo; "Cái này máy bay người cho rằng cùng nhà người ra ba lượt giống như, nói để ngừng liền để ngừng!"

Chạng vạng tối, Từ Chấn vừa mở ra từ bằng hữu cái kia mượn tới già phở tang đem Nghê Khiết Mai đưa về nhà, lần này toàn bộ trang từ được sôi trào, cùng lão Trương mập gầy kém xa Tô Tam hỏi đạo; "Khiết mai mẹ hắn, lần này xe tiểu hỏa từ là ai a?"

Cứ việc chỉ có nàng hỏi, nhưng bao quát Lão Lưu vợ chồng cùng tất cả mọi người ở đây đều đứng lên lỗ tai chuẩn bị nghe già nghệ trả lời. Lúc này già

nghe xem như tìm tới cơ hội, thế là mở miệng đạo; "Đây là khiết mai bạn trai!"

Nguyên bản già nghe coi là nói xong câu đó, những người này cái kia yên tĩnh rồi, không nghĩ tới lần này lại là chọc tổ ong vò vẽ, nguyên bản vẫn còn cạnh tranh trạng thái Lão Lư vợ chồng cùng lão Tường vợ chồng lập tức đứng ở cùng một cái trận tuyến bên trên.

"Tiểu hòa tử đáng đáp rất tinh thần, chính là Thái Bạch quá gầy, cũng không biết đạo có hay không có sức lực làm việc!" Lão Lư mặt mũi tràn đầy Ma Tử nữ nhân há miệng hỏi đạo.

"Ai nha, hiện tại cũng niên đại gì, tìm đối tượng ai còn nhìn làm việc, đều là nhìn điều kiện!" Lão Tường gái mặt người Tô Tam tiếp lời.

"Điều kiện, ta nhìn tiểu tử này xe, làm sao còn không có con trai nhà ta xe van lớn!" Lão Lư mặt mũi tràn đầy Ma Tử nữ nhân cố ý nâng lên thanh âm, muốn biểu hiện nhà mình điều kiện vượt qua Từ Chấn vừa.

"Đi, người ta đây là xe nhỏ, gọi Santana, trước kia là lãnh đạo ra, người hiểu cái gì, chính là phía trên vết rỉ loang lỗ giống như hủ là quá hạn a!" Tô Tam khinh bỉ Lão Lư nữ nhân, nhưng nói ra lại làm cho người không biết nên khóc hay cười.

"Xe còn có quá thời hạn gọi là báo hỏng!" Lão Lư cười lạnh.

Một đám ngu phu ngu phụ, để đi xuống xe Từ Chấn vừa rất là xấu hổ, từng bao nhiêu lúc hủ Từ đại công tử bị người dạng này xem thường qua, nhưng bây giờ hủ đánh phải nuốt khí, làm bộ không nghe thấy những người này xem thường, cũng hướng những này nông dân gặt đầu mỉm cười.

"Hử!"

Tô Tam cái thứ nhất trở mặt, trực tiếp quay đầu bước đi, tại phía sau của nàng Lão Lư vợ chồng, cùng lão Tường cũng nhao nhao rời đi, lưu lại Từ Chấn vừa mới người ngẩng lên tay một mình xấu hổ.

Ngay tại hủ mặt đỏ bừng lên xấu hổ thời gian, một đôi mềm mại tay, cầm thật chặt hủ một cái tay khác, cũng cho hủ dừng khí đạo; "Đừng phản ứng bọn hủ, vô luận người là có tiền hay không ta đều không biết ghét bỏ người!"

"Ta không có yếu ớt như vậy!"

Từ Chấn vừa mặt mỉm cười, nội tâm lại cười lạnh; "Nghê Khiết Mai nếu như không phải người, ta cũng sẽ không phải chịu đãi ngộ như vậy, ta nhất định phải đạt được người, sau đó thỏa thích chà đạp người!" Từ Chấn vừa thề.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Tức ngất cha vợ

"Đều là chút nông thôn thực sự người, có cái gì đều biểu hiện tại trên mặt, tiểu Từ người đừng để trong lòng!"

Nghê mẫu thượng trước tiếp nhận Từ Chấn vừa trong tay dẫn theo hoa quả, an ủi lấy, nguyên bản nàng muốn tặng thêm đều là bởi vì khiết mai xinh đẹp quan hệ, nhưng ngẫm lại thôi được rồi, dù sao nói như vậy có khoe khoang ý tứ, đôi này gia đình vừa mới tao ngộ biến hóa Từ Chấn vừa tới nói khả năng hội có chút chịu không được.

"A di ta hạ người gì chưa thấy qua, không biết cùng những này nông dân chấp nhặt!" Từ Chấn vừa mỉm cười lấy lác đầu, giống như thường ngày tùy ý nghe mẹ tiếp nhận trong tay dẫn theo hoa quả, sau đó lúi kéo Nghê Khiết Mai tay đi vào trong nhà.

Từ Chấn vừa lời nói cùng hành vi, để nghe cha có chút nhủ mày, không nói chính hủ cũng là dân quê, đối phương, để hủ có chút không thoải mái, liền đối phương bây giờ cái này y nguyên một bộ công tử ca đáng vẽ, liền để hủ rất là không thích.

Nguyên bản bởi vì đối phương gia đình lúc trước điều kiện nhân tố, hủ cảm thấy giáo dục đối phương phạm là hạ thấp tư thái, chỉ hội tự chuốc nhục nhã, nhưng bây giờ tình huống không đồng dạng, Từ Chấn vừa mới sau cần mình đánh liều, nếu như hủ còn nhớ tới quý công tử giá đỡ cùng tâm tính, làm sao sẽ làm chuyện tốt nghiệp, liền xem như vì khiết mai tương lai hạnh phúc, hủ cái này làm cha cũng muốn nhắc nhở đối phương một cái.

Thế là tại về sau ăn cơm bên trong, nghe cha mở miệng đối y nguyên lớn đấm đấm ngồi tại chủ vị Từ Chấn vừa nói đạo; "Tiểu Từ, ta đề cập với người cái đề nghị người đừng không thích nghe!"

Biết ta không thích nghe còn nói! Từ Chấn vừa nội tâm nói thầm, nhưng cho Nghe Khiết Mai mặt mũi, hấn vẫn là ngang đầu nói đạo; "Thức thức người nói!"

Tựa hồ ý thức được nghe cha muốn nói điều gì, chính tại cho Từ Chấn vừa gấp thức ăn nghe mẹ cố ý dùng khuỷu tay khinh khinh đụng phải nghe cha một cái, cái này khiến nghe cha tại sừng sốt một chút về sau, lắc đầu sau đó nói tiếp đi đạo; "Tiểu Từ, lấy người trước kia gia đình điều kiện ta không có cách nào nói người, bây giờ ta nghèo túng rồi có thể hay không hơi hạ thấp chút tư thái, nếu không ở trong xã hội không dễ lẫn lộn!"

"Ba!"

Nghe cha, vừa mới nói xong, Từ Chấn vừa liền trực tiếp đem bát cơm trùng điệp đặt ở trên bàn cơm, hấn không nghĩ tới mình vừa mới nghèo túng, cha vợ thế mà liền bắt đầu giáo huấn từ bản thân, làm cái gì vậy, cảm thấy mình nhà bây giờ không được, coi thường.

"Cha, người đây là làm gì, chán vừa hội đối!" Gặp Từ Chấn vừa sinh khí, Nghe Khiết Mai tranh thủ thời gian mở miệng để cha mình đừng nói nữa, dù sao gần nhất Từ Chấn vừa gia đình sơ bị đại biến còn có chút không thích ứng.

"Ta đối cái gì, ta không đối được, thức thức người nói người có phải hay không cảm thấy nhà chúng ta không được, coi thường!" Từ Chấn vừa đứng lên đây qua muốn kéo hấn Nghe Khiết Mai, sau đó lạnh lùng nhìn chăm chú lên nghe cha.

"Ta không phải ý tứ này!"

Nghe cha mặt đỏ lên, cảm thấy mình hấn là trên thế giới nhất khổ cực cha vợ rồi; "Ta chẳng qua là cảm thấy người hấn là phóng bình tâm thái, dạng này về sau mới có thể cùng người khác tốt hơn ở chung, sau đó mới có thể hảo hảo cất bước!"

"Ta không cần, ta tại Khai Dương chỉ dựa vào Từ Chấn vừa ba chữ liền được rồi lẫn vào, người tin hay không!" Từ Chấn vừa càng thêm tức giận, đối phương thế mà còn đánh lấy để hấn hảo hảo kiếm tiền, nuôi sống tâm tình của hấn, cái này khiến hấn như thế nào chịu được.

"Người đây là thái độ gì!"

Nghe cha cũng nổi giận, dù sao mình là trưởng bối, đối phương thế mà một câu một cái người, cái này khiến hấn như thế nào chịu được.

"Ta chính là cái này thái độ làm sao vậy, hiện tại không chịu nổi, lúc đầu nhà chúng ta hảo hảo mà thời gian, người làm sao chịu được!"

Từ Chấn vừa châm chọc khiêu khích, để nghe phụ lão mặt đỏ lên, hấn biết trong lòng đối phương một mực có cảm giác ưu việt, nhưng không nghĩ tới đối phương cho tới bây giờ đều là coi hấn là thành một cái hèn hạ không có chút nào liêm sỉ trèo lên kẻ có tiền liền không hề miệt thị hèn hạ, nếu là sớm biết đạo dạng này hấn lúc đầu cho dù chết cũng không biết tiếp nhận Từ gia ân huệ.

Kỳ thật Từ Chấn vừa lúc nói lời này có chút trái lương tâm rồi, nên biết đạo lúc đầu nghe nhà sơ gặp đại biến thời điểm là Từ gia cứng rắn muốn chiếu cố nghe nhà, nghe cha thậm chí mấy lần từ chối, nhất là tại từ yển thái độ đại biến về sau, càng là mấy lần cường ngạnh đưa ra rồi đi, nhưng cuối cùng đều bị nghe mẹ cùng Nghe Khiết Mai khuyên can, mà bây giờ đối phương dùng cái này nghe cha một mực kiên trì ép buộc nghe cha, để hấn như thế nào chịu được, trực giác thụ lớn lao vũ nhục, thế là một hơi không có đi lên, hôn mê bất tỉnh.

"Cha, cha!" Nghe Khiết Mai kinh hoàng.

"Lão đầu từ, lão đầu từ!" Nghe cha tranh thủ thời gian đỡ lấy ngã sấp xuống nghe cha.

"Chấn cương, nhanh, nhanh cùng ta đem cha ta đưa bệnh viện!" Nghe Khiết Mai đỡ lấy nghe cha rung rung quay đầu.

"Lúc này, nghĩ đến ta rồi!" Từ Chấn vừa trong lòng cười lạnh, thiếu gia tính tình đi lên muốn trực tiếp quay đầu bước đi, hấn kỳ thật mới không thèm để ý nghe cha chết sống, chết càng tốt hơn, chết hấn về sau liền thiếu đi rồi gánh chịu.

Nhưng hấn biết, nếu như này lúc không giúp đỡ, như vậy Nghe Khiết Mai liền có khả năng rời đi mình, mà hấn vừa rồi khi đã ra khỏi, cho nên cũng không thèm để ý hiện tại làm một chút người tốt, thế là tiến lên nhanh đi đỡ nghe cha.

"Người đi, không cần người đỡ!" Ai ngờ ngày xưa tính tình tốt nghe mẹ lại đột nhiên phạm vào bướng bỉnh, đẩy ra Từ Chấn cương, liền phải mình đỡ dậy nghe cha, làm sao nằng nặt một nữ tử tuổi tác lại lớn, làm thế nào cũng đỡ không dậy nổi nghe cha.

"Mẹ, người đây là làm gì, mau để cho chấn vừa đỡ a!" Nghe Khiết Mai biết bây giờ tình huống khẩn cấp, không phải giận đối thời điểm, lập tức mở miệng an ủi mẫu thân.

"Đúng, ta đến đỡ!" Từ Chấn vừa giống như cười mà không phải cười xoay người, thấy thế nào đều giống như lại nhìn trờ cười.

"Không!"

Từ Chấn vừa biểu lộ để nghe mẹ tức giận, một thanh mớ ra đối phương đuổi tới tay, sau đó xúc động phần nộ nhìn xem Nghe Khiết Mai nói đạo; "Nguyên bản ta nghĩ cứ như vậy để người cùng cha người mẹ hồ sống hết đời, nhưng bây giờ ta không nghĩ như vậy rồi, một cái coi như nghèo túng rồi cũng vênh vào tự đắc không vì sai lầm của mình cùng đã từng sai lầm nhận lầm người, căn bản cũng không đáng giá người theo hấn cả một đời!"

"Mẹ, người nói cái gì đó?"

"Ta nói, phụ thân ngươi thân thể chính là người Từ gia đặng hư!" Nghe mẹ trong nháy mắt nước mắt rơi như mưa, nhớ tới những năm này mình nam nhân chịu khổ, nàng đau lòng giống như vạn kim đâm tâm đồng dạng.

"Mẹ, ngươi có phải hay không nghe từ yến nói lung tung rồi, nàng cũng nói với ta, ngươi đừng tin nàng, nàng là bởi vì muốn dọa dẫn chân vừa không thành, mới như vậy nói! , hiện tại việc cấp bách là đưa phụ thân đi bệnh viện!" Nghe Khiết Mai hiểu rõ nguyên lai là bởi vì chuyện này, may mắn trước đó nàng liền gấp qua, không phải còn thật hội xúc động phần nộ dị thường.

"Thế nào?"

"Thế nào?"

Ngay tại nghe mẹ còn muốn nói gì nữa thời điểm, lĩnh ở nhóm chạy vội tiến đến, để nàng lập tức ngừng miệng.

Nông thôn không giống thành thị, nhà ai có cái việc lớn việc nhỏ, chung quanh hàng xóm liền hội lập tức biết, đám người gặp nghe cha nằm trên mặt đất, một số người cuống quýt tiến lên hỏi thăm, khi biết được nghe cha là bị tức choáng về sau, mập mạp Lão Lưu cùng gầy còm lão Trương lập tức quên rồi trước đó bởi vì Nghe Khiết Mai có bạn trai khó chịu, ba chân bốn cẳng đem nghe cha khiêng ra viện từ, mà lúc này đây Lão Lưu nhi tử cũng đã đem hắc nham lăng bánh mì lái tới, cứ việc có biểu hiện hiềm nghi, nhưng vẫn là vẫn có thể xem là một cái nhiệt tâm tiểu hỏa tử, đám người lại đem nghe cha đặt lên tiểu Lưu xe cũng đưa mắt nhìn bánh mì nhanh như chớp chạy sau khi đi, bắt đầu dùng ánh mắt quái dị nhìn về phía một mực khoanh tay đứng nhìn Từ Chấn vừa.

"Người này lợi hại, ngay cả mình cha vợ cũng dám khí!" Trong thôn quê chân lưu manh oai tã thân thể đầu tiên mở miệng, nhìn xem Từ Chấn vừa nước động nước động lấy làm kỳ.

"Lần này là ai cha vợ coi như không nhất định!" Mập mạp Tô Tam cùng mặt mũi tràn đầy Ma Từ Lão Lưu nữ nhân, cùng nhìn nhau đồng dạng, đều từ đối phương trong mắt nhìn ra địch ý.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Vương Linh Lợi phiên muộn

Thị trong bệnh viện, đi qua bác sĩ khẩn cấp cứu giúp nghe cha thoát ly nguy hiểm tính mạng, cái này khiến nghe mẹ cùng Nghe Khiết Mai đều nhẹ nhàng thở ra.

Trong lúc đó lão Lưu gia hải tử một mực vì nghe cha sự tình bận trước bận sau, để sau đó chạy tới Từ Chấn vừa mới trận cười lạnh, nhưng ngoài dự liệu của hắn là, lão Lưu gia cái kia nhìn đen gầy tiểu tử, đang hết bận hết thấy về sau, thế mà lặng yên không tiếng động rồi đi, đối với cái này Từ Chấn mới vừa ở trở mắt rồi về sau, giúp mình giải thích đạo, xem ra đối phương cũng có tự mình hiểu lấy, biết hắn căn bản cùng khiết mai không phải người của một thế giới, cho nên biết khó mà lui!

Bất quá Từ Chấn vừa không biết là, lão Lưu gia Hắc tiểu tử tiểu Lưu, khi nhìn đến Từ Chấn vừa trước sau biểu hiện về sau, cũng ở trong lòng thở dài đạo: "Từ xưa nữ tử phân phối xuân phu, thật sự là uống công rồi Nghe Khiết Mai như thế một viên cải trắng tốt!"

"Khiết mai, thúc thúc như vậy rồi?" Cửa phòng bệnh trước Từ Chấn vừa tay nâng một chùm Thái Dương Hoa đi vào, gặp nghe mẹ không còn, tâm tình buồn lòng rất nhiều.

"Đã không sao!"

Nói thật Từ Chấn vừa biểu hiện hôm nay để Nghe Khiết Mai thất vọng, nhưng nàng cũng không phải là không thể được lý giải, dù sao đối phương vừa mới mất đi thân phận địa vị trong lòng có chút mất cân bằng là không thể tránh được, đương nhiên nguyên nhân lớn nhất vẫn là bởi vì phụ thân của nàng bây giờ đã không có cái vấn đề lớn gì, không phải nàng cũng không biết tha thứ Từ Chấn vừa.

"Không có việc gì liền tốt, không có việc gì liền tốt!"

Làm bộ thờ phào Từ Chấn vừa đem tay nâng hoa tươi đặt ở nghe cha giường bệnh đầu giường, sau đó trở lại cúi đầu đối Nghe Khiết Mai tràn ngập áy náy đạo: "Khiết mai xin lỗi, vừa rồi ta tỉnh táo về sau, rốt cục ý thức được sự vọng động của mình, ta cam đoan với ngươi, liền xem như vì ngươi, ta về sau tại không thoải mái, cũng tuyệt đối không biết lại cùng thúc thúc mạnh miệng, liền xem như đối với người ngoài cũng đối một cái mình trước kia thiếu gia tính tình!"

Muốn nói Từ Chấn vừa được không phải một người ngu, lúc đó cùng nghề cha đồn khiêng bên trên chủ yếu vẫn là bởi vì hấn cho tới bây giờ không có nhận qua người khác răn dạy, nhưng ở nghề cha bị đưa đi về sau, hấn tỉnh táo lo nghĩ, lập tức liền lo lắng.

Nên biết đạo hấn hiện tại cứ việc cùng Nghê Khiết Mai xác định kiên cố quan hệ, đồng thời cái kia gọi là Liễu Vĩnh tiểu tử theo nghe nói cũng đã đính hôn, giải trừ nỗi lo về sau của hấn, nhưng dù sao hấn còn không có có chân chính đạt được Nghê Khiết Mai, dưới tình huống như vậy, nếu như vạn nhất chọc giận nghề cha nghề mẹ đối với hấn và Nghê Khiết Mai sự tình trải qua đi cản trở, cũng không phải là không thể được đem chuyện của bọn hấn hổ thất bại.

Vừa nghĩ như thế liền để hấn cảnh giác, hấn quyết định vẫn là tức thời nguy trang một chút, chờ lừa Nghê Khiết Mai thân thể, thậm chí sinh cái em bé, đem tư tưởng truyền thống Nghê Khiết Mai một mực bộ sau khi chết, tại đôi nghề người nhà sắc mặt không chút thay đổi.

Từ Chấn vừa, để Nghê Khiết Mai kinh hi, nhất là đối phương câu kia 'Vì người ta cũng hội đối, càng làm cho nội tâm của nàng ngọt ngào dị thường, dù sao Từ Chấn vừa thiếu gia tính tình là Nghê Khiết Mai lo lắng nhất, bây giờ đối phương nguyện ý đổi, nàng đương nhiên cao hứng.

Bất quá cân nhắc đến phụ mẫu cảm thụ, nàng vẫn là mở miệng đạo; "Kỳ thật ta là biết người gần nhất hậm hực, đây cũng là ta không có giận người nguyên nhân, dù sao trước người không có nhận qua gần nhất ủy khuất như vậy, nhưng ta vẫn là hi vọng người có thể phát đến thật lòng tôn kính phụ thân của ta, dù sao hấn là không biết hại chúng ta!"

"Ta đã biết, ta nhất định hội đối, về sau người để làm thế nào ta liền làm như thế đó!" Nói chuyện Từ Chấn vừa chậm rãi dựa vào hướng Nghê Khiết Mai, dùng cánh tay tại Nghê Khiết Mai bên cạnh thân ủi rồi ủi.

"Người chán ghét!" Nghê Khiết Mai vận lên lông mày trong nháy mắt giãn ra.

Nếu không nói nữ nhân dễ dụ đâu, có đôi khi Từ Chấn vừa đều rất đồng tình với Liễu Vĩnh, dù sao đối phương tại mình nhiều như vậy lỗ thủng tình huống dưới, còn để nàng cuối cùng một mực lưu lại rồi Nghê Khiết Mai, có thể thấy được đối phương ngu xuẩn.

Cửa phòng bệnh trước, lại đi hỏi thăm bác sĩ nghề cha bệnh tình trở về nghề mẹ, nhìn xem trong phòng một bộ nhớ tới mặt cười hi hi Từ Chấn cương, lập tức nhíu mày.

Nàng nguyên bản còn muốn làm cho đối phương cùng Nghê Khiết Mai cùng một chỗ tư tưởng, đi qua đối phương giận ngắt nghề cha vừa ra, đã triệt để đoạn mất, mà đối phương hiện tại cái bộ dáng này, càng làm cho nàng chán ghét.

Bị tức choáng người bây giờ còn tại trên giường bệnh đâu, đối phương thế mà còn có mặt mũi vui cười, một chút cũng không có ăn năn tâm.

Mà nhất làm cho nàng phiền muộn chính là mình nhà cô nương, thế mà còn bị hấn lừa gạt xoay quanh, nghề mẹ cũng là bó tay rồi.

Nhớ tới trước đó trịnh trọng cùng Nghê Khiết Mai nói thật, đối phương thế mà còn giúp lấy Từ Chấn vừa cùng mình giải thích Từ gia là bị người khác oan uổng, có phải hay không oan uổng nghề mẹ có thể không biết sao, đây chính là nàng hai năm trước một lần bởi vì từ yến sinh bệnh, đi Từ gia lấy tiền, chính tại nghe từ thật đối Khúc Nham nói.

Lúc đó cân nhắc đến Từ gia thế lực cùng nghề cha thân thể cứu chữa, nàng đem đoạn văn này chôn ở trong lòng, về sau gặp Từ Chấn vừa cái này tướng mạo không tệ tiêu hòa từ đối Nghê Khiết Mai cũng thực tình, cũng liền đem nghề cha sự tình dần dần buông xuống, kỳ thật không để xuống cũng không được, các nàng bất lực phản kháng.

Nhưng hôm nay Từ Chấn vừa biểu hiện triệt để đánh thức nghề mẹ, đối phương nguyên lai cũng không phải là mặt ngoài cái kia khiêm khiêm công tử, mà là cùng từ yến đồng dạng ngang ngược người, cái này khiến nàng vì Nghê Khiết Mai cuộc sống tương lai lo lắng.

Không thể không nói, nghề mẹ ánh mắt là không tệ, nếu như dựa theo dạng này phát triển, mặc kệ Từ Chấn vừa đem đến hỗn không lẫn vào tốt Nghê Khiết Mai đều không biết có ngày sống dễ chịu, bởi vì tại Từ Chấn vừa trong lòng, Nghê Khiết Mai chính là hấn một tòa không có chinh phục, nhưng lại nỗ lực rất nhiều, tiến tới hình thành cực độ không cam lòng núi, mà ngọn núi này một khi bị hấn chinh phục, như vậy kế tiếp còn có cái gì hấn là hội cố kỵ.

"Liễu Vĩnh, chỉ có Liễu Vĩnh có thể giải cứu Nghê Khiết Mai!" Đây là nghề mẹ lúc này ý nghĩ duy nhất.

Này lúc Liễu Vĩnh chính bởi tiếp buồn bực Vương Linh Lợi đi hướng bệnh viện, màu trắng báo mã xa thượng, Vương Linh Lợi một mặt phần nộ không ngừng nói đạo; "Liễu Vĩnh, người cũng không biết đạo có bao nhiêu làm giận, ta cửa thứ ba đều nhanh muốn kiểm tra đi qua, lại có một cỗ màu đen xe cá nhân vượt qua đối hướng song hoàng mạng đem ta chặn ngừng, ta cũng không biết đạo tìm ai nói rõ lý lẽ đi!"

"Vậy người liền ngăn chặn người ta xe cá nhân lái xe mắng mừa cái tiếng đồng hồ, cuối cùng dẫn đến người ta bệnh tim phát tác, vào ở bệnh viện!"

Liễu Vĩnh cũng được rồi buồn bực, thi cái bằng lái cũng có thể làm ra cái đại sự kinh thiên động địa, Vương Linh Lợi cũng coi là kỳ hoa một đoá rồi.

Thị bệnh viện phòng bệnh, Liễu Vĩnh dẫn theo hoa quả cùng Vương Linh Lợi đầu tiên đi vào. Mà trước đó nghe nói bởi vì bệnh tim phát tác mà hôn mê nam tử trẻ tuổi này lúc chính tại ăn một con chuối tiêu, cũng một bên ăn vừa hướng bên người thân bằng hảo hữu nói khoác đạo; "Dám mắng ta đình bằng bay, ta muốn để hấn chịu không nổi!"

Nhưng sau đó hấn hạ ra một phát đầu chính là ngăn ngo, bởi vì hấn nhìn thấy đi tới Vương Linh Lợi, cái này khiến hấn lúng túng 'Dát' một tiếng đem hơn phân nửa chỉ chuối tiêu trực tiếp nuốt xuống. Chung quanh thân bằng lập tức liền nhìn thấy đình bằng bay yết hầu theo hấn một tiếng dát từ hàm dưới bắt

đầu nâng lên một đoàn hình sợi dài nhô lên sau đó cái này nhô lên một mực trượt đến xương quai xanh trung tâm bộ vị, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

"Vị này nhất định là Đình huynh đệ, xem ra khôi phục rất tốt, toàn bộ chuỗi tiêu đều có thể một ngụm nuốt, ta đây an tâm! " Liễu Vĩnh mấy bước bước vào phòng bệnh, đối kém chút bị chuỗi tiêu nghẹn mất trọn trắng đình bằng bay nhiệt tình chào hỏi.

"Người là ai?" Cảm giác rất là lúng túng đình bằng bay đương nhiên không biết cho Liễu Vĩnh sắc mặt tốt, trực tiếp một câu trùng điệp nghi vấn, để bạn tốt của hắn thân bằng nhóm nhìn về phía Liễu Vĩnh lộ ra cảnh giác.

Đối mặt chỉ ít mười đạo không quá thân mật ánh mắt, Liễu Vĩnh cười cười về đạo; "Thật không tiện ta chính là đưa người mắng choáng nữ hài kia bạn trai!"

"Hoa!"

"Ta thảo, người còn dám tới!"

Một tên mặt mũi tràn đầy dư tợn thanh niên đi lên phải bắt Liễu Vĩnh cổ áo. Mà đối thành một tên cùng đình bằng bay trưởng không sai biệt nhiều, đều là tăng thể diện mất nhỏ cô nương, càng là trực tiếp đuổi ra tu bổ sắc nhọn móng tay, đối Liễu Vĩnh trên mặt liền cào.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Phách lối một nhà

"Hai câu nói không nói liền động thủ, đây cũng quá ngang!" Liễu Vĩnh một mặt phiền muộn.

Mà cái này hiển nhiên dọa sợ Vương Linh Lợi, chỉ gấp nằng rít lên một tiếng lời kéo Liễu Vĩnh liền hướng cửa phòng bệnh trước chạy, kết quả không có kéo động Liễu Vĩnh, lại kém chút cùng một tên bước nhanh đi tới đầu trục đụng cái đầy còi lòng.

Chạy tiến đầu trục nguyên bản nhìn thấy một bóng người xinh đẹp kém chút đụng vào mình còn muốn đùa giỡn một phen, nhưng nhìn kỹ phát hiện là Vương Linh Lợi về sau, lập tức biến sắc, biết đây là sư mẫu không thể gây.

Bất quá không có thời gian cùng Vương Linh Lợi khách khí, hắn nhìn trong tràng tình cảnh biết biểu hiện cơ hội ngay một khắc này, thế là tranh thủ thời gian đi mau mấy bước, lấy bỏ lối không kịp che tai tốc độ cấp tốc nâng lên một cước đem tên kia chụp vào Liễu Vĩnh cổ áo nam tử bị đá đổ nghiêng trên mặt đất, mà đối tên kia tăng thể diện mất nhỏ cô nương, đầu trục càng trực tiếp, đuổi ra quạt hương bồ kiêu đại thủ, một bàn tay liền đem đối phương phiến ghé vào địa điểm.

"A!"

"Ai!"

Theo hai tiếng kêu thảm, trong phòng tất cả mọi người sợ ngây người, tất cả đều không thể tin nhìn xem vừa mới xuất hiện, nhưng lại hung ác dị thường đầu trục, cũng suy đoán đối phương là cái gì người? Cùng lúc ôm hạo hán không ăn thiệt thòi trước mắt thái độ, tại trước tiên đỡ dậy phe mình bị đánh hai tên nam nữ, sau đó quan sát đối phương đến.

Quét sạch đầu thì ngay cả nhìn cũng không nhìn đối diện đám người một chút, xoay mặt đối Liễu Vĩnh thì thăm hô hô nói đạo; "Sư phó, ta không đến muộn a!"

Đầu trục thốt ra lời này, lập tức lại để cho đối diện biểu tình của tất cả mọi người ngẩn ngơ, nguyên bản tất cả mọi người coi là ra sân rất là cuồng chánh chứ đầu trục nhất định là Liễu Vĩnh tìm đến hậu trường, coi như không phải, cũng hẳn là là đối phương một vị nào đó làm ăn cũng không tệ trường bối, nhưng không nghĩ tới lại là trước mặt tiểu thanh niên đồ đệ, cái này có chút quá giật đi, dù sao đầu trục tại thấy thế nào cũng có khoảng bốn mươi tuổi, mà bình tĩnh đứng người trẻ tuổi tới đa cũng chính là hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, làm sao có thể hội là đối phương sư phó, trái lại còn tạm được, bất quá cũng bởi vậy không ít người đối quang đầu đã mất đi kính sợ, chuẩn bị bắt đầu nghĩ biện pháp lấy lại danh dự.

Đầu trục kỳ thật không có gọi bậy, hẳn chính là lúc đầu bị Trịnh Lập Phi chỉ thị đi tìm Liễu Vĩnh phiền phức, nhưng lại bị Liễu Vĩnh đánh răng rơi đầy đất, cuối cùng muốn bái Liễu Vĩnh vì sư lỗi chân núi.

Nguyên bản hắn đối có thể hay không ý lại vào Liễu Vĩnh, trở thành đối phương đồ đệ là không chắc, nhất là lúc nghe đối phương gầy dựng thời điểm,

lưng tựa Tinh uy lãnh đạo, thế mà trực tiếp cuồng ầu rồi đến đây gây chuyện Từ Chấn cương, cũng đem Từ gia đánh rớt bụi bặm về sau, càng là hải hùng khiếp vía biết rồi chênh lệch của song phương.

Đây cũng là hấn một mực không dám lại đến môn chơi xấu nguyên nhân, nên biết đạo dựa theo hấn dĩ vãng tính cách, giúp người khác làm việc, sau đó hội lập tức tới cửa tác thủ hồi báo, nhưng hấn đối Liễu Vĩnh cũng không dám, bởi vì hấn biết tương Liễu Vĩnh dạng này người, chỉ có triệu hoán phần của hấn.

Ngay tại lời chấn núi cảm thấy sắp đoạn tuyệt rồi cùng đối phương văng lai hi vọng thời điểm, đối phương một chiếc điện thoại để hấn kếm chút không có nhạc ngắt đi, bởi vì hấn thấy được mình tại trong tay đối phương giá trị lợi dụng, cái này khiến hấn biết mình tuyệt đối có khả năng trào lên đại thúc, cho nên hấn vừa lên đến liền đối Đình gia lớn tiếng dọa người, tranh thủ cho Liễu Vĩnh lần nữa lưu lại ấn tượng tốt.

Đối với cái này Liễu Vĩnh rất hài lòng, nhưng hấn lại làm bộ tức giận đối lời chấn núi mở miệng đạo: "Không nên hơi một tí liền động thủ, pháp trị xã hội, mọi người đầu tiên muốn giảng đạo lý?"

"Ngạch!"

Ngay tại tất cả mọi người coi là lời chấn núi khả năng hội tức giận thời gian, để cho người ta mở rộng tầm mắt một màn xuất hiện, chỉ gặp hung hấn xem xét liền không dễ chọc đầu trọc, thế mà lập tức cúi đầu khom lưng, cũng gạt ra mấy phần nụ cười nói đạo: "Sur phó dạy phải, ta cái này cùng bọn hấn nói một chút đạo lý!"

Nói xong, lời chấn núi nhìn về phía đình bằng liếc mắt đưa tình trong một cái nói đạo: "Ai là người bị thương?"

"Cái này mẹ hấn là giảng đạo lý à?" Người nhà họ Đình phiên muộn.

Đối với lời chấn núi phương thức hành động, Liễu Vĩnh mặc kệ, có câu nói nói lời, ác nhân tự có ác nhân trị, lúc đầu nếu như đối phương cùng hấn thật dễ nói chuyện, như vậy hiện tại tình cảnh tuyệt đối không phải như vậy.

Cùng lúc Liễu Vĩnh lui lại hai bước, đi vào Vương Linh Lợi bên người nhẹ giọng hỏi đạo: "Không có hù đến người đi?"

"Xin lỗi, ta. . . Ta. . . !"

Đối với khiếp đảm của mình Vương Linh Lợi này lúc xấu hổ dị thường, ngăn lại Liễu Vĩnh lợi hại, lúc đầu một người thế nhưng là đánh ngã lời chấn núi dẫn đầu mấy chục lưu manh, càng là bởi vì yêu gây dựng cùng ngày, một người đánh ngã hơn mười người chế phục, liền một người như vậy đứng bên cạnh mình năng thế mà còn khiếp đảm chạy trốn, cái này khiến chính nàng đều chịu không được, đương nhiên nàng lo lắng nhất vẫn là sợ Liễu Vĩnh hội xem thường mình.

"Không quan hệ, chạy là đúng, bất quá lần này hiển nhiên tiến bộ rất nhiều, tôi thiểu nhất kéo ta một cái!"

Liễu Vĩnh an ủi Vương Linh Lợi, nhưng lại để Vương Linh Lợi đầu thấp hơn, mặt càng đỏ hơn.

Trong tràng, người nhà họ Đình, khiếp sợ đầu trọc lời chấn núi uy hiếp, thái độ rõ ràng hiền lành rồi rất nhiều, trong đó một tên tuổi tác hơi lớn gầy còm nam tử mở miệng đạo: "Người người này làm sao tuyệt không giảng đạo lý nói động thủ liền động thủ?"

"Ta là hỏi, ai là người bị thương!"

Đối với chất vấn, lời chấn núi liền cảnh hội đều không để ý hội trực tiếp lần nữa nói một lần trước đó lời nói. Cái này khiến tuổi tác hơi lớn gầy còm nam tử trên mặt mũi rất là sượng mặt, âm mặt nói đạo: "Người bị thương là nhi tử ta, bây giờ tại nằm trên giường bệnh!"

"Áo, người là cha hấn, hạnh hội!"

Lời chấn núi lúc này lộ ra mỉm cười vрон tay. Cái này khiến gầy còm nam tử hết sức không thích ứng, bất quá hấn vẫn là lập tức biết mình kiếm về mặt mũi thời gian đến rồi, thế là hấn hừ lạnh một tiếng vрон tay, chuẩn bị chờ nắm chặt lại về sau, nói chút ép buộc đối phương.

"Ba!"

Một tiếng trùng điệp cái tát trực tiếp đem gầy còm nam tử rút mất nổi đom đóm, cái này khiến phía sau hấn không ít thân bằng lập tức kêu gào ầm ĩ chỉ vào lời chấn núi đạo: "Người làm sao đánh người lưng tung. Người người này tại sao như vậy!"

"Ba!"

Lời chấn núi vрон ra cùng nhau nhanh chỉ đến trước mặt mình tay, lạnh lùng đạo: "Tại chỉ một cái!"

Theo câu nói này, gần mười tên nam nữ thế mà bị lời chấn núi khuất phục, đối mặt hấn hung ác ánh mắt, quả nhiên không dám ở chỉ điểm, nhưng vẫn là có người không xóa nói đạo: "Hoàn cái gì hoàn, có loại một mực hoành xuống dưới, ta gọi người!"

"Gọi, ta mặc cho các người gọi!"

Đối với cái này lời chấn núi khinh thường mở miệng, nói thật, Khai Dương hỗn đạo bên trên đều hội cho hấn lời chấn núi mấy phần mặt mũi, cho nên đối

điện tìm người hấn không sợ, về phần có người muốn tìm trên quan trường quan hệ, phía sau hấn Liễu Vĩnh thế nhưng là ngay cả thị ủy bí thư trưởng đều lật tung người, có dạng này cứng rắn chỗ dựa, hấn còn sợ ai, hôm nay là lần đầu tiên lời chấn núi cảm thấy như vậy có lực lượng.

Khoác lác a! Có đỉnh bằng bay bằng hữu mở miệng nói đạo; "Tam tử quen biết sao, cái kia là bạn thân của ta?" Nhắc lên tam tử, Đỉnh gia tất cả mọi người lập tức ánh mắt nóng rực, dù sao cái kia là trong mắt bọn hấn không gì làm không được người, nhà bọn hấn thân bằng có chuyện gì cũng đều là tìm hấn, đây cũng là đỉnh bằng bay có can đảm đe dọa Vương Linh Lợi nguyên nhân.

"Tam tử!"

Nghe được cái tên này, lời chấn núi trong nháy mắt liền cảm rồi lửa. Cái này khiến vừa mới chuẩn bị nhìn lời chấn núi đại hiển thần uy Liễu Vĩnh một ngụm nước miếng kềm chút nghẹn lại, tâm đạo, vừa thôi vang động trời trâu, cái này bị đánh mặt cũng quá nhanh rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128: Vương Linh Lợi chủ ý

"Không có bản sự giả trang cái gìB!"

Vừa rồi một mực rút lại đầu đỉnh bằng bay đột nhiên giống như rùa đen đồng dạng nhô ra cổ cười lạnh, cũng ngay trước lời chấn núi mặt thông qua đi một chiếc điện thoại, sau đó tại kết nối về sau, lập tức cười làm lạnh lấy khách khí đạo; "Tam tử ca, ta, bằng bay a, đang làm việc hả, không có việc gì, ngại trước bạn bị!"

"Không cần đi, có chuyện gì chúng ta lẫn nhau thương lượng một chút là được rồi!"

Lời chấn núi cười toe toét miệng rộng, cùng trước đó hung hãn bộ dáng, hoàn toàn hình thành hai cái so sánh.

"Thương lượng!"

Người nhà họ Đỉnh cười lạnh, bất quá lại như cũ không có bão nổi, dù sao còn không biết đạo người ta tam tử có thời gian hay không đến giúp đỡ đâu?

Mấy phút đồng hồ sau, đỉnh bằng bay trong tay điện thoại rốt cục có rồi vang động, sau đó đỉnh bằng bay đổi microphone nói đạo; "Có chút tranh chấp, ta bị đánh, tỷ ta cùng tỷ phụ của ta cũng bị đánh, đối phương rất chảnh, bất quá nghe được tam tử ca danh hào tựa hồ có chút đứng thẳng!"

Cuối cùng câu nói này rất trọng yếu, Liễu Vĩnh liền nghe đến đối diện trong điện thoại lập tức truyền ra cùng nhau có chút thanh âm phách lời đạo; "Rất chảnh, ta chuyên trị các loại tùm, ở đâu, ta lập tức đi tới!"

Nghe nói như thế, đỉnh bằng bay cuồng hi, lại đem vị trí nói cho đối phương biết về sau, cúp điện thoại xong cũng không còn ngại trang đứng lên, từ trên giường bệnh cư cao lâm hạ uống chỉ vào lời chấn núi đạo; "Đầu trục, ngại đừng đi, ta nhìn ngại có bao nhiêu ngu bức, lại dám nói đứng cái này khiến ta tìm người, ngại cho rằng ngại là ai, Lý Cương con của hấn sao!"

Bị đỉnh bằng bay chỉ vào lời chấn núi có chút quay đầu nhìn Liễu Vĩnh một chút, sắc mặt âm tình bất định, loại kia biểu lộ làm cho tất cả mọi người đều lập tức hiểu rõ, đối phương là muốn đi, nhưng lại đối Liễu Vĩnh có chút xấu hổ.

Lần này người nhà họ Đỉnh hoàn toàn yên tâm, biết tam tử thật có thể trấn trụ đối phương, thế là người nhà họ Đỉnh bắt đầu lần nữa đắc sắt, vừa bị đầu trục lời chấn núi quạt một bạt tai đỉnh bằng Phi tỷ đỉnh điểm, mở to nòng dài nhỏ con mắt, đem nghiêm mặt thành con lừa mặt, trực tiếp nhảy dựng lên chỉ vào lời chấn núi liền mắng đạo; "Ngươi chó nường dưỡng vừa rồi lại dám đánh ta, nếu như con mẹ nó ngại không cho ta quỳ xuống đạo xin lỗi, ta tuyệt đối cùng ngại không để yên!"

Lời chấn núi chưa từng bị người dạng này mắng qua, trực tiếp tiến tới một bước muốn cho đỉnh điểm nhan sắc, nhưng không nghĩ tới đối phương rất là cơ linh, trực tiếp uốn éo thân trốn đến rồi trong đám người, cái này để lời chấn núi phiền muộn rồi, chỉ gấp nòng chỉ vào đỉnh điểm nói đạo; "Đến, đến, đến, ngại đừng chạy, ta nhìn ngại tại sao cùng ta không để yên!"

Đối với cái này, chạy vào đám người đỉnh điểm bĩu môi, nòng này lúc dĩ nhiên không phải sợ hãi đối phương, mà là cảm thấy tại bên mình sắp áp đảo đối phương trước đó, bị đối phương nổi giận ầu ẩu đã có chút không đáng, cho nên tạm thời tránh lui, nhưng ngoài miệng nòng lại không buông tha mắng đạo; "Con mẹ nó ngại hoành, cứ việc hoành, chờ tam tử tới có ngại khốc thời gian!"

"Ngươi còn dám đùa nghịch hoành!"

Dáng dấp mặt mũi tràn đầy dữ tợn bị lời chần nủ đập một mực khom người đình yển nam nhân Đại Long cười lạnh, nếu như này lúc không phải thực sự gặp cả người, hẳn nhất định tiến lên đẩy lời chần nủ hai thanh để tìm về mặt mũi, nhưng cuối cùng này lúc đứng không dậy nổi, nhưng hẳn vẫn là lên tiếng uy hiếp đạo; "Mới vừa rồi là nữ nhân không hiểu chuyện, cái gì quý xuống đạo xin lỗi, con mẹ nó chứ eo đoạn mất, ta muốn nắm, không mười vạn khối bồi thường, không phải tuyệt đối không được!"

"Vậy phải làm sao bây giờ?"

Vương Linh Lợi gặp lời chần nủ thế mà bắt đầu ép không được tràng tử, lập tức khẩn trương lên, bị Liễu Vĩnh nắm chắc tay, đều xuất mồ hôi. Đối với cái này, Liễu Vĩnh vỗ nhẹ tay của đối phương, sau đó vượt trước hai bước nhỏ giọng hỏi đạo; "Trần sơn chuyện gì xảy ra, nếu như không được đừng chống đỡ!"

Liễu Vĩnh, để lời chần nủ xấu hổ, chỉ gặp hẳn quay đầu hướng Liễu Vĩnh nhỏ giọng nói vài câu cái gì, sau đó tại Liễu Vĩnh âm tình bất định về mặt, bắt đầu lui lại.

Đối diện, người nhà họ Đình xem xét lời chần nủ muốn chạy, lập tức đứng không yên, dù sao đối phương nếu là chạy, ai bồi thường bọn hắn mới vừa rồi bị đánh tổn thất, coi như không tới phiên đối phương bồi thường tổn thất của bọn họ, không phải cũng có thể động thủ tìm về bọn hắn mới vừa rồi bị đánh tổn nghiêm sao?

Ôm ý nghĩ thế này, người nhà họ Đình 'Phản phật' xông tới ngăn chặn cửa phòng bệnh, liền ngay cả đình bằng bay đều chân trần, đi lên giữ chặt lời chần nủ cổ áo, sợ đối phương chạy, mà đình điểm căng là trực tiếp, đưa tay một bàn tay quất vào lời chần nủ sáng bóng trên đầu trục.

Lần này hiệu quả rất rõ ràng, lời chần nủ sáng bóng trên đầu trục lập tức bị lưu lại Ngũ Đạo vết đỏ.

"Ai nha, đau quá!"

Tùy theo càng khiến người ta kinh ngạc một màn xuất hiện, chỉ gặp đình yển tại quật xong lời chần nủ về sau, tay trái đỡ lấy tay phải một mặt thống khổ kêu thảm đạo; "Đầu trục, ta nguoi đầu trục thụ thương rồi, ta và nguoi không thể yên!"

Một màn này kích thích rồi Liễu Vĩnh nội tâm, chỉ gặp hẳn rất là rung động mở miệng đạo; "Đây chính là trong truyền thuyết vô lại sao, thật lợi hại!"

Vương Linh Lợi không nghĩ tới Liễu Vĩnh thế mà còn có tâm tình cảm thán, cái này khiến nàng có chút không biết nên nói đối phương là thần kinh thô vẫn còn có chút đồ ngốc, nhìn trong tràng bị chà đập lời chần nủ, nàng có chút run như cây sậy oán trách đạo; "Ta vừa rồi kéo nguoi, nguoi vì cái gì không đi, còn muốn đem ta kéo vào được, lần này đều đi không rơi mất, làm sao bây giờ làm sao bây giờ, không biết đạo cửa sổ được không thể nhảy, nếu không chúng ta nhảy cửa sổ a!"

"Tại sao muốn nhảy cửa sổ?" Liễu Vĩnh có chút nào đó rõ kỳ diệu.

Đối với cái này, Vương Linh Lợi đều chẳng muốn mắt tròn trắng, tâm đạo, chẳng lẽ nguoi nhìn không ra, lập tức người nhà họ Đình vò ngược rồi lời chần nủ liền hội đến chà đập hai chúng ta, nguoi một đại nam nhân đương nhiên không quan trọng, nhưng ta một nữ nhân nhưng làm sao bây giờ, chẳng lẽ đứng đây chịu nhục!

Nội tâm bị đè nén lấy, Vương Linh Lợi không để ý Liễu Vĩnh ngăn cản, bước nhanh chạy vội tới phòng bệnh cửa sổ, liền phải vừa sai bước bên trên khung cửa sổ, nhưng nàng tùy theo hướng ra phía ngoài nhìn liếc qua một chút, lại làm cho nàng cấp tốc thu hồi phóng ra chân.

Phía sau của nàng, Liễu Vĩnh một mặt buồn bực thu hồi không có bắt lấy bàn tay của đối phương, nhẹ nói đạo; "Nguoi chạy nhanh như vậy làm a, ta muốn nói cho nguoi chúng ta là tại mười ba lâu!"

"Nguoi vừa rồi có phải là có ý hay không?"

Vương Linh Lợi trở lại, lạnh lùng trừng mắt Liễu Vĩnh, nghiêm trọng hoài nghi đối phương là đang cố ý nhìn chuyện cười của mình.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh đều chẳng muốn lý hội cái này kỳ hoa chân dài cô nương.

Liễu Vĩnh có thể không để ý tới hội Vương Linh Lợi, nhưng Vương Linh Lợi lại thật cấp nhãn, bởi vì nàng động tác mới vừa rồi để người nhà họ Đình cảnh giác, chỉ gặp đình bằng bay híp đôi mắt nhỏ đi tới nói đạo; "Làm sao, muốn chạy, lúc đầu nắng ta thời điểm như vậy đã nghiền, hiện tại làm sao vậy, sợ hãi!"

"Nguoi, nguoi không nên quá phận!"

Vương Linh Lợi đỏ mặt gạt ra một câu, nói thật nàng cũng là không may, nguyên bản tính cách liền mạnh mẽ, kết quả khảo thí còn bị đối phương chặn lại, càng thêm nàng tận mắt rồi Liễu Vĩnh thực lực, cho nên dẫn đến nàng bắt đầu trở nên có chút không coi ai ra gì, thế là mới có bên đường giận mắng đối phương nửa tiếng đồng hồ chiến quả, nhưng bây giờ nàng có chút hối hận rồi, bởi vì nàng cảm thấy làm người vẫn là điều thấp một chút tốt không phải, không biết đạo lúc nào liền có khả năng hội ăn thiệt thòi trước mắt.

Chương 129: Vương Linh Lợi, bên trên

"Ta quá phận, hắc hắc, ta còn có quá đáng hơn người còn không có kiến thức đâu!"

Âm thanh nói, đỉnh bằng bay khỏi bắt đầu híp đôi mắt nhỏ xoa xoa tay mang theo một mặt hèn mọn ý cười trên dưới đánh giá đến Vương Linh Lợi bộ vị bí ẩn. Nói thật, Vương Linh Lợi đáng người ngày hôm đó hẳn bị đối phương mắng thời gian liền đã kiến thức.

Lúc đó mặc chỉ đen váy ngắn Vương Linh Lợi nện bước tròn trịa bấp dùi thon dài bước ra cửa xe một khắc này liền để hẳn trực tiếp chảy nước bọt, càng thêm đối phương lúc đó xấu hổ như Đào Hoa kiều khuôn mặt, cùng ngực bởi vì khí mà chùng luyến chấp trùng gọn sóng, để hẳn trong nháy mắt bị dụ hoặc mất hồn, đây cũng là hẳn muốn đe dọa đối phương nguyên nhân, bởi vì vạn nhất đối phương không bỏ ra nổi đến tiền, như vậy hẳn liền có rồi thời cơ lợi dụng.

"Hắc hắc. . . !" Nghĩ đến hèn mọn chỗ, đỉnh bằng bay lộ ra một mặt cười dâm.

Đỉnh bằng bay hèn mọn về mặt và động tác, để Vương Linh Lợi rất muốn cho đối phương đến cái vậy háng chân, nhưng cân nhắc đến song phương thực lực so sánh, Vương Linh Lợi cuối cùng vẫn là ngoan ngoãn trốn đến Liễu Vĩnh sau lưng.

"Ba!"

"A!"

Một mặt buồn cười Liễu Vĩnh đưa tay đập đỉnh bằng bay sắc mị mị mắt trái một quyền, trực tiếp làm cho đối phương hai tay ôm mắt rú thẳm. Đối mặt tình cảnh này, Liễu Vĩnh góc lên nắm đấm nhìn một chút tự nói đạo; "Cái này giống như có chút không hài hòa a!"

"Mẹ nó, người dám đánh Lão Tử!"

Đỉnh bằng bay căn bản là không có nghĩ đến đối phương lại dám động thủ, dù sao hẳn nhìn Liễu Vĩnh vẫn luôn là cười híp mắt hi hi tư văn dạng, còn tưởng rằng đối phương là người có học thức có tu dưỡng nội hàm người, mà dạng này người, đỉnh bằng bay là không thêm để ý, bởi vì dạng này người thường thường là không dám cùng người động thủ, dùng lời của bọn hắn giảng, bọn hắn là giảng cứu cái có lý phân rõ phải trái nhưng trên thực tế chính là nhất gan một loại người.

Ai ngờ chính là như vậy cái bị đỉnh bằng Phi định tính vì nhất gan nam nhân, thế mà lại đột nhiên đưa tay đập hẳn một mặt đen ngòm, cái này khiến tự tôn của hẳn hoàn toàn chịu không được, đồng thời lập tức không để ý mình đánh mất một nửa sức chiến đấu, huy quyền liền phải từ Liễu Vĩnh trên mặt đòi lại mặt mũi của mình.

"Ai u!"

Theo một tiếng rú thẳm, đỉnh bằng bay nắm đấm còn không có vung vẩy đến Liễu Vĩnh trên mặt, phản búng liền lại bị đá để cả người hẳn trong nháy mắt cuộn rút thành một con tôm bự; "Con mẹ nó người thế mà giờ trò!"

Đối mặt bị mình một cước đá cuốn rúc vào trên đất thanh niên, Liễu Vĩnh kỳ thật rất bất đắc dĩ về đạo; "Ta không có giờ trò, là người đưa tới cửa!"

Liễu Vĩnh nói là lời nói thật, ngay từ đầu hẳn ném ra một quyền kia thời gian, đối phương là hoàn toàn không có tại ý hẳn, đi thẳng tới trước mặt hẳn đi đùa giỡn vị hôn thê của hẳn Vương Linh Lợi, người nói cái này khiến Liễu Vĩnh sao có thể nhịn xuống không huy quyền, dù sao Vương Linh Lợi là hẳn vị hôn thê, hẳn không hướng đối phương bày tỏ một chút, có chút rất hợp không dậy nổi 'Vị hôn thê' ba chữ này.

Mà lần này, đối phương thì càng là ngớ ngẩn, con mắt đều đã thấy không rõ rồi, thế mà còn muốn cùng hẳn Liễu Vĩnh Mặt Đối Mặt huy quyền, người nói nếu như hẳn không ý vào mình chân dài đá đối phương một cước, vậy có phải hay không cũng cùng đối phương đồng dạng ngớ ngẩn.

Cuối cùng, ôm ý nghĩ thế này Liễu Vĩnh quả quyết động thủ, đương nhiên hiệu quả rất không tệ.

"Con mẹ nó người dám đánh ta tiểu đệ!"

Chính dùng tay không ngừng gậy đẩy lấy lời chán nản sáng bóng đầu trục đỉnh diễm, nghe được rú thẳm, nhìn lại đệ đệ mình thế mà bị khi dễ, lập tức giận dữ, cũng sau đó hướng nằng mặt mũi tràn đầy dữ tợn lão công đưa mắt liếc ra ý qua một cái, ngay cả người trợ giúp cũng không mang theo liền thẳng đến hướng Liễu Vĩnh.

"Người cứ như vậy tới, liền không sợ ta đánh người!"

Liều Vĩnh một não môn đầu chấm hỏi, thật sâu cảm thấy đối phương có chút xem thường hắn, dù sao hắn là một cái nam nhân, đối phương thân là một nữ nhân, cứ việc đáng đáp hơi cao lớn một chút, nhưng chỉ bằng này liền dám một mình tới, hiển nhiên có chút quá không biết tự lượng sức mình, nhưng sau đó hắn liền biết mình sai rồi, người ta căn bản cũng không phải là đến cùng hắn đánh nhau.

Bởi vì đối phương giương nanh múa vuốt gầm rú lấy bỏ nhào vào Liều Vĩnh trước mặt về sau, liền không ở trên trước, mà là một mực tại Liều Vĩnh bên người lè mề, ý kia giống như đang nói người đến đánh ta a, người đến đánh a!

"Đây là tình huống như thế nào?" Liều Vĩnh tại chỗ được vòng.

Liều Vĩnh được vòng, đỉnh điểm này lúc càng được vòng, bởi vì nàng sớm biết mình không phải Liều Vĩnh đối thủ, nhưng không có quan hệ, hắn từ vừa mới bắt đầu cũng không có dự định dựa vào bản thân cùng đối phương liều mạng, mà là muốn để Liều Vĩnh đánh.

Về phần tại sao, bởi vì tiền, bởi vì Liều Vĩnh trong lúc vô tình lộ ra xe BMW chìa khoá để đỉnh ý thức được đối phương là tên kẻ có tiền, mà bên mình mới chỗ dựa tam tử lại có thể ngăn chặn đối phương, cái này khiến nàng linh cơ khẽ động cảm thấy tại sao mình bất lợi dùng cái này cơ hội làm cho đối phương đánh hai lần, sau đó chờ tam tử sau khi đến, cho nàng một cái đe dọa đối phương lấy có đâu.

Đây cũng là nàng tại chạy tới trước đó hướng chồng nàng chớp mắt nguyên nhân, cái kia là làm cho đối phương cho nàng đánh yểm trợ, mà, rất rõ ràng, chồng của nàng Đại Long hiểu nàng ý tứ, cho nên tại có người muốn tới giúp thời điểm bận rộn Đại Long ngăn cản đám người, đối với cái này đỉnh điểm thật nghĩ quay đầu ôm lấy đối phương hung hăng thân hai cái, nói một câu quả nhiên là lão công ta lý giải ta.

Nhưng bây giờ nàng lại sầu muộn rồi, bởi vì nàng tại đi vào Liều Vĩnh trước mặt về sau, thế mà phát hiện đối phương một mực tại tránh nàng, nàng phía bên trái đối phương liền phía bên phải, nàng phía bên phải đối phương liền phía bên trái, nếu là ép đối phương còn hội hướng về sau dựa vào, lần này nàng liền có chút buồn bực rồi, cứ việc nàng ở trong lòng không ngừng cuồng hồng người đánh a, người đánh a, nhưng mặt ngoài nàng lại không cách nào biểu đạt, dù sao vạn nhất nàng những cái kia thân bằng nghe được rồi, hiểu nàng ý tứ, cuối cùng đều học theo, cái kia nàng liền lừa bịp không có bao nhiêu tiền.

Ngay tại đỉnh yểm đầy mắt lo lắng, không biết nên làm sao để Liều Vĩnh hướng nàng động quả đám thời điểm, Liều Vĩnh đành chỉ tránh né, cũng một mặt bất đắc dĩ nhìn xem đỉnh yểm; "Đây là người bức ta!"

Gặp Liều Vĩnh muốn động thủ, đỉnh yểm đầy mắt vui vẻ, tâm đạo; "Người sớm một chút động thủ ta chẳng phải không bức người sao, thế mà còn là cái nam nhân, thật bực tức!"

Nếu như Liều Vĩnh biết bởi vì chính mình không có ý tứ đối với nữ nhân động thủ đạt được như thế cái Đánh Giá, nhất định không biết là nên khóc hay nên cười. Bất quá hắn không biết, cho nên hắn hạ một cái quyết định, quyết định hướng trước mặt cái này một mực vênh vào tự đắc trừng mắt nữ nhân của mình động thủ.

"Vương Linh Lợi, bên trên!"

Một mực trốn ở Liều Vĩnh sau lưng Vương Linh Lợi nghe nói như thế, một cái lão đảo kém chút té ngã, bởi vì nàng cảm thấy câu nói này rất quen thuộc, tựa hồ đang cái kia nghe qua, cuối cùng nàng nghĩ tới, giống như chó chủ người đang chỉ huy chó đi cắn người thời điểm, đều hội đối chó nói một câu như vậy.

Cái này khiến vương linh lâm ở trong lòng mắng to Liều Vĩnh một câu về sau, trực tiếp lách mình mà xuất, sau đó một bàn tay phiến tại rồi đỉnh điểm trên mặt, cũng mắng to; "Lần, người nhìn người cái dạng này, giống như một con chó xương cốt chó đồng dạng, người không cảm thấy e lệ sao?"

"Dát!"

Cứ việc đối người, nhưng chịu một bàn tay đỉnh yểm cũng coi là đạt đến mục đích của mình, sau đó chính là phản kích, nàng ý vào thân cao liền muốn giữ chặt Vương Linh Lợi tóc dài, sau đó phản kích đối phương một bạt tai.

Nhưng Vương Linh Lợi là nông thôn lớn lên nữ hài tử vương, không nói đánh nhau kinh nghiệm phong phú, cũng kém không nhiều, chỉ gặp nàng cấp tốc lách mình né qua đỉnh yểm chớp tới tay, sau đó nhanh chóng vung ra một quyền.

"Ba!"

Theo một thanh âm vang lên, đỉnh điểm lập tức cùng nàng đệ đệ đồng dạng biến thành ô mắt thanh, cái này khiến nàng tại đau đớn sau khi xấu hổ mắng to; "Người cái bi ối nữ nhân, có gan đừng chạy cùng lão nương Mặt Đối Mặt đơ đầu!"

Chương 130: Ta không phải cố ý

Đánh nhau là môn kỹ thuật sống, đương nhiên nếu như người có thực lực tuyệt đối, hoàn toàn có thể dốc hết sức phá mười hội, vậy liền không cần kỹ thuật. Nếu như không có, như vậy thì chỉ có thể dùng chiến thuật du kích rồi, nói trắng ra là chính là người khác đánh người chạy, người khác truy người chạy, sau đó tại đối phương không chú ý thời điểm đánh lên, chỉ đơn giản như vậy.

Mà Vương Linh Lợi rất rõ ràng là loại này cao thủ, chỉ gặp nàng cấp kia tròn trịa chân dài này lúc giống như như xuyên hoa hồ điệp không ngừng ở trong phòng du tẩu, từ đầu đến cuối để thân thể của mình cùng nổi giận đình điểm bảo trì hai bước khoảng thời gian, dạng này không chỉ có làm cho đối phương đối nàng không thể làm gì, nàng còn có thể không ngừng tìm cơ hội đi lên ôm đối phương mấy cái, đem cái đình điểm đánh không ngừng tăng thêm mới tổn thương, máu mũi càng là lưu đầy đất đều là.

Đương nhiên, nàng hậu quả của việc làm như vậy là đem cái đình điểm khí nổi trận lôi đình, sau đó bắt đầu không để ý nữ nhân hình tượng chửi ầm lên.

"Tiện nhân kia!"

"Người cái bị ngàn người cười vạn người gỏi *!"

"Ta xxx người mẹ mụ!"

"Người cái lăng lợ, người dừng lại, người có gan đứng lại cho ta!" Mặt mũi tràn đầy bầm đen, toàn thân lam lũ đình điểm không ngừng xé hét lên điên cuồng.

"Người mắng ta, ta coi như không nghe thấy, toàn bộ đều trả về cho người mình, còn có ta còn chưa kết hôn, ta không có loại, ta chính là không đứng, người có thể làm sao nhỏ!" Vương Linh Lợi không có chút nào áp lực tâm lý phản bác, nghe được Liễu Vĩnh đều một trận trợn mắt hốc mồm.

Không thể không nói Vương Linh Lợi làm như vậy hết sức để lời chán nản giải hận, bất quá cùng tất cả mọi chuyện đồng dạng, có người giải hận, liền có người hận, mà nhất cần rằng nghiêng lợi chính là mặt mũi tràn đầy dữ tợn đình điểm lão công Đại Long.

Lúc đầu đình điểm đối với hắn nháy mắt, muốn đi cải thiện gia đình sinh hoạt, hắn nhưng thật ra là đau lòng, cảm động hắn lúc đó ở trong lòng âm thầm thể sau này có tiền tìm tiêu tam cũng tuyệt đối không cao hơn ba cái, dạng này cũng coi là xứng đáng vì gia đình liễu sống liễu chết đình điểm rồi.

Nhưng hắn không nghĩ tới là, vì gia đình cam tâm tình nguyện thụ thương đình điểm, thế mà hội gặp đối thủ, Vương Linh Lợi một cái so sánh đình điểm còn muốn vô lại nữ nhân, cái này khiến muộn tao hình Đại Long trong nháy mắt giống như tìm tới tri âm đồng dạng tìm đập thành thịch, cũng nhìn về phía Vương Linh Lợi lộ ra si mê thần sắc, bất quá hắn rất nhanh thu liễm, sau đó giả trang ra một bộ cần rằng nghiêng lợi bộ dáng rộng to lao ra; "Xú nữ nhân, có loại hướng ta đến!"

Hắn đã nghĩ kỹ, chỉ cần để hắn bắt lấy đối phương, liền nhất định đem đối phương, sau đó tại trên người của đối phương một trận xé rách.

"Nha!"

Gặp đình điểm lão công cũng đánh tới, Vương Linh Lợi rít lên một tiếng lập tức lại giống như con thỏ nhỏ đang sợ hãi đồng dạng trốn đến rồi Liễu Vĩnh sau lưng. Cái này khiến Liễu Vĩnh rất là phiền muộn hỏi đạo; "Người không phải cao thủ sao, làm sao còn sợ một người bị thương!"

Liễu Vĩnh nói không sai, cứ việc Đại Long la lên vang động trời, biểu lộ cũng dữ tợn đáng sợ, nhưng động tác lại là thật chậm, năm, sáu bước khoảng cách thế mà đều đi rồi hơn ba mươi miếu, đương nhiên cái này muốn cảm tạ lời chán nản lúc đầu một cước.

Đối với Liễu Vĩnh nghi hoặc, Vương Linh Lợi không có rảnh trả lời, nàng này lúc đang đối mặt từ hai mặt bao vượt qua tới cặp vợ chồng tại tình thế khó xử, về phần phía sau là tường đã không có đường lui; "Làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, Liễu Vĩnh người nói làm sao bây giờ?" Vương Linh Lợi cuối cùng không ngừng quơ Liễu Vĩnh, tựa hồ có thể từ Liễu Vĩnh trên thân lách xuất một con đường đồng dạng.

"Hắc hắc, nhỏ * người còn chạy a!"

Khuôn mặt đã bị Vương Linh Lợi đánh vạn đạo đình điểm mở to hai cái mắt gấu mèo còn giống như là ác quỷ nhe răng cười, về phần Liễu Vĩnh nàng vốn không có để ý, bởi vì vừa rồi mình ở trước mặt đối phương lắc lư rồi lâu như vậy, đối phương đều không có động thủ, có thể thấy được đối phương là một cái không dám đối với nữ nhân động thủ đồ bỏ đi.

Nếu như Liễu Vĩnh biết mình không đối nữ nhân động thủ một điểm nhỏ kiên trì, thế mà bị chửi thành đồ bỏ đi, không biết đạo hội không biết lập tức phá lệ.

Đừng sợ, ca ca ta hội hết sức ôn nhu! Một phương hướng khác Đại Long nội tâm kích động, hơi gấp lấy eo, một bước khể vấp chậm rãi tới gần.

"Nha!"

Ngay tại hai người sắp tới gần Vương Linh Lợi thời điểm, Vương Linh Lợi rốt cục nghĩ đến rồi phương pháp, chỉ gặp nàng rít lên một tiếng trực tiếp đem

Liễu Vĩnh hướng về phía trước đẩy đi ra, cái này khiến thân thể đột nhiên vọt tới trước Liễu Vĩnh ở trong lòng mắng to, Vương Linh Lợi người nhà thật không có nghĩa khí, tốt xấu ta cũng là người lão công tương lai.

Bất quá thừa này cơ hội, hấn vẫn là một bả vai đem đỉnh yến đựng ngã, sau đó không ngừng nói xin lỗi xin lỗi, ta không phải cố ý.

Nói đến Liễu Vĩnh là mừng thầm, cũng không phải hấn vừa rồi trong lúc vô tình dùng bả vai chiếm đối phương nơi nào đó mềm mại tiện nghi, mà là hấn đã sớm nhìn đã đối phương không vừa mắt, bởi vì đối phương nhục mạ thực sự quá khó nghe, mà Vương Linh Lợi là ai, là hấn vị hôn thê, mắng Vương Linh Lợi không phải liền là đang mắng hấn sao, nhưng hấn lại khổ vì không dễ làm lấy nhiều người như vậy đánh đối phương, dù sao đối phương là nữ nhân, nữ nhân cùng nữ nhân tranh chấp nam nhân nếu là tùy tiện nhúng tay, dễ dàng để cho người ta xem thường.

Bất quá, hiện tại tốt, hấn mượn nhờ Vương Linh Lợi lực đạo, lại tận lực cải biến một cái phương hướng, sau đó trực tiếp đem đỉnh yến đựng vào, cũng cố ý làm bộ thu lại không được lực từ bị mình đựng ngã đỉnh điểm trên thân đâm lên.

Theo bàn chân mềm nhũn một tiếng a, Liễu Vĩnh tại đỉnh điểm trên thân lưu lại ba tám dấu chân về sau cuống quýt quay đầu, nói tiếp hấn, cho dù ai nghe đều là không hề có thành ý, xin lỗi, xin lỗi.

"Người!" Nhìn xem mình trên mặt nữ nhân dấu giày, Đại Long khí mặt mũi tràn đầy dữ tợn loạn chiến; "Tiểu tử, người chọc giận ta rồi, hôm nay việc này người liền xem như đem người nữ nhân thường cho ta cũng còn chưa xong!"

"Phi, người ngược lại là ngời!" Vương Linh Lợi sâu sắc cảm nhận được vũ nhục, dù sao nàng tự phụ tuyệt thế mỹ nữ, thế mà bị đối phương nói không bằng đối phương nữ nhân, làm sao có thể, điểm này nhất định phải uốn nắn.

Có đôi khi Liễu Vĩnh cũng hoài nghi nữ đầu người là ngời như thế nào, sợ hãi thời điểm, không có một tia lý trí, mà khi người khác bình luận tướng mạo của nàng thời điểm, vô luận tại trường hợp nào nàng đều muốn cãi lại một cái.

"Hừ, miệng lưỡi bén nhọn!" Nói Đại Long nghiêng thân thể hướng Vương Linh Lợi đánh tới, cũng không nhìn Liễu Vĩnh từ trước mặt đối phương đi qua.

Cái này khiến đứng ở một bên giống như một người đi đường Liễu Vĩnh sờ lên cái cằm, tâm đạo; "Chẳng lẽ ta nhìn rất hiền lành, hoặc là rất dễ bắt nạt!" Trong lòng nghĩ như vậy lấy, Liễu Vĩnh đuổi ra chân.

"Ai ư!"

"Ba!"

Theo một tiếng kinh hô, nghiêng thân thể Đại Long bị Liễu Vĩnh vấp ghé vào địa điểm.

"Người!"

Kịp phản ứng Đại Long, đột nhiên quay đầu nhìn hằm hằm Liễu Vĩnh.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh lộ ra một mặt mỉm cười nói đạo; "Xin lỗi, xin lỗi, ta không phải cố ý!"

"Người cho rằng ta hội tin tưởng người sao?" Đại Long nhìn xem Liễu Vĩnh một mặt giả cười lớn tiếng gào thét.

Tựa hồ cũng cảm thấy Đại Long giảng có đạo lý, Liễu Vĩnh nghĩ nghĩ, sau đó trực tiếp vượt trước đối Đại Long mặt chính là một cước.

"Ba!"

Tại bị Liễu Vĩnh đạp choáng trước đó, Đại Long còn đang suy nghĩ, mình lời mới vừa nói, có phải hay không có chút không đúng.

"Người. . . !" Người nhà họ Đinh triệt để giận dữ, nếu như nói vừa rồi đụng đồ đỉnh yến vẫn chỉ là ngộ thương, như vậy lần này chính là rất rõ ràng cố ý rồi, cái này khiến bọn hấn phần phật buông ra lời chần nủi liền hướng Liễu Vĩnh vây quanh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Hành hung

"A nha!"

Đôi mắt quần tình 'Kịch' phản ánh người, Vương Linh Lợi vẫn là trước sau như một tại trước tiên rời xa Liễu Vĩnh, hoàn toàn quên rồi hôm nay việc này đều là nàng trêu chọc đi ra.

Đương nhiên đang chạy trốn tới nơi hẻo lánh về sau, Vương Linh Lợi đôi mắt bị người nhà họ Đinh vây quanh Liễu Vĩnh vẫn còn có chút áy náy, bất quá nghĩ đến Liễu Vĩnh lợi hại, nàng cảm thấy nàng làm như vậy nhất định lựa chọn, dù sao lấy lực chiến đấu của nàng, không cho Liễu Vĩnh gia tăng gánh vác là đối đối phương tốt nhất trợ giúp.

Nghĩ đến chỗ này, Vương Linh Lợi cảm thấy nếu là như vậy, không có người mình càng yêu Liễu Vĩnh, hiểu rõ hơn Liễu Vĩnh rồi, vì thế nội tâm của nàng dâng lên Sảo Hứa tiểu đắc ý, bởi vì nàng rất cục cho khiếp đảm của mình, tìm một cái rất tốt địa điểm lấy cớ, đáng giá ăn mừng một cái.

Mà tại Liễu Vĩnh tâm, Vương Linh Lợi chạy trốn hẩn sớm thành thói quen, cho nên cũng không có có bất kỳ 'Sóng' lan, đối mặt 'Phản phật' vọt tới đám người, Liễu Vĩnh không có kinh hoảng, mà là tại trong tim câu thông Suy Thần, làm cho đối phương chuẩn bị cho hẩn quán thầu pháp lực!

Đây là Liễu Vĩnh ý vào, tại một ngày trước Suy Thần đã khôi phục rồi Sảo Hứa pháp lực, cũng bởi vì song phương khế ước quan hệ, Suy Thần nói cho Liễu Vĩnh chỉ cần hẩn nguyện ý, tại hẩn thần thức phúc 'Bản' phạm vi bên trong đều có thể cho Liễu Vĩnh quán thầu pháp lực.

Mà Suy Thần thần thức theo pháp lực khôi phục đã có thể phúc 'Bản' lấy hẩn vì tâm phương viên năm dặm phạm vi, mà đây cũng là Liễu Vĩnh bình tĩnh nguyên nhân, bởi vì hẩn này lúc ở vào Suy Thần phạm vi của thần thức bên trong, ý vị này hẩn có thể tùy thời biến thành một cái vô lâm cao thủ, thử hỏi một cái vô lâm cao thủ, đối mặt không đến mười tên từ nam 'Nữ' lão ấu tổ thành đội ngũ hội có áp lực sao, đương nhiên là không có.

rrtxt/chapter/caishendushixing.html

Mà đối diện người nhà họ Đinh hiển nhiên cũng không biết Liễu Vĩnh ngày xưa chiến tích cùng ý vào, bọn hẩn coi là Liễu Vĩnh này lúc đã sợ choáng váng, dù sao đối mặt sắp mười mấy người vây đánh không có kinh hoảng cùng chạy trốn, ngoại trừ dọa sợ bên ngoài, bọn hẩn nghĩ không ra nguyên nhân thứ hai.

Cái này khiến bao quát đình cha đình bu, đình 'Diễn' ở bên trong người nhà họ Đinh đại hỉ, bọn hẩn biết báo thù cơ hội đã đến, thậm chí ngay cả trốn đến tối hậu phương đình bằng bay đều vọt ra.

Đồng thời những người này ở đây phóng tới Liễu Vĩnh đồ quơ lấy các loại có thể thuận tay nắm lên vật phẩm, nó gây còm đình cha nâng cao lên hẩn inox chén trà, hẩn biết cái đồ chơi này độ cứng, lại thêm một ly đầy nước trà, nện ở đối phương đầu tuyệt đối không đồng nhất cục gạch ném đi nơi nào, hẩn muốn dùng cái này nện đối phương cái mặt mũi tràn đầy 'Hoa', để cho con của mình 'Nữ' mà xuất khí.

Mà toàn bộ mặt giống như bị đánh biến dạng rồi thu ngon miệng đình yến, thì là nhanh chóng cời bỏ nàng giày cao gót, nàng chuẩn bị dùng sắc nhọn gót giày tại Liễu Vĩnh nào 'Môn' lưu cái máu 'Động', dạng này nàng mới có thể lắng lại mình bị đối phương đang mặt đập xuống một cước nhục nhã.

Đương nhiên nàng cũng chưa Vương Linh Lợi, bất quá nàng biết chỉ cần thu thập Liễu Vĩnh, như vậy Vương Linh Lợi tuyệt đối trốn không thoát, đến lúc đó còn không phải mặc cho nàng 'Vò' bóp, đến lúc đó nàng muốn tại mặt của đối phương hung hăng 'Rút' đánh, thẳng đến đem đối phương đánh không có hình người mới thôi. maxreader/book/miaojianggushi 2/

"A!"

"Bình!"

Người nhà họ Đinh nổi giận hành vì sợ ngậy người đến đây cho đình bằng bay chính y tá, chỉ gặp nàng đứng trước phòng bệnh kinh hô một tiếng, vút bỏ trong tay nàng nước muối bình, quay người chạy, một bên chạy, còn một bên hô: "Xảy ra chuyện rồi, có người đánh nhau!"

Tiểu hộ sĩ la lên gây nên cả tầng lầu trong nháy mắt chú mục, một chút người hiểu chuyện, lập tức không để ý mình ở vào hoàn cảnh, quay đầu hướng y tá vọt ra địa phương chạy, cũng cấp tốc lấy điện thoại cầm tay ra, điều thành chụp ảnh hoặc là quay phim công năng, toàn bộ động tác còn như nước chảy mây trôi, chuyên nghiệp trình độ không thua gì chuyên nghiệp tin tức phóng viên.

Một gian trong phòng bệnh, một tên phong vận 'Nữ' y tá chính cho một tên biểu lộ thống khổ người bệnh ghim kim, cái kia người bệnh nghe được 'Môn' bên ngoài động tĩnh trực tiếp ôm đồm roi kim tiêm, tại y tá trợn mắt hốc mồm liền xông ra ngoài, cái này khiến cho hẩn ghim kim phong vận 'Nữ' y tá khí hai ngọn núi 'Loạn' rung động.

Thang máy 'Môn' trước, một tên mang theo mang theo kính mắt khỏe miệng nghiêng lệch 'Rút' lấy khối thanh niên, mới vừa đi ra thang máy, nghe được lầu đạo la lên cùng lộn xộn 'Loạn', cái này khiến hẩn lập tức cười ha ha, bởi vì hẩn đoán được cái này có thể là người nhà họ Đinh tranh chấp, cái này khiến hẩn tâm tình thật tốt, bởi vì chuyện xảy ra càng nghiêm trọng hơn, đối với hẩn loại người này tới nói càng có thể được đến phong phú hồi báo, cho nên hẩn ước gì sự tình làm lớn chuyện, chỉ là ở trong lòng đồng tình lên cùng Đinh gia nào tranh chấp người, bất quá cái này một tia đồng tình, cũng bị hẩn cấp tốc thu hồi, sau đó bắt đầu chờ mong đối phương tốt nhất là người có tiền.

"Dừng tay, ai dám làm tổn thương ta sư phụ, ta cùng hẩn liều mạng!"

Đinh gia chỗ trong phòng bệnh, theo người nhà họ Đinh cuồng bạo, hét lớn một tiếng vang vọng. Không cần nhìn tất cả mọi người cũng biết đây là ai phát ra. Đôi mắt trước tiên ngăn ở Liễu Vĩnh trước mặt lời chán nản, gầy còm đình cha không nói hai lời, trực tiếp một chén trà ầm một tiếng nện ở đối phương nào 'Môn', lưu lại cùng nhau to bằng cánh tay hình tròn dấu vết, cũng nhanh chóng từ hồng biến thành.

Theo cách một tiếng, lời chấn nui có chút mê muội lung lay đầu, nhưng vẫn không nhúc nhích đứng Liễu Vĩnh trước người, cái này khiến Liễu Vĩnh rất là cảm động, muốn đem đôi phương kéo xuống, lại nghe lời chấn nui cắn răng nghiêng lợi nhỏ giọng nói đạo; "Sur phó, hần mau tới, người để cho ta kiên trì một cái đi!"

Lúc nói lời này, lời chấn nui đau một não 'Môn' mồ hôi, nói thật hần biết Liễu Vĩnh xuất thủ khoanh khắc hội bãi bình trước mặt tất cả mọi người, nhưng hần lại có mục đích của mình, cho nên không thể để cho Liễu Vĩnh xuất thủ.

Vì thế, Liễu Vĩnh thờ dài một tiếng, cần gì chứ, liền không còn khuyên can.

Gặp Liễu Vĩnh cho hần cơ hội, lời chấn trong núi tâm đại hỉ, sau đó quay đầu nhìn về phía đỉnh cha hét lớn đạo; "Chỉ cần ta đứng cái này, ai cũng đừng mong muốn tôn thương sư phụ ta!"

"Tự thân cũng khó khăn bảo đảm, thế mà còn muốn bảo hộ người khác!"

Đỉnh cha xem thường, ngóc lên trong tay đã có chút biến hình inox cup, chuẩn bị lại cho đôi phương đến một cái, lại bị bên người đỉnh yển vượt lên trước một bước, chỉ gặp nằng cấp tốc vượt trước ngang cao lên sắc nhọn giày cao gót, khoái ý rồng to đạo; "Không cho, vậy ta đập để người để!"

Đỉnh yển trong tay giày cao gót lạnh lạnh gốc rễ giống như một cây đầu thương đồng dạng tại không tản ra khiếp người hàn quang. Nếu như bị cái này nện, tất cả mọi người tin tưởng lời chấn nui đầu trọc tuyệt đối hội lưu lại cùng nhau máu 'Động'.

Tại Liễu Vĩnh vì lời chấn nui lo lắng chuẩn bị giúp hần một cái thời điểm, hần nhìn thấy xông vào trước nhất đỉnh yển toàn bộ thân thể bay ngược ra ngoài.

Nguyên lai lời chấn sơn dã ý thức được nguy hiểm, trực tiếp một cước đem đỉnh yển đá ra ngoài, cái này khiến người nhà họ Đỉnh trợn mắt hốc mồm, dù sao này lúc tất cả mọi người dừng lại chuẩn bị nhìn lời chấn nui biến thành huyết hồ lô.

"Nhìn cái gì vậy, còn không cho phép ta hoàn thủ a!" Lời chấn nui giống như nhìn thẳng ngóc đồng dạng nhìn xem người nhà họ Đỉnh.

"Dựa vào!"

Lúc này tất cả người mới kịp phản ứng, đôi phương cũng không phải là nhu nhược con thỏ nhỏ, là hội phản kháng tráng hán, thế là tất cả mọi người không do dự nữa một loạt mà, đem lời chấn nui vây quanh ở ở giữa không ngừng quyền đâm cước đá.

Lần này lời chấn nui có chút chống đỡ không được rồi, dù sao bốn phương tám hướng đều là người, coi như hần thân thể cường tráng cũng chống đỡ không được, không đồng nhất hội bị đánh mặt mũi bầm dập, hoa mắt văng đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Lôi núi nhỏ

"Còn thật là nóng náo!"

Phòng bệnh 'Môn' trước, đeo kính râm thanh niên khoe miệng ngậm một điều thuốc đưa tay gỡ ra 'Môn' trước xem náo nhiệt một tên cường tráng thanh niên chuẩn bị đi vào, bị lay cường tráng thanh niên này lúc chính xem náo nhiệt nhìn đã nghiền rất là khó chịu quay đầu muốn nhìn chăm chăm đôi phương một chút, nhưng theo quay đầu nét mặt của hần lập tức biến thành nịnh nọt mỉm cười, cũng rất là tự giác cho đeo kính râm thanh niên tránh ra thân thể.

"A, không tệ, không tệ!"

Đeo kính râm thanh niên, khoe miệng ngậm lấy điều thuốc mơ hồ không rõ đối nhượng đường cho hần cường tráng thanh niên tán dương, ở phía sau hần hai tên khôi ngô hình xăm đều thêu đến cổ nam tử đi sát đằng sau ở phía sau hần.

Đội kính râm thanh niên mang theo hai tên thủ hạ đi vào phòng bệnh về sau, cho đôi phương nhượng đường cường tráng thanh niên mới thờ dài một hơi, tâm đạo may mắn mình có chậm nửa nhịp 'Lông' bệnh không phải không phải muốn tới hồng bát?

Nghĩ đến chỗ này hần cảm thấy mình bệnh này không nhìn cũng được, bởi vì nói không chừng lúc nào có thể cứu hần một cái. Kính râm thanh niên đương nhiên không biết mình một cái vô tình cử động, thế mà để một người cải biến mình đối với mình cái nhìn.

Đi vào trong phòng bệnh kính râm thanh niên nhìn xem trong phòng bệnh lộn xộn 'Loạn' tràng cảnh khoe miệng 'Lộ' xuất ý cười, một tên đi theo tại phía

sau hấn tên xấm mình chết đưa tay móc ra một conzppo bật lửa, ba một tiếng hắt ra, cho kính râm nam đốt thuốc.

Hài lòng 'Rút' rồi một ngụm, kính râm thanh niên chuẩn bị tại phun ra một vòng khói về sau gọi lại tay, nhưng trong tràng giống như huyết hồ lô một người đầu trục nhô ra thân ảnh, lại làm cho hấn đem một miệng lớn khói trực tiếp nuốt vào trong bụng.

"Khụ khụ. . . !"

Kính râm thanh niên to con thù hạ, gặp Lão Đại bị nghẹn đến, lập tức đưa tay vỗ nhẹ phía sau lưng, lại bị kính râm thanh niên quay thân né qua, sau đó kính râm thanh niên kéo một phát kính râm kêu to đạo; "Dừng tay, dừng tay cho ta!"

"Ba!"

Lại một bàn tay đánh vào lồi chấn núi đã không nhìn thấy một chỗ hoàn hảo đầu trục, Đinh Bằng Phi quay đầu đối kính râm thanh niên mắng đạo; "Ồ mẹ người. . . !" Chỉ là tay chữ còn không nói ra, Đinh Bằng Phi thanh âm lập tức im bật mà dừng, cũng tùy theo quay đầu kêu to đạo; "Dừng tay, mau dừng tay!"

"Thế nào?"

Người nhà họ Đinh đánh thẳng đã nghiền, không nghĩ tới ở có người muốn dừng tay, nhao nhao tay chân không ngừng hỏi thăm, bởi vì bọn hấn biết có khả năng cái này mấy lần là bọn hấn đánh cuối cùng mấy lần rồi, cho nên bọn hấn nghĩ thừa dịp dừng tay trước đó, hơn đánh mấy lần.

Lần này lồi chấn núi xem như xui xẻo, ngay từ đầu hấn kẹp lấy trọng yếu bộ vị ôm đầu còn có thể chèo chống, bây giờ đối mặt trong nháy mắt gia tăng gấp đôi dày đặc nắm đấm, trực tiếp bị nện ghé vào địa điểm.

"Dừng tay!"

Đeo kính râm thanh niên tròn mắt 'Muốn' nứt liễu lĩnh nhào, đem ngăn cản tại trước người mình nam 'Nữ' dùng lực dẹp đi ở một bên, có bị dẹp đi nam 'Nữ' rất là không phục muốn đứng lên phản kháng, nhưng lại bị hai tên hình xấm nam tử trực tiếp đè lại.

Kính râm thanh niên dưới tay hộ vệ dưới, bình yên vô sự chạy vội tới đã thành huyết hồ lô lồi chấn núi trước mặt, sau đó một cái ngồi quỳ chân trên mặt đất run rẩy mở miệng hỏi đạo; "Cha, tại sao là người?"

"Cái gì?"

Đinh Bằng Phi nghe nói như thế, kém chút cắn được đầu lưỡi của mình, sau đó hấn dùng tay hung hăng đập đầu của mình một bàn tay, muốn kiểm tra một chút mình có phải hay không đang nằm mơ, hấn mắt không gì làm không được người, lại là bọn hấn ấu đã nam tử nhi tử, cái này mẹ hấn cũng quá làm cho không người nào có thể tiếp nhận rồi!

"Đây là ai a?"

Có không biết kính râm thanh niên Đinh gia thân bằng mở miệng hỏi thăm.

Đối mặt thân nhân mình tìm kiếm ánh mắt, đinh bưu đẳng chất nỉ non đạo; "Tam tử ca, hấn là tam tử ca!"

"Cái gì?"

Tất cả mọi người 'Được' vòng rồi, người nhà họ Đinh đều nghe qua tam tử, bởi vì bọn hấn ngày xưa một chút tranh chấp đều là thông qua đối phương giải quyết, đương nhiên bọn hấn phần lớn người là chưa thấy qua đối phương, bởi vì có một số việc, căn bản không tới phiên đối phương ra mặt, cho nên tam tử mới tại lòng của bọn hấn lưu lại không gì làm không được hình tượng.

Nhưng bây giờ là tình huống như thế nào, bọn hấn thế mà đánh tam tử phụ thân, nói đùa cái gì, nằm mơ nhất định là đang nằm mơ, giờ phút này tất cả người nhà họ Đinh đều dâng lên cái này có chút hoang đường suy nghĩ.

"Người gọi ta cái gì?"

Này lúc nằm trên mặt đất lồi chấn núi mở to bị đánh sung huyết con mắt, miệng 'Môi' run rẩy nhìn xem trước mặt hơi có vẻ lo lắng tuần tiểu thanh niên nội tâm ngũ vị tạp trần, nhớ tới ngày xưa đối phương đối với mình hồn nhiên không để ý tới thái độ, cứ việc giờ phút này hấn bị đánh toàn thân đau đớn, nhưng tựa hồ cảm thấy thụ cái này tội đối về kết cục cũng không phải không đáng.

Điều này cũng làm cho hấn hết sức cảm giác 'Kích' Liễu Vinh, nếu như không phải đối phương cho chính mình cái này cơ hội, có lẽ hấn đời này cũng không biết đạo lúc nào có thể làm cho con của mình gọi hấn một tiếng cha!

Nói đến đây cũng là lồi chấn núi mình nhường xuống quả đắng, lúc đầu mười sáu tuổi lồi chấn núi đi ra 'Hỗn' xã hội, thông qua tình cờ một lần anh hùng cứu mỹ nhân quen biết một tên đơn thuần 'Nữ' hài, hai người rất nhanh phát triển như keo như sơn, cuối cùng 'Nữ' hài càng là vì hấn đã hoài thai.

Lúc đó mang thai đối phương năn nỉ hấn dừng lại Hồ 'Hỗn', cùng với nàng cùng một chỗ hảo hảo sinh hoạt, nhưng tuổi trẻ lồi chấn núi một mực làm lấy 'Hỗn' Thành lão đại ăn ngon uống sướng mộng đẹp, làm sao hội nguyện ý, thế là 'Rất' lấy bụng lớn đi theo hấn 'Nữ' người, lại một lần nữa Cừu Gia 'Môn' thời điểm, bị đánh sinh non, cuối cùng mặc dù đi qua bác sĩ cứu giúp, 'Nữ' người trong bụng hài tử bảo trụ rồi, nhưng 'Nữ' người lại bởi vì mất máu quá

hiều tại chỗ qua đời.

Cuối cùng 'Kích' phần 'Nữ' người phụ mẫu, ôm đi 'Nữ' nhân sinh nam hài, cũng tại hải tử hiểu chuyện thời gian, nói cho hải tử chân tướng, thế là nam hài từ đây không còn nhận nhau lỗi chán núi, cứ việc đối phương bây giờ địa vị đều là lỗi chán núi phía sau yên lặng thay đổi đối phương chống lên tới, nhưng đối phương là chưa từng cùng hắn nói một câu.

Mà đứa bé này là tam tử, kỳ thật hắn gọi lỗi núi nhỏ, là mẫu thân hắn mang thai thời điểm, cho hắn lên tốt danh tự, bắt quá lỗi núi nhỏ không muốn họ Lôi, bởi vì hắn cảm thấy lỗi chán núi xin lỗi mẫu thân hắn, cho nên hắn để cho người ta gọi hắn tam tử.

"Ta, ta hỏi ngươi làm sao tại cái này?"

Đối mặt phụ thân ánh mắt nóng bỏng, lỗi núi nhỏ không muốn thừa nhận mình kêu đối phương phụ thân, nhưng nhìn đối phương thụ thương đáng vẽ, cùng một nháy mắt thất lạc đi xuống ánh mắt, lỗi núi nhỏ lập tức lại mềm lòng bỏ sung đạo; "Nguyên bản ngươi là cha ta, bảo ngươi cha thế nào!"

Cứ việc lỗi núi nhỏ câu nói này nói y nguyên có chút kiên cường, nhưng lại để lỗi chán núi nội tâm run rẩy, nguyên lai hết thấy đều là hắn nhảy cảm, đối phương là con của mình, đây là đời này cũng không cải biến được, bắt quá hắn cũng không vì hôm nay nhận tổn thương mà hối hận, bởi vì cái này khiến hắn giải quyết xong rồi một cục trái qua thời gian dài tâm bệnh.

"Là, là!"

Lỗi chán núi này lúc giống như một đứa bé đồng dạng gật đầu, thừa nhận lỗi núi nhỏ nói lời, dường như không thừa nhận mình không phải đối phương phụ thân đồng dạng.

Cái này khiến lỗi núi nhỏ nhìn một trận lòng chua xót, kỳ thật hắn làm sao không biết đạo đối phương đối với mình yêu, cùng đối với mẫu thân sám hối, chỉ là hắn cố kỵ ông ngoại mỗ mỗ mặt mũi một mực không chịu thừa nhận đối phương thôi, bây giờ mượn cái này cơ hội, hắn cũng coi là tìm cho mình cái bậc thang, đối ông ngoại mỗ mỗ có rồi cái 'Giao' thay mặt.

Tâm sự rồi, lỗi núi nhỏ nhìn xem phụ thân vết thương chồng chất thân thể lập tức nổi giận hỏi đạo; "Đây là có chuyện gì?"

"Hiểu lắm, hiểu lắm!"

Đỉnh Bằng Phi kiên trì đi vào lỗi núi nhỏ trước mặt khom người giải thích.

Đối với cái này, Liễu Vinh nội tâm khê thở dài, sau đó quay đầu đi, bởi vì hắn chỉ nhìn lỗi núi nhỏ giống như Phát ca đồng dạng ra sân, biết đối phương tuyệt đối không phải một người hiền lành, quả nhiên hắn vừa mới quay đầu, sau lưng truyền đến một tiếng vang dội cái tát.

"Hiểu lắm, hiểu lắm ta đem cha ngươi cũng đánh thành tốt như vậy không tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Ánh mắt không tốt

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biển cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế tương lai chi Vô Thần tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tinh phân nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

"Ngươi đánh như thế nào người?"

Gặp con trai mình bị một bàn tay phiến ngã trên mặt đất, Đỉnh Bưu nhìn không được tiến lên ngăn cản.

"Ta đánh như thế nào người, ta cũng nghĩ biết các ngươi vì cái gì đánh người!" Lỗi núi nhỏ nổi giận, mặc dù hắn cùng phụ thân hắn tình cảm không tốt lắm, nhưng này dù sao cũng là phụ thân hắn, bây giờ lại có thể có người dám đánh phụ thân của hắn, thì còn đến đâu.

Theo lỗi núi nhỏ hô quát, hai tên trên cổ lộ ra hình xăm hơn một mét tám trắng hếu, giống như Thiết Tháp đồng dạng, một trái một phải dựng lên chỉ có một mét sáu cao Đỉnh Bưu, đi vào lỗi núi nhỏ trước mặt.

"Các ngươi làm gì, các ngươi làm gì?"

Bị dựng lên Đình Bưu giống như một con con gà con đồng dạng hai chân loạn đạp, trên mặt tràn ngập sợ hãi.

"Đi thôi!"

Giương miệng nhỏ, trợn mắt hốc mồm Vương Linh Lợi bị Liễu Vĩnh vỗ nhẹ một cái mới hoàn hồn trở lại, nhưng tùy theo lại một mặt nghi hoặc nhìn người nhà họ Đinh, nhỏ giọng hỏi đạo; "Bọn hần hội để chúng ta đi sao?" Đây là Vương Linh Lợi này lúc vấn đề lo lắng nhất.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh không có giải thích, mà là trực tiếp kéo đối phương tinh tế tử mĩ cánh tay, sau đó tại Vương Linh Lợi đỏ mặt long đong bên trong chậm rãi đi qua người nhà họ Đinh trước mặt.

Cứ việc có người nhà họ Đinh nhìn xem rồi đi Vương Linh Lợi cùng Liễu Vĩnh nhũu mảy, nhưng cuối cùng lại không có trở ngại cản, mà là quay mặt đi không nháy một cái nhìn chăm chăm trong trắng bị hai tên hơn một mét tám trắng hăn dựng lên tới Đình Bưu, nuốt nước miếng, muốn trợ giúp nhưng lại không dám.

Nhẹ nhõm xuyên qua người nhà họ Đinh, Liễu Vĩnh quay đầu nhìn về phía này lúc trong phòng bệnh đã bị lồi núi nhỏ đỡ dậy ngồi vào trên ghế lồi chân núi, mà lồi chân núi hình như có cảm giác ngang đầu, hướng Liễu Vĩnh trừng mắt nhìn, ý là ngươi yên tâm đi, đối với cái này Liễu Vĩnh gật gật đầu, sau đó lồi kéo Vương Linh Lợi rồi đi.

Vừa ra cửa phòng bệnh, Vương Linh Lợi liền lập tức vỗ nhẹ ngực, không ngừng nói đạo; "Thật khản trương, thật khản trương!"

"Có bao nhiêu khản trương, ta nhìn ngươi mới vừa rồi cùng cái cô nương kia đánh nhau thời gian, cũng không phải không có chuyện gì sao?"

Liễu Vĩnh cười trêu chọc, nội tâm lại tại suy nghĩ, có phải hay không đem lồi chân núi nhận lấy, dù sao chuyện ngày hôm nay, cho hần một chút cảnh cáo, bởi vì một số thời khắc ngươi không biết đạo lúc nào liền hội gặp một chút không nói lý người, tỷ như hôm nay hần nguyên bản chuẩn bị là cùng đối phương tốt thương tốt suy tính giải quyết tranh chấp, nhưng kết quả là, nếu như không phải hần mang theo lồi chân núi, như vậy hần cùng Vương Linh Lợi nói không chừng liền hội ăn thiệt thòi, đương nhiên đây là đang không có Suy Thần điều kiện tiên quyết.

"Ngươi kích thích ta, không tin ngươi sờ sờ lòng ta, nhảy nhanh không nhanh!"

Vừa nói xong lời này, Vương Linh Lợi liền lập tức cảm giác có không ít kinh ngạc ánh mắt hướng mình bay tới, cái này khiến Vương Linh Lợi trong nháy mắt ý thức được mình phạm vào một sai lầm, ngay tại nâng mặt đỏ tới mang tai muốn tranh thủ thời gian lồi kéo Liễu Vĩnh rồi đi thời điểm, Liễu Vĩnh bản năng trả lời một câu; "Vậy ta thử một chút!" Để Vương Linh Lợi giận tím mặt.

"Luu mạnh!"

Dù là vương linh lâm xưa nay gan lớn vẫn là bị Liễu Vĩnh câu nói này cho kinh ngạc, ngay tại nàng muốn hất ra Liễu Vĩnh bàn tay để cùng đối phương phân rõ giới hạn thời điểm, cùng nhau nước động nước động thanh âm vang lên.

"Nha, để cho ta xem đây là ai, trước mặt mọi người, đây cũng quá không chú ý hình tượng, bất quá cũng đúng, hai cái đều là nông thôn tới em bé, biết cái gì là lễ nghĩa liêm sỉ!"

Lần theo thanh âm Vương Linh Lợi ngẩng đầu, lập tức nhận ra cách đó không xa nhìn xem hai người nước động nước động lấy làm kỳ nam tử, nguyên lai là ngày nào bị Liễu Vĩnh hưởng miệng nơi rút cứt đái gia hỏa, cái này khiến Vương Linh Lợi không chút do dự mở miệng phản kích đạo; "Nha, ta nói nơi này làm sao thú như vậy đâu, vốn cho là đi tới cửa nhà cầu trước, lại nguyên lai là ngươi nói chuyện rồi, làm sao lần trước bởi vì yêu trước cửa bị rút cái kia cái gì, còn không có có rửa rây sạch sẽ!" Đối với đối với mình không tạo thành thân người uy hiếp người, Vương Linh Lợi cho tới bây giờ đều là không lưu tình chút nào phản kích.

"Ngươi!"

Vương Linh Lợi ác miệng, trực tiếp để Từ Chấn vừa định muốn bạo khởi, cái gọi là đánh người không đánh mặt máng chửi người không vạch khuyết điểm, cái này mẹ hần đối phương là trực tiếp hướng miệng vết thương của hần xát muối a!

Bất quá cuối cùng hần nhịn được, không nói Vương Linh Lợi bên người có một cái hần tuyệt đối không phải là đối thủ Liễu Vĩnh, giống như nay song phương địa vị, đối phương cũng không phải hần có thể tùy tiện động thủ, kết quả như vậy để Từ Chấn vừa biệt khuất muốn chết, từng bao nhiêu lần hần lúc nào nhận qua dạng này khí.

Bất quá, sau đó Từ Chấn vừa nhìn Liễu Vĩnh muốn kéo Vương Linh Lợi đi tình cảnh, lập tức để hần tìm được phản kích đối phương phương thức, thế là hần vui vẻ ra mặt nói đạo; "Miệng của ta thôi hay không, đáng tiếc ngươi là người không thấy, bất quá có người lại có thể ngửi được, ngươi cứ nói đi Liễu Vĩnh!"

Từ Chấn vừa ám chỉ ý tứ, để Liễu Vĩnh toàn thân run lên, nghĩ đến đối phương buồn nôn đáng về hôn hần yêu nhất Nghê Khiết Mai, hần trong nháy mắt lạnh cả người; "Chúng ta đi!" Liễu Vĩnh lồi kéo Vương Linh Lợi liền muốn rời khỏi, làm một cái tình yêu kẻ thất bại, Liễu Vĩnh ngay cả một khắc cũng không muốn tại mặt của đối phương trước ngốc, bởi vì như vậy hội để hần thống khổ không chịu nổi.

"Ai, chó đi a, khiết mai ở phía sau nước sôi trong phòng mở nước một hội liền đi ra!"

Liễu Vĩnh về mặt thống khổ, xem ở Từ Chấn vừa trong mắt hết sức thoải mái, nhất là đối phương bây giờ lồi kéo một vị nữ hài đáng vẽ, càng làm cho hần không muốn đối đầu phương rồi đi, bởi vì chỉ có đối phương dạng này để Nghê Khiết Mai nhìn thấy, mới có thể để cho Nghê Khiết Mai triệt để đối

với đối phương hết hy vọng, như thế hẳn liền triệt để yên tâm.

Tựa hồ ý thức được Liễu Vĩnh khổ sở, bất quá càng nhiều hơn chính là nàng muốn tại nữ hài kia trước mặt chứng minh mình không so với phương kém, đồng thời ánh mắt của mình cũng so với đối phương tốt. Vương Linh Lợi giữ chặt Liễu Vĩnh tay, cũng thuận thế rúc vào Liễu Vĩnh bả vai bên cạnh, sau đó làm bộ một mặt hạnh phúc nhẹ nói đạo: "Nhìn một chút chỉ thấy gấp đi, ta cũng muốn nhìn một chút vị kia tỷ tỷ của ta, dù sao nàng cùng ta hiện tại nam nhân có như vậy một đoạn, người nói đúng hay không!"

Lúc nói lời này, Vương Linh Lợi ngang đầu nhìn xem Từ Chấn cương, ý tứ trong lời nói để Từ Chấn vừa nghiêng răng nghiêng lợi, có ý tứ gì, cái gì gọi là tỷ tỷ, đồng thời cùng hân nam nhân từng có một đoạn tỷ tỷ, lời như vậy, tự mình tính cái gì, tiếp nhận hàng secondhand vật đại diện thương sao?

"Cô nương, người có lẽ hiểu lầm rồi, người bên cạnh người là khổ truy ta bạn gái không có kết quả, bất quá ta là không thêm để ý, bởi vì ta có cái này tự tin, tin tưởng Nghê Khiết Mai là yêu ta!"

Từ Chấn vừa mặt ngoài lạnh nhạt đại khí mở miệng, ánh mắt lại hí ngược nhìn xem một mực nhìn về phía nơi khác Liễu Vĩnh. Hắn biết đó là bởi vì đối phương không dám đối mặt mình, loại cảm giác này để hẳn hết sức thoải mái. Nam nhân nên dạng này, chơi lấy cừu nhân nữ nhân, nhìn xem cừu nhân biểu lộ.

"Áo, có đúng không, cái kia Nghê Khiết Mai ánh mắt được không thể nào tốt!"

Cứ việc miệng thảo luận lạnh nhạt, Vương Linh Lợi nội tâm lại hận thấu đối phương, bởi vì Từ Chấn vừa cái này không chỉ có đá kích Liễu Vĩnh, cũng gián tiếp đá kích nàng, một là nói nàng không có Mị Lực không thể bắt ở Liễu Vĩnh tâm, hai là nói nàng cấp bậc thấp, dù sao người ta bạn gái đều không để ý nam nhân, nàng lại làm cái bảo.

"Người có ý tứ gì?"

Từ Chấn vừa ngữ khí lạnh dần, hẳn nhất không chịu được chính là bây giờ người khác nói Nghê Khiết Mai ánh mắt không tốt, bởi vì Nghê Khiết Mai bây giờ cùng hắn, mà hắn mặc kệ là sự nghiệp hay là gia đình đều một mực tại đi xuống dốc.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 134: Đối chọi gay gắt

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biển cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế tương lai chi Vô Thần tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tình phân nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

"Ta có ý tứ gì, chẳng lẽ người không hiểu sao?"

Vương Linh Lợi giống như cười mà không phải cười trong mắt giật dây để Từ Chấn vừa nghiêng răng nghiêng lợi, nếu như là trước kia hẳn cái này chấp đồ phú nhị đại nhất định trực tiếp đi lên rút miệng của đối phương chết, nhưng bây giờ hẳn lại đối với đối phương không thể làm gì, cái này khiến hắn trong lòng cảm thấy thê lương, thật sự là trước kia một đi không trở lại, lưu lại bị ai trong tim.

"Liễu Vĩnh, ta hết sức đồng tình người!"

Nhưng hắn rất nhanh điều chỉnh tâm tình, vừa không thể tại Vương Linh Lợi trước mặt chiếm được tiện nghi, hắn lập tức rất là sáng suốt chuyển di mục tiêu, cùng lúc nhìn Liễu Vĩnh bộ kia suy dạng, hắn lập tức tâm tình vui sướng bản thân khuyên đạo, cùng một cái ngang tàn nữ nhân có cái gì tốt tranh luận, dù sao hắn muốn đá kích chỉ là Liễu Vĩnh mà thôi.

"Có ý tứ gì!"

Cứ việc tại Từ Chấn vừa trước mặt Liễu Vĩnh có chút tự ti, nhưng làm vì phản kháng sinh hoạt có can đảm tự sát người, Liễu Vĩnh luôn luôn có chút tính tình, thế là hắn ngang đầu hồ hững nhìn xem Từ Chấn vừa.

"Có ý tứ gì, chẳng lẽ người không hiểu!" Lúc nói lời này, Từ Chấn vừa cố ý quét Vương Linh Lợi đồng dạng, biểu đạt có ý tứ là người tìm một cái lợi hại như vậy nữ nhân, chẳng lẽ không đáng đồng tình.

"Vẫn là chúng ta nhà Nghê Khiết Mai tốt tính cách ôn nhu, có tri thức hiểu lễ nghĩa!" Từ Chấn vừa lần nữa thờ dài.

Họ Từ ngại quá phận rồi, Vương Linh Lợi cắn răng mở miệng, đối phương không chỉ có học năng nói chuyện, còn đã kích nằng buru hân, nói thật nằng cũng không muốn biểu hiện quá mức cường hân, nhưng đối phương ý tứ trong lời nói hình như có ý giống như vô ý đều đang đã kích nằng, để nằng làm sao có thể nhẫn.

Nhưng nằng biết này lúc không thể gấp, không phải chính ứng nghiệm đối phương, nội tâm an ủi lấy, Vương Linh Lợi nhăn châu xoay động lập tức nghĩ kỹ phản kích đối phương.

"Đúng vậy a! Tính cách ôn nhu có tri thức hiểu lễ nghĩa, xem xét chính là có văn hóa người, đáng tiếc cổ nhân có câu nói tốt a, làm sao, nói thế nào?"

Vương Linh Lợi thờ sâu, cố ý trầm tư một chút, sau đó đưa trắng nõn dài nhỏ ngón tay, giặt mình đạo; "A, nghĩ tới, trọng nghĩa mỗi hơn giết chó bồi phụ lòng phần lớn là người đọc sách, trách không được, người nào đó bạn trai đổi cái này đến cái khác, nguyên lai là đọc sách đọc!"

"Im miệng!"

"Im miệng!"

Vương Linh Lợi lần nữa dùng Nghê Khiết Mai nói qua hai cái yêu đương sự tình đã kích Từ Chấn cương, cái này khiến hân then quá thành giận hết lớn, dù sao đây là hân duy nhất đau nhức, bởi vì Nghê Khiết Mai không phải duy nhất yêu hân, nhưng tùy theo hân liền giống như cười mà không phải cười nhìn về phía đồng dạng quát nhẹ lên tiếng Liễu Vĩnh.

"Làm sao, Liễu Vĩnh ngại cũng chịu không được cái này miệng lưỡi bén nhọn cô gái, ha ha!"

Liễu Vĩnh hô quát, cùng Từ Chấn vừa tùy theo giễu cợt, để Vương Linh Lợi biết trứ chủ, ủy khuất hóc mắt trong nháy mắt đều đỏ, trong nội tâm nằng nằng, từ một đầu thối gỗ, ta đây là vì ai, còn không phải là không muốn để người tại người tình địch trước mặt khó xử, kết quả người còn hung ta, người thật là một cái bạch nhãn lang!"

Liễu Vĩnh sờ dĩ cảm xúc quá kích, chủ yếu là hân biết Nghê Khiết Mai có quá nhiều bất đắc dĩ, cũng không phải là Vương Linh Lợi nói như vậy chỉ là đơn thuần thay lòng đổi dạ mà thôi, cho nên hân không hy vọng người khác nói như vậy Nghê Khiết Mai.

Nhưng quát lớn rồi Vương Linh Lợi về sau, Liễu Vĩnh nhìn đối phương trong nháy mắt ủy khuất muốn khóc đáng về lại lập tức hối hận rồi, dù sao Nghê Khiết Mai cho dù tốt nhưng lại không biết làm bạn hân, mà cô gái trước mặt lại là muốn cùng cả đời mình, nhất là đối phương, một mực là đang trợ giúp mình, cái này khiến hân hơi áy náy chuyển đổi giọng điệu nói đạo; "Xin lỗi, ta không nên hung người, bất quá nằng cũng không phải là tương như người nói vậy!"

Trước một câu, để Vương Linh Lợi nghe rất là thụ thái, dù sao cái này người không hiểu phong tình thế mà hội đạo xin lỗi, cũng không uống công nằng một tấm chân tình, đáng tiếc sau một câu liền để Vương Linh Lợi nổi nóng rồi, nằng không giống như người nói vậy, nói gì vậy, còn đọc đối phương được không, liền ngay cả người ta đều đi theo người khác chạy, còn thay người nhà nói chuyện, người thật sự là một cái đầu óc chậm chạp gỗ, du một đầu.

Vương Linh Lợi này lúc thật nghĩ quay đầu bước đi, dù sao tại trường hợp này, Liễu Vĩnh nói câu nói này về sau, nằng cái gì mặt mũi cũng bị mất, nhưng nằng thật sâu biết mình còn chưa tới có thể giờ tính trẻ con thời điểm, dù sao nằng cùng đối phương quan hệ còn không bền chắc. Thế là nằng lập tức làm bộ ủy khuất cúi đầu, một chân chậm rãi vừa đi vừa về đá đá đạo; "Ta đã biết, hút. . . Về sau không biết rồi!"

Nói câu nói này thời gian, Vương Linh Lợi âm thanh run rẩy, thậm chí trong lúc đó còn nhẹ hút hạ cái mũi, cái này khiến Liễu Vĩnh tâm trong nháy mắt run rẩy, sau đó đưa tay khinh khinh giúp đỡ Vương Linh Lợi mảnh khảnh bả vai một cái, chuẩn bị mở miệng an ủi một cái đối phương.

"Ba?" Cùng nhau thanh thúy tiếng vỡ vụn vang vọng.

"Khiết mai!"

"Khiết mai!"

"Người không sao chứ!" Từ Chấn vừa quay đầu nhìn thấy bởi vì đánh nát phích nước nóng kinh hoàng Nghê Khiết Mai lập tức ân cần tiến lên. Mà ở phía sau hân, đồng dạng vượt trước Liễu Vĩnh, lại sinh sinh ngừng bước chân, mặt lộ vẻ đáng ghét, bởi vì cuối cùng đối phương không cần hân quan tâm, một nháy mắt Liễu Vĩnh có chút thất hồn lạc phách.

Kỳ thật Liễu Vĩnh hoàn toàn không dùng tự ti, bởi vì Nghê Khiết Mai sờ dĩ đánh nát phích nước nóng, hoàn toàn là bởi vì từ nước sôi trong phòng đi ra thời điểm một ngẩng đầu nhìn thấy Liễu Vĩnh nhẹ đỡ Vương Linh Lợi một màn.

Một màn này để nằng trong nháy mắt toàn thân run rẩy, cứ việc nằng lần lượt quyết nhiên rồi đi Liễu Vĩnh, cũng một mực khuyên bảo mình đối phương về sau hội tìm tới thay thế nữ nhân của mình, nhưng ở chân chính thấy cảnh này thời điểm, nằng lại có loại xé tâm đau, đến mức nằng trong kinh hoàng vứt bỏ trong tay phích nước nóng.

"Có hay không có bóng đến?"

Đối mặt Từ Chấn vừa lo lắng hỏi thăm, cùng khê vuốt mình bấp chân xem xét phải chăng có nước nóng bành tung tóe đến động tác, Nghê Khiết Mai bản năng lui về phía sau một bước tránh qua, tránh né Từ Chấn vừa tay, nằng cái này tránh né động tác để Từ Chấn vừa thần sắc trì trệ, cái này khiến nằng lập tức biết mình chế tạo có chút tổn thương Từ Chấn vừa rồi, thế là nằng tranh thủ thời gian mở miệng bổ cứu đạo; "Không có việc gì, không có việc gì, chính là hù dọa!"

Nghe nói như thế, Từ Chấn vừa hơi thở phào, bởi vì vừa rồi một khắc này hẳn coi là Nghê Khiết Mai là bởi vì có Liễu Vĩnh đứng ở phía trước cho nên mới muốn né tránh hẳn.

Nhưng trên thực tế Nghê Khiết Mai cũng là bởi vì loại tâm lý này, mới tránh né Từ Chấn cương, chỉ là đây không phải là nàng cố ý, mà là một loại tại tình cảm chân thành người trước mặt một loại thân thể bản năng.

"Làm sao như vậy không cần thận?"

Từ Chấn vừa trách cứ bên trong mang theo lo lắng, con mắt trong lúc vô tình quét một cái có chút thất hồn lạc phách Liễu Vĩnh, tràn ngập người thẳng khoải ý, người liền xem như trở nên có tiền có thế rồi thì thế nào, người cuối cùng không thể được đến người thích nhất nữ nhân!

"Đi quá nhanh, trượt một cái!" Nghê Khiết Mai giải thích, cùng lúc trong tim cùng Từ Chấn vừa nói câu xin lỗi, bởi vì nàng là bởi vì nhìn thấy Liễu Vĩnh mới thất thần, chỉ là nàng không thể nói, bởi vì như vậy hội tổn thương đối phương.

"Về sau đi đường chậm một chút, không phải ta hội lo lắng!" Từ Chấn vừa phí mà không huệ chơi lấy đồ ngon đồ ngọt, hoàn toàn không nhìn thấy vĩnh tại một bên tức giận mặt.

"Họ Từ, người liền để Nghê Khiết Mai một cái nữ hài đi mở nước!"

Liễu Vĩnh câu nói này để Từ Chấn vừa mỉm cười biểu lộ ngưng kết, ý thức được sai lầm của mình, dù sao thật yêu một cái nữ hài, làm sao hội dễ dàng tha thứ đối phương tiếp xúc hội bị thương tổn vật phẩm đầu, cái này khiến hẳn có chút không biết nên làm sao cãi lại, cùng lúc lo lắng Nghê Khiết Mai hội đối với hẳn thất vọng.

Ngay tại Từ Chấn vừa long đông thời điểm, Nghê Khiết Mai nói chuyện, chỉ gặp nàng nhìn xem Liễu Vĩnh dùng bình thần ngữ khí nói đạo; "Đây là ta nguyện ý, bởi vì câu nói kia là lẫn nhau, ta cũng không muốn Từ Chấn vừa bị thương tổn, huống chi hẳn nguyên bản gia đình căn bản không có những này, cho nên không muốn dùng người nông dân ánh mắt, yêu cầu ta Từ Chấn vừa!"

Nghê Khiết Mai câu nói này để Từ Chấn vừa kém chút lệ nóng doanh tròng, đúng vậy, hẳn chính là như vậy, không phải hẳn nghĩ không ra một ít chuyện, mà là hẳn trước kia không tiếp xúc qua.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Hai cái bi kịch

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biển cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế tương lai chi Võ Thần tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tinh thần nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

"Đằng đằng đằng!"

"Liễu Vĩnh, người không sao chứ?"

Liễu Vĩnh bị Nghê Khiết Mai câu nói này phản bác thất hồn lạc phách, nhin không được lui về sau ba bước, nếu như không phải Vương Linh Lợi vịn, hẳn thậm chí có khả năng hội té ngã, sau đó hẳn tại Vương Linh Lợi lo lắng bên trong tập trung ý chí, đứng chắc nhìn xem Nghê Khiết Mai nói đạo; "Xin lỗi, là ta tự mình đa tình!"

"Người một mực tại tự mình đa tình, người không cảm thấy mình đối trá sao, một bên làm bộ truy cầu ta, một bên lại quan tâm những nữ nhân khác, người thật sâu tâm máy, may mắn ta không có bên trên người đang!"

Cứ việc Liễu Vĩnh đạo rồi xin lỗi, nhưng Nghê Khiết Mai lại không tự kìm hãm được nói ra trong lòng mình tức giận, bởi vì nàng cảm thấy Liễu Vĩnh lừa gạt nàng, trước đó còn tại nói yêu nàng, nhưng cái này nhất chuyển mặt mới mấy ngày, thế mà liền cùng cô gái khác áp áp ôm một cái, đây là sự thực yêu nàng sao, căn bản chính là đang nói dối, giờ khắc này Nghê Khiết Mai đối nam nhân thất vọng cực độ.

Nghê Khiết Mai lúc nói lời này, cứ việc tràn ngập chỉ trích, nhưng vẫn là không tự kìm hãm được nội tâm mong đợi nhìn xem Liễu Vĩnh, hi vọng hẳn có thể giải thích một cái, nhưng nàng thất vọng rồi, Liễu Vĩnh thế mà tại lời của mình chỉ trích hạ không nói một lời, điều này có ý vị gì, mang ý nghĩa đối phương thừa nhận, hoặc là xấu hổ bất lực phản bác, cái này khiến Nghê Khiết Mai tâm trong nháy mắt như tro tàn; "Người quả nhiên là dạng này, Từ Chấn vừa chúng ta đi!"

Bị Nghê Khiết Mai la lên Từ Chấn vừa mới mặt dương dương đắc ý nhìn xem Liễu Vĩnh nhẹ nói đạo; "Huynh đệ, yên tâm, ta nhất định hội chiếu cố thật tốt khiết mai, hắc hắc!"

"Đi!"

Nghê Khiết Mai nghe được Từ Chấn vừa không có đi theo bên trên mình, lập tức lớn tiếng la lên.

"Tới!"

Từ Chấn vừa cười bước nhanh cùng bên trên Nghê Khiết Mai.

Sau lưng của hai người Liễu Vĩnh một mặt thất hồn lạc phách. Nhìn xem Liễu Vĩnh trống rỗng ánh mắt, Vương Linh Lợi không tự kìm hãm được mở miệng đạo; "Người làm sao không giải thích một chút!" Cứ việc nói xong câu đó về sau nàng liền hối hận rồi, dù sao đây là đang thay mình nam nhân cùng tình địch của mình quét dọn ngăn cách a, mình đây là thế nào? Nhưng nàng vẫn là mở to mắt to nhìn xem Liễu Vĩnh, nghĩ muốn biết rõ đáp án.

Đối với cái này Liễu Vĩnh cười khổ; "Chẳng lẽ ta hẳn là vì đối phương tổn thương người!"

Liễu Vĩnh, để Vương Linh Lợi trong nháy mắt gương mặt ửng đỏ, bởi vì nàng nhớ tới mình làm sao ý lại vào Liễu Vĩnh, nếu như đối phương muốn giải thích, hoàn toàn chính xác cần liên lụy đến nàng, đến lúc đó cứ việc mình mặt ngoài không biết nói cái gì, nhưng lại hội thất vọng, dạng này về sau còn hội không biết thật lòng thích đối phương liền không nhất định.

Nghĩ đến ưa thích chữ này, Vương Linh Lợi hết sức ngạc nhiên, bởi vì nàng cho tới bây giờ đều không thừa nhận mình là ưa thích Liễu Vĩnh, bởi vì nàng biết mình một mực vì cái gì đều là đối phương tiền, đương nhiên chủ yếu nhất là nàng cảm thấy Liễu Vĩnh tựa hồ cũng không có cái gì đáng giá nơi nàng thích, từ tâm nhân, chán, không hiểu phong tình, EQ càng là là không, nhưng bây giờ nàng tựa hồ thấy được Liễu Vĩnh trên người điểm nhấp nháy, cái kia chính là thuần, một cái chỉ vì ưng thuận rồi hứa hẹn, cho dù là đối mặt ngày xưa yêu nhất người hiểu lầm, cũng không chịu tổn thương người bên cạnh nam nhân, chẳng lẽ không đáng một nữ nhân vì đó đi yêu sao?

Liễu Vĩnh không biết là, tại hắn thất hồn lạc phách rồi đi phía sau, nghe mẹ một mặt phức tạp nhìn xem hắn nói nhỏ; "Thật sự là cái hảo hài tử!" Nàng kỳ thật muốn đi lên ngăn lại Liễu Vĩnh, nhưng nàng nhìn một chút đối phương bên người Vương Linh Lợi, cuối cùng vẫn là lắc đầu quay lại rồi thân.

Trên đường trở về, Liễu Vĩnh trực tiếp đem xe BMW chia khoá ném cho Vương Linh Lợi, sau đó nằm đến xếp sau nghỉ ngơi. Đối với cái này Vương Linh Lợi rất là kinh ngạc hỏi đạo; "Ta không có bằng lái có thể ra sao?" Kỳ thật nội tâm lại kích động, bởi vì nàng rất cực tiếp cận giấc mộng của mình.

Đối với cái này Liễu Vĩnh trực tiếp về đạo; "Tại nói thế nào, người cũng học qua một đoạn thời gian, hẳn là so với ta mạnh hơn!" Lời nói bên ngoài có ý tứ là ta cái này ngay cả học đều không có học qua đều có thể ra, người vì cái gì không thể.

Khoan hãy nói, đi qua chuyên nghiệp huấn luyện Vương Linh Lợi ngồi lên phòng điều khiển về sau, ra nhưng so sánh Liễu Vĩnh trầm ổn nhiều, cái này khiến Liễu Vĩnh mở mắt ra hỏi đạo; "Vương Linh Lợi, người không sợ sao?"

"Không sợ a!" Vương Linh Lợi này lúc chính tại là thật hiện năng lượng xa mỹ nữ mà lâm vào hưng phấn trạng thái, nơi nào có sợ hãi tâm tư.

"Liền không có một chút không thích ứng sao?" Liễu Vĩnh không cam lòng lần nữa hỏi thăm

"Không thích ứng?"

Vương Linh Lợi vừa lái xe một bên cẩn thận suy nghĩ một chút về đạo; "Khoan hãy nói, còn thật có, ta đã cảm thấy đi, lái xe này cùng ra xe trường học huấn luyện viên xe hoàn toàn là hai chuyện khác nhau, xe này tựa như là phóng đại điểm xe điện, một chút cũng không có độ khó!"

"Cái gì?"

Liễu Vĩnh vừa nhắm mắt ngẫm đạo mình xong, nguyên lai mình ngay cả nữ nhân cũng không bằng, nói thật hẳn ở đâu là hảo tâm như vậy đem xe cho Vương Linh Lợi ra, rõ ràng là muốn xem Vương Linh Lợi trò cười, để cho mình thụ thương tâm linh tìm tới một tia an ủi, nhưng bây giờ hắn lại phát hiện mình là tại cho trên vết thương của chính mình xát muối.

Vì yêu trước công chính bãi đỗ xe, Liễu Vĩnh đi sau khi xuống xe đối Vương Linh Lợi đạo; "Xe người lái lấy a!"

Bất quá Vương Linh Lợi còn chưa kịp hưng phấn, Liễu Vĩnh lại xụ mặt nói tiếp đi đạo; "Về sau lái xe, người khác hoành, người liền để lấy điểm, đừng cho là mình ra chính là BMW, liền cùng người ta chen, như thể người ta hội cảm thấy người nông cạn!"

Đưa mắt nhìn Liễu Vĩnh rồi đi, Vương Linh Lợi ở phía sau hắn nghiêng răng nghiêng lợi; "Người không cũng là bởi vì ta nguyên nhân bị Nghê Khiết Mai hung hăng hiểu lầm rồi, nghĩ muốn tìm ta gót rạ sao, ta chỉ bất quá cùng người ta đoạt một lần đạo, người liền tóm lấy cơ hội quát lớn ta, ta cùng người giảng, ta và người không để yên, xú gia hòa!"

Vương Linh Lợi tức giận chuẩn bị hung hăng vỗ xuống tay lái, nhưng nghĩ đến xe giá cả, lập tức lại ngừng động tác, sau đó dùng quả đấm nhỏ của mình hung hăng trong không khí huy vũ mấy lần đạo; "Một ngày nào đó ta muốn để người khó coi!"

"Hoa!"

Trung y chủ nhiệm văn phòng, lại không có gỗ cửa tiến đến Liễu Vĩnh, để chính một mặt hèn mọn bộ dáng Suy Thần lập tức thu hồi bắt lấy hạ linh tay nhỏ, sau đó xụ mặt đối hạ linh nói đạo; "Hôm nay cứ như vậy, người ra ngoài đi!"

Nghe vậy, gương mặt ửng đỏ hạ linh cuống quýt đứng lên hướng Liễu Vĩnh cong cong eo kêu cầu; "Liễu viện trưởng!" Sau đó giống như bay thoát đi văn phòng.

Đưa mắt nhìn hạ linh rời đi, Liễu Vĩnh không có rảnh lý hội hai người đặc biệt tình cảm, đóng cửa phòng liền hỏi đạo; "Đại tiên, người nói nếu quả thật tâm hi hoan nữ tử, bây giờ bên người nam nam tử không phải thật sự quan tâm đối phương, như vậy vì đối phương hạnh phúc, mình có phải hay không hẳn là đưa nàng đuổi trở về?"

"Ngạch?"

Đã làm tốt bị Liễu Vĩnh trào phúng Suy Thần, nghe được Liễu Vĩnh thế mà hỏi như vậy, lập tức lộ ra một mặt kinh ngạc, sau đó hẩn giả bộ như một mặt trầm tư ngồi thẳng người, nhưng lại tại nội tâm suy nghĩ đạo; "Tiểu tử này hôm nay thế mà ngay cả bát quái tâm tư cũng không có, nhất định là lại đụng phải cái kia Nghe Khiết Mai!" Nghĩ đến chuyện nam nữ, Suy Thần nhưng thật ra là một đầu bột nhào, nếu không lúc đầu Hằng Nga mời hẩn ngắm sao hẩn cũng liền không biết cự tuyệt, nhưng làm Thần Tiên, không gì làm không được là hẩn tôn nghiêm, thế là hẩn dùng tay một sợi không có sợi râu cái cảm nói đạo; "Đương nhiên hẳn là đuổi trở về, không phải người qua không hạnh phúc, người yêu người cũng trôi qua không hạnh phúc, chẳng phải là hai cái bi kịch!" Cứ việc mình không hiểu, nhưng Suy Thần lại biết thuận đối phương ý tứ tổng không biết sai.

"Ta cũng là nghĩ như vậy!"

Liễu Vĩnh một mặt đồng ý, để Suy Thần rất là thụ dụng, dù sao không có so với chính mình nói lời để người khác đồng ý càng khiến người ta sáng khoái rồi, nhưng tiếp xuống Liễu Vĩnh lại một mặt khổ não mở miệng đạo; "Thế nhưng là, ta lại phạm vào một cái sai, cũng khác một vị nữ tử có rồi tiếp xúc da thịt, nếu như ta lại đi truy cầu yêu nhất người, chẳng phải là lại phụ vị nữ tử này!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Lừa dối Thần Tiên

Đề cử đọc: Tình Thần cùng biển cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế tương lai chi Vô Thần tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tình phân nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

Nghe xong nguyên lai là dạng này, Suy Thần một mặt buồn cười về đạo; "Vậy còn không đơn giản!"

"Đại tiên có phương pháp?"

Liễu Vĩnh trong nháy mắt kích động, nói thật, hẩn cho Vương Linh Lợi hứa hẹn thật sự là bắt đắc dĩ, đến bây giờ hẩn còn có chút đối mình rốt cuộc có hay không có cùng đối phương làm chuyện này cảm thái độ hoài nghi, nhưng hẩn lại không tiện hỏi Vương Linh Lợi, không nói đối phương hội không biết bởi vậy vì thương tâm, tiền vền vền lời này hỏi ra về sau, đối phương hội không biết trả lời đều là vấn đề, dù sao mình không cách nào nghiệm chứng đương nhiên nếu là thay cái mặt dày vô sỉ người, hoàn toàn có thể mang đối phương đi bệnh viện nghiệm chứng một chút, nhưng mấu chốt là Liễu Vĩnh không làm được chuyện này, cho nên hẩn chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào Suy Thần trên thân, hôm nay hỏi một chút, đối phương quả nhiên có phương pháp, cái này khiến Liễu Vĩnh lập tức vui mừng quá đỗi.

"Đương nhiên!"

Nhìn Liễu Vĩnh một mặt kích động, Suy Thần rất là nghi hoặc, dù sao hẩn nghĩ tới phương pháp cũng không phải là bí mật gì, đối phương hẳn là cũng có thể nghĩ đến! Chẳng lẽ là một lá che mắt không thấy Thái Sơn, nhất định là như vậy, Suy Thần nào bỏ lấy Liễu Vĩnh khác thường, sau đó mở miệng nói ra đáp án của mình; "Vậy liền hai cái đều giữ lại chính là!"

"Dát!"

Liễu Vĩnh biểu lộ trong nháy mắt ngưng kết, sau đó hẩn một bộ giật mình dáng vẻ nhìn xem Suy Thần, cười tủm tỉm nói đạo; "Đúng a, vừa không đành lòng nhìn yêu nhất người không hạnh phúc, như vậy thì đuổi theo, sau đó đưa nàng giữ ở bên người, vừa lại không đành lòng cùng mình da thịt ra mắt người thương tâm, vậy cũng lưu lại đối phương, có phải như vậy hay không!"

Đối với cái này, Suy Thần một mặt ý cười gât đầu; "Trẻ con là dễ dạy!" Suy Thần câu nói này vừa mới nói xong, chỉ thấy một ngụm nước miếng phun đến

rồi trên mặt của hắn, cái này khiến hắn xấu hổ nhảy lên, chỉ vào Liễu Vĩnh uống đạo; "Lớn mặt, ngươi dám vũ nhục bản tiên!"

"Ngươi xuất ý định quỷ quái gì, ngươi cho rằng hiện thực là cái gì, ý dâm tiểu thuyết sao, vẫn là chúng ta về tới phong kiến xã hội?" Nói đến phong kiến xã hội bốn chữ, coi là bị trêu đùa Liễu Vĩnh trong nháy mắt có chút giật mình, chẳng lẽ Suy Thần là từ hắn ý nghĩ của mình suy tính vấn đề.

Khoan hãy nói, lần này còn thật bị Liễu Vĩnh đoán đúng rồi, Suy Thần là sinh hoạt tại niên đại nào người, cái kia là thời kỳ chiến quốc, lúc kia đừng nói cưới hai nữ tử, chính là tam thê tứ thiếp, chỉ cần ngươi có năng lực đều có thể, cho nên hắn thấy, Liễu Vĩnh việc này đều không gọi sự tình, vừa khó xử, vậy liền đều lưu lại chính là.

Nhưng theo Liễu Vĩnh xúc động phần nộ, Suy Thần trong nháy mắt nghĩ đến bây giờ xã hội tập tục, thế là lập tức không phải như vậy phần nộ rồi, dù sao nếu là đem mình đổi thành bây giờ Liễu Vĩnh, hơn nữa còn là sinh hoạt tại cái này xã hội một cái du mục đầu, nghe được chủ ý của mình cũng hội tức giận, dù sao cái chủ ý này có trêu đùa đối phương ý tứ.

Cái này khiến Suy Thần xóa xóa móc ra khăn tay buồn nôn lau lau rồi một cái trên mặt nước miếng, giải thích đạo; "Liền xem như ta quên hiện nay tập tục, nhưng ngươi cũng không dùng như thế làm việc đi, thật sự là có nhục tư vấn!"

Kỳ thật Suy Thần trong lòng có chuyện không đổi Liễu Vĩnh nói, cái kia ngay tại lúc này cái này xã hội tập tục, cuộc sống của người có tiền lại cùng cổ lúc có gì khác biệt, không phải liền là một cái hợp pháp một cái phi pháp sao, mà ngươi Liễu Vĩnh không làm như vậy là không có bản sự, dù sao ngay cả một cái tiểu nương tử đều không giải quyết được, còn muốn cưới hai cái, đích thật là thiên phương dạ đàm.

Đang Liễu Vĩnh biết Suy Thần là bởi vì một lúc quên hiện nay hoàn cảnh lớn mới nói nói vậy, cũng không phải cố ý trêu đùa hắn về sau, lập tức ngượng ngừng đạo xin lỗi, nói đùa không xin lỗi được không, dù sao còn có thật là lắm chuyện cần cầu đối phương đâu!

Lúc này lại đến phiên Suy Thần nắm rồi, chỉ gặp hắn ngẩng đầu một bộ không muốn phản ứng Liễu Vĩnh đáng vẻ, để Liễu Vĩnh xấu hổ sau khi, lập tức tăng lớn đạo xin lỗi thành ý, nhanh chóng móc ra khăn tay đạo; "Đại tiên ta tới giúp ngươi lau lau, lau lau!"

"Không dùng!"

Suy Thần không tiếp thụ Liễu Vĩnh hảo ý, đương nhiên nội tâm kỳ thật lại khoái ý vô cùng, tâm đạo, ngươi tiểu tử này cũng có hôm nay, hôm nay bản tiên không hảo hảo nắm ngươi một phen, ta họ Bạch liền ngã lầy viết.

"Thật không dùng?" Liễu Vĩnh giờ khăn tay hỏi thăm.

"Không dùng!" Suy Thần nghiêng phiệt lấy nhìn Liễu Vĩnh một chút, bày ra một bộ ngạo kiều đáng vẻ.

"Vừa không dùng, vậy ta nhìn trúng trị bệnh uốn nắn băng hiệu cũng không cần có rồi!" Liễu Vĩnh chậm rãi thu hồi khăn tay.

Đối với cái này, Suy Thần không thêm để ý chút nào về đạo; "Ngươi hái được chính là, dù sao bây giờ ngươi tiền tài, địa vị, bao quát tướng mạo đều là xây dựng ở cơ sở này bên trên, ta vui thấy ngươi mất đi tất cả!"

Miệng nơi nói như vậy, Suy Thần tâm đạo, bây giờ còn cầm cái này uy hiếp bản tiên, ngươi thật sự là xem thường bản tiên, cứ việc trong khoảng thời gian này ngươi đạt được không ít người trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ đồ vật, nhưng những này cũng là gông xiềng, để ngươi chính mình cũng không đánh lòng từ bỏ.

"Coi là thật!" Gặp Suy Thần gạt đầu, Liễu Vĩnh trực tiếp quay người.

Liễu Vĩnh xoay người sau lưng, Suy Thần neho mắt, nhưng lại không có mở miệng ngăn cản, cũng an ủi mình đạo, tiểu tử này nhất định là cố ý hù dọa mình, nhất định là!

Nhưng khi Liễu Vĩnh đi ra cửa phòng về sau Suy Thần nhìn không được, đương nhiên hắn không có la lên Liễu Vĩnh, dù sao hắn là Thần Tiên có cao cấp hơn phương thức, cái kia chính là lắng nghe Liễu Vĩnh tiếng lòng, kết quả không nghe còn tốt, nghe xong Suy Thần triệt để mắt tròn, nguyên lai tại Liễu Vĩnh trái tim một mực nhận nhạo một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là mất đi Nghê Khiết Mai về sau, hắn đổi sự nghiệp gì tiền tài, đã không có chút nào hứng thú.

"Thật sự là cái không có tiền đồ tên điên!"

Suy Thần rống to, dĩ nhiên không phải tại trong hiện thực, mà là tại Liễu Vĩnh trong tim.

"Ngươi nhìn trộm ta!"

Liễu Vĩnh trong tim đối Suy Thần chất vấn.

Đối với cái này, Suy Thần ho nhẹ hai lần nói sang chuyện khác đạo; "Ngươi trở về, chúng ta tại thương lượng một chút phương pháp giải quyết!"

"Ta không quay về, ta đã lòng như tro nguội!" Liễu Vĩnh kiên trì.

"Ai nha, có ta cái này Thần Tiên ở bên người, ngươi chết cái gì xám, tranh thủ thời gian trở về phải tin tưởng Thần Tiên, phải tin tưởng Thần Tiên năng lực!" Suy Thần một mặt giống như ăn con ruồi chết đáng vẻ an ủi.

"Thần Tiên thật có thể tin tưởng, thật có thể giúp ta?" Liễu Vinh không tin.

"Nói nhảm, Thần Tiên là không gì làm không được, đương nhiên có thể giúp ngươi!" Suy Thần nói khoác.

"Tốt vậy ta tại tin ngươi một lần!"

Liễu Vinh quay lại thân, cùng lúc tim của hắn cuồng loạn, bởi vì gần nhất hắn không biết đạo loại nguyên nhân nào phát hiện mình không chỉ có thể phát giác Suy Thần đối với hắn tư duy tìm kiếm, còn có thể không chế tư tưởng của mình, tỷ như tại cảm nhận được Suy Thần tìm kiếm một khắc này hắn lập tức đại não vô tạp niệm, sau đó mặc niệm nghĩ kỹ suy nghĩ đối phương liên thật chỉ có thể tìm kiếm đến mình những ý niệm này, đương nhiên cái này có chút khó, dù sao có chút ý nghĩ chỉ cần là tận lực nghĩ ra được, liền sẽ có đem đối ứng vết tích, nhưng Liễu Vinh mấy năm cực khổ kinh lịch luyện thành chính là bản thân thoải mái, nếu không hắn cũng không biết chờ đến phát hiện cầu nam nữ gian tình về sau mới đi tự sát, mà là đã sớm chết.

Bất quá cái này cũng có cái tệ nạn, cái kia chính là khi hắn bị theo dõi thời gian, trong đầu chỉ có thể nghĩ một cái ý niệm trong đầu, nếu như muốn biểu đạt phong phú tình cảm lại là không thể nào, bất quá cái này cũng đủ rồi, dù sao uy hiếp Suy Thần thời điểm, hắn muốn biểu đạt chính là một bộ thà làm ngọc vỡ không làm ngời lạnh duy nhất tinh thần.

"Cần ta thế nào giúp ngươi?" Trung y chủ nhiệm trong văn phòng Suy Thần một bộ rất là thất bại bộ dáng, lười biếng tựa ở da thật dựa vào trên ghế, thân là Thần Tiên thế mà bị phạm nhân uy hiếp, ngấm lại Suy Thần liền phiền muộn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Ý tưởng của họ

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biển cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế tương lai chi Võ Thần tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tinh phân nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

"Rất đơn giản, giúp ta nhìn trộm một cái Vương Linh Lợi nội tâm!"

Liễu Vinh hạ quyết tâm, bởi vì hắn dự cảm nếu như mình không đem Nghê Khiết Mai đuổi trở về, nàng tương lai có khả năng qua không hạnh phúc, nhưng trước lúc này hắn còn cần trước xác định một sự kiện, đó chính là hắn đến cùng có hay không có chiếm Vương Linh Lợi thân thể, nếu như có, như vậy hết thảy đừng nói, dù sao vì một nữ tử đi tổn thương một cô gái khác, hắn làm không được, nếu như không có, vậy thì dễ làm rồi, trước đó hết thảy như cũ.

"Còn rất đơn giản, ngươi cho rằng nội tâm của người là tùy tiện theo dõi sao, nhìn trộm một lần hủy bỏ ba cái uốn nắn giải phẫu?"

Suy Thần mặt đen thui, nghiêng phiết lấy nhìn Liễu Vinh, nói thật nhìn trộm nội tâm xác thực rất là tiêu hao pháp lực, lần trước trợ giúp Liễu Vinh nhìn trộm rồi một lần Nghê Khiết Mai, liền để hắn trong nháy mắt đánh mất một ngày pháp lực, cho nên liền xem như Thần Tiên, hắn cũng không nguyện ý tùy tiện nhìn trộm, dù sao đánh mất pháp lực một ngày đối với hắn mà nói là rất nguy hiểm.

"Không được!"

Đối với cái này, Liễu Vinh đương nhiên không đáp ứng, nói đùa, bây giờ một lần toàn diện uốn nắn chỉnh dung chính là một trăm vạn, bớt làm ba lần chính là ba trăm vạn, coi như bây giờ cần chia cho Lý Như Phượng cùng Vu Phú, nhưng Liễu Vinh chỉ ít còn có thể cầm một hai trăm vạn, ai hội ngại tiền ít, cho nên hắn kiên quyết không đồng ý.

"Hai lần!" Suy Thần lui một bước, nhưng vẫn là muốn để Liễu Vinh trả giá một chút, không phải hắn đường đường Thần Tiên, thế mà bị một phạm nhân chi huy, ở trong lòng bên trên có chút không tiếp thụ được.

"Một lần cũng không được!" Liễu Vinh hết sức kiên quyết.

"Ba!"

Suy Thần vỗ bàn một cái đứng lên; "Liễu tiểu tử, ngươi quá phạm rồi, ngươi nên biết đạo làm bất cứ chuyện gì cũng phải cần chờ giá trao đổi!"

Cuối cùng Trung y chủ nhiệm văn phòng truyền ra cái vĩ kịch liệt, thậm chí có ném đập vang động, để đi qua y tá đều là thận trọng, không biết đạo bên trong chuyện gì xảy ra.

Trợn vện nửa giờ sau, một mặt ý cười Liễu Vĩnh mới đi ra khỏi văn phòng, mà phía sau hắn, Suy Thần thì là một mặt đau lòng nhìn xem bị mình lại một lần ngã nát mô phỏng sứ men xanh chén trà, nội tâm phiền muộn.

Chạng vạng tối, màu trắng BMW, chiết xạ nghệ hồng ánh đèn, xuất bây giờ vì yêu dưới lầu, mở ra trong cửa sổ xe một tên tóc dài phất phới đeo kính đen cô gái xinh đẹp ngồi đang điều khiển vị bên trên, dẫn tới đi ngang qua người không tự kim hãm được ngừng chân, thậm chí liên liền làm rồi yêu bảo an lão Vương, đều quên rồi đuổi đối phương đi chỗ đậu xe.

"Mỹ nữ là thế nào lớn lên đâu, vì cái gì xinh đẹp như vậy đâu?"

Vừa vện tan tầm hạ linh công Xiaomi kỳ ba lô nhảy cả tung đi ngang qua xe BMW một bên, nhìn thấy trong xe thân ảnh một trận cảm thán, cùng hãm mộ, huyền tường mình nếu là có một ngày cũng dạng này ngồi ở trong xe liền tốt.

Đến mức đi ra Lão Viễn trả về đầu quan sát, kém chút cùng đi ngang qua một cái xe đập đụng vào nhau.

Cuối cùng thậm chí có triển vọng rồi yêu trong bệnh viện thầy thuốc trẻ tuổi chịu không được dụ hoặc, đánh xuống mình phiêu dật tóc ngắn, tại các đồng nghiệp một phiến tiếng huyết sáo bên trong, tiến lên bắt chuyện đạo; "Mỹ nữ, chúng ta giống như ở đâu gặp qua!"

Lúc nói lời này, cái kia thầy thuốc trẻ tuổi chính mình cũng ngẫm phi một ngụm, cảm thấy lời kịch có chút cũ thổ, nhưng rất nhanh hắn liền quên rồi mình nội tâm suy nghĩ, bởi vì ngồi tại BMW bên trên nữ hài, cho hắn một cái mỉm cười mê người, đối phương mỉm cười, là như vậy mỹ, giống như gió xuân hiu hiu, để hắn trong nháy mắt cảm thấy ấm áp.

"Đương nhiên gặp qua, lúc đó ta đứng các người Liễu viện trưởng bên người!" Đối thầy thuốc trẻ tuổi bắt chuyện, BMW nữ một mặt giống như cười mà không phải cười nhìn xem ngoài cửa sổ xe đối phương.

"Đứng Liễu viện trưởng bên cạnh?"

Thầy thuốc trẻ tuổi một bên bày ra tự nhận là đẹp trai nhất mỉm cười, một bên hồi ức, đã từng đứng Liễu Vĩnh mỹ nữ bên cạnh, trong nháy mắt thầy thuốc trẻ tuổi liền nhớ lại đối phương là ai, bởi vì từ gầy dựng đến nay, cũng chỉ có như vậy hai vị mỹ nữ đã đứng Liễu Vĩnh bên người, một vị là Lý viện phó, mà cô gái trước mặt đương nhiên không thể nào là, bởi vì Lý viện phó cái kia thầy thuốc trẻ tuổi quá quen thuộc, miệng rộng gọi cảm mỹ nữ ngoại hiệu hay là hân cho ở sau lưng lên đây này, còn có một vị chính là trong truyền thuyết thần long kiến thủ bất kiến vĩ Liễu viện trưởng phu nhân, mà trước mặt? Cái kia nam tử trẻ tuổi nhìn kỹ, không phải Liễu viện trưởng phu nhân, là ai, nghĩ đến đối phương bạn trai thân phận, thầy thuốc trẻ tuổi xấu hổ kinh hoàng mà chạy. Nói đùa, ngay cả viện trưởng bạn gái cũng dám đào chân tường, không muốn lẫn lộn.

Nhìn xem kinh hoàng mà chạy soái ca, Vương Linh Lợi che miệng cười khế, sau đó nàng thu hồi một mặt tiểu dung, sau đó ngồi thẳng thân thể, để tránh bị Liễu Vĩnh nhìn thấy cho là nàng không đoan trang, cứ việc Liễu Vĩnh cho tới bây giờ không có đối nàng tiến hành qua yêu cầu như vậy, nhưng Vương Linh Lợi lại thời khắc bản thân nhắc nhở cùng yêu cầu, bởi vì nàng lo lắng vạn nhất Liễu Vĩnh lấy loại này lấy cớ quảng năng, cái kia nàng cũng quá oan uổng.

Cùng Suy Thần cùng đi xuống lầu Liễu Vĩnh nhìn thấy dừng ở cửa bệnh viện trước BMW nhứ này, sau đó dừng lại gọi tới một bên bảo an lão Vương, thấp giọng hỏi đạo; "Xe này ngừng có chút không đúng a!"

Đối với cái này, tương đương cái này trục đầu lão Vương cúi đầu khom lưng về đạo; "Liễu viện trưởng, ta nhìn thấy là xe của người, cùng người bạn gái, liền không dám lý hội!"

Lão Vương, để Liễu Vĩnh giật mình, này lúc nếu là đang nói đúng phương cũng có chút không có nhân tình vị rồi, cái này khiến Liễu Vĩnh mỉm cười về đạo; "Àn, ta cùng nàng nói, về sau không muốn như vậy ngừng!"

Nghe nói như thế, tuổi tác đã năm mươi lão Vương chỗ nào vẫn không rõ Liễu Vĩnh có ý tứ gì, lập tức không có ý tứ đạo; "Về sau ta nhất định xe của ai đều không cho dừng ở trước cổng chính!"

Cùng lúc lão Vương nội tâm đối Liễu Vĩnh dâng lên hảo cảm, bởi vì đối phương không có ngay mặt chỉ trích hắn không hiểu quy củ, mà là mị mơn nhắc nhở, dạng này hắn đã có rồi mặt mũi, cũng minh bạch rồi cái gì cái ý tứ.

Liễu Vĩnh chiêu này, để Vương lão đầu tại nội tâm cảm thán, trách không được tuổi còn trẻ cũng đã là một viện chi trưởng, không phải không có đạo lý. Cùng lúc hãm mộ ngồi dậy tại xe BMW nữ hài, bởi vì hắn rõ ràng biết chiếc này BMW 5 30 là Liễu viện trưởng xe, mà trong xe nữ hài không cần nói cũng biết là Liễu Vĩnh bạn gái, cái này khiến Vương lão đầu nói thâm đạo; "Nhà ta cũng có cái như thế lớn cũng rất xinh đẹp thân thích, đáng tiếc!" Cũng không biết đạo hắn đáng tiếc là có ý gì.

Đi hướng BMW trên đường, Suy Thần khước đại Liễu Vĩnh đạo; "Không tệ a tiểu tử, có tiến triển!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh cười cười, kỳ thật hắn chỉ là ra ngoài bản tâm, bởi vì hắn ngày xưa liền làm qua không ít đề tiện làm việc, biết những người này nội tâm nhưng thật ra là rất yếu đuối, thường thường một câu nói của lãnh đạo, liền dễ dàng đem bọn hắn tổn thương, cho nên hắn một mực cẩn thận từng li từng tí đối đãi bọn hắn, giống như vừa rồi hắn đối đãi giữ cửa lão Vương đồng dạng.

"Nếu là tình yêu bên trên cũng giống dạng này, có cái gì nữ nhân là không giải quyết được!"

Bất quá, Liễu Vĩnh mừng rỡ còn chưa có bắt đầu, liền bị Suy Thần vào đầu rót một chậu nước lạnh, đối với cái này, Liễu Vĩnh mặt không thay đổi tăng

nhanh tiến lên bước chân, hiển nhiên là không nguyện ý phản ứng đối phương.

"Ai, người nhìn người người này, không có chút nào nghe đề nghị, cũng xứng đáng người độc thân!" Suy Thần buồn bực nói thầm.

"Về sau đừng xe đừng có ngừng như vậy chướng mắt, phía trước không phải có chỗ đậu xe sao!" Liễu Vĩnh trực tiếp kéo một phát ghế lái môn, đối Vương Linh Lợi mặt không thay đổi nói đạo.

Nguyên bản còn một mặt mỉm cười Vương Linh Lợi nghe nói như thế lập tức lúng túng đi xuống xe, nội tâm nhưng buồn bực đạo; "Quả nhiên, vẫn là bị nhìn thấy, được người Liễu Vĩnh cũng lòng dạ quá nhỏ đi, người ta dung mạo xinh đẹp có người bắt chuyện chẳng lẽ là lỗi của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 138: Bị đùa giỡn Thần Tiên

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biến cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế tương lai chi Võ Thần tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tình phân nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

Khí dễ dàng đi xuống xe, Vương Linh Lợi quệt mồ hôi liền hướng tay lái phụ đi, cùng lúc nội tâm nói thầm lấy, từ một đầu, gỗ mục, uống phí ta hảo tâm tới đón người, người lại cái dạng này đối ta, sớm biết đạo để người ngồi xe buýt trở về, chết hồn đàn!

"Chờ chút!"

Liễu Vĩnh hai chữ để Vương Linh Lợi trong nháy mắt quay đầu, nội tâm kinh hi nghĩ đến, chẳng lẽ Liễu Vĩnh biết mình sai rồi, muốn đối nàng đạo xin lỗi. Nếu như đối phương hướng nàng nói đúng không lên, là hẳn quá hẹp hòi, mình cái kia trả lời thế nào đâu? Là ngừng đầu ngoa kiều mà nói, bản cô nương đáng đáp chính là đẹp mắt, nếu như người không tiếp thụ được ngoại nhân lúc lúc cạnh tranh, như vậy xin lỗi, chúng ta không thích hợp!

Đương nhiên đây chỉ là huyền tưởng, nàng kỳ thật muốn giảng chính là, ta về sau chú ý một chút, mặc quần áo xuyên dày đặc điểm, đầu phát làm loạn điểm, tận lực không hấp dẫn người! Cứ việc dạng này giảng rồi về sau liền không thể đang khoe khoang rồi, nhưng tối thiểu nhất địa vị bảo trụ rồi.

Ngay tại Vương Linh Lợi não hải hiện lên vô số suy nghĩ thời điểm, nắm lấy phòng điều khiển cửa xe chuẩn bị ngồi vào đi Liễu Vĩnh ngừng đầu một mặt lạnh lùng nói đạo; "Nghĩ gì thế, nhanh, ngồi xếp sau!"

"Cái gì?"

Liễu Vĩnh ngoài ý liệu lời nói, để Vương Linh Lợi trong nháy mắt thất thần, nguyên lai đối phương không phải đạo xin lỗi, chỉ là để cho mình ngồi xếp sau, nghĩ đến ngay cả hàng phía trước đối phương đều không để cho mình ngồi, Vương Linh Lợi một trận thất lạc, cũng tại nội tâm buồn bực cuồng hồng, Liễu Vĩnh người làm sao nhỏ nhen như vậy, nhỏ nhen như vậy, tâm nhân của người có phải hay không châm đầu đâm không đi vào, người đơn giản chính là một cái thật tâm gỗ!

Wương Linh Lợi nội tâm buồn bực bị đuổi đến xếp sau, cùng lúc ngồi vào đi còn có Suy Thần.

Nguyên bản ngồi ở hàng sau Vương Linh Lợi liền được rồi buồn bực, kết quả chết xấu chết xấu Suy Thần thế mà còn giương cái kia gió lửa Môn Nha trùng mắt đậu xanh mắt chen lần tiến đến, đứng vậy chen lần tiến đến, muốn nói xếp sau toa xe cũng không tính hẹp, đừng nói ngồi hai người liền xem như ngồi ba người đều xác nhận rộng rãi, nhưng đối phương tại sao muốn hướng bên cạnh mình chen đâu? Chẳng lẽ đối phương đối với mình thêm nhỏ dãi đã lâu.

Dâng lên ý nghĩ này về sau, Vương Linh Lợi đều bị mình giật mình kêu lên, lại một nhìn kỹ đối phương, ai u mẹ của ta đến, Cáp Mô đồng dạng miệng rộng, đầu xanh đồng dạng đôi mắt nhỏ, nhìn xem đều để Vương Linh Lợi toàn thân rung mình.

Vì bưng tỉnh đối phương, Vương Linh Lợi có ý đem thân thể của mình hướng cửa xe bên cạnh nhích lại gần, cùng lúc ngang đầu nhìn về phía trước Liễu Vĩnh, hi vọng đối phương có thể ngăn lại Suy Thần một cái, về phần nàng, là không muốn đắc tội đối phương, một là cái này hội phá hư nàng thùng sắt vây kín kế hoạch, hai là Liễu Vĩnh cùng đối phương quan hệ quá tốt rồi, theo nàng quan sát quan hệ của hai người tuyệt đối tiếp cận không phải hữu nghị, nếu như không phải Liễu Vĩnh một mực đau khổ truy cầu Nghê Khiết Mai, Vương Linh Lâm nhất định hội hoài nghi Liễu Vĩnh hướng giới tính, đương nhiên, nếu thật là nói như vậy, Liễu Vĩnh cũng quá trọng miệng, dù sao Suy Thần cái này tướng mạo, nước động nước động, không nói xưa nay chưa từng có, cũng tuyệt đối xấp xỉ rồi.

Nhưng theo nàng đột nhiên hạ ra một phát đầu, Vương Linh Lợi lập tức liền nội tâm nhảy một cái, bởi vì hắn phát hiện lái xe Liễu Vĩnh vừa rồi thế mà tại

từ sau xem trong kính vọng trộm quan sát nàng, mặc dù đối phương tại mình ngang đầu cái kia một cái chớp mắt, nhanh chóng chuyển qua mắt đi, nhưng vẫn là bị nhìn trộm qua vô số lần, bị nhìn trộm kinh nghiệm cực kỳ phong phú nàng bắt được đối phương khóe mắt một tia dư quang.

Cái này khiến nàng khẽ gạt mình về sau, trong nháy mắt tự cho là hiểu rõ rồi ý nghĩ của đối phương, cái kia chính là, Liễu Vĩnh đối với vừa rồi nàng chiêu phong dẫn điệp, a không, xuất đầu lộ diện rất là bất mãn, muốn dùng Suy Thần thăm dò nàng, nhìn nàng một cái có phải hay không một cái nghiêm chỉnh nữ nhân.

Nghĩ đến cái này, Vương Linh Lợi nổi giận, thật nổi giận, đây cũng quá xem thường người đi, liền xem như thăm dò, cũng tối thiểu nhất tìm tương vừa rồi đối nàng bắt chuyện đẹp trai như vậy tiểu tử đi, thế mà dùng Suy Thần xấu như vậy nam nhân đến thăm dò, đây là làm gì, là ngay cả phẩm vị của mình ánh mắt đều cùng một chỗ hoài nghi sao, vẫn cảm thấy mình căn bản chính là cái đẹp xấu không kỳ nữ nhân xấu, cái này, cái này quá xem thường người.

Người nói người tranh một khẩu khí, Phật tranh một lò hương, liền xem như Vương Linh Lợi lại tại Liễu Vĩnh trước mặt để ép tính tình, bây giờ cũng bị đối phương loại này xem thường người thăm dò phương thức triệt để chọc giận, đã ngươi thăm dò, tốt như vậy, ta liền phối hợp ngươi, Vương Linh Lợi cắn răng nghiêng lợi hạ quyết tâm.

"Ân, đẹp không?"

Hạ quyết tâm, Vương Linh Lâm quay sang, sau đó cố ý * một tiếng để Liễu Vĩnh nghe thấy, sau đó đột nhiên dựa vào hướng Suy Thần, cũng đưa tay có chút lôi kéo cổ áo của mình, để nàng lộ ra mình trắng nõn nga cái cổ, cùng lúc khẽ nhếch lấy miệng nhỏ, nhô ra phần nộn đầu lưỡi, nhu hòa đảo qua khóe môi, cuối cùng lại dùng khẽ nhếch miệng nhỏ đối trợn mắt hốc mồm Suy Thần bên tai thổi miệng gió nóng.

Kỳ thật Vương Linh Lâm từ đầu đến chân đều hiểu lầm rồi Liễu Vĩnh cùng Suy Thần, Liễu Vĩnh để Vương Linh Lợi ngồi ở hàng sau cố ý tứ là để Suy Thần có thể khoảng cách gần đối nàng thi pháp, mà Suy Thần không ngừng tới gần Vương Linh Lợi, thì là bởi vì hắn không nghĩ tới nhiều tiêu hao pháp lực của mình, bởi vì không có pháp lực thời gian hắn trước mấy ngày thật chịu đủ rồi.

Vì không chế Khúc Tuấn Bưu, đánh mất pháp lực mấy ngày nay, hắn không chỉ có lúc lúc bị hện trước đến uốn nắn dung nhan người bệnh chần ở văn phòng kêu la là lên mắng to, càng bởi vì không có cách nào thấy rõ hạ linh tiểu nha đầu ý nghĩ, làm cho đối phương khinh bỉ gọi hắn lão già lừa đảo, cái này khiến hắn như thế nào chịu được, cho nên chỉ cái kia về sau hắn đều là tính toán sử dụng pháp lực, có thể không tiêu hao liền không tiêu hao, kết quả lại bị Vương Linh Lợi hiểu lầm rồi.

Nói thật, Vương Linh Lợi là đẹp mắt, thậm chí có thể nói là cực kì đẹp đẽ, liền cùng trên trời Hằng Nga đồng dạng, nhưng Suy Thần lại là một vị có điểm mẩu chốt Thần Tiên, đương nhiên cái này cùng hắn cổ nhân kinh lịch có quan hệ, cái gọi là vợ của bạn không thể hỉ, hắn là ghi khắc, cho nên khi hắn tới gần Vương Linh Lợi thời điểm, là không có ôm lấy bất luận cái gì tạp niệm, nhưng đối phương đột nhiên bày ra như thế dụ hoặc người một màn, liền để hắn trợn mắt hốc mồm, thậm chí không bị không chế trực tiếp cái mũi chảy tiền huyết.

"Ta xem xét, ngươi làm gì!"

Suy Thần hết sức hiếm thấy phát nổ nói tục, cũng kinh hoàng kém chút nhảy lên, hết sức cấp tốc dựa vào sau, cùng Vương Linh Lợi kéo dài khoảng cách.

Nên biết đạo Suy Thần liếc khuê mặc dù là vị Thần Tiên, nhưng là vị không gần nữ sắc Thần Tiên, nói đùa, Thiên Đình nữ tử đều là không thể đụng vào, cho nên hết sức khổ cực Suy Thần đã làm mấy ngàn năm lão xử tiên, đây cũng là hắn vì cái gì hội tại một cái phạm thời điểm, bị nơi nào đó ban ngày tuyên 'Dâm' nam nữ hấp dẫn, kết quả bị Liễu Vĩnh nện vừa vặn, cứ việc lúc đó hắn cũng không nhìn thấy cái gì, nhưng chính là cảm thấy mới lạ, dù sao tại Thiên Đình ngay cả chỉ cùng nhau Dã Cầu cũng không có, liền ngay cả Hao Thiên chó đều là mỗi lần nhìn xem Lão Quân hoàng ngưu con mắt hiện lực quang, đương nhiên Lão Quân hoàng ngưu là liễu chết không theo, dù sao hắn cũng là công.

Cho nên hắn hoàn toàn không có kinh nghiệm phương diện này, nói đùa, mặc dù hắn cả ngày trò cười Liễu Vĩnh, kỳ thật hắn hẳn là so sánh Liễu Vĩnh còn khổ cực, Liễu Vĩnh chỉ là trúng nguyên rửa xấu năm năm, mà hắn liếc khuê lại là trời sinh bộ này hủ chết người tướng mạo, cho nên lần thứ nhất có nữ nhân nhất là nữ nhân xinh đẹp đối với hắn tiến hành dụ hoặc, hắn phản ứng đầu tiên là sợ hãi, kinh hoàng, không biết làm sao, nếu như không phải tại một khắc cuối cùng hắn đột nhiên nhớ tới mình là vị Thần Tiên, tuyệt đối hội lớn tiếng kêu cứu, bởi vì quá dọa người rồi, đối phương thế mà tại dụ hoặc hắn, dụ hoặc hắn a, Ngọc Đế hắn đại gia!

"Kết "

Cùng nhau khẩn cấp tiếng thắng xe, nương theo lấy Vương Linh Lợi thân thể đột nhiên nghiêng về phía trước cùng cấp tốc lui lại, xe ngừng lại, sau đó Liễu Vĩnh một mặt buồn bực quay đầu, "Vương Linh Lợi ngươi đang làm gì?"

Tình cảnh vừa nãy hắn đều nhìn ở trong mắt, hắn không nghĩ tới Vương Linh Lợi thế mà nặng như vậy miệng, thế mà coi trọng Suy Thần, cùng lúc tức giận là, đối phương tuyệt không bận tâm mình bây giờ cái này vị hôn phu mặt mũi, thế mà ở ngay trước mặt hắn câu dẫn Suy Thần, cái này, cái này thật sâu tổn thương rồi Liễu Vĩnh tự tôn, cho nên hắn quyết định dừng xe giáo huấn một chút đối phương.

Chương 139: Cái này hài là thật ngốc

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biến cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế tương lai chi Vô Thần tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tinh phân nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

"Ta muốn làm gì, ngươi không phải liền là muốn xem ta như vậy sao?"

Vương Linh Lợi lần này không có làm thương ngày tiểu nữ nhi thái, mà là cùng Liễu Vĩnh trọn mắt tương đối, bởi vì Liễu Vĩnh cách làm để nàng xúc động phần nộ, xúc động phần nộ nàng làm sao cũng ép không được nội tâm lửa, cứ việc biết chọc giận Liễu Vĩnh hậu quả, nhưng nàng lại không cam lòng dạng này chịu nhục, dù sao người sống trên cõi đời này ngoại trừ tiền bên ngoài còn có một thứ rất trọng yếu, cái kia chính là tôn nghiêm, nếu như ngay cả điểm này đều đã mất đi, đừng nói muốn có được muốn cuộc sống hạnh phúc, liền ngay cả nhân sinh cũng hội lúc lúc ở vào bị người phi nhổ cùng khinh bỉ sống không bằng chết bên trong.

"Muốn nhìn ngươi bộ dáng gì?"

Bị Vương Linh Lợi vừa hô, nguyên bản nhìn Vương Linh Lợi khoe khoang phong tao còn hết sức tức giận Liễu Vĩnh thanh âm trong nháy mắt hạ thấp không ít, dù sao hấn để Suy Thần nhìn trộm đối phương, là hết sức đuối lý, cho nên hấn chốt dạ không tự chủ được hạ thấp thanh âm.

"Còn chưa, nam nhân dám làm liền phải có can đảm gánh chịu trách nhiệm, nếu không còn làm cái gì nam nhân!" Vương Linh Lợi gặp Liễu Vĩnh trong nháy mắt không có lực lượng, lập tức biết mình suy đoán là chính xác, cái này khiến nàng càng thêm tức giận.

"Ta dựa vào, đây là chuyện ra sao, chẳng lẽ đối phương cũng cũng giống như mình, có thể biết được có người nhìn trộm?"

Liễu Vĩnh thực tình nghĩ mãi mà không rõ, trong tim hỏi Suy Thần, Suy Thần về mặt cầu xin về đạo; "Ta cũng không biết, ta còn không có nhìn trộm đâu, kết quả đối phương liền cho ta tới cái này vừa ra, dọa đến ta tiên tâm đều nhảy ra!"

Nghe Suy Thần nói như vậy, Liễu Vĩnh thật buồn bực rồi, làm sao có thể ngay cả nhìn trộm còn không có có liền bị phát hiện nữa nha, chẳng lẽ là trong truyền thuyết nữ nhân giác quan thứ sáu, nghĩ đến cái này, Liễu Vĩnh sâu cảm giác rất có thể, đương nhiên sợ đi tin tưởng là bởi vì Liễu Vĩnh ngay cả Thần Tiên đều đừng phải còn có cái gì là hấn không thể tin tưởng, cái này khiến hấn lập tức xóa cười mở miệng đối Vương Linh Lợi đạo; "Chính là chỉ đùa một chút, chỉ đùa một chút!"

"Bành!"

Nghe được nói đùa ba chữ, Vương Linh Lợi được nghe đến mình tan nát cõi lòng thanh âm, dù sao việc này liên quan nàng tôn nghiêm, đối phương lại còn nói hời hợt như vậy, cái này khiến nàng như thế nào chịu được, chỉ gặp nàng nhảy lên nhảy lên, kết quả bởi vì quên rồi là trên xe, dẫn đến cái trán đụng vào trần xe, còn tốt nội bộ trần xe là hết sức mềm mại, không có xô ra vết thương, bất quá cũng làm cho Liễu Vĩnh nhìn rất lo lắng, lập tức lo lắng khoát tay an ủi đạo; "Đừng kích động, đừng kích động!"

Liễu Vĩnh cũng là phiền muộn rồi, nữ nhân còn thật sự là không thể gây, thậm chí liền ngay cả hoài nghi cũng không thể, chẳng lẽ là bởi vì chính mình dạng này hoài nghi thật sâu chạm đến đối phương ranh giới cuối cùng, dù sao đối phương vì mình đáng ra rồi thân thể, kết quả mình còn dạng này hoài nghi nàng.

"Đừng kích động!"

Vương Linh Lợi một tay đỡ lấy bị mề cái trán một tay chỉ vào Liễu Vĩnh cười lạnh; "Ngươi thế mà còn gọi ta đừng kích động, đều như vậy thăm dò ta rồi còn để cho ta đừng kích động, có phải hay không tại trong lòng ngươi ta chính là cái thủy tinh dương hoa nữ nhân, có phải hay không trong lòng của ngươi ta là bất luận già trẻ tuần xấu đều có thể tiếp nhận nữ nhân?"

"Không phải!" Liền xem như Liễu Vĩnh EQ cơ hồ là không, cũng biết lúc này nhất định phải phủ nhận, như nếu không mình thật hội chết rất khó coi, dù sao nổi giận nữ nhân là trêu chọc không được!

"Còn nói không phải, vậy ngươi để liếc khuê tới gần ta làm gì? Làm liền phải đừng cảm thừa nhận, không phải không xứng làm cái nam nhân!" Vương Linh Lợi gầm thét, lại không biết lời nói càng nói càng trọng.

Mà Liễu Vĩnh lại là cái chịu không nổi kích thích người, kỳ thật cũng không phải chịu không nổi kích, thật sự là Liễu Vĩnh vào trước là chủ coi là Vương Linh Lâm là khám phá hấn phái Suy Thần dò xét đối phương đêm đó có hay không có cùng với chính mình sự tình.

Thế là hấn thân là nam nhân, rất là bây giờ thừa nhận đạo; "Là, ta thừa nhận ta làm, nhưng ta thật chỉ là xác định một cái!" Liễu Vĩnh đều không biết mình cái kia giải thích thế nào.

"Quả nhiên!"

Mà nghe nói như thế, Vương Linh Lâm đôi mắt to xinh đẹp trong nháy mắt chảy ra nước mắt, sau đó thì sao lắm lắm nói; "Miễn cưỡng là không chiếm được hạnh phúc, buồn cười ta còn một mực ý đồ cái biến, kết quả rơi xuống cái ti tiện thanh danh!"

"Hút!"

"Ta đã biết, về sau không biết dây dưa nữa ngươi, ngươi cũng không dùng thăm dò rồi, coi như chúng ta quan hệ thế nào cũng không có!" Nói xong, Vương Linh Lợi đưa tay 'Lạch cạch' một tiếng mở cửa xe chạy vội ra ngoài.

"Lạch cạch!" Liễu Vĩnh cũng cấp tốc mở cửa xe, muốn kéo ở đối phương, lại bị Vương Linh Lợi một thanh vùng thoát khỏi, Liễu Vĩnh muốn tại cản, lại bị Vương Linh Lợi lạnh lùng quay đầu đạo; "Nếu là cái nam nhân cũng không cần đề ý đến ta!"

Nghe xong lời này, Liễu Vĩnh lập tức đứng chết trân tại chỗ.

Nếu không tại sao nói Liễu Vĩnh ngốc đầu, tình yêu trước mặt cái gì nam nhân không nam nhân, nếu như đổi thành một cái EQ cao điểm nam nhân nhất định ôm chặt lấy Vương Linh Lợi kêu to, coi như ngươi nói ta không phải nam nhân, ta cũng muốn lưu lại ngươi!

Sau đó lại nói một chút, sai rồi, về sau cũng không dám nữa vân vân, sau đó nữ hài cũng chính là khóc lớn một trận, sau đó tại khinh khinh đánh đối phương mấy quyền, sự tình cũng liền.

Nhưng mấu chốt là Liễu Vĩnh ngốc a, đang nghe Vương Linh Lợi lời nói về sau, thế mà thật không ngăn cản nữa, cái này khiến cảm kháng làm đáng Vương Linh Lợi trong nháy mắt lòng như tro nguội, đối phương quả nhiên vẫn luôn trong lòng không có nàng, liền xem như nàng đem thân thể giao phó cho đối phương, đối phương cũng vẫn là không thêm đề ý nàng.

Cái này khiến xấu hổ Vương Linh Lợi, quay đầu về Liễu Vĩnh chân chính là hung hăng giẫm một cái, đem Liễu Vĩnh đập mạnh kêu thảm nhảy lên, mới quay thân lau nước mắt, chặn một chiếc taxi, thoát đi tại chỗ.

"A nha!"

Bụng bít lấy chân nhảy tốt một hội Liễu Vĩnh rất là không hiểu mình rõ ràng không ngăn trở đối phương, đối phương vì cái gì còn muốn quay đầu cho mình như vậy một cái, cái này khiến hắn không tự kìm hãm được nhìn xem đi xa xe taxi rống đạo; "Vì cái gì?"

"Vì cái gì, ngươi ngốc thôi!"

Này lúc đã biết Vương Linh Lâm vừa rồi cái dạng kia là bởi vì khí Liễu Vĩnh thăm dò nàng mà cố ý về sau Suy Thần khôi phục rồi lý trí, nói thật mặc dù hắn là lão xử tiên, nhưng cái này không trở ngại sự thông minh của hắn cao, vừa rồi hắn liền nhìn ra Vương nha đầu nhưng thật ra là muốn để Liễu Vĩnh ngăn lại nàng, buồn cười Liễu Vĩnh thế mà thật tin vào rồi đối phương, dùng tay, cái này cái này có thể không cho đối phương xúc động phần nộ sao?

"Có ý tứ gì?" Liễu Vĩnh hoàn toàn không nghĩ ra.

Đối với cái này Suy Thần cũng lười giải thích, trực tiếp về đạo; "Kỳ thật ngươi một cước này chịu vẫn rất đáng giá, tối thiểu nhất đối phương rồi đi ngươi, ngươi về sau liền tự do? Tự do về sau, hắc hắc, còn không phải muốn đuổi theo Nghê Khiết Mai liền truy Nghê Khiết Mai rồi?"

Nguyên bản, kết quả này Liễu Vĩnh là hẳn là cao hứng, dù sao hắn để Suy Thần xem xét Vương Linh Lợi ý thức cũng là mục đích này, kết quả bây giờ mục đích đạt đến hắn lại phát hiện mình căn bản không vui, cuối cùng hắn biết hắn trong lòng có một cái ngánh, cái kia ngánh là một loại gọi là trách nhiệm đồ vật, mà cùng hắn có tiếp xúc da thịt Vương Linh Lợi là hắn không thể trốn tránh trách nhiệm, cái này khiến hắn không chỉ có không có bởi vì Vương Linh Lợi rồi đi mà hưng phấn, ngược lại càng thêm ủ dột.

Về sau mấy ngày Vương Linh Lợi quả nhiên không có lại đến đi tìm Liễu Vĩnh một lần, thậm chí Liễu Vĩnh nhàm chán cảm điện thoại di động lên lật xem, nguyên bản đối phương ở khắp mọi nơi tin nhắn Wechat cũng mất, thậm chí Liễu Vĩnh len lén mở ra Wechat vòng bằng hữu, phát hiện đối phương nói một chút cũng đã mấy ngày không có đổi mới, cái này khiến hắn rất là không thích ứng, cứ việc trước đó Vương Linh Lợi chỉ cần mới mở miệng chính là sự tình, chỉ cần vừa nói chính là tiền, nhưng hắn còn thật liên có rồi rất lớn tồn tại cảm, dù sao nam nhân kiếm tiền chính là cho nữ nhân hoa, điểm này Liễu Vĩnh cảm thấy mình có chút bị ối.

Cảm điện thoại kinh ngạc phát ra sững sờ, Liễu Vĩnh cuối cùng là bị thùng thùng nhẹ giọng tiếng đập cửa tỉnh lại, lấy lại tinh thần, dùng tay lau mặt một cái, Liễu Vĩnh tự giễu cười mình bị ối về sau, tiêu cho mở miệng; "Mời đến!"

Theo mời đến hai chữ vang vọng, cửa phòng làm việc bị mở ra, một tên người mặc chỉ đen váy ngắn chân dài nữ hài đi đến dùng mềm nhu thanh âm cúi đầu nói đạo; "Viện Trưởng có một vị a di nói là thân thích của ngươi, gọi trần thực anh, không biết đạo ngươi có gặp hay không!"

Chương 140: Trương Thục Anh đến nhà

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biển cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế tương lai chi Vô Thần tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tinh phân nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

Chân dài tất đen nữ hài tên là sông sông tịnh, là một tên vừa Khai Dương Trường Y tốt nghiệp mười chín tuổi tiểu cô nương.

Nhưng tiểu cô nương này được ghê gớm, không chỉ có sinh ra một đôi đùi 1m5 đôi chân dài, còn rất có thành thực phong vận, một cặp mắt đào hoa chớp động ở giữa càng là quyến rũ động lòng người, hoàn toàn nhìn không ra một tia tiểu cô nương vết tích.

Cái này khiến lần thứ nhất nhìn thấy đối phương tuyển chọn tuổi tác cùng bản nhân hình dạng Liễu Vĩnh rất là kinh ngạc khoảnh khắc, thậm chí làm phỏng vấn quan cư nhưng mà rất là không có trình độ hỏi đối phương một câu, người có bạn trai hay không?

Để lúc đó tất cả phỏng vấn nữ hài phiền muộn, người đây là đang phỏng vấn vẫn là bắt chuyện? Cùng lúc phiền muộn mình làm sao lại không có lớn lên a một bộ tướng mạo thật được hòa hảo đáng người, nếu không mình cũng có thể nhận loại đãi ngộ này.

Mà xem như Liễu Vĩnh, đang từ hơi ngượng ngùng đối phương trong miệng biết được đối phương còn không có có bạn trai tình huống về sau, lúc này ngay tại trong lòng sợ hãi thần phục, thường nghe người ta nói vũ mị Thiên Thành, hôm nay hắn xem như thấy được, cùng lúc cảm thán tạo vật chủ thật sự là thần kỳ.

Mà, kỳ thật hắn sờ đi có cái này trước đó hỏi một chút, là bởi vì hắn cảm thấy đối phương loại này phong vận chỉ có tại * trên thân mới có thể nhìn thấy, mà đối phương một cái tiểu cô nương trên thân lại có, hắn có chút hiếu kỳ.

Đương nhiên, đây chỉ là Liễu Vĩnh tùy tiện hỏi một chút, cũng không có ý tứ gì khác. Nhưng hắn không biết biết cũng là bởi vì hắn cái này tùy tiện hỏi một chút, lại đem sông sông tịnh tâm cho kích động linh hoạt lên, coi là đây là Liễu Vĩnh cố ý ám chỉ, thế là sau khi trở về tìm tòi các loại lý do cùng đã ở chung hai năm bạn trai chia tay, thế là về sau vì yêu liền phát sinh rồi làm cho tất cả mọi người bất ngờ một màn hí, thậm chí đối vì yêu thanh danh đều kém chút tạo thành thương tổn nghiêm trọng, đương nhiên đây là nói sau.

Mà rất nhanh bị Liễu Vĩnh biết là, bởi vì hắn câu này hiếu kỳ hỏi một chút, Lý Như Phượng cuối cùng là cắn răng nghiêng lợi đem sông sông tịnh cho quyền rồi hắn làm thư ký, cùng lúc bổ sung còn có một câu để Liễu Vĩnh rất cảm thấy phiền muộn, cũng râm ran vì yêu, nam nhân thật không phải là một món đồ!

Lý Như Phượng chỉ ý tứ không cần nói cũng biết, là chỉ Liễu Vĩnh không là đồ tốt.

Kỳ thật, lúc đó phỏng vấn thời điểm, còn có so sánh Liễu Vĩnh càng thêm không chịu nổi người, nhưng lại bị tất cả mọi người mang tính lựa chọn không để ý đến, ai bảo Liễu Vĩnh đã tuổi trẻ lại độc thân đâu, lúc đó một vị khác sáng chói nhân huynh là chịu lấy cái trắc đầu Vu Phú, gặp lại sông sông tịnh thời điểm, không chỉ có nhìn đối phương ngu ngơ chỉ chốc lát chảy nước bọt, còn si ngốc hỏi một câu đối phương có biết hay không sông sông sáng?

Đối với cái này, sông sông tịnh trực tiếp thành cái đồ chót vọt, trong đó ý vị, Nhượng Vu Phú cái này trải qua giang hồ lão gia hòa lập tức biết đối phương nội tâm có lẽ cùng mặt ngoài là tương xứng.

Lúc đó Liễu Vĩnh còn tưởng rằng sông sông tịnh đồ mặt là bởi vì bị Vu Phú cái này chừng năm mươi tuổi lão gia hòa nhìn chăm chăm thật không tiện kết quả Vu Phú vụng trộm nói cho hắn biết, tiểu cô nương này không đơn giản, sinh hoạt cá nhân tuyệt đối không phải giống như đối phương giảng như thế, cuối cùng càng làm cho vẻ mặt vô cùng nghi hoặc Liễu Vĩnh điện thoại một cái sông sông sáng.

Kết quả đương nhiên là kinh người, thế là, thế là, Liễu Vĩnh mỗi lần nhìn thấy đối phương đều rất muốn hỏi hỏi lúc đầu đối phương phụ thân cho đối phương lên sông sông tịnh cái tên này thời gian là loại tâm tính nào.

Cho nên khi lần này đối phương lúc tiến vào, Liễu Vĩnh y nguyên phiêu khởi loại tâm tính này, hoàn toàn không có chú ý tới sông sông tịnh có ý cúi xuống eo thon, cùng chế phục áo soni không biết là vô ý sụp ra vẫn là cố ý xoay ra lộ ra một vòng phong tình.

Gặp tuổi trẻ Anh Tuấn lãnh đạo thất thần, nhưng lại không phải nhìn chăm chú nàng, sông sông tịnh trong mắt lóe ra thất vọng ai oán, để sau ngời thẳng lên, nội tâm lại âm thầm oán trách Liễu Vĩnh đến cùng phải hay không lấy hướng không bình thường, dù sao nàng như thế một vị hoạt sắc sinh hương mỹ nữ tại mặt của đối phương trước, đồng thời còn có đề lộ điểm, thế mà bị không để ý tới, cái này khiến nàng rất là thụ đả kích, đến mức sau đó nói thanh âm đều có chút không ngớt.

"Liễu viện trưởng, bên ngoài có cái gọi trần Thục Anh nói là người thân thích, người gặp hay là không gặp?"

Kỳ thật sông sông tịnh hoàn toàn không dùng phiền muộn, bởi vì coi như Liễu Vĩnh không có nhìn trộm nàng đề lộ điểm, nhưng nội tâm nghĩ lại là nàng.

Nghe đối phương lần nữa một lần hỏi ý, rốt cục nghe rõ Liễu Vĩnh trên mặt vẻ lúng túng nói đạo; "Thật không tiện thật không tiện thất thần rồi!" Nói xong Liễu Vĩnh bắt đầu hỏi ức trần Thục Anh là ai, sau đó hắn liền một cái giật mình đứng lên, sau đó 'Xoẹt xẹt' đẩy ra chỗ ngồi, chạy vội ra ngoài, lưu lại một mặt được vòng sông sông tịnh nói nhỏ; "Đây là tài sản hơn ngàn vạn vì yêu bệnh viện đại lão bản sao, làm sao cùng cộng đồng đầu nhỏ tốp giống như?"

Lời nói thật, nếu như không phải là bởi vì trên người đối phương danh hiệu, liền đối phương cái này có chút phản ứng chậm nửa nhịp đáng về, nàng sóng sông tịnh mới không có thêm phản ứng đối phương, đáng tiếc đối phương không chỉ có tiền còn đi BMW, trọng yếu nhất là đáng đáp còn đẹp trai, thế là, sóng sông tịnh liền luân hãm, cũng không phải luân hãm, mà là muốn Thượng vị.

Phòng làm việc của viện trưởng bên ngoài một người trung niên nữ nhân trong hành lang đi tới đi lui, cũng không lúc nhìn về phía đóng lại văn phòng cửa phòng. Vừa rồi đi tới tên kia trợ lý để trung niên nữ tử thật sâu xoắn xuýt, nàng không biết đạo bây giờ Liễu Vĩnh thân phận thế mà trở nên nhanh như vậy, liền ngay cả thư ký đều phối hợp rồi, cái này khiến nàng đối với mình sau đó phải thỉnh cầu đối phương sự tình, có chút không nắm chắc được đối phương hội không biết trợ giúp, dù sao đối phương bây giờ có tiền có địa vị tùy tiện một người bí thư đều xinh đẹp như vậy, không biết đạo còn hội không biết quan tâm nữ nhi của mình.

Không tệ, đứng vì yêu phòng làm việc của viện trưởng trước cửa chính là Nghê Khiết Mai mẫu thân, bản danh Trương Thực Anh.

Ngay tại nàng cảm thấy thời gian trôi qua có chút dài, đối phương là không phải không muốn thấy mình thời điểm, cửa phòng bị 'Bá' một tiếng kéo ra, sau đó Liễu Vĩnh nhanh chóng đi tới, cũng ngược ngùng nói đạo: "A di, sao người lại tới đây, làm sao không nói trước gọi điện thoại cho ta, ta tốt xuống lầu chờ người!"

Một bên khách khí kêu gọi, một bên Liễu Vĩnh liền đem Trương Thực Anh hướng trong phòng nghênh, cùng lúc đối cứng mới còn đối Trương Thực Anh trên dưới dò xét sóng sông tịnh phân phó đạo: "Cho a di rót cốc nước!"

Lần này sóng sông tịnh biết điều, lại cũng không có vừa rồi khoan dung, mà là rất hòa thuận mở miệng đạo: "A di uống gì?" Cùng lúc nội tâm suy đoán đối phương là Liễu Vĩnh cái gì thân thích, vừa rồi bộ dáng của mình có hay không có gây nên đối phương phản cảm, cùng lúc bưng tỉnh sau này mình phải chú ý thái độ, dù sao không biết đạo lúc nào, liền hội tung ra cái Liễu Vĩnh cái gì thân thích, dù sao theo nàng nghe được biết Liễu Vĩnh là cái nông thôn em bé!

"A, không cần tạ ơn!"

Trương Thực Anh hơi khản trương, mặc dù nàng tại Khai Dương ở mấy năm, nhưng bởi vì nghề cha sinh nguyên nhân của bệnh, nàng bình thời đều là không phải nhà chính là chợ bán thức ăn hoặc là bệnh viện, cái này ba cái địa phương, người khác xem ở Từ gia trên mặt mũi, thái độ không tệ liền đã có thể, chỗ nào còn hội đối nàng nhiệt tình, cho nên nàng đột nhiên bị người nhiệt tình phục vụ có chút không thích ứng.

Liễu Vĩnh bây giờ văn phòng là hai gian, gian ngoài bây giờ là trợ lý sóng sông tịnh khu làm việc, tràn ngập ngon miệng phân mùi, trên mặt bàn càng là bày biện phần hồng hiển lộ rõ ràng nữ tính đặc thù nhỏ vật trang trí, phòng trong là Liễu Vĩnh khu làm việc, bất quá cũng bị sóng sông tịnh thu thập sạch sẽ gọn gàng.

Ngay từ đầu Liễu Vĩnh còn hết sức không thích ứng, nhưng rất nhanh hần liền cảm nhận được có trợ lý chỗ tốt, nguyên bản một chút hồi đường, mặc cả, lôi kéo tình cảm, thậm chí có đi nhằm gian phòng cái này sự kiện, từ khi có rồi sóng sông tịnh về sau, liền cũng không có xuất hiện nữa, Liễu Vĩnh cảm thấy đây đều là sóng sông tịnh hoặc là nói trợ lý công lao, cùng lúc nội tâm cảm thán, trách không được lớn nhỏ lãnh đạo đều muốn làm cái thư ký, chỉ một điểm này chỗ tốt, cũng đáng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Thật vừa đúng lúc

Trần Thực Anh chỉ ở Liễu Vĩnh trong văn phòng ngồi nữa cái tiếng đồng hồ, nhưng cái này nửa cái tiếng đồng hồ, lại làm cho Liễu Vĩnh nội tâm bị bóp thành rồi mấy nửa, khi hần lên dây cốt tinh thần đem Trần Thực Anh đưa tiễn về sau, trong hai mắt nước mắt rồi cuộc không chế không nổi dọc theo gương mặt chảy xuống.

Cái này nước mắt không chỉ có vì Nghê Khiết Mai lưu, cũng có triển vọng chính hần lưu.

Nguyên bản tại nghe xong nghề mẹ tự thuật về sau, đối với Liễu Vĩnh tới nói, đây cũng là thù mây mờ trắng tỏ rõ thời khác, bởi vì để Nghê Khiết Mai biết Từ gia ngày xưa âm tàn, người khác có lẽ rất khó làm đến, tỷ như từ yến, tỷ như nghề mẹ, coi như nói ra, cũng bởi vì không có chứng cứ, mà bị Từ Chấn vừa âm hiểm phản bác rơi, nhưng Liễu Vĩnh cùng các nàng khác biệt, bên cạnh hần có vị Thần Tiên.

Đúng, Thần Tiên, Thần Tiên là khái niệm gì, Thần Tiên chính là chỉ cần Suy Thần đối Từ Chấn vừa thi pháp, đối phương liền hội ngoan ngoãn đối Nghê Khiết Mai tỏ lộ chân ngôn, đến lúc đó còn không phải hết thấy đều thuận lý thành chương chân tướng rõ ràng.

Nhưng!

Nhưng bởi vì hắn một lần phóng túng, bây giờ sắp đại đoàn viên kết cục, nhưng lại muốn biến thành một màn bi kịch, bởi vì hắn đã không phải là trước đó Liễu Vĩnh, hắn cùng Vương Linh Lợi đã có vợ chồng chi thực.

Liễu Vĩnh giờ phút này thật sâu hối hận, hắn lúc đầu cảm giác không có sai, Từ Chấn vừa tuyệt đối không phải Nghê Khiết Mai lương phối, nhưng vì cái gì hắn không kiên trì, một cái tiểu cô nương còn vì gia đình ân tình nhẫn nại nội tâm thống khổ cùng không thích người cùng một chỗ, hắn một cái nam nhân, vì cái gì liền không thể kiên trì chờ đợi phương, vì cái gì?

Này lúc, Liễu Vĩnh đi qua ngày đó cùng Vương Linh Lợi trong xe một màn, đã thật sâu tin tưởng hắn cùng đối phương có rồi vợ chồng chi thực chuyện này.

Chẳng lẽ cuối cùng thật phải giống như Suy Thần nói như vậy, muốn hai cái đều không làm thương hại, liền hai cái đều lưu lại, đáng yêu là duy nhất a, đừng nói mình không tiếp thụ được, coi như mình làm như vậy rồi đối hai nữ nhân công bằng sao, Nghê Khiết Mai lại cái kia có bao nhiêu thương tâm.

"A!"

Liễu Vĩnh nhìn không được gào thét.

"Bá!"

Ngoại thất sóng sông tĩnh nghe được nội thất tru lên, cấp tốc mở ra nội thất cửa phòng. Xem xét phía dưới nàng giắt này mình, chỉ gặp Liễu Vĩnh này lúc quần áo lộn xộn, đương nhiên những này không là trọng yếu nhất, trọng yếu nhất là bàn tay của đối phương thể mà đang chảy máu, trên mặt đất thậm chí có nhỏ lớn chùng bàn tay một phiến.

"Liễu viện trưởng người làm sao!"

Sóng sông tĩnh nhanh chóng chạy vội tới Liễu Vĩnh bên người cảm lấy đối phương đỏ máu tay phải, một mặt ân cần hỏi thăm, cùng lúc nội tâm nghi hoặc, bởi vì nàng phát hiện Liễu Vĩnh vết thương là mình nắm chặt nắm đấm, móng tay cắt vỡ.

Gặp có người tiến đến, Liễu Vĩnh hút hạ cái mũi, sau đó ngừng khí bình thần về đạo; "Không có việc gì, người ra ngoài đi!"

"Không được, người cái này đều chảy máu, cần trừ độc băng bó!"

Nói sóng sông tĩnh không nói lời gì đem Liễu Vĩnh kéo ngồi ở trên ghế sa lon, sau đó chạy ra ngoài tìm đến băng vải cồn i-ốt cùng Vân Nam bạch được cao, còn tốt vì yêu lúc đầu chính là bệnh viện, không thiếu những này.

Tại bị sóng sông tĩnh ti mi thanh tẩy băng bó thời điểm, Liễu Vĩnh nội tâm kịch liệt giãy dụa lấy, hắn muốn lập tức đâm thủng Từ Chấn vừa ghé thăm sắc mặt, nhưng hắn lại sợ hãi, bởi vì hắn biết chỉ cần đâm thủng Từ Chấn vừa âm hiểm, để Nghê Khiết Mai biết mình một mực tại thụ lửa gat, đối phương nhất định hội thương tâm gần chết, dù sao nàng nỗ lực nhiều như vậy tình cảm cùng cảm kích, thể mà đối mặt chính là dạng này một cái âm tàn người, đối thành ai cũng không tiếp thụ được, không nói lòng như đao cắt, cũng không kém không nhiều.

Nhưng hắn Liễu Vĩnh lại muốn ở sau đó lại đâm đối phương một đao, bởi vì tại đối phương đối Từ Chấn vừa tuyệt vọng về sau, hắn Liễu Vĩnh nhưng thật ra là đối phương tốt nhất an ủi tề, nhưng hắn lại không thể an ủi đối phương, bởi vì hắn không xứng.

Nghĩ đi nghĩ lại Liễu Vĩnh một mặt thống khổ, cứ việc có người ngoài tại, nước mắt hắn đã không chảy, nhưng trong mắt bi thiết làm thế nào cũng không che giấu được.

Mà này lúc nửa quỳ tại Liễu Vĩnh trước mặt cho hắn băng bó sóng sông tĩnh, lại là một loại khác tâm cảnh.

Nội tâm của nàng này lúc cực độ buồn bực, bởi vì nàng nguyên vốn cho là mình hành động, có thể đổi được Liễu Vĩnh mắt xanh, dù sao nam nhân tại thụ thương thời điểm, là yếu ớt nhất, dễ dàng nhất cảm động.

Vì thế nàng sử xuất tất cả vốn liếng, không gần như chỉ ở ra ngoài lấy thuốc ngay miệng cho mình phun ra chút nước hoa, còn lần nữa giải khai trước ngực hai hạt lỗ hồng, chính nàng cúi đầu xuống đều có thể nhìn thấy mình như ẩn như hiện bộ ngực sữa, đối phương chẳng lẽ liền một chút cũng không có cảm giác sao?

Thậm chí nàng vì để cho Liễu Vĩnh đối nàng có phản ứng, tại giúp đối phương băng bó vết thương thời điểm, còn cố ý dùng cánh tay làm bộ vô tình mà sát Liễu Vĩnh đùi, nhưng đáng chết, đối phương thể mà một điểm phản ứng cũng không có, cái này khiến sóng sông tĩnh nội tâm rất là gặp khó.

Nói thật sóng sông tĩnh cũng là quá cấp thiết quá khát vọng dựa vào Liễu Vĩnh cái này cao soái phú rồi, hoàn toàn không nhìn lúc này đối phương biểu lộ, đối phương này lúc đang thống khổ giãy dụa, đừng nói sóng sông tĩnh những này tiểu động tác, liền xem như đối phương tại Liễu Vĩnh trước mặt nhảy thoát áo múa, đoán chừng Liễu Vĩnh cũng hội quay đầu bước đi, dĩ nhiên không phải Liễu Vĩnh có bao nhiêu chính trực, mà là nội tâm của hắn quá xoắn xút rồi, làm sao có thể hội lý hội nàng.

"Bá!"

Ngay tại sóng sông tĩnh nghĩ đến tâm sự của mình thời điểm, Liễu Vĩnh quyết định đột nhiên đứng lên, hắn nghĩ kỹ, coi như cuối cùng mình cũng làm cho Nghê Khiết Mai thương tâm, nhưng lại không thể lại để cho nàng thụ Từ Chấn vừa cái này tiểu nhân hèn hạ lừa gạt.

"A!"

Liều Vĩnh đột nhiên đứng lên, hiển nhiên hù dọa sóng sông tịnh, cái này khiến nàng kinh hãi đột nhiên lui lại, nhưng bởi vì nàng là nửa quý, lui lại thời điểm mới nhớ tới cần trước đứng lên, thế là nàng lại trở lại muốn đứng lên.

Nhưng bản này có thể nghiêng về phía trước cũng đứng yên tư thái lại làm cho nàng đụng đầu vào rồi trước mặt Liều Vĩnh phản bụng, mà lúc này đây Liều Vĩnh cũng là vừa mới đứng lên đồng thời bởi vì đại não nghĩ đến sự tình, một lúc phản ứng không kịp bị sóng sông tịnh cái này một đỉnh trực tiếp ngược lại ở trên ghế sa lon, cũng sau đó ôm bụng nhỏ co rút.

Nói đùa, rất đau.

Lần này sóng sông tịnh xem như triệt để trọn tròn mắt, dù sao Liều Vĩnh là nàng lãnh đạo, kết quả lại bị nàng đụng vào, cái này khiến nàng kinh hoảng về sau, cuống quýt đuổi ra một đôi trắng nõn tay nhỏ, đi vào Liều Vĩnh bụng dưới.

Lần này coi như mập mờ, chỉ đen chân dài, bộ ngực sữa nửa lộ sóng sông tịnh ghé vào Liều Vĩnh giữa hai chân, trên hai tay hạ hoạt động thay Liều Vĩnh nhu hòa phản bụng, mà Liều Vĩnh thì một mặt hưởng thụ bộ dáng, nhưng thật ra là thống khổ đáng vẽ, nhưng nhìn song phương cái tư thế này, ai hội coi là Liều Vĩnh là tại thống khổ.

"Bá!"

Lúc này Liều Vĩnh cửa phòng làm việc đột nhiên bị mở ra, sau đó cùng nhau thét lên mắng to vang vọng.

"Liều Vĩnh... Cái tên vương bát đản nguoi!"

Thật vừa đúng lúc, mình ở nhà nghĩ thông suốt Vương Linh Lợi lúc này thế mà tới, cũng bởi vì không có gõ cửa thói quen, trực tiếp đẩy cửa tiến đến nhìn thấy Liều Vĩnh cùng sóng sông tịnh cái này hai người vô sỉ một màn.

Sở dĩ nói vô sỉ, là bởi vì từ góc độ của nàng nhìn, khi thấy gọi cảm vô cùng sóng sông tịnh vênh lên gọi cảm mông tròn ghé vào Liều Vĩnh giữa hai chân, ở trên hạ hoạt động đầu! Đối phương hai người đây là đang làm gì, lấy Vương Linh Lợi quan sát qua đệ đệ mình trong điện thoại di độngAV trình độ lập tức hiểu rõ, cái này khiến nàng giận tím mặt, cũng cũng nhìn không được nữa quay đầu bước đi.

"A!"

Liều Vĩnh tại góc cũng biết đối phương là hiểu lầm rồi, lập tức đẩy ra sóng sông tịnh nhảy lên liền đi truy.

Ở phía sau hần ngồi ngay đó sóng sông tịnh một mặt đỏ ửng há mồm muốn nhắc nhở đối phương bị mình vô ý buông ra dây lưng, nhưng lời nói còn chưa nói ra miệng, Liều Vĩnh đã chạy mất dạng, cái này khiến sóng sông tịnh chớp chớp đuôi lông mày hơi vênh nói nhỏ; "lãnh đạo, nguoi tự cầu phúc a!" Cùng lúc nội tâm có chút tiểu đắc ý, dù sao nếu như nhờ vào đó đuổi đi Liều viện trưởng cô bạn gái nhỏ, nàng liền thiếu đi rồi cùng nhau chương ngại.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Lại chịu vấy háng chân

Bước nhanh thoát đi Liều Vĩnh văn phòng Vương Linh Lợi trên đường đi nước mắt phiêu tán rơi rụng, liền liền tại vì yêu đại sảnh đón đầu gặp Vu Phú cùng Lý Như Phượng hướng nàng chào hỏi, nàng đều không có lý hội.

Cái này khiến sóng vai đi tới Vu Phú cùng Lý Như Phượng hai mặt nhìn nhau, nhao nhao suy đoán trên người đối phương xảy ra chuyện gì, nhưng suy đoán của bọn hắn cũng không có tiếp tục bao lâu, bởi vì sau đó vọt ra quần áo lộn xộn đồng thời ngay cả bên hông dây lưng đều là nửa hờ Liều Vĩnh, để bọn hắn ý thức được hai người chỉ gặp xảy ra chuyện gì.

"Cái này Liều Vĩnh thật sự là quá không ra gì rồi!"

Gần nhất Lý Như Phượng đối Liều Vĩnh hảo cảm cấp tốc hạ xuống, nguyên nhân gây ra là đối phương không gần như chỉ ở thông báo tuyển dụng hội bên trên đùa giỡn cô nương, cho vì yêu tạo thành cực kỳ ác hơi ảnh hưởng, càng là tại về sau mình cố ý đem cái kia bị hắn đùa giỡn nữ hải điều cho hắn làm thư ký về sau, Hân Nhiên vui vẻ nhận.

Ngươi cũng không biết làm đáng một chút, từ chối một cái, sau đó ta lại đem đôi phương khai trừ, để đền bù ảnh hưởng sao.

Mà bây giờ đôi phương chế tạo tội tệ hơn, cái này nhất định là muốn ban ngày phi lễ con gái người ta, bị cự tuyệt rồi!

Lý Như Phụng rơi xuống phán đoán suy luận, cùng lúc tức giận, ngươi nói ngươi bị cự tuyệt liền cự tuyệt đi, ngươi liền không thể thu thập một chút quần áo trở ra, lần này toàn bộ vì yêu đoán chừng đều biết rồi.

Nghĩ đến chỗ này thời điểm, Lý Như Phụng quay đầu, gặp trong đại sảnh sân khấu mấy vị thân mặc áo choàng trắng tiểu cô nương, chính đối Liễu Vĩnh bóng lưng đỏ mặt xỉ xào bàn tán. Cái này khiến Lý Như Phụng một trận vô đầu, ngẫm đạo vì yêu thanh danh lại phải bởi vì Liễu Vĩnh mất điểm.

"Có lẽ không muốn như ngươi nghĩ đâu?" Lâm nam nhân, Vu Phú bản năng thay Liễu Vĩnh giải thích rồi một cái.

"Không giống ta nghĩ như vậy? Hắn cái dạng kia, chẳng lẽ ngươi muốn nói cho ta biết, hắn là từ phòng vệ sinh lao ra!" Lý Như Phụng cười lạnh.

"Có lẽ thật sự là đâu?" Vu Phú dùng tay lau lau mình đầu trực, nói ngay cả mình đều có chút không tin.

"Hừ, cái kia Vương Linh Lợi vì cái gì hội khóc?" Lý Như Phụng miệng rộng nghiêng phiết, không buông tha.

"Có lẽ, là đột nhiên trong nhà có việc!" Vu Phú không muốn đang tiến hành cái đề tài này.

"Lão Vu, ngươi về sau nói một chút hắn, dù sao các ngươi đều là nam nhân tốt mở miệng, để hắn chú ý một chút hình tượng!" Lý Như Phụng thấy ở giàu không muốn đang nói, lập tức cũng ngừng chủ đề, bất quá cuối cùng vẫn là nhìn không được Nhượng Vu Phú sau đó cảnh cáo Liễu Vĩnh một cái.

Ven đường, tại Vương Linh Lợi ngăn lại một chiếc taxi sau một khắc, Liễu Vĩnh rốt cục đuổi kịp, cũng một thanh kéo xuống xoay người chuẩn bị ngồi vào đi Vương Linh Lợi. Đối với cái này Vương Linh Lợi tức giận la lên; "Ngươi làm gì?"

"Ai, chính là, ngươi làm gì?"

Ra cho thuê sư phó xem xét một phần sinh ý sắp ngâm nước nóng, lập tức nhú mày quát hỏi. Đối với cái này, Liễu Vĩnh trực tiếp đem trong túi một thanh tiền lẻ móc ra ném vào trong xe, sau đó ba một tiếng đóng cửa xe nói đạo; "Đi nhanh lên!"

Xe taxi sư phó xem xét, ta dựa vào, cái này một thanh tiền lẻ chỉ riêng mười khối đều tốt mấy trương, lập tức vui vẻ ra mặt đập cần ga, cùng lúc nói đạo; "Vợ chồng trẻ có việc dễ thương lượng, sinh làm sao khí!"

"Ai cùng hắn là hai cái!"

Wương Linh Lợi tức giận, nhưng xe taxi cũng đã lái rồi, cái này khiến nàng quay đầu hơi vung tay triển khai Liễu Vĩnh giữ chặt tay của mình quát lớn đạo; "Ta hiện tại không biết ngươi, ngươi kéo ta làm gì!"

"Ngươi hiểu lầm rồi!" Liễu Vĩnh lần này đầu óc không có phạm choáng, trực tiếp bắt lấy rồi trọng điểm giải thích.

"Ta hiểu lầm rồi, hừ!"

Wương Linh Lợi quay đầu cười lạnh, trên dưới dò xét Liễu Vĩnh, tại phát hiện đôi phương rộng mở dây lưng về sau, lập tức tức giận uống đạo; "Ngay cả dây lưng đều không kéo lên, còn cùng ta nói hiểu lầm, ngươi làm sao có ý tứ ra miệng!"

Bị Vương Linh Lợi dạng này vừa quát, Liễu Vĩnh cúi đầu xem xét, lập tức mặt đỏ bừng lên, tranh thủ thời gian đưa tay kéo dây lưng, cùng lúc nội tâm phiền muộn, cái này nệ hắn dây lưng làm sao mở, lần này có thể giải thả không rõ.

Gặp Liễu Vĩnh bị mình quát lớn mặt đỏ tới mang tai, Vương Linh Lợi xoay người rồi đi, cùng lúc nội tâm nói thầm; "Còn không biết xấu hổ e lệ, liền chưa thấy qua ngươi như vậy không muốn mặt nam nhân, giữa ban ngày cũng không chen vào môn, liền làm chuyện đó!"

Gặp Vương Linh Lợi lại đi, Liễu Vĩnh một bên kéo dây lưng một bên đuổi theo giải thích; "Lý Lý ngươi hiểu lầm rồi, ngươi thật hiểu lầm rồi, lúc đó nữ hài kia là tại cho ta băng bó vết thương!"

"Ngươi làm ta ngờ ngẩn sao?"

Wương Linh Lợi muốn gào thét, ngươi nơi đó thụ thương sao, nàng dùng cái gì đang giúp ngươi băng bó, là miệng sao? Nghĩ đến cái này, Vương Linh Lợi lập tức 'Ph' rồi mình hai cái, thầm nghĩ mình không biết xấu hổ.

"Ngươi nhìn!"

Liễu Vĩnh gặp Vương Linh Lợi không tin, lập tức đuổi ra mình thụ thương tay, giờ lên chính tại bước nhanh đi Vương Linh Lợi trước mặt.

Không tự chủ được Vương Linh Lợi nhìn thoáng qua Liễu Vĩnh ngả vào trước mặt trên bàn tay, thấy phía trên quả nhiên bị quần lý thật dày màu trắng băng vải, lập tức thần sắc buông lỏng, nhưng sau đó nàng lại thầm nghĩ mình ngờ ngẩn, đôi phương đại lưng đều giải khai, lúc đó có thể là tại băng bó vết thương sao? Thế là nàng lập tức dựng thẳng lên mày liễu quát lớn; "Liền xem như nàng thật thay ngươi băng bó vết thương, vậy ngươi và ta giải thích một chút thắt lưng của ngươi là chuyện gì xảy ra!"

"Cái này?"

Nhớ tới tình cảnh lúc ấy, Liễu Vĩnh lập tức mở miệng đạo; "Lúc đó nàng cho ta bằng bó kỹ về sau, ta muốn đứng lên, kết quả lại bị nàng va vào một phát, sau đó chúng ta liền cùng một chỗ té ngã ở trên ghế sa lon, sau đó người liền đến rồi!"

"Ta là hỏi người dây lưng quần!" Vương Linh Lợi dậm chân.

"Ta cũng không biết, có thể là hỏng a!" Liễu Vĩnh sờ lên bên hông hoàn hảo dây lưng có chút buồn bực giải thích.

"Hừ hừ, hỏng, ta nhìn đầu óc người cũng hỏng!" Quát mắng, bị Liễu Vĩnh vô si lý do giải thích càng thêm căm tức Vương Linh Lợi ngang chân, đối Liễu Vĩnh chính là một cái vẩy háng chân.

"A!"

Lần này trực tiếp để Liễu Vĩnh ôm đỡng quần khom người xuống.

"Để người còn đùa nghịch lưu manh!" Quát lớn xong, Vương Linh Lợi quay đầu bước đi.

Bị đá cái trán đỏ mỗ hôi lạnh Liễu Vĩnh trong mắt phun lửa, cái này mẹ hán ta so sánh Đậu Nga còn oan đầu, lại chịu liêu âm thối, nhị huynh đệ đều nhanh phết đi.

Đương nhiên cái này cũng chưa hết, đi ngang qua mấy tên người đi đường, vừa rồi rõ ràng nghe được rồi Vương Linh Lợi la lên, cùng động tác kế tiếp, thế là khi đi ngang qua Liễu Vĩnh bên người thời gian, nhao nhao đối Liễu Vĩnh phun nước bọt, lấy đó đối Liễu Vĩnh xem thường.

"Phi, đáng đời đồ lưu manh!"

Người qua đường phản ứng để Liễu Vĩnh đầy trong đầu hắc tuyến, cái này mẹ hán hán với ai nói rõ lý lẽ đi.

Còn tốt Vương Linh Lợi cũng không có hạ đa trọng chân, khoảnh khắc sau cứ việc hạ thế còn trợn trợn đau, nhưng Liễu Vĩnh đã có thể miễn cưỡng đi từ từ đường, cái này khiến hán lập tức dâng lên mau thoát đi cái này bị xem thường chỉ địa suy nghĩ.

Dùng rồi gần mười mấy phút đi trở về vì yêu, Liễu Vĩnh vừa mới chuẩn bị lên lầu, liền bị chờ dưới lầu Vu Phú ngăn chặn, chỉ thấy ở giàu vồ vồ Liễu Vĩnh bả vai, ngữ trọng tâm trường đạo; "Liều huynh đệ, Lão ca cũng là người cái kia tuổi tác tới, biết * khó nhin cảm thụ, nhưng về sau lúc đi ra xem trước một chút quần áo, miễn cho người khác đều biết người làm cái gì!"

"Ta làm cái gì?" Liễu Vĩnh bây giờ đều chẳng muốn giải thích.

"Ai, thực sự không được, ca ca buổi tối dẫn người đi hội chỗ tìm một cái!" Vu Phú một mặt liêu mình bồi quân tử đáng vẻ, trong mắt lại tràn ngập dị dạng Hỏa Diễm.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh đương nhiên chạy trốn chết.

"Còn thẹn thùng!" Vu Phú lắc đầu, tâm đạo cần gì chứ, kỳ thật liền Khai Dương tiêu phí trình độ, xa hoa nhất cũng chính là mấy ngàn khối sự tình, không đáng làm như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Chiêu mỹ nữ hận

Vu Phú ni non, để chính tại lên lầu Liễu Vĩnh một cái lão đảo kém chút trượt xuống thang lầu, cái này mẹ hán, hán thanh danh lần này xem như triệt để xấu, nhưng hán không có quay đầu, bởi vì hán biết loại chuyện này không có cách nào giải thích, không phải chỉ hội càng tô càng đen.

Sau khi lên lầu Liễu Vĩnh không có đi tìm Suy Thần, mà là đi hướng Lý viện phó văn phòng, hán nghĩ kỹ, hôm nay chuyện này nhân quả, đều là bởi vì chính mình một lúc muốn thương thức mỹ lệ phong cảnh tham niệm chiếu thành hiểu lầm, đây là lỗi của hán, hiện tại hán muốn đi sửa lại.

Cứ việc cái này khiến ngoại nhân xem ra có càng che càng lộ ý tứ, nhưng dù sao cũng so để Vương Linh Lợi hiểu lầm mình chết cũng không hỏi cái muốn

tốt hơn nhiều.

Nhưng chuyển qua thang lầu chỗ ngoặt, Liễu Vĩnh ngây ngẩn cả người, bởi vì một tên chỉ đen chế phục cô nương chính đứng Lý viện phó trước cửa, vừa đi vừa về khinh khinh rục rịch, nhìn bộ dáng của nàng, lộ ra rất là long đong.

Nghe được động tĩnh chỉ đen chế phục cô nương quay đầu nhìn về phía Liễu Vĩnh, rõ ràng ngẩn người, sau đó Liễu Vĩnh liền thấy đối phương sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, cũng nhẹ cắn môi, cúi đầu đi vào Liễu Vĩnh trước mặt.

"Liều viện trưởng, người kỳ thật không dùng đề, ta. . . Ta đã chuẩn bị hướng Lý viện phó đưa ra từ chức!"

Nói chuyện, đương nhiên là biết gặp rắc rối Giang Ba Tĩnh, đương nhiên trong lòng nàng cũng không có có gặp rắc rối cái này nhất niệm đầu, nàng chỉ là tại Liễu Vĩnh truy sau khi ra ngoài, cảm thấy hẳn là đến đây làm đáng một chút, bởi vì nàng tin tưởng coi như nàng cùng Lý viện phó nói rõ tình huống, Lý viện phó có kỳ đến Liễu viện trưởng cảm thụ, cũng chỉ là hội trấn an nàng một cái, sau đó đem mình giao cho Liễu viện trưởng quyết đoán.

Mà lấy nàng đối Liễu viện trưởng trong khoảng thời gian này quan sát, cuối cùng đối phương tối đa cũng chính là đối nàng thở dài, sau đó cái kia làm gì làm cái đó, dù sao tiền căn hậu quả tựa hồ cũng không có quan hệ gì với nàng.

Nhưng nàng nghìn tính vạn tính, chính là không có tính tới Liễu Vĩnh hội bởi vì một trận tựa hồ không phải nàng nguyên nhân hiểu lầm, trực tiếp tới tìm Lý viện phó yêu cầu thay người.

Đương nhiên nếu như là ngày xưa nàng cũng không biết đem Liễu Vĩnh đến, liên hệ đến ý nghĩ này bên trên, nhưng nàng trước lúc này một mực là tại lượn vòng lấy ý nghĩ này, lần này nàng đương nhiên liền trực tiếp liên tưởng đến đối phương khai trừ nàng phía trên đi.

"Từ chức vì cái gì từ chức?"

Giang Ba Tĩnh, để Liễu Vĩnh sửng sốt một chút, sau đó cười về đạo; "Người cho rằng ta tới đây là muốn để Lý viện phó khai trừ người sao?" Lúc nói lời này, Liễu Vĩnh vẫn là có chút ngượng ngùng, dù sao, nguyên bản thật sự là hẳn là ý tứ này, chỉ là tại nhìn thấy đối phương về sau, hơi có chút xấu hổ, cái biến chủ ý mà thôi.

Nghe Liễu Vĩnh nói như vậy, cố ý làm xuất ỳ khuất trạng Giang Ba Tĩnh ngẫm buồn lòng một hồi, nhưng mặt ngoài lại ưu sầu đạo; "Ta xông lón như vậy họa, làm sao còn có mặt mũi đợi ở bên cạnh người!"

Dựa theo Giang Ba Tĩnh ý tứ, nói được mức này, Liễu Vĩnh hẳn là động tình nói, không trách người, người làm thật tốt loại hình an ủi nàng, dạng này liền tất cả đều vui vẻ rồi, không đúng, là nàng tất cả đều vui vẻ, mà về phần Liễu Vĩnh cùng bạn gái hẳn hiểu lầm, chính hẳn từ từ suy nghĩ biện pháp đi, dù sao không có quan hệ gì với nàng, nhưng nàng không có đúng hạn chờ đến câu nói này, mà là một cái khác câu để nàng thật trở nên mặt không còn chút máu lời nói!

"Àn, cũng là!" Liễu Vĩnh trầm ngâm một chút, sau đó nói đạo; "Lấy tướng mạo của người cùng năng lực cho ta làm trợ lý hoàn toàn chính xác có chút lãng phí, không bằng ta cho an bài cái quản lý đại sảnh!"

"Cái gì?"

Giang Ba Tĩnh không tự chủ lui về sau hai bước, nàng không nghĩ tới Liễu Vĩnh thế mà nhẫn tâm như vậy đưa nàng đuổi đến sân khấu, nói thật dễ nghe, quản lý đại sảnh, bệnh viện nào có quản lý đại sảnh, không phải liền là sân khấu truyền xem bệnh viện sao?

"Người không sao chứ?"

Liễu Vĩnh cũng cảm thấy mình việc này làm có chút không địa đạo, dù sao Nhân Vương lạnh lợi hiểu làm tính thế nào cũng trách không đến đối phương trên đầu, nhưng hẳn cảm thấy hẳn chỉ có thể làm đến loại trình độ này, dù sao đã nếu không khai trừ đối phương, lại muốn cho đối phương không có bị đánh phát xấu hổ, vậy cũng chỉ có sáng tạo tính cho đối phương một cái chức vị rồi.

Nói đến, chức vị này cũng không phải Liễu Vĩnh sáng tạo tính ý tưởng đột phát, mà là Lý Như Phụng trước đó nói lên đề nghị, chỉ là gần nhất một mực không có tìm kiếm đến người tốt tuyển, dù sao sân khấu quản lý đối với một xí nghiệp là một cái rất trọng yếu khâu, người này tuyển không chỉ có phải có tướng mạo còn muốn có khẩu tài, càng phải cần cù.

Bởi vì đại sảnh cơ hồ tất cả xí nghiệp hình tượng, đây cũng là vì cái gì cơ hồ tất cả sân khấu đều là tuổi trẻ cô gái xinh đẹp nguyên nhân, đương nhiên cũng bao quát bệnh viện.

Nhưng phòng trước không hề chỉ dựa vào nhân viên tướng mạo, liền có thể đề cao một cái xí nghiệp hình tượng, còn cần có chính tề hoàn cảnh vệ sinh, cũng tốt đẹp thái độ phục vụ, mà những này tại không có một cái tốt sân khấu quản lý điều kiện tiên quyết, là không cách nào thực hiện, dù sao người đều là có tính trơ, không có tốt đẹp giám sát, chỉ dựa vào tự giác là không thể nào thực hiện.

Mà cái này cái thứ nhất khâu nếu như làm không tốt, như vậy đối vì yêu chính thể hình tượng, cùng thu nhập là rất nghiêm trọng đã kích. Dù sao chúng ta đối vị suy nghĩ một cái mình, mặc kệ muốn đi ăn cơm vẫn là mua sắm, cho chúng ta thứ nhất hình ảnh vĩnh viễn là tuyển ngoài cùng nhân viên phục vụ, nếu như nhân viên phục vụ thái độ không tốt, chúng ta toàn bộ tâm tình, cùng tiêu tiền thái độ, đều hội nhận ảnh hưởng rất lớn.

"Ta không sao!"

Giang Ba Tịnh đối Liễu Vĩnh hỏi ý, lộ ra một nụ cười khổ, cứ việc nàng nhưng thật ra là muốn tức giận gào thét, nhưng nàng biết nàng bây giờ còn không có tư cách kia, trừ phi nàng cũng không tiếp tục nghĩ ra hiện tại Liễu Vĩnh trước mặt, nhưng nàng đã bỏ ra nhiều như vậy, liền ngay cả yêu nhau hai năm bạn trai đều bị nàng đá, nàng làm sao có thể rời đi.

"không có việc gì liền tốt làm rất tốt, đừng có cảm xúc, dù sao người đây coi như là thắng chức rồi!"

Thấy đối phương coi như biết đại thể, Liễu Vĩnh gật gật đầu, hơi an ủi đối phương một cái, liền gõ nhẹ Lý Như Phượng cửa phòng, đang nghe sau khi đi vào, Liễu Vĩnh xoay mở cửa phòng đi vào.

Liễu Vĩnh sau lưng, Giang Ba Tịnh tại cửa phòng đóng lại trong nháy mắt nắm chặt nắm đấm oán độc nhìn xem cửa phòng nói nhỏ; "Liễu Vĩnh, người hôm nay đối với ta như vậy, nàng ngày ta nhất định hậu báo người!"

Giang Ba Tịnh chỉ cho nên sẽ có lớn như vậy oán hận, là bởi vì Liễu Vĩnh không biết là, này lúc tất cả vì yêu người đều cho là nàng là Liễu Vĩnh tình nhân, nhưng bây giờ Liễu Vĩnh trực tiếp đưa nàng đuổi đến sân khấu, tất cả đồng sự hội thấy thế nào nàng, để nàng về sau làm sao bởi vì yêu ngáng đầu.

Lý Như Phượng trong văn phòng, đầy bàn văn kiện, thậm chí liền ngay cả trên ghế sa lon, đều chất đống lấy một chồng chồng chất văn kiện thật dày, cái này khiến Liễu Vĩnh cười khổ, mình còn thật sự là vụng tay chương quỹ, cái gì cũng không hỏi, hết thầy đều là Lý Như Phượng tại quan tâm.

Gặp đi vào là Liễu Vĩnh, chính cúi đầu tính toán khoản Lý Như Phượng rõ ràng sừng sốt một chút, tại đem trong tay bút máy đắp lên nắp bút về sau, phiết lấy gọng cằm miệng rộng chưa chưa nói đạo; "U, ngọn gió nào đem người bạn rộn thổi qua tới, khách quý ít gặp a khách quý ít gặp?"

"Người đây coi như là châm chọc sao?"

Liễu Vĩnh thấy đối phương liên đới đều không khai hô tự mình làm một cái, nói đùa đạo.

"Người muốn làm sao nghĩ liền nghĩ như thế nào a!"

Lý Như Phượng một bộ dáng vẻ lười biếng, duỗi ra hai tay, để cho mình ngao nghể ưỡn lên đột nhiên đứng vững tại Liễu Vĩnh trước mặt, sau đó tựa ở thoải mái lảo đảo trên ghế, sau đó nhẹ giọng hỏi đạo; "Đuổi tới Vương Linh Lợi rồi?"

"Cái này người cũng biết?" Liễu Vĩnh dịch ra nhìn về phía đối phương bộ ngực ánh mắt, thoáng có chút xấu hổ về đạo.

"Hừ, ta cũng biết, vì yêu trên dưới tất cả đều biết rồi!"

Lý Như Phượng nghiêng phiết lấy nhìn Liễu Vĩnh một chút, sau đó đột nhiên ngồi dậy, nói nghiêm túc đạo; "Liễu Vĩnh, không phải ta nói người, người muốn tướng mạo có tướng mạo, bây giờ lại có vì yêu như thế lớn bệnh viện, người muốn dạng gì nữ nhân không có, người làm gì ép buộc?" Lý Như Phượng một mặt nhìn thẳng ngốc đáng về.

"Đến!"

Nghe xong lời này, Liễu Vĩnh trong nháy mắt một mặt phiền muộn, sau đó cười khổ hỏi đạo; "Hiện tại toàn bộ vì yêu trên dưới vài trăm người đều cho là ta là bởi vì cái kia?" Cứ việc sớm đã đoán được, nhưng Liễu Vĩnh vẫn là tại trong lòng thờ dài chăm chú nhìn Lý Như Phượng đạo; "Ta chỉ cùng người nói một lần, không phải như người nghĩ, về phần người tin hay không tùy người!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 144: Thật không phải nam nhân

Nghe Liễu Vĩnh nói như vậy, đang nhìn Liễu Vĩnh chăm chú đáng về, Lý Như Phượng đột nhiên cảm thấy có lẽ mình là hiểu lầm đối phương, dù sao nhân phẩm của đối phương, cùng ngày xưa tác phong không giống như là hội chơi bá vương ngành thương cung đáng về.

Huống chi ổn định lại tâm thần cẩn thận một suy nghĩ Vương Linh Lợi cũng thấy mình có chênh lệch chút ít kích rồi, dù sao Vương Linh Lợi nguyên bản là Liễu Vĩnh bạn gái, hơn nữa là lập tức liền muốn trở thành hân Liễu Vĩnh vị hôn thê người, thử hỏi hội có người vì rồi một lúc ham muốn đi ép buộc vị hôn thê của mình sao, huống chi coi như chủ động cũng hẳn là là Vương Linh Lợi chủ động, dù sao từ Vương Linh Lợi ngày xưa hành vi đến xem, đều là đối phương tại cưỡng quản Liễu Vĩnh.

"Cái kia. . . Các người là chuyện gì xảy ra?" Lý Như Phượng thoáng có chút áy náy hỏi thăm.

Tựa hồ có chút bị đè nén, Liễu Vĩnh đem bị Vương Linh Lợi hiểu lầm đẩy tiền căn hậu quả tự thuật một lần.

Nhìn xem Liễu Vĩnh bị băng bó tay, Lý Như Phụng cũng nhịn không được nữa cười lên ha ha, cuối cùng càng là cười đến tiền phủ hậu ngưỡng, nàng thật thật là vui, không chỉ có cười Liễu Vĩnh suy, còn cười Vương Linh Lợi ngốc, Liễu Vĩnh tay đều đã thương, còn có tâm tình làm chuyện đó, thật sự là kỳ quái!

Nguyên bản tự thuật xong, Liễu Vĩnh vẫn chờ đối phương đồng tình mình một cái, kết quả đối lấy lại là một trận cuồng tiếu, cứ việc đối phương cười thời gian bộ ngực trầm bổng đập trùng, tràn ngập dụ hoặc, nhưng Liễu Vĩnh vẫn còn có chút xấu hổ lớn tiếng quát lớn đạo; "Cười đủ không có?"

Ai nghĩ tới Lý Như Phụng tuyệt không sợ Liễu Vĩnh, gặp Liễu Vĩnh xấu hổ, càng là trực tiếp trả lời một câu Thần hồi phục; "Người lại chờ một hội, liền cười tốt!"

Lần này Liễu Vĩnh cũng coi là triệt để im lặng, nhớ tới có câu nói gọi là việc không liên quan đến mình trò cười nhìn lên, Liễu Vĩnh chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, lớn thán tim nhảm thổ lộ hết đối tượng.

Cuối cùng Lý Như Phụng càng là trọn vẹn cười mười mấy phút, liền ngay cả nước trà Liễu Vĩnh đều rót một chén cũng lạnh ẩm uống xong, đối phương mới ngưng cười. Đây lúc lại nhìn Lý Như Phụng cũng đã là gương mặt ửng đỏ, đỏ mồm hôi ả ả, nhìn Liễu Vĩnh đại điều kỳ đầu.

Đối với cái này, Lý Như Phụng trực tiếp lật lên một cái đẹp mắt bạch nhãn nói đạo; "Người đừng không biết đủ, như thế đại nhất mỹ nữ, ở trước mặt người cười cho người xem, người còn có cái gì không vừa lòng!" Nhưng tựa hồ cũng cảm thấy có chút tổn thương Liễu Vĩnh tình cảm, nàng lại lập tức lời nói gió nhất chuyển hỏi đạo; "Nói đi, suy người, tìm tỳ tỳ chuyện gì?"

Nói đến nghiêm chỉnh, Liễu Vĩnh nghiêm mặt đạo; "Ta nhìn người bận rộn như vậy, quyết định cho người phân phối cái thư ký!"

Nghe Liễu Vĩnh nói như vậy, Lý Như Phụng liếc xéo Liễu Vĩnh một chút, miệng rộng bĩu một cái vũ mị cười đạo; "Tính người còn có chút lương tâm, còn nhớ tỳ. . . Không đúng, người có âm mưu gì?"

Lý Như Phụng nguyên bản còn muốn cảm thán đối phương lương tâm phát hiện, nhưng sau đó nàng liền ý thức được không đúng, lập tức một mặt cảnh giác nhìn xem Liễu Vĩnh, dù sao trước đó hẳn là sao không có như vậy tâm thật, bây giờ ra bị Vương Linh Lợi hiểu lầm đẩy sự tình, mới nhớ tới mình đến, nhất định là có không thể cho ai biết âm mưu.

"Cũng không có âm mưu gì, chính là cảm thấy ta cả ngày cái gì cũng không làm vẫn xứng thư ký, có chút lãng phí!" Liễu Vĩnh trong mắt xấu hổ chợt lóe lên, sau đó một mặt chính trực nhìn xem Lý Như Phụng.

"Người là bị hiểu lầm sợ hãi đi, đáng tiếc a, ta không cần!"

Lý Như Phụng một mặt gạt dây, nàng đương nhiên hi vọng Liễu Vĩnh đem Giang Ba Tĩnh đưa ra, nhưng nàng vẫn là muốn nắm một cái Liễu Vĩnh, đương nhiên đùa giỡn thành phần chiếm đa số, dù sao đối phương mới là vì yêu đại lão bản.

"A, người không cần a, vậy thì thật là đáng tiếc, nếu là sa thải đối phương, giống như cần đền bù ba tháng tiền lương đúng không?" Liễu Vĩnh một mặt phiền muộn, cùng đau lòng, giống như một cái thần giữ cửa, đương nhiên đây đều là giả vờ.

"Lớn như vậy lão bản còn đau lòng chút tiền ấy, dù sao ta đây là không muốn!"

Lý Như Phụng tiếp tục gạt dây, đương nhiên nội tâm của nàng cũng hoàn toàn chính xác không phải rất vừa ý Giang Ba Tĩnh, dù sao dưới cái nhìn của nàng, nữ nhân xinh đẹp tám chín phần mười đều không biết đem đầu não dùng đang làm việc bên trên, tỷ như nàng tỷ Trương Lan, tỷ như muốn đối Liễu Vĩnh thì triển nở mập mờ Giang Ba Tĩnh.

"Nếu không đưa sân khấu a!" Liễu Vĩnh làm bộ thuận miệng nói.

Đối với cái này, Lý Như Phụng hơi suy nghĩ một chút, gạt đầu phụ họa.

Nhưng Liễu Vĩnh lại lại lắc đầu; "Lời như vậy đối con gái người ta tổn thương có chút lớn, không nếu như để cho nàng làm cái kia đại sảnh quản lý, sau đó người cho công tác của nàng tiến hành xét duyệt, nếu như không hợp cách liền lấy không thể đảm nhiệm khai trừ, đến lúc đó còn bớt đi một bút chi tiêu, cũng có kỳ đối phương mặt mũi!"

"Người!"

Lý Như Phụng đưa tay chỉ Liễu Vĩnh một mặt người tốt âm biểu lộ, bất quá đối với đề nghị này nàng vẫn tán đồng, dù sao sau một câu quá dán vào thực tế rồi, bởi vì đại sảnh nhất định phải có người quản lý, mà cái khảo hạch này chế độ, là tốt nhất bình phán tiêu chuẩn.

"Cái kia quyết định như vậy đi, ta trở về cùng tiểu cô nương nói chuyện tâm tình!" Nói Liễu Vĩnh đứng lên.

Đối với cái này, Lý Như Phụng ranh mãnh đạo; "Đem cửa mở ra đàm, khoảng cách xa một chút, hoặc là khóa lại môn, không phải lại muốn bị người hiểu lầm rồi!" Nhìn xem Liễu Vĩnh tại mình hạ chạy trời chết, Lý Như Phụng lần nữa cười ha ha.

Ngoài cửa nguyên bản một mặt u ám chờ lấy Giang Ba Tĩnh, nghe được tiếng mở cửa lập tức giả trang ra một bộ vô cùng đáng thương đáng vẽ nhìn xem

Liều Vinh.

Đối với cái này, Liều Vinh tại đóng lại sau lưng cửa phòng về sau, thở dài nói đạo; "Có thể tranh thủ ta đã thay người tranh thủ, tiền lương cùng đãi ngộ đều là trước đó gấp đôi, hi vọng người tại cương vị mới bên trên cố gắng làm việc, chớ bị Lý viện phó tìm được có khai trừ!"

"Khai trừ, vì cái gì a!"

Nguyên bản cảm giác bị đẩy đi rồi Giang Ba Tịnh cảm thấy đã được rồi biệt khuất rồi, bây giờ thế mà còn có bị khai trừ nguy hiểm, nàng đương nhiên nhin không được chất vấn, nhưng sau đó nàng liền ý thức được thái độ của mình, lập tức hạ giọng đạo; "Ta đã biết, ta hội cố gắng!"

Đối với cái này, Liều Vinh không thêm đề ý vừa đi vừa nhỏ giọng cùng Giang Ba Tịnh giải thích đạo; "Đại sảnh quản lý là một cái cương vị trọng yếu, vốn nên cái kia đã sớm thiết lập, nhưng một mực không có tìm tới tương ứng nhân tài, bởi vì tướng mạo, năng lực, cùng chăm chú lại thêm nữ nhân quá ít, cho nên ta coi như vì cảm thụ của người, thay người tranh thủ vị trí này, nhưng tiếp xuống có thể hay không ngồi vững vàng, còn cần chính người cố gắng, đương nhiên ta cũng không phải cố ý làm khó dễ người, mấy ngày nay người thái độ làm việc, ta vẫn là nhìn thấy, cho nên chỉ cần người tiếp tục giữ vững, ta nghĩ người nhất định hội đảm nhiệm!"

Liều Vinh lúc nói lời này, cũng không phải là bản tên không đích, bởi vì Giang Ba Tịnh mấy ngày nay thái độ làm việc hoàn toàn chính xác rất chân thành, không chỉ có rất là cần cù đem văn phòng quét dọn không nhuộm bụi trần, càng là kiên nhẫn cùng mỗi vị gõ cửa khách hàng chăm chú giảng giải, Liều Vinh tin tưởng có thái độ như vậy, đối phương quản lý đại sảnh cũng không hội bị Vương Linh Lợi quăng ra.

Nếu không nói Liều Vinh EQ có chút thấp đầu, nguyên bản Liều Vinh cái này một hệ liệt cách làm, đối phó một tên phổ thông nhân viên, đối phương tuyệt đối hội đối với hắn cảm động đến rơi nước mắt, sau đó đương nhiên là cố gắng làm việc, để báo đáp hắn diu dặt chỉ ân.

Nhưng vấn đề là người ta Giang Ba Tịnh lúc đầu cũng không phải là chạy cố gắng làm việc thăng chức tăng lương, mà là chạy hấn Liều Vinh tới, về phần những cái kia tại Liều Vinh xem ra rất là không tệ biểu hiện, cũng là bởi vì muốn tại Liều Vinh trước mặt biểu hiện, mới hội nghiêm túc như vậy, người đây nếu là xem nàng như rồi thật, người không phải tìm oán hận sao?

Quả nhiên, Giang Ba Tịnh nghe nghe ngay tại trong lòng mắng lên, Liều Vinh cái tên vương bát đản người, cũng bởi vì một điểm hiểu lầm, người vậy mà để cho ta xinh đẹp như vậy một cô nương đi làm chỉ có thể khuôn mặt tươi cười ngênh nhân sân khấu, người, người đơn giản không phải cái nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 145: Diêm Vương

Giang Ba Tịnh tiêu tâm tư Liều Vinh đương nhiên không biết, hắn còn đang vì mình rốt cục giải quyết một kiện khó giải quyết sự tình, mà hơi nhẹ nhàng thở ra.

Tại sai Giang Ba Tịnh về sau, Liều Vinh thở sâu sau đó cất bước đi hướng Suy Thần Trung y chủ nhiệm văn phòng, lần này hắn hết sức tự giác ở trước cửa gõ cửa một cái. Về phần tại sao, đương nhiên là cho Suy Thần lưu chút mặt mũi. Quả nhiên, trọn vẹn qua nửa phút, Liều Vinh mới nghe được bên trong truyền đến Suy Thần hồi âm hỏi đạo; "Ai?"

"Ta!" Liều Vinh không có do dự về đạo.

"Ta, ta là ai?"

Bên trong lần nữa truyền đến nghi vấn, đối với cái này, Liều Vinh không nhin được đưa tay trực tiếp vịn ra cửa phòng, chỉ thấy trong phòng hai người, một nam một nữ tương đối ngồi nghiêm chỉnh, thậm chí Suy Thần còn cầm một quyển sách, tại cho hạ linh giảng giải, mà hạ linh thì là không lúc gạt đầu.

Gặp, đi tới là Liều Vinh, Suy Thần thả ra trong tay quyển kia đoán chừng là tiện tay kéo qua (Cực Phẩm Độc Thân) sau đó ngang đầu không xóa đạo; "Ta liền biết là người, vẫn là trước sau như một không có lễ phép, tốt, Tiểu Hạ người ra ngoài đi, đem ta giao cho người kiến thức y học hảo hảo dư vị một lần, về sau ta muốn kiểm tra!"

Đối với cái này, hạ linh lập tức gạt đầu, cũng đứng lên, sau đó gương mặt ứng đồ hướng Liều Vinh lên tiếng chào, nhanh chóng đi ra văn phòng, bắt quá từ nàng bước chân bồi rồi vẫn là bạo lộ ra vừa rồi nàng cùng Suy Thần ở trong phòng một chút bí mật nhỏ.

Chờ văn phòng cửa phòng bị hạ linh tiện tay đóng lại về sau, Liều Vinh mới một cái mông ngồi tại hạ linh ban đầu trên ghế ngồi, trực tiếp mở miệng đạo; "Người cái lão già, lấy mấy ngàn tuổi tuổi lừa gạt người ta một cái tiểu cô nương, người chưa phát giác e lệ!"

Liễu Vĩnh lời nói này trực tiếp, dù là Suy Thần da mặt đủ dày, cũng có chút đỏ mặt, dù sao thật sự là hắn là mấy ngàn tuổi, đối người ta một cái tiểu cô nương tính toán, mưu trí, khôn ngoan, hoàn toàn chính xác có chút không địa đạo, nhưng hắn làm sao có thể tại Liễu Vĩnh trước mặt thừa nhận, chỉ gặp hắn một mặt nghiêm nghị nói đạo; "Tiểu tử, ta không hiểu ngươi đang nói cái gì!"

"Thật không hiểu!" Liễu Vĩnh nghiêng phiết.

"Khụ khụ, thật không hiểu!" Suy Thần biết Liễu Vĩnh cái dạng này là muốn giờ trò gian, nhưng hắn y nguyên kiên trì, dù sao cũng là việc này liên quan hắn Thần Tiên mặt mũi.

"Áo, ta mới từ Lý Như Phượng chỗ nào tới, nàng nói muốn điều người đi đại sảnh, lúc đầu ta cho là ngươi cùng nàng!" Nói đến đây, Liễu Vĩnh ngóc lên hai tay nắm tay một đôi, sau đó ngón tay cái lẫn nhau đụng vào, tại Suy Thần đỏ mặt ngay miệng nói tiếp đi đạo; "Liên thay ngươi tranh thủ đưa nàng tiếp tục lưu lại bên cạnh ngươi, vừa không phải, vậy liền đem nàng điều đi tốt!"

"Ai, đừng!"

Nghe được muốn đem hạ linh điều đi, Suy Thần lập tức phản đối, nhưng sau đó nhìn thấy Liễu Vĩnh ranh mãnh cười, Suy Thần lập tức biết bị lừa rồi, cái này khiến xấu hổ hết lớn đạo; "Tiểu tử, ngươi biết ngươi là đang trêu đùa một vị Thần Tiên sao?"

Cũng không trách Suy Thần hội mắc lừa, bởi vì Lý Như Phượng điều người đi phòng trước, tin tức này đã truyền không chỉ một ngày, nhưng bởi vì không có thích hợp người, một mực không có thực hiện, cho nên Suy Thần chợt nghe xong, lập tức tưởng rằng thật, cho nên mới hội bị Liễu Vĩnh hù dọa.

Đối mặt Suy Thần đằng đằng sát khí mặt, Liễu Vĩnh không thêm đề ý chút nào mở miệng; "Lý Như Phượng thật có thể khai trừ hoặc là điều đi hạ linh!"

Liễu Vĩnh mạn bất kinh tâm, để Suy Thần làm bộ đằng đằng sát khí mặt, trong nháy mắt cứng ngắc, tùy theo hắn có chút buồn bực làm bầm; "Tiểu tử, tại sao ta cảm giác, ngươi liền đối ta có một bộ, mấu chốt ta không phải nữ tử a!"

Cứ việc có chút tức hờn hển, nhưng Suy Thần vẫn không quên đã kích Liễu Vĩnh một cái, dù sao tiểu tử này bây giờ cũng liền cái này một hạng thật sự là thê thảm không nở nhìn.

"Cho nên chúng ta mới phải trợ giúp lẫn nhau a!"

Liễu Vĩnh đối Suy Thần ẩn hàm châm chọc không thêm đề ý chút nào, dù sao một cái cho tới bây giờ hắn là còn tính là lưu manh người là không có biện bạch tư cách.

Nghe xong lời này, Suy Thần lập tức đầu lắc cùng cá bất lẳng cổ đồng dạng; "Nữ nhân việc này, vẫn là ngươi tự nghĩ biện pháp đi, ta thật bất lực!" Nghĩ đến Vương Linh Lợi đối với hắn thị giác cùng tâm linh trùng kích, cùng Nghê Khiết Mai đối Liễu Vĩnh nhẹ ngược, Suy Thần lập tức cự tuyệt.

Dù sao hắn là Thần Tiên, không phải thụ ngược đãi cuồng, hắn cũng không có có Liễu Vĩnh cái kia Kiên Nhẫn kinh.

"Thật không giúp đỡ?" Liễu Vĩnh nhẹ giọng hỏi thăm.

Suy Thần kiên định lắc đầu.

"Xác định không giúp?" Liễu Vĩnh cất cao giọng.

Suy Thần nhìn Liễu Vĩnh ánh mắt bất thiện, thoáng có chút chần chờ, nhưng vẫn là lại lắc đầu.

"Vậy thì tốt, ta đi tìm Lý Như Phượng, điều người!" Liễu Vĩnh tự nói một câu, lập tức đứng lên.

"Ân, nhìn ngươi như vậy đáng thương, bản tiên ngay tại giúp ngươi một lần!"

Suy Thần lúc nói lời này, một mặt chính khí, nhưng sau đó hắn liền xoa xoa tay bạo lộ bản tâm cẩn thận từng li từng tí hỏi đạo; "Ngươi nhìn, ta cái này cũng rất bận, có phải hay không đem Tiểu Hạ lưu lại!"

"Ân, đại sảnh, đã điều người đi qua!"

Liễu Vĩnh hững hờ trả lời, để Suy Thần trong nháy mắt cắn răng mở miệng; "Tiểu tử, ngươi dám trêu chọc bản tiên!" Đối với cái này, Liễu Vĩnh buông bỏ cánh tay; "Ai bảo ngươi cả ngày cố làm ra vẻ, nắm không đi đánh lấy rút lui!"

"Ngạch, đây là Thần Tiên uy nghi!"

Sự tình cách gần một tuần, Liễu Vĩnh lần nữa đi vào thị bệnh viện, tiến vào nghe mẹ nói cho hắn biết tăng lâu, nếu như không phải gặp phải hai cái người quen, Liễu Vĩnh còn thật quên rồi hắn từng bồi Vương Linh Lợi tới qua.

Gặp phải hai cái người quen, một cái là đáng đáp mặt mũi tràn đầy dữ tợn Đại Long, một cái là mặt dài mắt dài đỉnh điểm, hai người là ngày đó muốn đe dọa Vương Linh Lợi Đình Bằng Phi tỷ tỷ và tỷ phụ.

Gặp lại lần nữa, hai người nhìn thấy Liễu Vĩnh về sau rõ ràng sợ hãi, sau đó chính là kinh hoàng, cái này khiến Liễu Vĩnh không mở miệng không được đạo; "Đừng sợ, ta không phải tới tìm các ngươi!" Đây mới khiến hai người không có thết lên chạy trốn.

Nhưng lại tràn ngập sợ hãi run giọng hỏi đạo; "Ngươi... Ngươi tới làm gì?"

Muốn nói người nhà họ Đinh cũng được rồi xui xẻo, lúc đó đánh có ý để bọn hắn đánh lời chửi nui về sau, bị về sau chạy đến lời nui nhỏ hung hăng bạo đánh cho một trận, nghe nói Đinh Bưu cùng Đinh Bằng Phi đều bị đánh gãy tay cánh tay, cuối cùng nếu không phải cân nhắc đến tại bệnh viện ảnh hưởng không tốt, đoán chừng hai người nữa cái mạng cũng bị mất.

Mà về phần trước mặt hai người thì là bởi vì một cái là nữ nhân, một cái lúc đó rất thông minh giả vờ ngây, mới trốn qua một kiếp. Đương nhiên đến tận đây về sau, bọn hắn cũng rốt cục thanh tỉnh nhận thức đến mình rốt cuộc chọc thế nào một cái ác nhân, nên biết đạo lời nui nhỏ đều là bọn hắn ngày xưa cao không thể chạm nhân vật, lời chửi nui thì càng đừng nói nữa, mà nhất là cho bọn hắn rung động chính là bọn hắn bên trong có người không phục ý đồ báo động.

Nhưng khi quen biết nhân viên cảnh sát, nghe nói đối đầu là một cái họ Liễu người trẻ tuổi về sau, cái kia nhân viên cảnh sát một cái giật mình lấy điện thoại cầm tay ra, lật ra một trương chiếu phiến, sau đó cho người nhà họ Đinh nhìn, khi biết được chính là người này về sau, cái kia nhân viên cảnh sát hít sâu một hơi, sau đó nói một câu để bọn hắn làm trận tâm mất run chân, sau đó liền vội vàng rời đi.

Lúc đó cái kia nhân viên cảnh sát thậm chí cũng không kịp cùng quen biết người nhà họ Đinh chào hỏi, hiển nhiên là sợ dính lên quan hệ.

Đối phương câu nói kia là; "Dựa vào, ngươi thế mà gây cái này Diêm Vương, hẳn nhưng là ngay cả thị ủy bí thư trưởng đều xử lý rồi người, các ngươi vẫn là tự cầu phúc a!"

Đối mặt đình điểm vợ chồng kinh hoàng chất vấn, Liễu Vĩnh cười cười về đạo; "Đến khám bệnh người!"

"Người nhà của chúng ta không có việc gì, không cần nhìn!" Nghe nói đối phương phải tới thăm bệnh nhân, đình điểm vợ chồng bản năng coi là đối phương là đến xem cha mình và huynh đệ, nghĩ đến đối phương âm hiểm, bọn hắn lập tức mở to mắt nói lên nói láo, sợ đối phương lại đi uốn nắn bọn họ nhà.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Cường hôn

"Ta muốn đi nhìn người khác!" Liễu Vĩnh một câu, để đình điểm vợ chồng trong nháy mắt xả hơi, nhưng đối phương lời kể tiếp, lại để cho lòng của bọn hắn trong nháy mắt nhắc đến cổ họng, cũng thầm mắng mình nói lung tung cái gì người nhà mình không có việc gì.

Bởi vì Liễu Vĩnh không biết là hữu tâm hay là vô tình nói đạo; "Áo, vậy xem ra lần trước bị thương tổn không nặng, vậy ta an tâm!"

"Hắn nói hắn yên tâm?" Đình điểm đưa mắt nhìn Liễu Vĩnh đi xa, kinh ngạc đạo.

"Nhưng hắn bên trên một câu là xem ra không có nhận tổn thương gì?" Đại Long cảm thấy mình trên mặt thịt bắt đầu run lên.

"Có ý tứ gì?" Đình điểm có chút không xác định hoặc là nói không thể tin được.

"Còn có thể có ý gì, ý là cảm thấy cha bọn hắn thụ thương chịu nhẹ!" Đại Long hiển nhiên có chút tức hờn hờn, bởi môi thậm chí cũng bắt đầu run rẩy.

"Vậy hắn hội làm thế nào?" Đình điểm sắp khóc rồi.

"Tại thu thập chúng ta a!" Đại Long rất là chặt vật phun ra, sau đó nước mắt của hắn không tự kìm hãm được chảy ra, sau đó cùng đình điểm ôm đầu khóc rống, gây nên đi ngang qua bác sĩ bệnh nhân một trận ghé mắt.

Đương nhiên khóc là không giải quyết được vấn đề, cuối cùng bọn hắn trở về thương lượng về sau, ngoại trừ oán trách Đinh Bằng Phi gây chuyện, càng là lại từ thân bằng chỗ nào cho mượn năm vạn khối tiền, sau đó mang theo số tiền này cùng Đinh Bưu cùng Đinh Bằng Phi tại bệnh viện quay chụpX chỉ riêng phiến, đi tìm lời nui nhỏ.

Cuối cùng tại trải qua từ chối phía dưới lời nui nhỏ thu Đình gia tiền, cũng đang nhìn đối phương lấy ra thuộc về Đinh Bưu cùng Đinh Bằng PhiX chỉ riêng phiến về sau, nhân nhạ trả lời một câu; "Giúp bọn hắn kinh suy tính tranh thủ, nếu là người kia còn không hài lòng, hẳn cũng không có cách nào!" Dem

cái người nhà họ Đinh dọa đến mấy ngày ngủ không ngon giấc, đương nhiên đây là nói sau.

Kỳ thật, Liễu Vĩnh hỏi câu nói kia hoàn toàn là vô tâm, về phần yên tâm nói cũng đúng tình hình thực tế, hắn được không phải cái gì xấu bụng người, cứ việc lúc đó tức giận người nhà họ Đinh đáng ghét, nhưng cảm giác được đối phương nhận trừng phạt đã đủ rồi, nhìn Đinh gia vợ chồng thái độ đối với hắn, cũng không dám thừa nhận Đinh Bưu cùng Đinh Bằng Phi thụ thương trình độ, hắn liền đã nhìn ra, chỗ nào còn hội lẫn nữa trả thù.

Nghê cha nằm viện phòng bệnh, nghe cha này lúc y nguyên còn không có có thanh tỉnh, cũng không biết đạo lúc nào hội tỉnh.

Nghê Khiết Mai cùng nghe mẹ tại ban sơ kinh hoảng về sau, đã dần dần thích ứng cuộc sống như vậy, này lúc hai người chính phân công mình xác một người chống đỡ lấy lật nghiêng nghe cha, một người dùng khăn mặt tại một chút xiu cho nghe cha lau phía sau lưng.

Nhưng bởi vì hai người đều là nữ nhân, thể lực có hạn, tại lại một lần chống đỡ không nổi dẫn đến nghe cha thân thể trùng điệp rơi xuống về sau, nghe mẹ đột nhiên quay đầu tức giận nhìn về phía một cái khác bày ra làm thời trải rộng ra trên giường, nằm ở nơi đó không nhúc nhích đang chơi điện thoại di động Từ Chấn vừa.

"Từ. . .!"

"Mẹ!"

Nghê mẹ la lên còn không có lối ra, liền bị mặt mũi tràn đầy mồ hôi rịn Nghe Khiết Mai nhanh chóng đánh gãy, sau đó nàng nhỏ giọng an ủi đạo; "Hắn bây giờ còn có chút không thích ứng cuộc sống như vậy, đang cho hắn chút thời gian!"

"Ái!" Thật sâu thở dài, nghe mẹ không nói nữa.

Mà Nghe Khiết Mai cứ việc miệng nơi dạng này an ủi lấy mẹ của mình, nhưng nội tâm lại đối Từ Chấn vừa thất vọng dị thường, bởi vì đối phương từ khi phụ thân của nàng bị tức nằm viện về sau, không chỉ có không giúp đỡ, ngược lại nằm ở trên giường yên tâm thoải mái hưởng thụ lên Nghe Khiết Mai cùng nghe mẹ chiều cổ, giống như hắn mới là bệnh nhân đồng dạng.

Thậm chí có đôi khi ngay cả cơm đều là Nghe Khiết Mai đi cho đối phương mua, cứ việc đối phương trong lúc đó không ngừng đối Nghe Khiết Mai nói đồ ngon đồ ngọt, nhưng gia đình lẫn nữa tao ngộ đại biến Nghe Khiết Mai làm sao có thể còn hội nhận những lời này dụ dỗ.

Vừa nghĩ tới mình cuối cùng thể mà tìm dạng này một cái lười biếng vô sỉ nam nhân, Nghe Khiết Mai thậm chí kém chút đánh mất sinh hoạt dũng khí, nhưng nàng biết mình không thể đổ, bởi vì nàng là cái nhà này trụ cột, nếu như hắn cũng sụp đổ, như vậy phụ thân của nàng liền thật không có hi vọng cứu chữa.

Nội tâm suy nghĩ lấy lại làm kiên chức, để tại cho nhà giám sát điểm gánh vác thời gian, nàng hồn nhiên không có chú ý tới phòng bệnh trước cửa đứng đây Liễu Vĩnh.

"Người là muốn hại chết ta!"

Cứ việc Suy Thần đã giải thích qua, muốn nhập chủ tâm thần của người khác rất có độ khó, thậm chí đụng phải tâm trí Kiên Nhận không chỉ có không cách nào thành công, còn hội tao ngộ phản phệ, nhưng đối Liễu Vĩnh khư khư cố chấp lại không thể làm gì.

Cuối cùng rơi vào đường cùng, Suy Thần đành phải đi theo Liễu Vĩnh đối chính tại trên giường chơi điện thoại di động Từ Chấn vừa thi pháp.

Nhưng Suy Thần thần thức lần đầu tiên tiến vào Từ Chấn vừa não hải, lập tức liền ý thức được không tốt, bởi vì ý thức của đối phương thể mà tinh tế dày đặc giống như tường thành đồng dạng, trực tiếp liền ngăn cản Suy Thần thần thức, thậm chí ý thức của đối phương tại phát hiện có người xâm nhập về sau, còn lập tức bản năng còn giống như đại dương phản kích tới.

Nếu như Suy Thần tại trạng thái toàn thịnh đương nhiên không sợ đối phản phản kích, nhưng mấu chốt là từ khi bị Liễu Vĩnh phá pháp thân về sau, thần trí của hắn bây giờ cũng liền khôi phục lại cùng người bình thường đồng dạng trình độ, nếu như không phải mượn nhờ pháp lực, muốn đăng lâm người khác thức hải cũng khó khăn, huống chi chiếm cứ.

Chỉ một cái chớp mắt, Suy Thần thần thức thiếu chút nữa bị Từ Chấn vừa phản kích ý thức gạt ra não hải, nói đến song phương ý thức không sai biệt lắm, sở dĩ Suy Thần không chịu được như thế, chủ yếu là đối phương chiếm cứ lấy sân nhà ưu thế, bởi vì là tại bộ não của đối phương nơi.

Bị phản kích Suy Thần cứ việc chịu đựng không có để thần trí của mình bị gạt ra Từ Chấn vừa não hải, nhưng cũng tại cái này sóng trùng kích phía dưới bị thương tổn, cái này trực tiếp phản ứng trên mặt của hắn, chính là một mặt thống khổ hắn, miệng mũi tràn ra máu tươi đến.

"Không được, đối phương tâm trí Kiên Nhận, không cách nào tiến vào!" Suy Thần lúc nói lời này, muốn đem thần trí của mình rời khỏi Từ Chấn vừa thức hải.

"Có biện pháp nào có thể cải biến?"

Liễu Vĩnh lo lắng, vốn cho là bên người có vị Thần Tiên liền có thể thuận lợi cầm xuống Từ Chấn cương, không nghĩ tới lại là loại kết quả này, nhưng hắn nhìn Từ Chấn vừa lại dào dạt đáng về, cùng Nghe Khiết Mai vất vả bóng lưng, lập tức không cam lòng hỏi thăm.

"Trừ phi có phương pháp có thể để cho hắn trong nháy mắt tâm linh thất thủ!"

Suy Thần kỳ thật cũng có chút kẻ vô lại tinh thần, mặc dù hắn biết bằng vào bây giờ pháp lực thần thức không cách nào đánh vỡ Từ Chấn vừa ý thức phòng bị rất bình thường, nhưng hắn thân là Thần Tiên là có vinh dự cảm giác, mặc kệ có lý do gì, hắn không có cảm xuống đối phương, đều là để hắn cảm thấy tiên mặt không ánh sáng, cho nên hắn này lúc cũng hy vọng có thể có phương pháp phá giải, thế là liền ném ra ngoài một cái vạn không thành một phương pháp.

Sở dĩ nói phương pháp này vạn không thành một, là bởi vì tâm trí Kiên Nhận người, nào có dễ dàng như vậy tâm linh thất thủ, trừ phi tìm tới đối phương chấp niệm hoặc là sơ hở, nhưng loại này khẩn cấp tình huống dưới lại đi đi nơi nào tìm sơ hở của đối phương.

Nghe được Suy Thần, Liễu Vĩnh ngo ngác một chút về sau lập tức rống to; "Từ Chấn vừa!"

Theo Liễu Vĩnh rống to, tựa hồ không phát giác gì Từ Chấn cương mãnh nhưng mà quay đầu, đã nhìn thấy đáng ghét Liễu Vĩnh xuất hiện ở trước mặt hắn, cái này khiến Từ Chấn vừa trong nháy mắt giống như chơi gà đồng dạng nâng lên tinh thần, cũng trong nháy mắt muốn nhảy lên sau đó chạy vội tới Nghê Khiết Mai bên người biểu hiện, để dả kích Liễu Vĩnh.

Nhưng Liễu Vĩnh căn bản không có cho hắn cơ hội, trực tiếp đưa tay đem hắn một thanh đẩy ngã tại giường, sau đó tại Từ Chấn vừa trợn mắt hốc mồm bên trong bay chạy vội tới hơi kinh ngạc Nghê Khiết Mai bên người, cũng không chút do dự một thanh ôm qua Nghê Khiết Mai thân thể mềm mại, sau đó một trương miệng rộng, liền khấn ở Nghê Khiết Mai mềm mại trên miệng nhỏ.

"A, không!" Từ Chấn vừa kêu sợ hãi, cái này một cái chớp mắt nàng như cha mẹ chết.

"Ngay tại lúc này!" Chính tại Từ Chấn vừa trong ý thức cùng ý thức của đối phương đối kháng Suy Thần một nháy mắt liền thấy đối phương ý thức tán loạn, sau đó hắn quát to một tiếng, sau đó xông phá trùng điệp trở ngại chiếm cứ Từ Chấn vừa tâm thần.

"Thành công!" Suy Thần kêu to.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 147: Hận chi cắt

Đang Nghê Khiết Mai môi bị Liễu Vĩnh in lên một khắc này, nàng đầu óc trống rỗng, trong hoảng hốt nàng tựa hồ lại về tới cái kia tư liễu bay lên lúc ánh sáng, thời điểm đó nàng còn ghim thô đen bím tóc đuôi ngựa, mở to thanh tịnh mắt.

Hoảng hốt chỉ là một cái chớp mắt Nghê Khiết Mai liền nhớ lại đứng cách đó không xa Từ Chấn vừa bạn trai của nàng, cứ việc nàng đối Từ Chấn vừa thất vọng, nhưng nàng nhưng lại không thể không nhẫn nại xuống dưới, bởi vì nghề nhà thiếu Từ gia ân tình nàng nhất định phải lấy thân báo đáp mới có thể hồi báo, mà nàng bây giờ hy vọng xa vời duy nhất chính là Từ Chấn vừa có thể có chỗ cải biến, về phần trở lại Liễu Vĩnh ôm ấp, nàng làm không được, cũng không dám nghĩ, càng không thể quay về.

"A nha!"

Vong tình hôn, để Liễu Vĩnh trầm luân, thẳng đến môi của hắn đột nhiên tê rần, hắn mới rên lấy đầu não trong nháy mắt thanh minh, sau đó hắn liền bị một cỗ đại lực từ Nghê Khiết Mai trước mặt hung hăng đẩy ra.

"Ngươi. . ." Nghê Khiết Mai nước mắt không tự kiềm hãm được nhào nhào nhỏ xuống, một mặt ủy khuất trừng mắt nhìn Liễu Vĩnh; "Ngươi làm gì, ngươi biết ngươi đang làm gì sao?"

"Ta. . . Ta biết ta đang làm gì?"

Đối mặt Nghê Khiết Mai chất vấn. Nguyên bản bởi vì đau che miệng tay bị Liễu Vĩnh khinh khinh buông xuống, lộ ra róc rách chảy máu tươi bờ môi, sau đó hắn đưa tay chỉ đứng ở một bên sững sờ Từ Chấn cương, thâm tình nhìn xem Nghê Khiết Mai đạo; "Ta chỉ là không muốn ngươi tại thụ cái này hỗn đản lừa gạt!" Nguyên bản cuối cùng còn hắn là có một câu 'Bởi vì ta yêu ngươi', nhưng Liễu Vĩnh biết hắn hôm nay, không có câu nói này tư cách.

Thuận Liễu Vĩnh chỉ vào Từ Chấn vừa ngón tay, Nghê Khiết Mai cười lạnh quay đầu, nội tâm lại tại nhìn thấy Liễu Vĩnh thụ thương nhỏ máu bờ môi về sau, rất là hối hận mình hạ miệng khí lực, muốn hỏi một câu có đau hay không, nhưng nói ra khỏi miệng lời nói lại là; "Không nhận hắn lừa gạt, chẳng lẽ thụ ngươi lừa gạt!"

"Ta!"

Đối mặt Nghê Khiết Mai chất vấn, Liễu Vĩnh không phản bác được, nhớ tới ngày xưa từng mìn, mỗi lần tựa hồ cũng là hấn đang lừa gạt đối phương, mặc kệ là mình một mình ra ngoài chơi, vẫn là cuối cùng rời đi đối phương, nhớ tới ngày xưa mình không trân quý, Liễu Vĩnh chỉ có thờ dài.

"Làm sao, không phản đối sao?"

Nghê Khiết Mai tựa hồ rất tức giận, bởi vì nàng cảm thấy nữ nhân thật sự là thật đáng buồn, mặc kệ cuối cùng rơi xuống nam nhân kia trong tay, kỳ thật đều chỉ là từ nơi này lừa đảo trong tay tiến vào một cái khác lừa đảo trong tay thôi, cái này khiến nàng xúc động phần nộ rỗng đạo; "Đàn ông các người chẳng lẽ có một cái là không biết nói dối sao?"

Cũng khó trách nàng hội thất vọng, mặc kệ là từ Liễu Vĩnh vẫn là Từ Chấn vừa đều để hấn sâu sắc cảm nhận được cái gì gọi là lừa gạt.

Liễu Vĩnh không cần phải nói, công nàng đi cùng một vị khác giáo hoa ước hội, kết quả dẫn đến phụ thân của nàng bị đụng, đương nhiên cái này trách không được đối phương, muốn trách chỉ đổ thừa nàng lúc đó quá quan tâm đối phương, sợ đối phương rời đi mình, nhưng liền xem như dạng này, cuối cùng đối phương tại tào ngộ tướng mạo ngăn trở về sau vẫn là lừa gạt mình, sau đó bức bách nàng rời đi đối phương, cứ việc đối phương đánh lấy chính là vì tốt cho nàng suy nghĩ, nhưng hấn chẳng lẽ không biết đạo một nữ nhân tại đã kích như vậy hạ hội có bao nhiêu thống khổ sao? Chẳng lẽ hấn không biết, vừa yêu, nàng hội ngay cả cùng hấn đi xuống dừng khí đều không có có sao?

Về phần Từ Chấn cương, Nghê Khiết Mai căn bản đề không nổi chỉ trích hấn ý nghĩ, bởi vì nàng cũng căn bản cũng không phải là vì đối phương hoa ngôn xảo ngữ mới cùng đối phương cùng một chỗ, từ đầu đến cuối nàng đều đem các loại đối phương cùng một chỗ xem như một loại nhiệm vụ, nếu là nhiệm vụ cũng liền không có bị lừa gạt mà nói.

Ngay tại Liễu Vĩnh bị Nghê Khiết Mai nói không phản bác được thời điểm, đứng ở một bên ngơ ngác sững sờ Từ Chấn vừa trong mắt khôi phục Thần hái, tiếp theo khinh bỉ nhìn Liễu Vĩnh một chút, nói đạo; "Khiết mai, kỳ thật người rất không cần phải tại ý, bởi vì hoang ngôn cũng là phản thiện ác!"

Nói đến đây, Từ Chấn vừa dừng một chút chỉ mình dương dương đắc ý nói đạo; "Tỷ như giống ta, lúc đầu thúc thúc bị đụng thời gian, ta liền đã biết là phụ thân ta tìm người đụng, nhưng ta không có nói cho người, sau đó còn đem thúc thúc đưa vào bệnh viện, dạng này người không chỉ có cảm kích ta, cuối cùng càng là nguyện ý lấy thân báo đáp, cho nên một số thời khắc nữ nhân tin tưởng một chút hoang ngôn vẫn là có thể, tối thiểu nhất khoái hoạt!"

"Người nói cái gì?"

Nghê Khiết Mai đầu óc oanh minh, nàng có chút không dám tin tưởng, coi là Từ Chấn vừa là tại cùng nàng nói đùa.

"Ta nói, thúc thúc là cha ta tìm người đụng!" Từ Chấn vừa mới mặt không thêm đề ý.

"Người rốt cục thừa nhận?"

Nghê mẹ trần Thực Anh lệ rơi đầy mặt, nhiều ít cái ngày đêm nàng có thụ dày vò, nhưng nàng cũng không dám biểu đạt, không chỉ có sợ nghề cha chịu không được, càng sợ mình đâm thủng tầng này tờ về sau, Nghê Khiết Mai nhận trả thù, dù sao thời điểm đó Từ gia như mặt trời ban trưa.

Nguyên bản nàng coi là đời này đều hội dạng này biệt khuất qua, nhưng Liễu Vĩnh xuất hiện cải biến hết thấy, đối phương không chỉ có đem Từ gia thế lực phá trừ sạch sẽ, còn đối Nghê Khiết Mai si tâm vô cùng, cái này khiến trần Thực Anh thấy được hi vọng, cho nên nàng đánh bạo đối Nghê Khiết Mai nói ra Từ gia đụng nghề cha sự tình, đáng tiếc đối phương lúc đó đã thụ Từ Chấn vừa quá sâu lừa gạt, căn bản không tin tưởng sự thật này.

Cuối cùng thực sự không muốn nhìn Nghê Khiết Mai đi hướng bị kích nghề mẹ, không thể không xin giúp đỡ Liễu Vĩnh, cứ việc nàng không biết đạo Liễu Vĩnh là dùng phương pháp gì để Từ Chấn vừa ở hôm nay nói ra lời nói thật, nhưng theo Từ Chấn vừa thừa nhận, trầm tích trong lòng hấn tất cả bị đè nén, đều theo nước mắt phát tiết mà xuất. Đến tận đây, cứ việc nghề cha y nguyên nằm ở trên giường, nhưng nàng lại cảm thấy nhân sinh bắt đầu tràn ngập hi vọng.

"A!"

Bị Từ Chấn vừa lần nữa hững hờ xác nhận Nghê Khiết Mai lại không có mẫu thân mình như vậy rộng rãi, nàng trong nháy mắt mất lý trí, tất cả phần cùng hận đề nàng liều lĩnh bỏ nhào vào Từ Chấn vừa trên thân, sau đó há mồm đối Từ Chấn vừa mặt liền cắn.

Đối mặt tình cảnh này liền ngay cả chỉ là tạm thời chủ đạo Từ Chấn vừa thân thể Suy Thần đều dọa một đầu, cuống quýt đem thần thức rời khỏi Từ Chấn vừa thân thể, nhưng hấn y nguyên vẫn là tại rời khỏi một khắc cảm thấy đau đớn, để bản thể hấn đều không tự kim hãm được nhắc tay che cảm của mình, sau đó không ngừng nhào nặn.

"A . . .!"

Tiếng kêu thảm thiết đau đớn từ Từ Chấn vừa miệng nơi phát ra, Thần Quý mà nói hấn vốn là không tin, nhưng vừa rồi hấn tự mình cảm giác được mình giống như một người đứng xem đồng dạng, nhìn xem thân thể của mình, nói ra hấn đáy lòng chôn giấu lời nói.

Sau đó hấn liền thấy Nghê Khiết Mai trong nháy mắt trở nên muốn giết chết ánh mắt của hấn, hấn ở trong lòng nói với chính mình đây là mộng đây là mộng mình nhất định là chơi điện thoại chơi bất tỉnh, nhất định là như vậy.

Nhưng sau đó trên mặt truyền đến xé tâm đau, để hấn biết đây hết thấy đều là thật, hấn này lúc cũng không lo được nguy trang, sử xuất khí lực toàn thân đem Nghê Khiết Mai đẩy đi ra, sau đó hấn dùng một khắc không ngừng dùng tay sờ hướng cảm của mình, 'A . . .' một tiếng càng thêm thê lương găm rú

từ Từ Chấn vừa miệng noi truyền ra, sau đó hấn kéo lấy trên cầm hấn lộ ra một khối chừng lớn chừng hột đào diện tích răng vết thương đi hướng Nghê Khiết Mai, còn giống như là ác quỷ cuồng hồng, "Cho ta!"

Đôi mắt Từ Chấn vừa thê lương, Nghê Khiết Mai cười giương đầm máu miệng, phun ra một khối sầm sầm thịt. Liễu Vĩnh nhìn kỹ, chính là Từ Chấn vừa trên cầm khuyết cái kia một khối.

Nhìn xem khối kia tự do rơi xuống mỏng thịt, Từ Chấn vừa giống như hồ điệp đồng dạng đem hấn nhặt lên, sau đó hướng trên vết thương của chính mình theo, nhưng theo mấy lần, rơi mấy lần, sau đó hấn toàn thân run rẩy khó có thể tin nhìn xem khối thịt kia, sau đó đột nhiên nắm lại, nhìn về phía Nghê Khiết Mai; "Ngươi, ngươi, ta muốn giết chết ngươi!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 148: Cứu mạng hình dạng

Từ Chấn vừa thẹn quá hoá giận phía dưới xé đi tất cả nguy trang, hấn đầu tiên giả thành khối kia thuộc về hấn cái cầm đồ tươi mỏng thịt, sau đó nhào về phía Nghê Khiết Mai, hấn quyết định muốn giết chết đối phương, bây giờ hấn biết hấn tất cả kế hoạch đều không thể thực hiện, nhưng hấn nỗ lực thật sự là quá nhiều, sự nghiệp của hấn, mẹ của hấn, hấn cữu cữu, cùng tướng mạo của hấn, hấn cảm thấy nếu như hấn không giết chết Nghê Khiết Mai, hấn đơn giản không cách nào sống sót, bởi vì quá thua lỗ, đúng vậy quá thua lỗ.

Đôi mắt Từ Chấn vừa điên cuồng ánh mắt cùng thê lương hình tượng, Nghê Khiết Mai này lúc mới cảm giác được sợ hãi, muốn lui về phía sau, lại bị bệnh của phụ thân giường ngăn trở, thế là nàng đối mặt Từ Chấn vừa đột kích chỉ tới kịp hét lên một tiếng, liền bị ôm chặt lấy.

"Nha!"

"Ba ba...!"

Nghê Khiết Mai từ từ nhắm hai mắt dùng lực vùng vẫy nàng nắm đầm trắng nhỏ nhấn đánh tới hướng ôm lấy mình người, nhưng sau đó nàng liền nghe đến để nàng ngu ngơ thanh âm, "Ngươi đánh người trước đó trước nhìn thấy được hay không cô nương!" .

Nghe được cái này đạo rất là thanh âm quen thuộc, Nghê Khiết Mai sợ hãi mở ra một con mắt, tại phát hiện đứng trước mặt mình lại là một trương phía sau lưng, đồng thời tựa hồ tựa như là Liễu Vĩnh phía sau lưng về sau, nàng lập tức kinh ngạc, cùng lúc tràn ngập nghi vấn hướng về sau nhảy một bước, sau đó nàng rốt cục thấy rõ đứng ở trước mặt hoàn toàn chính xác thật là Liễu Vĩnh.

Nguyên lai Liễu Vĩnh tại Từ Chấn vừa vọt tới Nghê Khiết Mai trước người một khắc cuối cùng ngăn cản tại rồi trước mặt của nàng. Nói cách khác, vừa rồi nàng Nghê Khiết Mai vừa dùng nắm tay nhỏ đập cũng là bảo hộ nàng Liễu Vĩnh, nghĩ đến cái này, Nghê Khiết Mai gương mặt ửng đỏ.

Nhưng cảm kích của nàng cũng không hề nói ra, liền bị một màn trước mắt kinh hãi ngẩn ngơ, chỉ gặp lúc này Liễu Vĩnh đang bị Từ Chấn vừa dùng lực bóp cổ. Cũng bởi vì ngạt thở, dẫn đến trên trán của hấn đều bay xuất gân xanh, cái này khiến Nghê Khiết Mai tâm trong nhảy mất bối rối, sau đó nàng liền không chút do dự kêu to nhào tới, cũng dùng lực đi tách ra Từ Chấn vừa cánh tay.

Nhưng Từ Chấn vừa này lúc chính dùng hết toàn lực, đồng thời đã nhanh đem Liễu Vĩnh bóp ngạt thở, hấn làm sao có thể từ bỏ, đồng thời hấn cũng không có cảm nhận được cánh tay bị Nghê Khiết Mai kéo động, không rõ chuyện gì xảy ra hấn, cũng không có tìm tòi nghiên cứu, trực tiếp nhắc chân đem Nghê Khiết Mai đá ngã lộn trên mặt đất.

"Buông hấn ra!"

Nghê mẹ trần Thục Anh này lúc cũng cầm một con gối đầu vọt tới, cũng ra sức dùng gối đầu đập Từ Chấn cương, muốn làm cho đối phương thả Liễu Vĩnh. Nhưng gối đầu có thể tế chuyện gì, đoán chừng cũng chỉ có thể cho Từ Chấn vừa gãi ngứa, tại dùng lực đập rồi hai lần về sau, cũng bị Từ Chấn vừa nhắc chân đá ghé vào địa điểm.

Nhắc chân xử lý hai cái uy hiếp, Từ Chấn vừa cười gần gần nửa dùng lực bóp Liễu Vĩnh cổ, cũng dữ tợn rống đạo; "Liễu Vĩnh, ta kỳ thật muốn biết nhất chết là ngươi, yên tâm, đã ngươi như vậy yêu Nghê Khiết Mai, chờ ta giết chết ngươi rồi về sau, ta nhất định khiến nàng đi cùng ngươi!" Nói trên tay lần nữa tăng thêm khí lực.

Liễu Vĩnh cảm thấy mình kỳ thật cũng rất khổ, nguyên bản hấn coi là Từ Chấn vừa mục tiêu chỉ là Nghê Khiết Mai, thế là hấn nhanh chóng ngăn ở rồi Nghê Khiết Mai trước người.

Đương nhiên bằng vào vóc người của hắn không nói có thể làm nằm xuống Từ Chấn cương, tối thiểu nhất cũng có thể cùng đối phương giằng co thời gian không ngắn, làm sao Nghê Khiết Mai thế mà từ sau lưng cho hắn một cái đánh lén, để hắn dưới sự khinh thường bị Từ Chấn vừa thỉnh linh bóp lấy cổ, cái này khiến hắn trong nháy mắt đã mất đi đối kháng Từ Chấn vừa tiên cơ.

Nguyên bản coi như thế, hắn cũng có thể bằng vào lực lượng của mình phản kháng một cái, đương nhiên, hắn cũng làm như vậy, ai ngờ lúc này Nghê Khiết Mai đột nhiên chạy tới hỗ trợ.

Người nói người trợ giúp cũng liền trợ giúp đi, người tìm vật phẩm nện Từ Chấn vừa mới dưới, hoặc là bắt lấy y phục của hắn kéo hắn một thanh đều được, người vì cái gì đi kéo Từ Chấn vừa cánh tay, kéo thì kéo đi, người thấy rõ ràng tại kéo a, người thế mà kéo hắn cùng đối phương đối kháng cánh tay, cũng chính là Liễu Vĩnh dùng đến cùng Từ Chấn vừa đối kháng cánh tay.

Lần này Liễu Vĩnh xem như đã mất đi tất cả đối kháng Từ Chấn vừa cơ hội, dù sao khuyết đường lúc đầu liền sẽ để người bắt lực, huống chi tích súc lực lượng còn bị người một nhà tiêu hao hết, lúc này hắn duy nhất còn lại phương thức chính là kêu gọi Suy Thần.

"Đại tiên cứu mạng, đại tiên... Người tại không cứu mạng, ta coi như chết rồi, đến lúc đó nhiệm vụ của người coi như không xong được, tử thần tiên thối Thần Tiên, người tại không giúp đỡ, Lão Từ cần phải khai trừ hạ linh...!"

Liễu Vĩnh đem mình có thể uy hiếp Suy Thần, đều trong tim nói một lần, đáng tiếc đối phương một điểm phản ứng cũng không có, cái này khiến Liễu Vĩnh tuyệt vọng, chẳng lẽ hắn Liễu Vĩnh hôm nay muốn anh dừng hy sinh ở chỗ này?

Liễu Vĩnh phiền muộn, cùng lúc nghĩ đến đoán chừng mình coi như là chết, cũng hắn là là nhất khổ cực người cứu người cùng người theo đuổi. Sở dĩ nói khổ cực, là bởi vì hắn là bị người một nhà hại chết, đương nhiên, chết như vậy cũng không tệ, tối thiểu nhất lưu cho ngoại giới còn có chút chính năng lượng.

Nhưng nếu như hắn cùng Từ Chấn vừa tình địch thân phận cũng bị bộc quang, người kia nhóm chỉ có thể cảm thán, không có nhất khổ cực chỉ có càng khổ cực, dù sao cùng người khác cộng đồng truy cầu nữ hài, cuối cùng tại dùng tận trùng điệp thủ đoạn rốt cục nhìn thấy ánh rạng đông về sau bị tình địch bóp chết, đoán chừng là ai cũng hội bị kết quả như vậy kinh ngạc nói không ra lời.

Mà bị cầu cứu phương Suy Thần kỳ thật cũng được rồi bị kịch, mặc dù hắn lần này vẫn là chủ động rời khỏi người khác thức hải, dẫn đến hắn cũng không có bị phản phệ hôn mê, nhưng cũng lập tức tay chân như nhũn ra khô tàn trên mặt đất, cho nên hắn chỉ có thể trợ mắt nhìn Liễu Vĩnh bị bóp bắt lực.

Đương nhiên, trong lúc đó hắn cũng thí nghiệm không ít phương pháp, nhưng đều không ngoại lệ cuối cùng đều là thất bại, cuối cùng hắn dứt khoát vừa nhắm mắt, nhụt chí đạo; "Liễu Vĩnh đi tốt!" Cùng lúc thăm mắng Liễu Vĩnh; "Ta liền nói phạm là lưu một tuyến, không thể đem pháp lực tiêu hao hết, nhưng người vẫn không vâng lời, chính là không nghe, hiện tại tốt đem mình làm xong trứng a!"

Cảm thán xong, Suy Thần lại lo lắng Từ Chấn vừa hội không biết quay đầu giết chết hắn, đương nhiên giết chết việc khác nhỏ, nhưng hắn dạng này bị một phạm nhân giết chết trở về Thiên Đình, chẳng phải là thật mất mặt.

Không thể không nói Thần Tiên cùng phạm suy tư của người chính là không giống, này lúc hắn thế mà còn có tâm tình lo lắng mặt mũi của mình.

Ngay tại tình huống vạn phần nguy cấp, tất cả mọi người đối Liễu Vĩnh bắt lực thời điểm, trước mắt biến thành màu đen Liễu Vĩnh ni non đạo; "Đến rơi xuống thật nếu như nửa tiếng đồng hồ bên trong làm giải phẫu, còn có thể cứu trở về đi, nếu không liền không có biện pháp!"

"Người nói cái này làm gì, chẳng lẽ hắn còn hội thả người?"

Bị Từ Chấn vừa đá ngã ba lần, bây giờ đã không có khí lực bò dậy Nghê Khiết Mai, ôm Từ Chấn vừa chân, phiền muộn Liễu Vĩnh nói lời. Nhưng sau đó nàng liền thấy để nàng trọn mắt hốc mồm một màn, chỉ gặp Từ Chấn mới vừa ở ngăn người về sau, không chút do dự bỏ qua Liễu Vĩnh, sau đó liền xông ra ngoài.

"Khục khục...!"

Lập tức tê liệt trên mặt đất Liễu Vĩnh một bên ho khan một bên đại lực hô hấp, lần này hắn xem như từ Quỷ Môn quan đi một lượt, một khắc cuối cùng, trước mắt của hắn đã biến thành màu đen, Liễu Vĩnh tin tưởng đối phương nếu như tại kiên trì ba giây hắn liền phải đi gặp Mao gia gia rồi, nhưng thời khắc cuối cùng đối phương thế mà từ bỏ, cái này khiến hắn kỳ quái.

Kỳ quái còn có Nghê Khiết Mai, tại ngồi chồm hổm ở Liễu Vĩnh bên người, nhìn xem Liễu Vĩnh bờ môi từ tím thẫm đến dần dần khôi phục hồng nhuận, hô hấp cũng dần dần trở nên bình ổn về sau, Nghê Khiết Mai vui đến phát khóc ghé vào Liễu Vĩnh trong ngực, ô ô khóc rống lên.

"Ô... Người cái bại hoại, người làm ta sợ muốn chết, người cái bại hoại ô...!" Khóc khóc Nghê Khiết Mai bạo lộ ra nàng hiếu kỳ, chỉ gặp nàng một mặt nước mắt hồi đạo; "Người câu nói sau cùng kia làm sao như vậy hữu dụng?"

Chương 149: Khác, khác

"Ngươi là như thế nào nghĩ ra?"

Đối với Liễu Vĩnh một khắc cuối cùng nói lời, Nghê Khiết Mai rất là hiếu kỳ, nàng nghĩ biết Liễu Vĩnh là thế nào nghĩ đến Từ Chấn vừa hội tại ý chính hấn tướng mạo, dù sao lấy nàng ngày xưa đối Từ Chấn vừa hiểu rõ nhìn, Từ Chấn vừa đối với tướng mạo của mình là không thêm để ý, bởi vì hấn thường xuyên đối Nghê Khiết Mai nói là; "Nam nhân có sự nghiệp liền tốt, tướng mạo cái gì không quan trọng, dù sao lại không phải muốn đi đang tiểu bạch kiểm!" Có thể thấy được hấn đối với tướng mạo là không lắm quan tâm! Cho nên hấn đối với Liễu Vĩnh có thể dùng cái này phương thức tự cứu thành công rất là không hiểu.

Nghê Khiết Mai hiếu kỳ, để chậm quá mức Liễu Vĩnh trợn trắng mắt, kỳ thật chỗ của hấn hội tại một khắc cuối cùng biết Từ Chấn vừa hội bởi vì vị tướng mạo của mình từ bỏ bóp chết hấn, hoàn toàn là nghe theo Suy Thần đề nghị.

Bất quá hấn vẫn là cho Nghê Khiết Mai giải thích; "Có lẽ là bởi vì hấn bây giờ không có gì cả chỉ còn lại có tướng mạo, cho nên mới hết sức tại ý a!"

Cứ việc Liễu Vĩnh câu nói này có loạn che thành phần tại, nhưng lại còn thật bị hấn phủ cái tám chín phần mười, đây là hấn không nghĩ tới, bởi vì Suy Thần cũng là bởi vì tại Từ Chấn vừa trong lòng cảm nhận được Từ Chấn vừa bây giờ để ý nhất Nghê Khiết Mai cùng mình tướng mạo hai cái năm tháng, mới tại Liễu Vĩnh sắp bị bóp chết một khắc cuối cùng truyền âm cho Liễu Vĩnh thử một chút, đương nhiên nếu như Liễu Vĩnh biết Suy Thần chỉ là ôm lấy ngựa chết làm ngựa sống suy nghĩ để Liễu Vĩnh thử một chút, hấn nhất định hội buồn bực giờ chân mắng to cái này không đáng tin cậy Thần Tiên.

Mà Nghê Khiết Mai nghe Liễu Vĩnh giải thích về sau, lập tức hiểu rõ gật đầu, dù sao Từ Chấn vừa bây giờ có thể nói là không có gì cả, gia đình, sự nghiệp, liền ngay cả sau cùng tình yêu cũng bởi vì lừa gạt mà đánh mất, còn lại có lẽ chỉ có tướng mạo của hấn rồi!

"Liễu Vĩnh, ta muốn để Từ Chấn vừa ngồi tù!"

Nghê Khiết Mai lòng hiếu kỳ bị thỏa mãn về sau, lập tức hận hận nói đạo, nàng đối Liễu Vĩnh nói những lời này thời điểm rất là tự nhiên, bởi vì nàng rất cục có thể quên đi tất cả cùng Liễu Vĩnh thành tâm gặp nhau, nàng cho rằng Liễu Vĩnh cũng là dạng này, dù sao đối phương đối nàng yêu vẫn luôn không có biến mất qua.

"Ân, ta đáp ứng ngươi, nhất định khiến Từ Chấn vừa vi thúc thúc sự tình trả giá đắt!" Liễu Vĩnh gật gật đầu, về phần đưa Từ Chấn vừa đi ngục giam, Liễu Vĩnh tuyệt không lo lắng, bởi vì bên cạnh hấn có thần tiên.

Đối với cái này, hơi chậm quá mức Suy Thần ở trong lòng đối Liễu Vĩnh trực tiếp chửi ầm lên; "Liễu tiểu tử, ngươi cái gì đều để ta đi làm, ngươi cho rằng bản tiên là cái gì, là ngươi tay chân sao?" Suy Thần hiển nhiên có chút tức hấn hấn.

"Chẳng lẽ không đúng sao?"

Liễu Vĩnh bình thường tâm lý phản ứng bị cùng hấn tâm thần tương liên Suy Thần cảm giác, hấn khí trực tiếp thu hồi cùng Liễu Vĩnh trong tim giao lưu, rồi cái tâm không thấy vì chi toàn.

Liễu Vĩnh trước mặt, Nghê Khiết Mai nghe Liễu Vĩnh không chút do dự đáp ứng mình nội tâm mừng rỡ vô cùng, nhưng lại dùng hơi ngượng ngùng nhỏ bé yếu ớt ruồi muỗi thanh âm nói đạo; "Kỳ thật đưa Từ Chấn vừa đi ngục giam, không phải là bởi vì chuyện của ba ta, dù sao cái kia là ba hấn làm ra, mà ba hấn cũng đã được đến rồi tương ứng trừng phạt!"

"Cái kia là bởi vì cái gì?" Liễu Vĩnh rất là hai hàng nghi hoặc.

"Là, là bởi vì ngươi cùng ta!" Nghê Khiết Mai gương mặt ửng đỏ ấp a ấp úng.

"Bởi vì ngươi cùng ta?"

Liễu Vĩnh càng thêm mê mang, hoàn toàn không thể lý giải, cái này khiến Nghê Khiết Mai nhìn một trận nóng vội, nhìn không được trực tiếp đưa tay đập rồi Liễu Vĩnh đầu một cái đạo; "Bởi vì hấn, tách ra chúng ta nhiều năm như vậy, chẳng lẽ không nên nhận trừng phạt sao?"

Nghe được cái này Liễu Vĩnh mới giật mình gật đầu; "Hấn là, hấn là!"

"Liễu Vĩnh bây giờ ngươi rốt cục đạt được ước muốn rồi, ngươi có cái gì muốn nói với ta!"

Nói Nghê Khiết Mai khẽ cúi đầu, khẽ cắn môi dưới, một mặt ngượng ngùng cũng mong đợi nhìn xem Liễu Vĩnh. Dưới cái nhìn của nàng tại mình nhắc nhở dưới, Liễu Vĩnh hấn là lập tức ý hội dùng đồ ngon đồ ngọt đối nàng tiến hành diễn cường công kích, đến lúc đó mình liền có thể thuận thế tràn vào Liễu Vĩnh trong ngực, như thế các nàng liền có thể trở lại lúc trước. Vừa nghĩ tới đó, Nghê Khiết Mai tâm giống như nai con kiêu nhảy loạn, cùng lúc nhìn về phía Liễu Vĩnh càng thêm mong đợi.

Đứng một bên nghe mẹ nhìn nữ nhi của mình làm ra vẻ đáng yêu, lắc đầu đi hướng trên giường bệnh nghe cha, cứ việc nàng đối người trẻ tuổi tình chàng ý thiếp có chút không vừa mắt, nhưng nhìn nữ nhi lần này là nhiều năm như vậy lần thứ nhất vui vẻ như vậy vẫn là hết sức vui mừng, cho nên không có nói cái gì sát phong cảnh lời nói.

"Nói, nói cái gì?"

Liễu Vĩnh hơi nghi hoặc một chút, lúc này trái tim của hắn vang lên cùng nhau có chút tức hờn hển thanh âm; "Có thể nói cái gì, nói ta thích ngươi, ta yêu ngươi, ta rốt cục lần nữa có được ngươi, đồ đần, ngươi thật là ngu ngốc!"

Nghe xong cái này đạo thuộc về Suy Thần tức hờn hển thanh âm về sau, Liễu Vĩnh lập tức giật mình, nhưng sau đó hắn có chút đờ đẫn chất chất nghĩ đến, những lời này hắn không có cách nào nói, bởi vì có cái Vương Linh Lợi nằm ngang ở giữa hai người đâu?

"Cái gì Vương Linh Lợi, ưa thích liền nói, đừng quanh co cái khác!" Suy Thần có chút nhìn không bên trên Liễu Vĩnh nhẩn nhẩn nhíu nhíu.

"Không được, ta không thể thương tổn một vị cùng ta phát sinh qua quan hệ người!"

Liễu Vĩnh quả quyết cự tuyệt, sau đó hỏi đạo; "Vậy ta cái kia trả lời thế nào?" Đối với cái này bị Liễu Vĩnh khí gần chết Suy Thần không nhịn được về đạo; "Ta không biết, ngươi xem đó mà làm!" Sau đó liền rút cuộc không có âm thanh.

Ai ai, vài tiếng, gặp Suy Thần rút cuộc không có âm thanh, Liễu Vĩnh biết Suy Thần hắn là trông cậy vào không lên, muốn vừa nhắm mắt nói ra tình hình thực tế, nhưng nhìn Nghê Khiết Mai một mặt mong đợi bộ dáng, Liễu Vĩnh lại không đành lòng tổn thương đối phương, thế là hắn suy nghĩ một chút quyết định trước đối chủ đề, tối thiểu nhất dạng này Nghê Khiết Mai có thể vui vẻ mấy ngày.

"Sau này ngươi rốt cục không dùng sống ở Từ gia nặng nề ân tình bên trong, về sau ngươi cũng được cho là mình còn sống, sau đó thật vui vẻ vui vui sướng sướng, chúc mừng ngươi thu hoạch được tân sinh!"

"Ai bảo ngươi nói cái này?"

Nghê Khiết Mai khí hàm răng ngứa, nhưng nhưng lại không thể không làm bộ một mặt vui vẻ phụ họa đạo; "Đúng vậy a, đúng vậy a, ta cảm giác cả người đều tựa hồ biến nhẹ mấy phần!" Nói đến đây, nàng lời nói gió lại nhất chuyển hỏi tiếp đạo; "Chỉ những thứ này, không có khác sao?"

"Khác, khác!"

Liễu Vĩnh phiền muộn, nữ nhân này còn thật sự là không buông tha, ánh mắt né tránh lắt, hắn nhìn thấy chính tại vì nghe cha lau chùi thân thể nghe mẹ, sau đó hắn linh cơ khẽ động, tại Nghê Khiết Mai sắc mặt thoáng có chút không vui thời điểm mở miệng đạo; "Còn có, nghe cha tiền chữa trị không cần lo lắng, hết thầy có ta!"

Cứ việc không có nghe được muốn đồ ngon đồ ngọt, nhưng Liễu Vĩnh vì nàng suy tính lời nói, vẫn là để Nghê Khiết Mai rất là cảm động, nhưng nàng vừa tới hận Liễu Vĩnh đần, thế là nàng khó chịu về đạo; "Cha ta tiền chữa trị chính ta hội nghĩ biện pháp kiếm, ngươi là ta cái gì người a, ta tại sao muốn dùng tiền của ngươi!"

Nếu như đừng tới đầu óc tốt lắm lúc này nhất định sẽ nói; "Ngươi là ta yêu nhất người, tiền của ta chính là vì ngươi chuẩn bị!" Dạng này Nghê Khiết Mai nhất định hội cảm động nhào vào Liễu Vĩnh trong ngực.

Nhưng Liễu Vĩnh đừng nói bởi vì Vương Linh Lợi quan hệ không dám dạng này đối Nghê Khiết Mai nói, liền xem như không có Vương Linh Lợi nguyên nhân, hắn cũng không nghĩ ra tăng này.

Lúc này Liễu Vĩnh nghe xong Nghê Khiết Mai lời này, lập tức hơi lúng túng nói không ra lời, bởi vì hắn cảm thấy Nghê Khiết Mai nói rất đúng, mình cùng đối phương quan hệ thế nào cũng không có, dựa vào cái gì tiếp nhận chiếu cố của hắn.

Cứ việc biết đối phương có thành phần tức giận, nhưng Liễu Vĩnh vẫn là hơi thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Ta là ngang tàn nha đầu sao

Nhìn Liễu Vĩnh biểu lộ, Nghê Khiết Mai cái này phiền muộn a, làm sao cảm giác cùng hắn bị ủy khuất giống như, bất quá nàng cũng biết một số thời khắc sinh khí cần có chừng có mực, không phải chỉ hội hoàn toàn ngược lại, cho nên nàng đột nhiên cười khúc khích, sau đó nói đạo; "Nhìn xem ngươi lòng dạ hẹp hòi đáng về, cùng ngươi chỉ đùa một chút!"

Nghe xong lời này, Liễu Vĩnh mặt mày lập tức giãn ra, sau đó nhớ tới mặt một bộ tiện tiện hỏi đạo; "Vậy ngươi dùng tiền của ta sao?"

Lời này đem Nghê Khiết Mai hỏi rất là xấu hổ, tâm đạo, ngươi cái tên này làm sao như vậy không biết làm người, nào có dạng này ở trước mặt hỏi? Nhưng lại sợ đối phương lại tức giận, huống chi nàng cũng thấy cái này không có người khác, cho nên không cần quá đối trá, dù sao nàng hiện tại hoàn toàn chính xác rất cần tiền cho phụ thân chữa bệnh, thế là Nghê Khiết Mai gương mặt ửng đỏ gật đầu, xem như chấp nhận Liễu Vĩnh lời nói.

Kỳ thật Liễu Vĩnh khứ trừ ròi liên quan tới tình yêu sự tình, bình thường vẫn là hết sức lý trí cùng hội làm người, đáng tiếc năm năm không thể cùng nữ hài bình thường giao lưu, để hắn triệt để luân vì tình yêu ngớ ngẩn.

Gặp Nghê Khiết Mai gật đầu, Liễu Vĩnh nhảy lên một cái, muốn reo hò, lại phát hiện này lúc có chút không đúng lúc, dù sao người ta Lão Tử còn nằm tại trên giường bệnh không có tỉnh đâu, cái này khiến hắn xấu hổ gãi gãi đầu giải thích đạo; "Vừa rồi có trùng, không biết là bọ chết vẫn là con kiến cắn ta một cái!"

"Có đúng không, làm sao, làm sao!"

Nghê Khiết Mai đương nhiên biết vĩnh viễn không thể là bởi vì bị trùng cắn, nên biết đạo nơi này là bệnh viện, thế nhưng là thường xuyên có nước khử trùng phun ra, cho nên làm sao có thể hội có bọ chết cùng con kiến cắn hắn, đương nhiên vì phối hợp đối phương, Nghê Khiết Mai vẫn giả bộ ân cần hỏi ròi một cái.

"Ân, khắp nơi!"

Nhìn Nghê Khiết Mai một mặt quan tâm bộ dáng, Liễu Vĩnh lần nữa lâm vào xấu hổ, cuối cùng hắn cắn răng một cái nói đạo; "Tại trên mông, ta ra ngoài gãi gãi liền tốt!" Nói xong không để ý Nghê Khiết Mai mặt đỏ tím run, vội vàng chạy vội ra ngoài.

Tại Liễu Vĩnh cũng như chạy trốn sau lưng, Nghê Khiết Mai đỏ mặt ngẫm hứ một ngụm, nói nhỏ đạo; "Liền cái này có chút tiểu lưu manh đáng về, không thay đổi!" Cứ việc tại nói thầm lấy Liễu Vĩnh, nhưng Nghê Khiết Mai trên mặt lại không tự kìm hãm được lộ ra vui vẻ mỉm cười, tưởng tượng lấy hai người rớt cục lẫn nữa cùng một chỗ về sau ngọt ngào. Nhưng lại không biết, cứ việc nàng thoát khỏi Từ Chấn cương, nhưng lại có càng lớn nguy cơ cùng khó khăn trắc trở đang đợi nàng cùng Liễu Vĩnh.

"Lần này không dùng lại ôm người nào đó chiếu phiên đi ngủ đi!"

Giúp nghề cha đắp chăn nghề mẹ, bởi vì bỏ đi Từ Chấn vừa khỏi này tám nguyên nhân của bệnh, tâm tình không tệ quay đầu điều khiển nữ nhi của mình một câu, cái này khiến Nghê Khiết Mai mặt trong nháy mắt lần nữa trở nên ửng đỏ.

"Mẹ!" Nghê Khiết Mai cúi đầu dùng bả vai có chút ùi ròi nghề mẹ một cái, ý là mẹ ngươi chê cười ta làm gì.

"Ha ha, còn thẹn thùng, ta đều nhìn qua không chỉ một lần!"

Nói đến đây nghề mẹ đem Nghê Khiết Mai kéo, ròi lệ nói đạo; "Đứa nhỏ ngốc, ủy khuất ngươi ròi!" Nghĩ đến nữ nhi vì già nghề nhận qua ủy khuất, nghề mẹ trực giác xin lỗi Nghê Khiết Mai.

"Mẹ, không phải hết thấy đều đi qua sao?" Nghê Khiết Mai trấn an mẫu thân, cùng lúc điều tiết bầu không khí nói đạo; "Liễu Vĩnh ngốc là choáng váng điếm, nhưng người rất tốt, về sau ngươi cùng cha đều không biết tại bị khinh bỉ ròi, ta cũng không biết!"

Ngồi ở trước cửa Suy Thần, đem mẹ con hai người chân tình bộc lộ nhìn ở trong mắt, nội tâm lại thở dài, bởi vì hắn biết Nghê Khiết Mai muốn cùng Liễu Vĩnh cùng một chỗ còn có một đoạn đường muốn đi.

Ngẫm lại Liễu Vĩnh tình yêu xem, kỳ thật ngay cả Suy Thần đều khí hằm răng ngứa, dù sao hiện tại cũng xã hội gì, thế mà còn có như thế bảo thủ người, coi như từ xưa đến nay hắn Suy Thần cũng không có gặp qua mấy cái.

Về phần những cái kia nổi danh như là Lương Sơn Bá chờ si nam, bất quá là văn người bịa đặt mà thôi, trên cơ bản những sách này tác giả cũng đều là ôm nghèo thì chỉ lo thân mình giàu thì thê thiếp thành đàn suy nghĩ, quân không thấy Bồ Tùng Linh không phải liền là hàng đêm mộng xuân sao, không phải hắn nào có linh cảm viết liễu trai?

Nhưng hắn Suy Thần liền thật đúng phải như thế một cái thiên cổ khó gặp kỳ hoa, thế mà cả đời chỉ cần một người, đây là cái quý gì logic, không biết đạo hội vì vậy mà tổn thương yêu hắn người sao?

Giờ khắc này Suy Thần quyết định nhất định phải uốn nắn một cái Liễu Vĩnh cái này không phù hợp lẽ thường suy nghĩ.

Đi ra phòng bệnh Liễu Vĩnh đầu tiên đi y tá đứng, hỏi thăm một chút Từ Chấn vừa động tĩnh, khi biết đối phương ở thủ thuật thất về sau, Liễu Vĩnh đi đến một chỗ yên lặng nơi hẻo lánh, lấy điện thoại cầm tay ra cho lời nhắn nui gọi điện thoại, để hắn phải mấy người đến bệnh viện, phân hai phe, một nhóm giám thị Từ Chấn cương, một nhóm bảo hộ nghề gia mẫu chết.

Về phần tại sao muốn như vậy, đương nhiên là tại Suy Thần khôi phục pháp lực trước đó, để phòng Từ Chấn vừa trả thù nghề người nhà.

Khai Dương, nào đó KTV bên trong tiếp vào Liễu Vĩnh điện thoại lời chần nủ liên tục không ngừng đáp ứng, sau đó không chút do dự sai khiến tiểu đệ hành động, cuối cùng không yên lòng thậm chí quyết định mình tự mình đi, cái này khiến bên cạnh hắn ngồi một tên quần áo bạo lộ nữ tử hừ lạnh một tiếng nói đạo; "Ta nói trần sơn, ngươi như vậy tích cực làm gì, lại không tiền, lại không chỗ tốt, ngươi xem một chút ngươi cái kia bí ối dạng!"

Đối với cái này, lời chần nủ cười hắc hắc, thật không có chỗ tốt sao, bây giờ hắn đánh lấy Liễu Vĩnh đồ đệ tên tuổi, thủ hạ mấy nhà tràng tử rớt cuộc không có chính phủ đơn vị tiểu đầu mục đến làm tiền, cũng không cần tại đối phiên khu lĩnh cảnh sát cúi đầu khom lưng, cái này chẳng lẽ không phải chỗ tốt, nữ nhân chính là đầu phát mở mang hiểu biết ngắn, đương nhiên những lời này hắn là không biết cùng nữ nhân giằng.

An bài xong chuyện lo lắng nhất, Liễu Vĩnh nhìn đồng hồ, sau đó xuống lầu, đi đối diện tiệm cơm mua bốn đồ ăn một chén canh, cùng năm phần cơm, sau đó đi tiệm cơm người đồng gói, hắn tự mình xách tiền ghé cha phòng bệnh.

Nhìn Liễu Vĩnh dẫn theo cơm tiến đến, Nghê Khiết Mai sững sờ, sau đó nhìn xem thời gian, lập tức nha một tiếng, sau đó tranh thủ thời gian thu lại giường bệnh bên cạnh ngăn tủ cùng Liễu Vĩnh đem đồ ăn một phần phần mở ra, trong lúc đó Liễu Vĩnh khách khí chào hỏi nghê mẹ ăn cơm.

Một màn này để nghê mẹ ngẩn người, nhớ tới trước đó, đều là nàng hoặc là Nghê Khiết Mai đi mua cơm, sau đó đề cập tới đến chào hỏi Từ Chấn vừa ăn, nàng lại có chút không thích ứng, nhưng sau đó khoe miệng của nàng liền lộ ra ý cười, bởi vì nàng biết thuộc về Nghê Khiết Mai hạnh phúc tốt cuộc đã đến.

"Nha, canh cà chua, sườn xào chua ngọt!"

Mở ra hộp cơm, Nghê Khiết Mai liền một tràng thốt lên, sau đó ngạc nhiên nhìn xem Liễu Vĩnh; "Nguyên lai ngươi còn biết ta yêu thích!"

Đối với cái này Liễu Vĩnh giống như đột nhiên khai khiếu đồng dạng về đạo; "Chưa từng dám quên!"

Liễu Vĩnh trả lời để Nghê Khiết Mai nội tâm nóng lên, lật ra Liễu Vĩnh một cái xinh đẹp bạch nhãn đạo; "Tính ngươi còn có lương tâm!" Sau đó cứ như vậy đưa tay liền đi bóp đồ phùng phùng xương sườn, lại bị Liễu Vĩnh kéo lại tay.

Liễu Vĩnh động tác để Nghê Khiết Mai ngẩn người, coi là đối phương là ghét bỏ nàng, cái này khiến nàng hờn dỗi muốn rút về tay. Nhưng nàng lại hiểu lầm Liễu Vĩnh ý tứ, chỉ gặp Liễu Vĩnh bắt lấy Nghê Khiết Mai tay nói đạo; "Chờ dưới, ta chuẩn bị cho ngươi điểm thanh thủy ngươi rửa tay một cái tại bát!"

"Ta là ngang tàn nha đầu sao?"

Nghê Khiết Mai đánh nhẹ rồi Liễu Vĩnh một cái, ý là còn cần ngươi nhắc nhở, nhưng nội tâm lại ngọt ngào vô cùng, bởi vì đối phương không có ghét bỏ nàng, loại cảm giác này thật quá tốt rồi, không cần làm làm, không cần kiềm chế, người sống không phải liền là muốn dạng này sinh hoạt sao?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 151: Trả thù

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biến cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê Nhân Gian tội ác ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tình phân nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

Liễu Vĩnh lo lắng quả nhiên không phải dư thừa, nửa đêm, tỉnh táo lại Từ Chấn vừa chậm rãi đưa tay vuốt ve miệng vết thương của mình, cảm thụ được chỗ nào truyền đến từng tia từng tia đau đớn cùng gấp ghềnh, tim của hắn dần dần sôi trào lên lửa giận.

Cái này khiến hắn đột nhiên đưa tay nhỏ một cái tay khác trên lưng kim tiêm, sau đó lặng lẽ đứng dậy đi ra phòng bệnh! Lúc này Từ Chấn vừa bốc lên đau xót tình trạng đứng dậy, dĩ nhiên không phải rèn luyện thân thể, mà là muốn trả thù.

Ban ngày hắn sợ dĩ rồi đi, ngoại trừ bởi vì hắn đúng như là Liễu Diệp nói như vậy, rất là quan tâm mình chỉ còn lại coi như Anh Tuấn tướng mạo bên ngoài, cũng bởi vì hắn biết, hắn nếu như muốn sống lâu mấy ngày, như vậy hắn liền không thể tại ban ngày đem Liễu Vĩnh bóp chết, dù sao làm như vậy về sau, hắn hội bị nghe hỏi chạy tới người ép đến, đến lúc đó hắn tùy theo gặp phải chính là luật pháp nghiêm trị 'Từ hình'.

Hắn không muốn chết, cho nên hắn đã ngừng lại bóp chết Liễu Vĩnh xúc động, cũng âm thầm khuyên bảo mình chờ lúc máy, nguyên bản hắn là muốn qua một đoạn thời gian đang trả thù, nhưng hắn đột nhiên cải biến chủ ý, bởi vì hắn nghĩ đến rồi Liễu Vĩnh bây giờ thân phận cùng thế lực, hắn tin tưởng đối phương tại mình tốt về sau, thậm chí là ngày mai liền sẽ có phòng bị, đến lúc đó hắn liền khó mà hạ thủ.

Nhưng bây giờ không giống, Liễu Vĩnh nhất định cho là mình vẫn còn đang hôn mê, tiến tới buông lỏng cảnh giác, lúc này hắn xuất kỳ bất ý động thủ, nhất định có thể đem tiện nhân kia giết chết, sau đó cũng có thể nghênh ngang rời đi.

Đương nhiên, sau khi ra ngoài, nếu có cơ hội hắn hội lại đem Liễu Vĩnh xử lý, nhưng nếu như không có cơ hội cũng không quan hệ, bởi vì giết chết Nghê Khiết Mai đã đầy đủ Liễu Vĩnh đau đến không muốn sống rồi, bởi vì chỉ có hắn biết đối phương yêu Nghê Khiết Mai sâu bao nhiêu, dù sao năm năm không thấy, y nguyên nhớ mãi không quên, phần nhân tình này liền liền thân vì tình địch Từ Chấn vừa cũng là rất bội phục.

Đột nhiên nghĩ đến Nghê Khiết Mai sau khi chết, Liễu Vĩnh quý gởi đối phương trước mộ phần thê lương hỏi hận bộ dáng, Từ Chấn vừa cảm thấy, có lẽ không giết Liễu Vĩnh, làm cho đối phương thống khổ cả đời cũng là một cái lựa chọn tốt

Đương nhiên, hắn đối với giết người về sau hội gặp phải bất là không lo lắng, chỉ cần không phải bị tại chỗ đè xuống, hắn liền có lòng tin đào thoát, bởi vì phụ thân của hắn tại không có ngã xuống trước đó, đã chữa cho hắn rồi đường lui.

Đầu này đường lui nhắc tới cũng đơn giản, chính là từ nông thôn mua một cái hộ khẩu, đến lúc đó hắn Từ Chấn vừa chỉ cần thân phận một đời, sau đó tìm ai cũng không biết hắn địa phương, còn có thể tiếp tục Tiêu Dao khoái hoạt.

Ôm ý nghĩ thế này, Từ Chấn vừa mới bắt đầu áp dụng kế hoạch của hắn.

Trên hành lang một tên khả năng bởi vì không có địa phương ngủ, mà đem giường bệnh gác ở đi đạo bên cạnh ngủ nam tử, đang nghe bên người cửa phòng động tĩnh về sau, lập tức mở mắt ra, khi thấy là Từ Chấn vừa thân ảnh xuất hiện về sau, hắn lập tức cảnh giác nắm lại nắm đấm, nhưng lại không dám đứng dậy, sợ kinh động đối phương, nhưng theo đối phương hững hờ hướng đi xa xa phòng vệ sinh, nên nam tử thêm chậm rãi buông ra nắm chặt nắm đấm, cũng chậm rãi bệ lên con mắt.

Đương nhiên mí mắt của hắn là không có hợp nghiêm, bởi vì hắn muốn nhìn lấy Từ Chấn vừa đi ra phòng vệ sinh về đạo phòng bệnh mới yên tâm.

Khoảnh khắc, từ phòng vệ sinh đi ra một đạo người mặc áo trắng, mang theo khẩu trang bác sĩ, cái này khiến nên nam tử lộ ra nghi hoặc, nhưng đối phương tiếp xuống hành vi, để hắn lập tức bỏ đi nghi hoặc, tiếp tục nhìn chăm chăm Từ Chấn vừa mới vừa đi vào phòng vệ sinh.

Thân mặc áo choàng trắng bác sĩ, đang đi ra phòng vệ sinh về sau, liền tiến vào bên cạnh một gian phòng bệnh, tại đối một tên bệnh nhân trải qua đi quan sát về sau đi ra, sau đó cứ như vậy từng gian Từ Chấn vừa đi qua từng gian phòng bệnh, thậm chí còn sờ lên trên hành lang nắm nam tử cái trán, sau đó mới đi hướng nghệ cha chỗ phòng bệnh.

Bị thân mặc áo choàng trắng bác sĩ khinh khinh kéo cửa phòng ra, ngồi ở ngoài cửa một tên nam tử cũng không có ngăn cản, bởi vì hắn nhìn thấy đối phương là từng gian đi tới, đồng thời còn sờ lên hắn một đồng bạn đầu, còn tưởng rằng đối phương là bác sĩ tại nửa đêm kiểm tra phòng, cho nên liền không có để ý đối đầu phương đi vào.

Đương nhiên thủ vệ nam tử này lúc không sẽ nghĩ đến, chuyện này hội trở thành hắn sau này vô số lần hối hận, bởi vì hắn bỏ vào chính là báo thù Từ Chấn vừa.

Trong phòng bệnh, đi tới Từ Chấn vừa khinh khinh đóng cửa phòng, nhìn thoáng qua nằm tại một bên trên giường nhỏ nghỉ ngơi nghệ mẹ, sau đó cười lạnh một tiếng, xoay mặt nhìn về phía Nghê Khiết Mai.

Lúc này Nghê Khiết Mai chính không phát giác gì ghé vào phụ thân bên giường nghỉ ngơi.

Xem bệnh trong phòng không có người nào nữa, thân mặc áo choàng trắng Từ Chấn cương, đưa tay lấy xuống rồi trên mặt khẩu trang, lộ ra há miệng sùng có to bằng hạc đào may và vết sẹo mặt, gương mặt này cũng không biết là bởi vì mất máu nguyên nhân, vẫn là tức giận, tại bệnh viện dưới ánh đèn mờ mờ hơi trắng bạch, lộ ra rất là âm trầm đáng sợ.

Giải khai khẩu trang về sau, Từ Chấn vừa chậm rãi từ áo khoác trắng trong túi móc ra một thanh hắn từ phòng giải phẫu lấy được dao giải phẫu, thanh này dao giải phẫu chỉ có ngón cái rộng, dài hơn mười centimet, nhưng lại tàn ra khiếp người hàn quang.

Nhìn xem cây đao này, Từ Chấn vừa con mắt dần dần trở nên rét lạnh, sau đó hắn nhanh chân hướng về phía trước, đối Nghê Khiết Mai hậu tâm chính là hung hăng một thùng, theo động tác của hắn, hắn tựa hồ thấy được thê lương nhìn xem mình khó có thể tin mắt, cái này khiến hắn ở trong lòng rộng to; "Đừng trách ta, ta không lấy được, ai cũng đừng nghĩ đạt được!"

"A!"

Trong lúc ngủ mơ Liễu Vĩnh đầu đầy mồ hôi ngồi dậy, sau đó hắn kinh hoàng theo sáng trong phòng đèn, nhìn xem ánh sáng, hắn mới thở phào, vừa rồi hắn nằm mơ, hắn mộng thấy Nghê Khiết Mai đầy người vết máu, thê lương nhìn xem hắn, hỏi hắn tại sao muốn phản bội nàng.

Cái này khiến Liễu Vĩnh không biết trả lời như thế nào, muốn tiến lên ôm đối phương, lại chỉ ôm đến đầy người vết máu.

Cái này khiến hắn rất là lo lắng từ đầu giường lấy ra điện thoại di động, sau đó thông qua một cái mã số.

"Lão Công kiểm tiền cho lão bà hoa, Lão Công nguoi vât và rồi. . .!"

An tĩnh trong phòng bệnh, đột ngột chuông điện thoại di động, để Từ Chấn vừa giờ cao tay bỗng nhiên ngay tại chỗ, trong nháy mắt quay đầu, hắn liền

thấy một tên đầu trọc sáng bóng giả hóa, tại sau lưng của hắn xa hai mét vị trí, đưa tay nâng lấy một viên trứng gà lớn cầu thép lủng tung nhìn xem hắn.

"Lôi Chấn Sơn!"

Từ Chấn vừa trong nháy mắt nhảy ra mấy bước, sau đó giơ đao cảnh giác nhìn đối phương, rất là nghi hoặc đối phương làm sao hội tại cái này.

Gặp Nghe Khiết Mai đã đánh thức đứng ở một bên, Lôi Chấn Sơn không có lý hội Từ Chấn cương, mà là cảnh giác nhìn chăm chăm đối phương, lấy điện thoại cầm tay ra nhận điện thoại, đương nhiên tiếng nói cũng có chút khó chịu, dù sao hắn vừa rồi còn kém như vậy một chút, liền có thể lặng yên không tiếng động đập ngã Từ Chấn vừa.

"Làm gì!"

Vừa kết nối điện thoại, Liễu Vĩnh còn chưa lên tiếng, liền nghe đến đối diện truyền đến cực kỳ khó chịu rống to, cái này khiến hắn nhũn mày nghi hoặc, chẳng lẽ đối phương đang ngủ? Nghĩ đến cái này, Liễu Vĩnh lập tức mở miệng đạo; "Ta Liễu Vĩnh, chỗ nào không có tình huống a?"

Bệnh viện trong phòng bệnh, đứng đấy Lôi Chấn Sơn nghe xong đối diện là Liễu Vĩnh, nét mặt của hắn lập tức đặc sắc lên, chỉ gặp hắn buồn bực nói đạo; "Có biến, Từ Chấn vừa thật tới rồi!"

"Cái gì?" Liễu Vĩnh kinh hãi từ trên giường của mình nhảy lên, sau đó kêu to; "Nghe Khiết Mai đâu, Nghe Khiết Mai không có sao chứ?"

"Không có việc gì, chính là . . .!"

Lôi Chấn Sơn lời còn chưa nói hết, Liễu Vĩnh liền đầu oanh một tiếng nổ, sau đó run rẩy đánh gãy đối phương lời nói; "Thụ thương rồi có đúng không, có đúng không?" Ngay tại Liễu Vĩnh đem trong mộng Nghe Khiết Mai đáng vẻ, đưa vào hiện thực thời điểm, Lôi Chấn Sơn, để hắn vui đến phát khóc.

"Không có, không có, chính là bị sự phó người một chiếc điện thoại kinh đến rồi, ta không có nện vào Từ Chấn vừa tiểu tử này!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152: Người âm hiểm

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biển cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê Nhân Gian tội ác ta nữ tộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tình phân nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

"Không có, không có, chính là bị sự phó người một chiếc điện thoại kinh đến, ta không có nện vào Từ Chấn vừa tiểu tử này!"

Nghe Lôi Chấn Sơn đối trong điện thoại nói lời này, Từ Chấn vừa cái này mờ hồ a!"Họ Lôi, mẹ nó, lần trước ta anh hùng cứu mỹ nhân bị đánh lần kia có phải hay không cũng là người giờ trở quý?" Từ Chấn vừa trong nháy mắt nhớ tới hơn một tháng chuyện lúc trước.

Đối mặt Từ Chấn vừa chất vấn, Lôi Chấn Sơn sờ lên đầu trọc lộ ra hơi có chút xấu hổ, dù sao lúc kia hắn là thu đối phương chỗ tốt, kết quả lại làm ra phản cốt đối phương sự, bây giờ đối mặt khổ chủ, hoàn toàn chính xác để hắn lương tâm bên trên có chút băn khoăn, dù sao làm đạo thượng nhân, hắn đồng dạng vẫn là hết sức giảng thành tín.

"Ta đâm chết người!"

Lôi Chấn Sơn mặc định để Từ Chấn vừa muốn rách cả mí mắt, hắn nói lần kia hắn làm sao bị đánh như vậy không hiểu thấu, nguyên lai thật là đối phương giờ trở quý, cái này khiến hắn hận không thể lập tức giết đối phương.

Hắn quang lờ lờ dao giải phẫu, mang theo gào thét, thẳng tắp đâm về Lôi Chấn Sơn.

"Đến hay lắm!"

Đối mặt Từ Chấn vừa xúc động phần nộ, Lôi Chấn Sơn học trong phim ảnh Hoàng Phi Hồng đáng vẻ, một tay ngóc lên hướng về phía trước, một tay phía sau lưng sau thắt lưng, triển khai một bộ đánh tư thế quét to một tiếng đạo; "Thế mà còn dám quát tháo, xem chiêu!" Sau đó chân một khắc không ngừng cuồng quét nhảy ra.

Cho là hắn muốn đối kháng sao, nói đùa, đối phương thế nhưng là cầm hung khí, Lôi Chấn Sơn bây giờ nói cái gì cũng là một phương Lão Đại, làm sao

có thể làm loại này đặt mình vào nguy hiểm sự, liền xem như làm, cũng là hạ cái hắc thủ, nên cái hắc chuyên cái gì!

Nghê Khiết Mai nghe thấy Lôi Chấn Sơn rống to, nguyên bản cũng coi là Lôi Chấn Sơn hội cùng Từ Chấn vừa liều mạng, hại nàng bị hù kém chút bé lên mất, dù sao tay không đối đao, bất luận nhìn thế nào đều không có có phần thắng.

"Ai!"

Nhưng Lôi Chấn Sơn xoay chuyển quá nhanh, nhanh để chuẩn bị la lên cẩn thận Nghê Khiết Mai, đều bởi vì thu miệng không vội, kém chút cắn được rồi đầu lưỡi của mình, nhưng nàng còn chưa kịp khinh bỉ, chỉ thấy Từ Chấn vừa mới đao đâm ra về sau, lập tức không chút do dự quay đầu liền chạy trước cửa chạy tới, hết sức hiển nhiên đây là muốn trốn.

"Chạy trốn!"

Thêm một màn xoay chuyển, để Nghê Khiết Mai triệt để im lặng, thậm chí quên rồi la lên để Lôi Chấn Sơn ngăn lại đối phương.

Như hồi Từ Chấn vừa vì cái gì chạy, nói đùa có thể không chạy sao, đối phương rõ ràng thêm mai phục, nếu không chạy chẳng lẽ chờ ai đó đánh sao, về phần hấn vừa rồi thẹn quá hoá giận, hoàn toàn là giả vờ, cái gọi là trí dũng song toàn, chỉ hấn là hấn loại người này, Từ Chấn vừa đắc ý, cùng lúc vừa chạy vừa không quên quăng xuống một câu ngoan thoại; "Họ Lôi, ta nhớ kỹ ngươi rồi, chúng ta núi xanh còn đó, nước biếc chảy dài, một ngày nào đó hội hồi báo ngươi!"

"Đừng chạy!"

"Đạp đạp. . .!"

Nghe nói như thế, cảm giác đã bị uy hiếp Lôi Chấn Sơn xúc động phần nộ rống to một tiếng, sau đó đạp trên trùng điệp bước chân, truy hướng Từ Chấn vừa.

Đối với cái này, Từ Chấn vừa cứ việc không có quay đầu, nhưng lại nghe âm thanh tăng tốc cước bộ của mình, cũng dùng lực nhảy lên vượt qua cửa phòng.

Trong phòng, Nghê Khiết Mai nhìn xem Lôi Chấn Sơn nguyên địa đạp thật mạnh bước dánh về, một mặt bất thiện hỏi đạo; "Ngươi đây là làm gì, cố ý thả hấn chạy sao?" Nàng nghĩ kỹ, nếu như đối phương thật là lời như vậy, nàng nhất định phải nói cho Liễu Vĩnh, làm cho đối phương đối diện trước đầu trọc phòng bị.

Đối mặt chất vấn, Lôi Chấn Sơn lúng túng gãi gãi đầu về đạo; "Sur nương, ngươi không nhìn ra, ta đây là mưu kế sao!"

'Sur nương' hai chữ, để Nghê Khiết Mai gương mặt trong nháy mắt đỏ bừng, nàng vụng trộm nhìn thoáng qua mẹ của mình, gặp mẫu thân không có chú ý nàng, lập tức trở về trùng mắt đạo; "Mưu kế, cái gì mưu kế, ta nhìn ngươi lúc trước làm xin lỗi Từ Chấn vừa sự, bây giờ cố ý thả hấn một lần!"

Vọt ra môn Từ Chấn vừa nghe nói như thế, cũng nghi ngờ quay đầu nhìn Lôi Chấn Sơn một chút, cũng theo Nghê Khiết Mai chất vấn tâm đạo; "Thật chẳng lẽ chính là Lôi Chấn Sơn đang cố ý nhường!" Nhưng sau một khắc hấn liền biết rồi, căn bản cũng không phải là dạng này.

"A!"

Theo dưới chân mất tự do một cái, Từ Chấn vừa cả người vọt lên, sau đó mặt hướng về mặt đất trùng điệp nện xuống. "A. . .!" Chỉ tới kịp tại hét thảm một tiếng, Từ Chấn vừa liền đau hôn mê bất tỉnh.

Tại ngất đi trước một khắc, Từ Chấn vừa rồi mình ngộ, người âm hiểm, lúc nào đều là mẹ hấn âm hiểm! Mà trong mắt hấn Lôi Chấn Sơn hiển nhiên chính là loại người này.

Tận mắt nhìn thấy Từ Chấn vừa bị một cái chân trượt chân, Nghê Khiết Mai kinh ngạc che miệng nhỏ.

"Ngươi quá âm hiểm!"

Trộn vụn qua ba giây, Nghê Khiết Mai mới đối cười ha ha Lôi Chấn Sơn nói một câu, làm cho đối phương hơi lúng túng lời nói.

Vì tại mình sự mẫu trước mặt bảo trì tốt đẹp hình tượng, Lôi Chấn Sơn ho nhẹ một cái, sau đó cấp tốc thu liễm lại một mặt đắc ý, giả bộ như một mặt trầm thống nói đạo; "Sur mẫu, cái này ta cũng không biết đạo là chuyện gì xảy ra!" Lôi Chấn Sơn một mặt vô tội, tựa hồ là vì gia tăng sức thuyết phục, Lôi Chấn Sơn xoay mặt cửa đối diện bên ngoài rống đạo; "Nhỏ đau nhức, có phải là ngươi làm hay không chuyện tốt!"

Theo Lôi Chấn Sơn rống to, một tên tặc mi thử nhần mập lùn từ ngoài cửa một mặt đắc ý vọt ra, nhưng ở trông thấy Lôi Chấn Sơn nháy mắt ra hiệu về sau, lập tức hiểu rõ một mặt ngượng ngùng phối hợp với Lôi Chấn Sơn đạo; "Lớn, thật to ca thật không tiện vừa rồi ta là ngủ thiếp đi đuổi ra chân, ai ngờ đạo liền ừ thành rồi dạng này đại họa, ta hết sức sám hận!"

Nói mập lùn một mặt áy náy cúi đầu xuống, nhưng lại hướng Lôi Chấn Sơn nháy mắt náy cái, ý là ta nói như vậy có thể chứ!

"Thật thật là đúng dịp, ta còn tưởng rằng là ngươi cố ý đây này, hại ta đeo phục các ngươi tốt một hội!"

Ngay tại Lôi Chấn Sơn chuẩn bị làm xuất một mặt giặt mình đáng vẽ, để hướng Nghê Khiết Mai tẩy bạch tự kỷ hình tượng thời gian, Nghê Khiết Mai, để hân buồn bức kếm chút nghẹn ra máu, tâm đạo; "Mỹ nữ, không mang theo dạng này chơi người, người không phải không thích người âm hiểm sao, người cái này kịch bản chuyển biến quá nhanh rồi, ta tuổi tác cao được cùng không lên người cái này tư duy?"

"Đại ca, ta vừa rồi biểu lộ thế nào, hết sức vô tội đi, sư nương đây hết thầy kỳ thật đều là Lôi đại ca tính toán kỹ rồi!"

Không thể không nói Lôi Chấn Sơn cái này thủ hạ, rất là hội giải quyết, hết sức giải lão đại tâm tư, nghe xong Nghê Khiết Mai lời nói gió chuyển biến, lập tức mặt không đôi sắc tím không đập mạnh thay đại ca gia trị vinh quang.

"Hảo tiểu tử, không tệ lập công!"

Lôi Chấn Sơn nhân tình sáng lên, cùng lúc phối hợp với thủ hạ, một mặt nương ngừng nhìn xem Nghê Khiết Mai; "Sư nương, người không biết, nguyên bản con người của ta là rất điệu thấp, nhưng đã người ưa có chút tâm máy nam nhân, ta liền cố mà làm thừa nhận!"

Lôi Chấn Sơn, để Nghê Khiết Mai kinh ngạc đại trương miệng nhỏ, là cái gì thúc đẩy trước mặt cái này nhìn đã bốn mươi năm mươi tuổi nam tử như vậy mặt dày vô sỉ ở trước mặt nàng biểu hiện đâu? Là bởi vì Liễu Vĩnh sao? Nghê Khiết Mai tràn ngập nghi hoặc, dù sao tại thế giới của nàng nơi, Liễu Vĩnh vẫn luôn là bộ kia không khai người đài kiến hình tượng, bây giờ đối phương đã trưởng thành đến có thể để cho lão nam nhân không tiếc mặt dày vô sỉ nịnh bợ trình độ sao? Nghê Khiết Mai đột nhiên cảm thấy Liễu Vĩnh biến hóa có chút nhanh, nhưng loại biến hóa này lại không có để nàng phản cảm, tương phản nàng dâng lên mãnh liệt tự hào, bởi vì vì người đàn ông này là thích nàng Nghê Khiết Mai!

Đương nhiên, sau đó không lâu phát sinh sự tình liên đề nàng vì Liễu Vĩnh cái biến mà khó chịu, bởi vì cái này biểu thị nàng đem đôi mắt vô số khiêu chiến.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Ta là người cái gì người

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biển cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê Nhân Gian tội ác ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tinh phân nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

Đang Liễu Vĩnh lần nữa nhìn thấy Từ Chấn vừa thời điểm, cả người hân sợ ngây người, bởi vì nằm tại trên giường bệnh Từ Chấn cương, cơ hồ đã không có hình người, chỉ gặp hân miệng bầm đen giống như dán một con trùng chân nước sôi, chớp mũi hiện lên xé rách trạng giống như bị chuột gặm qua, cái trán càng là nhô lên một phiến bầm đen bao lớn, giống như có sừng muốn mọc ra đồng dạng, này lúc chính bản thân hân liền như là một cái từ quý quái trong chuyện xưa đi ra sơn tiêu, để cho người ta quên chỉ tâm sinh sợ hãi.

Mà Liễu Vĩnh đến hiển nhiên kích thích Từ Chấn cương, chỉ gặp hân gương thiếu đi Môn Nha đỏ tươi khoang miệng, giống như một con nhục trùng đồng dạng phát ra a a thanh âm, hướng Liễu Vĩnh phát tiết phần nộ của mình.

Lúc này, Liễu Vĩnh rốt cục biết vì cái gì Nghê Khiết Mai không có sang đây xem đối phương, đối phương cái dạng này, là hội để cho người ta làm con ác mộng! Tại từ Lôi Chấn Sơn chỗ nào giải ti mi sự tình từ đầu đến cuối về sau, Liễu Vĩnh nhìn xem Từ Chấn vừa thở dài, đạo; "Thật sự là tự gây nghiệt thì không thể sống a!"

"Phản phật!"

Hiển nhiên Liễu Vĩnh câu nói này vừa hung ác kích thích rồi Từ Chấn cương, chỉ gặp hân liều mạng muốn đứng lên đến mức đem giường bệnh đều lay động một trận vang, nhưng lại bởi vì đập đến rồi tiểu não thần kinh dẫn đến hân không cách nào không chế đứng dậy, cuối cùng chỉ có thể trừng mắt hai mắt biểu đạt mình không phục.

Gặp, Từ Chấn vừa sau này khả năng ngay cả đứng lập đều không thể đứng, thế mà còn hung hân như vậy, Liễu Vĩnh con mắt đột nhiên lảng lệ nói đạo; "Họ Từ, người tốt nhất cầu xin mình vĩnh viễn không cách nào đứng lên, bởi vì chỉ cần người đứng lên, ta liền hội đem người đưa vào ngục giam!"

Liễu Vĩnh lời nói để Từ Chấn vừa mới giặt mình, sau đó hân lại lần nữa cực kỳ không phục cùng Liễu Vĩnh đối mặt, nhưng cuối cùng hân đối mặt Liễu Vĩnh âm lãnh lại tự tin ánh mắt, vẫn là thua trận, bởi vì thực lực là một người lực lượng, bây giờ Liễu Vĩnh muốn người có người muốn thực lực có thực lực, muốn tiến hân một cái nghèo túng công tử ca vào ngục giam, tựa hồ còn thật không phải là khó khăn gì sự!

Cứ việc trong lòng một mực không nguyện ý thừa nhận, nhưng Từ Chấn vừa biết, mình cùng đối phương đã không cùng một đẳng cấp người, từ mình thẹn quá thành giận muốn giết Nghê Khiết Mai cho hả giận bắt đầu, hai người liền đã không cùng một đẳng cấp người!

Kết quả như vậy, để Từ Chấn vừa định muốn ngạt thở, hai mắt không tự kìm hãm được chảy ra nước mắt,

Cứ việc thị bệnh viện bác sĩ hội xem bệnh đạt được Từ Chấn vừa bởi vì làm bị thương tiểu não dẫn đến hấn hạ thân tê liệt, nhưng Liễu Vĩnh vẫn là không có buông lỏng cảnh giác, y nguyên để Lôi Chấn Sơn phải người mọi thời tiết nhìn chăm chăm Từ Chấn vừa.

Đương nhiên dùng người cũng phải cần tiền, điểm này Liễu Vĩnh không có để Lôi Chấn Sơn khó xử, trực tiếp cho hấn về hai mươi vạn, cái này khiến Lôi Chấn Sơn đang kinh hi sau khi, đối với ôm chặt Liễu Vĩnh suy nghĩ càng thêm mãnh liệt, dù sao đi theo một cái có chứa tay lại có thể lực còn lớn hơn phương người, là Lôi Chấn Sơn loại người này vô luận như thế nào đều nguyện ý.

Cứ việc Liễu Vĩnh hai mươi vạn đối với hấn mà nói, không phải đặc biệt nhiều, nhưng hấn lại biết bằng này hấn cùng Liễu Vĩnh thành lập rồi kiên cố quan hệ, là tiền không cách nào cân nhắc, cái này khiến hấn mừng rỡ vô cùng.

"Ta ơn người lão lồi!"

Cuối cùng Liễu Vĩnh cảm tạ, để Lôi Chấn Sơn luống cuống tay chân, cuối cùng tại hấn mọi loại khẩn cầu phía dưới, hấn mới khiến cho Liễu Vĩnh quyết định về sau gọi hấn trần sơn, về phần hấn vì cái gì kiên trì như vậy, nói đùa, quan hệ thầy trò cùng lẫn nhau lợi dùng quan hệ, loại nào kiên cố, Lôi Chấn Sơn vẫn là tính toán hết, đương nhiên hấn cũng tức thời đưa ra để tiểu nhi tử đi theo Liễu Vĩnh học công phu chủ đề, đương nhiên cuối cùng bị Liễu Vĩnh lấy các loại lý do qua loa tắc trách cự tuyệt. Đối với cái này, Lôi Chấn Sơn rất là thất vọng.

Liễu Vĩnh cũng nhìn ra Lôi Chấn Sơn thất vọng, cuối cùng hấn không thể không kiên trì cho Lôi Chấn Sơn một cái hứa hẹn, một năm sau dạy đối phương nhi tử.

Cái này hứa hẹn để Lôi Chấn Sơn vô cùng kích động, bốn mươi năm mười tuổi người, thế mà cũng nhảy một cước, đem cái Liễu Vĩnh nhìn tròn mắt hốc mồm.

Cuối cùng mang theo đối Lôi Chấn Sơn áy náy, bởi vì biết mình căn bản không có cơ hội hoàn thành từng nặc, bởi vì hấn Liễu Vĩnh căn bản liền không sẽ công phu gì, Liễu Vĩnh đi vào nghe cha chỗ phòng bệnh.

Trong phòng bệnh nghe mẹ cùng Nghe Khiết Mai ôm nhau mà ngồi, dù sao vừa mới trải qua tập kích, cứ việc không có nhìn thấy cái kia kinh tâm một màn, nhưng hai người vẫn là một trận hoảng sợ, đến mức đến bây giờ đều cần lẫn nhau tựa sát mới cảm thấy an tâm.

Nghe được tiếng mở cửa, nghe mẹ cảnh giác ngẩng đầu, thấy là Liễu Vĩnh, nghe mẹ nhàn tình sáng lên lập tức vỗ vỗ Nghe Khiết Mai đứng lên nói đạo; "Khiết khiết, lập tức ngày đều sáng lên, ta đi tẩy cái mặt!" Dứt lời, nghe mẹ đứng lên hướng Liễu Vĩnh gật gật đầu, sau đó mở cửa rồi đi.

Nghe được sau lưng tiếng đóng cửa, Liễu Vĩnh mới con mắt phức tạp nhìn xem Nghe Khiết Mai nhẹ giọng hỏi đạo; "Người không sao chứ?"

"Ta có sao không, người không biết sao?"

Nghe Khiết Mai công mặt có chút tức giận, Liễu Vĩnh biết rõ đạo Từ Chấn vừa hội gây bất lợi cho nàng, thế mà chỉ là phái người đến bảo hộ nàng, có phải hay không cảm thấy mình có tiền, yêu một người cũng chỉ cần động động miệng! Lúc này Nghe Khiết Mai hiển nhiên có chút quá phận miễn cảm.

Nghe Khiết Mai tâm tình bất mãn, bị Liễu Vĩnh rõ ràng cảm giác, cái này để trong lòng hấn cười khò, hấn kỳ thật lo lắng trong đêm đều làm ác mộng, nhưng mặt ngoài hấn lại về đạo; "Không có việc gì liên tốt, đừng có ám ảnh trong lòng, Từ Chấn vừa mới sau đều không sẽ trả thù người rồi!"

Liễu Vĩnh nghe được lời này, để Nghe Khiết Mai một trận phiền muộn, ai muốn nghe cái này rồi, ta là muốn nghe người vì cái gì không thể ở bên cạnh ta lý do, như thế ta mới có thể cho mình một bậc thang tha thứ người.

"Liền xem như có bóng ma, từ người nào đó rồi đi nên có rồi!" Nghe Khiết Mai cảm thấy khả năng ép buộc còn chưa đủ, thế là tăng lớn cường độ.

"Xin lỗi!"

Đối mặt Nghe Khiết Mai tâm tình bất mãn, Liễu Vĩnh chỉ có thể nói xin lỗi, cái này khiến Nghe Khiết Mai càng thêm không thoải mái, chỉ gặp nàng đột nhiên quay đầu mây liễu đứng đấy; "Xin lỗi liền xong rồi sao, nếu như xin lỗi có thể giải quyết người khác bị thương, cái kia Iraq liền không sẽ có tự sát thức tập kích, thế giới liền hòa bình!"

"Vậy làm sao bây giờ?"

Liễu Vĩnh bị Nghe Khiết Mai giáo huấn có chút không rõ, thẳng bang bang về đạo.

"Người!"

Liễu Vĩnh cứng rắn lời nói, đem Nghe Khiết Mai khí trướng mặt đỏ, chẳng lẽ muốn nàng một cái nữ hài nói cho đối phương biết, người qua đây ôm ta một cái liền tốt, con mẹ nó, nàng đều không rõ Liễu Vĩnh trong đầu đều là cái gì, làm sao cũng không biết một tí gì nữ nhân, Nghe Khiết Mai ở trong lòng bạo nói tục, cũng quay mặt đi há mồm thờ dốt.

Liễu Vĩnh cũng không biết mình đến cùng làm sao chọc đối phương, vừa nghe nói đối phương gặp nguy hiểm liền cuống quýt mở nửa tiếng đồng hồ xe chạy tới, kết quả lại bị dạng này mĩa mai, nội tâm của hấn cũng có chút hỏa khí, nhưng hấn lại biết lúc này Nghe Khiết Mai hỏa khí càng lớn, dù sao vừa

mới bị đã từng thề non hẹn biển người ám sát qua, là ai trong lòng đều hội cảm tức. Thế là Liễu Vĩnh hút khẩu khí đề xuống mình lừa, móc ra một trương thẻ tín dụng, nói đạo; "Trương thẻ này có thể mỗi tháng tiêu hao mười vạn, nếu như không đủ tại điện thoại cho ta, ta lại nghĩ biện pháp!"

Chỉ điểm này cũng có thể thấy được Nghê Khiết Mai cùng Vương Linh Lợi hai người tại Liễu Vĩnh trong lòng địa vị, Vương Linh Lợi tầm kia thẻ nhưng là chỉ có mỗi tháng năm vạn tiêu hao hạn mức, cũng Liễu Vĩnh lại giao cho đối phương thời điểm, còn đã cảnh cáo đối phương không muốn xoát qua.

Mà bây giờ đến rồi Nghê Khiết Mai nơi này, hoàn toàn liền không đồng dạng, không chỉ có Nghê Khiết Mai có được mỗi tháng mười vạn quyền hạn, liền ngay cả xoát qua, cũng có thể tại thêm vào, đây là khái niệm gì, ý tứ chính là chỉ cần hần Liễu Vĩnh có thể cầm được xuất, hần đều hội cho Nghê Khiết Mai.

Tính người còn có chút lương tâm, Nghê Khiết Mai hiển nhiên cũng nghe ra đối phương ý tứ, biểu lộ dụ đi một chút, nhưng lại vẫn là xụ mặt đạo; "Ta không muốn, người là ta cái gì người, ta tại sao muốn tiền của người!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 154: So sánh

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biến cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê Nhân Gian tội ác ta nữ tộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo điển ta tinh phân nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

"Ta không muốn, người là ta cái gì người a, ta tại sao muốn tiền của người!"

Nghê Khiết Mai câu này có chút tức giận lời nói, để Liễu Vĩnh nghe giống như bị vạn tiễn xuyên tâm đồng dạng khó chịu, ngấm lại cũng thế, mình cùng đối phương là quan hệ như thế nào a, không phải là tình lữ cũng không phải thân thích, đối phương dựa vào cái gì tiếp nhận tiền của mình.

Nhưng Liễu Vĩnh liền có một chút tốt vậy liền quản người có muốn hay không, ta đều muốn cho, thế là hần vượt trước mấy bước, đem thẻ đặt ở Nghê Khiết Mai bên cạnh, sau đó xoay người rồi đi. Không đi không được, tặng đồ người ta không muốn, đương nhiên muốn biến thành trở thành sự thật, không phải để người ta đuổi kịp trả lại, cái kia chẳng phải thêm trở lại nguyên điểm sao!

Ngồi Nghê Khiết Mai nghe được sau lưng rồi đi bước chân, nội tâm sau một lúc hối hận lời mới vừa nói, thế là nàng lập tức đứng lên lo lắng đạo; "Người đứng lại đó cho ta!"

Liễu Vĩnh lúc này lại coi là Nghê Khiết Mai là muốn để hần đem thẻ lấy đi, thế là tăng nhanh rồi đi bước chân.

Nhìn Liễu Vĩnh lại là loại phản ứng này, Nghê Khiết Mai thêm tức giận lên, đối phương thế mà không nghe lời của nàng, cái này còn phải rồi!

Cứ việc tại năm năm trước Liễu Vĩnh cũng thường xuyên không nghe nàng, nhưng nàng không phải vừa bị kinh sợ sao, đối phương thế mà cũng không thuận theo nàng một chút, cái này khiến Nghê Khiết Mai rất là cảm tức kêu to; "Người đi, người đi rồi về sau cũng không cần lại đến gặp ta!"

Lẽ ra, nếu là gặp một cái hữu tình thương, nghe được Nghê Khiết Mai cái này nói nhảm, nhất định lập tức quay người, mặc kệ là nổi giận cũng tốt, cười đùa tí cũng tốt, người tối thiểu nhất dừng lại đối mặt với đối phương, dạng này mới có cơ hội giải khai hiểu lầm, nhưng Liễu Vĩnh không, cái kia không có EQ đầu óc, lại coi là đối phương là thật không nguyện ý gặp lại hần, thế là hai mắt rung rung cấp tốc đưa tay kéo cửa phòng ra, bước nhanh rồi đi.

Cái này khiến trong phòng bệnh Nghê Khiết Mai nhìn một trận tròn mắt hốc mồm, khoảnh khắc về sau nàng mới tức giận nắm lên Liễu Vĩnh cho nàng lưu lại thẻ tín dụng, rộng to ném ra; "Lăn, lăn. . . !" Một bên gào thét, một bên Nghê Khiết Mai thế mà ủy khuất chảy ra nước mắt.

"Ba!"

"Đây là thế nào?"

Thật vừa đúng lúc nghe mẹ này lúc vừa vặn mở cửa đi vào, bị Nghê Khiết Mai rút thẻ tín dụng vừa vặn đập trúng, một màn này để Nghê Khiết Mai tiếng khóc im bật mà dừng, đồng thời lập tức nhào tới, nhu hòa nghe mẹ cái trán khăn trương hỏi đạo; "Mẹ, người không sao chứ?"

"Có thể có chuyện gì, cũng không phải búa!"

Nghê mẹ hết sức hiếm thấy mở câu đề Nghê Khiết Mai khuôn mặt ửng đỏ trò đùa, sau đó đưa tay cho Nghê Khiết Mai lau nước mắt, đáy mắt mang

theo phiên muộn hỏi đạo; "Làm sao vậy, Liễu Vĩnh khi dễ người rồi?"

"Không phải!"

Nghê Khiết Mai lắc đầu, ngẫm lại mình vừa rồi cố tình gây sự, trên gương mặt nhan sắc thêm làm sâu sắc mấy phần.

Xem xét Nghê Khiết Mai lại là cái biểu tình này, đôi nữ nhi của mình mười phần hiểu rõ nghề mẹ đầy mắt sầu lo lập tức tiêu tán, sau đó thở dài đạo; "Người khi dễ người ta rồi có phải hay không!"

"Nào có, ta chính là nhìn hán cái kia ngây ngốc đáng vẽ, không thoải mái!"

Nghê Khiết Mai thanh âm càng nói càng thấp, bởi vì nàng cảm thấy tựa hồ chính là tại thừa nhận mình khi dễ Liễu Vĩnh.

Nghê Khiết Mai, để nghe mẹ xác định chính mình suy đoán, cái này khiến nàng đỡ khóc đỡ cười lắc đầu đạo; "Ta vừa rồi nhìn thấy Liễu Vĩnh thế nhưng là giữ lại nước mắt rồi đi!"

Nghê mẹ lời nói để Nghê Khiết Mai tâm nhảy một cái, trong lòng rất là hối hận vừa rồi hành vi của mình, nhưng mặt ngoài lại không nhận thua đạo; "Một đại nam nhân còn khóc cái mũi, có cái gì tiền đồ!"

"Người ta hiện tại là một nhà bệnh viện Viện Trường nghe nói tài sản hơn ngàn vạn, còn không có tiền đồ!"

"Đoán chừng là trùng hợp đi vận khí cắt chó, bị quý nhân nhìn trúng mới phát người!"

Nghê Khiết Mai đã kích lấy Liễu Vĩnh, nhưng nội tâm cũng rất là chán kinh, bởi vì nàng vẫn luôn tận lực né tránh liên quan tới Liễu Vĩnh hết thảy, không nghĩ tới đối phương trong khoảng thời gian ngắn thế mà tụ tập nhiều như vậy tài phú, thật là khiến người ta khó có thể tin.

Nghê Khiết Mai, để nghe mẹ lần nữa thở dài, có đôi khi người cho rằng gặp quý nhân chính là vận khí sao, sai, đó cũng là thực lực một loại thể hiện, nếu không quý nhân vì cái gì không coi trọng người khác hết lần này tới lần khác nhìn trúng Liễu Vĩnh, còn không phải là bởi vì Liễu Vĩnh đặc thù.

Nhưng nghề mẹ biết bây giờ không phải là cùng nữ nhi nghiên cứu thảo luận cái này thời điểm, nàng cần mau chóng để nữ nhi dâng lên ý thức nguy cơ, bởi vì nàng theo lần kia gặp Liễu Vĩnh quá trình, cùng gần nhất Liễu Vĩnh thuận tiện một chiếc điện thoại chào hỏi tới người bảo vệ, để nàng biết nếu như nữ nhi của mình còn như vậy tình tình mê mê chờ lấy Liễu Vĩnh theo đuổi cầu nàng, là cực kỳ có thể xảy ra tai nạn, dù sao có tiền thêm tuổi trẻ Liễu Vĩnh đối với nữ nhân quả có lực hút, mà cái này xã hội nữ nhân trẻ tuổi là hội vì tiền không tiếc hết thảy.

Không thể không nói nghề mẹ vẫn là hết sức thấy rõ thế sự, bởi vì suy đoán của nàng chính tại trải qua đi, bây giờ đã biết liền có không thua tại Nghê Khiết Mai tướng mạo Vương Linh Lợi cùng Giang Ba Tịnh, về phần cái khác chờ chờ thời hội thì càng nhiều, chỉ ít Khai Dương nghệ thuật học viện dương như hàm cũng là một vị.

"Liễu Vĩnh thư ký là vị hai mươi tuổi hơn một thước bảy cao, dáng người yếu điệu, tướng mạo tú mặt nữ hài!"

Nghê mẹ đột ngột một câu, để Nghê Khiết Mai sững sờ, sau đó giọng dịu dàng đạo; "Mẹ, người nói cái này làm gì?" Cứ việc âm điệu tựa hồ là không để cho mình mẫu thân nói, nhưng Nghê Khiết Mai lỗ tai nhưng trong nhảy mắt dựng lên.

Nghê mẹ đương nhiên hiểu nữ nhi của mình, kỳ thật cũng không phải hiểu rõ nữ nhi của mình, mà là thân là nữ nhân, nàng biết tiểu tình lữ ở giữa nhón nháo mâu thuẫn có lẽ là không ảnh hưởng toàn cục, nhưng một khi xuất hiện tình địch, như vậy vô luận phương nào đều hội lập tức sử xuất tất cả vốn liếng đem tình địch tiêu diệt, đương nhiên nói tiêu diệt hơi cường điệu quá, tóm lại là hội lập tức cùng cố tình lữ ở giữa tình cảm, sau đó đoạn tuyệt người khác suy nghĩ.

Cho nên nghề mẹ mới vừa lúc nhắc lên Liễu Vĩnh thư ký, bây giờ gặp quả nhiên thành công đưa tới nữ nhi chú ý, nàng thế là nói tiếp đi đạo; "Bí thư kia đáng đáp thật là tốt nhìn, đồng thời mặc tất đen, váy đều nhanh đến bẹn đùi rồi. . .!"

"So sánh ta còn tốt nhìn?"

Nghê Khiết Mai trừng mắt nhìn to nhìn xem mẫu thân, gặp nàng lắc đầu nói câu không sai biệt lắm, Nghê Khiết Mai thờ phào cùng lúc tâm thêm níu chặt, dù sao bí thư kia đáng đáp cùng nàng không sai biệt lắm, còn mặc bạo lộ, đây là một cái trọng đại uy hiếp.

Nhưng nàng lại không nghĩ tại mẫu thân mình trước mặt lộ ra mười phần tại ý Liễu Vĩnh, dù sao nữ hài gia gia tại trước mặt cha mẹ vẫn là phải thận trọng một chút, nhưng biểu lộ làm thế nào cũng ngại trang không ra, cũng tức giận nói đạo; "Hắn thư ký xinh đẹp xinh đẹp chính là, đâu có chuyện gì liên quan tới ta!"

Đối với cái này, nghề mẹ liền không thể cùng Nghê Khiết Mai xâm nhập tham khảo, dù sao nàng thân là mẫu thân chỉ cần gây nên Nghê Khiết Mai cảnh giác, tại xâm nhập cũng có chút không phù hợp thân phận của mẫu thân rồi, lắc đầu nhặt lên trên đất thề, hỏi đạo; "Đây là cái gì?"

"Hắn cho thề, nói mỗi tháng có thể dùng mười vạn khối tiền!" Nghê Khiết Mai hững hờ nói đạo.

"Cái gì, mỗi tháng mười vạn?"

Nghê mẹ kinh ngạc miệng há thật to, nàng không nghĩ tới Liễu Vĩnh vừa ra tay chính là thủ bút lớn như vậy, cái này khiến nàng càng thêm cảm thấy hán là

để nữ nhi một mực nắm chặt đôi phương, cũng không phải nàng tham tiền, mà là chịu dạng này đối Nghê Khiết Mai người, nàng thật không có nghe qua, sợ Nghê Khiết Mai vạn nhất bỏ lỡ tương lai hối hận.

Nghê mẹ kinh ngạc, để Nghê Khiết Mai Tiểu Tiểu tự tôn bị thỏa mãn một cái, muốn nói nàng còn thật đối Liễu Vĩnh đối quan tâm của mình cảm động, cứ việc tiền không phải cân nhắc một người phải chăng yêu tiêu chuẩn của người, nhưng chỉ cần nhìn nàng một cái trước sau hai vị bạn trai chênh lệch liền có thể nhìn ra, đến cùng cái nào là thật quan tâm nàng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 155: Giả tiểu tử

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biến cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê Nhân Gian tội ác ta nữ tộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tinh phân nữ thân tam giới Xunlei tài nguyên bày

Màu trắng BMW xoay bước hai cái chỗ đậu xe, rất là rầm rũi dừng ở thành yêu trên quảng trường trong bãi đỗ xe, một chút đã đi làm thành yêu nữ y tá, nhìn thấy chiếc này thuộc về Liễu Vĩnh xe, lập tức giữ vững tinh thần.

Sân khấu người mặc áo trắng các cô gái, ngóc đầu lên, ưỡn ngực, tròn to còn có chút mắt buồn ngủ xoã tung mắt, nhìn xem BMW, trực giác xe xịn chính là tốt liền ngay cả loạn ngừng, cũng là đẹp trai như vậy.

Nhìn đại môn lão Vương, tại xe BMW đến về sau, tay nắm lạnh lẽo đuổi tại quét dọn vệ sinh a di trước đó, nhặt lên cách đó không xa một cái đồ uống bình, ném về phía thùng rác, cũng rất có tư chất hướng quét dọn vệ sinh a di mỉm cười gật gật đầu, sau đó ngẩng đầu ưỡn ngực đứng trước cổng chính, chuẩn bị chờ đợi trên xe đi xuống Liễu viện trưởng kiểm duyệt.

Ngay tại thành yêu tất cả nhân viên cho rằng đã đem trạng thái của mình điều chỉnh đến tốt nhất thời gian, đột nhiên 'Bá bá' một tiếng nặng như một tiếng ô tô loa, để các nàng hai mặt nhìn nhau về sau, đều lập tức lần nữa kiểm tra một chút mình.

Hiển nhiên các nàng cảm thấy khả năng là bởi vì chính mình chờ người có chỗ nào chế tạo để Liễu viện trưởng không hài lòng, cho nên mới tức giận nhấn loa nhắc nhở, nhất định là như vậy, liền liền trông cửa lão Vương, đều cho rằng như vậy, đến mức hần mang trên đầu có chút lệch ra mũ phù chính, để cho hần nhìn không tại giống như tên nguy quân.

Mà trên thực tế bảo mã xa thượng Liễu Vĩnh, căn bản là không có có chú ý tới những này, này lúc hần chính xuyên thấu qua kính bên nhìn xem mình ngừng xe một mặt ngưng.

Cũng nên hần ngưng, bởi vì hần không có nhận qua hệ thống huấn luyện, đến mức hần chiếm dụng hai cái chỗ đậu xe y nguyên không có đem chiếc xe ngừng chính. Đương nhiên, trong lúc đó hần cũng ý đồ vân hồi, nhưng bởi vì đánh tay lái quá mạnh, vậy mà đem xe ghé tạt lura.

Cái này kỳ hoa rồi, nên biết đạo hần Liễu Vĩnh ra thế nhưng là tự động căn xe, thế mà còn có thể bị hần ra tạt lura, nói ra, đoán chừng cũng không ai tin.

Cuối cùng, rất là bất đắc dĩ Liễu Vĩnh, nhìn xem mình ngừng xe, tại liên tưởng đến hần gần nhất đã bị lần lượt hiểu lầm cùng đã kích, tức giận dùng hai tay hung hăng đánh tay lái, dùng cái này để phát tiết phiền muộn.

Nhưng lại bởi vậy để thành yêu nhân viên hiểu lầm là bởi vì các nàng biểu hiện không tốt mới đưa đến Liễu Vĩnh bất mãn ẩn còi, là Liễu Vĩnh hoàn toàn nghĩ không ra, đương nhiên càng làm cho Liễu Vĩnh nghĩ không ra chính là, hần bởi vậy để thành yêu chính thể hình tượng tăng lên một đoạn.

"Người làm gì, còn có để hay không cho bản tiền hảo hảo nghỉ ngơi một hồi!"

Một đạo có chút khó chịu thanh âm từ xe xếp sau vang lên, sau đó híp đôi mắt nhỏ, mang theo một mặt bối rối Suy Thần ngồi dậy.

Suy Thần sáng nay là cực kỳ buồn bực, trời còn chưa sáng liền bị Liễu Vĩnh kéo, vốn cho rằng có cái đại sự gì phát sinh, lại nguyên lai hần là muốn đi nhìn trong mộng của chính mình tình nhân, người nói người nhìn liền nhìn chính là, người lôi kéo ta làm gì?

Kết quả Liễu Vĩnh cho đáp án, để Suy Thần kém chút tức điên rồi cái mũi, cái gì vì tình một khối xe buýt tiền, người nói người nói chuyện liền không thể đòi một loại phương thức, tỷ như nói sợ người ngồi xe buýt không tiện!

"Liền cái này nói chuyện trình độ, trách không được người độc thân!"

"Người là Thần Tiên làm sao còn hội khôn?"

Ngay tại Suy Thần đối Liễu Vĩnh chửi bới thời điểm, Liễu Vĩnh rầu rĩ mở miệng, dù sao hắn nhìn Suy Thần ngày xưa biểu hiện, ngoại trừ heo có thể sánh được bên ngoài, trên đời này, Liễu Vĩnh lại cũng không nghĩ ra còn có cái gì có thể cùng hắn thi đấu.

Liễu Vĩnh, để Suy Thần cấp tốc mở mắt ra, lộ ra tinh quang bốn phía đôi mắt nhỏ, một mặt không đồng ý nhìn xem Liễu Vĩnh nói đạo; "Nếu không tại sao nói người không học thức đâu, Phật gia ngồi thiền, Đạo Gia ngồi xuống, nói là tu hành, kỳ thật ngay cả khi ngủ!"

"Thật hay giả?"

Liễu Vĩnh trực giác khó có thể tin, dù sao dạng này nếu như có thể thành Phật thành tiên, vậy cũng quá đơn giản, kỳ thật chỗ nào đơn giản như vậy, Suy Thần bất quá là cho mình lần nữa thể nghiệm phẩm nhân vui sướng hưu nhân sinh hoạt tìm một cái lấy cớ mà thôi, nếu không, theo lý luận của hắn, vậy trên thế giới heo đều thành tiên thành Phật rồi, dù sao nếu bàn về ngũ yêu thích, ai có thể so sánh được.

"Ai, người... Chính là Liễu Vĩnh?"

Ngay tại Liễu Vĩnh bị Suy Thần lừa dối thời gian, một đạo thanh âm thanh lệ vang vọng, Liễu Vĩnh xuyên thấu qua cửa sổ xe theo tiếng nhìn lại, chỉ gặp ngoài cửa sổ một tên chải lấy suất khí đầu bóng, lộ ra toàn bộ tuần dật khuôn mặt tiểu tử, chính một bên hướng phía dưới khuấy động lấy bao bánh rán trái cây giấy dầu, một bên hướng miệng nơi miệng lớn lấp ló.

Đầu bóng tiểu tử gặp Liễu Vĩnh tại chính mình nói chuyện về sau, thế mà chỉ là tại trong xe nhìn xem mình, cũng không có mời mời mình vào đi ý tứ, lập tức đuổi ra một cái tay, đem trên ngón trỏ dính lấy một chút ngon miệng hành mật lượn vào nằng đồ phồng phồng trong cái miệng nhỏ nhắn liếm liếm, sau đó móc ra nhìn một chút, xác định phía trên tại không có bất luận cái gì đồ ăn mật về sau, mới lại đang Liễu Vĩnh trợn mắt hốc mồm bên trong vuốt vuốt mình hướng về sau chải vuốt cẩn thận tỉ mỉ đầu bóng, sau đó gõ gõ cửa kiếng xe; "Người chính là như vậy cùng bằng hữu nói chuyện?"

Đầu bóng tiểu tử, để Liễu Vĩnh ngờ ngác sững sờ, hắn quay đầu nhìn Suy Thần một chút, thấy đối phương cũng là một mặt mộng bức đáng vẽ, lập tức vươn ra cửa kiếng xe hỏi đạo; "Người xác định cùng ta là bằng hữu!"

Lúc nói lời này, Liễu Vĩnh trên dưới đánh giá đầu bóng tiểu tử một chút, khoảng 1m70 vóc người trung đẳng, mặc xanh cao bồi, tối áo jacket cùng màu đen ủng chiến, lại phối hợp đối phương đầu bóng kiểu tóc, hoàn toàn một bộ nhặt nạn bên trong xe máy tiểu tử hình tượng, đương nhiên, nếu như này lúc cho đối phương lại phân phối một cỗ xe máy ở bên cạnh, kia liền càng giống như rồi.

Liễu Vĩnh đang đánh giá đầu bóng tiểu tử thời điểm, đầu bóng tiểu tử cũng đang đánh giá Liễu Vĩnh, coi như Anh Tuấn tướng mạo, sạch sẽ áo sơ mi trắng, cùng đôi mắt vô thần, đây chính là Liễu Vĩnh cho thôi truyền kỳ thứ nhất hình ảnh. Tại thôi truyền kỳ xem ra, đối phương làm sao cùng cùng phụ thân nói cơ trí hình tượng không liên lạc được, tối đa cũng chính là một đảo quốc tình yêu động tác phiến nhìn nhiều tiểu bạch linh.

"Nguyên bản quen biết chính là bằng hữu, bất quá ta hiện tại không xác định rồi!"

Nói một câu để Liễu Vĩnh không giải thích được, thôi truyền kỳ đuổi chân đá đá BMW lớp xe, cắn một cái bánh rán trái cây, có chút mồm miệng không rõ hỏi đạo; "Ai, xe người làm sao ngừng?"

Thôi truyền kỳ vấn đề này, để Liễu Vĩnh trong nháy mắt biến thành đỏ chót mặt, sau đó có chút ngượng ngùng nói đạo; "Kỹ thuật không tốt, kỹ thuật không tốt!"

"Ta cảm thấy cũng thế, bất quá không phải kỹ thuật không tốt, mà là rất dở, xuống thôi!" Thôi truyền kỳ khoát khoát tay.

Liễu Vĩnh biết đây là để cho mình xuống xe, đối phương thay hắn ra, cứ việc có chút buồn bực, nhưng hắn vẫn là ngoan ngoãn xuống xe, đem chìa khoá giao cho đối phương. Cái này lại để thôi truyền kỳ đối Liễu Vĩnh có thêm một cái Đánh Giá, ngu dần, một người xa lạ nói để hắn cái chìa khoá xe cho nằng, hắn liền cho, hoàn toàn là đồ ngốc sao?

Nếu như Liễu Vĩnh biết mình lúc này ở thôi truyền kỳ trong mắt hắn bị giáng chức thấp thương tích đầy mình, nhất định buồn bực thổ huyết, bất quá còn tốt hắn không biết, bất quá không dùng may mắn, hắn rất nhanh liền hội biết.

BMW trong phòng điều khiển, thôi truyền kỳ nhìn xem có chút nữ tính vật trang sức cùng nước hoa, lần nữa bĩu môi tâm đạo, còn có chút nướng.

Cứ việc trong đầu không ngừng khinh bỉ Liễu Vĩnh, nhưng thôi truyền kỳ động tác trên tay cũng không dừng lại, tại đem còn lại bánh rán trái cây dùng miệng cắn về sau, nằng lại bắt đầu một chuỗi để Liễu Vĩnh hoa mắt chuyển hướng.

Tại Liễu Vĩnh trong mắt, chỉ gặp xe tại đối phương tay giống như một cái đồ chơi đồng dạng vây quanh Liễu Vĩnh tại chật hẹp hai cái trong ga-ra, chuyển rồi một cái xinh đẹp vòng, sau đó vững vàng dừng ở bên trong một cái trong ga-ra, chung quanh một tia không kém, thẳng thấy Liễu Vĩnh thần phục không thôi.

Mặc kệ là cao ngạo vẫn là đề tiện, mặc kệ là nam nhân vẫn là nữ nhân, đều ưa thích người khác lấy lòng, này lúc Liễu Vĩnh ánh mắt liền hết sức để thôi truyền kỳ thụ dụng, ngay tại nằng chuẩn bị cầm xuống miệng bên trong bánh rán trái cây nói một câu, chỉ cần người cần cù, người cũng biết thời gian, Liễu Vĩnh một câu để nằng kém chút cắn được đầu lưỡi.

"Người chuyển xe kỹ thuật thật tốt, có hay không hứng thú đến vốn là bệnh viện đang bãi đậu xe viên!" Liễu Vĩnh một mặt chân thành nhìn xem thôi truyền kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Măng công

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biến cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê Nhân Gian tội ác ta nữ tộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tinh phân nữ thân tam giới Xunlei tài nguyên bày

"Ba!"

Một cước đạp ra cửa xe, thôi truyền kỳ đưa tay túm rơi trong miệng cắn vậy còn dư lại một nửa bánh rán trái cây, liền đánh tới hướng Liễu Vĩnh, cũng tùy theo một chỉ Liễu Vĩnh lớn tiếng quát lớn đạo; "Ngươi nói cái gì, ngươi nhìn ta mặc cái dạng này, cùng phi phạm tương mạo, là cho ngươi làm bãi đậu xe viên người sao, coi như làm cũng muốn làm lái xe, lão tài xế, chuẩn bị kỹ càng ngươi tất cả nữ nhân, ta đến lái xe!"

Thôi truyền kỳ tức giận, Suy Thần nhìn ra được, nhưng nói ra, hẳn thật không nghĩ tới, đến mức hẳn thuộc về Thần Tiên đầu, đều có chút cùng không lên đối phương mạch suy nghĩ, dù sao thường ngày loại này xuất nhân ý biểu sự, chỉ có Liễu Vĩnh làm ra được, nhưng cũng không có đối phương chế tạo như vậy ác tha cùng ác độc, dù sao trực chỉ làm cho đối phương chuẩn bị kỹ càng nữ nhân của mình, là ai cũng chịu không được, huống chi là Liễu Vĩnh loại này phi thường bảo vệ mình không biết lão bà lưu manh.

Tiếp xuống Suy Thần cảm thấy nhất định hội phát sinh không ngờ mất to, ngừng lại hai người về sau giống như chơi gà đồng dạng ô nói toái ngữ, Suy Thần thể mà kích động toàn thân run rẩy, hoàn toàn không có thân là Thần Tiên, cần đề xướng chính năng lượng giác ngộ, cũng trong xe, điều chỉnh tốt chỗ ngồi, cũng tùy theo mở ra đối hướng Liễu Vĩnh cùng thôi truyền kỳ hai người cửa sổ xe, chuẩn bị cẩn thận lắng nghe, cái này tuyệt thế một màn.

Quả nhiên không ra Suy Thần sở liệu, thôi truyền kỳ loại này thiên mã hành không lời nói ác độc, chọc giận Liễu Vĩnh, chỉ gặp hẳn lách mình né qua đối phương quăng ra bánh rán về sau, lập tức giống như một cái võ lâm cao thủ đồng dạng, triển khai tư thế, sử xuất một chiêu mọi việc đều thuận lợi xem thường ánh mắt đạo; "Liền ngươi còn lão tài xế, xe buýt không sai biệt lắm!"

"Lợi hại, tuyệt!"

Nghe được Liễu Vĩnh phản bác, Suy Thần trực giác chỉ bằng câu nói này, đều không ủng công mình vừa rồi chờ mong, nếu như không phải điều kiện không cho phép, hẳn tuyệt đối phải cho Liễu Vĩnh vỗ tay.

Dù sao nếu như lão tài xế bị thôi truyền kỳ ví von chính là một loại khác ý, như vậy xe buýt ám chỉ hoàn toàn chính xác có được rồi tuyệt. Liền câu nói này lập tức để đem lão tài xế ví von rất là nghĩa khác thôi truyền kỳ trong nháy mắt nổi trận lôi đình.

Cũng tại chỗ loạn rồi trận cước, phạm vào cao thủ so chiêu đặt xuống ngoan thoại tới kỳ, đạo; "Tiểu tử, ca ca ta vào Nam ra Bắc nhiều năm như vậy cho tới bây giờ không ai dám dạng này vũ nhục ta, liền xông ngươi câu nói này, ta để ngươi cô độc cả một đời!"

Thôi truyền kỳ là thật nổi giận, cho tới bây giờ không ai dạng này vũ nhục qua nàng, không chỉ có đầu tiên để nàng làm bãi đậu xe viên, thật sâu tổn thương rồi tự tôn của nàng, càng đưa nàng ví von thành xe buýt, có ý tứ gì, ai cũng có thể lên xe đứng không, lão nương chơi không chết ngươi!

"Người trẻ tuổi vẫn là non a!" Cảm thán Suy Thần mong đợi nhìn xem Liễu Vĩnh, muốn nghe địa phương thứ tự đã kích.

"Để cho ta cô độc cả một đời, nói cho ngươi, ca ca ta hiện tại chính là lưu manh!" Liễu Vĩnh hết sức thẳng thắn nói ra tình hình thực tế. Cái này khiến Suy Thần khế giật mình, sau đó âm thầm vỗ tay, miếu a, mình đầu tiên từ khinh, để người khác không thể khinh, đây thật là một chiêu sừng sững thế bất bại diệu chiêu.

Quả nhiên, nghe được Liễu Vĩnh lời này, thôi truyền kỳ ngờ ngác một chút, nhưng nàng cũng không phải là ăn chay, nhân châu xoay động lập tức tìm tới đối phương nhược điểm, cũng mở miệng hỏi đạo; "Ngươi năm nay hơn hai mươi đi!"

"Hai mươi hai!" Liễu Vĩnh bỏ sung.

Thôi truyền kỳ đối Liễu Vĩnh cấp đáp rất bất mãn, dù sao nàng không có muốn làm cho đối phương nói chuyện, bất quá vừa đối phương nói, nàng cũng liền thuận miệng phản kích đạo; "Tốt hai mươi hai lão nam nhân, nói cho ta biết cùng cô nương PK qua không có?"

"Đừng nói cho ta không có, ha ha!"

Lần này vì ngăn chặn Liễu Vĩnh cấp đáp, đề cao đã kích cường độ, thôi truyền kỳ là một khác không ngừng nói ra câu nói này.

Lần này Liễu Vĩnh xem như bị đâm trúng điểm yếu, cứ việc cố cứng rồi cứng rắn muốn phủ nhận, nhưng chỉ có chính hắn biết, hắn ngoại trừ cùng Vương Linh Lợi một lần không xác định, hắn rất rõ ràng biết mình không có cùng cô nươngPK qua, cho nên hắn không có cách nào nói dối, cuối cùng đành phải bây giờ về đạo; "Không có thể nào?"

"Ai, bị đối phương lật về một ván!"

Suy Thần nghe được Liễu Vĩnh lời này một trận thờ dài, cùng lúc hướng thời truyền kỳ ném đi ánh mắt tò mò, dù sao cái này cấp tốc ổn định trận hình cũng phản kích cô nương, còn là rất không tệ, là cái mấu chốt bên trong cao thủ, nhưng hiển nhiên hắn đánh giá thấp đối phương, kỳ thật Liễu Vĩnh nếu là chẳng phải sáng khoái thừa nhận, như vậy kết cục hội càng đặc sắc.

Bởi vì thời truyền kỳ vốn là muốn chờ Liễu Vĩnh tranh luận, sau đó nhờ vào đó thuận thế hướng dẫn Liễu Vĩnh khoắc lác, như thế hắn liền có thể mượn dùng đối phương khoắc lác tin tức, tìm kiếm lỗ thủng cũng phản kích đối phương.

Dù sao bất kể là ai khoắc lác đều là lâm thời khởi ý suy nghĩ, mà lâm thời khởi ý suy nghĩ, trước sau logic là không hòa hợp, cái này hội cho người khác thời cơ lợi dụng, mà thời Truyền Kỳ trước đó tại nàng vị trí hoàn cảnh, cũng là nhờ vào đó đang mắng người trên giang hồ được Tần Hoài Truyền Kỳ ca vinh dự, nhưng bây giờ Liễu Vĩnh trực tiếp một cái không có, để thời truyền kỳ lập tức không có chủ học, cuối cùng nàng đành phải hận hận trừng Liễu Vĩnh một chút, cải biến chiến lược.

Bất quá còn tốt, nàng là kinh nghiệm phong phú Truyền Kỳ ca, có là cứu tràng kinh nghiệm, chỉ gặp nàng cấp tốc thu hồi một mặt kinh ngạc, sau đó làm bộ một mặt ngạc nhiên nhìn xem Liễu Vĩnh, cũng vây quanh Liễu Vĩnh bắt đầu độ bước, không chỉ có độ bước còn nước động nước động lấy làm kỳ, trong lúc đó mỗi một cái động tác cùng biểu lộ, đều là một cái đã kích người mọi người, để Suy Thần loại này da mặt dày người, đều cảm thấy nếu như bị đối phương dạng này nhìn chăm chăm hội chịu không được.

Nhưng, Liễu Vĩnh thân nhiên tiếp nhận rồi, nói đùa, lúc đầu hắn vẫn là bây giờ Suy Thần bộ kia tướng mạo thời điểm, rờn rờ thụ ánh mắt như vậy năm năm, hắn còn có cái gì là chịu không được.

"Không dùng vây quanh chuyển rồi, ta không phải bánh bao thịt, chỉ là một cái lưu manh, ngươi không thể đi xuống miệng!"

"Ta cảm!"

Suy Thần hết sức hiếm thấy vắng tục, có thể thấy được hắn ngạc nhiên, bởi vì hắn cảm thấy Liễu Vĩnh câu nói này đơn giản thẳng tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả, dù sao một cái nam nhân lại dám dạng này mắng một nữ nhân, thật quá hiếm thấy.

Câu nói này tuyệt nhiên tuyệt tại ngươi nếu là thừa nhận không có nhìn chăm chăm hắn chuyển, như vậy thì tương đương với gián tiếp thừa nhận mình là chó, dù sao hắn Liễu Vĩnh có thể nói mình không phải bánh bao thịt, ngươi không thừa nhận nhìn hắn chăm chăm, chính là ưa thích bánh bao thịt, ưa thích bánh bao thịt chính là cái gì, rất rõ ràng, bởi vì ngôn ngữ liền có một câu bánh bao thịt đánh chó?

Nhưng nếu như ngươi còn chết cấn không thả, kia liền càng tuyệt, không chỉ có thừa nhận là chó, còn có hết sức ác tha ý tứ ở bên trong, dù sao lưu manh ý tứ chỉ quá nhiều, như Tôn Ngộ Không còn bồng.

Quả nhiên lần này thời truyền kỳ không chịu nổi, chỉ gặp nàng sắc mặt lúc xanh lúc trắng, cuối cùng vẫn là nhịn không được biết trừ chửi ừi khuất đạo; "Liễu Vĩnh ngươi vô si, ta hảo tâm tới thăm ngươi, ngươi thế mà dùng ác tâm như vậy từ mắng ta, ta, ta trở về cùng thời rộng chán bá bá cáo trạng đi!"

"Dát!"

Liễu Vĩnh chính tại đắc ý, dù sao mình ngay từ đầu có ý tốt, mời đối phương tham gia công tác, nhưng không nghĩ tới đối phương không chỉ có không lĩnh tình, còn hù dọa hắn BMW 'Chú, thời truyền kỳ lúc xuống xe là đá một cái bay ra ngoài cửa xe'.

Nếu là vẻn vẹn dạng này còn chưa tính, đối phương còn trực tiếp động thủ 'Bánh rán trái cây kém chút nện ở Liễu Vĩnh trên mặt' cứ việc bị Liễu Vĩnh tránh đi, nhưng khẩu khí này Liễu Vĩnh nuốt không trôi, thế là cùng đối phương đối chọi gay gắt, dù sao Liễu Vĩnh có một chút hai hàng tính cách, đó chính là ngươi tốt với ta, ta cũng đối ngươi tốt ngươi nếu là âm ta, không có ý tứ ca môn cũng không kém.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Âm hiểm

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biển cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê Nhân Gian tội ác ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tình phản nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

"Dát, ngươi biết ta đại cữu?"

Thôi truyền kỳ, để Liễu Vinh trong nháy mắt ngu ngơ. Tại đối phương ủy khuất gật đầu về sau, Liễu Vinh thì thảo nói nhỏ; "Vậy ngươi nhận biết ta đại cữu, nói chuyện còn ác độc như vậy làm gì?" Đây là Liễu Vinh không hiểu địa phương.

Mà Liễu Vinh câu nói này hiển nhiên chọc giận thối truyền kỳ, chỉ gặp nàng một cái nhảy lên, chỉ vào Liễu Vinh rống đạo; "Là ta nói chuyện ác độc sao? Ta ngay từ đầu có phải hay không hảo tâm giúp ngươi chuyển xe tới, mà ngươi đây, ngươi lại vũ nhục ta, để ta làm ngươi bãi đậu xe viên, sau đó càng là không biết liêm sỉ đối ta tiến hành các loại làm cho không người nào có thể dùng ngôn ngữ hình dung vũ nhục, ngươi có suy nghĩ hay không qua ta thân là nữ hài cảm thụ?"

"Ngươi là nữ hài?"

Liễu Vinh đối mặt với đối phương chỉ trích ngay từ đầu cũng không để ý, dù sao mời đối phương cũng là ra ngoài có ý tốt, có thể là mình biểu đạt phương thức không đúng, cho nên hẳn không có có bất kỳ áy náy, nhưng theo đối phương một câu cuối cùng lới ra, hẳn kinh ngạc, thậm chí không tự chủ được phát ra một tiếng kinh hô.

Nhưng câu này kinh hô vừa ra khỏi miệng Liễu Vinh liền lập tức ý thức được không tốt, hẳn thậm chí đều tiên đoán được về sau đối phương phần nộ la to, cùng thụ thương thân sắc, nhưng sự thật lại là, đối phương thân sắc chỉ là tại Liễu Vinh câu nói này về sau hơi trì trệ, liền rồi cuộc không có gì khác quá kích phản ứng, cái này khiến Liễu Vinh thờ phào cùng lúc, càng thêm kinh ngạc, dù sao đối phương thân là nữ nhân lại bị chất vấn thân phận, hẳn là hội nổi giận a, này làm sao hội không có phản ứng đâu?

Đương nhiên, để cho an toàn, Liễu Vinh vẫn là lập tức đổi giọng đạo xin lỗi đạo; "Cô nương, thật không tiện thật không tiện có thể là ta một kích động, liền quên ngươi giới tính!"

Lúc nói lời này, Liễu Vinh không tự kìm hãm được đánh giá đến đối phương, nhưng hẳn thấy thế nào, cũng không nhìn ra đối phương có cái gì nữ tính đặc thù, ngực thường thường, đầu phát ngắn ngủi cũng chải lấy phong cách lưng đầu, thấy thế nào đều hẳn là nam nhân tài đối.

Không hiểu quay đầu nhìn Suy Thần, phát hiện gia hỏa này thế mà đang cười trộm, cũng tại nhìn thấy hẳn quay đầu về sau, đầu co rút lại trốn đến rồi cửa xe phía sau cái này khiến Liễu Vinh lập tức ở trong lòng mắng to; "Tử thần tiên, ngươi có phải hay không sớm biết đạo đối phương là nữ hài!"

Đối với cái này, Suy Thần phản ứng là một điểm phản ứng cũng không có, cái này khiến Liễu Vinh ở trong lòng đem Suy Thần thân thích thăm hỏi một cái, nhưng cũng chỉ là thăm hỏi một cái sau đó hẳn liền dừng lại, dù sao Suy Thần đều mấy ngàn tuổi người, thân thích của hẳn tuổi tác nên lớn bao nhiêu, hẳn thế mà còn hỏi đợi người ta, ngẫm lại cũng làm người ta phạm buồn nôn.

Mà này lúc, thối truyền kỳ thế mà bị tức đến run rẩy cả người, bởi vì nàng cảm thấy mình lại bị Liễu Vinh tổn thương rồi, nếu như nói vừa mới bắt đầu Liễu Vinh câu đầu tiên 'Ngươi là nữ hài' nghi hoặc, vẫn là bởi vì vô tình, như vậy tiếp xuống đối phương giải thích cùng * trần dò xét, nhưng lại ánh mắt nghi hoặc, cũng có chút hiển lộ rõ ràng cố ý rồi!

Cứ việc ngày xưa thối truyền kỳ cũng đã mình không phải nữ hài rêu rao, nhưng mình nói là một chuyện, bị người đã kích thêm là một chuyện, cho nên nàng thừa dịp Liễu Vinh không chú ý, một cái bước xa nhảy đến Liễu Vinh trên thân, sau đó há mồm liền cắn về phía Liễu Vinh bả vai, dùng cái này đến báo thù Liễu Vinh đối nàng tính cách vũ nhục.

"A! Ngươi làm gì, mau xuống đây, mau xuống đây, a, đau chết mất!"

Liễu Vinh này lúc rốt cục biết, đối phương vừa rồi vì cái gì bất động thanh sắc rồi, tình cảm chờ ở tại đây hẳn đâu?

Bị giống như bạch tuộc đồng dạng hai chân kẹp lấy mình hai chân, hai tay ôm lấy mình bả vai, cũng ghé vào mình dưới đầu vai miệng thối truyền kỳ la to không có kết quả về sau, Liễu Vinh cuối cùng càng là không thể không đưa tay dùng Lực tướng đối phương từ trên người chính mình đẩy xuống.

"Ba!"

"Ai nha!"

Không có Liễu Vinh khí lực lớn thối truyền kỳ, đương nhiên không có bất cứ cái gì lo lắng bị Liễu Vinh đẩy đến một cái mộng ngã ngồi cứng rần mặt đất xỉ mắng lên.

Cái này khiến nàng ôm mình ném đau bờ mộng rồi khỏi phần nộ, dù sao nàng mới cắn đối phương một ngụm, kết quả đối phương lại đẩy nàng một cái, cũng để nàng ngã mộng đau, ý tứ này không phải mình vừa mới kiếm về một chút ưu thế, lại bị đối phương hòa nhau sao, cái này tại sao có thể?

Nghĩ đến mình chịu thiệt, tổn hại, bất lợi, thối truyền kỳ lập tức giống như một cái bát phụ, hai tay vuốt mặt đất gào khan; "A, Liễu Vinh, ngươi khi dễ ta, a, Liễu Vinh ta và ngươi không xong, ngươi khi dễ ta một cái tiểu nữ hài, ngươi không phải nam nhân, ngươi không phải nam nhân. . . !"

Thành yêu lâu một đại sảnh, khoảng cách bãi đỗ xe không tính xa. Cho nên đại sảnh tất cả mọi người, đều có thể thấy rõ ràng bãi đỗ xe phát sinh một màn, cái này khiến các nàng hai mặt nhìn nhau, một tên tiểu xảo điểm nữ hài càng là ngang đầu hỏi đạo; "Lão Vương, ngươi có muốn hay không đi cho Liễu viện trưởng giúp đỡ?"

Đối với cái này, lão Vương cũng hết sức do dự, dù sao nhìn trong trăng tình huống là bên mình Liễu viện trưởng chiếm tiện nghi, nếu là hiện tại đi qua, hội không sẽ để người khác cho là mình thành yếu ý vào nhiều người, khi dễ người khác.

Đương nhiên trọng yếu nhất là hấn thân là đứng tuyến ngoài cùng bảo an, thế nhưng là nghe được đối phương la lên Liễu Vinh đại cứu danh tự, lúc đầu Liễu Vinh đại cứu ra sân, thế nhưng là cho lão Vương rung động rất lớn, cho nên cái này khiến hấn đổi cái tên đó ký ức khắc sâu, đang nghe đối phương la lên cái tên đó về sau, hấn lập tức biết mình không thể lên trước, bởi vì cái này có thể là đối phương chuyện nhà của mình.

Cũng may mắn thành yếu không ai tiến lên trợ giúp, không phải, thôi truyền kỳ tuyệt đối phải mượn đề tài để nói chuyện của mình.

Này lúc ngồi dưới đất thôi truyền kỳ một bên tức giận giống như bát phụ kiểu rộng to, một bên vụng trộm hít mắt nhìn Liễu Vinh, nàng nghĩ biết đối phương tiếp xuống hội làm sao đối với hấn!

Lẽ ra đồng dạng nữ hài là không làm được ngồi tại đầu đường khóc rống tiết mục, nhưng thôi truyền kỳ khác biệt, dưới cái nhìn của nàng, nàng tại Khai Dương không có người nhận biết, nhưng Liễu Vinh khác biệt, không chỉ có là Khai Dương người vẫn là một tên tương đối nổi danh người, nàng cũng không tin đối phương cam nguyện bốc lên thanh danh bị hao tổn nguy hiểm tùy ý mình khóc rống, cuối cùng đối phương tuyệt đối hội hướng hấn thỏa hiệp, bởi vì đối phương là nam nhân, hơn nữa là nhất định phải chú trọng thanh danh nam nhân.

Quả nhiên, thôi truyền kỳ một chiều này sử xuất, Liễu Vinh lập tức luống cuống tay chân, đồng thời cùng thôi truyền kỳ đoán đồng dạng, Liễu Vinh hoàn toàn chính xác cổ kỹ nơi này là công chúng trường hợp.

Bởi vì này lúc một chút đi ngang qua đi làm người đi đường đã quăng tới ánh mắt tò mò, càng có một ít cùng cực nhằm chán người hiểu chuyện chậm rãi tụ tập tới! Liễu Vinh cứ việc chỉ là dùng dư quang quét những người này một cái, nhưng hấn lập tức biết, nếu như trước mặt sự, không nhanh chóng hảo hảo giải quyết, chỉ cần vài phút, nơi này liền hội phi thường náo nhiệt.

Đương nhiên, nếu là ở địa phương khác, này lúc hấn hoàn toàn có thể rời đi! Mấu chốt là, nơi này là bệnh viện của hấn, nếu như hấn đi rồi, y theo đối phương vô lại tính cách, nói không chừng liền hội mang theo đám người xem náo nhiệt, đi thành yêu chỗ cửa lớn khóc lóc kẻ lẻ, đến lúc đó mình bệnh viện thanh danh được liền có khả năng xấu, dù sao không biết đạo tình huống người hiểu chuyện, đều hội tự động nào bỏ một chút kẻ có tiền khi dễ vũ nhục người tiết mục, đến lúc đó hấn tuyệt đối không tiện biện bác.

"Người đây là làm gì a, mau dậy!" Liễu Vinh không mở miệng không được.

"Ta làm gì a, ta làm gì a, ta còn không phải bị người đẩy ngã trên mặt đất, té!" Thôi truyền kỳ nguyên bản không ngừng đang đưa kêu rên đầu trong nháy mắt giờ lên, trừng mắt nhìn Liễu Vinh.

"Vậy thì tốt, ta xin lỗi người được hay không!" Liễu Vinh nhận thua.

"Đạo xin lỗi liền xong rồi, muốn xuất ra thành ý đền bù tâm linh của ta bị thương!"

"Làm sao đền bù?"

"Hướng ta đạo xin lỗi!"

Vừa rồi không nói sao? Liễu Vinh phiền muộn, nhưng vẫn là ngoan ngoãn đạo xin lỗi; "Xin lỗi!"

"Đi ta!" Thôi truyền kỳ gạt đầu.

Nghe nói như thế Liễu Vinh lập tức đi đỡ đối phương.

"Luuu mạnh, luu mạnh khi dễ ta, ô ô. . ." Một tiếng thê lương bị thảm lần nữa vang vọng.

"Mẹ nó, dưới ban ngày ban mặt lại dám đùa nghịch lưuu mạnh!" Có xem náo nhiệt rống to chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 158: Canh Âm Thần

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biển cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê Nhân Gian tội ác ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tính phần nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

"Đánh lưu manh!"

Nương theo lấy một tiếng rống, bị Thôi Truyền Kỳ xấu hổ đẩy ra Liễu Vĩnh trong nháy mắt liền bị hơn mười người tại cách đó không xa người xem náo nhiệt vây quanh, trong đó có nhân cao mã đại nam tử trực tiếp liền quăng lên Liễu Vĩnh quần áo, sau đó giương lên nỗi kiêu lớn nắm đấm, hướng Liễu Vĩnh đập xuống giữa đầu.

Nặng xuống nắm đấm nam tử không có bất kỳ gánh nặng trong lòng, loại này đã có thể đánh người, thêm không dùng gánh chịu trách nhiệm sự tình, hẳn vẫn luôn rất chờ mong, thậm chí cuối cùng đạt được mỹ nữ ưu ái cũng có thể, dù sao có thể bị phi lễ có thể là Phụng tử sao, đương nhiên không có khả năng!

"Hắc hắc, cùng ta đấu, tiểu tử, ngươi còn non điểm, hôm nay liền để ngươi kiến thức một chút ta Truyền Kỳ ca lợi hại!"

Thôi Truyền Kỳ này lúc đứng năm bước xa vị trí, hai tay ôm ngực, nhú lại khuôn mặt nhỏ, mặt ngoài một mặt kinh hoàng ủy khuất, thấy thế nào đều phù hợp một tên bị phi lễ nữ tính hình tượng, nhưng nội tâm lại trong bụng nở hoa, cũng rất chờ mong nhìn xem Liễu Vĩnh, chờ lấy nhìn đối phương bị đánh sưng mặt sưng mũi bộ dáng.

"Ta dựa vào, đây cũng quá âm a!"

Ngồi tại BMW bên trong Suy Thần một mặt sợ hãi thần phục, cùng lúc thay Liễu Vĩnh mặc niệm ba giây, sau đó cấp tốc quay cửa xe lên, dường như sợ người khác đem hắn cùng một chỗ đang lưu manh đánh đồng dạng.

"Các ngươi thấy rõ hắn là nam hay là nữ, tại bệnh vực kẻ yếu có được hay không!"

Liễu Vĩnh tại bị Thôi Truyền Kỳ đẩy ra thời điểm, liền lập tức ý thức được không tốt, nhất là đang nghe đối phương tùy theo kinh hoàng la lên về sau, càng là buồn bực kém chút cần được rồi đầu lưỡi của mình, đây cũng quá âm, hắn có chút không rõ ràng cho lắm, vì cái gì hắn gặp nữ nhân đều là như thế "Không giống bình thường" ?

Cứ việc nội tâm phiền muộn, nhưng Liễu Vĩnh đầu óc lại không có ngừng chuyển động, dù sao hắn mấy năm trước gặp loại sự tình này không hề ít, thậm chí có lần ngồi xe buýt, một cô gái xinh đẹp bị người khác sờ soạng cái mông, trực tiếp liền oan uổng đến rồi trên người hắn, lúc đó hắn liền bị nhiệt tâm quần chúng theo trên mặt đất, mặc dù hắn lúc đó là một tay nhắc lấy làm việc dùng túi công cụ, một tay nắm lấy xe buýt bắt tay, căn bản không có tay làm loại kia trộm đạo độ khó cao động tác, nhưng người nào quần đầu, cô gái xinh đẹp một mực kinh hoàng hoảng sợ la lên, nhiệt tâm quần chúng một mực đánh ôm bệnh vực kẻ yếu? Không có người hội tại ý một cái bị oan uổng tiểu thanh niên tâm linh cảm thụ!

Sau đó, Liễu Vĩnh rút kinh nghiệm xương máu, không ngừng lặp đi lặp lại thôi diễn sự tình nếu như lại lần nữa phát sinh hắn lúc đó nên làm cái gì, thế là đã từng không ngừng thôi diễn ở đây lúc cứu được hắn, hắn vọt thẳng miệng mà xuất ngay xưa một lần thôi diễn, thế là nỗi lớn nắm đấm, đứng tại Liễu Vĩnh trước mặt, cứ việc cách hắn mặt chỉ có không thấy không một centimet, nhưng không có quan hệ, hắn biết hắn không có chịu.

Theo Liễu Vĩnh la lên, nhiệt tâm người qua đường lập tức quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Thôi Truyền Kỳ, sau đó một chút níu lại Liễu Vĩnh người nhiệt tâm cuống quýt buông ra Liễu Vĩnh quần áo, cũng liền vội vàng nói xin lỗi.

Theo từng tiếng xin lỗi, Thôi Truyền Kỳ xấu hổ rồi, chỉ gặp nàng giận dữ kêu to đạo; "Ta là nữ tính, ta thật là nữ tính!" Nói chuyện, nàng tựa hồ vì gia tăng mình sức thuyết phục, nhanh chóng ưỡn ngực.

Nhưng nàng không rất còn tốt, ưỡn một cái, một chút nguyên bản còn dặt dẩy Liễu Vĩnh tại nửa tin nửa ngờ nam tử, đều nhanh chóng bỏ qua níu lại Liễu Vĩnh quần áo, nói đùa, đối phương cái gì đều không có có, liền xem như nữ nhân, có cái gì nhưng không Lẽ.

"Các ngươi, các ngươi!"

Thôi Truyền Kỳ lần thứ nhất thực tình vì chính mình không giống nữ nhân mà khổ sở, nhịn không được ủy khuất chảy ra nước mắt, Liễu Vĩnh có thể thế, đây là cái nha đầu này gào lâu như vậy lần thứ nhất chảy ra nước mắt.

Giờ lên nước mắt rung rung mặt, Thôi Truyền Kỳ run rẩy đạo; "Coi như ta không có nữ tính đặc thù, chẳng lẽ hắn liền không thể phi lễ sao, ai nói cho các ngươi biết, chỉ cho phép hắn phi lễ nữ nhân!" Thôi Truyền Kỳ không hổ là Truyền Kỳ ca, vừa ra khỏi miệng cũng làm người ta kinh ngạc không hiểu.

"Hoa!"

Theo Thôi Truyền Kỳ câu này lời vừa ra khỏi miệng, không ít đứng Liễu Vĩnh nam tử bên người, nhanh chóng kéo ra cùng Liễu Vĩnh khoảng cách, dường như sau một khắc Liễu Vĩnh liền hội vụng trộm hưởng bọn hắn đuổi ra ma trảo đồng dạng, mà nữ tính thì càng là lộ ra rồi khó có thể tin ánh mắt, dù sao như thế nhất suất tiểu tử thế mà ưa thích nam nhân, đề tâm linh của các nàng cảm thấy rất thụ thương.

Mà Liễu Vĩnh nghe thấy lời ấy, thì trực tiếp buồn bực sờ lên cái mũi, lúc đầu hắn cứ việc lặp đi lặp lại thôi diễn qua bị người lần nữa oan uổng thành lưu manh tự cứu quá trình, nhưng còn thật không có thôi diễn qua bị oan uổng thành nam cùng nên làm cái gì!

Cái này khiến hắn không khỏi cảm thán cổ nhân thường nói một câu nhân lực có lúc hết sạch, thật sự là thật không lừa người! Cảm thán về cảm thán, nhưng hắn lại không biết nên giải thích thế nào, dù sao này lúc hắn cũng lâm vào cùng Thôi Truyền Kỳ vừa rồi đồng dạng tình cảnh lúng túng, cái kia chính

là không cách nào giải thích! Đương nhiên giải thích cũng không ai tin!

Lúc này vẫn là Suy Thần ra mặt giải quyết phiền phức, chỉ gặp một mặt già trước tuổi Suy Thần, đình lấy Chu Nhuận Phát đại bồi đầu từ trong xe đi xuống, một chỉ Thôi Truyền Kỳ nói đạo; "Đứa nhỏ này, vẫn là như vậy nghịch ngợm, ca của ngươi chỉ là muốn dẫn lấy ngươi đi bệnh viện cho ngươi chỉnh chỉnh dung, ngươi cứ như vậy chửi bới ca của ngươi, ngươi để cho ta cái này làm cha mặt mũi hết sức không ánh sáng a!"

"Xấu đồ vật ngươi nói lung tung cái gì?"

Suy Thần xuất hiện để Thôi Truyền Kỳ ngu ngơ, dù sao nàng từ trước tới nay chưa từng gặp qua xấu như vậy nam nhân, tam giác đôi mắt nhỏ, thừa thốt mỵ, Cáp Mỏ miệng rộng, bệnh đỏ mũi, đơn giản xấu xua này chưa từng có, nhưng cứ như vậy cái xấu hàng, thế mà mạo nhận mình là con của hắn, Thôi Truyền Kỳ làm sao chịu được, dù sao phụ thân của mình nếu là trưởng thành dạng này, mình nên trưởng thành dạng gì, còn dùng sống sao?

"Chết không chê cha xấu, đều do làm cha bình thời quá sùng rồi ngươi, mới khiến cho ngươi như thế coi trời bằng vung, ải!" Nói đến đây, Suy Thần một mặt hổ thẹn quay đầu nhìn về phía đám người khoát tay đạo xin lỗi đạo; "Thật không tiện thật không tiện để chư vị chê cười!"

Nguyên bản xấu như vậy người nói chuyện là không sẽ bị người khác tín nhiệm, nhưng mấu chốt là bây giờ bọn hắn đứng đây địa phương xác thực tại trước cửa bệnh viện, đồng thời đám người nhìn Thôi Truyền Kỳ cũng hoàn toàn chính xác cần cả, như ngực cao, nâng mông cái gì, cho nên Suy Thần vừa thốt lên xong đông đảo nhiệt tâm quần chúng, liền đầu tiên tin bày phần, lại thêm người ta Suy Thần là từ xe BMW đi xuống, thì càng tăng lên sức thuyết phục, dù sao như thế một người có tiền, hội vì một cái giả tiểu tử lừa bọn họ sao? Đương nhiên không có khả năng, thế là đám người nhao nhao lác đầu, cũng có cái kia nhiệt tâm quần chúng bắt đầu trợ giúp Suy Thần chỉ trích lên Thôi Truyền Kỳ.

"Ai, ngươi tại sao có thể nói như vậy phụ thân ngươi đâu, ngươi xem một chút phụ thân ngươi, bởi vì ngươi sự tình nếp nhăn đều sâu thành dạng gì!"

"Hắn không phải phụ thân ta!" Thôi Truyền Kỳ trướng mặt đỏ biện bạch.

"Ngươi nhìn ngươi đứa nhỏ này, ngay cả Lão Tử đều không nhận, ngươi có còn hay không là người!"

"Chính là, ngươi nhìn phụ thân ngươi gầy, đoán chừng đều là bị ngươi đứa nhỏ này khí!"

". . . !"

Đám người càng chỉ trích Thôi Truyền Kỳ mặt càng tối, cái này khiến hắn cuối cùng nhịn không được hét lớn một tiếng trực tiếp nhào về phía vênh vào tự đắc Suy Thần, muốn nắm chặt đối phương, phát tiết một chút trong lòng khó chịu.

"Đều đừng cản, để đứa nhỏ này đâm đá ta mấy lần liền tốt!" Suy Thần cuống quýt rống to, để tất cả nhiệt tâm quần chúng nội tâm nóng lên, nguyên bản chuẩn bị xem náo nhiệt tâm, bỗng nhiên lúc cũng bị mất, đồng thời trực tiếp đứng ra ngăn ở rồi muốn đánh Lão Tử Thôi Truyền Kỳ trước người.

"Ngươi không thể làm như vậy biết không?"

"Ngươi đứa nhỏ này, quả thực là coi trời bằng vung, cha ngươi ngươi cũng dám đánh!"

"Hắn không phải cha ta!" Thôi Truyền Kỳ muốn rách cả mí mắt.

"Ta không phải cha hắn, ta không xứng làm cha hắn, ta đem hắn dạy thành dạng này, ta không xứng, ta không xứng!" Lác đầu, Suy Thần bôi lên con mắt, tựa hồ chảy xuống nước mắt. Nhưng lời này lại đem Thôi Truyền Kỳ tức nổ phổi, rống to; "Ta xxx ngươi đại gia!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Hỗn loạn quan hệ

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biển cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê Nhân Gian tội ác ta nữ bộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tinh phân nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

"Ngươi đứa nhỏ này quá phận rồi!"

Có nhiệt tâm quần chúng nhìn không được rồi, thậm chí có quần chúng tại nói thầm trong lòng, cảm thấy nếu như đối phương là con của mình hẳn nhất định động thủ hảo hảo giáo huấn cái này không có giáo dục gia hỏa dừng lại.

Nhưng chỉ chỉ là dạng này, vẫn là có nhiệt tâm quần chúng nhìn không được đưa tay đẩy Thôi Truyền Kỳ một thanh, cái này khiến Thôi Truyền Kỳ lập tức tức giận trừng mắt nhìn đầy hấn một thanh nam tử, cũng rống to; "Người làm gì, biết ta là ai không, muốn động thủ có phải hay không?"

Đối mặt ánh mắt lạnh như băng, cùng uy hiếp, nên nam tử do dự, bởi vì đối phương nhắc nhở hấn, người thường nói đánh gãy xương cốt liền tiếp gân, người ta lại nháo dù sao cũng là thân phụ tử, mình một lúc đầu óc phát sốt thay cha dạy dỗ nhi tử, ngoặt quay đầu nói không chừng người ta phụ tử vừa cùng tốt liền hội oán hận cùng thu thập mình!

Đương nhiên, trọng yếu nhất vẫn là đối phương có phụ thân là chạy BMW kẻ có tiền, thu thập mình một người bình thường cũng không thành vấn đề, cho nên hấn do dự, đối mặt Thôi Truyền Kỳ ánh mắt uy hiếp hấn hướng về sau có chút lui một bước, xem như nhận sai.

Ngay tại thay Suy Thần bệnh vực kẻ yếu quần chúng, đối mặt Thôi Truyền Kỳ uy hiếp, hơi trệ lười biếng thời điểm, Suy Thần bắt đầu hơi lừa lên lấp dầu, chỉ gặp hấn lớn tiếng ho khan hấp dẫn lấy lực chú ý của chúng nhân, sau đó chỉ vào Thôi Truyền Kỳ ngón tay run rẩy giận mắng; "Khục. . . Người cái này khục. . . Nghiệt tử, người ngày xưa đối ta không tôn trọng thì cũng thôi đi, bây giờ người khác hạo tâm an ủi người, người thế mà còn oán hận người khác, ta. . .!"

Nói đến đây, Suy Thần giống như một cái gần đất xa trời lão nhân đồng dạng, run rẩy quay đầu, giả trang ra một bộ muốn tìm đồ vật để đánh đối phương bộ dáng.

Cái này khiến đứng một bên Liễu Vĩnh nhìn chính là trợn mắt hốc mồm, nếu như không phải hấn biết đối diện giả tiểu tử cùng Suy Thần không quen biết lời nói, hấn nhất định coi là Suy Thần là thật bị con của mình khí đến rồi phụ thân, cái này khiến Liễu Vĩnh không thể không một mặt bội phục nhìn xem Suy Thần cảm thán; "Thần Tiên, quả nhiên không tầm thường, liên diễn kỹ này, đoán chừng cùng lão Triệu đều không kém cạnh, cầm cái Oscar cũng không thành vấn đề!"

"Người đại gia, cái này xấu đồ vật, người tại nói mò gì đâu?"

Thôi Truyền Kỳ vừa trong lòng đắc ý, dù sao nàng bằng vào một người uy hiếp nhiệt tâm hơn mười người quần chúng, làm cho tất cả mọi người cũng không dám tại ngôn ngữ, vẫn rất có cảm giác thành tựu, nhưng tùy theo Suy Thần lời nói cùng động tác, để nàng kém chút bị tức nổ phổi, cũng giống như một đứa bé bị uy khuất đồng dạng rống to; "Người cho rằng người là ai, người còn dám đánh ta, nói cho người, người đánh ta, ta để người tên vương bát đản này chịu không nổi!"

"Ba!"

Một bàn tay theo nàng tiếng nói rơi xuống, trực tiếp quất vào rồi trên mặt của nàng.

Theo bàn tay vang vọng, hiện trường trở nên hoàn toàn yên tĩnh, Thôi Truyền Kỳ một tay che mặt, một tay khó có thể tin chỉ vào trước mặt biểu lộ rất là xấu hổ phụ nữ, trong mắt có vô tận ủy khuất, dù sao nàng từ nhỏ đánh tới, chưa từng chịu qua đánh, huống chi là làm lấy nhiều người như vậy mặt cái tát, cái này khiến nàng như thế nào chịu được.

"Người còn ủy khuất, người biết thân là phụ mẫu đang nghe người nhục mạ thời điểm, có bao nhiêu đau lòng, so hiện nay cảm thụ của người, còn khó chịu hơn gấp trăm lần, người biết không!"

Vòng eo trắng kiện khoảng bốn mươi tuổi phụ nữ, thân là ba cái hài tử mẫu thân, sâu sắc lý giải Suy Thần bất đắc dĩ, cũng cảm động lấy tức giận, bởi vì nàng liền đã từng bị hài tử dạng này buộc chảy xuống qua vô số ủy khuất nước mắt, cho nên nàng tại Thôi Truyền Kỳ lớn tiếng kêu la về sau, không tự kìm hãm được ra tay.

"Người lại dám đánh ta. . . ?" Khó có thể tin về sau, Thôi Truyền Kỳ trong mắt trong nháy mắt tràn đầy muốn ăn thịt người lửa giận.

Ánh mắt như vậy, dọa phiến nàng cái tát trắng kiện phụ nữ nhảy một cái. Nói thật, vừa rồi nàng là thuộc về xúc động phần nộ xuất thủ, bởi vì Thôi Truyền Kỳ không hiểu chuyện để nàng nhớ tới đã từng con của mình, động thủ về sau nàng liền lập tức hối hận, dù sao đối phương cách làm cứ việc cùng mình trước đó hài tử đồng dạng, nhưng lại không phải là của mình hài tử, căn bản không tới phiến nàng để giáo huấn.

Bây giờ tại đối mặt với đối phương giống như ăn người ánh mắt càng là dọa đến toàn thân phát lạnh, ngay tại nàng có chút không biết làm sao thời điểm, Thôi Truyền Kỳ động, cái này khiến trắng kiện phụ nữ không tự kìm hãm được đưa tay ngăn lại mặt mình.

Nhưng khoảnh khắc sau nàng liền ý thức được không đúng, bởi vì trong dự liệu trả thù cũng không có đến, cái này khiến nàng nghi ngờ mở mắt ra, chỉ thấy Thôi Truyền Kỳ này lúc chính giống như bị điên, muốn gạt mở đám người, nhào về phía Suy Thần.

Cái này một cái chớp mắt tất cả mọi người minh bạch rồi, đối phương căn bản cũng không hội cùng bọn hấn những người này so đo, bởi vì tại Thôi Truyền Kỳ trong mắt đây hết thấy đều là bởi vì phụ thân của nàng, cái này khiến mọi người tại trong lòng thay Suy Thần bi ai, dù sao thân là một cái phụ thân, chế tạo thất bại như vậy, còn thật là khiến người ta không lời nói.

"Đại ca, còn không bởi vì người làm sơ làm xuống rồi xin lỗi Linh Linh mẫu thân sự, mới khiến cho nàng một mực không chịu tha thứ người!"

Liễu Vĩnh nó vừa lúc mở miệng, lần này không ít tỉ mỉ quần chúng nghi ngờ, vừa rồi Suy Thần mới vừa rồi còn nói Liễu Vĩnh là lưng đầu nhỏ chết ca, bây giờ làm sao đối phương lại gọi Suy Thần đại ca, cái này, cái này một nhà bối phận có chút loạn a!

Bất quá, còn tốt hiện trường tình trạng phi thường nóng nhiệt, bọn hấn cũng không có thời gian suy nghĩ tỉ mỉ, cảm thấy có lẽ là mình nghe lầm, dù sao Suy

Thần bọn hắn một nhà từng cái đều tại xúc động phần nộ trạng thái, mắng thân nhân mình, cũng nói được, còn có cái gì là không làm được.

"Ta làm cái gì?"

Lúc này Suy Thần bản năng nghi ngờ, nhưng đầu óc của hắn phản ứng rất nhanh, dù sao thân là Thần Tiên, sự tình gì chưa thấy qua, trong nháy mắt liền hiểu Liễu Vĩnh ý tứ, cái này khiến hắn giận tím mặt, bởi vì hắn này lúc vai trò là Thôi Truyền Kỳ phụ thân, mình xin lỗi Thôi Truyền Kỳ mẫu thân, có ý tứ gì, không phải liền là nói mình tìm tiểu tam sao?

Lần này đám người cũng bừng tỉnh đại ngộ, vừa rồi ra Thôi Truyền Kỳ tráng kiện phụ nữ càng là đối với lấy Suy Thần hung hăng hừ một ngụm, cảm thấy mình thật không nên mù quáng xuất thủ, mà đồng đạo nhiệt tâm quần chúng cũng không ngăn cản nữa muốn gỡ ra đám người Thôi Truyền Kỳ.

Nhưng để đám người hết sức ngạc nhiên là, Thôi Truyền Kỳ tại vượt qua đám người về sau, cũng không có nhào về phía Suy Thần, mà là nhào về phía rồi Liễu Vĩnh, cái này để đám người lần nữa nghi hoặc, cái này một nhà đến cùng là thế nào, chẳng lẽ còn có cái gì ẩn tình không thành?

"Ta căn bản không có xin lỗi mẫu thân của nàng, còn không phải tiểu tử ngươi nói lung tung, đừng cho là ta không biết đạo ngươi là nghĩ đến tài sản của ta!"

Suy Thần vốn là muốn tránh một chút, nhưng gặp Thôi Truyền Kỳ cũng không có nhào về phía hắn, lập tức mở miệng đem Liễu Vĩnh đối với mình chửi bới chuyển di, lần này không chỉ có hắn không còn là một cái già mà không đứng đắn lão nam nhân, còn biến thành một cái bị oan uổng xa rồi ở giữa người đáng thương.

Kỳ thật đám người cũng không nghĩ một chút, liền Suy Thần có thể nói ra Liễu Vĩnh lập hoang ngôn, mưu đoạt hắn tài sản như vậy có thứ tự, làm sao có thể là một cái hội chịu ủy khuất người, bất quá này lúc không có người truy đến cùng, bởi vì tất cả mọi người bị nhà này phản kích cố sự rung động, đầu tiên là Liễu Vĩnh Thôi Truyền Kỳ huynh đệ bất hoà, về sau là hai người cùng giới kịch tập, tại về sau là Suy Thần cùng Thôi Truyền Kỳ cha buồn chết phần, tại về sau là Suy Thần già mà không kính, tại về sau là Liễu Vĩnh đối Suy Thần phụ tử ly gián, cái này mẹ hắn đặc sắc đều được rồi điện ảnh rồi, đồng đạo quần chúng cảm thấy thật sự là mở rộng tầm mắt!

Quần chúng rung động cùng lúc, lại không biết này lúc tất cả mọi người rung động, cũng không bằng Thôi Truyền Kỳ, hắn vốn là tức giận nhất Suy Thần, đối phương không chỉ có xấu xí, thế mà còn dám giả mạo phụ thân của nàng, đây thật là để nàng không thể chịu đựng được, nhưng về sau Liễu Vĩnh thì càng quá phận, thế mà tại cái này cơ sở bên trên, thêm cho mẹ của mình đeo nón xanh, cái này khiến nàng như thế nào chịu được, đây cũng là nàng muốn đầu tiên tìm Liễu Vĩnh phiền phức nguyên nhân.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 160: Kinh người nội tình

Đề cử đọc: Tinh Thần cùng biến cả ta tuyệt mỹ giáo hoa vị hôn thê Nhân Gian tội ác ta nữ tộc là ác ma Huyền Đạo Thiên Tôn tận thế Phong Vân ghi chép Thiết Huyết kiều hùng âm dương đạo diễn ta tinh phần nữ thần tam giới Xunlei tài nguyên bày

"Ngươi đi chết đi!"

Chạy vội tới Liễu Vĩnh trước mặt Thôi Truyền Kỳ vào đầu một quyền đập tới, cái này khiến Liễu Vĩnh đều có chút trợn mắt hốc mồm, cái này dạng này chạy tới rồi, một điểm hoa văn một điểm kỹ xảo cũng không có, đây cũng quá xem thường hắn rồi.

Kỳ thật cái này còn thật sự là Liễu Vĩnh oan uổng Thôi Truyền Kỳ rồi, đừng nói nàng tại cái này tam tuyền thành thị, chính là tại tỉnh hội thành thị muốn đánh người, cũng cơ hồ không ai dám tránh, dân dã nàng còn cần gì kỹ xảo, nổi giận người nào đó, trực tiếp liền một quyền đập lên không một không trúng, cho nên nàng thời gian dân trôi qua cũng cảm thấy đánh nhau đều là dạng này, cho nên hôm nay nàng đối Liễu Vĩnh cũng là dạng này, chỉ là nàng không nghĩ tới Liễu Vĩnh lại dám tránh, cái này khiến nàng rất là nổi nóng.

"Ai, ngươi tránh cái gì tránh!"

Một quyền không có đập trúng Liễu Vĩnh, cũng để cho mình một cái lão đạo kém chút bỏ nhào Thôi Truyền Kỳ quay đầu tức giận trừng mắt nhìn Liễu Vĩnh, cảm thấy đối phương căn bản không theo lẽ thường ra bài, nào có phạm sai lầm tránh né, căn bản cũng không phải là cái nam nhân sao!

Đối với cái này, Liễu Vĩnh bất đắc dĩ khoát khoát tay; "Vây ngươi cảm thấy ta phải nên làm như thế nào, đứng ở chỗ này mặc cho ngươi đánh!"

Liễu Vĩnh kỳ thật đã hết sức nhượng cho đối phương rồi, nếu như không phải cân nhắc đối phương là nữ nhân, vừa rồi hắn hoàn toàn có thể một cước

đem đôi phương đã nằm xuống, bây giờ né đôi phương một cái, cũng coi là hợp tình hợp lý.

"Chẳng lẽ không phải như vậy sao?"

Thôi Truyền Kỳ, để Liễu Vĩnh ngu ngơ, sau đó trả lời một câu để Thôi Truyền Kỳ mặt đỏ tới mang tai lời nói; "Ngươi cho là mình là Tôn Ngộ Không có thể làm định thân pháp, sau đó đôi thất tiên nữ muốn làm cái gì thì làm cái đó!"

Lão Thiên chứng kiến, Liễu Vĩnh chỉ là thuận mồm nói chuyện, thật không có gì khác ý tứ, nhưng cái này lại làm cho Thôi Truyền Kỳ trong nháy mắt xấu hổ mắng to; "Phi, ngươi tên lưu manh này hạ lưu phôi!"

Máng lầy, Thôi Truyền Kỳ lại tiến lên đi túm Liễu Vĩnh, lần này nàng đã có kinh nghiệm, ngươi không phải tránh sao, ta bắt lại ngươi được đi! Nhưng nàng hoàn toàn không để ý đến, Liễu Vĩnh không phải là bởi vì nàng có bao nhiêu lợi hại mới tránh hấn, mà là bởi vì nàng là nữ nhân.

Kết quả bị níu lại quần áo về sau, Liễu Vĩnh đương nhiên bản năng muốn đem đôi phương đẩy ra, đương nhiên ngay từ đầu Liễu Vĩnh còn hết sức chú ý, dù sao nam nữ thụ thụ bất thân, hấn chỉ xoi mói bả vai của đôi phương cùng cánh tay đẩy, đồng thời cũng không dám dùng lực, sợ đẩy đau đôi phương.

Nhưng cái này lại cho Thôi Truyền Kỳ tạo thành hiểu lầm, coi là Liễu Vĩnh khí lực chỉ có lớn như vậy, thế là nàng châm chọc đạo; "Cùng cái con cừu nhỏ đồng dạng, thế mà còn dám phản kháng, nhìn bản thiếu gia quyền!"

Con cừu nhỏ? Ba chữ này để Liễu Vĩnh rất là dở khóc dở cười, không nghĩ tới mình một phiến hảo tâm thế mà bị hiểu lầm thành dạng này, bất quá hấn cũng không nghĩ tới tranh luận, mà là đưa tay ngăn trở đôi phương đánh tới nắm đấm, sau đó nhẹ nói đạo; "Đừng làm rộn, vừa rồi ta là tại thay ngươi giải vây, ngươi chẳng lẽ không nhìn ra được sao!"

Liễu Vĩnh nói không sai, cứ việc Thôi Truyền Kỳ có chút âm hiểm, nhưng đôi phương nâng lên cùng hấn đại cừu quan hệ, để hấn không muốn trêu đến đôi phương quá mức tức giận, cho nên hấn tại Suy Thần chuẩn bị làm cho đôi phương triệt để trở thành một người người phi nhỏ phản nghịch thiếu niên trước đó, mở miệng thay đôi phương giải trừ xấu hổ!

Nhưng những lời này nghe vào Thôi Truyền Kỳ trong lỗ tai lại làm cho nàng càng thêm nổi giận, dù sao Liễu Vĩnh thay nàng giải quyết lúng túng phương thức là cho mẩu thân của nàng đội nón xanh! Cái này khiến nàng cảm thấy đôi phương căn bản cũng không phải là tại thay nàng giải quyết xấu hổ, mà là tại thâm náng nàng, cho nên nàng chỉ hội càng thêm tức giận Liễu Vĩnh, dù sao tương phản, cái kia chính là tại gièm pha sự thông minh của nàng.

"Đủ rồi, đừng cho là ta không dám làm sao ngươi!"

Thấy mình giải thích qua về sau, đôi phương y nguyên không buông tha, Liễu Vĩnh tức giận đột nhiên đẩy bả vai của đôi phương lấy đó cảnh cáo, dù sao bên cạnh hấn nhưng có vị Thần Tiên đầu, chỗ nào còn cần khắp nơi nhìn sắc mặt người, cũng chính là Thôi Truyền Kỳ là vị nữ tính, không phải đổi thành nam nhân khác, hấn đã sớm tai to họa lớn phiền đôi phương.

"Ngươi thế mà còn dám đẩy ta!"

Thôi Truyền Kỳ là lần đầu tiên gặp có người tại mình trong cơn tức giận còn dám phản kháng, thế là nàng hai hàng tinh thần trong nháy mắt dâng lên, trực tiếp ưỡn ngực, găm thét đạo; "Ngươi tại đẩy một cái thử một chút, ngươi lại đẩy một cái thử một chút!"

Muốn nói, hai người cũng thật xem như kỳ phùng địch thủ rồi, dù sao so sánh Thôi Truyền Kỳ hai hàng hoàn khổ rất ít gặp, mà so sánh Liễu Vĩnh hai hàng nam nhân, cũng rất ít gặp, thế là Liễu Vĩnh tại Thôi Truyền Kỳ trải qua găm thét phía dưới, trực tiếp xòe bàn tay ra, đẩy Thôi Truyền Kỳ một thanh.

Cái này một thanh, để Suy Thần trong nháy mắt trừng lớn mắt, bởi vì chỉ có hấn cùng Liễu Vĩnh biết Thôi Truyền Kỳ là nữ tính, thế là hấn rất muốn hỏi hỏi Liễu Vĩnh là cái gì cảm giác! Nhưng hấn quên rồi hấn dưới sự kích động ý nghĩ Liễu Vĩnh là có thể ở trong lòng nghe thấy, thế là Liễu Vĩnh bản năng trở về câu; "Không có cảm giác!"

Nguyên bản bị Liễu Vĩnh khinh khỉnh đẩy một cái Thôi Truyền Kỳ cũng không hề để ý, dù sao đánh nhau sao, ngươi tới ta đi rất bình thường, nhưng đôi phương một câu không có cảm giác để nàng ngu ngơ rồi, sau đó nàng rất là hai hàng về đạo; "Ngươi nói là cái gì không có cảm giác, đẩy ta ngực sao?"

"Ân!"

Liễu Vĩnh bản năng gật đầu, nói thật, thật sự là hấn là không có cảm giác, dù sao rất phẳng đáng vẽ, còn không có gì sờ mình để chịu.

"Ngươi!"

Thôi Truyền Kỳ này lúc đã nhớ tới mình nữ hài thân phận, kỳ thật nàng ngày xưa đóng vai giả tiểu tử, cũng bất quá là che giấu mình không giống nữ nhân đặc thù mà thôi, bây giờ bị người ở trước mặt sờ ngực, còn chưa kịp ngượng ngùng, liền đã bị dạng này * trắng trợn trào phúng, cái này khiến nàng nguyên bản liền rất là cảnh giác nội tâm nghiêm trọng nhận lấy thương tích, chỉ gặp nàng 'Nha' kêu to một tiếng về sau, giống như một nữ nhân đồng dạng nhớ tới nắm tay nhỏ liền không ngừng bắt đầu đánh tới hướng Liễu Vĩnh lòng ngực.

"Ta nên ngươi chết, đập chết ngươi, ngực ta nhỏ làm sao vậy, ngực ta nhỏ làm sao vậy, ngươi chiếm ta tiện nghi, ta đều không có nói ngươi, ngươi thế mà còn ghét bỏ ta, ngươi có còn hay không là người, ô ô. . .!"

Lần này Liễu Vĩnh là thật ngốc mắt, hấn không tưởng tượng liền bởi vì chính mình một câu, mới vừa rồi còn rất cường hấn giả tiểu tử thế mà ô ô khóc lớn lên, cái này khiến hấn trong nháy mắt trở nên thất kinh, dù sao đôi phương tại làm sao không có nữ tính đặc thù cũng là nữ nhân, mình dạng này tồn

thương một nữ nhân, là hết sức không đạo đức.

Vẫn là này lúc chạy tới cứu giả lão Vương có kinh nghiệm, kéo lại Liễu Vĩnh nói đạo; "Liều viện trưởng, tranh thủ thời gian tiến bệnh viện lại nói, nơi này ảnh hưởng không tốt!"

Lệch ra mang theo bảo an nữ lão Vương một câu đánh thức Liễu Vĩnh, nhìn xem chung quanh tròn mắt hốc mồm nhìn xem hấn cùng Thôi Truyền Kỳ hai người quần chúng, Liễu Vĩnh đỏ mặt muốn tìm một cái lỗ để chui vào, lần này hấn cảm thấy mình là thật nhảy xuống Hoàng hà cũng rửa không sạch chơi gay danh tiếng.

Cuối cùng tại lão Vương trợ giúp dưới, hai người mới không thật vất vả đem nhảy nhót tung bùng Thôi Truyền Kỳ làm tiến vào thành yêu trong bệnh viện, nhưng Liễu Vĩnh không biết là, hấn vội vã rồi đi sau lưng, rất nhiều hiếu kỳ nhiệt tâm quần chúng nhìn về phía đi thông thả mấy bước Suy Thần hỏi đạo; "Bọn hấn hai người trẻ tuổi tình huống như thế nào?"

Tất cả mọi người nghi ngờ, bởi vì chuyện cuối cùng tựa hồ lại có ẩn tình.

Đối mặt đám người nghi hoặc, Suy Thần không có giải thích, mà là giả ra một mặt bộ dáng bi thương nói đạo; "Việc xấu trong nhà a, việc xấu trong nhà!"

Lần này đám người mình bạch rồi, nguyên lai thật là đồng tính luyến, cái này cũng giải thích thông, vì cái gì Suy Thần xưng hô Liễu Vĩnh vì văn bối, mà Liễu Vĩnh lại gọi Suy Thần đại ca, cái này hoàn toàn là vừa ra gia đình nội bộ bất luân chi đồng tính luyến a!

Xôn xao, đám người xôn xao, trực giác hôm nay cái này náo nhiệt nhìn quá đặc sắc, tuyệt đối có thể xưng lên ly kỳ khúc chiết mà để cho người ta vỗ án ngạc nhiên, đồng thời đẩy đủ bọn hấn tại trên bàn rượu giăng lên hai năm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Ai nói nữ tử không bằng nam

"Thả ta ra, thả ta ra, Liễu Vĩnh tiểu tử có gan liền cùng bản thiếu gia đơn đấu!"

Bị Liễu Vĩnh cùng lão Vương một trái một phải lôi kéo cánh tay Thôi Truyền Kỳ không phục không xóa la to, thẳng đem cái thành yêu đại sảnh chúng tiểu cô nương nhìn tròn mắt hốc mồm, nhao nhao suy đoán cái này soái ca là ai, lại dám dạng này cùng các nàng Liễu viện trưởng nói chuyện?

Nên biết đạo tại trong lòng các nàng Liễu Vĩnh thế nhưng là một nhân vật ghê gớm, lúc đầu thành yêu gây dựng thời điểm, Từ Chấn vừa cỡ nào cường hoành, mang theo hơn một trăm người cùng cực thành phố công tử tới quấy rối, đều bị hấn quăng xuống rồi, dạng này người bây giờ lại có thể có người muốn cùng hấn đơn đấu, quả thực là không biết sống chết!

Này lúc sân khấu Giang Ba Tịnh đã đi làm, chỉ là buồn bực tại Liễu Vĩnh đưa nàng đuổi đến phòng trước, một mực tại mắt lạnh nhìn Liễu Vĩnh trò cười, bất quá này lúc nàng nhưng lại không thể không tiến lên trợ giúp, bởi vì nhìn Liễu Vĩnh trò cười chỉ là nàng một loại tiểu nữ nhân trả thù, nhưng nàng trên thực tế có càng thêm to lớn mà lý tưởng vĩ đại, cái kia chính là đem Liễu Vĩnh chinh phục tại dưới gấu quần của nàng, cho nên nàng muốn tùy thời biểu hiện mị lực của mình.

Chỉ gặp nàng nện bước bấp bệch thon dài, chập chòn vòng eo, tiến lên một thanh đỡ lấy xúc động phần nộ Thôi Truyền Kỳ, sau đó nũng nịu nói đạo; "Vị này soái ca, có cái gì là không thể hảo hảo nói, làm gì nhất định phải dùng dùng tay chân đây này!"

Nguyên bản Giang Ba Tịnh coi là bằng vào mị lực của mình, muốn mê hoặc một tên tiểu tử tuyệt đối hấn là không thành vấn đề, dạng này đã có thể biểu hiện mình làm sân khấu điều giải tranh chấp năng lực, lại có thể nhắc nhở Liễu Vĩnh chính mình cái này đại mỹ nhân người khác được không phải đều hướng hấn như vậy không hiểu trân quý, nhưng cũng tiếc nàng tính lắm, bởi vì Thôi Truyền Kỳ là nữ nhân, hơn nữa là vừa mới bị Liễu Vĩnh đá kích qua nữ tính.

Bây giờ Thôi Truyền Kỳ đang đứng ở thời kỳ nhạy cảm, xem xét ngực lớn cái mông vênh lên Giang Ba Tịnh tại chỗ liền xù lông lên, trực giác đây là Liễu Vĩnh tìm đến cố ý kích thích nàng, vì cái gì hội loại suy nghĩ này, nói đùa, đương nhiên là bởi vì nơi này là Liễu Vĩnh ra bệnh viện, thế là nàng tức giận đưa tay một thanh đẩy tại Giang Ba Tịnh mềm mại mà to lớn bộ ngực bên trên, sau đó kêu to; "Lớn không nổi a, lớn hội rớt xuống bụng chớp mắt biết không!"

"Phốc phốc!"

Không ít sân khấu y tá nghe nói như thế, trực tiếp cười ra tiếng, mà Liễu Vĩnh càng là một mặt buồn cười, chỉ có lão Vương bằng vào tuế nguyệt luyện

thành da mặt, giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì, nhưng cũng lui về phía sau.

"Người cái này đưa nhà quê, người!"

Giang Ba Tịnh nguyên bản bị đối phương sờ soạng một cái bộ ngực liền được rồi ngượng ngùng rồi, cứ việc đối còn dài rất đẹp trai, nhưng trường hợp này dù sao cũng là ngay trước Liễu Vĩnh trước mặt, nhưng nàng còn chưa kịp giả ra kinh ngạc bộ dáng, đối phương lời kể tiếp, liền để nàng xấu hổ giận dữ rồi, người đây là nguyên rủa ai rủa xuống đâu?

Nghe được đối phương chửi mình là đứa nhà quê, Thôi Truyền Kỳ không chỉ có không giận, ngược lại trên mặt trong nháy mắt tách ra tiểu dung đến, bởi vì nàng biết mình hiểu lầm đối phương, đối phương căn bản không phải Liễu Vĩnh gọi tới kích thích nàng, thế là nàng làm bộ một mặt dư vị giờ tay lên, tại trên mũi hít hà, sau đó tại xinh đẹp Giang Ba Tịnh tròn mắt hốc mồm bên trong nhẹ nói đạo; "Thơm quá!"

"Người!"

Thôi Truyền Kỳ lời nói để Giang Ba Tịnh trong nháy mắt mặt đỏ tim run, thậm chí cảm thấy đến mới vừa rồi bị đối phương nắm qua vị trí đều có chút tê tê rồi, dù là nàng đã không phải là thiếu nữ, nhưng vẫn là bị đối phương trêu chọc rồi nhỏ tim đập loạn, đơn giản là như vừa mới yêu đương thiếu nữ, nhưng khi khoe mắt nàng quét đến một bên tròn mắt hốc mồm đứng đây Liễu Vĩnh về sau, lập tức thu liễm lại trong đầu rung động, giả ra một mặt tức giận phi đạo; "Phi, người cái hạ lưu phôi, tiểu lưu manh!" Mắng xong Giang Ba Tịnh tranh thủ thời gian giả bộ như nhu nhược trốn đến Liễu Vĩnh sau lưng, nói đùa không tránh có thể chứ, vạn nhất đối phương tức giận đánh nàng làm sao bây giờ!

"Người người "

Đón Giang Ba Tịnh vừa rồi nhỏ nước miếng vị trí, thuận Giang Ba Tịnh né ra phương hướng, Thôi Truyền Kỳ hít hít sâu đối phương lưu lại không khí, sau đó một mặt hưởng thụ mở miệng đạo; "Vẫn là thơm quá!"

"Người?"

Cứ việc Thôi Truyền Kỳ tướng mạo Anh Tuấn đồng thời cả tính tươi sáng, nhưng loại này ngay trước rất nhiều người mặt lưu manh hành vi, vẫn là làm cho người giận sôi, nhưng rất kỳ quái, ngoại trừ Liễu Vĩnh bên ngoài, cơ hồ tất cả nữ tính đều chỉ là gương mặt ửng đỏ, theo lý thuyết này lúc hẳn là một phần tức giận rống to, sau đó nhao nhao quăng tới các loại tạp vật trắng cảnh mới đúng, nhưng lập tức Liễu Vĩnh liền giật mình, loại tình huống kia là nhằm vào tướng mạo xấu lưu manh, mà trước mặt Thôi Truyền Kỳ hiển nhiên không ở trong đám này, ném đi Thôi Truyền Kỳ nữ tính đặc thù không nói, liền đối phương rộng eo nhỏ, mắt phượng môi mỏng đáng vẽ, liền có thể mê đảo một phần nữ nhân, nhưng cũng tiếc đối phương là nữ tính.

Vì không cho bệnh viện các cô nương xấu hổ, Liễu Vĩnh mở miệng đạo; "Kỳ thật vị này. . . !"

"Ca!"

Một tiếng thanh thúy 'Ca' ngăn chặn Liễu Vĩnh sắp nói ra, cũng theo câu này ca, Thôi Truyền Kỳ một mặt thần bí chạy vội tới Liễu Vĩnh bên người, tại dùng ánh mắt để Giang Ba Tịnh ôm ngực thối lui mấy bước về sau, Thôi Truyền Kỳ dùng hai người mới có thể nghe được thanh âm nói đạo; "Liều tiểu tử, chuyện vừa rồi ta coi như không có phát sinh, nhưng người không thể nói ra ta là nữ tính thân phận thế nào!"

"Người muốn làm gì?" Đối với có thể giải quyết tranh chấp Liễu Vĩnh đương nhiên vui thấy kỳ thành, nhưng hẳn biết đối diện giả tiểu tử tuyệt đối không có hảo tâm như vậy, nhất định là có cái gì hấp dẫn nàng.

"Ta muốn đem muội!"

Thôi Truyền Kỳ một bộ đương nhiên đáng vẽ để Liễu Vĩnh kém chút bị ghen ra nội thương; "Người một nữ tử đem cái gì muội, coi như bị người đem đến rồi, hữu dụng không?"

"Cho nên nói, người tiểu tử này liền không có phẩm vị rồi, kết quả có gì tốt, đơn giản chính là nam nữ 'Đồ' cánh tay đại chiến, ta hưởng thụ là tình yêu quá trình, tính toán cùng người nói cao thượng như vậy đồ vật người cũng không hiểu!" Thôi Truyền Kỳ đáng vẽ cực kỳ khinh bỉ.

"Ta dựa vào, không phải liền là chơi gay sao, nói nhiều cao thượng giống như!"

Bất quá có thể đem một trận dị thường mâu thuẫn hóa thành vô hình, Liễu Vĩnh vẫn là vui thấy kỳ thành, nhưng hẳn vẫn là cảnh cáo đạo; "Không cho phép làm loạn, dù sao ta đây là công cộng trường hợp, không muốn cho ta làm chứng khí mù mịt!"

"OK!"

Gặp Liễu Vĩnh đồng ý, Thôi Truyền Kỳ có cái gì không nguyện ý, vì để cho Liễu Vĩnh yên tâm nàng còn mở miệng giải thích đầy miệng; "Vừa rồi ta làm như vậy chỉ là muốn xuất người xấu, hiện tại không sẽ rồi, bản thiếu gia là cái hết sức người ý tứ, không sẽ hoắc loạn người Hậu Cung!"

"Người cái này cái gì cùng cái gì!"

Lắc đầu Liễu Vĩnh lời kéo đối phương liền muốn lên lầu, dù sao hẳn có việc hỏi đối phương, bởi vì đối phương nâng lên rồi hẳn đại cữu, cái này khiến Liễu Vĩnh rất ngạc nhiên, bởi vì hẳn rõ ràng biết đại cữu người chỉ có một cái biểu tỷ, mà cái này hiển nhiên hẳn chưa thấy qua, chẳng lẽ là đại cữu tuổi trẻ lúc phạm sai lầm lưu lại? Liễu Vĩnh nhanh lên đem cái này vũ nhục cái kia chính trực đại cữu suy nghĩ tàn ra.

"Tỷ tỷ, ta quay đầu tìm người!"

Bị Liễu Vĩnh lôi kéo, Thôi Truyền Kỳ không quên quay đầu hướng Giang Ba Tịnh nói câu cái này, đem cái Giang Ba Tịnh xấu hổ hết sức hừ nàng một ngụm, sau đó mới bùm mặt ngược ngửa trốn đến rồi sân khấu sau cái bàn.

"Giang tỷ, người tốt có Mị Lực!"

Một vị đứng sân khấu tiểu cô nương nhìn xem lên lầu Thôi Truyền Kỳ, sau đó quay đầu một mặt hâm mộ nhìn xem Giang Ba Tịnh, cùng lúc nói ra mấy vị sân khấu trong lòng cùng chung ý tưởng.

"Cái gì Mị Lực!"

Giang Ba Tịnh giả ngu, kỳ thật nàng một mực sầu lo thành yêu đồng sự hội bởi vì nàng bị Liễu Vĩnh đuổi ra mà chửi bới nàng, nhưng bây giờ nàng không nghĩ như vậy, đầu tiên mình đích thật là rất có Mị Lực, từ vừa rồi tiểu tử kia nhìn mình liền thẳng mắt biểu lộ đó có thể thấy được, còn nữa, đối phương thể nhưng là Liễu Vĩnh đều cần khách khí đối đãi người, 'Thật tình không biết là bởi vì Thôi Truyền Kỳ là nữ tính cho nên Liễu Vĩnh mới nhượng cho đối phương, dạng này người tuyệt đối không thể so với Liễu Vĩnh cấp độ thấp, đến lúc đó mình nếu là thật leo lên trên hắn, cũng coi là có cái tốt kết cục, nghĩ đến chỗ này, Giang Ba Tịnh đối Thôi Truyền Kỳ nói muốn tìm nàng mong đợi, nhưng cái này nhất định là một trận bi kịch, đương nhiên cuối cùng Giang Ba Tịnh đem tất cả oán hận đều thuộc về kết đến Liễu Vĩnh trên thân, đây là Liễu Vĩnh nghĩ không ra.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Cao Đại trên công việc

Phòng làm việc của viện trưởng, Liễu Vĩnh từ Thôi Truyền Kỳ miệng nơi biết được đối phương là đại cửu đường huynh đệ hải tử, cái này để Liễu Vĩnh buồn bực, dù sao đại cửu đường huynh đệ không phải liên là hắn Liễu Vĩnh biểu cửu sao, cứ việc họ hàng đã cùng hắn Liễu Vĩnh có chút xa, nhưng những người này Liễu Vĩnh vẫn có thể nhớ cái đại khái, nhưng lại mặc hắn cố gắng thế nào, cũng không nghĩ ra có Thôi Truyền Kỳ cái này số một!

Bất quá, đang Liễu Vĩnh biểu đạt ra mình nghi ngờ thời gian, Thôi Truyền Kỳ thế mà trực tiếp an ủi đạo; "Đừng lại xoắn xuýt tại những cái kia chi tiết nhỏ rồi, người chỉ cần hỏi một chút đại bá ta cũng chính là Đại cửu người, liền hội biết rồi! Còn có ta lần này tới là Đại bá cũng chính là Đại cửu người để người giới thiệu cho ta cái công tác!"

Thôi Truyền Kỳ một bên nói một bên không chút nào khách khí dùng Liễu Vĩnh bày ra trên bàn lá trà cho mình ngâm chén trà, sau đó lay nhẹ chỉ chốc lát uống một ngụm!

"Phốc!"

Nhưng tùy theo Thôi Truyền Kỳ liền đem uống vào miệng bên trong cái này hộp trà phun tới, cũng khó có thể tin đạo; "Đây là cái gì trà, làm sao đắng như vậy, không sẽ là năm mươi khối tiền một cân lão Diệp đi, người cái này đều cái gì cấp bậc!"

Thôi Truyền Kỳ nói lời này, coi như thật oan uổng Liễu Vĩnh rồi, nên biết đạo Liễu Vĩnh mua trà cứ việc không phải đỉnh cấp tốt loại kia, nhưng cân nhắc đến vắng lại khách nhân, vẫn là bỏ ra mấy ngàn đồng tiền, nghe nói là cái gì trước khi mưa!

Lúc đầu Vu Phú nói những này trà giá cả thế mà cần hai ngàn khối một cân thời gian, còn đem hắn một trận đau lòng, cho nên bình thời Liễu Vĩnh là không bỏ được uống, đương nhiên nguyên nhân chủ yếu nhất cũng là bởi vì hắn uống không ra cảm giác, cho nên liền không lãng phí!

Nhưng bây giờ trong lòng hắn rất là Cao Đại trên trước khi mưa Long Tinh, thế mà bị Thôi Truyền Kỳ trực tiếp gièm pha thành quán ven đường bán lão Diệp, này làm sao không cho hắn phần mai, thế là hắn tức giận trực tiếp đưa tay đem trên bàn công tác cái kia một nhỏ bình lục sắc hộp sắt trang trước khi mưa Long Tinh cất vào trong ngăn kéo, cũng khóa lại đạo; "Liên cái này, thích uống không uống!"

"Nhìn người keo kiệt, cho ta uống ta cũng không uống, có cái gì Laffey rượu đỏ hoặc là Cuba cà phê, cho ta xuyên xuyên miệng!"

Thôi Truyền Kỳ nói thầm lấy, đưa trong tay bưng trà rót vào thùng rác, cũng đối Liễu Vĩnh lật ra một cái đẹp mắt bạch nhãn, giả bộ như không thèm để ý chút nào hỏi thăm, nhưng trong lòng phiền muộn, vẫn yêu uống hay không, đều thu lại còn hỏi ta thích uống không uống, thật keo kiệt.

Thôi Truyền Kỳ, để Liễu Vĩnh kinh ngạc, lúc nào đại cửu bên kia xuất như thế một cái như thế kỳ hoa thân thích, mặc dù hắn Liễu Vĩnh không có văn hóa gì, nhưng vẫn là biết cái gì là Laffey chuyện gì Cuba cà phê!

Mà đối phương há mồm liền phải những vật này, hiển nhiên không phải muốn ở trước mặt mình chứa mười ba, mà là trong nhà thật sự có những vật này, mà theo hán biết hán đại cửu là hết sức cần kiệm, đồng thời rất là nhìn không lên sinh hoạt xa hoa lãng phí người, cái này làm cho đối phương có thể tiến đại cửu người môn, rất là nghi ngờ? Đồng thời trọng yếu nhất là, đối phương ngay cả những này đều có thể tùy tiện hưởng thụ được, còn cần mình cho nàng giới thiệu công việc gì!

Tựa hồ cảm thấy Liễu Vĩnh nghi hoặc cùng khó chịu, Thôi Truyền Kỳ rót cho mình một ly nước sôi để nguội, sau đó cười hắc hắc một cái đạo; "Ta nghĩ đến đám các người kẻ có tiền ngày xưa đều là Laffey súc miệng cả phê nâng cao tinh thần, cho nên. . . Hắc hắc!"

Nghe được giải thích như vậy, Liễu Vĩnh nhẹ nhàng thở ra, cảm thấy mình khả năng suy nghĩ nhiều, dù sao hiện tại tin tức phát đạt như vậy, một chút thô hào sinh hoạt, người bình thường còn cũng là có thể tra được, thế là hán mở miệng hỏi đạo; "Người muốn tìm dạng gì công việc?"

Nếu là đại cửu để nàng tìm đến hán, vậy hán đương nhiên muốn tận một chút lực, mặc dù hán có chút nhìn không lên đối phương.

Nói đến công việc, Thôi Truyền Kỳ cũng không lo được uống nước, lập tức mở miệng nói đạo; "Nhẹ nhõm, uy phong, đi làm tối, tan tầm sớm, mỹ nữ hơn!" "Nói đến đây, Thôi Truyền Kỳ dừng lại một chút, sau đó nói tiếp đi đạo; "Tạm thời cũng chỉ có thể rồi!"

"Còn cũng chỉ có thể rồi!"

Liễu Vĩnh rất là chặt vật mới đưa miệng của mình bế bên trên, nhớ năm đó hán một thân một mình đi Hải Nam, thế nhưng là ngay cả cái dãi gạch công việc đều khô cầu vài ngày, cùng đối phương so sánh, hán cảm thấy cuộc sống của mình là thật là bi thảm, bất quá hán cũng chính là ở trong lòng khó chịu một cái, sau đó hỏi tiếp đạo; "Người cái gì trình độ, có cái gì Năng Khiếu!"

"Sơ trung không có tốt nghiệp, Năng Khiếu chính là mắng chửi người cùng đánh nhau, cùng cưa gái!"

Nói đến đây ba loại thời điểm, Thôi Truyền Kỳ một mặt hưng phấn, đem cái Liễu Vĩnh nhìn quả muốn một cước đem đối phương đá ra đi, không nói nàng người nửa mù chữ trình độ, liền về sau ba cái Năng Khiếu, để Liễu Vĩnh hoảng hốt có loại mình là giang hồ đại ca, tại chiều tiểu đệ ảo giác, hung hăng kềm chế mình trực tiếp đuổi người xúc động, căn cứ đối với mình đại cửu vô hạn tín nhiệm, Liễu Vĩnh vất hết óc đang suy nghĩ cái gì công việc thích hợp đối phương, khoan hãy nói, đi qua khổ tư còn thật bị hán nghĩ tới một cái.

"Người là đảng viên sao?"

Liễu Vĩnh tại ý nghĩ của mình nói ra trước đó có ý hỏi thăm một cái, dù sao nếu như là đảng viên, muốn đi vào cái kia cương vị, là hội thuận lợi một chút.

"Không phải!"

Không ngoài dự liệu, quả nhiên không phải, Liễu Vĩnh hít sâu một hơi đạo; "Có cái công việc, khả năng hết sức thích hợp người, đi làm rất nhẹ nhàng, thậm chí có đôi khi còn có thể ra ngoài lĩnh lợi, đồng thời trong lúc công tác rất là uy phong, trọng yếu nhất chính là tiếp xúc đều là nữ nhân!"

"Là cái gì?"

Thôi Truyền Kỳ vốn chỉ là muốn khó xử Liễu Vĩnh một cái, không nghĩ tới đối phương còn thật có thể cấp tốc nghĩ đến như thế một cái công việc, cái này khiến nàng không khỏi đối Liễu Vĩnh tại Khai Dương thế lực lau mắt mà nhìn, cũng rất là không kịp chờ đợi hỏi thăm.

"Đường phố đạo phụ nữ chủ nhiệm!"

"Cái gì?" Thôi Truyền Kỳ cảm thấy mình có nghe lầm hay không.

"Đường phố đạo phụ nữ chủ nhiệm!"

"Chính là quản kế hoạch hoá gia đình cái kia?" Thôi Truyền Kỳ cảm thấy khó có thể tin, nhưng nàng vẫn là không tự kìm hãm được xác định rồi một cái,

Khi lấy được Liễu Vĩnh gật đầu sau khi xác nhận, Thôi Truyền Kỳ phần nộ rồi, chỉ gặp nàng đột nhiên đứng lên, vỗ bàn tức hồng hồng kêu to; "Họ Liễu người đùa bỡn ta có phải hay không, để ta làm phụ nữ chủ nhiệm, người cái thất đức mang bốc khói, uống cho người nghĩ ra!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh rất là buồn bực về rống đạo; "Người muốn nhẹ nhõm, phụ nữ chủ nhiệm rất nhẹ nhàng, ta đều gặp rất nhiều đi làm đan áo len, cái này còn không thoải mái, người muốn uy phong, chỉ cần các nàng đi cho nữ tính làm phụ kiểm, cái kia bị kiểm tra nữ tính không phải rất hơi sợ đáng về, người còn muốn mỹ nữ nhiều, mỗi ngày cùng nữ nhân đánh quan hệ còn không tốt, nếu như vậy người đều không thỏa mãn, vậy ta thật không thể ra sức!"

"Người!"

Khoan hãy nói, Thôi Truyền Kỳ nói những lý do kia, phụ nữ chủ nhiệm còn thật đều phù hợp, cái này khiến Thôi Truyền Kỳ bị bị đè nén kềm chút thổ huyết, cuối cùng hung hăng hút vài hơi không khí, tài hoa hừ hừ nói đạo; "Vậy ta cũng không làm phụ nữ chủ nhiệm, người lại cho ta nghĩ một cái, nhưng không cho phép mang treu tức thành phần!"

Thôi Truyền Kỳ cảm thấy Liễu Vĩnh đây là đang trả thù, Tâm Giác một nam nhân cẩn thận như vậy mất, không có chút nào đại khí! Cái này khiến nàng rất là xem thường. Thật tình không biết Liễu Vĩnh nhìn nàng cũng rất là khó chịu, làm người ta phải tự biết mình, người một không có bản sự, hai không có trình độ, đi vào cái này, liền để ta cho người tìm nhẹ nhõm, uy phong, thêm mỹ nữ nhiều công việc, ta đi đầu cho người tìm người, người cái này không

phải làm khó người sao? Nếu không phải cố kỵ đại cữu mặt mũi, Liễu Vinh đã sớm trực tiếp đưa nàng mời đi ra ngoài rồi, còn nói nhảm nhiều như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Đụng vào hòng súng

"Ta như thế một Anh Tuấn tiêu sái đại thiếu, người liền để ta làm cái này!"

Thành yêu đại sảnh trước cửa, người mặc màu lam đồng phục an ninh, chân đạp giày da đen, cầm một đỉnh nón lá, đẹp trai không được Thôi Truyền Kỳ một mặt giận dữ nhìn xem đem mình an bài tại trước công chính Liễu Vinh gầm thét.

Đối với cái này, nhìn xem Thôi Truyền Kỳ có chút ngăn người Liễu Vinh, lắc đầu tản ra bị Thôi Truyền Kỳ trung tính suất khí hấp dẫn suy nghĩ, vạch lên ngón tay của mình nói đạo; "Nhẹ nhõm, không cần làm việc, cái này không phải liền là chỉ bảo an sao, người yên tâm tuyệt đối cái gì đều không làm!"

Gặp Thôi Truyền Kỳ cứ việc mấy lần nghĩ há mồm, nhưng đều không có nói xuất cái gì, Liễu Vinh biết đối phương không cách nào phản bác, thế là tiếp lấy bề mình cái thứ hai ngón tay đạo; "Uy phong, toàn bộ thành yêu trị an cùng tất cả nữ hài an toàn đều giao cho người bảo hộ, chẳng lẽ còn không đủ người uy phong!"

Nói đến đây, Liễu Vinh thu hồi tay, cũng một mặt Thôi Truyền Kỳ không hiểu hấn dụng tâm lương khổ thụ thương bộ dáng đạo; "Người suy nghĩ một chút nếu là trước cửa có loạn ngừng ném loạn xe, người cũng có thể đi lên đối người ta trải qua đi răn dạy, còn chưa đủ người uy phong!"

Lời này trực tiếp đem Thôi Truyền Kỳ ghen mắt tròn trắng.

"Về phần mỹ nữ hơn!"

Nói đến đây, Liễu Vinh nghiêng đầu nhìn về phía trong đại sảnh thẳng tắp đứng yên sân khấu các y tá, một mặt thần bí nhẹ nói đạo; "Cái này càng không dùng ta nói, nhìn, mỹ nữ nhiều a, đồng thời còn cách người gần như vậy!"

Trợn mắt hốc mồm, trợn mắt hốc mồm, nhưng Thôi Truyền Kỳ há lại dễ gat như vậy, hấn bắt lấy Liễu Vinh một mực không chịu xách nàng nói lên mặt khác hai cái yêu cầu, rất là không phục không xóa biện bạch đạo; "Đêm đó đến cùng về sớm đâu, điểm này cùng bảo an tính chất không hợp đi, dù sao bảo an cũng phải cần đến sớm tối lui!"

Thôi Truyền Kỳ cảm thấy mình vẫn là hết sức cơ linh, lúc này đưa ra đối phương một mực cố ý sơ sót điều kiện, tựa hồ hấn là có thể chuyển về đối phương để cho mình có khổ khó nói thế yếu, thậm chí làm cho đối phương thay đổi chủ ý cũng có thể.

Đối với cái này, Liễu Vinh tựa hồ đã sớm chuẩn bị, chỉ gặp hấn thấp giọng nói đạo; "Vốn là muốn hảo hảo ma luyện người, đã người như thế, ai!" Nói đến đây, Liễu Vinh lắc đầu, cứ việc lời nói hấn không nói tiếp, nhưng vẫn là bị Thôi Truyền Kỳ biết đối phương là nói nàng bắt tranh khí, cái này khiến Thôi Truyền Kỳ đơn giản tức nổ phổi, còn chưa từng người dạng này nói qua nàng đâu, đồng thời đây là cái gì khẩu khí, mình là văn bối của hấn sao!

Nhưng Liễu Vinh tựa hồ căn bản không cho nàng nổi giận cơ hội, trực tiếp lớn tiếng mở miệng đối một bên lão Vương nói đạo; "Lão Vương a, cái này là đệ đệ ta, trải nghiệm cuộc sống tới, bắt quá từ nhỏ không có bị khổ, người hơn chiều cổ một chút, về sau nàng sớm tới chậm đến người cũng không cần nói nàng!"

Nói đến đây, Liễu Vinh quay đầu lớn tiếng nói đạo; "Em ta tiền lương ta tư nhân xuất, cho nên hấn xem như đối với chúng ta thành yêu nghĩa vụ lao động, cho nên các vị đồng sự, không muốn lấy nàng vì rêu rao!"

Nói lời này, Liễu Vinh cũng là bất đắc dĩ, hấn biết rõ gia tộc xí nghiệp tệ nạn, mặc dù hấn không có kinh doanh qua gia tộc xí nghiệp, nhưng hấn lúc trước năm năm nơi làm qua không ít công việc, biết rõ có đãi ngộ đặc biệt người, đối toàn bộ xí nghiệp nhân viên tính tích cực đã kích, dù sao đều là giống nhau làm việc, kết quả khổ lụy đều muốn người làm, kết quả chỗ tốt lại bị có quan hệ người đến, hoặc là chia đều, ai có thể tâm lý cân bằng. Cho nên hấn mới tại vạ bất đắc dĩ phía dưới đem Thôi Truyền Kỳ an bài thành bảo an, coi như thế hấn cũng tư nhân lĩnh lương, để cho toàn bộ thành yêu tập tục, không đến mức hư mất.

Nhưng hấn không biết là, cũng là bởi vì hấn lo lắng cùng hôm nay nói những lời này, để tất cả thành yêu nữ tính coi là Thôi Truyền Kỳ là một vị khác thái tử gia, đến mức tre già măng mọc hướng trên người đối phương dựa vào, càng làm cho Giang Ba Tịnh triệt để mất tính, đến mức cuối cùng đem tất cả oán hận phát tiết tại Liễu Vinh cùng thành yêu bệnh viện.

Gặp Thôi Truyền Kỳ bị chính mình nói á khẩu không trả lời được, Liễu Vinh nội tâm cười cười nói đạo; "Tiểu đệ, người hôm nay trước thích ứng một

chút, không được liền lên đi nghỉ ngơi!"

Muốn nói đây cũng là Thôi Truyền Kỳ dời lên tầng đá nện chân của mình, bởi vì tại Liễu Vĩnh nghĩ ra làm cho đối phương làm bảo an trước đó, đối phương bởi vì không tiếp thụ phụ nữ chủ nhiệm đề nghị, rất là để Liễu Vĩnh một phen từ chối, lúc đó Liễu Vĩnh đích thật là hết sức không muốn tại phản ứng đối phương, dù sao mình cùng đối phương không quen, mặc dù trở ngại đại cữu mặt mũi, cho đối phương suy nghĩ biện pháp, thậm chí cần thu hoạch được chức vị kia tiêu tiền cùng đại giới đều không có cùng đối phương tính, kết quả lại bị một trận ghét bỏ, cái này khiến Liễu Vĩnh buồn bực oán thâm, ngơ ngác cho rằng ngơ ngác là ai, Ngọc Hoàng đại đế hài tử, muốn làm gì, liền làm gì, bản nhân không hầu hạ ngơ ngác rồi.

Thậm chí bị đối phương nói nhao nhao phiền, Liễu Vĩnh không tiếc cấp cho hắn đại cữu gọi điện thoại nói bất lực tướng uy hiếp, nhưng kết quả lại ngoài ý muốn đòi lấy rồi đối phương cam đoan, chỉ cần Liễu Vĩnh có thể thỏa mãn năng tất cả yêu cầu, vô luận công việc gì nàng đều làm!

Tại giống như đối phương liên tục xác nhận, thậm chí Liễu Vĩnh trực tiếp dùng điện thoại ghi âm làm cho đối phương cam đoan về sau, Liễu Vĩnh mới lần nữa tiếp nhận rồi đối phương khẩn cầu.

Cho nên bây giờ đối mặt Liễu Vĩnh ép buộc Thôi Truyền Kỳ rất bất đắc dĩ, cảm giác sâu sắc lên kế hoạch lớn, mà Liễu Vĩnh thì rất đắc ý, rốt cục thực sự nhìn thấy đối phương giống như ăn một con ruồi đồng dạng khó chịu thần sắc, cũng coi như báo nàng âm mưu lừa gạt lưu manh thù.

"Ngơ ngác người xấu này, ta chú ngơ ngác cả một đời cưới không được vợ, thế mà đối một nữ nhân ác độc như vậy, thật không phải cái nam nhân!" Đây lúc Thôi Truyền Kỳ mới nhớ tới mình là nữ nhân, oán hận đưa mắt nhìn Liễu Vĩnh thần nhiên lên lầu, tại nội tâm tức giận nguyên rủa.

"Liễu lão đệ, ta mang ngơ ngác đi dạo!"

Đầu trục lão Vương là hết sức tấn trách, tại Liễu Vĩnh sau khi đi, lập tức gương có chút gió lùa Môn Nha mở miệng, cũng biểu đạt ra đầy đủ thiện ý.

"Ta không họ Liễu, chính ta hội chuyển!"

Thôi Truyền Kỳ hàm hừ đình lão Vương một câu, sau đó liền đi ra phía ngoài.

Tại phía sau của nàng, lão Vương miệng mở rộng nghĩ nói cho đối phương biết bây giờ bên ngoài là giữa trưa có Thái Dương, không cần tuần sát, nhưng nhìn đối phương khí độ đành đành về, hẳn thu miệng, cùng lúc tâm đạo, không cho mang liền không mang theo, Liễu viện trưởng đều không có ngơ ngác túm, ta mới lười nhác hầu hạ ngơ ngác!

Mà khí độ đành một mình ra ngoài tản bộ Thôi Truyền Kỳ chỉ mười mấy phút thì không chịu nổi, cứ việc mặt trời mùa đông không chói người, nhưng nàng chỗ nào ném qua dạng này khô, sờ lấy thăm mồ hôi cái trán, Thôi Truyền Kỳ một bên dùng nón lá làm cây quạt quạt, một bên ở trong lòng chửi mắng Liễu Vĩnh, cái gì không hiểu thương hương tiếc ngọc, cái gì tâm lý biến thái, dù sao hẳn có thể nghĩ tới ác độc từ đầu đã nghĩ đến, cũng toàn bộ đều mời đến rồi Liễu Vĩnh trên thân, thẳng đem cái Liễu Vĩnh chửi mắng trong phòng làm việc không lúc từng đột nhảy mũi, trong lòng hoài nghi mình bị cảm.

Ngay tại Thôi Truyền Kỳ có chút chịu không được loại này nhảm chán tuần sát muốn tìm bóng cây nghỉ ngơi một chút thời điểm, một cổ rách rưới Linh Mộc kết một tiếng đình chỉ nàng cách đó không xa, cũng tùy theo đi xuống một tên Anh Tuấn nam tử.

Bất quá Thôi Truyền Kỳ được mặc kệ đối phương anh không Anh Tuấn, đang lo tìm không thấy địa phương nổi giận nàng, xem xét đối phương dùng xe vị trí, lại là tại đi dạo, lập tức giơ chân hét lớn đạo; "Ai. . . !" Nhưng nàng làm sao tại cái này dùng xe còn chưa nói ra miệng, đối phương liền hướng hẳn quãng ra một đạo ám khí, đem cái Thôi Truyền Kỳ dọa đến cuống quýt cúi đầu xuống, sau đó tức giận nhảy lên; "Ngơ ngác thể mà còn dám động thủ đánh thương người!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 164: Nện xe cô nương

"Ngơ ngác. . .!"

Thôi Truyền Kỳ trực giác mình từ khi gặp phải Liễu Vĩnh về sau đầu óc phản ứng tựa hồ trở nên chậm rất nhiều, liền ngay cả nói chuyện cũng tựa hồ so sánh thường ngày chậm nửa nhịp, tỷ như nàng vừa muốn quát lớn đối phương vô tội ném trịch vật phẩm đã thương người, đối phương liền nhanh chóng đánh gãy nàng, cũng nói đạo; "Ta và các ngơ ngác Liễu viện trưởng bằng hữu, giúp ta dùng xe!"

Nghe nói như thế, Thôi Truyền Kỳ nổi giận, nàng là bảo an, một tên giữ gìn bệnh viện trật tự bảo an, nàng làm sao có thể cho người ta dùng xe đâu, thế là nàng thờ sâu đem dưới chân chìa khoá phần phạt đá trở về, sau đó một bộ nghĩa chính ngôn từ mở miệng đạo; "Ngơ ngác để cho ta dùng xe, liền để ta

dừng xe, vì cái gì còn muốn thêm một câu là Liễu viện trưởng bằng hữu, có phải hay không cảm thấy không phải Liễu viện trưởng bằng hữu ta liền không cho người ngừng!"

Đối phương nghe được lời này, cùng có chút phần nộ biểu lộ, trực tiếp đem chuẩn bị rồi đi Vu Bằng làm sững sờ, suy nghĩ một chút tựa hồ cảm thấy vừa rồi mình nói như vậy thật có một chút trận thế đáng vẻ, thế là thay cái thuyết pháp đạo; "Vậy thì tốt, mời người giúp ta dừng xe! Sau đó Vu Bằng liền chuẩn bị rồi đi, dù sao hắn đã chiếu cố đến rồi đối phương tự tôn, đối phương hẳn là không phản đối, nhưng hắn không để ý đến có đôi khi người có chấp.

"Chậm rãi!"

Thôi Truyền Kỳ mở miệng gọi hắn lại, cũng tại hắn nghi hoặc bên trong đeo lên trong tay nón lá, ngừng đầu mở miệng đạo; "Vừa dạng này, vậy ta hiện tại liền chăm chú nói cho người, ta là một bảo vệ, không phải bãi đậu xe viên!" Sau đó chỉ một ngón tay chỗ đậu xe; "Cho nên xin đừng chính người đem người xe ngừng đến chỗ đậu xe!"

Vu Bằng vốn cho là đối phương gọi lại mình là bởi vì chính mình không nói tạ ơn đang chuẩn bị bổ sung, ai ngờ đạo đối phương thế mà rất ngu xuẩn tới một câu lời này, cái này nhường cho bằng phiền muộn rồi, nhìn đối phương bây giờ vênh vác tự đắc đáng vẻ, Vu Bằng nghi hoặc lúc nào bảo an đều ngu xuẩn như vậy rồi, vẫn là Liễu Vĩnh tốt dùng chút, thế là mở miệng lần nữa nói đạo; "Ta là người Liễu viện trưởng bằng hữu, giúp ta đem xe ngừng ngừng!" Cứ việc dạng này, Vu Bằng lúc nói lời này, vẫn là hết sức khách khí.

Đồng thời lần này Vu Bằng nói xong không có rồi đi, mà là một mặt buồn cười nhìn đối phương, muốn nói hắn còn thật không có có phách lối khoe khoang ý tứ, chủ yếu là vừa rồi Thôi Truyền Kỳ đứng đây vị trí ngăn chặn hàng trước chỗ đậu xe, mà hắn gần nhất trên công trường có chút bận bịu, nhưng bởi vì Vương Linh Lợi sự, nhưng lại không thể không đến đây dò xét cái ý, cho nên có chút vội vàng xao động rồi, không phải lấy tính tình của hắn, làm sao có thể hội để người khác giúp hắn dừng xe.

"Người đây là đang uy hiếp ta sao!"

Thôi Truyền Kỳ bắt quát cùng Vu Bằng đối mặt, lại phối hợp nàng này lúc mặc trên người một thân chế phục, tư thế hiên ngang, giống như một tên chính trực quốc gia Chấp Pháp nhân viên, tại cùng một tên sắc bên trong lệ nhắm lưu manh đối mặt, cái này khiến Vu Bằng trực giác mình thấp một chầu, loại tâm lý này rất kỳ quái, để hắn không tự kìm hãm được về đạo; "Ta không có ý tứ này!"

"Vậy người đem lái xe đi!"

Thôi Truyền Kỳ gấp ngăn chặn Vu Bằng về sau, lập tức một chỉ Vu Bằng xe phía sau mở miệng mệnh lệnh.

Cái này có chút hơi quá, nguyên bản Vu Bằng đã chuẩn bị nhận thua, nhưng đối phương ngang ngược đáng vẻ, nhường cho bằng cảm thấy rất khó chịu, nhưng hắn cũng không có muốn cùng đối phương nhao nhao, dù sao cùng một cái có chút hai bảo an so đo có chút mất mặt, cho nên hắn lựa chọn né tránh, cũng chính là trực tiếp muốn đi, cũng qua loa đạo; "Ta một hội liền xuống đến!"

Nhưng nhường cho bằng có chút dở khóc dở cười, đối diện tiểu tử này quá cố chấp, thấy ở bằng muốn đi trực tiếp ngăn ở rồi trước mặt hắn, cũng lớn tiếng nói đạo; "Không được, hiện tại nhất định phải lái đi!"

"Ta đi lên để Liễu Vĩnh xuống tới mở tốt không tốt!" Nói thật, đây chỉ là Vu Bằng một câu phiền muộn bất đắc dĩ lời nói, bởi vì hắn đã bị Thôi Truyền Kỳ đánh bại, cũng quyết định đem lái xe đi.

Nhưng hắn, lại làm cho Thôi Truyền Kỳ lý giải thành, đối phương lần nữa đối uy hiếp của nàng, thế là nàng tức giận lớn tiếng quát lớn đạo; "Ta xem xét người chính là loại kia đặc biệt ưa thích đi cửa sau người, có phải hay không cảm thấy dạng này liền cao nhân nhất đẳng, ta cho người biết, không có khả năng, cái này hội để người khác càng thêm xem thường người, cũng là bởi vì có loại người như người tồn tại, cái này xã hội đạo đức trình độ mới bị kéo thấp, cho nên thu hồi người cái kia một bộ bộ đáng đi, đối ta không có dùng!"

"Ta. . .!"

Vu Bằng trực giác mình hôm nay xem như đụng phải kỳ hoa, thế là hắn lại cũng không nói lời nào ngoan ngoãn quay đầu, chuẩn bị lái xe, bởi vì hắn thật sự là sợ đối phương, nhưng hắn lần nữa đánh giá thấp Thôi Truyền Kỳ sức chiến đấu, người cho rằng không nói lời nào là được rồi sao, không nói lời nào nàng làm theo có phương pháp dả kích người.

"Hừ, ta liền biết các người những loại người này ngoài mạnh trong yếu!" Thấy ở bằng bị chính mình nói á khẩu không trả lời được, cũng ngoan ngoãn quay đầu lái xe, Thôi Truyền Kỳ nội tâm xem như thở một hơi, cũng một mặt dương dương đắc ý nhìn xem Vu Bằng, hoàn toàn không có một cái bảo an giác ngộ.

Lời này nghe vào Vu Bằng trong lỗ tai liền để hắn phiền muộn, tương đối còn có ba phần hỏa khí đâu, mình căn bản không có chọc ai gây ai, thế mà đã bị dạng này xem thường, cái này khiến nhất quán tính tình tốt hắn tức giận lần nữa đem xe tắt máy, sau đó đóng cửa xe, trực tiếp rồi đi.

"Người!"

Lần này thêm đến phiền Thôi Truyền Kỳ kinh ngạc, sau đó nàng tức giận hét lớn; "Người đây là hành động gì, thái độ gì, ta cho người biết, người nếu là không đem lái xe đi, ta liền, ta liền. . .!"

Nói đến đây, Thôi Truyền Kỳ đột nhiên nói không được nữa, bởi vì nàng không phải cảnh sát giao thông không thể thiệp hóa đơn phạt, cũng không thể

để cho người xe kéo, tựa hồ trừ bỏ cái này hai hạng năng liền không có cách nào sửa trị loạn đưng xe chét đối phương, mà cái này hai hạng năng thân là bảo an là không có.

Vu Bằng tựa hồ cũng dự liệu được là loại kết quả này, quay đầu hướng Thôi Truyền Kỳ nhếch miệng cười cười, sau đó huyết sáo dương dương đắc ý đi lên lầu cũng. Đem cái Thôi Truyền Kỳ khí hết sức hiểm thấy giống như nữ hài đồng dạng xấu hổ đậm chân.

Nhưng Vu Bằng cũng không có cao hứng bao lâu, ngay tại hần đi vào thành yêu đại sảnh về sau, hần nghe được rồi đến đến sau lưng một tiếng trùng điệp bành, sau đó hần liền phát hiện hần đi vào trong đại sảnh, vô luận là y tá, vẫn là người bệnh, thậm chí bao gồm vừa đi vừa về chạy hải tử, đều một mặt ngu ngơ nhìn xem ngoài cửa.

Khó có thể tin Vu Bằng có chút chờ đợi theo ánh mắt của mọi người chậm rãi quay đầu, chỉ thấy thành yêu trước đại sảnh trên quảng trường, một tên người mặc chế phục bảo an, chính ngẩng lên tay một mặt ngây ngốc biểu lộ, mà ở trước mặt năng, một mặt có chút cũ nát đầy người bùn điểm Linh Mộc cửa kiếng xe bị nện rồi cái nát như.

Cứ việc có chỗ suy đoán, nhưng đối mặt tình cảnh này Vu Bằng vẫn là khó có thể tin hung hăng xoa xoa mắt, sau đó mới giống như bị giẫm trúng cái đuôi mèo đồng dạng nhảy lên cũng kêu to; "Ta dựa vào, ta dựa vào, ta dựa vào. . .!"

Nương theo lấy tức giận mắng to, Vu Bằng cuống quýt vọt ra thành yêu đại sảnh, ở phía sau hần, đám người hai mặt nhìn nhau không biết đến cùng xảy ra chuyện gì. Đây lúc chỉ có đứng trước công chính thấy rõ đến cùng xảy ra chuyện gì lão Vương khoe miệng giật một cái, cũng theo Vu Bằng thân ảnh tranh thủ thời gian chạy lên trước, ngăn ở Vu Bằng cùng Thôi Truyền Kỳ ở giữa, bởi vì hần biết Vu Bằng cùng Liễu Vĩnh quan hệ, cũng biết Thôi Truyền Kỳ cùng Liễu Vĩnh quan hệ, cho nên hần không thể để cho hai người đánh nhau.

Cùng lão Vương ngăn cản khác biệt Giang Ba Tĩnh này lúc một mặt hưng phấn, cảm thấy Thôi Truyền Kỳ còn thật sự là nam nhân, đương nhiên điều này cũng làm cho năng càng thêm xác định đối phương lực lượng, dù sao không có lực lượng ai dám loạn phát dâm uy!

Nghĩ đến dâm uy hai chữ, Giang Ba Tĩnh đầy mặt mỉa, cũng bước nhanh đi hướng nơi khởi nguồn, để đi vào Thôi Truyền Kỳ bên người cho năng tri kỷ duy trì, nhờ vào đó thu hoạch đối phương cảm mến.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Hóa giải xung đột

Đang Liễu Vĩnh đuổi tới chuyện xảy ra hiện trường thời điểm, chỗ nào đã bị vây chặt như nêm cối, trong đó có một bộ phận lại là mặc áo khoác trắng y tá, cái này để Liễu Vĩnh cau mày rồi, dù sao đây là giờ làm việc thế mà đều tại cái này xem náo nhiệt, liền không ai quản sao?

Dùng lực chen vào hiện trường, Liễu Vĩnh liền thấy trong trắng Vu Bằng chính đỏ mặt tía tai ở chung quanh quần chúng giết dây hạ chỉ vào đối diện một bộ vành vào tự đắc Thôi Truyền Kỳ khí nói không ra lời, để người thành thật Vu Bằng tức thành dạng này, có thể thấy được Thôi Truyền Kỳ hành vi có bao nhiêu để cho người ta phẫn hận, mà Liễu Vĩnh có thể lý giải, dù sao hần trước đây không lâu liền trải qua!

Mà này lúc chung quanh người xem náo nhiệt hiển nhiên không chê chuyện lớn, có Nhân Đại rống đạo; "Đánh, làm cái cái rầm bảo an chảnh cái gì chứ, thế mà còn dám nện xe, vô pháp vô thiên!"

"Người cái này không đúng, bảo an cũng là người, dựa vào cái gì thụ các người vành vào tự đắc điều khí!" Có người âm dương quái khí phản bác.

"Không ai nói bảo an không phải người, nhưng bảo an không phải liền là cho người khác phục vụ sao?"

"Sai, không phải phục vụ là duy trì trật tự, nếu như tất cả mọi người giống như hần loạn như vậy ngừng ném loạn, trên cái thế giới này còn có cái gì quy củ có thể nói!"

"Cái rầm, đừng kéo những cái kia Cao Đại trên, người ta muốn mình chuyển xe, vì cái gì còn muốn nói móc châm chọc?"

"Con mẹ nó người nói thế nào thô tục!"

"Con mẹ nó chứ liền không quen nhìn các người cái này người dôi trá!"

Hiện trường hai nhóm người xem náo nhiệt, bởi vì mỗi người phát biểu ý kiến của mình, thế mà phát triển đến sắp động võ trình độ. Cứ việc cuối cùng khác chế, nhưng lại phân chó cho mình ủng hộ một phương cổ lên.

"Đánh, lại dám nện xe, hôm nay không đánh cái thuyết pháp đi ra, về sau làm sao gặp người!" Đây là duy trì Vu Bằng.

"Đừng sợ, chúng ta chiếm lý đầu, có loại, để hấn đánh!" Đây là Thôi Truyền Kỳ sau lưng người ủng hộ.

Đôi mắt đám người tha thiết chờ đợi, giằng co hai người cái trán cũng hơi gặp mồ hôi, cùng lúc dần dần máu rót đồng tử, đều cảm thấy mình có lý không thể sợ, không phải liền hội bị đám người xem thường, đến mức cuối cùng mất mặt, ngay tại ở bằng đem rằng cần khanh khách vang, chuẩn bị động thủ, mà Thôi Truyền Kỳ cũng chậm chậm nâng tay lên nơi cục gạch thời điểm. Liễu Vĩnh nói chuyện lớn tiếng rồi, đã biết đại khái tình huống Liễu Vĩnh, không có đầu tiên chỉ trích Vu Bằng hoặc là Thôi Truyền Kỳ, mà là quay đầu lớn tiếng a xích mặc áo khoác trắng xem náo nhiệt thành yêu nhân viên; "Các người không cần đi làm sao, đều bồi thường đi!"

Liễu Vĩnh nghe được lời này, trực tiếp hấp dẫn ánh mắt mọi người, cũng ngăn trở sắp động thủ song phương.

Kỳ thật Liễu Vĩnh tới thời gian một chút thành yêu các y tá cũng đã bắt đầu hướng lui về phía sau, bây giờ tại nghe được lời như vậy, cứ việc nội tâm y nguyên rất là muốn xem náo nhiệt, nhưng vì chén cơm của mình, các nàng vẫn là lập tức chạy về cương vị của mình, đương nhiên nói thầm Liễu Vĩnh liền không thể tránh được rồi.

Này lúc, trong tràng còn lại ngoại trừ giằng co người trong cuộc bên ngoài, chính là nguyên bản đến thành yêu chạy chữa người bệnh cùng gia thuộc thân bằng, những người này khoảng chừng bốn năm mươi, dựa theo lẽ thường, Liễu Vĩnh là không có quyền can thiệp những người này đi ở, nhưng Liễu Vĩnh lại có phương pháp của hấn, hấn trực tiếp mở miệng đối với những người này đạo; "Các vị nếu như là đến đây chạy chữa người bệnh, hiện tại đi xếp hàng, ta hội để bệnh viện cho các người chuẩn bị chiết khấu, hạn lúc một cái tiếng đồng hồ, hiện tại là mười giờ rưỡi!" Liễu Vĩnh móc điện thoại nhìn đồng hồ.

"Thật hay giả?"

"Người là ai?"

Có người bệnh không tin, cũng chất vấn Liễu Vĩnh thân phận.

"Đây là chúng ta thành yêu người đứng đầu Liễu viện trưởng!" Trong tràng ngăn ở Vu Bằng cùng Thôi Truyền Kỳ ở giữa, mới khiến cho sự tình không có làm ác hơi tình thế phát triển lão Vương, không quên thay Liễu Vĩnh giới thiệu.

Theo lão Vương giới thiệu, hiện trường trong nháy mắt yên tĩnh, sau đó bắt đầu có người chậm rãi hướng bệnh viện phương hướng chuyển bước, có người kéo theo liền có người theo gió, sau đó chính là lớn diện tích chạy âm thanh, cái gì xem náo nhiệt, cái gì gây sự, đều không có có lợi ích thực tế trọng yếu nhất, chỉ mười mấy miếu, hiện trường quần chúng vậy xem liền chạy sạch sẽ. Chỉ còn lại có trong tràng như cũ tại giằng co Vu Bằng Thôi Truyền Kỳ, cùng đám đương đường ranh giới lão Vương, cùng đứng Thôi Truyền Kỳ bên người Giang Ba Tịnh.

Liễu Vĩnh thủ đoạn, để lão Vương nhìn tâm thần thanh thản, vừa rồi hấn còn tại lo lắng bởi vì quá nhiều nhân viên không quan hệ vậy xem nói lão hội dẫn đến giằng co song phương xuống đài không được, sau đó để tình thế tiếp tục âm lên, đương nhiên sau cùng thật là hướng hấn không nguyên ý nhìn thấy phương hướng phát triển, thậm chí phát triển đến hết sức căng thẳng tình trạng, nhưng hấn không nghĩ tới Liễu Vĩnh vừa đến đã giải quyết vấn đề này, cái này khiến lão Vương không thể không trong lòng bội phục Liễu Vĩnh, trách không được người ta tuổi còn trẻ liền thành lớn như vậy một tòa bệnh viện Viện Trưởng, nhìn đối phương giải quyết chuyện thủ đoạn, không phải không có đạo lý a.

Nói thật, Liễu Vĩnh cũng không phải có cao thâm cỡ nào quyền mưu, chỉ là mấy năm không được chào đón kinh lịch để hấn biết có một số việc phát sinh đến tình trạng không thể vấn hồi, không phải là bởi vì tranh chấp bản thân nguyên nhân, mà là quần chúng vậy xem ánh mắt cùng lời nói, cũng liền là của người khác cái nhìn, để nào tranh chấp song phương không thể không vì mặt mũi giằng co cùng cùng chết xuống dưới, cho nên muốn mau chóng giải quyết tranh chấp, như vậy thì muốn xua tan đám người xem náo nhiệt.

Quả nhiên, theo nhân viên không quan hệ rồi đi, hiện trường giằng co hai người, mới vừa rồi còn căng cứng mặt, đều hơi lỏng chậm lại, bắt quá Liễu Vĩnh gặp Giang Ba Tịnh thế mà không đi, hơi nhú mày đạo; "Giang quản lý tại sao không trở về đi?"

Liễu Vĩnh chất vấn đề Giang Ba Tịnh nội tâm mát lạnh, tâm đạo tại nói thế nào ta cũng cho người làm qua thư ký, tại trong lòng người chẳng lẽ không có chút nào nhớ tình bạn cũ sao, cứ như vậy trực tiếp để cho ta rồi đi?

Liễu Vĩnh thái độ, để Giang Ba Tịnh triệt để đã quyết định trước đó quyết tâm, chỉ gặp nàng vậy lên bên tai tóc dài nhu hòa mở miệng đạo; "Liều viện trưởng để cho ta quản lý sân khấu, nơi này cũng coi là thành yêu bề ngoài, cho nên ta ở chỗ này điều giải tranh chấp, phòng ngừa tình thế mở rộng, hấn là vẫn là có thể!"

Giang Ba Tịnh nghĩ kỹ, vừa quyết định trèo lên Thôi Truyền Kỳ, đương nhiên muốn cùng đối phương đứng chung một chỗ, nhất là lấy nàng đối Thôi Truyền Kỳ ở độ tuổi này hiểu rõ, người càng là cùng hấn tranh luận, hấn càng là phản nghịch, đây cũng là hấn cùng hấn ca Liễu Vĩnh chỗ không tốt quan hệ nguyên nhân, mà trái lại, mặc kệ hấn làm cái gì người cũng thuận hấn, như vậy người rất nhanh liền có thể được đến hấn niềm vui, bởi vì hấn cảm thấy người lý giải hấn!

Giang Ba Tịnh, để Liễu Vĩnh khê giật mình, lập tức không nói nữa, nhưng nhưng chủ ý đã định tại sau đó hỏi một chút đối phương, lúc đó nhiều như vậy y tá đang nhìn náo nhiệt, nàng chẳng lẽ không nhìn thấy, để nàng quản lý sân khấu, nàng chính là như vậy quản lý, đương nhiên lúc này không phải nói những này thời điểm, không để ý tới hội Giang Ba Tịnh, Liễu Vĩnh nhìn về phía Thôi Truyền Kỳ; "Nói một chút a tình huống như thế nào?"

"Hấn vũ nhục ta!" Thôi Truyền Kỳ là có chút hai hàng tinh thần, nàng cho rằng sự, có rất ít người có thể sửa đổi, như là nàng cho rằng Vu Bằng vũ nhục

nàng, cho nên nàng hồi báo đối phương rất là bình thường.

"Ta cái kia có!"

Vu Bằng lắc đầu, hẳn thật sự là buồn bực tới đỉnh, bất quá bởi vì là lo lắng một chút, kết quả là náo ra một màn như thế, vừa rồi đám người vây xem càng là để trong lòng hẳn nổi giận không tự kìm hãm được muốn động rồi tay, nói thật, bằng vào cùng Liễu Vinh cùng thôi bay lên quan hệ, hẳn coi như động lòng người, cũng sẽ không có chuyện gì, nhưng hẳn chưa từng nghĩ tới ý thế hiếp người, huống chi đối phương vẫn là cái nhỏ bảo an, căn bản không cần thiết.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 166: Đùa giỡn cô nương

"Người còn nói người không có, ta lại nhiều lần cảnh cáo người, nhưng nhưng người vẫn không vâng lời, cuối cùng càng là dùng để Liễu viện trưởng đến thay người lái xe đối ta tướng uy hiếp, cái này chẳng lẽ không phải vũ nhục!" Thôi Truyền Kỳ miệng lưỡi bén nhọn, vào khoảng bằng nói á khẩu không trả lời được.

"Đây chính là người nện xe lý do!"

Liễu Vinh nhìn mình hảo hữu một mặt bị đè nén, nhưng lại nói ra lời nói đáng về quả muốn cười, cùng lúc biết Thôi Truyền Kỳ là không thể lưu lại.

"Là, ta không có tiền phạt quyền lợi, ta chỉ có thể dùng loại thủ đoạn này ngăn cản phá hư trật tự người!"

Thôi Truyền Kỳ lúc nói lời này, một mặt chính khí, thẳng đem cái Liễu Vinh nhìn buồn bực không thôi, nếu không phải hẳn ở chỗ bằng trước đó trải qua tình cảnh như vậy, hẳn cùng hội rất là đồng tình đối phương, cũng cảm thấy đối phương làm đúng, nhưng bây giờ hẳn biết đối phương quen hội làm bộ chính nghĩa, thế là trực tiếp khoát tay đạo; "Nện xe tiền, ta giúp người bồi thường, hiện tại người đi đem chế phục thoát!"

"Làm sao tan việc!"

Nghe được đề nàng thoát chế phục, Thôi Truyền Kỳ một mặt vui vẻ.

"Không phải tan việc, là người nghỉ việc rồi!"

Liễu Vinh tròn mắt trực tiếp mở miệng đề Thôi Truyền Kỳ cao hứng tiểu dung giằng co ở trên mặt. "Họ Liễu người có ý tứ gì?" Thôi Truyền Kỳ lừa giận dâng lên, cùng lúc có chút khó có thể tin, dù sao mình đứng đại nghĩa một phương a!

"Vẫn chưa rõ sao, người đi làm ngày đầu tiên, thế mà liền đập xe của người khác, ta nếu là còn để lại người, tương lai người hội không sẽ đem ngày đâm cho lỗ thủng, ta còn thật không dám xác định, nói đến chủ yếu vẫn là ta cái này miếu nhỏ chứa không nổi người tôn này đại phạt!" Liễu Vinh một mặt bất đắc dĩ.

"Ta trở về cùng Đại cữu người giảng, người khi dễ ta!" Thôi Truyền Kỳ xuất ra mình đòn sát thủ.

"Không dùng người giảng, chính ta đều hội giảng!"

Liễu Vinh căn bản không ăn Thôi Truyền Kỳ một bộ này, bởi vì hẳn có đầu đủ lý do để đại cữu đối Thôi Truyền Kỳ thất vọng, lần này Thôi Truyền Kỳ không có chiêu rồi, ngay tại nàng căn nhắc có phải hay không cúi đầu xuống thời điểm, bên người Giang Ba Tịnh nói chuyện.

"Liễu viện trưởng, không nói Tiểu Thôi chiếu thành hậu quả, hẳn cái này điểm xuất phát vẫn là tốt, dù sao dạng này có thể ngăn chặn sau này có người bởi vì yêu trước cửa đem đài ngộ đặc biệt, để làm hư thành yêu tập tục, nếu như dạng này người, người bị khai trừ rồi, như vậy sau này còn có người tận tâm tận lực vì thành yêu duy trì trật tự!" Giang Ba Tịnh trước kia cũng không có lá gan này cùng Liễu Vinh dạng này đối thoại, một cái bây giờ nàng được không rồi một cái đại sảnh quản lý chức vị, có rồi cùng Liễu Vinh đối thoại lực lượng, hai cái Liễu Vinh cứ việc nhìn như hết sức vô tình, nhưng trên thực tế lại thay Thôi Truyền Kỳ gánh chịu đối phương nện xe chi phí, dùng cái này đó có thể thấy được Thôi Truyền Kỳ thân phận hoàn toàn chính xác rất không bình thường, cái này khiến Giang Ba Tịnh biết là thời gian đánh cược một keo rồi, hiển nhiên nàng thành công rồi.

Nghe được nàng, Thôi Truyền Kỳ trong nháy mắt sinh ra tri âm cảm giác, đồng thời phản ứng nàng phản kích đạo; "Chính là, người dạng này sau này ai còn dám quấy loạn ngừng làm thả, huống chi người tại ta lúc làm việc không phải nói chuyện sao, loạn ngừng ném loạn đều thuộc về ta quản!"

"Ta không có loạn ngừng ném loạn, chỉ là để ngươi giúp ta dừng xe!" Vu Bằng ở trong lòng cuồng hồng, nhưng hắn cũng là dẫn người làm việc, hắn biết có chút quy củ định ra đến, tốt nhất dừng tùy tiện phá hư, không phải chính là không thể bù đắp tổn thất, thế là hắn mở miệng đạo; "Liều Vĩnh được rồi, hôm nay là ta sai rồi!"

"Cái gì là ngươi sai rồi, chính là tiểu tử này coi trời bằng vung!"

Liều Vĩnh là một cá biệt tình cảm thả tại vị trí thứ nhất người, cứ việc vừa rồi Giang Ba Tịnh, đã để hắn tỉnh táo, nhưng hắn vẫn là muốn đem cho Thôi Truyền Kỳ một cái cảnh cáo.

Gặp Liều Vĩnh kiên trì, Thôi Truyền Kỳ nón lá kéo một phát chỉ vào Liều Vĩnh kêu to đạo; "Ta liền biết ngươi nhất định hội kiếm cơ đem ta đuổi đi, vì thế thậm chí đem chính mình nói lời nói cũng làm thành đánh rắm, nói cho ngươi, nơi đây không lưu gia tự có lưu gia chỗ!" Nói đem nón lá ném về phía Liều Vĩnh, sau đó xoay người rời đi.

Kỳ thật, Thôi Truyền Kỳ nội tâm không hề giống mặt ngoài như vậy không có vấn đề chút nào, đây thật ra là nàng thứ công việc, hắn vốn là muốn làm tốt, cứ việc nàng bởi vì bị Liều Vĩnh an bài thành một tên nhỏ bảo an có chút thất lạc, nhưng nàng thật không có nghĩ quấy rồi, chỉ là muốn cho thường ngày người ý thể hiệp người một bài học mà thôi, chưa từng nghĩ thế mà lấy loại tình thế này kết thúc, cái này khiến nàng rất gặp khó bại, cùng lúc ở trong lòng tức giận trong nhà lão đầu tử, nói cái gì Liều Vĩnh cùng người khác không giống, nói cái gì có thể chịu được mình, bây giờ xem ra hoàn toàn không phải có chuyện như vậy.

Đưa mắt nhìn Thôi Truyền Kỳ rời đi, Giang Ba Tịnh không có tại mở miệng an ủi Liều Vĩnh, bởi vì nàng không tin Liều Vĩnh hội để Thôi Truyền Kỳ cứ như vậy rời đi, mà Liều Vĩnh tùy theo gọi lại Thôi Truyền Kỳ, để Giang Ba Tịnh biết mình đoán đúng rồi.

"Chờ hạ!"

Nghe được Liều Vĩnh thanh âm, Thôi Truyền Kỳ trong nháy mắt quay đầu, trong mắt tràn ngập kinh hi, nhưng nàng vẫn là cực lực khống chế nét mặt của mình, giả trang ra một bộ vẫn là bộ dáng rất tức giận hỏi đạo; "Làm gì?"

"Thay y phục rồi!"

Ngay tại tất cả mọi người coi là Liều Vĩnh là muốn lưu lại Thôi Truyền Kỳ thời điểm, Liều Vĩnh lời kế tiếp, làm cho tất cả mọi người ánh mắt đờ đẫn, bất quá suy nghĩ kỹ một chút tựa hồ cũng có thể lý giải, dù sao mới vừa lên nửa ngày ban liền đem một bộ giá trị hơn ba trăm chế phục mặc vào đi, làm sao có thể.

Đưa mắt nhìn cùng Vu Bằng sóng vai nói chuyện rời đi Liều Vĩnh, Thôi Truyền Kỳ đơn giản tức nổ phổi, mà Giang Ba Tịnh lại có chút khó có thể tin, cũng nhỏ giọng thử hỏi Thôi Truyền Kỳ đạo; "Ngươi sau này định làm như thế nào?"

Tựa hồ Liều Vĩnh đã kích cũng không có để Thôi Truyền Kỳ mất đi EQ, chỉ gặp nàng đưa tay kéo lại Giang Ba Tịnh tay hỏi đạo; "Ngươi vừa rồi tại sao phải giúp ta?"

Đối mặt Thôi Truyền Kỳ lấp lánh ánh mắt, Giang Ba Tịnh gương mặt ửng đỏ, muốn rút bàn tay về lại phát hiện bị đối phương bắt thật chặt, cái này khiến nàng nhỏ giọng tức giận quát lớn đạo; "Buông tay, buông tay!" Nói để mắt đi xem một bên lão Vương.

Lão Vương hơn biết điều, tại Thôi Truyền Kỳ có hành động thời điểm, lập tức liền tránh ra mấy bước, cũng nhìn về phía một bên, này mới khiến Giang Ba Tịnh ngưng ngừng nội tâm hơi dễ chịu một chút, sau đó mở miệng lần nữa đạo; "Buông tay để người ta nhìn thấy!"

"Ngươi không nói ta liền không buông!" Thôi Truyền Kỳ con mắt loạn chuyển, một mặt sắc mị mị bộ dáng, đem cái Giang Ba Tịnh nhìn phương tâm cuồng loạn không thôi, bất quá nàng không có khả năng nói là bởi vì đối phương khả năng tồn tại thể lực hấp dẫn nàng.

"Ta, ta cũng không biết đạo!" Giang Ba Tịnh biết một số thời khắc làm cho đối phương đoán, so sánh nói thẳng ra hiệu quả muốn tốt hơn nhiều.

Quả nhiên, Thôi Truyền Kỳ trên mặt lộ ra một mặt ý hội bộ dáng; "Ngươi không nói ta cũng có thể đoán được, bởi vì ta cùng tâm ý của ngươi đồng dạng!" Nói một mặt thâm tình nhìn xem Giang Ba Tịnh, đem cái Giang Ba Tịnh buồn nôn không tin, tâm đạo, hừ, ngươi cùng ta ý nghĩ đồng dạng, ta là nhớ ngươi tiền, ngươi cũng vậy sao!

Ngay tại Thôi Truyền Kỳ cùng Giang Ba Tịnh nhon nhót méo mó thời điểm, phòng làm việc của viện trưởng, Liều Vĩnh ngay trước Vu Bằng mặt cho mình đại cứu gọi điện thoại, khi biết Thôi Truyền Kỳ thân phận về sau, Liều Vĩnh trở mặt rồi nửa ngày, cuối cùng mới chật vật đối với băng mở miệng nói đạo; "Vừa rồi nện xe của ngươi gia hỏa là tinh kỳ ủy Thôi bí thư khuê nữ!"

"Ta sát!"

Vu Bằng kém chút nhảy dựng lên, cũng khó trách hắn kinh ngạc, thân phận của đối phương thật quá cao, cao đến không phải bọn hắn loại người này có thể với tới tình trạng, nhìn xem trước kia Từ Chấn vừa ngược bọn hắn cùng chơi tiểu hài sự, liền hội biết nghiền ép Từ gia Thôi gia là cái dạng gì độ cao, đương nhiên một cái khác để hắn ngạc nhiên là đối phương lại là nữ nhân, cái này, cái này khiến hắn khó có thể tin, hắn thế mà để tinh kỳ ủy thư ký nữ nhi cho hắn bãi đầu xe, thật sự là muốn chết!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Thân phận

"Người xác định người không có lừa phỉnh ta!" Vu Bằng cảm thấy mình chân đều mềm nhũn, dù sao đắc tội một người như vậy, đồng thời còn hại nằng thất nghiệp, hậu quả này hẳn cũng không dám tưởng tượng rồi.

"Người cảm thấy ta giống như là lác lư bộ dáng của người sao?" Liễu Vĩnh cũng mặt cười khổ, nếu như không phải những lời này là từ mình cái kia đại cữu miệng nơi nghe được, đánh chết hẳn Liễu Vĩnh cũng không thể tin được.

"Vậy làm sao bây giờ?" Vu Bằng có chút bối rối.

"Đem nằng mời về a!" Nhìn xem Vu Bằng hốt hoảng bộ dáng, Liễu Vĩnh đột nhiên nhếch miệng cười, cái này khiến Vu Bằng tại ngu ngơ chỉ chốc lát về sau, nổi giận; "Tình cảm tiêu tử người đang đùa ta!"

Cứ việc giả bộ như hết sức tức giận, nhưng Vu Bằng lại yên tâm, dù sao đắc tội một người như vậy, đồng thời tựa hồ vẫn là một cái không chịu người chịu thua thiệt, từ đối phương nên xe đó có thể thấy được, về sau làm sao có thể hội có hẳn Vu Bằng ngày sống dễ chịu, nhưng Liễu Vĩnh lời kế tiếp, nhường cho bằng một cái nhảy lên.

"Không phải đang đùa người, hẳn thật Thôi bí thư nữ nhi!" Thấy ở bằng nhảy dựng lên, Liễu Vĩnh tranh thủ thời gian khoát tay; "Người đừng vội trước hãy nghe ta nói hết!"

"Nằng là cái thân phận này không giả, nhưng nằng bởi vì cá tính tương đối nam tính hóa, cho nên bị hẳn lão đầu từ đuổi ra ngoài, nói để cho ta cho uốn nắn một cái!" Nói đến đây, Liễu Vĩnh mặt cười khổ, ta hội cái gì uốn nắn a, cho nên vẫn là tranh thủ thời gian cho nằng đưa tiền a!

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi!"

Nguy cơ giải trừ, Vu Bằng thở phào bắt đầu hôm nay tới chính đề; "Người muốn đính hôn rồi, muốn cái gì lễ vật!"

Nói thật, lúc nói lời này Vu Bằng chính mình cũng then hoảng, dù sao tặng người lễ vật nào có ở trước mặt hỏi, nhưng vì thăm dò Liễu Vĩnh đến cùng còn có hay không muốn cùng Vương Linh Lợi đính hôn ý tứ, hẳn chỉ có thể làm một lần người đối trá.

Từ trong ngăn kéo móc ra bình sắt để cho bằng xông trà Liễu Vĩnh nghe nói như thế giật mình, sau đó một mặt buồn cười hỏi đạo; "Có phải hay không cảm thấy ca môn hiện tại cũng lái lên BMW rồi, thực sự không dễ mua lễ vật, dù sao kém a sợ ca môn nhìn không lên, tốt đi thêm đau lòng!"

"Sinh ta người phụ mẫu, người hiểu ta Liễu huynh!"

Quan hệ của hai người, Vu Bằng căn bản không có tất yếu đối trá, trực tiếp biểu đạt gần nhất trong lòng cảm thụ, nói thật, gần nhất Vu Bằng còn thật có cái này lo lắng, nhưng nhìn Liễu Vĩnh hôm nay cái dạng này, hẳn biết mình là quá lo lắng.

"Cái kia nói đi, muốn cái gì?"

"Không phải, người nói trước đi người định cho ta mua cái gì?" Liễu Vĩnh đem xông trà ngon đưa cho Vu Bằng, hỏi lại đạo.

"Tốt như vậy trà liền bị người như thế uống?" Vu Bằng tiếp nhận duy nhất một lần chén giấy, có chút buồn bực, cảm giác cái này cái chén làm sao cũng xứng không lên trong chén trà, nhưng gặp Liễu Vĩnh từ chối cho ý kiến, nhẹ khê hít một cái mùi thơm ngát nước trà đạo; "Dây chuyền vàng!"

"Lớn bằng ngón cái?" Nghe được dây chuyền vàng ba chữ, Liễu Vĩnh hiển nhiên tinh thần tỉnh táo.

"Mua không nổi, nhiều nhất ngón út phẩm chất!" Mà Vu Bằng hiển nhiên rất khó chịu, lớn tiếng khiếu nại Liễu Vĩnh yêu cầu quá cao.

Nghe Vu Bằng trả lời, Liễu Vĩnh hoảng hốt về tới đã từng trăng sáng sao thừa đêm hè, hai người nhìn xem mặt trăng lẫn nhau kể rõ riêng phần mình mơ ước tình cảnh. Lúc đó Vu Bằng hỏi Liễu Vĩnh lý tưởng là cái gì, Liễu Vĩnh nói hẳn tương lai muốn làm người có tiền, chạy BMW, Mercedes-Benz Ferrari, sau đó trên cổ mang theo ngón cái thô dây chuyền vàng, trên tay mỗi cái đầu ngón tay đều mang lên các loại bảo thạch khảm nam chiếc nhẫn, miệng nơi lóe lên kim cương răng giả, đây chính là hẳn trong mộng sinh hoạt, cứ việc bị Vu Bằng cười nhạo mấy năm dung tục, nhưng này chính là Liễu Vĩnh ngày lúc đó mộng tưởng, mà những này Vu Bằng cũng còn nhớ kỹ!

"Tạ ơn huynh đệ người!" Liễu Vĩnh có chút động tình, hít mũi một cái nói đạo; "Đáng tiếc dùng không đến rồi hẳn là!"

Nói được cái này, Vu Bằng biết trọng điểm tới, thế là hẳn làm bộ kinh ngạc mở miệng; "Làm sao hội dùng không đến, người không phải liền phải đính hôn

sao, chẳng lẽ lại có ý tưởng gì khác?"

Lúc nói lời này Vu Bằng cảm thấy mẹ hấn mình đặc biệt đối trá, bất quá hấn biết nếu như Vương Linh Lợi thật cùng Liễu Vĩnh điếm, như vậy mặc kệ Liễu Vĩnh làm không đối phó không dậy nổi Vương Linh Lợi sự, lấy hấn đối Liễu Vĩnh hiểu rõ đều hội trở về tìm Nghê Khiết Mai, đương nhiên hấn là không nguyện ý tin tưởng Liễu Vĩnh trở thành Vương Linh Lợi trong miệng hình dung người kia nếu không hấn liền thật không biết cái này Liễu Vĩnh rồi.

Có chút thờ dài, Liễu Vĩnh đem ngày đó bị Vương Linh Lợi hiểu lầm đầy sự hướng Vu Bằng thuật nói một lần.

Quả nhiên không ra Liễu Vĩnh sờ liệu, nghe được trên thế giới lại có chuyện trùng hợp như vậy, Vu Bằng đều cười rút, cuối cùng vẫn là tại Liễu Vĩnh nhanh muốn giết người ánh mắt bên trong, mới thu liễm ý cười hỏi đạo; "Người giải thích giải thích không được sao!"

"Giải thích hữu dụng không?" Liễu Vĩnh nhớ tới ngày đó hấn đuổi theo Vương Linh Lợi giải thích, chịu đoạn tử tuyệt tôn chân, không tự kìm hãm được kếp lên hai chân.

"Người không còn thử một chút làm sao biết vô dụng, dù sao lúc đó người ta nữ hài tại nổi nóng, không nghe giải thích của người rất bình thường!" Vu Bằng bắt đầu an ủi Liễu Vĩnh, đương nhiên đây cũng là hấn mục đích của chuyện này.

"Thật sự có dùng?" Liễu Vĩnh vẫn còn có chút không tin.

"Đương nhiên là có dùng, ta dám dùng nhân cách của ta đảm bảo!" Nói đùa chính là Vương Linh Lợi nhường cho bằng tới, hấn có thể không dám hứa chắc sao!

"Vậy ta nên làm như thế nào?" Liễu Vĩnh vừa nghĩ tới cùng nữ tính tiếp xúc cũng có chút phạm sợ hãi.

Vì bỏ đi Liễu Vĩnh lo lắng, Vu Bằng không để ý có khả năng bạo lộ phong hiểm cho Liễu Vĩnh nghĩ kế, như Vương Linh Lợi bây giờ tại dương bắc xe trường học tập lái xe, người Liễu Vĩnh hoàn toàn có thể mua bó hoa đi đón đối phương, sau đó thuận thế đạo xin lỗi, đến lúc đó đối phương còn không phải cảm động lập tức tha thứ người.

Nói thật, Vu Bằng xuất cái chủ ý này tuyệt không cao minh, thậm chí còn rất ngây thơ, dù sao bị đánh vỡ gian tình người, nếu như tùy tiện đưa bó hoa liền hội được tha thứ, cái kia tình cảm cũng quá giả rẻ rồi, bất quá mặc kệ nó, Vu Bằng biết đến là Vương Linh Lợi cần chính là một bậc thang, dù là biết Liễu Vĩnh có rồi những nữ nhân khác, chỉ cần cho nàng một bậc thang nên hội được tha thứ.

Phòng làm việc của viện trưởng nửa mở ngoài cửa, một mặt như tên trộm Thôi Truyền Kỳ một mặt hưng phấn tâm đạo; "Tiểu tử, bí mật gì đều bị ta nghe được rồi, cũng đừng trách ta đem lời xin lỗi của người đại kể quấy nhiễu, ai bảo người dám khai trừ ta!"

Dương bắc xe trong trường, đối mặt huấn luyện viên quát lớn, Vương Linh Lợi có chút không yên lòng gật đầu, nhưng về sau lại lần nữa phạm đồng dạng sai lầm, cái này khiến Cao Đại bày ra huấn luyện viên một cước phanh lại đạp xuống đạo; "Vương Linh Lợi a, người đi xuống trước suy nghĩ thật kỹ, sau đó lại lên thêm!"

Xuống xe Vương Linh Lợi toàn thân vô lực đi đến nơi hẻo lánh ghé dài bên cạnh ngồi xuống, con mắt cứ việc nhìn xem di động huấn luyện viên xe, nhưng tâm vẫn đang suy nghĩ cái kia đề năng hấn, nhưng lại không cam tâm dạng này dứt bỏ người.

Cũng không biết đạo Vu Bằng hỏi không có?

Nghĩ đến hôm qua thỉnh cầu của mình, Vương Linh Lợi nghĩ muốn gọi điện thoại hỏi một chút, nhưng lại sợ bị Vu Bằng đem năng coi thường rồi. Đây lúc Vương Linh Lợi nào hải xoắn xuất dị thường, theo lý thuyết năng không nên tha thứ Liễu Vĩnh, dù sao đối phương chế tạo chuyện kia, là nữ nhân đều chịu không được, nhưng sau đó tính táo lại năng cảm nhận nghĩ lại cảm thấy không đúng, dù sao mình tự phụ điều kiện không kém, nhưng lại vẫn là bị Liễu Vĩnh ba phen mấy bận cự tuyệt, năng không tin đối phương là cái như vậy thuận tiện người, không phải vì cái gì không cảm xúc ôm ấp yêu thương mình, chẳng lẽ là mình không xinh đẹp, đối với điếm này Vương Linh Lợi có đầy đủ tự tin.

Tại kết hợp lúc đó đối phương có chút hoang đường giải thích, Vương Linh Lợi tin tưởng có thể là mình hiểu lầm rồi đối phương, cái kết luận này để Vương Linh Lợi buồn bực suy nghĩ muốn gặp trở ngại, nhưng năng lại bởi vì lúc đó hành vi của mình, không cách nào đầu tiên hướng Liễu Vĩnh mở miệng, đương nhiên còn có một cái không vì ngoại nhân đạo lý do là, dựa theo Vương Linh Lợi ý nghĩ, đã người Liễu Vĩnh là bị oan uổng, vậy người liền khẳng định hội giải thích a!

Kết quả lại là Vương Linh Lợi trái chờ Liễu Vĩnh để giải thích cũng không tới, phải chờ cũng không tới, thế là mới hoảng hồn, không thể không thỉnh cầu rồi Vu Bằng, nhưng lúc này quyền chủ động tựa hồ đã không ở trong tay năng, cho nên năng mới như vậy hoảng hốt, bởi vì năng hoàn toàn là buồn bực.

Chương 168: Lừa gạt

"Vương Linh Lợi có đúng không?"

Ngay tại Vương Linh Lợi nghĩ đến tâm sự của mình, tâm phiền ý loạn thời gian, một đạo thanh âm thanh lệ ở trước mặt nàng vang lên.

Ngẩng đầu, Vương Linh Lợi liền thấy đứng trước mặt một tên đáng người cao gầy, giữ lại tóc ngắn, người mặc váy bò tất đen tịnh lệ nữ hài, nữ hài mắt phượng miêng nhỏ mặt trái xoan, nhìn tinh xảo tuấn mỹ, chỉ là trên mặt trang dung, lấy Vương Linh Lợi thẩm mỹ đến xem hơi nặng chút, để nữ hài chính thể khí chất mất một chút phần.

"Người là?"

Nhìn người trước mắt, Vương Linh Lợi ngờ ngác một chút về sau lục hết não hải cũng không có nghĩ đến đối phương là ai, cuối cùng đành phải mở lời hỏi.

Này lúc đứng Vương Linh Lợi trước mặt chính là đến đây cho Liễu Vĩnh đem phá hư Thôi Truyền Kỳ, Thôi Truyền Kỳ tại Liễu Vĩnh cửa phòng làm việc trước nghe được Liễu Vĩnh gần nhất phiền muộn cùng kinh lịch về sau, đột nhiên thông suốt nghĩ đến rồi một cái trả thù Liễu Vĩnh phương pháp tốt!

Đương nhiên cũng có thể nhờ vào đó uy hiếp Liễu Vĩnh, để cho mình trở lại thành yêu, cũng không phải nàng hơn quan tâm công việc kia, mà là nàng thờ phụng từ nơi nào té ngã từ nơi nào đứng lên, thế là nàng đuổi tại Liễu Vĩnh trước đó, cũng tại cho mình làm chút nguy trang về sau liền thẳng đến dương bắc xe trường học.

Tại xe trường học nàng đầu tiên từ giáo vụ khoa giả ý là Vương Linh Lợi bằng hữu, dò thăm Vương Linh Lợi luyện tập huấn luyện viên số xe, dạng này đang tìm đối phương liền đơn giản, thậm chí căn bản không cần lại hỏi người, nàng liền trực tiếp thấy được từ 39 hào dưới xe đến, cũng một mình đi đến một bên Vương Linh Lợi.

Sở dĩ Thôi Truyền Kỳ một chút liền nhận ra nàng cho tới bây giờ chưa thấy qua Vương Linh Lợi, là bởi vì cái này nữ hài quá phát triển rồi, tinh xảo khuôn mặt, thon dài đáng người, còn có để Thôi Truyền Kỳ rất là hâm mộ trước mắt sau lưng.

Nhìn Vương Linh Lợi thế mà xinh đẹp như vậy, cái này khiến Thôi Truyền Kỳ rất khó chịu nói thầm lên, cái gì một đoá hoa nhài cấm bãi cắt trâu, cái gì con cóc ăn thịt thiên nga! Dù sao đối Liễu Vĩnh tới nói liền không có một câu lời hữu ích.

Đương nhiên, đây là không có cùng Vương Linh Lợi nói chuyện trước đó, nói chuyện về sau, Thôi Truyền Kỳ thêm phiền muộn, bởi vì đối phương tại dò xét mình thời gian, thế mà tại bộ ngực của mình dừng lại một chút, có ý tứ gì a, xác định mình là không phải nữ nhân, cái này khiến Thôi Truyền Kỳ âm thầm cắn răng, cùng lúc âm thầm may mắn mình mặc vào nữ tính quần áo, cùng hóa trang, không phải cái này hí còn thật không tốt diễn tiếp.

Bất quá nàng biết mình bây giờ diễn Thượng vị tiểu tam, cho nên coi như đối phương điểm lỗi cao hơn chính mình, nàng cũng không thể có bất kỳ tự ti, bởi vì nàng là làm người thắng đến đây, thế là nàng tăng lên lấy đầu, dùng cái mũi đối Vương Linh Lợi nói đạo; "Ta là ai không trọng yếu, trọng yếu là, người muốn biết rõ người địa vị của mình!"

Ngồi tại trên ghế dài Vương Linh Lợi bị đối phương nói sững sờ, sau đó nàng liền ý thức được đối phương là kẻ đến không thiện, thế là lạnh giọng đạo; "Có ý tứ gì?"

"Có ý tứ gì, hừ, hừ!"

Thôi Truyền Kỳ cười lạnh hai tiếng, sau đó một mặt giống như cười mà không phải cười đáng vẻ nhìn xem Vương Linh Lợi nói đạo; "Chúng ta hẳn là gặp qua!" Nói đến đây, Thôi Truyền Kỳ dừng lại một chút sau đó lại lập tức ra vẻ kinh ngạc bổ sung đạo; "Ai nha, quên rồi, hẳn là người gặp qua bóng lưng của ta!"

"Người là cái nào ghé vào Liễu Vĩnh văn phòng nữ nhân!"

Vương Linh Lợi đột nhiên đứng lên, cũng khó trách nàng hội một nháy mắt đem đối phương liên tưởng đến trên thân người kia, bởi vì nàng gần nhất trong đầu một mực dặt vòng quanh cái kia váy ngắn chỉ đen bóng lưng, đương nhiên là phần hận lấy, cho nên đối phương nói như vậy nàng mới một cái nhớ tới.

"Người trí nhớ thật tốt!" Thôi Truyền Kỳ làm bộ hơi thẹn thùng hạ thấp đầu, sau đó nói tiếp đi đạo; "Đã người nhận ra ta, như vậy người nên biết ta đến đây mục đích!"

"Muốn cho ta rời đi Liễu Vĩnh sao?"

Vương Linh Lợi cứ việc nội tâm tức giận, nhưng nàng vẫn giả bộ bình tĩnh đứng thoi Truyền Kỳ trước mặt, đồng thời đem bộ ngực của mình cao cao nhô lên, có lẽ này lúc nàng tại mặt của đối phương trước chỉ có như thế vẻ kiêu ngạo rồi.

"Không phải!"

Thôi Truyền Kỳ một mặt đắc ý nói ra một câu để Vương Linh Lợi kinh ngạc lời nói, sau đó nàng nhìn xem Vương Linh Lợi trở nên có chút đờ đẫn thần

sắc, phối hợp nói đạo; "Yêu một người không nhất định toàn bộ đạt được, nguyên bản ta chỉ nghĩ ẩn núp trong bóng tối, nhưng lại bị người. . .!"

Nói đến đây, Thôi Truyền Kỳ cố ý dừng lại không nói, để Vương Linh Lợi lĩnh ngộ, sau đó tiếp lấy đạo; "Bị người gặp được, ta nguyên vốn cho là mình có thể Thượng vị, nhưng không nghĩ tới người trong lòng của hân trọng yếu như vậy, trọng yếu đến để hân com nước không vào tình trạng!"

"Vô sỉ!"

Nguyên bản Vương Linh Lợi nghe được Liễu Vĩnh đôi nàng com nước không vào là hội đắc ý, nhưng bây giờ nghe lời này, tại trong óc của nàng chỉ có "Vô sỉ" hai chữ, dù sao một cái đã sắp đính hôn nam tử, cùng những nữ nhân khác phát sinh rồi quan hệ, đã được rồi để cho người ta trơ trẽn rồi, nhưng lại không nghĩ rằng hân thể mà còn dám quải niệm vị hôn thê của hân, đây là muốn làm gì, muốn hưởng tề nhân chi phúc sao, đơn giản vô sỉ chi cực! Dù là Vương Linh Lâm vốn là ôm trời buộc Liễu Vĩnh đôi lấy ưu việt sinh hoạt ý nghĩ, cũng bị Liễu Vĩnh loại này vô sỉ suy nghĩ, tức đến run rẩy cả người.

"Mặc kệ người nói nàng vô sỉ cũng tốt, hạ lưu cũng được, có lẽ còn có cái khác cái gì, ta đều hi vọng người có thể lại cho hân một lần cơ hội!"

Thôi Truyền Kỳ làm bộ u oán thờ dài, sau đó vươn tay làm xuất muốn cùng Vương Linh Lợi hợp tác bộ đáng đạo; "Cũng hi vọng chúng ta về sau có thể chung sống hoà bình!" Lúc nói lời này, Thôi Truyền Kỳ đều âm thầm hướng mình hứ một ngụm, nếu có một ngày có một cái nam nhân dạng này đối nàng, nàng nhất định đem hân tử tôn căn cắt, sau đó đang đánh tàn.

Thôi Truyền Kỳ này lúc không có chú ý tới mình thể mà bất tri bất giác đem mình đưa vào đến nữ nhân trạng thái, đây là trước kia nàng không dám tưởng tượng, cũng tuyệt đối không sẽ tưởng tượng, không thể không nói đây là một cái Kỳ Tích.

"Người cũng đừng khổ sở, nữ nhân nguyên bản là muốn tìm một cái nam nhân có năng lực, mà nam nhân có năng lực bên người hơn mấy cái nữ nhân kỳ thật cũng có thể lý giải, dù sao thế giới này chính là vì lại có thể lực nam nhân chuẩn bị.

"Lăn!"

Đôi mặt đưa tay qua tới Thôi Truyền Kỳ, Vương Linh Lợi trực giác đối phương cái kia tinh tế tỉ mỉ tay là như vậy dơ bẩn, đến mức nàng chán ghét ngay cả đụng đều không sẽ đụng, mà là trực tiếp rống to một tiếng, đem Thôi Truyền Kỳ gạt nảy mình.

Thôi Truyền Kỳ cứ việc nội tâm đắc ý, nhưng mặt ngoài lại xóa xóa thu tay lại làm bộ tức giận đạo; "Người hung cái gì hung, ta tìm người hoà giải là bởi vì về sau chúng ta đều dựa vào một cái nam nhân, người đây là thái độ gì!"

Vương Linh Lợi cũng không còn cách nào nhẫn nại đối phương ngôn ngữ dơ bẩn, trực tiếp đưa tay liền đi tóm Thôi Truyền Kỳ đầu phát, động tác như vậy dọa Thôi Truyền Kỳ nhảy một cái, nàng không nghĩ tới xinh đẹp như vậy nữ hài lại còn nói động thủ liền động thủ, theo lý thuyết đối phương hân là tu dưỡng rất tốt mới đứng, nhưng nàng cũng không phải là ăn chay, dù sao từ trước đến nay nam hài xen lẫn trong cùng một chỗ, phản ứng vẫn là rất nhanh, huống chi nàng nguyên bản là tìm đến sự, cho nên cũng một mực tại đề phòng đối phương, cho nên tại Vương Linh Lợi động thủ một khắc này, nàng trực tiếp lách mình nhảy ra.

Dừng ở khoảng cách an toàn về sau, Thôi Truyền Kỳ vẫn không quên vẫn không quên lửa cháy đỏ thêm dầu đạo; "Ta mặc kệ người nghĩ như thế nào, nhưng chúng ta nam nhân người tốt nhất đừng chọc giận nàng sinh khí, không phải ta và người không xong!"

Gặp Vương Linh Lợi làm bộ muốn đuổi theo, Thôi Truyền Kỳ cuống quít bước nhanh thoát đi.

Nhìn đối phương giống như chuột đồng dạng ôm đầu chạy trốn, Vương Linh Lợi không có có bất kỳ thành tựu gì, tương phản nội tâm của nàng này lúc một phiên lờ mờ, nàng không tin Liễu Vĩnh là như vậy người, nhưng sự thật thẳng hùng biện, cái này khiến nàng không khỏi buồn từ tâm đến.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Thêm chịu trâu chọc háng chân

Mười hai giờ, Vương Linh Lợi lần nữa cự tuyệt thân thủy nhìn như chân thành mời, tinh thần hoảng hốt đi ra dương bắc xe trường học đại môn, thẳng đến bị người vội vàng la lên, nàng mới khôi phục một chút ý thức, nhưng xem xét la lên nàng người, Vương Linh Lợi con mắt lập tức bị phần nộ lấp đầy, sau đó không thèm quan tâm tựa ở BMW bên cạnh bùng lấy một bó to màu đỏ hoa hồng, lộ vẻ rất là phong cách Liễu Vĩnh, trực tiếp quay đầu rồi đi.

Nếu như Liễu Vĩnh hôm nay không xuất hiện, Vương Linh Lợi còn hội hoài nghi Liễu Vĩnh hội không sẽ hướng cái kia người mặc chỉ đen nữ nhân nói như vậy vô sỉ, bây giờ xuyên chỉ đen nữ nhân chân trước vừa đi, Liễu Vĩnh chân sau liền đến, đây không phải thương lượng xong lại là cái gì, cái này khiến Vương Linh Lợi xấu hổ đều không muốn nhìn thấy đối phương.

"Ai, ai, ai!"

Gặp Vương Linh Lợi trông thấy mình giống như tị xà hạt dẻ, Liễu Vĩnh lúng túng sờ lên cái mũi, cũng không lo được tại bầy để đi qua người chú mục tạo hình, bước nhanh truy hướng Vương Linh Lợi.

Quay người rồi đi Vương Linh Lợi, khỏe mắt quét đến Liễu Vĩnh đuổi theo thân ảnh, lập tức bước nhanh hơn. Cái này khiến đuổi theo Liễu Vĩnh không thể không mở ra hai chân chạy, để mau chóng đuổi qua đối phương.

Mà Vương Linh Lợi gặp Liễu Vĩnh thế mà bắt đầu chạy, không muốn nhìn thấy đối phương nằng cũng mở ra hai chân thon dài chạy.

Thế là tại rộn ràng xe trường học tan học trong đám người, một nam một nữ truy đuổi hấp dẫn phần lớn người ánh mắt. Có trung niên nam nhân thấy rõ chạy Vương Linh Lợi xinh đẹp hình dạng, lập tức hai mắt sáng lên lớn tiếng mở miệng hỏi thăm, "Mỹ nữ chuyện gì xảy ra, có phải hay không gặp lưu manh, muốn hay không ca ca giúp nắm tay?"

Nghiêng đầu liếc qua mặt mũi tràn đầy dữ tợn, đầu trục lòi bụng nam tử, Vương Linh Lợi nội tâm xem thường đạo; "Con mẹ nó nguoi, mới là lưu manh đâu?"

Đối mặt Vương Linh Lợi chạy bên trong nhìn chăm chăm, nên nam tử 'Hắc hắc' cười một tiếng, lộ ra miệng đầy hoàng Hắc Nha răng, đem cái Vương Linh Lợi dọa đến toàn thân run lên, tranh thủ thời gian thêm bước nhanh hơn.

Cái này khiến thấy rõ Vương Linh Lợi biểu lộ nên bên người nam tử bằng hữu cười ha ha về sau lập tức xem thường mở miệng; "Chu lão nhị nguoi tốt đi, liền nguoi cái này tướng mạo, bản thân liền là lưu manh, còn muốn anh hùng cứu mỹ nhân, nguoi cùng anh hùng gần sao?"

Bị đối lại Chu lão nhị đầu trục nam tử, lắc lắc đầu hần chung quanh còn sót lại một vòng đầu phát, không thêm để ý chút nào về đạo; "Người không thể xem bề ngoài, cứ việc ta sinh ra một trương heo mặt, nhưng ta có một viên anh hùng tâm, chỉ cần mỹ nữ chào hỏi, ca ca tuyệt đối nên xuất thủ lúc liền xuất thủ!"

Được gọi là Chu lão nhị nam tử, nói ra nghe được lời này đem cái Vương Linh Lợi buồn nôn kém chút muốn ói, bắt đầu đi lần nữa bước nhanh hơn.

Nguyên bản cũng nhanh muốn đuổi kịp Liễu Vĩnh xem xét Vương Linh Lợi thêm chạy nhanh, lập tức lớn tiếng gọi đạo; "Đừng chạy, nguoi chạy cái gì a!" Thế là theo hần lớn tiếng la lên, càng nhiều người nhìn lại, một chút thấy rõ Liễu Vĩnh hình dạng nữ hài thậm chí nhìn không được la lên; "Soái ca làm sao vậy, bao bị cướp rồi!"

"Đừng phạm hoa si, không thấy người ta ôm hoa đây sao?" Nữ hài bên người hảo hữu đã kích, cùng lúc phiên muộn, làm sao lại không có đẹp trai như vậy nam nhân đang cầm hoa truy mình đâu, ngắm lại cảnh tượng như vậy, liền lẳng mạn đầy người ngọt ngào.

Trong đám người, chạy năm mươi mét về sau, Liễu Vĩnh rốt cục dựa vào nam nhân thể năng ưu thế đuổi kịp Vương Linh Lợi cũng đưa tay kéo lại đối phương tay áo thờ phỉ phò hỏi đạo; "Nguoi. . . Nguoi chạy cái gì nha?"

"Nguoi truy cái gì?" Vịn cuồng loạn tâm, Vương Linh Lợi một mặt ứng hồng hỏi lại.

Bị Vương Linh Lợi hỏi như vậy, Liễu Vĩnh có chút xấu hổ, tâm đạo nguoi không nhìn ra được sao, ta đang cầm hoa đó sao? Nhưng vì biểu hiện thành ý, hần vẫn là ngóc lên trong tay cái kia một chùm hoa hồng đạo; "Ta tới đón nguoi tan học!"

"Đây chính là nguoi tặng hoa, quả nhiên cùng nguoi người đồng dạng không có thành ý!" Vương Linh Lợi nhìn xem trụ lủi nhánh hoa một mặt cười lạnh.

Thuận Vương Linh Lợi ánh mắt Liễu Vĩnh cúi đầu xem xét sừng sốt, cái này mẹ hần lúc nào mười một nhánh hoa hồng biến thành mười một nhánh chỉ còn mỗi cái gốc rồi, nhìn xem trụ lủi hoa cán, Liễu Vĩnh biết đây là bởi vì chạy đua đến, thế là tranh thủ thời gian mở miệng giải thích đạo; "Vừa rồi không phải như thế!"

"Ta biết!" Vương Linh Lợi lời nói để Liễu Vĩnh trong nháy mắt thở phào, cùng lúc tâm đạo nguyên lai Vương Linh Lợi vẫn là rất có tri thức hiểu lễ nghĩa, nội tâm cảm khái vẫn chưa hết, Vương Linh Lợi lại nói rồi.

"Bất quá cũng tốt, ta lúc đầu liền không thích hợp hoa hồng!" Nói xong Vương Linh Lợi quay đầu bước đi.

"Không thích hợp hoa hồng, có ý tứ gì, chẳng lẽ là không thích hoa hồng?" Liễu Vĩnh một não môn dấu chấm hỏi, bưng lấy cái không có cánh hoa nhánh hoa đi theo Vương Linh Lợi hỏi đạo; "Vậy nguoi thích gì hoa, ta về sau mua cái gì hoa!"

"Ta hoa gì cũng không thích, cho nên nguoi về sau không cần mua cho ta, mua cho nguoi cái kia xuyên chỉ đen cô nương liền tốt!" Nguyên bản một câu cuối cùng có chút chua lưu lưu Vương Linh Lợi là không muốn giằng, nhưng không nói ra đến trong nội tâm nằng thêm khó chịu.

Mà lời này nghe vào Liễu Vĩnh trong lỗ tai hần lập tức minh bạch rồi, tình cảm còn tại sinh khí đâu, thế là hần một mặt cười khổ đạo; "Còn tại sinh khí a, ta lần trước giải thích qua rồi, thật không phải như nguoi nghĩ!"

"Là, không phải ta nghĩ đến như thế, so với ta nghĩ còn muốn ác tha!"

Nghĩ đến cùng đối phương phát sinh quan hệ nữ nhân đều chạy đến trước mặt mình khoe khoang, Vương Linh Lợi liền một trận thương tâm gần chết, làm

nữ nhân làm thành nàng cái dạng này, còn thật sự là thất bại, mà hết thấy này đều là bởi vì cái gì, bởi vì Liễu Vĩnh biết mình là vì tiền của hắn, cho nên mới như thế không có sợ hãi sao?

Liễu Vĩnh làm sao cũng không sẽ nghĩ đến tại lúc trước hắn Thôi Truyền Kỳ thế mà tới, cũng nói để Vương Linh Lợi đối với hắn càng thêm hiểu lầm! Bây giờ, hắn chẳng qua là cảm thấy Vương Linh Lợi làm sao trở nên so sánh ngày đó còn muốn sinh khí, bất quá lập tức Liễu Vĩnh liền tự mình an ủi mình, có lẽ là hướng về bằng nói, là bởi vì chính mình lâu như vậy không tìm đến đối phương nguyên nhân.

Mà đối mặt loại tình huống này, Vu Bằng rất là thần bí dạy Liễu Vĩnh một chiêu, cái kia chính là cái gì cũng mặc kệ, ôm lấy nàng, sau đó tùy ý đối phương phát tiết một trận liền tốt.

Thế là Liễu Vĩnh ngay trước mấy trăm xe trường học tan học người trưởng thành trước mặt, cầm trong tay trụ lúi hoa cán ném một cái, sau đó tại tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi bên trong, một tay lấy Vương Linh Lợi quay lại ôm vào trong ngực.

Khoan hãy nói một chiêu này quả nhiên hết sức quan trọng, Vương Linh Lợi lập tức trung thực rồi, đồng thời còn tại trong ngực của mình bắt đầu run nhẹ, khẳng định là cảm động, Liễu Vĩnh tâm đạo.

"Nha!"

Nhưng người chung quanh kinh hô, để Liễu Vĩnh phản xạ có điều kiện kẹp chặt hai chân, nhưng vẫn còn có chút đã chậm, bẹn đùi lập tức truyền đến cơn đau, để Liễu Vĩnh co rút té ngã trên đất, sau đó hắn giãy dụa lấy, có chút khó có thể tin nhìn xem thút thít mà đi Vương Linh Lợi, trong lòng rất là không rõ, này làm sao cùng Vu Bằng giảng kịch bản không giống?

Cứ việc lần nữa động thủ đá Liễu Vĩnh, nhưng lần này Vương Linh Lợi tuyệt không hối hận, tại tôn nghiêm cùng nửa đời sau vinh hoa trước mặt, nàng lựa chọn cái trước, không thể không nói cái này đối với nàng mà nói hết sức gian nan, nhưng ở Liễu Vĩnh ôm vào nàng một khắc này, nàng nghĩ thông suốt rồi, bởi vì đối phương có can đảm trước mặt nhiều người như vậy, ôm mình, nhất định là coi là ăn chắc mình, bây giờ hắn liền dám dạng này, vậy tương lai rồi, tương lai hội làm sao đối nàng, cùng nó dạng này hèn mọn không có tôn nghiêm còn sống, không bằng hung hăng cho đối phương một bài học, sau đó rời đi.

Thế là chúng ta Liễu Vĩnh đồng chí lần nữa bị kịch.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 170: Gặp được

"Vì cái gì hội dạng này, cái này cùng tương tượng kịch bản không tương xứng a?"

Liễu Vĩnh đại não tràn ngập dấu chấm hỏi, cứ việc bởi vì hắn nhanh chóng phản ứng, tránh thoát trí mạng yếu hại, nhưng trên đùi thịt mềm tại trùng điệp va chạm dưới, vẫn là để hắn đau nằm trên mặt đất một cử động cũng không dám.

Mà chung quanh kinh hô đám người tại ban sơ kinh ngạc về sau cũng bắt đầu dần dần xúm lại, nhao nhao biểu lộ khác nhau nhìn xem nằm dưới đất Liễu Vĩnh, nhưng cuối cùng đều không tự chủ được lộ ra đồng tình thần sắc!

Đúng vậy đồng tình, nam nhân này lúc tuyệt đối phi thường đồng tình Liễu Vĩnh, bởi vì hắn tên lưu manh này chế tạo quá thất bại, thế mà chịu nữ nhân trêu chọc háng chân, mà nữ nhân thì cảm thấy đẹp trai như vậy nam nhân, vừa rồi cái kia nữ làm sao hạ phải đi chân, nếu là nàng tuyệt đối không sẽ, dù sao như thế đá phẩy đi được làm sao xử lý, thật lãng phí như thế Anh Tuấn tướng mạo.

Góc tường vị trí, một mực chú ý tình thế phát triển Thôi Truyền Kỳ này lúc bùng bít lấy miệng nhỏ, một mặt kinh ngạc, nội tâm của nàng rất là sợ hãi, bởi vì nàng thật chỉ là muốn trêu chọc Liễu Vĩnh một cái, ai ngờ đối phương thế mà bị đá rồi liêu âm thối, ngấm lại loại kia hậu quả, Thôi Truyền Kỳ liền không rét mà run, cùng lúc về lấy Thập Tự Giá đạo; "Tiểu Tiểu, người được hàng vạn hàng nghìn có khác sự, không phải ta hội tự trách cả đời!"

"Không được, đi nhanh lên, không phải bị Liễu Vĩnh biết rồi vạn nhất để cho ta đối với hắn phụ trách cả một đời nhưng làm sao bây giờ!" Nghĩ đến cái này, Thôi Truyền Kỳ nhớ tới hai tay áo dác cấp tốc đi đường, bất quá nàng coi như có chút lương tâm, lại chạy quá trình bên trong không quên cho Liễu Vĩnh đánh cái 120.

Này lúc còn có một cái thân ảnh gầy gò lộ roi đầy mặt đứng phía ngoài đoàn người nhìn xem nằm trên mặt đất co rút Liễu Vĩnh.

Đạo thân ảnh này là quyết định, cũng ngồi xe buýt xe chạy tới thành yêu đi tìm Liễu Vĩnh Nghe Khiết Mai, ngồi tại xe buýt lúc trên xe Nghe Khiết Mai là

một mặt ước mơ tưởng tượng lấy Liễu Vĩnh thấy được nàng về sau kinh hi, sau đó liền thấy Liễu Vĩnh cho nàng kinh hi!

Tại rộn ràng trong đám người, nàng nhìn thấy Liễu Vĩnh ôm lấy một cô bé khác một màn, một màn này để nàng tại góc trệ về sau khó mà tin được, sau đó là huyền tượng vỡ vụn lệ rơi đầy mặt.

Nguyên bản nàng là nghĩ dạng này lẳng lặng rời đi, nhưng sau đó Liễu Vĩnh bị đá trên chọc háng chân một màn, để nàng hoảng loạn phía dưới, hung ác đập xe buýt cửa xe.

Nguyên bản không có đến trạm, xe buýt là không sẽ ngừng, nhưng xe buýt tài xế trẻ tuổi, nhìn đối phương như vậy hoảng loạn rơi lệ bộ dáng, ý thức được trên người cô gái khả năng xảy ra đại sự gì, thế là bốc lên vội bị công ty tiền phạt phong hiểm đập xuống rồi phanh lại.

Bởi vì nhìn thấy Liễu Vĩnh thụ thương lo lắng chạy xuống xe Nghê Khiết Mai tại khoảng cách Liễu Vĩnh mấy bước vị trí cũng rất cuộc bước bất động bước chân, bởi vì nàng biết nếu như nàng bây giờ rời đi, liền có thể coi như cái gì cũng không có nhìn thấy, như thế nàng liền y nguyên có thể cùng Liễu Vĩnh cùng một chỗ!

Nhưng ý nghĩ này chỉ là trong lòng nàng hiện lên, nàng liền từ bỏ, bởi vì nàng từ trải qua Từ Chấn vừa sự kiện về sau, liền quyết định đời này không tiếp tục để mình sống được như vậy thật đáng buồn, vừa đối phương không trân quý song phương tình yêu, vậy liền để nó theo gió mà qua a!

Cứ việc nghĩ rất lạnh nhạt, nhưng Nghê Khiết Mai nội tâm xé rách đau, lại làm cho nàng bước đi liên tục khó khăn.

"Liễu Vĩnh, ngươi không sao chứ?"

Giống như công nặng nề đại sơn Nghê Khiết Mai từng bước một chặt vật đi đến Liễu Vĩnh bên người, sau đó toàn thân tại không có bất luận khí lực gì ngồi quỳ chân tại Liễu Vĩnh bên người, rất là đau lòng nhìn đối phương.

Nguyên bản Nghê Khiết Mai nội tâm tức giận theo từng bước một tới gần đối phương dần dần tích lũy, có câu nói gọi là đã từng hơn yêu, bây giờ liền có bao nhiêu hận, nghĩ đến đã từng từng li từng tí, đang nghĩ đến vừa rồi Liễu Vĩnh đối những nữ nhân khác chế tạo sự, Nghê Khiết Mai hận không thể cắn Liễu Vĩnh một ngụm mới có thể giải hận.

Nếu như Liễu Vĩnh biết Nghê Khiết Mai suy nghĩ nhất định bị hù sợ hãi, nên biết đạo Nghê Khiết Mai một ngụm đều là muốn rút thịt 'Từ Chấn vừa liền bị từ trên cầm cán rơi mất một miếng thịt'.

"Ngươi cũng nhìn thấy?"

Cứ việc đau đớn, nhưng Liễu Vĩnh còn không có mất đi ý thức, khi nhìn thấy xuất hiện tại trước mặt Nghê Khiết Mai về sau, Liễu Vĩnh rất là đáng chất mở miệng, bởi vì hần ẩn ẩn đoán được đối phương tựa hồ nhìn thấy cái gì, mặc dù hần biết sớm tối đều cần làm cho đối phương biết, nhưng lấy loại phương thức này bị đối phương biết, hần vẫn là cảm giác rất là thống khổ, bởi vì chỉ có tại thời khắc này hần mới biết đạo hần cỡ nào yêu Nghê Khiết Mai, hần không muốn để cho đối phương dù là có một tia thương tâm, nhưng hần làm không được, thật làm không được.

Nhìn thấy trong mắt đối phương cay đắng cùng thống khổ, Nghê Khiết Mai vốn là muốn lắc đầu, nhưng nàng cuối cùng vẫn gật đầu, bởi vì nàng không muốn lừa dối Liễu Vĩnh cũng không muốn lừa gạt mình, sau đó nàng đổi chủ đề, bởi vì nàng không muốn đối với chuyện này dây dưa, như thế sẽ chỉ làm hai người lúng túng hơn cùng thống khổ.

"Ta cái này cho ngươi đánh 120!"

"Không dùng, không dùng!"

Liễu Vĩnh muốn đứng lên, nhưng đầu thật rất đau, để hần chỉ là nửa cong lên thân thể ngay tại lần té ngã, bất quá hần biết mình không có trở ngại, nghỉ ngơi một hồi liền hội tốt bất quá về sau một đoạn thời gian có thể muốn phiết chân đi đường.

"Ngươi... Thật không có sự!"

Muốn hỏi thăm Liễu Vĩnh bị đá bộ vị, nhưng Nghê Khiết Mai lời đến khóe miệng lại then thùng không nói ra miệng, cứ việc dạng này nàng vẫn là mặt đỏ tới mang tai, cùng lúc ở trong lòng ngầm phi mình, người ta cái kia có vấn đề hay không, quán ngươi Nghê Khiết Mai chuyện gì, ngươi cùng hần có quan hệ gì?

"Tiểu hóa tử, chó miến cường!" Có người hạo tâm nhắc nhở.

"Đúng vậy a, có vấn đề tranh thủ thời gian sớm trị liệu, không phải lưu lại tiếc nuối liền hối hận suốt đời rồi!" Từng người từng người vậy xem nam nữ an ủi lấy.

Đối mặt một đạo đạo không biết bởi vì cái gì, mà ẩn ẩn chờ đợi ánh mắt, Liễu Vĩnh bờ môi run rẩy giải thích mình cũng không có đã thương được chỗ nào, lúc đó hơi né một cái, chỉ là bị đá đến rồi bên đùi.

Nghe được Liễu Vĩnh giải thích, có người thờ phào, cũng có người thờ dài, cũng không biết đạo thờ dài cái gì, chẳng lẽ là bởi vì không có đá trúng mà cảm thấy thất vọng sao, Liễu Vĩnh phì cười.

Mà nghe được Liễu Vĩnh nói chỗ của hần không có việc gì Nghê Khiết Mai cũng nhẹ nhõm khẩu khí, cùng lúc nội tâm đột nhiên dâng lên một cái ý niệm

trong đầu, còn không bằng bị đá phét đi mới tốt, như thế đối phương liền không có nghĩ lung tung niệm đầu, có thể an an tâm tâm bồi tiếp mình! Đối trong đầu của chính mình đột nhiên xuất hiện ý nghĩ này, Nghê Khiết Mai ngẫm phi không thôi, tâm đạo mình thật bản thủ.

Cùng Nghê Khiết Mai trầm mặc tương đối, thêm nghỉ ngơi khoảnh khắc, Liễu Vĩnh tại Nghê Khiết Mai nâng đỡ, chậm rãi đi trở về mình xe BMW.

Tại Liễu Vĩnh sau lưng, không ít nam nhân hâm mộ nhìn xem Liễu Vĩnh, cảm giác đối phương diễm phúc còn thật không cạn, vừa rồi cái kia đá hấn chính là như vậy đáng người bốc lửa, mà cái này lại là như vậy tinh khiết ngọt ngào, bất quá tại nhìn thấy Liễu Vĩnh BMW về sau, tất cả nam nhân bình thường trở lại, tình cảm là cái phú nhị đại a, không ít người thờ dài mình không có ném cái tốt người, mà đôi thành có một ít người thì quyết định vuron lên hùng mạnh, đề trương lai có thể cùng Liễu Vĩnh đồng dạng mỹ nữ vòn quanh.

Mà vậy xem nữ nhân thì tại Nghê Khiết Mai xuất hiện về sau đối Liễu Vĩnh rất là chán ghét, cảm thấy Liễu Vĩnh còn thật hần là bị đá bạo, như loại này có tiền hoa hoa đại thiếu nên đã bị trừng phạt.

Mặc kệ đám người loại tâm tính nào, tại Liễu Vĩnh rời đi về sau tất cả mọi người tản ra, riêng phần mình về nhà, mà thị bệnh viện xe cứu thương cũng ở thời điểm này khoan thai tới, tại không có gặp người bị thương, cũng hỏi thăm người qua đường về sau, xe cứu thương lái xe mắng to đạo; "Lại là một cái loạn đả điện thoại!"

Mà ngồi ở bên cạnh hần thân mặc áo choàng trắng bác sĩ nam thì một mặt khó coi, quyết định trở về nhất định phải hảo hảo cho loạn đả điện thoại người một cái cảnh cáo, mà đây là Thôi Truyền Kỳ không nghĩ tới.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 171: Là nam hay là nữ

Thương tâm rơi lệ rồi đi dương bác xe trường học Vương Linh Lợi, ngồi xe buýt về nhà, nhìn ngoài cửa sổ lóe lên một tòa tòa nhà nhà cao tầng, nàng biết sau này nàng cùng những này đều vô duyên, bởi vì nàng từ bỏ cùng một người có tiền cùng một chỗ cơ hội, về sau nàng có lẽ hội cùng mẹ của mình đồng dạng, buộc lên tạp dề, sau đó làm lấy cơm, đút gà, dần dần tóc trắng phơ, mặt mũi nhăn nheo.

Nghĩ đến mình kết cục đáng buồn, Vương Linh Lợi lần nữa lệ rơi đầy mặt, cùng lúc đối Liễu Vĩnh hận ý chẳng những không có bởi vì phát tiết qua mà yếu bớt còn tại dần dần gia tăng, cái này khiến nàng hận không thể quay đầu lại cho Liễu Vĩnh đến cái treu chọc háng chân, mới có thể giải hận.

Nhưng nàng biết, cái này chăm chú cũng chính là tại não hải ngấm lại mà thôi, bởi vì nàng biết sau này cùng Liễu Vĩnh có lẽ lại cũng sẽ không có gặp nhau, nhớ tới quá khứ từng li từng tí cùng Liễu Vĩnh ở trước mặt mình một vài bức bị trò mèo hình tượng.

Vương Linh Lợi đắng chát, có lẽ đây chính là sau này mình hồi ức, để sau tự an ủi mình, đã từng để cho một cái đàn ông có tiền, trước mặt mình kinh ngạc, tại dưới đùi của mình run rẩy.

Đình linh tin nhắn âm thanh, đánh gãy Vương Linh Lợi suy nghĩ, để nàng không tự chủ được cầm điện thoại di động lên, thấy là Vu Bằng gửi tới một câu 'Hắn đi tìm người sao? tra hỏi, Vương Linh Lợi tức giận trong nháy mắt đánh tới điện thoại, bởi vì nàng cảm thấy hôm nay một màn này đều là đối phương cùng Liễu Vĩnh âm mưu, bây giờ thế mà còn không biết xấu hổ gửi nhắn tin đến hỏi thăm, ta nếu là không mắng người liền không họ Vương!

Nội tâm tức giận lấy, kết nối điện thoại về sau, Vương Linh Lợi không để ý bên kia đang dùng com tiếng hò hét, trực tiếp đối microphone rống to đạo; "Người tên vương bát đản này, còn không biết xấu hổ hỏi thế nào, chưa thấy qua người như vậy người đối trá, người sao không đi chết đi!"

Điện thoại đối diện, nguyên bản tâm tình rất là tốt Vu Bằng bị chửi một ngụm com nghẹn tại trong cổ họng sau đó ho khan phun ra trắng xóa hoàn toàn hạt gạo, bao trùm toàn bộ ăn com mặt bàn.

Thậm chí cùng hần ngồi đối diện một tên công nhân trên mặt, đều bị hần phun ra một mặt màu trắng hạt gạo.

Thế là, nguyên bản huyền não tràng cảnh, trong nháy mắt yên tĩnh trở lại, dùng đũa gấp thức ăn dừng lại tay, nói đùa, đồ ăn trên đều là tán toái hạt gạo, ai còn ăn xuống dưới. Chuẩn bị đi cầm màn thầu miệng, rốt cuộc không thể đi xuống miệng, bởi vì trên bánh bao cũng có tán toái có chút dính cũng dính vào phía trên hạt gạo.

"Ai ư, tại lão bản, cái này làm gì a kích động như vậy!"

Một tên tuổi tác lớn công nhân dùng đũa gắp đẩy lên trước mặt không còn có người cùng hần cướp đồ ăn, sau đó từ đáy chén kẹp xuất một tảng mỡ dầy, ăn vào miệng nơi về sau vứt xuống đũa, nhìn về phía Vu Bằng.

Theo nên tuổi tác lớn nam tử động tác, tất cả mọi người buông xuống đôi đũa trong tay nhìn xem Vu Bằng, cái này khiến Vu Bằng không thể không cắn răng mở miệng đạo; "Đi công quán cơm nhỏ, quay đầu ta đi trả tiền!"

Tại một phiên tiếng hoan hô bên trong Vu Bằng tức giận đối trong điện thoại lạnh giọng đạo; "Vương Linh Lợi ngươi có ý tứ gì, ngươi biết bởi vì ngươi câu nói này, ta thêm tổn thất ngàn đem khối tiền sao?"

"Đáng đời ngươi, ai bảo ngươi đùa nghịch ta!"

Vương Linh Lợi nghe được rồi Vu Bằng ho khan phun ra âm thanh, cùng tiếp xuống đối diện người đối thoại, ần ần đoán được xảy ra chuyện gì, cái này khiến nàng rất là giải hận đáp lại Vu Bằng chất vấn, dù sao tương đối với mình tại vị kia chỉ đen trước mặt nữ nhân đã bị vũ nhục, đối phương đã bị điểm này tổn thất đơn giản hơi không đủ đạo.

"Con mẹ nó chứ lúc nào đùa nghịch ngươi rồi, là Liễu Vĩnh nói qua hần hội đi, có lẽ là có chuyện chậm trễ đâu!"

Nghe Vương Linh Lợi, Vu Bằng còn tưởng rằng là bởi vì Liễu Vĩnh không có đi, cho nên Vương Linh Lợi mới tức giận, cái này để trong lòng hần buồn bực không thôi, ngươi đây là câu người thái độ sao, về sau Lão Tử mới không hỏi ngươi cái này phá sự.

"Là, Liễu Vĩnh đã tới, nhưng nữ nhân kia cũng tới!" Vương Linh Lợi lạnh giọng mở miệng, nàng cảm thấy Vu Bằng nhất định cảm kích, này lúc bắt quá là muốn hai đầu nịnh nọt mà thôi.

"Nữ nhân kia?"

Vương Linh Lợi lời nói nhường cho bằng có chút chột dạ, chẳng lẽ Liễu Vĩnh là mang theo Nghê Khiết Mai đi, lấy Liễu Vĩnh tính cách còn thật có khả năng làm được, cái này khiến hần tiếp lấy cuồng quit giải thích đạo; "Cái này không thể trách ta, lúc đó Liễu Vĩnh không cùng ta nói muốn dẫn Nghê Khiết Mai đi!"

"Cái gì Nghê Khiết Mai, là cái kia chỉ đen nữ nhân, ngươi nói cho Liễu Vĩnh, hần nếu như muốn nghĩ tề nhân chi phúc, để hần trùng sinh hồi minh hướng đi thôi!" Vương Linh Lợi có chút tức hần hần, sau đó 'Bình' cúp điện thoại.

"Chỉ đen nữ nhân, muốn nghĩ tề nhân chi phúc? Cái này có ý tứ gì?"

Điện thoại bên kia, Vu Bằng ngây ngốc thuật lại Vương Linh Lợi nói lời, sau đó hần tức giận đột nhiên đứng lên, bởi vì hần biết rồi, nguyên lai Liễu Vĩnh mang theo cái kia cùng hần có mập mờ chỉ đen nữ nhân đi tìm Vương Linh Lợi, cũng rất là vô sỉ đưa ra như là hai nữ chung hầu một chồng đề nghị, trách không được Vương Linh Lợi hội tức giận như vậy bại hoại, đối thành mình không nói điện mới là lạ.

Cùng lúc hần cũng có chút buồn bực, bởi vì hần tin tưởng Liễu Vĩnh tuyệt đối không phải là người như thế, không phải hần cũng sẽ không có muốn đem mình tiểu muội gả cho đối phương niệm đầu, chẳng lẽ là Liễu Vĩnh cân nhắc qua mình về sau, vẫn là khó mà dứt bỏ Nghê Khiết Mai, sau đó nghĩ ra một màn như thế nháo kịch, để cho Vương Linh Lợi biết khó mà lui, có khả năng, vừa nghĩ tới đối phương cái kia có chút kẻ vô lại tự tưởng, Vu Bằng đã cảm thấy cực kỳ có khả năng.

Nghĩ rõ ràng chân tướng về sau, Vu Bằng rất là phiền muộn, ngươi đây không phải để cho ta tại Vương Linh Lợi trước mặt khó mà làm người sao? Nhưng sau đó Vu Bằng liền một cái gạt mình, Liễu Vĩnh làm như vậy tựa hồ không chỉ là để Vương Linh Lợi biết khó mà lui đơn giản như vậy, bởi vì hần ngay cả mình đều không có nói cho?

Điều này có ý vị gì?

Chẳng lẽ là đối phương biết được ý nghĩ của mình, nổi giận giúp mình Vương Linh Lợi âm chuyện của hần, nghĩ đến vạn nhất vì vậy mà tổn thương đến tình cảm của hai người, Vu Bằng liền một trận khí muộn, không được mình nhất định phải đi giải thích một chút.

Vội vội vàng vàng Vu Bằng liền vội ra kiến trúc công trường, vừa mới phát động lên dừng sát ở ven đường không có kính chắn gió Linh Mộc, Vu Bằng thêm ngừng lại, bởi vì hần cảm thấy dạng này đi, chẳng phải trực tiếp bạo lộ xuất hần cùng Vương Linh Lợi có liên hệ sao, vạn nhất không phải hần tưởng tượng như thế, vậy hần làm một cái đem âm mưu nhân vật chính chẳng phải là hết sức bị kịch, nghĩ tới chỗ này, hần đem xe tắt lửa, sau đó lấy điện thoại cầm tay ra cho Liễu Vĩnh gọi điện thoại.

Điện thoại kết nối sau Vu Bằng cũng không có vội vã mở miệng, quả nhiên không xuất phát từ bằng sở liệu, đối diện Liễu Vĩnh tại điện thoại kết nối về sau không kịp chờ đợi nói đạo; "Vu Bằng tiểu tử ngươi đùa nghịch ta, biết ta dựa theo phương pháp của ngươi chế tạo hậu quả là cái gì không, ta lại bị đánh cái trêu chọc háng chân!"

Nghe xong lời này Vu Bằng cũng cảm giác hạ thể phát lạnh, cũng quên rồi nguyên bản gọi điện thoại mục đích, cuồng quit hỏi thăm Liễu Vĩnh thế nào, khi biết được bởi vì né tránh cùng lúc cũng không có đủ thương cường điệu muốn bộ vị về sau, Vu Bằng thở phào đạo; "Ngươi ở đâu, ta lập tức đi tới!"

Không có kính chắn gió Linh Mộc phi nhanh hướng thành yêu, ngay tại tiến vào thành yêu góc rẽ, lái xe Vu Bằng thấy được một đạo tại ven đường lác lác thân ảnh, nguyên bản đạo thân ảnh này Vu Bằng cũng không hề để ý, nhưng khi đối phương xoay người về sau, hần gạt nẩy mình, lại là bị Liễu Vĩnh khai trừ cái kia nhỏ bảo an.

Nhưng đây không phải Vu Bằng ngạc nhiên nguyên nhân, nhường cho bằng ngạc nhiên là, đối phương bây giờ thế mà mặc chỉ đen váy ngắn, cái này khiến hần thẳng gặp một cái đem xe ngừng đến đối phương bên người hỏi đạo; "Ngươi là nam hay là nữ?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 172: Cuối cùng thành thân thuộc

Bị hỏi thăm mình rốt cuộc là nam hay là nữ, nhất là bị cừu nhân, hết sức đỏ mặt Thôi Truyền Kỳ nhảy lên liền chỉ vào Vu Bằng kêu to đạo; "Đương nhiên là nam nhân, người không nhìn ra được sao? A? A?"

Liên tiếp vài tiếng rống to, cũng phát hiện đối phương bị mình rống ngây ngốc Thôi Truyền Kỳ lập tức nội tâm rất là đắc ý, rốt cục bị khí thế của ta uy hiếp ở đi, thế mà còn dám cùng bản thiếu gia đối nghịch, ta rống không chết người.

"Ta chẳng qua là cảm thấy, người làm nam nhân so sánh nữ nhân xác thực đẹp mắt rất nhiều!"

Nói thật Vu Bằng đương nhiên biết đối phương là nữ nhân, dù sao Liễu Vĩnh đã nói cho hắn, đồng thời bao quát thân phận của đối phương, nhưng hắn nhìn thấy đối phương về sau lập tức nhớ tới hắn bị nện cửa kiếng xe dẫn đến hắn lái xe tới một mực bị gió thổi rơi lệ mất, thế là không tự kìm hãm được liền muốn châm chọc đối phương một cái, làm sao có thể hội bị đối phương rống không có âm.

"Người!"

Thôi Truyền Kỳ bị Vu Bằng câu nói này nghẹn nói không ra lời, nàng không cảm thấy đối phương là tại lấy lòng nàng, đồng thời dựa theo đối phương cùng cừu hận của mình quan hệ, đối phương cũng không có khả năng lấy lòng nàng!

Vừa không phải tại lấy lòng nàng, như vậy thì còn lại một loại khả năng, cái kia chính là thân phận của mình đã bị đối phương biết rồi, mà làm sao biết đến, rất rõ ràng là Liễu Vĩnh nói cho hắn biết, đồng thời thời gian nàng đều có thể đoán được, chính là tại nàng nghe lén đối phương hai người nói chuyện trước đó cái kia một đoạn.

Nếu như đối phương thật xem nàng như thành nam nhân, dạng này khen nàng, nàng cũng không để ý, nhưng đối phương biết rõ đạo nàng là nữ nhân, lại dạng này giảng, liền để nàng bạo nộ rồi, bởi vì chỉ có chính nàng biết nội tâm của nàng kỳ thật rất là kiêu kỳ người khác nói nàng không giống nữ nhân, cứ việc nàng giấu giếm rất sâu, thế là nổi giận Thôi Truyền Kỳ sau đó bắt đầu xoay người dù sao đi nữa dò xét, làm gì, đương nhiên là tìm cục gạch nện nha.

"Người. . . Người muốn làm gì?"

Vu Bằng xem xét đối phương điệu bộ này, lập tức ý thức được không tốt, muốn cấp tốc lái xe rời đi, lại bị đối phương một cái bước xa vọt tới trước xe ngăn trở.

Một tay ngẩng lên từ hoa trì bên cạnh móc hạ còn kẻ cận bùn đất cục gạch, Thôi Truyền Kỳ một tay chỉ vào Vu Bằng hỏi đạo; "Người mới vừa nói ta cái gì!"

"Không, không nói gì!"

Cái gì cốt khí, cái gì nam nhân tôn nghiêm, đều tại đối phương cục gạch hạ tan rã, không phải Vu Bằng uất ức, thật sự là đối thủ quá điên cuồng, bởi vì Vu Bằng tin tưởng đối phương thật hội đập tới, vì cái gì, bởi vì người ta có cái tốt cha, có lực lượng a.

Thấy mình nói lời tựa hồ cũng không thể làm cho đối phương hài lòng, Vu Bằng linh cơ khẽ động nói đạo; "Ai, người nhìn người cái kia cục gạch bên trên, còn có bùn, người chẳng lẽ không chê bẩn sao?"

Bị Liễu Vĩnh vừa nói như vậy, thân là nữ nhân bản năng bệnh thích sạch sẽ để Thôi Truyền Kỳ trên tay bắt đầu không thoải mái, tựa hồ nơi nào có trăm ngàn con con kiến lại bò đồng dạng, nhưng nàng sau đó liền tập trung ý chí, dù sao nàng không phải yếu ớt nữ hài, cùng nam sinh cùng một chỗ điên cùng một chỗ âm người thời điểm, không ít cầm cục gạch ông thép bình rượu cái gì, cho nên đối với bùn, nàng vẫn là có thể tiếp nhận.

"Bùn có cái gì, chúng ta ăn lương thực vẫn là bùn lý trường đi ra đây này, bất quá người vừa nhắc nhở ta, xem ra người là không quá ưa thích bùn, vậy ta liền để người dấn vào một cái thiên nhiên!" Nói, Thôi Truyền Kỳ liền phải đem cục gạch ném về phía Vu Bằng.

"Ai, không muốn, người nếu là nện ta, ta liền để Liễu Vĩnh lại mở trừ người một lần!"

La lên vô hiệu, Vu Bằng cũng không biết mình làm sao hội nói ra câu nói này, nói ra về sau hắn liền lập tức hối hận rồi, nói đùa, người ta một cái phó bộ cấp cán bộ con cái hội quan tâm người một cái nhỏ bệnh viện chức vị, người không phải mơ mộng hảo huyền sao?

Nhưng theo câu nói này nói ra miệng, cục gạch thật không có đập tới, nhưng lại có một đạo có chút khinh bỉ thanh âm cười nhạo nói đạo; "Tại khai trừ ta một lần, trừ phi hần không muốn biết hần vì cái gì chịu liều âm thôi!"

"Người có ý tứ gì?"

Câu nói này để hai tay họ đầu Vu Bằng trong nháy mắt ngu ngơ, lập tức hần liền thấy Thôi Truyền Kỳ đột nhiên che miệng mình xấu hổ bộ dáng, sâu cảm thấy đối phương tuyệt đối có bí mật, thấy đối phương lại để cho đi, Vu Bằng hét lớn một tiếng lừa dối đạo; "Có phải là người làm hay không?"

"Không phải, không phải!"

Cứ việc miệng nói như vậy, nhưng Thôi Truyền Kỳ vứt bỏ cục gạch bỏ chạy bộ dáng, lại bạo lộ rồi đối phương chợt dạ.

Vu Bằng kết hợp trước đó Vương Linh Lợi nói cái gì chỉ đến nữ nhân, cùng Liễu Vĩnh chịu không hiểu thấu sự tình, đại khái đoán ra, đây hết thảy có thể là Thôi Truyền Kỳ vì trả thù Liễu Vĩnh, đuổi tại Liễu Vĩnh trước đó cùng Vương Linh Lợi nói cái gì, tiến tới dẫn đến Vương Linh Lợi hiểu lầm, tiến tới đối Liễu Vĩnh áp dụng âm tàn trả thù.

Vừa nghĩ tới bởi vì đối phương âm hiểm, dẫn đến mình tác hợp Vương Linh Lợi cùng Liễu Vĩnh cùng một chỗ kế hoạch bị phá hư, Vu Bằng cũng không lo được thân phận của đối phương, lái xe liền đuổi theo.

Thành yêu phòng làm việc của viện trưởng bên trong, Vu Phú, Lý Như Phụng chờ thành yêu cao tăng tại thăm Liễu Vĩnh, cũng tìm đến trong bệnh viện bác sĩ nhìn qua đối phương xác định không có gì đáng ngại về sau, nhao nhao lắc đầu rồi đi, thậm chí Lý Như Phụng trước khi đi còn ngữ trọng tâm trường nói đạo; "Yêu đương, liền hảo hảo yêu đương, không muốn chán chừ, không phải sớm tới hội bị đá phê đi!"

Lời này, để Liễu Vĩnh không biết giải thích như thế nào, cho nên hần rất cảm thấy oan uổng, cái gì chán chừ, cái này mẹ hần hần toàn tâm toàn ý đều biến thành dạng này rồi có được hay không!

Mà Vu Phú thì là thừa dịp Nghê Khiết Mai không chú ý chuyện xưa trọng nói nhỏ giọng nói đạo; "Hội chỗ hơn an toàn a lão đệ, nghe ca một lời khuyên a!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh trực tiếp hồi phục chính là khoát tay, Nhượng Vu Phú đi nhanh lên người.

Tại người thăm đi đến về sau, trong tay gọt lấy một viên đỏ phùng phùng Apple, Nghê Khiết Mai nội tâm lại so sánh Apple còn muốn ngọt, Liễu Vĩnh lại hần bảo mã xa thượng đã nói cho Nghê Khiết Mai, hần cùng Vương Linh Lợi chân tướng!

Khi biết được đối phương là bởi vì bị mình cự tuyệt, cho nên uống nhiều về sau làm chuyện sai lầm, mới hội trốn tránh hai người tình yêu, đối Vương Linh Lợi đi phụ trách, nội tâm của nàng là đã sinh khí đối phương cổ hủ, dù sao cái này đều niên đại gì, còn có dạng này phụ trách nam nhân, lại tràn đầy kiêu ngạo, bởi vì cái này chính là mình coi trọng nam nhân, dám làm dám chịu, dù là phạm sai lầm cũng hội dừng cảm gánh chịu, cái này cũng có thể chính là nàng một mực đối với hần nhớ mãi không quên, thẳng đến chờ đến hần trở về nguyên nhân.

Đương nhiên, đây hết thảy điều kiện tiên quyết là Vương Linh Lợi không biết đạo trúng cái gì gió điên cuồng đá Liễu Vĩnh, đồng thời xem bộ dáng là không có ý định tại cùng Liễu Vĩnh ở cùng một chỗ, dạng này có lẽ là kết cục tốt nhất, cứ việc biết Liễu Vĩnh bị đối phương đột nhiên ngừ, nội tâm rất là khó chịu, đồng thời coi như đối phương không náo một màn này, nàng cũng không sẽ từ bỏ Liễu Vĩnh Nghê Khiết Mai, cảm thấy có lẽ dạng này mới là tốt nhất kết cục.

Vương Linh Lợi rời khỏi, sau đó nàng cùng Liễu Vĩnh hữu tình người cuối cùng thành thân thuộc.

Đem gọt xong Bì Apple tại đĩa nơi tí mĩ cắt thành từng khối, Nghê Khiết Mai bung đến Liễu Vĩnh bên người, nhìn Liễu Vĩnh đưa tay liền đi bắt, lập tức đuổi đối phương một cái; "Rửa tay sao!"

Nghê Khiết Mai nghe được lời này, để Liễu Vĩnh cười khổ tâm đạo đây không phải ta trước mấy ngày đối với đối phương nói lời sao, nữ nhân trả thù tâm còn thật mạnh! Nhưng còn không có chờ hần phiền muộn xong, chỉ thấy Nghê Khiết Mai đuổi ra nàng như hành tinh tí mĩ ngón tay khinh khinh về lên một khối óng ánh trong suốt hoa quả, sau đó đưa tới Liễu Vĩnh bên miệng.

"A, ta thể nhưng là tẩy qua tay!"

Khẽ cắn mang theo nhân nhật thiếu nữ mùi hương thịt quả, Liễu Vĩnh cảm thấy chưa từng ném qua vui tươi như vậy hoa quả, cái này khiến hần không tự kìm hãm được lần nữa há to mồm, chờ lấy Nghê Khiết Mai Uy.

Chương 173: Cuối cùng một giấc mộng

Bởi một thanh nước bọt, Liễu Vĩnh từ trong tưởng tượng khôi phục lại, sau đó rất là mong đợi nhìn xem đã bị Nghê Khiết Mai cắt thành từng khối óng ánh thịt quả, cũng đang mong đợi đối phương cho mình từng khối cho ăn tiền miệng bên trong hạnh phúc ngọt ngào cảm giác.

Không có để Liễu Vĩnh chờ đợi bao lâu, Nghê Khiết Mai tại ti mi cắt xong thịt quả về sau, bụng trắng noãn đũa, rất là ưu nhã ngồi vào Liễu Vĩnh trước mặt, sau đó duỗi ra như non hành đồng dạng ngón tay, khinh khinh vể lên khắp nơi óng ánh trong suốt thịt quả.

Toàn bộ quá trình giống như Tinh Đình Điểm Thủy, lại như Thanh Phong phát , là như vậy ưu nhã, chỉ gặp nàng vể lên một khối óng ánh thịt quả, sau đó nâng lên, giơ lên một trận làn gió thơm, để Liễu Vĩnh không tự kìm hãm được theo tay của đối phương chỉ rướn cổ lên, làm làm ra một bộ thêm nhỏ dãi dáng vẻ, sau đó hần liền thấy tản ra thiếu nữ hương thơm thịt quả từ trước mặt hần đi qua, lưu lại một trận mùi thơm ngát, sau đó bị đưa vào rồi hồng nộn trong cái miệng nhỏ nhắn.

Nhếch to miệng Liễu Vĩnh kém chút không có cắn được đầu lưỡi, không nhìn lầm, hồng nộn miệng nhỏ đương nhiên không thể nào là Liễu Vĩnh miệng, mà là Nghê Khiết Mai, mà Nghê Khiết Mai vể lên thịt quả cũng không phải là cho Liễu Vĩnh, mà là mình ăn, cái này khiến Liễu Vĩnh buồn bực kém chút thổ huyết.

Nhìn Liễu Vĩnh thất vọng bộ dáng, Nghê Khiết Mai nội tâm dâng lên một cỗ trò đùa quái đản được như ý suy nghĩ, sau đó nàng lần nữa vể lên một khối thịt quả, đưa đến Liễu Vĩnh trước mặt.

"Cho ta?"

Liễu Vĩnh nhú mày xác nhận, dù sao hần hiện tại dù nói thế nào cũng là vài trăm người lãnh đạo, giá trị bản thân ngàn vạn phú ông, thế mà bị một cái tiểu cô nương dạng này trêu đùa, thật sự là thật mất mặt.

Nắm xong, gặp Nghê Khiết Mai gạt đầu, Liễu Vĩnh lập tức một mặt như tên trộm đuôi miệng đi cắn, đem cái Nghê Khiết Mai dọa đến không tự kìm hãm được rúc về phía sau rút tay về, sợ bị cái này miệng đầy nước bọt, há to miệng gia hỏa nắm tay đều ăn.

Ngay tại Liễu Vĩnh sắp ăn vào năm năm về sau lần thứ nhất ưa thích người cho ăn hoa quả thời điểm, môn 'Ba' một tiếng bị trùng điệp đẩy ra, sau đó một đạo ngạc nhiên kêu to vang vọng, mà theo cái này âm thanh kêu to, bờ môi đã dính vào thơm ngọt thịt quả Liễu Vĩnh liền thấy cái kia óng ánh thịt quả từ Nghê Khiết Mai trong tay trượt xuống, mà sớ dĩ xuất hiện loại tình huống này là bởi vì người tiến vào nói lời.

Đối phương nói; "Liễu Vĩnh ngươi biết Vương Linh Lợi vì cái gì đá ngươi, đều là cái kia Thôi Truyền Kỳ, nàng thế mà làm bộ cùng ngươi có một chân nữ nhân kia, đi gặp Vương Linh Lợi!"

Nói đến đây, Vu Bằng mới nhìn rõ trong phòng tràng cảnh, trong tràng, Liễu Vĩnh chính một mặt ngọt ngào nằm dựa vào ở trên ghế sa lon, đi cắn Nghê Khiết Mai trong tay hoa quả, mà Nghê Khiết Mai này lúc thì một mặt ngượng ngùng long đong nhưng lại hạnh phúc nhìn xem Liễu Vĩnh!

Lúc này Vu Bằng mới biết đạo hần đến phá hủy hai người mỹ hảo bầu không khí, nhưng hần không có phiền muộn, tương phản rất là hưng phấn, bởi vì hần biết mình đến đúng, hần thành công ngăn trở hai người thuận lợi khôi phục quan hệ.

Nhưng mặt ngoài Vu Bằng vẫn giả bộ ngượng ngùng nhỏ giọng tiếp lấy đạo; "Sau đó cùng Vương Linh Lợi nói, để nàng cùng nàng hai người đi theo ngươi, cho nên. . .!"

Nói đến đây, đôi mắt Nghê Khiết Mai giống như ánh mắt giết người, Vu Bằng cúi đầu nói không được nữa, mặc dù hần nội tâm đắc ý, nhưng hần không sẽ bạo lộ, tâm đạo, Nghê Khiết Mai a, Nghê Khiết Mai, lúc đầu ngươi không phải nhẫn tâm từ bỏ Liễu Vĩnh sao, hiện tại là cảm giác gì, có phải hay không hết sức lạnh buốt, cũng cảm thấy sống không thể yêu!

Nghê Khiết Mai tâm, hiện tại xác thực lạnh buốt, bởi vì nàng biết điều này có ý vị gì, ý vị này, vừa rồi Liễu Vĩnh trở lại bên cạnh mình một cái chớp mắt chẳng qua là ảo giác của nàng, nàng thậm chí hối hận vừa rồi đối Liễu Vĩnh trêu chọc, nếu như khối kia thịt quả nàng bỏ vào Liễu Vĩnh miệng nơi, có phải hay không sau này lại có một đoạn ngọt ngào hồi ức để nàng tại sau này vô số tưởng niệm thành tột tể nguyệt nơi dư vị, nhưng thế gian không có thuốc hối hận, bỏ qua, chính là bỏ qua.

Mà Liễu Vĩnh đang nghe Vu Bằng tự thuật về sau, thì là đầy mắt cay đắng, hần thậm chí không tự kìm hãm được mở miệng hỏi đạo; "Vậy ngươi nói cho Vương Linh Lợi chuyện này sao?"

Lúc nói lời này, Liễu Vĩnh cứ việc nội tâm rất là tự trách, tự trách mình thế mà hội vì tình cảm của mình mà nhẫn tâm đối đãi cùng mình từng có tiếp xúc da thịt nữ nhân, nhưng người đều là tự tư, tại Nghê Khiết Mai bên người Liễu Vĩnh nội tâm là chưa bao giờ có sáng khoái yên tĩnh, loại cảm giác này để hần quen đi thân là nam nhân trách nhiệm.

Mà Nghê Khiết Mai tựa hồ cũng bị Liễu Vĩnh lời nói nhắc nhở, cũng một mặt mong đợi nhìn xem Vu Bằng, cứ việc nàng cũng biết dạng này có chút xin lỗi Vương Linh Lợi, nhưng tình yêu lúc đầu chính là tự tư không phải sao?

Hai người tha thiết chờ đợi ánh mắt, nhường cho bằng kém chút thốt ra mà xuất đạo không nói, nhưng hần biết, vì Liễu Vĩnh tương lai không bị Nghê

Khiết Mai gia đình liên lụy, hẳn chỉ có thể nhẫn tâm che giấu lương tâm ngăn cản, thế là hẳn hơi có chút ngượng ngừng mở miệng đạo; "Đã nói qua, đối... Xin lỗi!"

Vu Bằng cuối cùng ba chữ, nói có chút cà lăm, cũng có chút trọng, để Liễu Vĩnh coi là đối phương cảm giác mình lăm miệng, còn mở miệng đạo; "Là ta hy vọng xa vời, là ta hy vọng xa vời, không trách người!"

"Đúng vậy a, không trách người, liền xem như người không nói cho Vương Linh Lợi, Liễu Vĩnh cũng hội mình tìm đối phương chính là sao?"

Nghê Khiết Mai mắt lạnh nhìn Liễu Vĩnh, thấy đối phương ở ánh mắt hạ cúi đầu, Nghê Khiết Mai nội tâm bị đè nén, nữ nhân có đôi khi huyền tượng mình thích nam nhân là cái cái thể anh hùng, há không biết cái thể anh hùng đều có rất nhiều bất đắc dĩ, nếu như có thể, Nghê Khiết Mai hi vọng người mình thích, không phải một cái người quang minh lỗi lạc, như thế liền có thể hoa ngôn xảo ngữ hống mình.

"Xin lỗi, quấy rầy!"

"Bình!"

Theo Nghê Khiết Mai đột nhiên đứng dậy, nguyên bản đặt ở nàng trên đùi màu trắng mâm sứ ngã rơi trên mặt đất, ném thành nát phiến, giống như này lúc Nghê Khiết Mai tâm cảnh.

Đối mặt chạy ra ngoài thân ảnh, Liễu Vĩnh thống khổ vươn tay, sau đó im ắng gào thét, hẳn không có lý do giữ lại Nghê Khiết Mai, trong lòng loại kia trống không, càng là không cách nào nói nên lời.

Nhìn xem hảo hữu thống khổ đáng về, Vu Bằng đi lên ôm lấy đối phương, hẳn có một cái chớp mắt không biết mình làm như vậy, đến cùng đúng hay không suy nghĩ; "Kỳ thật, người rất không cần phải đem * nhìn thấy nặng như vậy!"

Nói xong lời này về sau, Vu Bằng thêm hỏi hận, dù sao hẳn muốn làm chính là để Liễu Vĩnh sau này đau nhiều đoạn tuyệt, nhìn như vậy đến hiện tại đau ít, cũng không phải là không thể được tiếp nhận.

Cứ việc rằng cần khanh khách vang, nhưng Liễu Vĩnh lại kiên quyết lắc đầu, hẳn biết hẳn không thể làm như vậy, coi như hẳn không cân nhắc Vương Linh Lợi cảm thụ, hẳn cũng qua không dậy nổi trong lòng một cửa ải kia, mà cả đời này hẳn duy nhất xin lỗi chính là Nghê Khiết Mai, từ hơn năm năm tiến đến tìm xong bạn tỷ tỷ bắt đầu, hẳn liền xin lỗi đối phương, mà đời này không dậy nổi, lại là hẳn đời này cũng vô pháp trả hết nợ nần.

Coi như đã từng tuyệt vọng, Liễu Vĩnh đều không có có như vậy bất lực qua, chỉ ít lúc kia hẳn còn có tự sát một con đường có thể tuyến, nhưng bây giờ hẳn không đường có thể đi.

Hai mươi sáu tháng chạp, một buổi sáng sớm Liễu Vĩnh cửa phòng liền bị đập ba ba vang, thu thập sạch sẽ gọn gàng Thôi Phuong, đứng Liễu Vĩnh trước cửa không ngừng đập cửa phòng; "Tiểu Vĩnh, Tiểu Vĩnh, làm sao vẫn chưa chịu dậy, cái này đều mấy giờ rồi, nhanh lên hôm nay thể nhưng là người lễ lớn...!"

Nghe được bên trong hữu khí vô lực trả lời 'Biết rồi', Thôi Phuong mới buồn bực quay người, tâm đạo, đứa nhỏ này là thế nào, đoạn thời gian gần nhất cái gì luôn cảm thấy hẳn rầu rĩ không vui, chẳng lẽ là đính hôn hội chứng?

Từ khi Liễu Vĩnh trở về cũng mở một nhà nhỏ bệnh viện về sau, nàng mỗi lần xem tivi đều hội học tập một chút y học danh từ, cũng sống học sống dùng, làm không biết mệt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 174: Đính hôn một

Hai mươi sáu tháng chạp sáng sớm, Khai Dương tây ngoại ô ven hồ, mùa đông Thần Vụ còn không có có tan hết, nhưng tọa lạc ở bên hồ tường trắng ngói xám cổ vận dật đảo Liễu Gia trong nội viện lại là náo động khắp nơi, các loại phụ nhân tiếng cười vui, tiểu hài tiếng ồn ào, không ngừng vang vọng.

Liễu Gia, nguyên bản tại bốn thôn chỉ có thể coi là bình thường gia đình, nhưng từ khi Liễu Vĩnh sau khi trở về, ngăn ngui mấy tháng liền phát sinh rồi biến hóa long trời lở đất, đầu tiên người Liễu gia trong tay trở nên dư dả rồi, đến mức Thôi Phuong có thể thường xuyên trong lúc rảnh rỗi đem trong nhà một chút hoa quả đồ ăn vặt, cho chung quanh hài đồng ăn!

Cái này để chung quanh chăm sóc hài tử quê nhà phụ mẫu trưởng bối đối Liễu Gia hảo cảm cấp tốc gia tăng, đến mức từ Liễu Vĩnh trở về không lâu,

Liều Gia trước cửa cơ hồ liền trở thành đông đảo quê nhà căn cứ.

Nói đùa, tiểu hài có ăn uống, đương nhiên nguyện ý đi, phụ mẫu đương nhiên chỉ có thể đi cùng.

Mà Liều Khuê này lúc càng là ghê gớm, nên biết đạo lúc trước hẳn cứ việc bị người hiền lành, nhưng không có người quen hẳn đã từng buu hẳn, nên biết đạo hẳn lúc còn trẻ, thể nhưng là một thân một mình liền có thể đem vào thôn trộm trâu ba tên tráng tặc đánh bỏ đều không bỏ dậy nổi Mạnh Nhân.

Cứ việc về sau bởi vì gia đình kinh tế không có cùng đi lên, dẫn đến dần dần bị người xem nhẹ, nhưng bây giờ hẳn có rồi một cái có tiền đồ nhi tử, đương nhiên lập tức lại lần nữa trở thành toàn bộ thôn tiêu điểm.

Thậm chí gần nhất quê nhà ở giữa mặc kệ việc lớn việc nhỏ đều hội tìm Liều Khuê, không phải để hẳn đến nâng cái nhân tràng điều giải một cái tranh chấp, chính là bồi ăn, mà cái này thường ngày đều là nhân vật có mặt mũi mới có thể hưởng thụ, như là thôn cán bộ, cũng lớn tuổi riêng có uy vọng lão già.

Đương nhiên, Liều Gia đào lên cũng làm cho nguyên bản trong thôn hồng nhân rất là nhìn Liều Khuê khó chịu, dù sao bây giờ Liều Khuê hưởng thụ đãi ngộ đều là bọn hắn trước đó hưởng thụ, nhưng từ khi trong bọn họ có người từ đám cái nào đó thân thích miệng nơi biết được trong tình lãnh đạo đều cho thành yêu bệnh viện đề tự rồi về sau, bọn hắn mới ý thức tới mình cùng đối phương chênh lệch.

Nói đùa, thành yêu là ai ra, nhà mình hài tử ăn Liều Gia hoa quả bánh ngọt tiểu tức phụ nhóm, đương nhiên đều biết, cho nên toàn bộ thôn đương nhiên tương ứng đều biết.

Thế là những này trước kia hồng nhân, bắt đầu rất là chủ động cùng Liều Khuê trò lên quan hệ đến.

Đối với cái này Liều Khuê đương nhiên không có cái gì xem thường hoặc là không thoải mái, dù sao đều là quê nhà hàng xóm, cứ việc có người thường xuyên tham điểm trong thôn món lời nhỏ, nhưng đều là một mắt nhắm một mắt mở chuyện quá khứ, cũng không cần thiết cùng bọn hắn so đo.

Cái này không đồng nhất thật sớm, tráng kiện thôn bí thư chi bộ lý đông đảo, liền mang theo hẳn đồng dạng hung hãn nàng dâu, chạy tiến Liều Khuê người. Cũng tại còn không có tiến đại môn thời điểm liền thô cuống họng hô đạo: "Ta tiểu thúc, ngươi cái này có gì cần chất tử trợ giúp cứ mở miệng!"

Này lúc trong nội viện đã tới không ít người, tuổi tác lớn phụ nữ đang ngồi ở góc sân rửa rau, càng có nam tử trẻ tuổi, tại giết gà làm thịt cá, dẫn tới một bên quan sát bọn một trận la to.

Mà có nhát gan nữ hài thì sợ hãi trốn ở cha mẹ mình sau lưng, nhưng lại không lúc nhắm vào huyết tính một màn vài lần, thẳng đến Thôi Phương mang sang một mâm lớn hoa quả điểm tâm, bọn hắn mới như ong vỡ tổ trào lên đi, lưu riu bắt đầu chia tang.

Trong nội viện nghe được lý đông đảo la lên, chính tại chào hỏi người bày biện chỗ ngồi ghế dài Liều Khuê, lập tức cười nghênh tiếp, cũng từ trong túi xuất ra một gói thuốc lá rút ra một cây đưa tới, cười đạo: "Ngươi cái này đại lãnh đạo ta được không dám dùng ngươi!"

Giá trị không thấp thuốc lá để lý đông đảo con mắt co rụt lại, cái này điều kiện gia đình xem ra chính là không đồng dạng, liền ngay cả làm việc hút thuốc đều quảng hẳn lúc đầu ngọc khe một mảng lớn, cái này khiến hẳn cái này bí thư chi bộ trên mặt cảm thấy rất là không ánh sáng, nhưng nghĩ đến đối phương nhi tử kiếm tiền năng lực, hẳn lập tức đem tất cả khó chịu đều thu hồi, cũng nói đạo: "Tiểu thúc, lời này của ngươi liền khách khí rồi, ta thể nhưng là cháu ngươi!"

Theo lý đông đảo, không ít người hướng hẳn quảng tới ánh mắt kinh ngạc, nên biết đạo lý đông đảo tại cái thôn này thanh danh được không tốt lắm, nhất làm cho người lên án cũng không phải hẳn chiếm công gia tiện nghi, mà là lúc đầu nào đó bữa tiệc vui, đối gọi hẳn là chất tử một tên trưởng bối đập một bình rượu, cũng lớn tiếng phách lối chửi rủa đạo: "Ngươi là ai thúc, nhận ngươi ngươi là ta thúc, không nhận ngươi, ta vẫn là ngươi thúc đâu!"

Muốn nói tại nông thôn trọng yếu nhất chính là trưởng ầu có thứ tự, nhưng gia hỏa này quả thực là ý vào mình có tiền có thể mắng một họ trưởng bối, liền làm cho tất cả mọi người không thoải mái, lúc đó nếu như không phải lúc đó Liều Khuê ngăn đón nói không chừng đối phương còn làm xuất cái gì chuyện gì quá phận đâu, cái này hai mái hiên so sánh, mọi người mới phát giác Liều Khuê tốt, không nói bình thời bị người hiền lành, coi như hiện tại có tiền đối người thái độ cũng giống như vậy.

Không phải sao, lý đông đảo vừa ngồi xuống, đầu thôn lưu người thọt nghiêng chân đi tới, Liều Khuê cũng là cuống quýt đi lên móc khói, cũng khách khí chào hỏi đối phương, làm sao mới đến, cái này không có ngươi, đều cảm thấy cùng khuyết cái gì giống như, đem cái lưu người thọt nói vui về ra mặt, cười to nhận lấy thuốc về đạo: "Ta đây không phải sợ ngươi nói ta đến sớm ăn nhờ ở đậu sao?"

"Chuyện này, lại không có tiền, đại hi sự còn sợ ngươi ăn bữa cơm!" Liều Vĩnh cười to.

Một bên lý đông đảo gặp Liều Vĩnh đối đãi lưu người thọt thái độ thể mà cùng đối đãi hẳn đồng dạng, khó chịu hút thuốc nghiêng phiến Liều Khuê tâm đạo, cùng dạng này người ở chung có thể có chỗ tốt gì, thật sự là lăng phi tình cảm!

Bất quá cũng không có cách nào nhà giàu mới nổi đều là dạng này, có thể nhận biết mấy cái có cấp bậc người, trong lòng khinh bỉ Liều Khuê, lý đông đảo nhìn bên người trên mặt bàn mở ra ném lên bàn mấy bao cung cấp người tùy tiện rút hút mềm bên trong, lòng ngứa ngáy thừa dịp người không chú ý cầm một bao thả trong túi.

Một màn này vừa lúc bị lôi kéo lý đông đảo gia thuộc đang nói chuyện Thôi Phương trông thấy, nếu là đặt ở Liều Vĩnh không có trở về trước đó, Thôi Phương nhất định chỉ vào đối phương, làm cho đối phương thuốc lá buông xuống, dù sao hơn sáu mươi khối tiền một bao đâu, nhưng bây giờ nàng lại làm bộ không nhìn thấy, cùng đối phương nằng nằng dựa hồ không có chút nào khúc mắc nói chuyện, trong lòng lại xem thường đạo, ngươi cũng chính là

cái này cảnh giới, cùng lúc đối với mình hi vọng không lộ âm thầm đặc ý, đây chính là Liễu Vinh nói cảnh giới cao rồi, xem ra chính mình cấp bậc tăng lên không ít.

Nông thôn đính hôn đối với một gia đình tôi nói, là một đại sự trọng yếu, liền ngay cả điều kiện kia không tốt gia đình, lúc này đều muốn mang lên hai ba bàn không tệ bàn tiệc chiêu đãi thân bằng cùng nhà gái thân thích, mà điều kiện tốt càng là mang lên mười bàn tám bàn bàn tiệc, sau đó nhiệt nhiệt nháo nháo xử lý một trận.

Nguyên bản dựa theo Thôi Phuong ý tứ, cũng liền làm cái hai ba bàn là được rồi, dù sao mình người mấy cái thân thích cùng đối phương người thân thích cũng chính là số này, nhưng Liễu Vinh cái kia trên cơ bản không lộ diện Đại bá thế mà tới, sau khi đến đầu tiên là đem Liễu Khuê quát lớn rồi một trận, nói cái gì hài tử đính hôn chuyện lớn như vậy thế mà không nói cho hắn, đây là muốn làm gì, trong mắt còn có không có cái này ca.

Nếu như là thường ngày, Liễu Vinh cái này Đại bá nếu là dạng này giảng, Thôi Phuong nhất định cảm thấy đối phương lại là tìm đến sự, nhưng hôm nay lại không phải, không chỉ có Liễu Vinh Đại bá là cười giảng, cũng đang nói về sau còn nói đạo, muốn làm nào nhiệt một chút, bởi vì đến lúc đó mười bàn tám bàn tuyệt đối không đủ!

Đối lời này Thôi Phuong vốn là không tin, nhưng cân nhắc đến nhi tử bệnh viện bằng hữu, cũng liền miễn cưỡng, đặt mua rồi năm sáu bàn, nhưng từ hai mươi sáu sáng sớm bắt đầu, chung quanh chạy tới hàng xóm đã có hai ba bàn, cái này khiến Thôi Phuong thời gian dần trôi qua lo lắng, còn tốt Liễu Khuê cuồng quát cho hắn đại ca gọi điện thoại, đối phương tại thêm quát lớn rồi hắn một châu về sau, đáp ứng từ chỗ của hắn dẫn người tới, này mới khiến Thôi Phuong thả lỏng trong lòng, cùng chung quanh hàng xóm nói chuyện phiếm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 175: Đính hôn hai

Khoảng chín giờ, Liễu Vinh Đại bá trọng nguyên mang theo một đám làm đồ ăn sư phó, cười một cổ xương sông mì sợi bao chạy đến Liễu Vinh người.

trọng nguyên là một tên chừng năm mươi tuổi da mặt bóng loáng phúc hậu nam tử, mặc một thân sạch sẽ kiểu áo Tôn Trung Sơn, chân đạp sáng bóng giày da đen, xem xét chính là gia đình điều kiện tốt đẹp người.

trọng nguyên gia đình điều kiện quả thật không tệ, nữ nhi của hắn gả cho lâm thị một tên chính xử cấp cán bộ nhi tử, không chỉ có ngay tiếp theo con của hắn công việc đều giải quyết, còn lúc không lúc tiếp tế hắn người phụ thân này một cái, đương nhiên coi như không tiếp tế, hắn cũng hội nghĩ đến biện pháp hướng nữ nhi muốn.

Như mấy năm trước trong nhà bao sản địa điểm rõ ràng đã cho quê nhà loại, nhưng lại hàng năm đánh lấy mua mạch loại, đậu loại, phân hóa học chờ danh nghĩa hỏi nữ nhi đòi tiền, về sau càng là cảm thấy dạng này muốn quá ít, đồng thời không tập nập, thế là bắt đầu đại lượng đổi thành đồ dùng trong nhà, lớn đến ghế sofa, giường, nhỏ đến nồi cơm điện, đều muốn hỏi nữ nhi đòi tiền!

Có đôi khi nữ nhi thực sự sinh khí, hắn liền bắt đầu tự thuật hắn khổ, cái gì lúc đầu phân gia cái gì cũng không có, tay phân tay nước tiểu lôi kéo đối phương càng là liên tiếp mấy năm ngay cả bữa cơm no cũng chưa ăn qua, cũng bởi vậy rơi xuống dạ dày bệnh mao bệnh. Tóm lại là hội đem Liễu Vinh cái kia đường tử từ xuất sinh đến xuất giá hai người bọn họ miệng đã bị khổ đều tự thuật một lần, cuối cùng làm cho đối phương không thể không cấp tiền.

Bằng vào cái này lớn xem như phát tài rồi, cũng nhanh chóng trở thành nơi đó có diện mạo nhân vật, không có cách nào ai bảo người ta có nữ nhi tốt rồi. Từ người khác đối đãi thái độ của hắn cũng có thể thấy được.

Nguyên bản tại chừng quê nhà ở giữa hết sức thận trọng lý đông đảo nghe xong là trọng nguyên đến rồi, cuồng quát đứng lên cũng thuận thế thêm cảm lấy trên bàn một bao mở ra mềm bên trong, miệng thảo luận lấy, ta đi đón đại thúc, liền chạy vội ra ngoài, lưu lại một đám khinh bỉ ánh mắt.

Không thể không nói lý đông đảo động tác rất nhanh, làm thôn cán bộ ngày xưa tiếp đãi lãnh đạo công việc không làm thiếu, cái tốc độ này cũng là luyện được, chỉ gặp hắn ba chân bốn cẳng đuổi tại trọng nguyên cương vừa xuống xe ngay miệng chạy vội tới bên cạnh xe, sau đó lớn tiếng nói đạo; "Ai nha, đại thúc người thế mà tới, nói sớm ta để hài tử lái xe đi tiếp người a!"

"Người đứa nhỏ này chính là tốt miệng!"

trọng nguyên tiếp nhận lý đông đảo đưa tới khói cười ha ha, hắn cùng lý đông đảo quan hệ không tệ, đối phương không chỉ có là con trai mình làm Lão Tử nhi tử, còn bởi vì song phương điều kiện đều không khác mấy, cho nên có thể được rồi m2 chờ ở chung.

"Đại ca!"

Lúc này Liễu Khuê cũng tới trước, đối với lý đông đảo cấp tại lúc trước hẳn đồng thời trong lời nói có ý ám chỉ không có để Liễu Vĩnh đi đón trọng nguyên sự tình, hẳn không thêm để ý chút nào, bởi vì hẳn xem như đã nhìn ra, có tiền thân thích thì càng thân, không có tiền cũng liền có chuyện như vậy.

Trông thấy Liễu Khuê, trọng nguyên bĩu môi; "Ta ngày đó tại sao cùng ngươi nói, ngươi làm sao lại không nghe đâu?" trọng nguyên lời nói để lý đông đảo giật dây mà cười cười đạo; "Đại thúc, ta tiểu thúc cũng liền ngươi khả năng nói một câu!"

Lý đông đảo nguyên bản nói lời này cũng không tệ, Liễu Khuê mấy năm trước cứ việc không có tiền, nhưng còn thật không sợ hãi ai, liền ngay cả lý đông đảo cứ việc có thể không để ý tới hẳn, nhưng nhưng không được không nể mặt hẳn, dù sao người ta công phu ở chỗ nào, ngươi làm không qua người ta a!

Nhưng bây giờ nói lời này liền có cái khác hàm nghĩa, dù sao hiện tại Liễu Khuê được xua đầu bằng nay, người ta thể nhưng là có cái đi BMW nhi tử.

Tựa hồ cũng nghe đã hiểu lý đông đảo ý tứ trong lời nói, trọng nguyên hai tay chấp sau lưng đạo; "Đừng nói hiện tại, coi như Liễu Khuê hẳn ôm cháu, ta nên nói hẳn làm theo nói hẳn!"

trọng nguyên, Liễu Khuê lập tức gật đầu, đối phương nhân phẩm tốt cũng được, kém cũng được đều là đại ca của mình, đối phương nói cái gì hẳn vẫn là cần cho hẳn một chút tôn trọng.

Mà một bên cũng đi ra tiếp trọng nguyên Thôi Phương nghe nói như thế thì âm thầm bĩu môi, gặp Liễu Khuê liếc mắt tới lập tức biểu lộ khôi phục bình thường, nhưng nằng vẫn là dùng ngôn ngữ cho thay mình nam nhân đạo; "Đại ca nói gì vậy, ngươi là khuê chết anh ruột, ngươi nói hẳn không phải hẳn là sao?" Thôi Phương ý tứ trong lời nói rất rõ ràng, ngươi cũng chính là Liễu Khuê anh ruột, nếu không hẳn lý hội ngươi sao!

Thôi Phương lời nói trọng nguyên tựa hồ nghe không hiểu cũng tựa hồ nghe đã hiểu, bất quá hẳn cảm thấy chỉ cần Liễu Khuê nghe mình, mặc kệ là bởi vì cái gì, như vậy là đủ rồi, dù sao Liễu Khuê hiện tại có cái có bản lĩnh nhi tử, nhưng lại y nguyên tôn trọng hẳn, đây là để hẳn rất thụ dụng.

Tại còn nói đạo rồi Liễu Khuê vài câu về sau, trọng nguyên phân phó mang tới đầu bếp đi vào làm quen một chút hoàn cảnh, cũng để Liễu Khuê chào hỏi người tới đem từng rương nguyên liệu nấu ăn mang vào, cái gì thịt bò, móng heo bằm, tôm vàng rộn, con ba ba, hải sâm, thế mà đều có.

Về phần tiền, trọng nguyên đương nhiên trực tiếp để cùng theo một lúc tới một tên cái cảm nhọn gậy nam tử đưa cho Liễu Vĩnh một trương tờ đơn, chung bàn bạc một vạn ba ngàn năm trăm nguyên, đối với cái này Liễu Khuê trực tiếp từ trong túi áo ngoài móc ra giường hai tầng, sau đó đếm ra một vạn ba ngàn năm trăm nguyên đưa cho đối phương.

Viện tử huyên nào tựa hồ cùng Liễu Vĩnh không quan hệ, này lúc hẳn đang ngồi ở giường của mình bên cạnh ngăn người, nếu là Thôi Phương trông thấy đối phương bây giờ còn mặc đồ ngủ đáng về nhất định khí mắng to.

Ngồi ở một bên cầm điện thoại đang chơi quét rác lời trò chơi Suy Thần tại thêm một ván thất bại về sau ngẩng đầu, nhìn về phía Liễu Vĩnh; "Ngươi không có ý định đi ra!" Gặp Liễu Vĩnh không có để ý chính mình hẳn một mặt hăng hái nói đạo; "Thế nào, ta dùng pháp lực đem hai chúng ta lấy tới trong hồ hòn đảo nhỏ kia trên trời đi!"

Lần này Liễu Vĩnh có rồi phản ứng, chỉ gặp hẳn khẽ thờ dài một tiếng về đạo; "Ngươi biết rõ đạo ta không được!"

"Đúng a, ngươi rõ biết mình không được, vậy ngươi còn phiền muộn cái gì, ngay cả ta đều biết vừa chỉ có thể bị bắt đắc dĩ 'Mạnh' gian, còn không bằng thân nhiên hưởng thụ, ngươi lại có cái gì nghĩ không ra!"

Suy Thần khuyên bảo đối phương, nói thật hẳn cũng nguyên ý Liễu Vĩnh tình yêu tranh thủ thời gian hết thấy đều kết thúc, như thế đối phương liền có thể tâm vô bàng vụ trợ giúp hẳn thu hoạch cảm kích, sau đó hẳn liền thắng Thần, chuyện thật tốt, huống chi lấy ánh mắt của hẳn Vương Linh Lâm muốn ngực có ngực muốn cái mộng có bờ mộng nhưng so sánh cái kia gầy gò Nghê Khiết Mai vóc người đẹp nhiều, vì cái gì Liễu Vĩnh chính là nghĩ quần đâu?

"Vừa sinh hoạt 'Mạnh' gian ngươi, ngươi bắt lực phản kháng, như vậy không bằng bé trên mắt hưởng thụ, chỉ là như thế lại cùng nhảy lầu trước đó hẳn khác nhau ở chỗ nào!" Liễu Vĩnh ở trong lòng ai thán.

"Liễu Vĩnh đâu?"

Ngay tại cái này lúc một đạo cao thanh âm la lên lên Liễu Vĩnh, cũng không có trải qua vĩnh đồng ý cửa phòng liền bị trọng lực đẩy ra, mà trước lúc này một khắc Suy Thần đối Liễu Vĩnh nói câu ta đi sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn xem trước mặt phúc hậu nam tử, Liễu Vĩnh hơi lúng túng cười cười; "Đại bá!"

"Ngươi xem một chút ngươi đang làm gì, ngươi biết hôm nay là ngày gì không?"

Nguyên bản trọng nguyên là khinh thường tại nói như vậy Liễu Vĩnh, dù sao đối với một cái không có tiền đồ hài tử, cho dù là huynh đệ hài tử, hẳn cũng để không nổi quát lớn hào hứng, nhưng bây giờ không đồng dạng, Liễu Vĩnh là một nhà bệnh viện lão bản, dưới tay theo nghe nói có vài trăm người, càng là xuất nhập chạy BMW, lần này trọng nguyên có lực rồi, bởi vì tại lý luận của hẳn bên trong, người có tiền là mình thân thích hẳn là hội có mặt mũi, nhưng cái này thân thích còn nghe mình răn dạy, như vậy hẳn thì càng có mặt mũi, cho nên dưới lầu khi hẳn nghe nói Liễu Vĩnh còn không có sau khi thức dậy, làm Liễu Gia trưởng bối, lập tức gánh vác lên chức trách của mình.

Câu nói kia nói thế nào, đã ngại bắt lực phản kháng phản kháng, vậy liền từ từ nhắm hai mắt hưởng thụ thôi! Thế là Liễu Vĩnh tại trọng nguyên quát lớn dưới, nhanh chóng mặc quần áo đứng dậy.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Đính hôn ba

Các loại hô quát chào hỏi, để Liễu Gia tiểu viện cùng trước cửa giống như chợ bán thức ăn đồng dạng náo nhiệt, nếu là có không rõ ràng tình huống người qua đường nhất định coi là nhà này là muốn cưới con dâu, nhưng trên thực tế chỉ là đính hôn.

Bị Liễu Trọng Nguyên quát lớn xuống Liễu Vĩnh không ngừng cùng nhận biết không quen biết cười chào hỏi, phần lớn người đều là đối Thôi Phương đạo: "Nhìn xem hài tử đáng đáp thật cận kề, trách không được có lớn như vậy tiền đồ!"

Cái này khiến Liễu Vĩnh trong lòng phiền muộn chẳng lẽ đáng đáp đẹp trai liền nhất định có tiền đồ, muốn tại nội tâm nâng mấy cái ví dụ phản bác, lại phát hiện có chút bất lực, liền ngay cả lịch sử nổi danh mấy cái kia phụ lòng nam nhân, kỳ thật cũng đều là nổi danh mỹ nam tử, nếu không cũng không sẽ bị cái gì công chúa a Quận chúa a coi trọng.

Chết lặng bởi tiếp một đám nhân vật có mặt mũi ngời, trong đó có mặt mũi tràn đầy dữ tợn thôn bí thư chi bộ Lý Đông Đào, nửa hói đầu thôn hội kế Thái Thanh Sơn, cùng Liễu Vĩnh Đại bá phúc hậu Liễu Trọng Nguyên.

Kỳ thật Liễu Vĩnh ngồi ở chỗ đó ngoại trừ nghe ba người khoác lác đánh cái rầm chính là cho ba người đổ nước dâng thuốc lá, cái này khiến Liễu Vĩnh rốt cục nhớ tới cha mình nhìn mình cười trên nỗi đau của người khác ánh mắt, tình cảm hần cố ý để Đại bá đem hần quát lớn xuống tới, chính là thay hần chịu tội, có như thế hồ con chết Lão Tử sao? Liễu Vĩnh phiền muộn.

Liễu Trọng Nguyên chờ người tán gẫu với nhau, cũng bởi vì hôm nay là Liễu Vĩnh người trẻ tuổi này việc vui, không tự chủ được đàm luận lên con của mình, Lý Đông Đào đầu tiên mở miệng: "Muốn nói tiểu hài có tiền đồ còn muốn số núi xanh, nghe nói người hài tử kém chút liền thi đậu Thanh Hoa rồi!"

"Ai, kém chút thi đậu cũng vẫn là không có thi đậu, hiện tại trên bắc đại đâu?" Thái Thanh Sơn hút thuốc một mặt đáng tiếc, nhưng trong lời nói kiêu ngạo lại không che giấu được, dù sao toàn bộ Khai Dương mới đi ra mấy cái bắc đại tài tử, mà nhà bọn hần thế mà ra một cái, thật sự là mộ tổ trên bốc lên khói xanh.

"Người liền chó khiếm nhường, đến lúc đó nhĩ tử cho người nói liền Bắc Kinh ở, cho người thêm lấy cái Bắc Kinh nàng dâu, vậy người coi như thành người của thủ đô, đến lúc đó chúng ta những lão gia này người với người khoác lác cũng có thể khí thế nói câu ta Bắc Kinh có người!"

"Ha ha. . .!"

Theo Lý Đông Đào cười lạnh, Liễu Vĩnh theo mấy người cười ha ha.

"Giễu cợt ta rồi, giễu cợt ta rồi!"

Sau khi cười xong Thái Thanh Sơn khoe miệng ngậm lấy điều thuốc lặc đầu, "Bắc Kinh hộ khẩu ở đâu là tốt như vậy lấy được, mặc dù nói thi đậu liền có thể dời thành Bắc Kinh hộ khẩu, nhưng hai năm về sau không tìm được việc làm, vẫn là phải đánh về nguyên quán, cái này rất khó khăn, rất khó khăn!"

"Lấy quý công tử năng lực tìm tới tiếp thu đơn vị còn không phải dễ như trở bàn tay, huynh đệ người nói có đúng hay không?" Lý Đông Đào cung duy Thái Thanh Sơn cùng lúc nhắc lên Liễu Vĩnh, để Liễu Vĩnh không thể không lập tức đi theo gặt đầu.

Đối với cái này Thái Thanh Sơn nhớ tới con trai mình dạy đại học đáp ứng hội lưu đem hần ở lại trường, thậm trọng cười cười: "Còn không xác định, còn không xác định!"

Cứ việc nói như vậy, nhưng Thái Thanh Sơn khoe miệng ý cười lại cho thấy hần đắc ý, xem ra sự tình trên cơ bản có thể xác định, cái này khiến Lý Đông Đào ở trong lòng thầm mắng: "Giả trang cái gì, tranh thủ thời gian chuyển Bắc Kinh đi, cũng tính Lão Tử nhìn xem tâm phiền!"

Lý Đông Đào trong lòng sở dĩ có ý nghĩ này, là bởi vì cái này Thái Thanh Sơn trong thôn một mực tại cùng hần chống đối, có cần thanh lý, liền luôn nắm, một hội nói cái này không phù hợp chương trình, một hội nói cái kia không phù hợp chính sách, khiến cho Lý Đông Đào cái thôn này bí thư chi bộ thật mất mặt!

Người nói người một hội kể cùng ta người đứng đầu so sánh cái gì kinh, hưởng chi hoa cũng không phải nhà người tiền, cuối cùng làm cho Lý Đông Đào

không thể không vòng qua đối phương đi trong trần thanh lý, nguyên bản nghe nói đối phương muốn đi rồi, hán muốn tận lực duy trì mặt ngoài đoàn kết, nhưng nhìn đối phương cái kia đáng về đắc ý, hán ghen ghét mao bệnh đi vào khuôn khổ rồi, lại muốn ép buộc đối phương một cái?

Nội tâm suy nghĩ Lý Đông Đào con người đảo một vòng thấy được bên người Liễu Vĩnh, thế là nội tâm khẽ động nhỏ ngum khói dùng tay vỗ Liễu Vĩnh bả vai hỏi đạo; "Huynh đệ, người cái gì trình độ tốt nghiệp!"

Không yên lòng Liễu Vĩnh chợt nghe xong lời này bản năng liền về đạo; "Sơ trung!" Nhưng động tác của đối phương cùng biểu lộ lại làm cho lấy lại tinh thần Liễu Vĩnh có chút không thoải mái, dù sao cái này đập động tác, tại nhìn như vậy đều có hướng đối tiểu hài tử ý tứ.

Nói đến, Lý Đông Đào còn thật không có đem Liễu Vĩnh coi ra gì, cứ việc bên ngoài đem hán truyền rất là tà dị, nhưng từ nhỏ nhìn xem Liễu Vĩnh lớn lên Lý Đông Đào, một mực không tin đối phương là như thế một cái có năng lực có thủ đoạn người, muốn nói có, cũng hán là là nhà hán hài tử mới đứng, làm sao có thể là đối phương đâu.

Bất quá này lúc hán vẫn là phân rõ đã kích chủ thứ, thế là hán lập tức tiếp lấy Liễu Vĩnh, làm bộ ngạc nhiên dò hỏi; "Này, người lại là tốt nghiệp trung học, thật không tầm thường!"

Lý Đông Đào đương nhiên biết Liễu Vĩnh là tốt nghiệp trung học, dù sao đều là một cái thôn, nhưng hán lúc này lại khoa trương đối Liễu Vĩnh so đo ngón tay cái, sau đó tiếp lấy đạo; "Nghe nói người bệnh viện chiêu đều là sinh viên, không biết đạo bọn hán nhìn thấy người trình độ là cái gì tâm tính?" Nói đến đây, Lý Đông Đào nhìn xem Thái Thanh Sơn ý vị thâm trường 'Ha ha' cười ha ha.

Lúc này Liễu Trọng Nguyên nhìn ra chút ý tứ, cái này khiến hán nhấp một ngụm trà, ánh mắt mịt mờ nhìn Thái Thanh Sơn lại nhìn một chút rồi Lý Đông Đào khoe miệng lộ ra buồn cười thâm sắc, nhưng mặt ngoài lại bất động thanh sắc đem mặt chuyển hướng chỗ hán để tránh bị cuốn vào.

"Ân, cũng không đều là, trên cơ bản đều là Trường Y!"

Liễu Vĩnh nhìn đối phương thần sắc, đã đoán được đối phương muốn làm gì, trong lòng cười lạnh lấy đạo, đã kích người khác có thể, nhưng lại bỏ sung lấy đã kích hán, cái này không thể tha thứ, nhưng mặt ngoài Liễu Vĩnh lại một bộ ngây thơ phối hợp với đối phương biểu diễn.

Cứ việc Liễu Vĩnh phối hợp không phải rất tốt, nhưng Lý Đông Đào vẫn là thuận thế nhìn xem Thái Thanh Sơn thờ dài nói đạo; "Ai, học sinh cấp hai tu hạ đều là sinh viên đang đi làm, có thể thấy được lên đại học cũng không phải như vậy hữu dụng a!"

Lý Đông Đào lời kia vừa thốt ra, Thái Thanh Sơn sắc mặt liền khó coi, trách không được hôm nay đối phương hào tâm như vậy đàm luận lên con của hán, tình cảm đặt chờ lấy hán đâu! Lại là có chút xem thường hán trên bậc đại nhi tử, cái này khiến Thái Thanh Sơn nhin không được kích động mở miệng phản bác đạo; "Vậy nhưng không nhất định, nhìn xem quốc gia chúng ta người lãnh đạo, nhìn nhìn lại Mã Vân, truyền chí, cái kia không phải thành tích cao, đã từng cái kia không học thức cũng có thể hỗn tốt thời đại đã qua!"

Thái Thanh Sơn kỳ thật nói không sai, lấy Lý Gia Thành làm đại biểu một thế hệ đã trở thành quá khứ kiểu, hiện tại Quạt Khôi tại Forbes bảng xếp hạng những người kia, cái kia không phải thành tích cao nhân tài, bởi vì chỉ có thành tích cao nhân tài, mới có thể tại một chút khoa học kỹ thuật đỉnh cao sáng tạo cái mới, sau đó nhờ vào đó chế tạo tài phú, mà hết thảy này cơ sở đều là Cao Văn hóa, dù sao Liễu Vĩnh là trường hợp đặc biệt, bên cạnh hán có vị Thần Tiên.

Mà nói xong những này phản bác Lý Đông Đào, Thái Thanh Sơn mới ý thức tới ngồi ở trước mặt hán Liễu Vĩnh chính là trong miệng hán cái kia quá khứ thức người, cái này khiến hán kích động mặt bỗng nhiên lúc cứng ngắc ngay tại chỗ, loại kia xấu hổ để hán có loại muốn quay đầu bước đi suy nghĩ.

Lý Đông Đào chờ chính là giờ khắc này chỉ gặp hán một mặt không thể tưởng tượng nổi gấp giọng đạo; "Cái kia chiếu người nói như vậy, Liễu huynh đệ là muốn người bị đào thải!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Đính hôn bốn

"Cái kia chiếu người nói như vậy, Liễu huynh đệ là muốn người bị đào thải rồi, nói như người vậy liền không đúng a!"

Bị Lý Đông Đào dạng này chất vấn, Thái Thanh Sơn trong lúc nhất thời mặt đỏ lên, nhưng lại thật không biết trả lời như thế nào, dù sao nếu như hán trả lời Liễu Vĩnh là bị đào thải đám người kia, không chỉ có hội đắc tội Liễu Vĩnh cùng người Liễu gia, đồng thời đối phương bây giờ lấy được thành tựu, mình cũng không cách nào giải thích!

Cũng không thể nói Liễu Vinh là dẫm nhảm cú chốt đi, như thế Liễu Khuê tuyệt đối không sẽ để cho mình hạo hạo đi ra cái đại môn này, dù sao người ta hôm nay đại hi sự, người lại nói cái này có chút nguyên rủa lời nói, không phải tìm chịu, hơn nữa là loại kia chịu cũng khổ sở uống phí tranh chấp sao!

Nhưng nếu như mình trả lời Liễu Vinh không phải là bị đào thải đám người kia, vậy không phải mình là từ lúc miệng, cũng tán đồng Lý Đông Đào nói lên đại học không bằng không học thức cái này lý luận sao? Vậy mình người kiều ngạo tại bắc đại đi học nhi tử đây tính toán là cái gì?

Trong lúc nhất thời Thái Thanh Sơn bị chất vấn không nói ra được phiên muộn biệt khuất, hận không thể gọi đối phương một chén nước để giải khai cái này chết chạp, nhưng lại không dám, dù sao lấy đối phương như lang như hổ tính cách, mình chỉ cần quá kích, đối phương liền tuyệt đối hội nắm qua hân hành hung một trận, đến lúc đó hẳn nói rõ lý lẽ đều không có địa điểm đi nói!"

Lý Đông Đào này lúc kỳ thật chính là muốn kiếm chuyện, bởi vì hắn rất khó chịu, đầu tiên, nhìn người Liễu gia làm việc rượu thuốc lá đồ ăn chờ so với hắn một đoạn thời gian trước cho hắn từ làm việc dùng muốn tốt mấy lần, cũng có chút không xóa, dù sao đều là tại một cái trong thôn, người làm gì, khoe khoang có phải hay không.

Lại về sau hắn phát hiện Liễu Khuê thái độ đối với hắn thế mà cùng đối tất cả người bình thường thái độ đồng dạng, thậm chí bao gồm người thọt, cái này để hắn lần nữa không xóa, tình cảm hắn một cái thôn lãnh đạo đến cấp người Liễu Khuê cổ động, liền bị người làm thành một người bình thường, người Liễu Khuê quá phận, tuyệt không cho lãnh đạo mặt mũi sao!

Nhưng những này còn chưa đủ lấy để hắn bộc phát, dù sao lấy đây là lấy có lộ ra hắn nông cạn, nhưng nói chuyện phiếm bên trong Thái Thanh Sơn trong lúc vô tình khoe khoang con trai mình ý tứ, liền để hắn có chút bạo nộ rồi, dù sao người trong nhà biết chuyện nhà mình, con của mình có chút bất tranh khí, nghe được người khác khoe khoang liền cho rằng đối phương là đang cố ý đã kích mình, thế là hắn mới không buông tha nhắm vào Thái Thanh Sơn, muốn xả giận, thậm chí đã làm tốt rồi huy quyền chuẩn bị.

Nhưng nhìn đối phương cứ việc trướng mặt đỏ, nhưng lại lên tiếng khụ khụ không có có can đảm đối với mình nổi giận, Lý Đông Đào nội tâm xem thường đối phương đồ bỏ đi cùng lúc, buông ra rồi đã sớm nắm nắm đầm, sau đó hài lòng hít một hơi thuốc lá, sau đó tiếp lấy bức bách đạo; "Thái hội kế tại sao không nói chuyện, người nói chuyện là người bắc đại nhi tử tương lai có tiền đồ, vẫn là của ta Liễu lão đệ có tiền đồ a!"

"Người?"

Bị Lý Đông Đào tiếp tục truy vấn, Thái Thanh Sơn hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng lại phát hiện mình thật đối với đối phương không thể làm gì, cuối cùng hắn chỉ có thể khế cắn môi chuẩn bị đứng dậy rồi đi, dù sao không thể trêu vào người, ta đi được rồi! Nhưng lúc này ngồi ở một bên Liễu Vinh nói chuyện.

Chỉ gặp Liễu Vinh một mặt chân thành nhìn về phía Lý Đông Đào, đạo; "Lý ca, trị phần ngọn bây giờ làm gì công việc?"

Liễu Vinh câu này tra hỏi, để đã đứng dậy Thái Thanh Sơn thần sắc khẽ giật mình, sau đó kịp phản ứng hắn, lập tức vui vẻ ra mặt thêm ngồi xuống, cũng thuận Liễu Vinh lời nói nhìn xem Lý Đông Đào hỏi đạo; "Dùng a, lý bí thư chỉ bộ nhà người trị phần ngọn đang làm cái gì?"

Lý Đông Đào hài từ Lý Trì tiêu đang làm cái gì, hắn Thái Thanh Sơn đương nhiên là biết đến, đồng thời có thể nói là nhất thanh nhị sở, dù sao hai người không chỉ có là một cái thôn cán bộ, còn mỗi ngày cùng một chỗ làm việc, có chuyện gì là có thể giấu diếm được đối phương.

Đương nhiên ngày xưa đối với đối phương hài từ Lý Trì tiêu, Thái Thanh Sơn là hết sức kiêng kỵ tránh nói, dù sao đối phương nhi tử tại cho vay nặng lãi, đồng thời còn thả bồi thường tiền, là cực kỳ ám muội, nói sẽ chỉ làm Lý Đông Đào không thoải mái!

Nhưng hôm nay đối phương bức bách hắn quá đáng, bây giờ lại có Liễu Vinh dẫn đầu, hắn đương nhiên nhạc hội lại đối phương hài từ, dạng này không chỉ có giải hắn xấu hổ, cùng lúc cho đối phương ra một cái không nhỏ nan đề. Người không phải nói không học thức so sánh có văn hóa có bản lĩnh sao, vậy người nhi tử cũng không học thức, lấy ra nói một chút chính là, Thái Thanh Sơn nội tâm sáng khoái lấy đối Liễu Vinh ném đi ánh mắt căm kích, cũng tâm đạo, trách không được có thể làm xuất lớn như vậy sinh ý, liền cái này nhanh trí trí tuệ, cũng không phải là bình thường người so sánh được.

Có người dám kích đương nhiên liền có người tức giận, bị Liễu Vinh đem lời chuyển dời đến hắn Lý Đông Đào trên thân, đồng thời còn hỏi trực bạch như vậy, để Lý Đông Đào lập tức sắc mặt tái xanh, bởi vì hắn cảm nhận được trùng điệp trào phúng, cái này khiến hắn vừa mới nắm lấy chén trà tay lập tức bay ra gần xanh, hắn không nghĩ tới đối phương một cái trong mắt hắn tiêu hài từ, lại dám châm chọc hắn, cái này khiến Lý Đông Đào như thế nào chịu được, tại chỗ liền phải phát tác, phiên Liễu Vinh một bạt tai, cho đối phương một bài học.

Này lúc, Liễu Trọng Nguyên cũng đã quay đầu lại, nói đùa cháu của mình bây giờ cùng Lý Đông Đào đối mặt, hắn đương nhiên muốn nói câu nói, nếu không mình về sau cùng cái này cháu ruột quan hệ về sau làm sao chỗ, đương nhiên đây hết thấy đều là xây dựng ở Liễu Vinh bây giờ có năng lực tiền đề bên trên, thế là hắn ho nhẹ một tiếng đầu tiên quát lớn rồi Liễu Vinh một câu; "Tiêu hài từ, nơi này có phần của người nói chuyện sao?"

Quát lớn xong, Liễu Trọng Nguyên lập tức nhìn về phía đã đứng lên cũng ngang tay Lý Đông Đào, tư đầu chậm lý nói đạo; "Đông đào, lần trước khuê chết muốn đánh lão tam, ta được can lại, khi đó ta đối khuê chết nói, lấy điều kiện của nhà người người sau khi đánh không có tiền bồi liền phải đi ngồi tù, đến lúc đó là hội để Thái Phương hai mẹ con chịu khổ! Thế là khuê chết nghe ta, nhưng bây giờ ta được không biết đạo khuê chết có dám hay không động thủ, bởi vì ta tựa hồ cũng không có ngăn lại đối phương viện có!"

Liễu Trọng Nguyên, để Lý Đông Đào ngóc lên tay trực tiếp giật mình ngay tại chỗ, nói thật, hắn Lý Đông Đào huynh đệ ba cái tại cái này phương viên này chục dặm không nói ngang ngược can rờ, nhưng động người lại là thường xuyên chế tạo, đây cũng là hắn nổi giận về sau liền phải động thủ nguyên nhân, bởi vì quen thuộc.

Đương nhiên, sở dĩ nuôi thành thói quen như vậy là bởi vì hắn dậm có người, có người liền có lực lượng, đồng thời cuối cùng đều hội không có việc gì,

hắn vì cái gì không tuyển chọn thống khoái nhất phương thức phát tiết đầu.

Nhưng Liễu Trọng Nguyên, để hắn nhớ tới ba năm trước đây, bọn hắn ăn quả đắng lần kia, lần kia không chỉ có hắn tam đệ mang hai người bị người đánh sau đó ba tháng sưng mặt giường, liền ngay cả nhà hắn lão tam nếu như không phải hắn xem thời cơ được nhanh tìm tới Liễu Trọng Nguyên, nói không chừng cũng hội bị đuổi kịp đánh răng rơi đầy đất.

Mà một lần kia nhà hắn lão tam đối thủ chính là Liễu Khuê, điều này cũng làm cho hắn Lý Đông Đào thật thật kiến thức rồi Liễu Khuê thân thủ cùng lợi hại, vậy nhưng thật không phải thôi, sau đó Lý Đông Đào đoán chừng hắn huynh đệ ba cái buộc chung một chỗ cũng không đủ người ta đánh như thế nào!

Cái này cũng dẫn đến hắn về sau đối Liễu Khuê rất là khách khí, nhưng lại sau đó ưa thích nịnh nọt Liễu Trọng Nguyên nói ra ngày đó khuyên Liễu Khuê, cũng truyền đến hắn Lý Đông Đào trong lỗ tai, cho hắn biết Liễu Khuê nhược điểm, cái kia chính là trong nhà điều kiện kinh tế.

Cái này để trong lòng hắn yên ổn lên, cũng thời gian dần trôi qua bắt đầu không quan tâm Liễu Khuê, nhưng lời giống vậy, bây giờ lần nữa từ Liễu Tông nguyên miệng bên trong nói ra, để Lý Đông Đào lại có cảm thụ bất đồng.

Cái kia chính là không có tiền Liễu Khuê không dám đánh người, bây giờ có tiền đâu, người đoán xem hắn có dám hay không đánh, có dám hay không cho người hướng tàn phế đánh, đáp án là mẹ nhà hắn căn bản cũng không dùng đoán, khẳng định dám.

Thế là Lý Đông Đào do dự, cũng xóa xóa thả tay xuống, nhưng lại vì để cho mình không đến mức quá mức thật mất mặt, lâm tọa hạ chỉ vào Liễu Vĩnh nói đạo; "Tiểu tử ta cho người Đại bá mặt mũi, hôm nay liền không cùng người tiểu hài tử này so đo!"

"Ca, người cần cho ai mặt mũi!"

Một đạo thanh âm phách lối truyền đến, đám người quay đầu, chỉ thấy chỗ cửa lớn đi tới một tên mang theo kính râm nam tử cao lớn, nam tử hơn ba mươi tuổi, khôi ngô thẳng tắp, mày rậm mắt to, chỉ là khóe miệng nghiêng phiết mang theo trào phúng, để cho người ta biết gia hỏa này không phải người tốt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Đính hôn năm

Lý Lão Tam ra sân rất là khí thế hùng hổ, mắt đeo kính râm, ngẩng đầu ưỡn ngực, đương nhiên hắn hôm nay lúc đầu chính là vì gãy mặt mũi mà đến, cho nên khí thế hùng hổ cũng thuộc về bình thường.

Nhưng khí thế của hắn vền vền chỉ là duy trì khoảnh khắc, thậm chí nhanh đến chính tại cho bận rộn bên trong chũng quê nhà khói tan Liễu Khuê vền vền được nghe hắn hô quát trông đi qua một chút, hắn liền bị sau lưng vội vã chạy tiến đến một đám hải đồng đụng một cái lão đảo kém chút té ngã.

Đây là bảy từ bốn năm tuổi đến mười một mười hai tuổi khác nhau nam nữ hải đồng, bọn hắn đại hô tiểu khiếu từ chỗ cửa lớn tràn vào, cũng tại phá tan ngăn ở chỗ cửa lớn Lý Lão Tam về sau, đối nhìn đến Thôi Phương hiển vật quý gọi đạo; "Nương nương, nương nương, nãi nãi, nãi nãi. . . Đèn rồi đến rồi!"

Nguyên lai những đứa bé này chết bởi vì ở trong viện chạy tới chạy lui rất là đang chậm trễ đám người bận rộn, thế là Thôi Phương linh cơ khẽ động cho bọn hắn an bài cái tiểu nhiệm vụ, cái kia chính là đi cửa thôn ven đường nhìn xem tiếp Vương Linh Lợi xe.

Đương nhiên nếu như tiếp người xe tới rồi, như vậy bọn hắn làm báo tin là có ban thưởng, như một túi Alps bánh kẹo, hoặc là đực phù chocolate đường đậu, thế là những hải tử này lấy hết sức tăng cao nhiệt tình vui đầu vào Thôi Phương giao cho gian khổ nhiệm vụ bên trong, cũng tại xe đến về sau, không ai nhường ai kêu lên vui mừng lấy đến đây lĩnh thưởng.

Nhìn xem từng cái cùng hiển vật quý giống như vậy quanh ở mình chung quanh tiểu hải tử, Thôi Phương vui vẻ phân phó người nhà mình đạo; "Tranh thủ thời gian khuê chết, Tiểu Vĩnh, đi đón tiếp Vương gia nhân!" Mà nàng thì quay người phân phó một tên đến giúp đỡ nữ hàng xóm, để nàng đem trong phòng khách trên bàn bánh kẹo cho đông đảo tiểu bằng hữu một người phân một túi. Về phần tại sao không cho chính bọn hắn đi lấy, cũng không phải Thôi Phương keo kiệt, mà là bọn hắn hội cấp, đến lúc đó đại hải tử cướp được tiểu hải tử không giành được liền lại là một trận kêu khóc.

"Có đường ăn rồi, có đường ăn rồi. . .!"

Tại các tiểu bằng hữu hoan hô lĩnh đường ngay miệng, Liễu Khuê, Liễu Vĩnh thậm chí bao gồm ngồi giống như lãnh đạo xuống nông thôn Liễu Trọng

Nguyên đầu thả tay xuống trên chén trà chạy về phía ngoài cửa, mà một chút trợ giúp thân bằng càng là thả ra trong tay công việc đồng dạng đi theo vọt ra môn.

Trong lúc đó không có người lý hội, mới vừa rồi còn hết sức phong cách, hiện tại đứng cạnh cửa hơi có chút chật vật Lý Lão Tam, cái này khiến Lý Lão Tam tức giận rặng cần khanh khách vang, muốn phát tiết một trận, lại phát hiện này lúc trong nội viện Liễu Gia người cũng đã chạy vội ra ngoài.

Cùng trong nội viện còn lại một chút trợ giúp hàng xóm cùng nấu cơm sư phó, đương nhiên không có cái gì nổi giận tất yếu, vì tìm về mặt mũi, Lý Lão Tam quay đầu liền đi ra phía ngoài, đã ngại người Liễu gia đều ở ngoài cửa, vậy ta ngay tại ngoài cửa tìm về mặt mũi.

Không thể không nói Lý Lão Tam vẫn là ân oán rõ ràng, nhưng Lý Lão Tam không để ý đến vừa rồi đám kia tiểu hài tử không chỉ có linh đường nhiệt tình, còn có xem náo nhiệt nhiệt tình, cho nên bọn họ tại từng cái linh xong đường, cũng xác định không sẽ tái phát rồi về sau, thêm lưu riu một mạch vọt ra môn đi xem cái gọi là tán nương tử, thế là vừa vừa đi đến cửa bên trong Lý Lão Tam lần nữa bị chật vật đẩy ra cạnh cửa, thậm chí bởi vì lần này tiểu bằng hữu chạy khoảng cách rất ngắn, chỉ có phòng khách đến cửa sân trước mười mấy thước khoảng cách, không có kéo ra lẫn nhau ở giữa khoảng cách, rất là chen chúc, dẫn đến cử việc đây là lần thứ hai, nhưng lại đem Lý Lão Tam đụng một cái lao đảo trực tiếp cạnh cửa nằm rạp trên mặt đất.

"Phốc phốc!"

Thấy cảnh này, trong nội viện cho Liễu Gia trợ giúp các bạn hàng xóm nhin không được đều cười ra tiếng, cái này để đầy bụi đất bò dậy Lý Lão Tam mặt mũi rớt cuộc nhin không được rồi, bởi vì hắn phát hiện từ đi vào Liễu Gia viện từ về sau hắn tựa hồ biến thành một tên hề, phong cách ra sân, kết quả bị tiểu hài tử chen đến một bên, sau đó tập hợp lại, lại bị tiểu hài tử chen nằm rạp trên mặt đất.

Thế là tại mọi người trào phúng hạ bị tức giận làm choáng váng đầu óc hắn, chen chân vào liền đem một tên lằng nhằng từ bên cạnh hắn chạy qua Tiểu Bàn nam hài đá nằm xuống, sau đó mới dương dương đắc ý nhìn xem trong nội viện đám người, tâm đạo, còn cười a, chọc giận Lão Tử, Lão Tử cái gì đều làm ra đến.

Một màn này sợ ngây người tất cả mọi người, bao quát Lý Đông Đào, chỉ gặp hắn nguyên bản bình tĩnh trên mặt trong nháy mắt trở nên đỏ bừng, cũng đột nhiên đứng lên lớn tiếng quát lớn đạo; "Lão tam ngươi điên rồi!"

"Ta không điên, ta hôm nay chính là muốn tìm Liễu Gia muốn cái thuyết pháp!"

Lý Lão Tam hết sức kinh ngạc đại ca của mình phản ứng, nhưng hắn nghi hoặc cũng không có tiếp tục bao lâu, bởi vì bị hắn một cước đá lật ra đi ba bốn tề ngã sáu bảy tuổi tiểu nam hài, tại sung mặt sung mũi bò lên về sau nhìn xem hắn ủy khuất khóc đạo; "Tam thúc, ô ô. . .!"

"Cái gì?"

Lý Lão Tam tập trung nhìn vào, tại chỗ mặt liền từ trắng bệch biến thành hồng nhuận, bởi vì cái kia Tiểu Bàn nam hài nhìn rất quen mắt, giống như đại ca của mình Lý Đông Đào cháu trai, cuối cùng hắn rốt cục xác định không phải nhìn quen mắt, mà là rõ ràng chính là, bởi vì hắn đại ca Lý Đông Đào đã chạy tới, cũng một mặt đau lòng lôi kéo cái này Tiểu Bàn nam hài vừa quan sát, một bên mở lời an ủi lấy.

"Dát!"

Lý Lão Tam hung hăng nuốt nước bọt, cái này mẹ hắn làm cho là chuyện gì, làm sao lại đá phải cháu mình trên thân đầu, này lúc cũng không lo được tìm Liễu Gia muốn thuyết pháp rồi, hắn cũng cuống quýt chạy lên trước liền đi hồng tiểu nam hài.

"Tiểu bảo bảo, thúc thúc không phải cố ý, thúc thúc mua cho ngươi đường!"

"A, ô ô. . .!"

Lý Lão Tam không hống còn tốt, hắn hướng cái kia một ngôi xóm, Tiểu Bàn nam hài khóc càng thương tâm, cuối cùng Lý Đông Đào không thể không trừng mắt; "Ngươi đi xa một chút, đi xa một chút!"

Xóa xóa đứng lên, Lý Lão Tam cũng rất cảm thấy biệt khuất, dù sao một đám tiểu bằng hữu chừng hơn hai mươi cái làm sao lại hết lần này tới lần khác đá phải cháu mình, còn thật sự là mẹ nhà hắn chút xui xẻo, quay đầu cho rằng cơm sư phó cùng trợ giúp nam nữ nhìn hắn cười trộm bộ dáng, bỗng nhiên lúc để hắn nổi trận lôi đình.

"Các ngươi thế mà còn dám chê cười ta!"

"Ba!"

Lý Lão Tam tính bướng bỉnh đi lên ngang tay liền lật bàn, nhưng hết sức đáng tiếc, bây giờ còn chưa khai tiệc, coi như hắn đem cái bàn lật tung cũng không có binh binh bang bang cộng thêm nước canh văng khắp nơi tràn diện, cái này khiến Lý Lão Tam rất không minh bạch hận, đi lên thêm đi vén gác ở hồng hồng trên lò lửa nổi lên.

Cái này nồi lớn được ghê gớm, đường kính đủ 1m5, có thể nấu đến hạ một nửa heo, này lúc bên trong chính một nồi nước sôi cũng nấu lấy trên trăm cân thịt heo, đây là lập tức thái thịt dùng.

Nguyên bản này lúc trong nồi hắn là cái gì cũng không có, bởi vì tất cả người ta làm việc, đều là sớm đem thịt heo nấu xong, lúc này đã cắt gọn chờ lấy khai tiệc rồi, nhưng bởi vì Liễu Khuê chuẩn bị không đủ, Liễu Trọng Nguyên chín điểm mới dẫn người cùng nguyên liệu nấu ăn đến, cho nên này lúc còn

tại nấu.

Nhưng việc này Lý Lão Tam không biết, hán quán tính coi là này lúc bên trong hán là chỉ có non nửa nồi nước, mà điểm này nước đối với hán cái này gần một mét tám khô ngô to con tới nói còn không phải dễ dàng sự.

Nhưng hán đi vén thời điểm, vừa dùng lực phát hiện không đúng, bởi vì hán mẹ nó quá nặng, cái này dẫn đến hán đem nồi nhắc lên một nửa về sau bắt đầu lực không thể kể, thế là hán không thể không trùng điệp buông xuống nồi đôi khẩu khí.

Về phần tại sao muốn trùng điệp buông xuống nồi lớn, ngoại trừ lực có không kể bên ngoài, cũng bởi vì Lý Lão Tam cảm thấy cái này lại không phải hán nồi, rót phá liền rót phá cùng hán có cái gì không quan hệ.

Nhưng hán quên rồi đây là một ngum tràn ngập nước sôi nổi, mà nước là hội theo lác lư lực đạo vừa đi vừa về lác, thế là theo Lý Lão Tam trùng điệp buông xuống nấu thịt nổi lớn, trong nồi bốc lên bọt mép nước sôi, theo đập dòn nhắc lên nắp nồi, cũng đối Lý Lão Tam tràn ra trọn vẹn một chậu rửa mặt nước sôi.

"Phốc!"

"A, đau chết mắt!"

Chỉ thấy Lý Lão Tam tại vén nồi về sau ôm chân bắt đầu la to.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Đỉnh hôn sáu

Vừa ra nhà mình cửa sân Liễu Vĩnh liền bị hét tháy trước mắt sợ ngây người, chỉ gặp đầu thôn đường xi măng trên mặt dọc theo ven đường liên tiếp trung bày mười thùng một trăm vang lên lưu dương pháo hoa!

"Cái này dùng đến lấy nhiều như vậy sao, hù đến tiểu hài tử làm sao bây giờ?"

Đối với cái này Liễu Khuê giải thích là, mười thùng biểu thị thập toàn thập mỹ, bánh pháo biểu thị trăm năm tốt hợp, may mắn, làm sao dùng không đến.

Những này là Liễu Khuê thuật lại xương, về phần có phải hay không bị người ta lác lư rồi, Liễu Vĩnh liền không thăm cứu rồi, chính là cảm giác mười thùng cùng bánh pháo ngụ ý thập toàn thập mỹ cùng trăm năm tốt hợp, tựa hồ có chút quá gượng ép một chút!

Nhưng Liễu Khuê một câu liền để Liễu Vĩnh không lời nào để nói! Liễu Khuê nói, người ta liền bán người mười thùng pháo hoa, đều là giấy, có thể kiếm người mấy đồng tiền! Tốt a, hào phóng hiền lành Liễu lão cha đều đã nói như vậy, cái kia Liễu Vĩnh cũng chỉ có thể cứ như vậy!

Gặp Liễu Vĩnh bị tự thuyết phục, Liễu Khuê tiếp lấy giới thiệu đạo, những này pháo hoa là chuyên môn dùng để ban ngày châm ngòi, nổ không lộn lẫy, 'Nói đùa liền xem như lộn lẫy, ban ngày đương đầu người xem gặp sao', nhưng lại đặc biệt vang, xương nói biểu thị châm ngòi pháo hoa người ta, về sau vang vang dội sáng.

Tốt a, quân hán gượng ép không gượng ép đâu, đây chính là mua cái may mắn, Liễu Vĩnh nhận. Nhưng hán quay đầu nhìn về phía nhà mình tiểu viện trước cửa, này lúc trải ra lấy một đạo đạo giống như Hòa Long đồng dạng màu đỏ pháo, cũng có chút không hiểu rồi?

Nên biết đạo cái này một tràng được ghé gớm, trọn vẹn mười vạn vang, nếu như không phải có chuyên môn nhỏ xe hàng căn bản là đưa không đến, đương nhiên giá cả cũng không ít trọn vẹn 1,666 nguyên, cái này khiến Liễu Vĩnh sáu cảm giác lão cha lại bị giết rồi!

Nên biết đạo những năm qua lúc sau tết Liễu Vĩnh người mua một tràng đầu năm mừng một châm ngòi một vạn vang cộng thêm tuổi ba mươi tới châm ngòi năm ngàn vang lên pháo tổng mới dùng một trăm hai mươi nguyên, đồng thời còn đưa một chút mở cửa pháo a cái gì, nhưng bây giờ, cái này theo vang đếm được tí lệ tính làm sao cũng không đáng nhiều tiền như vậy a!

Lần này Liễu Khuê không có lại nói hán người kia người đều là kiếm có thể kiếm người mấy đồng tiền lý luận, mà là nói thẳng đạo, ai nha, có tiền hay không cũng không cần giảng rồi, cái này ngụ ý tốt, biết cái này pháo kêu cái gì sao?

Cứ việc Liễu Vĩnh biết cái này gọi đây đất hồng, nhưng vẫn là rất phối hợp một mặt khoe khoang lão cha lác đầu biểu thị không biết đạo.

Nhìn Liễu Vĩnh không biết, Liễu Khuê khó được giống như tiểu hài tử đồng dạng, hiển vật quý giống như nói đạo; "Cái này nguoi thể mà đều không biết, cái này gọi là đầy đất hồng!"

Nghe xong lời này Liễu Vĩnh cái này phiền muộn a, tình cảm ta phối hợp nguoi, thêm thành cô lậu quả văn, bất quá còn tốt Liễu Vĩnh cũng không quan tâm, liền nhìn xem cha mình tại khoe khoang.

"Nguoi không biết đạo cái này pháo tại nổ xong sau hội để lại đầy mặt đất đỏ phùng phùng tờ mảnh, cái kia xinh đẹp, chờ hội nguoi sẽ biết, sau đó nguoi cùng Vương Linh Lợi đôi này người mới giẫm tại cái này đỏ phùng phùng tờ mảnh phía trên vào nhà, không phải là ngụ ý hồng hồng hòa hòa sao?"

Lần này Liễu Vĩnh có chút trợn mắt hốc mồm, cái này. . . Đây là đính hôn sao? Làm sao cảm giác giống như là tại kết hôn! Dù sao giẫm tại đỏ phùng phùng tờ mảnh bên trên, tưởng tượng thể nào đều cảm giác giống như là người mới tại gặp may thắm

Đối với cái này, Liễu Khuê chừng chặc đang hoảng nói đạo; "Cái này không màng cái may mắn sao?" Lời nói này xong, không đợi Liễu Vĩnh phản ứng, Liễu Khuê tiếp lấy nhỏ giọng thăm thi đạo; "chờ nguoi kết hôn, làm sao có thể liền cái này phở trương, ta đều nghĩ kỹ, mua cho nguoi trên hơn mười dặm thắm đỏ, trực tiếp trải ra nguoi lão trượng nhân gia, nguoi cảm thấy thế nào!"

Liễu Khuê một mặt đắc ý biểu lộ, để Liễu Vĩnh cũng nhìn không được nữa mở miệng đạo; "Ta nhìn nguoi là có chút ít tiền, khoe khoang!"

Liễu Vĩnh, trực tiếp đâm thủng Liễu Khuê tâm sự, để hấn hơi xấu hổ, nói thật, hấn Liễu Khuê kỳ thật chính là loại tâm lý này, cũng không phải hấn hư vinh, mà là nửa đời người chết không chịu hưởng người khác cúi đầu hấn ăn nửa đời người chung quanh có chút ít tiền người bạch nhãn, bây giờ có cơ hội, hấn làm sao có thể không khoe khoang khoe khoang, ai bảo lúc đầu các nguoi đều xem thường ta!

Đối với cái này, Liễu Vĩnh là không lời có thể nói, nhưng còn có người có lời nói, chỉ gặp một mặt bóng loáng Liễu Trọng Nguyên ở bên cạnh nghe hai cha con đối thoại về sau, nâng cao bụng mở miệng giáo huấn đạo; "Khuê chết không phải ta nói nguoi, có tiền không phải nguoi dạng này hoa, dù sao tiền không phải lũ lụt trời tới, người ta lại người có tiền, buổi sáng cũng đều là bánh bao trắng liền dưa muối đầu, lão Cổ nói cần kiệm công việc quản gia, không sẽ hại chúng ta!" Nói đến đây, Liễu Trọng Nguyên nói ra mình lời muốn nói "Nguoi nếu là thật sự cảm giác muốn cứu tế người nghèo, vậy nguoi cứu tế cứu tế ca của nguoi!"

Sở dĩ nói lời này, là bởi vì Liễu Trọng Nguyên lúc trước nghe Liễu Khuê lúc nói chuyện tâm một mực tại nhỏ máu, cái gì 1,666 pháo, tám trăm đều không đáng, cái gì thập toàn thập mỹ 2,888, hấn thường ngày chuyển một cái một trăm vang lên pháo hoa về nhà thả không phải mới tám mươi sao? Liền bức về nguoi ta vài câu may mắn lời nói liền hoa nhiều như vậy tiền tiêu uống phí, không phải đồ ngốc sao?

Hấn vẫn luôn là biết Liễu Khuê ưa thích nghèo hào phóng, nhưng loại này rõ ràng hết sức hai dùng tiền phương thức, hấn thật sự là nhìn xem tức giận, cùng lúc tâm đạo, để người khác kiểm, còn không bằng để người trong nhà kiểm, cho nên mới có rồi câu kia nửa đùa nửa thật lời nói!

Đương nhiên, cứ việc nói nói như thế, hấn lại thật không có ôm cái gì hi vọng, dù sao bây giờ hai người là hai nhà người rồi!

Mình thân ca ca, Liễu Khuê còn hiểu rõ, nghe Liễu Trọng Nguyên kể xong câu kia nửa đùa nửa thật lời nói về sau, Liễu Khuê liền chừng chặc đang hoảng nhỏ giọng đối Liễu Trọng Nguyên nói đạo; "Tiểu Vĩnh nói, về sau hàng năm cho hấn Đại bá một vạn khối tiền hưu bổng!"

Liễu Khuê, để Liễu Vĩnh trực tiếp ở trong lòng trợn mắt trừng một cái, ta lúc nào nói qua, lão cha nguoi làm tiền này đều là lũ lụt trời tới sao, nhưng mặt ngoài, hấn lại một mặt thận trọng mặt định, bởi vì hấn vẫn nhớ hấn đến trường lúc đó, bởi vì chính mình học phí, lão cha đi nhà đại bá mượn một trăm khối, Đại bá không có mượn, lần này lão cha có muốn nhờ vào đó để Đại bá xem hấn là làm người như thế nào ý tứ. Vừa lão cha nguyên ý tranh khẩu khí, cái kia làm nhĩ tử đương nhiên muốn thành toàn hấn.

"Ai, không dùng không dùng, nguoi chất nữ cho tiền miễn cưỡng được rồi hoa!"

Thật nghe nói như thế, Liễu Trọng Nguyên cứ việc rất là ngạc nhiên, đồng thời cực kỳ muốn nhận lấy, nhưng vẫn là mở miệng từ chối, dù sao mình trước kia cũng không có quan tâm tới Liễu Vĩnh, trực tiếp cầm đối phương tiền, thật sự là bản khoản, bất quá hấn lời nói cũng không có nói đầy, mà là cho mình lưu lại Tiểu Dư địa, dù sao nữ nhĩ của hấn cho tiền, cũng chính là miễn cưỡng được rồi hoa, nguoi xem đó mà làm thôi!

"Thật không dùng?"

Liễu Khuê lần nữa hỏi thăm, gặp đại ca của mình tiếp lấy lắc đầu, Liễu Khuê không nói nữa nhìn về phía đạo đường phương xa, chỗ nào đang có xe chậm rãi lái tới.

Đã làm tốt cực lực từ chối, nhưng cuối cùng hội cổ mà làm tiếp nhận Liễu Trọng Nguyên, không nghĩ tới huynh đệ mình chỉ là thuận miệng thêm hỏi một câu, thể mà liền không có hạ văn, cái này khiến Liễu Trọng Nguyên một trái tim bị trong nháy mắt treo lên, gấp hấn là ngưng ný trừng mắt, nhưng chính là không thể làm gì, cũng không thể hấn mở miệng nói hấn lời mới vừa nói đều là khách khí, kỳ thật hấn là muốn cái kia một vạn khối tiền, như thế mặt của hấn chẳng phải là mất hết, nội tâm phân loạn nghĩ đến, hấn hết sức ảo não vừa rồi không có đáp ứng, dù sao ai ngờ đạo đối phương không theo lẽ thường ra bài đâu?

Đứng ở một bên vùng trộm nhìn Đại bá một mặt ảo não đáng vẽ, Liễu Vĩnh hôm nay mới phát hiện lão cha nguyên lai có chút hết sức, kỳ thật Liễu Vĩnh biết vừa lão cha giảng rồi, như vậy sau đó nhất định sẽ làm cho mình làm như vậy, dù sao hấn cũng chỉ như vậy một cái ca, nhưng hấn có lẽ còn là nghĩ báo lúc đầu đối phương không mượn cái kia một trăm khối khó chịu, dạng này có chút tính trẻ con lão cha, để Liễu Vĩnh lần thứ nhất kiến thức, cảm thấy rất là đáng yêu.

Đạo đường xa chỗ lái tới đội xe, dẫn đầu chính là một cỗ màu trắng BMW 5 30, trông xe bài chính là Liễu Vĩnh xe, sau đó là hai chiếc nông dùng xe xích

lô, phía trên ngời đầy phụ nữ ôm đứa bé, cùng trung niên nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Đỉnh hôn bảy

Nhìn xem thật dài chừng hơn mười chiếc đội xe, Liễu Khuê rốt cục nghiêng đeo lên đại ca của mình dự kiến trước, cùng lúc trong lòng cũng của hắn thoải mái, gia đình của mình cùng trước kia không đồng dạng, con của mình bây giờ thân gia ngàn vạn, càng là một nhà bệnh viện Viện Trưởng, mà Vương gia nữ nhi có thể cùng nhà bọn hắn đính hôn Vương gia đương nhiên muốn cực lực khoe khoang, mà người đã từng dệt hoa trên gấm, cho nên Vương gia thân bằng diu già dặt trẻ đến cổ động, cũng là không thể tránh được.

Đội xe khi tiến vào đầu thôn ngay miệng, Liễu Trọng Nguyên đã khôi phục rồi ngày xưa bình tĩnh, hắn không phải không đầu não người, bằng không thì cũng không sẽ tại còn không có có Liễu Khuê có bản lĩnh tình huống dưới, nhưng lại sống được so sánh Liễu Khuê thoải mái rồi!

Mà hắn so sánh Liễu Khuê nhiều chính là đối lòng người nắm chắc, Liễu Khuê là không sẽ hồ suy đại khí người, hắn tuyệt đối hiểu rõ, vừa đối phương nói hội hàng năm cho hắn một vạn khối, vậy liền nhất định hội cho, đương nhiên sở dĩ vừa rồi không có tiếp lấy khách khí với hắn, hắn là đối phương không muốn cùng hắn tranh luận, cái này để Liễu Trọng Nguyên trong nháy mắt nhấc lên tinh thần, cũng quyết định hảo hảo cho huynh đệ mình đem sự tình làm được thật xinh đẹp, như thế đối phương còn có thể đối với mình kém.

Thế là hắn dựa theo trước đó an bài, hét lớn một tiếng đạo: "Trợ giúp, cho pháo hoa điểm trên!"

Theo Liễu Trọng Nguyên phân phó, mười tên hai ba mươi tuổi tiểu hòa tử, cấp tốc từ đám người xem náo nhiệt bên trong tuôn ra, cũng riêng phần mình chạy vội tới một ống pháo hoa một bên, thuận thực nửa bên cạnh ngời xôm thân thể, sau đó vươn tay trong lòng sớm đã chuẩn bị đã lâu bật lửa, xoạt một thân đối pháo hoa ngời nổ bắt đầu châm lửa.

Giã rì đã lửa bật lửa, bị điều đến hỏa lực lớn nhất, tại xoạt một tiếng về sau, thoát ra một đạo tầm mười centimet ngọn lửa, sau đó bị từng cái nắm lấy tiểu hòa tử, đưa hướng kịp nổ.

Đang ngọn lửa cùng kịp nổ đụng vào một khắc này, kịp nổ phát ra một trận giống như đầu đóm kiểu 'Chi chi' vang động, cũng bắt đầu nhanh chóng hướng pháo hoa bên trong di động, lúc này đông đảo bọn tiểu tử bắt đầu cấp tốc thoát đi.

Trong lúc đó Liễu Trọng Nguyên hét lớn đại nhân xem trọng tiểu hài tử, cùng lúc lớn tiếng quát lớn đứng gần phía trước không người trông coi hải đồng, đối xử mọi người viên đứng ở đây đủ an toàn vị trí về sau, tiếng thứ nhất 'Thông' vang vọng.

Nương theo lấy tiếng vang, đám người ngang đầu, liền thấy một đạo mười mấy centimet Hắc Ảnh từ trước hết nhất bị nhen lửa pháo hoa bên trong phóng tới cao thiên!

Thấy cảnh này, một chút bảy tám tuổi hải đồng, há to miệng phát ra vui vẻ thanh âm, "Oa, nổ thật cao, thật cao!" Dẫn tới chung quanh trường thành một trận ghé mắt, nhưng bọn hắn không phải là không tại nội tâm nói thầm một câu thật cao!

Chúng nhân chú mục Hắc Ảnh tại trọn vẹn xông lên bầu trời hai ba trăm mét vị trí về sau, lần nữa phát ra một tiếng càng thêm to lớn 'Thông' âm thanh nổ tung, tùy theo sáng lên còn có một chuỗi ngân điểm sáng màu trắng.

Theo pháo hoa tiếng thứ nhất nổ vang, giống như đáp lại đồng dạng, kế tiếp là liên tiếp 'Thông thông thông...' những âm thanh này trước sau ăn khớp, đình tại nhức óc, cũng trọn vẹn nổ có hơn một phút đồng hồ mới kết thúc! Đem cái xem náo nhiệt bọn vui vẻ mặt đỏ tới mang tai, cũng không lúc lớn tiếng tru lên, lấy đó nội tâm hưng phấn.

Đương nhiên, cái này cũng chưa hết, pháo hoa vừa mới châm ngòi hoàn tất, Liễu Vĩnh cửa sân trước thêm vang lên to rõ 'Ba ba...' âm thanh, lần này bọn hưng phấn hơn, phản phát một tiếng tiến lên, vây quanh pháo bắt đầu chỉ trỏ, nếu như không phải nguy hiểm, tin tưởng những hải đồng này nhóm tuyệt đối hội đi lên dùng chân đạp hai lần, thử một chút cảm giác.

Pháo cái này một vang lại là gần mười phút đồng hồ, trong lúc đó càng là giống như gió táp mưa rào đồng dạng không có có bất kỳ dừng lại, cái này để đông đảo xem náo nhiệt hàng xóm nhao nhao gật đầu, biểu thị cái này roi không tệ, Liễu lão nhị số tiền này hoa giá trị Vân Vân.

Đông đảo quê nhà tán thưởng đem cái Liễu Khuê nói nội tâm sáng khoái vô cùng, nói tới nói lui hắn vẫn là cái tục nhân, cứ việc bị hổ hắn không phải hết sức tại ý, nhưng nếu như mưa không là đồ tốt, hắn vẫn là hội không thoải mái, nhưng hiện tại xem ra đồ vật cũng không tệ lắm, cái này để trong lòng hắn duy nhất dẫn theo lấy một chút cũng bị buông xuống, mà cái khác đối với hắn tựa hồ cũng không phải là trọng yếu đến cỡ nào rồi.

Theo cuối cùng một đạo ba âm thanh kết thúc, đám người nhìn chăm chú nhìn sang, chỉ gặp đập vào mắt đều là đầy mắt hỏa hồng, thật sự là đầy đất hồng màu trắng hoa tươi, đem cái đồng đảo hải đồng hưng phần còn kém lẫn lộn trên mặt đất rồi.

Đương nhiên cũng có tiểu hài làm như vậy, chỉ là vừa mới nằm xuống liền bị đứng ở một bên mẫu thân dắt lấy lỗ tai nhắc lên, cũng lớn tiếng hô quát đạo: "Ngốc nha, không nhìn thấy trên mặt đất còn có hỏa hoa sao?"

Hải tử hưng phấn, để đồng đảo trưởng thành nhìn mỉm cười, nhưng một phương hướng khác cửa xe mở ra âm thanh, để đám người lập tức nhớ tới đặc sắc nhất giai đoạn tới, thế là có người hiểu chuyện đối Liễu Vĩnh hết lớn; "Còn thất thần làm gì, Liễu Vĩnh nhanh mở cửa xe, đem người nằng dẫu ôm xuống tới cho đại gia hỏa nhìn xem!"

Nói chuyện chính là nhà hàng xóm một tên đáng đáp mi thanh mục tú hơn ba mươi tuổi tẩu tử, này lúc nàng chính hai tay bưng bít lấy mình hải tử lỗ tai, cười lớn nhìn xem Liễu Vĩnh, gây nên người chung quanh một trận cười vang cùng phụ họa.

"Đúng vậy a! Đúng vậy a!"

"Nhanh Liễu Vĩnh!"

"Đều đừng nói mò a!"

Lúc này hơi có uy vọng Liễu Trọng Nguyên lông mày nhướn lên nói chuyện, dù sao còn muốn cân nhắc Vương gia nhân cảm thụ, sao có thể chính cùng kết hôn giống như! Hô quát xong, Liễu Trọng Nguyên hướng Liễu Khuê cùng Liễu Vĩnh đưa mắt liếc ra ý qua một cái, sau đó bước nhanh nghênh tiếp đi xuống BMW Vương gia nhân.

Cứ việc cực kỳ không muốn, nhưng Liễu Vĩnh cũng không thể không đi theo Đại bá cùng sau lưng của phụ thân, đi lên cùng đến đây Vương gia nhân chào.

"Thúc thúc, thăm thăm!"

Tại Đại bá cùng phụ thân bắt tay đối phương về sau, Liễu Vĩnh đối hôm nay mặc rất là thể diện người vương phụ vương mẹ chào hỏi.

"Nên đổi giọng rồi!"

Liễu Trọng Nguyên cô ý mặt một kéo căng.

"Còn không cần, còn không cần!"

Vương phụ vương mẹ lập tức khoát tay, nói đùa nhà mình tìm cái dạng này con rể, sao có thể còn làm cho đối phương khó xử. Mà ở bên cạnh họ đứng đây Liễu Vĩnh Nhị cửu mẹ thì lập tức gương nàng phong mỏng bờ môi mở miệng đạo; "Làm sao không cần, hần là!" Nói nhìn về phía Liễu Vĩnh; "Tiểu Vĩnh tranh thủ thời gian gọi a, dù sao sớm tối tình không rồi!"

"Đúng vậy a sớm tối tình không rồi!"

Theo Liễu Vĩnh Nhị cửu mẫu vương lệ, tất cả mọi người mang theo ý nghĩ thế này nhìn về phía Liễu Vĩnh, bao quát Vương gia tất cả ngồi ở phía sau hai chiếc ba lượt trên thân bằng đều quăng tới chú mục ánh mắt.

Tại loại này đại hình thế dưới, vương phụ vương mẹ trong ánh mắt cũng bắt đầu mang theo mong đợi, nói thật, mặc dù bọn hần không sẽ cường cầu Liễu Vĩnh, nhưng chỉ cần đối phương kêu, như vậy bọn hần cũng liền thật yên tâm, đồng thời tại cái này chúng nhân chú mục ngay miệng, đối phương chỉ cần kêu bọn hần cha mẹ, đây chính là để bọn hần tại tất cả thân hữu trước mặt thật to lộ mặt, dù sao cái này biểu thị đối phương coi trọng nữ nhi của mình, ngay tiếp theo sau này bọn hần cũng đều hội đi theo hưởng phúc, trái lại cũng thế!

Nhưng theo thời gian trôi qua, bị chúng nhân chú mục thân ảnh tựa hồ ngay cả một tia phản ứng cũng không có, cái này để cho người ta hơi nghi hoặc một chút rồi, lại không có từng thấy Liễu Vĩnh Vương gia nhân thậm chí tại nói thầm trong lòng, cái này tinh minh Vương Linh Lợi không sẽ tìm cái kẻ ngu a?

Muốn nói thật sự là dạng này, cũng có thể lý giải, dù sao Vương Linh Lợi muốn học lịch không có trình độ, muốn gia đình điều kiện không có gia đình điều kiện, người ta làm sao có thể hội coi trọng nàng, chẳng lẽ cũng bởi vì nàng xinh đẹp, thế nhưng là trong thành xinh đẹp cô nương nhiều đi.

Vừa nghĩ như thế, một chút nguyên bản đối Vương Linh Lợi người tìm tới dạng này một cái con rể tốt tràn ngập ước ao ghen tị hận thân bằng, bắt đầu lộ ra ngoạn vị tiểu dung.

Cảm nhận được, đến chỉ thân bằng hoài nghi cùng buồn cười ánh mắt, vương phụ vương mẹ gương mặt bắt đầu trở nên hồng nhuận, hai người thậm chí tức giận muốn quay người về nhà, dù sao lần này ném đại nhân.

"Liễu Vĩnh!"

Cảm nhận được vương phụ vương mẹ một lời phách, Liễu Khuê thấp giọng mở miệng quát lớn, theo quát lớn một tiếng 'Cha, mẹ' vang vọng.

Lần theo thanh âm, Liễu Vĩnh ngang đầu liền thấy một thân đại hồng kỳ bào Vương Linh Lợi đi xuống xe, lúc này Vương Linh Lợi mái tóc cao cao co lại, ngoài miệng thoa đỏ tươi môi son, cộng thêm lóa mắt sườn xám, để nâng cả người cướp đoạt rồi chung quanh tất cả sắc thái, để cho người ta không tự chủ được coi nàng là thành tiêu điểm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Đính hôn tám

Một tiếng mềm mại 'Cha mẹ' nghe vào đám người trong lỗ tai là muôn vàn tư vị, Liễu Khuê cùng Thôi Phuong là mừng rỡ, dù sao có rồi nàng dâu liền biểu thị sắp có cháu trai, liền xem như vì Liễu Gia hậu đại, cũng đáng được bọn hắn mừng rỡ, huống chi Vương Linh Lợi là như vậy phát triển, đáng người thon dài, trước lời sau lỏm, xem xét chính là mấn đề, cho nên bọn họ nhao nhao cười gật đầu, "Tốt tốt hảo hảo từ!"

Mà này lúc Vương Linh Lợi hiểu chuyện càng thêm làm nổi bật lên Liễu Vĩnh không rành thế sự, nhưng lại cơ hồ không ai quát lớn hắn, bởi vì giờ này ngày này địa vị của hắn, đã để chung quanh cơ hồ nhìn xem hắn lớn lên người không cách nào với tới, cho nên đám người không thể cũng không dám đối với hắn tiến hành răn dạy.

Đương nhiên, cũng không phải tất cả mọi người ôm loại ý nghĩ này, một chút đầu hoa mắt phí công Liễu Gia lão bối người, khi nhìn đến Liễu Vĩnh toàn bộ biểu hiện về sau, lập tức nhủ mảy, dù sao theo bọn hắn nghĩ, cá nhân người lẫn vào tại không tệ, một chút người xưa kể lại quy củ vẫn là cần tuân thủ, không phải người khác sẽ thấy thế nào, không sẽ không sẽ nói người Liễu Vĩnh không có giáo dục, lại sẽ không sẽ nói toàn bộ Liễu Gia không có quy củ.

"Không được, nhất định phải nói ra nói ra đối phương!"

Có Liễu Gia lão bối người bắt đầu lẫn nhau tìm kiếm ánh mắt, sau đó bọn hắn nhìn về phía Liễu Trọng Nguyên, dù sao từ huyết thống tới nói, cũng liền Liễu Trọng Nguyên cùng Liễu Vĩnh tương đối thân, nhưng lại không giống Liễu Khuê là chí thân sẽ che chở Liễu Vĩnh, dạng này người nói Liễu Vĩnh, Liễu Vĩnh hẳn là sẽ nghe, cùng lúc cũng không sẽ gây nên Liễu Khuê phản cảm.

Quyết định chủ ý, liền có người tiến lên dùng cánh tay có chút chạm thử Liễu Trọng Nguyên.

Đối mặt mấy vị Liễu Gia lão nhân mong đợi ánh mắt, Liễu Trọng Nguyên nhưng thật ra là muốn làm cái này quát lớn Liễu Vĩnh người đến, dù sao đám người không dám, mà hắn độc dám, là có thể gia tăng uy vọng của hắn.

Đương nhiên hắn cũng có điều kiện này, dù sao hắn là Liễu Vĩnh Đại bá, nói tuyệt đối hữu dụng, dù sao Liễu Vĩnh tại làm sao không cho Liễu Khuê mặt mũi, nhưng hắn cái này Đại bá hắn có lẽ còn là sẽ cố kỵ một chút!

Nhưng do dự một chút về sau, Liễu Trọng Nguyên cũng không có hé miệng, bởi vì hắn nhớ tới đối phương đáp ứng hàng năm cho hắn một vạn khối tiền, cái này khiến hắn suy nghĩ về sau cảm thấy này lúc không cần thiết gây đối phương không thoải mái, dù sao cùng nở mảy nở mặt so sánh, tiền mới là nhất giàu nhân ái rồi.

Cuối cùng hắn lựa chọn không nhìn mấy vị Liễu Gia lão nhân ánh mắt, để mấy vị đầu hoa trắng bạch Liễu Gia lão bối người, dựng râu trừng mắt, lại không thể làm gì.

Mà này lúc, nhất phải nói Liễu Vĩnh Liễu Khuê, Thôi Phuong, lại bởi vì hiểu rõ nhất Liễu Vĩnh tâm, biết đối phương một luôn nhớ mãi không quên Nghê Khiết Mai, mà bọn hắn muốn mau chóng để Vương Linh Lợi cùng Liễu Vĩnh đính hôn, đơn giản cũng là muốn thu Liễu Vĩnh tâm, cứ việc làm như vậy bọn hắn điểm xuất phát là vì Liễu Vĩnh tốt nhưng vẫn là hơi hồ thẹn, cho nên Liễu Khuê tại quát lớn rồi Liễu Vĩnh một câu, thấy đối phương không có nghe về sau, liền không có tại quá nhiều răn dạy.

Mà cái này chiếu thành, Vương gia phụ mẫu tại mọi người khinh bỉ trong ánh mắt, sâu cảm giác thật mất mặt, cứ việc bởi vì Vương Linh Lợi đột nhiên ra sân, hòa tan mà loại này không khí, nhưng bọn hắn còn có thể cảm nhận được không ít người nhìn về phía bọn hắn nhân nhạ xem thường, cái này khiến bọn hắn sắc mặt khó coi liếc mắt nhìn nhau về sau thở dài, bởi vì bọn hắn biết lần này mình một nhà vì tiền leo lên trên Liễu Gia thanh danh xem như triệt để đi ra!

Cái này khiến bọn hắn tại nội tâm ngậm bực Liễu Khuê vợ chồng, dù sao nhà các người hải từ không hiểu chuyện, các người chẳng lẽ không hiểu chuyện, liền không thể răn dạy vài câu, sẽ bỏ mặc chúng ta tại cái này mất mặt, các người quá hiểm ác rồi, vương cha Vương Mẫu oán hận.

Mà lúc này Vương Linh Lợi thất vọng nhất, nàng biết nàng trước một lần chế tạo hết sức không đúng, thậm chí nghe Vu Bằng giảng thuật ngày đó nàng hiểu lầm Liễu Vĩnh sau khi trải qua, xấu hổ xuất mồ hôi lạnh cả người, âm thầm nghĩ mà sợ vạn nhất một cước kia đá thực về sau hậu quả, cùng lúc thề sau này nhất định sẽ đối Liễu Vĩnh tốt.

Nhưng hôm nay nàng chính thức lần thứ nhất đến nhà, cũng ngay trước nhiều như vậy thân hữu trước mặt, Liễu Vĩnh lại như vậy không nề mặt nàng, để nàng đối Liễu Vĩnh hảo cảm cùng áy náy triệt để đánh mất, bởi vì nàng phát giác mình không gần như chỉ ở trong lòng của người khác, liền liền tại Liễu Vĩnh trong lòng cũng chung quy là một người tham tiền nữ nhân, nếu không đối phương cũng không sẽ ngay trước mình nhiều như vậy thân hữu mặt nhục nhã cha mẹ của hắn, vừa dạng này cái kia nàng còn có cái gì cố kỵ, ta sau này liền làm một nữ nhân như vậy, hảo hảo tai họa người Liễu Vĩnh.

Ngay tại Vương Linh Lợi âm thầm cắn răng, thề tương lai nhất định hung hăng hồi báo Liễu Vĩnh, thậm chí muốn đem Liễu Vĩnh tiền lừa sạch, sau đó rồi đi thời điểm, Liễu Vĩnh toàn thân run lên nói chuyện, chỉ gặp hắn một mặt tức giận đưa tay vỗ một cái đầu của mình, sau đó xoay người đối sắc mặt tái xanh vương cha Vương Mẫu gọi nói; "Cha mẹ, các người không có sinh khí đi, ta. . . Ta vừa rồi thật sự là quá kích động, kích động đều nói không ra lời, cho nên các người đừng thấy lạ!"

Nói chuyện, Liễu Vĩnh tay chân còn có chút run rẩy tiến lên, đi đỡ vương cha.

Lần này đám người tròn tròn mắt, cái này, cái này chính là ngàn vạn phú ông, đầu tiên là cao hứng ngó ngán, bây giờ khôi phục lại thể mà còn tại kích động run rẩy, cái này quá làm cho người ta khó có thể tin?

Dù sao trong con mắt của mọi người, người có tiền đại danh từ, chính là ưu nhã bình tĩnh, thậm chí dùng thái độ ba sự ở trước mà mặt không đổi sắc để hình dung cũng không đủ, nhưng chính là hắn là một người như vậy, thế mà tại cùng Vương gia nữ đính hôn thời điểm kích động thành dạng này, cái này làm cho tất cả mọi người không tự kìm hãm được nhìn kỹ một chút Vương Linh Lợi.

Cái này xem xét ghê gớm, lúc này mọi người mới phát hiện, Vương Linh Lợi nguyên lai là như thế diễm lệ, không nói hơn một thước bảy dáng người đủ để khinh thường đại đa số nữ tính, liền ngay cả nam tính cũng có thể khinh thường hơn phân nửa, dù sao nước ta có một nửa nam tính, thân cao còn tại một mét bảy phía dưới giấy dựa.

Lại nhìn dáng người, nhất là tại thiếp thân sườn xám dưới, gọi là một cái có lỗi có lỗi, thậm chí một chút nam nhân nhìn kỹ phía dưới không tự kìm hãm được nuốt một cái nước miếng, cái kia sóng cả mãnh liệt, cái kia tròn trịa ngọt ngào ưỡn lên. . . !

Các nam nhân phản ứng, để bên người nương môn hung hăng trừng mắt lên.

Lại nhìn khuôn mặt, điển hình trứng ngỗng hình mỹ nữ mặt, lại thêm ngũ quan xinh xắn, tỉ lệ vàng phối trộn, nói là tuyệt thế mỹ nữ cũng không đủ, trách không được Liễu Vĩnh cùng người ta đính hôn sẽ cao hứng mất hồn mất vía, nếu là đổi lại mình cũng giống như vậy!

"Cái gì?"

"Cái này thật hay giả?"

Liễu Vĩnh phụ mẫu sợ ngây người, dù sao Liễu Vĩnh là con của mình, không có người so với bọn hắn hiểu rõ hơn đối phương, này lúc Liễu Vĩnh biểu hiện, cùng ngày xưa so sánh nói là long trời lở đất đều có chút không dán vào, căn bản chính là hai người!

Nhưng sau đó nhìn đám người bao quát Vương gia thân bằng, nhìn về phía vương cha Vương Mẫu ánh mắt hâm mộ, hai người liếc nhau thoải mái, đây là con trai mình tại cho đối phương tăng thể diện a! Nghĩ đến tầng này, hai người trực giác nhỏ Liễu Vĩnh trưởng thành.

Kỳ thật muốn nói cảm động, không có người so sánh Vương Linh Lợi càng cảm động, bởi vì vừa rồi nàng đều đã ôm về sau bị sẽ bị người chỉ chỉ điểm điểm niệm đầu, dù sao lần thứ nhất đến nhà, cha mẹ mình liền nhận lạnh như vậy gặp, nói mình là bởi vì đối phương ưa thích mới gả tới quý tài sẽ tin!

Nhưng bây giờ không đồng dạng, đối phương kích động thậm chí run rẩy nói chuyện hành động đã chứng minh điểm này, cái này không chỉ có giữ gìn nàng phụ mẫu tôn nghiêm, càng làm cho nàng trở nên danh chính ngôn thuận, cứ việc Vương Linh Lợi vẫn luôn là chạy Liễu Vĩnh tiền tới, nhưng lúc này nàng vẫn là bị loại hạnh phúc này quang hoàn bao phủ, người sống có đôi khi chính là vì một bộ mặt, Vương Linh Lợi giờ khắc này sâu sắc cảm nhận được một câu nói kia hàm nghĩa.

Mà nàng cùng lúc biết làm như vậy đối với một cái căn bản không yêu nàng, đồng thời còn có chút cố chấp nam nhân đến cỡ nào khó, mà đối phương vì nàng làm được, cái này khiến Vương Linh Lợi nội tâm dâng lên trước nay chưa có ngọt ngào, thậm chí sinh ra cùng Liễu Vĩnh cả đời phúc họa tương y suy nghĩ, muốn biết ý nghĩ thế này nàng trước đó nghĩ cũng không nghĩ đến, đây cũng là mỗi lần Liễu Vĩnh vừa ra sự tình, nàng liền trước tiên chuẩn bị mặt nguyên nhân.

Nhưng bây giờ nàng có rồi, bởi vì đối phương vì nàng ủy khuất mình, cho nên nàng cảm động.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Đỉnh hôn chín

Liễu Gia trên đầu tường nhất đạo phạm nhân không thấy được thân ảnh đang ngồi đứng ở bên trên, vênh lên chân bắt chéo, cũng một tay cầm bình rượu, một tay nắm lấy khối lớn thịt bò đứng thẳng bất động lấy, nhưng theo hần toàn thân một trận run rẩy, mới vừa rồi còn đồ dẫn mắt tam giác trong nháy mắt khôi phục Thân lấy cũng xảo trá đi lòng vòng, sau đó hần hoạt động hạ hai tay, sau đó bắt đầu uống một ngụm rượu, cắn xé một ngụm thịt bò, hải lòng hưởng thụ lấy.

Đạo thân ảnh này, chính là tại Liễu Vĩnh trong phòng biến mất Suy Thần, gần nhất hần pháp lực dần dần khôi phục, đã đủ để chèo chống hần tại phạm nhân trước mặt ẩn thân, dạng này những ngày an nhàn của hần liền đến rồi, tựa như hôm nay, hần hoàn toàn liền có thể tìm một cái chỗ cao ngồi, sau đó dùng pháp lực hút tới một chút rượu thịt, sau đó một bên hưởng thụ lấy mỹ vị, một bên nhìn xem Liễu Gia trong nội viện ngoài viện nào nhiệt.

Mà vừa rồi sở dĩ Liễu Vĩnh sẽ kinh thiên nghịch chuyển la lên vương cha Vương Mẫu vì cha mẹ, cũng là công lao của hần, đang lúc quá lớn đối phương không có kết quả hần, tức giận trực tiếp không chế rồi Liễu Vĩnh ý thức, sau đó từ hần tự biết chủ đạo Liễu Vĩnh thân thể, trình diễn một màn làm cho tất cả mọi người đều ngoác mồm kinh ngạc nghịch chuyển.

Đương nhiên không chế người khác Suy Thần là cần tiêu hao rất nhiều pháp lực, coi như hần hiện tại đã khôi phục không ít pháp lực, nhưng cũng không đủ một lần tiêu hao, nhưng Liễu Vĩnh khác biệt, Liễu Vĩnh là hần người phát ngôn, hai người là có khế ước quan hệ, cho nên không chế Liễu Vĩnh tâm thần, Suy Thần chỉ cần dùng cường đại ý niệm ngăn chặn đối phương liền có thể.

Điểm này nói đến đơn giản, nhưng thường thường Suy Thần là làm không được, dù sao Liễu Vĩnh tại trải qua tự sát một màn về sau ý chí đã trở nên cực kỳ Kiên Nhẫn, không phải hần tùy tiện có thể áp chế, nhưng hần cũng không phải không có sơ hở, giống như trước đó như thế trong tiềm thức cũng không nguyện gọi vương cha Vương Mẫu, lại biết dạng này sẽ tổn thương Vương gia nhân mâu thuẫn trạng thái, chính là Liễu Vĩnh sơ hở, cho nên Suy Thần chỉ cần tại cái kia ngay miệng khinh khinh một lần phát lực liền không chế rồi Liễu Vĩnh ý thức, sau đó làm nhượng lại đám người ngạc nhiên, để Vương gia vui vẻ sự tình!

Sau đó, Suy Thần lập tức thu hồi tất cả ý thức, cũng cấp tốc chặt đứt giữa hai người tâm thần liên hệ, bởi vì hần đã có thể đoán được Liễu Vĩnh về sau phần nộ, cùng gào thét.

Mà Suy Thần thu hồi ý thức được thời gian, Liễu Vĩnh đã tay run run đỡ lấy vương cha bả vai, khôi phục ý thức Liễu Vĩnh rõ ràng biết vừa rồi phát sinh hết thảy, cái này khiến ánh mắt của hần phức tạp quay đầu mắt nhìn trên đầu tường thân ảnh, khinh khinh há mồm nói câu im ắng tạ ơn, cái này khiến cũng không nguyện bị chửi, lại hiếu kỳ nhìn chăm chăm hần một mực tại nhìn Suy Thần kinh ngạc kém chút ngã xuống đầu tường, nội tâm phiền muộn nói: "Tiêu từ người tốt âm, lại dám lợi dụng bản tiên, thật sự là quá vô sỉ hạ lưu!" Cứ việc dạng này mắng láy, Suy Thần lại không ngừng nhậu nhẹt, thậm chí khoe miệng đều phũ lên mỉm cười, bởi vì hần biết Liễu Vĩnh đã thời gian dần trôi qua học xong một chút biến bảo, cái này chính là tiến bộ, mà cái này sẽ để hần về sau càng thêm thoải mái để chịu sinh hoạt.

Liễu Vĩnh quay đầu nhìn về phía Suy Thần nói tạ ơn thời điểm, đứng lúc Vương Linh Lợi mắt to rung rung chạy vội tới Liễu Vĩnh bên người, gấp Liễu Vĩnh nhìn phía xa mở miệng, Vương Linh Lợi đồng dạng nhìn về phía nơi xa, nhưng ở cái gì cũng không thấy được về sau, nghi hoặc nói: "Người nói cái gì?"

Bị Vương Linh Lợi hỏi thăm, Liễu Vĩnh đương nhiên không có khả năng nói cho đối phương biết chân tướng, mà là qua loa nói: "Ta nói, thượng thiên để người đi vào bên cạnh ta thật tốt!"

"Phốc!"

Vương Linh Lợi trong nháy mắt mặt cười Như Hoa, tâm nói: "Người thật là thay đổi, thế mà sẽ nói như vậy lãng mạn lời nói!" Trước đó Vương Linh Lâm cứ việc hết sức cảm động, nhưng vẫn là có một tia lo âu, bởi vì nàng biết vừa rồi Liễu Vĩnh là bắt đắc dĩ vì mặt mũi của nàng, mới nói những lời kia, bây giờ xem ra, liền xem như như thế, cũng không tệ, tối thiểu nhất đối phương đã bắt đầu tại ý nàng, thậm chí hống nàng vui vẻ.

Vương Linh Lợi sát na mỉm cười, giống như trăm hoa đua nở, để Liễu Vĩnh thất thần, giờ khắc này Liễu Vĩnh có trong nháy mắt tâm động, nguyên lai Vương Linh Lợi là đẹp như vậy, hần thế mà cho tới bây giờ cũng không phát hiện!

Bị Liễu Vĩnh ngốc ngốc nhìn xem, dù là Vương Linh Lợi tâm tính rất tốt, cũng không nhịn được gương mặt ửng đỏ, cúi đầu dùng nhỏ bé yếu ớt ruồi muỗi thanh âm hỏi nói: "Người nhìn cái gì?"

"Nhìn dung mạo người đẹp!"

Nhất đạo bất mãn thanh âm vang vọng, để Vương Linh Lợi sát na ngẩng đầu, sau đó trọn mắt nhìn chăm chăm đứng đấy Liễu Vĩnh, quát lớn nói: "Có phần của người nói chuyện sao?"

Theo Vương Linh Lợi quát lớn, Liễu Vĩnh sở lên cái mũi, quay đầu nhìn thoáng qua đứng ở sau lưng mình bất mãn phát ra âm thanh Vương Cường tâm nói, tiêu đệ thực sự nói thật, nhưng nhìn mọi người chung quanh đều tại chú mục hần cùng Vương Linh Lợi hai người, lập tức mở miệng đối vương cha Vương Mẫu nói: "Cha mẹ, đến bên trong nghỉ ngơi đi!"

Như là đã kêu, như vậy lần thứ hai cũng liền không phải khó như vậy lấy mở miệng, Liễu Vĩnh bắt đầu rất là ung dung chào hỏi Vương gia thân thích, trong lúc đó vương cha Vương Mẫu không ngừng cho Liễu Vĩnh giải thích, đây là người thức, cái kia là người dựng, nhị cô, tiểu cô, đại cữu, đại cữu mẫu, đại cữu nhà nhi tử. . .

Mỗi được giới thiệu một người, Liễu Vĩnh đều sẽ thân mật chào hỏi la lên, cái này khiến Vương gia tất cả thân bằng đối Liễu Vĩnh mới vừa rồi là đang diễn trò cuối cùng một tia lo nghĩ diệt hết, cùng lúc hưng phấn, nguyên lai bọn hắn cũng có rồi như thế một người có tiền thân thích, thế là có người tính toán về sau Vương Linh Lợi nhà thời gian tốt hơn rồi có thể đi mượn ít tiền cái gì, cũng có người tính toán sau này có thể tìm Liễu Vĩnh làm việc, dù sao làm lớn như vậy sinh ý hẳn là sẽ rất có nhân mạch, đương nhiên thực tế nhất vẫn là một chút năng đầu mang thai hai thai công công bà bà tính toán tìm Liễu Vĩnh cho làm B siêu, điều tra thêm giới tính cái gì.

Tại một phiên đều mang tâm tư hoan thanh tiểu ngữ bên trong, đám người đi hướng Liễu Gia viện tử, nhưng không có người chú ý tới xa xa góc tường, đang có nhất đạo thân ảnh gầy gò xinh đẹp nhưng mà lập chủ mục lấy bên này hết thấy, nguyên bản Liễu Vĩnh cùng Vương gia nhân đứng đây lúc nói chuyện, đạo thân ảnh này còn có thể đứng thẳng, nhưng ở Liễu Vĩnh quay người rồi đi thời điểm, dường như Liễu Vĩnh xoay người mang đi năng tất cả khí lực, để năng âm vang ngồi ngay đó, sau đó lên tiếng khóc lớn.

Liễu Gia, theo đám người tiếp cận, ngồi tại tường viện bên trên Suy Thần xoay người nhìn về phía trong nội viện, trong nội viện, kính râm đã không biết nhét vào nơi nào Lý Lão Tam chính một mặt sáng khoải hai chân đặt ở một trương trong chậu nước.

Nhìn về phía hải lòng Lý Lão Tam, Suy Thần nghĩ nghĩ, đưa tay đối đối phương chính là một chỉ.

Theo Suy Thần một chỉ, chính hải lòng lấy hưởng thụ lấy nước lạnh ngâm bị phỏng hai chân Lý Lão Tam, lập tức liền cảm giác bụng của mình một trận lộc cộc, sau đó một trận muốn trút xuống cảm giác, để hắn lập tức ý thức được không tốt, cũng không lo được chân mình bên trên không xô gầy, trực tiếp liền chạy về phía Liễu Gia trong phòng phòng vệ sinh.

Đối với cái này, sớm đã thi pháp đem Liễu Gia vệ sinh nhà ngăn chặn Suy Thần, hải lòng ngồi tại đầu tường nhìn chăm chăm, quả nhiên, khoảnh khắc về sau Lý Lão Tam chân trần vội vàng vọt ra, sau đó không để ý chính tiến đến người Liễu gia, trực tiếp phi nước đại mà xuất, cũng đối một chút chào hỏi làm như không thấy.

Nói đùa, hắn dám mở miệng sao, mở miệng hắn đều không biết mình có thể hay không kiên trì ở!

Lý Lão Tam lao ra phòng động tác, Lý Đông Đào vốn cho là là muốn động thủ tiết tấu, cái này khiến hắn nhanh chóng lấy điện thoại cầm tay ra chuẩn bị hô người, nhưng đối phương vội vàng tránh đi đám người ôm bụng chạy trốn đáng vẻ, để hắn không nghĩ ra.

Bất quá cuối cùng lại không đánh ra điện thoại, nói đùa, động thủ người chủ sự đều chạy, hắn cái này phối hợp còn làm cái gì, dù sao hắn cũng không có có muốn cùng Liễu Gia chính diện động thủ, thân phận của hắn chỉ là sau đó người hoà giải, bởi vì như vậy coi như lão tam làm sao nào động đến quá phận, cũng còn có đường lùi.

Lý Lão Tam nhanh chóng chạy cách thân ảnh, để Liễu Khuê nhân nhạ nhìn lướt qua, đối với Lý Lão Tam sẽ không sẽ kiếm chuyện, hắn không thêm để ý, bởi vì đánh nhau hắn Liễu Khuê cho tới bây giờ không có e sợ qua ai!

Đương nhiên, Liễu Khuê căn bản không biết, căn bản dùng không đến hắn động thủ, đã có Thần Tiên thay hắn giải quyết tất cả không ổn định nhân tố.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 183: Đính hôn mười

Lại nói, Lý Lão Tam tại vọt ra Liễu Gia viện tử, phóng tới nơi xa nhà vệ sinh công cộng trên đường, đột nhiên nhất đạo phản xạ chói mắt tia sáng trong suốt vật thể rơi xuống trước mặt hắn, sau đó đang phát ra một tiếng vang giòn về sau, vỡ vụn thành vô số phản xạ hàn quang nát phiến.

Nguyên bản cái này cũng không có gì, nhưng máu chốt là hắn vì cấp tốc xông vào nhà vệ sinh công cộng, dùng chính là tốc độ cao nhất, điều này sẽ đưa đến hắn nhất thấy có cái gì tại hắn khu vực cần phải đi qua vỡ vụn, nhưng lại thu lại không được chân.

Trọng yếu nhất là hắn nhưng là chân trần!

"Ngao. . . !"

Không có bất kỳ huyền niệm gì, nhất đạo tiếng kêu thảm thiết đau đớn tùy theo vạch phá bầu trời, thậm chí để lại Liễu Gia trong nội viện ồn ào náo động đám người.

Ngồi tại đầu tường Suy Thần nhìn đối phương hình dáng thê thảm, không tự kim hãm được đánh cái rùng mình, cũng đối ôm chân vật trên mặt đất rút thảm Lý Lão Tam xin lỗi nói ra; "Ai nha, thật không tiện ta chỉ là ném cái bình rượu mà thôi, thật không phải cố ý!"

Lần này Lý Lão Tam xem như toàn phế đi, chưa nói xong muốn quấy nhiễu Liễu Gia việc vui, chính hán hai tháng có thể hay không xuống giường đều là hai chuyện sự tình.

Trong nội viện đám người kinh ngạc Lý Lão Tam tao ngộ cùng lúc, tại Lý Đông Đào cùng công kênh lão bà ôm hài tử đi cứu trị Lý Lão Tam về sau, lần nữa khôi phục chúc mừng bầu không khí, thậm chí còn có người rất sống động tự thuật Lý Lão Tam không may dạng, dẫn tới đám người phát ra một phiến vui cười.

Mà sau đó Liễu Vĩnh thân bằng cũng bắt đầu đến, mà Liễu Vĩnh thì mang theo Vương Linh Lợi nghênh đón, khí vũ hiên ngang Liễu Vĩnh đại cứu, mang theo oán hận Thôi Truyền Kỳ, Liễu Vĩnh đại cứu khi nhìn đến Liễu Vĩnh cùng Vương Linh Lợi xứng đáng về về sau vui mừng cười to.

Mà Thôi Truyền Kỳ tại nhìn thấy Liễu Vĩnh về sau đầu tiên thử rồi nhe răng, nhưng ở nhìn thấy Liễu Vĩnh bên người trọn mắt Vương Linh Lợi về sau, cười hắc hắc trốn đến Liễu Vĩnh đại cứu sau lưng. Sau đó là Liễu Vĩnh Tam cứu mợ ba, sau đó thái bay lên cũng tới, cũng ôm Liễu Vĩnh nói vài câu lời chúc phúc.

Cuối cùng là Vu Phú, Lý Như Phụng, thậm chí Lý Như Phụng tỷ tỷ Trương Lan, cũng tới.

Cuối cùng thật như Liễu Trọng Nguyên nói, các tân khách làm tràn đầy mười mấy bàn người, thậm chí nếu như không phải chen chen, căn bản là không ngồi được.

Khai tiệc thời điểm, ngồi ở trong viện cùng Liễu Vĩnh quê nhà ngồi cùng một chỗ Thôi Truyền Kỳ, tại bị chen lấn thậm chí ngay cả nắm chặt đùi tay, đều thu không trở lại năng, tức giận một tay lấy đùi đập vào trên mặt bàn.

Theo ba một tiếng, Thôi Truyền Kỳ một động tác này trực tiếp kinh ngạc một bàn này tất cả tân khách, mọi người tại ngơ ngác nhìn nàng một giây về sau, lập tức lần nữa lâm vào phần phạt cướp đồ ăn khâu.

Khí muộn buồn bức ngồi, phát hiện trước mặt đồ ăn càng ngày càng ít Thôi Truyền Kỳ, buồn bức kêu to; "Các người liền không thể chậm một chút!"

"Tiểu ca ca chậm một chút liền không có!" Một tên một tay cầm con tôm, một tay nắm lấy đùi gà tiểu cô nương, mở to sáng lấp lánh con mắt, giương bóng mỡ miệng, nói lời nói thật.

Đúng vậy a, nguyên bản một trương chỉ có thể ngồi tám người cái bàn, cứng rắn bị Liễu Trọng Nguyên an bài mười hai người, khác tiểu hài tử không tính, cái này nếu là chậm một chút, đồ ăn còn có thể có sao, huống chi Thôi Truyền Kỳ một cái bàn này đều là trợ giúp hàng xóm, nguyên bản làm việc đều một mối cho tới trưa bụng đói kêu vang, cái kia còn cùng người nói cái gì thận trọng.

Gặp mọi người quả nhiên như là tiểu nữ hài nói như vậy, không ai lý sẽ nàng chỉ là vui đầu ăn, tại lại một bàn thịt kho tàu chân giò lợn đi lên thời gian, Thôi Truyền Kỳ trực tiếp đưa tay đưa nó bắt được trước mặt mình.

Nhìn xem không ít ngây ngốc đưa đưa nhìn xem ánh mắt của mình, Thôi Truyền Kỳ đối trước mặt mập dính chân giò lợn liền cắn một miếng lớn, trực giác mềm nhu sướng miệng, vô cùng mỹ vị, hoàn toàn quên rồi ngày xưa giống như loại vật này nàng bởi vì ghét bỏ mỡ hàm lượng cao, ngay cả từng đều không sẽ từng đáng về.

Trong phòng ở giữa một bàn, là một trương cùng trong tửu điểm đồng dạng có thể làm hơn mười người lớn hơi tinh thạch bàn tròn, bên cạnh bàn ngồi Liễu Vĩnh cùng Vương Linh Lợi phụ mẫu cùng bồi ngồi chỉ thân, trong đó Liễu Gia có Liễu Trọng Nguyên, đại cứu thôi rộng chán, bà mồi thôi rộng nghiệp, cùng Liễu Vĩnh Tam cứu thôi rộng bảo, Vương gia có Vương Linh Lợi cô phụ một tên hắc mập nam tử trung niên, Vương Linh Lợi hai vị đen gầy thúc thúc, cùng Vương Linh Lợi hai vị càng thêm đen cứu cứu.

Đội đám người vào chỗ về sau, làm tuổi tác lớn nhất Liễu Trọng Nguyên đầu tiên giờ chén rượu mở miệng; "Hôm nay chúng ta những trưởng bối này làm nhân chứng, chứng kiến Liễu Vĩnh cùng Vương Linh Lợi đôi này người tuổi trẻ đính hôn! Hi vọng bọn họ về sau có thể hổ kính lẫn nhau yêu, hiếu thuận phụ mẫu, chúng ta kính người mới một chén!"

Theo Liễu Trọng Nguyên lời nói kết thúc, tất cả mọi người nâng chén hướng Liễu Vĩnh cùng Vương Linh Lợi!

Chân thực đính hôn, không giống trong phim ảnh phức tạp như vậy, không có đàn violon, không có phù kín hoa tươi bãi cỏ, càng không có trao đổi đính hôn chiếc nhẫn nghi thức cùng người chủ trì, đính hôn kỳ thật chính là song phương cha mẹ bạn cùng một chỗ ăn một bữa cơm, sau đó nhà gái lấy đi nhà trai giao phó một chút đính hôn Lễ tiền, sau đó chờ lấy kết hôn, liền kết thúc, toàn bộ tình thế tựa như người đi mua một kiện vật phẩm, đầu tiên giao phó tiền đặt cọc, sau đó xưởng cho người giao hàng, chờ đến thu hàng thời điểm, toàn ngạch trả nợ là được rồi.

Đối mặt phụ mẫu trưởng bối nâng chén chúc phúc, không có từng uống rượu Vương Linh Lợi cũng giờ lên trước mặt đồ đầy trong suốt rượu dịch nhỏ chén sứ trắng.

"Người có thể uống sao?"

Đồng dạng giờ cái chén Liễu Vĩnh nhỏ giọng quan tâm hỏi thăm, để Vương Linh Lợi tràn ngập ngọt ngào, nàng đột nhiên nhớ tới trưởng bối một câu, hai người cùng một chỗ mặc kệ có hay không có tình cảm, chỉ cần kết hôn đều sẽ hổ kính lẫn nhau yêu, trước kia Vương Linh Lợi coi là đây là nói bậy, nhưng hiện tại xem ra, nguyên lai thật là dạng này, tựa hồ là hôn nhân ràng buộc đem hai cái không liên hệ người trói buộc ở cùng nhau, sau đó lẫn nhau quan tâm.

"Hôm nay cái này chén có thể!"

Vương Linh Lợi ngón ngọt cười, sau đó cùng Liễu Vĩnh cộng đồng nâng chén.

Chén rượu này uống xong, Liễu Vĩnh cùng Vương Linh Lợi liền xem như trên danh nghĩa vị hôn phu thê rồi, bởi vì chén rượu này là hai người lấy cộng đồng thân phận cùng đồng đẳng thân bằng uống rượu mừng, ý nghĩa tượng trưng phi phạm.

Tại mọi người chú ý, Liễu Vĩnh cùng Vương Linh Lợi lần lượt cùng phụ mẫu trưởng bối chạm cốc, cuối cùng hai người đứng thẳng nhìn chăm chú nâng chén, rượu để cay độc, chỉ là bờ môi nhẹ dính liền có sắc vị truyền đến, nhưng Vương Linh Lợi lại lần thứ nhất đối loại này vị nói không phải như vậy phản cảm, thậm chí không nhận được muốn lập tức nhắm nháp.

Gặp Liễu Vĩnh đem chén rượu giơ lên bên môi, Vương Linh Lợi nội tâm rốt cục thở dài một hơi, cuối cùng người là không thể trốn qua bàn tay của ta, Vương Linh Lợi đắc ý, ngay tại nâng chuẩn bị cùng Liễu Vĩnh cùng một chỗ uống cạn rượu trong chén, lấy đó vợ chồng đồng thể thời điểm, nhất đạo hết lớn vang vọng.

"Vương Linh Lợi người không thể cùng Liễu Vĩnh đính hôn!"

Cái này âm thanh hét lớn, để trong nội viện ngoài viện hơn một trăm người động tác toàn bộ cứng đờ, sau đó sững sờ nhìn xem xuất hiện ở trước cửa nhất đạo quần áo có chút nếp uốn, đồng thời con mắt đỏ bừng giống như thỏ trắng nữ hài.

"Nghe nhà cô nương!" Nghe Khiết Mai rất nhiều người là nhận biết, bởi vì năm năm trước cái cô nương này cơ hồ thường xuyên đến, cứ việc năm năm trôi qua rồi, Nghe Khiết Mai trở nên xinh đẹp hơn, nhưng hình dáng không thay đổi.

"Cái này ai vậy?"

Ôm chân giò lợn đã gặm một nửa Thôi Truyền Kỳ rất là ngạc nhiên nhìn trước mắt con người hồng hồng Nghe Khiết Mai.

"Đây là Liễu tiểu tử mấy năm trước cô bạn gái nhỏ a!" Có Liễu Gia hàng xóm giải đáp.

"Oa, chẳng lẽ muốn cướp cô dâu!" Thôi Truyền Kỳ kinh ngạc về sau một mặt hưng phấn, nàng không nghĩ tới hôm nay không chỉ có ăn ăn không, còn có thể nhìn thấy hai nữ chung tranh một chồng kịch tập, thật sự là chuyện đi này không tệ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 184: Hai nữ tương đối

Cùng Thôi Truyền Kỳ e sợ cho thiên hạ bất loạn tâm tư khác biệt, tất cả người của Liễu gia nhìn thấy xuất hiện Nghe Khiết Mai là tràn ngập cảnh giác, mà Vương gia nhân này lúc thì có chút bất mãn, vương cha thậm chí mở miệng nói, "Liễu Vĩnh đây là có chuyện gì?"

Vương cha sở dĩ đứng bên trên chất vấn khẩu khí, là bởi vì hắn thấy, tại đính hôn ngay miệng, lại có nữ hài đến đây ngăn cản, cái này nhất định là Liễu Vĩnh cùng người ta liên lụy không rõ, cái này khiến hắn rất tức giận, đương nhiên cụ thể có bao nhiêu sinh khí liền không được biết, dù sao biểu đạt ý tứ chính là Liễu Vĩnh tranh thủ thời gian cho sự tình giải quyết, đừng chậm trễ đính hôn.

Người Liễu gia này lúc cũng là ý nghĩ này, thế là Thôi Phương đứng người lên, nói câu ta đi an ủi một cái, liền chuẩn bị đi qua, nhưng lại bị Liễu Khuê khinh khinh kéo một cái, cũng nói ra, nói chuyện êm tai điếm!

Muốn nói hiểu rõ Thôi Phương vẫn là Liễu Khuê, nàng vừa đứng lên đến, Liễu Khuê liền biết đối phương đây là muốn nổi giận tiết tấu.

Liễu Khuê đoán không sai, Thôi Phương hết sức phẫn nộ, ban đầu Nghe Khiết Mai như vậy quyết tuyệt vứt bỏ Liễu Vĩnh, để thương tâm gần chết Liễu Vĩnh rồi đi năm năm, càng làm cho nàng năm năm chưa thấy qua con của mình, cái này đã để nàng đối Nghe Khiết Mai hận thấu xương rồi, bây giờ Liễu Vĩnh thật vất vả trở về, còn có rồi sự nghiệp của mình, cũng mắt thấy là phải kết hôn, nhân sinh sắp Viên Mãn, người Nghe Khiết Mai thế mà đứng tới ngăn cản, người đây là ý gì, nhìn ta nhà Liễu Vĩnh quan tâm người, cho nên khi dễ người đứng không!

Mà đệ nhị giải Thôi Phương Liễu Vĩnh cũng nhìn ra Thôi Phương phẫn nộ, cứ việc không thể tại Nghe Khiết Mai ở cùng một chỗ, nhưng hắn lại không hy vọng hắn kiếp này yêu nhất hai nữ nhân lẫn nhau xé, với hắn đưa tay ngăn cản Thôi Phương.

"Mẹ, ta đi cùng Nghe Khiết Mai nói một chút!"

"Người nói rất hay sao?" Đôi Liễu Vĩnh đề nghị Thôi Phuong cảm thái độ hoài nghi, dù sao hắn là hiểu rõ con trai mình, đoán chừng cái kia Nghê Khiết Mai hai câu nói không nói, hắn liền lại ngoan ngoãn rồi.

Gặp mẫu thân không tin mình, cũng tránh đi mình thẳng tắp hướng Nghê Khiết Mai đi đến, Liễu Vĩnh cuống quýt muốn kéo ở Thôi Phuong, nhưng lần này không có dùng Liễu Vĩnh rồi, Thôi Phuong liền đứng vững thân thể, bởi vì một cái khác nói nàng không thể không để ý thân ảnh ngăn cản nàng.

"Mẹ, vẫn là ta cùng Liễu Vĩnh đi thôi!"

Vương Linh Lợi hoàn toàn không nghĩ tới Nghê Khiết Mai thế mà sẽ đến, cái này khiến nàng rất là phần nộ, dù sao đối phương làm như vậy có chút quá phận rồi, thế mà trình diễn câu huyết kịch truyền hình bên trong ngăn cản đính hôn tiết mục, đây là muốn làm gì, xem nàng như thành kịch truyền hình bên trong nữ nhân vật phản diện sao, nếu như không phải ngay trước đông đảo thân bằng trước mặt, Vương Linh Lợi đều có đi lên tóm đối phương đầu phát hành hung suy nghĩ.

Nhưng tình tảo qua đi, Vương Linh Lợi đột nhiên ra một tiếng thở dài lạnh, bởi vì không ngừng nhìn câu huyết kịch truyền hình nàng, nghĩ đến một chút chuyện xưa kịch bản, cái này khiến nàng ý thức được Nghê Khiết Mai có can đảm đến đây lý do, tựa hồ không phải đơn giản như vậy, thậm chí là có chuẩn bị, mà loại này chuẩn bị đơn giản là hai loại, loại thứ nhất là không quan tâm hạ quyết tâm phải ngay mặt cướp người.

Nếu như là loại này, cái kia Vương Linh Lợi đều có thể thử phào, bởi vì tất cả câu huyết kịch truyền hình tình nói cho nàng, loại này kịch bản về sau một màn, chính là nữ hài tự tìm nhục, dù sao đính hôn không phải trò đùa, người một câu theo ta đi ta yêu người, liền đem cái này ngồi đây khách và bạn không nhìn, làm sao có thể, dù sao người không phải sống ở thế giới của mình, mà là sống ở một cái tập thể thế giới, ở đâu là người tùy tâm sở dục muốn thế nào được thế này.

Nhưng nhìn đối phương tình tảo đáng vẻ, hiển nhiên không giống như là loại khả năng này, vừa không phải loại khả năng này, cái kia cũng chỉ còn lại có rồi một loại khác, một loại khác liền để Vương Linh Lợi hoảng sợ rồi, bởi vì cái kia là đối phương tự nhận là tìm được để Liễu Vĩnh nhất định sẽ thay đổi chủ ý lý do!

Nghĩ đến bí mật của mình, Vương Linh Lợi sợ hãi mà kinh, bởi vì chỉ có chính nàng biết mình đến cùng là xây dựng ở cái gì trên cơ sở đánh bại Nghê Khiết Mai, nếu như đối phương biết rồi bí mật kia, như vậy thì không phải Liễu Vĩnh còn sẽ không sẽ cùng mình đính hôn chuyện, rất có thể là triệt để quyết liệt.

Không được, tuyệt đối không thể để cho Nghê Khiết Mai đơn độc cùng Liễu Vĩnh gặp mặt!

Ôm ý nghĩ thế này, cho nên mới xuất hiện Vương Linh Lợi ngăn lại Thôi Phuong, muốn cùng Liễu Vĩnh cùng đi gặp Nghê Khiết Mai một màn.

Kỳ thật dựa theo Vương Linh Lợi ban đầu ý nghĩ, nàng là chuẩn bị mình đi gặp Nghê Khiết Mai, nhưng nàng biết cái kia không thực tế, cho nên nàng chỉ có thể đi theo Liễu Vĩnh bên người, sau đó nhìn Nghê Khiết Mai làm sao xuất chiêu, để tìm kiếm nghĩ cách ứng đối.

Mặt ngoài, Vương Linh Lợi không có khóc rống, cũng hào phóng cùng đi Liễu Vĩnh cùng đi gặp tình địch cách làm, để đông đảo Liễu Gia khách và bạn đối tốt với hắn cảm giác tăng nhiều, thậm chí ngay cả thời rộng chân đều gạt đầu tán thưởng đối phương, hào phóng vừa vặn!

Mà Liễu Vĩnh càng là bởi vậy đối Vương Linh Lợi hơi cảm kích, dù sao hắn là biết mình mẫu thân, nếu để cho đối phương đi, nói không chừng lại là để Nghê Khiết Mai khóc hạ tràng.

Có chút đối Vương Linh Lợi gạt đầu biểu thị lòng biết ơn, Liễu Vĩnh cất bước liền chuẩn bị đi qua, nhưng lại bị Vương Linh Lợi một bước đuổi kịp, sau đó có chút dùng cánh tay ngăn cản, thân mật hơi vịn Liễu Vĩnh một cái, sau đó nhỏ giọng nói, đã nói xong cùng đi, người dạng này nẹ nhìn thấy làm sao bây giờ!

Bị Vương Linh Lợi nhắc nhở, Liễu Vĩnh ở trong lòng ngầm nói mình lỗ mưng cùng lúc, lại là một trận cảm động, sau đó tùy ý Vương Linh Lợi đưa tay khuếch đại ở cánh tay của mình, sau đó sóng vai đi hướng đứng tại chỗ cửa lớn Nghê Khiết Mai.

Hai người thân mật động tác, để là loi tơ vò đứng tại chỗ cửa lớn Nghê Khiết Mai một trận run sợ, nhất là cuối cùng Vương Linh Lợi đưa tay khuếch đại ở Liễu Vĩnh động tác, càng làm cho nàng không tự kìm hãm được chảy ra nước mắt.

Tình yêu của mình, cứ như vậy bị nữ nhân này phá hủy, đối phương vì mình tự dục, là như vậy tự tự, cái này khiến Nghê Khiết Mai không tự kìm hãm được nhớ tới không hiểu xuất hiện ở trước mặt mình vị kia thánh khiết tiên tử nói lời, tình yêu trước mặt nữ nhân cùng nữ nhân chính là chiến trường chém giết đối thủ, không có cái gì vô sỉ không vô sỉ, có chỉ là thắng bại, vừa dạng này vậy cũng đừng trách ta.

Nghê Khiết Mai lần thứ nhất quyết định lấy 'Trước đó chưa từng có' dùng khí đến bảo vệ tình yêu của mình.

Đưa tay phủ rơi khóe mắt nước mắt, Nghê Khiết Mai ngóc đầu lên, san bằng quần áo trên người, sau đó lẳng lặng nhìn đến gần Vương Linh Lợi, đây là Nghê Khiết Mai lần thứ nhất khoảng cách gần quan sát đối phương, nàng phát hiện đối phương thật rất đẹp, đẹp đến liền liền thân vì mỹ nữ nàng cũng nhìn không được tán thưởng, bị sùng bái sắc thái hòa bạo đáng người là như thế tròn trịa ngoan ngoãn uể uải lên, khiến người mất phương câu hồn đoạt phách, hơi vênh bờ môi cùng cao bàn đầu dây cột tóc xuất khí chất cao quý, đều lộ ra làm cho nam nhân không tự kìm hãm được muốn chinh phục dục vọng!

Đối thủ cường đại, để Nghê Khiết Mai không tự kìm hãm được nắm chặt tay của mình.

Nghê Khiết Mai đang quan sát Vương Linh Lợi thời điểm, Vương Linh Lợi cũng đang quan sát nàng, chỉ gặp tại Vương Linh Lợi trong mắt, Nghê Khiết Mai thanh thuần xinh đẹp, cái kia chớp động con mắt phối hợp với bây giờ lê hoa đài vũ bộ dáng, để cho người ta nhìn không được sinh lòng thương hại, đây là một cái để cho người ta không đành lòng tổn thương nữ hài, Vương Linh Lợi thân là đối thủ thế mà sinh ra loại này rất là hoang đường suy nghĩ, nàng cũng rất cục biệt Liễu Vĩnh vì cái gì đối với đối phương như vậy nhớ mãi không quên rồi, làm cho đối phương u oán nhìn lên một cái, cũng sẽ liền sẽ ký ức cả một đời đối phương chính là như vậy nữ nhân.

Nhưng Vương Linh Lợi không thể không tổn thương đối phương, bởi vì phía sau của nàng có vât và phụ mẫu, có để cho người ta quan tâm đệ đệ, nếu như nàng bỏ lỡ Liễu Vĩnh, như vậy nàng đem không cách nào giúp được bọn hắn, cho nên nàng cũng có mình kiên trì lý do.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 185: Sấm sét giữa trời quang

"Có thể làm cho hai chúng ta nói chuyện sao?"

Nghê Khiết Mai ai oán nhìn Liễu Vĩnh cánh tay một chút, để Liễu Vĩnh không tự kìm hãm được muốn bỏ qua Vương Linh Lợi bắt lấy tay, nhưng hắn cuối cùng nhìn được, bởi vì hắn biết hắn bây giờ thân phận, hắn là Vương Linh Lợi vị hôn thê làm như vậy sẽ đã thương đối phương tâm.

Ngoài cửa lớn, nhìn xem năm bước xa bên ngoài Liễu Vĩnh, Nghê Khiết Mai mang theo thâm tình, nếu như ban đầu hắn không có nghi thần nghi quỷ đi theo dõi hắn, có lẽ bọn hắn hiện tại đã tu thành chính quả, nếu như sớm biết phụ thân thụ thương là bởi vì Từ gia, như vậy nàng liền không sẽ một mà tiếp cự tuyệt đối phương, nếu như. . . Ai. . . Đáng tiếc không có nếu như. . . !

Yếu ớt thờ dài, Nghê Khiết Mai thu hồi bay lên suy nghĩ, chăm chú nhìn về phía Vương Linh Lợi nhẹ giọng mở miệng nói; "Nếu như ta van cầu ngươi, để ngươi đem Liễu Vĩnh trả lại cho ta, ngươi muốn cái gì điều kiện chỉ cần ta có thể làm được đều đáp ứng ngươi, ngươi nguyện ý không?"

Nghê Khiết Mai ngây thơ tra hỏi, để Vương Linh Lợi cười, nàng không có trả lời, nhưng lại hỏi lại nói; "Nếu như, hiện tại ngươi ở vào vị trí của ta, ta để ngươi đem Liễu Vĩnh nhường cho ta, ngươi nguyện ý không?"

"Không nguyện ý!"

Nghê Khiết Mai không có bất cứ chút do dự nào cười khổ lời nói, để Vương Linh Lợi khẽ giật mình, nếu như là nàng, nàng này lúc nhất định đã la to, kể một ít như là chúng ta là trước nhận biết, hắn trong lòng yêu là ta chờ chút, nhưng không nghĩ tới đối phương thế mà trực tiếp thừa nhận, cái này khiến Vương Linh Lợi trong nháy mắt đối Nghê Khiết Mai sinh ra hảo cảm, nhưng cũng vẹn vẹn dạng này mà thôi, như là chúng ta sẽ đồng tình tên ăn mày hoặc là người đáng thương, nhưng lại không sẽ đi làm người như vậy đồng dạng.

"Vừa biết ta sẽ không nguyện ý, như vậy còn có cái gì có thể nói đâu?"

Nghe Vương Linh Lợi nói như vậy, Nghê Khiết Mai thờ sâu nhìn chăm chú ánh mắt của đối phương mở miệng; "Bởi vì ta không muốn để cho ngươi khó xử!"

Đối phương đột nhiên trở nên ánh mắt sắc bén, để Vương Linh Lợi nội tâm run lên, nhưng nàng vẫn là giả bộ như không thêm để ý chút nào về nói; "Để cho ta khó xử, ngươi có cái gì là có thể để cho ta khó chịu!"

Nhìn đối phương giống như không có chút nào đuối lý đáng vẻ, Nghê Khiết Mai nội tâm lộp bộp một tiếng, run sợ nói, chẳng lẽ cái kia như tiên từ đồng dạng nữ nhân là lừa nàng, nhưng không thừa một chút nàng lại không cam tâm, dù sao đây là nàng cuối cùng vẫn hỏi Liễu Vĩnh cơ hội, thế là nàng làm bộ khinh bỉ nhìn đối phương, mở miệng; "Liễu Vĩnh cùng ta nói qua vì cái gì sẽ rời đi ta, ngươi biết là cái gì không?"

"Yêu ta rồi thôi!"

Vương Linh Lợi đương nhiên biết Liễu Vĩnh không có khả năng đối Nghê Khiết Mai dạng này giảng, dù sao nàng không phải ngay cả điểm này tự mình hiểu lấy đều không có có người, đồng thời cũng đã âm thầm đoán được Liễu Vĩnh đối Nghê Khiết Mai giảng chính là cái gì, nhưng nàng chính là muốn dạng này giảng, bởi vì dạng này sẽ làm cho đối phương tức giận, đến mức xáo trộn đối phương trình tự, như thế nàng mới có thể có cơ hội thắng được trận chiến tranh này, đừng nói nàng hèn hạ, bởi vì nàng biết mình thua không nổi.

Quả nhiên, nghe nói như thế, Nghê Khiết Mai trên mặt hiện lên vẻ tức giận, cũng không tự kiềm chế lạnh giọng mở miệng nói; "Ngươi quá mức!"

Nghe được đối phương nói mình quá mức, Vương Linh Lợi hai tay một chống nạnh, ngẩng lên trước ngực mình sóng cả mãnh liệt, dường như vũ khí

đồng dạng rất là khí thế hướng về phía trước ưỡn một cái, nói; "Ta quá mức, ta điểm nào nhất quá mức, ta nói vị hôn phu của ta nói yêu ta, chẳng lẽ có cái gì không đúng sao?"

Vương Linh Lợi, cùng động tác để Nghê Khiết Mai khí thế vì đó trì trệ, nhất là đối phương bộ ngực lớn, tựa hồ muốn nàng áp đảo, không để cho nàng tự kiềm chế thân thể rúc về phía sau co lại.

Bởi vì hai nữ nói chuyện vị trí là tại tường viện bên ngoài một bên, cho nên trong nội viện khách và bạn không nhìn thấy hai người đối thoại cùng thân sắc, nhưng từ Liễu Vĩnh đứng tại chỗ cửa lớn góc độ lại vừa vặn có thể nhìn thấy.

Khi thấy Nghê Khiết Mai tại cùng Vương Linh Lợi trong lúc giằng co, ở vào hạ phong, thậm chí thân thể đều không tự kìm hãm được sợ hãi về sau, Liễu Vĩnh nhìn không được đau lòng muốn đi đẩy hỏi Vương Linh Lợi làm gì, nhưng bước chân của hắn chỉ là vừa nâng lên, liền theo chỉ nhớ tới mình bây giờ thân phận, nhìn không được cười khổ, Liễu Vĩnh a Liễu Vĩnh người đến cùng sau này cùng ai thân chút, nói xong Liễu Vĩnh nghiêng mặt qua không nhìn tới giằng co hai nữ.

Vương Linh Lợi đương nhiên biết nàng vênh vào hung hăng đáng về sẽ để Liễu Vĩnh không thoải mái, nhưng nàng không có biện pháp, nàng nhất định phải giả ra lực lượng mười phần đáng về, mới có thể không bị đối phương xem thấu, mới có thể bảo vệ mình thắng lợi trái cây.

Còn tốt Liễu Vĩnh quay mặt đi rồi, cái này khiến Vương Linh Lợi thở phào cùng lúc nội tâm vui mừng, nàng biết mình thành công rồi, biết mình bây giờ tại Liễu Vĩnh trong lòng chân chính có thể cùng Nghê Khiết Mai địch nổi rồi, cái này khiến nàng tại đối mặt Nghê Khiết Mai thời điểm lực lượng càng thêm sung túc.

Cùng Vương Linh Lợi kinh hỉ tương phản, Liễu Vĩnh động tác để đồng dạng dùng khoeo mắt vụng trộm nhìn chăm chú lên hán Nghê Khiết Mai con mắt chưa chưa, nếu như không phải Vương Linh Lợi liền ở trước mặt nàng vênh vào tự đắc đứng đấy, nàng nhất định sẽ nước mắt chảy xuống! Bởi vì đã từng Liễu Vĩnh là không thể thấy nàng chịu một chút ủy khuất.

Còn nhớ rõ đến trường lúc, có lần trong lớp một tên cao trắng Bàn Tử bởi vì hiểu lầm nàng hướng lão sư cáo hán hình, thấp giọng mắng nàng một câu, kết quả 'Đang bị' bị lão sư phạt đứng Liễu Vĩnh nghe thấy, thấy mình rất là ủy khuất, Liễu Vĩnh thế mà tại toàn bộ đồng học chú mục dưới, không nói tiếng nào quăng lên trong lớp quét dọn vệ sinh dùng xẻng, hung hăng đập rồi cao trắng Bàn Tử một cái, kinh diệu một chỗ cái cảm.

Thậm chí đang lúc ngay cả nàng đều sợ choáng váng, muốn biết Liễu Vĩnh bình thời thế nhưng là bị nam sinh đẩy một cái cũng không sẽ để ý người, nhưng vì nàng lại có can đảm làm như vậy, thật thật để Nghê Khiết Mai cảm động cái ào ào.

Cuối cùng thậm chí chủ động cùng đối phương cùng đi mời Thôi Phương đi trường học cho người ta phụ huynh nói xin lỗi.

Nhưng bây giờ hết thấy cũng thay đổi, nhìn xem mình thụ ủy khuất, đối phương thế mà cũng bắt đầu làm như không thấy rồi, loại này chênh lệch là Nghê Khiết Mai không tiếp thụ được, cho nên nàng trong nháy mắt mất lý trí đối Vương Linh Lợi rống nói; "Đúng hay không người không biết không, người không phải làm bộ cùng Liễu Vĩnh lên giường, mới lừa gạt Liễu Vĩnh đối người phụ trách sao, chẳng lẽ coi là người khác đều không biết không!" "Người làm sao biết?"

Cứ việc nội tâm có chuẩn bị, nhưng thật nghe được câu này, Vương Linh Lợi vẫn là có loại sấm sét giữa trời quang cảm giác, cái này khiến nàng trong nháy mắt hoảng hốt sợ hãi lên tiếng kinh hô, bởi vì nàng sợ hãi đến tay hết thấy đều bởi vậy mất đi!

Đây hết thấy bao quát có thể tùy tiện xoát thể tín dụng, tương lai mỹ hảo thoải mái dễ chịu sinh hoạt, thậm chí là của người khác tôn kính, đúng vậy tôn kính, nàng biết hiện tại nàng một chút trước đó mất cao hơn đầu thân thích vì cái gì sẽ khách khí với nàng, vậy cũng là bởi vì Liễu Vĩnh, nếu như nàng đã mất đi đối phương, như vậy nàng đem không có gì cả, thậm chí sẽ biến thành trò cười, nàng không muốn, cũng không cam chịu.

Vương Linh Lâm kinh hô lời nói cùng kinh ngạc cùng sợ hãi biểu lộ, để Nghê Khiết Mai trong nháy mắt cuồng hỉ, bởi vì nàng biết cái kia như tiên tử đồng dạng nữ nhân không có lừa nàng, đối phương đích thật là dùng loại này hèn hạ phương pháp lừa gạt Liễu Vĩnh.

Cái này khiến Nghê Khiết Mai trong nháy mắt thấy được đoạt lại Liễu Vĩnh hi vọng, cái này khiến nàng cả người đều dào dạt xuất một loại cảm giác ấm áp, tựa hồ cái này mùa đông gió cũng không phải lạnh lẽo như vậy rồi, bởi vì người nàng yêu chung quy là không có mất đi.

Nhưng Nghê Khiết Mai dù sao cũng là cô gái hiền lành, nàng đang kinh hỉ cùng lúc, nhìn Vương Linh Lợi đáng về thất hồn lạc phách, đột nhiên sinh ra đồng tình, thế là mở miệng nói; "Người đừng lo lắng, chỉ cần người tự động rời khỏi, ta là không sẽ nói lung tung, đến lúc đó, ta sẽ để Liễu Vĩnh cho người một chút tiền, để người vượt qua muốn thời gian!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 186: Cản người thắng

"Ta không sẽ nói lung tung' câu nói này giống như một đạo thiểm điện xẹt qua Vương Linh Lợi não hải, để nàng Hồn Độn suy nghĩ trong nháy mắt thanh minh, bởi vì nàng đột nhiên muốn bởi vì vì kẻ sách của mình Liễu Vĩnh này lúc còn không biết chuyện này, mà cái này chính là nàng có thể đường lùi.

Nghe Khiết Mai tự nhiên không biết bởi vì một câu nói của nàng Vương Linh Lợi đã khôi phục rồi thanh minh, thậm chí còn đang nổi lên phản công kế hoạch, nàng một bên vui vẻ nhìn phía xa Liễu Vĩnh, một bên thật lòng thay Vương Linh Lợi cân nhắc, cũng trấn an; "Nếu như người thực sự cảm thấy thật mất mặt, cũng có thể từ người đầu tiên đưa ra chia tay, như thế đối với thanh danh của người, cũng liền không sẽ có ảnh hưởng gì rồi, về phần Liễu Vĩnh chỗ nào, người không cần lo lắng, bằng vào ta đối với hắn hiểu rõ, hắn cuối cùng nhất định sẽ đáp ứng!"

"Hắn đáp ứng, hắn đáp ứng cái gì a!"

Gầm lên giận dữ vang vọng, để Nghe Khiết Mai giật mình quay sang kinh ngạc nhìn Vương Linh Lợi, chỉ gặp Vương Linh Lợi này lúc một mặt phần nộ nhìn xem nàng giận nói; "Ta đều đã đem thân thể giao cho Liễu Vĩnh rồi, người thế mà còn dám nói xấu ta, có phải hay không cần ta đi làm cái giám định, người mới hết hy vọng!"

"Thập . . . Cái gì?"

Nghe Khiết Mai một mặt kinh ngạc, đối phương nói cái gì, nàng nói mình đang ô nhiễm nàng, cái này sao có thể, vừa mới rõ ràng đều đã thừa nhận rồi.

Vương Linh Lợi đương nhiên biết vừa rồi nàng kinh hoàng cùng kinh hô, đã để Nghe Khiết Mai biết chính nàng lời nói chân thực tính, nhưng cũng còn tốt, loại chuyện đó không phải có thể ở trước mặt kiểm nghiệm, đồng thời trọng yếu nhất, bởi vì nàng có gắng trước đó, không chỉ có để Liễu Vĩnh đứng ở nơi xa, còn để hắn thay đổi đầu, cho nên vừa rồi phát sinh một màn chỉ có nàng cùng Nghe Khiết Mai hai người biết, chỉ cần nàng chết không thừa nhận, Nghe Khiết Mai cũng cảm nàng không có cách, chẳng lẽ nàng còn thật làm cho mình đi kiểm tra, như thế cũng quá hoang đường, đương nhiên coi như như thế nàng Vương Linh Lợi cũng không sợ, bởi vì nàng có ứng đối chi pháp, hạ quyết tâm, Vương Linh Lợi bắt đầu ngậm bực vừa rồi nàng tâm tình của mình, rõ ràng đã làm qua vô số lần sự việc đã bại lộ diễn thử, đồng thời còn chiếm lấy hết ưu thế, thế mà bị đối phương kém chút nắm được cán, ngấm lại nếu như không phải nàng trước giờ đẩy ra Liễu Vĩnh, cùng Nghe Khiết Mai cũng ngốc ngốc phối hợp muốn cùng nàng đơn độc nói chuyện, này lúc, nàng cũng đã bị tức hỗn hên Liễu Vĩnh đuổi ra Liễu Gia.

Nội tâm cứ việc từng đợt nghĩ mà sợ, nhưng Vương Linh Lợi đã khôi phục rồi lý trí, cũng làm bộ một mặt tức giận nhìn xem Nghe Khiết Mai, nàng biết tiếp xuống Nghe Khiết Mai nhất định là tức hỗn hên, sau đó lớn tiếng la lên Liễu Vĩnh, hoặc là đòi nàng tiến hành uy hiếp.

Quả nhiên không ra Vương Linh Lợi sở liệu, Nghe Khiết Mai đang giật mình về sau, trướng mặt đỏ quát hỏi; "Người chẳng lẽ không sợ ta đem chuyện này nói cho Liễu Vĩnh sao, nếu như hắn biết rồi, người liền không chiếm được bất cứ thứ gì rồi!"

Không thể không nói, Nghe Khiết Mai vẫn là quá ngây thơ rồi, hoặc là nói là quá thiện lương, lúc này uy hiếp đối Vương Linh Lợi tới nói đã không dùng rồi, bởi vì Nghe Khiết Mai không rõ món kia chung cực vũ khí ở nơi nào dẫn nhiên có hiệu quả nhất, cái kia chính là ngay trước Liễu Vĩnh mặt!

Nhưng bây giờ hết thấy đều đi qua rồi, Vương Linh Lợi đã trải qua loại kia kinh hoàng sợ hãi, cho nên liền xem như hiện tại để Nghe Khiết Mai ngay trước Liễu Vĩnh mặt nói lại một lần lời nói mới rồi, Vương Linh Lợi cũng sẽ mặt không đổi sắc tìm không đập mạnh phản nói xấu Nghe Khiết Mai âm hiểm.

Mà hết thấy này đều là Nghe Khiết Mai không có nghĩ tới, này lúc nàng còn ôm không cho đối phương qua tại khó chịu ý nghĩ, nhưng sau đó nàng liền biết nàng sai rồi, Vương Linh Lợi căn bản cũng không phải là giọng chống, mà là thật dự định chống chế.

Thậm chí căn bản cũng không dùng Nghe Khiết Mai mình la lên, Vương Linh Lợi liền một mặt ủy khuất gọi tới Liễu Vĩnh, cũng tại Liễu Vĩnh một mặt không hiểu bên trong, lau nước mắt nói; "Liễu Vĩnh, hắn lại còn nói chúng ta không có phát sinh qua sự kiện kia!"

"Ta tra!"

Đối phương vô si để nhận qua giáo dục cao đẳng rất có tu dưỡng Nghe Khiết Mai cũng nhịn không được phát nổ nói tục, nhưng này lúc Liễu Vĩnh lại nhần nhần my sau đó nhìn về phía Nghe Khiết Mai; "Khiết mai, sự kiện kia là ta sai, hi vọng người đừng lại dùng cái kia tổn thương lợi lộc rồi!"

Liễu Vĩnh lời nói để Nghe Khiết Mai rất là bị đè nén, nàng không tự kìm hãm được giờ chân chỉ vào Vương Linh Lợi nói; "Không phải, Liễu Vĩnh, người không biết, ngày đó là nàng lừa gạt người, nàng cùng người căn bản là không có có cái kia qua!"

"Là, chúng ta là không có cái kia qua, chúng ta chỉ là cùng một chỗ hàn huyên một buổi tối mỗi ngày khi!" Vương Linh Lợi trong mắt chứa giọt nước mắt ủy khuất nói.

Không thể không nói Vương Linh Lợi quá thông minh, nếu như nàng cùng Nghe Khiết Mai dây dưa đến cùng có hay không có làm chuyện kia, cuối cùng liền sẽ lâm vào song phương liều chứng có khâu, nàng không biết đối phương có chứng cứ hay không, nhưng ít ra nàng là không có, bởi vì nàng cùng Liễu Vĩnh hoàn toàn chính xác chẳng hề làm gì, về phần đi kiểm tra, không phải vạn bất đắc dĩ, nàng là không muốn, cho nên nàng này lúc chỉ cần mang theo ủy khuất không muốn thừa nhận ngày đó buổi tối sự tình, sẽ chỉ làm Liễu Vĩnh đồng tình, cũng quát lớn đối phương có tình gây sự.

Quả nhiên, nghe được Vương Linh Lợi nói như vậy Liễu Vĩnh có vẻ lúng túng ở trên mặt hiện lên, dù sao buộc một cái nữ hài giảng cái kia buổi tối có hay không có cùng nam nhân cái kia, đích thật là hết sức khiến người ta cảm thấy chịu nhục sự tình, cho nên hắn lần nữa giúp Vương Linh Lợi mở miệng đối Nghe Khiết Mai nói; "Khiết mai, được rồi, đừng nói nữa, người sẽ tìm tới người càng tốt hơn!"

"Liều Vinh ngơoi cái đầu đất, ngơoi biết không biết ngơoi thật bị lừa, ngơoi biết không biết!"

Nghê Khiết Mai gấp hai mắt đỏ bừng, cũng khàn cả giọng kêu to, dường như dạng này liền có thể đem Liều Vinh quát lớn mình bạch đồng dạng.

"Đủ rồi, bị không bị gạt ta chẳng lẽ không biết không?"

Liều Vinh nghe được trong nội viện xao động, lập tức đối Nghê Khiết Mai tiến hành quát lớn, dù sao trong nội viện người nếu là đi ra, nghe được hai người đối thoại, như vậy đối Vương Linh Lợi thanh danh cũng quá có hại rồi, cứ việc thời đại này trước hôn nhân hành vi tình dục hết sức phổ biến, nhưng nếu là Liều Vinh nữ nhân, vậy hẳn liền không thể làm cho đối phương tại thụ một chút không cần thiết ủy khuất.

"Ngơoi hung ta, ngơoi thể mà hung ta!"

Nghê Khiết Mai nước mắt trong nháy mắt chảy xuống, đây là Liều Vinh lần thứ nhất vì những nữ nhân khác hung nàng, để nàng so với bị Vương Linh Lợi nói xấu còn khó chịu hơn thống khổ gấp trăm lần; "Ngơoi đã nói vĩnh viễn không hung ta, vô luận ta biến thành bộ dáng gì đều sẽ tốt với ta, ngơoi quên sao, a?"

Nghê Khiết Mai lớn tiếng chất vấn, để Liều Vinh không tự kìm hãm được cúi đầu xuống, vừa rồi lời nói thốt ra mà xuất về sau, hẳn liền hối hận vạn phần, nhưng hẳn ngay trước Vương Linh Lợi mặt cũng không dám mở lời an ủi đối phương, bởi vì sợ Vương Linh Lợi bất mãn, bây giờ bị Nghê Khiết Mai dạng này chất vấn, hẳn chỉ có thể cười khổ về nói; "Nam nhân lời thề đều là đánh rắm, phô thiên cái địa lý luận không đều viết sao?"

"Ngơoi, vô sỉ!"

'Cho nên ngơoi về sau đừng tin', Liều Vinh còn có câu này không có nói xong, liền bị Nghê Khiết Mai găm thét đánh gãy, cũng tùy theo đưa chân đối Liều Vinh chính là một cước, đối mặt cái này nên giận một cước, Liều Vinh không có phản kháng, cũng không có né tránh, hẳn cảm thấy mình là hẳn là chịu, nếu không Nghê Khiết Mai không ra được khí.

"Ba!"

"A!"

"Ngơoi làm sao đá nàng a!"

Liều Vinh nhìn xem trước mặt bị Vương Linh Lợi một cước đá ngã lăn Nghê Khiết Mai rất là lo lắng muốn đi rồi, nhưng lại bị Vương Linh Lợi kéo lại.

"Nàng đá ngơoi a!"

Vương Linh Lợi, để ủy khuất chuẩn bị nói Liều Vinh nàng đá ta Nghê Khiết Mai giật mình, sau đó nàng quật cường đứng lên, sau đó không để ý tới sẽ Liều Vinh đuổi ra tay, chân thấp chân cao hướng đi trong nội viện, sau đó tại tất cả mọi người một mặt giật mình bên trong, một thanh lật ngược một trương bày đầy đồ ăn cái bàn.

"Soạt. . .!"

Trong nháy mắt bốn phía nước, để ngồi tại cái bàn chung quanh nam nữ, nhiều tiếng hô kinh ngạc, thậm chí có không tránh kịp bị bắn lên một thân nước canh

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Tiểu hài cậu một mâm

"Oa, thật là dữ dằn!"

Mau Lẹ tránh đi Nghê Khiết Mai lật tung cái bàn, Thôi Truyền Kỳ lẫn mất xa xa ôm hơn phân nửa chỉ chân giò lợn kinh ngạc nhìn có chút gầy gò Nghê Khiết Mai, sau đó trong ánh mắt của nàng tách ra dị dạng quang mang; "Bề ngoài thanh thuần, nội tâm dữ dằn, ta thích!"

Nói nhỏ lấy, Thôi Truyền Kỳ cắn một miếng lớn nhyuễn nị chân giò lợn, nhìn xem chung quanh kinh ngạc đã không có đồ vật có thể ăn đám người, rất là có cảm giác ưu việt lại cắn một miếng lớn chân giò lợn thịt, thẳng cắn nước văng khắp nơi, miếng đầy chảy mỡ.

"Nghe nhà nha đầu, người đang làm gì?"

Thôi Phương một mặt tức giận, hôm nay là Liễu Vĩnh ngày đại hỉ, không nghĩ tới đối phương không chỉ có đến phá hủ, còn dám lật bàn, thật sự là quá không đem Liễu Gia để vào mắt nơi, cái này khiến nàng thậm chí sinh ra muốn động thủ xúc động, nhưng cố kỵ đến Liễu Vĩnh cảm thụ, Thôi Phương cuối cùng vẫn là nhịn xuống cái này khiến nàng cảm thấy chịu nhục một màn, lạnh lùng nhìn xem trưởng đồ mặt nộ trừng lấy tất cả mọi người Nghe Khiết Mai.

Liễu Khuê làm người từng trải, đối mặt một màn này không có chút nào nộ khí, cũng khinh khinh đưa thay sờ sờ cái mũi, nhìn về phía ngoài cửa viện Liễu Vĩnh tâm nói, đứa nhỏ này nhìn xem chất phác, nữ nhân này duyên làm sao so với hán năm đó còn tốt, tuy nói năm đó hán cưới Thôi gia đệ nhất mỹ nữ thời điểm cũng một lúc kinh diệu một chỗ ánh mắt, nhưng dù sao không có khoa trương đến có nữ nhân vì hán trình diễn đại náo đình hôn tiết mục, thật sự là người không thể xem bề ngoài.

Nếu như Thôi Phương cùng Liễu Vĩnh biết giờ phút này Liễu Khuê ý nghĩ nhất định tức điên cái mũi, đây là người Liễu gia hoặc là cha ruột sao?

Một lúc xúc động, Nghe Khiết Mai lật ngược Liễu Gia tiệc cưới cái bàn, tại nước canh văng khắp nơi bên trong, nàng lập tức hối hận, cứ việc Vương Linh Lợi lệt xệt rất đau, nhưng nàng biết nàng cái này nháo trò, nàng tại người Liễu gia trong lòng hình tượng hán là triệt để không cách nào văn hồi rồi.

Nhưng sau đó Nghe Khiết Mai cười khò, coi như không thông qua một màn này chẳng lẽ nàng tại Lưu gia trái tim con người bên trong hình tượng liền tốt sao, năm năm trước thế nhưng là nàng chủ động từ hôn, nàng còn nhớ đến Thôi Phương ban đầu loại kia biệt khuất cùng đau lòng Liễu Vĩnh ánh mắt, một nháy mắt Nghe Khiết Mai mắt hết can đảm, cái gì người khác cái nhìn, cái gì hình tượng, nàng đều không lo lắng nữa, bởi vì nàng biết mình tại tình yêu bên trên thua triệt để thua.

Nghe Khiết Mai hành vi, người Liễu gia không có nói cái gì, bởi vì người Liễu gia đều biết Nghe Khiết Mai cùng Liễu Vĩnh đã từng quan hệ, nhưng cái này một biểu hiện lại làm cho Vương gia nhân rất là bất mãn, dù sao đây là bọn hán Vương gia cô nương đình hôn yến, lại có thể có người đến nháo sự, mà người Liễu Gia cũng mặc kệ, cái này còn cao đến đâu, đã người mặc kệ, vậy chúng ta thay người quản.

Thế là Vương Cường ở nhà người ngầm đồng ý hạ trực tiếp tiến lên, đối Nghe Khiết Mai chính là hung hăng đẩy, làm thương nhất tỷ tỷ mình đệ đệ, nguyên bản liền hết sức mâu thuẫn Liễu Vĩnh, mà bây giờ đối phương thế mà còn thay đổi thất thường, cái này còn cao đến đâu, nhất định phải trừng phạt.

Đương nhiên, làm Vương Cường kỳ thật vẫn là nghĩ hết sức nam nhân trực tiếp đối Liễu Vĩnh huy quyền, nhưng cân nhắc đến không có lấy cớ, cho nên hán mới sẽ đối Nghe Khiết Mai hung ác đẩy, mặc dù hán ôm suy nghĩ là chỉ cần Liễu Vĩnh tiến lên, hán liền sẽ đối với đối phương huy quyền, nhưng hán đối điểm này thật sự là không báo hy vọng quá lớn, dù sao hán thấy, ở trong môi trường này Liễu Vĩnh nói cái gì cũng không sẽ tự đòi tất cả mọi người bất mãn tiến lên đối một cái trước kia cùng một chỗ nữ nhân tiến hành che chở, dù sao như thế sẽ gây nên tất cả mọi người phản cảm, cùng tỷ tỷ của hán hiểu lầm, muốn biết tại Vương Cường trong lòng tỷ tỷ của mình thế nhưng là trên đời nhất nữ nhân xinh đẹp, liền xem như nàng vì bọn hán Vương gia tiếp cận Liễu Vĩnh tâm tư không thuần, cũng là Liễu Vĩnh nhất được tiện nghi.

Nhưng Vương Cường không biết Nghe Khiết Mai tại Liễu Vĩnh trong lòng vị trí! Nhìn thấy Nghe Khiết Mai bị Vương Linh Lợi tiểu đệ đẩy đến một cái lao đao, Liễu Vĩnh tức giận tiến lên mãnh liệt đẩy Vương Cường một thanh, trực tiếp để Vương Cường ngã cái ngã chổng vó.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh một chút cũng không để ý tới sẽ, trực tiếp trở lại đi đỡ Nghe Khiết Mai.

Cái này một cái chớp mắt Nghe Khiết Mai trong mắt tàn mát ra thần thái, cũng lớn tiếng hỏi thăm; "Liễu Vĩnh người là quan tâm ta có phải hay không, vừa rồi người là bắt đắc dĩ có phải hay không?"

Nhìn xem Nghe Khiết Mai vội vàng ánh mắt, Liễu Vĩnh cái này phiền muộn a, kỳ thật người nói đều là, nhưng ở Vương gia nhân trước mặt, người để cho ta trả lời thế nào, nhưng không trả lời hán biết Nghe Khiết Mai nhất định lại sẽ thất vọng, hán thực sự không muốn xem đối phương đáng về thất hồn lạc phách, nhưng trả lời lại đắc tội Vương gia nhân, cái này khiến hán thật rất khó khăn, ngay tại này lúc trái tim của hán vang lên Suy Thần thanh âm, hỏi nói; "Có muốn hay không ta giúp người!"

"Giúp thế nào?" Liễu Vĩnh hỏi.

"Nện choáng người!" Suy Thần về.

"Tốt!" Liễu Vĩnh không có do dự.

"Bành!"

"A . . . !"

Trên đầu tường, nhìn xem trong nội viện phát sinh một màn, Suy Thần khoe miệng giật một cái nói; "Liễu Vĩnh a Liễu Vĩnh đừng trách ta không có cứu người, là chính người nguyện ý bị nện!"

"Người, người. . . Nện hán làm gì a!"

Vương Linh Lợi hung hăng dậm chân một mặt tức giận nhìn xem Vương Cường, mà tại bên chân của nàng Liễu Vĩnh chính nằm trên mặt đất, nguyên lai Liễu Vĩnh tại đẩy ra Vương Cường về sau, Vương Cường đầu não lúc này nhiệt huyết dâng lên, hán không nghĩ tới Liễu Vĩnh thế mà to gan như vậy, thế mà ngay trước toàn bộ Vương gia nhân trước mặt, che chở Nghe Khiết Mai, cái này khiến hán vì tỷ tỷ của mình bất bình, quyết định hảo hảo giáo huấn

Liều Vinh một cái, thế là thuận tay sờ lên roi xuống đất đều bị ngã nát mâm cá, cũng tại tất cả mọi người không có trong dự liệu nện ở Liều Vinh trên đầu.

"Ba!"

Vương cha đi lên liền cho Vương Cường một bạt tai, bên mình vốn là chiếm hết nói đức thượng phong, về sau mặc kệ là giải quyết như thế nào lần này đánh hôn phong ba, bên mình đều có ưu thế tuyệt đối, thậm chí có thể coi đây là lấy cớ cho hiện tại Vương gia thoát khỏi nghèo khó, nhưng cái này hai hàng tiểu tử, thế mà một mâm liền đem Liều Vinh quật ngã rồi, con mẹ nó người không biết đây là Vương gia tương lai thần tài sao?

Theo Vương Linh Lợi kinh hô, trong nội viện trong nháy mắt lộn xộn, không ít người la lên vọt tới Liều Vinh bên người, có ấn huyết nhân trung, có là đánh 120, cuối cùng lễ đính hôn đương nhiên không giải quyết được gì, thậm chí trước đó định tốt hai mươi vạn lễ hỏi Liều Gia cũng không cho Vương gia, đương nhiên cái này còn không phải nhất làm cho Vương gia nhân tức giận, bọn hắn tức giận là trước kia đón hắn nhóm đến đây BMW không có tại đem bọn hắn đưa trở về, mà là để bọn hắn cùng thân bằng nhóm ngồi phát ra 'Bành bành bành. . .' tiếng vang ba lượt chết cùng một chỗ trở về.

Cảm thụ được từ toàn thân xẹt qua gió mát, vương cha khí quả muốn một cước đem Vương Cường đá xuống xe.

Chạng vạng tối tình lại Liều Vinh vừa mở ra mắt thấy đến ngồi tại bên giường Thôi Phương lập tức mở miệng hỏi nói; "Mẹ, Nghê Khiết Mai đâu?"

Nghe nói như thế, Thôi Phương trực tiếp khí một cái liếc mắt lật qua; "Nghê Khiết Mai, Nghê Khiết Mai, người liền biết Nghê Khiết Mai, chẳng lẽ còn chê nàng hại người không đủ sao!"

Gặp nẫu thân mình sinh khí, ngấm lại trước đó Nghê Khiết Mai chế tạo sự tình, Liều Vinh xóa xóa nói thầm; "Người ta cũng là tức giận, huống chi mẹ đi ta cũng không phải nàng làm!" Liều Vinh này lúc còn tưởng rằng là Suy Thần đối với hắn thi pháp, mới đưa đến hắn lập tức té xỉu, trong lòng dùng dè cập hơn cảm kích.

"Người còn thay nàng giao biện, nếu như không phải nàng đến đây có ý phá hư, Vương Cường làm sao sẽ tức giận dùng đĩa nện người!"

Thôi Phương ngấm lại Liều Vinh bị nện sự tình, liền đau lòng, không tự kìm hãm được chảy ra nước mắt, nói thật nàng là hết sức tức giận Vương Cường, thậm chí có để Liều Khuê giáo huấn đối phương dùng lại ý nghĩ, nhưng nàng biết nàng không thể làm như vậy, dù sao đối phương tỷ tỷ về sau là muốn cho nàng làm vợ, huống chi Liều Vinh ngay trước toàn bộ Vương gia nhân trước mặt, che chở một cái cùng hắn không minh bạch nữ nhân, cũng không trách người ta tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 188: Không được qua đây

(mắt điện trực tiếp cắt đứt ta đôi mối, tại cái này cùng đọc sách thật to nói tiếng xin lỗi rồi, lập tức bổ sung ngày hôm qua hai chương, hôm nay chung chương bốn!)

Bên hồ, đã thất hồn lạc phách đứng một giờ Nghê Khiết Mai mê mang nhìn xem xanh biếc nước hồ, trước đó mất hết can đảm nàng sinh ra muốn thả người nhảy lên để Liều Vinh hối hận cả đời suy nghĩ, nhưng nàng cuối cùng nhưng lại không có làm như vậy, cũng không phải sự đau lòng của nàng khổ sở không có đạt tới, mà là nàng biết nàng bây giờ không thể đi chết, bởi vì nàng mặc dù đã mất đi yêu nhất người, nhưng yêu nàng nhất người, cũng chính là cha mẹ của nàng, còn cần nàng đi chiếu cố.

"Mẹ nữ muốn tự sát à!"

Một tên sau đầu ghim bím tóc nhỏ gầy còm nam tử lay động ba bày đi rồi qua, hình tượng như vậy để Nghê Khiết Mai trong nháy mắt cảnh giác, cũng về nói; "Không có!"

Cứ việc Nghê Khiết Mai một mực khuyên bảo mình không muốn trông mặt mà bắt hình dong, nhưng đối phương gầy còm, ghim bím tóc nhỏ vô lại hình tượng, tại phối hợp ánh mắt hắn giống như cá vàng đồng dạng trực câu câu nhìn chăm chăm nàng từ ẩn bộ vị ngấm dáng vẻ, thật sự là không để cho nàng đến không sinh xuất cảnh kính sợ.

"Không có, không có người đứng ở chỗ này lấy làm gì, có phải hay không bị người bạn trai cho quăng?"

Sau đầu ghim bím tóc nhỏ nam tử một mặt người không lừa được bộ dáng của ta, cùng lúc bắt đầu không chút kiêng kỵ đánh giá đến Nghê Khiết Mai khuôn mặt đáng người, đồng thời tựa hồ càng xem càng là hài lòng, đến mức tay chân cũng bắt đầu run rẩy lên.

Nên nam tử tên là đình năm, đúng, chính là một hai ba bốn năm năm, ban đầu mẹ của hắn sinh hắn thời gian, trên mặt của hắn đã có bốn cái ca ca, muốn nữ hài cha của hắn thật sự là thất vọng, cộng thêm hài tử nhiều, danh tự không tốt lên, cũng không tốt nhớ, thế là đình năm trực tiếp có rồi một cái dễ nhớ cũng nổi tiếng danh tự 'Đình năm' .

Đình năm, từ nhỏ bởi vì cấp trên có bốn cái ca ca, cho nên chưa từng người dám khi dễ hắn, điều này sẽ đưa đến hắn điểm xuất phát tương đối cao, ngay từ đầu liền ở vào khi dễ người khác trạng thái, dần dà dưỡng thành quen thuộc, thế là tại sơ trung không có tốt nghiệp cũng tức chết lão cha về sau, trở thành rồi một tên không có việc gì lưu manh.

Hôm nay hắn nhảm chán đến bên Tây Hồ câu cá, kết quả trông thấy một tuyệt thế mỹ nữ, chuẩn bị nhảy sông, thế là hắn lại là cời giày lại là giải dây lưng chuẩn bị cứu người, ai ngờ hắn quần đều thoát, đối phương chính là không nhảy, cái này để hai tay để trần đứng trong gió rét đông run lấy bấy hắn, thực sự nhìn không được trong lòng không xóa, mặc xong quần áo liền chạy Nghê Khiết Mai mà đi, muốn hỏi một chút đối phương đến cùng là tình huống gì, dù sao ca quần đều thoát, người tới đây cái, quá xin lỗi ca chuẩn bị đang về anh hùng nhiệt tình.

Bị đình năm chắt vắn, Nghê Khiết Mai lui về phía sau một bước, cùng lúc quan sát tình huống chung quanh, cũng qua loa nói; "Ta ngắm phong cảnh!"

Nhìn Nghê Khiết Mai con mắt bối rối, không hề dứt đoạn lui ra phía sau, đình năm biết đối phương hiểu lầm mình rồi, thế là hắn nhìn chung quanh giải thích nói; "Người đừng xem, vừa rồi ta đều quan sát qua không ai!"

Đình năm thốt ra lời này, Nghê Khiết Mai trong nháy mắt quá sợ hãi, cũng ôm ngực một mặt cảnh giác nhìn đối phương, chắt vắn nói; "Người muốn làm gì, người đừng làm loạn?"

"Vì cái gì mỗi nữ nhân gặp loại tình huống này đều là cái phản ứng này đâu?"

Đình năm đương nhiên không có đọc qua tâm lý học, đối với cái này hắn cũng không hiểu, bất quá hắn là một cái rất có đạo đức nghề nghiệp lưu manh, thế là hắn giải thích nói; "Kỳ thật vừa rồi ta là chuẩn bị anh hùng cứu mỹ nhân!"

"Người nhìn ta quần vừa rồi đều thoát!"

Đình năm vì gia tăng sức thuyết phục, kéo áo khoác chỉ mình không có xuyên dây lưng quần nói ra, cái này khiến Nghê Khiết Mai trong nháy mắt kinh ngạc quay mặt qua chỗ khác, cũng một mặt xấu hổ quát lớn nói; "Nha, người muốn làm gì?"

"Ta không làm gì, ta chỉ là muốn giải thích một chút ta là người tốt!" Đình năm dẫn theo áo khoác một mặt thụ thương đáng vẽ.

Nghê Khiết Mai tâm nói người sẽ là người tốt, nhưng vì ngăn chặn đối phương, nàng vẫn là gật đầu nói; "Ta biết người là người tốt, nhưng làm phiền người trước tiên đem quần áo buông ra tốt a!"

"Ân!"

Nghe nói như thế, đình năm rất là nhu thuận gật đầu, này lúc hắn chạy tới khoảng cách Nghê Khiết Mai năm bước xa vị trí, cũng dừng bước.

Động tác như vậy, cũng nghe lời cử động, để Nghê Khiết Mai trong nháy mắt thờ phào, tâm nói, có lẽ đối với phương không phải mình tưởng tượng như thế, nhưng ngay tại này lúc, đình năm động, chỉ gặp hắn một cái bước xa phóng tới Nghê Khiết Mai, cũng giang hai cánh tay kêu to; "Mỹ nữ người không nên nhảy sông, ca ca cứu người tới!" Miệng nơi gào thét lớn, đình năm hai mắt bắt đầu thả ra khiếp người lục quang.

"Nha, người không được qua đây!"

Nghê Khiết Mai sợ dĩ không có chạy, là bởi vì nàng đứng đây vị trí là một chỗ bờ sông chỗ ngoặt, cũng nói đúng là ngoại trừ đình năm chạy tới phương hướng, Nghê Khiết Mai sau lưng dù sao đi nữa vị trí đều là nước, cái này để nàng trong nháy mắt lâm vào tuyệt cảnh, không tự kim hãm được lui lại, sau đó tại lại gập mình hô bên trong đảo hướng nước hồ.

Lâm ngã xuống trước đó Nghê Khiết Mai buồn bã mà cười, cuối cùng vẫn là nhảy sông, không biết Liễu Vinh sẽ không sẽ hối hận không tin mình, bất quá duy nhất đáng giá an ủi là nàng ít nhất bảo trụ rồi trong sạch, chỉ là không biết mình phụ mẫu về sau làm sao sinh hoạt?

"Soạt!"

Trùng điệp rơi xuống nước nương theo lấy văng khắp nơi bọt nước, gây nên bên hồ mặt nước một trận gợn sóng.

"Cái gì là Vương Linh Lợi tiểu đệ đập ta?"

Liễu Gia, Liễu Vinh một mặt mê mẩn nằm ở trên giường, cùng lúc dùng tay đi sờ sau gáy của chính mình, lúc này hắn mới phát hiện trên đầu mình thế mà quần lấy băng gạc, cái này khiến hắn tức giận hỏi nói "Là dùng cái gì đập!"

"Đom cá đĩa!"

Nhìn Liễu Vinh có chút cắn răng nghiêng lợi biểu lộ, Thôi Phương coi là Liễu Vinh là buồn bực lên Vương gia, nghĩ đến về sau Vương Linh Lợi còn muốn gả tới, nàng lập tức lại thay Vương gia biện hộ cho, nhưng nàng lại không phải nói rõ Vương Cường cũng không phải vô tình vẩn vẩn, mà là tự thuật mình đối Vương gia trừng phạt, đề cho Liễu Vinh khí thuận một chút.

Thông qua Thôi Phuong tự thuật, Liễu Vĩnh biết nàng đầu tiên không có cho đối phương lễ hỏi, đúng vậy trước đó đã nói xong đính hôn sẽ có hai mươi vạn lễ hỏi cho Vương gia, Thôi Phuong ngay cả xách đều không có xách, thậm chí chờ đối phương đi rồi về sau, trực tiếp liền để Liễu Khuê lại tồn trở về ngân hàng.

Đương nhiên cái này cũng chưa hết, đang lúc Vương gia nhân rồi đi thời điểm, Thôi Phuong cũng không có phái xe đưa đối phương trở về, cho nên Vương gia phụ tử ba người là ngồi bọn hắn thân hữu ba lượt thổi gió trở về.

Thôi Phuong cách làm, để Liễu Vĩnh một trận ác hàn, tâm nói nữ nhân chính là không thể đắc tội, mặc kệ là thiếu nữ vẫn là lão phụ nhân, hắn này lúc chỉ có thể ở trong lòng thay Vương gia phụ mẫu mặc niệm ba giây.

Kỳ thật hắn vừa rồi nghiêng rằng nghiêng lợi cũng không phải tức giận Vương Cường đập hắn, mà là tức giận một người khác, a, không phải một cái khác Thần, bởi vì hắn nghĩ đến mình bị nên có thể là Suy Thần công báo tư thù, cho nên hắn mới như vậy nghiêng rằng nghiêng lợi.

Dù sao, Suy Thần nếu như muốn để hắn hôn mê, hoàn toàn không cần nghi ngại tay người khác, nghĩ đến chỗ này, Liễu Vĩnh lập tức ở trong lòng la lên; "Chết Suy Thần người đi ra cho ta!"

"Chết rồi, làm sao đi ra!"

Suy Thần trả lời, để Liễu Vĩnh kém chút ngất đi, cái này khiến hắn càng thêm xác định đầu của mình là đối phương kiệt tác, thế là hắn giọng cảm hận nói; "Tốt giờ trò đúng không hả, ta lập tức gọi điện thoại, để thành yêu đình chỉ tiếp thu miễn phí chính dung trị liệu!"

"Ai, đừng a, có chuyện hảo hảo nói!" Suy Thần đột nhiên xuất hiện tại Liễu Vĩnh trước mặt, xoa xoa tay, một mặt không có ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189: Nữ tiên

"Cứu mạng, a, cứu mạng. . .!"

Bên hồ, Nghê Khiết Mai một mặt tim đập nhanh nhìn xem trong hồ nước, không ngừng la lên gào khóc đinh năm, mắt to chớp động, lộ ra mấy phần thần sắc không đành lòng.

"Làm sao đồng tình hắn rồi!"

Không biết gì lúc xuất hiện một tên một thân váy trắng, thánh khiết toàn thân giống như khám nạm rồi một lớp viền vàng nữ tử, bàn chân lơ lửng đứng tại Nghê Khiết Mai trước mặt.

"Nàng sẽ không sẽ gặp nguy hiểm?"

Nghê Khiết Mai đối với nữ tử lơ lửng tựa hồ không có bất luận cái gì kinh ngạc, chỉ là có chút chần chờ nhìn xem trong hồ không ngừng gãy dựa đinh năm, rất là lo lắng bộ dáng.

"Hừ, nếu như hắn không có nguy hiểm, ngấm lại người sẽ thế nào!"

Nữ tử hừ lạnh, nội tâm lại trào phúng, nếu như không phải người đối ta hữu dụng, ta liền để người nhìn xem chính người đồng tình sẽ đổi lấy dạng gì hỏi báo!

Bị nữ tử nhắc nhở, Nghê Khiết Mai nghĩ đến tình cảnh vừa nãy, lần nữa một trận tim đập nhanh, ngay tại mười mấy miếu trước đó, đinh ngũ lưu lấy nước bọt miệng còn kém chút hôn đến trên mặt của nàng, không để cho nàng đến không lấy nhảy vào trong sông đến tránh né.

Cứ việc bởi vậy tránh đi bị phi lễ vận mệnh, nhưng bàn chân Huyền Không một khác này, nội tâm của nàng là tuyệt vọng, bởi vì nàng biết cũng không còn cách nào chiêu cố phụ mẫu, cũng không còn cách nào nhìn thấy Liễu Vĩnh rồi, một khác này nàng không cam lòng, không muốn, nhưng nàng cũng không hối hận nhảy hồ, bởi vì nàng là trong sạch.

Cũng chính là tại cái kia thời khắc mấu chốt, Nhược Tiên nữ tử xuất hiện, lâm không bay qua đưa nàng kéo lên bờ, cũng thuận tay đem đinh năm đẩy tới rồi hồ, ngấm lại nếu như không phải đối phương cùng lúc xuất hiện, mang đến hậu quả, để nàng trong nháy mắt thu liễm lại đối người xấu đồng tình, cũng cùng lúc đối Nhược Tiên nữ tử khinh khinh cúi đầu; "Tạ ơn tiên tử người đã cứu ta!"

"Hiện tại biết có ít người là không đáng đồng tình sao!"

Nhược Tiên nữ từ một bộ nhìn xuống đáng vẻ nhìn xem Nghê Khiết Mai, đương nhiên nàng cũng có tư cách này, bởi vì nàng là Thần Tiên, tại Nghê Khiết Mai gật đầu về sau, nàng trực tiếp xoay người rời đi, toàn bộ động tác phối hợp nàng quần áo màu trắng, lộ vẻ là như vậy ưu mỹ trôi chảy.

Nhưng nhìn kỹ, lại sẽ phát hiện nàng toàn bộ động tác mười phần chậm chạp, để cho người ta không tự kìm hãm được sinh ra nghi hoặc, dù sao cùng đối phương im ắng đến đây đáng vẻ, cái này rõ ràng có chút hư giả, vừa hư giả chính là có mục đích khác, nhưng Nghê Khiết Mai lại không có chú ý, bởi vì nàng nghĩ đến rồi đối phương lần thứ nhất xuất hiện ở trước mặt mình tình cảnh, kinh ngạc, sợ hãi, phá vỡ thường thức cũng không nhắc lại, đối phương nói lời, sau đó nghiệm chứng lại là thật, cứ việc bởi vì nàng thao tác không thích đáng, để Vương Linh Lợi chống chế tới, nhưng nàng lại đối lần nữa nhìn thấy đối phương mong đợi, bởi vì cái này khiến nàng nhìn thấy vẫn hồi Liễu Vĩnh hi vọng.

"Chờ chút. . .!"

Ngay tại Nhược Tiên nữ từ trên mặt lộ ra khó chịu thần sắc sắp quay đầu thời điểm, Nghê Khiết Mai rốt cục mở miệng.

Nghe được thanh âm này, Nhược Tiên nữ từ trong nháy mắt lộ ra tà mị mỉm cười, nhưng lại sát na thu liễm, sau đó quay đầu, nhàn nhạt hỏi nói: "Chuyện gì?"

"Tiên tử được không thể cứu ta!" Nghê Khiết Mai một mặt chờ đợi.

"A, ta không phải đã cứu ngươi sao?" Thánh khiết nữ Tử Biểu mặt làm xuất một mặt đáng vẻ nghi hoặc.

"Ta không phải chỉ cái này!"

Nghê Khiết Mai đưa tay chỉ chỉ như cũ tại trong hồ giấy dựa đình năm, sau đó nhìn về phía Nhược Tiên nữ từ, một bộ khó mà mở miệng, nhưng cuối cùng lại như cũ kiên định mở miệng đáng vẻ nói: "Ta là chỉ ta tình yêu, ta nghĩ vẫn hồi hân!"

"Ta tại sao muốn giúp ngươi?" Nhược Tiên nữ từ nghe nói như thế cứ việc nội tâm cuồng hỉ, nhưng mặt ngoài nhưng lại không thể không giả trang ra một bộ tránh xa người ngàn dặm đáng vẻ.

Câu nói này, để Nghê Khiết Mai toàn thân chấn động, đứng vậy a, đối phương tại sao phải giúp nàng, cái này khiến nội tâm của nàng đắng chát, vốn cho là đụng phải một vị hiền lành tiên tử, có khả năng sẽ giúp nàng, nhưng thật nghe được đối phương lạnh Băng Băng cự tuyệt, nàng vẫn là sát na thất vọng, nhưng nàng không phải một cái đề tiên khó xử nữ hài, thế là nàng cười khổ về nói: "Thật không tiện ta hy vọng xa vời, đối với ân cứu mạng của ngươi, ta không thể báo đáp, chỉ có thể mỗi ngày vì ngươi chúc phúc!"

Nói xong, Nghê Khiết Mai thật sâu cong hạ eo, sau đó không chút do dự xoay người rời đi, không đi không được, Nghê Khiết Mai sợ sau một khắc không chế không nổi mình, nói không chừng sẽ quỵ xuống đi cầu đối phương, cứ việc nàng biết như thế đối về có lẽ vẫn là kết cục như vậy, đồng thời còn sẽ bởi vậy đã mất đi tôn nghiêm, nhưng nàng vẫn là không nhận được nghĩ như vậy.

Thẳng đến nàng đi ra ba bước, nàng không tự kìm hãm được đột nhiên quay đầu, trong nháy mắt liền phải quỵ xuống.

"Ai, ta không nói không đáp ứng a!"

Câu nói này để Nghê Khiết Mai động tác cứng tại không trung, nguyên lai Nghê Khiết Mai quay người rời đi sau lưng, Nhược Tiên nữ từ trực tiếp liền sừng sốt, cái này, đây là tình huống như thế nào, đây là cầu người thái độ sao, làm sao không có chút nào chân thành, Tam Quốc chưa có xem sao, được rồi, nữ hài hoàn toàn chính xác rất ít nhìn Tam quốc, tây sương ký chẳng lẽ chưa có xem, bày ra sinh muốn gặp Thôi Oanh Oanh còn muốn đi qua mấy lần ma luyện, ngươi cái này, cứ như vậy liền từ bỏ rồi, ngươi để cho ta cái này Thần Tiên làm sao bây giờ, a, thật là làm cho tiên phiến muộn, hết sức phiền muộn!

Nội tâm lớn tiếng như vậy la lên, nhìn Nghê Khiết Mai bước chân càng bước càng nhanh, Nhược Tiên nữ từ không mở miệng không được la lên đối phương dừng lại, mà lúc này đây, vừa vận Nghê Khiết Mai hạ xuống quyết định quay đầu, thế là một người một tiên, bốn mắt nhìn nhau, riêng phần mình xấu hổ.

"Ngươi?"

"Ngài?"

Một người một tiên mở miệng lần nữa, lại cùng lúc đình chỉ, cuối cùng vẫn là Nghê Khiết Mai đầu tiên mở miệng, làm mọi động tác, Nhược Tiên nữ từ mới mở miệng hỏi nói: "Ngươi làm sao quay đầu lại?" Lúc nói lời này, Nhược Tiên nữ từ không có vừa rồi loại kia nhìn xuống hết thảy khí chất, có là như là người bình thường đồng dạng, xấu hổ về sau hiếu kỳ.

"Ta muốn cầu ngươi giúp ta một chút!"

Nghê Khiết Mai có chút xấu hổ, đầu không tự kìm hãm được ép tới rất thấp.

Nghe nói như thế Nhược Tiên nữ từ, trực tiếp buồn bực pháp lực đều khống chế bất ổn, kém chút ngã xuống đất, nội tâm ngấm bực, tại sao mình không thận trọng một chút, kém chút náo ra trò cười, bất quá nhìn đối phương ngưng ngưng bộ dáng, Nhược Tiên nữ từ nhẹ nhàng thở ra, sau đó khôi phục

trước đó Nhược Tiên đáng vẻ, chỉ là thánh khiết quang huy dưới, Nhược Tiên nữ tử gương mặt ửng đỏ.

"Biết ta vì cái gì muốn gọi ở người sao?"

Tại Nghê Khiết Mai nhẹ lay động đầu lâu về sau, Nhược Tiên nữ tử thở dài một tiếng nói; "Kiếp trước chúng ta hữu duyên, kiếp trước vừa đi vừa về báo, vừa rồi cố ý xuất lời dò xét, phát hiện người cũng như tiền thế thiện lương, không muốn bằng thêm người khác phiền phức, cho nên ta quyết định nói ra lời nói thật!"

"Chúng ta kiếp trước nhận biết?"

Nghe nói như thế, Nghê Khiết Mai tin tưởng không nghi ngờ, dù sao nữ nhân yêu một người đều có thể tin tưởng đời sau cùng một chỗ lời thề, làm sao có thể không tin đời sau, đồng thời trước mặt còn sống sờ sờ đứng đây một vị Thần Tiên.

"Không thể nói, không thể nói!" Kiếp trước mà nói đương nhiên là Nhược Tiên nữ tử ăn nói - bịa chuyện, dù sao nàng nếu là nói mình vừa rồi nhưng thật ra là muốn lưu lại Nghê Khiết Mai, cái kia làm Thần Tiên cũng có chút quá mất mặt rồi.

Đối với cái này, Nghê Khiết Mai đương nhiên không còn hỏi kỹ, dù sao đối phương có muốn giúp thái độ của nàng, đã để nàng rất hài lòng!

Thấy mình hồ lộng qua rồi đối phương, cũng bảo trì lại rồi thân là tiên tử uy nghi, Nhược Tiên nữ tử nội tâm cười to, thế gian nữ tử chính là dễ lừa gạt, sau đó mở miệng nói; "Có yêu cầu gì cứ việc nói, ta nhất định sẽ thỏa mãn người!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 190: Giải quyết phương án

Liễu Gia, nằm ở trên giường Liễu Vĩnh tại mình trong ý thức đem Suy Thần la lên tới về sau, liền lập tức làm bộ muốn nghỉ ngơi đẩy ra mẫu thân, sau đó tại mẫu thân đóng cửa rồi đi về sau, Liễu Vĩnh Mau Lẹ nhảy lên một cái, không để ý đầu lâu đau đớn đưa tay liền bóp lấy đi vào bên giường Suy Thần gầm thét nói; "Người muốn làm gì, trả thù ta có phải hay không!"

"Làm . . . Sẽ, hiểu làm!"

Suy Thần thân là Thần Tiên đương nhiên có thể tùy tiện tránh đi bị Liễu Vĩnh dạng này bóp, nhưng vì không cho đối phương càng thêm tức giận, hấn không thể không phối hợp Liễu Vĩnh, kết quả lại bị Liễu Vĩnh bóp mất trọn trắng.

"Hiểu lắm, ta nhìn người là có ý!" Lại dùng sức bóp hai giây, Liễu Vĩnh mới buông ra trong hốc mắt cơ hồ chỉ còn lại có tròng trắng mắt Suy Thần.

Theo Liễu Vĩnh buông tay, Suy Thần mềm nhũn ngã xuống, làm cho Liễu Vĩnh giật nảy mình, cho là mình bóp chết một vị Thần Tiên, nhưng nhìn đối phương tròng mắt đột nhiên chuyển động lại đứng im đáng vẻ, Liễu Vĩnh biết đối phương đang giả vờ, tự giễu nói, nếu là ta thật có thể bóp chết Thần Tiên, liền cực kỳ khủng khiếp!

Nội tâm dạng này tự giễu lấy, hấn lại buồn bực đưa chân đá đối phương một cái mới nói; "Đã chết rồi sao, chết ta được cho người chôn, dù sao người cái này tại chúng ta Nhân Gian cũng chính là tối sầm hộ, đến lúc đó biến mất không ai sẽ tìm người!"

"Tiểu tử người mới là hắc hộ!"

Suy Thần nghe nói như thế, tức giận một cái vọt lên hét lớn, làm Thần Tiên hấn chưa từng bị người dạng này bóp qua, muốn vặn hỏi một chút mặt mũi, giả chết làm cho đối phương đỡ mình, kết quả đối phương lại muốn đem nàng chôn, đương nhiên những này còn không phải đáng hận nhất, đáng hận nhất chính là đối phương thế mà còn nói mình là hắc hộ, hắc hộ là cái gì, hắc hộ là Nhị Lang Thần, là Trầm Hương như thế Thần Tiên, hấn Suy Thần mặc dù quan nhỏ, nhưng là đường đường chính chính có tiền tịch nhân sĩ, sao có thể thụ loại vũ nhục này, cho nên không tự kìm hãm được nhảy lên một cái, muốn tìm Liễu Vĩnh lý luận.

"A, người không có việc gì a, vậy thì tốt quá!"

Liễu Vĩnh căn bản không để ý cái kia gốc rễ, trực tiếp tại đối phương giả chết việc này bên trên trào phúng, cái này để Suy Thần trong nháy mắt không có tính tình, cũng lúng túng lập tức giải thích nói; "Ta vừa rồi giả chết sao, ta cho người biết, ta là Thần Tiên, coi như cho người mười đầu trâu lực lượng người có thể bóp chết ta a, vừa rồi ta chỉ là bị người bóp hết sức nhàm chán, muốn nằm xuống nghỉ ngơi mà thôi!"

Suy Thần biện giải cho mình, kỳ thật lời nói này cũng có chút trái lương tâm rồi, dù sao hắn bây giờ là phạm nhân pháp thân, cứ việc có pháp lực lại không phải Tiên thể, cho nên coi như hắn ý thức không sẽ tiêu tán, nhưng thân thể tại tạo ngộ hít thở không thông thời gian, vẫn là sẽ như phạm nhân kiểu bình thường tử vong, đương nhiên đây là đang hắn không cho mình pháp thân thi pháp bảo vệ tình huống dưới.

Bất quá hiển nhiên, Liễu Vĩnh không có dự định cùng hắn truy đến cùng ý tứ, mà là đột nhiên nói sang chuyện khác hỏi nói; "Lần trước để ngươi nhìn Vương Linh Lợi thức hải có hay không có cùng ta cái kia, ngươi xác định ngươi cái gì cũng không nhìn thấy?"

"Không có?" Suy Thần cứ việc trả lời Mau Lẹ, nhưng biểu lộ lại đột nhiên trở nên có chút không được tự nhiên, hiển nhiên là muốn đến rồi một ít chuyện gì.

"Ngươi còn gạt ta, ta đều biết rồi!" Liễu Vĩnh nhìn đối phương biểu lộ lập tức mở miệng lớn tiếng quát lớn.

Nghe xong đối phương đều biết rồi, Suy Thần nói thầm một tiếng xong, nhất định là đối phương ngẫu nhiên cùng mình tâm ý tương thông thời gian, biết được mình một chút suy nghĩ, cái này khiến hắn lập tức mở miệng giải thích; "ta đang lúc liền thấy Vương Linh Lợi thoát tron bóng linh lợi. . . Dát!"

Suy Thần nói đến đây, đột nhiên nhìn thấy Liễu Vĩnh trong nháy mắt trở nên đen nhánh mặt, sau đó quay người liền muốn thi pháp rồi đi, nhưng đã chậm, Liễu Vĩnh một cái bước xa xông lên, lần nữa bóp lấy Suy Thần cổ, dùng so trước đó càng lớn khí lực bóp lấy đối phương rống nói; "Ngươi thể mà nhìn lên ta vị hôn thê thân thể, ngươi cái này sắc Thần Tiên, lưu manh Thần Tiên, vô sỉ Thần Tiên. . .!"

Lần này Liễu Vĩnh vừa mắng vừa bóp, thẳng đem Suy Thần bóp lấy miệng sùi bọt mép mới buông tay.

Sắc mặt tái xanh Suy Thần nằm rạp trên mặt đất giống như phát chứng động kinh đồng dạng nôn một chỗ bọt mép mới tỉnh hồn lại, sau đó tay run run lau miệng sùi bọt mép tức giận ngồi dưới đất nộ trừng Liễu Vĩnh nói; "Tiểu tử, đủ a, là ngươi để cho ta nhìn các ngươi có hay không có cái kia, hiện tại ngươi lại trách ta, ngươi thật là không có nói lý!"

Nói đến, kỳ thật Liễu Vĩnh cũng biết mình không có nói lý, ngay lúc đó thời gian là nghiêm trọng hoài nghi Vương Linh Lợi đang gạt hắn, cho nên mới muốn để Suy Thần xem xét đối phương ký ức để chọc thủng lời nói dối của nàng, bây giờ xem ra chính mình đích thật là oan uổng đối phương, nhưng Nghê Khiết Mai cũng không phải nói lão người, vì cái gì Nghê Khiết Mai sẽ nói Vương Linh Lợi là đang lừa hắn đâu, Liễu Vĩnh có chút không rõ ràng cho lắm.

"Ai, ta nói chuyện cùng ngươi đâu, tiểu tử, ngươi phải hướng ta nói xin lỗi biết không?"

Suy Thần rất là nổi nóng, cái này khiến hắn thân là Thần Tiên cảm thấy thật mất mặt, nếu như đối phương không hướng hắn nói xin lỗi, hắn tuyệt đối không thể tha thứ đối phương, đương nhiên căn cứ cho người ta cơ hội thừa nhận sai lầm để tại sửa lại cao lớn tư tưởng, Suy Thần mở miệng nhắc nhở thất thần Liễu Vĩnh.

"Nói xin lỗi, ngươi cho rằng đây là bởi vì ngươi xem Vương Linh Lợi sao, ta cho ngươi biết, đây là ngươi có ý để cho ta chịu đập phần hận!"

Liễu Vĩnh lời nói để Suy Thần phần hận, lần này bị bấm đốt ngón tay là cố ý để Vương Cường đập đối phương trừng phạt, cái kia trước đó lần thứ nhất bị bấm đốt ngón tay cái gì!

Ngay tại Suy Thần giận dữ thời gian, Liễu Vĩnh mở miệng hỏi nói; ai, đại tiên, ngươi nói ngươi có thể hay không đem ta biến thành hai người?"

Hừ, dùng lấy thời điểm chính là đại tiên, dùng không đến chính là thối Thần Tiên, trên thế giới hắn là tại không có so với chính mình càng bị đè nén Thần Tiên, Suy Thần có lòng muốn nếu không lý sẽ Liễu Vĩnh, nhưng nghĩ tới chọc giận đối phương hậu quả, vạn nhất đối phương thật đoạn tuyệt tiếp nhận miễn phí chính dung hạng mục, mình tới thời gian vẫn là phải ngoan ngoan đi vào khuôn khổ, cùng nó đến lúc đó thấp kém, không bằng hiện tại khoan dung độ lượng rộng lượng.

Nghĩ đến chỗ này, Suy Thần đứng người lên, sửa sang lại mình có chút xốc xếch quần áo, sau đó hai tay một lưng, một bộ cao nhân phong phạm nghiêng phất lấy Liễu Vĩnh nói ra; "Nguyên bản thái độ của ngươi, ta là không nguyện ý phản ứng ngươi, nhưng đại nhân có đại lượng, hướng chỉ ta là Thần Tiên, đương nhiên phải có như vũ trụ lòng dạ, cho nên ta liền không cùng ngươi so đo rồi, về phần ngươi nói đưa ngươi biến thành chuyện hai người, đương nhiên là có thể!"

"Thật!"

Liễu Vĩnh không nghĩ tới mình chính là thuận miệng hỏi một chút, đối phương thể mà thật trả lời có thể, muốn biết đối phương mặc dù quen sẽ trộm gian dùng mẹo lối, nhưng ngươi không thể không bội phục có một số việc trên Địa Cầu người không biết cũng làm không được đối phương lại có thể làm được, bởi vì đối phương là Thần Tiên.

Nghĩ đến mình có thể biến thành hai người về sau một cái làm bạn Vương Linh Lợi một cái làm bạn Nghê Khiết Mai, dạng này đã không sẽ để hai người thương tâm, lại có thể qua rồi trong lòng khâm, Liễu Vĩnh thẳng cảm thấy ý nghĩ này của mình, quả thực là thần lai chi bút.

"Đương nhiên là thật, nhưng ngươi phải có biến thành ngu ngốc giác ngộ!" Nhìn Liễu Vĩnh một mặt hưng phấn, hiểu rõ đối phương ý nghĩ Suy Thần, nhin không được mở miệng gọi nước lạnh.

"Cái gì biến thành ngớ ngẩn, có ý tứ gì?" Liễu Vĩnh nghe xong lời này ngây ngẩn cả người.

"Muốn biến thành hai người, rất đơn giản, chỉ cần ta dùng ngươi một phần thân thể, thi pháp, liền có thể lại lần nữa bồi dưỡng một cái khác cổ cùng ngươi

giống nhau như đúc thân thể, nhưng ý thức đâu, muốn biết mỗi người ý thức đều là độc nhất vô nhị, không thể chia cắt, mà nếu như tái tạo thân thể, không có suy nghĩ của người cùng ý thức, đó cũng một cỗ thi thể khác nhau ở chỗ nào!"

"Vậy nếu như ý thức của ta phân một chút cho cỗ thân thể kia đâu?" Liễu Vĩnh bắt lấy rồi trọng điểm, nhưng cái này lại làm cho Suy Thần xem thường nói; "Cẩn thận nghe lời nói của ta, ý thức là không thể chia cắt, nếu như cưỡng chế chia cắt, hai người đều sẽ biến thành ngớ ngẩn!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 191: Nữ nhân trọng yếu đồ vật

"Cái kia chính là không có khả năng biến thành hai cái giống nhau như đúc người?"

"Có thể biến thành hai cái giống nhau như đúc người, nhưng tư duy không cách nào phục chế!"

"Cái kia còn không phải như vậy!" Liễu Vĩnh lật lên bạch nhãn.

"Không giống!"

Suy Thần kiên trì, dù sao giống nhau như đúc bộ dáng, giảng chính là một cái bề ngoài đồng dạng, mà bề ngoài đồng dạng, Suy Thần đương nhiên là có thể nhẹ nhõm làm ra, tỷ như chính hấn pháp thân chính là như vậy tới!

Về phần Suy Thần lần này vì cái gì như vậy chết đầu óc, là bởi vì hấn ngay từ đầu nói có thể, cho nên hấn chỉ có thể kiên trì, không phải bị Liễu Vĩnh nắm được cán, nói hấn là một cái giới thay đổi tiền, cái kia chẳng phải lại tổn thương tự tôn.

Tranh luận đến nơi này, Liễu Vĩnh đã không có hứng thú, mặc kệ Suy Thần kiên trì lý do là cái gì, hấn đều biết mình vô luận như thế nào đều không thể biến thành hai người, cái này khiến hấn hơi thất vọng, nhưng sau đó hấn lại nghĩ tới đến một sự kiện, sau đó tiếp lấy một mặt chờ đợi nhìn xem Suy Thần hỏi nói; "Ai, đại tiên, người nói các người Tiên giới có cái gì ánh trăng bao hạp loại hình đồ vật?"

Lúc nói lời này, Liễu Vĩnh một mặt chờ mong, nếu như có, hấn hoàn toàn có thể mượn tới dùng dùng, sau đó trở lại quá khứ nhìn xem ban đầu hấn có hay không có cùng Vương Linh Lợi làm chuyện này, coi như không nhìn cũng có thể trở lại quá khứ, cải biến nhân sinh của mình, sau đó cùng Nghê Khiết Mai cùng một chỗ sống hết một đời.

"Đại ca, ta có thể hay không có chút tiền đồ!"

Thế mà bị hỏi có hay không có trong phim ảnh bịa đặt đồ vật, Suy Thần cũng là không nói, bởi vì hấn không dùng lắng nghe Liễu Vĩnh tiếng lòng, liền biết gia hỏa này nghĩ không phải cái gì trở lại quá khứ cải biến lịch sử chờ vĩ vật lớn, mà là trở về cái biến bây giờ hấn không bỏ xuống được hai nữ nhân xấu hổ, cái này khiến Suy Thần rất là phiền muộn, hấn tại Thiên Đình cũng nghe qua không ít hạ phạm Thần Tiên sự tích, nhìn xem người ta những cái kia Thần Tiên người phát ngôn, nếu không chính là khí thôn thiên hạ Tàn Thủy Hoàng, nếu không chính là phú giáp thiên hạ gấm Chu công, kém nhất cũng muốn làm cái ngăn con sóng dữ bày ra ở chính từng nước phiên cái gì, làm sao bày ra mình, liền đụng tới người anh em này, không chỉ có không có hùng tài vĩ lược, càng không có ý chí thiên hạ, liền muốn thủ nữ nhân sống quãng đời còn lại, thật sự là không có thuốc nào cứu được.

Tại Liễu Vĩnh nghĩ chút oai môn tà nói thời điểm, một cái khác cùng Liễu Vĩnh cùng một nhịp thở người, nghĩ càng lệch ra, buổi chiều, muốn lưu lại chiếu cố thụ thương Liễu Vĩnh, kết quả bị lại Thôi Phương không mềm không cứng lấy không tiện cho chặn lại trở về Vương Linh Lợi, đang lúc xoay người liền muốn nhảy dựng lên hành hung Vương Cường dừng lại, dù sao nguyên bản chuyện thật tốt, lại bị đối phương một mồm cho gỡ thành dạng này, cái này khiến nàng đơn giản hận muốn điên.

Bất quá, cân nhắc đến Vương Cường cũng là đau lòng mình, mới tốt tâm hoàn thành chuyện xấu, nàng cũng liền không phải tức giận như vậy rồi, ngược lại là vương cha Vương Mẫu từ về đến nhà vẫn tại quở trách Vương Cường, cái gì, lộn nhà tiên, cứ như vậy không có, hơn nữa còn là ngồi ba Luân Hồi đến, ném chết người của hấn vẫn vậy, nghe được Vương Linh Lợi một trận tâm phiền ý loạn, trước kia nàng không cùng Liễu Vĩnh có bất kỳ quan hệ gì thời điểm, lão nhân gia người mỗi ngày mình cười cái phá xe đạp liền không có ngại qua mặt mặt, bây giờ mới ngồi mấy ngày BMW, liền ghét bỏ ngồi ba lượt mặt mặt, người này thật sự là từ giản nhập xa xỉ dễ, từ sang thành kiêu khó, bất quá cha mẹ mình, nàng cũng không tiện nói gì, chỉ có thể mình tiếp lấy cố gắng, cùng Liễu Vĩnh giữ gìn mối quan hệ, để cho trước đó cuộc sống hạnh phúc tiến hành tiếp.

Gặp Vương Linh Lợi muốn ra cửa, vương cha đột nhiên đứng lên, vừa muốn quát lớn, lại đột nhiên hạ thấp thanh âm hỏi nói; "Nha đầu, người đi đâu a!"

Đối với cái này, Vương Linh Lợi trực tiếp về nói; "Cha, làm phiền người, về sau đừng gọi ta nha đầu, hơn thỏ a!"

"Ân, hảo hảo, về sau gọi Tiểu Lệ, cái kia Tiểu Lệ người đi đâu a!" Vương cha sắc mặt hơi xấu hổ, nhưng vẫn là cuống quýt đổi giọng.

"Ta ra ngoài đi dạo, sau đó buổi tối đi xem một chút Liễu Vĩnh!"

Vương Linh Lợi nói dối, kỳ thật nàng ra ngoài là có chuyện trọng yếu hơn làm, đương nhiên những này nàng là không sẽ cùng phụ mẫu giảng, không chỉ có không tiện, cũng không duyên cớ tăng thêm phiền não của bọn hắn.

Nghe xong là muốn đi nhìn Liễu Vĩnh, vương cha lập tức gạt đầu đồng ý, cũng mở miệng nói; "Đừng tiền rồi không, mua chút đồ vật, mua chút đồ vật!"

Đối với cái này, Vương Linh Lợi từ chối cho ý kiến, cùng Vương Mẫu cũng lên tiếng chào hỏi, sau đó công lên nhỏ túi liền đi ra ngoài phòng.

Trong phòng, một mặt mỉm cười đưa mắt nhìn Vương Linh Lợi rồi đi về sau, vương cha nhất chuyển mặt, liền thay đổi một cái khác nhan sắc, cũng nhanh chóng sờ đứng dậy bên cạnh một cây gậy trúc, đối Vương Cường liền gõ.

"Ai nha đau, tỳ, cứu mạng!"

Đi ra viện tử Vương Linh Lợi nghe được sau lưng la lên kêu khóc, ở trước ngực thay đệ đệ mình vẽ cái Thập Tự Giá, nghĩ đến ngày xưa có loại tình cảnh này, đều là mình cùng Vương Cường cùng một chỗ bị đánh, cái này khiến Vương Linh Lâm không tự kìm hãm được sinh ra một cổ cảm giác ưu việt, từng bao nhiêu lúc, mình đã theo cha mẹ trong miệng liên lụy, dần dần biến thành bảo, cảm giác như vậy để Vương Linh Lợi rất là thụ dụng!

Nàng biết đây hết thảy đều là bởi vì Liễu Vĩnh, cho nên nàng càng thêm kiên định giữ vững Liễu Vĩnh, đây cũng là nàng vừa về tới nhà liền vội vã không nhịn nổi chạy ra khỏi nhà nguyên nhân, bởi vì Nghê Khiết Mai đột nhiên xuất hiện, để nàng ý thức được nàng có một cái trọng đại tai họa ngầm.

Cái kia chính là nàng cùng Vu Bằng dự mưu lừa gạt Liễu Vĩnh sự tình, trước đó tại Liễu Gia đang Nghê Khiết Mai nói nàng dùng 'Cái kia' lừa gạt Liễu Vĩnh thời điểm, nàng phản ứng đầu tiên là Vu Bằng bán nàng!

Nhưng khi nàng đầu óc thanh tỉnh về sau, nàng lại ý thức được không sẽ, bởi vì chuyện đêm đó, là Vu Bằng nói lên, đồng thời cũng là Vu Bằng một tay tổ chức, thậm chí mình tại không muốn tình huống dưới, cũng là Vu Bằng an ủi!

Cứ việc nàng đến bây giờ đều không rõ Vu Bằng vì cái gì sẽ làm như thế, nhưng nàng lại tin tưởng, chuyện này Vu Bằng không sẽ cùng người khác nói, bởi vì hắn chính là chủ mưu.

Huống chi, nàng tại ban sơ kinh ngạc về sau, đã phát hiện chuyện này chỉ cần không phải chính nàng bạo lộ, kỳ thật căn bản là không người có thể biết, cũng không có người có thể xác định!

Về phần Vương Linh Lợi vì cái gì xác định như vậy, là bởi vì cứ việc sự tình là Vu Bằng đề nghị, nhưng Vu Bằng cũng không biết hắn sau khi đi, nàng Vương Linh Lợi đối Liễu Vĩnh chế tạo cái gì, coi như hắn Vu Bằng ngày nào đó đầu óc rút gân nói ra hắn chế tạo sự tình, nàng Vương Linh Lợi hoàn toàn có thể giảo biện, dù sao hắn đi rồi về sau, nàng cùng Liễu Vĩnh xảy ra chuyện gì, chỉ có chính nàng biết, như thế coi như Liễu Vĩnh biết, cũng không dám xác định tự mình làm không có làm chuyện này, đến lúc đó bằng Liễu Vĩnh bộ kia ngốc dạng, mình tại hơi thi thủ đoạn, còn không phải cùng dạng ngoan ngoãn đối với mình phụ trách.

Đương nhiên, tên vô lại này chiều số bên trong có một cái lỗ thủng, cái kia chính là mình cái kia nói rằng, Vương Linh Lợi từ nhỏ đã rất cường thế, một mực biết muốn tìm một người tốt nhất định phải trân quý mình, mà tại cái này trên xã hội trân quý nhất chính là giống như nàng loại này hai mươi tuổi, nhưng lại y nguyên không có cùng nam nhân 'Cái kia' qua nữ nhân, nghĩ đến cái này thời gian, Vương Linh Lợi gương mặt ửng đỏ, đi tại không người trên đường đều không tự kìm hãm được trái phải nhìn quanh, dường như có người có thể nhìn trộm đến tâm sự của nàng đồng dạng.

Nhưng hết sức khôi hài chính là, bây giờ cái này nói tại nàng trước đó coi là có thể cải biến nhân sinh đồ vật, lại thành vương vãi, dù sao tương lai nàng là muốn cùng Liễu Vĩnh kết hôn, kết quả cùng nhau giường, đối phương phát hiện là nàng là xử nữ, đây không phải là xong đời, đến lúc đó Liễu Vĩnh sẽ thấy thế nào nàng, nếu như là mình, tuyệt đối sẽ có loại cảm giác bị lừa gạt.

Vì không cho đối phương có loại cảm giác này, để tại ảnh hưởng hai người cưới sau tình cảm, Vương Linh Lợi quyết định phá mất cái kia nói rằng, thế là nàng chuẩn bị đi tìm Vu Bằng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Sùng bái

Nguyên bản Vương Linh Lợi là muốn đi hỏi một chút Vu Bằng, Nghê Khiết Mai là thế nào biết nàng không có cùng Liễu Vĩnh 'Cái kia'?

Nhưng đi trên đường, Vương Linh Lợi toàn thân một cái giật mình nghĩ đến, nếu như bây giờ đi tìm Vu Bằng, không phải là thừa nhận nàng đêm đó cái gì cũng không có cùng Liễu Vĩnh làm sao? Như thế mình chẳng phải là lại nhiều một phần nguy hiểm!

Nghĩ đến chỗ này, Vương Linh Lợi lập tức thu hồi đi tìm Vu Bằng suy nghĩ, cùng lúc cân nhắc mình nên làm cái gì, mới có thể tại đã không sẽ xin lỗi Liễu Vĩnh tình huống dưới, lại không sẽ làm cho đối phương nhìn thấu mình không có cùng đối phương phát sinh quan hệ sự tình?

Đi bệnh viện làm giải phẫu, mẹ nó, Vương Linh Lợi đối với mình tung ra ý nghĩ này có chút im lặng, người ta đều là đi sửa phục cái gì, mình thế mà đi phá hư, thật là khiến người ta khó có thể tin, nhưng nàng rất nhanh liền xem nhẹ ý nghĩ này, không nói mô người, mình một nữ hài, ở trước mặt đối phương xấu hổ, liền đi bệnh viện đăng ký việc này, liền lại là một cái không an toàn tai họa ngầm, đến lúc đó nếu là có tâm người tra một cái, cầm mình đăng ký ghi chép cùng câu y nội dung, hướng Liễu Vĩnh trước mặt vừa để xuống, vậy thì thật là sắt đồng dạng không thể nào giáo biện chứng cứ.

Cái này cũng không được, vậy cũng không được, vậy phải làm sao bây giờ?

"Bán dưa leo rồi, mới mẻ lều lớn dưa leo!"

Ngay tại Vương Linh Lợi nghĩ hoa mắt váng đầu bất tri bất giác đi đến thị trấn bên trên thời điểm, ven đường một mang theo mũ rom đẩy xe xích lô tại bên tàu la lên bán dưa leo lão hán, để Vương Linh Lợi nhận tình sáng lên.

Chạng vạng tối, bên trong túi đeo lưng trang căng phồng Vương Linh Lợi tay cầm một con khoảng chừng năm cân nhiều hắc ngư, có chút chút đưa đưa đi tới Liễu Gia cửa sân, cái này khiến đang định nói Liễu Vĩnh đã nằm ngủ Thôi Phương rốt cuộc không mở miệng được, dù sao người ta một cô nương mua như thế một đại điều cá, cũng lớn Lão Viễn đi tới đưa tới, phần này đối Liễu Vĩnh tình, để Thôi Phương sinh không ra bất kỳ phản cảm.

Nói đến, làm mẹ đương nhiên vẫn là hi vọng cưới một cái đầu lòng con trai mình nàng dâu, thế là khoe miệng của nàng lần nữa đối Vương Linh Lợi lộ ra mỉm cười, cũng đón hai bước, tiếp nhận Vương Linh Lợi trong tay cá, nơi cánh tay trầm xuống về sau lập tức trách cứ nói; "Nhìn người, mua như thế một đầu lớn cá, dẫn theo đa trọng a!"

Gặp Thôi Phương khoe miệng phủ lên ý cười, Vương Linh Lợi nội tâm bụng lòng một hơi, tâm nói không uổng công mình dọc theo Tây hồ chạy một vòng, mua được con cá này, chỉ cần tương lai bà bà có thể nhìn thấy tâm ý của mình liền tốt.

Đưa tay kéo xuống vượt trên bờ vai nhỏ tuổi, Vương Linh Lợi nhu thuận mở miệng; "Mẹ, không nặng, ta cho cá làm làm, cho Liễu Vĩnh chịu chén canh uống, nghe nói cái này hắc ngư bổ vết thương!"

Gặp Vương Linh Lợi buông xuống túi, liền quyền tự chết chuẩn bị muốn kiểm cá, Thôi Phương khoe miệng ý cười càng sâu, nàng trước đó còn lo lắng sẽ cưới được dễ hồng nàng dâu, dù sao thời đại này xinh đẹp nữ hài, trên cơ bản đều không chịu khó, nhưng gặp Vương Linh Lợi cái dạng này, nàng xem như triệt để thả lỏng trong lòng!

Cùng lúc nhìn Vương Linh Lợi càng ngày càng hài lòng, bởi vì đối phương không chỉ có hiểu chuyện còn không tự hiềm bên trên phòng bếp, cái này khiến Thôi Phương sâu cảm thấy mình đã tìm đúng nàng dâu, cái này khiến nàng đối Vương Linh Lợi tiểu đệ chế tạo chuyện hồ đồ không thoải mái cũng phai nhạt chút, dù sao tương lai sinh hoạt là cùng Vương Linh Lợi qua, cũng không phải cùng Vương Cường qua.

"Không cần, không cần, Liễu Vĩnh một người trong phòng nằm đâu, người đi cùng hẳn tâm sự!" Thôi Phương đương nhiên không có khả năng để Vương Linh Lợi làm, dù sao đối phương còn không có qua cửa.

"Mẹ, ta sẽ làm!" Vương Linh Lợi kiên trì.

"Người đứa nhỏ này, con cá này hơn tanh a, người nhanh tắm một cái tay, đi tìm Tiểu Vĩnh nói chuyện phiếm đi!" Gặp Vương Linh Lợi còn muốn kiên trì, Thôi Phương trừng mắt lên, Vương Linh Lợi lúc này mới ngoan ngoãn nghe lời.

Kỳ thật Vương Linh Lợi chỗ nào muốn thật kiểm cá, chỉ là làm bộ mà thôi, nàng thậm chí đều đã đoán được Thôi Phương nhất định không sẽ để cho mình làm, thế là cuối cùng khẽ thở phào một cái nàng, dùng nước rửa tay rửa tay một cái, sau đó nhẹ nhàng đi đến lầu.

Đương nhiên, tại đi vào Liễu Vĩnh trước cửa thời điểm, nàng là lập tức thả chậm lại bước chân, tại cả sửa lại một chút váy dài, lại dùng tay đem đầu phát làm loạn một chút, cũng dùng trên tay vừa rồi rửa tay cố ý không xoa lưu lại nước đọng, có chút tại cái trán lau lau về sau Vương Linh Lợi mới khinh khinh gõ cửa.

"Tiến đến!"

Nghe được la lên, Vương Linh Lợi khinh khinh đẩy cửa đi vào, lúc này chính nằm ở trên giường xem sách Liễu Vĩnh ngẩng đầu một cái thấy là Vương Linh Lợi hơi sừng sốt một chút, sau đó nhìn một chút đồng hồ trên cổ tay mở miệng nói; "Đã trễ thế này sao người lại tới đây?"

Nói, Liễu Vĩnh đưa trong tay nhìn sách để qua một bên, Vương Linh Lợi có chút con mắt quét qua, phát hiện lại là nhân tính nhược điểm, cái này khiến Vương Linh Lợi rất là hiếu kỳ mở miệng; "Người làm sao nghiên cứu lên tâm lý học rồi?"

"Không có, chỉ là có người nói ta không có sự nghiệp tâm, muốn cho ta quán thâu một chút canh gà!"

Liễu Vĩnh nói đương nhiên là Suy Thần, gia hỏa này không biết trúng cái gì gió, cảm thấy Liễu Vĩnh quá không dài tiến, đơn giản ném hán tiên mặt, cho

nên muốn Liễu Vĩnh gia tăng một chút dã tâm

"Người nếu là còn không có có sự nghiệp tâm, vậy thế giới này bên trên liền không có mấy cái có sự nghiệp tâm nam nhân!"

Vương Linh Lợi thực sự nói thật, Liễu Vĩnh hai mươi tuổi, bằng vào tự mình lái lớn như vậy một nhà bệnh viện, tài sản cá nhân hơn ngàn vạn, cái này còn gọi không sự nghiệp tâm, cái kia giống như đệ đệ của hắn cùng bạn hắn như thế đều là cái gì, chẳng phải là gọi là không có tâm.

Liễu Vĩnh năm năm bị người khác khinh khinh kinh lịch, để hắn chưa từng có hưởng thụ qua nữ nhân nhất là nữ nhân xinh đẹp phát đến nội tâm sùng bái, giờ khắc này Liễu Vĩnh có một loại tự nhiên sinh ra tự hào, cái này khiến trong lòng của hắn dâng lên vô hạn hào hùng, cảm thấy liền xem như vì loại cảm giác này, hắn cũng muốn hảo hảo cố gắng, sau đó đem sự nghiệp của mình làm lớn, để có thể thường xuyên hưởng thụ loại ánh mắt này.

Lãng lãng chỉ là một cái chớp mắt, Liễu Vĩnh liền khôi phục thanh tĩnh, dù sao hơn năm năm bị người khác khinh khinh mang cho hắn cảnh giác, để hắn đời này đều không sẽ quên, cũng thời khắc tại hắn có chút lãng lãng thời điểm toát ra, nói cho hắn biết chiếu thành bây giờ đây hết thầy nguyên nhân.

"Tốt, đừng nói ta rồi, cùng một chút nổi tiếng người so sánh, ta kém xa rồi, người ta Zuckerberg tại ta ở độ tuổi này, đều nắm chắc một tỷ đô la tư sản!" Liễu Vĩnh lắc đầu.

"Oa, có tiền như vậy a, bất quá ta cảm giác vẫn là người tương đối lợi hại!" Cứ việc Vương Linh Lợi văn hóa thấp, nhưng nàng lại biết nam nhân ưa thích nữ nhân là dạng gì, tỷ như đối nam nhân tràn ngập sùng bái.

"Ai, ta cảm giác người cùng trước đó biến hóa thật lớn!"

Liễu Vĩnh còn nhớ thoả đáng sợ lần thứ nhất thấy đối phương thời điểm, đối phương cái chủng loại kia vênh vào hung hăng, bây giờ đối phương thể mà ở trước mặt của hắn đối với hắn lộ ra một mặt sùng bái, thật là làm cho hắn sinh ra cảm giác không chân thật.

Bị nâng lên ban đầu, Vương Linh Lợi nội tâm hơi xấu hổ, tâm nói, quả nhiên vẫn là không có tình thú nam nhân, tốt bao nhiêu bầu không khí, kết quả lại bị người phá hủy! Bất quá mặt ngoài nàng lại là một mặt thân nhiên cũng mang theo bất đắc dĩ nói nói: "Cái kia là không có cách nào nguy trang, người cũng không biết hiện tại nam nhân có bao nhiêu nhàm chán, liền ngay cả làm lần xe buýt, đều sẽ bị vô số bất chuyện, cho nên ta chỉ có thể từ từ, dùng cái này đến bảo vệ mình!"

Nghe nói như thế, Liễu Vĩnh gật gật đầu cảm thấy tựa hồ cũng thế, như trước đó mình bộ kia xấu dạng, nếu có mỹ nữ đối với hắn tỏ ra thân thiện, hắn đều sẽ huyền tưởng cùng đối phương một đoạn mỹ hảo tình cảm, cho nên nói mỹ nữ hung một chút cũng bình thường.

Nghĩ đến chỗ này, Liễu Vĩnh cười nói: "Đó là bởi vì người dung mạo xinh đẹp!"

Liễu Vĩnh, để Vương Linh Lợi kinh hi, sau đó nàng đưa tay nhẹ chạm trên trán hơi loạn mái tóc, sau đó dùng ánh mắt như nước long lanh nhìn xem Liễu Vĩnh nhẹ giọng hỏi nói: "Ta thật xinh đẹp không?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 193: Cá tồn tại

Vương Linh Lợi nhẹ chạm trên trán mái tóc động tác cùng thần sắc, để Liễu Vĩnh nhìn trong nháy mắt ngu ngơ, có người nói nữ nhân xinh đẹp nhất thời điểm là đi tắm, ngoái nhìn, cùng nhẹ chạm mái tóc, Liễu Vĩnh cảm thấy quả nhiên không có sai.

Bởi vì giờ khắc này nữ nhân tú mỹ, bị vuốt ngón vậy phát động tác hiện ra phát huy vô cùng tinh tế, liền ngay cả Liễu Vĩnh loại này đối với nữ nhân một mực kính nhi viễn chi nam nhân, đều không tự kìm hãm được thấy ngứa người.

Lúc này Vương Linh Lâm đương nhiên lập tức thừa cơ mà lên, chỉ gặp nàng cái cổ có chút trước dò xét, sau đó đem khuôn mặt dừng ở khoảng cách Liễu Vĩnh hai mươi phân vị trí, sau đó con mắt mông lung nhìn xem Liễu Vĩnh, khẽ nhếch đầy đà bờ môi.

Cảm thụ được thiếu nữ chớp mũi phun ra mùi thơm ngát khí tức Liễu Vĩnh nội tâm dâng lên một đoàn Hòa Diễm, lại nhìn Vương Linh Lợi đầy đà lộ ra quang trạch mềm mại bờ môi, không tự kìm hãm được miệng đắng lưỡi khô, muốn dùng cái kia một phiến ôn nhuận làm dịu.

Giờ khắc này, Vương Linh Lợi là đắc ý, bởi vì nàng rốt cục cùng Liễu Vĩnh bước ra một bước dài, tại Liễu Vĩnh hơi thờ cực nóng phun tại trên gương mặt của nàng về sau, nàng khép hờ bên trên mắt, chuẩn bị nghênh hợp nàng nhân sinh lần thứ nhất.

Tối gần, tối gần, Vương Linh Lợi toàn thân thần kinh đều bị điều động, cảm thụ cái này vượt thời đại một khác, nàng thậm chí đều có thể rõ ràng cảm giác được song phương nhỏ bé lỏng toả phá xoa, nhưng ngay lúc này, cửa bị 'Ba' một tiếng đẩy ra, để nàng tất cả tư duy cứng tại tại chỗ.

"Liều Vĩnh ta nghĩ đến. . .!"

Về đến phòng, không ngừng hồi ức, rốt cục nghĩ đến Thiên Đình lưu truyền một loại có khả năng vượt qua thời không phương pháp, hưng phấn đẩy cửa đi tới Suy Thần liền thấy trong phòng một nam một nữ chính cổ đầu giống như thiên nga đồng dạng tại va chạm nhau, cái này khiến Suy Thần trong mắt sát na lộ ra càng thêm hưng phấn Thần lấy, sau đó khoát tay nói ra; "Các ngươi tiếp tục, tiếp tục, không cần phải để ý đến ta!"

Nguyên bản bị kinh hãi đều quên rồi động tác hai người, nghe xong lời này, trong nháy mắt còn như bị sét đánh đồng dạng thu hồi mình vô hạn kéo dài cái cổ, sau đó cùng lúc gương mặt hồng hồng ngồi nghiêm chỉnh, làm cho cùng vừa rồi chẳng hề làm gì đồng dạng.

"Thật không có ý tứ, muốn làm cái gì liền quang minh lớn lên làm sao, ngươi xem người ta tuổi trẻ bây giờ, ngồi tại xe buýt bên trên đều có thể không coi ai ra gì ra tay, cái này có cái gì a, đều trưởng thành rồi còn!"

Rất là thất vọng Suy Thần xem thường.

Bất quá hẳn nói thí dụ, Liều Vĩnh lại là biết đến, vậy vẫn là hẳn không có mua xe BMW trước đó, một lần, hẳn cùng Suy Thần hai người ngồi lên xe buýt lại phát hiện ngồi đầy nhóc trên xe thế mà lạ thường quý dị yên tĩnh.

Đây quả thực không phù hợp lẽ thường, sau đó bẹp bẹp thanh âm, để Liều Vĩnh cùng Suy Thần hai người lần theo ánh mắt của mọi người, liền biết sự tình nguyên nhân.

Chỉ gặp tầm mắt của bọn hắn cuối cùng, hai tên mặc trắng xanh đan xen đồng phục nam nữ học sinh, thế mà an vị tại xe buýt trên ghế ngồi không coi ai ra gì lẫn nhau ôm gặm vò, cái này khiến Liều Vĩnh đang lúc liền phiền muộn rồi, cũng trực tiếp nhắc nhở nói; "Các ngươi cái này làm gì đâu?"

Nguyên bản Liều Vĩnh chỉ là hảo tâm, muốn nhắc nhở hai vị học sinh chú ý một chút hình tượng, dù sao đây là công chúng trường hợp, kết quả tới đa cũng liền mười ba mười bốn nam hài không chỉ có không để ý tới sẽ hắn, còn tại Bách bận bịu sau khi rút tay ra, đối Liều Vĩnh giờ ngón giữa, cái này để Liều Vĩnh phiền muộn rồi, thế là tức giận rống to một tiếng, ta biết các ngươi lão sư, mới tính ngừng hai cái đòi phong bại tục tiểu hài tử hừng hực thiêu đốt thanh xuân liệt điểm.

Trong đầu trong nháy mắt hiện lên trước đó kinh lịch một màn, Liều Vĩnh biết đối phương là đang giễu cợt mình, nhưng còn chưa kịp phản bác, chỉ thấy nhất đạo thân ảnh yếu điệu từ trước mặt hắn bắn nhanh ra như điện, sau đó chính là Suy Thần một thân kêu thảm vang vọng.

"A, a. . .!"

Nhìn xem ôm chân vật rú thảm Suy Thần, Liều Vĩnh rất là đồng tình hỏi nói; "Bạch Khuê có đau hay không a?"

"Ngươi cảm thấy thế nào?" Đã thật lâu không có thể nghiệm đau là vật gì Suy Thần tròn trắng mắt về nói.

"Đau là được rồi!" Liều Vĩnh không còn để ý sẽ gặp báo ứng Suy Thần, có chút dư vị nghĩ đến trước đó bị phá hư một màn, nhưng càng nghĩ hẳn lại càng nổi nóng, thật đẹp tốt một màn, cứ như vậy bị phá hư rồi, cái này khiến hắn hận không thể cũng tới đi đập Suy Thần một cước.

Tựa hồ cảm thấy được Liều Vĩnh nhìn về phía hắn càng ngày càng ánh mắt bất thiện, Suy Thần nhảy chân trốn.

Trong phòng không xuống tới về sau, Liều Vĩnh đột nhiên nghĩ đến Nghê Khiết Mai, cảm thấy vừa rồi như thế tựa hồ có chút xin lỗi đối phương. Ý nghĩ này xuất hiện là Liều Vĩnh bắt ngờ, dù sao này lúc Vương Linh Lâm mới là vị hôn thê của hắn, mà bây giờ mình cùng vị hôn thê hôn, thế mà sẽ đối sau này nhất định thành người lạ người có cảm giác tội lỗi, đoán chừng nói ra, sẽ để Vương Linh Lợi thương tâm chết. Cho nên hắn lập tức ở trong lòng đem Nghê Khiết Mai ba chữ xem nhẹ, chỉ là nội tâm lại ần ần khổ sở.

Bữa tối ngoại trừ mấy cái phần mùa rau quả như trong chảo rau xanh xào ướp đắng tia, sừng miệng giao bạch thịt băm, còn chính là hai đại bàn cá, xác thực nói một bàn là đậm đặc trắng sữa hắc ngư canh, một bàn là nghe chua ngon miệng xông vào mũi canh chua cá, cái này khiến Liều Vĩnh nhìn chính là khẩu vị mở rộng.

"Mẹ, ngươi cái này cố ý mua cho ta cá a!" Liều Vĩnh kiêu ngạo liền đi múc canh, nội tâm tràn ngập hạnh phúc.

Liều Vĩnh động tác để Thôi Phương đuổi một cái, nói; "Ly Ly còn không có tới ngươi liền ăn! Còn có, con cá này là Ly Ly mua, năm sáu cân, nàng một thân một mình đề cập qua tới!"

Thôi Phương, để Liều Vĩnh tay cứng tại không trung, nhớ tới Vương Linh Lợi tại tiền phòng của hắn lúc thăm mò hỏi cái trán, Liều Vĩnh mới biết nguyên lai là xách cá mệ, nghĩ đến đối phương thăm dò được hắc ngư bỏ vết thương, cố ý mua được cho hắn ăn, Liều Vĩnh trong nháy mắt cảm động dị thường, cái này khiến hắn không tự kìm hãm được buông xuống thìa, đi gọi Vương Linh Lợi.

Kỳ thật, tại phòng bếp xới cơm Vương Linh Lợi đã nghe được rồi Thôi Phương, cái này khiến nội tâm của nàng mừng thầm, dù sao nàng làm như vậy, không chính là chờ lấy Thôi Phương tại Liều Vĩnh trước mặt tán dương một cái nàng sao? Quả nhiên nàng lập tức liền nghe được thuộc về Liều Vĩnh tiếng bước chân.

"Ly Ly, ăn cơm đi!"

Ngán ngùi nằm chờ, để Vương Linh Lợi có loại nhà cảm giác, trách không được nữ nhân đều nói nam nhân là nữ nhân nhà, nguyên lai là dạng này, khinh hất mũi một cái, Vương Linh Lợi cuống quýt mở miệng: "Người ăn trước đi, còn có một bát liền đem tốt!"

"Ta đến giúp người!" Liễu Vĩnh chen vào phòng bếp, thừa dịp Vương Linh Lợi không chú ý vụng trộm tại gò má của đối phương bên trên hôn một cái.

Cái này một ngụm, trực tiếp để ngoài viện nhớ tới 'Soạt' một tiếng vỡ vụn, nhưng người Liễu gia cũng không để ý, bởi vì lập tức liền vang lên Miêu Miêu mèo kêu. Liễu Khuê còn lâm bầm một câu: "Cái này ngói đoán chừng cần đổi, thế mà như vậy không trải qua kiểm!"

Người Liễu gia, lại không biết tại đối diện nóc nhà này lúc đang có hai tên nữ tử đứng thẳng, mà ngói phiến vỡ vụn chính là trong đó một tên nữ hài xấu hổ phía dưới sây chân giẫm rơi, đang lúc nàng nhìn xem Liễu Vĩnh bị cảm động thế mà trộm hôn Vương Linh Lợi, liền rút cuộc không chế không nôi nội tâm hỏa khí, muốn đi qua nói cho Liễu Vĩnh hẳn bị lừa gạt!

Muốn biết nàng thế nhưng là một mực đi theo Vương Linh Lợi, cũng biết đối phương là chuyên môn bỏ tiền tìm xe lam giúp nàng mua cá, thậm chí đưa đến Liễu Gia vị trí không xa mới xuống xe chết.

Đối phương cũng chính là tại sau khi xuống xe ngán ngùi mấy chục mét dẫn theo cá đi rồi đường, những lúc khác đều là tại trên xe ngồi, nhưng cũng là bởi vì đối phương tỉ mỉ một phen nguy trang, lại làm cho toàn bộ người Liễu gia cảm động, cái này thẳng thấy Nghê Khiết Mai phần hận không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Hắc Kim Cương

"Quá hèn hạ, quá vô sỉ!"

Bị Nhược Tiên nữ tử dẫn theo rồi đi Liễu Vĩnh đối diện nóc phòng Nghê Khiết Mai, miệng nơi không ngừng tái diễn dạng này một đoạn văn, nàng là thật nôi giận, nếu như đối phương là một cái phát đến nội tâm yêu Liễu Vĩnh nữ nhân, như vậy còn chưa tính, mẫu chốt đối phương rõ ràng liền không yêu Liễu Vĩnh, chẳng qua là muốn leo lên trên Liễu Vĩnh để tại vượt qua kẻ có tiền thời gian, cái này để Nghê Khiết Mai rất là trơ trẽn, cùng phần nộ.

"Nhưng trên cái thế giới này tựa hồ cũng là những này người vô sỉ, cuối cùng trở thành bên thắng!" Nhược Tiên nữ tử yếu ớt thờ dài.

"Không được, nhất định phải ngăn cản nàng!"

Nghê Khiết Mai quyết định, sau đó nhìn về phía Nhược Tiên nữ tử: "Đan tỷ, chỉ có ngươi có thể giúp ta?"

Đối mặt Nghê Khiết Mai ánh mắt cầu khẩn, được gọi là Đan tỷ Nhược Tiên nữ tử nội tâm cuồng tiếu, rốt cục bên trên nói rồi, nhưng mặt ngoài, nàng lại trầm ngâm khoanh khặc, tại Nghê Khiết Mai dần dần trở nên long đong về sau, mới giả trang ra một bộ rất là trịnh trọng bộ dáng mở miệng nói: "Chỉ cần ngươi có chỗ cầu, ta nhất định giúp ngươi, ai bảo ngươi kiếp trước đối ta tốt như vậy chứ!"

Gặp Đan tỷ đáp ứng mình, Nghê Khiết Mai thở phào cùng lúc một trận cảm động, dù sao nhìn vừa rồi đối phương bộ dáng tựa hồ rất là khó xử, nhưng cuối cùng khó xử, cuối cùng đối phương vẫn là đáp ứng giúp nàng, có thể thấy được đối phương đối nàng coi trọng, cái này khiến nàng càng thêm hiếu kỳ kiếp trước nàng cùng đối phương quan hệ.

Nội tâm cảm kích xong, Nghê Khiết Mai quét qua trước đó bị đè nén lần nữa hỏi nói: "Cái kia Đan tỷ chúng ta tiếp xuống nên làm cái gì?"

Đối với cái này, Đan tỷ ánh mắt sắc bén về nói: "Lấy kia chi mâu công kia chi thuẫn!"

"Dùng tiền!"

Nghê Khiết Mai không có lòng hại người, nhưng không có nghĩa là nàng không thông minh, Đan tỷ vừa thốt lên xong, nàng liền lập tức biết rồi đối phương sách lược, cái này khiến nàng nghĩ đến Vương Linh Lợi thế lực, cảm thấy đây tuyệt đối là một cái để Liễu Vĩnh thấy rõ đối phương bản chất cơ hội.

Âm lịch tết xuân, còn có bốn ngày liền phải đến, đoạn thời gian này là các Đại Thương trận náo nhiệt nhất mùa thịnh vượng, các loại đồ ép hàng hóa chỉ cần đánh lên giá đặc biệt, cơ hồ đều sẽ bị tranh mua không còn.

Đương nhiên cũng vẫn còn có chút ít lưu ý, như là bệnh viện sẽ biến quanh quẩn, dù sao tại cái này cả nước vui mừng thời gian, đi bệnh viện thật sự là

điềm xấu, cho nên liền xem như một chút có hơi bệnh người bệnh, cũng đều sẽ chống đỡ chờ qua tết xuân lại nói.

Thế là môn sảnh bắt đầu vắng vẻ lên 'Thành yêu' cũng bắt đầu từng bước nghỉ, mà tại Lý Như Phụng kể hoạch bên trong, thành yêu từ hai mươi bảy bắt đầu từng bước nghỉ một phần nhân viên mãi cho đến hai mươi chín toàn diện nghỉ hoàn tất.

Cũng, lần này nghỉ một mực tiếp tục từng tới xong đầu năm tám, mới bắt đầu buôn bán đi làm! Cũng nói đúng là, liền ngay cả cuối cùng ngày nghỉ nhân viên cũng đều sẽ có được so sánh sự nghiệp đơn vị còn nhiều hơn xuất nghỉ một ngày kỳ, đương nhiên một chút quét sạch nhân viên, cần trước giờ một ngày trước đến, mà đây đều là Liễu Vĩnh hai mươi bảy đi bệnh viện về sau mới biết.

Đối với cái này, hướng Liễu Vĩnh báo cáo công việc Lý Như Phụng tròn trắng mắt nói ra; "Ài, người nào đó nghỉ không biết có cái gì a, liền sợ chờ ngày nào 'Thành yêu' thượng thị, người còn không biết, sau đó chỉ vào hồ sâu hoặc là Hang Sinh bên trên nào đó chỉ cô phiếu nói, nhà này tại sao cùng bệnh viện chúng ta một cái tên, vậy là tốt rồi cười!"

"Ha ha. . .!"

Vu Phú nghe được cái này, cười ha ha, mặc dù Lý Như Phụng là tại kích thích Liễu Vĩnh, nhưng trong lời nói hăng hái hẳn còn có thể nghe được, cái này Nhượng Vu Phú cũng sinh ra hào hùng nói; "Chỉ cần chúng ta thành yêu tại viện trưởng chống đỡ dưới đi vào Hang Sinh, hoặc là hồ sâu, coi như hẳn cái gì đều không biết lại như thế nào!"

Lời này là Vu Phú phát đến nội tâm cảm xúc, hẳn là biết bệnh viện này là bởi vì cái gì tại cái nghề này thanh danh Hạc lập, toàn bộ đều là bởi vì cái kia gọi là Bạch Khuê quái dị nam tử, mà người này ai cũng không để ý tới sẽ, chỉ nghe Liễu Vĩnh.

Mà chính là người này, sáng tạo ra thành yêu cái này hơn một tháng bảy mươi phần trăm trở lên giá trị sản lượng, hơn nữa còn là đang chọn ba lấy bốn phía dưới, nếu như không phải đối phương thiếu tam giản tứ chọn lựa người bệnh, Vu Phú tin tưởng bọn họ này lúc đứng yên ba người chỉ cần một năm, người người đều có thể trở thành rồi ức vạn phú ông, cái này khiến hẳn không thắng thốn thức. Bất quá liền xem như dạng này hẳn cũng rất hài lòng, dù sao làm một cái thất bại kẻ kinh doanh, có thể đứng lên lần nữa, tuyệt đối là để hẳn vô hạn mừng rỡ sự tình.

Đối với Lý Như Phụng đến bất mãn, Liễu Vĩnh không thêm để ý Tiểu Tiểu, sau đó bắt đầu cùng trước mặt hai người hiệp thương nghỉ trước đó các cương vị nhân viên tiền thưởng về sau, hẳn đối sang năm bệnh viện phát triển làm xuất một chút nhất định phải đạt tới cứng nhắc quy định, như là nhất định phải mời đến thế giới đỉnh cấp chính dung chuyên gia, cùng liên hệ ngân hàng cho vay, mua sắm tân tiến nhất chính dung dụng cụ chờ, thậm chí hẳn quyết định rút ra một chút ưu tú nhân viên đến nước ngoài thực tập.

Đối với Liễu Vĩnh quyết định này, Lý Như Phụng cùng Vu Phú đều gật đầu đồng ý, bởi vì bọn hắn đã nhận được ban đầu từ Hàn Quốc mời thân bên ngoài trị bệnh mang tới chỗ tốt, đang lúc tuyệt đối là gây nên oanh động, so sánh làm quảng cáo hiệu quả còn tốt. Mặc dù sau đó những nhà khác người cạnh tranh, cũng lần lượt mời đến bên ngoài trị bệnh, nhưng bởi vì Bạch Khuê tồn tại, thành yêu danh tiếng lại là làm ra ngoài, cũng để những người cạnh tranh này bất lực đuổi theo.

Vì cái gì, nhìn xem ban đầu cái kia bởi vì yêu mũi vênh lên trời bên ngoài trị bệnh, tại bây giờ nhìn thấy Bạch Khuê về sau nịnh bộ bộ đáng, người liền sẽ biết nguyên nhân, không có cách nào song phương thực lực sai biệt quá lớn.

Mà cái khác, hẳn một chút cùng là bên ngoài trị bệnh bác sĩ, cũng không phải là may mắn như thế, thậm chí có chịu không được bên ngoài trị bệnh cao tiền lương bệnh viện, cuối cùng không thể không trái với hợp đồng, thôi giữ chức vụ bọn hắn vất vả thuê tới bên ngoài trị bệnh.

Sở dĩ xuất hiện loại tình huống này, là bởi vì bọn hắn bệnh viện không có Bạch Khuê, không có có thể cho người bệnh rung động hiệu quả hiệu quả trị liệu, đương nhiên về sau chớ Bi kiện cáo là tránh không khỏi, điều này cũng làm cho thành yêu nhất được hai cái tiện nghi, cũng tại Lý Như Phụng chủ đạo dưới, nhanh chóng ký hai vị này bị cái khác bệnh viện thôi giữ chức vụ bên ngoài trị bệnh.

Cho nên 'Thành yêu' bây giờ bên ngoài trị bệnh tăng thêm trước đó một vị đã có được rồi ba vị nhiều, cũng nhất cử vượt qua toàn bộ Khai Dương đồng loại ngành nghề bên ngoài trị bệnh tổng cộng, cái này lại để thành yêu thanh danh lần nữa Hạc lập.

Ba người từ khi rồi thích ra đến, ước định buổi tối bệnh viện năm sẽ thời gian về sau, lần lượt chuẩn bị rồi đi, Vu Phú đương nhiên còn mở hẳn chiếc kia Mercedes-Benz, mà Lý Như Phụng cũng đã đổi xe, bây giờ mở lên rồi một mặt việt dã hình báo săn Hắc Kim Cương.

Nhìn xem Hắc Kim Cương đầu xe khoa trương hàng rào phòng vệ cùng cao lớn thân xe, Liễu Vĩnh cảm thấy này làm sao nhìn cũng không nên là nữ nhân hẳn là có phẩm vị, tựa hồ cảm thấy Liễu Vĩnh trong mắt nghi hoặc ý vị.

Hắc Kim Cương tại Lý Như Phụng dưới chân một cái vọt hướng Liễu Vĩnh, cũng tại khoảng cách chừng một mét vị trí, thắng xe gấp một cái, cũng tùy theo một cái xinh đẹp quay người, lộ ra Hắc Kim Cương bánh trước khoan hậu lớp xe.

"Làm sao, người đối ta lái xe này có ý kiến!"

Cửa sổ xe quay xuống, Lý Như Phụng một mặt khiêu khích, đối với cái này Liễu Vĩnh run lên chân, nói ra; "Người nên tìm cái nam nhân rồi, dọa đến ta chân đều tê!" Nói xong Liễu Vĩnh cuống quýt chạy về phía xe của mình.

Hắc Kim Cương bên trên, nhìn xem Liễu Vĩnh giống như một con chán kinh nai con đồng dạng chạy trốn, Lý Như Phụng cười ha ha, xem như phát tiết đoạn thời gian gần nhất khổ cực phiền muộn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 195: Có tiền trong mắt nữ nhân

Xe BMW bên cạnh, Vương Linh Lợi cau mày đối Liễu Vĩnh mở miệng: "Nàng tại sao có thể đối người như vậy nói chuyện?" Vương Linh Lợi là rất khó chịu, làm thành yêu người đứng đầu thế mà lúc thường bị cấp dưới hù dọa, cái này tại sao có thể.

"Người nói là Lý Như Phụng?"

Gặp Vương Linh Lợi gật đầu, Liễu Vĩnh cười nói: "Không quan trọng, nỗ lực nhiều người có chút tính tình là rất bình thường!" Đối với cái này Liễu Vĩnh không thêm đề ý chút nào.

"Thế nhưng là đối người như vậy bởi vì yêu uy tín không phải quá có ảnh hưởng tới sao?" Vương Linh Lợi đưa ra mình lo lắng, này lúc nàng đã đem mình định vị tại Liễu phu nhân nhân vật bên trên.

Vương Linh Lợi lo lắng, để Liễu Vĩnh cười ha ha: "Làm sao lo lắng Vương Linh Lợi sẽ chiếm ta quyền!"

Gặp Vương Linh Lợi trầm mặc, Liễu Vĩnh nội tâm ám áp đưa tay sờ sờ đối phương cái mũi nhỏ, dù sao đối phương đây cũng là đối với hắn khác loại quan tâm, đáng tiếc đối phương không biết mình bên người có vị Thần Tiên.

Bất quá Liễu Vĩnh cũng không có ý định nói cho đối phương biết, cũng không phải hắn tự tư, mà là cái này quá phá vỡ lễ thường, hắn cảm thấy vẫn là không muốn hỗn loạn người bình thường nhận biết cho thỏa đáng, bất quá vì tiêu trừ Vương Linh Lợi lo lắng, hắn vẫn là ra vẻ ngạo nghễ ngang đầu nói: "Ta có lòng tin này, người không cần lo lắng!"

Liễu Vĩnh giờ khắc này tự tin ngang nhiên tư thế để Vương Linh Lợi nhìn ngây dại, thậm chí về sau cùng Liễu Vĩnh tách ra vô số thời gian, mỗi lần nửa đêm tỉnh mộng đều là Liễu Vĩnh tự tin ngang dương tư thế, mà từ giờ khắc này bắt đầu Vương Linh Lợi mới hiểu được tự tin nam nhân vì cái gì hấp dẫn nhất nữ nhân, bởi vì hắn sẽ vì nữ nhân tiêu trừ hết thảy lo lắng cùng phiền não, để nữ nhân ở bên cạnh hắn thỏa thích hưởng thụ an tâm!

Đương nhiên, nếu như đồng dạng nam nhân nói như vậy chỉ sẽ tăng thêm xem thường, nhưng giống như Liễu Vĩnh dạng này giằng liên khác biệt, bởi vì hắn có triển vọng rồi yêu, có tay không giầy đến ngàn vạn gia sản, tại loại này phụ trợ dưới, hắn nói mỗi câu lời nói tựa hồ đều là chân lý.

Gặp Liễu Vĩnh có lòng tin, Vương Linh Lợi liền không nói gì nữa. Kỳ thật nàng ở đâu là bởi vì Lý Như Phụng không cung kính mới sẽ chửi bới đối phương, chẳng qua là cảm thấy liên xem như vì tương lai nàng tại Liễu Gia địa vị, nàng cũng cần tìm cơ hội tiến thành yêu!

Mà tiến thành yêu phương pháp tốt nhất chính là để Liễu Vĩnh cảm thấy ngoại trừ người một nhà bên ngoài, những người khác là không thể tín nhiệm, mà ai là người một nhà, không cần hỏi, nàng Vương Linh Lâm tuyệt đối thuộc về trong đó.

Sờ đi Vương Linh Lâm sẽ xuất hiện ý nghĩ thế này, là bởi vì hôm qua Liễu Gia thái độ chuyển biến, mang cho nhà các nàng đài ngộ tương phản quá lớn, muốn biết nàng Vương Linh Lợi là trăm phương ngàn kế muốn vượt qua để cho người ta hâm mộ thời gian, nhưng lại không phải là muốn lúc lúc nhìn sắc mặt người, cho nên nàng tại cùng Liễu Vĩnh xác định quan hệ về sau bước kế tiếp chính là tiến vào Liễu Vĩnh sản nghiệp, đồng thời lấy được quyền nói chuyện! Như thế mới không dùng cần lúc lúc nhìn sắc mặt của người khác.

Đương nhiên chuyện này đối với nàng tới nói không vội, bởi vì nàng còn không có có đến Liễu Gia, bây giờ nếu là không kịp chờ đợi liền phải tiến vào thành yêu chỉ sẽ bị người lên án, bất quá nàng không ngại mượn cơ hội cho một số người nói xấu, mà cái này đương nhiên đều là vì nàng tiến vào thành yêu làm nền.

Bách hóa cao ốc, tọa lạc tại Khai Dương phần hoa nhất trung tâm thành phố, là cái cách mờ ra về sau tọa lạc tại cái này một tòa Khai Dương duyên dáng tính kiến trúc! Đương nhiên bây giờ bách hóa cao ốc trải qua mấy lần chìm nổi đã không còn năm đó rầm rộ, canh cổng trước dòng người cùng cái khác mấy đại mại tràng so sánh với, liền có thể nhìn ra coi như nó tọa lạc tại phần hoa nhất vị trí, cũng tựa hồ không thể làm diệu nò già đi vận mệnh.

Bất quá đây đối với đã từng chỉ có thể dạo chơi chợ đêm mua chút giá rẻ quần áo Vương Linh Lợi tới nói đã là tựa như hòa tiền tăng lên.

Tại bách hóa cao ốc trước cửa rộng lớn bãi đỗ xe dừng xe, Vương Linh Lợi tại một bên đi đường đi ngang qua người đi đường ánh mắt hâm mộ trung hạ xe, cảnh tượng như vậy là đã từng Vương Linh Lợi đi ngang qua xe sang trọng bên cạnh vô số lần huyền tường qua tràng cảnh, bây giờ nàng cũng đã trở thành cái nào để cho người ta hâm mộ một viên, dạng này Vương Linh Lợi không tự kim hãm được sinh ra cảm giác tự hào.

Tích tích

"U, mỹ nữ đi dạo cao ốc a, không bằng ca dẫn người đi đi dạo tài phú quảng trường, dù sao nơi này đều là tây bối hàng, người không biết không?" Theo

một tiếng loa, một tên mở ra Cayenne đeo kính đen suốt khi nam tử thò đầu ra đối Vương Linh Lợi mở miệng.

Đối với cái này, Vương Linh Lợi đương nhiên lạnh lùng về nói; "Không cần!"

Nhưng kính râm nam tử tựa hồ cũng không nhứt chỉ, mà là nói tiếp đi nói; "U, mỹ nữ rất có cá tính a, biết cái này cao ốc là ai nhà sao? Chỉ cần người bồi ca dạo chơi, người coi trọng ta đều có thể cho người đánh nửa giá!"

Kính râm nam tử cũng không biết hôm nay hắn là thế nào, nhìn thấy từ trong xe xuống Vương Linh Lợi hắn thế mà không hiểu động tâm, đương nhiên làm Khai Dương nổi danh phú nhị đại hắn vẫn còn có chút đầu não, vừa rồi hắn tại bắt chuyện trước đó vẫn là cẩn thận nhìn một chút đối phương xuống xe BMW bài cùng nam nhân khuôn mặt!

Cái trước là xác định đối phương có phải hay không người địa phương, cái sau là xác định là không phải mình không chọc nổi mấy người kia, còn tốt mặt mũi của đối phương không phải mấy cái kia hắn không chọc nổi người, mà đối phương biến số xe càng làm cho hắn tại sau khi xem xong cười.

Bởi vì không chỉ có là bản địa thế số, vẫn là hết sức phổ thông cái chủng loại kia, thậm chí năm vị số lượng đều có hai cái là chữ cái, đây là khái niệm gì, cũng nói đúng là ra cái xe này người không phải mẹ hắn phá dỡ hộ chính là nhà giàu mới nổi, đều không biết hiện tại bên trên một điểm cấp độ người đều là trông xe bài nhận thức.

Nội tâm nắm chắc về sau, Hàn đại thiếu bắt đầu không có sợ hãi, cũng quyết định hôm nay nhất định phải đem hắn coi trọng nữ nhân giải quyết.

Hạ cái xe thế mà bị bắt chuyện, hơn nữa còn là kiều ngạo như vậy bắt chuyện, Vương Linh Lợi cũng là kinh ngạc, nhìn trộm nhìn Liễu Vĩnh, phát hiện đối phương chính một mặt giống như cười mà không phải cười thần sắc nhìn xem nàng, Vương Linh Lợi nội tâm lộp bộp một tiếng, tâm nói không sẽ tức giận a! Thế là nàng lập tức mặt lạnh lấy đi ngược chiều Porsche nam tử lần nữa về nói: "Không cần!"

Bị cự tuyệt cũng không có xuất Hàn đại thiếu đoán trước, nghĩ phản nếu như đối phương không cự tuyệt hắn, hắn cũng liền không có tiếp tục truy cầu cần thiết! Dù sao hám làm giàu nữ nhân thấy hơn cũng chơi nhiều, đã không có hứng thú gì. Nhưng nữ nhân trước mặt không giống, không chỉ có đối với hắn xe sang trọng không nhìn, càng là đối với hắn không nhìn, để hắn trong nháy mắt sinh ra chinh phục dục vọng.

"Mỹ nữ người liền không suy nghĩ một chút, muốn biết ta Hàn tiểu Cam là rất ít truy cầu nữ hài!" Porsche nam tử chừng chặc đằng hoàng!

"Ha ha, ta Vương Linh Lợi cũng rất ít nhìn khó chịu nam nhân, chúc mừng người!"

Nói xong Vương Linh Lợi mấy bước đi đến Liễu Vĩnh bên người, cũng đưa tay giữ chặt Liễu Vĩnh cánh tay, sau đó quay đầu một mặt chọc khước nhìn xem ngồi tại Porsche bên trong Hàn tiểu Cam, ý là nhìn thấy đi, ta có bạn trai.

Vương Linh Lợi lần này khiêu khích liền để Hàn tiểu Cam hăng hái rồi, chỉ gặp hắn mở cửa xe ngay lập tức đi xuống xe, sau đó ngăn ở muốn đi Vương Linh Lợi trước mặt, sau đó vô sỉ mở miệng nói; "Có việc dễ thương lượng, trên cái thế giới này cái gì đều là có giá, không thể đồng ý cũng chỉ là giá cả không thích hợp vấn đề mà thôi!"

"Người có ý tứ gì!"

Vương Linh Lợi tức giận, đối phương lại còn nói cái gì đều là có giá, có ý tứ gì, chẳng lẽ muốn mua mình, hắn xem nàng như thành cái gì rồi, nếu như không phải Liễu Vĩnh dùng cánh tay kẹp lấy cổ tay của nàng, nàng cũng nhịn không được muốn lên đi rút đối phương một bàn tay.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 196: Các người còn gì nữa không?

"Tình huống như thế nào?"

"Không biết, nhìn xem?"

Lúc này, chung quanh bắt đầu có người nghi hoặc vây xem, cái này cũng tạo thành về sau trong một khoảng thời gian Porsche nam cùng BMW nam vì nữ giằng co nên tiền một đoạn giai thoại, đương nhiên một chút tự phụ dung mạo không kém nữ nhân sau đó âm thầm thì phiến muộn ngay lúc đó cái kia bị hai vị cao soái phú tranh đoạt nữ nhân vì cái gì không phải nàng? Đương nhiên đây là nói sau.

Gặp có người ở trước mặt đào chân tường, Liễu Vĩnh nhìn xem Hàn tiểu Cam nhàn nhạt mở miệng; "Vậy người chuẩn bị trả cái giá lớn đến đâu đâu?"

Liều Vĩnh, đề Vương Linh Lợi nội tâm run lên, cứ việc biết Liều Vĩnh không có khả năng đem mình bán cho đối phương, nhưng nàng vẫn là không tự kìm hãm được lo lắng!

Đối diện, Hàn tiểu Cam nghe xong có hí lập tức tinh thần tỉnh táo, ngay tại hân chuẩn bị triển khai giải quyết dứt khoát thời điểm, một tên mà một con mắt tên ăn mày phiết lấy chân bụng lấy tay đi tới!

"Xin thương xót, xin thương xót!"

Mắt mù tên ăn mày đáng về đề Hàn tiểu Cam một trận chán ghét, nhìn không được lui lại một bước uống đến; "Mẹ nó, biết trên người ta một bộ y phục bao nhiêu tiền không?" Nói xong hân nhìn không được chán ghét hét lớn: "Lăn!"

Hàn tiểu Cam hung ác thần sắc, đề độc nhãn tên ăn mày không chút do dự xoay người, nhưng sau đó ánh mắt của hân liền trở nên ngậy đại ra!

Bởi vì ngay tại hân cách đó không xa, nguyên bản hân cũng dự định đi qua trước mặt đối phương một đôi tình lữ, trong đó nam tử thể mà móc ra một trương một trăm nguyên Nhân Dân tệ, sau đó ở chung quanh người trọn mắt hốc mồm bên trong đối với hân chân thành hô nói; lão nhân gia, thân thể thụ lớn như vậy tổn thương, thể mà còn ra đến bốn ba, vất vả rồi!

Nói lời này trong lúc đó, Liều Vĩnh cũng không có dựa theo Vương Linh Lợi yêu cầu đối Hàn tiểu Cam ném lấy ánh mắt khinh bỉ, mà là chăm chú ánh mắt vô cùng chân thành đem tiền đưa về phía độc nhãn tên ăn mày!

Liều Vĩnh sờ đi làm như vậy bởi vì hân từ trong mắt đối phương thông khổ thấy được đã từng mình, đã từng hân cứ việc tứ chi kiện toàn, nhưng qua thời gian không so với mặt tên ăn mày tốt khác biệt chính là, đối phương đối mặt chính là không ngừng biến ảo xem thường khuôn mặt, mà hân lại là đối mặt người nào đó.

"Tạ ơn! Tạ ơn!"

Trong nháy mắt, độc nhãn tên ăn mày cảm động lệ nóng doanh tròng! Hân rơi lệ không phải là bởi vì cái này một trăm khối tiền, nói thật, tên ăn mày mặc dù bị người xem thường, nhưng gặp Trang B(đạo đức giả) kẻ có tiền hoặc là muốn tại bạn gái trước mặt biểu hiện nam nhân, đừng nói một trăm khối, liền xem như ném qua đến một ngàn khối cũng không phải không có qua, hân liền trải qua mấy lần.

Nhưng này loại người trong mắt 'Cao cao tại thượng' 'Vênh váo tự đắc' lại là nhất khiến tâm linh người ta thụ thương! Đương nhiên nếu như chỉ là vì ăn xin mà ăn xin, hân đương nhiên có thể không quan trọng!

Nhưng hân không phải, hân là vì trong nhà nằm trên giường lão nương, là vì huynh đệ lưu lại quả phụ, đồng thời hân cũng từng huy hoàng qua, cho nên hân là một cái tại nội tâm có tồn nghiêm tên ăn mày.

Bây giờ có một người cứ việc không hiểu rõ hân tình huống, nhưng lại từ hân hình dạng mà lý giải hành vi của hân, vẫn là để hân cảm thấy sâu sắc lý giải, mà đây cũng là hân lên làm tên ăn mày về sau thiếu thốn nhất!

Cái này khiến hân thậm chí nhìn không được đề muốn đối với đối phương thổ lộ hết ủy khuất của mình! Nhưng hân cuối cùng vẫn là nhìn được, bởi vì đối phương nữ nhân bên cạnh chán ghét mà vứt bỏ ánh mắt để hân lần nữa biết hân không xứng, nói tới nói lui hân chỉ là một tên ăn mày mà thôi!

Tiếp nhận Liều Vĩnh tiền đưa qua, tên ăn mày chuẩn bị xoay người rời đi, bởi vì hân biết hân đã không có tồn tại ở chỗ này tất yếu, đến không phải hân cầm tiền liền muốn đi, mà là hân biết, tiếp xuống hân lại ở chỗ này chỉ sẽ tăng thêm ghét bỏ, cho nên hân muốn mau chóng rời đi, nhưng Liều Vĩnh một câu nhẹ nhàng 'Chờ chút' để hân nghĩ ngờ dừng bước lại!

Quay đầu, lại phát hiện đối phương này lúc cũng không có nhìn về phía hân, mang theo nghi hoặc, nhưng từ đối với đối phương chân thành ánh mắt tín nhiệm, độc nhãn tên ăn mày lưu lại, quyết định này để hân tại mình sau này vô số cái ngày đêm sâu cảm thấy anh minh!

Lúc này Hàn tiểu Cam chính một mặt phiền muộn, hân đang lúc chỉ cầu một lúc sáng khoái, trực tiếp hô quát đi rồi tên ăn mày, thể mà tại hân coi trọng nữ nhân nam nhân chỗ nào biến thành đã kích vũ khí của hân, cái này khiến hân thật sâu cảm thấy mình nhận lấy vũ nhục, dù sao tại Khai Dương, có thể cùng hân so sánh nhiều tiền người không phải không có, nhưng rất ít, thể là hân tại Liều Vĩnh quăng tới khiêu khích ánh mắt về sau, lập tức mờ miêng phản kích nói; "Tiểu tử, ta chỉ là thăm dò một cái ngươi đồng tình tâm, nhưng không nghĩ tới ngươi vừa mờ BMW thổ hào, thể mà liền cho tên ăn mày một trăm khối, thật sự là khiến ta thất vọng!"

Đối Hàn tiểu Cam nghe được lời này, Liều Vĩnh còn chưa có trả lời, Vương Linh Lợi liền không kịp chờ đợi xem thường nói; nói cùng ngươi có thể cho bao nhiêu tiền giống như, kết quả đây, còn không phải một mao tiền không có móc!

"Mỹ nữ không nên xem thường người!"

Gặp thành công gây nên Vương Linh Lợi hứng thú, Hàn tiểu Cam khinh thường quay đầu, từ lúc lái xe bên trong túm ra một chồng còn mang theo ngân hàng giấy niêm phong tiền mặt, cũng tại túm ra phía sau dùng ngón tay cái ngay trước mặt mọi người 'Rầm rầm' gỡ một lần, sau đó tại tất cả mọi người giật mình bên trong giống như ném ra một chồng tờ đồng dạng ném đến xa mấy bước độc nhãn tên ăn mày trước mặt, cũng tùy theo vênh vang đắc ý nhìn xem Liều Vĩnh nói ra; "Lúc này mới phù hợp thân phận biết không?"

"Hoa. . .!"

"Kê có tiền!"

"Có phạm!"

Cái này một cái chớp mắt, một chút vẫy xem nam nữ nhìn về phía Hàn tiểu Cam sùng bái ánh mắt để Hàn tiểu Cam rất là thụ dụng, đương nhiên càng làm cho hần thụ dụng là, hần coi trọng nữ nhân này lúc tựa hồ cũng một mặt ngốc trẻ, liền ngay cả ánh mắt nhìn về phía hần cũng không giống nhau rồi, ánh mắt ấy nói như thế nào đây, liền như là nhìn về phía Đại Hùng Miêu, đúng, chính là nhìn Đại Hùng Miêu, cảm thấy rất là hiếm thấy loại kia! Mà Hàn tiểu Cam muốn chính là loại ánh mắt này.

Dường như cũng cảm giác được mình nữ nhân thân sắc biến hóa, Liễu Vĩnh tức giận trừng Vương Linh Lợi một chút, ý là ngươi nhìn đối phương đó là cái gì ánh mắt, sau đó hần chỉ vào Hàn tiểu Cam tựa hồ hồ đồ kêu la nói; "So sánh có tiền đúng không, ngươi chờ!"

Nói, Liễu Vĩnh quay đầu liền đi hần trong xe BMW tìm kiếm, sau đó hần cũng từ trong xe móc ra một xấp tiền, nhưng mọi người nhìn hần vừa rồi tại trong xe lục tung, mới kiếm ra một chồng có chút tán loạn tiền mặt, lập tức biết rồi hôm nay người thắng, cái này khiến không ít người thờ dài, cuối cùng quả nhiên BMW vẫn không thể nào nghịch tập Porsche.

Nhưng tựa hồ còn có người không biết nhất định kết cục, chỉ gặp Vương Linh Lợi khi nhìn đến Liễu Vĩnh cũng xuất ra một chồng không thể so với Hàn tiểu Cam vừa rồi lấy ra thiếu tiền mặt về sau, lập tức một mặt hưng phấn từ Liễu Vĩnh trong tay nhận lấy, cũng sợ người khác không nhìn thấy đồng dạng, dùng lực nhét vào tên ăn mày trước mặt, để màu đỏ tiền mặt trên mặt đất tán loạn thành một phiến, làm cho người ta cảm thấy rung động hiệu quả về sau lớn tiếng nhìn xem Hàn tiểu Cam khiêu khích mở miệng; "Hừ, ngươi cho rằng liền ngươi nhiều tiền!"

Lần này người vẫy xem cũng bắt đầu đồng tình lên Liễu Vĩnh đến, tâm đến có cái này phá sản nữ nhân, nam nhân đoán chừng có thể bị đè nén chết, không nhìn thấy người ta rất nhẹ nhàng xuất ra một vụn, chồng của ngươi muốn góp rất lâu, ngươi tại sao cùng người ta so sánh.

Tất cả mọi người có thể nhìn ra được chênh lệch, Hàn tiểu Cam làm sao có thể nhìn không ra, cái này khiến hần muốn cười đắc ý, bởi vì hần Hàn tiểu Cam liền ưa thích đánh loại này đã không có thực lực lại mạo xưng mập mạp khuôn mặt nam nhân, thế là hần không chút do dự quay đầu, sau đó tại Vương Linh Lợi ngốc trẻ bên trong lại từ hần Porsche trong xe túm ra giường hai tầng tiền nhét vào tên ăn mày trước mặt, sau đó giống như cười mà không phải cười nhìn xem Vương Linh Lợi Liễu Vĩnh hai người, ý là các ngươi còn gì nữa không?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Đối ý

Đối phương ánh mắt khinh bỉ, để Vương Linh Lợi cảm thấy thật sâu vũ nhục, thậm chí mặt đều bởi vì xấu hổ mà đỏ lên, bởi vì nàng tựa hồ cũng rốt cục ý thức được song phương thực lực chênh lệch.

Nhưng nàng còn có chút không cam lòng, tại Hàn tiểu Cam khinh bỉ nhìn qua về sau, nàng không tự kìm hãm được quay đầu chờ đợi nhìn về phía Liễu Vĩnh, muốn xem cái này nam nhân giống nhau thường ngày bá khí nghiêm nghị, tuyệt sát hết thảy đối thủ!

Nhưng nàng khi nhìn đến Liễu Vĩnh ánh mắt dần dần về sau, rốt cục hết hy vọng, nàng biết hôm nay lần này mặt xem như ném đi được rồi, nhưng nàng vì đi không phải như vậy xám xịt, vẫn là quay đầu hướng Hàn tiểu Cam nói sơ nói; "Có tiền không nổi a, không thêm để ý người!" Nói xong, nàng kéo một phát Liễu Vĩnh nói; "Chúng ta đi!"

"Cùng ngươi bên người nam nhân không có tiền đồ, cùng ta, ta liền không nói cái gì bảo đảm, nhưng lại tuyệt đối so với cho tên ăn mày bỏ được nhiều, ha ha. . .!"

Hàn tiểu Cam khoái ý cười, để Liễu Vĩnh sắc mặt trong nháy mắt xanh xám, chỉ gặp hần giống như bị làm choáng váng đầu óc đồng dạng, đột nhiên lòi ra Vương Linh Lợi giữ chặt tay của hần, sau đó chỉ vào Hàn tiểu Cam nói; "Ta cho ngươi biết, Lão Tử có tiền, chỉ là lão tử hôm nay không mang, nhưng ta cái này có khối biểu xanh khí cầu khám rồi ba mươi sáu khóa kim cương vỡ đồng hồ, lúc mua mười tám vạn sáu, ngươi hần là biết ta không phải nói láo, ta hôm nay góp!"

Dứt lời, Liễu Vĩnh liền đem trên cổ tay mang theo xanh khí cầu đồng hồ gỡ xuống, sau đó tay gấp rồi lại gấp, cuối cùng mới có hơi không thôi đưa về phía Hàn tiểu Cam nói; "Ngươi xem một chút có phải thật vậy hay không, đừng nói ta được ngươi!"

Nguyên bản Hàn tiểu Cam là chuẩn bị để cho người tới xem một chút, dù sao hần liền đứng tại nhà mình cửa hàng bãi đỗ xe, muốn gọi cái lão sư phó tới xem một chút là rất nhanh, nhưng đối phương cái kia có chút tâm không cam tình không nguyện xuất ra xanh khí cầu đồng hồ thân sắc, để hần không kịp chờ đợi muốn nhìn đối phương sụp đổ đáng vẻ, đương nhiên hần cũng tin tưởng, đối phương tại mình tiếp theo đánh xuống sẽ sụp đổ! Thế là hần vung tay

lên hào sảng nói; "Có gì có thể nhìn, liền xem như già, ta Hàn tiểu Cam cũng nhận!"

Nói xong, hắn trực tiếp quay đầu, lòi ra ngoài một con valy mật mã, ở trước mặt tất cả mọi người 'Cùm cụp' một tiếng mở ra, sau đó đám người liền theo chỉ phát ra một trận xô xao, bởi vì mọi người thấy tại Hàn tiểu Cam mở ra trong rương mật mã chính chính tề tề xếp chồng chất lấy không hạ bốn năm mươi chồng đồ phùng phùng Nhân Dân tệ, cũng chính là bốn năm mươi vạn, số tiền này dưới ánh mặt trời tản ra để cho người ta động tâm quang trạch.

Thậm chí Hàn tiểu Cam liền nghe đến không ít tiếng nuốt nước miếng, dùng mắt vụng trộm đi xem đối diện Liễu Vĩnh, phát hiện đối phương đã kinh ngạc nói không ra lời về sau, Hàn tiểu Cam mới đắc ý tâm nói, sợ hãi đi, cùng Lão Tử so sánh, Lão Tử dọa không chết người!

"Một chồng, giường hai tầng. . .!"

Sau đó, hắn nhìn xem Vương Linh Lợi, trong miệng hô hào số lượng, cũng từ trong rương mật mã nhất điệp điệp đem tiền ném về phía tên ăn mày, giống như ném tờ đồng dạng!

Thẳng đến ném ra hai mươi chồng, Hàn tiểu Cam mới thu tay lại nhìn về phía Liễu Vĩnh, cười khể nói; "Còn muốn so với ta sao?"

"Người đây đều là cho hắn?"

Liễu Vĩnh chỉ một ngón tay độc nhãn tên ăn mày, sau đó lại thêm một câu; "Không sẽ là gạt người a!"

Trong lời nói khó có thể tin, để Hàn tiểu Cam biết này lúc đối phương đã ở vào bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, cho nên cứ việc đau lòng, nhưng hắn vẫn là giả trang ra một bộ vênh vang đắc ý đáng về nói; "Ta Hàn tiểu Cam là ai, người cũng không hỏi thăm một chút, nói cho rồi, chính là cho rồi!"

"Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, ta tin tưởng người!"

Tiếp xuống cũng không có xuất hiện, đột nhiên tê liệt ngã xuống hình tượng, mà là Liễu Vĩnh một mặt tán thưởng đối Hàn tiểu Cam gật đầu, cũng tùy theo nhìn về phía có chút đỡ đỡ độc nhãn tên ăn mày nói ra; "Đại ca còn không tranh thủ thời gian thu tiền, tạ ơn Hàn công tử!"

Theo Liễu Vĩnh la lên, kịp phản ứng độc nhãn tên ăn mày miệng nơi một bên hô hào tạ ơn, một bên cuống quýt đem trên mặt đất tiền hướng trong ngực ôm, nhưng bởi vì qua tại kích động số tiền này lại không ngừng từ trong ngực hắn hướng phía dưới rơi, đến mức độc nhãn tên ăn mày nhặt được tốt một sẽ đều không có luyện qua!

Một màn này thẳng nhìn chung quanh người xem nào nhiệt miệng đắng lưỡi khô, rất muốn đi lên trợ giúp!

Cuối cùng đang tiền rút cục bị nhặt xong, cũng đồ đầy độc nhãn tên ăn mày tất cả túi tiền về sau, hắn nhặt lên trên đất khối kia Liễu Vĩnh ném qua tới nghe nói giá trị mười mấy vạn xanh khí cầu đồng hồ, cũng tại y phục của mình bên trên xoa xoa mặt ngoài.

Động tác như vậy về sau, hắn cảm thấy đồng hồ tựa hồ sạch sẽ một chút, sau đó hắn tại tất cả mọi người hoàn toàn không nghĩ tới tình huống dưới, đưa đồng hồ đeo tay đưa tới Liễu Vĩnh trước mặt chân thành nói ra; "Tạ ơn người, tạ ơn!"

Nói, độc nhãn tên ăn mày không tự kìm hãm được muốn cho Liễu Vĩnh quỳ xuống, bởi vì hắn biết lần này số tiền này xem như cứu được mẫu thân của nàng mệnh, cái này ân tình hắn cả một đời cũng vô pháp trả, hành khất nhiều năm như vậy hắn chưa từng cho người ta quỳ qua, cái này là lần đầu tiên, cũng là hắn duy nhất một lần! Bởi vì hắn cảm thấy đối phương giá trị hắn một quỳ.

"Không dùng không dùng!"

Độc nhãn tên ăn mày hành vi để Liễu Vĩnh cuống quýt đưa tay ngăn lại đối phương, cũng nhỏ giọng nói ra; "Đừng ở nghĩ đến đã từng rồi, hảo hảo sinh hoạt!"

"Người biết quá khứ của ta?"

Liễu Vĩnh, để độc nhãn tên ăn mày động tác cứng tại chỗ nào, cũng đối Liễu Vĩnh lộ ra khó có thể tin thần sắc.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh Tiểu Tiểu, hắn không có khả năng nói cho đối phương biết hắn có thể thông qua Suy Thần nhìn thấy đối phương quá khứ, biết đối phương đã từng là hung hãn nhưng lại nghĩa khí đạo tặc! Nguyên bản hắn khi biết đối phương quá khứ về sau là không có ý định tại giúp đối phương, nhưng đối phương chưa hề tổn thương người vô tội, cùng cuối cùng vì huynh đệ, nhưng lại bị huynh đệ bán bị tình, để hắn nhịn không được giúp hắn!

"Con mẹ nó người là đang đùa ta!"

Lúc này nếu như Hàn tiểu Cam nếu là tại nhìn không ra hắn bị chơi xỏ, cái kia sự thông minh của hắn liền thật đáng lo rồi, mà biết kết quả hắn, có vẻ hơi tức hờn hờn.

"Người mới biết a!"

Vương Linh Lợi một bộ nhìn thẳng ngốc đáng về nhìn xem Hàn tiểu Cam, cũng phun phún hồng đầu lưỡi, đối Hàn tiểu Cam ngồi làm lấy mặt quỷ, hôm nay là nàng gần nhất vui vẻ nhất một ngày, bởi vì nàng cùng Liễu Vĩnh ăn ý đùa nghịch một cái ngốc B.

Vương Linh Lợi động tác này, để Hàn tiểu Cam nhìn ngẩn ngơ, hắn không nghĩ tới một cái nữ hài nghịch ngợm là như vậy động lòng người, cái nào màu

hồng đầu lưỡi vui sướng động tác lấy, nếu như là tại trên thân nam nhân cái nào đó đặc biệt vị trí nhất định sẽ làm cho ít người sống mấy năm

Bất quá, cứ việc rất là ưa thích đối phương, nhưng hán Hàn đại thiếu bị đùa bốn sự tình vẫn là cần phải có cái thuyết pháp, đồng thời những số tiền kia hán cũng cần cảm về! Nghĩ đến tiền, Hàn tiểu Cam cuống quýt liền đi nhìn cái kia tên ăn mày, xem xét hán tức khắc gấp.

"Cho ta bắt lấy cái kia tên ăn mày!"

Hàn tiểu Cam hô to, bởi vì đối phương phiết lấy chân thế mà nhanh vụng trộm chạy ra khỏi đám người, cái này tại sao có thể, cái nào đều là hán Lão Tử để hán đưa tới nhân viên cuối năm tiền thưởng, cái này nếu là bị đối phương cảm đi, hán không nên bị hán Lão Tử đem Bị cho lột mới là lạ!

Đúng vậy, hán Hàn tiểu Cam là ai, ngay từ đầu hán không có ý định đem tiền thật cho đối phương, một cái thói tên ăn mày, cho hán nhiều tiền như vậy hán sẽ hoa sao? Hàn tiểu Cam nội tâm xem thường.

Theo Hàn tiểu Cam hô to, mấy tên tựa hồ đã sớm chuẩn bị người mặc lam nhạt đồng phục an ninh nam tử trẻ tuổi, trong nháy mắt phóng tới độc nhãn tên ăn mày!

Cái này để Liễu Vĩnh phiền muộn rồi, cũng tùy theo hô to; "Tiểu tử nguoi chơi xấu!"

Theo Liễu Vĩnh là lên, tất cả biết Hàn tiểu Cam muốn làm gì quần chúng vậy xem không tự kìm hãm được nhao nhao mở miệng chỉ trích!

"Nguoi nguoi này tại sao như vậy, rõ ràng cho người ta rồi!"

"Chính là, chính là, quá vô sỉ!"

". . . !"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 198: Lão Tử Lão Tử

Đám người chỉ trích cũng không có để Hàn tiểu Cam cảm giác được chút nào hổ thẹn, bởi vì hán có kế sách của mình, cái kia chính là bị cắn ngược lại một cái, thế là hán không có chút nào chướng ngại tâm lý gọi nói; "Bọn hán là cùng một bọn lừa đảo! Các nguoi chẳng lẽ không nhìn ra được sao?"

"Lừa nguoi mẹ! Rõ ràng mới vừa rồi là chính nguoi Trang B(đạo đức giả), tự nguyện bỏ tiền ra, hiện tại còn nói người ta là lừa đảo, thật sự là đang tát cả mọi người là mù sao!" Tất cả người vây xem đều tại nội tâm thầm mắng.

Vương Linh Lợi cũng bị Hàn tiểu Cam vô sỉ chọc giận, kêu to nói; "Con mẹ nó nguoi, móc không dậy nổi, liền nói móc không dậy nổi, nguoi thế mà còn oan uổng nguoi, thật sự là vô sỉ chỉ cực!"

"Còn mạnh miệng, chờ đem bọn nguoi giao cho cục cảnh sát nơi, nhìn nguoi còn có thể mạnh miệng đi ra, đặc biệt nhắc nhở các nguoi một cái, cục thành phố Trịnh cục trưởng gia công tử cùng ta là bạn tốt!"

Dù là Hàn tiểu Cam da mặt đủ dày, nhưng bị Vương Linh Lợi trực tiếp ngay trước như thế vạch trần bí mật của hán, vẫn là để sắc mặt hán một trận thanh bạch, thế là hán tức giận trực tiếp mở miệng uy hiếp.

Gặp mình đem Vương Linh Lợi dọa đến trốn đến Liễu Vĩnh sau lưng, Hàn tiểu Cam đắc ý về sau, lập tức con nguoi đảo một vòng bỏ cứu vừa rồi đối phương vạch trần hán, đối đồng đảng nguoi vây xem hô nói; "Các nguoi xem đi, năng không phải có tật giật mình, làm sao sẽ tránh!"

Người vây xem tâm nói; "Nguoi cũng đem cục thành phố dài công tử dời ra ngoài, người ta có thể không tránh sao?"

Bất quá Hàn tiểu Cam hiển nhiên cũng không phải hết sức tại ý đám người tin hay không, hán muốn chỉ là một cái ngăn chặn ung dung miệng mồm mọi người lấy cớ, sau đó hán liền nói gió nhất chuyển lại đối Liễu Vĩnh bày ra một bộ rộng lượng bộ dáng nói; "Đương nhiên nể tình các nguoi khả năng không biết ta là ai, mới lừa gạt ta, ta có thể cho các nguoi một lần cơ hội!"

"Cái gì cơ hội?"

Liễu Vĩnh một mặt buồn cười nhìn đối phương, nếu như là người bình thường này lúc tựa hồ đã bị Hàn tiểu Cam vô sỉ, âm tàn, chơi tàn phế, nhưng Liễu

Vĩnh là ai, Thần Tiên người phát ngôn, làm sao sẽ sợ đối phương những này bên trên không thể mặt bàn mánh khoé, thậm chí đều không cần phía sau hấn Thần Tiên ra mặt, hấn liền có phương pháp, làm cho đối phương cuối cùng nỗ lực giá cao thảm trọng.

Mà Hàn tiểu Cam gặp Liễu Vĩnh thật hỏi thăm điều kiện của hấn, lập tức một trận thất vọng, còn tưởng rằng đối phương có thể tại chỗ đứng đỡ một sẽ đâu, cái này khiến hấn lập tức đã mất đi nguy trang kiên nhẫn, bởi vì hấn cảm thấy kết cục đã nhất định, biết thực lực mình đối phương, còn lại chỉ là chó vẫy đuôi mừng chủ, thế là hấn vượt trước hai bước, dùng hai cá nhân tài năng nghe được thanh âm mở miệng nói; "Nếu để cho nữ nhân của ngươi theo giúp ta một cái, ta vẫn là có thể cân nhắc buông tha các ngươi!"

"Vô sỉ!"

Thanh âm đột ngột vang lên không hiểu thấu, này lúc tất cả mọi người đang nhìn trong tròng hai người, nhưng nhìn hai người lẫn nhau mặt mỉm cười đáng vẻ, cũng không giống như là nói ra hai chữ này đáng vẻ, đương nhiên trọng yếu nhất chính là phát ra cái này hai chữ là giọng của nữ nhân.

Bất quá, mọi người tại tìm kiếm không có kết quả về sau, cũng liền từ bỏ, bởi vì bọn hấn có càng thêm hiếu kỳ sự tình nghĩ muốn biết, cái kia chính là Hàn tiểu Cam đối Liễu Vĩnh nói cái gì! Người có đôi khi chính là như vậy, càng không nghe được càng nghĩ biết.

Mà tại không xa dưới bóng cây, hai nói đám người không thấy được thân ảnh, tại vô sỉ hai chữ về sau, bắt đầu lẫn nhau tranh luận!

Mà vừa rồi câu kia đột ngột vô sỉ, chính là một người trong đó phát ra, bởi vì các nàng đều nghe được Hàn tiểu Cam lời nói. Mà hai người này theo thứ tự là Nghê Khiết Mai cùng Nhượng Tiên nữ tử Đan tỷ! Tranh luận chủ đề đương nhiên là Hàn tiểu Cam làm như vậy đến cùng đúng hay không!

Mà sở dĩ xuất hiện loại này tranh luận, là bởi vì Hàn tiểu Cam hành vi này vượt ra khỏi hai người dự tính ban đầu.

Nguyên bản Nghê Khiết Mai cùng Đan tỷ thương lượng về sau kế sách là đã người Vương Linh Lợi là bởi vì ưa thích tiền mới cùng Liễu Vĩnh cùng một chỗ, như vậy nếu như xuất hiện một cái so sánh Liễu Vĩnh có tiền hơn rất nhiều nam tử, cũng điên cuồng truy cầu người Vương Linh Lợi, người còn sẽ quán lấy Liễu Vĩnh sao, đáp án đương nhiên là không thể nào, dạng này thất vọng Liễu Vĩnh, liền sẽ nhìn thấu lòng người trở lại Nghê Khiết Mai đến bên người!

Nói thật, kế sách này không thể bảo là không tốt, chỉ là mặc cho chẳng ai ngờ rằng, Hàn tiểu Cam thì ra là như vậy một cái người điên cuồng, điên cuồng đến làm cho không người nào có thể tiếp nhận!

Thế là Nghê Khiết Mai liền không muốn rồi, dù sao nàng là muốn vẫn hỏi Liễu Vĩnh, để Liễu Vĩnh thấy rõ Vương Linh Lợi bản chất, mà không phải là muốn ngược đãi Liễu Vĩnh! Cho nên nàng muốn để Nhượng Tiên nữ tử thi pháp cái biến Hàn tiểu Cam hành vi, tốt nhất tại giáo huấn một lần.

Nhưng, Nhượng Tiên nữ tử tựa hồ đối với này bất lực!

"Liễu Vĩnh chúng ta đi thôi!"

Trong tròng, trốn ở Liễu Vĩnh sau lưng Vương Linh Lợi gặp có bảo an dần dần vây tới, lập tức lạnh mình kéo căng Liễu Vĩnh cánh tay!

"Muốn đi, làm sao có thể!"

Liễu Vĩnh còn chưa lên tiếng, một mực nhìn chăm chú lên Liễu Vĩnh chờ lấy đối phương đáp lời Hàn tiểu Cam miệng cong lên, sau đó thúc giục bảo an nói, nhanh đem bọn hấn khống chế lại! Lúc nói lời này, Hàn tiểu Cam đều có thừa đại uy hiếp cường độ, khiến cho đối phương đáp ứng mình điều kiện ý tứ.

"Đạp đạp. . .!"

Theo Hàn tiểu Cam chỉ thị, vốn chỉ là vây quanh Liễu Vĩnh hai người mấy vị bảo an lập tức nện bước trùng điệp bước chân tiến lên!

"Dừng lại, các ngươi có tư cách gì bắt người! Là ai cho quyền lợi của các ngươi?" Liễu Vĩnh tựa hồ quên đi Hàn tiểu Cam vừa rồi điều kiện, một tay che chở Vương Linh Lợi một tay chỉ vào Hàn tiểu Cam quát lớn.

"Hắc hắc. . .!"

Coi là Liễu Vĩnh còn không hết hi vọng, muốn bảo trì nam nhân sau cùng tôn nghiêm, Hàn tiểu Cam lập tức tăng lớn uy hiếp cường độ; "Dừng nói bắt người, Lão Tử còn có quyền lợi đánh người đâu, ngươi biết Lão Tử là ai, Lão Tử Lão Tử là ai, lại biết không biết Lão Tử Lão Tử cùng Khai Dương đại lão bản là bạn tốt, hơn nữa là rất tốt loại kia!"

"Hoa. . .!"

Cứ việc biết, nhưng nghe đến đối phương chính miệng thừa nhận vẫn là để tất cả vây xem đông đảo người bình thường nội tâm rung động, dù sao tại Khai Dương người kia đối bọn hấn tới nói liền như là Thiên Nhất dạng cao không thể chạm, càng đừng luận cùng đối phương đối mặt!

Dưới bóng cây, đang Hàn tiểu Cam nói ra câu nói này về sau, Nghê Khiết Mai rút cuộc không chế không nổi, hướng Nhượng Tiên nữ tử mở miệng nói; "Đan tỷ, không thể để cho Hàn tiểu Cam tiếp tục như vậy, nếu không Liễu Vĩnh thật là sẽ có phiền phức!"

Đối Nghê Khiết Mai lo lắng, Nhượng Tiên nữ tử khe khẽ thở dài nói; "Ai, nguyên bản ta không muốn nói, nha đầu ngốc, ngươi cho rằng Liễu Vĩnh là

người đơn giản như vậy sao?"

Nhược Tiên nữ tử, đề Nghê Khiết Mai trong nháy mắt sùng sốt; "Đan tỷ, lời này của ngươi có ý tứ gì?"

Gặp rốt cục bị nàng bắt lấy chế tạo đối phương cùng Liễu Vĩnh vết rách cơ hội, Nhược Tiên nữ tử mừng thầm, nhưng mặt ngoài lại giả vờ làm chẳng lẽ; "Ta nói, ngươi đừng nóng giận!"

"Ta vì cái gì sẽ sinh khí?" Nghê Khiết Mai có chút không hiểu thấu.

Nghê Khiết Mai nghi hoặc, cũng không có để Nhược Tiên nữ tử thất vọng, tương phản nàng tại trong lòng cười lạnh; "Sinh khí cái gì, chờ ta nói xong, ngươi liền biết tại sao, hắc. . .!"

Cứ việc trong lòng cười lạnh, nhưng mặt ngoài Nhược Tiên nữ tử lại tiếp lấy giả ra vẻ khó khăn cũng chậm chạp không có mở miệng, cái này khiến không kịp chờ đợi nghĩ muốn biết đến Nghê Khiết Mai nhìn không được mở miệng nói; "Đan tỷ, ngươi cứ nói đi, cái gì ta đều có thể tiếp nhận rồi!"

Nghê Khiết Mai thực sự nói thật, cứ việc nàng cũng sợ hãi nghe được cái gì tin tức xấu, nhưng trải qua phụ thân tàn tật, ân nhân đảo ngược, người yêu rời đi, Nghê Khiết Mai cảm thấy trên thế giới đã không có cái gì là nàng không thể tiếp nhận rồi.

Gặp Nghê Khiết Mai đều đã nói như vậy, Nhược Tiên nữ tử biết lúc máy thành thực, lập tức không tại làm làm mở miệng nói; "Liễu Vĩnh, phía sau hắc kỳ thật đi theo một vị chính tiên!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Lừa dối

"Đi theo một vị chính tiên, chính tiên là cái gì?"

Nghe được Liễu Vĩnh sau lưng thế mà đi theo một vị chính tiên, Vương Linh Lợi rất gấp gáp, cứ việc nghe chính tiên tựa hồ không giống như là cái gì đồ hư hỏng, nhưng người nào biết là cái gì đây? Cái này khiến nàng không tự kìm hãm được vì Liễu Vĩnh lo lắng, dù sao cùng tại người bình thường sau lưng có thể có thứ tốt gì.

"Đừng lo lắng, chính là giống như ta Thần Tiên, nhưng lại cao hơn ta cấp, là tại Thiên Đình có cấp bậc, cho nên xưng là chính tiên!"

Nghe được là giống như Nhược Tiên nữ tử đồng dạng Thần Tiên, Nghê Khiết Mai buông lỏng một hơi, cũng nghi hoặc nói; "Bên cạnh hắc tại sao có thể có Thần Tiên?" "Không sẽ đối với hắc bất lợi a?" Đương nhiên, sau một câu Nghê Khiết Mai không nói ra miệng, dù sao bên cạnh mình coi như có vị Thần Tiên đâu!

Nghê Khiết Mai nghi vấn, đề Nhược Tiên nữ tử về nói; "Ta cũng không biết, hắc như thế sẽ bị chính tiên nhìn trúng!"

Nói thật, đây cũng là Nhược Tiên nữ tử hết sức buồn bực sự tình, dù sao ban đầu nàng thế nhưng là cho Liễu Vĩnh thi pháp làm cho đối phương tựa hồ vĩnh thế đều không sẽ xoay người, bất quá mặt ngoài nàng vẫn là đối Nghê Khiết Mai trấn an nói; "Có vị Thần Tiên tại Liễu Vĩnh bên người, ngươi liền không dùng lại lo lắng hắc rồi, bởi vì chính tiên thường thường đều là pháp lực vô biên, liền xem như bị thương rất nghiêm trọng, thậm chí tàn tật cũng có thể dùng pháp lực trong nháy mắt cứu chữa!"

Nhược Tiên nữ tử nói đến đây, đề mắt vụng trộm đi xem Nghê Khiết Mai phản ứng, dù sao nếu là đồng dạng nữ hài này lúc đã nghĩ đến đối phương bên người có Thần Tiên, hơn nữa là pháp lực vô biên chính tiên, vì cái gì đối phương không cho chính tiên cứu nàng phụ thân tàn tật, dạng này coi như không thể để cho Nghê Khiết Mai lập tức liền oán hận rồi Liễu Vĩnh, nhưng cũng có thể để hai người bởi vậy sinh ra ngăn cách.

Nhưng nàng không đề ý đến một nữ nhân yêu một cái nam nhân thời điểm cái chủng loại kia không thể nói lý.

Thế là tại Nhược Tiên nữ tử trong mắt, Nghê Khiết Mai không chỉ có không có lý sẽ nàng trọng điểm nói lời, thậm chí còn tại Nhược Tiên nữ tử giật mình bên trong rất là hưng phấn vỗ tay nói; "Trách không được Liễu Vĩnh như vậy bình tĩnh, nguyên lai bên người có một vị Thần Tiên a, hắc thật sự là quá xấu rồi, đây không phải khi dễ người sao?" Tại Nghê Khiết Mai trong lòng, Liễu Vĩnh này lúc chính là đang khi dễ người, dù sao bên cạnh người có Thần Tiên người, lại đối phó một tên người bình thường, không phải khi dễ người là cái gì!

Cứ việc nói như vậy, nhưng nhìn nàng trên mặt vui vẻ đáng yêu, căn bản là không có bất kỳ người mình thích đang khi dễ người khác đến giác ngộ!

"Trần?"

Gặp Nghê Khiết Mai căn bản là không có chú ý tới mình trong lời nói nhằm vào Liễu Vĩnh bấy rập, để chuẩn bị rồi một đồng lớn, như là, Liễu Vĩnh có lẽ là muốn tại thời khắc mấu chốt tại giúp ngươi, về phần lúc nào là thời khắc mấu chốt, tỷ như ngươi sẽ đáp ứng hẳn một chút đặc biệt yêu cầu thời gian, hoặc là việc khác hơn quên rồi, dù sao trong lòng hẳn bây giờ ngươi thật sự không phải rất trọng yếu! Nói thật, những lời này nếu là bị trong lúc vô tình nói ra, tuyệt đối có thể để cho Nghê Khiết Mai đối Liễu Vĩnh bất mãn, nhưng mấu chốt là Nghê Khiết Mai căn bản là không có cho Nhượng Tiên nữ tử nói cơ hội, cái này để Nhượng Tiên nữ tử bị bị đè nén kếm chút thổ huyết rồi, cũng tâm nói, kịch bản không phải là dạng này a, liền xem như lại yêu đối phương, nhưng liền lụy đến người nhà của mình cũng hẳn là hết sức miễn cảm mới đối!

Nhưng nghi ngờ của nàng cũng không có tiếp tục bao lâu, Nghê Khiết Mai tựa hồ liền ý thức được, thế là tại hưng phấn khoảnh khắc về sau, hơi nghi hoặc một chút hỏi nói: "Đan tỷ, ngươi nói bên cạnh hẳn có một vị pháp lực cao thâm Thần Tiên, vì cái gì không giúp ta đem phụ thân chân chữa khỏi đâu?"

"A. . . !"

Nghe xong lời này, Nhượng Tiên nữ tử nội tâm hưng phấn, tâm nói mình quả nhiên vẫn là không có đoán trước sai, đối phương quả nhiên bởi vậy đối Liễu Vĩnh sinh ra ngăn cách, cũng chuẩn bị nhờ vào đó hảo hảo đã kích một cái đối phương cùng Liễu Vĩnh tình cảm của hai người, nhưng ngay tại nàng ma quyền sát chưởng thời gian, Nghê Khiết Mai căn bản không có tha cho nàng tiếp lời, trực tiếp còn nói nói: "Nhất định là hẳn cảm thấy làm như vậy về sau, mình liền phải nhất định phải báo đáp hẳn, sau đó đi cùng với hẳn, nhưng hẳn là ưa thích ta, cũng muốn ta thực tình ưa thích hẳn, mà không phải như trước đó đối Từ Chấn vừa mới dạng chỉ là đơn thuần báo ân, nhất định là như vậy, chính là như vậy!"

"Là như vậy, ta quá cảm động, Liễu Vĩnh ngươi thật là ngu, mặc kệ ngươi làm thế nào, kỳ thật ta đều là thích ngươi!"

Lúc nói lời này Nghê Khiết Mai thế mà ngượng ngùng che mình hơi nóng lên mặt, cũng một mặt hạnh phúc lâm vào mình huyền tưởng cảm động bên trong, đem cái Nhượng Tiên nữ tử nhìn buồn bực kếm chút té ngã, rất muốn điên cuồng đến rống to: "Ngươi có thể hay không nghe ta cho ngươi phân tích một chút!" Nhưng nhìn đối phương một cổ não bỏ dánh về hạnh phúc, Nhượng Tiên nữ tử cuối cùng vẫn là nhịn được, bởi vì nàng biết, này lúc nàng vô luận nói Liễu Vĩnh cái gì, đều chỉ sẽ để Nghê Khiết Mai phản cảm, còn không bằng trầm mặc!

Nghĩ đến chỗ này, Nhượng Tiên nữ tử nhìn về phía trong tràng Liễu Vĩnh lộ ra khắc cốt phần hận, cũng dùng mình có thể nghe được thanh âm, cắn răng nghiêng lợi nói ra: "Liễu Vĩnh liền tha cho ngươi tại đắc ý mấy ngày!"

"Ngươi dạng này sẽ để ngươi Lão Từ hổ thẹn!"

Liễu Vĩnh nhận nhặt lời nói, để Hàn tiểu Cam khinh thường về nói: "Làm sao, chẳng lẽ ngươi cho rằng ta sẽ như Lý Cương như thế hổ cha sao, ta cũng không có hẳn không có đầu óc như vậy!"

"Nhưng đầu óc của ngươi tựa hồ cũng không thế nào dễ dùng!"

Một thanh âm từ bên ngoài sân đột ngột vang lên, cũng trực chỉ Hàn tiểu Cam, để hẳn không tự kìm hãm được quay đầu mắng nói: "Là ai mẹ hẳn. . . Thái thiếu gia!" Hàn tiểu Cam lời nói chỉ mắng một nửa, liền thấy nói hẳn không có đầu óc lưng đầu bên người nam tử thái bay lên! Lần này Hàn tiểu Cam mở hời trong nháy mắt liền xuống tới, bởi vì đối phương chính là hẳn tại Khai Dương không đắc tội nổi mấy người kia một trong.

Đối mặt Hàn tiểu Cam, thái bay lên mỉm cười gật gật đầu, nói thật, đối phương có hai cái tiền bản liền đáng về đắc ý, hẳn cũng hết sức nhìn không bên trên, bất quá không có cách, ai bảo người ta Lão Từ cùng người đứng đầu quan hệ sắt đầu! Đồng thời hôm nay mình cũng không phải nhân vật chính, cho nên hẳn nhạc cho Hàn tiểu Cam biểu hiện giả dối!

Quả nhiên, gặp thái bay lên y nguyên khách khí với chính mình, Hàn tiểu Cam lại khôi phục rồi trấn định, nhưng hẳn vẫn là cẩn thận hỏi nói: "Thái ca, vị này là?"

"Nàng, tình thành tới bằng hữu, cùng ngươi đối diện gia hoà kia quan hệ rất tốt!"

Thái bay lên đương nhiên không có khả năng nói cho Hàn tiểu Cam chân tướng, không phải tiếp xuống liền không có ý nghĩa rồi! Bất quá hẳn cũng không sợ sau đó, Hàn tiểu Cam tìm hẳn phiền phức, một cái là đối phương không dám, hai cái mình cũng có lời giải thích, dù sao người ta Lão Từ so với chính mình Lão Từ lợi hại, không cho ta nói, ta có thể làm sao!

Đương nhiên vì cho Hàn tiểu Cam một cái an ủi, thái bay lên tại tùy tiện nói một lần Thôi Truyền Kỳ thân phận về sau, hướng Hàn tiểu Cam chớp mắt vài cái! Cái này chớp mắt ý nghĩa nhưng lớn lắm, tương lai Hàn tiểu Cam nếu như bị thua thiệt, hẳn thái bay lên liền có thể dùng để giải thích nói, ta đang lúc đều đối ngươi ám hiệu, ngươi nha làm sao vẫn không rõ, ngươi để cho ta làm sao bây giờ, ta lại không thể nói rõ!

Nếu không nói thái bay lên tại Khai Dương thanh danh có chút âm đầu, ngươi cái nào ám chỉ phối hợp biểu lộ rõ ràng là không có việc gì có được hay không! Thế là rất là bây giờ Hàn tiểu Cam tin, đối lưng đầu nam tử đương nhiên không có sắc mặt tốt, dù sao đây là nhà mình cửa hàng trước cửa, có nhiều như vậy nhà hẳn nhân viên nhìn xem, cho nên hẳn có thể vô si cũng có thể vô lại, mấu chốt là không thể sợ!

"Tình thành đến ghê gớm a! Một bộ vênh vang đắc ý đáng về, ngươi biết tình huống như thế nào sao?" Hàn tiểu Cam vẫn là có kỳ thái bay lên mặt mũi, cho nên lời nói không phải quá khó nghe.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Nổ súng?

"Ta cũng không có nói mình không tầm thường, cũng không biết mình rồi không tuyệt vời lên, nhưng ta biết người gia hỏa này không phải người tốt!"

Hàn tiểu Cam dĩ nhiên không phải người tốt, Liễu Vinh tại cho Hàn tiểu Cam gọi điện thoại về sau, vẫn luôn không tắt máy, cho nên Hàn tiểu Cam nói chỗ nếu như mà có, cùng hắn vô sỉ hình tượng bị Thôi Truyền Kỳ nghe được nhất thanh nhị sở, cái này để tự phụ có tinh thần hiệp nghĩa Hàn tiểu Cam bạo phát, cảm thấy không thu thập một chút cái này hỗn đản, thật sự là xin lỗi nàng tỉnh thành Truyền Kỳ ca uy danh.

Thôi Truyền Kỳ có chút biệt miệng, để Hàn tiểu Cam hơi xấu hổ, phía trước liền không nói, phía sau định nghĩa coi như để hắn phiền muộn rồi, dù sao cái này định nghĩa một cái, vậy thì đồng nghĩa với là tại tuyên cáo, vừa rồi hắn là đang đùa vô lại, cái này tại sao có thể, thế là hắn mở miệng lớn tiếng tranh luận, "Ta không phải người tốt, người nói đùa cái gì, năm nay giúp đỡ người nghèo xuống nông thôn, nhà chúng ta góp một trăm vạn, là toàn bộ Khai Dương số một, cái này chính là nhân phẩm tốt nhất chứng kiến, đồng thời vừa rồi ta ra ngoài đồng tình, hảo tâm quyên tiền cho tên ăn mày, ai biết bọn hắn lại là lừa đảo, may mắn ta tại quần chúng nhắc nhở hạ cùng lúc phát hiện, mới không có ủ thành hậu quả nghiêm trọng, nếu không ta tại sao cùng thủ hạ mấy trăm nhân viên bàn giao, những này bọn hắn thế nhưng là khúc mắc tiền!"

Hàn tiểu Cam há miệng đôi trắng thay đen miệng, thật sự là vô cùng lợi hại, nếu không phải Thôi Truyền Kỳ chính tai nghe được đối phương vô sỉ, nàng tuyệt đối liền sẽ tin đối phương bây giờ, dù sao này lúc đối phương một mặt ánh nắng hình tượng, lại phối hợp nhà bọn hắn chế tạo sự tình, tuyệt đối làm cho người ta không cách nào tin nổi hắn vừa rồi làm xuất ác tha sự tình!

"Ba!"

Thôi Truyền Kỳ lười nhác nghe cũng lười cùng đối phương tranh luận, đối phó dạng này người nên tiến vào chính đề. Thế là ở chung quanh tất cả người vây xem vừa mới bắt đầu tại nội tâm mắng Hàn tiểu Cam vô sỉ thời gian Thôi Truyền Kỳ động thủ, cũng một bàn tay để Hàn tiểu Cam trên mặt mạng theo kính râm, gãy mất một cái chân, sau đó treo chéo tại hắn khác một bên trên gương mặt.

Yên tĩnh, một nháy mắt tất cả mọi người ngơ ngác nhìn xem một màn này, nếu như đem Hàn tiểu Cam vừa rồi hành vi ví von thành nói lời vô lại, như vậy hắn hiện tại lại đụng phải một cái ác ôn, nhưng cái này ác ôn cũng không để cho người ta phản cảm!

"Nàng thật hung?"

Vương Linh Lợi che miệng của mình, nàng không có nghĩ đến cái này được nam được nữ Thôi Truyền Kỳ thế mà hung hãn như vậy, thật ra ngoài ý định.

Vương Linh Lợi, để Liễu Vinh nhớ tới hắn cùng Thôi Truyền Kỳ lần thứ nhất gặp mặt đối phương đá văng ra cửa xe, đi ra thu thập hắn tràng cảnh, cũng gạt đầu tán đồng Vương Linh Lợi nói đối phương hung, bởi vì đối phương thật hết sức hung, chẳng qua nếu như đối phương không phải như thế tính cách, hắn Liễu Vinh cũng không sẽ cố ý gọi đối phương đến đây.

"Con mẹ nó nguoi, lại dám đánh ta!"

Thẳng đến chân gãy kính râm tại một bên bên tai ung dung lắc lư, phát ra thanh âm nhắc nhở Hàn tiểu Cam vừa rồi phát sinh hết thảy, hắn mới chọc giận quát to một tiếng nhảy lên, sau đó giận chỉ Thôi Truyền Kỳ.

Nhưng tiếp đi ra nghênh tiếp hắn là nhất đạo phi cước, cũng trực tiếp đá vào cái cằm của hắn bên trên, để hắn một cái ngửa ra sau trùng điệp ngã nhào trên đất.

Từ nhỏ đã bị chúng tinh phùng nguyệt Hàn tiểu Cam gì lúc ném qua dạng này bạo thua thiệt, cái này khiến hắn trực tiếp đau chảy ra nước mắt, cũng ủy khuất hô to; "Mẹ nó, đánh ta, ô, đánh cho ta!"

Theo hắn la lên, một đám người mặc áo lam bảo an, cấp tốc tiến lên, nói đùa, thiếu gia bị đánh, bọn hắn không biểu hiện, liền đợi đến bị khai trừ đi, thế là tất cả cửa hàng bảo an đều liều mạng tích lũy lấy kính, muốn hảo hảo thu thập một chút lưng đầu nhỏ chết, để nịnh nọt thiếu gia của bọn hắn.

"Ai nha, làm sao bây giờ?"

Nguyên bản Vương Linh Lợi là không thích lưng đầu nhỏ chết, dù sao nàng lần kia trò đùa quái đản để nàng kém chút mất đi Liễu Vinh, bây giờ nghĩ đến đều để Vương Linh Lợi một trận tim đập nhanh, nhưng hôm nay Hàn tiểu Cam đáng ghét, để nàng đối dạy dỗ đối phương Thôi Truyền Kỳ cũng sinh ra hảo cảm, nói thật, Vương Linh Lợi mặc dù là một cái tại tình yêu để bụng máy thăm trầm người, nhưng trên bản chất lại không phải người xấu, cho nên nhìn Hàn tiểu Cam dạng này người, nàng vẫn là cực kỳ không vừa mắt! Bây giờ dạy dỗ loại người này Thôi Truyền Kỳ mất thấy là phải ăn thiệt thòi, nàng tức khắc liền lộ ra lo lắng, hi vọng Liễu Vinh có thể mau cứu đối phương, dù sao nàng là biết Liễu Vinh lợi hại, mấy chục người cũng không phải là đối

thủ.

"Yên tâm, có bồi bồi tại bên người nàng, không ai có thể thương nàng!" Nói đùa tại Khai Dương nếu có người tại thái bay lên trước mặt đánh tình kỳ ủy thư ký nữ nhi, vậy hẳn còn hỗn cái rắm.

Đồng thời đây cũng là thái bay lên hi vọng đạt được rồi cơ hội, cũng tại nội tâm đối Liễu Vĩnh tràn ngập cảm kích, lại không biết Liễu Vĩnh ban đầu đem Thôi Truyền Kỳ giao cho hẳn chỉ là muốn đối phương đừng ở cho hẳn tìm phiền toái.

"Vì cái gì ngươi không đi biểu hiện?" Mắt nhìn đứng tại cách đó không xa thái bay lên, Vương Linh Lợi đột ngột nói một câu lời này.

"Có ý tứ gì, ta không thích nàng loại này nữ hài!"

Liễu Vĩnh coi là Vương Linh Lợi là cố ý tại ép buộc hẳn, thế là lập tức mở miệng giải thích! Nhưng người nào biết lại được Vương Linh Lâm một cái liếc mắt, bởi vì Vương Linh Lợi ý tứ căn bản cũng không phải Liễu Vĩnh lý giải ý tứ, nàng chính là ý là Thôi Truyền Kỳ là đại lãnh đạo nữ nhi, hi vọng Liễu Vĩnh đi biểu hiện một chút, dù sao dạng này là có thể tăng tiến tình cảm, sau này cùng đại lãnh đạo liên lại nhiều một phần giao tình sao?

Đương nhiên, lời này nàng đã không có thời gian giải thích, bởi vì các nhân viên an ninh đã nhanh vọt tới Thôi Truyền Kỳ bên người, mà Thôi Truyền Kỳ tựa hồ cũng có chút bối rối, dù sao mười cái bảo an đầu, nàng nhưng đánh bắt quá, ngay lúc này, thái bay lên động, chỉ gặp hẳn tại tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm bên trong mọc ra một cây thương, sau đó chỉ hướng thiên đại rống: "Đều không cho phép nhúc nhích, biết không?"

Lần này các nhân viên an ninh mộng bức rồi, lập tức ngừng chạy bước chân, không hề dứt đoạn hô to: "Đừng làm loạn!"

"Ta dựa vào, ngươi cũng quá khoa trương, tranh thủ thời gian thu lại, tranh thủ thời gian thu lại!"

Thôi Truyền Kỳ nhìn lại lập tức kinh ngạc há to mồm, nàng tại tỉnh thành cũng là thường xuyên cùng người khô đỡ, nhưng chấp đồ từ đệ, có giống như thái bay lên dạng này chơi còn thật không có có, cái này khiến nàng đều dọa một đầu, dù sao động thương, truyền đi ảnh hưởng quá ác hại.

"Không được, lại có thể có người muốn đánh ngươi, ta nói cái gì cũng không thể tha thứ hẳn!" Nói thôi bay lên nhớ tới thương liền đi tới Hàn tiểu Cam trước mặt, quát hỏi: "Ngươi vừa rồi để cho người ta đánh ta huynh đệ có phải hay không?"

Đối mặt họng súng đen ngòm, Hàn tiểu Cam cứ việc biết đối phương hẳn là không sẽ nổ súng, nhưng vẫn là không tự kìm hãm được sắc mặt bị hù trắng bệch, sau đó run rẩy mở miệng nói: "Thái. . . Thái ca, được không đợi ngươi chơi như vậy!"

Tựa hồ cũng cảm thấy thái bay lên không sẽ nổ súng, Thôi Truyền Kỳ lập tức có biến thành một mặt hưng phấn vây quanh Hàn tiểu Cam chuyển, cũng chăm chọc nói: "Ai u, sợ, ngươi không phải mới vừa khí thế vô cùng sao, ta cho ngươi cái cơ hội, ngươi gọi người người động thủ, tiếp lấy động thủ!"

Thôi Truyền Kỳ, để Hàn tiểu Cam mặt đỏ lên, hẳn này lúc cũng đã bình tĩnh lại, biết thái bay lên không sẽ đối với mình nổ súng, nếu không chính hẳn cũng không sẽ có kết quả tốt, thế là hẳn là gan lại lớn lên, mắng nói: "Sợ, ta sẽ sợ, Lão Tử coi như bị giá súng đến cùng bên trên mặt cũng không đổi sắc, ngược lại là ngươi bắt nam bắt nữ âm dạng, thế mà đánh lên ta, ta không phục, có gan ngươi để cho ta!"

Nó hẳn, Thôi Truyền Kỳ không để ý, bắt nam bắt nữ, để nàng nổi nóng rồi, dù sao cái này xúc phạm nàng ranh giới cuối cùng, muốn biết ngươi có thể đem hẳn xem như nữ nhân, cũng có thể làm thành nam nhân, nhưng bắt nam bắt nữ liền tổn thương nàng tự tôn.

Liền phải Thôi Truyền Kỳ sắp bộc phát thời điểm, một mực quan sát đối phương sắc mặt thôi bay lên, biết mình một cái khác cơ hội tới, thế là vượt lên trước một bước một cước đạp ở Hàn tiểu Cam ngực giận nói: "Ngươi lại còn nói truyền kỳ bắt nam bắt nữ, giống như nàng loại này có đặc biệt Mị Lặc chính là ngươi có thể nhìn ra được sao, làm không có phẩm vị trừng phạt, ta đưa ngươi thượng thiên!"

Nói, thôi bay lên ngón trỏ treo lên năm bốn súng ngắn cò súng, sau đó kết một tiếng gõ vang.

"Ta dựa vào!"

"Không muốn!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Phế vật lợi dùng

"Không muốn!"

"Ba!"

Hàn tiểu Cam tại thái bay lên cài lên cò súng một khắc này còn tưởng rằng đối phương là đang hù dọa hấn, dù sao đối phương không có lý do nổ súng, nhưng theo 'Lạch cách' một tiếng cò súng va chạm, Hàn tiểu Cam mới ý thức tới đối phương không phải đang nói đùa, cái này một cái chớp mắt hấn đại tiểu tiện bài tiết không kiềm chế! Hấn muốn cuồng hống hấn không muốn chết, bởi vì hấn còn có rất nhiều điều tốt đẹp đồ vật không có hương thụ, sự bệnh viện vừa của giáo hoa còn không có chơi chán, thậm chí vừa coi trọng nữ nhân, còn không có có cơ hội âu yếm.

Nhưng hấn liền phải chết, theo một tiếng to rõ súng vang lên, hấn trong nháy mắt mất đi tri giác.

Thôi Truyền Kỳ cái này một cái chớp mắt cũng ngây dại, thậm chí đầu óc trống rỗng, nàng biết cái này mẹ hấn chơi lớn rồi, lần này hậu quả tuyệt đối là rung động, thậm chí đối nàng phụ thân bây giờ hoạn lộ đều có ảnh hưởng, cứ việc đối phương tựa hồ là vì nàng, nhưng cái này mẹ hấn đến cùng là thật vì nàng, vẫn là tại hại nàng đâu?

Tất cả người vây xem đều trợn mắt hốc mồm, thậm chí tại sau một khắc liền phải quay người kinh hoàng chạy trốn, nhưng thái bay lên động tác kế tiếp lần nữa làm kinh sợ tất cả mọi người, chỉ gặp hấn nhanh chóng thay đổi đầu thương, cũng tương đương hướng đầu của mình, sau đó lại là một tiếng rung động lòng người 'Ba' !

"Điên rồi sao?"

"Nhất định là điên rồi!" Có người cuồng hống, có người nhắm mắt.

Nhưng làm cho tất cả mọi người lần nữa trợn mắt hốc mồm một màn xuất hiện, chỉ gặp thái bay lên tại súng vang lên về sau, lại giống như vô sự đồng dạng cảm xuống rồi đỉnh lấy đầu lâu mình thương, cũng 'Ha ha...' cười ha ha, cái này một cái chớp mắt tất cả mọi người mộng bức rồi.

"Cái này mẹ hấn tình huống như thế nào?"

Vừa rồi Vương Linh Lợi dọa đến kém chút che mắt, nhưng không có tới kịp, liền thấy như thế đảo ngược một màn, cái này khiến nàng không khỏi tò mò.

"Nghĩ ngợi thương?"

"Là nghĩ ngợi thương!"

Có phản ứng nhanh người kinh hô.

Liễu Vĩnh ngay từ đầu cũng không nghĩ tới, chỉ là hấn tin tưởng thái bay lên không sẽ làm như vậy, cho nên mới một mực duy trì trấn định, nhưng ở Hàn tiểu Cam theo tiếng súng run rẩy một cái đã hôn mê về sau, hấn vẫn là có rồi về run rẩy, có thể thấy được một màn này cho tất cả mọi người rung động là mãnh liệt dường nào, dù sao Liễu Vĩnh thế nhưng là chết qua một lần người a!

"Nghĩ ngợi thương? !"

Trong tràng Thôi Truyền Kỳ thì thảo, sau đó nàng thật hưng phấn nhảy lên, bởi vì vừa rồi thật thật mẹ hấn quá kích thích rồi, mà cái này khiến nàng đối thái bay lên lau mắt mà nhìn, cứ việc nàng biết thái bay lên tiếp cận mục đích của nàng không phải cỡ nào đơn thuần, nhưng vừa rồi một màn kia hoàn toàn chính xác đã động nàng, thế mà để nàng có thể sợ hãi như vậy sợ hãi, đồng thời để nàng lo lắng lên phụ thân của mình, đối phương tuyệt đối là một nhân tài, cái này khiến nàng đối với đối phương hảo cảm tăng nhiều.

Không thể không nói Thôi Truyền Kỳ là cái kỳ hoa, người bình thường nếu là dạng này bị người đùa nghịch, không rồi đối phương xa xa mới là lạ.

Gặp, rốt cục để trong mắt của hấn cao ngạo nữ tử hưng phấn, thái bay lên cũng thở phào, không qua đi lưng vẫn là giống như đánh một trận chiến đồng dạng ra một lưng mồ hôi, tâm nói, nếu có thể ta thật hy vọng như người bình thường đồng dạng sinh hoạt, như thế liền có thể thư thái muốn cùng ai cùng một chỗ liền cùng ai cùng một chỗ, không chỉ phí tâm máy kết giao một số người.

"Hàn thiếu, Hàn thiếu!"

Một đám bảo an, tại biết thái bay lên cầm chính là nghĩ ngợi thương về sau giận không thể nuốt, lúc này Liễu Vĩnh biết đến phiên hấn ra sân, thế là hấn tiến lên hai bước, đối một bảo vệ đầu mục nói ra; "Biết thiếu gia của ngươi vì cái gì đối cảm thương nam tử khách khí như vậy sao, đó là bởi vì hấn cùng đắc tội không nổi!"

Liễu Vĩnh câu nói này trực tiếp để lao ra các nhân viên an ninh cải biến phương hướng, cũng đều vọt tới Hàn tiểu Cam thân thể lớn tiếng la lên, vừa đánh người không thể đánh rồi, vậy liền so với ai giọng lớn a!

"Hàn thiếu, ngươi tỉnh a! Hàn thiếu... !"

Mơ mơ màng màng, Hàn tiểu Cam bị dùng lực lắc tỉnh, mở to mòng lung mắt, hấn liền thấy chung quanh từng khóa giường dữ tợn miệng rộng đầu người, cái này khiến hấn sợ hãi kinh hồn táng đẫm, cũng tại nội tâm uể oải nói ra; "Cái này đến chỗ này phủ sao!"

"Ồ ô... !"

Nghĩ đến hấn mất đi cuộc sống tốt đẹp, cùng cô gái xinh đẹp, Hàn tiểu Cam không tự kìm hãm được lên tiếng khóc lớn lên, nhưng sau đó hấn liền ý thức được không đúng, bởi vì chính đôi hấn gương miệng đầy răng vàng dữ tợn khuôn mặt, thế mà đang gọi hấn Hàn thiếu!

"Tốt tên quen thuộc, tốt thanh âm quen thuộc!" Sau đó Hàn tiểu Cam một cái giật mình mở to mắt, rốt cục thấy rõ lớn tiếng la lên hấn, giống như chết cha đồng dạng nam tử, lại là nhà bọn hấn bảo an Nhị Cầu.

"Ta dựa vào, ngươi làm sao tại... Ta không chết!"

Hàn tiểu Cam đầu tiên là kinh ngạc, sau đó hấn ý thức được cái gì, đang nhanh chóng một cước đem Nhị Cầu đá ngã lăn về sau vọt lên, nhìn xem chung quanh quen thuộc sự tình cùng vật, hấn hưng phấn lại là nhảy lại là gọi, dù sao đối với một cái một khắc trước cho là mình đã chết người, đột nhiên lại sống đi qua cái chủng loại kia mất mà được lại tâm tình, là người bình thường không cách nào thể sẽ, cho nên không tự kìm hãm được hành vi thất thường cũng là bình thường.

Nhưng hưng phấn cũng chỉ là một cái chớp mắt, vào đầu não thanh tỉnh về sau, trước đó vinh nhục lại lần nữa lộ ra tại Hàn tiểu Cam não hải, cái này khiến hấn thu liễm lại nụ cười trên mặt, lạnh lùng nhìn cách đó không xa một mặt giống như cười mà không phải cười thần sắc thối bay lên giận nói; "Họ Thái ta và ngươi không xong!"

Đối với cái này, thái bay lên bắt đắc dĩ đuổi đuổi cánh tay bắt đắc dĩ nói; "Chỉ đùa một chút, ai biết ngươi tâm tính kém như vậy!"

"Chỉ đùa một chút, có ngươi như thế đùa giỡn sao, ta nhất định trở về nói cho cha ta biết, để hấn cùng Thái thư ký nói đông dài nói đông dài!" Tựa hồ đây cũng là Hàn tiểu Cam bây giờ có thể nghĩ tới đối thái bay lên mạnh mẽ nhất uy hiếp.

Không thể không nói người có thân phận có đôi khi rất đau xót, bọn hấn thường thường không cách nào hướng người bình thường đồng dạng phát tiết lửa giận của mình, tỷ như đi lên vùng một quyền.

Nhưng hiển nhiên có người không thích cứ như vậy bình thân để sự tình qua đi, chỉ gặp Thôi Truyền Kỳ quay đầu ngăn ở thối bay lên trước mặt, sau đó chỉ vào Hàn tiểu Cam quát nói ra; "Hấn là để ngươi Lão Tử tìm Thái thư ký bởi cái quần!"

"Cái gì?"

Hàn tiểu Cam tại Thôi Truyền Kỳ chỉ điểm cúi đầu, sau đó hấn 'A' một tiếng lập tức quay đầu liền chạy, cũng tại về sau một đoạn thời gian đều không có trước mặt người khác xuất hiện qua, bởi vì hấn đứng quần này lúc thể mà lại nước nhỏ giọt xuống, đây là cái gì, không thể nào là vừa rồi hấn té xiu cái kia sẽ trời mưa?

Đưa mắt nhìn Hàn tiểu Cam ngượng chạy trốn thân ảnh, Thôi Truyền Kỳ một mặt mê luyến nói ra; "Một màn kia để cho người ta khó mà lãng quên thân ảnh, thật sự là động lòng người!"

"Khục khục... Thôi huynh đệ ngươi liền không nên nói nữa, ca ca lần này xem như đem người triệt để đắc tội, ngươi cái này muốn hỏi báo ta chút gì!"

Đối với thái bay lên tranh công, Thôi Truyền Kỳ không có chút nào áp lực tâm lý vỗ vỗ thối bay lên bả vai, sau đó mở miệng nói; "Ta hết sức đồng tình ngươi, cho nên ta quyết định đem nhà ta Tiểu Liễu chết bồi thường cho ngươi, ngươi cảm thấy thế nào!"

Nhìn cách đó không xa Liễu Vĩnh, thối bay lên phì cười; "Hấn lúc nào thành nhà ngươi rồi, các ngươi quan hệ gì?"

Không đề ý tới sẽ thái bay lên phì cười, Thôi Truyền Kỳ gạt đầu, một bộ ngươi hết sức được a đáng vẽ, đi đến Liễu Vĩnh trước mặt mở miệng; "Tiểu tử được a, ta Truyền Kỳ ca ngươi cũng dám lợi dụng, ngươi thật sự là ăn tim gấu gan báo rồi!"

"Nào có, ta chẳng qua là cảm thấy dù sao ngươi nhàn rồi cũng là nhàn rồi, không bằng phế vật lợi dụng một chút!"

"Đậu phộng!" Liễu Vĩnh, để thái bay lên ứa ra mồ hôi lạnh, lại có thể có người cùng cái này táo bạo cô nương nói như vậy, thái bay lên thậm chí đều có thể tưởng tượng đến hậu quả, đây tuyệt đối là lại một trận kịch liệt chiến tranh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 202: Cảm giác an toàn

Nhưng thật đáng tiếc, Liễu Vĩnh cùng Thôi Truyền Kỳ cũng không có bộc phát kịch liệt xung đột, bởi vì Vương Linh Lợi xuất hiện ở Thôi Truyền Kỳ trước mặt!

Đối với lần trước bị đùa bỡn sự tình, Vương Linh Lợi một lần nhớ mãi không quên, làm sao hôm qua nhìn thấy đối phương thời điểm, ngay trước đông đảo thân bằng mặt không tiện nổi giận, nhưng bây giờ không đồng dạng, đối phương trực tiếp đụng vào trước mặt của nàng, nàng còn có cái gì tốt khách khí!

"U, cái này không nên cùng ta cùng một chỗ chung hầu một chồng đến mỹ nữ sao?"

"Hoa!"

Vốn cho là sẽ tiếp lấy trình diễn kịch liệt xung đột vậy xem đám người, nghe xong lời này lập tức xôn xao, đương nhiên cái này cũng không có để bọn hắn thất vọng, tương phản bọn hắn bất quá chỉ tâm lập tức bị hùng hực đẩy lên!

Nguyên bản khí thế hùng hổ muốn cho Liễu Vĩnh một chút khó xử, để hắn biết mình không phải tốt như vậy lợi dụng Thôi Truyền Kỳ, bị đột nhiên xuất hiện Vương Linh Lợi ép buộc lúng túng không thôi, nhất là đối phương, càng làm cho nàng xấu hổ vô cùng, hận không thể tìm một cái lỗ để chui vào!

Còn có cái gì để nói đâu, Thôi Truyền Kỳ xoay người rời đi, không phải đối phương nếu là tại sinh động như thật tự thuật một cái cảnh tượng lúc đó, cái kia nàng liền thật liền không mặt mũi nào làm người!

Đương nhiên, nàng cũng hoàn toàn có thể dừng lại giải thích một chút đang lúc nàng là muốn cố ý trừng trị Liễu Vĩnh mới làm như vậy, nhưng người nào tin a, nhìn bây giờ chung quanh một mặt bất quá đáng vậy xem đám người, hiển nhiên liền xem như giải thích người khác cũng không sẽ tin!

Gặp Thôi Truyền Kỳ chạy so sánh Thỏ Từ còn nhanh hơn, Vương Linh Lợi không buông tha mở miệng gọi nói; "Ai, mỹ nữ người đừng đi a, ta nghĩ thông suốt, chúng ta tới thảo luận một chút người đến một ba năm, vẫn là ta hai bốn sáu vẫn đề có được hay không!"

Gặp Thôi Truyền Kỳ cũng không quay đầu lại chạy cách, Vương Linh Lợi khoe miệng lộ ra một vòng ý cười; "Hừ, về sau đừng để ta gặp người, thế mà âm bản mỹ nữ, bản mỹ nữ tuyệt đối không sẽ dễ dàng như vậy tha thứ cho người!"

"Cái này tình huống như thế nào?"

Đứng một bên thái bay lên hết sức phiền muộn, làm sao hắn vừa cùng Thôi Truyền Kỳ có rồi chút phát triển, giống như bị hắn biết một chút với hắn mà nói không tốt lắm bí mật, giương mắt đi xem Liễu Vĩnh, thấy đối phương buông buông đồng hồ bày ra không biết, hắn vừa nhìn về phía Vương Linh Lợi, Vương Linh Lợi trực tiếp một câu, 'Quản tốt nữ nhân của người', để hắn kém chút té ngã.

Gặp, người bị hại đều chạy rồi, đám người vậy xem bắt đầu dần dần tán đi, lúc này Liễu Vĩnh giống như cười mà không phải cười nhìn xem Vương Linh Lợi mở miệng nói; "Một ba năm, hai bốn sáu!"

Cái này sáu cái số lượng trực tiếp để Vương Linh Lợi lông tai bông, nhin không được khê đá rồi Liễu Vĩnh một cái; "Chán ghét!"

Cười lắc đầu, Liễu Vĩnh nhìn về phía tên kia dờ dẩn đứng ở một bên độc nhãn tên ăn mày nhẹ giọng mở miệng; "Đại thúc, người có thể đi rồi!"

"Áo, áo... !" Đường như làm một giấc mộng độc nhãn tên ăn mày, tại bị Liễu Vĩnh tỉnh lại về sau có chút do dự vỗ túi tiền; "Số tiền này?"

"Người đi đi!"

Nghe Liễu Vĩnh nói như vậy độc nhãn tên ăn mày mừng rỡ không thôi, dù sao những này là mẫu thân hắn cứu mạng tiền, là vợ của huynh đệ hài tử đi học tiền, nhưng hắn lại biết hắn dạng này lấy đi về sau, vừa rồi cái kia tiểu trong quần nam tử, tựa hồ sẽ tìm trước mặt thanh niên phiền phức, cho nên hắn có chút do dự.

Tựa hồ nhìn ra độc nhãn tên ăn mày lo lắng, Liễu Vĩnh mở miệng trấn an nói; "Yên tâm, hắn không phải là đối thủ của ta!" Tựa hồ sợ độc nhãn tên ăn mày không tin, Liễu Vĩnh bổ sung nói; "Người nhìn vừa rồi hắn kiêu ngạo như vậy, còn không phải bị ta một chiếc điện thoại khai ra người thu thập!"

Ngẫm lại tình cảnh mới vừa rồi tựa hồ chính như Liễu Vĩnh nói, độc nhãn tên ăn mày mới yên tâm, về sau lại đối Liễu Vĩnh thiên ân vạn tạ, cũng hỏi thăm Liễu Vĩnh danh tự cùng địa chỉ về sau mới rời khỏi, đương nhiên danh tự cùng địa chỉ Liễu Vĩnh là không sẽ nói, nhưng Vương Linh Lợi lại sẽ, nàng cảm thấy làm việc tốt không lưu danh hoàn toàn chính là gốc.

"Đi thôi, chúng ta đi dạo chơi!"

Liễu Vĩnh mời để Vương Linh Lợi khoe miệng giật một cái; "Bên trên cao ốc sao, đây chính là gia hỏa kia nhà!"

"Ai nói bên trên cái này rồi, đã có điều kiện, ta đương nhiên muốn cho người mua tốt nhất, chúng ta đi đối diện tài phú quảng trường!"

Liễu Vĩnh khó được nói như vậy ấm lòng, đương nhiên cái này cũng cùng hắn có chút bộc phát hộ tâm lý có quan hệ, hắn thấy đã có tiền, cho người bên cạnh đương nhiên là muốn mua quý đồ vật!

Bất quá này lúc những lời này nghe vào Vương Linh Lợi trong lỗ tai, lại không phải chuyện như vậy, dù sao ngay từ đầu Liễu Vĩnh là dừng xe ở cao ốc bãi đỗ xe, muốn đi chỗ nào đi dạo, cái kia còn dùng cân nhắc nha, đương nhiên là cao ốc.

Bất quá, cứ việc Vương Linh Lợi trong lòng không thoải mái, nhưng nàng cũng không có biểu hiện ra ngoài, bởi vì nàng biết Liễu Vĩnh bây giờ đối nàng đã có tiến bộ rất lớn, nếu là ở yêu cầu cao, vậy cũng chỉ có thể là mình tìm khí thụ!

Cứ việc ở trong lòng dạng này an ủi mình, nhưng Vương Linh Lợi vẫn là có nhàn nhạt thất lạc, cũng không tự kiểm chế lấy chính mình cùng Nghê Khiết Mai so sánh, nếu như này lúc mình đối thành đối phương, Liễu Vĩnh còn sẽ trước tiên muốn mang nàng đi đi dạo địa phương là cao ốc sao?

Càng đuổi hỏi, Vương Linh Lợi tâm càng nặng nề, cảm thấy tựa hồ mình đời này nhất định sống ở Nghê Khiết Mai trong bóng tối, đến mức là bị Liễu Vĩnh lôi kéo băng qua đường đều không có có chú ý tới!

Vương Linh Lợi không có chú ý tới, đứng tại dưới bóng cây nhìn xem một màn này Nghê Khiết Mai lại thấy được, cũng bởi vậy hận nghiêng rằng nghiêng lợi, bởi vì dưới cái nhìn của nàng Vương Linh Lợi quá âm hiểm, vì cùng Liễu Vĩnh càng thêm thân mật, thế mà tại bên lề đường dừng lại, cố ý để Liễu Vĩnh quay đầu kéo nàng tiến lên!

Đương nhiên nếu như vẻn vẹn dạng này còn chưa tính, tội tệ nhất là tại đường cái ở giữa chờ đợi thời gian, lại vì để Liễu Vĩnh ôm nàng, đột nhiên thoát ra, muốn biết lúc kia trước mặt bọn hắn cỗ xe thế nhưng là không ngừng lại mặc toa, nàng liền không sợ bị đụng phải sao, coi như không sợ đụng phải mình, vạn nhất đụng phải kéo nàng Liễu Vĩnh làm sao bây giờ!

Quả thực là vì tư lợi, dùng bất cứ thủ đoạn nào!

Nghê Khiết Mai đột nhiên có chút buồn bực, cùng đối phương so ra tựa hồ bây giờ nàng chính là một cái chờ lấy trên trời cửa hàng hãm bính đồ dân, cái này khiến nàng trong nháy mắt bộc phát ra vô tuyến sức chiến đấu, cũng quơ đôi bàn tay trắng như phấn nói ra; họ Vương, chớ đắc ý, chúng ta còn không có phân ra thắng bại? Nhưng tùy theo nghĩ đến đối phương cùng Liễu Vĩnh không lâu hôn lễ, nàng lại có chút nhụt chí, người ta đều muốn kết hôn, hơn nữa còn là phụ mẫu trường bối đồng ý đến, mà mình đâu, ngoại trừ có một viên yêu Liễu Vĩnh tâm cái gì cũng không có!

Lôi kéo Vương Linh Lợi đi qua đường cái Liễu Vĩnh này lúc một mặt nghiêm túc; "Vương Linh Lợi về sau người đi đường thời điểm, có thể không thể nhìn điếm xe!"

"Thế nào?" Bị Liễu Vĩnh đột nhiên quát lớn, Vương Linh Lợi có chút choáng váng.

"Còn làm sao vậy, biết vừa rồi nguy hiểm cỡ nào sao, nhiều như vậy xe, người lại đột nhiên đi ra ngoài, nếu không phải ta ở bên người, bị xe đụng phải làm sao bây giờ?"

Gặp Vương Linh Lâm còn tựa hồ không hề có cảm giác đáng vẽ, Liễu Vĩnh hiển nhiên có chút tức hờn hờn, muốn biết lần thứ nhất tình yêu cũng là bởi vì Nghê Khiết Mai phụ thân tai nạn xe cộ bị hủy, cho nên hắn đối cái này hết sức miễn cảm, không hy vọng người bên cạnh, bởi vậy bị thương tổn.

Lúc này, Vương Linh Lâm mới nhớ tới vừa rồi băng qua đường một màn, cái này khiến nàng buồn bực suy nghĩ muốn quát chính mình, vì cái gì mình muốn tại Liễu Vĩnh trước mặt phạm ngu ngốc như vậy sai, nhưng EQ cao nàng được không phải cho không, tại Liễu Vĩnh tức hờn hờn bên trong nhẹ nói; "Không phải có người ở bên người sao, cũng là bởi vì có người, ta mới phát giác được khắp nơi an tâm, an toàn, cho nên mới không thêm đề ý!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 203: Gà bay trứng vỡ

"Ngạch, Bạch Khuê người nói ta hiện tại nên nói như thế nào?"

Vương Linh Lợi, cứ việc để Liễu Vĩnh nghe hết sức dễ chịu, nhưng hắn lại không biết nên trả lời thế nào! Nếu như dựa theo dĩ vãng Liễu Vĩnh tính cách, hắn nhất định không quan tâm trực tiếp răn dạy nói; "Đừng nói những thứ vô dụng kia, người liền nói người đối không thay đổi a!"

Nếu là như vậy, hắn không chỉ có sẽ phá hư bây giờ trong nháy mắt mỹ hảo bầu không khí, còn sẽ gây mình đầy bụng tức giận, nhưng, Liễu Vĩnh bây giờ đã có kinh nghiệm, hắn biết mình nhược điểm, cho nên hắn trực tiếp để Suy Thần sung làm mình tham mưu, đương nhiên Suy Thần cũng là một cái tình yêu nhỏ phi công, nguyên bản chỉ sẽ Việt tham mưu càng để Liễu Vĩnh phạm hồ đồ, bất quá không quan hệ, hắn Suy Thần là Thần Tiên có cường đại thần thức, có thể đọc sách, sau đó tại đối với hắn tiến hành chỉ đạo.

Thế là bị Liễu Vĩnh trong tìm triệu hoán Suy Thần tại suy nghĩ sâu xa một cái không có kết quả về sau, nhanh chóng không biết từ nơi nào lấy ra một bản bìa viết (cưa gáo sỏ tay) sách, sau đó 'Rầm rầm' một trận lật, cũng tại nhần tình sáng lên về sau, cẩn thận nhìn chăm chăm này lúc lật đến cái kia một tờ, về nói; "Đàn, này lúc phải làm xuất cảm động trạng thái, sau đó tốt nhất tại đến chút thân mật động tác, cuối cùng nói, liền xem như ta tại bên cạnh người,

cũng không hy vọng người bị kính sợ!"

Niệm xong đoạn văn này, Suy Thần để sách xuống, bế bên trên mắt một mặt dư vị; "Dạng này, tuyệt đối sẽ để đối phương đối người cảm động đến rơi nước mắt, thậm chí không khỏi mình đối người làm xuất một chút thân mật động tác, cũng cũng có thể!"

Nói như vậy, Suy Thần chính mình cũng toàn thân run lên một cái, cảm thấy buồn nôn dị thường, bất quá hắn còn rất là hiếu kỳ Vương Linh Lợi tại cái này một chuỗi động tác phía dưới, sẽ có như thế nào cảm động cử động, thế là đối ánh mắt của mình thi triển hơn nghìn dặm nhãn pháp thuật, sau đó xuyên qua tầng tầng cao lầu, nhìn về phía Liễu Vĩnh?

Tài phú quảng trường, cứ việc Liễu Vĩnh cùng Suy Thần có một chuỗi đối thoại, nhưng trên thực tế hiện thực thời gian chỉ mới qua rồi mấy giây! Đối mặt Vương Linh Lợi vụt sáng mắt to, Liễu Vĩnh nội tâm nhưng thật ra là hết sức buồn bực, bởi vì hắn vừa rồi lại bị cái kia mấy ngàn năm không có nói qua yêu đương Thần Tiên khinh bỉ, cái này có chút đã thương người tự tôn, thế là hắn quyết định hảo hảo dựa theo Suy Thần chỉ thị làm, để không còn bị cái kia lão hồn đản xem thường.

Thế là Liễu Vĩnh cấp tốc điều chỉnh bộ mặt biểu lộ, cũng đối Vương Linh Lợi lộ ra một mặt mỉm cười, thậm chí vì biểu hiện mình thật thật cao hứng, Liễu Vĩnh còn có ý lộ ra mười mấy cái răng, người không đều nói mỉm cười chân thành là lộ ra tám khóa răng sao, ta cho người gấp bội, dạng này đủ chân thành a!

Đương nhiên mỉm cười về sau, hắn liền thấy Vương Linh Lợi trong mắt kinh ngạc, đúng vậy kinh ngạc, thế nào lại là kinh ngạc đâu? Liễu Vĩnh có chút không hiểu, bất quá hắn cũng không có nghĩ sâu, coi là đây là đối phương cảm động khúc nhạc dạo, thế là hắn tiếp lấy dựa theo Suy Thần chỉ thị, đưa tay nhéo nhéo Vương Linh Lợi bờ mũi, đúng vậy, bóp rồi một cái Vương Linh Lợi bờ mũi, dù sao tại Liễu Vĩnh xem ra, thân mật động tác, không chính là cái này sao? Đồng thời cái này tuyệt đối đủ thân mật, so sánh ôm cái gì dễ thân mật nhiều hơn!

Tiếp xuống hắn chuẩn bị tiếp tục dựa theo Suy Thần cái kia cấp nói xong thành cuối cùng một hạng, sau đó Đại viên mãn kết cục!

Nhưng dùng thiên lý nhãn nhìn xem Liễu Vĩnh Suy Thần, trong nháy mắt trừng lớn mắt về sau, đã lập tức dùng tay bưng kín mắt, cũng lộ ra một mặt hổ thẹn đáng vẽ, bởi vì hắn mẹ, hắn cũng không nghĩ tới mình thế mà dạy dỗ như thế một cái kỳ hoa đồ đệ.

Tài phú quảng trường trước cửa, Vương Linh Lợi từ ban sơ kinh ngạc đến đỏ mặt, sau đó đến xấu hổ, chỉ dùng ngón ba giây, sau đó nàng đại não liền không bị khống chế ngang chân, cũng dùng lực đá ra.

"A nha!"

Cứ việc Liễu Vĩnh một mực tại luyện tập phòng ngừa liêu âm thôi một chiều này, nhưng đột nhiên xuất hiện ngoài ý muốn, vẫn là để hắn xử trí không kịp đề phòng, dù sao cái này kịch bản xoay chuyển, là hắn không có dự liệu được, bởi vì hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới dựa theo sách giáo khoa diễn dịch, còn sẽ có không đúng.

Như vậy cũng tốt so sánh, học sinh tiểu học khảo thí, rõ ràng từ trên sách chép một cộng một bằng hai, kết quả khảo thí xuống tới, lão sư nói cho hắn biết một cộng một bằng ba rồi, cái này mẹ hắn kịch bản không phải là dạng này a, Liễu Vĩnh phiền muộn!

Đương nhiên cực kỳ để hắn buồn bực là, tại ngã xuống trước một khắc, hắn còn nghe được Vương Linh Lợi xấu hổ lớn tiếng la lên; "Đồ lưu manh!" Cái này kịch bản không phải là dạng này phát triển a! Liễu Vĩnh lần nữa phiền muộn.

Nơi xa, dưới bóng cây đứng đầy hai nữ, cùng lúc dùng tay che miệng nhỏ, trừng to mắt nhìn phía xa phát sinh một màn, các nàng làm sao cũng không nghĩ tới nguyên bản ngọt ngào một đôi thậm chí sẽ làm xuất thân mật cay mắt động tác nam nữ, sẽ xuất hiện dạng này xoay chuyển!

Đương nhiên là có một điểm dự liệu kịch bản là không thay đổi, cái kia chính là cay con mắt thân mật động tác, Liễu Vĩnh thế mà dùng tay nắm rồi Vương Linh Lợi cái mũi, nếu như là ở bên cạnh, Nghê Khiết Mai tuyệt đối sẽ nhìn không được lặng lẽ hỏi thăm, xúc cảm thế nào, sau đó hung hăng cho Liễu Vĩnh tên lưu manh này một cái liêu âm thôi.

Nhưng tiếp xuống kịch bản để nàng lại trong nháy mắt đau lòng, muốn giờ chân quất hỏi Vương Linh Lợi, cái này đều người vị hôn phu, người làm sao hạ phải đi chân, vạn nhất, vạn nhất đá hỏng, tương lai làm sao bây giờ?

Nàng bên cạnh Đan tỷ này lúc cũng là một bộ được vòng đáng vẽ, nàng không biết nguyên bản làm xấu, đồng thời hết sức sẽ lấy nữ hài niềm vui Liễu Vĩnh làm sao sẽ phạm sai lầm cấp thấp như vậy, không nên a! Chẳng lẽ là * huân tâm, nhưng nhìn đối phương vừa rồi bộ kia có chút ngu ngốc biểu lộ, cũng không giống a?

Đan tỷ nghi hoặc, để Nghê Khiết Mai trong nháy mắt kích động, bởi vì nàng nghĩ đến một loại khả năng, cái kia chính là Liễu Vĩnh căn bản không thích Vương Linh Lợi, nhưng bởi vì gia đình cùng hắn cá nhân nguyên nhân, Liễu Vĩnh không thể không cùng đối phương cùng một chỗ, nhưng ở cùng một chỗ về sau, lại đối nàng nhớ mãi không quên, thậm chí cảm thấy đến yêu nhất vẫn là nàng, cho nên mới quyết định muốn để Vương Linh Lợi chán ghét, để Vương Linh Lợi chủ động rời đi hắn, như thế hắn liền có thể trở về tìm nàng.

"Là, dạng này, nhất định là như vậy!"

Nghê Khiết Mai bưng bít lấy đồ phùng phùng gương mặt, nhìn xem Liễu Vĩnh lộ ra thâm tình cùng cảm động, cũng đau lòng nói; "Tiểu Vĩnh, ủy khuất người rồi, coi như Tiểu Tiểu vĩnh phế đi, ta cũng không quan tâm, chỉ cần có người là đủ rồi!"

Đứng ở bên cạnh, biết được Nghê Khiết Mai ý nghĩ Đan tỷ, một cái lão đạo, kém chút té ngã, có như thế hoa si sao, nhưng thân là nữ nhân, nhất là hơi

có tâm máy nữ nhân, Đan tỳ cảm thấy loại khả năng này không phải không có, dù sao ban đầu, nàng muốn lừa gạt Liễu Vĩnh lên giường thời điểm, đối phương cũng là bởi vì nhớ tới Nghê Khiết Mai mới rời khỏi, cái này khiến nàng trong nháy mắt phần hận oán độc, thề, các người vĩnh viễn không nên nghĩ cùng một chỗ!

Trên quảng trường, con đầu đề Liễu Vĩnh ở trong lòng la lên Suy Thần, dĩ nhiên không phải chất vấn Suy Thần, hấn hiện tại là để Suy Thần cho mình thi pháp cứu chữa một cái, thế là trong nháy mắt về sau, hấn liền cảm thấy mới vừa rồi còn sung muốn nứt Tiểu Tiểu vĩnh, khôi phục rồi thanh tĩnh thanh nhã, thế là hấn lau mặt một cái bên trên mồ hôi dưới đáy lòng hỏi thăm; "Đại tiên, có thể hay không cho ta thi pháp biến cái sắt đồ lót, ta sợ ta sẽ gà bay trứng vỡ!"

Đối với cái này, Suy Thần không có rồi tin tức.

Mà này lúc, Liễu Vĩnh chung quanh đã vây quanh không ít người, cũng đối Liễu Vĩnh chỉ trỏ, cái gì người này tại sao như vậy, mặc người sờ vuốt cầu dạng, lại là cái đồ biến thái! Đáng đời! ... Chờ chút một hệ liệt để Liễu Vĩnh hết sức bị thương!

Mà đứng tại một bên Vương Linh Lợi hiển nhiên cũng sợ choáng váng, đang lúc nàng chỉ lo xúc động phần nộ, quên rồi thân phận của song phương, bây giờ nghĩ đến mình thật sự là hồ đồ, đối phương đã là mình vị hôn phu, đừng nói sờ sờ mình, liền xem như muốn cái kia, nàng chẳng lẽ còn có thể chống cự.

Mang theo hổ thẹn, nàng ngăn ở trước mọi người một mặt ngượng ngùng giải thích nói; "Không có ý tứ là ta sai lầm, hấn là vị hôn phu ta!"

"Cái gì, vị hôn phu?"

"Ta liền nói, tiểu tử này lớn lên a đẹp trai, làm sao có thể là biến thái!"

"Ai nha, đáng thương nam nhân, tìm dạng này một cái hung hấn nữ nhân!"

"... !"

Đám người chỉ trích để Vương Linh Lợi mủi phần ủy khuất, nhưng lại không cách nào đang giải thích, dù sao giải thích phía dưới, không phải Liễu Vĩnh bị chửi bới, chính là nàng, còn không bằng trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 204: Xem thấu

Gặp tựa hồ không có cái gì náo nhiệt tốt nhìn, đám người đang thì thầm nói chuyện bên trong dần dần tán đi!

"Người... Người không sao chứ?"

Vương Linh Lợi khẽ cúi đầu, đứng tại cách xa hai bước vị trí, một bộ sợ hãi đáng vẻ, lộ ra hết sức sợ hãi, dù sao đối vị hôn phu của mình thi triển liễu âm thối, hậu quả này tựa hồ rất nghiêm trọng!

Đồng thời nhất làm cho Vương Linh Lợi buồn bực là chuyện này tựa hồ vô luận như thế nào tính, cuối cùng thua thiệt kỳ thật đều là chính nàng, cái này khiến nàng hận không thể gỡ ra đầu óc của mình, nhìn xem mình là nghĩ như thế nào.

Hướng chỉ nàng là biết mình dùng rồi bao nhiêu lực, nàng này lúc đã bắt đầu sợ hãi, bởi vì nàng dùng lực quá độ, dẫn đến Liễu Vĩnh nơi nào đó thụ thương, cuối cùng để người Liễu gia đối nàng bất mãn, sau đó dẫn đến từ hôn, nếu như là dạng này, nàng tin tưởng nàng tuyệt đối sẽ khóc rống mà chết!

Nhưng ngay tại nàng kinh hồn táng đảm thời gian, nàng vang lên bên tai không hiểu một câu, để nàng trong nháy mắt biến sắc, tiếp theo lập tức quay đầu nhìn quanh, tìm kiếm phát ra tiếng đầu nguồn.

Nhưng ở phát hiện xung quanh mình cũng không có người về sau, Vương Linh Lợi trên mặt lộ ra nghi hoặc; "Chẳng lẽ vừa rồi mình xuất hiện ảo giác?"

Mang theo loại nghi vấn này, Vương Linh Lợi cẩn thận dự vị vừa rồi cái kia cấp lời nói, lập tức cảm thấy những lời này có lẽ căn bản cũng không phải là người khác đối nàng giảng, mà là chính nàng tiềm thức sản phẩm!

Ý nghĩ này vừa ra, lập tức để Vương Linh Lợi sắc mặt tái xanh, trách không được ngày xưa rất là nghiêm chỉnh Liễu Vĩnh sẽ làm xuất như vậy khác

người sự tình, trước mặt mọi người, lại là nhân mặt, lại là đùa nghịch lưu manh, tình cảm là muốn buồn nôn nàng, để nàng tức giận rời đi!

Ngươi quả nhiên vẫn là không có hết hy vọng, đồng thời cũng quá ngây thơ rồi, Vương Linh Lợi cười lạnh, cũng đối Liễu Vĩnh rất là thất vọng, cái này khiến nàng tại đoạn thời gian này đối Liễu Vĩnh góp nhặt hảo cảm triệt để đánh mất, cũng lần nữa đem mình coi thành một cái chỉ là vì tiền nữ nhân!

Mà nữ nhân như vậy là không sẽ cùng Liễu Vĩnh đồng cam cộng khổ!

Vương Linh Lợi biến hóa, được gọi là Đan tỷ Nhược Tiên nữ tử xem ở đáy mắt, bởi vì vừa rồi Vương Linh Lợi tới bên tai thanh âm chính là nàng cố ý nhắc nhở! Sau khi làm xong những việc này, nàng liếc mắt nhìn về phía y nguyên yên lặng tại thế giới của mình cười ngây ngô Nghê Khiết Mai trong lòng cười lạnh, ai muốn có được Liễu Vĩnh đều là không thể nào, hân đãi này nhất định cô độc sống quãng đời còn lại.

Này lúc, đang bị Vương Linh Lợi đỡ dậy Liễu Vĩnh không hiểu rằng mình một cái! Bất quá Liễu Vĩnh cũng không có nghĩ sâu, đương nhiên coi như mặc hân nghĩ sâu hân cũng không sẽ nghĩ đến có một cái hân đã từng ký ức sâu sắc nữ tử, tại oán hận lấy hân, dù sao ngay cả hôm nay Suy Thần đều không có phát giác, hân lại làm sao có thể phát giác đến.

Gặp bên cạnh Vương Linh Lợi một mực tại trầm mặc, Liễu Vĩnh coi là đối phương là tại đối cứng mới đối với hân quá kích áy náy, cứ việc nội tâm đối với đối phương hơi một tí liễu âm thối tác phong rất là bất mãn, nhưng hân vẫn là lập tức mở miệng an ủi nói; "Lanh lợi đừng để ý, nói đến vừa rồi kỳ thật là lỗi của ta!"

Này lúc Liễu Vĩnh đã phản ứng lại, ý thức được sai lầm của mình, muốn biết mặc dù hân tại tình yêu bên trên dễ dàng rơi vào mơ hồ, nhưng trí thông minh lại không thấp, nghĩ đến vừa rồi hân đối với đối phương chế tạo sự tình, chịu liễu âm thối tựa hồ cũng là nên!

Ngạch, không đúng! Này lúc không phải là nổi trận lôi đình, sau đó tìm các loại lý do buộc nàng rời đi sao! Đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu Vương Linh Lợi hoàn toàn không ngờ tới đối phương thế mà sẽ nói như vậy, một lúc bất ngờ, lại có chút không biết làm sao!

Gặp Vương Linh Lợi kinh hoàng, Liễu Vĩnh coi là đối phương còn không có có khử trừ áy náy, vì biểu hiện mình không có việc gì, mau chóng làm cho đối phương không có áp lực, uốn éo người nói ra; "Ngươi nhìn không có sao chứ, bấp chân của ngươi ta còn có thể tiếp nhận!"

Liễu Vĩnh quay thân một khác, một cỗ Khoa Lỗ Tư từ Liễu Vĩnh bên người đi qua, bởi vì tâm tình rất khó chịu, Khoa Lỗ Tư chủ xe đối uốn éo cái mông ngăn cản hân đường Liễu Vĩnh mắng nói; "Ngươi bệnh tâm thần a, uốn qua uốn lại, không nhìn thấy xe sao, đừng phải tính ngươi coi như ta!"

Liễu Vĩnh còn chưa kịp phản ứng, Khoa Lỗ Tư tay lái phụ tổn thương nữ chính tranh thủ thời gian đưa đầu giải thích nói; "Không có ý tứ ở bên trong tìm nữa Thiên chỗ đậu xe, không tìm được, hân cho nên tâm tình không tốt, thứ lỗi, thứ lỗi!"

Đối với cái này Liễu Vĩnh thiện ý Tiểu Tiểu tỏ ra là đã hiểu, cũng chỉ dẫn nói; cao ốc có chỗ đậu xe!

"Ngươi làm sao biết?" Khoa Lỗ Tư nam chủ xe nghi hoặc.

Liễu Vĩnh đương nhiên không có khả năng nói cho đối phương biết bên cạnh mình có Thần Tiên, đây là hân để Thần Tiên trước giờ quan sát, hân chỉ nói là xuất phân tích của mình; "Cao ốc dòng người nhỏ, chỗ đậu ngừng bắt mắt rất bình thường!"

Nói thật, Liễu Vĩnh câu nói này liền thật khái quát cao ốc bây giờ tình trạng! Cuối cùng mang theo cảm kích, Khoa Lỗ Tư chủ xe mỉm cười rời đi.

Bởi vì sinh khí, không có tại trước tiên thay Liễu Vĩnh ra mặt cùng Khoa Lỗ Tư chủ xe đối hung Vương Linh Lợi, mắt thấy một màn này về sau nội tâm lộp bộp một tiếng, tâm nói, chẳng lẽ mình hiểu lầm Liễu Vĩnh rồi, Liễu Vĩnh ngay từ đầu kỳ thật chính là định mang nàng tới đây, sò dĩ không có trực tiếp dùng xe ở bên này, là bởi vì biết nơi này không có chỗ đậu xe?"

Chuyện này tạo thành hậu quả là Vương Linh Lợi liên quan vừa rồi bởi vì nghe được Đan tỷ nhắc nhở đối Liễu Vĩnh hoài nghi cũng bắt đầu nổi lên nghi ngờ rồi, dù sao bây giờ tại nàng suy nghĩ cẩn thận, Liễu Vĩnh nếu như muốn rời đi nàng, vừa rồi tại đứng dậy về sau, hân là lập tức đối với hân gào thét, như thế mới phù hợp hân ngay từ đầu chế định mưu kế, đồng thời cái này cũng có chút quỷ quái, dù sao thời cơ tốt nhất hân là tại đệ đệ mình đập hân về sau, làm như vậy, dù sao như thế không có người sẽ nói cái gì, nhưng bây giờ tại dạng này làm, cũng có chút quá rõ ràng làm ra về vết tích rồi.

Mang theo loại này nghi hoặc, Vương Linh Lợi đối Liễu Vĩnh thái độ lại bắt đầu hòa hoãn một chút, đồng phát đến nội tâm lo lắng nói; "Ngươi thật không có chuyện gì sao? Ta vừa rồi thế nhưng là sử lớn nhất lực?"

Vương Linh Lợi, trực tiếp để Liễu Vĩnh một cái lão đảo.

"A, ngươi không sao chứ?" Vương Linh Lợi rất gấp gáp, cảm thấy Liễu Vĩnh nhất định là bị đá rất nghiêm trọng rồi, bằng không thì cũng không sẽ đi đường đều đi bất ổn, cái này khiến nàng lo lắng nói; "Chúng ta vẫn là nhanh đi bệnh viện xem một chút đi!"

"Ta thật không có sự tình, chính là muốn hỏi một chút, ta là ngươi vị hôn phu sao?"

Liễu Vĩnh một mặt đáng vẻ nghi hoặc, để Vương Linh Lợi trong nháy mắt kéo căng thân thể, nội tâm lại cực độ thất vọng, bởi vì đối phương cuối cùng vẫn là tới, về sau là nổi trận lôi đình, vẫn là nghĩa chính ngôn từ, Liễu Vĩnh ngươi quả nhiên vẫn là khiến ta thất vọng rồi! Nhưng ngươi cho rằng dạng này liền có thể thoát khỏi ta sao, ta có lý do quang minh chính đại, ta ngược lại thật ra muốn hỏi một chút thúc thúc a di, tại rợn rợn trong đám người có nên hay không tiếp nhận ngươi phi lễ, ta xem bọn hân trả lời thế nào, đến cuối cùng là giúp ngươi vẫn là giúp ta!

Gặp Vương Linh Lợi một mặt khó xử, nhưng nhưng không có lên tiếng, Liễu Vĩnh đương nhiên không biết Vương Linh Lợi đang chuẩn bị lấy cùng hân

lẫn nhau trách cứ, hẳn chỉ là muốn nhắc nhở đối phương về sau có thể hay không đừng như vậy đại lực.

Nếu có người biết Liễu Vĩnh thời khắc này ý nghĩ, nhất định cười ra tiếng, nam nhân này đang đến mức này, cũng đủ uất ức!

"Người nói cái gì?" Liễu Vĩnh lời nói để Vương Linh Lợi đơn giản khó có thể tin, không tự kìm hãm được lại hỏi một lần.

"Ta nói, người về sau điểm nhẹ được hay không, rất đau!" Liễu Vĩnh có chút lúng túng nhẹ giọng lại nói một lần, cũng chính là này lúc chung quanh không ai, nếu không, hẳn còn thật không mở miệng được.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Nữ tiên ác tha

"Đan tỷ, bọn hắn tại sao lại hòa hảo rồi?"

Nhìn xem trên quảng trường, Vương Linh Lợi lần nữa vui sướng ôm lấy Liễu Vĩnh cánh tay mà đi, Nghê Khiết Mai trong nháy mắt ngu ngơ, cảm thấy rất có chút không hiểu! Dù sao kẻ tiếp kích bản không phải Liễu Vĩnh xúc động phần nộ, Vương Linh Lợi ủy khuất, sau đó song phương nhất phách lưỡng tán sao, cuối cùng mình cùng Liễu Vĩnh hữu tình người cuối cùng thành thân thuộc sao? Nhưng hiện đang vì cái gì sẽ dạng này? Vì cái gì?

Được gọi là Đan tỷ nữ tử nhìn xem đối diện phát sinh một màn cũng là ngốc sững sờ một chút, nhưng nàng sau đó khóe miệng liền lộ ra rồi ý cười, bất quá rất nhanh liền thu liễm, bởi vì nàng phản ứng lại, vừa rồi đối phương phát sinh một màn mới là chân thực, mà Nghê Khiết Mai mới vừa nói hoàn toàn là nàng huyền tưởng, buồn cười nàng như đan thân là Tân Tiên thể mà còn tin Nghê Khiết Mai lời nói!

Bất quá dạng này cũng tốt, tối thiểu nhất nàng lại thêm một cái cho đến Nghê Khiết Mai cùng Liễu Vĩnh chế tạo vết rách cơ hội, mà về phần Vương Linh Lợi, nàng kỳ thật cũng không có đem để ở trong lòng, một cái từ đầu tới đuôi đều là đang lừa gạt Liễu Vĩnh nữ nhân, toàn thân cũng có thể cung cấp người công kích khuyết điểm, đương nhiên đây là đối với nàng vị này Tân Tiên tới nói.

Sau khi nghĩ thông suốt, Nhược Tiên Đan tỷ bắt đầu điều tiết khuôn mặt của chính mình biểu lộ, lộ ra một bộ ai thán đáng vẻ, nhìn xem Nghê Khiết Mai nhẹ nói; "Ai, khiết mai, người làm sao vẫn không nhìn ra?"

Bị Đan tỷ nói như vậy, Nghê Khiết Mai nội tâm 'Lộp bộp' một tiếng, nhưng lại y nguyên không tin hỏi nói; "Đan tỷ, ta không rõ người ý tứ?"

Kỳ thật Nghê Khiết Mai tại Đan tỷ nói như vậy về sau, lập tức liền đoán được, vừa rồi ý nghĩ của mình có lẽ là mong muốn đơn phương rồi, lấy Liễu Vĩnh tính cách, vừa nhận định một người, như vậy thì sẽ toàn tâm toàn ý, liền xem như, không phải thích nhất người, hẳn cũng sẽ hoàn toàn như trước đây đi xuống, trừ phi người này để hắn thất vọng, nhưng Vương Linh Lợi như vậy tâm mấy thâm trầm một nữ nhân, làm sao sẽ để Liễu Vĩnh thất vọng!

Nghĩ rõ ràng chuyện trước sau cùng nhất định kết cục, Nghê Khiết Mai tâm trong nháy mắt chìm vào đáy cốc, trực giác lạnh cả người, cũng trước mắt trời đất quay cuồng!

"Ai, khiết mai, khiết mai!"

Gặp Nghê Khiết Mai thể mà kém chút té ngã, Nhược Tiên nữ tử làm bộ ân cần cuồng quít đi đỡ, nội tâm lại muốn cười, làm sao hồng mắt sao, có phải hay không rất thất vọng hết sức tuyệt vọng, nếu như muốn tự sát vậy liền cứ việc đi thôi, dạng này Liễu Vĩnh mới sẽ đau đến không muốn sống!

Nhưng Đan tỷ không để ý đến nữ hài tính bèn dẻo, chỉ gặp bị đỡ lấy Nghê Khiết Mai song quyền nắm chặt, cắn răng mỗi chữ mỗi câu nói ra; "Ta nhất định phải ngăn cản Vương Linh Lợi!"

"Ai, làm sao như vậy có chấp đâu?"

Nhược Tiên nữ tử nhìn như đang khuyên an ủi, trên thực tế nội tâm lại hơi thất vọng, cùng lúc xem thường, cái gì gọi là nhất định phải ngăn cản Vương Linh Lợi, không chính là nghĩ muốn thay vào đó sao, nói thật dễ nghe?

Không thể không nói âm u người, nghĩ người khác đều sẽ đem người khác hướng mình nội tâm suy nghĩ phương hướng nghĩ, kỳ thật Nghê Khiết Mai sở dĩ muốn ngăn cản Vương Linh Lợi là bởi vì nàng cảm thấy mình là yêu nhất Liễu Vĩnh, mà Liễu Vĩnh cũng là yêu nàng nhất, nếu như hai người ở giữa bởi vì một cái tâm mấy thâm trầm hơn nữa là bởi vì tiền nữ nhân, mà bỏ lỡ cả đời, đây chẳng phải là đối tình yêu một loại vũ nhục, cho nên loại chuyện này Nghê Khiết Mai tuyệt đối không thể để cho nó phát sinh.

Này lúc, Nghê Khiết Mai mới lý giải ban đầu Liễu Vĩnh trở về về sau đối mặt mình cùng Từ Chấn mới vừa ở cùng một chỗ lúc thống khổ, loại kia rõ biết yêu nhất người, không phải đối phương bên người người kia, nhưng lại không cách nào cải biến bị đè nén, đơn giản để cho người ta phát cuồng!

Điều này cũng làm cho nàng càng thêm kiên định rồi đối Liễu Vĩnh tình cảm, bởi vì nàng cảm thấy Liễu Vĩnh ban đầu có thể làm đến, có lẽ là bởi vì bên cạnh hắn có vị Thần Tiên, bởi vì cuối cùng Từ Chấn vừa bản thân vạch trần, quá quý dị, bây giờ nghĩ đến, Liễu Vĩnh bên người có vị Thần Tiên, vậy liền giải thích thông!

Mà bây giờ bên cạnh mình cũng có một vị Thần Tiên, vừa Liễu Vĩnh ban đầu có thể làm đến, vì cái gì mình không thể! Nghĩ đến cái này, Nghê Khiết Mai trong nháy mắt mừng rỡ, bởi vì nàng nghĩ đến sáng khoái sơ Liễu Vĩnh đối phó Từ Chấn vừa phương pháp!

Thế là nàng trong nháy mắt đứng thẳng người, cũng đưa tay kéo lại Nhục Tiên nữ tử; "Đan tỷ, ta nghĩ đến một cái phương pháp tốt, tuyệt đối có thể thực hiện!"

"Cái gì?"

Nhục Tiên nữ tử nghe xong lời này, nội tâm lập bộp một tiếng, tâm nói, không sẽ thật bị đối phương nghĩ đến cái gì có thể vẫn hỏi Liễu Vĩnh phương pháp tốt đi, nếu là như thế mình lại phải phí một phen tay chân, nghĩ đến cái này, Nhục Tiên nữ tử liền một trận đau lòng, bởi vì thân là Tán Tiên nàng, pháp lực được kiểm không dễ a!

Nhưng nàng thất thần, lại làm cho nhìn nàng chăm chăm Nghê Khiết Mai nghi ngờ, dù sao lúc này, đối phương không phải là cùng mình đồng dạng kinh hi sao?

Nghê Khiết Mai nghi hoặc ánh mắt, để Nhục Tiên nữ tử trong nháy mắt phát giác sự thất thố của mình, cái này khiến nàng lập tức sắc mặt nhất chuyển cười thờ dài nói; "Ta chẳng qua là cảm thấy ngươi quá ngu!"

Gặp Nghê Khiết Mai bị mình lời nói này mặt đỏ lên, biết mình qua loa đi qua về sau, Nhục Tiên nữ tử lập tức mở miệng lần nữa cắt vào để Nghê Khiết Mai sẽ quên rồi vừa rồi mình phản ứng dị thường chính đề; "Nói đi, là phương pháp gì, chỉ cần bản tiên có thể làm được, nhất định giúp ngươi!"

Quả nhiên, Nghê Khiết Mai lập tức không để ý đến vừa rồi Nhục Tiên nữ tử không bình thường, sau đó một mặt hưng phấn nói ra; "Đan tỷ, ngươi tuyệt đối có thể làm được, bởi vì Liễu Vĩnh bên người vị kia Thần Tiên liền làm được!"

Nghe xong lời này, Nhục Tiên nữ tử nội tâm càng là lập bộp một tiếng, dù sao Liễu Vĩnh bên người Thần Tiên bây giờ pháp lực còn thừa lại nhiều ít nàng thế nhưng là rõ ràng, căn bản không đủ trạng thái đỉnh phong 2-3% , nếu như đối phương lấy bây giờ trạng thái đều có thể làm đến, như vậy nàng đích xác có thể không lao lực làm đến, cái này để nàng không thoải mái, dù sao mình là đến phá hư, không phải đến thành toàn đối phương, bây giờ cái này tính là cái gì sự tình!

Bất quá, lần này Nhục Tiên nữ tử Biểu trên mặt lại không có tại lộ ra sơ hở, mà là bồi tiếp Nghê Khiết Mai mừng rỡ nói; "Vậy ngươi mau nói, là phương pháp gì!"

Mang theo buồn bực tâm, nghe xong Nghê Khiết Mai phương pháp, cũng chính là đã từng Liễu Vĩnh bên người vị kia Thần Tiên khả năng đối Từ Chấn vừa chế tạo phương pháp về sau, Nhục Tiên nữ tử trợn mắt hốc mồm, bởi vì nàng đoán được đó là một loại cái gì công kích, cái kia là ý thức công kích a!

Nói thật, giờ khắc này nàng mới lý giải một vị chính tiên kinh khủng, muốn biết Thần Tiên hệ thống nơi, có một loại bất nhập lưu tiên gọi hồ tiên, các nàng quen mê hoặc lòng người, nhưng này cũng chỉ là để cho người ta sinh ra ảo giác đến mức ý loạn tình mê, nói đến cùng nhân loại nhà tâm lý học cái gọi là thôi miên cũng không có cái gì hai loại, nhưng từ Nghê Khiết Mai tự thuật, nàng biết cái kia tuyệt đối không sẽ là bị mê hoặc, bởi vì mê hoặc người, sau đó sẽ hôn mê, mà Từ Chấn vừa không có, mà vừa không phải, vậy cũng chỉ có thể là ý thức công kích!

Vì xác định chính mình suy đoán, Nhục Tiên nữ tử dò hỏi; "Ban đầu Từ Chấn mới vừa ở khác thường kể một ít nội tâm bí mật trước đó, Liễu Vĩnh bên người Thần Tiên có hay không có làm cái gì dị thường cử động, tỷ như giả dạng làm quý quái thần sắc dữ tợn đột nhiên xuất hiện, cũng hoặc là làm nhượng lại Từ Chấn vừa bất ngờ sự tình?"

Nói xong những này thời điểm, Nhục Tiên nữ tử liền nhìn chăm chăm vào Nghê Khiết Mai, gặp Nghê Khiết Mai đột nhiên then thừng, Nhục Tiên nữ tử trong nháy mắt nghi hoặc, cái này tình huống như thế nào, làm sao xấu hổ rồi, chẳng lẽ Liễu Vĩnh bên người vị kia chính tiên là đồ 'LUO' lấy thân thể đột nhiên xuất hiện, đến mức để Từ Chấn vừa sát na thất thần, nghĩ đến đối phương một cái nam tiên thể mà làm xuất như vậy ác tha sự tình, Nhục Tiên nữ tử đơn giản phát điên.

Đương nhiên, đây cũng là Nhục Tiên nữ tử vào trước là chủ rồi, dù sao nếu là nàng, nàng đích xác sẽ làm như vậy! Nhưng nàng hiển nhiên tư tưởng quá âm u rồi, chỉ nghe Nghê Khiết Mai nói ra; "Đang lúc Liễu Vĩnh đột nhiên vọt tới, sau đó, sau đó bụng lấy mặt của ta, hôn lấy ta!"

Chương 206: Tâm tính

"Đang lúc Liễu Vĩnh đột nhiên vọt tới, sau đó, sau đó... Bụng lấy mặt của ta, hôn lấy ta!"

Cứ việc đôi mắt chính là một vị xuất trần nữ tiên, nhưng nói những lời này thời điểm, Nghê Khiết Mai vẫn là không tự kìm hãm được gương mặt nóng lên, thậm chí ngượng ngùng cúi đầu xuống.

"Ác tha!"

Nghê Khiết Mai, để Nhưộc Tiên nữ từ nghe được một trận chán nản, ban đầu mình thân là một vị nữ tiên thế nhưng là đối với đối phương ôm ấp yêu thương, đối phương đều làm như không thấy, bây giờ một kẻ phạm nhân nữ tử, thế mà hưởng thụ rồi Liễu Vĩnh như thế lọt mắt xanh, để nàng ở trong lòng cực kỳ khó chịu, không xóa, cùng oán hận, thậm chí cảm thấy đến Liễu Vĩnh tuyệt đối là mắt chó đui mù!

Cứ việc Liễu Vĩnh chế tạo sự tình, để Nhưộc Tiên nữ từ cực kỳ khó mà tiếp nhận, nhưng nàng lại không thể không bội phục Liễu Vĩnh nhanh trí, đang lúc dưới tình huống đó, chính tiên pháp thế đã miệng mũi chảy máu, rõ ràng là thần thức tạo ngộ đối phương mãnh liệt chống cự kết quả, nếu như lại không có người đối với hắn làm viện thủ, Nhưộc Tiên nữ từ tin tưởng, đối phương tuyệt đối có khả năng như vậy trực tiếp về Quy Thiên tòa án.

Nhưng Liễu Vĩnh trực tiếp hôn Nghê Khiết Mai động tác, để Từ Chấn vừa sát na thất thần, sau đó cho chính muốn bốn hội chính tiên chế tạo Từ Chấn vừa ý thức sơ hở cũng để hắn thành công đột phá sự tình, đơn giản giống như thần lai chi bút!

Dù sao Từ Chấn mới vừa ở hồ Nghê Khiết Mai, cũng tuyệt đối không thể gặp Nghê Khiết Mai bị nam nhân khác hôn, cái này ngày xưa đều sẽ bị sơ sót chi tiết, là người bình thường thời khắc khẩn cấp cảm thấy nghĩ không ra!

Đương nhiên đối phương càng ưu tú, Nhưộc Tiên nữ từ liền sẽ càng khó chịu, mà trong đó nhất làm cho Nhưộc Tiên nữ từ khó chịu là, Liễu Vĩnh phương pháp này tựa hồ so với nàng Đan tỷ cái kia 'Trần' lộ ra trận phương pháp, muốn cao mình rồi không chỉ một cấp bậc mà thôi! Cái này để Nhưộc Tiên nữ từ rất là phần hận rồi, dù sao đối phương càng ưu tú, nàng liền sẽ càng phần hận, bởi vì vì người đàn ông này ban đầu không coi trọng nàng.

Mang theo chờ đợi vụng trộm ngẩng đầu, gặp Đan tỷ đang sững sờ, Nghê Khiết Mai rất là nghi ngờ hỏi nói; "Đan tỷ, có vấn đề gì không?"

"A, không có!"

Nhưộc Tiên nữ từ chưa từng nghĩ tới trên cái thế giới này có để nàng tâm thần không yên đến mức liên tiếp thất thố sự vật, nhưng lần nữa nhìn thấy Liễu Vĩnh về sau, nàng ý thức được tâm cảnh của mình nguyên lai cũng không như chính mình tưởng tượng tốt như vậy!

Bất quá nàng không có uể oải, nàng cảm thấy đây là đối nàng một loại ma luyện, thậm chí chỉ cần đột phá tầng này tâm cảnh về sau, nàng liền sẽ thuế biến càng thêm hoàn mỹ, cũng bị chọn làm chính tiên cũng có thể.

Mà hết thảy này điều kiện tiên quyết là Liễu Vĩnh nhất định phải sống bị thảm đau khổ, sau đó cuối cùng mang theo oán hận rời đi thế giới này, mà muốn làm đến bước này, hiển nhiên nàng còn có một quãng đường rất dài muốn đi, nhưng nàng không vội, bởi vì nàng biết, chính tiên hạ phạm kỷ hạn là một năm, nhất là tại biết chính tiên kinh khủng về sau, nàng biết mình muốn càng thêm cẩn thận, miễn cho bị chính tiên phát hiện nàng, xem nàng như thành yêu ma, chụp tới.

Nghĩ đến chỗ này, nàng tại Nghê Khiết Mai đang chuẩn bị mở miệng lần nữa hỏi thăm thời điểm, có chút thở dài nói ra; "Chuyện như vậy, ta làm không được!" Đây là Nhưộc Tiên nữ từ khó được một lần lời nói thật, nhưng Nghê Khiết Mai lại có chút không tin.

"Liễu Vĩnh bên người Thần Tiên không cũng có thể làm đến sao?" Cứ việc biết mình dạng này có chút mạnh tiên chỗ khó, nhưng việc quan hệ mình chung thân hạnh phúc, Nghê Khiết Mai vẫn là lần nữa mặt dày hỏi thăm.

"Ta trước đó nói, ta cùng chính tiên không cùng đẳng cấp, chính tiên là đi qua Thiên Đình chính thức sắc phong Thần Tiên, hẳn hết thảy đều là đi qua Tiên giới chúng tiên gia trị, nói đến cùng ta căn bản cũng không phải là một cái sinh mạng thể!"

Gặp Nghê Khiết Mai nghi hoặc, Nhưộc Tiên nữ từ thanh âm trầm thấp chuyển đối phương pháp giải thích nói; "Dạng này cùng người nói đi, ta bây giờ thân phận, ở vào khoảng chính tiên cùng người ở giữa, có Thần Tiên một bộ phận pháp lực, nhưng lại không có Thần Tiên chân thực năng lực, cho nên vị kia chính tiên có thể làm được ta làm không được!"

"A!"

Nguyên bản Nghê Khiết Mai là hẳn là thất vọng, nhưng nhìn Nhưộc Tiên nữ từ một bộ có chút bộ dáng như đưa đám, Nghê Khiết Mai tranh thủ thời gian mỉm cười an ủi; "Không có quan hệ, không có quan hệ, chúng ta cũng có thể dùng thông thường phương pháp từ từ sẽ đến, thực sự không được, chúng ta liên hệ Liễu Vĩnh bên người vị kia Thần Tiên, ta nghĩ làm chính tiên, đối với đồng dạng là Thần Tiên thỉnh cầu của người, hẳn hẳn là sẽ trợ giúp a!"

"Không được!"

Nhược Tiên nữ tử vốn là muốn chứa phiền muộn, để Nghê Khiết Mai bỏ đi vừa rồi suy nghĩ, nhưng đối phương nói lên đề nghị để nàng kinh ngạc nhảy một cái, nói đùa, nàng tránh chính tiên còn đến không kịp đâu, nếu không phải Liễu Vĩnh sắp tình yêu hạnh phúc Viên Mãn kết thúc, đối nàng tâm cảnh có trường ngại, nàng làm sao có thể xuất hiện, mà bây giờ đối phương lại để cho nàng đi tìm chính tiên, cái này không tìm bị bắt sao, làm sao có thể?

Nhưng nàng biết nàng nhất định phải cho Nghê Khiết Mai một cái nàng không thể đi tìm đối phương lý do, đương nhiên nàng tuyệt đối không thể nói mình không thể thấy đối phương, dù sao mình làm lấy đứng đắn Thần Tiên thân phận xuất hiện tại Nghê Khiết Mai trước mặt Thần Tiên, nếu như không dám gặp thân là Thiên Đình chính tiên Thần Tiên, đây không phải là từ tát vào miệng sao?

Bất quá đối với cái này lý do, nàng sớm đã có thương nghị, chỉ gặp nàng không chút hoang mang giải thích nói: "Khiết mai, ngươi không biết, ta tại Thiên Đình chỉ là Vương Mẫu sau lưng một tên thoát sa tiểu Tiên nữ, lần này xuống tới cũng là tính tới ngươi gặp nạn, vụng trộm Hạ Giới, nếu như bị chính tiên biết ta tồn tại, vậy ta chính là muốn bị đuổi xuống Thiên Đình, cũng cướp đoạt pháp lực, thậm chí đầu nhập súc sinh nói!"

Phía trước cũng còn tốt, nghe mặc dù nghiêm trọng, nhưng không có rung động hiệu quả, dù sao Nghê Khiết Mai không có khả năng cảm động lây, nhưng một đầu cuối cùng, không giống, Nghê Khiết Mai nghe được về sau lập tức mặt đều dọa trợn nhìn, dù sao nàng thể nhưng là nhìn qua Tây du, nhất là đối bị giáng chức hạ Thiên Đình, cũng bị vùi đầu vào súc sinh nói Trư Bát Giới khắc sâu ấn tượng, ngấm lại bên người Nhược Tiên Đan tỷ nếu là biến thành đáng về đó nên như thế nào sống không bằng chết, lập tức không còn dám có làm cho đối phương gặp chính tiên suy nghĩ.

Gặp thành công hù dọa rồi không kiến thức Nghê Khiết Mai, Nhược Tiên nữ tử nội tâm vô cùng đắc ý, tâm nói, mặc cho ngươi bị Liễu Vĩnh lọt mắt xanh, nhưng ở trước mặt ta còn không phải bị đùa bốn xoay quanh.

Nghĩ đến còn thừa lại bảy cái tháng sau, Nhược Tiên nữ tử nắm chặt lại đôi bàn tay trắng như phấn tâm nói: "Liễu Vĩnh, có ta ở đây ngươi mơ tưởng tình yêu Viên Mãn, đồng thời ngươi tốt nhất đang mong đợi chính tiên vĩnh viễn không nên rời đi ngươi, không phải ta sẽ tại hán rồi đi một khắc này đưa ngươi biến trở về nguyên hình, để ngươi lần nữa kiến thức nhân tình lạnh lùng, sau đó như lần trước đồng dạng, tuyệt vọng đi chết!"

Liễu Vĩnh đương nhiên không biết hán tựa hồ nhất định kết cục, hán này lúc đang cùng một mặt hạnh phúc Vương Linh Lợi xuyên qua từng gian tình xảo cửa hàng.

Cùng cao ốc thời gian dần trôi qua mặt trời chiều về tây cùng toàn cảnh là tây bối hàng khác biệt, tài phú quảng trường cơ hồ thành Khai Dương cái này tam tuyến thành thị thượng tầng nhân sĩ căn cứ, bởi vì nơi này có Chu Đại Phúc, tuần đại sinh, có Cartier, có bảo đến, còn có Armani cùng Gucci, cùngLV cùng Chanel chờ chút quốc tế nhãn hiệu!

"Ngươi tốt hoan nghênh quang lâm Dior!"

Bốn tên chỉ đen mỹ nữ chân dài, đứng tại trang trí hoa lệ mặt tiền cửa hàng trước cửa, tại Vương Linh Lợi cùng Liễu Vĩnh đi qua thời điểm cùng nhau xoay người, cái này khiến Vương Linh Lợi nội tâm run lên, muốn tăng tốc bước chân, dù sao loại trường hợp này nàng chưa từng tới, đối với dạng này hoàn cảnh lạ lẫm, người đều có bản năng sợ hãi.

Nói thật, Liễu Vĩnh cũng chỉ tới qua lần thứ hai, lần trước, đương nhiên là tin Suy Thần, cho mình làm trang phục lần kia, hán còn nhớ lần kia đối mặt mình phục vụ chu đáo mỹ nữ, mồ hôi chảy đầy mặt đáng về.

Cho nên Vương Linh Lợi khiếp đảm hán có chuẩn bị, chỉ gặp hán đưa tay nắm chặt Vương Linh Lợi tay, cũng có chút dùng rồi dùng lực, lại để cho Vương Linh Lợi cảm giác được hán ở bên người, an tâm một chút về sau, nói ra: "Lại cao hơn ngắn trường hợp cũng là để cho người ta tiêu phí, giống như Thất Tinh cấp phòng vệ sinh không phải ăn cơm đồng dạng!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 207: Về sau, không có về sau

"Lại cao hơn ngắn trường hợp cũng là để cho người ta tiêu phí, giống như Thất Tinh cấp phòng vệ sinh không phải dùng tới ăn cơm đồng dạng!"

Câu này có chút tục, thậm chí rất là đảo ngược, để Vương Linh Lợi không hiểu cười một tiếng! Nụ cười này, để nguyên bản những cái kia cao cao tại thượng, dùng nhìn xuống ánh mắt nhìn xem các nàng nhân viên phục vụ, sát na thất thần, bởi vì Vương Linh Lợi cười quá đẹp, như hoa mẫu đơn ra, để các nàng một nháy mắt sinh ra đối phương bây giờ cứ việc tại các nàng trong mắt mặc què mùa, nhưng lại giống như trưởng trong cỏ dại mẫu đơn, nhất định cùng các nàng không thuộc về đồng loại.

"Đi vào sao?"

Liều Vĩnh nhìn xem một nháy mắt ngang đầu ưỡn ngực Vương Linh Lợi, nội tâm tán thưởng, liền cái này tâm tính nhưng so sánh hẳn mạnh hơn nhiều, thật tình không biết Vương Linh Lợi trong nháy mắt khôi phục tự tin hoàn toàn cùng hẳn ở bên người, cùng hẳn nói câu nói kia có quan hệ.

Liều Vĩnh nắm chừng, đề run nhẹ Vương Linh Lợi đã có lực lượng, bởi vì nàng biết nàng nam nhân là cái có thể tùy tiện cho nàng mỗi tháng năm vạn khối tiền vật có tiền nam nhân, hẳn nam nhân là đối mặt Khai Dương đình cấp chấp đồ có thể đàm tiếu diệt chi có địa vị nam nhân, hẳn nam nhân chính là cái kia mỗi cái nữ hài trong mộng đều sẽ xuất hiện, chân đạp thất thái tường vân vạn chúng chú mục cái thể anh hùng!

Mà xem như nữ nhân của hẳn, nàng làm sao có thể sẽ kém, làm sao có thể đối mặt một chút một tháng cảm mấy ngàn khối tiền lương, phun cửa hàng tặng phẩm nhân viên phục vụ khiếp đảm, đúng vậy, lại cao hơn gần khách sạn, phòng vệ sinh cũng là đi ị, mà không phải dùng tới ăn cơm, tại cấp cao trường hợp, cũng là cho người ta tiêu phí!

Cái kia một cái chớp mắt, Vương Linh Lợi khí chất thăng hoa, sau đó đối mặt Liều Vĩnh mỉm cười, nàng cười về nói; "Tại sao lại không chứ?"

Theo hai người tiến vào, chỉ đen nhân viên phục vụ lần nữa xoay người, mà Vương Linh Lợi lần này thân nhiên thụ chi, không có một tia gọn sóng, cũng tại đi vào về sau mở miệng; "Đem các người kinh điển khoản đưa cho ta nhìn một chút!"

Thông thấu như thủy tình hình vương thân bình, miệng bình lịch sự tao nhã nơ, đều biểu hiện nội uẩn vật phẩm phi phàm, Dior hoa dạng Sweetheart mùi hương thoang thoảng nước, làm Dior thứ nhất khoản nước hoa Dior tiểu thư kéo dài, giống như một cái Truyền Kỳ đồng dạng, từ 2008 năm bắt đầu, một mực chiếm cứ Châu Âu các quý phụ trang điểm bộ. Mà nó bây giờ bị từ Châu Âu không vận tới, đang bị một tên tiểu dung ngọt ngào nhân viên phục vụ, dùng hai tay nắm giữ lên Vương Linh Lợi trước mặt, cung cấp Vương Linh Lợi thưởng thức.

Mà nghe nhân viên phục vụ giới thiệu, một cỗ cảm giác ưu việt tại Vương Linh Lợi trong tim tự nhiên sinh ra, bởi vì trước mặt vật phẩm là người nước ngoài tỉ mỉ chế tác, phục vụ người trong nước, cái này chẳng lẽ không thể tính làm một loại khác loại nịnh nọt sao?

Tại một bên có một tên khác nhân viên phục vụ, tay nâng thử dùng giả bộ nhỏ bình, tại Vương Linh Lợi trước mặt không trung vạch ra nhất đạo hình cung sáng chói hơi nước, hơi nước giống như nhất đạo màu trắng cầu vồng đồng dạng trên không trung mỹ lệ nở rộ.

Cùng lúc thơm ngon miệng thoải mái vị nói, lập tức đi qua hơi nước, thông qua khứu giác, thậm chí xúc giác lướt qua Vương Linh Lợi toàn thân, sau đó để nàng cả người lỗ chân lông cũng vì đó mở ra! Loại này vị nói thật sự là quá tốt đẹp!

Hoa dạng Sweetheart thậm chí không cần nhân viên phục vụ giới thiệu, chỉ bằng mượn mình đặc biệt Mị Lực chinh phục khách hàng.

"Không tệ!"

Vương Linh Lợi một mặt say mê tán thưởng, nhưng nhân viên phục vụ còn không có có lộ ra ngượng ngùng quả nhiên không có chạy thoát bị chinh phục suy nghĩ thời điểm, Vương Linh Lợi tiếp lấy nói; "Nhưng ta nghe nói có khoản Sikkim xa xăm, cũng là hết sức kinh điển nước hoa, không biết các người biết không biết?"

"Cái này?"

Nguyên bản nhân viên phục vụ coi là tiếp xuống đối phương chính là đặt hàng, không nghĩ tới đột nhiên ném đi ra như thế một vấn đề, để các nàng có chút không biết làm sao, muốn biết các nàng mặc dù ở thế giới đình cấp nhân hiệu chuyên bán nhân viên, nhưng lại thật không có phương diện này kiến thức cùng huấn luyện, trong các nàng có ít người, thậm chí cũng bắt quá sơ trung hoặc là sơ trung đều không có tốt nghiệp, nhưng bởi vì đáng người cao giá, tướng mạo phát triển mới sẽ được tuyển chọn, trở thành một tên lớn nhân hiệu tiêu thụ nhân viên, cái này thật cùng kiến thức chuyên nghiệp không quan hệ.

Gặp thế mà không có có người có thể trả lời mình, Vương Linh Lợi lắc đầu, sau đó đứng người lên, chuẩn bị rời đi, lần này, một vị có chút tâm cao khí ngạo nữ tiêu thụ nhân viên khó chịu, chỉ gặp nàng khinh bỉ nói; "Liền xem như chúng ta có kia cái gì Si... Xa xăm, người cũng không sẽ mua!"

Đối với cái này, Vương Linh Lợi mỉm cười về nói; "Có, ta nhất định mua, về phần người tin hay không, dù sao ta tin tưởng!"

Vương Linh Lợi lời nói để Liều Vĩnh muốn cười, có đôi khi nàng cảm thấy cô gái này trả thù tâm thật rất mạnh, giống như hiện tại, cũng là bởi vì đối phương nhân viên phục vụ đặc thù doanh tiêu thị đầu tuyển khách hàng phương thức, có chút để nàng cảm thấy tự ti, cho nên nàng coi như hết sức ưa thích Dior hoa dạng Sweetheart nước hoa, nhưng lại y nguyên không sẽ mua, đồng thời còn sẽ cho người ta xuất nan đề! Tựa hồ không làm như vậy, cũng không phải là nàng đồng dạng, cái này khiến Liều Vĩnh rất là bất đắc dĩ.

Bất quá, nàng bây giờ cái này cách làm lại thật không cho Liều Vĩnh chán ghét, bởi vì có chút tiêu thụ nhân viên đứng như cùng mình bán đồ vật đồng dạng, giả bộ cao lạnh, thật tình không biết cái này sẽ để cho người ta cảm thấy buồn cười.

Cửa hàng bên trong, tên kia nhìn khó chịu Vương Linh Lợi tiêu thụ nhân viên tại Vương Linh Lợi chú mục hạ thật liền cầm lên quầy hàng điện thoại, gọi cho rồi tình thành tiêu thụ đại diện, sau đó, sau đó nàng liền một mặt phiền muộn rời, bởi vì nàng ngang đầu thấy được chéch đối diện lan khẩu quảng cáo, Sikkim xa xăm, lan khẩu Vĩnh Hằng kinh điển! Ta dựa vào, nữ tiêu thụ chỉ nghĩ bạo câu này nói tục.

Mà Vương Linh Lợi thì một mặt mỉm cười cất bước tiến nhân viên phục vụ tuyệt không vênh váo hung hăng lan khẩu, tại nhân viên phục vụ nhiệt tình mỉm cười, hưởng thụ rồi một cái Sikkim xa xăm vị nói, nói thật, nếu bàn về tươi mát Sikkim xa xăm không Như Hoa dạng Sweetheart, nhưng nếu luận mê người hoa dạng Sweetheart lại kém xa tít tắp Sikkim xa xăm, mà mê người vị nói tựa hồ càng thích hợp Vương Linh Lợi, giống như nàng ưa thích điểm lệ nhan sắc đồng dạng.

Nỗ lực nguyên bản có thể mua Vương Linh Lợi toàn thân quần áo giá cả, mua một bình lan khấuSikkim xa xỉ, Vương Linh Lợi bắt đầu toả sáng nữ tính mua sắm tiềm chất, đầu tiên làLV anh đào túi, sau đó là Chanel giày cùng Phong Y, cùng hết thấy nữ nhân Trang Bị.

Dẫn theo bao lớn bao nhỏ đầu đầy mồ hôi Liễu Vĩnh, không có chú ý tới, tại hắn đi ngang qua một nhà cùng quốc tế nhãn hiệu so sánh tuyệt không phát triểnLR trang phục bình thường cửa hàng nhất đạo đứng ở trước cửa dáng người rất là nóng nảy thân ảnh, chính nhìn hắn bóng lưng ngăn người.

Nàng đối diện, một tên vẻ lấy nùng trang nữ hài, thuận ánh mắt của nàng nhìn sang, tại nhìn thấy đồng sự trong mắt nhìn thấy cái kia nói thân ảnh cảm trong tay vật phẩm về sau hít vào một ngụm khí lạnh, bởi vì nàng phỏng đoán cẩn thận đối diện cái kia kinh diễm nữ nhân đã mua không hạ mười vạn khối vật phẩm, đây đối với nàng tới nói quả thực là thiên văn số tự, bởi vì nàng còn đang vì bạn trai mua nhà hai mươi vạn tiền đặt cọc tại cùng đối phương giận đối, thế là nàng tâm tình hết sức không phải khó chịu mở miệng: "Dương Nhược Hàm, đừng xem, cái loại người này cùng chúng ta không phải một cái thế giới!"

"Không phải một cái thế giới, không phải một cái thế giới!"

Được gọi là Dương Nhược Hàm nữ hài chính là cùng Liễu Vĩnh từng có tiếp xúc mấy lần cũng đối Liễu Vĩnh rất là có hảo cảm Dương Nhược Hàm, nàng vốn cho là bằng vào mình Mị Lực có thể để cho Liễu Vĩnh đối nàng dị dạng muốn nhìn, nhưng khổ chờ điện thoại tin nhắn không có kết quả nàng, quả quyết lựa chọn tại nghỉ đông trong lúc đó treo lên việc vật, để tại lần sau cùng Liễu Vĩnh lúc gặp mặt, một bên trêu chọc đối phương keo kiệt, đã nói xong mời khách, không có tin tức, một bên mời đối phương ăn cơm, xem phim, về sau... ! Bây giờ tựa hồ không có sau.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 208: Dương Nhược Hàm thương tâm

Dương Nhược Hàm đã từng cũng từng có hi vọng tương lai mình bạn trai giống như bạch mã vương tử đồng dạng, si tâm, có nội hàm, suất khí cùng tiền nhiều, cái kia lúc nàng còn ngây ngô, nữ tính đặc thù còn không giống bây giờ khó như vậy che giấu!

Nhưng theo nàng nữ tính đặc thù càng ngày càng rõ ràng, liền ngay cả gặp trời, cũng khó nén để cho người ta chú mục cao chổng thời điểm, nàng bắt đầu nghe nữ nhân bên cạnh nói, những cái kia truyện cổ tích kiểu tình yêu, căn bản cũng không tồn tại ở hiện thực, duy nhất chứng cứ rõ ràng chính là truyện cổ tích đều là tưởng tượng!

Cái này khiến Dương Nhược Hàm bắt đầu mê mang! Chẳng đến nàng gặp phải Liễu Vĩnh, lại làm cho nàng lại cháy lên ngây ngô mộng tưởng!

Đối phương ngay từ đầu suất khí ngây ngô, chỉ là để nàng cảm thấy buồn cười, thậm chí một lần để nàng chút hoài nghi đối phương chính là trong truyền thuyết chỉ cùng Yui Hatano dùng năm ngón tay ước hẹn một game, cái này khiến nàng sinh ra không hiểu muốn trêu đùa ý nghĩ của đối phương, thế là cường chế đối phương trợ giúp hắn chụp ngực chụp!

Đương nhiên cái này cũng đã trở thành nàng sau này một mực tại dư vị, cùng cùng Liễu Phiêu Phiêu chờ người khoe khoang một kiện thư thái sự tình, thậm chí có đôi khi nửa đêm tỉnh mộng, cảm thấy mình hẳn là cũng cho đối phương khó quên lần thứ nhất, thậm chí sau này bọn hắn ở cùng một chỗ, đều sẽ không tự kìm hãm được nhớ tới hai người bắt đầu thấy, bởi vì là khó quên như vậy, bất quá đây hết thấy đều là tại nàng phát hiện đối phương cái khác ưu điểm về sau.

Đang lúc, đối phương bị bắt lại lâm thời cứu tràng công nổi người thân phận, diễn dịch xuất kinh điển để cho người ta cảm thấy nghiêng lợi Marvin mới, để nàng rõ ràng biết tại đối phương nhìn như lần đầu trải qua thế sự bề ngoài hạ ẩn tàng xuất chúng nội hàm, cái này khiến nàng bắt đầu đối với đối phương tò mò, ngầm nói đối phương chẳng lẽ không phải một cái chỉ sẽ cùng Bodo u sẽ, còn có thể cùng Lan Lăng Tiểu Tiểu sinh tâm sự người.

Đương nhiên, Dương Nhược Hàm có đôi khi đối với mình nội tâm ác tha, đều có chút ghét bỏ, nhưng nàng thật là không tự kìm hãm được liền đem nam nhân hướng hồng nghĩ người!

Nhưng về sau, đối phương si tình, cùng nó nói là lật đổ nàng nhận biết, không bằng nói là để nàng về mặt biến đổi, lúc này nàng mới phát hiện, cái này xuất hiện không nhiều nam tử, thế mà phù hợp trong mắt của nàng bạch mã vương tử hình tượng, suất khí, có nội hàm, cùng si tâm!

Đang lúc nàng thậm chí còn có một số nhỏ mừng thầm, mừng thầm cự tuyệt hẳn nữ nhân không có ánh mắt, cho nàng lưu lại tốt như vậy một cái nam nhân.

Nguyên bản nàng còn muốn khảo hạch một cái đối phương phải chăng có sinh tồn năng lực, dù sao có thể nuôi gia đình điều rất trọng yếu này, nhưng lần lượt cảm điện thoại di động lên thất vọng, để nàng có chút không kịp chờ đợi, cho tới hôm nay nàng lần nữa gặp phải đối phương.

"Nguyên lai căn bản không cần trải nghiệm, đối phương không chỉ có nuôi gia đình năng lực, thậm chí có khả năng vẫn là người có tiền!"

Dương Nhượng Hàm tự giễu, thậm chí nhớ tới mình ngày xưa lần lượt hồi ức bắt đầu thấy, cảm thấy mình hết sức buồn cười, bởi vì đối phương hôm nay hình tượng, đem trước cho nàng tất cả mỹ hảo huyền tường hình tượng toàn bộ đẩy ngã, để nàng triệt để tin tưởng thế giới này không có truyện cổ tích! Còn sót lại chỉ có giả nhân giả nghĩa, nguyên lai đối phương không phải là sẽ cùng Bodo ước hẹn một game, cũng không là sẽ cùng Lan Lăng đàm tiếu tài tử, mà là tái thế Trần Thế Mỹ!

Huyền tường thế giới sụp đổ, để Dương Nhượng Hàm không tự kìm hãm được nước mắt chảy xuống!

"Như hàm, người thế nào, ta thật không có đá kích người ý tứ?" Dương Nhượng Hàm về lấy nùng trang đồng sự trong nháy mắt hoảng hồn, nhưng về sau chuyện phát sinh, trực tiếp để nàng kinh ngạc há to mồm, tại cũng không khép lại được.

Chỉ gặp trong mắt của nàng, Dương Nhượng Hàm đột nhiên lao ra cửa hàng, đối tựa hồ cùng các nàng không phải một cái thế giới nam tử lớn tiếng la lên; "Liễu Vĩnh!"

"Liễu Vĩnh, Liễu Vĩnh, Liễu Vĩnh...!"

Âm thanh lớn tại rộng lớn trong Siêu thị quanh quẩn, để Liễu Vĩnh sát na quay đầu!

Sau đó Liễu Vĩnh sững sờ, lại về sau, Liễu Vĩnh khoe miệng lộ ra ý cười; "Như hàm, thật là đúng dịp!"

Một câu thật là đúng dịp, ngừng Dương Nhượng Hàm muốn chất vấn thiên ngôn vạn ngữ, đúng vậy a, mình cùng đối phương bắt quá là bằng hữu bình thường, đối phương trước đó là nguy trang cũng tốt, là đối trả cũng được, lại thế nào sẽ cần hướng mình giải thích đâu? Một sát na Dương Nhượng Hàm tựa hồ đã mất đi tất cả khí lực, cái này khiến nàng không tự kìm hãm được bắt đầu run rẩy.

"Người tại sao khóc?"

Liễu Vĩnh nguyên bản tâm tình rất tốt, trông thấy Dương Nhượng Hàm để hấn nhớ tới đối phương để hấn chụp ngực chụp tràng cảnh, còn nhớ rõ câu kia, làm sao cùng cái nương môn giống như, để hấn cắn răng Đánh Giá!

Còn nhớ rõ đối phương dùng ngực lớn đứng vững cánh tay hấn, sau đó cho hấn kiên định ủng hộ một màn, cũng nhớ kỹ mình tại sư bệnh viện bị người phi nhô, đối phương vì chính mình yên lặng rơi lệ một màn, nhưng bây giờ đối phương thế mà ở trước mặt mình khóc, là cái gì để nàng như vậy ủy khuất? Liễu Vĩnh có chút không rõ, nhưng nội tâm mềm mại lại bị đụng vào, để hấn không tự kìm hãm được vứt xuống trong tay vừa rồi trần chi lại trần, thậm chí đều không thôi đặt ở cửa hàng trên ghế giám sát ép vật phẩm bước nhanh về phía trước, vô nhẹ đối phương phía sau lưng.

Nguyên bản Dương Nhượng Hàm cho là mình sẽ chán ghét động tác của đối phương, nhưng đối Phương Nhu cùng ánh mắt, để sự kiên trì của nàng sụp đổ, nàng nhịn không được ôm chặt lấy Liễu Vĩnh, lên tiếng khóc lớn lên!

"Cái này tình huống như thế nào?"

Dương Nhượng Hàm vị kia nùng trang đồng sự há to miệng, muốn quay đầu lại hỏi người khác tình huống như thế nào, lại phát hiện cửa hàng nơi chỉ có mình.

Này lúc không ít người viên từ riêng phần mình cửa hàng thò đầu ra quan sát, thậm chí chính tại phòng thử áo thử y phục nữ tử, cũng nhịn không được nửa 'Trần' lấy thân thể thò đầu ra quan sát!

Động tĩnh lớn như vậy, đương nhiên để thỉnh tai mắt sáng Vương Linh Lâm trước tiên nhìn thấy, đang lúc nàng chính tại so với một cái Hermes màu lam khăn lụa, muốn để Liễu Vĩnh nhìn nàng một cái đeo lên có đẹp hay không!

Nhưng Liễu Vĩnh bị mặt khác nữ tử ôm lấy đáng vẻ, không để cho nàng tự kiểm chế đem cái này giá trị mấy ngàn nguyên Hermes khăn lụa siết thành đùm dó một khối khăn lau! Nếu như không phải bên người nàng đi theo nam tử dẫn theo đồ vật, để nhân viên phục vụ biết đây là vị khách hàng lớn, nhân viên phục vụ nhất định nhịn không được nhắc nhở đối phương, nàng đem khăn lụa làm hư.

Vương Linh Lợi lúc này là trăm mối lo, nàng không nghĩ tới nam nhân của mình thế mà tại trước công chúng hơn nữa là tại dưới ánh mắt của mình ôm những nữ nhân khác, cái này khiến nàng không nhịn được muốn đi lên rút đôi câu nam nữ này cái tát, thậm chí nàng đều thấy được cách đó không xa Dior vị kia xem thường qua nàng nữ tiêu thụ nhân viên hướng nàng quảng tới hoài nghi cùng khinh bỉ ánh mắt, ánh mắt ấy tựa hồ đang nói cho Vương Linh Lợi, người chẳng lẽ là tiểu tam, trách không được mặc như vậy thô, nhưng lại có như vậy bỏ được hoa nam nhân tiền.

Ánh mắt như vậy, để Vương Linh Lợi hận muốn điên, nhưng nàng cuối cùng nhịn được sự vọng động của mình, nàng biết mình nam nhân là ưu tú như vậy, thậm chí không cần hấn há mồm, liền có nữ nhân tự chủ ôm ấp yêu thương, chỉ nàng thấy qua liền có cái kia yêu mị cảm thấy không thể so với nàng kém Giang Ba Tịnh, cái kia tài giỏi nhìn về phía nàng tràn ngập địch ý Lý Như Phụng, cùng bây giờ bị hấn ôm lấy thương tâm vô hạn nữ tử, thậm chí bao gồm hao hết tâm máy nàng!

Một nháy mắt nàng thậm chí sinh ra nản lòng thoái chí cảm giác, cảm thấy đi theo nam nhân như vậy có lẽ cả một đời ăn mặc không lo phong quang vô hạn, nhưng này loại lo lắng hãi hùng là nàng muốn sao? Là nàng muốn sao?

Cuối cùng, Vương Linh Lợi nắm chặt nắm đấm, đúng vậy, là nàng muốn, nàng vừa có thể từ bị đối phương chán ghét mà vứt bỏ, biến thành bây giờ chính

quy, như vậy nàng liền có thể quét ngang hết thảy có can đảm xâm phạm nàng lãnh thổ địch nhân, để cho người nhà của mình hưởng thụ mình thắng lợi trái cây!

Cái này một cái chớp mắt Vương Linh Lợi ý chí chiến đấu sục sôi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 209: Chính thất phong phạm

"Liều Vĩnh người xấu lắm, xấu lắm... Ô ô...!"

Dương Nhượng Hàm một bên dùng lực ôm lấy Liều Vĩnh bả vai khóc, một bên miệng nơi mơ hồ không rõ mớ gì! Giờ khắc này nàng tựa hồ quên đi mình muốn chỉ trích đối phương dự tính ban đầu, chỉ là muốn tại trước mặt trong ngực của người đàn ông này vuốt ve an ủi, nếu như có thể, nàng hi vọng giờ khắc này có thể Vĩnh Hằng, bởi vì nàng biết đang nàng buông ra đối phương thời điểm, mình mộng nát, cũng tỉnh!

Dương Nhượng Hàm nước mắt nhìn qua tầng tầng quần áo, hơi ẩm Liều Vĩnh bả vai, Liều Vĩnh rất muốn biết mình làm sao chọc phải đối phương, nhưng nhìn đối phương vô hạn ủy khuất khô sở đáng vẽ, Liều Vĩnh biết này lúc hết thảy lời nói đều là dư thừa, chỉ có dùng bàn tay vỗ nhẹ đối phương phía sau lưng lấy đó an ủi.

Nhưng hấn động tác này, lại làm cho Vương Linh Lợi nhìn phiền muộn vô cùng, bởi vì Vương Linh Lợi mỗi lần tự ngao chính là thân hình của nàng, nhưng cùng bây giờ nhào vào Liều Vĩnh trong ngực nữ hài so sánh, nàng thể mà hơi có không bằng, cái này để nàng ngay từ đầu liền rất là nhìn chằm chằm bộ ngực của đối phương nhìn mấy lần, thể là Liều Vĩnh an ủi đối phương vỗ nhẹ phía sau lưng động tác, liền bị nàng coi là cố ý đem đối phương hướng trên người mình kê đẩy cố ý!

Về phần tại sao, còn phải hỏi sao, khẳng định là muốn cho đối phương cao chồng tương đương ở trên lồng ngực của hấn, để hưởng thụ cái kia phần mềm mại!

Nghĩ tới chỗ này, Vương Linh Lợi thầm mắng đối phương ác tha cùng lúc, hận đến hàm răng ngứa, cũng cảm thấy giống như Liều Vĩnh nam nhân như vậy, nên hung hăng cho hấn cái mùi chân tám chân liều âm thối.

Nếu như Liều Vĩnh biết này lúc Vương Linh Lợi ý nghĩ, nhất định sẽ hạ thân lạnh buốt, bởi vì cái này mẹ hấn quá độc ác, mùi chân tám chân, đoán chừng phía dưới đều đã không có!

Rốt cục, Dương Nhượng Hàm trọn vẹn khóc hơn ba phút đồng hồ mới dùng nội tâm khô sở, sau đó nàng khinh khinh đẩy ra Liều Vĩnh, không nói câu nào, liền chuẩn bị rời đi, bởi vì nàng cảm thấy nàng mộng kết thúc mỹ mãn, sau này nàng không còn tin tưởng cái gọi là hoàn mỹ tình yêu, bởi vì thế giới này bên trên căn bản không có thiếu nữ trong lòng vương tử, hết thảy hết thảy đều là biểu tượng!

Xoay người một khắc này, nàng đột nhiên nhớ tới câu kia 'Gặp nhau không bằng tương niệm', cứ việc câu này là hình dung gấp mặt về sau sự thất vọng, nhưng tựa hồ dùng tại nữ nhân đối tình yêu hướng tới bên trên, càng thêm chính xác.

Nhưng ngay tại nàng chuẩn bị rời đi thời điểm, một bóng người xinh đẹp tại khóe mắt của nàng, nhẹ nhàng bay tới Liều Vĩnh bên người, cũng không chút nào trệ lười biếng đỡ lấy Liều Vĩnh bả vai nhìn về phía nàng mở miệng nói: "Vĩnh vĩnh vị này là!"

Vương Linh Lợi nhu hòa ngữ điệu cùng dùng từ để Liều Vĩnh toàn thân kích thích một trận nổi da gà, để hấn không tự kìm hãm được dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía đối phương! Mà Vương Linh Lợi gặp Liều Vĩnh thể mà như thể không phối hợp, nội tâm hiện lên một tia bất mãn, sau đó đối dùng lại dò xét nàng ngực lớn nữ hài đuổi ra trắng nõn bàn tay; "Người tốt ta gọi Vương Linh Lợi, Liều Vĩnh vị hôn thê, xin hỏi người là?"

Này lúc, Vương Linh Lợi đã thấy rõ cô gái trước mặt, hơi so với nàng thấp một chút thân cao, có chút hài nhi mập mặt tròn, cũng không cần nhô lên đầu vượt qua thân thể đường thẳng song song một mảng lớn bộ ngực! Nhìn đến đây, Vương Linh Lợi không tự kìm hãm được lại dùng lại khoanh khác, thẳng đến đối phương tựa hồ có chỗ phát giác, lại rụt rụt.

Vương Linh Lợi đang nói chuyện trước đó, Dương Nhượng Hàm vẫn tại dò xét nàng, nàng không thấy đối phương mặc, bởi vì Liều Vĩnh vừa rồi dẫn theo vật phẩm nói cho nàng, đối phương sau này không sẽ không có phẩm vị, cho nên nàng cảm thấy không cần thiết nhìn!

Chỉ gặp trong mắt của nàng, Vương Linh Lợi dáng người cao gầy, nữ tính đặc thù ngao nhân, ánh mắt linh động, nhất là đối nhân xử thế càng là tự nhiên hào phóng, khắp nơi cùng Liều Vĩnh hình thành so sánh rõ ràng, nhưng cùng Liều Vĩnh lại là như vậy xứng, cái này khiến Dương Nhượng Hàm hiềm thấy có rồi một tia tự ti, tâm nói, trách không được Liều Vĩnh nhìn không bên trên mình, nguyên lai có như thế cái ưu tú nữ hài ở bên người, chỉ là cái kia gọi là

Nghê Khiết Mai lại tính là gì đâu?

Đối mặt Vương Linh Lợi tự nhiên hào phóng đưa tay, Dương Nhượng Hàm khoe miệng co quắp xuất một tia không phải rất dễ nhìn mỉm cười, dù sao nàng mới hai mươi tuổi, còn không có có tu luyện tới trông thấy tình địch hi vọng không lộ tình trạng, cứ việc có lẽ nàng tại tình địch trong mắt có chút buồn cười, nhưng trong lòng của nàng, đối phương chính là tình địch của mình.

"Dương Nhượng Hàm, Liễu Vĩnh bằng hữu bình thường!"

Dương Nhượng Hàm câu này giải thích có vẻ hơi không cần thiết, bởi vì cái này sẽ càng đề cho người hoài nghi nàng cùng Liễu Vĩnh không quan hệ bình thường, dù sao người cũng ôm người ta khóc nửa ngày, hiện tại nói cho ta biết, các người bằng hữu bình thường, người lừa gạt ba tuổi tiểu hài đâu?

Bất quá, Vương Linh Lợi hiển nhiên không quan tâm điểm này, bởi vì nàng sợ dĩ lưu lại Dương Nhượng Hàm ngoại trừ muốn biết đối phương là ai bên ngoài, trọng yếu nhất chính là muốn nói cho xung quanh người xem, mình mới là chính thất, mà không phải cái gọi là tiểu tam.

Hiển nhiên, mục đích này tại nàng cố ý nâng lên thanh âm tự giới thiệu về sau, đã đạt tới! Đây lúc, tất cả mọi người nhìn về phía nàng đều không phải là vừa rồi một mặt quý dĩ, mà là trịnh trọng, bởi vì các nàng này lúc không còn ôm chế giễu cùng bất quá tâm, mà là lo lắng lên nàng sẽ xử các nàng đồng sự!

Đương nhiên, lo lắng của các nàng là dư thừa, bởi vì Vương Linh Lợi nhất định phải xử Dương Nhượng Hàm, ai bảo đối phương ôm vị hôn phu của nàng khóc nửa ngày, chỉ gặp Vương Linh Lợi tại Dương Nhượng Hàm cùng bàn tay của mình nhẹ nắm muốn thu tay lại thời điểm, kéo lại tay của đối phương, nhu hòa mở miệng nói: "Ta nhìn người vừa rồi tốt ỳ khuất, không biết có gì cần ta giúp cho người!"

Lời này cũng có chút tru tâm, người sáng suốt xem xét liền nhìn ra được, là nam nhân của người đối người ta bội tình bạc nghĩa rồi, người lại tại cái này hỏi có gì cần trợ giúp, chẳng lẽ đối phương nói, người đem nam nhân của người nhường cho ta, người liền sẽ giúp nàng sao, đương nhiên không có khả năng, cho nên người cái này không phải cố ý gây chuyện sao?

Đúng vậy, Vương Linh Lợi chính là cố ý gây chuyện! Coi như nàng cuối cùng không cách nào biết được đối phương cùng Liễu Vĩnh ác tha, nhưng cũng muốn nhờ vào đó cảnh cáo Liễu Vĩnh, để cho nàng làm xin lỗi chuyện của nàng thời điểm, nhiều hơn cân nhắc hậu quả.

"Không có, chỉ là có chút khổ sở?"

Dương Nhượng Hàm dùng lực giật một cái tay, không có rút ra, lập tức gương mặt ửng đỏ nộ trùng Vương Linh Lợi, tâm nói, người làm gì a, người cũng là Liễu Vĩnh vị hôn thê, vì cái gì còn muốn nhục nhã ta!

"Khổ sở, khổ sở vì cái gì cái này cửa hàng nhiều người như vậy, người hết lần này tới lần khác ôm lấy nhà ta Liễu Vĩnh khóc!" Vương Linh Lợi hùng hổ dọa người.

Lúc này hơi chút chậm chạp Liễu Vĩnh cũng đã nhìn ra bầu không khí không thích hợp, cái này khiến hắn lập tức mở miệng an ủi nói: "Linh lợi, người làm gì a, chúng ta chỉ là bằng hữu bình thường, hắn đau lòng tìm ta khóc lóc kể lể một cái thế nào!"

Nói thật, lúc nói lời này, Liễu Vĩnh một mặt thần nhiên, nhưng cái này xem ở Vương Linh Lợi trong mắt lại không đồng dạng, nàng không nghĩ tới Liễu Vĩnh thế mà da mặt dày như vậy, người ta nữ hài đều ôm hắn khóc cũng mắng hắn hồng, hắn thế mà còn trừng mắt nói hai người không quan hệ, thật coi nàng ngốc sao?

Chỉ gặp Vương Linh Lợi hung hăng một thanh bỏ qua Dương Nhượng Hàm, đem cái Liễu Vĩnh dọa đến cuồng quít lui lại một bước kẹp chặt đứng quần, sợ Vương Linh Lợi lại cho hắn đến cái vậy háng chân, nhưng một màn kế tiếp, để Liễu Vĩnh nhìn ngây người, chỉ gặp nguyên bản khí thế hung hăng Vương Linh Lợi đột nhiên Anh Anh nghẹn ngào, cũng một bên nghẹn ngào, một bên hắn nhìn xem nói nhỏ: "Ta biết người không thích ta, mặc dù ta là phụ mẫu song phương cho người quyết định thê tử, nhưng ta là thật thích người, thậm chí người nếu là khư khư cố chấp đi tìm cái kia Nghê Khiết Mai ta đều không sẽ cản người, bởi vì ta yêu người, nhưng người bây giờ thế mà ngay trước mặt của nhiều người như vậy gạt ta, người coi ta là gì, đồ đàn sao? Ô ô... !"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 210: Lưu manh diễn biến

Vương Linh Lợi trong lời nói bạo lộ ra ý tứ để cho người ta rung động, đầu tiên nàng là Liễu Vĩnh hợp lý vị hôn thê, bởi vì đây là song phương phụ mẫu đồng ý, đến tận đây nàng liền đã đứng ở nói đức điểm cao, cũng cơ hồ đứng ở thế bất bại!

Thứ hai nàng rất yêu Liễu Vĩnh, thậm chí trước đó vì Liễu Vĩnh có thể dứt bỏ phần này yêu, làm cho đối phương đi cùng một cái khác nữ tử cùng một chỗ, chỉ cần đối phương có thể hạnh phúc! Từ đó một vị xúc động lòng người vĩ đại tình yêu thù hận giả hình tượng sôi nổi tại trên giấy!

Lúc này liền ngay cả nàng vừa rồi hùng hổ dọa người tựa hồ cũng biến để cho người ta đồng tình, bởi vì cái kia tựa hồ là nữ nhân cuối cùng Hồ bất đắc dĩ cùng độc cạn cả đấy!

Đương nhiên, nàng trong chớp nhoáng này quang huy hình tượng, là bởi vì có một người khác chiếu rọi, cái kia chính là Liễu Vĩnh, muốn nói Liễu Vĩnh lúc này hình tượng, đã không thể dùng không thể nào tốt để hình dung, bởi vì cơ hồ xem như thói đường cái rồi!

Đầu tiên, Dương Nhượng Hàm ngay từ đầu khóc lóc kể lể, làm cho tất cả mọi người biết đối phương nhất định là làm cái gì xin lỗi đối phương sự tình, cái này nguyên bản đã cho người ta lưu hán lại phụ lòng hình tượng!

Về sau, lại thêm hán vị hôn thê đều cam nguyện vì đó rời khỏi để tác thành cho hán cùng cái kia cái gọi là Nghê Khiết Mai, càng làm cho người đối với hán gia tăng một cái hoa tâm ấn tượng, dù sao trong nhà có như thế một vị xinh đẹp vị hôn thê, còn thay đổi thất thường, không phải hoa tâm là cái gì!

Đến tận đây, chỉ người xa lạ liền đã biết được cùng đối phương quán quanh có ba nữ nhân, mà không biết đây này, tựa hồ không cách nào tưởng tượng!

Cái này dễ vậy xem khán giả cần rằng nghiêng lợi, thậm chí có nữ nhân nhìn không được nguyên rửa hán cả một đời không chiếm được chân ái, cũng có nữ nhân nguyên rửa loại người này hán là cơ khổ chung thân, đương nhiên cùng nam nhân so ra nữ nhân những này nguyên rửa chỉ có thể coi là trò trẻ con!

Dù sao nước ta nguyên bản tài nguyên liền có hạn, mỹ nữ tài nguyên càng là vừa cần, nhưng cái này vô si gia hòa thế mà chiếm lấy nhiều như vậy tài nguyên thật sự là để nam nhân không thể dễ dàng tha thứ, cho nên bọn họ không tự chủ được nguyên rửa, Liễu Vĩnh hán là nát tiểu đệ đệ!

Mà bọn hán nguyên rửa, trực tiếp kinh ngạc bên người mỗi một nữ nhân, để các nàng cảm thấy cái này mẹ hán thật sự là hiểu rõ nhất nam nhân vẫn là nam nhân, liền ngay cả nguyên rửa đều là vào sâu như vậy triệt để.

Nếu như này lúc Liễu Vĩnh biết nam nhân nguyên rửa nhất định hô to một tiếng, "Con mẹ nó chứ so sánh Đậu Nga, hoàng đế nhân còn oan đâu!"

Đương nhiên hắc Liễu Vĩnh tuyệt đối không phải Vương Linh Lợi mục đích, muốn biết hán cùng Dương Nhượng Hàm chân tướng mới là mục đích của nàng! Mà nàng khoảng cách mục tiêu này hiển nhiên rất gần, bởi vì Liễu Vĩnh này lúc nhìn xem nàng thút thút đã hoảng hốt, nàng tin tưởng tiếp xuống đối phương tuyệt đối phải bắt đầu nói thật, quả nhiên, Liễu Vĩnh tiến lên một bước mở miệng.

"Người đây là làm gì, cái này trước mặt mọi người, ảnh hưởng hơn không tốt!"

Nhìn lời nói này, cùng mình hơn chính trực đúng vậy! Tất cả người vây xem xem thường!

"Ô ô...!"

Nghe được Liễu Vĩnh nghe được lời này, Vương Linh Lợi khóc càng ồ ồ khuất, cái này khiến Liễu Vĩnh không mở miệng không được; "Ta cùng nàng thật không có cái gì, người đừng nghĩ lung tung có được hay không!"

Thế mà còn chết không thừa nhận, Vương Linh Lợi tăng lớn tiếng khóc.

"Ô ô...!"

"Ai, nếu không người hỏi một chút hán!"

Nói Liễu Vĩnh chỉ chỉ Dương Nhượng Hàm, Dương Nhượng Hàm đương nhiên là lập tức gạt đầu; "Đúng vậy, chúng ta thật không có cái gì!"

"Ô ô...!"

Wang Ling Liang khóc lớn hơn.

Lần này Liễu Vĩnh không có chiều rồi, thế là hán không thể không ở trong lòng la lên, Bạch Khuê, ta nên làm cái gì?

"Có người trộm người mua đồ vật!"

Dùng thiên lý nhãn quan sát Liễu Vĩnh, đồng thời đối với hán tao ngộ sự tình cũng rất bất đắc dĩ Suy Thần, nhàm chán nhìn về phía nó chỗ, bởi vì hán biết Liễu Vĩnh tiếp xuống sẽ hết sức bi kịch, cho nên hán không có ý định nhìn xuống, sau đó hán liền thấy một tên có chút hèn mọn nam tử, thừa dịp tất cả mọi người không chú ý thời điểm, đem Liễu Vĩnh vừa rồi vút trên mặt đất hai kiện giá trị gần bốn vạnLV túi xách cùng một kiện Phong Y nhắc lên, sau đó xoay người rời đi, thế là hán lập tức lớn tiếng la lên nhắc nhở Liễu Vĩnh.

Mà Liễu Vĩnh nghe xong lời này, cảm thấy Suy Thần đây quả thực là thần lai chi bút, bởi vì lần này liền giải quyết hán tất cả xấu hổ, sau đó hán ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn liền quát to một tiếng, bắt tiểu đầu, cũng quay người liền hướng mình vút trên mặt đất vật phẩm đánh tới.

Mà Liễu Vĩnh lúc nói lời này, Vương Linh Lợi vẫn đang ngó chừng đối phương nhìn, thấy đối phương ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn liền hô to bắt tiểu

thầu, lập tức biết đối phương đây là muốn nói sang chuyện khác, thế là cười lạnh nàng liền muốn trào phúng đối phương một câu, nhưng ra ngoài bàn nàng nàng vẫn là không tự kìm hãm được liếc mắt nhìn thoáng qua bày ra vật phẩm đi nói, sau đó nàng liền thấy tại Liễu Vĩnh la lên dưới, một tên dẫn theo nàng mua vật phẩm cái túi nam tử bắt đầu thật nhanh chạy trốn!

"Cái này mẹ hần, lại dám trộm lão nương đồ vật!" Chỉ gặp Vương Linh Lợi hét lớn một tiếng, tại tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm phía dưới, đập roi gậy liền lao ra, cũng tại siêu việt Liễu Vĩnh thời điểm chỉ thị nói; "Đem đồ còn dư lại nhìn kỹ!"

"Cái này?"

Đưa mắt nhìn hai chân giống như phong hỏa luân đồng dạng chuyển động, đảo mắt liền vượt qua mình Vương Linh Lợi, Liễu Vĩnh phiến muộn, tâm nói, nhanh như vậy, luyện thế nào!

Nói thật muốn nói chạy bộ, còn thật có rất ít người chạy qua Vương Linh Lợi, cái này không chỉ có cùng thân hình của nàng có quan hệ, còn cùng kinh nghiệm của nàng có quan hệ, khi còn bé, nàng bởi vì trong nhà nghèo không có gì người chơi, còn luôn nhìn khó chịu người khác ác tha, thế là già có người khi dễ nàng!

Đương nhiên khi dễ nàng người cũng không dám ở phòng học, đều là đuổi tại tan học hoặc là tan học, thế là Vương Linh Lợi mỗi lần chuông tan học một vang lập tức liền lao ra, mặc dù trong đó cũng bị chặn qua mấy lần, nhưng ở lập đi lập lại sau khi luyện tập, nàng liền rút cuộc không có bị chặn qua, thậm chí có lần trường học vận động sẽ, trăm mét so sánh, nàng còn cầm qua thứ nhất, nếu không phải bị một nhóm khác học sinh uy hiếp, nàng tuyệt đối có thể ba trăm mét, bốn trăm mét, dạng này thứ nhất cầm xuống đi, cho nên bây giờ nàng muốn đuổi theo một cái tặc, đơn giản không nên quá nhẹ nhõm.

Quả nhiên, trộm đồ gã bị ỏi còn không có có chạy qua chỗ ngoặt, liền bị nhanh chóng đuổi kịp Vương Linh Lợi một cái hồ đôi nhào dề, ép đến trên mặt đất, cũng tùy theo Mau Lệ nắm lấy trong tay đối phương vật phẩm, sau đó từ không hết hận hung hăng đá đối phương mấy cước.

Toàn bộ động tác một mạch mà thành, đơn giản như Hồng Kông cảnh phi phiến bên trong đặc sắc phiến cấp, thẳng đem cái đám người nhìn trợn mắt hốc mồm, cùng lúc nội tâm nghi hoặc, hung hãn như vậy nữ nhân, giống như là bị khinh bỉ đáng về sao?

Này lúc, hiển nhiên Vương Linh Lợi còn không có có ý thức nói đám người đối nghị ngờ của nàng, chỉ gặp nàng đại thủ bãi xuống, hô quát nói; "Liễu Vĩnh, báo động, đem hần đưa trong sở công an!"

Nghe xong lời này, tên hèn mọn một lộc cốc ngồi dậy, đối Vương Linh Lợi liền mời cầu nói; "Van cầu người đừng báo cảnh sát, ta cái này là lần đầu tiên, lần thứ nhất, về sau cũng không dám nữa!"

Gã bị ỏi sở dĩ sợ bị đưa vào phái xuất sở, cũng không phải sợ bị chế tài, dù sao cái kia nhốt vào ngồi xổm mấy ngày liền đi ra hần đã thành thói quen, nhưng mấu chốt là bây giờ người ta bắt đầu đối phạt tiền, hiện tại sinh ý khó như vậy lắm, nữ nhân đều có thể đưa tay đem hần bắt lấy, hần lấy tiền ở đâu giao tiền phạt!

Cho nên hần tuyệt đối không nguyện ý được đưa vào đi, tuyệt đối không thể! Loại suy nghĩ này hần, đối mặt Vương Linh Lợi hùng hổ dọa người, xúc động phần nộ trong nháy mắt đứng lên.

"A, người muốn làm gì?" Đối mặt sáng loáng đao, Vương Linh Lợi bản năng muốn chạy, nhưng hần không để ý đến khoảng cách giữa hai người, thế là nàng bị một thanh kéo đến tên hèn mọn bên người, sau đó sắc bén dao gọt trái cây trực tiếp đến tại rồi Vương Linh Lợi cổ họng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Lưu manh yêu cầu

"Hoa!"

Một mảnh xôn xao, một màn này biến hóa quá nhanh, mới vừa rồi còn là người thắng Vương Linh Lợi trong nháy mắt liền trở thành bị cưỡng ép người, mà vừa rồi nhìn như có thể lấn đạo tặc, bây giờ thế mà biến thành hung hãn lưu manh!

Cái này khiến đám người đầu óc có chút cùng không bên trên tiết tấu, thế là hiện trường bắt đầu phân loạn, có người chạy trốn, có người kinh hô, càng có Nhân Đại gọi báo động lấy điện thoại cầm tay ra! Mà nghe được có người muốn báo cảnh, đã mất lý trí tên hèn mọn, nắm thật chặt đao trong tay, sau đó chuẩn bị cho Vương Linh Lợi thả điểm huyết, để trấn trụ tất cả mọi người.

"Đều đừng làm loạn, không muốn báo động!" Nhảy cảm quan sát được điểm này Liễu Vĩnh lập tức hét lớn.

"Vì cái gì không muốn báo động, người là cái gì rấp tâm?"

Có người tại Liễu Vĩnh hét lớn về sau xem thường, cái này mẹ hấn chẳng lẽ muốn hại chết nữ nhân của mình.

"Chính là, vì cái gì không báo động, loại tình huống này không báo động người muốn làm gì?" Có người phụ họa, cũng thật sâu cảm thấy kẻ có tiền ác độc.

"Đừng để ý đến hấn, tranh thủ thời gian báo động!"

Có người bắt đầu cho điện thoại di động của mình giải tỏa, cũng giống như một cái anh hùng đồng dạng chính nghĩa lắm nhien, lại không biết hành vi của hấn kém chút hại chết Vương Linh Lợi.

Bởi vì một màn này để tên hèn mọn cái trán gân xanh hấn lên, chỉ gặp hấn lập tức dùng đao thấp thấp Vương Linh Lợi cổ họng, nguyên bản Vương Linh Lợi cũng coi là Liễu Vĩnh là muốn hại nàng, nhưng ở cảm giác được lưỡi đao sắc bén cắt tổn thương cổ họng mình thịt mềm về sau, lập tức hiểu Liễu Vĩnh ý tứ, thế là nằng kinh hoàng kêu to; "Đừng báo cảnh sát, đừng báo cảnh sát!"

Nghe được Vương Linh Lợi la lên, chính nô trưong Liễu Vĩnh đám người, mới chú ý tới đã mất lý trí lưu manh, cùng lúc hiểu Liễu Vĩnh vừa rồi hô to không muốn báo động ý tứ, cái này khiến bọn hấn có chút xóa xóa, nhưng lại đã ngủng lại trong tay báo động động tác.

Gặp rút cục chỉ có tất cả khả năng chọc giận lưu manh động tác về sau, Liễu Vĩnh nhìn về phía cưỡng ép lấy Vương Linh Lợi lưu manh, nhẹ giọng mở miệng an ủi đối phương; "Không có người sẽ báo động, người bắt người kia cũng không sẽ, dạng này người nên yên tâm a!"

Gặp, tất cả mọi người thật đều không đang động làm, bị chọc giận tên hèn mọn cảm xúc khôi phục một chút ổn định, chăm chú chống đỡ Vương Linh Lợi cổ họng vết đao, cũng hơi buông ra rồi một tia, sau đó nhìn mấy vị cầm trong tay điện thoại di động nam nữ phản phô nói; "Các người đưa di động để xuống đất!"

Nghe để đưa di động để xuống đất, có người không muốn, dù sao trên mặt đất hơn bản a, cho nên bọn họ có đưa di động cất vào túi tiền, có mở ra túi, chuẩn bị bỏ vào trong bọc, lần này hiển nhiên lại chọc giận tên hèn mọn, bởi vì thường ngày hấn bị người không nhìn không quan tâm còn chưa tính, bây giờ hấn thành cùng hung cực ác lưu manh, thế mà cũng bị người dạng này không nhìn, cái này khiến tự tôn của hấn cảm thấy thật sâu tổn thương, thế là hấn tức giận lần nữa dùng đao hung hăng thấp hướng Vương Linh Lợi cổ, cũng rống to nói; "Điện thoại đều cho ta vứt trên mặt đất, nghe được không có!"

Tên hèn mọn một mặt xúc động phần nô đáng về để Liễu Vĩnh ý thức được chuyện nghiêm trọng, thế là hấn lập tức quay đầu đối những cái kia có chút khinh thường nam nữ lớn tiếng mở miệng; "Đều đưa di động để xuống đất, chuyện, ai điện thoại trên mặt đất ta bởi ai một cái mới, có thể chứ!"

Liễu Vĩnh ngay từ đầu lời nói cơ hồ không ai tại ý, thậm chí còn có người giả bộ như không nghe thấy hướng trong bọc nhét điện thoại, nhưng câu nói sau cùng cũng làm người ta sững sờ rồi, sau đó liền có phản ứng nhanh người 'Lạch cách' một tiếng vứt xuống trong tay đã dùng có chút cũ điện thoại, nói đùa, có cơ hội có thể đối di động mới, ai không muốn chứ! Thế là một nháy mắt trên mặt đất liền rơi xuống có bốn năm mươi bộ các loại kiểu dáng điện thoại.

Thậm chí có đã chứa vào trong bọc điện thoại, cũng bị vụng trộm lấy ra vứt xuống, quá đáng hơn là có một vị dùng tam tinhS 6 nam hài đối Liễu Vĩnh hỏi một câu; "Ca ca, ta là tam tinhS 6, đến lúc đó người có thể bởi ta cái ái phong 7 sao?"

"Lăn!"

Liễu Vĩnh tính tình cho dù tốt cũng có chút bạo nộ rồi, mẹ nó, không nhìn thấy ta bạn gái bị bắt cóc đó sao?

Gặp tất cả mọi người hết sức nghe lời, tên hèn mọn hiển nhiên sinh ra được coi trọng cảm giác ưu việt, thế là chỉ vào Liễu Vĩnh nói ra; "Người qua đây!" Nói đến hấn chỉ rất là hiếu kỳ, đối phương có dám hay không tới, dù sao mình nhưng cầm lấy đao đâu?

Nhưng Liễu Vĩnh căn bản là không có có do dự, tại tên hèn mọn mở miệng về sau, lập tức hướng hấn cất bước.

"Liễu Vĩnh người đừng đi!"

Cất bước Liễu Vĩnh, trên cánh tay đột nhiên bị một đôi mềm mại tay nhỏ treo ở, cái này khiến Liễu Vĩnh quay đầu hướng một mặt lo lắng nhìn hấn Dương Nhượng Hàm lộ ra một cái trán an mỉm cười, cũng tùy theo đưa tay kéo ra đối phương giữ chặt tay của hấn.

Liễu Vĩnh cất bước sau lưng, Dương Nhượng Hàm cũng không có bởi vì bị Liễu Vĩnh kéo ra mà tức giận, tương phản nàng còn một mặt Tiểu Tinh Tinh nhìn xem Liễu Vĩnh tựa hồ ở trong mắt nàng càng ngày càng cao lớn bóng lưng, tâm nói; "Cái này chính là ta ưa thích nam nhân sao, quả nhiên đáng giá ưa thích!"

Sở dĩ Dương Nhượng Hàm lần nữa hoa mắt si, hoàn toàn đều là bởi Vương Linh Lợi cùng Liễu Vĩnh bây giờ biểu hiện ban tặng, bởi vì lúc trước Vương Linh Lợi cứ việc đem mình rút đến nói đức điểm cao, nhưng biết nàng cùng Liễu Vĩnh không có gì Dương Nhượng Hàm, biết Liễu Vĩnh là bị oan uổng, lại thêm nghe được thân phận của đối phương là Liễu Vĩnh phụ mẫu khâm định, cái này khiến Dương Nhượng Hàm lập tức biết mình hiểu lầm Liễu Vĩnh rồi, Liễu Vĩnh vẫn là cái kia Liễu Vĩnh, một mực không có biến!

Cho nên quan tâm hấn Dương Nhượng Hàm không hy vọng Liễu Vĩnh đi mạo hiểm, nhưng nếu là hấn khẳng khẳng muốn đi, như vậy Dương Nhượng Hàm

thì sẽ sùng bái, bởi vì lúc này mới phù hợp một cái nam nhân phong phạm!

Nhưng Dương Nhượng Hàm kéo Liễu Vĩnh một màn xem ở Vương Linh Lợi trong mắt, lại làm cho nàng trong nháy mắt muốn rách cả mí mắt, nếu không phải bị đao chống đỡ yết hầu, nàng nhất định chửi ầm lên Dương Nhượng Hàm Liễu Vĩnh hai người, còn nói mẹ hán giữa hai người không có việc gì, cái kia kéo Liễu Vĩnh động tác là có ý gì, là muốn mượn lưu manh tay giết nàng Vương Linh Lợi, sau đó các người một đôi gian phu * có thể song túc song phi sao?

Giờ khắc này Vương Linh Lợi chính mình cũng cảm thấy rất kỳ quái, nàng thế mà quên đi sợ hãi, cũng trong đầu tràn ngập phần nô Hòa Diễm, bất quá còn tốt, Liễu Vĩnh động tác kế tiếp, để nàng an tâm, cùng lúc trong lòng dâng lên đắc ý, nhìn về phía Dương Nhượng Hàm càng là lộ ra người thắng tư thái, hừ, người coi như ngực lớn thế nào, Liễu Vĩnh không phải là càng quan tâm ta.

"Tốt, liền đứng ở nơi đó a!"

Khoảng cách năm bước xa vị trí Liễu Vĩnh bị hô ngừng, cái này khiến nội tâm của hán hơi thất vọng, bởi vì Suy Thần lần này gia trì cho pháp lực của hán rất là thừa thớt, để hán chỉ có thể ở trong vòng ba bước mới có lòng tin cầm xuống đối phương, nhưng bây giờ năm bước, liền để hán có chút lúng túng, động thủ rõ ràng không được, sợ làm bị thương Vương Linh Lợi, không động thủ, hán đồng dạng lo lắng Vương Linh Lợi bị thương tổn!

Cái này để Liễu Vĩnh không khỏi dưới đáy lòng phàn nàn, Suy Thần người chuyên gì xảy ra người, gần nhất người không phải một mực tại tuyên bố pháp lực tăng trưởng sao, làm sao, ta cảm thấy thân thể biến hóa cùng mấy lần trước kém xa!

Này lúc đứng tại Tây hồ trên đảo nhỏ Suy Thần cũng hết sức nghi hoặc, theo lý thuyết không nên a! Cuối cùng suy nghĩ khoảnh khắc cũng không có 'Nghĩ ra đầu mối hán, chỉ có thể giải thích có thể là từ trường nguyên nhân, dẫn đến pháp lực truyền thụ có chướng ngại!

Lời giải thích này, để Liễu Vĩnh nghe kém chút mắt tròn trắng, cái này mẹ hán tiên pháp cũng thụ từ trường ảnh hưởng, thật không có nghe qua!

Đối với cái này, Suy Thần trả lời là, người một kẻ phạm nhân, không biết đến nhiều!

Tốt a, này lúc Liễu Vĩnh cũng không có thời gian cùng Suy Thần tranh luận, đối phương nói như vậy coi như như vậy đi, tại phân phó đối phương mau chóng tới về sau, Liễu Vĩnh nhìn về phía đắc chí vừa lòng nhìn xem mình lưu manh, nhẹ giọng dò hỏi; "Ta tới, có yêu cầu gì người cứ việc nói!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 212: Trộm lý do

"Nói dễ nghe như vậy, ta có yêu cầu người có thể thỏa mãn ta sao!"

Tên hèn mọn xem thường, sau đó hán không chờ Liễu Vĩnh trả lời, trực tiếp đột ngột hỏi nói; "Người là kẻ có tiền có đúng không?"

Liễu Vĩnh bị vấn đề này hỏi sững sốt, suy nghĩ một chút gật đầu nói; "Tựa hồ là!"

"Là chính là, không phải cũng không phải là, cái gì gọi là tựa hồ là!" Tên hèn mọn hiển nhiên đối đáp án này không phải rất hài lòng, lập tức tức giận lớn tiếng trách cứ!

Đối với cái này Liễu Vĩnh tranh thủ thời gian bắt đắc dĩ gật đầu về nói; "Là, kẻ có tiền, là, kẻ có tiền!"

Gặp Liễu Vĩnh tại mình uy hiếp hạ sáng khoái thừa nhận mình kẻ có tiền thân phận, tên hèn mọn cảm thấy thân là thượng vị giả cảm giác ưu việt, thế là hán hơi đắc ý hỏi tiếp nói; "Vậy người đại khái có bao nhiêu tiền?"

Liễu Vĩnh coi là đối phương là muốn dọa dẫm hán, lập tức nhẹ nhàng thờ ra, bởi vì dạng này cũng liên ý vị Vương Linh Lợi tạm thời không có nguy hiểm!

Thế là hán bắt đầu tư đầu chậm lý cho đối phương tính nói; "Hơn ba tháng trước có người đầu tư một ngàn vạn cùng ta mở nhà bệnh viện, nàng chiếm hai mươi phần trăm cổ phần, ta chiếm tám mươi phần trăm, về sau lại có người đầu tư sáu trăm vạn... Bệnh viện chúng ta năm nay buôn bán ngách là... !"

"Hoa!"

Tất cả mọi người đã không có lại nghe Liễu Vĩnh nói tiếp hứng thú, bởi vì bọn hán tại phát hiện một sự thật về sau, bắt đầu đối Liễu Vĩnh lộ ra hứng thú, có tự phụ hình dạng xuất chúng nữ nhân bắt đầu cung chân uốn ngực, cũng nhìn về phía Liễu Vĩnh ánh mắt phát ra dị sắc! Giờ khắc này nàng đám đó

nghĩ cái gì cùng trước đó lại khác biệt, cảm thấy có bản lĩnh nam nhân cho dù có cái ba hai nữ nhân cũng là bình thường! Cũng ần ần chờ mong không biết mình được không thể gia nhập trong đó!

Có ý nghĩ này nữ nhân cũng không tại số ít, thậm chí bao gồm trước đó xem thường qua Vương Linh Lợi Dior cửa hàng nữ nhân viên phục vụ, giờ khắc này các nàng không có có bất kỳ nhân vật chuyển đổi khúc mắc, bởi vì cái này chính là như vậy một cái xã hội, nếu không cũng không sẽ có nhiều nữ nhân như vậy đổi một ít rõ ràng thường xuyên đổi bạn gái danh nhân phú nhị đại y nguyên kêu la gào cho đối phương, nói tới nói lui, bị chửi hoa tâm kẻ có tiền vẫn là những cái kia tài phú không đủ người! Mà tại cái này tam tuyến thành thị, hơn ức tài sản, đầy đủ rồi!

Mà vừa rồi có đối Liễu Vĩnh lộ ra khinh bỉ nam nhân âm thầm phiền muộn, vừa rồi vì cái gì không lưu loát điểm, nếu để cho vị phú ông này cảm thấy mình thiện ý, cũng nhớ kỹ mình, nói không chừng về sau liền có có thể diu đất mình cơ hội!

Càng có vừa rồi không có ném ra điện thoại di động người âm thầm ảo não, cái này mẹ hấn ức vạn phú ông, mình thế mà còn lo lắng người ta không thường nổi điện thoại, thật sự là đầu óc bị hư!

Mà Dương Nhượng Hàm nùng trang đồng sự, càng là đối với Dương Nhượng Hàm lộ ra giật mình thần sắc, trách không được người ta đã có vị hôn thê còn muốn lên trên thiếp, liền cái này tài phú giá trị, tùy tiện trong ngón tay để lọt điểm đều đủ các nàng thiếu phần đầu hai mươi năm rồi, Dương Nhượng Hàm ánh mắt thật là độc!

Mà Dương Nhượng Hàm đang nghe Liễu Vĩnh lời nói về sau lại cảm giác mình khoảng cách đối phương càng ngày càng xa, bởi vì đối phương quá ưu tú, ưu tú đến nàng cảm thấy mình là một con không xứng với bên trên đối phương vịt con xấu xí!

Liễu Vĩnh đương nhiên không biết mình muốn có ý kéo dài thời gian, cho trong lòng mọi người mang đến lớn như vậy gọn sóng, hấn nói những lời này thời điểm, chỉ là nghĩ làm cho đối phương cảm nhận được thành ý của hấn, dùng cái này đến kéo dài thời gian, chờ đợi Suy Thần đến, sau đó nhất cử đặt vững đại cục!

Đương nhiên hấn cũng không phải chỉ đem hi vọng đặt ở Suy Thần trên thân, hấn tại lúc nói chuyện cũng đang không ngừng quan sát đối phương, để tìm cơ hội tiến hành đột phá, nhưng hết sức đáng tiếc đối phương không chỉ là lưu manh, trước đó vẫn là một tên tiểu thủ, cho nên rất là cẩn thận, để Liễu Vĩnh một mực không có cơ hội.

"Tốt!"

Lôi kéo Vương Linh Lợi lại có chút lui một bước, để cùng Liễu Vĩnh lần nữa kéo ra năm bước khoảng cách tên hèn mọn mở miệng đánh gãy Liễu Vĩnh nói liền miên lai nhai, sau đó hỏi nói: "Liền đem người tài sản tính làm một trăm triệu! Sau đó, nếu có một cái người rất là ưa thích nữ nhân, để người cho hấn mua hòn đảo nhỏ, cần mấy cái ức, người nên làm như thế nào?"

"Cố gắng kiếm tiền!"

Căn bản không cần Liễu Vĩnh trả lời, liền có người nhing nọt vượt lên trước mở miệng, cũng tại mở miệng về sau, đối Liễu Vĩnh Tiểu Tiểu, đem cái Liễu Vĩnh buồn bực không được, bởi vì hấn lại thấy được tên hèn mọn nhai lại lông mày, bất quá người ta cũng là có ý tốt, người có thể nói cái gì đó, chỉ có thể khách khí Tiểu Tiểu, sau đó chăm chú về nói; "Cố gắng kiếm tiền!"

"Quả nhiên là dạng này!" Cướp đáp chính xác nam tử vỗ tay tương khánh, dẫn tới mọi người chung quanh một trận hâm mộ, thật tình không biết Liễu Vĩnh này lúc hạn không thể đem hấn giẫm tại dưới chân hung hăng đạp mấy cước.

Bất quá, còn tốt, tên hèn mọn cứ việc có chút không thoải mái, nhưng lần này lại không có quá khích, mà là hỏi tiếp nói; "Cái kia nếu là gãy không đến, nàng lập tức lại muốn đầu, nên làm cái gì?"

"Cái này?"

Đã làm tốt cướp đáp đám người hai mặt nhìn nhau, bởi vì bọn hấn thực sự không biết đáp án!

"Vậy liền đi trộm!"

Nhất đạo có chút sợ hãi thanh âm, tại yên tĩnh bên trong có chút không tự tin vang lên, Liễu Vĩnh quay đầu, lại là tên kia bị Vương Linh Lợi bày nhất đạo nữ nhân viên phục vụ, cái này khiến hấn lắc đầu phiền muộn, bởi vì hấn này lúc đã đoán được tên hèn mọn muốn giăng cái gì rồi!

Quả nhiên, tên hèn mọn nghe nói như thế, lập tức dốc cạn cả đáy rỗng to; "Là, đúng vậy, trộm cắp ăn cướp!"

"Ta có một cái hết sức bạn gái xinh đẹp, hấn so sánh nơi này tất cả nữ nhân đều đẹp mắt!"

Bất quá nói những lời này thời điểm, tên hèn mọn nhìn một chút bị hấn dùng dao chế trụ Vương Linh Lợi cùng đối diện Dương Nhượng Hàm, lại bổ sung nói; "Chỉ ít ta là cho rằng như vậy, sau đó nàng có các loại yêu cầu, hoặc là nói là cha mẹ của nàng có các loại yêu cầu, muốn ta có phòng, có xe, liền liền kết cưới đều muốn ta chuẩn bị năm mươi vạn lễ hỏi, thậm chí mỗi lần đi cha mẹ của nàng chỗ nào, nếu như không cho cái ba ngàn lượng ngàn đều không cho phép đến nhà, ta có biện pháp nào, ta chỉ là một tên viên chức nhỏ, ta mỗi tháng chỉ có thể cầm hai ba ngàn, đều không đủ treo lên một lần môn, ta có biện pháp nào, ta không đi trộm, không đi cướp, ta có thể được đến ưa thích nữ nhân sao, có thể chiếm được ư, cho nên các người lý giải sao, lý giải sao?"

Không ai lý giải, ai lý giải đâu?

Thậm chí có người nhỏ giọng thăm thì, vậy người liền độc thân tốt, không có tiền tìm cái gì đối tượng, tìm đối tượng nuôi được tốt hay sao hả?

Những lời này không biết là ai nói, rất là chói tai, để tên hèn mọn trong nháy mắt liền đã mất đi lý trí; "Đúng vậy, các người đều không để ý giải, ai cũng không hiểu!" Tên hèn mọn triệt để cuồng bạo, sau đó tay cầm đao, dùng lực thấp hướng Vương Linh Lợi yết hầu.

"A, cứu mạng, Liễu Vĩnh cứu ta!" Ngay lúc Vương Linh Lợi trong nháy mắt tuyệt vọng, bởi vì chỉ có nàng mới có thể bản thân cảm nhận được, đối phương điên cuồng, cùng đao phong lạnh buốt.

"A... !" Có nữ nhân nhìn không được dùng tay ngăn chặn mắt.

"Đan tỷ, người tại sao muốn nói những lời kia?"

Đứng tại chỗ ngoặt không ai có thể nhìn thấy Nghê Khiết Mai một mặt lo lắng.

Đối với cái này, Đan tỷ không thêm để ý chút nào về nói; "Không có quan hệ khiết mai, Liễu Vĩnh bên người có Thần Tiên người quên rồi!" Kỳ thật nàng biết Liễu Vĩnh bên người chính tiên không có theo tới, đồng thời đối phương truyền thấu pháp lực, cũng không đủ để Liễu Vĩnh cứu Vương Linh Lợi, bởi vì chính là nàng quá nhiều, nhưng nàng muốn chính là cái này hiệu quả, bởi vì đây hết thấy đều là nàng chủ đạo, nàng muốn Vương Linh Lợi không chết cũng bị thương nặng, bởi vì nàng là cực kỳ có hi vọng cùng Liễu Vĩnh cùng một chỗ nữ nhân!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 213: Hoàn mỹ nam nhân

Tên hèn mọn không nghĩ tới hành vi của hắn không chỉ có không đối về một tia lý giải, còn nghênh đón càng thêm để hắn thụ thương trào phúng, đúng vậy, hắn loại người này chính là hắn là cô độc, nhưng cái này trách hắn sao? Hắn không cho rằng, hắn cho rằng là cái này cái thế giới hiện thật hãm hại rồi hắn, nhớ tới cha mẹ của hắn cái kia một đời, coi như kết hôn lúc ngay cả kiện bộ đồ mới đều không có tiền mua, nhưng lại y nguyên tràn đầy hạnh phúc qua nhanh cơ hồ cả đời, đang nhìn nhìn hắn, vì bạn gái ái phong 7, vì nhạc mẫu LV, vì nhạc phụ Bá Tước biểu, hắn thế mà cần đi ra trộm mới có thể thỏa mãn bọn hắn, liền phần hận không thôi, phần hận bây giờ nữ nhân hiện thực, phần hận những cái kia cho là có cái cô nương xinh đẹp liền có thể phát tài phụ mẫu, cho nên hắn hôm nay muốn tự tay hủy đi một cái nữ nhân như vậy, dùng cái này để phát tiết chính mình một mối tích bất mãn.

Rất không may, Vương Linh Lợi trở thành rồi cái này vật hi sinh, tại tên hèn mọn đem băng lãnh lưỡi đao cắt nhập nàng yết hầu một khắc này, nàng rất là hối hận, đang lúc chẳng phải mấy vạn đồng tiền đồ vật bị trộm sao, nàng phản ứng kịch liệt như vậy làm gì, muốn biết chỉ cần nàng hào hào, sau này Liễu Vĩnh sẽ mua cho nàng càng nhiều càng Dobby lần này rút muốn bao nhiêu mấy lần gấp mấy chục lần vật phẩm quý giá, đáng tiếc về sau những vật này đều làm lợi cho những nữ nhân khác!

Nghĩ đến tiện nghi cho nữ nhân kia, Vương Linh Lợi liền phần hận không thôi, nhưng nàng đã không có thời gian nguyên rửa, sợ hãi để đầu óc của nàng tại cao tốc vận chuyển về sau trong nháy mắt con số.

"Không muốn!"

Liễu Vĩnh bị Suy Thần pháp lực gia trì qua con mắt bén nhạy bắt được tên hèn mọn mỗi cái động tác, đang lưỡi đao cắt nhập Vương Linh Lợi làn da một khắc này hắn phi tốc vọt lên cũng rống to; "Ta cho người năm trăm vạn!"

Nếu như Vương Linh Lợi này lúc còn có ý biết, nhất định mừng rỡ, bởi vì hắn mệnh tại Liễu Vĩnh trong nắm thế mà như vậy đáng tiền, năm trăm vạn a, quả thực là thiên văn số tự, nhưng cũng tiếc nàng nghe không được!

Bất quá không quan hệ, Liễu Vĩnh nguyên bản cũng không phải muốn cho nàng nghe, bởi vì hắn muốn dùng cái này phương thức, để tên hèn mọn chán chờ, chỉ cần chán chờ dù là một giây, hắn liền có cơ hội đền bù năm bước đến ba bước chỉ ở giữa chênh lệch!

Quả nhiên, không có để Liễu Vĩnh thất vọng, tên hèn mọn đang nghe hắn hô lên cho hắn năm trăm vạn lời nói về sau do dự một chút, chính là lần này, để Liễu Vĩnh vượt qua hai bước khoảng cách, sau đó vọt lên, cũng tại tên hèn mọn giật mình, cũng biết mình bị lừa, cũng lần nữa dùng lực cắt vào Vương Linh Lợi yết hầu thời điểm, dùng tay nắm lấy lưỡi đao.

"Hiển hách... !"

Cái này một cái chớp mắt cho Liễu Vĩnh mang tới áp lực tâm lý, để hắn tại bất ở lưỡi đao về sau, như trâu kiêu thờ, nhưng hắn nội tâm cũng rất kích

động, bởi vì hấn thành công, Vương Linh Lợi đột nhiên nơi cổ chỉ để lại nhất đạo nhân nhạ vết cắt, đối tính mệnh căn bản không có ảnh hưởng.

"Cộc cộc... !"

Giọt giọt đỏ tươi huyết dịch tại thời khắc này từ Liễu Vĩnh bắt lấy đao phong trên bàn tay nhỏ xuống, thanh âm thanh thúy giống như đánh vỡ yên lặng tiếng trống, làm cho cả trong Siêu thị bắt đầu trở nên hỗn loạn lên.

"A, giết người rồi!" Có người kêu sợ hãi.

"Đạp đạp... !" Có người quay người chạy trốn.

Mà có một người lại tại này lúc dừng cảm tiến lên, cũng đối Liễu Vĩnh vội vàng quan tâm nói; "Liễu Vĩnh ngươi thụ thương rồi!"

Dương Nhược Hàm bị vừa rồi Liễu Vĩnh phản đầu quên mình cứu người một màn rung động, cứ việc nàng biết đối phương cứu được là hấn vị hôn thê, đây là một cái nam nhân hấn là tận nghĩa vụ, nhưng một nữ nhân cần nam nhân, không phải là có thể nàng tại thời khắc nguy hiểm đứng ra sao?

Ngươi vì cái gì như vậy hoàn mỹ đâu? Dương Nhược Hàm nội tâm phát ra hoa si, bởi vì nàng phát hiện coi như đối phương có yêu nhất người, coi như đối phương có vị hôn thê, nhưng cũng không có thuốc chữa yêu rồi đối phương!

Bị Dương Nhược Hàm nhắc nhở, Liễu Vĩnh mới phát giác ngón tay chỗ truyền đến từng tia từng tia đau tận xương cốt xúc cảm, cái này khiến hấn bản năng muốn buông tay, nhưng ý chí của hấn lại một mực không chế lại tay của hấn, bởi vì hấn biết hấn không thể nói, nếu như nói lỏng, hết thấy đều sẽ lần nữa trở lại nguyên điểm.

Đương nhiên nguyên bản bằng vào Suy Thần cho hấn quán thấu pháp lực, hấn là có thể nhu trên người chế phục đối phương, nhưng hấn tại bắt ở đao phong một khắc này lại phát hiện mình thế mà toàn thân mềm nhũn muốn nằm xuống.

Hấn không biết đây là có chuyện gì, cũng không có thời gian truy vấn, hấn chỉ biết nếu như hấn này lúc nằm xuống, như vậy Vương Linh Lợi lại đem sẽ lâm vào nguy hiểm, cho nên hấn mặc cho thân thể run rẩy, nhưng lại y nguyên một mực đứng đấy, cũng mất lộ ra lạnh lùng nhìn xem tên hèn mọn, để hy vọng có thể nhờ vào đó chấn nhiếp đối phương, làm cho đối phương xoay người bỏ chạy.

Lúc này tên hèn mọn ngây người, hấn thử kéo ra đao, lại phát hiện tay của đối phương kiên định như bàn thạch, cái này khiến hấn rất là ảo não, ảo não vừa rồi mình thế mà tin đối phương cho hấn năm trăm vạn, mặc dù hấn chỉ tin một giây, nhưng lại bị đối phương thành công bắt lấy rồi sơ hở, nghĩ đến về sau sắp gặp phải hình phạt ngồi tù, cùng bạn gái cùng nàng phụ mẫu ghét bỏ đáng về, tên hèn mọn trên mặt bắt đầu lộ ra dữ tợn.

Nhưng sau đó đối phương lạnh lùng ánh mắt, để hấn nghĩ tới đối phương Mau Lệ thân thủ, cùng cao hơn chính mình lớn hơn nhiều đáng người, cái này lại để tên hèn mọn bắt đầu khiếp đảm, nhưng liền hấn muốn lùi lại thời điểm, bên tai của hấn vang lên một âm thanh êm ái; "Là hấn lừa gạt người, hấn hấn là nhận trừng phạt, yên tâm hấn chỉ là một con cạp giấy, ngươi chỉ cần khinh khinh đấy, hấn sẽ ngã xuống!"

Đạo thanh âm này rất là tràn ngập mỉa mai, để tên hèn mọn không tự kìm hãm được tin phục, sau đó hấn một tay bỏ qua Vương Linh Lợi, sau đó nhấc chân một cước đạp về Liễu Vĩnh bụng dưới!

Nguyên bản một cước này Liễu Vĩnh liền xem như tại lúc bình thường cũng có thể né tránh được, dù sao hấn tại công trường luyện mấy năm thể phách không phải luyện không, nhưng hấn này lúc chính là sinh sinh không có né tránh, cũng bị một cước rắn rắn chắc chắc đá vào trên bụng.

Một nháy mắt ngũ tạng lệch vị trí cảm giác thông qua thần kinh truyền khắp Liễu Vĩnh toàn thân, để hấn nhin không được nằm trên mặt đất co rút, thậm chí trong dạ dày cũng bắt đầu Phiền Giang Đào Hải, muốn nôn mửa, bất quá cuối cùng hấn vẫn là nhin được.

Gặp quả nhiên như vừa rồi mình vang lên bên tai lời nói nói, đối phương chỉ là cái hồ giấy, tên hèn mọn lập tức đắc chí, bởi vì thường ngày kẻ có tiền đều là cao cao tại thượng, đừng nói để hấn đánh, liền xem như có thể liếc hấn một cái lộ cái mỉm cười, đều sẽ để hấn rất cảm thấy có mặt mũi, nhưng bây giờ một cái ức vạn phú ông liền nằm tại chân mình một bên, đồng thời chính là bị mình đá, cái này khiến hấn không tự kìm hãm được sinh ra đại trượng phu đang như vậy cảm giác tự hào.

"Hừ, anh hùng cứu mỹ nhân đúng không!" Nói tên hèn mọn hung hăng nhấc chân đá vào Liễu Vĩnh trên thân.

"Kẻ có tiền đúng không!" Tên hèn mọn lại là một cước đá vào Liễu Vĩnh trên thân.

"Xem thường người nghèo đúng không!" Lại một cước.

"Vừa rồi đùa nghịch ta đúng không!" Lại một cước.

Nhìn xem Liễu Vĩnh bị một cước chân bị đá co quắp tại trên mặt đất, Nghê Khiết Mai muốn xông tới, nhưng lại bị Nhược Tiên nữ tử ngăn lại, cái này khiến nàng tức giận quay đầu kêu to; "Ngươi đây là đang làm gì, ngươi là đang giúp ta vẫn là tại hại ta, ngươi biết Liễu Vĩnh bị đánh ta có bao nhiêu đau lòng sao, a!"

"Ta biết, nhưng hấn không có nguy hiểm!"

Nhược Tiên nữ tử lần này không có lừa gạt Nghê Khiết Mai, mặc dù nàng vừa rồi thi pháp để Liễu Vĩnh ngay cả một đứa bé con cũng không bằng, nhưng nàng lại không sẽ để Liễu Vĩnh chết, bởi vì Liễu Vĩnh nhất định phải tự sát, mới sẽ đối tâm tình của nàng hữu dụng, cho nên nàng không sẽ để Liễu

Vĩnh chết bởi hấn giết!

Nghe được Liễu Vĩnh không có nguy hiểm, Nghê Khiết Mai nhẹ nhàng thở ra, sờ dĩ Nghê Khiết Mai như vậy tín nhiệm Nhượng Tiên nữ tử là bởi vì vừa rồi nàng nói Vương Linh Lợi không sẽ gặp nguy hiểm, kết quả thật ngay tại một khắc cuối cùng bị Liễu Vĩnh cứu, nàng coi là đây hết thấy đều là Đan tỷ công lao, lại không biết đây hết thấy kỳ thật đều là Liễu Vĩnh mình cố gắng kết quả, mà dựa theo Đan tỷ ý tứ, Vương Linh Lợi ít nhất cũng phải thụ cái trọng thương, bởi vì chỉ có như thế mới có thể ngăn cản nàng cùng Liễu Vĩnh hôn lễ, nhưng cuối cùng lại bị Liễu Vĩnh phá hủy, cho nên nàng trong cơn tức giận, quyết định để Liễu Vĩnh ném chút khổ sở.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 214: Liễu thiếu nội giận

"Không cần đánh nữa, không cần đánh nữa, van cầu người không cần đánh nữa!"

Nghê Khiết Mai bị Đan tỷ ngăn cản, nhưng trong tràng còn có một tên nữ hài không có bị ngăn cản, đối mặt tay cầm sáng loáng đao nhọn lưu manh, Dương Nhượng Hàm ngay từ đầu cũng hai chân run lên, thậm chí không tự kìm hãm được lui lại, cũng muốn quay người thoát đi, nhưng Liễu Vĩnh bị một cước chân đá đá thanh âm, để lòng của nàng giống như bị nắm đồng dạng, một cái, một cái, thống khổ không chịu nổi.

Cuối cùng ma lực của ái tình, chiến thắng nàng sợ hãi trong lòng, để nàng liều lĩnh bỏ nhào vào Liễu Vĩnh trước mặt, cũng dùng thân thể của mình bảo vệ Liễu Vĩnh, hướng tên hèn mọn phát ra khẩn cầu.

Kỳ thật nguyên bản tên hèn mọn là chuẩn bị phát tiết mấy lần liền chạy đi, nhưng ở Dương Nhượng Hàm nhào tới về sau, ánh mắt của hắn trong nháy mắt vừa đỏ rồi, hấn nghĩ tới rồi mình vì một cái bạn gái vật và bốn ba, thậm chí không tiếc trộm cắp ăn cướp, nhưng lại y nguyên không cách nào làm cho đối phương thỏa mãn, nhưng bây giờ ở trước mặt của hắn, một cái nam nhân, cũng bởi vì hắn có tiền, liền có thể hưởng thụ trái ôm phải ấp, thậm chí vì tiền có nữ nhân vì hắn không tiếc mạo hiểm, thế giới này quá không công bằng, cũng bởi vì hắn có tiền, có tiền có đúng không?

Kỳ thật tên hèn mọn sai rồi, Dương Nhượng Hàm nhận biết Liễu Vĩnh thời điểm, hấn ở trong mắt nàng vẫn là tiểu tử ngốc, nàng không nghĩ tới đối phương có tiền như vậy, thậm chí bởi vì đối phương tài phú, nàng mới vừa rồi còn quyết định đem phần này yêu ân giấu ở trong lòng, xa xa chúc phúc đối phương, nhưng Liễu Vĩnh gặp phải nguy hiểm đến thời gian, nàng thực sự không thể không nổi tình cảm của mình, chỉ hy vọng có thể bảo hộ đối phương.

Nhưng tên hèn mọn vận vẹo nội tâm không sẽ nghĩ như vậy, hấn chỉ sẽ cho rằng cũng là bởi vì Liễu Vĩnh có tiền, Dương Nhượng Hàm mới cam nguyện vì đối phương hiến thân, cái này khiến nội tâm của hấn đối Dương Nhượng Hàm sinh ra cực độ ác cảm!

Thậm chí nội tâm dâng lên một giống ác ma suy nghĩ, đã người là vì tiền mới làm như vậy, như vậy ta nhìn người tại mắt đi tương mạo về sau, đối phương sẽ làm sao đáp lại người nỗ lực!

Nội tâm vận vẹo nghĩ đến, tên hèn mọn đi lên liền tóm lấy Dương Nhượng Hàm tóc dài, đưa nàng lật qua, sau đó tại tất cả mọi người không có phản ứng tới thời điểm sáng lên đao, chuẩn bị tại Dương Nhượng Hàm trên mặt khắc họa!

"Không nên thương tổn hấn, người làm cái gì đều có thể!"

Dương Nhượng Hàm này lúc còn chưa ý thức được nguy hiểm, còn tưởng rằng tên hèn mọn là muốn kéo nàng đi đâm Liễu Vĩnh, cho nên nàng liều mạng rống to, cũng bắt lấy Liễu Vĩnh quần áo muốn lần nữa ghé vào trên người của đối phương bảo hộ đối phương!

Dương Nhượng Hàm, để tên hèn mọn sùng sốt một chút, sau đó hấn nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra sâm sâm răng trắng, "Người thật nguyện ý thay hấn?"

"Không muốn, người đi!"

Liễu Vĩnh cứ việc toàn thân không cách nào động đây, nhưng ý thức lại nhất thanh nhị sở, hấn biết tên hèn mọn nội tâm đã vận vẹo, chuyện gì đều có thể làm được, cho nên hấn không muốn Dương Nhượng Hàm vì hấn thụ thương!

Đối với cái này, tên hèn mọn đáp lại là một cước đá vào Liễu Vĩnh trên mặt, sau đó tại Dương Nhượng Hàm một mặt tức giận nhìn xem nàng, "Người xác định!"

"Ta xác định, chỉ cần người chớ làm tổn thương hấn!" Dương Nhượng Hàm không chút do dự!

"Hắc hắc... !"

Tên hèn mọn tiếng cười để Dương Nhượng Hàm không tự kìm hãm được đánh cái rùng mình, nhưng nằng lại ánh mắt kiên định.

"Người về sau sẽ vì hành vi của người hối hận!" Nói tên hèn mọn dùng nhiệm lấy Liễu Vĩnh máu tươi băng lãnh lưỡi đao cắt hướng Dương Nhượng Hàm mặt.

"Không muốn... !" Liễu Vĩnh điên cuồng rống to, nhưng lại bất lực ngăn cản, giờ khắc này tim của hắn tràn ngập tuyệt vọng, cái này là cái thứ nhất vì hắn bị thương tổn nữ nhân, tim của hắn vì thế mà nhỏ máu.

"Xin lỗi!"

Nửa phút đồng hồ sau, Suy Thần một mặt áy náy đứng tại Liễu Vĩnh trước mặt, mà trên đất Liễu Vĩnh ôm Dương Nhượng Hàm đối Suy Thần lời nói nhìn như không thấy, hắn chỉ là lẳng lặng nhìn chăm chú lên cái này cùng nằng chỉ có vài lần duyên phận nữ hài, sau đó giữ lại nước mắt.

Trong mắt hắn Dương Nhượng Hàm giống như ngủ say rồi đồng dạng, chỉ là trên mặt tung hoành hai nói vết thương, để nằng xem ra có chút nhìn thấy mà giật mình.

"Ta có thể thi pháp đem vết thương của nằng khôi phục!"

Gặp Liễu Vĩnh một mặt thống khổ đáng vẽ, Suy Thần có chút nịnh nọt mở miệng.

"Ta biết, nếu không người cho rằng ta sẽ tại cái này ngồi sao?"

Liễu Vĩnh phần nộ rống to, hắn đương nhiên biết Suy Thần có thể đem Dương Nhượng Hàm vết thương trên mặt vuốt lên, nhưng nếu như đang lúc tên hèn mọn đao đâm hướng chính là Dương Nhượng Hàm trái tim đâu, Suy Thần còn có thể giúp đỡ đối phương sao?

Cái này một cái chớp mắt, Liễu Vĩnh có biến mạnh dục vọng, không chỉ có là kinh tế bên trên, hắn còn hi vọng mình tại trên thân thể mạnh lên, như thế mới có thể càng thêm có lực bảo hộ người bên cạnh, đương nhiên còn có một câu dưới đáy lòng, hắn không đối Suy Thần rống, cái kia là tại tên hèn mọn quay người thoát đi về sau, Dương Nhượng Hàm vuốt ve miệng vết thương của mình, chịu đựng đau đớn với hắn nói ra; "Liễu Vĩnh, người đừng có áp lực tâm lý, ta chỉ là yêu người, không liên quan gì đến người!"

Thế nhưng là thật có thể không có quan hệ gì với hắn sao, phần nhân tình này hắn Liễu Vĩnh lấy gì trả, tiền sao, như thế là đối đối phương vũ nhục, nhưng là tình, hắn chỉ có một người, làm sao trả, a! Liễu Vĩnh muốn gào thét!

Khai Dương, hai mươi bảy ngày này từ giữa trưa bắt đầu, từng cái chỗ ăn chơi cùng tầng dưới chót nhân viên căn cứ đất bị các loại lưu manh lật ra mấy lần, thậm chí liền ngay cả cảnh sát đều hết sức phiền muộn đây rốt cuộc là thế nào!

Ngây thơ KTV ở vào Khai Dương phần hoa đoạn đường, trang trí xa hoa, vật giá cao bưng, nghe nói chủ gánh quan hệ rất cứng, cho nên từ bắt đầu buôn bán bắt đầu liền không có người dám nện đi ngang qua sân khấu chết,

Chạng vạng tối, vừa đi làm khê hát xinh đẹp sân khấu ngừng đầu một cái liền thấy một đám bên hông cái lấy căng phòng côn bóng lưu manh chạy vội tiến đến, cái này khiến nằng sợ hãi kêu lấy theo lên cơ hồ từ nằng đi làm ngày đó liền không có theo qua cảnh báo!

Theo cảnh báo tiếng chuông vang lên, lúc trước bên cạnh một bao trong phòng tuôn ra năm sáu tên lộ ra hình xăm nam tử to con, những này trong tay nam tử đều cầm gậy bóng chày hoặc ống thép, mà một người cầm đầu càng là cầm trong tay một thanh Nhật Bản Võ Sĩ trường đao, đối tràn vào tới lưu manh rống nói; "Mẹ nó, đến nháo sự, biết đây là ai trăng trử không!"

Cái lấy côn bóng lưu manh trúng cái này lúc cũng đi ra một người, nhìn về phía tay cầm võ sĩ đao nam tử nói ra; "Mãnh Tử, Lôi ca để cho ta làm ít chuyện, hi vọng người phối hợp!"

"Vĩ chết!"

Tay cầm võ sĩ đao nam tử nhìn thấy đi ra nam tử rõ ràng khê giật mình, nhưng sau đó sắc mặt tái xanh nói ra; "Liền xem như người vĩ chết, đánh lấy Lôi ca danh hào cũng không được, tại ta ngây thơ... !"

"Ta cũng không được sao?" Một tên người mặc chế phục thấp Bàn Tử tùy theo đi ra, để tay cầm võ sĩ đao nam tử đang lúc liền sùng sốt!

Người mặc chế phục thấp Bàn Tử là Trịnh Lập Phi, Khai Dương xảy ra chuyện lớn như vậy, Trịnh Lập Phi đương nhiên trước tiên liền biết, nguyên bản Liễu Vĩnh nữ nhân bị người vẽ, hắn là rất cao hứng, nhưng hắn gọi điện thoại cho ở á nam, lại đạt được một cái khác tin tức cái kia chính là trước lúc này, Thôi bí thư nữ nhi giúp Liễu Vĩnh đánh Hàn tiểu Cam, cái này khiến hắn lập tức ý thức được đối phương cùng Thôi bí thư quan hệ độ cứng, cái này khiến hắn tại cùng ở á nam trầm mặc khoảnh khắc về sau, không thể không chuyển đổi một chút trước đó thái độ, thậm chí xác định tự biết hỏi đến, thế là từng cái tổ chức ngầm cùng tiểu lưu manh tổ chức liền gặp được rồi kỳ hoa một màn, cảnh lẫn lộn ngồi một xe, sau đó các nơi tìm người.

Đối với cái này, trên đường người đương nhiên lập tức mộng bức, nhưng rất nhanh phong thanh truyền ra, nói là Liễu thiếu nổi giận, về phần ai là Liễu thiếu, bọn hắn không biết, chỉ là biết là cái rất ngu, trâu đến bọn hắn không chọc nổi người.

Thành yêu bệnh viện VIP phòng bệnh bên ngoài, một loạt y tá bác sĩ, đứng ở trước cửa tùy thời chờ lấy la lên, mà trong phòng bệnh thì yên tĩnh, một bóng

người ngồi tại một trương giường bệnh trước đó lẳng lặng nhìn nằm trên giường mặt mũi tràn đầy quần lấy băng vải nữ tử.

Quyển điện tử sách từ < thuận long thư viện >(www. auchu. com) chỉnh lý cũng cung cấp download, trạm [trang web] chỉ cung cấp tiểu thuyết haytxt sách điện tử download!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215: Lại gặp liêu âm thối

Trong hôn mê Dương Nhượng Hàm làm một cái mơ rất đẹp mộng, trong mộng nàng mặc áo cưới trắng noãn, đứng tại phủ kín cánh hoa hồng trên đồng cỏ chờ đợi nàng tân lang, chung quanh đều là chúc phúc nàng thân bằng hảo hữu!

Nhưng nàng một mực chờ a chờ, chờ qua hoa nở, chờ qua lá hoàng, chờ đến rồi tuyết bay, chờ đến rồi chim hót, chờ đến rồi chung quanh rớt cuộc không có một người, nhưng cũng không có gặp nàng tân lang!

Thế là nàng kéo lấy thật dài váy chạy nhanh tìm kiếm, xuyên qua bãi cỏ, xuyên qua rừng cây, xuyên qua đám người, thẳng đến nàng nhìn thấy cái kia người mặc áo đuôi tôm cười bạch mã nam tử, khoe miệng của nàng mới lộ ra mỉm cười, nhưng về sau nàng ngậy người, bởi vì vua của nàng chết sau lưng một tên đồng dạng người mặc cát trắng nữ hài đang gất gao ngồi tại vương tử trên lưng ngựa, sau đó hai người đối nàng vui cười, giục ngựa mà đi!

Đưa mắt nhìn hai người rời đi, thất hồn lạc phách Dương Nhượng Hàm cúi đầu mới nhìn đến trở nên bóng loáng như mặt gương trên mặt đất, chiếu rọi xuất nàng mặt mũi dữ tợn, khuôn mặt kia trên mặt giăng khắp nơi đều là vết sẹo, để chính nàng đều không thể tin được đây là mặt mình!

Thế là nàng kinh hô: "Không!"

"Như hàm, như hàm, không sao, không sao!"

Nhìn xem đột nhiên ngồi dậy kinh hô Dương Nhượng Hàm, Liễu Vĩnh không để ý nam nữ chỉ thấy tị huy, đi lên trực tiếp ôm lấy đối phương, sau đó dùng nhẹ tay đập đối phương phía sau lưng an ủi.

Bị Liễu Vĩnh ôm lấy Dương Nhượng Hàm chậm rãi mở mắt ra, nhìn xem xuất hiện trước mặt ở trước mắt trong mộng vương tử mặt, lập tức thật chặt ôm ngược ở Liễu Vĩnh, cũng oán trách Kiều điệp: "Người không phải đi rồi sao, không phải đi rồi sao?"

"Ta không đi, ta một mực tại trông coi ngươi!"

Liễu Vĩnh bị hỏi không hiểu thấu, bởi vì nàng từ Dương Nhượng Hàm thụ thương bắt đầu vẫn canh giữ ở đối phương bên người, liền ngay cả Vương Linh Lợi tại sát vách, hẳn cũng không có đi xem, dĩ nhiên không phải hẳn không quan tâm Vương Linh Lợi, mà là Vương Linh Lợi căn bản không có việc gì, chỉ là đột nhiên nơi cổ phá phách một điểm Bị, về phần hôn mê thì hoàn toàn là bị hù!

"Ngươi vẫn luôn tại?"

Dương Nhượng Hàm không tự kìm hãm được đi sờ mặt mình, muốn biết mình là không phải đang nằm mơ, sau đó nàng liền sờ đến trên mặt băng gạc, cái này khiến nàng ngờ ngác một chút, trong nháy mắt nhớ lại mặt của nàng bị hàn quang xẹt qua đến một màn! Sau đó nàng cấp tốc đẩy ra Liễu Vĩnh, sau đó lạnh lùng nói ra: "Người ở chỗ này làm gì?"

"Ta!"

Liễu Vĩnh chỉ nói một chữ liền bị Dương Nhượng Hàm đánh gãy, cũng lạnh lùng nói ra: "Người đi đi, ta không nguyện ý nhìn thấy ngươi!"

"Vì cái gì?" Liễu Vĩnh có chút choáng váng!

Lúc này nhất đạo có chút khinh bỉ thanh âm tại Liễu Vĩnh trong tim vang lên: "Còn phải nghĩ sao, nàng cho rằng nàng mặt mình thụ thương rồi, không hy vọng ngươi vì vậy mà có gánh vác, càng không hi vọng bị ngươi đồng tình!"

"Người làm sao biết?" Liễu Vĩnh trong tim nghi hoặc!

Đối với cái này, ngồi tại căn phòng cách vách chính cầm một quyển sách lật xem Suy Thần chừng chặc đằng hoàng nói ra: "Bởi vì bản tiên EQ cao, mà ngươi EQ thấp!"

Nếu như Liễu Vĩnh lúc này ở Suy Thần trước mặt nhất định xem thường, bởi vì đối phương đang nhìn chính là một bản ghi chú (tinh yêu tâm lý học) sách, đồng thời hần mới vừa nói cái kia cấp lời nói chính là quyển sách này nói hết!

Đồng thời còn có ví dụ chứng minh, như nữ hài nếu như không trang điểm là không sẽ đi gặp thích đến người, bởi vì nàng sợ mình không tốt hình tượng sẽ bị ưa thích người trông thấy, mà bây giờ Dương Nhượng Hàm không phải là ở vào giai đoạn này sao! Suy Thần càng xem càng đặc ý, càng xem càng cảm thấy trong sách nói rất đúng! Không tự kìm hãm được tự đặc nói; "Liễu Vĩnh a Liễu Vĩnh, ngươi ngốc biết tại sao không, chính là ít đọc sách!"

Trong phòng bệnh, Liễu Vĩnh trước mặt, đối mặt Liễu Vĩnh vì cái gì! Dương Nhượng Hàm nội tâm buồn bã cười một tiếng, tâm nói, đồ ngốc ta sợ người thấy ta xấu, ta chỉ nghĩ người nhớ đẹp, như thế người mới sẽ tại ngẫu nhiên nhớ lại ta! Nhưng mặt ngoài Dương Nhượng Hàm lại lạnh lùng nói ra; "Cùng với người quá nguy hiểm, ta sợ hãi!"

Liễu Vĩnh há hốc mồm muốn nói loại kia ngoài ý muốn không thường thường phát sinh, nhưng tựa hồ cảm thấy không có có bất kỳ sức thuyết phục, cuối cùng chỉ có thể trầm mặc!

Liễu Vĩnh bị đè nén dạng, để Dương Nhượng Hàm u ám nội tâm, hơi thoải mái, tâm nói, vẫn là thằng ngốc kia dạng!

Cùng lúc, nàng đột nhiên sinh ra muốn để trước mặt cái này ngốc ngốc đại nam hài ôm một cái ý nghĩ của nàng, dù là một sẽ cũng tốt, nhưng nàng không dám, nàng sợ nàng sẽ nhìn không được tại Liễu Vĩnh trong ngực khóc! Như thế nàng chẳng phải thành một cái thi ân cầu báo nữ hài, nàng không muốn cho Liễu Vĩnh gia tăng gánh vác!

Thậm chí nàng đều nghĩ kỹ, nếu như Liễu Vĩnh nguyện ý cho nàng tiền làm đền bù, nàng cứ việc sẽ khổ sở, nhưng lại sẽ lập tức tiếp nhận, bởi vì liền xem như làm cho đối phương hiểu lầm nàng là một cái thể lực nữ hài, cũng so sánh làm cho đối phương sống ở ấy này trong sinh hoạt mạnh!

Nhưng nàng không để ý đến Liễu Vĩnh năng lực chịu đựng, chỉ gặp Liễu Vĩnh tại không lời nhìn xem nàng khoảnh khắc về sau, thế mà quay người rời đi, cái này lập tức liền để suy nghĩ mọi loại tràng cảnh Dương Nhượng Hàm phát mộng!

Bởi vì nàng không nghĩ tới đối phương sẽ rời đi, bởi vì cho dù là chứa, đối phương cũng hẳn là sẽ theo nàng một đoạn thời gian, nhưng hần bây giờ thế mà đi rồi, cái này quá bất ngờ!

Chẳng lẽ đối phương cảm thấy mình đã không có giá trị lợi dụng, đồng thời còn xấu như vậy, cho nên tại mình mình ép buộc hạ liền thuận thế liền rời đi rồi!

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, cứ việc bị Dương Nhượng Hàm lập tức đè xuống, cũng an ủi nói, không có khả năng, Liễu Vĩnh tuyệt không phải là người như thế, nhưng nội tâm của nàng vẫn là không nhìn được thất vọng, thậm chí nhìn không được buồn bã nghĩ đến, mình chẳng lẽ đã luân lạc tới hần ngay cả dùng tiền đuổi kiên nhẫn cũng không có tình trạng sao?

Sờ lấy mình quán lấy băng gạc mặt, Dương Nhượng Hàm thầm mắng; "Liễu Vĩnh người thật là lòng dạ độc ác!" Nhưng nàng không có hối hận thay Liễu Vĩnh can đảm, chỉ là tự trách mình ban đầu mắt bị mù đã nhìn lầm người!

Nhưng hạ khắc nàng không nghĩ như vậy, bởi vì nàng muốn giết Liễu Vĩnh, bởi vì Liễu Vĩnh thế mà dòi cái tấm gương tiền đến, cũng vừa đi vừa vui vẻ nói ra; "Như hàm mau nhìn xem người bộ dáng bây giờ!"

Nếu như này lúc Dương Nhượng Hàm có thể nhìn thấy mặt mình nhất định biết cái gì gọi là diện mục dữ tợn, chỉ gặp nàng nhảy lên một cái đối Liễu Vĩnh dọn tới khoảng chừng cao một thước tấm gương chính là một cái Mau Lẹ phi cước!

Theo động tác của nàng, nguyên bản vừa mới bị Liễu Vĩnh buông xuống tấm gương 'Hoa' một tiếng té ngã bên ngoài đất cũng tại 'Ba' một tiếng vang giòn về sau, ngã thành vô số khối nhỏ!

Dương Nhượng Hàm toàn bộ động tác nhìn chuẩn bị bởi một thanh mồ hôi Liễu Vĩnh trợn mắt hốc mồm, sau đó hần nỉ non nói; "Như hàm, người đây là làm gì?"

"Hừ!"

Dương Nhượng Hàm cười lạnh; "Người còn hỏi ta làm gì, ta còn muốn hỏi người làm gì đâu, người cầm cái tấm gương đến là có ý gì, muốn cho ta xem một chút bộ dáng của ta, sau đó biết một cái mình cùng người chênh lệch có phải hay không, ta cho người biết họ Liễu tiểu tử, người xem thường ta Dương Nhượng Hàm, ta liền xem như biến thành người quái dị, cũng không sẽ dây dưa người!"

"Dát!"

Nguyên lai Dương Nhượng Hàm cho là mình là tại châm chọc nàng, thế là có chút buồn bực Liễu Vĩnh lập tức mở miệng giải thích nói; "Không phải, như hàm, ta chính là muốn để người nhìn xem người bây giờ bộ dáng, cũng không có... !"

"Người còn nói!"

Tức giận Dương Nhượng Hàm đối diện mặt dữ tợn Liễu Vĩnh chính là hung hăng một cước.

"Ta dựa vào, nữ nhân vì cái gì đều sẽ liêu âm thôi!" Ôm hạ thế nằm rạp trên mặt đất co rút Liễu Vĩnh, tại nội tâm la lên Suy Thần; "Đại tiên, mau cứu ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 216: Mỹ nữ báo ân Suy Thần

Nửa giờ sau, có người lần nữa chuyển đến một chiếc gương đặt ở trước giường bệnh!

Ngồi tại trên giường bệnh Dương Nhượng Hàm nhìn xem trong gương, đi qua một tên xinh đẹp tiểu hồ sơ chỉ thủ từng vòng từng vòng bị cời xuống trên mặt bằng vài tâm tình thấp thỏm, thậm chí đang giải được gương mặt của nàng thời điểm, nàng nhìn không được bẻ lên mặt!

Sở dĩ dạng này là bởi vì Dương Nhượng Hàm trong đầu một mực không ngừng hiển hiện nàng trong mộng tưởng kia có giằng khắp nơi vết thương, dữ tợn đáng sợ mặt, nàng sợ nhìn đến mình là gương mặt kia về sau rơi lệ, sau đó cho Liễu Vĩnh gánh vác!

Thế là nàng lại có muốn đưa chân đem trước mặt tấm gương đã ngã lăn suy nghĩ, nhưng ý nghĩ này cũng chính là tại trong đầu của nàng lóe lên, nàng liền nghe đến chung quanh tùy theo truyền đến nhiều tiếng hô kinh ngạc!

Tiếng kinh hô, để Dương Nhượng Hàm không tự kìm hãm được mở mắt, sau đó nàng ngây ngẩn cả người, nàng khó có thể tin nhìn xem trong gương nữ hài kia, trên mặt của nàng không có một tia vết thương, con mắt của nàng là như thể linh động, cái cảm là như thể tiểu xảo, đây là nàng sao? Dương Nhượng Hàm có chút khó có thể tin, cái này khiến nàng không tự kìm hãm được phía bên trái đột nhiên nhéo một cái đầu, liếc mắt nhìn người trong gương, phát hiện đối phương cũng phía bên trái đột nhiên nhéo một cái đầu!

Dương Nhượng Hàm vẫn là không tin trong gương sẽ là nàng, thế là lại phía bên phải đột nhiên nhéo một cái đầu, nhưng lần này nàng động tác này không có làm xong, liền lập tức lại xoay về cũng đối tấm gương làm cái mặt quý!

Nàng phát hiện người trong gương hình ảnh cũng theo động tác của nàng nhanh chóng quay đầu làm cái mặt quý, giờ khắc này nàng rốt cục tin tưởng, người bên trong là nàng!

Đưa tay vuốt ve trên gương mặt, vốn hẳn nên có vết đao vị trí, Dương Nhượng Hàm vẫn còn có chút khó có thể tin, thậm chí một lần hoài nghi, mình bị chém chẳng lẽ là mình trong giấc mộng.

Nhưng chung quanh quay chung quanh nàng áo trắng y tá cùng bác sĩ nói cho nàng, nàng trước đó đích thật là thụ thương rồi, không phải tuyệt đối không sẽ có nhiều người như vậy vây quanh nàng, cái này khiến nàng lại khó có thể tin loay hoay rồi gương mặt của mình khoảnh khắc, để phát hiện một tia may vá vết tích!

Nhưng không có, thật một tia vết tích cũng không có!

Cái này khiến nàng vui đến phát khóc, vốn cho là mất đi bây giờ không chỉ có vẫn còn, đồng thời trở nên càng thêm hoàn mỹ, mặc cho là ai đều sẽ nhìn không được kích động rơi lệ, ban đầu Liễu Vĩnh cũng là dạng này!

"Hiện tại biết ta không phải tại kích thích người đi!"

Đứng xa xa Liễu Vĩnh lộ ra sẽ tâm cười, Dương Nhượng Hàm càng thêm hoàn mỹ xuất hiện, để hắn hơi nhẹ nhàng thở ra, bởi vì lời như vậy, hắn liền có thể giả bộ như đã điều đối với đối phương đối tình cảm của hắn làm như không thấy rồi!

Về phần có phải hay không lừa mình dối người không trọng yếu, trọng yếu là hắn không thể trì hoãn đối phương mỹ hảo thanh xuân, thậm chí chuyện ngày hôm nay, để hắn hạ một cái quyết định, cái kia chính là hắn phải hướng cha mẹ của mình đưa ra trì hoãn cùng Vương Linh Lợi hôn lễ, bởi vì hắn không dám hứa chắc mấy tháng sau mất đi Suy Thần hắn, còn có thể dạng này đền bù người bên cạnh nhận tổn thương, vừa không thể, không bằng sớm một chút để các nàng hết hy vọng, dù sao thương tâm, dù sao cũng so thống khổ cả đời muốn tốt rất nhiều!

Liễu Vĩnh, để Dương Nhượng Hàm hơi thật không tiện bởi vì nàng nhớ tới trước đó dùng lực đá đối phương hỗn trưởng hành vi, cái này khiến nàng ngượng ngùng hỏi nói, "Người... Người không sao chứ!"

"Không có việc gì, ta quen thuộc!"

Liễu Vĩnh rất là đồ ngốc, lúc này nói quen thuộc, có ý tứ gì, khoe khoang có rất nhiều nữ nhân đã từng đối với hắn như vậy sao?

"Áo, quen thuộc, xem ra đã bị đá bèn chắc a!"

Dương Nhượng Hàm đảo đôi mắt đẹp, mang theo gấu cọt, để Liễu Vinh xấu hổ, dù sao ngay trước nhiều như vậy nhân viên đầu!

Bất quá bác sĩ y tá nhóm vẫn rất có ánh mắt, tại các nàng Viện Trưởng lộ ra thần tình lúng túng về sau, lập tức có người mở miệng nói; "Viện Trưởng ta đi sát vách nhìn xem!"

"Viện Trưởng ta cũng đi!"

Một nháy mắt, trong phòng bệnh nguyên bản đứng vững hơn mười người nam nữ đi rồi sạch sành sanh.

Gặp tất cả mọi người đi rồi, Liễu Vinh lúng túng ho nhẹ một tiếng nói; "Ta mua tối cho người chút ăn khuya!"

Nói đến hần là muốn đi, dù sao đối mặt ân nhân cứu mạng của mình, hơn nữa là ra ngoài ưa thích hần mới giúp đỡ ân nhân của hần, Liễu Vinh là rất có áp lực, sợ một chút mất tập trung, đầu óc phát nhiệt lại làm xuất hứa hẹn, như thế chính là hại người hại mình rồi!

"Chờ đi!"

Dương Nhượng Hàm nhẹ giọng gọi lại Liễu Vinh, sau đó khẩn cầu nói; "Liễu Vinh, có phải hay không ta hiện tại hoàn mỹ, chúng ta liền thanh toán xong rồi!"

Dương Nhượng Hàm, để vừa mới chuyển thân Liễu Vinh chậm rãi quay đầu, sau đó một mặt thống khổ về nói; "Xin lỗi!" Liễu Vinh rất muốn nói làm sao có thể thanh toán xong, người cứu ta cái kia một cái chớp mắt, đời ta đều không sẽ quên, nhưng ta không dám thừa nhận, không dám!

Sở dĩ dạng này là bởi vì Liễu Vinh sợ cho Dương Nhượng Hàm hi vọng, nhưng lại không thể cho nàng tương lai, để nàng cuối cùng càng thêm thương tâm khổ sở!

Liễu Vinh trả lời, để Dương Nhượng Hàm ánh mắt sáng ngời trong nháy mắt thất thần, nàng không tự kìm hãm được hỏi nói; "Liễu Vinh, người có thể cáo ta, mặt của ta là ai cho ta sửa lại sao?"

Gặp Dương Nhượng Hàm chủ động đổi chủ đề, Liễu Vinh đương nhiên mừng rỡ nó gặp, cứ việc có chút hổ thẹn, nhưng hần vẫn là lập tức mở miệng giới thiệu rồi Suy Thần Bạch Quy, cái gì tái thế Hoa Đà, tái sinh Biển Thước... , dù sao có thể nghĩ tán dương một tên bác sĩ, hần đều giảng toàn bộ.

Cuối cùng tại Liễu Vinh tha thiết tán dương dưới, Dương Nhượng Hàm đưa ra muốn nhìn một chút vị bác sĩ này, cũng biểu thị phải hướng hần ở trước mặt cảm tạ, thế là Suy Thần tại Liễu Vinh dẫn đầu hạ cười tủm tỉm đi tới phòng bệnh!

Tại nhìn thấy Dương Nhượng Hàm về sau, Suy Thần khoe khoang mở miệng nói; "Người không dùng cảm kích ta, đây là ta thân là một cái bác sĩ phải làm!"

Nói thật thường ngày những khách cũ kia Suy Thần là không nguyện ý gặp, bởi vì trông thấy mặt của các nàng , Suy Thần liền sẽ trực tiếp xuyên thấu qua hiện thực trở lại như cũ các nàng bản chất, dạng này liền để Suy Thần có chút ngán rồi, dù sao hần mặc dù là Thần Tiên, nhưng đã từng cũng là phạm nhân, cũng có yêu mến mỹ lệ sự vật yêu cầu, nhưng hần bây giờ tiên nhân lại giao phó hần xem thấu bản chất bản sự, cho nên hần nhìn thấy những cái kia đi qua nàng thi pháp người bệnh, vẫn là không có chinh dung trước hình dạng! Cho nên hần có chút chịu không được, cho nên không nguyện ý gặp.

Nhưng Dương Nhượng Hàm không giống, cô bé này nguyên bản đáng đáp liền xinh đẹp, nhất là cái kia ngực, cái kia cái mông, nếu như không phải cần nhắc đến đối phương là Liễu Vinh người ái mộ, hần quá kích cách làm sẽ không tự kìm hãm được từ nội tâm bộc lộ cho Liễu Vinh, hần tuyệt đối phải thừa dịp chinh dung thời điểm hơi thế một cái đối phương đầu, bất quá hần là hết sức chính trực Thần Tiên, cũng liền cực hạn tại trong lúc vô tình đụng vào!

Đương nhiên quan trọng hơn là tại quá kích một chút, là sẽ hạ xuống Thiên Phạt, hần không chịu đựng nổi!

"Ta có thể ôm người một chút không?"

Dương Nhượng Hàm đưa ra đề nghị. Để Suy Thần trong nháy mắt chảy ra nước bọt, ô a, ôm liền sẽ đụng vào đối phương cái kia cao chổng mềm mại, nghĩ đến cái kia kinh người lực đàn hồi, đã mấy ngàn năm không có đụng vào qua nữ nhân Suy Thần, khẽ run lên.

"Không cần a!"

Biết Suy Thần cái này lão sắc quý ý nghĩ Liễu Vinh lập tức ngăn cản, cái này khiến Suy Thần không tự kìm hãm được ở trong lòng oán thầm, người tiểu tử này tại sao như vậy, mình không muốn, còn không cho người khác đụng, thật sự là tự tử!

Nhưng Dương Nhượng Hàm hiển nhiên rất là cảm kích Suy Thần, kiên trì nói; "Ta nhất định phải dạng này mới có thể cảm kích mang cho ta tân sinh người!"

Đối với cái này, Liễu Vinh chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài thay đổi quá mức, không còn đi xem tiếp xuống khả năng sẽ phát sinh hèn mọn một màn.

Mà Suy Thần thì đối Dương Nhượng Hàm giơ lên ngón tay cái; "Tiểu cô nương, có ơn tất báo không tầm thường!" Nói xong nhào về phía Dương Nhượng Hàm!

"A!"

Một tiếng kêu thảm thiết đau đớn tại Suy Thần đập ra không lâu sau vang lên, kinh ngạc Liễu Vĩnh trong nháy mắt quay đầu, chỉ thấy Suy Thần hai tay ôm hạ thể, trên mặt đất nằm sấp giống như một con tôm bự đồng dạng tại co rút!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 217: Tai họa bất ngờ

"Cái này?"

Liễu Vĩnh nhìn xem ô hạ thể nằm rạp trên mặt đất Suy Thần một mặt được vòng, hiển nhiên đối kết quả này rất là ngoài ý muốn!

Bất quá, nhìn đối phương thống khổ đáng vẽ, hiển nhiên so sánh ngày xưa mình phải bị thương tới nghiêm trọng nhiều, cái này khiến Liễu Vĩnh âm thầm may mắn xem ra ngày xưa các cô gái đối với hắn vẫn là hơi hạ thủ lưu tình!

Nam nhân đều dạng này, nguyên bản nhận nữ nhân tổn thương sẽ hết sức phiền muộn, nhưng nếu là gặp đồng dạng thân là nam nhân người khác tại cùng trên người một nữ nhân nhận so với hắn còn trọng tổn thương, thì sẽ lập tức dễ chịu rất nhiều!

Bất quá này lúc hắn vẫn là lập tức xụ mặt nhìn về phía Dương Nhược Hàm để bày tỏ bày ra mình không phải gặp rắc quên bạn người!

"Như hàm người đây là có chuyện gì, hắn nhưng là ân nhân của người?"

Đối với Liễu Vĩnh biểu hiện, Suy Thần nội tâm hơi có một tia an ủi, cùng lúc tranh thủ thời gian cho mình thi pháp, để ngừng đau đớn, nhưng Liễu Vĩnh lời kể tiếp để hắn một cái lão đảo, pháp lực đều bị tức không ổn định!

Chỉ gặp Liễu Vĩnh nói tiếp đi nói; "Có phải hay không lão tiểu tử chiếm tiện nghi của người rồi, nếu là như thế hắn đúng là đáng đời!"

Đối với cái này, Suy Thần rất muốn quát mắng, Liễu Vĩnh người tiểu tử này đến cùng là cái kia cùng một bọn? Cùng lúc phiền muộn, bổn đại tiên chiếm nàng tiện nghi sao, nếu là chiếm hắn cũng liền chưa phát giác oan uổng!

Mấu chốt mấu chốt là hắn vừa bỏ nhào qua liền bị đối phương đá, bây giờ nghĩ đến, đối phương rõ ràng là sớm có dự mưu, chỉ là để hắn không nghĩ ra là, mình rốt cuộc làm sao đắc tội đối phương, làm cho đối phương chủ mưu đối với hắn tiến hành trả thù!

Muốn biết hắn cho đối phương khôi phục cứu chữa trên mặt vết đao thời điểm, còn tiện thể đem đối phương vòng tròn lớn mặt biến thành mặt trái xoan, cái này chẳng lẽ không nên làm cho đối phương càng thêm cảm kích hắn sao?

Nghĩ tới chỗ này, Suy Thần toàn thân một cái giật mình, chẳng lẽ cũng là bởi vì điểm này? Càng nghĩ đối phương vừa rồi nhìn về phía hắn phần hận ánh mắt, Suy Thần càng cảm thấy khả năng, lần này Suy Thần liền phiền muộn rồi, ta cái này không hao tâm sao?

Cùng lúc, cái này khiến hắn âm thầm thề, sau này không thông qua người khác cho phép, tuyệt đối bắt loạn cả người khác mặt!

Thế là sau này 'Thành yêu' tại trong một khoảng thời gian, đi qua Suy Thần chinh dụng người bệnh cứ việc cải biến khuyết điểm của mình, nhưng lại thiếu một chút linh động, cũng nói đúng là bị chinh bộ vị nhìn có chút nghi ngại, sở dĩ xuất hiện loại tình huống này là bởi vì cùng khác bộ vị không hài hòa!

Đương nhiên, cái này cũng gián tiếp sáng tạo ra 'Thành yêu' tại trong một khoảng thời gian chưa từng có phồn vinh, bởi vì chinh rồi, không hài lòng một lần nữa, tiền kia nhưng vẫn là nếu lại xuất!

Kỳ thật, Suy Thần hoàn toàn là hiểu lầm Dương Nhược Hàm rồi, nàng căn bản không phải bởi vì đối phương cho nàng lung tung chinh dụng mới sẽ đá đối phương, hoàn toàn là bởi vì nàng vì thể đánh mất tại Liễu Vĩnh trong lòng vĩnh tồn ký ức mà nổi nóng!

Đương nhiên, đối với Liễu Vĩnh cho bậc thang Dương Nhược Hàm vẫn là lập tức tiếp được, chỉ gặp nàng một mặt sợ hãi nói ra; "Ta, ta vốn là hết sức cảm kích hắn!" Nói có chút đưa tay chỉ Suy Thần, sau đó nói tiếp đi nói; "Nhưng hắn tới thời điểm quá dọa người rồi, hai tay giống như móng vuốt kiểu đưa, khóe miệng chảy dịch nước, đầu xanh mắt trắng trắng giống như muốn đem ta ăn đồng dạng, ta hết sức sợ hãi, cho nên...!"

"Dát!"

Nghe được dạng này tự thuật, Liễu Vĩnh lập tức có thể tưởng tượng xuất Suy Thần bộ này hình tượng cho Dương Nhược Hàm mang tới sợ hãi, thế là

hắn khinh bỉ nhìn Suy Thần một chút về sau, thay Suy Thần giải thích nói; "Như hằm ta nghĩ ngươi là hiểu lầm rồi, Bạch Khuê không phải chúng ta bốn quốc người, cho nên chào hỏi cùng chúng ta có chút khác biệt!"

"Áo, nguyên lai là dạng này, vậy thì thật là xin lỗi rồi!" Đứng tại giường bệnh bên cạnh đến Dương Nhược Hàm hướng Suy Thần hơi cúi đầu biểu thị áy náy!

Này lúc, đã thi pháp hoàn tất cũng đứng lên Suy Thần còn có thể nói cái gì đó, dù sao hình tượng của hắn đúng như là vừa rồi Dương Nhược Hàm giảng như thế, nhưng hắn có thể khẳng định đối phương không phải vì vậy mà đá hắn, bởi vì hắn đang lúc không nhìn thấy đối phương sợ hãi, cho nên hắn cảm thấy đối phương chính là mưu đồ đã lâu! Nhưng hắn cũng không thể nào giải thích, dù sao càng giải thích càng sẽ vào chỗ hắn sắc quý thân phận, còn không bằng giống như Liễu Vĩnh nói làm bộ hắn là người ngoại quốc, làm cái phong tục khác biệt, qua loa đi qua!

Nhưng Suy Thần làm sao cảm giác đều có Liễu Vĩnh là đang mắng hắn 'Người ngoại quốc' ý tứ, nhưng lại tìm không ra chứng cứ! Ngay tại hắn âm thầm buồn bực thời gian Dương Nhược Hàm nói chuyện, chỉ gặp nặng nhẹ giọng mở miệng nói; "Ta chân có chút nha, các người ai dịu ta một cái!"

"Dát!"

Lời này trực tiếp để Suy Thần toàn thân một cái giật mình, sau đó trình trọng nói; "Phòng làm việc của ta còn có chút sự tình, ta đi trước!" Nói xong giống như Thỏ Tử đồng dạng chạy trốn. Ở sau lưng của hắn nhìn xem hắn chạy trốn Dương Nhược Hàm nội tâm xem thường nói; "Ngươi chạy cái gì, ta lại không có để ngươi đỡ ta ý tứ!" Sau đó để mắt đi xem Liễu Vĩnh.

"Ta!"

Liễu Vĩnh cũng nghĩ đi, dù sao hắn cùng Suy Thần đã phân biệt ăn một lần dạng này thua thiệt, làm sao có thể không có ám ảnh trong lòng! Nhưng nhìn đối phương ánh mắt u oán, hắn làm thế nào cũng không có có ý tốt đi chuyển bước chân.

"Chẳng lẽ chúng ta ngay cả bằng hữu bình thường cũng không tính là sao?"

Dương Nhược Hàm u oán dánh về để Liễu Vĩnh lòng mềm nhũn, sau đó mở miệng nói; "Vậy được rồi!" Nói Liễu Vĩnh kẹp lấy chân chậm rãi bước lên phía trước, hơi có chút gió vì vụ này cảm giác!

Đứng ở ngoài cửa Suy Thần, nghe được Liễu Vĩnh đáp ứng thanh âm của đối phương, dưới đáy lòng bội phục nói; "Tiểu hòa tử không tệ thật sự là Bách đá bất náo! Bất quá lần này ta được không sẽ như vậy mà đơn giản cứu ngươi rồi!" Nói xong, Suy Thần cắt đứt cùng Liễu Vĩnh ở giữa liên hệ thoải mái nhàn nhả đi trở về phòng làm việc của mình, ngồi chờ Liễu Vĩnh ôm đống quần chạy đến trước mặt mình.

Không để ý tới sẽ âm hiểm Suy Thần, giống như gia hình tra tấn trận Liễu Vĩnh run run rẩy rẩy đưa tay đỡ lấy Dương Nhược Hàm yếu nếu không có xương cánh tay, lại bị Dương Nhược Hàm liếc một cái; "Ta là chân nha, không có cách nào lên giường, ngươi dịu ta cánh tay làm gì!" Nói xong Dương Nhược Hàm thuận thế ngồi ở mép giường, hằm tỉnh mạch mạch nhìn xem Liễu Vĩnh.

Nghe nói như vậy Liễu Vĩnh, trực tiếp ra một tiếng mồ hôi lạnh, tâm nói, chân đều đá tê, cái này nên dùng bao nhiêu lực khí! Liễu Vĩnh âm thầm may mắn cũng liền bên cạnh hắn có Thần Tiên, không phải không phải bị bên người mấy cái nữ nhân đá chết không thể!

Nhẹ nắm gọi cảm đầy đà, tràn ngập lực đàn hồi đùi, Liễu Vĩnh lại không lòng dạ nào thương thức, chỉ nghĩ đối phương tranh thủ thời gian nằm xuống, sau đó hắn tốt rồi đi, nhưng nhìn chân không xem mặt Liễu Vĩnh không có chú ý tới, Dương Nhược Hàm càng nhìn dánh về của hắn càng mê luyến, cuối cùng trực tiếp nhin không được đối nằm sấp ở trước mặt nàng Liễu Vĩnh 'Bep' hôn một cái.

"Ngươi?"

"Tốt! Ngươi cái Liễu Vĩnh, ta nói ta thụ thương rồi ngươi làm sao không tại, tình cảm tại cái này làm loạn!"

Bị Dương Nhược Hàm thân, Liễu Vĩnh còn chưa kịp giật mình, trước cửa bỗng to một tiếng liền lập tức truyền đến, đem cái Liễu Vĩnh bị hù đang lúc liền ghé vào rồi Dương Nhược Hàm sung mãn trên ngực.

Một nháy mắt giữa mũi miệng tràn ngập hương thơm, nhưng Liễu Vĩnh lại không lòng dạ nào thương thức, bởi vì trước cửa tới là Vương Linh Lợi, hắn cần giải thích, nhưng vừa quay đầu lại, nhất đạo bóng ma cấp tốc bay tới, để Liễu Vĩnh bản năng kẹp chặt hai chân, sau đó theo 'Ba' một tiếng, Liễu Vĩnh một con mắt tại chỗ liền cái gì cũng nhìn không thấy rồi!

Về sau, Liễu Vĩnh liền nghe đến Dương Nhược Hàm phẫn nộ; "Ai, ngươi đánh như thế nào người a!"

Sau đó, Vương Linh Lợi gầm thét; "Vị hôn phu ta, tại cái này trộm 'Dâm' phụ, ta chẳng lẽ không thể đánh!"

"Ngươi nói ai là 'Dâm' phụ!" Dương Nhược Hàm nổi giận.

"Nói ai, ai biết!" Vương Linh Lợi không buông tha.

Liễu Vĩnh bưng bít lấy một con mắt, mở to một cái khác hai mắt đắm lệ mơ hồ mắt, lão đảo nghiêng ngã hướng trước cửa đi, vừa đi vừa hô quát; "Bạch Khuê, mau cứu ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 218: Trịnh Lập Phi lựa chọn

Hắc bạch nói chung sức hợp tác hiệu suất là rất cao, thời gian vừa tiến vào chạng vạng tối, quẹt làm bị thương Dương Nhượng Hàm tên hèn mọn liền đã bị bắt lại, cũng từ Lôi Chấn Sơn cùng Trịnh Lập Phi tự mình dẫn đầu áp giải đến Liễu Vĩnh trước mặt.

Nguyên bản, Liễu Vĩnh là muốn để Dương Nhượng Hàm nhìn một chút đối phương, để phát tiết một chút oán khí, nhưng Dương Nhượng Hàm đối với cái này lộ ra không có chút nào hứng thú, cho nên Liễu Vĩnh cuối cùng cũng đành phải đem ý nghĩ này coi như thôi.

Nhưng hắn không có dự định buông tha quẹt làm bị thương Dương Nhượng Hàm cùng Vương Linh Lợi tên hèn mọn, bởi vì có can đảm thương tổn tới mình người bên cạnh người, Liễu Vĩnh nhất định phải làm cho hắn nhận nghiêm trọng nhất trừng phạt, không phải không biết kế tiếp còn sẽ có bao nhiêu người, có can đảm tùy tiện có ý đồ với hắn!

'Thành yêu' tăng cao nhất một gian bỏ trống bên ngoài gian phòng, Lôi Chấn Sơn đang cùng Trịnh Lập Phi tại riêng phần mình thủ hạ vòn quanh hạ hút thuốc!

Lôi Chấn Sơn nguyên bản đối với Trịnh Lập Phi tích cực rất là kinh ngạc, nhưng lúc đến nay ngày, nhất là tại Từ Chấn vừa bị Liễu Vĩnh làm cho nhà bại người vong về sau, hắn suy nghĩ kỹ một chút tựa hồ cũng cảm thấy rất bình thường, bởi vì cùng Liễu Vĩnh đối nghịch đã chứng minh không sẽ có kết cục tốt, đối phương dạng này lựa chọn tuyệt đối là sáng suốt!

Đương nhiên, nhất làm cho hắn thụ dụng là, hắn cái này trước kia chỉ có thể bị Trịnh Lập Phi hô tới quát lui không lên mặt đại đầu đường xó chợ, thế mà bị Trịnh Lập Phi thân mật gọi là Lôi ca, cái này khiến hắn rất là kinh hi, cũng thật to tại dưới tay mình trước mặt lớn một thanh mặt, nhưng hắn đầu não không có ngắt đi, biết đây hết thấy đều là ai mang cho hắn, đến mức ở trong lòng đối Liễu Vĩnh càng thêm tôn trọng!

Đương nhiên, Trịnh Lập Phi nội tâm nhưng thật ra là phức tạp, không nói hắn cùng Từ Chấn vừa đã từng giao tình, liền hắn đều trực tiếp cùng Liễu Vĩnh từng có mấy lần trực tiếp hoặc gián tiếp xung đột, bây giờ thế mà nhớ tới mặt tới cùng đối phương hoà giải, thật là làm cho hắn bất ngờ!

Cùng lúc hắn cũng thật là có chút lo lắng, đối phương sẽ không sẽ cho hắn bày sắc mặt nhìn, như thế hắn liền không chỉ là xấu hổ, mà là mất mặt!

Đương nhiên, hắn đây cũng là không có cách, trong tình Thôi bí thư nghe nói lần này nhiệm kỳ mới sẽ trở thành Tỉnh phủ số hai, đồng thời theo nội bộ tin tức biết được, đã xác định! Thế là ngay tiếp theo cùng hắn đáp lên quan hệ thái tiền trung tại Khai Dương đều sẽ điều chỉnh một chút làm việc, đương nhiên không sẽ là hướng kém điều!

Mà Trịnh gia này lúc nếu muốn ở cái này trước mặt không đứng sang bên cạnh, vậy cũng chỉ có thể cùng thái tiền trung giữ gìn mối quan hệ, mà Liễu Vĩnh chính là cả sự kiện mối quan hệ nhân vật, cho nên đạt được Liễu Vĩnh thông cảm là Trịnh gia đầu tiên muốn làm, đây cũng là hắn vốn chỉ là hiệp trợ Lôi Chấn Sơn, hướng Liễu Vĩnh bày ra cái tốt lại trở thành trực tiếp đến đây không điểm mấu chốt nịnh nọt nguyên nhân!

Mang theo tâm tình thấp thỏm, Trịnh Lập Phi hung hăng hút thuốc, đang một điếu thuốc tại trong miệng hắn rất nhanh rút cho tới khi nào xong thôi, hắn nhìn thấy cái kia nói từng đề cho hắn khinh thường, xem thường, phản hận, cho tới bây giờ kính ý thân ảnh!

Không kính sợ không được a, Từ gia kinh lịch quá thâm rồi, đồng thời sau đó trải qua phụ thân hắn Trịnh trải qua phân tích, từ từ thật bị lấy làm loạn quan hệ nam nữ đưa vào đi mở bắt đầu, đều hắn là Liễu Vĩnh bày kế!

Nếu như là dạng này vậy liền khiến người sợ hãi rồi, dù sao lúc kia, song phương mới bao nhiêu lớn điểm thù, tối đa cũng chính là giữa nam nữ một chút tiểu nhân tranh giành tình nhân tranh chấp, kết quả đối phương liền đem Từ gia khiến cho cửa nát nhà tan, tại Khai Dương hắn cũng thật sự là không có hai người rồi, cho nên Trịnh Lập Phi không đối hắn kính sợ đều không được!

Đương nhiên, Trịnh Lập Phi đang cảm thán Liễu Vĩnh hung ác thời điểm, cũng là quên sáng khoái sơ mấy người bọn hắn là thế nào sửa trị Liễu Vĩnh, vậy nhưng cũng là đem đối phương toàn bộ gia đình giết hết bên trong, hơn nữa là lấy làm cho đối phương nhất mất mặt phương thức cả! Nếu không phải Liễu Vĩnh bên người có vị Thần Tiên, vậy hắn hiện tại đoán chừng hắn là đi một cái thế giới khác rồi!

Liễu Vĩnh một mực không cảm thấy mình có gì có thể so sánh người khác tự ngạo, nếu có đó cũng là may mắn, may mắn để hắn nhảy lầu đập trúng Suy Thần sau đó nghịch tập thành một vị hoi có chút tiền cùng địa vị người, nhưng đây không phải bản lĩnh của hắn, bản chất của hắn vẫn là cái kia nghèo FA!

Cho nên hắn đối người giao tiếp không có có bất kỳ giá đỡ, đương nhiên hắn cũng không sẽ nắm, thế là cách Lão Viễn, hắn liền đối Lôi Chấn Sơn cùng Trịnh Lập Phi la lên, "Lão Lôi, Trịnh đội trưởng chuyện ngày hôm nay vất vả các người rồi!"

Đối Lôi Chấn Sơn nói như vậy, người khác đều có thể lý giải, nhưng đối Trịnh Lập Phi nói như vậy, liền có người kinh ngạc, dù sao ban đầu thành yêu gây dựng thời điểm, Trịnh Lập Phi kẻ sai khiến hướng thành yêu đại môn giới cắt đứt sự tình, không ít người còn khác sâu ẩn tượng đâu? Thậm chí Trịnh Lập Phi người đứng phía sau, đều có tự mình động thủ một lần.

Đối với Liễu Vĩnh khách khí, Lôi Chấn Sơn đương nhiên mặt nghiêm, lập tức trở về nói; "Sự phó, người nói giống, người sự tình không chính là ta sự tình sao, người nói như vậy liền khách khí rồi!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh cười lắc đầu, sau đó đưa tay hướng Trịnh Lập Phi, khách khí nói; "Vẫn là phải tạ ơn Trịnh đội trưởng, trần sơn nói với ta, không phải Trịnh đội trưởng hiệp trợ, hung thủ không sẽ nhanh như vậy bị bắt lại!"

Lúc nói lời này, Liễu Vĩnh rất là chân thành, bởi vì sự thật đã là như thế, nếu như không phải đối phương phối hợp, chỉ bằng mượn Lôi Chấn Sơn thủ hạ, còn thật không dễ tìm cho lắm quệt làm bị thương Dương Nhượng Hàm gia hỏa kia!

"Viện Trưởng, khách khí, khách khí, cảnh dân hợp tác chung trục hài hòa xã hội là chúng ta ứng tận trách nhiệm cùng nghĩa vụ!"

Này lúc Trịnh Lập Phi đã phản ứng đi qua, nắm tay của đối phương, hẳn biết đối phương đã tiếp nhận hẳn lấy lòng, thậm chí tiến thêm một bước có cùng hẳn biến thành bằng hữu xu thế, cái này một cái chớp mắt để trong lòng hắn ngũ vị tạp trần, tâm nói, trách không được nhóm người mình ban đầu không phải là đối thủ của hắn, liền phần này tâm tính, mặc kệ là chân thành vẫn là ngụy trang, đều phải bọn hắn mười vạn tám ngàn dặm!

Bởi vì nếu là đối hắn bây giờ cùng đối phương dị vị ở chung, không nói châm chọc khiêu khích, tối thiểu nhất cũng hẳn là là một bộ vênh vang đắc ý đáng về! Liền đối phương bộ này tâm tính, Trịnh Lập Phi cảm thấy tương lai đối phương thành tựu tuyệt đối không, đến tận đây hắn thu hồi trước đó chỉ là qua loa cho xong tâm thái, chuẩn bị thực tình kết giao một cái đối phương.

Thế là hắn đối cười vỗ vỗ bả vai hắn Liễu Vĩnh mở miệng nói; "Viện Trưởng không biết người chuẩn bị làm sao chính trị trong phòng vị kia!"

Trịnh Lập Phi, để Lôi Chấn Sơn trong nháy mắt trừng mắt lên, nói; "Mới vừa rồi còn cho là người bên trên nói, bây giờ thế mà quản lên chuyện của sự phụ ta tới, con mẹ nó người đủ tư cách sao!"

Lôi Chấn Sơn, để Trịnh Lập Phi khoe miệng giật một cái, đã từng gì lúc cái này ma cà bông cũng có thể ở trước mặt mình lớn lối như vậy, bắt quá hắn không có lý sẽ Lôi Chấn Sơn, hẳn biết nếu như không phải có Liễu Vĩnh, đối phương ở trước mặt mình cũng chính là một con cụt đuôi chó, hắn tin tưởng Liễu Vĩnh hẳn là có thể đủ nghe ra trong lời nói của mình thiện ý!

Quả nhiên, Liễu Vĩnh ngăn trở cảm tức Lôi Chấn Sơn, sau đó nhìn về phía Trịnh Lập Phi; "Nói thế nào?"

Gặp, Liễu Vĩnh quả nhiên hỏi thăm mình, Trịnh Lập Phi lập tức mừng rỡ mở miệng nói; "Ta biết Viện Trưởng nhất định phải để bên trong vị kia chết, không phải không đủ để chấn nhiếp đạo chích, nhưng làm như vậy, liền sẽ đối viện trưởng thanh danh không tốt lắm, dù sao Viện Trưởng là làm đứng đắn buôn bán, đồng thời cùng tính lý vị kia quan hệ tốt như vậy, ta nghĩ hẳn cũng không hy vọng tay người trên đầu có nhân mạng a!"

Nghe nói như thế, Liễu Vĩnh con mắt co rụt lại, đúng vậy a, hắn chỉ lo trước mắt trả thù, tựa hồ quên rồi hắn kéo da hổ vị kia là thân phận gì, nếu như đối phương chán ghét mình, chỉ cần thả ra một chút phong thanh, như vậy mình liền sẽ bị trước mắt loại người này chơi chết không có chỗ chôn, đương nhiên hắn hiện tại bên người có vị Thần Tiên không ai có thể như thế được hắn, nhưng bây giờ sau đâu?

Thế là hắn khoát tay, để người chung quanh tản ra một chút, sau đó chân thành mở miệng nói; "Vậy theo chiều Trịnh ca ý tứ!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 219: Thiếu ăn đòn người

"Vậy theo chiều Trịnh ca ý tứ, nên làm cái gì bây giờ?"

Nghe xong xưng hô thế này, Trịnh Lập Phi lập tức biết mình một bước này đi đúng, hắn tin tưởng đi qua phần này nhắc nhở giao tình, cùng về sau hẳn là đối phương chế tạo sự tình gánh chịu phong hiểm, cuối cùng coi như không thể cùng đối phương trở thành thổ lộ tâm tình bằng hữu, cũng sẽ cùng đối phương cột vào cùng một trận chiến mạng, như thế cha mình bây giờ địa vị xem như bảo trụ rồi, mà dạng này đối với hắn mà nói cũng đã đủ rồi!

Về phần Trịnh Lập Phi vì cái gì sẽ như vậy tin tưởng, chỉ cần Liễu Vĩnh cùng hắn hòa giải, phụ thân của hắn liền sẽ bảo trụ địa vị, đó là bởi vì một sự thật, sự thật kia là Thôi bí thư nữ nhi vì Liễu Vĩnh giữa ban ngày trực tiếp tự mình động người!

Thử hỏi nàng thân phận như vậy, có thể tự mình trợ giúp Liễu Vĩnh động thủ giao tình là đồng dạng giao tình sao? Nhất định không phải, nói thân mật đều quá không chuẩn xác.

Trịnh Lập Phi đương nhiên không biết ngay lúc đó cụ thể chi tiết, Thôi Truyền Kỳ xuất thủ, bắt quả là Liễu Vĩnh lợi dụng nàng chuyện tốt tâm lý, kết quả lại sáng tạo ra tình thành nào đó đại lãnh đạo công chúa vì Liễu Vĩnh âm vang bên đường động lòng người truyền thuyết!

Nhất là trịnh trải qua cái này yêu quý lòng vũ người, càng là tự động nào bỏ đời vị suy nghĩ, suy đoán đối phương cố ý làm như vậy không phải đang ám chỉ cái gì, càng thêm đề sự kiện lần này trở nên không đồng dạng!

Bởi vì tại trịnh trải qua xem ra, nếu có người muốn đề con của hắn làm như thế, ngoại trừ là hắn chí thân, hoặc là tiểu tử kia đồng đảng bên ngoài, chính là hắn cố ý hướng ngoại giới đề lộ, một ít người là hắn bảo bọc, người khác đừng lộn xộn tư tưởng, nếu không hắn không nghĩ ra được còn có những lý do khác, có thể đề cho một vị mọi người thiên kim vì thế bên đường động thủ! Cho nên hắn mới khiến cho Trịnh Lập Phi nhất định phải lập tức kết giao Liễu Vĩnh, không phải ở sau đó Khai Dương ban tử biến động bên trong, hắn có thể muốn ăn thiệt thòi.

Mà nhìn xem Liễu Vĩnh Trịnh Lập Phi, nghĩ đến phụ thân nói vì hảo hữu, lập tức nhớ tới Từ Chấn cương, cái này khiến khoe miệng của hắn không tự kìm hãm được kéo ra, tranh thủ thời gian không còn nghĩ sâu, đồng thời lập tức mở miệng chuẩn bị nói ra ý nghĩ của mình, "Viện Trưởng!"

"Gọi Viện Trưởng xa lạ, không sợ ta với cao lời nói, kêu một tiếng Tiểu Liễu, hoặc là huynh đệ là được!"

Nghe Trịnh Lập Phi xưng hô thế này có chút khó chịu Liễu Vĩnh lập tức mở miệng làm cho đối phương thay cái xưng hô, đương nhiên, trong đó biểu thị hai người có thể càng thêm thân mật ý tứ cũng rất rõ ràng.

Trịnh Lập Phi dĩ nhiên không phải người ngu, nghe xong lời này lập tức đại hỉ, nói đến hắn gọi đối phương 'Viện Trưởng' 'Viện trưởng' cũng đừng xoay, đương nhiên Tiểu Liễu hắn là không dám gọi, thế là hắn mở miệng lần nữa xưng hô Liễu Vĩnh liền biến thành huynh đệ.

"Huynh đệ, nếu như tín nhiệm ca ca, ta giúp ngươi đem chuyện này làm, cam đoan thần không biết quỷ không hay, đồng thời cũng không sẽ có người đối ngươi không hài lòng, ngươi thấy thế nào!"

"Trêu người sao, ta cũng có thể xử lý!"

Nghe nói như thế, Lôi Chấn Sơn cực kỳ không phục, không chính là làm cá biệt người sao? Hắn cũng không phải không sẽ, còn cần đến phiên ngươi! Đối với Trịnh Lập Phi cùng Liễu Vĩnh gọi nhau huynh đệ địa vị chuyển biến, Lôi Chấn Sơn rất là khó chịu.

"Ha ha!"

Nghe được Lôi Chấn Sơn nghe được lời này, Trịnh Lập Phi nhìn đối phương ý vị thâm trường cười, sau khi cười xong đối Liễu Vĩnh trực tiếp mở miệng nói; "Giống như gia hỏa này dạng này người, huynh đệ về sau cũng ít tiếp xúc, dù sao thượng tầng người đều không thích có dính liền loại này người!"

"Ngươi!"

Trịnh Lập Phi, để Lôi Chấn Sơn sắc mặt tái xanh, thậm chí trong lòng trong nháy mắt sinh ra sợ hãi, bởi vì hắn nghĩ đến hắn vì Liễu Vĩnh đã đắc tội Trịnh Lập Phi chờ người, nếu như Liễu Vĩnh về sau lại cùng hắn phân rõ giới hạn, vậy hắn liền thật xong, không nói lập tức liền sẽ chết, nhưng ở Khai Dương bị đối phương chơi tàn tuyệt đối là không mang theo đánh một điểm chiết khấu!

Cái này khiến hắn không lo được cùng Trịnh Lập Phi đối chọi gay gắt, chờ đợi nhìn về phía Liễu Vĩnh, tựa hồ Liễu Vĩnh một câu liền có thể quyết định sinh tử của hắn đồng dạng!

Mà Trịnh Lập Phi này lúc cũng đang ngó chừng Liễu Vĩnh, nếu như Liễu Vĩnh tiếp nhận rồi đề nghị của mình, hắn sẽ bội phục đối phương, bởi vì một cái người làm đại sự, nên nên dứt bỏ liên dứt bỏ, nhưng lại sẽ xem thường nhân phẩm của đối phương, dù sao một cái ngay cả mình chó đều có thể tùy tiện nẫu người, là không sẽ để cho người ta tín nhiệm.

Trịnh Lập Phi, để Liễu Vĩnh nhìn Lôi Chấn Sơn một chút cười, sau khi cười xong hắn nói ra; "Lôi Chấn Sơn mặc kệ là dùng phương pháp gì bài sư, nhưng hắn chỉ cần thừa nhận cái thân phận này, ta liền thừa nhận thân phận của hắn, ta nghĩ vị kia cũng không hy vọng ta là một cái người vong ân phụ nghĩa a!"

Nghe nói như thế, Lôi Chấn Sơn trong nháy mắt cảm động đến rơi nước mắt, cũng không tự kiềm chế ba một cái cho Liễu Vĩnh quý xuống, hắn biết mình lần này xem như tại Quý Môn quan đi một lượt, nhưng cũng còn tốt hắn Lôi Chấn Sơn không có nhìn lầm người, Liễu Vĩnh quả nhiên không phải loại kia người vong ân phụ nghĩa, cùng lúc đối Trịnh Lập Phi bắt đầu hạn thấu xương, đến mức về sau mọi chuyện cũng sẽ cùng đối phương làm trái lại, cùng giám thị đối phương!

Nhìn xem cuồng quật đem Lôi Chấn Sơn đỡ dậy Liễu Vĩnh, Trịnh Lập Phi bắt đầu đối Liễu Vĩnh nhân phẩm bội phục, bởi vì hắn biết đối thành hắn, hắn là làm không được, liền như là Từ gia suy tàn, hắn sẽ lập tức bỏ qua đối phương đồng dạng, trong lòng có của hắn chỉ là gia tộc an nguy.

Gian phòng bên trong, hai tên phân biệt thuộc về Lôi Chấn Sơn cùng Trịnh Lập Phi thủ hạ, tại Liễu Vĩnh chờ người đi vào về sau rời đi. Gian phòng nơi hẻo lánh trên chân bàn một tên đầu phát có chút xóc xếch nam tử đang bị còng tay còng ở phía trên.

Nên nam tử liếc mắt nhìn thấy đi tới Liễu Vĩnh về sau, ngóc đầu lên lộ ra sâu phỉ công răng trào phúng nói; "Kẻ có tiền chính là có bản lĩnh, chỉ nửa Thiên liền đem ta bắt trở lại rồi, hơn nữa còn là hắc bạch nói chung sức hợp tác, thật thật là khiến người ta bội phục a!"

"Mẹ nó!" Lôi Chấn Sơn ngang chân liền phải cho đối phương một cước, lại bị Liễu Vĩnh ngăn cản.

Liễu Vĩnh cúi đầu dò xét, gặp tên này bị còng ở nam tử, ánh mắt nhìn về phía hắn lạnh lùng, lập tức biết đi qua buổi trưa sự tình, để nên nam tử chuyển đổi rồi tâm tình, bởi vì lúc này đối phương nhìn qua rốt cuộc không có trước đó hèn mọn, mà là hiện ra một cỗ buu hân chi khí, cái này khiến Liễu Vĩnh biết từng thấy máu đối phương trưởng thành rồi, nếu như người này lại không nhận trừng phạt như vậy hắn tiếp xuống đem sẽ trở thành một cái tên nguy hại nghiêm trọng tội phạm!

"Hắn là ở nơi nào bị bắt lại?" Liễu Vĩnh không có quay đầu hỏi nói.

Liễu Vĩnh sau lưng, Lôi Chấn Sơn gặp Trịnh Lập Phi muốn há mồm, lập tức tăng tốc ngữ tốc cướp tại Trịnh Lập Phi lên tiếng trước nói ra; "Là tại đông quan Thiên kiều hạ!" Nói xong hắn còn đặc ý nhìn thoáng qua miệng mở rộng ngu ngơ Trịnh Lập Phi một chút, ý là tiểu tử giành với ta, ngươi còn không được. Đối với cái này Trịnh Lập Phi đôi mắt nhỏ Mễ Mễ, sau đó không quan trọng Tiểu Tiểu.

"Hắn làm sao sẽ ở đâu?" Liễu Vĩnh lần nữa hỏi thăm.

Lần này Lôi Chấn Sơn có chút tròn mắt, bởi vì hắn không biết, thế là hắn không tự kìm hãm được nhìn Trịnh Lập Phi một chút!

Đối với cái này, Trịnh Lập Phi cười tủm tỉm khoát tay áo ra hiệu hắn tiếp tục giảng, đem cái Lôi Chấn Sơn khí trực tiếp quay đầu được nói; "Hắn là đi dạo, có thể là làm tổn thương người khác sự tình về sau áp lực tâm lý lớn, giải sầu một chút!"

"Phốc phốc!"

Lôi Chấn Sơn vừa kể xong, Trịnh Lập Phi liền nhin cười không được, tâm nói trách không được ngươi đến bây giờ từng tuổi này vẫn là cái đầu đường xó chợ, nể nể, ngươi phạm pháp về sau còn có tâm tình đi dạo a!

Trịnh Lập Phi cười nhạo, để Lôi Chấn Sơn mặt mỗ mỗ ửng, tức giận nhìn đối phương một chút về sau, hắn con ngươi đảo một vòng nói ra; "Xem ra Trịnh đội trưởng cảm thấy ta nói không đúng, cái kia Trịnh đội trưởng nói một chút, ngươi cảm thấy hắn đang lúc đang làm gì!"

Đối với cái này, Trịnh Lập Phi khinh thường phìu Lôi Chấn Sơn một chút, sau đó chuẩn bị mở miệng, nhưng Liễu Vĩnh, trực tiếp để hắn khẽ giật mình, bởi vì Liễu Vĩnh muốn nói chính là hắn muốn nói, mà hắn là căn cứ hắn thấy qua các loại vụ án đánh giá ra, mà Liễu Vĩnh là bằng cái gì? Cái này khiến Trịnh Lập Phi chán kinh!

Liễu Vĩnh nói đúng lắm, hắn hắn là tại điều nghiên địa hình, chuẩn bị cướp bóc, mà không phải đi dạo!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 220: Ngựa trang

"Hắn vì cái gì còn sẽ đi gây án?"

Lôi Chấn Sơn có chút không hiểu, không phải hắn trí thông minh đạt được, thật sự là tư duy theo quán tính, để hắn coi là tất cả lưu manh đều là tại làm rồi án về sau trực tiếp đi đường hoặc là trốn đi, giống như đối phương loại này làm lớn như vậy án 'Về Liễu Vĩnh nữ nhân, tại Khai Dương hoàn toàn chính xác xem như đại sự', thế mà còn dám tiếp tục chuẩn bị gây án thật sự là quá kỳ hoa rồi!

Nhưng tiếp xuống hắn liền không nghi hoặc rồi, bởi vì bị còng ở góc bàn nam tử, nhếch miệng cười một tiếng nói; "Đúng vậy, ta là chuẩn bị đi điều nghiên địa hình cướp bóc những cái kia tiểu thư, bởi vì ta phát giác cướp bóc không chỉ có thể đến tiền, đồng thời bị đánh cướp người còn không dám xem thường ta, thậm chí còn sẽ e ngại ta!"

Nói nên nam tử thậm chí mặt mày hớn hở, nhìn Lôi Chấn Sơn dạng này già đầu đường xó chợ đều một trận rùng mình, cái này mẹ hắn nên có bao nhiêu biến thái, cướp bóc lại là vì hưởng thụ không bị người khác xem thường cảm giác, thật là đáng chết!

Muốn biết bọn hắn lưu manh mặc dù tiểu hài tử gia nhập là vì uy phong, nhưng trên thực tế tuổi tác lớn vẫn như cũ lại lẫn vào đều là bởi vì bất đắc dĩ, bởi vì bọn hắn thành thực về sau liền đã phát hiện tại cái này xã hội không chỉ có điểm cấp độ người sẽ xem thường bọn hắn những tên côn đồ này, liền ngay cả người bình thường cũng sẽ xem thường bọn hắn!

Có đôi khi, cũng bởi vì cái này nhàn nhạt xem thường ánh mắt, để bọn hắn bên trong rất nhiều người muốn từ bỏ cái này Chức Nghiệp, nhưng không có

cách, bọn hắn không sẽ làm khác, cuối cùng vẫn là chỉ có thể dạng này lẫn vào, đây cũng là Lôi Chấn Sơn sẽ cùng mình vợ trước ly hôn, cũng để nàng cùng nhi tử núi nhỏ ra khí tu xường nguyên nhân! Trên thực tế hắn chính là muốn để con của hắn lòi núi nhỏ thoát khỏi hắn đầu đường xó chợ bóng ma, chỉ là hết sức đáng tiếc, đối phương y nguyên cùng hắn đi hướng rồi một con đường.

Ngược lại là Trịnh Lập Phi nhìn xem dạng này người, rất là bình tĩnh, bởi vì hắn làm công an miệng người, thấy qua cùng hung cực ác nhiều, thậm chí có người vì rồi một câu nhục mạ, trực tiếp đem đối phương cả nhà đều giết, cũng gian thi! Đương nhiên những này hắn là không thể nào tự mình kinh lịch, trên cơ bản đều là công an nội bộ án lệ học tập nhìn thấy, cho nên hắn mới sẽ đối bị tựa ở góc bàn nam tử rất là không cảm giác!

Gặp mình, để vừa rồi nhìn như cùng hung cực ác nam tử đầu trọc đều rất là hải hoảng, bị công lấy nam tử lộ ra tự đắc biểu lộ, sau đó khiêu khích nhìn về phía Liễu Vĩnh, ý là nhìn người có thể làm gì ta!

Liễu Vĩnh cười không có nói chuyện, sau đó dời lên bên cạnh một cái ghế, cử đi nâng! Động tác như vậy, để Lôi Chấn Sơn hơi kinh ngạc, bất quá Trịnh Lập Phi lại quay lưng đi, bởi vì hắn biết Liễu Vĩnh sau đó phải làm gì! Mà vì biểu hiện thành ý, hắn giả bộ như không nhìn thấy.

"Người là nghĩ nện ta sao?" Bị công nam tử khinh bỉ nhìn xem Liễu Vĩnh; "Chẳng lẽ các người kẻ có tiền cũng chỉ sẽ loại này hoa văn, cùng đầu đường lưu manh đồng dạng, hắc hắc, ta thật sự là mở rộng tầm mắt!"

Này lúc đừng nói là bị công nam tử nhắm vào Liễu Vĩnh, liền ngay cả Trịnh Lập Phi đều muốn đánh đối phương, bởi vì đối phương nói lời thật sự là quá mẹ hắn khinh người!

Nhưng Trịnh Lập Phi ngẩng đầu quay đầu nhìn thoáng qua Liễu Vĩnh lại phát hiện nét mặt của hắn rất bình tĩnh, cái này khiến Trịnh Lập Phi lần nữa đối với đối phương dường như công phu bắt đầu bội phục, cái này mẹ hắn chỉ một điểm này hắn là làm không được!

"Su phỏ, ta tới đi!"

Gặp Liễu Vĩnh lung lay cái này cái ghế, lắc lắc cái kia cái ghế, Lôi Chấn Sơn nhin không được mở miệng muốn thay Liễu Vĩnh, đối với cái này Liễu Vĩnh cười lắc đầu; "Ta vẫn là mình đến, mặc dù hắn hết sức xem thường, nhưng ta đây không phải trả thù, ta cái này chính là qua qua tay ả, bởi vì nếu như vậy liền để đối phương quá quan lời nói, cái kia lợi cho hắn quá rồi!"

Liễu Vĩnh, để bị công nam tử con người co rút lại, giờ khắc này hắn cảm thấy hàn khí thấu xương, sau đó hắn liền thấy một trương khung gỗ cái ghế, mang theo tiếng gió gào thét, Mau Lẹ đập tới!

"Lốp ba lốp bốp...!"

Liễu Vĩnh liên tiếp đập vài chục cái, mới dừng tay, lại nhìn bị công tại góc bàn nam tử đã đem toàn bộ gần hai trăm cân bàn gỗ chen lấn nhấc ngang, quần áo trên người cũng bị Liễu Vĩnh đập lam lũ, trên mặt cang là che kín xanh đen vết máu.

Nhưng hắn lại dữ tợn đối Liễu Vĩnh cười; "Người liền khí lực lớn như vậy sao, làm sao cùng cái nương môn giống như!"

"Mẹ nó?"

"Ba!"

Lôi Chấn Sơn chen chân vào đối bị công nam tử trên mặt chính là một cước, mắng nói; "Mẹ nó, không biết trời cao đất rộng, sư phụ ta nếu là muốn đánh chết người, một cái là đủ rồi!" Lôi Chấn Sơn lúc nói lời này dĩ nhiên không phải đập Liễu Vĩnh mộng ngựa, mà là bị bị công nam tử khí nói ra một sự thật, dù sao hắn thấy, một cái có thể một cái đánh ngã mấy chục người người, muốn đánh chết người còn tồn sức sao, chẳng qua là người ta không muốn ô uế tay mà thôi!

"Tốt, đừng tìm hắn nhiều lời, dẫn hắn đi!"

Liễu Vĩnh vuốt vuốt tay, sau đó hướng ra phía ngoài cất bước, phía sau hắn, Lôi Chấn Sơn chào hỏi người tiến đến, đem tay của đối phương cầm tay giải khai, sau đó hai tay một lưng nướng cùng một chỗ, cũng tại đối phương trên đầu mặc lên một con đặc chế màu đen khăn trùm đầu, sau đó từ hai cái trảng hắn mang lấy, đem bị khảo nam tử kéo hướng bên ngoài!

Bên ngoài hành lang, đã sớm tại Liễu Vĩnh động thủ thời gian, liền đã đi ra Trịnh Lập Phi, nhìn thấy còn sống bị công nam tử nhẹ nhàng thờ ra, mặc dù hắn biết Liễu Vĩnh tuyệt đối có chừng mực, nhưng bị công nam tử buồn nôn bộ dáng, vẫn là để hắn lo lắng vạn nhất Liễu Vĩnh tức giận thất thủ đem đối phương đánh chết, đương nhiên Liễu Vĩnh đánh chết đối phương cũng chính là đánh chết, mấu chốt là hắn nịnh nọt Liễu Vĩnh kế hoạch coi như ngâm nước nóng rồi.

Đi theo bị công nam tử đi xuống thang lầu, cảm ứng cửa thủy tinh bên ngoài ngừng lại đem trọn đại môn che khuất hơn phân nửa Buick thương vụ, để Trịnh Lập Phi khẽ giật mình, bởi vì hắn đột nhiên ý thức được, Liễu Vĩnh tựa hồ không có dựa theo phương thức của mình tại đi!

Cái này khiến hắn đi mau một bước, ngồi đối diện tại xe thương vụ bên trong Liễu Vĩnh mở miệng nói; "Huynh đệ, người đây là?"

Ngồi trên xe Liễu Vĩnh cười nửa đứng lên, giữ chặt Trịnh Lập Phi nói ra; "Mang người nhìn một màn trò hay!" Theo nghi ngờ Trịnh Lập Phi lên xe, phía sau hắn Lôi Chấn Sơn trực tiếp dựa theo Liễu Vĩnh phân phó đem mang theo khăn trùm đầu bị công nam tử mang lên xe, sau đó Buick thương vụ bá một tiếng kéo lên xe môn, bắt đầu lái về phía nam Tử Hoàn vùng ngoại thành!

Nương tựa nam Tử Hoàn ngựa trang, bởi vì ở vào Tử Hoàn bên ngoài, không thuộc về thành thị quy hoạch bên trong, rất nhiều dân cư y nguyên vẫn là ở nông thôn nhà trệt, hoặc là tự xây nhà lầu, bởi vì không có quy hoạch, làm toàn bộ thôn trấn nhìn lộ ra tàn không kém đủ cùng lộn xộn không chịu nổi!

Đương nhiên nếu như cái này nếu không phải tới gần Tử Hoàn vị trí, ngựa trang thôn dân cũng không sẽ cảm giác được có cái gì, nhưng đối diện chính là từng dãy chỉnh tề cư xá, thậm chí có chút hải tử đến trường đều cùng người ta hải tử tại một trường học, cái kia chênh lệch liền đi ra rồi, chỉ ít rất nhiều phụ huynh liền cảm nhận được, ở cửa trường học chờ hải tử thời gian, những cái kia từ tiểu khu đi tới, mặc sạch sẽ nam nữ nhóm, đối bọn hắn lạnh lùng.

Cho nên bọn họ có người không xóa, thậm chí sẽ vì một chút tiểu hải khoe miệng cùng đối phương lên tranh chấp, cũng sẽ không để ý hình tượng chữi âm lên, cái này để ngựa trang đối diện cư xá chủ xí nghiệp, đối ngựa trang người không có hảo cảm!

Cuối cùng càng là lại một lần nữa lớn tranh chấp về sau tổ chức mãnh liệt yêu cầu nơi đó trường học cho ngựa trang người khác xây một chỗ phân hiệu!

Cuối cùng trường học thỏa hiệp, thật liền cho ngựa trang người khác xây một trường học, nhưng bởi vậy ngựa trang người thật buồn bực rồi, bởi vì cái này chỗ trường học mới hoàn cảnh cùng giáo dục chất lượng cùng ban đầu kém xa, thế là một chút có năng lực hoặc là cần cù người dần dần chuyển ra lập tức trang, thậm chí liền trực tiếp chuyển vào rồi đối diện cư xá!

Đương nhiên không có tiền không có năng lực người vẫn là chiếm cứ đại đa số, cuối cùng ngựa trang người vẫn là còn lại hai phần ba, nhưng chính là cái này hai phần ba lại trở thành rồi chung quanh tranh chấp nhiều nhất một đám người, thậm chí để ngựa trang đối diện cư xá không thể không hơn thuê một chút bảo an, lấy phòng ngừa một chút thôn dân cùng chủ xí nghiệp xung đột!

Mà bị công nam tử nhà ngay tại ngựa trang, hẳn cũng họ Mã, cũng có một cái khí thế danh tự, Mã Long!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 221: Mỹ nữ liền một cái

Ngựa trang, một bên đèn đường mờ mờ tiếp theo tên người mặc vàng nhạt Phong Y nữ hải, chân đạp màu đen gót nhỏ nhỏ giày da đạp đạp tại bên lề đường chậm rãi độ bước, cách tới gần về sau, liền sẽ phát hiện nữ hải đại khái hai mươi tuổi, một mét sáu tiểu xảo đáng người, tướng mạo rất là không tệ, nhon đến cái cằm, ánh mắt như nước long lanh, tóc dài cắt đủ tóc cắt ngang trán, nhìn rất là thanh thuần tịnh lệ!

Chỉ là có thể là bởi vì trên mặt bôi lên qua tại nặng nề trang dung, để mặt của nàng tại dưới ánh đèn hiện ra dị dạng phí công, phá hủy nàng cái kia phần thiên nhiên thanh thuần mỹ cảm, nhiều một chút tục khí!

Bất quá cho dù dạng này, đối phương cũng vẫn có thể xem là một vị khó gặp tiểu mỹ nữ!

Nữ hải này lúc một bên dọc theo đường cái độ bước, một bên không lúc dù sao đi nữa quan sát, thẳng đến nàng nhìn thấy một cỗ dừng ở ven đường Buick thương vụ, khoe miệng mới lộ ra ý cười!

"Người thật tại cái này chờ ta à!"

Nữ hải tên là Mã Dung, ngựa trang thôn dân, có bạn trai, nhưng muốn như vậy đi ra lại không phải muốn gặp bạn trai của nàng, mà là muốn gặp một vị Wechat vòng bằng hữu bạn trai.

Tên nam tử này bạn là tại Wechat nơi thông qua phụ cận hảo hữu tăng thêm nàng về sau, liền đối nàng tiến hành cuồng nhiệt theo đuổi!

Nguyên bản Mã Dung đối nam nhân như vậy là rất khinh thường, bởi vì nàng thấy qua dạng này FA nhiều lắm, trông thấy mỹ nữ liền động tâm, cũng không nhìn một chút mình bộ kia đức hạnh, nhưng lo lắng tiến vào đối phương vòng bằng hữu Mã Dung mới phát hiện, đối phương thường xuyên sái xuất rõ ràng đều là hàng hiệu, cái gì LV, Gucci, thậm chí trên quần áo lo lắng lộ ra nhãn hiệu đều là Armani!

Cái này để Mã Dung kinh ngạc, muốn biết Armani áo khoác cắt bước giá cũng phải lên vạn, người này chẳng lẽ là cái phú nhị đại!

Đương nhiên, nếu như chỉ có những này, Mã Dung còn là không sẽ tùy tiện xác định đối phương có tiền, nhưng đối phương tùy theo phát ra xe cá nhân, liền để Mã Dung kinh ngạc, lại là một cỗ BMW 6, một cỗ Mercedes-Benz GLC, cùng một cỗ kém nhất nghe nói dừng đến từ giá du Buick thương vụ, mà hắn phát chiếu phiến cũng trên cơ bản không phải chụp ảnh chung, chính là ngồi ở trong xe, dạng này liền để Mã Dung tùy tiện tin tưởng đối phương kẻ có tiền thân phận!

Mà về phần đối phương kèm theo sái xuất đi đại mặc xem ra ngày, đi đỉnh núi nhìn mặt trời mọc, đi Bali đảo nghỉ phép, đi Hokkaido tắm suối nước nóng

lữ hành chiếu phiên, càng là khơi gợi lên một nữ nhân muốn vui đùa dục vọng, thế là Mã Dung bắt đầu đối với đối phương cũng không thể tiết chế ái mộ, thế là hai người tại Wechat bên trên xác định quan hệ nam nữ về sau, cũng ước định tại đêm nay gặp mặt!

Về phần Mã Dung bạn trai, nàng đã không thèm nghĩ nữa, cái kia thói FA đầu đất, nguyên bản chính là nàng tịch tịch thời gian dùng đến giải quyết vật phẩm, bây giờ có rồi tốt hơn, nàng đương nhiên trực tiếp đem hân xem nhẹ.

Đương nhiên, nàng cũng không ngốc, cũng không có cùng bạn trai ngã bài, bởi vì nàng sợ vạn nhất có tiền nam tử chi là cùng nàng chơi đùa, cái kia nàng liền cái gì cũng mất, cho nên nàng nghĩ chờ cùng có tiền nam tử xác định quan hệ đang nói

Này lúc Mã Dung đối diện, một tên tựa ở Buick thương vụ bên cạnh nam tử, chính một mặt giống như cười mà không phải cười nhìn xem nàng, nam tử mang theo mắt kiếng không gọng, dáng dấp cao cao to to, cứ việc tại hơi dưới ánh đèn mờ mờ, nhìn cùng trên mạng chiếu phiên có chút không giống, nhưng lại tựa hồ càng thêm suất khí, cái này khiến Mã Dung mừng thầm! Dù sao liền xem như tìm người có tiền, ai không muốn tìm Anh Tuấn điểm đây này?

Mang theo mắt kiếng không gọng nam tử chính là Liễu Vinh, nói đến để hân đóng vai cái này gọi là Ngô Đức lừa đảo, Liễu Vinh là hết sức kháng cự, nhưng Suy Thần lấy đối phương không cách nào bị khống chế làm lý do, trực tiếp đem Liễu Vinh ngăn ở chỗ nào, cuối cùng nhìn xem song phương đáng người, cùng kế hoạch của mình, Liễu Vinh cũng chỉ có nắm lỗ mũi diễn một thanh!

Nguyên bản, Liễu Vinh coi là đối phương là không sẽ tới, dù sao cái này đều gần mười giờ rồi, một cái nữ hài đi ra làm sao dám, nhưng hân sơ sót tiền tài mang cho muốn không làm mà hưởng nữ nhân dụ hoặc.

Nội tâm thờ dài, mang theo đối diện trước nữ nhân thất vọng, Liễu Vinh ngay cả giữa hai người bảo bối gì tâm can loại hình lời nói đều chẳng muốn nói, trực tiếp mở miệng nói; "Muộn như vậy để người đến, người hân là biết ta có ý tứ gì a!"

Liễu Vinh, để Mã Dung khẽ giật mình, nàng đương nhiên biết đối phương đến là có ý gì, không chính là nghĩ 'Ngày' lão nương sao, nhưng nàng mặt ngoài không có khả năng nói như vậy, mà là làm bộ hơi ngượng ngùng cúi đầu xuống, sau đó dùng chân nhỏ giày da có chút đá chạm đất mặt ngượng ngùng mở miệng; "Ta không biết, ta chỉ biết người nói người nghĩ ta rồi, rất muốn, cho nên ta liền đến rồi!"

Nếu như lúc này là một cái không biết đối phương nội tình nam nhân nhất định cảm động run rẩy, đáng tiếc Liễu Vinh biết, thế là Liễu Vinh trực tiếp kéo ra Buick thương vụ tay lái phụ, sau đó Mã Dung lơ đãng quét qua, liền gặp được tay lái phụ trên chỗ ngồi thể mà chất đồng một đồng đồ phùng phùng Nhân Dân tệ, cái kia nhất điệp điệp độ dày kém chút choáng váng rồi Mã Dung mất!

"Từ hiện tại cùng ta ngủ, số tiền này đều là người!"

Liễu Vinh trực tiếp thô bạo mở miệng, để phiêu ở một bên Suy Thần kém chút từ không trung ngã xuống đến, ổn định thân hình về sau, Suy Thần ở trong lòng đối Liễu Vinh chửi ầm lên; "Tiểu tử người cho rằng người là đang tìm gà sao, có hay không có một ít phương thức phương pháp!"

Đối với Suy Thần, Liễu Vinh căn bản không có lý sẽ, bởi vì hân rất là phiền chán trước mặt loại nữ nhân này, thậm chí không nguyện ý tại cùng đối phương nói nhiều một câu, tựa hồ như thế sẽ điểm ô hân đối tình yêu hoàn mỹ ước mơ đồng dạng!

Mà hiển nhiên, Liễu Vinh lời nói cũng kinh ngạc Mã Dung, chỉ gặp nàng mặt theo Liễu Vinh lời nói trong nháy mắt trướng hồng, sau đó nàng có chút tức giận trừng mắt Liễu Vinh nói ra; "Người đem ta xem như cái gì người!"

Đối phương nói ra câu này xem như cự tuyệt về sau, Liễu Vinh nội tâm không có thất vọng, mà là có một tia thờ phào cảm giác, cứ việc cái này cùng hân ban đầu kế hoạch không hợp, nhưng là hân đã quyết định từ bỏ kế hoạch này, sau đó trở về đem đáng thương, vì nữ nhân trước mặt, trộm cắp ăn cướp Mã Long giao cho Trịnh Lập Phi! Bởi vì hân cảm thấy dùng tiền đi thí nghiệm một nữ nhân thật sự là quá nặng hân thất đức!

Liễu Vinh quan cửa xe động tác, để Mã Dung trong nháy mắt ngu ngơ, sau đó nàng bản năng cấp tốc đưa tay, đem sắp bị nhốt cửa xe ngăn trở.

"Người?"

Mã Dung động tác này để Liễu Vinh nội tâm trầm xuống, mặc dù đã có chỗ suy đoán, nhưng hân vẫn còn có chút không thể tin được hỏi nói; "Người đây là ý gì!"

"Người xác định số tiền này đều cho ta!"

Mã Dung xem như đã nhìn ra, nam nhân trước mặt chính là một cái tình tròng lên não hỗn đản, căn bản không biết uyển chuyển, cái này cũng có thể là đối phương tìm không thấy nữ nhân nguyên nhân, nhưng đây đối với Mã Dung tới nói không trọng yếu, đã có thể ba ba ba lại có thể có tiền cảm, nàng có sao mà không làm đâu? Đã người muốn trực tiếp, vậy liền trực tiếp điểm a!

Đối mặt Mã Dung chất vấn, Liễu Vinh tức giận lui ra phía sau hai bước, trực tiếp kéo ra Buick thương vụ trượt môn, gọi nói; "Hiện tại đi lên cởi quần áo, sau đó những số tiền kia liền đều là người!"

Liễu Vinh vô cùng lo lắng, để Mã Dung biết đối phương tính tình tựa hồ có chút gấp, nếu như nàng chần chừ nữa, tựa hồ đối phương liền có khả năng muốn đi, thế là nàng không chút do dự chạy về phía toa xe, cùng lúc đưa tay đi thoát thân bên trên áo ngoài!

Nhưng nàng một chân vừa đạp vào toa xe bàn đạp, liền ngây dại, bởi vì toa xe bên trong thế mà ngồi không ít người, lần này Mã Dung không làm, chỉ gặp nàng quay đầu hướng Liễu Vinh rống nói; "Ngô Đức, cái tên vương bát đản người, người không nói một lần nhiều người như vậy a!"

Lúc này trong xe một tên đầu trọc cười toe toét miệng rộng cười nói; "Mỹ nữ, liền một cái, cái khác đều là nhìn!"

"Các người là đập 'A' V ?" Mã Dung kinh ngạc, nhớ tới mình đã từng nhìn lên Nhật Bản động tác phiến, lập tức một mặt mọng bức, cái này mẹ hắn nếu là đánh ra đến bị ba mẹ mình nhìn thấy, nên mẹ hắn hơn xấu hổ!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 222: Thụ thương nam nhân

"Con mẹ nó người!"

Trong xe đã bị gỡ xuống khăn trùm đầu Mã Long này lúc một mặt dữ tợn, hắn bị người mang theo khăn trùm đầu kéo sau khi lên xe, hắn cho là mình sẽ bị kéo vào nào đó phiến đất hoang nơi chôn sống, nhưng hắn không có sợ hãi, bởi vì hắn biết hắn chế tạo hết thấy cũng là vì tình yêu, hắn tin tưởng nếu như không phải mình không có tiền, hắn nhất định có thể cùng mình vị kia thanh thuần bạn gái vượt qua như truyện cổ tích kiểu tình yêu cổ sự, mà không phải cần trốn cấp ăn cướp.

Cho nên hắn không e ngại từ vong, hắn chỉ là hối hận, về kẻ có tiền nữ nhân về sau, không có trở về lại nhìn một chút bạn gái của mình!

Tựa hồ thượng đế tại người nào đó sắp từ vong thời điểm luôn luôn sẽ thỏa mãn nguyện vọng của hắn, thế là hắn tại xe dừng lại không lâu, bị gỡ xuống khăn trùm đầu, cách pha lê hắn thế mà thấy được hắn nằm mơ đều là cùng đối phương kết hôn bạn gái!

Đối phương này lúc chính mang theo một mặt ngượng ngùng ý cười hướng hắn đi tới, trong mắt xuân tình nhìn Mã Long một trận run sợ, đẹp, thật sự là quá đẹp!

Cái này một cái chớp mắt, hắn đột nhiên rất là cảm tạ vị kia bị hắn về nữ nhân kẻ có tiền, bởi vì đối phương tại hắn trước khi chết thế mà còn thỏa mãn hắn một cái nguyện vọng, cái này khiến hắn đột nhiên hết sức hối hận đối với đối phương chế tạo hết thấy, bởi vì hắn cảm thấy tựa hồ kẻ có tiền cũng không phải là giống như hắn trong tưởng tượng như vậy đáng ghét!

Nhưng một màn kế tiếp hắn sợ ngây người, hắn cách đặc chế pha lê, thế mà thấy được bạn gái mình cùng vị kia kẻ có tiền buồn nôn một màn, cái này khiến hắn xúc động phần nộ, cuồng hồng, nhưng đặc chế thủy tinh cách âm hiệu quả, làm cho đối phương tựa hồ không hề có cảm giác.

Thế là hắn bị đè nén muốn giết người, cũng theo đối phương chuẩn bị cười trên cửa xe cùng kẻ có tiền dùng nhục thể đối lấy tiền tài, cảm giác kích động này tại Mã Long trái tim đạt đến đỉnh phong, bởi vì hắn biết nếu như hôm nay không phải người có tiền này có ý lừa gạt đối phương, đối phương này lúc đã khả năng sắp rồi nam nhân khác dưới thân.

Nhớ tới ngày xưa mình liền ngay cả muốn sờ sờ đối phương, đều sẽ bị cự tuyệt bộ dáng, Mã Long trực giác mình liền mẹ hắn là cao nhất lớn đầu đất, trước kia còn tưởng rằng mẹ hắn đối phương là thanh thuần, hiện tại mới biết, đối phương cái kia, là cho kẻ có tiền chơi, hắn cái bạn trai này, FA bạn trai, chỉ có thể trông mà thèm nhìn xem, chỉ có thể trông mà thèm nhìn xem.

"Người tại sao lại ở chỗ này?"

Mã Dung nhìn xem xuất hiện Mã Long trong nháy mắt ngu ngơ, hôm nay một buổi tối kinh lịch sự tình quá nhiều, đề đầu óc của nàng đã có chút chuyển không tới, nàng thậm chí vô sỉ nghĩ đến, chẳng lẽ là đậpAV người coi trọng nàng cùng Mã Long, sau đó cấp tiền để bọn hắn hai đập, nếu là như vậy, cái kia tựa hồ cũng là một loại chuyện tốt!

"Cùng người đậpAV!"

Mã Long đột nhiên rất bình tĩnh, cũng một mặt giống như cười mà không phải cười nhìn đối phương, lời như vậy, để Mã Dung thở phào, sau đó có chút oán trách nói ra; "Người làm sao không nói sớm, hại ta giặt này mình!"

"Nói sớm không phải sợ người không đồng ý sao?" Mã Long không nghĩ tới đối phương vô sỉ như vậy, mình bắt quá là châm chọc đối phương, đối phương thế mà cũng có thể coi là thật, thật mẹ hắn là nghĩ tiền muốn điên rồi!

"Đây là chuyện tốt a, phản đúng là chúng ta hai cái!"

Mã Dung ngược lại an ủi lên Mã Long đến, cái này khiến cùng đối phương từ nhỏ cùng nhau lớn lên Mã Long nhìn đối phương cảm thấy đối phương trở

nên rất là lạ lẫm, sau đó hắn cũng không khống chế mình được nữa xúc động phần nộ 'Ba' rút một cái đôi phượng một cái tát tai!

"Con mẹ nó nguoi dám đánh ta!"

Bưng bít lấy nửa bên sưng đỏ mặt, Mã Dung giật mình nhìn xem Mã Long, sau đó nàng nhớ tới đôi phượng ngày xưa ở trước mặt mình ăn nói khép nép, thế là nàng tức giận nhảy lên, muốn lần nữa nổi giận!

Nhưng, tại Mã Long trong lòng nàng đã không còn là cái kia cần hắn thương nàng, sủng nàng, thậm chí vì để cho nàng tại cha mẹ mình trước mặt có mặt mũi, mà trộm cắp ăn cướp nữ nhân kia!

"Đinh Lang!"

Đã không nguyện ý lại nhìn một màn này Liễu Vinh, ngồi lên xe thương vụ cũng một cước đá xuống Mã Long ngày xưa đứng lại trên người giá rẻ dao gọt trái cây, sau đó 'Phản phật' một tiếng kéo lên xe môn.

Dùng tay dắt lấy Mã Dung đầu phát tại đám đá Mã Long quay đầu nhìn thoáng qua đi xa Buick thương vụ, nỉ non; "Tạ ơn người, để cho ta minh bạch!" Nói xong Mã Long quay đầu, nhìn xem trên mặt đất không ngừng nhục mạ hắn là đồ bỏ đi Mã Dung khoe miệng lộ ra ý cười, chỉ là cái này ý cười tại ban đêm đèn đường mờ vàng hạ lộ vẻ có chút tà mị!

Ngày kế tiếp, Khai Dương phát sinh rồi làm cho người giận sôi 12 27 đặc biệt lớn giết người gian thi diệt môn án, người bị hại ba người, hệ một nhà ba người, hơn bốn mươi tuổi vợ chồng hai người cộng thêm hai mươi tuổi nữ nhi!

Trong đó tử vong thảm thiết nhất chính là hai mươi tuổi nữ nhi Mã Dung, nàng thân trúng mười mấy dao, nhưng lại đều không nguy hiểm đến tính mạng, chuyện sau tra rõ Mã Dung hệ đổ máu quá nhiều mà chết, nhưng trong lúc đó nàng bị phạm tội người vừa đi vừa về cường gian mười lần!

Người hiềm nghi phạm tội, tại ngày kế tiếp tại hiện trường phát hiện án báo án tự thú, thẳng thắn là do ở nữ hài vượt quá giới hạn, sau đó hắn giận mà giết người! Vụ án này cho thành nhỏ Khai Dương, tạo thành oanh động, đến mức tết xuân chúc tết trong lúc đó trên bàn rượu đều là đang đàm luận cái đề tài này.

Trong đó đối với nữ nhân vượt quá giới hạn, càng là đưa tới nhiệt nghị, rất có một chút duy trì Mã Dung người, mắng to kẻ giết người Mã Long biến thái mình không có bản sự kiểm tiền, còn trách nữ nhân vượt quá giới hạn Vân Vân!

Đương nhiên, cái này lập tức liền đưa tới một nhóm người khác mãnh liệt công kích, công kích, càng làm cho những cái kia vô sỉ tiền tài chủ nghĩa người á khẩu không trả lời được, đầu tiên Mã Dung người ưa thích tiền có thể, nhưng người không muốn chân đứng hai thuyền, người hắn là trước cùng Mã Long chia tay!

Thứ hai, nhân mã Long vì thỏa mãn người tại tiền tài bên trên dục vọng, ngay cả ăn cắp cướp bóc đều đi làm, con mẹ nó nguoi liền không có một điểm lương tâm, thế mà còn đeo hắn đi trộm nam nhân!

Thậm chí nhất làm cho dân mạng không thể chịu đựng được chính là, nhân mã rồng đi qua điều tra chưa từng cùng bất kỳ nữ nhân nào từng có lui tới, mà người đi qua kiểm tra thi thể, thế mà sảy thai qua năm lần nhiều, trọng yếu nhất là, người thế mà cho tới bây giờ đều không có để Mã Long chạm qua, người đây là hành động g! Người tại sao có thể vô sỉ đến loại trình độ này!

Đương nhiên đây đều là nói sau, lái rời ngra trang Buick xe thương vụ bên trên, bầu không khí có chút ngột ngạt, bởi vì làm như vậy một kiện đặc sắc chuyện Liễu Vinh, tại sau khi lên xe, lại có chút rầu rĩ không vui, cái này làm cho tất cả mọi người tại vừa trải qua một màn này về sau, cũng không dám lớn tiếng thở hào hển!

Sở dĩ xuất hiện tình huống như vậy, nhìn xem Trịnh Lập Phi lúc này nội tâm liền sẽ biết, lúc này Trịnh Lập Phi nội tâm chính nhắc lên Kinh Đào Hải Lăng, hắn này lúc đã tin tưởng Từ gia từ từ thật bắt đầu đều là Liễu Vinh chơi đồ rồi, bởi vì sự tình hôm nay quá quý dị, bên này bọn hắn chỉ bắt quá vừa mới tìm tới Mã Long, bên kia Liễu Vinh đã đem đôi phượng tra xét cái nhất thanh nhị sở, cũng tùy theo an bài như thế một chỗ đặt sẵn Mã Long vào chỗ chết cục!

Về phần tại sao nói là đưa Mã Long vào chỗ chết, cái kia còn phải nghĩ sao, hung hãn như vậy nam nhân, có thể cướp bóc, dùng đao cắt mặt người nam nhân, khi nhìn đến mình liều sống liều chết vì nữ nhân, là như thế một loại người về sau, loại kia xúc động phần nộ, chỉ cần là cái có chút huyết tính nam nhân đều sẽ giết đôi phượng, huống chi là hắn loại này huyết tính quá mức, mà giết người là muốn phản tử hình!

Mặc dù lần này thiết kế đôi nhân tính nắm chắc rất là thô kệch, thậm chí để hắn Trịnh Lập Phi an bài sẽ càng thêm hoàn mỹ cùng đặc sắc, nhưng muốn biết cả sự kiện từ Dương Nhượng Hàm bị vạch đến bây giờ cũng bắt quá mới đi qua mười cái tiếng đồng hồ!

Nếu như tại khứ trừ Mã Long bị bắt trước đó tám cái hơn tiếng đồng hồ, như vậy cũng nói đúng là, Liễu Vinh là tại trong vòng ba tiếng an bài hết thảy, đây hết thảy làm sao có thể làm đến, trừ phi ra quỹ 'Đương nhiên Quý ngược lại là không có xuất, Liễu Vinh bên người có Thần Tiên, nhưng điểm này Trịnh Lập Phi không biết a' !

Cho nên hắn mới phát giác được Liễu Vinh kinh khủng, liền năng lực này, tại Khai Dương ai chọc đôi phượng, vậy liền đều là một cái chết!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 223: Thất lạc

"Báo thù sao?"

"Báo thù!"

Tồn thương hấn Liễu Vinh nữ nhân bên cạnh người, không chỉ có sẽ chết, còn sẽ chết thân bại danh liệt, đây cũng là hấn ngay từ đầu nguyên ý nhìn thấy.

"Để cho người ta kính sợ sao?"

"Nhưông!"

Nhìn xem bên người nhìn về phía hấn cũng không dám nhìn thẳng Trịnh Lập Phi, Liễu Vinh biết đi qua sau chuyện này, Trịnh Lập Phi đại biểu thế lực, tuyệt đối không dám có động mình quân chi một tia suy nghĩ, bởi vì bọn hấn không dám!

Tựa hồ mình tất cả mục đích đều đạt đến, nhưng vì cái gì sẽ cảm thấy rất ngọt ngào, là bởi vì hấn thấy được Mã Dung vô sỉ, thấy được Mã Dung tham lam, nhưng cũng là bởi vì một nữ nhân như vậy, một cái nam nhân lại vì nàng đi liều sống chết, nhưng cuối cùng lại đạt được dạng này một cái khổ cực kết cục sao?

Cái này khiến Liễu Vinh nghĩ đến rồi không có gặp phải Suy Thần trước mình, lúc kia hấn vẫn là cái thấp Bần Tử, sau đó hấn gặm bánh bao khô liền nước máy, nhưng lại đem tiết kiệm tiền cho cái kia hấn chuẩn bị chấp nhận lấy sống hết đời nữ nhân, để nàng cho con của mình mua sữa bột!

Nhưng hấn cuối cùng đạt được rồi cái gì, nữ nhân phản bội, cùng không có chút nào liêm sỉ nhục nhã!

Chỉ là kết cục khác biệt chính là, Mã Long sẽ lựa chọn giết người để phát tiết oán khí của chính mình, mà Liễu Vinh lại lựa chọn tự sát, bởi vì hấn cảm thấy là bởi vì chính mình không có bản sự, nhưng bây giờ hấn có chút hoài nghi, đây quả thật là nam nhân không có bản sự, mới tạo thành kết quả này sao?

Cái này khiến hấn lại lần nữa xem kỹ mình, cũng chuẩn bị đem chuẩn bị trước tri hoãn cùng Vương Linh Lợi hôn nhân sự tình, kiên định chấp hành, mặc dù trước đó hấn có không lòng hại người, nhưng bây giờ kinh lịch, để hấn sợ hãi lần nữa đứng trước một lần giống như Mã Long đồng dạng lựa chọn, bởi vì nếu như nói như vậy, liền xem như có Thần Tiên, đoán chừng cũng khó cứu hấn sụp đổ tâm!

Chính tề phòng bệnh, Vương Linh Lợi đối đi tới Liễu Vinh tròn mắt, bởi vì lúc trước sự tình, Liễu Vinh còn không có cho nàng một lời giải thích, nhưng tiếp xuống Liễu Vinh, lại làm cho nàng đơn giản không thể tin vào tai của mình!

Liễu Vinh nói; "Vương Linh Lợi, hôn nhân của chúng ta trì hoãn hai năm a!"

Câu nói này để Vương Linh Lợi trực tiếp sợ ngây người, sau đó nàng có chút không dám tin nỉ non; "Liễu Vinh nguoi là chăm chú!"

Tại Liễu Vinh gật đầu về sau, Vương Linh Lợi triệt để bộc phát, nàng ôm chặt lấy Liễu Vinh lại là bóp lại là đánh, nhưng lại càng đánh càng ủy khuất, đến mức giống như nàng bị đánh đồng dạng ôm Liễu Vinh lệ rơi đầy mặt, bởi vì nàng sợ hãi, nàng khổ sở, nàng coi là Liễu Vinh là không muốn nàng!

Cùng lúc nghe nói như vậy mặt khác ba nữ nhân cũng lập tức tâm tư dị biệt, xác thực nói là hai người một tiên!

Nằm tại sát vách Dương Nhượng Hàm tại Liễu Vinh trở về thứ nhất trong nháy mắt liền biết, muốn đập ra đi nghênh đón, nhưng nghĩ tới sát vách cái kia hung hãn nữ hài, nàng lại đã ngừng lại bước chân, chủ yếu là nàng sợ Liễu Vinh bị thương lần nữa! Dù sao dưới cái nhìn của nàng sát vách nữ hài quá buru hấn rồi, hoàn toàn không hỏi sự thật tình huống đối Liễu Vinh trên mặt liền đánh, hoàn toàn quên nàng đối Liễu Vinh hạ thể chính là một cuộc việc này!

Cứ việc không thể đập ra đi nghênh đón, nhưng nàng vẫn là đưa nàng cửa phòng bệnh mở ra một đường nhỏ, sau đó nháy mắt to chuẩn bị nhìn Liễu Vinh một chút, sau đó nàng liền nghe đến rồi để nàng mừng rỡ kém chút nhảy dựng lên một đoạn văn!

Cứ việc nàng biết Liễu Vinh làm như vậy, có thể là bởi vì vị hôn thê của hấn quá buru hấn, để hấn có chút không thể chịu đựng được, nhưng nàng vẫn là không nhịn được đem đôi phương trì hoãn hôn nhân cùng nàng liên hệ tới!

Thậm chí bản thân thôi miên nói, Liễu Vinh cũng là bởi vì nàng mới làm như vậy, chính là, chính là!

Nghĩ như vậy, để Dương Nhượng Hàm mặt mũi tràn đầy ngọt ngào! Cứ việc nàng biết cái này có thể là mình mỹ hảo huyền tưởng, nhưng nếu như đây là huyền tưởng, nàng tình nguyện cả một đời yên lặng ở trong đó!

Mà bị Đan tỷ mang theo một mực tại đi theo Liễu Vĩnh Nghê Khiết Mai, tựa hồ đối với này không có chút nào ngoài ý muốn, bởi vì thiết kế Mã Long thời điểm, nàng tại Đan tỷ dẫn đầu hạ cũng đi, nàng biết Liễu Vĩnh đã trải qua cái gì, cũng biết Liễu Vĩnh tựa hồ nhớ lại cái gì!

Cái kia trên đường đi Liễu Vĩnh buồn khổ sở, để nàng rất muốn biết Liễu Vĩnh rồi đi nàng những năm này đã trải qua cái gì, thế mà để hấn tại xúc cảnh sinh tình trở lại 'Thành yêu' về sau, trốn ở phòng vệ sinh khóc thêm vài phút đồng hồ mới ra ngoài!

Mặc dù mặc cho nàng nghĩ bề đầu cũng không nghĩ ra Liễu Vĩnh trải qua cái gì, nhưng nàng biết nhất định là hết sức dày vò cùng thống khổ, cái này khiến nội tâm của nàng có như tê liệt đau, rất là hối hận lần kia rồi đi, nếu như nàng lần kia không có chọn rồi đi đối phương, đối phương liền không sẽ chọn rồi đi Khai Dương, liền không sẽ có tiếp xuống loại đau khổ này kinh lịch, đây hết thấy đều do nàng Nghê Khiết Mai, nàng hận nàng mình!

Cho nên nàng không thể lại để cho Liễu Vĩnh tiếp tục như vậy, nàng nhất định phải làm cho Liễu Vĩnh trở lại bên cạnh nàng, bởi vì nàng cảm thấy chỉ có nàng mới là trên thế giới liên yêu Liễu Vĩnh người, cái gì Vương Linh Lâm, cái gì Dương Nhượng Hàm, không đều là coi trọng Liễu Vĩnh tiền hoặc là hình dạng sao? Chỉ có nàng không quan tâm Liễu Vĩnh tiền cùng tướng mạo! Cho nên nàng giờ phút này càng thêm kiên định rồi tin niệm, vì Liễu Vĩnh tương lai không còn tiếp nhận loại thống khổ này!

Mà Nhượng Tiên nữ tử Đan tỷ, đối với Liễu Vĩnh quyết định là vui vẻ nhất, bởi vì cái này cũng nói đúng là, không cần nàng làm sao phí sức, đối phương ở bên cạnh hấn chính tiền trước khi rồi đi là không sẽ đối với nữ nhân lại có kết hôn niệm đầu, mà đây chính là nàng cần, dù sao cả ngày đi theo có chính tiền ở bên người thân, nàng vẫn là sợ hãi, muốn biết nàng được một mực tại lo lắng vạn nhất chính tiền ngày đó khôi phục pháp lực, thần thức quét qua, phát hiện nàng, cái kia nàng coi như thật xong!

Mà về phần Liễu Vĩnh thống khổ không chịu nổi, nàng mới không sẽ tại ý, bởi vì dưới cái nhìn của nàng vậy cũng là thật là tức cười sự tình!

Đương nhiên bên người Nghê Khiết Mai cảm thụ nàng vẫn là phải hơi có kỵ một cái, thế là nàng giả nhân giả nghĩa đỡ qua Nghê Khiết Mai an ủi nói: "Đừng khó qua, chờ ta giúp ngươi đem hấn vẫn hồi, ngươi mới hảo hảo đối với hấn không được sao!"

Đối với cái này, Nghê Khiết Mai hung hăng gạt đầu, nhưng nước mắt lại không tự chủ chảy xuống!

"Liễu Vĩnh là bởi vì ta hung sao? Ta có thể đòi!"

Vương Linh Lợi giờ lên khóc giống như quả đào con mắt, nhìn xem Liễu Vĩnh, nói thật, nội tâm của nàng này lúc mười phần hối hận, nàng biết mình có chút vong hình rồi, đối phương vừa không có chiếu cố mình, như vậy thì chứng minh nhất định có hấn nguyên nhân, mình hảo hảo nghe hấn giải thích chẳng phải xong, kết quả lại đã man đi lên chính là một quyền, đổi thành mình là nam nhân, cũng sẽ thụ không được mình nữ nhân như vậy, nhưng trên thế giới không có thuốc hối hận có thể ăn, cho nên Vương Linh Lợi chỉ có thể phát huy mình Năng Khiếu, lập tức nói xin lỗi biểu thị hối cải!

Nhẹ nhàng ôm lấy Vương Linh Lợi, nhìn đối phương thống khổ khó chống chọi bộ dáng, Liễu Vĩnh có một cái chớp mắt kém chút không tiếp tục kiên trì được, bởi vì hấn không nhìn được nhất chính là nữ nhân khóc, nhưng hấn không thể không kiên trì, bởi vì hấn thật sợ, sợ đã kết hôn về sau, Suy Thần rồi đi, mang cho hấn biến hóa long trời lở đất, để cho hai người không thể không đem đối phương biến thành sinh mệnh bên trong về lo lắng, cùng nó như thế không bằng hiện tại ngăn ngại thống khổ!

"Không phải là bởi vì ngươi, ta chẳng qua là cảm thấy mình còn không có có chuẩn bị kỹ càng!" Nếu có một phương nhất định phải tiếp nhận chuyện nhảm nhí, như vậy thì từ hấn tiếp nhận tốt!

Liễu Vĩnh, để Vương Linh Lợi khóc càng thương tâm, cái này không phải là muốn hỏi hôn sao? Ta đều nhận lầm, ngươi vì cái gì còn dạng này? Vương Linh Lợi không hiểu, cảm thấy Liễu Vĩnh khả năng thật lại thay lòng!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 224: Âm lão cha

"Mẹ, cùng ngươi nói sự kiện!"

Sáng sớm, từ trên lầu đi xuống Liễu Vĩnh, nhìn xem ẩm áp ăn bữa sáng phụ mẫu, trong lòng cái kia phiền muộn a, vì cái gì ăn điểm tâm không gọi ta đây? Ngươi xem một chút trên bàn sữa bò đã thấy đầy rồi, trứng gà cũng đã chỉ còn lại có vỏ vụn vỏ trứng rồi, màn thầu ngược lại là vẫn rất nhiều, nhưng đồ ăn cũng đã chỉ còn lại có đồ ăn canh rồi, thân là phụ mẫu trong mắt các ngươi còn có ta đứa bé này sao, chuẩn bị để cho ta gặm màn thầu sao?

Thế là nguyên bản chuẩn bị qua năm tại cho phụ mẫu ngọt ngọt Liễu Vĩnh, quyết định hiện tại liền nói ra cái kia trọng đại, tuyệt đối sẽ để hai vị lão nhân

bạo kiều sự kiện!

"Nói đi!"

Cạnh bàn ăn, uống xong cuối cùng một ngụm sữa bò Thôi Phương chuẩn bị liếm liếm khoe miệng, nhưng lại bị Liễu Khuê ngăn trở, chỉ gặp Liễu Khuê không coi ai ra gì đưa tay kéo lên một trướng mềm mại mang theo mùi thơm ngát Thanh Phong giấy lau ôn nhu nói; "Đừng nhúc nhích, ta giúp ngươi xoa!"

Giờ khắc này Thôi Phương tràn ngập hạnh phúc cùng ngọt ngào, giống như trả lời tuổi trẻ vừa nói yêu thương cái kia sẽ!

Nhưng nhìn ở một bên Liễu Vĩnh trong mắt, hẳn thì cả người nổi da gà lên, tâm nói cái này đều hơn hai mươi năm lão phu thê rồi, bây giờ còn dạng này, còn thật sự là đủ buồn nôn!

Biết con không khác ngoài cha, đọc hiểu Liễu Vĩnh trong mắt ý tứ Liễu Khuê tư đầu chậm lý đem cho Thôi Phương sát qua khăn giấy đặt ở bên cạnh bàn, sau đó nhìn về phía Liễu Vĩnh xem thường mở miệng nói; "Chờ ngươi mình bạch rồi, cái gì gọi là trân quý, ngươi liền không sẽ cảm thấy chúng ta dạng này, có cái gì quá mức!"

"Tốt, nói một chút ngươi chuẩn bị nói cái gì a!" Thôi Phương ngồi thẳng thân thể, nhìn về phía Liễu Vĩnh, đối với tại mình hài tử trước mặt tú ân ái, nàng cũng vẫn là hơi có chút ngượng ngùng.

"Ta nghĩ chờ hai năm tại kết hôn!"

Nói, Liễu Vĩnh đưa tay cầm lấy một con mành thầu, nhìn một chút mặt bàn, cuối cùng bất đắc dĩ trảm hướng chỉ còn lại có một điểm nước đồ ăn bàn!

"Ngươi nói cái gì?"

Thôi Phương trong nháy mắt đứng lên, nhìn Liễu Vĩnh thế mà còn có tâm tình ăn, đưa tay liền đem Liễu Vĩnh trong tay mành thầu đoạt lấy ném đến trên mặt bàn quát hỏi nói; "Ngươi mới vừa nói cái gì, ta không nghe rõ, ngươi lặp lại lần nữa!"

"Ta không muốn sớm như vậy kết hôn!"

Nhìn xem mẫu thân nổi giận đùng đùng mặt, Liễu Vĩnh một mặt sợ sệt bộ dáng, ngửa ra sau lấy thân thể nhỏ bé yếu ớt ruồi muỗi lại nói một lần, cứ việc dạng này, Thôi Phương vẫn là phần nộ đập rồi cái bàn.

"Ba, Liễu Khuê ngươi nghe thấy được sao, ngươi nghe thấy con của ngươi, giảng cái gì sao, a?"

Gặp Liễu Khuê còn đang ngăn người, Thôi Phương tức giận đẩy Liễu Khuê một thanh; "Còn thất thần làm gì, đánh cho ta, hỏi một chút vừa rồi hẳn cái này nghiệt tử nói cái gì, để hắn lặp lại một lần nữa!"

Theo Thôi Phương la lên, Liễu Khuê bản năng nhảy lên, đem cái Liễu Vĩnh dọa đến 'Xoẹt xẹt' một tiếng đem ngồi tại sau lưng cái ghế đung ngược lại, cũng đưa hai tay hướng Liễu Khuê bày biện, làm lấy ngăn cản thủ thế nói ra; "Cha, ngươi cũng chớ làm loạn, ngươi nếu là làm loạn ta đáp ứng ngươi mỗi tháng một vạn khối số không dùng, nhưng là không còn rồi!"

"Cái gì, ngươi mỗi tháng cho cha ngươi một vạn khối tiền xài vật?"

Lần này Thôi Phương phần nộ rồi, trực tiếp mặt hướng Liễu Khuê chống nạnh nói; "Liễu Khuê, giải thích, giải thích a!"

Lần này đến phiên Liễu Khuê làm xuất cùng Liễu Vĩnh đồng dạng động tác, chỉ gặp hắn bán cung lấy eo, bày biện hai tay nói; "Lão bà, ngươi hiểu lầm rồi, ngươi hiểu lầm rồi, căn bản là không có có chuyện này!"

"Làm sao không có, cha chẳng lẽ ngươi quên rồi, thế cũng đều là ngươi để cho ta giúp ngươi làm được đâu, còn nói, còn nói, không cho lão mụ biết tới!" Liễu Vĩnh một bên nói, còn một bên làm bộ khiếp đảm nhìn Thôi Phương một chút! Về mặt như thế, để Thôi Phương nhìn càng thêm tin là thật, nộ trùng lấy Liễu Khuê, còn kém bạo phát.

"Tiểu tử thú, ta đều không có động tới ngươi, ngươi hại Lão Tử làm gì?"

Nghe Liễu Vĩnh sinh động như thật giảng, Liễu Khuê biết xong, lần này nói không rõ rồi, tối thiểu nhất muốn một tuần lễ ngủ ghế sofa, đồng thời còn muốn bàn giao rõ ràng tiền khoản hướng đi, vừa nghĩ tới năm hết tết đến rồi Liễu Khuê liền phiền muộn, cái này thất đức hài tử, hại ai không tốt hại hắn Lão Tử, lần này cũng chỉ có thể cùng đôi phuồng đứng tại cùng một chiến tuyến!

Thế là Liễu Khuê một bên hướng Thôi Phương khoát tay, một bên nhìn về phía Liễu Vĩnh; "Vừa rồi ngươi nói không muốn kết hôn vì cái gì a! Là không phải là muốn an tâm phát triển sự nghiệp a!"

Nghe xong lời này Liễu Vĩnh, lập tức biết mình lão cha là hướng mình thỏa hiệp, đây coi như là bị tiền tài đánh bại sao, Liễu Vĩnh nội tâm đắc ý, sau đó mở miệng nói; "Mẹ, ta nhớ lầm rồi, cha ta là để cho ta tháng sau cho hắn, sau đó tựa như là nói muốn cho ai mua quà sinh nhật tới?" Nói đến đây, Liễu Vĩnh cố ý về mặt nghi hoặc.

Nghe xong lời này, Thôi Phương tức khắc gương mặt đỏ lên, bởi vì nàng biết tháng sau về sau chính là sinh nhật của nàng, Liễu Khuê còn có thể mua cho ai, khẳng định là cho nàng mua quà sinh nhật, nhưng nàng làm bộ không biết trừng mắt hướng Liễu Vĩnh; "Tiểu tử thú, lần sau nói lời nói rõ ràng một

điềm!"

Nói xong, Thôi Phương tiếp lấy tròng mắt quát hỏi nói; "Đừng đòi chủ đề, nói một chút người mới vừa nói người không chuẩn bị kết hôn, là có ý gì? Có phải hay không nghĩ từ hôn, ta cùng người giảng, chúng ta dân quê mặc dù không có văn hóa, nhưng coi trọng nhất một cái tin chữ, đính hôn rồi chính là đính hôn rồi, tuyệt không có nói đôi ý là đôi ý đạo lý?"

"Mẹ, ta không có nói muốn từ hôn, ta chỉ là nghĩ tới mấy năm tại kết hôn!"

"Vừa không phải từ hôn, sớm tới có quan hệ gì, sớm ngày có cái hiền nội trợ, nói không chừng đối sự nghiệp người còn có trợ giúp!"

Thôi Phương ngó lơ trông nhĩ từ trở về, chính là muốn cho Liễu Vĩnh cưới vợ, huống chi nhìn xem chung quanh hàng xóm chỉ cần không phải đi học, giống như Liễu Vĩnh ở độ tuổi này đều đã có hài tử rồi! Nhìn xem người ta cùng nàng cùng tuổi ồm tiểu hài tử đều là cháu trai cháu trai kêu, nội tâm của nàng gấp a!

Bây giờ rốt cục xác định cho nhĩ từ hạ hôn sự, mắt thấy qua năm kết hôn, sang năm cuối năm liền có thể ồm vào rồi cháu trai, người đột nhiên nói người lại không nguyện ý kết hôn, cái này sao có thể!

"Hài mẹ hần, nhà ta Liễu Vĩnh là người làm đại sự, hần nói muốn tới mấy năm liền nhất định có đạo lý của hần!"

Lúc này Liễu Khuê mở miệng thay Liễu Vĩnh treo lên yếm hộ, mặc dù hần cũng hết sức phiền muộn Liễu Vĩnh tri hoãn hôn lễ, nhưng từ nhỏ hiểu rõ đối phương Liễu Khuê biết, đối phương nhất định có chuyện trọng yếu gì, mới tri hoãn kết hôn thời gian, vừa hần không nguyện ý giảng, hần cũng liền không hỏi, dù sao có một số việc bọn hần đang phụ mẫu cũng không giúp được một tay, còn không bằng không cho đối phương thêm phiền!

"Liễu Khuê, làm sao, một tháng một vạn khối tiền đem người đón mua, thế mà thay con của người nói về lời nói tới!" Giễu cợt Liễu Khuê một câu, Thôi Phương nhìn về phía Liễu Vĩnh kiên định nói ra; "Hôm nay chính là cha người giúp người nói chuyện, người cũng nhất định phải nói như thế về sau, không phải đừng trách lão nương cùng người không xong!"

Đối mặt mẫu thân không buông tha, Liễu Vĩnh đành phải xuất ra mình đòn sát thủ, đương nhiên gặp phải không nhận được hài tử hoàn toàn có thể không đề ý tới sẽ phụ mẫu, chỉ là như thế sẽ để phụ mẫu thương tâm, mà Liễu Vĩnh không muốn, thế là hần thở dài một hơi ra về khó xử há to miệng!

Theo Liễu Vĩnh há mồm, Thôi Phương trông mong chăm chú nhìn, kết quả Liễu Vĩnh sừng sốt miệng mở rộng nửa Thiên không nói một chữ, đem cái Thôi Phương gấp không được, lập tức thúc giục nói; "Người nhìn người đưa nhỏ này, tại cha mẹ mình trước mặt có cái gì không thể nói, nói!"

"Bệnh viện của ta qua năm có thể có chút phiền phức tới cửa, vạn nhất qua không dậy nổi, ta không muốn tri hoãn con gái người ta!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 225: Mẹ con đồng lòng

"Hài tử, lời này của người là?"

Nghe xong Liễu Vĩnh nói bệnh viện của hần qua năm khả năng sẽ có một ít tranh chấp nhỏ, Thôi Phương lập tức liền nghĩ đến ban đầu Từ gia đem bọn hần bức bách tuyệt vọng trắng cảnh, đến mức thanh âm đều có chút run rẩy, bởi vì nàng biết nếu như không phải đang lúc nàng đại ca chiến hữu đứng lúc tại, cuối cùng mình một nhà không chừng sẽ phát sinh cái dạng gì kết cục bị thảm đâu!

Mặc dù sự tình cuối cùng bị Viên Mãn giải quyết, thậm chí Từ gia cũng vì vậy mà sụp đổ, nhưng chuyện này cho Thôi Phương lưu lại chiều tượng quá sâu sắc rồi, khắc sâu đến nàng nguyên bản đối Liễu Khuê cả một đời không quá tiến tới một chút lời oán giận đều hoàn toàn biến mất, bởi vì muốn thành công, một người chỗ phải trải qua loại đau khổ này làm khó dễ là người bình thường không thể thừa nhận, nàng không hy vọng mình tiếp nhận càng không hi vọng mình người quan tâm nhất tiếp nhận!

Nhất là về sau trong nhà có rồi chút tiền, Liễu Vĩnh không tiếp tục để nàng cùng Liễu Vĩnh tại vất vả, Thôi Phương trong lúc rảnh rỗi thường xuyên nhìn mấy nhân vật truyền kỳ, nhìn thấy những người kia thành công trước đó thừa nhận gian nan, viết sử ký Tư Mã Thiên thân thụ mục nát hình, viết liêu trai chí dị Bồ Tùng Linh càng là cả đời khốn khổ, bây giờ thành công nhất điển hình Mã Vân, năm đó còn không phải ở đâu đều bị người xem như bán hàng đa cấp đầu mục lừa đảo!

Có đôi khi nhìn xem những này danh nhân kinh lịch, Thôi Phương liền không rét mà run, bởi vì cái này khiến nàng cảm động lay nghĩ đến rồi con của nàng, mặc dù hần bây giờ không có những người kia thành công, nhưng hần phải chăng cũng nhận qua một chút mình không biết đến khổ khổ!

Nếu có thể, nàng chỉ hy vọng con của mình bình an, không cần hấn đại phú đại quý!

Gặp thành công dời đi mẫu thân chú mục điểm, Liễu Vĩnh ở trong lòng cùng mẫu thân mình nói tiếng xin lỗi, bởi vì hắn biết hậu quả của việc làm như vậy là để mẫu thân vì hắn không duyên có lo lắng, nhưng hắn muốn cùng Vương Linh Lợi tri hoãn hôn lễ quyết tâm hết sức kiên định, lại không muốn để cho Vương Linh Lợi đến công phụ không tốt thanh danh, cho nên hắn thật không có những biện pháp khác có thể nghĩ!

Bất quá hắn cũng không phải là một cái sẽ để mẫu thân quá mức lo lắng người, hắn còn muốn rồi chút làm dịu đối phương lo lắng, thế là hắn tiếp lấy ra vẻ nhẹ nhõm đối Thôi Phương nói ra; "Không có chuyện gì mẹ, trước đó để lại một điểm vấn đề nhỏ, bất quá người không cần lo lắng, người cùng cha, ta đều cho các người lấy lòng rồi kẻo xù đường lão bảo hiểm cùng chữa bệnh bảo hiểm, coi như bệnh viện của ta không làm, các người Nhị lão niên cũng sẽ không lo!"

Nghe xong lời này, Thôi Phương càng lo lắng rồi, ngay tiếp theo Liễu Khuê sắc mặt đều ngưng trọng lên, bởi vì ngay cả hắn hai cái đường lui đều nghĩ kỹ, xem ra nguy cơ lần này thật rất nghiêm trọng, nghiêm trọng đến Liễu Vĩnh đều không có nắm chắc vượt qua!

"Hài tử, rốt cuộc muốn phát sinh cái gì, người cùng mẹ nói một chút, nói không chừng mẹ có thể giúp người!"

Thôi Phương không tự kìm hãm được vành mắt bắt đầu đỏ lên, nàng cũng không phải đau lòng tiền, mà là đau lòng Liễu Vĩnh, đối phương thế nhưng là từ trở về liền nhào thân đến hắn ra bệnh viện bên trên, nếu như bệnh viện có một vấn đề, không biết đối phương tiếp nhận không chịu nổi phản này đã kích!

"Cũng chính là cùng Từ gia có chút quan hệ người đối ta có chút bất mãn, muốn tại sắp về hưu trước đó động động ta, bất quá mẹ, người yên tâm, đại cửu chiến hữu nữ nhi, nhưng tại đại cửu nhà ở đây, lần này có khả năng cùng chính là ta sợ bóng sợ gió một trận!"

Liễu Vĩnh đem đã sớm nhận tình lý do giảng tỏ rồi đi ra, chỉ thấy Thôi Phương cùng Liễu Khuê hơi nhẹ nhàng thở ra, cũng không phải bọn hắn đối với cùng Từ gia có liên quan thế lực không sợ hãi, dù sao những cái kia cũng phải cần bọn hắn ngưỡng vọng người, nhưng người có đôi khi chính là như vậy, đối với sợ hãi nhất sự tình, không phải đến đến kẻ đáng sợ cùng sự tình, mà là đến đến không biết!

"Không được, chờ qua năm ta đi Đại cửu người nhà hòa thuận Đại cửu người nói đông dài nói đông dài!"

Cứ việc nội tâm còn có chút nặng nề, nhưng Liễu Vĩnh trong lời nói để lộ ý tứ, vẫn là để nàng cảm thấy vượt qua nguy cơ lần này hắn là không có vấn đề quá lớn, nhưng gặp Liễu Vĩnh còn cau mày, Thôi Phương ngược lại mắt tròn trắng an ủi nói; "Chuyện gì a, làm cho lại là mua bảo hiểm lại là mua hưu bổng, đem ta và cha người khẩn trương muốn chết, nói cho người, cứ việc an tâm đi làm chuyện người muốn làm, năm đó nhà chúng ta ngay cả mua muối tiền đều không có có, không phải là làm theo đem người nuôi lớn, chỉ cần người nhớ kỹ mặc kệ thành công hay không, nơi này đều có người người nhà chờ lấy người, là đủ rồi!"

Thôi Phương ý tứ trong lời nói là người không muốn bận tâm trong nhà, nên làm như thế nào liền làm như thế đó, chúng ta gian nan như vậy đều đến đây, chẳng lẽ người bệnh viện không mở, chúng ta còn sẽ so trước đó càng gian nan, cùng lúc nói cho hắn biết, coi như hắn thất bại rồi, người nhà của hắn vẫn là người nhà của hắn, y nguyên sẽ chờ lấy hắn!

"Mẹ!"

Thôi Phương lời nói để Liễu Vĩnh hốc mắt ướt át, cái này chính là hắn thân nhất thân nhân, các nàng sẽ buông tay để hắn đi ngang liệng, nhưng lại sẽ tại hắn gặp gian nan vất vả ngăn trở thời điểm, đốt lên một chiếc đèn, chờ lấy hắn!

"Vậy ta cùng Vương Linh Lợi hôn ước?"

Cứ việc Liễu Vĩnh cảm động lệ nóng doanh tròn, thậm chí động tình tiến lên ôm mẫu thân, nhưng hắn vẫn là không có quên mình ban sơ mục đích, cũng tức thời đưa ra.

Nguyên bản nhìn xem một màn này rất là vui mừng Liễu Khuê, kém chút không có bị một hơi đình chỉ, bởi vì Liễu Vĩnh tức thời lời nói, để hắn cảm thấy đối phương giảng rồi nửa Thiên có khả năng chính là vì việc này, nghĩ đến mình cặp vợ chồng khả năng đều bị lừa, đồng thời còn bị lừa lệ nóng doanh tròn, Liễu Khuê có loại muốn hành hung Liễu Vĩnh dừng lại suy nghĩ, bất quá cân nhắc đến Thôi Phương cảm thụ, hắn không có vạch, đương nhiên trọng yếu nhất chính là hắn cảm thấy Liễu Vĩnh âm, sợ hắn tại chơi hắn một vở.

Bất quá lần này, hắn xem như triệt để yên tâm, chỉ cần mình hài tử mọi thứ đều có lập kế hoạch, không còn là thăng ngục kia ngày ngục đầu thanh, hắn liền thỏa mãn, về phần cái bóng sự tình, hắn lựa chọn xem nhẹ!

Liễu Vĩnh đương nhiên không biết mình kế sách đã bị cha của hắn xem thấu, này lúc hắn còn một mặt động tình nhìn xem Thôi Phương nói ra; "Mẹ, sở dĩ ta muốn tri hoãn hôn lễ, chính là sợ vạn nhất bệnh viện bị chinh ngã đóng, hại người ta họ Vương cô nương!"

Liễu Vĩnh, để Thôi Phương trừng mắt, nói ra; "Coi như nhà ta không có tiền, bằng nhà ta Tiểu Vĩnh phân phối nàng Vương Linh Lợi cũng dư xài!" Nói đến đây, Thôi Phương lời nói gió nhất chuyển, hơi trầm thấp nói ra; "Bất quá, đến lúc đó có tranh chấp là nhất định rồi, vì song phương không khó chịu như vậy, vẫn là phải tri hoãn một cái!"

Nói đến đây, Thôi Phương đột nhiên nhớ tới chính mình nói lời nói giống như có chút điểm xấu lập tức hung hăng hừ hai cái, tranh thủ thời gian đổi giọng nói; "Vừa rồi ta nói cái gì xúi quẩy, nhà chúng ta Tiểu Vĩnh làm sao sẽ thất bại, nhà chúng ta Tiểu Vĩnh người hiền tự có Thiên Hữu!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh cười nhìn về phía Liễu Khuê; "Mẹ, đó cùng ta Nhị cửu cái này bà mới nói một chút trì hoãn hôn lễ sự tình, ai đi nói!"

Thuận Liễu Vĩnh ánh mắt, Thôi Phương thấy được một mặt buồn bực Liễu Khuê, sau đó không thêm suy tính về nói; "Đề người phụ thân người xử lý, phụ thân người nhất định có biện pháp!" Nói xong, bắt đầu chào hỏi Liễu Vĩnh ăn điểm tâm, cũng đem phòng bếp ở giữa cho Liễu Vĩnh chuẩn bị đồ ăn cùng sữa bò bụng đi ra, đem cái Liễu Vĩnh cảm động lại là một trận 'Vẫn là mẹ tốt' chờ, buồn nôn mông ngơ, nhìn Liễu Khuê nghiêng răng nghiêng lợi.

Không nghiêng răng nghiêng lợi không được a, cái này hai mẹ con quá âm, quá không để ý cùng hấn vị nhất gia chi chủ này cảm thụ đi, nhất là Liễu Vĩnh tiểu tử này đơn giản âm ai cũng hồ, để hấn đi cùng hấn Nhị cửu nói trì hoãn hôn lễ sự tình, cái này quá thiếu đạo đức rồi, muốn biết vương lệ cái miệng đó, thế nhưng là không tha người, hấn Liễu Khuê lại không thể động thủ, chỉ có thể nghe, cái này. . . Chỉ nghĩ tưởng tượng, Liễu Khuê liền mặt mũi tràn đầy không muốn!

Nhưng tựa hồ mẹ con đồng minh, để hấn ngay cả cái biện bạch cơ hội cũng không có.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 226: Âm nhi tử

Ăn xong điểm tâm nhìn xem cha mình một mặt bị đè nén đáng vẻ, Liễu Vĩnh trong lúc rảnh rỗi quan tâm nói; "Cha, người thế nào, nếu như không thoải mái, liền đi nghỉ ngơi một chút, đừng ảnh hưởng tới chính sự!"

Đối với mình nhi tử giả nhân giả nghĩa, Liễu Khuê vốn là muốn trực tiếp hừ một tiếng không giả hiểu, nhưng hấn con người đảo một vòng đột nhiên nghĩ đến một ý kiến hay, lập tức cười tùm tùm nói ra; "Nhi tử, người nhìn, đi người Nhị cửu nhà xa như vậy, không bằng người lái xe đưa đưa ta!"

Đối với lời này, Thôi Phương lúc này gật đầu biểu thị đồng ý, đem cái Liễu Vĩnh buồn bực suy nghĩ muốn cắn đầu lưỡi của mình, không có việc gì nhìn cái gì mình Lão Tử cái gì trò cười, bây giờ bị đối phương trực tiếp cột lên cùng một chiếc xe đi, đến lúc đó bằng Liễu Khuê âm hiểm, nhất định sẽ làm cho hấn bồi tiếp cùng đi Nhị cửu nhà! Vừa nghĩ tới mình miệng lưỡi bén nhọn Nhị cửu mẹ, Liễu Vĩnh liền cảm thấy một trận đau đầu! Toàn bộ biểu lộ cùng trước đó Liễu Khuê giống nhau như đúc.

Nhìn thấy Liễu Vĩnh tiểu tử một nháy mắt trở nên giống như mướp đắng đồng dạng mặt, Liễu Khuê đắc ý, tâm nói; "Tiểu tử, khi con làm sao có thể Điều qua lão Khi! Có khổ ta hai cha con cùng một chỗ hưởng a!"

Bất quá, bây giờ Liễu Vĩnh được không phải làm chờ lấy thụ ngược đãi người, về sau tại xác định tránh cũng không thể tránh về sau, hấn lập tức bắt đầu chuẩn bị đi Nhị cửu nhà lễ vật, nói đùa, mình dẫn theo lễ vật đi, xem ở lễ vật phân thượng, chẳng lẽ đối phương còn sẽ qua tại để hấn khó xử sao?

Thế là, hấn đầu tiên đem trong nhà Liễu Khuê trần giấu thiêu hương mười năm trần rượu hoa điều, cùng hơn năm trăm một bình Mao Đài các đời một nương! Cứ việc Liễu Khuê biểu lộ, biểu thị rất là không muốn, nhưng Liễu Vĩnh một câu, cha là nguyện ý muốn cái này, vẫn là nguyện ý nghe hấn Nhị cửu mẹ nó lời khó nghe, để Liễu Khuê lập tức từ bỏ đau lòng! Nói thật cùng mặt mũi so ra, những vật này đều là phù vân, Liễu Khuê an ủi mình!

Cuối cùng Liễu Vĩnh lại mua hai đầu thuốc lá Trung Hoa mang lên, nói thật sở dĩ lựa chọn những vật phẩm này, mà không phải khác, là bởi vì Liễu Vĩnh biết đây đều là nông thôn phổ biến tương đối nhận đồ vật, người nếu để cho hấn mua mấy bình Laffey rượu đỏ, hoặc là Hoàng Hạc lâu 191 6 cùng cùng thiên hạ cái gì, người ta căn bản cũng không nhận, còn tưởng rằng người mua cho nàng Ngũ Tinh Cocacola cộng thêm mười mấy khối một bao không chính hiệu khối đầu!

Không có cách nào nhận biết không đủ!

Thế là tại những thứ này bảo hộ dưới, đang Liễu Khuê tại thời rộng nghiệp trong nhà nói ra trì hoãn hôn lễ đề nghị về sau, biến sắc Nhị cửu mẹ trực tiếp bị nhìn lướt qua giá trị hơn năm ngàn vật phẩm Nhị cửu giữ chặt, cũng nói ra; "Ài, ban đầu ta cũng chính là không có cân nhắc đến Tiểu Vĩnh chuyện này nghiệp chế tạo lớn như vậy, không phải ta cũng liền không mở cái miệng này rồi!"

Hấn lời này không chỉ có là nói cho Liễu Khuê hấn thoáng có chút sinh khí, cùng lúc cũng là đang cảnh cáo vương lệ, người ta Liễu Vĩnh thân phận bây giờ không đồng dạng, quả nhiên nghe được thời rộng nghiệp lời này về sau vương lệ trong nháy mắt liền xì hơi, sau đó từ đầu tới đuôi một câu cũng không nói!

Nói thật, cũng ngay tại lúc này Liễu Vĩnh địa vị, để thời rộng nghiệp có chút kiêng kỵ, nếu không hấn tuyệt đối phải để Liễu Vĩnh phụ tử khó xử, cứ việc cuối cùng tình không được hấn muốn trúng vào Liễu Khuê một cái bàn chân lớn, nhưng hấn tối thiểu nhất có thể cùng Vương Linh Lợi nhà có cái bàn giao!

Nhưng bây giờ hán chỉ có thể tự nghĩ biện pháp rồi!

Cuối cùng, Liễu Khuê cũng không nghĩ tới sự tình thế mà thuận lợi như vậy, đặc biệt ngày xưa hung hãn vương lệ vậy mà từ đầu tới đuôi không nói một câu lời khó nghe, cái này khiến Liễu Khuê không khỏi cảm thán tiền là cái thứ tốt cùng lúc, phiền muộn, trước kia hán làm sao lại không nghĩ thông, hại mình bạch bạch thụ nhiều năm như vậy con giận không đâu!

Đứng ở trước cửa nhìn xem màu trắng BMW lái rồi thôi rộng nghiệp còn không có vào cửa, liền bị vương lệ găm lên giận dữ, cả kính nhảy một cái, quay đầu chỉ thấy vương lệ dùng chân đá lấy cái kia một rương Liễu Vĩnh dọn tới Mao Đài tức giận nói nói; "Người xem một chút tỷ người nhà đều là cái gì người, khi dễ đều khi dễ đến trên đầu ta tới, coi là mua vài thứ, ta liền không tức giận sao, ta là hiếm có nàng mua đồ vật người sao!"

Vương lệ, thôi rộng nghiệp không nói gì, nhưng vương lệ một cước nhưng làm thôi rộng nghiệp đau lòng hổng, hán nhưng là biết hàng, hán thân là thôn thư ký ban đầu đi vào thành phố bồi lãnh đạo ăn cơm xong, cứ việc lần kia hán ngồi ở là tít ngoài rìa vị trí, nhưng rượu này hán vẫn là nhận, liền cùng đang lúc trên bàn cơm giống nhau như đúc, nghe nói năm trăm ngày mỏng một tháng năm bình! Thế là hán không có lý sẽ vương lệ tức giận, đau lòng gọi nói; "Đừng, đừng, hơn hai ngàn đầu, hơn hai ngàn đầu?"

Nghe xong hơn hai ngàn, vương lệ cũng tròn tròn mắt; "Tỷ người, như thế bỏ được rồi?"

"Nói đùa, người cũng không nghĩ một chút Liễu Vĩnh hiện tại thân phận gì, nghe nói đều có ngàn vạn gia sản!" Thôi rộng nghiệp lúc nói lời này, tựa hồ cái eo cũng tại vương trước mặt Lệ nhô lên tới một chút, dù sao cái kia là cháu hán, còn có cùng có vinh yên!

Nghe xong Liễu Vĩnh thế mà có tiền như vậy, dù là vương lệ có chuẩn bị tâm lý cũng rất là kinh ngạc, tựa hồ cảm thấy mình tại một cái có ngàn vạn nguyên kẻ có tiền trước mặt căn bản không có chửi bới người ta tư cách, cuối cùng con lẩm bẩm nói; "Hán có tiền như vậy lại không cho người hoa!"

"Là không cho ta hoa, nhưng liền những vật này liền đáng giá hơn năm ngàn khối, đồng thời chỉ cần hán Liễu Vĩnh không kết hôn, chúng ta làm bà mối, hán hàng năm đều không thiếu được chúng ta phần này, người còn muốn như thế nào?"

Hoa! Như thế đáng tiền đâu? Đồng thời chỉ cần Liễu Vĩnh không kết hôn, còn có! Lần này vương lệ thẳng mắt, trong lòng không xóa cũng lập tức biến mất, thậm chí sinh ra đối phương tốt nhất mười năm tám năm không kết hôn suy nghĩ.

Phi nhanh bảo mã xa thượng, Liễu Khuê một mặt đắc ý, nghĩ đến vương lệ một mặt giống như táo bón đáng vẻ, Liễu Khuê không khỏi quên rồi Liễu Vĩnh hổ hán sự tình, đối Liễu Vĩnh tán dương nói; "Được a, tiểu tử có một bộ!"

Sở dĩ Liễu Khuê đối với vương lệ kinh ngạc đề ý như vậy, chỉ vì hán tại đối phương cái miệng đó dưới, không ít đầy bụi đất, cho nên khi nhìn đến đối phương kinh ngạc bộ đáng vẻ sau, mới sẽ vui vẻ như vậy.

Liễu Khuê, để tại Nhị cữu nhà đã xuất thân mồ hôi lạnh Liễu Vĩnh khiêm tốn nói; "Cũng không nhìn một chút ta là ai nhĩ tử!"

Liễu Vĩnh câu này mộng ngơ, để Liễu lão cha rất là thụ dụng, cũng tùy theo ha ha đắc ý nói; "Cái kia là, ta Liễu Khuê nhĩ tử, có thể là người bình thường!" Đối với cái này Liễu Vĩnh cả người nổi da gà lên, tâm nói nguyên lai lão cha cũng có như thế tự luyến một mặt.

Bất quá tùy theo Liễu Khuê nói lời, liền để Liễu Vĩnh phiền muộn rồi, cũng lớn tiếng kháng nghị nói; "Cha, không mang theo như thế hổ con chết!"

Đối với cái này, Liễu Khuê trả lời là không nhìn! Bởi vì trong lòng hán hai cha con, một người hổ đối phương một lần, hết sức công bằng.

Sở dĩ dạng này, là bởi vì Liễu Khuê thuận thế rèn sắt để Liễu Vĩnh đi đại bá của hán Liễu Trọng Nguyên nhà! Mà đối phương trong nhà, cái kia là Liễu Vĩnh đã từng đánh chết cũng không nguyên ý đi địa phương.

Như hỏi vì cái gì, người chỉ cần ngắm lại Liễu Khuê đối vương lệ e ngại, người liền sẽ biết, bởi vì Liễu Vĩnh cái kia Đại bá mẫu là một cái so sánh vương lệ càng thêm miệng lệ, đồng thời càng thêm không điểm mấu chốt người!

Như, người chọc vương lệ, vương lệ sẽ châm chọc người, có đôi khi mặc dù mất mặt, nhưng không phải quá mất mặt! Nhưng nếu là người chọc Liễu Vĩnh Đại bá mẫu, liền cực kỳ khủng khiếp, nàng không chỉ có sẽ dùng ác độc ngôn ngữ mắng người, còn sẽ khắp thế giới chửi bới người, thế là người liền thói đường cái rồi!

Cuối cùng, vì biểu hiện mình phiền muộn, Liễu Vĩnh lấy cớ đi đón Vương Linh Lợi, trực tiếp đem Liễu Khuê nhét vào rồi nhà còn có hai dặm đường vị trí, đem cái Liễu Khuê khí đậm chân mắng to, mình sinh một cái xem thường số!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 227: Bạch Ngọc Liên

Tiếp Vương Linh Lợi thời điểm, Liễu Vĩnh không có có ý tốt hướng Vương gia đi, mà là tại Vương gia không xa bên con đường nhỏ chờ lấy, nhưng cho dù là dạng này vẫn là hấp dẫn vương trang một chút nam nữ quan sát, không có cách nào hấn xe BMW quá chói mắt, mười dặm tám hương cũng chưa từng thấy qua!

Có tuổi tác lớn lão hán, đi tới nói chuyện phiếm, biết được Liễu Vĩnh là bốn thôn con rể về sau! Liền có cái kia bị phụ huynh lời nhắn nhủ hải đồng, chạy vội tới bên cạnh xe đối Liễu Vĩnh 'Nãi thanh nãi khì' gọi lên dựng cô phụ, sau đó liền trông mong chờ tại bên cạnh xe, đem cái Liễu Vĩnh lúng túng không được!

Quay đầu về trong xe muốn tìm một chút ăn cho tiểu hải tử, lại phát hiện trong xe ngoại trừ một chút rượu thuốc lá cùng rút tờ bên ngoài, lại cũng không có vật gì đồ khác, cũng không thể mở ra thuốc lá Trung Hoa, một hải tử phát một bao đi, dù sao người ta đều mới sáu bảy tuổi!

Cuối cùng thực sự rơi vào đường cùng, Liễu Vĩnh từ trong túi móc ra một chồng tiền mặt một đũa bé phát một trương, nói đến cũng chính là tiểu hải tử không nhiều, chỉ có bốn năm cái đáng vẽ, nếu không, Liễu Vĩnh cũng không sẽ làm loại này Trang B(đạo đức giả) sự tình!

Nhưng lần này ghê gớm, tất cả quan sát vương trang người tức khắc vỡ tổ, nhao nhao kêu to, * 'Vương Linh Lợi phụ thân' tìm cái một cái thổ hào con rể, không chỉ có đáng đẹp trai, người còn lớn hơn phương, cũng tại cửa thôn cho tiểu hải tử phát tiền, cũng đều là đồ chót Bì 'Một trăm Nhân Dân tệ' !

Lần này liền oanh động, không ít trong nhà có hải tử lập tức ôm hải tử chạy tới, không có hải tử ở nhà hận không thể mượn nhà hàng xóm hải tử dùng một dùng, trong lúc nhất thời trang miệng nhao nhao loạn loạn tụ tập vài trăm người, hải đồng càng là đến cái trên dưới một trăm, đem cái Liễu Vĩnh kinh hãi kém chút té ngã!

Nếu không phải Vương Linh Lợi cùng lúc chạy đến, trực tiếp đuổi đi rồi mấy tên cản đường thôn dân, để Liễu Vĩnh có thể lái xe rời đi, đoán chừng hôm nay hấn liền phải xấu hổ, cũng không phải trên dưới một trăm đũa bé tiền hấn xuất không dậy nổi, mà là ảnh hưởng quá xấu, dù sao người ta nhiều như vậy người có tiền, đều không có có làm như thế, người Liễu Vĩnh làm như thế, người là làm gì khoe của a!

Cho dù là dạng này Liễu Vĩnh vẫn là tại Khai Dương cảnh khu lưu lại ảnh hưởng rất xấu, cái gì khoe của, cái gì mua danh chuộc tiếng, cũng may mắn Liễu Vĩnh không phải công chức, không phải lần này không phải bị song khai rồi không thể.

Trên xe, Vương Linh Lợi đã khôi phục rồi ngày xưa đáng vẽ, chỉ là hơi sưng lên mí trên vẫn là để Liễu Vĩnh biết tới hôm qua bị mình đưa sau khi trở về, đối phương không bình tĩnh, bất quá cũng chính là bởi vậy Liễu Vĩnh mới quyết định mang Vương Linh Lợi thăm người thân, dạng này cũng coi là cho đối phương một cái an ủi, nói cho đối phương biết thật chỉ là tạm thời không kết hôn, cũng không có không muốn đối phương ý tứ!

Quả nhiên, Vương Linh Lợi khi biết là để nàng cùng đi đại bá của hấn nhà về sau, khoe miệng bắt đầu lộ ra ý cười, cũng mở miệng dò hỏi, "Liễu Vĩnh người đang lúc là nghĩ như thế nào, thế mà cho bọn nhỏ phát tiền!"

Đối với vấn đề này, Liễu Vĩnh rất là xấu hổ, chỉ có thể ăn ngay nói thật, nói trong xe không phải khói chính là rượu, cũng không có bánh kẹo, kết quả người ta hải tử ba ba tới thân thiết như vậy la lên, không cho ít đồ thật sự là bần khoản!

"Thế là cuối cùng cho tiền!" Cái này khiến Vương Linh Lợi trực tiếp lật lên bạch nhãn giáo huấn nói; "Nông thôn tiểu hải tử đều là như vậy, trông thấy nhà ai có mới thích rồi, phụ mẫu liền để đi lên muốn chút bánh kẹo, kỳ thật đùa giỡn thành phần chiếm đa số, nếu như không có kỳ thật cũng sẽ không có, nhưng người chắc lần này tiền, coi như xong đời!"

"Làm sao xong đời?" Liễu Vĩnh tức khắc khản trương lên.

"Nhà chúng ta đảm bảo chạy không rơi một cái cột lên người giàu có thanh danh, kỳ thật cột lên người giàu có liền cột lên người giàu có nguyên bản cái này cũng không có gì, nhưng, ai . . . !" Nói đến đây, Vương Linh Lợi yếu ớt thở dài, nhìn xem Liễu Vĩnh ánh mắt tràn ngập ai oán.

Cái này để Liễu Vĩnh lúng túng có chút không cách nào nói tiếp, Vương Linh Lợi nói tới nói lui vẫn còn có chút oán trách hấn lật lọng, nhưng hấn giải thích thế nào Suy Thần bảy tháng về sau rồi đi đâu, chỉ có để cho mình tiếp nhận xuống tới hết thấy.

Gặp Liễu Vĩnh lúng túng không nói nữa, Vương Linh Lợi trợn nhìn Liễu Vĩnh một chút, tâm nói, người chính là một người chết, chẳng lẽ liền không sẽ nói chút ám lòng lời nói sao, như là ta nhất định sẽ cưới người, như là ta chỉ là muốn giết tiền nhiều hơn cưới người. . . Ai, làm sao lại không biết nói sao!

Bất quá, Vương Linh Lợi cũng biết đây là đối phương khuyết điểm, nếu không tựa hồ cũng không tới phiên nàng gặp phải đối phương, đối phương nên bị cô gái khác ngọt chạy, thế là nàng xóa xóa đối chủ đề bắt đầu hỏi thăm liên quan tới Liễu Vĩnh Đại bá hết thấy, như là trong nhà có hay không có tiểu hải tử, tiểu hải tử bao lớn, đường ca đường ty lại bao lớn, Đại bá Đại bá mẫu có cái gì đặc biệt yêu thích!

Cuối cùng, Vương Linh Lợi nhìn một chút sau xe xếp rượu thuốc lá, sau đó lại yêu cầu Liễu Vĩnh đến trên trán mua một chút hoa quả, đồ uống, cũng tại đủ để chứa rồi tràn đầy một rương phía sau về sau, mới dừng tay.

Nguyên bản, Liễu Vĩnh còn cảm thấy không có cần thiết này, dù sao năm sáu mươi một rương được trâu thuần sữa, đm luân tô, chuối tiêu, Apple, thạch, Alps cái gì, mặc dù thể tích không nhỏ, nhưng lại không đáng giá bao nhiêu tiền, cái này hiện tại mất người đều độc, làm những người này nhà cũng không phải không biết hàng!

Đối với cái này, Vương Linh Lợi chỉ là thần bí Tiểu Tiểu, cũng không có nói cái gì, sau đó Liễu Vĩnh mới phát giác được có đôi khi, nữ nhân này chính là

so sánh nam nhân nghĩ chu đáo.

Liều Trọng Nguyên bởi vì gia đình điều kiện không tệ, thật sớm đem đến thị trấn bên trên ở lại, đương nhiên lấy nhà hắn điều kiện liền xem như đem đến đậm cũng là nhẹ nhõm, nhưng Liều Trọng Nguyên không muốn, hắn cảm thấy cùng nó ở trong thành phố vô thanh vô tức sinh hoạt, không bằng ngay tại thị trấn bên trên làm một cái có mặt mũi thân hào nông thôn.

Cảnh trấn, bởi vì tới gần cảnh khu đối với khác thị trấn tới nói, xem như phần hoa, toàn bộ quảng trường từ ba hoành ba dựng thẳng sáu đầu đường phố tổ thành, nhân khẩu càng là đạt tới năm sáu vạn nhiều.

Mà bởi vì Liều Trọng Nguyên ở không ở tại ở vào thị trấn ở trung tâm cảnh khu trung học trước cửa, cho nên Liều Vĩnh nhất định phải lái xe xuyên qua nửa cái thị trấn mới có thể đến đạt.

Hôm nay không chỉ có phiên chợ, lại bởi vì tới gần cửa ải cuối năm người đi đường đặc biệt nhiều, đến mức khoảng cách một dặm Liều Vĩnh mở gần nửa giờ xe mới vừa tới, đây là Vương Linh Lợi không ngừng đưa đầu kết quả, dù sao một cái mỹ nữ đưa đầu thỉnh cầu, rất nhiều người vẫn là nguyện ý trợ giúp tránh một cái.

Về phần nửa cái tiếng đồng hồ có bao nhiêu, Liều Vĩnh chỉ cần xem hắn đến Liều Trọng Nguyên nhà về sau, phía sau hắn nguyên bản cùng hắn cùng một chỗ tiến vào đường phố một cái khác chiếc khai việt, tại Liều Vĩnh về sau 40 phút mới ra ngoài, liền sẽ biết.

Đương nhiên, đối với Vương Linh Lợi tới nói trên đường đi khuôn mặt tươi cười chào hỏi là nàng vui lòng lắm, thậm chí nếu có nhận biết người quen nàng còn có thể cùng đối phương trò chuyện một cái, về phần nội tâm của nàng có phải hay không có khoe khoang tiểu tâm tư, Liều Vĩnh liền không được biết rồi.

Liều Trọng Nguyên phòng bài bạc trong khoảng cách học trước cửa không đến năm mươi mét, theo lý thuyết vị trí này nhưng thật ra là không cách nào ra dạng này một cái giải trí tính trường hợp, nhưng bởi vì Liều Trọng Nguyên cùng trên trấn đầu đầu nào nào quan hệ cũng không tệ lắm, thế là đám người cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt!

Này lúc bởi vì tới gần cửa ải cuối năm, rất nhiều bình thời bận bịu người đều nhàn hạ xuống dưới, dẫn đến phòng bài bạc sinh ý dĩ thường nóng nẩy, đến mức Liều Vĩnh xe ngừng đến Liều Trọng Nguyên trước cửa thời điểm, đưa tới ngồi ở trước cửa một tên chừng năm mươi tuổi thân cao hơn một thước bảy, vòng eo càng là đạt tới kinh khủng năm thước phụ nữ quá lớn; "Trước cửa không cho phép dừng xe!"

Nhìn xem cái này như đồ tể phụ nữ, Liều Vĩnh khóe miệng lộ ra ý cười, sau đó cất bước xuống xe nói; "Bá mẫu, là ta Liều Vĩnh!"

Nghe được là Liều Vĩnh, phụ nữ rõ ràng ngần ngại, sau đó mắng nói; "Là người cái tiểu vương bát đản a, đều lái xe rồi, hôm nay mặt trời là đánh Tây Thiên đi ra rồi, thế mà tới nhà của ta rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 228: Bạch Dương

Dạng này chào hỏi để Liều Vĩnh hơi xấu hổ, tùy theo xuống xe Vương Linh Lợi rốt cục biết vì cái gì Liều Vĩnh trên xe sẽ phân phó mình nếu là nghe được cái gì không quá thoải mái chứ, không nên lên tiếng rồi, bởi vì dạng này chào hỏi cũng quá dễ cho người ta không thoải mái, cũng chính là Liều Vĩnh, nếu như đối thành mình, có như thế cái kỳ hoa thân thích, đã sớm không lui tới rồi!

"Gọi bá mẫu!"

Gặp Vương Linh Lợi xuống tới, Liều Vĩnh lập tức chào hỏi, Vương Linh Lợi đương nhiên lập tức hai chân chụm lại, hai tay đặt ở bụng dưới trước, đối khỏe mạnh phụ nhân có chút xoay người nhẹ giọng gọi nói; "Bá mẫu!"

"Soạt!"

Vương Linh Lợi cái này phạm, trực tiếp để khỏe mạnh phụ nhân sau lưng một vị chính đối trước cửa nam tử ngã ngồi trên mặt đất, bởi vì một khác này phong phạm, thật cùng cái mình tình giống như, dù sao hắn cũng nghĩ không tốt cái gì tán dương tiếng người, chính là cảm thấy xinh đẹp giống như mình tình.

Đối với cái này, buru hắn phụ nhân quay đầu hơi nhếch rồi ngã sấp xuống nam tử một chút, không mẫn không nhạt trào phúng nói; "Hai ánh sáng, người cũng liền chút tiền đồ này!"

Cái này khiến nát ngược lại nam tử hơi lúng túng về nói; "Đại thẩm ngươi cái ghế này không chặt chẽ không thể trách ta, ngươi vẫn là tranh thủ thời gian chào hỏi ngươi cái này có tiền thân thích chứ!"

'BMW' hai chữ riêng làm sao có thể không biết, cũng chính là giống như bư hân phụ nhân Bạch Ngọc Liên dạng này người, mới sẽ đối đến đây người không thêm để ý chút nào, dù sao người ta nữ nhi nhà chồng thế nhưng là làm quan, gặp qua lái xe xịn nhiều hơn!

Kỳ thật cái này có chút oan uổng Bạch Ngọc Liên rồi, nàng chỗ nào nhận biết cái gì là BMW, hân chẳng qua là cảm thấy đều là xe, nhất là xe con, nàng là nhất không cảm giác, trong lòng nàng chỉ có loại kia đã lớn lại cao xe, mới là cái gọi là xe sang trọng, đến mức có đôi khi trông thấy ra bảo tuần 5 60 người, nàng cũng cảm thấy người ta có tiền!

"Nhanh đừng đứng đây nữa, tiến đến ngồi đi!"

Nói thật, Bạch Ngọc Liên là không quá nguyện ý chào hỏi Liễu Vinh, bởi vì tiểu tử này khi còn bé lại chất phác, mặc lại keo kiệt, để nàng gió bên ngoài cảm thấy mất mặt, đến mức đến bây giờ nàng còn tại đem đối phương cùng mấy năm trước cái kia Liễu Vinh liên hệ với nhau!

"Ân!"

Vương Linh Lợi nhu thuận gật đầu, sau đó gọi nói; "Liễu Vinh đem cho đại nương mua đồ vật xách xuống tới!"

Nghe xong lời này Bạch Ngọc Liên lại mở miệng; "Ai, đồ vật cũng đừng cầm, đều là người một nhà, giữ lại cho người cha mẹ ăn đi!" Tại nàng nghĩ đến, đối phương tới đa cũng chính là mua chút hoa quả cái gì, dù sao mấy năm không có tới, tay không giống như đồn đại, đối với những vật này, nàng còn thật không quan tâm, cho nên cũng không muốn rơi xuống một cái thu đồ vật thanh danh.

Quả nhiên, Liễu Vinh mở ra sau xe môn, liền thật xách xuống một chút hoa quả! Không có cách, ai bảo hoa quả không thể ép, chỉ có thể đặt ở phía trên nhất đâu? Nhưng cái này lại làm cho Bạch Ngọc Liên hơi thất vọng rồi, đến mức nàng đối với Liễu Trọng Nguyên nói hân huynh đệ nhà điều kiện không đồng dạng, lập tức hoài nghi! Cũng cảm thấy đối mới có khả năng là đến chiếm nhà mình tiện nghi, đối với cái này, nàng đối Liễu Vinh càng thêm không cảm giác rồi!

Nhưng theo Liễu Vinh một chuyến lợi vừa đi vừa về, sắc mặt của nàng lại thay đổi, chỉ gặp khoảnh khắc công phu trước mặt hân thế mà chất lên rồi còn như núi nhỏ đồng dạng vật phẩm, chỉ riêng sữa bò đồ uống liền trọn vẹn năm sáu hộp, cái này ghế gôm, tối thiểu nhất muốn chừng ba trăm khối, lại thêm hoa quả cùng khác chỉ ít cũng đáng cái hơn năm trăm khối, cái này để sắc mặt của nàng trở nên ngạc nhiên! Tâm nói Liễu lão nhị nhà xem ra thật sự là lên biến hóa!

Ngay tại Bạch Ngọc Liên chuẩn bị đối Liễu Vinh hòa hoãn một chút ngữ khí thời gian, khác một cỗ xe tiếng kèn, để Bạch Ngọc Liên ngang đầu, sau đó khoe miệng của nàng lộ ra rồi thật to ý cười, bởi vì ấn còi chiếc này màu đen cao lớn xe, nàng nhận biết, cái kia là thuộc về hân chất tử Bạch Dương, muốn nói Bạch Dương cũng thật sự là bọn hân Bạch gia kiều ngạo, hai mươi tuổi liền mở ra một nhà gạch trận, theo nghe nói một năm đều có thể kiếm cái trên dưới một trăm vạn, đây đối với dân quê tới nói quả thực là thiên văn số tự.

Đồng thời trọng yếu nhất chính là, đối phương mỗi lần tới nhà bọn hân đều rất là hào phóng, không phải hai trăm khối trở lên một đầu khối, chính là hai trăm khối trở lên một rương rượu, coi như nàng thường xuyên cần Liễu Trọng Nguyên giúp hân xử lý chút sự tình, Bạch Ngọc Liên cũng cảm thấy giá trị cho nên đối với hân đặc biệt thân thiết, xe còn không có dừng lại, liền chạy lên tiến đến nghênh đón rồi!

Đem cái Vương Linh Lợi nhìn thẳng trừng mắt, tâm nói, người lão phụ nhân này thật là không có ánh mắt, Hán Rada mới bao nhiêu tiền, nhà ta BMW bao nhiêu tiền, người thế mà đi nịnh bợ một cái ra Hán Rada người!

Hán Rada kẻ sát BMW dừng lại, trong lúc đó bởi vì Liễu Vinh vừa đi vừa về khuôn đồ, còn kém chút bị đụng phải, bất quá còn tốt xe tốc độ tương đối chậm, Liễu Vinh đi mau mấy bước liền tránh đi, nhưng cái này lại làm cho Vương Linh Lợi càng khó chịu, mình đối tượng thế mà kém chút bị đụng phải, cái này còn phải rồi, nhưng nhìn Liễu Vinh đại nương Bạch Ngọc Liên đối hân trong xe xuống nam tử, cái kia cổ phần thân mật kinh, Vương Linh Lợi nhìn xuống muốn quát lớn đối phương xúc động, yên lặng nhìn đối phương!

Đi xuống Hán Rada phí công Dương Nhị mười mấy tuổi vóc người trung đẳng mặt vuông mang theo kính mắt, thấy không rõ ánh mắt, bất quá nhìn cả người hân ngửa đầu đáng vẻ, liền biết tuyệt đối là cái người cao ngạo!

Nói đến Bạch Dương cũng có hân kiều ngạo tư cách, mười tám tuổi bỏ học hân, thông qua Liễu Trọng Nguyên dùng phòng ở thể chấp, vay mượn rồi năm mươi vạn, mình lại tụ tập năm mươi vạn, làm một nhà phương viên sổ trong vòng mười dặm một nhà duy nhất mười sáu môn Đại Luân hân lò, lần này được ghế gôm, vừa vận gặp phải dân quê kiếm tiền trở về điên cuồng lợp nhà dậy sóng, thế là hân tài sản tại ngân ngai mấy năm tích lũy đến rồi 7,8 triệu nhiều, cũng làm cho hân cũng đã trở thành xa gần nghe tiếng danh nhân, càng làm cho hân có rồi nhìn xuống người đồng lứa lực lượng!

Bởi vì là tại khác một bên đi xuống xe, Bạch Dương cũng không có chú ý tới xe BMW khác một bên Vương Linh Lợi, thậm chí hân ngay cả hân Hán Rada bên cạnh ngừng lại chính là chiếc BMW cũng không có chú ý đến, bởi vì hân bản tới thời điểm, BMW rương phía sau là mở ra, duyên dáng xóc đi lên, nếu không hân liền nhất định sẽ cho Liễu Vinh một chút tôn trọng, dù sao có thể lái nổi hơn 60 vạn xe người, không có khả năng chỉ có trên dưới một trăm vạn gia sản, vẫn là đáng giá hân coi trọng!

Đi theo nhiệt tình cô cô Bạch Ngọc Liên, kẹp lấy hai đầu cứng rắn Trung Hoa Bạch Dương liếc mắt liền thấy được phòng bài bạc trước cửa chất đồng hoa quả đồ uống, thế là hân cười một cái nói nói; "Cô cô, người đây là muốn bán hoa quả a!"

Hân đương nhiên biết không phải là, chỉ là muốn trêu đùa một cái mang đồ tới người, bởi vì vừa rồi cái kia nam nhân trẻ tuổi hân nhận ra, là Liễu Vinh,

hắn niên thiếu đối đầu! Bây giờ nhìn đối phương làm như thế một đồng lớn lừa gạt người đồ chơi, hắn đương nhiên muốn trào phúng một phen! Cũng vừa xáo Liễu Vĩnh khuôn đồ tôi!

Thế là hắn cố ý cất cao giọng nói ra; "Cô cô, cái này ai mua cho ngươi, cái này không lừa gạt ngươi sao, cái này một đồng lớn đồ vật nào có ta cái này hai đầu đáng tiền!" Nói Bạch Dương rút ra chính mình cái kia hai đầu cứng rắn Trung Hoa!"

Nếu như nói đối với xe, Bạch Ngọc Liên là ngoài nghề, như vậy đối với khói, nàng liền tương đối người trong nghề rồi, nàng đương nhiên không hút thuốc, nhưng mấu chốt là, nàng ra chính là phòng bài bạc, bên trong bán khói a! Cho nên nàng một chút cũng có thể thấy được Bạch Dương xuất ra khói, so sánh Liễu Vĩnh lấy ra một đồng lớn vật phẩm muốn đáng tiền nhiều lắm, cái này để nàng tức khắc đối Liễu Vĩnh bắt đầu lại không có hảo cảm.

Cảm thấy Liễu Vĩnh có thể là có chút tiền, nhưng cũng quá xem thường nàng, hoàn toàn là coi nàng là thành một cái nông dân lừa gạt, mấu chốt nàng Bạch Ngọc Liên là nông dân sao, nàng ánh mắt độc đây, phẩm vị cao đâu?

Thế là tại Liễu Vĩnh lại một câu; "Bá mầu, những vật này để chỗ nào?" Về sau, Bạch Ngọc Liên ngưng nhy về nói; "Thích bỏ cái nào để chỗ nào, dù sao ta lại không sẽ muốn ngươi, vẫn là ngươi lấy về cho ngươi. . .!"

Nhưng nàng lời nói chỉ nói đến nơi này, liền nói không được nữa, bởi vì nàng nhìn thấy Liễu Vĩnh lần nữa ôm tới là một rương rượu, trên đó viết chính là Mao Đài, đương nhiên Mao Đài không Mao Đài nàng không biết giá trị, nhưng rượu hộp bên trên bày biện hai đầu mềm Trung Hoa nàng lại là nhận biết, tuyệt đối so với Bạch Dương lấy ra đáng tiền, cái này để nàng đối với Liễu Vĩnh bất mãn một nháy mắt đều biến mất, lại nhìn trên đất những cái kia đồ uống hoa quả, càng là lòng tràn đầy vui vẻ, bởi vì đây đều là có thể cho nàng tiêu tiền từ ăn a! Cái này khiến nàng tức khắc có loại đối phương nghĩ đến thật chu đáo suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 229: Bằng hữu, đồng học

"Ai nha, đến đầu tới, ngươi nhìn ngươi mua nhiều đồ như vậy làm gì, thấy nhiều bên ngoài!"

Bạch Ngọc Liên một nháy mắt mặt mày hớn hờ, càng là không tự kìm hãm được tiến lên tiếp Liễu Vĩnh trong ngực ôm đồ vật, thậm chí còn cảm thấy có chút không đủ trịnh trọng, quay đầu lại đối trong phòng lớn tiếng hô nói; "Trọng nguyên, nhanh, Liễu Vĩnh tới!"

Đại sảnh một bên dùng trong suốt pha lê ngăn cách phong bế kiểu trong phòng, khói mù lượn lờ, tiếng người huyền ảo, bốn bàn mặt chược máy phân bốn góc triển khai, không lúc 'Rầm rầm' 'Tích đôm đốp' vang lên tây bài đánh bài thanh âm, vui cười giận mắng càng là thi thâm ồn ào, một bộ khí thế ngất trời đáng vẻ!

Bị Bạch Ngọc Liên la lên Liễu Trọng Nguyên, nguyên bản chính một mặt khó chịu ngồi tại cạnh góc một bàn vị trí bên trên, từ ngăn kéo trong hộp hướng ra phía ngoài móc lấy tiền! Mà bên cạnh hắn cách đó không xa ngồi cửa trên, một tên đầu hoa mặt phí công gây còm nam tử này lúc chính cười hi hi nói ra; "Đại thúc, chúng ta tới ngươi cái này chơi mặt chược, mỗi ngày cho ngươi đưa tiền, ngươi nhìn ngươi thua hai cái tiền, còn cho chất từ bày sắc mặt, ta đều không có ý tứ thu!"

Mặc dù đầu hoa mặt phí công gây còm nam tử miệng nơi nói như vậy, nhưng đưa tay đáng vẻ, lại để lộ xuất hắn nghĩ một đằng nói một nẻo!

Đối với cái này, Liễu Trọng Nguyên trực tiếp dùng lực ném qua đi hai trăm khối tiền, chuẩn bị mắng đối phương hai câu không có tiền đồ đáng vẻ, nhưng Bạch Ngọc Liên la lên, để Liễu Trọng Nguyên một nháy mắt mặt mày hớn hờ, tâm nói, ai nha, ta bảo hôm nay đánh bài làm sao luôn thua, nguyên lai là có một khoản tiền lớn chờ lấy ta đây? Nói, Liễu Trọng Nguyên Mau Lẹ đứng người lên, cũng chào hỏi đứng ở một bên quan sát một tên nam tử nói; "Trường Giang, ngươi ngồi sẽ, ta khách tới rồi!"

Đối với cái này, được gọi là Trường Giang nam tử cầu còn không được, còn không có chờ Liễu Trọng Nguyên rời đi chỗ ngồi liền ngồi vào Liễu Trọng Nguyên lên trên ghế ngồi, sau đó cười hi hi nhìn xem Liễu Trọng Nguyên nói ra; "Đại thúc, giữa trưa, ta cái này ăn hoa hồng coi như không cho rồi!"

Nếu là thường ngày Liễu Trọng Nguyên nhất định cười mắng nói, không cho có thể, lần sau ta đi tìm ngươi mẹ muốn! Nhưng lần này Liễu Trọng Nguyên không có nói như vậy, mà là rất hào phóng khoát khoát tay; "Hôm nay tất cả bàn ăn hoa hồng, đều miễn đi!"

"Hoa!"

Lần này tất cả mọi người kinh ngạc, đến mức liền tiếp sát vách mấy cái dùng pha lê di môn kéo lên phòng đều 'Bá' một tiếng kéo ra cửa thủy tinh, nhao nhao có người dò xét lấy đầu nhìn về phía Liễu Trọng Nguyên hỏi thăm; "Lão Liễu ngươi nói là sự thật?"

Đối với cái này, Liễu Trọng Nguyên đương nhiên một mặt hào sảng gật đầu nói; "Điều duy trì việc buôn bán của ta nhiều năm như vậy, ta cũng nên phân hồi một cái rồi, hôm nay ăn hoa hồng đều toàn miễn đi!"

Liễu Trọng Nguyên tại trong phòng chứa hào sảng, trong đại sảnh la lên nàng Bạch Ngọc Liên nghe nói như thế, mặt đang lúc liền đen xuống dưới, nếu như không phải cố kỵ đến có nhiều người như vậy tại, đồng thời còn có Liễu Trọng Nguyên chất tử, nàng nhất định chửi ầm lên, Liễu Trọng Nguyên đầu óc có phải hay không bị hư!

Bất quá cứ việc không có phát tác, nhưng nàng vừa rồi vui vẻ ra mặt biểu lộ, lại lập tức âm trầm xuống!

Mà một bên đối diện Liễu Vĩnh vật mua được rất là kinh ngạc, âm thầm nói thầm người Liễu Vĩnh có bao nhiêu tiền tại cái này Trang B(đạo đức giả) thời điểm, tình thế trong nháy mắt phát sinh nghịch chuyển, để Bạch Dương ở trong lòng cười to, cô phụ a cô phụ, người đây không phải hại cháu người sao, lúc đầu cô cô đối với hắn vừa có hảo cảm, người bây giờ làm cái này vừa ra, không phải để cô cô lại chán ghét đối phương sao?

Bất quá dạng này vừa vặn, dù sao biểu tỷ nơi đó quan hệ, tốt nhất chỉ có một mình hắn có thể lợi dụng, không phải dính liền bên trên nhiều người, chỗ nào còn sẽ đối với mình coi trọng như vậy!

Lúc này, phúc hậu Liễu Trọng Nguyên nâng cao bụng phát tướng thoải mái nhàn nhã đi ra, chấp tay sau lưng hắn một bộ lãnh đạo phái đoàn, nếu như không phải trên chân giày da đây người bần điểm, hắn bộ này hình tượng cũng thật sự có thể hù dọa không ít người!

"Bá phụ!"

Liễu Vĩnh đầu tiên la lên, lúc này đứng tại BMW khác một bên Vương Linh Lợi cũng đi tới, đồng dạng nhẹ giọng la lên; "Bá phụ!"

Vương Linh Lợi tới thời điểm, Bạch Dương liền cảm thấy một trận làn gió thơm đánh tới, lần đầu nghe thấy thời điểm rất là nồng đậm, nhưng lại không cho người ta nhầm chán cảm giác, cái này để Bạch Dương lấy mắt quét đối phương một chút, cái nhìn này để Bạch Dương trong nháy mắt ngu ngơ, liền ngay cả bờ môi đều có chút run rẩy rồi, Vương Linh Lợi, lại là Vương Linh Lợi, nàng, tại sao lại ở chỗ này?

Vương Linh Lâm là ai, không có ai so với hắn Bạch Dương càng rõ ràng, bởi vì Vương Linh Lâm là hắn ban đầu bạn gái, là hắn Bạch Dương kiếp này yêu nhất người, mặc dù bởi vì hắn một lúc hồ đồ lên đối phương hảo hữu, nhưng hắn yêu nhất vẫn là đối phương, chỉ là đối phương rốt cuộc không có lý sẽ qua hắn mà thôi, bây giờ lần nữa gặp mặt, năm đó ngây ngô cô nương đã trở thành nữ thần, cái kia vóc người cao gầy, tài trí khí chất, để hắn trong nháy mắt dấy lên muốn lần nữa đem đối phương ủng tiến trong ngực dục vọng mãnh liệt, vì thế không tiếc bất cứ giá nào.

"Vương Linh Lợi, còn nhớ ta không?"

Bạch Dương la lên, để xảo tiểu Yên Nhiên Vương Linh Lâm trong nháy mắt quay đầu, sau đó nàng ngu ngơ rồi, lại là Bạch Dương, trách không được nàng ngay từ đầu nhìn đối phương hơi nhìn quen mắt, hơn năm năm không gặp, ánh mắt của đối phương vẫn là như vậy nhỏ!

"A, Bạch Dương, là người!" Vương Linh Lợi lộ ra hết sức ngạc nhiên, nhưng kỳ thật nếu như không phải tại loại trường hợp này, tại nhìn thấy Bạch Dương một khắc này, Vương Linh Lợi nghĩ nói cho đúng là; "Nguyên lai là người tên vương bát đản này!"

Gặp Vương Linh Lợi thế mà nói chuyện với mình rồi, Bạch Dương rất là kích động, run rẩy bờ môi hỏi nói; "Người mấy năm gần đây qua được không?"

"Rất tốt a!"

Nói Vương Linh Lợi tiến tới một bước, ôm có chút hiếu kỳ nhìn chăm chú lên hai người Liễu Vĩnh, sau đó một mặt hạnh phúc nói ra; "Hắn rất thương ta, chúng ta nguyên bản chuẩn bị sang năm kết hôn, bất quá ta bạn trai sự nghiệp vừa cất bước, cho nên chúng ta nghĩ chờ mấy năm tại kết hôn!"

Vương Linh Lợi một nháy mắt thấy được bạch nhãn trong mắt âm trầm, nội tâm đắc ý; "Cái tên vương bát đản người, ban đầu nói làm sao làm sao yêu ta, kết quả nhất chuyển mặt liền cùng ta khuê mật lên giường, về sau lại đá văng ra ta khuê mật, mặt dày tới tìm ta, cũng vô sỉ nói y nguyên yêu ta, tại bị ta cự tuyệt sau thế mà còn cuồng hống lấy đời ta nếu là bỏ qua người, liền cũng tìm không được nữa so sánh người tốt, nhưng bây giờ người xem một chút, ta bạn trai điểm này không mạnh bằng người, tối thiểu nhất con mắt đều so sánh người lớn!" Vương Linh Lợi giống như một cái hòn đồi tiểu cô nương ở trong lòng đối Bạch Dương nói thầm.

"Các người nhận biết?" Liễu Vĩnh rốt cục mở miệng, không mở miệng không có cách, không phải hắn cái bạn trai này làm không phải quá không xứng chức.

"Đồng học!"

"Bằng hữu!"

Vương Linh Lợi trả lời đồng học, để trả lời bằng hữu Bạch Dương lại là một trận thất vọng, nhưng hắn không có nhụt chí, hắn cảm thấy đây là Vương Linh Lợi cố ý tại khí mình, vì cái gì sẽ khí mình, đương nhiên là còn tại hồ hắn!

Không thể không nói, Bạch Dương sự nghiệp có thể thành công không phải không có nguyên nhân, liền da mặt này độ dày, tuyệt đối liền có thể phiết Liễu Vĩnh mười vạn tám ngàn dặm.

Mặc kệ hai người là bằng hữu hay là đồng học, một bên Liễu Trọng Nguyên đều rất cao hứng, tối thiểu nhất lập tức ăn cơm chung thời gian song phương

không sẽ như vậy xấu hổ, nhìn xem thời gian cũng không xê xích gì nhiều, hần lập tức mở miệng chào hỏi đám người lên lầu, cùng lúc nhìn về phía Bạch Ngọc Liên nói ra; "Ngọc sen, trông từ ngươi đừng xem, đi đối diện tiệm cơm làm vài món thức ăn, để bọn hần cho đưa tới, chúng ta gia mấy cái tự tự!"

"Đi tiệm cơm không phải tốt à?"

Bạch Ngọc Liên đảo mắt thấy hướng Liễu Trọng Nguyên, trực tiếp bị Liễu Trọng Nguyên không nhìn, lưu lại hùng hùng hổ hổ Bạch Ngọc Liên xóa xóa hướng đối diện tiệm cơm đi đến, nội tâm lại kìm nén bức bối, chuẩn bị chờ Liễu Vĩnh chờ người đi rồi, hảo hảo cùng Liễu Trọng Nguyên làm một cuộc.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 230: Chân thực Liễu Trọng Nguyên

Bạch Ngọc Liên khó chịu quá rõ ràng, vì miễn cho mình Đại bá cùng đối phương giận dữ, Liễu Vĩnh mở miệng nói; "Đại bá ta nhìn ngươi cái này cũng rất bạn, nếu không ta cùng Vương Linh Lợi lần sau lại đến!"

Vương Linh Lợi đối với cái này đương nhiên không có dị nghị, bởi vì từ nàng sau khi đến, nàng liền nhận từ cùng Liễu Vĩnh xác định quan hệ về sau lần thứ nhất lạnh nhạt, cái này khiến nàng rất khó chịu, cho nên nàng đương nhiên không muốn ở chỗ này tiếp tục chờ đợi!

Mà Bạch Ngọc Liên nghe xong Liễu Vĩnh lời này càng là vui mừng, bởi vì nàng cầu còn không được Liễu Vĩnh muốn mình rời đi, muốn biết vừa rồi Liễu Trọng Nguyên há miệng, nàng mười mấy bệ mặt chược máy, ba bốn trăm đồng tiền thu nhập cứ như vậy không có!

Bây giờ Liễu Vĩnh muốn đi, nàng liền bớt đi nuôi cơm tiền, cũng coi là đối nàng mặt chược máy tổn thất một điểm đền bù, thế là nàng để mắt đi trừng Liễu Trọng Nguyên, ý là người ta Liễu Vĩnh mới nói, vậy liền cố mà làm đi theo đi, dù sao ngươi đã từng dạng này, nhưng hôm nay Liễu Trọng Nguyên dường như là trùng tà đồng dạng, thế mà cùng nàng hát lên rồi tương phản, một tay giữ chặt Liễu Vĩnh kiên trì muốn lưu đối phương!

Bạch Ngọc Liên có thể khẳng định Liễu Trọng Nguyên thấy được ánh mắt của nàng, nhưng lại y nguyên kiên trì giữ lại Liễu Vĩnh, cái này khiến nàng chọc tức toàn thân thịt mỡ đều run rẩy, nếu không phải cho Liễu Trọng Nguyên giữ lại mặt mũi, nàng nổi giận năm năm, trực tiếp một quyền liền muốn đánh tại đối phương trên mặt.

Cuối cùng vẫn là Bạch Dương nhìn thế không đúng, đi lên ôm Bạch Ngọc Liên nói; "Cô cô, nay Thiên Cô cha khó được cao hứng, ngươi liền để để hần a!" Nói xong khề đầy Bạch Ngọc Liên đi tiệm cơm.

Bạch Dương, để Bạch Ngọc Liên cảm thấy rất thụ dụng, bởi vì mặt mũi của nàng đi qua Bạch Dương câu nói này đạt được rồi rất lớn thỏa mãn, tâm nói, đúng, ta hôm nay nhường một chút ngươi, chờ về sau đang giảng! Sau đó nàng giữ chặt càng xem càng ưa thích cháu mình Bạch Dương làm cho đối phương cùng nàng cùng đi xem đồ ăn.

Lần này nhưng làm cái Bạch Dương phiền muộn hổng, hần sở dĩ sẽ thay Liễu Trọng Nguyên nói chuyện, là bởi vì hần không muốn để cho Vương Linh Lợi đi, bây giờ mục đích đạt đến, vốn định thừa cơ cùng Vương Linh Lợi tại tự tự tiền duyên, nhưng không nghĩ tới lại bị chính mình cái này ngớ ngẩn cô cô giữ chặt đi tuyền đồ ăn, nẹ hần, hần là thật tâm không muốn đi, nhưng là không có cách, thường ngày tại vị cô cô này trước mặt nguy trang để hần không thể không thuận theo nàng ý tứ!

Trước khi đi lúc hần còn hết sức u buồn nhìn Vương Linh Lợi một chút, ý là ngươi chờ ta!

Đối với cái này, Vương Linh Lợi đáp lại là một cái triều thiên lỗ mũi, bắt quá lại làm cho Bạch Dương nội tâm tán thưởng nói; "Thật sự là càng ngày càng đẹp, giống như một con cao ngạo thiên nga, bắt quá ta chính là ưa thích là thịt thiên nga!"

"A, phi, ta cũng không phải lại Cáp Mô, ta ăn cái gì thịt thiên nga!" Cảm thấy mình từ dùng không đúng Bạch Dương tranh thủ thời gian đổi giọng! Đối với cái này, Vương Linh Lợi đương nhiên hoàn toàn không biết gì cả, đương nhiên khinh thường biết.

Đưa mắt nhìn Bạch Ngọc Liên tại Bạch Dương cùng đi rồi đi, Liễu Trọng Nguyên nhẹ nhàng thở ra, cùng lúc cũng thay Liễu Vĩnh không đáng, muốn biết Liễu Vĩnh hôm nay đến thế nhưng là có khả năng muốn cho hần đưa tiền, về phần đưa tiền gì, đương nhiên là Liễu Khuê đáp ứng cái kia một vạn khối, nếu không cái này đều sắp hết năm, Liễu Khuê để hần tới làm gì!

Nhưng những lời này hần ngay từ đầu không cùng Bạch Ngọc Liên nói, một là sợ vạn nhất Liễu Khuê không cho, Bạch Ngọc Liên thất vọng về sau sẽ đối Liễu Khuê càng thêm bất mãn, hai cũng muốn tại Bạch Ngọc Liên trước mặt thêm thêm thể diện!

Sở dĩ loại suy nghĩ này, cũng là bởi vì những năm này hần mặc dù cùng Liễu Khuê quan hệ không tốt, kỳ thật nguyên nhân chủ yếu không phải hần hóc

mất chết cao, mà là Bạch Ngọc Liên nhà thân thích điều kiện cũng không tệ!

Thế là điều này sẽ đưa đến rồi, Bạch gia thân thích coi như không thể để cho ưa thích ham món lợi nhỏ tiện nghi Bạch Ngọc Liên chiếm tiện nghi, nhưng cũng không sẽ bị thua thiệt nhiều, nhưng Liễu Khuê điều kiện không giống, từng ngày ở nhà mù lác lư, trông coi vài mẫu đất trông coi cái xinh đẹp nàng dâu, chính là không ra khỏi cửa kiếm tiền, cho nên một mực nghèo đình đương vang, đến mức mỗi lần tới, đều để Bạch Ngọc Liên cảm thấy ném đi nàng người, cũng đối Liễu Khuê càng ngày càng có ý kiến, cuối cùng càng là trực tiếp dẫn đến để Liễu Trọng Nguyên không còn hỏi đến Liễu Khuê nhà sự tình!

Nói thật, ngay từ đầu Liễu Trọng Nguyên là không muốn, tại nói thế nào hắn cùng Liễu Khuê cũng là thân huynh đệ, coi như đối phương tại lười tại nghèo đó cũng là huyết mạch xương thân, nhưng cuối cùng hắn không thể không khuất phục, bởi vì Bạch Ngọc Liên nắm đầm hắn nói không lại, cho nên chỉ có thể tro mắt nhìn Liễu Khuê từng ngày nghèo xuống dưới!

Thậm chí cuối cùng cần một đứa bé ra ngoài làm công, đến mức Liễu Vinh rời đi thời điểm, hắn Liễu Trọng Nguyên còn khó qua một trận, kỳ thật hắn đang lúc là cho Liễu Vinh tìm cái làm việc, mặc dù nói là cộng tác viên, nhưng này chỉ là đối Bạch Ngọc Liên thuyết pháp, nhưng cho dù là dạng này, công việc kia vẫn là bị người Bạch gia làm đi, bây giờ tiểu tử kia đã trở thành một tên chính thức làm việc, đây chính là quốc doanh sự nghiệp đơn vị a!

Cái này khiến Liễu Trọng Nguyên mỗi lần nhớ tới liền ảm ức hoảng, chó nhìn hắn ngày xưa đối Bạch Dương tốt như vậy, nói thật, nếu là Liễu Vinh cũng giống đối phương như vậy không chịu thua kém, hắn tuyệt đối so với đối Bạch Dương tốt gấp trăm lần, bởi vì Liễu Vinh mới là hắn cháu ruột, nhưng không có cách, ai bảo Liễu Vinh không phải Bạch Dương đâu?

Nguyên bản theo thời gian chuyển dời, hắn cũng thời gian dần trôi qua lựa chọn quên lãng để để của mình một nhà, nhưng hắn vạn vạn không nghĩ tới, hắn già Liễu Gia cũng ra cái có tiền đồ, Liễu Vinh thật liền xông ra thành tựu, cái này khiến hắn đang kinh hi phía dưới, thậm chí không Cố Bạch ngọc sen phản đối đáng Liễu Khuê nhà môn, người khác đều cho là hắn là muốn chiếm Liễu Khuê tiện nghi, hắn cùng mỗi lần dạng này ám chỉ người khác, nhưng người nào biết nội tâm của hắn nơi bất quá là muốn để người Liễu gia còn có hắn tại Bạch gia trước mặt ưỡn ngực.

Đương nhiên những này nội tâm lời nói, hắn cho tới bây giờ không có cùng người khác nói qua, nhưng hôm nay hắn lại so với ai khác đều gấp, bởi vì hắn phải chứng kiến một cái Kỳ Tích, sau đó tại mình nàng dâu Bạch Ngọc Liên trước mặt mở này mở mặt.

Kỳ thật một mực có chuyện, Liễu Trọng Nguyên kìm nén, Bạch Ngọc Liên vẫn cho là người nàng cao thể trắng hắn không phải là đối thủ, nhưng nàng làm sao không suy nghĩ Liễu Khuê là cái gì thân thù, mà hắn Liễu Trọng Nguyên là ai ca!

Lầu hai phòng khách nam bắc đi hướng, lấy chỉ riêng tốt đẹp, gỗ thật đồ dùng trong nhà, mạ vàng giấy dán tường, ba mươi hai tác màn hình tinh thể lỏng số lượng TV, đều biểu hiện chủ người ta bất phàm! Nhưng Liễu Vinh lại chú ý tới trên mặt đất cùng trên mặt bàn nhân nhạ tro bụi, cái này khiến hắn biết Đại bá trên lầu thật có rất ít người đến, cũng khó trách bá mẫu không muốn.

Tựa hồ cũng biết mình nhà hoàn cảnh, để Liễu Vinh cùng Vương Linh Lợi tọa hạ Liễu Trọng Nguyên mở miệng giải thích nói; "Thường ngày đều là người tàu từ sau khi trở về quét dọn, ta và người bá mẫu tự tại đã quen, đã không sẽ thu thập đi, các người chấp nhận điem!"

Đối với cái này, Liễu Vinh đương nhiên không thêm để ý chút nào, dù sao ban đầu tại trên công trường, lúc mệt mỏi, thế nhưng là tùy thời liền nằm vật xuống, mà Vương Linh Lợi càng là không thêm để ý, bởi vì nhà nàng hiện tại vẫn là hàng rào tường, cục gạch mặt đất đâu?

Gặp Liễu Vinh Vương Linh Lợi hai người mặc dù có tiền, nhưng lại không có yếu ớt, ngồi tại có chút tro bụi gỗ thật trên ghế sa lon rất là tự nhiên, để Liễu Trọng Nguyên cười lên ha ha, sau đó mở miệng nói; "Cảm y còn mà không quên gốc, tốt tốt!"

Nửa giờ sau, ra một não môn mồ hôi rịn đi tới Bạch Ngọc Liên nhìn thấy trong phòng khách trò chuyện vui vẻ ba người, phát ra hừ lạnh một tiếng, cái này khiến hứng thú nói chuyện chính nông ba người trong nháy mắt lạnh trận.

Nhưng lúc này, Liễu Trọng Nguyên không có tại nhãn Bạch Ngọc Liên, trực tiếp vung tay đánh tới hướng Bạch Ngọc Liên một chồng đồ vật, cũng rất là chính xác nện ở Bạch Ngọc Liên trên mặt, cái này khiến Bạch Ngọc Liên tại chỗ bạo khiêu, cũng nắm nắm đầm liền hướng Liễu Trọng Nguyên vọt tới.

Mẹ của nàng, nàng Bạch Ngọc Liên nhẫn đủ! Đây là Bạch Ngọc Liên này lúc trong lòng nói.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 231: Bạch Dương kế sách

Từ tiệm com đóng gói đồ ăn trở về, lâm thượng lâu thời điểm, Bạch Dương nhìn về phía mặt chợ trận, đột nhiên một mặt ngạc nhiên đối Bạch Ngọc

Liên nói; "Cô cô, có người quen, ta đi qua chào hỏi!"

Đối với cái này, Bạch Ngọc Liên đương nhiên không nghi ngờ gì, trực tiếp phân phó Bạch Dương mau chóng đi lên, bởi vì nàng đi lên về sau khả năng liền phải ăn cơm rồi, nàng được không có thể làm cho mình chất tử đói bụng bụng!

Đối với cái này, Bạch Dương đương nhiên lập tức gật đầu, nhưng nhìn xem Bạch Ngọc Liên khí thế hùng hổ lên lầu bóng lưng, Bạch Dương cho mình điểm một điều thuốc, khỏe miệng lộ ra cười lạnh; "Ăn cơm, hôm nay có thể ăn vào cơm, mới thật xem như kì quái!"

Sở dĩ dạng này, là bởi vì Bạch Dương đang bồi Bạch Ngọc Liên đi đối diện tiệm cơm thời điểm, vừa nghiêng đầu thấy được nguyên lai chiếc kia thuộc về Liễu Vĩnh xe lại là BMW, nhìn xem hình giọt nước rất là rung động lòng người màu trắng xe xịn!

Bạch Dương biết mình tạm thời không cách nào dùng mình bây giờ thân phận địa vị đem Vương Linh Lợi xách về đến bên cạnh mình rồi, cái này khiến hần cực kỳ khó chịu, muốn biết khi còn bé mỗi lần tới nhà cô cô thăm người thân, hần đều sẽ bởi vì mắt nhỏ tướng mạo bị biểu tỷ biểu ca giễu cợt, mà Liễu Vĩnh thì lại khác, bạch bạch tịnh tịnh hần, liền xem như thuộc về loại kia ba cước đá không ra một cái rắm tính cách, nhưng y nguyên vẫn là hết sức lấy đường tỷ ưa thích!

Cái này để nhỏ nhỏ Bạch Dương nhìn Liễu Vĩnh không vừa mắt, cũng len lén mọi chuyện cùng đối phương đối nghịch, thế là chén giấy nước bị hần cố ý đựng rơi trên mặt đất, hần oan uổng là Liễu Vĩnh làm cho, bồn cầu tiện tiện về sau không cọ rửa, hần cũng oan uổng là Liễu Vĩnh làm. . . Phàm lần đủ loại nhiều không kể xiết!

Nói thật, Liễu Vĩnh không khai Bạch Ngọc Liên chào đón, ngoại trừ không quá thích nói chuyện tính cách bên ngoài, cơ hồ tất cả vấn đề đều là hần Bạch Dương cho nguyện vọng, cho nên ở trong lòng hần là xem thường Liễu Vĩnh, bởi vì hần cảm thấy không hiểu được biện bạch Liễu Vĩnh chính là cái nhục trí!

Mà bây giờ khi hần Bạch Dương cho là mình đủ để nhìn xuống đối phương, cũng sẽ bằng vào mình tài lực, dùng lời đỉnh thủ đoạn cướp đoạt tới vị hôn thê của đối phương, thuận tiện cho đối phương mang cái nón xanh thời điểm, hần thế mà phát hiện tiểu tử kia cùng hần đứng ở cùng một độ cao, cái này để hần tâm tư đổ kị lần nữa tràn lan!

Muốn biết hần lấy được bây giờ địa vị bỏ ra nhiều ít, tại Liễu Trọng Nguyên Bạch Ngọc Liên trước mặt cúi mình khuất son, hiểu thuận giống như cháu trai giống như! Trong đó biệt khuất, có ai có thể thể sẽ.

Nhưng đối phương tựa hồ rất đơn giản cũng lấy được rồi thành tựu như vậy, cái này khiến hần làm sao có thể chịu phục làm sao có thể thoải mái.

Cho nên hần cải biến ngay từ đầu kế hoạch, hần quyết định còn dựa theo khi còn bé như thế, khắp nơi làm cho đối phương khó xử, bất quá khác biệt chính là, lần này không phải là vì tranh thủ cô cô một nhà niềm vui, mà là muốn để Vương Linh Lợi nhìn một chút ai mới là một cái đáng giá hần có nam nhân!

Cho nên hần tại bồi Bạch Ngọc Liên mua thức ăn thời điểm, cố ý nói một chút cô phụ hôm nay tính tình rất cứng chò, cùng ngày xưa không quá giống nhau, để Bạch Ngọc Liên rất là cảm tức lời nói!

Đương nhiên, đây hết thảy còn muốn xây dựng ở, Liễu Trọng Nguyên cùng Liễu Vĩnh ở chung hòa hợp điều kiện tiên quyết, nhưng hần tin tưởng, một cái Đại bá một người cháu, mấy năm không có tán gẫu qua ngày, nhất định sẽ có rất nhiều lời đề, đến lúc đó rất là nhìn Liễu Trọng Nguyên cùng Liễu Vĩnh không vừa mắt Bạch Ngọc Liên chỉ cần làm một chút quá kích hành vi, Liễu Trọng Nguyên nhất định sẽ kháng cự một cái, dù sao tại cháu mình cùng cháu dâu trước mặt, hần cần bảo trì một chút thân là trưởng giả mặt mũi!

Nhưng Bạch Ngọc Liên tính tình là cái gì, là thuộc về loại kia không thể hiện sắc tính cách, nhất là tại loại này xúc động phần nộ đến tột đỉnh trình độ dưới, càng là không sẽ nhẫn nại, thế là một trận gia đình chiến đấu kịch tập liền sẽ trình diễn!

Mà sở dĩ hần muốn tới nay đi lên, chính là căn cứ vào nguyên nhân này, hần tin tưởng không có hần ở tình huống dưới, trên lầu nhất định sẽ đánh cho lớp bốp, mà hần về sau đi lên muốn làm chính là thu thập tàn cuộc!

Đến lúc đó Vương Linh Lợi đối mặt vô lực Liễu Vĩnh, còn có cường lực ngăn cản tình thế chuyển biến xấu hần, ai ưu ai hoi, còn không phải rõ ràng, đến lúc đó hần đang mượn máy cùng đối phương tâm sự đi qua, ước mơ một cái tương lai, còn không phải làm cho đối phương từng giây từng phút trở lại bên cạnh mình!

Nghĩ đến mình cuối cùng ôm mềm mại không xương Vương Linh Lợi, nhìn xem một đầu lục sắc Liễu Vĩnh, Bạch Dương nhin không được chảy nước bọt 'Ha ha' cười ha ha, gây nên cách đó không xa ngồi cùng người nói chuyện phiếm hai chỉ riêng mở miệng nói; "Bạch lão bản, thuốc lá của người chấm dứt!"

"A nha!"

Nghe nói như thế, Bạch Dương mới ý thức tới đau, cuống quýt kêu thảm hất ra đốt tới ngón tay tàn thuốc, Bạch Dương bưng bát lấy bị tàn thuốc cháy nóng bỏng vết thương, trợn mắt nhìn hai chỉ riêng; "Xem sớm gặp vì cái gì không nói trước một tiếng!"

Đối mặt Bạch Dương không nói tình lý chỉ trích, hai chỉ riêng lúng túng Tiểu Tiểu về nói; "Mới nhìn rõ!" Nội tâm lại nói, nhìn người bộ kia gian dạng, ngay cả khóa khóa cũng không cho rút một cây, ai sẽ nhắc nhở người!

"Hừ!"

Trong lỗ mũi hừ lạnh một tiếng, Bạch Dương thổi trên tay vết thương bắt đầu không kịp chờ đợi lên lâu, đi tại hành lang bên trên, hần hận không một bước vượt qua ba cái bậc thang, bởi vì hần quá chờ mong nhìn thấy này lúc lâu hai trong phòng trăng cảnh rồi!

Mang theo ước mơ, đi vào lầu hai trước cửa, xuyên thấu qua khe cửa, Bạch Dương quả nhiên liền nghe đến bên trong truyền đến mơ hồ ba ba âm thanh, cùng ai u kêu thảm, thế là hần lập tức hai chân chụm lại, sau đó dồn khí đan điền, hét lớn một tiếng đẩy cửa phòng ra, cũng cùng lúc dùng lực gọi nói: "Dừng tay, đừng lại đánh!"

Theo Bạch Dương hô quát, ngồi tại cạnh bàn ăn, bởi vì không có bia vịn chết, nhìn xem Liễu Vĩnh dùng đũa đánh bia rất là ngạc nhiên mấy người, trong nháy mắt quay đầu nhìn về phía quát lớn Bạch Dương, ngoại trừ kịp phản ứng chào hỏi Bạch Dương tiến đến ngồi Bạch Ngọc Liên bên ngoài, còn lại ba người nhìn về phía Bạch Dương ánh mắt hơi nghiêng ngàm.

Liễu Trọng Nguyên là cái gì người, cho dù không dựa vào hần nữ nhi, cũng là có thể sống hết sức thoải mái người, hơn nữa là tại như vậy một thời đại, cho nên hần một nháy mắt liền đoán được Bạch Dương ý đồ!

Cái này khiến nguyên bản còn rất kỳ quái Bạch Dương làm sao không có cùng đi lên Liễu Trọng Nguyên, lập tức biết đối phương dùng tâm, một nháy mắt trước đó đối Bạch Dương tích lũy hảo cảm toàn bộ đánh mất! Bởi vì hần cảm thấy tiểu hài tử này quá âm hiểm!

Mà Vương Linh Lợi vốn là đối phương bạn gái, đồng thời nàng lạnh lợi ban đầu chính là cùng đối phương học, năm đó thời gian, nàng còn cảm thấy rất là sùng bái đối phương, nhưng hiện tại xem ra, hoàn toàn là ngây thơ không có thành thực biểu hiện!

Về phần chính dùng đũa ra bia Liễu Vĩnh đối với Bạch Dương không nên quá hiểu rõ, khi còn bé vô số lần hại, ở trước mặt vu hãm, hần đều không có có nói qua đối phương, cũng không phải hần ngốc, mà là hần cảm thấy nếu như làm như vậy, đối phương liền càng thêm không khai đường ty đường ca chào đón rồi, bây giờ đối phương lập lại chiêu cũ, hần chỉ có thể Tiểu Tiểu.

"Khục. . . !"

Bạch Dương cũng là người thông minh, một nháy mắt ba người ánh mắt, hần đều đọc hiểu rồi, cái này khiến hần lúng túng muốn tìm một cái lỗ để chui vào, trong đầu không ngừng tái diễn nghi vấn, không nên a? Không có khả năng a? Làm sao sẽ?

Hần xác thực không sẽ nghĩ đến, Liễu Vĩnh sẽ cho Liễu Trọng Nguyên một vạn khối tiền, mà cái này một vạn khối tiền tại Bạch Ngọc Liên bộc phát một khác này, bị Liễu Trọng Nguyên vứt xuống Bạch Ngọc Liên trên mặt, sau đó ngậy ngốc nhìn xem thật dày một xấp tiền Bạch Ngọc Liên mộng, sau đó khi biết được đây là Liễu Khuê yêu cầu Liễu Vĩnh hiểu kính đại bá của hần cùng nàng tiền, đồng thời về sau hàng năm đều sẽ cũng có phía sau thái độ của nàng tới cái một trăm tám mươi độ bước ngoặt lớn, bởi vì nàng rút cuộc để ý giải, Liễu Trọng Nguyên tại sao muốn kiên trì bên trên nhà mình lâu ăn com! Lại vì cái gì sẽ miễn roi mặt chược trận ăn hoa hồng rồi, bởi vì cao hứng a, đổi thành nàng, nàng cũng sẽ làm như vậy, bởi vì cao hứng, quá vui mừng!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 232: Không học thức thật đáng sợ

Nguyên bản đối các loại trường hợp như cá gặp nước Bạch Dương một bữa com ăn đến thế mà ăn ra dầy vò, trong lúc đó ngoại trừ Bạch Ngọc Liên không lúc để hần dùng bữa bên ngoài, Liễu Vĩnh cùng Liễu Trọng Nguyên cùng Vương Linh Lợi trò chuyện chủ đề thời gian, chỉ cần hần một phát biểu ý kiến, lập tức liền lạnh trận! Cái này để cho người ta lúng túng! Bởi vì các người mẹ của nàng cái này nhằm vào cũng quá rõ ràng!

Có lẽ cũng cảm thấy dạng này có chút quá rõ ràng nhằm vào, về sau hần lại cảm lời nói thời điểm, Liễu Trọng Nguyên trực tiếp mở miệng chào hỏi mọi người nói: "Ăn com, ăn com!"

Cái này mẹ hần là làm dịu sao? Còn không phải cùng vừa rồi đồng dạng! Đem cái Bạch Dương buồn bực thật nghĩ trực tiếp vung bát rồi đi!

Nhưng hần cũng không dám, bởi vì hần càng là đứng cao một chút, càng là có thể cảm thấy được đường ty nhà thế lực, loại kia thế lực bá chủ lực lượng, căn bản cũng không phải là hần cái này kiến càng có thể lý giải, đây cũng là hần có rồi nhiều tiền như vậy về sau, còn y nguyên không lúc hướng Liễu Trọng Nguyên nhà chạy nguyên nhân, bởi vì hần cần chiếc này thế lực bá chủ thay hần hộ giá hộ tống!

Nhưng bây giờ tựa hồ mình trước đó hết thảy cố gắng đều vào hôm nay bị chính hần phá hủy, hần cảm thấy nhất định là Liễu Vĩnh nói hần cái gì, thậm chí là đem hần đã từng đối với hần tất cả ác tha đều nói ra, mới đưa đến Bạch Ngọc Liên cùng Liễu Trọng Nguyên không có náo, cũng trực tiếp đưa đến hần khó xử!

Ý nghĩ này một khi dâng lên liền lập tức bị hấn xác định, cái này khiến hấn hận không thể lập tức liền hành hung Liễu Vĩnh dừng lại, để phát tiết một chút lửa giận, đương nhiên hấn cũng làm như vậy, nhưng không phải trực tiếp hành hung, mà là tìm người hành hung, thế là hấn trực tiếp lấy cớ đi vệ sinh, sau đó trong phòng vệ sinh cho mình nhận biết một tên lưu manh, phát cái tin nhắn ngắn, để hấn tụ tập người tại đầu phố chờ lấy thu thập một cỗ mớ ra BMW nam tử!

Đối phương rất thẳng thắn, trực tiếp muốn rời bằng số xe cùng khả năng đi qua địa điểm cùng thời gian!

Tại về sau trên bàn cơm, cứ việc Bạch Dương y nguyên không nhận chào đón, nhưng nhìn xem Liễu Vĩnh tương tượng đối phương giống như đầu heo đáng ghét, hấn không tự kìm hãm được bắt đầu cười hắc hắc, đem bàn ăn mấy người cười đến rất là ngạc nhiên!

Thấy mọi người nhìn về phía hấn, Bạch Dương lập tức khoát tay; "Ăn cơm, ăn cơm!"

Sau khi ăn xong, Liễu Vĩnh lại cùng Liễu Trọng Nguyên hàn huyên một sẽ, xác định đường ca trở về hấn sẽ lại đến về sau, hấn cùng Vương Linh Lợi tại Liễu Trọng Nguyên cùng nhiệt tình quá mức Bạch Ngọc Liên bồi tiễn hạ rồi đi!

Bởi vì thời gian đã là buổi chiều, cho dù là giữa trưa hỗn loạn trên đường phố này lúc cũng đã không có nhiều người như vậy, thế là uống rượu có chút choáng đầu Liễu Vĩnh đem xe giao cho Vương Linh Lợi ra!

Lần này được ghé góp, đang màu trắng BMW xuyên qua đường phố một chỗ chỗ ngoặt thời điểm, một tên đột nhiên vọt tới trước đầu xe nam tử, để không có gặp qua loại này tình huống khẩn cấp Vương Linh Lợi trong kinh hoàng, bản năng dưới chân vừa dùng lực, liền đem đối phương đình lấy liền xông ra ngoài! Nếu không phải Liễu Vĩnh phản ứng nhanh, trực tiếp kéo tay sát, Vương Linh Lợi không phải cho đối phương đụng phết đi không thể!

Nhưng cho dù là dạng này, nên nam tử vẫn là bị đụng cái tay xương đùi gãy, cái này để tại ven đường hút thuốc chờ lấy lao ra đánh người mấy tên lưu manh trong nháy mắt liền mộng bức rồi, trong đó một vị mọc ra một bộ đậu bi bộ đáng nam tử thì thảo nói; "Cái này mẹ hấn không sẽ là Bạch Dương tên vương bát đần kia đùa nghịch chúng ta vừa Lão Đại a?"

"Nhanh giúp đỡ đại ca!"

Mấy người còn lại nghe tiếng lập tức một tiếng la lên, ừng rồi đi lên, cũng cuống quýt đi đỡ đã không biết là bị hù vẫn là đau có chút ngốc rơi bị đụng nam tử!

"Đại ca, đại ca, vừa ca, vừa ca. . .!"

Này lúc cũng không lo được ngày xưa diễn kịch kiều đoạn, những người này phun lên về sau, lập tức lớn tiếng la lên!

"Đừng nhúc nhích, đừng nhúc nhích!"

Biết mình tay chân bị đụng gãy Lão Đại càng cương, lập tức mở miệng ngăn cản chúng tiểu đệ, nhưng đã quá muộn, rất là quan tâm các tiểu đệ của hấn, lại là kéo lại là kéo, trực tiếp để hấn đau ngắt đi lại đau tình lại, trong lúc đó rất là hối hận, ban đầu dạy những này vương bát đần thời điểm, vì cái gì lưu lại một tay, không có dạy bọn họ một chút y học thường thức!

Nhưng bây giờ nói gì cũng đã chậm, nếu như thượng thiên lại cho hấn một lần cơ hội, thu tiểu đệ thời gian, hấn nhất định phải thu một vị có chút văn hóa, cái này mẹ hấn không học thức thật thật là đáng sợ!

"Các ngươi tất cả chớ động hấn rồi!"

Liễu Vĩnh cũng tại trước tiên xuống xe, phát hiện bị đụng nam tử tay chân dị dạng vặn vẹo về sau, hấn lập tức mở miệng ngăn cản ba chân bốn cẳng kéo nam tử đám người.

"Con mẹ nó ngươi là ai a!"

"Chính là, cái này có phần của ngươi nói chuyện sao?"

Tuổi trẻ dám côn đồ đều là kiệt ngạo bất tuân, gặp có người lại dám quản chuyện của bọn hấn lập tức cảm tức bộc phát!

Mà biết mình nếu là nói mình là chủ xe, lại sẽ bị dây dưa Liễu Vĩnh, căn cứ giúp đỡ tâm tư người, lạnh giọng mở miệng nói; "Ta là bác sĩ, các ngươi cảm thấy ta có nói lời này tư cách sao!"

"Hoa!"

Lần này mấy cái này bọn côn đồ thái độ lập tức đại biến, bởi vì bọn hấn xem như tìm tới chủ tâm cốt rồi, thế là nhao nhao kêu la để Liễu Vĩnh mau cứu bọn hấn Lão Đại, cũng đem bọn hấn Lão Đại càng vừa kéo tới Liễu Vĩnh trước mặt, đem cái Liễu Vĩnh nhìn tròn mắt hốc mồm, cuống quýt lần nữa kêu to; "Không nên động, không nên động!" Sau đó đỡ lấy tay chân đã vặn vẹo càng vừa đem hấn đặt nằm dưới đất!

"Ngươi đây là làm gì?"

Một mặt đậu bi nam tử, bởi vì là cuối cùng vọt tới, cho nên hấn thấy được từ trên xe BMW đi xuống Liễu Vĩnh, nghĩ đến trước kia nghe mình đường ca

nói, có chút thất đức lái xe tại dụng vào người về sau, vì thiếu bồi thường tiền, đều là đem bị dụng người tại ép một lần, để đề chết duy nhất một lần bồi giao!

Cũng là hấn mẹ, đầu óc của hấn không dùng được, muốn biết thời đại kia đã qua, những sự tình kia đều là đã từng không mua bảo hiểm chạy đường dài lái xe làm sự tình, bây giờ cái này không có bảo hiểm cũng không thể lên đường thời đại, nơi nào còn có việc này! Nhưng hấn không giới, hấn cảm thấy Liễu Vĩnh chính là muốn làm như vậy!

Vì bảo trụ lão đại mệnh, hấn tại Liễu Vĩnh để nằm ngang hấn Lão Đại càng vừa về sau, đi lên dùng lực một tay lấy Liễu Vĩnh lật đổ!

Lần này những người khác không làm, nhao nhao đối đầu bị nam tử hét lớn; "Nhỏ đau nhức, người đây là làm gì, người ta thế nhưng là bác sĩ, người ta tại giúp đỡ Lão Đại người biết không biết!" Dù sao tại lưu manh trong lòng, bác sĩ vẫn là hết sức thần thánh!

Đối mặt đông đảo huynh đệ chỉ trích, được gọi là tiểu đồng đầu bị nam tử hét lớn; "Ta không biết hấn có phải hay không bác sĩ, ta chỉ biết hấn đem Lão Đại đặt ở cái này, là vì đem Lão Đại đâm chết!"

"Không sẽ a?"

Tất cả huynh đệ đều một mặt khó có thể tin nhìn xem đầu bị nam tử, bởi vì cái này tin tức quá mức làm kinh sợ người.

"Không sẽ, người hỏi một chút hấn là ai, hấn là trên xe BMW đi xuống, xuống tới về sau liền phải gạt chúng ta đem Lão Đại tiếp tục đặt ở trên đường!" Nói đến đây, đầu bị nam tử vì gia tăng sức thuyết phục, lại quay đầu một chỉ bảo mã xa thượng Vương Linh Lợi nghiêm nghị nói; "Nhìn thấy không, lái xe cần bản không có xuống xe, liền đối đến đem chúng ta Lão Đại để nằm ngang tại ép một lần!"

"Ta dựa vào, ta dựa vào!"

"Quá mẹ hấn điên cuồng!"

Đám côn đồ tại đầu bị nam tử tất âm thanh hô quát dưới, nhìn một chút bị yên bình Lão Đại, lại nhìn một chút trong xe BMW y nguyên ôm tay lái Vương Linh Lợi lập tức lộ ra vẻ giết mình, bởi vì bọn hấn đều bị kẻ có tiền cử chỉ này sợ ngây người, cái này mẹ hấn tuyệt đối là thật, cho nên bọn họ điên cuồng nhào về phía bọn hấn Lão Đại, muốn đem bọn hấn Lão Đại từ dưới bánh xe cứu lên!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233: Cảm động

Trong lúc đó không có người hoài nghi đầu bị nam tử, ngoại trừ đối phương nói thực sự quá chăm chú, để tất cả huynh đệ đều cho là hấn đạt được rồi cái gì nội bộ tin tức bên ngoài, cũng bởi vì đối phương nói sự thật thật quá rõ ràng, nếu không dụng vào người về sau vì cái gì lái xe không hạ xe, lại làm cho bằng hữu xuống xe, lại vì cái gì xuống xe người, còn lừa bọn họ nói chính hấn là bác sĩ!

Đây hết thấy hết thấy đều biểu thị, lái xe có không thể cho ai biết mục đích, mà mục đích là cái gì, quá mẹ hấn rõ ràng, chính là đâm chết bọn hấn Lão Đại a! Lúc này bọn hấn nhớ tới thường ngày lưu truyền tại trên mạng một đoạn văn, cái kia chính là tại kẻ có tiền trong mắt người nghèo mệnh không đáng tiền!

Cái này mẹ hấn, ý nghĩ này dâng lên, liền để bọn hấn những tên côn đồ này nhóm rời khỏi phần nộ rồi, rất muốn thu hạ BMW lái xe hành hung một trận, nhưng lại sợ đối phương lái xe điên cuồng dụng bọn hấn!

Bởi vì bọn hấn đã tin tưởng, đối với những người có tiền kia tới nói, dụng bọn hấn cũng chính là bồi ít tiền mà thôi! Cho nên bọn hấn làm sao có thể sẽ lấy chính mình hết thấy, đi đối đối phương một chút tiền!

Cho nên cuối cùng đám này nông thôn, không có gặp qua sự kiện lớn đám côn đồ khiếp đảm, cũng không khách hàng Liễu Vĩnh ngăn cản, ôm đã đau mặt không còn chút máu càng cương, trong nháy mắt chạy cái không thấy, đem cái Liễu Vĩnh kinh ngạc nói không ra lời!

Bất quá, hấn cũng không phải cứ tính như thế người, dù sao mình một phương vẫn là có trách nhiệm người, thế là hấn trực tiếp ở trong lòng liên hệ Suy Thần, làm cho đối phương trợ giúp, cho mới vừa rồi bị dụng nam tử tay chân nổi lên, để đừng để đối phương lưu lại cái gì di chứng ảnh hưởng cuộc sống sau này!

Sở dĩ Liễu Vĩnh muốn như vậy làm, kỳ thật nguyên nhân rất lớn là, hấn nhìn bị dụng nam tử những bằng hữu kia nhóm, đều là một chút đầu óc không bình

thường gia hỏa, cảm thấy bị đụng nam tử, ở trong tay bọn họ, nhất định sẽ bị làm tàn phế!

Mà cái này, sẽ để Liễu Vĩnh cảm thấy hấn là ở giữa nhận hại người!

Nếu như lúc này Trịnh Lập Phi biết Liễu Vĩnh ý nghĩ, nhất định kinh ngạc nói không ra lời, dù sao hấn thấy Liễu Vĩnh chính là cái sống Diêm Vương, nhìn bị hấn an bài cuối cùng chết thảm Mã Dung một nhà, liền sẽ biết, đối phương có bao nhiêu hung ác! Nhưng bây giờ thế mà sẽ đồng tình người khác, cái này sao có thể, nhất định là giả nhân giả nghĩa!

Đương nhiên, loại sự tình này, đối với hiện tại Suy Thần tới nói, mặc dù không thể nói chút lòng thành, nhưng vẫn là miễn miễn cưỡng cưỡng có thể làm được!

Tại Suy Thần kiểm trắc một cái cảm thấy hấn là có thể làm được, cũng đáp ứng về sau, Liễu Vĩnh thở dài một hơi, bởi vì hấn đưa ra yêu cầu này, đều có kiểm trắc một cái Suy Thần pháp lực khôi phục rồi bao nhiêu ý tứ!

Vừa nghĩ tới đối phương bây giờ đã có thể cứu chữa gãy xương người, Liễu Vĩnh tâm tình liền biến vui sướng, bởi vì hấn biết lại chờ chút, liền có thể để Suy Thần cứu chữa Nghê Khiết Mai phụ thân rồi!

Mà vừa nghĩ tới Nghê Khiết Mai nhìn xem cha mình đứng lên vui đến phát khóc đáng vẽ, Liễu Vĩnh khoe miệng liền không tự kìm hãm được phũ lên ý cười, cứ việc lúc kia hấn không thể hầu ở đối phương bên người, bởi tiếp đối phương cùng một chỗ cao hứng, nhưng hấn y nguyên cao hứng, bởi vì hấn biết Nghê Khiết Mai sẽ cao hứng!

Quay người lên xe, Liễu Vĩnh phát hiện này lúc ngồi đang điều khiển thất Vương Linh Lợi vẫn còn đang đánh lấy rùng mình, cái này khiến Liễu Vĩnh nội tâm trong nháy mắt sinh ra áy náy, dù sao hấn bây giờ vị hôn thê tâm linh đều hứng chịu tới thương tích, hấn vừa rồi thế mà đầu tiên nghĩ đến chính là một cô bé khác, cái này khiến hấn cảm thấy thật sự là không nên!

Thế là hấn không tự kìm hãm được đưa tay kéo qua bả vai của đối phương, đem Vương Linh Lợi ôm vào trong ngực! Cũng dùng tay nhẹ nhàng vuốt đối phương phía sau lưng lấy đó an ủi nói ra; "Không sao không sao, mỗi cái người lái xe đều sẽ đụng phải loại sự tình này, về sau chú ý một chút là được rồi!"

"Ta sẽ không sẽ ngồi tù, ô a . . ." Liễu Vĩnh an ủi tựa hồ để Vương Linh Lợi tìm được chỗ tháo nước, nằng đem lo lắng của mình sợ hãi, toàn bộ hóa thành nước mắt cùng nghi vấn, tuân hướng Liễu Vĩnh.

Liễu Vĩnh biết, lúc này nếu như không thể để cho Vương Linh Lợi an tâm, như vậy nằng liền có khả năng lưu lại bóng ma tâm lý, mà bóng ma tâm lý có thể lớn có thể nhỏ, tiểu nhân đương nhiên có thể bỏ qua không tính, nhưng lớn lại có khả năng sẽ tại thời khắc mấu chốt dẫn đến tâm linh người sụp đổ, như là hấn đã từng lựa chọn nhảy lầu trước đó, cũng là bởi vì người khác lần lượt lạng lẽ, cuối cùng đưa đến hấn triệt để sụp đổ!

Cho nên vì không cho Vương Linh Lợi lưu lại đồng dạng bóng ma tâm lý, hấn tiếp lấy vỗ nhẹ đối phương phía sau lưng khuyên bảo nói; "Người kia là đột nhiên lao ra, liền xem như ta đến ra, cũng không cách nào phòng ngừa đụng phải đối phương, đây là ngoài ý muốn, tôi đa cũng chính là bởi ít tiền, cho nên người không dùng qua tại lo lắng!"

Nghe xong liền xem như Liễu Vĩnh đến ra cũng không thể phòng ngừa, Vương Linh Lợi đối với gặp rắc rối về sau sợ hãi đầu tiên liền biến mất, lại nghe xong chỉ là bởi ít tiền, liền sẽ không có việc gì, nằng lập tức ngóc đầu lên, nhưng vẫn là không xác định hỏi nói; "Có phải hay không bởi thường tiền, ta liền không dùng ngồi tù?"

"Đương nhiên không dùng!"

Liễu Vĩnh lập tức cho một mặt chờ đợi Vương Linh Lợi khẳng định, câu này vừa ra khỏi miệng, Liễu Vĩnh liền thấy Vương Linh Lợi trong mắt lần nữa toả sáng rồi Thần lầy, cái này khiến khoe miệng của hấn cũng lộ ra ý cười!

Nhìn thấy Liễu Vĩnh bởi vì nằng khừ trừ sợ hãi lo lắng sẽ tâm ý cười, Vương Linh Lợi đột nhiên hết sức cảm động, bởi vì cái này khiến nằng nhớ tới đã từng nằng còn lúc đi học, vừa đáp ứng Bạch Dương làm hấn bạn gái cái kia sẽ!

Lúc kia Apple 4S điện thoại vẫn là học sinh truyền thuyết, nhưng Bạch Dương mua một đài, loại kia tại trong lớp phong cách, cơ hồ mỗi lần tan học cùng tan học đều để chung quanh hấn tụ tập rất nhiều người!

Mà nằng làm bạn gái của hấn đương nhiên cũng rất có cảm giác ưu việt, thế là có lần không chịu nổi dụ hoặc, giả bộ như rất là tùy tiện từ trong tay đối phương quất tới muốn loay hoay một cái, ai ngờ đối phương liền hướng nằng phát tính tình, cái gì làm hư làm sao bây giờ, cái gì người biết bao nhiêu tiền không?

Những lời này trực tiếp tổn thương rồi Vương Linh Lợi tự tôn, thậm chí trực tiếp dẫn đến nằng từ chỗ nào về sau, rốt cuộc không có muốn chạm qua Bạch Dương đồ vật, đương nhiên đồ đạc của nằng cũng không cho đối phương đụng!

Mà bây giờ nằng mở ra Liễu Vĩnh giá trị sáu bảy mươi vạn xe, đồng thời còn đụng vào người, nhưng Liễu Vĩnh không chỉ có không có trách nằng, còn an ủi cùng lo lắng nằng, cái này khiến Vương Linh Lợi trong nháy mắt liền so sánh ra Bạch Dương cùng Liễu Vĩnh chênh lệch!

Bạch Dương là loại đồ vật này hoặc là tiền so với người trọng yếu loại hình, loại người này người không tổn hại hấn tiền tài địa vị còn tốt, chỉ cần để hấn cảm giác được người đối với hấn có ảnh hưởng, hấn liền tuyệt không để ý hy sinh hết người!

Mà Liễu Vĩnh khác biệt, hoặc là nói hẳn cùng Bạch Dương hoàn toàn tương phản, bởi vì hẳn là loại kia tùy thời tùy chỗ đều sẽ cảm giác đến người trọng yếu nhất nam nhân! Liền xem như vì người nghiêng nó tất cả, cũng sẽ sẽ không tiếc nam nhân!

Đối mặt hai loại loại hình nam nhân, chỉ cần không phải gốc nữ nhân đều biết sẽ lựa chọn loại nào, thậm chí đều không cần dùng đại não cân nhắc! Cái này cũng trực tiếp đưa đến tại về sau, cứ việc Bạch Dương đối Vương Linh Lợi tổn sức tâm máy, nhưng Vương Linh Lợi xác thực như nhìn khi làm xiếc đồng dạng nhìn xem hẳn, lại không có bất kỳ động tâm kết quả.

Thậm chí, Vương Linh Lợi giờ phút này nội tâm còn sinh ra nằng đến cùng là đi mấy đời sở trường, mới sẽ gặp phải Liễu Vĩnh suy nghĩ, cũng vì vậy mà quyết định một đời một thế làm bạn hẳn, mặc kệ hẳn có tiền vẫn là không có tiền!

Bất quá nằng cũng sợ Liễu Vĩnh nội tâm sẽ có một chút không thoải mái, dù sao nằng ra xe của hẳn đụng người đây là sự thật, thế là ngẩng lên hai mắt đâm lẹ rã rời mắt, Vương Linh Lợi làm bộ vô hạn ủy khuất nói ra; "Vừa rồi cái kia một cái chớp mắt, ta cho là ta sẽ đi ngồi tù, như thế liền rút cuộc nhìn không thấy người rồi, cho nên ta mới tốt khổ sở!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 234: Tự cho là thông minh

Trong xe BMW hai người tình chàng ý thiếp, xe BMW bên ngoài góc đường, chờ lấy xem kịch vui Bạch Dương lại một mặt nghiêng răng nghiêng lợi! Bởi vì hôm nay cái này màn kịch tập, đơn giản vũ nhục sự thông minh của hẳn!

Muốn biết dựa theo hẳn ngay từ đầu kế hoạch, đầu tiên càng vừa sẽ làm bộ người giả bị đụng, cũng cố ý bị Liễu Vĩnh xe đụng vào, sau đó nằm tại trước xe càng cương, sẽ tại xuống xe Liễu Vĩnh nói ra một chút kiệt ngạo hoặc là vũ nhục tính về sau, ra hiệu ven đường thủ hạ cùng nhau tiến lên, đem Liễu Vĩnh hành hung một trận!

Về phần hẳn Bạch Dương vì cái gì sẽ như vậy xác định Liễu Vĩnh tại đụng người về sau sẽ ngôn ngữ bất kính, bởi vì hẳn cũng là người có tiền, cho nên hẳn hiểu rõ kẻ có tiền, kẻ có tiền đều có một cái nước tiểu tính, cái kia chính là vĩnh vào tự đắc!

Đương nhiên đây là bởi vì có tiền có lực lượng về sau tất nhiên kết quả, cho nên liền xem như tại thường ngày đụng phải người về sau cũng sẽ ngôn ngữ kiêu ngạo Liễu Vĩnh, đối mặt hôm nay một màn này có rõ ràng người giả bị đụng hiềm nghi trắng cảnh, đương nhiên càng không sẽ ngôn ngữ khách khí!

Cho nên cuối cùng bị người hành hung, cũng liền thuận lý thành chương.

Mà sở dĩ Bạch Dương muốn như vậy làm, là bởi vì Bạch Dương còn hiểu hơn kẻ có tiền một cái khác nước tiểu tính, cái kia chính là ăn thiệt thòi về sau tuyệt đối sẽ muốn tìm người lấy lại danh dự, bởi vì bọn hẳn quan tâm nhất chính là mặt mũi, nhất gánh không nổi cũng là mặt mũi!

Mà Bạch Dương chính là muốn để hẳn đã bị đánh, cũng mất mặt!

Bởi vì Liễu Vĩnh nếu là sau đó tìm người tìm càng vừa chờ người phiền phức, vậy hẳn liền tất nhiên muốn lần nữa mất mặt, bởi vì Bạch Dương trước đó làm nền chính là vì ứng phó cái này, đầu tiên Liễu Vĩnh nếu là tìm cảnh sát, càng vừa bọn hẳn sẽ nói bọn hẳn lại không đòi tiền, đang lúc cũng là bởi vì không quen nhìn Liễu Vĩnh đụng người về sau ngang ngược can rờ, mới phần mà ra tay!

Đến cuối cùng cái cọ tới cái cọ đi qua, hoàn toàn chính xác không có nói qua đòi tiền càng vừa chờ người, cuối cùng tối đa cũng chính là đạt được một cái hướng Liễu Vĩnh nói xin lỗi bồi thường không nặn không nhặt kết quả!

Mà nếu như đối phương tìm Hắc Đạo, như vậy thì tốt hơn giảng rồi, bởi vì Hắc Đạo người đều giảng cứu một cái nói nghĩa, người Liễu Vĩnh lái xe đụng vào người về sau còn nói năng lỗ mãng, không bị đánh làm sao có thể!

Thế là kế hoạch của hẳn kết thúc mỹ mãn, cuối cùng mặc kệ Liễu Vĩnh làm sao làm, kết quả cũng sẽ là đã bạch ai đánh, tìm lại mặt mũi lại càng thêm bị mất mặt khổ cực kết cục!

Đây cũng là hẳn Bạch Dương chỗ cao minh, muốn biết người bình thường gặp nỗi giận sự tình, cũng chính là tìm người hành hung đối thủ dừng lại, nhưng Bạch Dương không giới, hẳn cảm thấy phạm là đều muốn động não, như thế có thể ăn ít thua thiệt, cũng hơn chiếm tiện nghi!

Chỉ là cho dù tốt kế hoạch, cũng đuổi không bên trên biến hóa, thế là kế hoạch của hẳn một áp dụng liền tạo ngộ hẳn cái thứ nhất không nghĩ tới, cái kia chính là mở ra xe BMW lại là Vương Linh Lợi, mà không phải Liễu Vĩnh! Đồng thời Vương Linh Lợi tại trong kinh hoàng thế mà còn trực tiếp chân ga đang phanh lại tại hai ngăn tốc độ thấp hạ xuống càng vừa đụng thành rồi nửa tàn, cái này để kế hoạch của hẳn bắt đầu từ nơi này bị rối loạn hoàn toàn!

Đương nhiên, như chăm chú là như thế này, càng vừa thủ hạ nhóm hoàn toàn cũng có thể mượn cơ hội hành hung xuống xe phách lối Liễu Vĩnh, dù sao nữ nhân người đưng người, người còn kiêu ngạo như vậy, cái này cũng nói còn nghe được!

Nhưng này lúc xuất hiện hẳn một cái khác không nghĩ tới, cái kia chính là Liễu Vĩnh thế mà rất điệu thấp, đều lái lên BMW rồi, đối người cũng đều là hận khách khí, đồng thời còn rất tốt bụng giả trang bác sĩ muốn cứu người.

Nguyên bản coi như thế chỉ cần tại cang vừa sai sử dưới, y nguyên có thể tìm được lý do để cho thủ hạ hành hung Liễu Vĩnh dừng lại, nhưng để Bạch Dương càng thêm không nghĩ tới chính là cang vừa những này thủ hạ quá kỳ hoa rồi!

Tại cang vừa bị đưng về sau, bọn hắn thế mà đầu tiên nhào tới đem cang vừa giãy vò rồi gần chết, liền ngay cả Bạch Dương nhìn đều kém chút nhịn không được mở miệng để bọn hắn buông xuống cang cương, bởi vì hắn mẹ nó, rõ ràng tay chân đã biến hình cang vừa tuyệt đối không thích hợp tùy tiện di động!

Nhưng cái này còn không phải nhất kỳ hoa, nhất kỳ hoa chính là, Liễu Vĩnh cuối cùng rốt cục dùng hắn xảo trá để chúng bọn còn đồ buông xuống cang cương, mà Bạch Dương cũng tin tưởng bằng vào cang vừa kính nghiệp tinh thần chỉ cần hắn dụ dỗ, nhất định sẽ lần nữa chỉ huy người hành hung Liễu Vĩnh dừng lại, nhưng nhất kỳ hoa sự tình xuất hiện vào lúc này rồi, tên kia đáng đáp giống như tinh tinh gọi là tiểu đồng lưu manh, thế mà hô to, Liễu Vĩnh đây là muốn đâm chết bọn hắn Lão Đại!

Cái này trực tiếp để Bạch Dương trợn trắng mắt kém chút té ngã, mẹ nó, van các người thật dài đầu óc tốt không tốt, chúng ta không nói bây giờ còn có không có làm như vậy người, liền hiện tại tình huống này, ban ngày ban mặt, đi đây đường người, liền xem như trở lại hai mươi năm trước, vừa đi vừa về nghiền ép người bị thương điên cuồng nhất lúc kia, người hỏi một chút những cái kia gây chuyện bọn tài xế dám sao?

Nhưng hắn mẹ nó, đám này ngu xuẩn lưu manh cứ như vậy tin, cũng còn rất là hoảng loạn ôm không biết chết sống cang vừa chạy, cái này khiến Bạch Dương trợn mắt hốc mồm phía dưới rất muốn đuổi theo bên trên đám khốn kiếp này nằm sấp ra đầu óc của bọn hắn xem bọn hắn ở trong đó đều là cái gì?

Cuối cùng kế hoạch của hắn lấy triệt để thất bại chấm dứt, đương nhiên sự tình đến tận đây nguyên bản còn không tính xong, nguyên bản hắn còn có một cái phụ trợ kế hoạch, cái kia chính là nếu như Liễu Vĩnh phía trước bấy rập đều tránh đi, hắn sẽ gọi điện thoại báo động, cáo Liễu Vĩnh gây chuyện bỏ trốn, nhưng hắn mẹ nó, nhưng hắn mẹ nó, mấu chốt là xe là Vương Linh Lâm ra, cái này khiến hắn làm sao mở miệng được!

Nhưng trong xe Liễu Vĩnh cùng Vương Linh Lâm áp áp ôm một cái để Bạch Dương tự tôn rốt cuộc chịu không được, bởi vì hắn cảm thấy, con mẹ nó chứ vì người Vương Linh Lâm tại cái này nhận hết dầy vò, người thế mà còn có tâm tình cùng nam nhân khác áp áp ôm một cái, đã người như thế vô tình, như vậy thì đừng trách ta không nghĩa!

Cái này, Bạch Dương cũng có chút biến thái, dù sao người ta Liễu Vĩnh cùng Vương Linh Lợi là đi qua song phương phụ mẫu xác định vị hôn phu thê, chỗ nào đến phiên người ăn dấm khô, huống chi coi như không phải vị hôn phu thê, người ta không phải người cái gì người, người hắn là cũng hỏi không đến a!

Nhưng, Bạch Dương không giới, hắn cảm thấy đây là Vương Linh Lợi đối bọn hắn đã từng tình cảm phản bội, thế là hắn đánh 110 cáo biến số xe vì dươngKXXXXX xe BMW chủ xe tại cảnh trấn đường lớn bên trên gây chuyện bỏ trốn!

Đương nhiên để hắn không có nghĩ tới là, một ngày sau đó hắn thế mà bị 110 điện thoại cảnh cáo, nói hắn sau này nếu như tại báo án giả, sẽ đối mặt với luật pháp chế tài, về phần tại sao, sau đó hắn mới biết, đang điều tra lấy chứng cảnh sát nhân dân đi qua điều tra hỏi thăm về sau, phát hiện Bạch Dương trong miệng cái gọi là bị đưng tàn phế người bị thương, chính nhảy nhót tung bưng tại đi đây đường lác lác, đồng thời trọng yếu nhất chính là, đang lúc ngay tại đối tiểu thương tiểu phiên tiến hành dọa dẫm bắt chẹt, thế là một trận giao thông gây chuyện, biến thành trừ gian diệt ác, cuối cùng Bạch Dương tức thì bị 110 nội bộ nhân viên gọi điện thoại cảnh cáo!

Đương nhiên đây hết thảy Liễu Vĩnh đều không biết, bởi vì hắn tại đưa Vương Linh Lợi sau khi về nhà, lại vụng trộm mua một chút đồ tết, cho Nghê Khiết Mai nhà đưa qua!

Gặp lại Nghê Khiết Mai một khắc này, đối phương vui đến phát khóc đáng vẽ, để Liễu Vĩnh nội tâm ần ần nhói nhói, bởi vì hắn cảm thấy là bởi vì chính mình cô phụ rồi đối phương, cho nên mới làm cho đối phương tại nhìn thấy hắn về sau kinh hỉ, đáng tiếc biết đối phương tình cảm hắn, lại cũng đã không thể cho đối phương hứa hẹn!

Kỳ thật Nghê Khiết Mai cũng không phải là ý tứ này, sở dĩ xuất hiện không kiềm chế được nổi lòng, là bởi vì gần nhất đi theo Liễu Vĩnh thấy được đối phương quá nhiều kinh lịch, mới khiến cho Nghê Khiết Mai nhịn không được đau lòng.

Nhưng bây giờ tốt, nàng nhìn thấy Liễu Vĩnh hoàn toàn như trước đây xuất hiện, nàng liền biết mọi chuyện cần thiết đều không có có đánh bại hắn, cái này khiến nàng đối Liễu Vĩnh Kiên Nhận động dung, cùng lúc cảm thấy đã từng mình quả nhiên ánh mắt là cực kỳ tốt, nam nhân như vậy đều có thể bị nàng chọn trúng!

Chương 235: Trứng đánh ta mua, trả lại cho ta

Ồn ào náo động mà bận rộn ăn tết, để Liễu Vĩnh tựa hồ cảm thấy so sánh ngày xưa làm việc còn mệt hơn, cái này khiến hắn rất là hoài niệm ban đầu một vẫn không tên thời gian, bởi vì như vậy, từng cái thân thích lui tới, hắn đều có thể không ở tại chỗ, như thế hắn liền có thể có rất nhiều thời gian muốn làm cái gì thì làm cái đó, thậm chí ngủ hắn cái thiên hôn địa ám đều được!

Nhưng bây giờ không đồng dạng, mặc kệ là chưa thấy qua di, vẫn là không quen biết thức, hắn đều muốn thân mật bồi tiếp phụ thân cùng đối phương bắt chuyện sau đó đến vui vẻ đưa tiền, điều này cũng làm cho hắn không thể không tại tết lớp 10 về sau bắt đầu ở miệng nơi ngâm một chút nhuận hầu phiến, để không cho cuồng hòng phát khô!

Không có cách nào nói quá nhiều lời!

Đương nhiên, muốn nói cao hứng còn muốn số Suy Thần, hắn không chỉ có từ ba mươi tết đến chậm lần đầu tiên sớm châm ngòi rồi Liễu Gia mua tất cả pháo hoa pháo, thậm chí cuối cùng còn mình xuất tiền túi mua không ít!

Đến mức toàn bộ ba mươi tết Liễu Gia trước cửa trở thành rồi một cái pháo hoa thường thức bình đài! Hấp dẫn xung quanh tất cả hải đồng cùng con mắt của ông lão! Cũng để Liễu Vĩnh tại lần đầu tiên lúc ra cửa, cả kinh một cái lão đảo kém chút té ngã, bởi vì mở ra đại môn hắn, thế mà phát hiện mình trước cửa đường không có, khắp nơi đều là chồng chất đủ cao bằng một người pháo hoa xác không, đem cái Liễu Vĩnh buồn bực, kém chút đi lên lầu đá vừa ngủ say sưa hạ Suy Thần!

Đương nhiên cái này còn không phải khoa trương nhất, khoa trương nhất chính là từ đầu năm một trung buổi trưa bắt đầu, hắn Suy Thần, một vị Thần Tiên, thế mà cùng chung quanh nhà hàng xóm hải từ bắt đầu chơi ném pháo, đúng vậy, người không nhìn lầm, một cái đại lão gia, cùng cái NgốcQ giống như cùng mấy tuổi hải đồng cùng một chỗ, so với ai té văng, cũng không phải là tiếng hoan hô cười to!

Đem cái Liễu Vĩnh nhìn đơn giản im lặng chỉ cực, an ủi rồi mấy lần về sau, đối phương tựa hồ cảm thấy cũng thế, mình thân là một tên đường đường Thiên Đình chính tiên, làm như vậy xác thực làm mất thân phận.

Thế là hắn thích càng cao hơn nhà đồ vật, mặt chược, đầu địa chủ, cùng đẩy bài chín! Đến mức cuối cùng hắn cần không ngừng yêu cầu Liễu Vĩnh cho hắn đưa tiền, không có cách nào luôn thua!

Cuối cùng đem cái Liễu Vĩnh làm phiền, không còn để ý sẽ đối phương về sau, hắn thế mà rất là kỳ hoa an bài một chút tiểu hải tử tìm đến Liễu Vĩnh muốn, thậm chí theo nghe nói còn cho lộ phí! Đem cái Liễu Vĩnh buồn bực không được, trong tim cuồng hồng nói; "Người một cái Thần Tiên, làm sao còn luôn thua tiền?"

Đối với cái này, Suy Thần trả lời là; "Cũng là bởi vì ta là Thần Tiên, cho nên ta mới không thể khi dễ bọn hắn, thậm chí ta so với bọn hắn còn quy củ, có đôi khi ta cũng không nhìn bài đều trực tiếp cho bọn hắn tiền!"

Lần này Liễu Vĩnh sợ ngây người, trực tiếp dẫn đến hắn đi đem Suy Thần từ trên chiếu bạc kéo trở về, cuối cùng vẫn là Suy Thần không thể không tỏ thái độ biểu thị đứng đắn cước bãi về sau, mới bị Liễu Vĩnh buông ra!

Muốn nói Liễu Vĩnh kỳ thật cũng không quan tâm Suy Thần thua những số tiền kia, dù sao tới cũng không lớn, một trận cũng liền mấy trăm khối thắng thua, nhưng mấu chốt là tiền của hắn, cũng chính là cái gọi là bệnh viện chia hoa hồng đại bộ phận đều lần nữa quăng vào rồi bệnh viện, để gia tăng thiết bị, chỉ còn lại không nhiều tiền, hắn phân mấy trương thẻ tồn, nhưng cái này mấy trương thẻ không phải cho hai vị hồng nhan, chính là cho rồi lão nương, trong tay thật sự là không có gì tiền!

Mà thân thích nhà tiểu hải, nhà hàng xóm bọn, lại tựa hồ cảm thấy hắn đặc thù tiền, đều hướng về thân thể hắn góp, thế là hắn luôn xuất hiện trong túi rỗng tuếch cục diện khó xử.

Mà làm một cái đã nuôi gia đình nam nhân, hắn lại không có ý tứ hướng phụ mẫu muốn, càng không tiện đi ngân hàng lấy, dù sao cũng không thể người ta hải tử tro mắt nhìn người, người nói đi ra ngoài một chuyến, người đây là làm gì a, gian móc dùng mảnh lối a, thế là không ít thời gian hắn đều không thể không để Vương Linh Lợi tranh thủ thời gian cho hắn đưa tiền, để khẩn cấp!

Còn tốt Vương Linh Lợi tựa hồ có chỗ chuẩn bị, chỉ cần Liễu Vĩnh há miệng lập tức liền có liên tục không ngừng tiền mặt từ đối phương trong túi chảy tới Liễu Vĩnh trong tay, cái này để Liễu Vĩnh hết sức cảm thấy Vương Linh Lợi tri kỷ, lại không biết Vương Linh Lợi ngay từ đầu cũng gặp giống như hắn loại tình huống này, đến mức nàng đầu óc một phát nóng liền lấy mấy vạn khối tiền mặt đặt ở trong nhà, nhưng cuối cùng tản mấy lần tiền, càng nghĩ càng đau lòng nàng, liền không tại làm như vậy, đối mặt thân thích bọn nhỏ lần nữa thân thiết la lên, nàng lấy ra mặt khác một chút vũ khí, như là Alps hoặc Đại Bạch Thỏ bánh kẹo! Mộng đẹp tròn bánh gato! Cùng nam hải ưa thích súng lục nhỏ, ném pháo, thế là Vương Linh Lợi tại dùng tiền không nhiều tình huống dưới, càng thêm được hoan nghênh rồi!

Về phần có hay không có thân thích ở sau lưng nói thầm nàng, nàng liền không thêm để ý tới, bởi vì nàng cảm thấy có chút lỗ hổng không thể lái, không phải sau này vạn nhất có đôi khi nàng làm không được, liền sẽ thu nhận người oán hận!

Từ điểm này đó có thể thấy được, có một số việc Vương Linh Lợi so sánh Liễu Vĩnh xử lý tốt, cũng suy tính chu đáo!

Bất quá Vương Linh Lợi cũng không có nhắc nhở Liễu Vĩnh, bởi vì nàng thích xem Liễu Vĩnh giống như một cái người giàu có phát tiền bộ đáng, bởi vì như vậy người khác nhìn về phía Liễu Vĩnh ánh mắt sùng bái tựa hồ để nàng càng có thành tựu cảm giác, bởi vì nàng biết, tất cả mọi người biết nam nhân kia là nàng Vương Linh Lợi nam nhân!

Đương nhiên trong đó cũng có thanh âm không hài hòa, như là Bạch Dương thế mà tại qua đầu năm năm dẫn theo quà tặng đập rồi Vương Linh Lợi nhà môn, đem cái Vương Linh Lợi kinh ngạc kém chút cầm chày cán bột đem Bạch Dương đánh đi ra, làm gì, năm hết tết đến rồi muốn cho nàng chế tạo tin đồn sao, vạn nhất chuyên tới Liễu Gia làm sao bây giờ, dù sao Liễu Vĩnh Nhị cứu mẹ vương lệ nhà mẹ đẻ nhưng lại tại bốn trang a!

Cuối cùng, vẫn là vương cha * quả quyết, trực tiếp cùng Vương Cường đem đôi phương đem tới đồ vật ném ra viện tử, mới tính để mặt dày vô sỉ Bạch Dương, xóa xóa rồi đi!

Nói thật Bạch Dương cũng không nghĩ tới đôi phương phụ tử như thế tuyệt, muốn biết hán tại vương trang đã tìm được hán một vị đồng học, chỉ cần hán có thể tại Vương gia ăn một bữa cơm, như vậy * một nhà muốn chân đứng hai thuyền phong thanh liền sẽ truyền đến Liễu Vĩnh Nhị cứu mẹ trong lỗ tai! Đến lúc đó, còn không phải lập tức để Liễu Vĩnh cùng Vương Linh Lợi từng giây từng phút gia tăng hiểu lầm!

Đương nhiên, Liễu Gia cũng có thanh âm không hài hòa, nhưng Liễu Vĩnh liền không có Vương Linh Lợi may mắn như thế, thu đến Nghê Khiết Mai tin tức, nhìn thấy Nghê Khiết Mai tại nhìn xa xa nhà hán Liễu Vĩnh, để Nghê Khiết Mai trực tiếp vào cửa, cũng còn rất là nhiệt tình cho đôi phương tẩy hoa quả cầm bánh gatô!

Cứ việc trong lúc đó Thôi Phuong hừ hai tiếng, nhắc nhở Liễu Vĩnh dạng này không đúng, nhưng ở Liễu Vĩnh trừng mắt liếc về sau, Thôi Phuong cũng liền không có lại nói cái gì rồi, dù sao ăn tết nàng cũng không muốn để hán tử sinh khí!

Mà Liễu Khuê thấy cảnh này thì là gãi gãi đầu, cảm báo chí, bùng trà trực tiếp tránh qua, tránh né, để tránh bị Vương Linh Lợi gặp được, cho là hán làm trưởng bối cũng mặc kệ một cái Liễu Vĩnh.

Khoan hãy nói, Liễu Khuê lo lắng thật không có dư thừa, Nghê Khiết Mai một đứa bé năm đám lớn mộng đẹp tròn trĩnh đánh cũng chưa ăn xong, Vương Linh Lợi hấp tấp liền đến rồi, vừa nhìn thấy ngồi trong phòng khách Nghê Khiết Mai đồng thời Liễu Vĩnh còn không ngay tại chỗ liền phát bạo tố!

"Sao ngươi lại tới đây?"

Đối mặt Vương Linh Lợi chất vấn, Nghê Khiết Mai tư đầu chậm lý ăn xong trong tay trứng đánh, bởi vì đây là Liễu Vĩnh cho nàng cầm, nàng không muốn lãng phí, mới chậm rãi nói ra; "Thăm nhà!"

Không thể không nói có vấn đề hóa người chính là không giống, Nghê Khiết Mai hai cái này thông tục dễ hiểu chữ, trực tiếp để miệng lưỡi bén nhọn Vương Linh Lợi chẹn họng nửa Thiên không nói ra cái gì phản bác, dù sao năm hết tết đến rồi, người ta xuyên thăm nhà, thế nào! Ngươi có thể nói ra cái gì sao?

Nhưng Vương Linh Lợi cũng không phải ăn chay trực tiếp đưa tay nói; "Ngươi vừa rồi ăn trứng đánh là ta mua, trả lại cho ta!"

Lần này đến phiên Nghê Khiết Mai được vòng rồi, làm sao còn có dạng này người, cùng cái tiểu hán tử đồng dạng muốn người khác ném qua đồ vật của mình!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 236: Hai nữ đánh lộn

"Ngươi làm sao cùng cái tiểu hán tử giống như!"

Nghê Khiết Mai hai chân chụm lại, hai tay đặt ở trên đùi, bình tĩnh ngồi ở trên ghế sa lon nhìn xem Vương Linh Lợi, nàng cảm thấy nếu như Vương Linh Lợi muốn coi đây là khó nàng, như vậy nhất định phải thất vọng, bởi vì nàng quá coi thường nàng Nghê Khiết Mai rồi, ban đầu nàng nhưng cũng là phí hết lớn kinh, mới đuổi tới Liễu Vĩnh!

Mặc dù vượt lên học càng học được thận trọng, để lực chiến đấu của nàng kịch liệt thoái hóa, nhưng gần nhất tại trải qua cùng Vương Linh Lợi giao đấu về sau, lực chiến đấu của nàng tại dần dần tăng trở lại, thậm chí nàng nhìn Đại Thoại Tây Du hiểu một cái đạo lý, cái kia chính là muốn chiến thắng đối thủ, ngươi liền phải so sánh đối thủ của ngươi da mặt dày, như là Bạch Tinh Tinh cùng Chí Tôn Bảo vợ chồng hướng thực cuối cùng y nguyên không cách

nào ngăn cản Từ Hà điên cuồng đồng dạng! Cho nên nàng nói với chính mình nhất định phải kiên trì lên, bởi vì chỉ có chịu đựng mới có kẻ thắng lợi cuối cùng, bởi vì chỉ có nàng là yếu nhất Liễu Vĩnh, người khác đều không phải là!

"Đúng, ta đồ vật bị người ăn, người vẫn chưa trở lại, vậy người không hiểu được trân quý đồ vật, người cảm thấy ta còn có thể lần nữa trả lại cho người sao?"

Nhưng đề Nghê Khiết Mai không nghĩ tới chính là, tại nàng tại tiến bộ cùng lúc, Vương Linh Lợi cũng tại tiến bộ, đồng thời Vương Linh Lợi nói lời tựa hồ nói trúng tim đen! Đề Nghê Khiết Mai thể nghiệm lạnh gió vì vu, Mai Hoa tàn lụi cảm giác!

Nhưng đã trải qua nhiều như vậy, Nghê Khiết Mai cũng không phải tùy tiện nhận thua tính cách, thế là nàng tại ban sơ hoảng hốt về sau, cầm lấy trước mặt Liễu Vĩnh cho nàng ngược lại liếc nước, khẽ nhấp một miếng, đề cô hòng của mình trở nên ôn nhuận về sau, nàng nở nụ cười về nói: "Ta muốn hỏi trên cái thế giới này ai hội không phạm sai lầm, người liền không có phạm qua sai lầm sao?"

Nói xong lời cuối cùng một câu thời gian, Nghê Khiết Mai nhìn xem khí thế hùng hổ nhìn xem nàng Vương Linh Lợi, tiếng nói cẩn đặc biệt trọng, bởi vì nàng nhớ tới đối phương lừa gạt Liễu Vĩnh, sau đó cũng dùng cái này đem Liễu Vĩnh từ trong tay nàng cướp đi sự tình!

Nhưng Vương Linh Lợi trên mặt không có chút nào gọn sóng bộ dáng, đề Nghê Khiết Mai biết nàng đã triệt để thoát khỏi cái kia bóng ma, mà nàng nếu là lại tại cái này phía trên dây dưa sẽ chỉ làm đối phương đưa nàng dẫn tới nàng là tại cổ tình gây sự bên trên, dù sao nàng không có chứng cứ, về phần Đan tỷ, nàng là vô luận như thế nào cũng không thể để đối phương bại lộ, bởi vì như vậy đối về kết quả, đối với trợ giúp nàng Đan tỷ tới nói, tới qua đáng sợ!

Cái này khiến nàng ở trong lòng hơi hồi hận, ban đầu biết Vương Linh Lợi là lừa gạt Liễu Vĩnh về sau, phạm đồng tình đối phương sai lầm, có đôi khi đồng tình thứ này, về mặt tình cảm thật là muốn chết, nhưng về sau không sẽ rồi, thế là nàng hút khẩu khí nói tiếp đi nói: "Liền ngay cả thánh nhân cũng hội phạm sai lầm, huống chi là chúng ta những này phàm tục, chỉ bất quá có ít người phạm sai lầm không biết hối cải, mà có ít người muốn đền bù!"

"Ta không biết người nói là có ý gì, ta chỉ muốn nói, Liễu Vĩnh hiện tại là vị hôn phu của ta, là người của ta, cho nên ta hi vọng người đừng lại đến phá hư chúng ta được không!"

Này lúc Vương Linh Lợi nội tâm kỳ thật không hề giống Nghê Khiết Mai mặt ngoài nhìn thấy bình tĩnh như vậy, đang Nghê Khiết Mai lần nữa mịt mờ nhắc lên nàng lừa gạt Liễu Vĩnh sự tình thời điểm, nàng lập tức liền có chút chột dạ!

Cứ việc nàng biết Liễu Vĩnh không phải loại kia người tùy tiện, nhưng vạn nhất đối phương nhận Nghê Khiết Mai mê hoặc một cái đầu óc chấp mạch, đề nàng cùng hán cái kia, cái kia nàng không phải lập tức liền bạo lộ rồi!

Vừa nghĩ tới đó, nàng liền phiền muộn, ai mẹ hán nghĩ dùng đưa leo có thể phá nữ nhân cái kia, vậy hán mẹ không trôi chảy, đừng nói dùng, chính là đụng chút đều kim châm đau, thật mẹ hán có thể nghĩ ra, cho nên nàng cuối cùng khoa tay rồi rất nhiều lần, vẫn là không có dùng khí ra tay! Thế là điều này sẽ đưa đến nàng sơ hở vẫn tại! Bất quá lần này Nghê Khiết Mai lần nữa uy hiếp đề nàng thêm hạ quyết tâm, quyết định trở về dùng lập xương hun khói, nhất định phải đem cái kia sơ hở ngăn chặn!

Nội tâm hạ quyết tâm, mặt ngoài, nàng lại giả vờ làm rất bình tĩnh, bởi vì nàng biết Liễu Vĩnh nhất định ngay tại cách đó không xa, nói không chừng lúc nào liền hội trở về, cho nên nàng phải dùng cảm biểu thị công khai chủ quyền, chế tạo liền cùng với nàng không thẹn với lương tâm đồng dạng, đương nhiên trừ bỏ cái kia hội đề nàng vạn kiếp bất phục sơ hở, nàng này lúc cũng hoàn toàn chính xác có nói lời này tư cách!

Quả nhiên lời này trực tiếp liền đề Nghê Khiết Mai sắc mặt khó coi, Vương Linh Lợi nội tâm đắc ý, ta nhìn người còn có lời gì nói, chỉ cần ta ôm định Liễu Vĩnh là người của ta, người cho dù có muốn vạn lợi khí, có thể làm gì được ta!

"Cái kia làm ký hiệu sao?"

"Cái gì, cái gì?"

Vương Linh Lợi bị Nghê Khiết Mai câu nói này hỏi có chút được vòng, đây là ý gì? Nhưng tiếp xuống nàng liền biết ý gì, bởi vì Nghê Khiết Mai hỏi tiếp nói: "Đã người nói Liễu Vĩnh là người, vậy người làm nhớ cho kĩ sao?"

"Hừ, loại sự tình này còn cần làm ký hiệu sao, phụ mẫu chi mệnh môi chúc chi ngôn, chính là tốt nhất chứng kiến?"

Vương Linh Lợi mặt ngoài khinh thường, nhưng nàng kỳ thật rất sợ Nghê Khiết Mai hội trực tiếp hỏi đã người đều cùng Liễu Vĩnh từng có da thịt ra mắt rồi, hán là biết hán một số bí mật, như là... ?

Nghĩ đến cái này, nàng liền không cách nào nhớ lại, bởi vì nàng thật sự là không biết bị hỏi đến vấn đề như vậy về sau, nàng nên trả lời thế nào, chẳng lẽ nói quá khản trương quên rồi, đây chính là nữ nhân cả một đời trọng yếu nhất thời khắc, đều có thể quên, lừa gạt ai đây!

Bất quá còn tốt, Nghê Khiết Mai không có tiếp lấy truy vấn, đương nhiên Nghê Khiết Mai nhìn xem Vương Linh Lợi bộ kia dường như nàng thật rất là bằng phẳng đáng về ngược lại là muốn đuổi theo hỏi, chỉ là nàng vô luận như thế nào cũng không mở miệng được, thế là nàng tự mình dù sao đi nữa quét một vòng, gặp Liễu Gia người đều không tại về sau, nhỏ giọng nói nói: "Liễu Vĩnh trên mông có khóa rồi!"

"Người?"

Vương Linh Lợi trực tiếp bị câu nói này khí nói không ra lời, mặc dù Nghê Khiết Mai không có truy vấn nàng biết không biết Liễu Vĩnh trên người một

chút đặc thù, nhưng đối phương nói thẳng ra nàng không biết đến đặc thù, dường như là đang khoe khoang, cùng nhắc nhở, nói cho Vương Linh Lợi, người lừa gạt Liễu Vĩnh đều là giả, bởi vì người ngay cả hán một chút đặc thù đều không biết, người còn ở lại chỗ này cùng ta nói Liễu Vĩnh là người, buồn cười không buồn cười!

Một nháy mắt hai nữ ở giữa bốn mắt nhìn nhau mùi thuốc súng tăng mạnh, thậm chí Vương Linh Lợi không tự kìm hãm được nắm lại rồi nắm đấm, mà Nghê Khiết Mai cũng không cam chịu yếu thế, nàng trực tiếp nắm chắc tay nơi một mực bùng lấy pha lê chén nước! Muốn làm gì không cần nói cũng biết!

"Nghe nhà cô gái nhỏ này, hiện tại cũng không đơn giản!"

Phòng bếp di môn nơi, vụng trộm nhìn xem bên ngoài một màn Thôi Phuong, nhìn lướt qua đứng ở bên cạnh rất là lúng túng Liễu Vĩnh cười khê!

Nói thật, nàng với bên ngoài một màn đến là không tức giận, bởi vì đây là chứng minh con của hán ưu tú một loại phương thức, tuy nói nữ nhân không hy vọng nhất là mình Lão Công chiều nữ nhân ưa thích, nhưng hy vọng nhất lại là hi vọng con trai mình chiều nữ nhân ưa thích! Cho nên hai nữ cạnh tranh, như là gián tiếp tán dương nàng có cái ưu tú nữ tử đồng dạng, để Thôi Phuong rất là thụ dụng.

Thôi Phuong cười để đồng dạng một mực nhìn chăm chú phòng khách hai nữ tình cảnh Liễu Vĩnh lúng túng hơn rồi, nguyên bản hai nữ ở bên ngoài đột nhiên gặp mặt liền để hán không biết làm thế nào, bây giờ Nghê Khiết Mai, càng làm cho hán đang lúc mờ hồ đều xuống, bởi vì hán biết việc này sau này hán tại Vương Linh Lợi trước mặt là thế nào cũng giải thích không thông, cái này khiến hán hết sức nhức đầu, thậm chí hôm nay không xem hoàng lịch!

"Người không đi ra?"

Nhìn Liễu Vĩnh một mặt nhức đầu bộ dáng, Thôi Phuong có ý giật dây đẩy Liễu Vĩnh, đem cái Liễu Vĩnh hoảng sợ vội vàng lác đầu! Nhưng Thôi Phuong lại biết bên ngoài nếu như tại không có người làm dự, khả năng tràng diện liền hội bốc lửa, mà nàng được không hy vọng vừa qua khỏi rồi năm, nhà mình liền phát sinh sự kiện đấm máu! Thế là nàng hết sức không có lão mụ phong phạm đẩy Liễu Vĩnh một thanh!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 237: Chớp mắt chuyển biến

"Tiểu ny tử xem ra hôm nay không cho người một điểm lợi hại nhìn một cái, người còn tưởng rằng ta Vương Linh Lợi là dễ khi dễ!"

Vương Linh Lợi lạnh lùng nhìn xem Nghê Khiết Mai, kỳ thật tại lần trước lễ đính hôn bên trên, nàng nhìn thấy Nghê Khiết Mai nháo sự, liền muốn động thủ, làm sao ngày đó có đông đảo khách và bạn, thật sự là để nàng không cách nào đối với đối phương mở rộng cánh tay chân, dù sao như thế lộ ra nàng quá mức hung hãn, mà đây đối với một cái còn không có qua cửa nữ hài tới nói ảnh hưởng không tốt!

Nhưng hôm nay khác biệt, đối phương không chỉ có chạy đến địa bàn của nàng, đồng thời còn dám khiêu khích nàng, cái này đã xúc phạm nàng ranh giới cuối cùng, để nàng tuyệt đối không thể tại dễ dàng tha thứ!

Mà Nghê Khiết Mai cũng cảm nhận được Vương Linh Lợi lạnh lẽo sát khí, nói thật nàng là cho tới bây giờ không có cùng người đánh nhau, bao quát nữ hài đều không có có, nàng thường ngày bị khi phụ rồi, cũng đều là một mình lau nước mắt, về sau có Liễu Vĩnh về sau, cũng đều là Liễu Vĩnh ra mặt cho nàng, lại về sau lên đại học, bởi vì Từ Chấn vừa quan hệ càng không có người khi dễ nàng, cho nên đối mặt Vương Linh Lợi nắm chắc quả đấm, nội tâm của nàng là rất khẩn trương, nhưng nàng không muốn tại Vương Linh Lợi trước mặt nhận thua, cho nên nàng dùng tay siết chặt pha lê chén nước, chuẩn bị dựa theo Liễu Vĩnh đã từng dạy nàng, tại Vương Linh Lợi đối nàng đưa tay thời điểm đập tới!

Song phương cứ như vậy trên không trung đối mặt mấy giây, một nháy mắt hai người bốn mắt bên trong tựa hồ có hỏa hoa thoáng hiện!

Vài giây đồng hồ về sau, thấy đối phương đều không có có muốn nhượng bộ ý tứ, Vương Linh Lợi đầu tiên thổi lên công kích trước kèn lệnh, dù sao nơi này là nàng sân nhà, tâm lý ưu thế vẫn còn có chút, thế là nàng vượt nửa trước bước lạnh lùng mở miệng: "Người mới vừa nói cái gì?"

Đối mặt Vương Linh Lợi uy hiếp, Nghê Khiết Mai từ trên ghế salon trong nháy mắt đứng lên, sau đó không nhượng bộ chút nào về nói; "Ta nói Liễu Vĩnh trên mộ có khóa rồi!"

"Người nha lại dám nhìn lên vị hôn phu ta!" Nói Vương Linh Lợi liền đi bắt Nghê Khiết Mai đầu phát.

"Là Liễu Vĩnh cho ta nhìn!"

Nghê Khiết Mai không nhượng bộ chút nào, một chén nước trực tiếp hướng Vương Linh Lợi gọi đi! Đối với cái này Vương Linh Lợi đã sớm chuẩn bị, trực tiếp một cái nhẹ nhàng linh hoạt linh xà khuất thân, nghiêng người né tránh Nghê Khiết Mai vùng tới óng ánh ngân nước, sau đó tay trái cùng lúc giống như rắn ra khỏi hang, hướng Nghê Khiết Mai đầu phát nhô ra!

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Nghê Khiết Mai vừa mới làm xong một cái hất nước động tác, trên đầu thanh ti liền bị Vương Linh Lợi Mau Lẹ một phát bắt được, nếu không tại sao nói thường xuyên rèn luyện có chỗ tốt đâu, giờ phút này cũng có thể thấy được giữa hai người linh mẫn chênh lệch!

"Nha!"

Nghê Khiết Mai đầu phát bị Vương Linh Lợi đột nhiên thoáng giây dựa, lập tức phát ra một trận kêu sợ hãi, nhưng nàng này lúc cũng không thêm đếm xỉa rồi, theo Vương Linh Lợi lôi kéo, một cái hồ mẹ chụp mỗi đem Vương Linh Lợi đụng đổ!

"Nha!"

Vương Linh Lợi cũng không nghĩ tới đối phương thế mà tại bị mình khống chế lại đầu phát về sau y nguyên phát động rồi tấn mãnh công kích, cái này khiến nàng tại do xoay sở không kịp, trong nháy mắt ngã sấp xuống, nhưng ngã sấp xuống trước đó, nàng cũng không muốn Nghê Khiết Mai tốt hơn, trực tiếp một cái kéo cương động tác, dắt lấy Nghê Khiết Mai đầu phát đem Nghê Khiết Mai đồng dạng đẹp đi!

"Nha. . .!"

"Nha. . .!"

Liễu Vĩnh chỉ là một cái chần chờ, sau đó tình cảnh bên ngoài liền phát triển đến dạng này, cái này khiến hắn không kịp phiên muộn lão mẹ đem hắn đẩy ra âm hiểm hành vi, liền cuống quýt kinh hô nói; "Các người đang làm gì?"

"Phía dưới hắn là lẫn nhau giải thích, như là, kể một ít hai người tại khảo thí thân thể đối phương mềm dẻo độ a, cái gì. . .!" Nói thầm lấy, Thôi Phương mỉm cười lắc đầu, bắt đầu không còn để ý hội, quay đầu nhặt rau! Sở dĩ nàng biết là bởi vì kịch truyền hình bên trên đều là dạng này diễn!

Quả nhiên trong phòng khách theo Liễu Vĩnh hô quát, trên sàn nhà, hai tên lẫn nhau dây dưa nữ tử, cùng lúc giật mình, quay đầu thấy là Liễu Vĩnh về sau, Vương Linh Lợi trong nháy mắt thu hồi bắt lấy Nghê Khiết Mai đầu phát tay, mà Nghê Khiết Mai cũng thu hồi lại vịn chặt Vương Linh Lâm cánh tay tay, mà Vương Linh Lợi cũng cùng lúc thu hồi kẹp lấy Nghê Khiết Mai chân!

"Bá mẫu, gọi người đây?"

Vương Linh Lợi nháy cái này mắt to đột nhiên đối Liễu Vĩnh nói một câu lời này, cái này khiến Liễu Vĩnh không tự kìm hãm được quay đầu, nhìn thoáng qua phòng bếp ở giữa, tại phát hiện lão mẹ cũng không để ý gì tới hội hắn về sau, lập tức nghi ngờ quay đầu.

"Oa!"

Sở dĩ Liễu Vĩnh kinh ngạc, là bởi vì hắn phát hiện mới vừa rồi còn trên mặt đất dây dưa hai nữ Vương Linh Lợi cùng Nghê Khiết Mai này lúc thế mà đều đã rất là thực nữ hai chân chụm lại, hai tay đặt ở trên đùi, đoạn chính ngồi ở trên ghế sa lon!

Đồng thời nhất làm cho Liễu Vĩnh ngạc nhiên là hai người tựa hồ còn rất là hòa hợp đang trò chuyện Thiên, như là Vương Linh Lợi cảm thán, hôm nay thời tiết thật tốt! Sau đó Nghê Khiết Mai phụ họa, đúng vậy a đúng vậy a, ánh nắng ấm áp!

Nếu như không phải Nghê Khiết Mai đầu phát này lúc còn hơi lộn xộn, Vương Linh Lợi quần áo cũng có chút nếp uốn, Liễu Vĩnh nhất định coi là tình cảnh vừa này là hắn hoa mắt!

"Đúng vậy a, thời tiết rất tốt, đều không có có Thái Dương, chính thích hợp đánh nhau đúng không!"

Liễu Vĩnh có chút tức giận, trực tiếp vạch trần hai người đối trá đối thoại, nội tâm nói, có cái gì là không thể hảo hảo nói, hai cái xinh đẹp như vậy nữ hài đánh nhau, làm sao có ý tứ, trọng yếu nhất chính là thương tổn tới làm sao bây giờ?

Liễu Vĩnh, để hai nữ quay đầu mới phát hiện, lúc này bên ngoài lại là trời đầy mây, đến mức lúng túng lập tức cúi đầu, bất quá đối với Liễu Vĩnh cuối cùng chất vấn, Vương Linh Lợi vẫn là cấp tốc mở miệng thấp giọng phản bác nói; "Chúng ta nơi đó đánh nhau, người nói là vừa rồi sao, Liễu Vĩnh người hiểu lầm rồi, vừa rồi Nghê Khiết Mai nói hắn gần nhất luyện thêm yoga, sau đó ta liền rất ngạc nhiên hướng nàng học tập một chút!"

"Đúng vậy, đang lúc Vương Linh Lợi nói muốn để ta giúp nàng ép chân, bởi vì nàng chưa từng luyện, cho nên biểu lộ có chút thống khổ!" Nghê Khiết Mai cũng lập tức phụ họa, chỉ là gương mặt ứng đó.

"Dát!"

Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ vừa rồi mình tại phòng bếp thời điểm nghe lầm, nhìn hai nữ chừng chặc đang hoảng đáng về, Liễu Vĩnh thật sự có chút tin tưởng lời của hai người rồi!

Trong phòng bếp chính tại nhặt rau Thôi Phương lắc đầu; "Đứa nhỏ ngốc, hai người bọn họ đều sợ người cho rằng các nàng hung hãn, đương nhiên rất là ăn ý lừa người rồi!" Nghĩ đến nữ hài tại con trai mình trước mặt còn cần nguy trang, Thôi Phương kém chút nhạc hát lên rồi, khu giải phóng Thiên là sáng

sủa Thiên. . . , bắt quá còn tốt nàng tự chủ tương đối mạnh, nhận được!

Gặp Liễu Vĩnh còn tại nghi hoặc, Vương Linh Lợi lập tức mở miệng nói sang chuyện khác; "Liễu Vĩnh, vì cái gì Nghê Khiết Mai đến nơi không cùng ta nói một tiếng?"

Nghe nói như thế, Liễu Vĩnh đang lúc mờ hồ liền xuống đến, vừa rồi hẳn không nguyên ý đi ra cũng chính là sợ xuất hiện loại tình huống này, cái này khiến hắn giải thích thế nào đâu, chẳng lẽ nói sợ nàng hiểu lầm cho nên mới không nói sao? Nhưng trong lòng người không có Quỷ, người sợ hiểu lầm cái gì?

"Là ta, không cho hắn nói!" Nhìn Liễu Vĩnh xấu hổ, Nghê Khiết Mai lập tức thay Liễu Vĩnh giải thích.

"Là người!"

Nghê Khiết Mai lời nói để Vương Linh Lợi thanh âm cấp tốc trở nên lạnh, nàng cũng không phải đối với Nghê Khiết Mai tới đây sự kiện hơn sinh khí, mà là đối Liễu Vĩnh lừa gạt nàng sinh khí, đương nhiên bây giờ thêm tăng thêm một đầu, cái kia chính là Nghê Khiết Mai đem nàng hiển hiện hết sức bất cận nhân tình, để nàng rất tức giận!

"Là ta, đang lúc Liễu Vĩnh nói muốn gọi điện thoại cho người, ta nói ta ngồi một chút liền đi, liền không có để hắn đánh!" Lúc nói lời này, Nghê Khiết Mai rất là biệt khuất, bởi vì nàng biết cái này thì tương đương với biến tướng thừa nhận Vương Linh Lợi thân phận, cái này khiến nội tâm của nàng rất là thống khổ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 238: Hàn Tiểu Cam chuyển biến

Nghê Khiết Mai biệt khuất, để Liễu Vĩnh đau lòng, cái này khiến hắn không tự kìm hãm được chuẩn bị mở miệng thừa nhận đang lúc là bởi vì hắn sợ Vương Linh Lợi hiểu lầm mới không cho đối phương gọi điện thoại, nhưng lại bị Nghê Khiết Mai dùng ánh mắt ngăn lại!

Sau đó Nghê Khiết Mai nhìn xem Vương Linh Lợi một mặt thất lạc nói nói; "Ta chỉ là vô sự đến nhà bạn tùy tiện ngồi một chút, nếu như người không thích lời nói, ta về sau không đến chính là!"

Vương Linh Lợi không nghĩ tới Nghê Khiết Mai thế mà hội nói lời như vậy, bởi vì cái này không chỉ có là thừa nhận nàng bây giờ Liễu Vĩnh chính thất 'A phi, hẳn là bạn gái thân phận' còn ngôn ngữ quyết tuyệt biểu thị chỉ cần nàng nói một câu, về sau có thể không đến!

Nói thật, Vương Linh Lợi ngược lại là muốn nói thẳng, vậy người về sau cũng đừng tới, cũng đừng dây dưa Liễu Vĩnh rồi, nhưng nàng chuẩn bị thốt ra mà xuất trước đó, quét Liễu Vĩnh một chút, thấy đối phương một mặt khó chịu bộ dáng, lập tức toàn thân một cái giật mình, sau đó cuống quýt đưa tay nắm chặt Nghê Khiết Mai tay, thân thiết nói nói; "Ta làm sao hội không thích đâu, 'Nội tâm lại nói, ta còn thật không thích' người là Liễu Vĩnh bằng hữu tốt nhất, người hẳn là thường xuyên đến!"

"Thật sao?"

Nghê Khiết Mai kinh hỉ, nhưng nội tâm cũng rất phiền muộn, bởi vì nàng biết Liễu Vĩnh này lúc đối nàng rất là áy náy, nếu như Vương Linh Lợi tại một lúc đầu óc phát sốt nói thẳng, người về sau đừng đến rồi, như vậy Liễu Vĩnh nhất định hội bão nổi, dù sao mình cùng đối phương hiện tại đích thật là không có gì, mà người Vương Linh Lợi còn như vậy sợ trường đồ kị, cái này khiến Liễu Vĩnh như thế nào chịu được!

Nhưng hết sức đáng tiếc, đối phương EQ thật rất cao, trực tiếp liền khám phá kế sách của nàng, cũng thuận thế biểu hiện ra mình tự nhiên hào phóng, mặc dù Nghê Khiết Mai biết đối phương này lúc trong lòng khẳng định giống như ăn con ruồi đồng dạng khó chịu, nhưng nàng lại thành công hóa giải Liễu Vĩnh đối nàng một tia bất mãn, từ đây lúc Liễu Vĩnh thoải mái sắc mặt cũng có thể thấy được, Vương Linh Lợi lựa chọn là cỡ nào sáng suốt!

Cái này khiến Nghê Khiết Mai ngầm thở dài một hơi, tâm nói, xem ra truy hỏi Liễu Vĩnh con đường còn dài đằng đẵng! Nhưng Nghê Khiết Mai cũng không có vì vậy mà nhụt chí, bởi vì Liễu Vĩnh cùng Vương Linh Lợi hôn lễ đã trì hoãn, nàng có nhiều thời gian, cho nên chỉ là khoanh khắc thất lạc, Nghê Khiết Mai ngay tại đây giữ vững tinh thần!

"Khiết mai, ta liền nói lạnh lợi không phải người như vậy, người còn không tin, về sau người cần phải thường xuyên đến, cùng lạnh lợi nhiều hơn ở chung, nói không chừng các người có thể trở thành hảo bằng hữu đâu?"

Liễu Vĩnh này lúc một mặt vui vẻ, hẳn không nghĩ tới Vương Linh Lợi thế mà hội như vậy đại khí, đáp ứng Nghê Khiết Mai có thể thường xuyên đến, cái

này khiến hấn đối với đối phương hết sức cảm kích, cùng lúc cảm thấy mình cũng coi là không có tìm nhầm người!

Mà nghe được Liễu Vĩnh lời này, Vương Linh Lợi nội tâm cũng rất là khó chịu, quả nhiên đây mới là người ý tưởng chân thật, may mà ta không có bên trên Nghê Khiết Mai đang!

Cứ việc Vương Linh Lợi thành công vượt qua một trận hội để Liễu Vĩnh đối nàng bất mãn nguy cơ, nhưng nội tâm của nàng lại không có vui vẻ, mà là còn thoáng có chút chua xót, bởi vì trong lòng của nàng tình yêu là độc, người nàng yêu chỉ có một cái, cũng hi vọng yêu trong lòng người của nàng cũng chỉ có nàng một cái, nhưng bây giờ hiển nhiên có chút không thể toại nguyện!

Muốn nói, người lập trường không đồng dạng, ý nghĩ chính là không đồng dạng, ban đầu Vương Linh Lợi còn không có hữu dụng cùng Liễu Vĩnh giả ngu một lần, lưu lại đối phương thời điểm, nàng tại cảm nhận được Liễu Vĩnh tốt thời gian ý nghĩ là chỉ cần đối phương phân ra một chút yêu cho nàng liền tốt, bởi vì tương Liễu Vĩnh nam nhân như vậy, người chỉ cần đạt được hấn một điểm yêu, như vậy thì đầy đủ hấn đau lòng người cả đời, nhưng bây giờ nàng tại trở thành rồi Liễu Vĩnh chính thức bạn gái về sau, lại cũng không có trước đó ý nghĩ, nàng cảm thấy Liễu Vĩnh chính là nàng, là nàng Vương Linh Lợi duy nhất, ai cũng đừng nghĩ đến kiếm một chén canh, ai cũng đừng nghĩ!

Về sau phòng khách bầu không khí liền rất hòa hợp rồi, chỉ là lại làm cho Liễu Vĩnh có chút buồn bực, bởi vì Vương Linh Lợi lôi kéo Nghê Khiết Mai hai người không ngừng trò chuyện nhàn thoải, thẳng đem Liễu Vĩnh một người mát tại rồi một bên! Làm cho hấn đều có chút muốn ngủ gà ngủ gật!

Còn tốt này lúc đã nhanh đến rồi thời gian ăn cơm, phòng bếp thời gian vang lên xào rau âm thanh, để Vương Linh Lợi đối Nghê Khiết Mai nói tiếng thật có lỗi, sau đó chạy tiến phòng bếp đi giúp Thôi Phương.

Thôi Phương đương nhiên mãnh liệt yêu cầu nàng đi nói chuyện phiếm, bất quá Vương Linh Lợi cũng không có quên mình là dựa vào cái gì xác định bây giờ địa vị, cho nên nàng kiên trì lưu tại phòng bếp, cứ việc nàng thần sắc không thuộc không lúc liếc về phía phòng khách, nhưng nàng lại biết mình không thể không lưu lại.

Cái này lại để Thôi Phương nhìn một trận buồn cười, cùng lúc tâm nói, vẫn còn có chút tuổi trẻ, nếu như nam nhân của người có thể tại người nấu cơm cho hấn thời điểm, tại bên ngoài cùng những nữ nhân khác sinh ra tình cảm, cái kia, nam nhân như vậy không cần cũng được! Mà Thôi Phương biết con trai của mình không phải là người như thế, cho nên nàng nhẹ giọng mở miệng đối Vương Linh Lợi nói; "Chỉ cần người đối tốt với hấn, coi như phía ngoài nữ nhân có vẻ như Thiên Tiên cũng không sẽ rung chuyển vị trí của người!"

Bị tương lai cho phép bà bà đâm thủng tâm sự, Vương Linh Lợi trong nháy mắt ánh nắng chiều đỏ mặt mũi tràn đầy, đồng thời lập tức tập trung ý chí, bắt đầu chăm chú giúp Thôi Phương làm đồ ăn, mặc dù nội tâm của nàng có chút không tán đồng Thôi Phương, bởi vì nàng chính là dựa vào âm mưu quỷ kế Thượng vị, cho nên cho người khác cơ hội, vạn nhất đối phương cũng làm như thế, cái kia nàng chẳng phải là cùng Nghê Khiết Mai đồng dạng khổ cực!

Đang Vương Linh Lợi nội tâm lo lắng Liễu Vĩnh cùng Nghê Khiết Mai hội tình cũ phục nhiên thời điểm, nàng không biết đến là, y nguyên ngồi ở phòng khách Nghê Khiết Mai, nhìn xem nàng có thể tự do xuất nhập phòng bếp, lộ ra một mặt hăm mộ thần sắc!

Mùng tám, trời mới vừa tờ mờ sáng, thành yêu lóe lên huy hoàng đèn đuốc trước cổng chính liền tụ tập đông đảo người, có càng phát ra phúc hậu Vu Phú, có mặt lạnh Lý Như Phượng, còn có xuất quý nhập thần Trương Lan, cùng tham gia náo nhiệt thôi bay lên cùng Thôi Truyền Kỳ, thậm chí còn có tại Trịnh Lập Phi dẫn đầu dưới, đến đây cho Liễu Vĩnh nói xin lỗi Hàn Tiểu Cam! Đương nhiên còn có ắt không thể thiếu Liễu Vĩnh Suy Thần, cùng Lôi Chấn Sơn!

Nhìn xem đội hình như vậy, Vu Phú mặt mày đều cười thành hoa cúc, bởi vì hấn phát hiện hôm nay một cái mở cửa, thế mà so sánh ban đầu thành yêu gây dựng người tới còn mạnh mẽ hơn, đương nhiên bỏ đi cái kia tới chót nhất mấy vị, cái này Nhượng Vu Phú đối thành yêu phát triển cùng đi theo tại Liễu Vĩnh sau lưng tràn ngập lòng tin!

Đương nhiên trong đó cũng có nhất đạo không hài hòa thân ảnh, cái kia chính là vì biểu hiện thành ý cho Liễu Vĩnh kéo tới một xe tải nhỏ pháo hoa Hàn Tiểu Cam, cứ việc cách làm của hấn để Thôi Truyền Kỳ cùng Suy Thần hưng phấn vô cùng!

Nhưng lại không có để Vương Linh Lợi đối với hấn có cái gì tốt sắc mặt, mặc dù hấn một mực mở miệng một tiếng tử tử đối Vương Linh Lợi kêu, nhưng đối phương một mực lỗ mũi hướng lên trời đáng vẻ, vẫn là để Hàn Tiểu Cam lúng túng ghê gớm.

Nếu không phải Liễu Vĩnh rất là tùy ý cùng hấn nói mấy câu, hấn cũng nhịn không được muốn đi hỏi Trịnh Lập Phi đối phương có phải hay không còn không có có tha thứ hấn, có phải hay không còn ôm cả hấn ý nghĩ.

Nếu để cho ngoại nhân nhìn thấy Hàn Tiểu Cam biểu hiện, nhất định chấn kinh một chỗ cái cảm, nhưng người chung quanh bao quát Hàn Tiểu Cam bản nhân lại cảm thấy chuyện đương nhiên, bởi vì cùng Liễu Vĩnh so ra hấn chính là thứ cận kề, nhìn xem người ta chế tạo những sự tình kia, chơi ngược lại Từ gia, để Từ Chấn vừa nhà bại cũng vừa tàn, giận ngắt khúc bí thư trưởng, làm cho đối phương biến thân si ngốc, chỉ thị tình ký ủy thư ký nữ nhi hành hung hấn 'Sở dĩ tăng thêm cái này một hạng là bởi vì hấn Hàn Tiểu Cam cùng có vinh yên', cùng mới nhất đùa chơi chết rồi tổn thương hấn nữ nhân đạo tặc cả nhà!

Cái này từng cộc từng cộc từng kiện món kia không phải cần để cho hấn Hàn Tiểu Cam ngưỡng vọng, cũng kinh dị, còn muốn cùng đối phương đối nghịch, cũng không nhìn một chút những người này hậu quả, cuối cùng hấn Hàn Tiểu Cam muốn làm cùng Liễu Vĩnh làm qua đúng, nhưng lại sống rất tốt người kia, đương nhiên cùng đối phương đối nghịch hấn là không dám, hấn Lão Từ cũng không dám, thế là hấn chỉ còn lại có một con đường, cái kia chính là tranh thủ Liễu Vĩnh tha thứ.

Thế là hấn tới!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Ba vị Ban giám khảo

Pháo hoa là tại Suy Thần, Thôi Truyền Kỳ, Lôi Chấn Sơn cùng muốn biểu hiện Hàn Tiểu Cam nhóm lửa dưới, châm ngòi!

Nhìn xem lộng lẫy pháo hoa hạ giống như thẳng hề bình thường đến về chạy Hàn Tiểu Cam, trình lợi bay nhẹ than một hơn, tâm nói, may mắn mình xem thời cơ sớm, nếu không hẳn há không là phải giống như bây giờ Hàn Tiểu Cam đồng dạng, nghĩ đến cái này, hẳn thế mà không tự kìm hãm được phát lên một chút cảm giác ưu việt!

Cuối cùng tại trình lợi bay chứng kiến dưới, Liễu Vĩnh vô vô Hàn Tiểu Cam bả vai, biểu thị chuyện của bọn hắn như vậy bỏ qua, sau này có thể trở thành bằng hữu, đem cái Hàn Tiểu Cam kích động đến không được!

Toàn bộ hành trình kéo Liễu Vĩnh cánh tay đứng ở một bên chứng kiến một màn này Vương Linh Lợi, nhìn xem trước kia vênh vào tự đắc Porsche nam Hàn Tiểu Cam tại mình trước mặt nam nhân có chút khúc eo đáng vẽ, khóe miệng tách ra để cho người ta thần hồn điên đảo tiêu dung!

Quay đầu nhìn xem Liễu Vĩnh hiền lành bên mặt, nàng lời nói trong lòng cái này chính là nàng lựa chọn nam nhân, không uy mãnh bá khí, không sát khí lộ ra ngoài, nhưng lại để cho người ta không tự chủ được khuất phục, Vương Linh Lợi cảm thấy mình tựa hồ không thể rồi bỏ đối phương, bởi vì tại đối phương bên người, nàng là như vậy an tâm, đến mức để nàng cảm thấy nàng có thể thông dong đối mặt nhân sinh bất kỳ gợn sóng nào, mà cái này hẳn là chính là cái gọi là ở đời khí nuôi đời thể rồi, Vương Linh Lợi lại cười!

Vương Linh Lợi tiêu dung, rất nhiều người đều thấy được, thậm chí bao gồm thái bay lên ở bên trong đều ngốc sửng sốt một chút, đến mức hẳn lập tức thu nhận rồi bên người Thôi Truyền Kỳ bất mãn, cũng hừ lạnh một tiếng, mới khiến cho thái bay lên xóa cười thu liễm!

Nhưng cho dù là dạng này, Thôi Truyền Kỳ vẫn là khó chịu đối Vương Linh Lợi lắm bầm một câu, hồ ly tinh! Đem cái thái bay lên bị hù tranh thủ thời gian đưa tay bưng kín Thôi Truyền Kỳ miệng, cũng không phải hẳn sợ hãi Vương Linh Lợi, mà là cảm thấy lời như vậy, nếu để cho Liễu Vĩnh nghe được rồi hội không cao hứng, gián tiếp ảnh hưởng tình cảm giữa bọn họ! Nay lúc hẳn thật có chút chú ý tình cảm giữa hai người rồi, dù sao Liễu Vĩnh đã là một cái có thể tại toàn phương vị trợ giúp người của hắn!

Chỉ là hai người không có chú ý tới hai người thân mật động tác, để cách đó không xa một tên có đầy đặn thon dài cặp đùi đẹp nữ tử, nhìn xem bọn hắn nắm chặt nắm đấm! Nàng là Giang Ba Tịnh.

Nguyên bản Giang Ba Tịnh cho là nàng là trên thế giới may mắn nhất nữ nhân, bởi vì cứ việc nàng không có dựa vào Liễu Vĩnh, nhưng lại dựa vào rồi tựa hồ cũng không kém Thôi Truyền Kỳ, sự thật chứng minh Thôi Truyền Kỳ thân phận kinh người, lại là trong tình nào đó Đại Lão công tử, cái này nhưng so sánh Liễu Vĩnh cao quá nhiều cấp bậc rồi!

Đến mức đoạn thời gian đó nàng nằm mơ đều hội cười tỉnh, thậm chí hội huyền tưởng Liễu Vĩnh đứng ở trước mặt nàng cúi đầu khom lưng đáng vẽ, nhưng ngay tại nàng sử xuất tất cả vốn liếng, lừa gạt đối phương lên giường thời điểm, ngoài ý muốn phát sinh rồi!

Nàng vốn cho là Thôi Truyền Kỳ nhần nhần nhớ nhớ là bởi vì không có trải qua nhân sự, còn để nàng mừng thầm rồi một cái, nhưng ngay tại nàng dẫn đạo thân thủ của đối phương sờ một cái, để nàng làm lúc sắc mặt, liền biến thành tăng thể diện, mẹ của nàng, Thôi Truyền Kỳ thể mà giống như nàng cũng là nữ nhân! Cái này nàng đây mẹ quá hồ người đi!

Tựa hồ cũng cảm thấy xin lỗi nàng, Thôi Truyền Kỳ đang lúc liền ngưng ngừng không mặc y phục chạy!

Thôi Truyền Kỳ cái này vừa chạy không sao, nhưng nàng Giang Ba Tịnh xem như thành một cái chuyện cười lớn! Vì vượt qua người trên người thời gian, nàng nhần tâm từ bỏ bạn trai, nhưng lại bị Liễu Vĩnh đá một cái bay ra ngoài, vì không cho Liễu Vĩnh xem thường, nàng dựa vào rồi Thôi Truyền Kỳ, nhưng không nghĩ tới đối phương là nữ nhân, nàng hận, nàng hận Liễu Vĩnh, nàng hận Thôi Truyền Kỳ, nàng hận tất cả trên đời nàng người, cho nên nàng muốn báo thù!

Bất quá nàng biết bằng nàng hiện tại năng lực còn không phải lúc, nàng muốn chờ cơ hội, chờ lấy cho Liễu Vĩnh cùng Thôi Truyền Kỳ Trí Mệnh Nhất Kích cơ hội!

Tiêu điểm của mọi người trung tâm, Vương Linh Lợi cười thời gian, ngay cả xa xa thái bay lên đều thấy được, Hàn Tiểu Cam làm sao có thể không nhìn thấy, mặc dù hắn cũng ngu ngơ một cái, nhưng lại rút cuộc sinh không nổi bất kỳ suy nghĩ, thậm chí còn cuống quýt cúi đầu giả bộ như không nhìn thấy, sợ Liễu Vĩnh hiểu lầm!

Ý nghĩ như vậy cùng ý nghĩ, để Hàn Tiểu Cam chính mình cũng buồn bực không được, thế là cuối cùng đang cáo biệt Liễu Vĩnh về sau, trực tiếp giữ chặt Trịnh Lập Phi đi quán bar rót cái nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly, sau đó nôn cái Phiên Giang Đảo Hải!

Cuối cùng tại bị Trịnh Lập Phi kéo vào nào đó khách sạn phòng thời điểm, Hàn Tiểu Cam thề nói: "Đừng cho hấn có cơ hội, có cơ hội, hấn nhất định lên Liễu Vĩnh nữ nhân kia!"

Đối với cái này, Trịnh Lập Phi đang lúc liền hách nhảy một cái, cũng bản năng cảnh giác trái phải nhìn quanh, nhớ tới mình tại khách sạn gian phòng về sau, Trịnh Lập Phi mới thở phào, nhưng lại quyết định sau này cách Hàn Tiểu Cam xa một chút, không phải gia hỏa này sớm muộn muốn hại chết hấn!

Sở dĩ có ý nghĩ này là bởi vì chỉ có Trịnh Lập Phi là theo chân Từ Chân vừa mới từng bước cùng Liễu Vĩnh đối nghịch tới, mà cũng chỉ có hấn mới hiểu rõ Liễu Vĩnh đáng sợ!

Thành yêu, không có rồi tình cảm gút mắc Liễu Vĩnh, bắt đầu chăm chú trợ giúp Suy Thần góp nhặt cảm ân, để đôi phương có thể mau chóng khôi phục pháp lực, trợ giúp Nghê Khiết Mai phụ thân đứng lên!

Đương nhiên Liễu Vĩnh vẫn là lợi dụng cái này cơ hội hung hăng gõ Suy Thần một cái, để hấn đem trọn cho nhân số đề cao đến rồi năm chín số lượng!

Nguyên bản Liễu Vĩnh là muốn để Suy Thần đem nhân số đề cao đến cửu cửu tám trăm mười cái, nhưng mặc cho bằng Liễu Vĩnh vô luận như thế nào uy hiếp, Suy Thần chính là kiên trì chính hấn số lượng, nói cái gì Nhân Gian Đế Vương cũng liền năm chín số lượng, hấn không thể vượt qua vân vân, đem cái Liễu Vĩnh buồn bực không được, tâm đến cửu ngũ Chí Tôn cùng cái này có quan hệ gì, bất quá cuối cùng gặp Suy Thần không có muốn khuất phục ý tứ, Liễu Vĩnh cũng liền cổ mà làm tiếp nhận rồi!

Đương nhiên nhất chuyển mắt nụ cười của hấn lại vô luận như thế nào cũng không che giấu được, năm cửu tứ Bách năm a, coi như bỏ đi trước đó Suy Thần đã chính ba mươi sáu cái còn thừa lại bốn trăm hai mươi bốn, dựa theo bây giờ vì yêu Suy Thần một cái toàn cả một trăm mười vạn tính, cũng chính là bốn trăm triệu sáu ngàn sáu trăm 40 vạn nguyên!

Bốn trăm triệu sáu ngàn sáu trăm 40 vạn nguyên a! Nếu như không nghe nhà giàu nhất cha con bọn họ một ít đả kích người đến chết trích lời, Liễu Vĩnh tin tưởng có nhiều như vậy tiền, coi như Suy Thần đi rồi về sau, hấn cũng có thể qua rất tốt!

Đương nhiên hấn không biết có vị cửu hần hấn Tán Tiên lại chờ lấy hấn, không phải hấn tuyệt đối không sẽ nghĩ như vậy rồi!

Một tuần lễ sau, thành yêu đại lâu tầng cao nhất, một loạt hàng dài trực tiếp từ cái nào đó cửa phòng, xếp tới dưới lầu đại sảnh, để đến đây chạy chữa người bệnh rất là hiếu kỳ, khi biết được đây là miễn phí xin chính dung danh ngạch đội ngũ về sau, rất nhiều gia đình không dư dả lập tức gia nhập trong đó, về phần trong đó kể chuyện xưa điều kiện, rất nhiều người trực tiếp xem nhẹ!

Không chính là kể chuyện xưa sao, ai không sẽ, cái gì Green truyện cổ tích, Andersen truyện cổ tích, Nghìn lẻ một đêm, có ít người thậm chí đọc ngược như chảy!

Miễn phí chính dung xin thất, ba vị Ban giám khảo phân biệt tiêu tức đứng ngồi, trong đó ở giữa ngồi chính là Anh Tuấn Liễu Vĩnh, trước mặt hấn trên mặt bàn ngoại trừ chén trà bên ngoài, còn bày biện nhất đạo cuối cùng xét duyệt người nhân hiệu!

Liễu Vĩnh bên trái ngồi chính là Lôi Chấn Sơn, trước mặt hấn ngoại trừ cần thiết chén trà bên ngoài, cũng bày biện nhất đạo xét duyệt người nhân hiệu, đối quên rồi giới thiệu, lúc này Lôi Chấn Sơn vì thành yêu bảo an bộ quản lý! Đây lúc mặc màu lam đồng phục an ninh, đội nón hấn, đoan chính đứng ngồi, so sánh một tên quân nhân còn chính quy!

Phía bên phải này lúc ngồi là Vu Phú, sở dĩ nói này lúc, là bởi vì hấn cùng Lý Như Phượng cùng Trương Lan là ai có không ai tới, nhưng cho dù là dạng này, bọn hấn vẫn là lấy các loại lý do từ chối không đến! Bởi vì nghe có sự thật sự là quá mẹ hấn để cho người ta không chịu nổi!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 240: Khóc lóc om sòm lẫn lộn

"Kế tiếp!"

Theo một tiếng la lên, một tên đứng miễn phí chính dung xin của phòng trước hơi có chút tư sắc chừng ba mươi tuổi nữ tử, tại sau lưng thật dài đội ngũ đám người ánh mắt hâm mộ bên trong, ưu nhã móc ra túi xách bên trong cái gương nhỏ, bỏ bỏ trang, tại một tên hùng hùng hổ hổ nam tử đi ra về sau, nữ tử này ở trước cửa đứng yên hai tên người mặc màu lam chế phục khôi ngô bảo an chào hỏi dưới, nện bước nhẹ nhàng bước chân đi vào! Cùng lúc quay

đầu nhìn thoáng qua hùng hù hỏ hỏ rồi đi nam tử, ngẫm hứ một ngụm nói; "Liên cái này tổ chất còn muốn có được miễn phí chính dung danh ngạch, trừ phi Ban giám khảo nhóm mất đầu mù!"

Mang theo biển đẹp biển tuổi trẻ huyền ảo, nàng đi vào miễn phí chính dung xin thất, nhưng nàng chỉ là mới cất bước đi vào, thậm chí còn không thấy rõ bên trong người đang ngồi tướng mạo, liền có một người dùng mang theo từ tính thanh âm trực tiếp mở miệng; "Kể tiếp!"

Hoi có tư sắc nữ tử từ nghe nói như thế đang lúc liên sững sốt, sau đó nàng một mặt ngạc nhiên hỏi nói; "Ta đây coi như là thông qua hải tuyển sao?" "Ha ha. . . Đáng đẹp ở đâu đều có ưu thế a!" hoi có tư sắc nữ tử nội tâm đắc ý!

"Giáp biển tuyển, người cho rằng đây là khoái hoạt giọng nữ sao, người bị đào thải rồi!" Đây mặt bóng loáng Vu Phú cười a a, nhìn xem hoi có tư sắc nữ tử một mặt buồn cười bộ dáng!

"Ta bị đào thải rồi?"

Hoi có tư sắc nữ tử cảm thấy có chút khó có thể tin! Tại Vu Phú lần nữa gật đầu về sau, nàng trong nháy mắt tức giận, chỉ gặp nàng đột nhiên khuếch đại trước một bước quát hỏi nói; "Các người có ý tứ gì, không phải nghe cổ sự sao, vì cái gì không nghe ta nói, liền phải đuổi ta ra ngoài, nếu như các người lời như vậy, ta có lý do hoài nghi các người là đang tiến hành lừa gạt doanh tiêu!"

"A, lừa gạt doanh tiêu, thật là lớn tội danh, ta tựa hồ rất sợ!" Vu Phú khinh thường, như loại này cổ tình gây sự người hẳn gặp đã thấy nhiều, trực tiếp khoát tay nói; "Vậy người đi cáo a!"

"Người biết ta biết người nào không, các người lại dám đối với ta như vậy, có tin ta hay không một chiếc điện thoại đánh đi ra, để cho người ta đem người bằng hiệu hải được!"

Hoi có tư sắc nữ tử, là rất muốn cái này miễn phí chính dung danh ngạch, bởi vì nàng có một cái đm xấu bằng hữu, chính là bị bệnh viện này chính, kết quả cả người tướng mạo phát sinh rồi biến hóa long trời lở đất, cho nên nàng cũng động tâm tư!

Đương nhiên đi bình thường đường đi nàng là không có tiền, mặc dù những năm này xuống biển kiếm không ít tiền, nhưng tiền tới dễ dàng tiêu cũng nhanh, bây giờ mắt thấy hoa tàn ít bướm, giá trị bản thân mãnh liệt ngã, cho nên nàng hi vọng thông qua chính dung, để nàng khôi phục thanh xuân mỹ mạo, để tại hơn kiếm chút tiền, về hưu!

Nhưng bây giờ Ban giám khảo, vô tình đâm thủng giấc mộng của nàng, để nàng cực độ không cam lòng phía dưới, mở miệng uy hiếp, muốn dùng cái này thay đổi tình thế!

Đối với cái này, Lôi Chấn Sơn trực tiếp về nói; "Ta mặc kệ người biết ai, người bây giờ lập tức cho ta rồi đi!" Nói Lôi Chấn Sơn hướng ngoài cửa la lên nói; "Bảo an!"

"Người, người. . .!"

Gặp uy hiếp vô dụng, đối phương còn gọi rồi bảo an, hoi có tư sắc nữ tử lo lắng phía dưới hướng trên mặt đất một nằm, bắt đầu đầy đất lăn lộn, cũng lớn tiếng la lên nói; "Thành yêu, gạt người, danh ngạch đều là dự định a, thành yêu gạt người, danh ngạch đều là dự định a. . .!"

"Hoa. . .!"

Theo bị Lôi Chấn Sơn la lên bảo an mở cửa phòng, đứng ở phía ngoài chờ đợi đông đảo lo lắng nam nữ nghe xong lời này, lập tức xông xáo, cũng nhao nhao xúm lại tới, chỉ vào trong phòng ngồi ba Nhân Đại âm thanh quát hỏi; "Có phải thật vậy hay không? Các người có phải hay không có ngầm thao tác? Các người có phải hay không đang lừa gạt người bệnh. . .?" Chờ chút, một nháy mắt hơn trăm người âm ỉ la lên, sợ ngay người Vu Phú cùng Lôi Chấn Sơn, cái này mệ hẳn lại là muốn gây nên hỗn loạn tiết tấu!

"Các người đây là muốn làm gì, a, muốn làm gì?"

Lôi Chấn Sơn tại ban sơ kinh ngạc về sau trong nháy mắt đứng lên, dù sao hẳn là lưu manh xuất thân, vung lên tâm lý tổ chất vẫn là rất cường đại! Theo hẳn la lên, trong phòng bên ngoài một chút chất vấn thanh âm quả nhiên nhỏ rất nhiều.

"Oa, bị đâm thủng nội tình thẹn quá thành giận, oa. . .!" Hoi có tư sắc nữ tử xem xét sự tình muốn bị đè xuống, lập tức lần nữa lớn tiếng la lên lăn lộn, một nháy mắt bầu không khí lần nữa tại nàng trợ giúp hạ tăng vọt.

Thế là có nam tử chỉ vào Lôi Chấn Sơn quát hỏi nói; "Người hung cái gì hung, chúng ta đây là đang trung cầu ý kiến, chẳng lẽ các người thật làm cái gì nhận không ra người hoạt động, hoặc là tư thu hối lộ, sau đó đem ngầm thao tác, như là lời như vậy, ta không ngại hưởng thành yêu thượng tầng báo cáo!"

"Đúng, chính là, nhìn người cái kia hung dạng, người muốn làm gì, đánh người a!"

"Đến a, đến a!" Có người lấy điện thoại di động ra bắt đầu đối Lôi Chấn Sơn quay chụp.

"Ta dựa vào!"

Lôi Chấn Sơn phiền muộn rồi, muốn nổi giận động thủ, nhưng lại sợ cho thành yêu mang đến ảnh hưởng không tốt, trong nháy mắt tâm các loại bị đè nén,

nhưng lại chỉ có thể đứng ở nơi đó có chút không biết làm sao, dù sao ngày xưa gặp loại tình cảnh này, hoặc là đi, hoặc là đánh, như loại này lại không thể đi, không lại có thể đánh, thật mẹ hán đề đầu hán đau! Thế là hán vạn bất đắc dĩ phía dưới đi xem Liễu Vĩnh! Hi vọng đối phương có thể có tốt phương pháp giải quyết.

"Mọi người đừng kích động, mọi người im lặng lắng nghe ta nói. . ." Vu Phú cũng một mực tại la lên, nhưng lại càng thêm không có người lý hội hán, cái này khiến hán tại vạn bất đắc dĩ phía dưới, cũng nhìn về phía Liễu Vĩnh! Cảm thấy lúc này khả năng cũng chỉ có Liễu Vĩnh có phương pháp rồi!

Không thể không nói theo thời gian tích lũy, Liễu Vĩnh cái này nam tử trẻ tuổi, đã trở thành đông đảo coi là rồi yêu làm trung tâm người chủ tâm cốt, tựa hồ tất cả không thể giải quyết sự tình, chỉ cần Liễu Vĩnh ra mặt liền hội bị bãi bình!

Lúc này Liễu Vĩnh cũng không nghĩ tới sự tình hội diễn biến thành dạng này, gặp Lôi Chấn Sơn uy hiếp cùng Vu Phú an ủi đều mặc kệ dùng, hán trực tiếp tại hai người chờ đợi hạ cầm lấy cái ly trước mặt ba một tiếng ném xuống đất!

Theo ba một tiếng trùng điệp va chạm, trong phòng ra ngoài hiện ngẩn ngui yên tĩnh, sau đó Liễu Vĩnh đứng lên nói; "Ta chính là vì yêu Viện Trưởng, người đứng đầu, ta ở chỗ này ta hội thu ai hồi lộ!"

Lời này Liễu Vĩnh vừa ra khỏi miệng, tất cả mọi người sửng sốt, tí mĩ nghĩ lại cũng thế, đối phương chính là bệnh viện người đứng đầu, đem cái hoạt động còn ngấm thao tác, không phải mình phá hư thanh danh của mình sao?

Thấy mọi người có bị thuyết phục xu thế, biết Liễu Vĩnh thân phận cũng hết sức kinh ngạc hơi có tư sắc nữ tử cắn răng một cái chuẩn bị mở miệng nói, chẳng lẽ ngươi là một thanh tay liền không sẽ ngấm thao tác rồi, dù sao giải phẫu là cần chỉ phí!

Nói thật nàng cũng không muốn đi đến một bước này, nhưng ở Liễu Vĩnh nói ra hán là vì yêu viện trưởng một khắc này, nàng liền biết nàng muốn khôi phục thanh xuân mỹ mạo kiếm tiền kế hoạch triệt để không có hy vọng, bởi vì hôm nay việc này đối phương tuyệt đối không sẽ tha thứ nàng, cho nên nàng muốn để sự tình làm lớn chuyện, cuối cùng để thành yêu tại trong con tức giận, hủy bỏ cái này hoạt động, sau đó mọi người cũng không chiếm được miễn phí chính dung cơ hội, như thế nàng liền tâm lý thăng bằng!

Nhưng nàng vừa há mồm, liền bị một câu lạnh lùng quát lớn đánh gãy, chỉ gặp Liễu Vĩnh nhìn xem nàng uống nói; "Ngươi dài xinh đẹp như vậy, lại đến cùng người khác tranh đoạt danh ngạch, ngươi không cảm thấy e lệ sao, ta không đồng ý ngươi xin, ngươi thế mà còn khóc lóc om sòm lẫn lộn nháo sự, ngươi cảm thấy tất cả mọi người con mắt đều là mù sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 241: Ngăn cản

"Hoa!"

Liễu Vĩnh câu nói sau cùng quá lợi hại rồi, cái này khiến tất cả chen chúc tới nam nữ đều không tự kìm hãm được nhìn kỹ hướng hơi có tư sắc nữ tử, dù sao ai hội nhận vì con mắt mù của chính mình đâu?

Cái này xem xét không quan trọng, sau khi xem bọn hán tức khắc liền khí không đánh vừa ra tới, chỉ gặp nằm dưới đất nữ tử dáng người yếu điệu, mặt trướng ngồng mắt to, quả nhiên là tướng mạo đoan chính, cứ như vậy còn muốn đến chính dung, vậy bọn hán đứng đầy đám người, cũng đều có thể đi chết!

Kết hợp với trước đó vị kia tuổi trẻ Viện Trưởng nói lời, đám người lập tức biết đây là một cái bởi vì bị đào thải về sau cố ý gây sự, cho nên bọn họ phần nộ rồi, chủ yếu là cảm giác bị lường gạt để bọn hán rất khó chịu, thế là có người nhin không được hướng hơi có tư sắc nữ tử ném ra trong tay bình nước suối khoáng chết!

"Ba!"

Theo thứ nhất nói còn có non nửa bình nông phu sơn tuyền cái bình nện ở hơi có tư sắc nữ tử trên đầu, nàng trong nháy mắt cảm tức quay đầu đối đám người mắng nói; "Ai mẹ hán đập!"

Lần này ghê gớm, người đã thương hại đám người tình cảm, thế mà còn dám hung, thế là trong nháy mắt quần tình xúc động, hóa thành thực tế chính là đầy trời không bình cùng giấy vệ sinh cùng nước bọt hướng hơi có tư sắc nữ tử đập tới, đem nàng hoảng hốt thét lên lộn nhào chui được Ban giám khảo dưới đáy bàn!

Nhưng cho dù là dạng này, nàng trần trụi tại cái bàn bên ngoài tròn trịa trên cặp móng vẫn là bị đập không ít cái bình, thậm chí có hay không mở ra đồ uống bình! Đem cái hơi có tư sắc nữ tử từ đập đều đau ra nước mắt! Cũng lớn tiếng la lên cầu xin tha thứ, nhưng lại vô dụng, nên đập tới đồ vật vẫn là không ngừng đập tới!

Mà kém chút bị hơi có tư sắc nữ tử tránh né tai họa Liễu Vĩnh, tại đột nhiên lui ra phía sau hai bước, né tránh đập tới một đợt 'Bình bình bang bang' các loại tạp vật về sau, con mắt có chút đăm đăm đưa tay đem chậm một bước thối lui đến bên cạnh hắc Lôi Chấn Sơn trên đầu trọc một trương băng vệ sinh quăng ra, đứng vậy băng vệ sinh, cái này mẹ hắc thể mà hội có người ném băng vệ sinh, quá thiếu đạo đức rồi, Liễu Vĩnh có chút không dám tưởng tượng, sau đó lớn tiếng mở miệng nói, "Tất cả dừng tay, đang không ngừng tay, hôm nay sáng chọn coi như hủy bỏ!"

Lôi này hết sức thấy hiệu quả, trước cửa tất cả kích động người trong nháy mắt liền dừng tay, có ngóc lên đồ uống cái bình cũng bị xóa xóa buông xuống, dù sao bọn hắc biết nếu như tiếp tục sáng chọn xuống dưới, mặc dù bọn hắc không nhất định có thể tuyển chọn, nhưng lại có cơ hội, mà nếu như chọc giận bệnh viện, bị bệnh viện hủy bỏ lần này hoạt động, vậy bọn hắc mới xem như thật không có cơ hội!

Gấp đều dừng tay, Liễu Vĩnh lần nữa nhìn về phía đám người mở miệng, "Dựa theo các người trước đó thứ tự tranh thủ thời gian cho ta tại hai phút đồng hồ bên trong xếp thành hàng, không phải hôm nay hoạt động cũng hội hủy bỏ!"

Theo Liễu Vĩnh thoại âm rơi xuống, đi nói bên trong vang lên một trận gấp rút lộn xộn tiếng bước chân, căn bản là không có hữu dụng hai phút đồng hồ, trước cửa đội ngũ lại lần nữa ngay ngắn trật tự!

Nhìn xem sự tình tại Liễu Vĩnh dăm ba câu phía dưới, bị không chế, cầm khăn tay lau mặt trời chảy nước Vu Phú, cùng đi vệ sinh vuốt một cái đầu Lôi Chấn Sơn đối Liễu Vĩnh lộ ra bội phục thần sắc.

"Viện Trưởng, người thật sự là trời sinh người lãnh đạo a!"

Vu Phú cảm thán, hắc nói là lời trong lòng, hắc chừng năm mươi tuổi tuổi tác, trải qua một chút hỗn loạn tràng diện, hắc biết chuyện như vậy nếu như một cái không chế không tốt, liền có khả năng hội diễn biến thành phá phách cướp bóc, đến lúc đó đối thành yêu tổn thất nhưng là không cách nào đánh giá, nhưng ở trước mặt trước mặt người tuổi trẻ, lại trở nên hơi không đủ nói, cái này khiến hắc không khỏi cảm thán, người với người quả nhiên có khoảng cách!

"Quả nhiên không hổ là sư phụ ta!"

Lôi Chấn Sơn vuốt móng ngựa, nói thật thật sự là hắc bội phục, mình hung ác như vậy một người đều không có có trần trụi tràng tử, lại bị Liễu Vĩnh một cái cái chén dăm ba câu chấn phục, không bội phục đều không được!

Đối với cái này, Liễu Vĩnh vuốt một cái mồ hôi về nói, "Ai, chủ yếu vẫn là các người hai cái phương pháp cho ta đề tình được, cho nên lời nói của ta mới có dùng!" Liễu Vĩnh đương nhiên không sẽ đắc chí vừa lòng, dù sao thật sự là hắc là bởi vì Lôi Chấn Sơn cùng Vu Phú phương thức đều không thể chấn nhiếp đám người, cho nên mới nghĩ ra cái này sách lược!

Nhưng cái này Nhượng Vu Phú cùng Lôi Chấn Sơn nhìn xem cảm xúc thêm không giống nhau. Lôi Chấn Sơn cảm thấy sư phó chính là sư phó, nói chuyện đều là xinh đẹp như vậy, để hắc đều coi là chính là bởi vì chính mình giai đoạn trước biểu hiện, mới khiến cho đối phương nghĩ đến phương pháp giải quyết rồi!

Mà Vu Phú, gặp Liễu Vĩnh thể mà không kiêu không gấp, lại lần nữa lộ ra bội phục thần sắc nói, "Liễu lão đệ, nói thật, tương người ở độ tuổi này, ta nếu là làm chuyện này nhất định hội đắc ý nửa năm, không lúc đối người nói khoác, mà người không kiêu ngạo không tự mãn, phần này tâm cảnh, để hiện tại ta đều mặc cảm a!"

"Tốt, lão Vu, người cũng đừng ủng hộ rồi, cũng chính là trùng hợp hữu dụng mà thôi, người bây giờ vẫn là ngấm lại dưới đáy vị kia xử lý như thế nào a!" Liễu Vĩnh không thể không đổi chủ đề, cũng hướng Vu Phú cùng Lôi Chấn Sơn đưa mắt liếc ra ý qua một cái.

Vu Phú cùng Lôi Chấn Sơn hai người đầu óc đều không ngu ngốc, bằng không thì cũng không sẽ tại riêng phần mình nghề lẫn vào cũng không tệ lắm rồi, thế là Vu Phú mở miệng nói, "Cái kia còn có cái gì muốn cân nhắc, đưa cục cảnh sát nơi, lại dám có ý xúi giục gây chuyện, tối thiểu nhất muốn phán nàng cái mấy năm!"

"Lão Vu, người phương pháp kia lợi cho hắc quá rồi, ta có mấy cái tiểu đệ đều là tràng sở giải trí người, đem nàng đưa qua, còn có thể lời ít tiền!" Lôi Chấn Sơn dùng xuất đối phó nữ nhân ác độc nhất phương pháp!

"Không được đưa cục cảnh sát, cục cảnh sát nơi ta biết cũng có người, đến lúc đó để nàng ngủ nhà vệ sinh bên cạnh, không có việc gì lại để cho người cho nàng hoạt động một chút gân cốt! Hắc là có thể để cho hắc ký ức cả đời!"

"Ai, vẫn là của ta phương pháp tốt muốn biết nhưng có rất nhiều biến thái khách hàng, bọn hắc hội cùng các tiểu thư chơi các loại chơi vui trò chơi, tỷ như nhét bóng bàn, tỷ như. . .!"

"Ta sai rồi, ta sai rồi, van cầu các vị đại ca bỏ qua cho ta đi!"

Chui tại dưới đáy bàn nữ tử càng nghe càng kinh hãi, nguyên bản nàng là có thể cân nhắc về phía sau người an bài tràng sở giải trí, dù sao đối với nàng tới nói, cũng chính là đối một cái làm việc hoàn cảnh mà thôi, nhưng nghe nói để nàng hầu hạ biến thái, còn muốn nhét bóng bàn, cái này mẹ hắc, đánh chết nàng cũng không muốn đi rồi! Thế là nàng chỉ có thể xuất ra nữ nhân đồn sát thủ, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!

Nhìn hơi có tư sắc nữ tử một mặt bộ dáng đáng thương, suy nghĩ lại một chút trước đó đối phương đáng ghét, Vu Phú chán ghét khoát tay; "Cút đi!" Nói thật đối với loại này có chút lưu manh nữ nhân, hẳn ngay cả tìm người trừng phạt đối phương đều chẳng muốn tìm, dù sao như thế chỉ hội tìm cho mình khí thụ!

Nghe xong, đề nàng đi, hơi có tư sắc nữ tử trên mặt vui mừng, vội vàng đứng lên muốn đi.

"Chờ chút, dạng này đi lợi cho nàng quá rồi!" Lôi Chấn Sơn a ngừng hơi có tư sắc nữ tử, sau đó nhìn về phía Liễu Vĩnh.

"Vậy ngươi muốn như thế nào, mang về nhà đi!" Liễu Vĩnh trêu chọc.

Nghe xong lời này, hơi có tư sắc nữ tử lập tức quay đầu cũng gật đầu nói; "Tốt, tốt!" Cũng tùy theo một mặt chờ đợi nhìn về phía Lôi Chấn Sơn, bởi vì nàng cảm thấy đây là nàng một cái cơ hội, nhưng lại không biết nàng động tác này cùng biểu lộ đem cái Liễu Vĩnh ghen tranh thủ thời gian quay đầu nhìn về phía chỗ hắn!

Mà Lôi Chấn Sơn cũng không nghĩ tới đối phương thế mà đồng ý, cái này khiến hắn trong nháy mắt có chút mộng, bởi vì hắn chỉ là nghĩ làm cho đối phương đem trên mặt đất bởi vì hắn mà dơ dáy bẩn thỉu không chịu nổi địa điểm quét dọn một chút.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 242: Cái thứ nhất cố sự

"Nói một chút mình muốn chinh dụng cố sự a!"

Nhìn xem trước mặt mặt vuông nam tử vậy ít nhất một tuần lễ không có quát mặt đầy râu gốc rạ, Liễu Vĩnh cảm thấy vị này không chừng còn thật có khả năng có động lòng người cố sự, thế là rất là mong đợi nhìn đối phương.

Mà ở một bên xoát xoát quét lấy địa điểm hơi có tư sắc nữ tử, xem xét người mới tiến vào tướng mạo, lập tức hừ lạnh một tiếng, tâm nói, liền ngươi trưởng thành dạng này còn có thể có cố sự, liền xem như có, đoán chừng cũng là Ngũ cô nương cố sự!

Nhưng nàng đánh giá thấp mặt vuông nam tử, đối phương vừa ra khỏi miệng, liền sợ ngây người nàng!

"Có thể cho ta cùng khoái sao?" Mặt vuông nam tử ngồi xuống về sau nhìn về phía Liễu Vĩnh chờ người nói rồi mình câu nói đầu tiên.

Đối với cái này, hơi có tư sắc nữ tử cười nhạo một tiếng, tâm nói; "Trả lại cho ngươi rót cốc nước đầu, đoán chừng câu tiếp theo người ta liền để ngươi xéo đi rồi!" Nhưng đề nàng không nghĩ tới chính là đối phương thật tiếp lấy nói; "Lại cho ta rót cốc nước được không?"

Lời này trực tiếp để hơi có tư sắc nữ tử được vòng; "Ta dựa vào, còn thật có dạng này người!" Nhưng tiếp xuống vị kia viện trưởng biểu hiện liền để nàng kinh ngạc, bởi vì hắn không chỉ có móc ra một bao thuốc lá Trung Hoa ném đến mặt vuông trước mặt, càng là tự mình cho đối phương rót một chén nước! Đến mức để hơi có tư sắc nữ tử đột nhiên hoài nghi mình là không phải là bởi vì tạo hình quá bình thường, cho nên mới bị cự tuyệt!

Nhưng ngay tại bao quát hơi có tư sắc nữ tử ở bên trong, đều rất là mong đợi nhìn xem mặt vuông nam tử thời gian, hắn chậm rãi bung lên trước mặt chén nước cũng u buồn phun ra một vòng khói, tựa hồ hắn vòng khói nơi đều bao hàm lấy cố sự, đến mức tại trước mặt mọi người thật lâu không tiêu tan!

Rất cực chờ đến mặt vuông nam tử khinh khinh để ly xuống, tất cả mọi người trong nháy mắt nín thở, chăm chú nhìn chăm chăm hắn, bởi vì tất cả mọi người biết tới, cố sự sắp bắt đầu rồi!

"Vợ ta đi phòng vệ sinh rồi, ta có thể hay không thay nàng chiếm hội vị!" Mặt vuông nam tử giương miệng đầy răng vàng, nhếch miệng cười một tiếng.

"Ngạch?"

"Mẹ nó, để cho ta đánh hắn!" Liễu Vĩnh nổi giận, thậm chí chờ không kịp từ bên bàn đi vòng qua, trực tiếp nhảy lên cái bàn, cái này khiến Lôi Chấn Sơn cùng Vu Phú giật nảy mình, cuống quýt giữ chặt Liễu Vĩnh, cũng an ủi nói; "Bình tĩnh một chút, bình tĩnh một chút!"

"Để cho ta tới, sư phó, để cho ta tới!" Lôi Chấn Sơn an ủi Liễu Vĩnh cùng lúc, nhìn về phía mặt vuông nam tử lộ ra cắn răng mở miệng thần sắc, cái này mẹ hắn quá đáng ghét rồi, lại dám đùa nghịch Lão Từ!

"Đừng hiểu lầm, đừng hiểu lầm!"

Mặt vuông nam từ một bên khoát tay một bên cuống quít liền hướng ngoài cửa chạy, căn bản cũng không cần Liễu Vĩnh chờ người chào hỏi!

Nhìn xem chạy giống như Thỏ Từ đồng dạng nhanh mặt vuông nam từ, Liễu Vĩnh xóa xóa ngồi xuống, mắng nói; "Mẹ nó, nhìn lầm!"

"Đúng vậy a, người không thể xem bề ngoài a!" Vu Phú sửa sang lại quần áo tọa hạ cảm thán!

Mà thờ hồng học không đuổi kịp mặt vuông Lôi Chấn Sơn thì rất là khó chịu mắng to nói; "Mẹ nó, chạy thật nhanh, nếu là hần chậm một bước, Lão Từ không phải đánh hần cái mặt mũi trần đầy hoa không thể!"

"Kể tiếp!" Liễu Vĩnh có chút ừ ừ la lên.

Cứ như vậy vừa giữa trưa, tại Liễu Vĩnh chờ ba người trước mặt lục tục, tới tới lui lui, tới đi, đi đến, được được * người! Có lung truyện cổ tích, tại loại người này xem ra, truyện cổ tích cũng là tình yêu cổ sự, ti như cô bé lọ lem, ti như công chúa bạch tuyết, ti như. . . ! Đối với dạng này người, Liễu Vĩnh là bốn chữ trả lời; "Mời người rồi đi!"

Có giảng phim kịch bản, trong đó có một cái giảng đặc biệt tốt, để Liễu Vĩnh đều kém chút lệ rơi đầy mặt! Nếu không phải đối phương kể kể, quá nhập hỉ, nói ra Chí Tôn Bảo ba chữ, để Liễu Vĩnh trong nháy mắt kịp phản ứng, Liễu Vĩnh đều kém chút đánh nhịp rồi! Cái này khiến về sau Liễu Vĩnh không thể không mở ra, dùng đối phương giảng một ít lời lục soát một cái, mới yên tâm, bởi vì hiện tại hần mẹ nó người, đều quá hội lác lư rồi.

Đương nhiên còn có rất nhiều kỳ hoa, như là có người trực tiếp ném đến Liễu Vĩnh chờ mặt người mười vị trí đầu vạn khối, nói chỉ cần để hần qua, số tiền này liền đều là bọn hần! Cái này khiến Liễu Vĩnh không khỏi hiểu kỳ hỏi một câu; "Buổi sáng có lần quần tình xúc động phần nộ sự kiện người không tại?"

Đối với cái này, nên nam từ ngưng ngưng gãi gãi đầu về nói; "Bởi vì trên thân thăm dò nhiều tiền, không dám hướng trong đám người xông, sợ bị trộm!"

Nghe nói như thế Liễu Vĩnh lập tức mặt giật mình gật đầu, sau đó nhẹ nhàng rất là khách khí nói; "Vậy người đi trước hỏi thăm một chút lần kia sự kiện nguyên nhân, người đang suy nghĩ tới hay không, cho chúng ta tiền, ta chờ người!"

Mang theo nghi hoặc nên nam từ cất tiền đi ra ngoài, sau đó, sau đó rốt cuộc không có trở về!

"Hô hô. . .!"

Liễu Vĩnh quay đầu, Lôi Chấn Sơn thế mà ngáy lên! Đang nhìn khác một bên Vu Phú cũng mí mắt bắt đầu đánh nhau, cái này khiến Liễu Vĩnh bắt đầu bội phục lên những cái kia cái gì nữ sinh, cái gì nữ thần Ban giám khảo, dù sao người ta thể nhưng là cả nước dạng này tuyển tới!

Cuối cùng Liễu Vĩnh thực sự không vừa mắt, đánh tình hai người, để cho hai người đi nghỉ ngơi!

Mặc dù Lôi Chấn Sơn lập tức biểu thị không cần thiết, nhưng Liễu Vĩnh vẫn kiên trì để hần đi, bởi vì đối phương nghe được để hần nghỉ ngơi, một mặt ý động đáng về quá rõ ràng!

Theo từng tiếng vị kể tiếp rốt cục Liễu Vĩnh nghênh đón một tên để hần hai mắt tỏa sáng nữ nhân!

Nữ tử đáng người cao gầy, môi đỏ tóc dài, trên mắt đeo kính đen! Đi đường tư thế giống như chấp chòn trong gió dương liễu, để tựa lưng vào ghế ngồi Liễu Vĩnh trong nháy mắt ngồi dậy, sau đó mở miệng nói; "Lấy xuống con mắt của người!"

Không ra Liễu Vĩnh dự kiến, rộng lượng kính râm dưới, là một đôi vũ mị mắt phượng, giống như vực sâu đồng dạng, để cho người ta nhìn không được hần sâu! Cái này khiến Liễu Vĩnh không chỉ có thất vọng lác đầu; "Người không nên tới nơi này!"

"Nơi này không phải, cứu người địa phương sao?" Nữ tử thanh âm rất êm tai, nhu hòa mềm nhu.

"Là cứu người địa phương, nhưng người cái này tướng mạo giống như không cần giúp đỡ a?" Liễu Vĩnh cười khê, nói thật có đôi khi Liễu Vĩnh mặc dù rất chán ghét những cái kia trông mặt mà bắt hình dong người 'Cái này cùng lúc trước hần kinh lịch có quan hệ', nhưng đối mặt tướng mạo xuất chúng nữ nhân, hần vẫn là hội nhìn không được hạ thấp thanh âm, cũng không phải hần dối trá, mà là người người đều có một viên hướng đẹp tâm, dù sao đồ vật đẹp hội khiến cho người tâm thần thanh thản!

"Nhất định đẹp mới là tốt sao?"

Nữ tử một mặt ưu thương, sau đó không dùng Liễu Vĩnh thúc giục, tại hai chân trùng điệp ngồi xuống về sau, trực tiếp mở miệng nói; "Khi còn bé đi học không ngừng thu thư tình, một môi ứng phó ta cuối cùng chỉ thi cái ba quyển, sau khi lớn lên tìm việc làm, lão bản để đi hần vừa mua trong phòng đi làm, vì nuôi gia đình, ta chỉ có thể đi! Tại về sau tình cờ lơ đãng cong lên, lại làm cho một cái nam nhân khác đem cái này đem ta nhốt vào trong phòng lão bản đánh, sau đó để cho ta dọn nhà! Từ đây nhân sinh của ta từ nơi nào bắt đầu chính là không ngừng dạng này, dọn nhà, dọn nhà, dọn nhà. . .!"

Lượng tin tức thật lớn, Liễu Vĩnh nghe đến đó, cũng bắt đầu thay đổi phương đau lòng! Nguyên lai nữ nhân đẹp tới trình độ nhất định, cũng là một loại cực khổ, cái này khiến Liễu Vĩnh nhớ tới khi còn bé nhìn Tam quốc, bị Vương Duẩn đưa cho Đồng Trác thêm hứa cho Lữ Bố Điều Thuyền, chẳng lẽ nàng là nguyện ý dạng này sao, dù là nàng lưu danh sử xanh, dù là nàng vì nước trừ tặc, nhưng đó là cuộc sống nàng muốn sao?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 243: Chuyển phát nhanh tiểu ca

"Nguyên bản ta coi là nhân sinh của ta cứ như vậy qua, thẳng đến ta chuyển vào Lệ Hoa biệt thự. "

"Cái kia thiên không khí tựa hồ có chút buồn bực, ta liền mở ra đôi tiền vào khu biệt thự đường nhỏ một cánh cửa sổ, thế là ta nhìn thấy để cho ta khó quên một màn, một tên đưa chuyển phát nhanh tiểu hòa tử trốn ở ven đường im ắng thút thít, kiểu vẻ mặt kia rõ ràng cực kỳ thống khổ. "

"Thậm chí đứng lâu hai bên cửa sổ ta đều nghe được nước mắt lã chã nện ở trên cỏ nhỏ thanh âm, nhưng đối phương chính là không có phát ra âm thanh. "

"Cứ như vậy, ta lẳng lặng nhìn cái này hai mươi tuổi tiểu hòa tử im ắng thút thít rồi thật lâu, có lẽ là khổ lụy rồi, cũng có lẽ là hắn cảm thấy mình nên đi làm, thế là hắn dùng hai tay vuốt vuốt mặt, sau đó lấy điện thoại cầm tay ra, dùng vui sướng thân thanh âm đối trong điện thoại nói nói; ngài tốt, ta là thuận gió chuyển phát nhanh, xin hỏi người có người ở nhà sao!"

"Cái kia một cái chớp mắt khi hắn nhân vật chuyển biến thời điểm, ta đột nhiên rất ngạc nhiên, ta không biết dạng gì tình trạng có thể để cho một cái nam nhân khóc thương tâm như vậy, như vậy làm cho đau lòng người, nhưng ta biết khi hắn lấy điện thoại cầm tay ra một khắc này hắn là như vậy làm lòng người động, bởi vì hắn thể giới kia mạnh khỏe đáng vẻ, để cho người ta thấy được kiên cường!"

"Thế là ta muốn quen biết hắn, thật, đang lúc ta chỉ là nghĩ biết chuyện xưa của hắn!"

Nữ nhân nói tới chỗ này thời điểm giải thích một chút.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh lý giải ài gật đầu, sau đó nữ nhân nói tiếp đi nói; "Thế là ta điên cuồng từ Kinh Đông Taobao mua sắm, đoạn thời gian đó mỗi ngày đều có mười cái nhanh gửi được đưa đến ta ở biệt thự, công phu không phụ lòng người, tại một tuần lễ về sau, ta nhìn thấy rõ ràng gầy hắn. "

"Tựa hồ nữ nhân xinh đẹp luôn luôn không sẽ để cho người ta phòng bị, ta cố ý làm hư năm ngày khóa cửa, dưới tay hắn xây xong, thế là ta làm bộ giúp hắn kéo buồn bán muốn rồi điện thoại. "

Nói đến đây thời điểm, nữ nhân lộ ra rồi hiếm thấy tiểu nữ nhi bộ dáng, một mặt hưng phấn cùng ngượng ngùng, cũng bởi vì muốn tới rồi một cái điện thoại đi động dây số!

Dạng này bộ dáng xuất hiện tại một cái phong vận mười phần nữ nhân trên người mang đến dự hoặc đơn giản làm cho không người nào có thể ngăn cản, liền ngay cả Liễu Vĩnh loại này, đối với mỹ nữ rất là không cảm giác nam nhân, cũng không nhịn được nhìn đối phương sát na thất thần.

Tựa hồ cảm thấy Liễu Vĩnh dị dạng, nữ tử gương mặt đỏ lên, nhỏ giọng mở miệng giải thích nói; "Ta từ nhỏ đến lớn không có nói qua yêu đương!"

Nghe nói như thế, Liễu Vĩnh lập tức giật mình, trách không được, cùng lúc hắn thay nữ nhân mỹ lệ như thế cảm thấy thật đáng buồn! Hắn đến không phải để xướng nữ nhân hắn là nói chuyện nhiều yêu đương, mà là cảm thấy sinh mà vì người mặc kệ nam nữ, đều hắn là đảm một trận yêu đương, dạng này nhân sinh mới Viên Mãn, nhưng hiển nhiên nữ nhân trước mặt trước đó không có.

"Đúng vậy, ta có yêu đương cảm giác!"

Nói những này thời điểm nữ nhân một mặt có chút thấp thỏm, có chút bất an, có chút chờ mong. "

"Thậm chí vì một ngày có thể thấy nhiều đối phương vài lần, ta không ngừng mua sắm sau đó lui đơn, để cho hắn có thể tới lấy đơn!

"Nhưng ta xưa nay không dám nói cho hắn biết, ta sợ hù đến hắn, bởi vì hắn mỗi lần tới đến ta chỗ nào, đứng ở trước cửa loại kia thận trọng bộ dáng đều nhắc nhở ta, giữa chúng ta chênh lệch. "

"Thẳng đến có một ngày, không biết là thượng thiên an bài, vẫn là trùng hợp, ta phòng tắm nơi không biết chạy thế nào tiến đến một con chuột, ngay từ đầu ta cũng biết, làm ta thả nước nóng thời điểm nó đột nhiên lao ra!"

Nói đến đây, nữ nhân gương mặt trở nên ửng đỏ, sau đó một mặt hạnh phúc dư vị nói; "Người cũng biết nữ nhân đối với loại vật này sợ hãi, thế là ta hoảng sợ kêu to! Đúng lúc hắn tới bắt hôm nay lui đơn, nghe được ta hoảng sợ kêu to, liền lĩnh vọt tới đem thét lên sợ hãi ta từ phòng tắm ôm đến phòng khách, sau đó lại lần nữa đi vào phòng tắm đem cái kia gan lớn chuột đem ra công lý!"

"Người còn biết không? Một khắc này hấn ở trong lòng ta liền như là chân đạp thắt thái tường vân cái thể anh hùng!"

Nói đến đây, nữ nhân lần nữa một mặt hạnh phúc! Đem cái Liễu Vĩnh nhìn tròn mắt hốc mồm, tâm nói cái này chẳng lẽ không phải mỗi một cái nam nhân phải làm sao? Bất quá Liễu Vĩnh cũng biết có đôi khi yêu đương bên trong nữ nhân không cách nào dùng lẽ thường lý giải.

Lúc này nữ nhân nói tiếp đến; đang lúc tỉnh táo lại ta, muốn cảm tạ hấn, nhưng hấn nói đây là nam nhân ứng cho chế tạo, nhưng ta không thuận theo, ta kiên trì muốn cho hấn lấy tiền, thế là ta từ trong tủ bảo hiểm cho hấn cầm một chồng tiền, ta nhớ nằng cho tới bây giờ chưa thấy qua nhiều tiền như vậy, bởi vì ánh mắt của hấn đang lúc liền thẳng.

Cái này khiến ta rất đắc ý, tựa hồ một khắc này ta cũng tìm được những cái kia đem ta quan ở trong phòng các nam nhân niềm vui thú.

Nhưng vượt quá dự liệu của ta!

Nữ nhân nói đến đây thời điểm sắc mặt có chút tối nhạt; "Hấn không muốn, đồng thời hấn còn thay ta đem tiền lại bỏ lại kết sắt, cũng nói với ta, về sau không muốn tại một người xa lạ trước mặt xuất ra nhiều tiền như vậy, không phải hội gặp nguy hiểm."

Không biết chuyện gì xảy ra, đang lúc nghe nói như thế, ta đột nhiên rất tức giận, ta không tin trên cái thế giới này hội có nam nhân như vậy, thế là ta làm bộ choáng đầu, để hấn ôm lấy ta.

Nói đến đây, nữ nhân có chút ngượng ngùng tại Liễu Vĩnh trước mặt hơi hạ thấp đầu; người cũng biết đến, nữ nhân có đôi khi thí nghiệm một cái nam nhân chỉ cần đem thân thể dán chặt hấn là có thể!

Đang lúc ta chính là làm như vậy, ta thậm chí cảm thấy hấn phản ứng sinh lý, nhưng hấn cuối cùng lại đem ta nhẹ nhàng đặt lên phòng ngủ trên giường, ta cho là hấn là không dám, dù sao hấn mỗi lần tiến đến cái chủng loại kia thần thái để cho ta biết hấn kỳ thật cùng khiếp đảm, thế là ta tại hấn xoay người một khắc này giữ chặt hấn, sau đó nói nói, chờ đi, ta muốn người!

Nói đến đây, nữ tử khẽ cắn môi, có vẻ hơi khó chịu bổ sung nói; muốn biết ta thường ngày lúc nói lời này không có một cái nam nhân có thể ngăn cản! Nhưng... Hấn cẩn thận nhìn một chút ta cự tuyệt, hấn nói hấn yêu có người, hơn nữa là trên thế giới nữ nhân đẹp nhất!

Nguyên bản sự tình đến cái này nên kết thúc, nhưng ta càng khó chịu rồi, thế là hỏi nói; nằng là ai? Bởi vì trong lòng ta, trên cái thế giới này so sánh ta xinh đẹp không phải không có, nhưng rất ít!

Thế là ta biết rồi đối phương bạn gái danh tự cùng đơn vị làm việc, bình an bảo hiểm một tên nghiệp vụ quản lý.

Cũng thật rất khéo, ta bình thời đánh quan hệ nhiều nhất cũng là công ty bảo hiểm nghiệp vụ quản lý, bởi vì nhàm chán ta luôn huấn luyện mình hội phát sinh các loại ngoài ý muốn, thế là tại ta có ý dưới, ta rất nhanh gặp được nữ nhân kia, vì thế ta còn có ý ở đâu trước đó làm cáiSPA, nói thật, nhìn thấy đối phương thời điểm ta hơi thất vọng!

Bởi vì đối phương dáng dấp hoàn toàn chính xác cùng ta nghĩ không giống, hơi da tay ngăm đen cùng đồng dạng dáng người, cứ việc phối hợp không tệ ngũ quan, nhưng cũng chỉ có thể nói là đồng dạng nữ nhân!

Cái này khiến ta một lần hoài nghi ta có phải hay không tìm nhầm rồi người? Thẳng đến ta liên tục xác nhận, đối phương nói cho ta biết ra Dương Bình an công ty chỉ có nằng một cái gọi hầu Mina, ta mới xác định, chính là đối phương.

Cứ việc thất vọng, nhưng chúng ta vẫn là rất nhanh trở thành bằng hữu! Bởi vì ta nghĩ biết đối phương đến cùng điểm nào nhất hấp dẫn cái kia chuyển phát nhanh tiểu ca, để hấn đối mặt ta nữ nhân như vậy đều bắt vì sở động.

Ha ha!

Nói đến đây, nữ nhân cười, đối với một cái nằng dạng này kẻ có tiền tới nói, muốn cùng một tên nghề bảo hiểm vụ quản lý trở thành bằng hữu, thật không sẽ phí khí lực gì.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 244: Nam nhân tôn nghiêm

Nhưng để cho ta rất giật mình chính là, ta thế mà không có từ nàg chỗ nào đạt được một điểm liên quan tới cái kia chuyển phát nhanh tiểu ca tin tức, cái này khiến ta không khỏi lẩn nừa hoài nghi lên, ta có hay không tìm nhầm rồi người.

Đương nhiên trực tiếp đến hỏi chuyển phát nhanh tiểu ca đó là không có khả năng, thế là ta chỉ có thể nói bóng nói gió, nhưng Hầu Mỹ Na miệng thật hết sức kín, một mực chắc chắn mình không có có bạn trai thậm chí còn trò đùa để cho ta giúp nàg giới thiệu một cái.

Lần này ta cũng có chút được vòng rồi, ta đều không biết ai đang nói láo, nếu như là cái kia chuyển phát nhanh tiểu ca, vậy liền thật làm ta quá là thất vọng.

"Nhưng hã chung quy không có khiến ta thất vọng!"

Nói đến đây thời điểm, miệng của nữ nhân sùng lẩn nừa lộ ra hạnh phúc mỉm cười.

Một lần làm ta có chút không quan tâm đến ngồi tại bán đảo cà phê lầu hai cửa sổ thủy tinh bên cạnh quầy lấy cái thìa nghe Hầu Mỹ Na nghiệp vụ giới thiệu đến thời gian, một cái tại điện thoại của đối phương bên trên trực tiếp đánh dấu vì hộ khách dấy sổ vang lên!

Nhận điện thoại Hầu Mỹ Na nói với ta tiếng xin lỗi, liền rất là hoảng loạn chạy vội ra ngoài! Ra ngoài nữ nhân hiếu kỳ, ta từ bên cửa sổ nhìn về phía dưới lầu, sau đó liền thấy kém chút để cho ta lệ rơi đầy mặt một màn.

"Chỉ gặp dưới lầu, chuyển phát nhanh tiểu ca, mặc trắng âu phục, áo somi màu trắng, trong tay bưng lấy một chùm kiêu diễm hoa hồng đỏ, rất là anh tuấn đứng bán đảo cà phê trước cửa!"

Nghe được cái này, Liễu Vĩnh phiền muộn, người ta liền xem như mặc suất khí bưng lấy hoa hồng cũng là tìm đến Hầu Mỹ Na, người kích động cái gì? Bất quá những lời này hã cũng chính là tại nói thầm trong lòng nói thầm, tiếp lấy nghe nữ nhân giảng nói: "Một khắc này hã là đẹp trai như vậy, một khắc này ta thậm chí huyền tưởng nếu như đối phương là đến cho ta tặng hoa thì tốt biết bao!"

Bưng lấy mặt, nói đến đây, nữ nhân ngang đầu đối trần nhà thờ dài một hơi; "Nhưng hết thảy đều là ta huyền tưởng, ta trở mắt nhìn Hầu Mỹ Na đi đến anh tuấn chuyển phát nhanh tiểu ca trước mặt, sau đó nhìn một mặt ý cười đến hã, đưa trong tay hoa hồng đưa về phía Hầu Mỹ Na!

"Một khắc này ta ghen ghét chết rồi, thật là ghen ghét!"

Nữ nhân trừng mắt cười khổ, Liễu Vĩnh có thể lý giải, một vị khuynh thành mỹ nữ, hội đề kẻ có tiền vì nàg không ngừng tranh đoạt nữ nhân, nàg không có cái gì là không có được, bây giờ nàg có rồi, cái loại cảm giác này liền như là được sùng ái hài từ đột nhiên mất sùng, đơn giản so sánh toàn bộ thế giới đều bị phá vỡ còn để nàg không tiếp thụ được.

"Nhưng vượt quá dự liệu của ta, ngoài cửa sổ dưới lầu đối kiêu diễm hoa hồng, Hầu Mỹ Na thế mà không có nhận, mà là quay đầu nhìn ta một cái vị trí, bởi vì ta thời khắc chú ý đối phương, cho nên tại đối phương ngang đầu đến một khắc này lập tức thay đổi quá mức, cứ việc Hầu Mỹ Na cho là ta không thấy được, nhưng ra ngoài cẩn thận, nàg vẫn là lập tức lôi kéo chuyển phát nhanh tiểu ca đi hướng một bên ngõ nhỏ!

"Mà ngồi ở trên lầu ta, bởi vì sợ hãi hai người hội phát sinh cái gì, thế là lập tức chạy vội tới dựa vào hướng hẻm nhỏ cửa sổ!"

Nghe nói như thế Liễu Vĩnh phiền muộn, tâm nói, người ta nam nữ bằng hữu, coi như phát sinh cái gì, người cũng không xen vào a! Kỳ thật Liễu Vĩnh cứ việc cảm thấy đối phương có sự hết sức dễ nghe, nhưng lại không thể nào tán đồng, dù sao đối phương cái này thuộc về bên thứ ba chen chân, mà đây là Liễu Vĩnh ghét nhất, nhưng từ đối với đối phương cho tới bây giờ, còn không có có làm đi ra đối chuyển phát nhanh tiểu ca cùng hã đối tượng chuyển gì quá phận, Liễu Vĩnh liền không có mở miệng đuổi đối phương ra ngoài.

Thế là tùy theo nữ nhân nói tiếp đi nói; "Còn tốt, bởi vì đang lúc là thời gian nghỉ ngơi, tới gần hẻm nhỏ vị trí đều không có khách hàng, thế là ta tuyển một cái cửa sổ mở ra một chút khe hở vị trí ngồi xuống, cũng kéo lên màn cửa, dạng này ta liền có thể xuyên thấu qua cửa sổ khe hở nhìn về phía hẻm nhỏ, mà đối phương lại không nhìn thấy ta, thậm chí bởi vì hẻm nhỏ tương đối chật hẹp, bọn hã nói lời ta đều có thể xuyên thấu qua cửa sổ khe hở nghe được. "

Ta đang lúc ngồi xuống liền nghe Hầu Mỹ Na vĩnh dừng sắc nhọn thanh âm hỏi nói; "Sao người lại tới đây?"

"Hôm nay là lễ tình nhân a!" Chuyển phát nhanh tiểu ca một mặt người cũng bận bịu quên cao mình biểu lộ.

"Người nói là đêm thất tịch sao?"

Hầu Mỹ Na vỗ đầu sau đó chỉ vào chuyển phát nhanh tiểu ca nói; làm phiền người, cùng quốc tế nói tiếp một điểm có được hay không, không phải trên quốc tế ngày lễ người qua cái gì qua, thô không thô.

Nghe nói như thế, Liễu Vĩnh đều không thoải mái, cái gì gọi là không phải trên quốc tế ngày lễ, liền qua cái gì qua, vậy ta nước tết xuân còn không phải trên quốc tế ngày lễ đâu, chẳng lẽ người liền bắt quá rồi, nói thật, trên quốc tế ngày lễ, không phải cũng là người nước ngoài nhóm mình ngày kỷ niệm sao, Trung Quốc ngày lễ luận văn hóa nội tình, luận tồn tại, điểm nào nhất so với bọn hã kém, cũng bởi vì một cái là quốc gia mình, liền thô, quốc gia khác, liền cấp cao, cái này mẹ hã không phải tâm lý biến thái sao!

Cứ việc không có gặp qua cái kia Hầu Mỹ Na, Liễu Vĩnh từ câu nói này bắt đầu đối với đối phương phản cảm.

Nhìn Liễu Vĩnh đáng vẻ, hiển nhiên cũng có chút tức giận, cái này khiến nữ nhân lập tức nhận lấy cổ vũ, chỉ gặp nàg nâng lên thanh âm nói nói; "Đang lúc

ta nghe đến đó, trong đầu trực tiếp liền hiện lên bốn chữ sính ngoại, tựa hồ là tâm hữu linh tê, 'Cái này đều có thể liên hệ đến tâm hữu linh tê bên trên, Liễu Vĩnh cũng là phục rồi nữ nhân trước mặt' ngoài cửa sổ chuyển phát nhanh tiểu ca cũng có chút tức giận, chỉ nghe hần đối Hâu Mỹ Na nói nói, Mĩna, người đối ta có ý kiến có thể, nhưng người không nên vũ nhục quốc gia chúng ta ngày lễ có được hay không!"

Nghe nói như thế, Hâu Mỹ Na hiển nhiên chọc tức, chỉ vào chuyển phát nhanh tiểu ca liền lớn tiếng trách cứ nói; "Người lại dám cùng ta mạnh miệng, cái gì chúng ta ngày lễ, ta không thừa nhận, không phải ta, còn có, làm phiền người về sau tới tìm ta, không muốn đang tìm dạng này quýnh hơi lấy cớ, nếu không ta ngay cả gặp người đều không sẽ gặp!"

Nghe nói như thế, Liễu Vĩnh cảm thấy nếu như là mình, này lúc hẳn là cho đối phương một bạt tai, nhưng hiển nhiên chuyển phát nhanh tiểu ca so với hần yêu sâu.

Hần chỉ là ủy khuất, cũng một mặt thống khổ nói nói; "Người lúc làm việc, ta không thể quấy nhiễu người, người nói người bận rộn công việc, người lúc tan việc, để cho ta không thể quấy nhiễu người, người nói người mệt mỏi, người công ty không cho ta đi, người nói ảnh hưởng không tốt, liền ngay cả ta lo lắng người đi về trễ đi đường ban đêm người cũng nói không dùng! Bây giờ qua cái tiết, cái kia nam nữ bằng hữu không phải cùng một chỗ, mà người lại nói ta thêm kiếm cớ, Hâu Mỹ Na, ta Dư Phi không phải loại kia tiện nhân, nếu như người cảm thấy ta không xứng với bên trên người, người cứ việc nói thẳng, ta tuyệt đối không dây dưa người!"

"Người cảm thấy người một cái đưa chuyển phát nhanh xứng với ta sao! ?"

Hâu Mỹ Na lạnh lùng nhìn về mặt thống khổ Dư Phi, nói thật nàng đích xác là cảm giác đối phương không xứng với bên trên nàng, chỉ là nàng vẫn muốn làm cho đối phương mình rời đi, cho nên mới kéo tới hiện tại!

"Nguyên lai người thật thay đổi!"

Nghe được Hâu Mỹ Na trả lời, Dư Phi ngờ ngác một chút về sau nước mắt trong nháy mắt liền nhỏ xuống tới, nhưng hần không chế mình không để cho mình nổi giận, bởi vì hần không muốn thương tổn đối phương.

"Ta thay đổi sao, chỉ là người quá ngu, người một tháng mới cảm bao nhiêu tiền, hai ba ngàn khối, người biết ta một khách hộ mua một lần phổ thông bảo hiểm bao nhiêu tiền không, là người nửa năm tiền lương, người cảm thấy người giống như người, tương lai coi như cùng ta kết hôn nuôi lên ta sao?"

Hâu Mỹ Na lời nói còn như kim đâm hung hăng đâm xuyên Dư Phi tâm, để hần nhớ tới hần buồn cười, chính là vì trước mặt nữ nhân này, trong nhà phụ nữ đem quê quán phòng ở bán, giúp đỡ chính mình mua nhà, mà bọn hần lại tại dã ngoại dựng rồi cái cò am! Mà hần lại chỉ có thể im ắng thút thít, cuối cùng ngậm cho phép đây hết thấy, nhưng đổi lấy lại là cái gì, là cái gì!

Còn có, hần Dư Phi thật là người không có bản lãnh sao, hần học chính là thành thị quản lý, mà cái này tương đối ít lưu ý ngành nghề chỉ có tại Bắc thượng rộng sâu dạng này thành phố lớn mới có tốt cương vị, mà hần ban đầu cũng tiến nhập một nhà rất không tệ đơn vị, nhưng vì Hâu Mỹ Na một câu không muốn dị địa luyện, hần từ bỏ, bây giờ đổi về lại là cái này!

Một sát na, Dư Phi Tâm Nhục tro tàn, sau đó hần quay người rời đi, hần không có đánh Hâu Mỹ Na bởi vì không bỏ được, hần không có khóc lóc kể lể, bởi vì hần muốn bảo thủ nam nhân sau cùng tôn nghiêm.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 245: Chỉnh thành tình địch

Nghe được cái này, đừng nói đối chuyển phát nhanh tiểu ca Dư Phi rất là cảm mến nữ nhân, liền ngay cả cùng đối phương không quan hệ Liễu Vĩnh đều đối Hâu Mỹ Na hận hàm răng ngứa, cái này nẹ hần đến cùng là cái gì nữ nhân, có hay không có lương tâm, có người hay không tính?

"Hần vì cái gì không phiền nàng mấy cái tát?"

Liễu Vĩnh hiển nhiên có chút không chế không nổi cảm xúc, nhưng lại bị trước mặt nữ nhân một câu, tưới tắt lửa giận của hần, nữ nhân nói, nếu là người yêu nhất nữ nhân đối người như vậy, người phải phiền nàng sao?

Nữ nhân lời nói, để Liễu Vĩnh nhớ tới Nghê Khiết Mai, nếu như Nghê Khiết Mai là như thế này người, hần nên làm cái gì, phải phiền đối phương sao, cuối cùng nhiều lắm là cũng liền cùng Dư Phi lựa chọn là giống nhau a!

Nghĩ đến cái này, Liễu Vĩnh thở dài, chuẩn bị hỏi đối diện nữ nhân, nàng tại sao muốn chinh phục, bởi vì hần biết đối phương là vì Dư Phi, cho nên hần

đây coi như là sớm cho đôi phương định xuống tới.

Nhưng nữ nhân lại tại thuyết phục Liễu Vĩnh về sau, mình một cái đứng lên, gọi nói; "Nhưng người biết ta cỡ nào sinh khí sao, là, Dư Phi là yêu Hầu Mỹ Na, cho nên không đánh nàng rất bình thường, nhưng nàng phá hủy một cái nam nhân tốt đối với tình yêu mỹ hảo huyền tường, thậm chí có khả năng dẫn đến một cái sau này không tin tưởng tình yêu nữa, thậm chí phải đối cái khác nữ tính tiến hành trả thù nam nhân, cho nên vì khắp thiên hạ nữ nhân đều có thể tìm tới nam nhân tốt vĩ đại trách nhiệm, ta tại xuống lầu về sau, trực tiếp đối, đối ta cười Hầu Mỹ Na hung hăng hai cái bạt tai, thậm chí thêm dụng chén cà phê gõ phá đối phương đầu!"

"Ngạch, người không sẽ là bởi vì phạm tội rồi mới đến chinh dung à?"

Liễu Vĩnh vì trước mặt nữ nhân buồn hăn ngu ngơ, cùng lúc trong lòng phiền muộn, cái gì nữ nhân tìm tới nam nhân tốt vĩ đại trách nhiệm, còn không phải là muốn thừa cơ đánh người ta dừng lại, bất quá Liễu Vĩnh đối với cái này cũng không có phản cảm, tương phản hăn còn đối diện trước cái này không ngừng bị người bao đường nữ nhân sinh ra bội phục cảm xúc, bởi vì nàng làm rất nhiều nam nhân muốn làm, nhưng lại không có làm sự tình.

"Ha ha!"

Nữ nhân nghe nói như thế cười khê; "Nếu như ta thật là vì vậy mà tới, người phải giúp ta sao?"

"Giúp!"

Liễu Vĩnh không có do dự.

"Vậy thì tốt, người giúp ta chinh thành Hầu Mỹ Na đáng về!"

Nữ nhân yêu cầu trong nháy mắt sợ ngây người Liễu Vĩnh, cái này khiến hăn có chút khó có thể tin cộng thêm giật mình hỏi nói; "Người, người không sẽ là đem nàng đập chết đi?" Sở dĩ có ý nghĩ này, cũng không trách Liễu Vĩnh, dù sao cũng chỉ có lời giải thích này có thể giải thích thông, đối phương vì cái gì phải muốn chinh thành đối phương.

"Người nghĩ gì thế? Mặc dù ta nội tâm cũng đã nghĩ như vậy, nhưng đánh chết nhiều người kinh khủng, ta phải sợ hãi!"

Nữ nhân một mặt sợ hãi, để vốn cho là đối phương phải kẻ một ít cái gì pháp trị xã hội, cái gì đánh người phạm pháp loại hình Liễu Vĩnh thật là có chút trở tay không kịp, run lên nửa thiên tài thì thảo nói nói; "Người lý do này còn thật sự là kỳ hoa!"

Gặp tại mình ánh mắt khác thường dưới, đối phương hơi thật không tiện Liễu Vĩnh mở miệng hỏi nói; "Tại sao phải chinh thành Hầu Mỹ Na?"

"Bởi vì?"

Bị Liễu Vĩnh hỏi cái này, nữ nhân trong nháy mắt một mặt âm đạm; "Bởi vì từ ngày đó bắt đầu, Dư Phi liền bị bệnh, sốt cao không lùi, liền ngay cả bác sĩ cũng không có biện pháp, ta nghĩ, ta nghĩ, nếu như là Hầu Mỹ Na đi vào đối phương bên cạnh, hăn là phải làm cho đối phương rất nhiều à!"

Nguyên lai là như thế một cái lý do, Liễu Vĩnh đối với đối phương đối Dư Phi yêu bắt đầu bội phục, nhưng hăn biết có chút tình yêu có lẽ trải qua cơm rau dưa liền phải trở nên không có chút nào nhan sắc, giống như trước đó Dư Phi cùng Hầu Mỹ Na, thế là hăn mở miệng nói; "Kỳ thật người nếu như muốn để Dư Phi tốt, hoàn toàn có thể đi tìm Hầu Mỹ Na, nàng không phải ưa thích tiền sao, người hoàn toàn có thể cho đối phương tiền, để nàng giúp người!"

"Ta cũng nghĩ như vậy qua, nhưng chân tình là biểu diễn không ra được, cho nên ta hi vọng ta có thể mình đến!"

"Được người biết chinh về sau người liền không cách nào tại biến trở về bây giờ người cái này tuyệt thế dung mạo rồi, như thế người làm mất đi người bây giờ có được hết thảy, dạng này, người cảm thấy người còn nguyện ý sao?"

Nói thật nếu như đối phương qua một đoạn thời gian hối hận, muốn tại cả trở về, hăn Liễu Vĩnh đương nhiên có thể để cho Suy Thần đem đối phương cả trở về, nhưng loại tình huống kia Liễu Vĩnh không nguyện ý nhìn thấy, bởi vì cái kia biểu thị một đoạn tình yêu, lần nữa bởi vì hiện thực mà bị kịch kết thúc, cho nên cùng nó để cho mình nhìn thấy một trận nháo tâm bị kịch, còn không bằng thật sớm ngăn cản, chỉ ít dạng này còn có thể làm cho đối phương đối lẫn nhau tồn tại một cái một tia mỹ hảo huyền tường.

Nhưng vượt quá Liễu Vĩnh đoán trước, nữ nhân vron hai tay của mình, vốn nên nên tình tế tỉ mỉ trên hai tay này lúc lại có rất nhiều vết rách, dạng này tình trạng nguyên bản căn bản không nên xuất hiện tại nữ nhân trước mặt trên tay, nhưng bây giờ xuất hiện, cho nên để Liễu Vĩnh rất là kinh ngạc, nhưng căn bản không cần Liễu Vĩnh hỏi thăm, nữ nhân liền dụng nhẹ tay phủ gương mặt của mình mở miệng nói; "Ta cũng sợ nếu như ta vạn nhất trở nên xấu, không thể dụng cái này dung nhan đối lấy thoải mái để chịu sinh hoạt rồi, nên làm cái gì?"

"Thế là ta tại trong biệt thự không ngừng quét dọn vệ sinh, sau đó dựa theo một gia đình phụ nữ tiêu chuẩn giặt quần áo, thậm chí vì gia tăng độ khó, ta đem trong nhà màn cửa mỗi ngày tháo xuống tẩy một lần, loại kia nặng nề người hăn là biết, đương nhiên, ta biết những này đối với sinh hoạt gian khổ tới nói hơi không đủ nói, nhưng ta giữ vững được, ta nghĩ ta có đối mặt phổ thông sinh hoạt dũng khí!"

Vừa dạng này Liễu Vĩnh liền không nói gì nữa, hăn cuối cùng cho cái này hăn ngay cả danh tự đều không biết đến nữ nhân, chỉ một cái khía cạnh một cánh cửa, nói cho đối phương biết cái kia nói môn nói thẳng Suy Thần uốn nắn thật.

Gặp nữ nhân đứng lên liền đi hướng cái kia nói môn, Liễu Vĩnh lần nữa nhin không được mở miệng nói; "Biết không, coi người tiến vào cánh cửa kia,

ngươi liền đã mất đi hết thảy!"

Liễu Vĩnh, để nữ nhân ấn lên chốt cửa bàn tay dừng lại, sau đó quay đầu nhìn về phía Liễu Vĩnh; "Vì cái gì ta cảm giác ngươi một mực tại ngăn cản ta?"

Nữ nhân lời nói để Liễu Vĩnh thở dài, cười khổ nói; "Dur Phi kinh lịch ta cũng trải qua, nếu để cho hắn bằng vào mình đi qua, hắn y nguyên phải kiên cường sống sót, nếu như. . . ?"

Liễu Vĩnh ý tứ nữ nhân đã hiểu, đối phương là sợ nàng đối Dur Phi tạo thành hai lần tổn thương, cái này khiến nàng đối vị này soái ca đáy lòng bắt đầu có hảo cảm, vì bỏ đi Liễu Vĩnh lo lắng, nữ nhân một mặt xóa cười mở miệng; "Kỳ thật ta cho hai chúng ta chuẩn bị không ít tiền, có mấy trăm vạn đi, hắn là đủ chúng ta không lo áo cơm qua đi xuống!"

"Áo!"

Liễu Vĩnh nghe nói như thế gật gật đầu tựa hồ yên tâm không ít, nhưng tiếp theo cảm thấy không đứng chỗ nào, đột nhiên ngẩng đầu quát hỏi; "Ngươi có tiền như vậy, còn tới xin miễn phí chính dung!"

Đối với cái này, nhanh chóng kéo ra một bên cửa phòng nữ nhân xảo trá cười nói; "Ta muốn tiết kiệm tiền a, soái ca, về sau muốn sinh hoạt!" Nói xong, dường như sợ Liễu Vĩnh hối hận, nữ nhân nhanh chóng rảo bước tiến lên khác một bên gian phòng, để tựa hồ xúc động phần nộ Liễu Vĩnh nhìn xóa cười không thôi, tâm nói; "Tựa hồ có nữ nhân như vậy, cái kia Dur Phi, sau này thời gian hắn là phải hạnh phúc!"

Miễn phí uốn nắn xin thất khác một bên gian phòng, đang ngồi ở bên cạnh bàn chơi lấy điện thoại di động Suy Thần, tại nữ nhân tiến đến trước một khắc toàn thân chấn động, bởi vì hắn cảm nhận được một dòng nước ấm chảy qua toàn thân của hắn, hắn biết thêm nhất đạo thuần chính cảm kích, xuyên thấu qua Liễu Vĩnh gia tri đến trên người hắn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Khổ cực nam nhân

"Nói một chút chuyện xưa của ngươi. "

Tựa hồ có rồi lần thứ nhất về sau, muốn đang chờ đợi một vị thật lòng bởi vì tình yêu muốn chinh dung người, liền không tại tương trước đó khó khăn như vậy, quả nhiên không có đi qua hai vị, một vị khác nam sĩ cố sự, liền để Liễu Vĩnh lần nữa chăm chú nghe xuống dưới.

Nam tử đại khái chừng ba mươi tuổi, dáng người cường tráng, giữ lại sạch sẽ đầu đinh, trên cằm có ý lưu lại một vòng tu bổ tề chỉnh râu ria để hắn nhìn rất là cá tính, nam tử nói hắn gọi Lý Thanh giương, 'Còn thật sự là cô điển danh tự', năm nay mới hai mươi tuổi, ở độ tuổi này để Liễu Vĩnh kinh ngạc khoảnh khắc, bởi vì đối phương thấy thế nào cũng không giống là tuổi tác này bộ dáng!

Lý Thanh giương nói hắn cùng bạn gái của hắn đồng Kiều Kiều là từ bên trên trung học thời điểm bắt đầu nhận biết, yêu đương quá trình cũng bình thường không có gì lạ, đơn giản là trong lớp cứ như vậy mấy vị xinh đẹp nữ đồng học, tất cả mọi người truy cầu, mà hắn thì tương đối bỏ được hạ vốn là, tại đồng Kiều Kiều mười lăm tuổi năm đó lễ tình nhân, hắn cho đối phương mua chín mươi chín đóa kiều diễm hoa hồng đỏ.

Nói đến đây, Lý Thanh giương tựa hồ đối với mình đã từng chế tạo sự tình, cảm thấy buồn cười, lắc đầu nói; "Nếu như ngươi biết ngày đó hoa hồng đắt cỡ nào, sau đó tương tượng một chút chín mươi chín đóa giá trị, ngươi liền phải biết cuối cùng nàng vì cái gì phải lựa chọn ta, bởi vì như vậy một bó to hoa, để nàng tại lớp cái khác mấy vị xinh đẹp muội tử trước mặt xuất tẩn danh tiếng, mà chúng ta cũng thuận thế xác lập quan hệ. "

Sau khi cười xong, Lý Thanh giương ánh mắt trở nên âm trầm; "Nhưng yêu đương về sau ta mới phát hiện mình ban đầu làm cỡ nào sai lầm một cái quyết định, đồng Kiều Kiều mê, ái phong, ưa thích náo nhiệt, ưa thích làm náo động, mà cái này không chỉ cần phải ta có cường hân thể lực, còn cần ta có liên tục không ngừng tài lực, vì thế, ta một bên không ngừng cùng nhìn nàng không vừa mắt cái khác nam nữ đồng học đánh nhau, một bên từ trong nhà trộm tiền, đến thỏa mãn nàng điK ca, làm đầu phát, ăn thịt dục vọng!"

Thậm chí có lần bởi vì đồng Kiều Kiều thúc gấp, không có lưu ý ở nhà ngủ lão cha, liền chạy thẳng tới đối phương thường ngày thả tiền ngăn tù, thế là bị có chút mộng lão cha bắt tại trận, đối với trộm tiền, ngày xưa tính tính tốt lão cha, cũng lựa chọn số không dễ dàng tha thứ, không nói hai lời liền đem ta đánh gần chết.

Mà cái này, không chỉ có không có để đồng Kiều Kiều quan tâm ta, càng làm cho không có chờ đến tiền nàng chỉ vào cái mũi của ta mắng nói; "Ngươi chính là cái đồ bỏ đi!" Vì thế, ta xúc động phần nộ dị thường, quyết định kiếm tiền, thế là ta thừa dịp theo nàng trốn học làm đầu phát thời gian, đi theo tiệm cắt tóc một vị sư phó học được cắt ngắn.

Dạng này, ta liền có thể thừa dịp nhân rồi kiếm chút tiền, đối với cái này đồng Kiều Kiều tựa hồ cũng hết sức đồng ý, thế là ta ngoại trừ theo nàng bên ngoài, mỗi đêm đều phải cố định đi nhà kia tiệm cắt tóc trợ giúp, dùng cái này đem đổi lấy một chút cung cấp đồng Kiều Kiều tiêu xài tiền.

Nhưng đồng Kiều Kiều khẩu vị tựa hồ cũng càng lúc càng lớn, ta tiền kiếm, cơ hồ một phần không dư thừa đều bị đối phương xài hết, mà đối phương tựa hồ đối với này vẫn chưa đủ, còn lúc thường oán trách ta không có bản sự, một mực cảm trong lớp một vị khác tìm cái phú nhị đại đồng học so sánh, cái gì đối phương bạn trai mua cho nàng cái iPad, cái gì đối phương bạn trai mua cho nàng cái iPhone, cái gì đối phương bạn trai mua cho nàng cái Hermes khăn lụa, cái gì. . .

Đây hết thấy hết thấy đều nói để cho ta cảm thấy mình căn bản cũng không phải là cái nam nhân!

Thế là ta không thể không quyết định bỏ học, chuyên trách hót tóc, để có thể đủ nhiều kiếm chút tiền, lấy thỏa mãn đối phương một chút nguyện vọng. Đối với cái này, người nhà của ta ngược lại là không nói gì, dù sao ta mấy năm gần đây thành tích, bọn hắn cũng rõ như ban ngày, cũng đối với ta thất vọng cực độ, chỉ cần ta không đi trộm không đi cướp, bọn hắn cũng không để ý tới nữa ta, cho nên ta sơ trung không có bên trên xong liền tốt nghiệp.

Đang lúc, đồng Kiều Kiều cũng muốn cùng ta cùng một chỗ không đi học, nhưng ta khuyên nàng tốt nhất nhiều hơn mấy năm, dù sao cái này trên xã hội không học thức là phải bị người xem thường, nhưng ta hiện tại đã hối hận ban đầu quyết định, bởi vì không học thức, nàng tại có thể chơi, cũng có cái hạn độ, nhưng có văn hóa về sau nàng liền có thể chơi xuất độ cao.

Thế là lên trung học đệ nhị cấp nàng, hướng ta đề cái thứ nhất ta không cách nào hoàn thành yêu cầu, nàng muốn một cỗ Audi!

Con mẹ nó chứ một cái hót tóc thợ cắt tóc, liền xem như tại cái này trong kinh doanh coi như là rất không tệ, một tháng cũng mới kiếm hơn năm ngàn khối, ta làm sao mua cho nàng Audi, nhưng nàng mặc kệ, liền phải để cho ta mua cho nàng.

Tốt a, yêu một người không chính là cho nàng tất cả sao, cho nên cuối cùng ta vừa ngoan tâm, liền từ lão bản cái kia cho mượn mười vạn khối, sau đó lại làm cái ba năm theo giai đoạn, mua cho nàng chiếc Audi A 4L, lần này nàng xem như phong cách rồi, mỗi ngày lái xe đi trường học, trường học bảo an cũng không dám cản hãm, còn tưởng rằng là vị kia lãnh đạo tới đâu?

Nhưng ta bởi vậy trên lưng rồi nặng nề gánh vác, mỗi tháng không chỉ có còn kèch xù xe vay, còn muốn cho đối phương cung cấp tiền xăng, ăn uống chơi tiền, biết ta mỗi ngày đều là làm sao sống sao, đoạn thời gian đó ta mỗi ngày ba túi mì tôm, người không nhìn lầm, thùng trang ta cũng không dám mua, đều là túi chứa, bởi vì như vậy trọn vẹn có thể tiện nghi một nửa tiền, đương nhiên, cuối cùng ta cảm thấy cái này vẫn còn có chút lãng phí tiền, thế là ta bắt đầu mua một khối tiền một thanh mì sợi rơi xuống ăn, không có dầu cũng không có đồ ăn, cứ như vậy thanh thủy rơi xuống ăn.

Đến mức kiên trì hơn một tháng về sau ta đối đến đứng đây đều có chút choáng đầu hoa mắt, thế là ta tại hót tóc thời điểm liền xảy ra chuyện rồi, ta thế mà đem một tên về lấy thật dày trang cũng che giấu không được nàng già Hạc da gà dung nhan nữ nhân đầu phát kéo hồng.

Muốn biết chưa từng đến trường bắt đầu, ta chính là trong tiệm tốt nhất thợ cắt tóc, ta hót tóc trong hai năm, cho tới bây giờ không có kéo làm hồng một vị khách hàng đâu, nhưng bây giờ kéo hồng một cái đầu, thế là lão bản quát lớn, nữ nhân giận mắng, xuất hiện mà đến.

Cuối cùng nữ nhân càng là đưa ra một cái quả phạt yêu cầu, cái kia chính là để cho ta đi trên lầu xoa bóp mát phòng cho nàng quỳ xuống, để thỉnh cầu sự tha thứ của hắn.

Nói đến đây thời điểm, Lý Thanh giường khoe mắt ần ần thoáng hiện nước mắt, đang lúc ta lấy điện thoại cảm tay ra gọi cho rồi đồng Kiều Kiều, ta nói với nàng rồi tình huống, ta nhớ nàng tạm thời có thể không lái xe chết, sau đó ta liền sẽ có lực lượng đem tiền còn cho lão bản, để không nhận cái này khi nhục một màn.

Nhưng đồng Kiều Kiều nói, không chính là quỳ xuống sao, có cái gì!

Một khác này ta kém chút sụp đổ, cuối cùng ta tại lão bản xô đẩy dưới, cũng không có cho nữ nhân kia quỳ xuống, mà là đem thẻ căn cước của ta còn có điện thoại đè ép xuống, làm cho đối phương chờ ta một cái tiếng đồng hồ.

Ta muốn đi 'Bán' máu, dùng cái này đến thanh toán cho nữ nhân kéo hết sức đầu phát tổn thất.

Thế là ta gặp âm Lê Hoa, một cái xinh đẹp hiền lành nữ tử, nàng xem ra nhiều nhất chừng ba mươi tuổi, là từ nhân bệnh viện có thù lao thu máu một tên y tá. Nói đến đây thời điểm, Lý Thanh giường trong mắt toả ra Thần lấy.

Đang lúc hình tượng của ta để nàng trực tiếp cự tuyệt ta phải có thường hiển máu thỉnh cầu, cái này khiến ta kém chút khóc lên, cũng đối nàng không ngừng thỉnh cầu, thậm chí nói ra một chút ta trước mắt gặp phải khó khăn, cuối cùng nàng lấy ra năm bình sữa bò, nhìn ta liên tục uống xong, mới đồng ý thỉnh cầu của ta.

Đang lúc nàng ở trong lòng ta không khác cùng tiên nữ đồng dạng, thế là ta cảm thấy máu tiền, cất âm Lê Hoa kín đáo đưa cho bò của ta sữa, kích động trở lại tiệm cắt tóc, đem tiền nhét vào cái kia già Hạc da gà trước mặt nữ nhân.

Về sau ta mới biết, nguyên lai là nữ nhân kia coi trọng ta, muốn ta cùng hắn, cái này lại để cho ta buồn nôn không được, thế là ta từ chức, mặc dù ta thiếu lão bản mười vạn khối, nhưng nhân phẩm của đối phương, để cho ta rất là khinh thường tại nhìn thấy đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 247: Đang phụ thân của nàng

Từ chức đi ra ta, trở về lộ nhà, làm một thanh ta đã thật lâu không làm ra nghề nghiệp, trộm đi trong nhà tất cả tiền, tại ta có thù lao hiến máu thu huyết điểm đổi diện mở một nhà tiệm cắt tóc.

Nói đến đây, Lý Thanh giương lộ ra cười khổ, nói; "Bất quá, không có chơi lên mấy ngày, ta liền bị cảnh sát mang đi, bởi vì trộm cướp, cứ việc ta trộm phải là trong nhà tiền, nhưng phụ mẫu bọn hần cũng không biết, cho nên bọn hần báo cảnh sát. "

Cuối cùng tại phụ mẫu nhìn thấy ta một khắc này, bọn hần sợ ngây người, cứ việc đối ta bắt tranh khí rất là tức giận, nhưng ta dù sao cũng là con của bọn hần, thế là ta bị phóng ra, đương nhiên phụ mẫu là không nguyện ý gặp lại ta, bởi vì bọn hần đối ta quá thương tâm rồi.

Ta không có tại trước mặt cha mẹ giải thích, ta biết tại ta không có kiếm tiền đem trộm cầm trong nhà tiền trả hết trước đó, ta liền xem như giải thích cũng là phí công, thế là ta đem mình hết thảy tính lực đều đặt ở ta cái kia tiểu điểm bên trên.

Buổi sáng ta sáu điểm liền dậy thật sớm, đem mặt tiền cửa hàng trong phòng bên ngoài quét dọn không nhuộm bụi trần, buổi tối càng là một mực kiên trì đến mười một giờ mới đóng cửa, cũng ngày ngày như thế, có đôi khi cần cù thật phải có hồi báo, bởi vì ta trong tiệm hoàn cảnh sạch sẽ, khăn mặt không khác vị, tại tầng thêm kỹ thuật của ta vẫn được, việc buôn bán của ta bắt đầu khá hơn, thế là ta tìm học đồ, chiều rồi sự phó, nhưng ta đồng dạng dụng ta vừa mới bắt đầu cái chủng loại kia yêu cầu, yêu cầu mình, cũng một mực kiên trì, bởi vì ta biết ta nếu như muốn lần vào tốt để cho ta không còn vì tiền sâu muộn, ta nhất định phải một trăm hai mươi điểm cố gắng.

Cho nên khi ta đem từ trong nhà trộm cầm tiền còn cho phụ mẫu thời điểm, phụ mẫu vui mừng khóc. Nói đến đây thời điểm, Lý Thanh giương một mặt tự hào, đương nhiên trong lúc đó bị phụ mẫu hiểu lầm hần đi trộm người khác, kém chút chịu cây gậy sự tình hần không nói.

Sau đó, ta trả ta đã từng lão bản tiền, sau đó đem chiếc kia hần từ đồng Kiều Kiều cái kia lái đi xe, mở trở về, sau đó chuẩn bị còn cho đồng Kiều Kiều, bởi vì ta cảm thấy đây là ta đã từng đưa cho đối phương, cho nên coi như hiện tại không thể cùng một chỗ, cũng hần là cho đối phương.

Chỉ là ta nghĩ quá đơn giản rồi, ta không nghĩ tới đồng Kiều Kiều tựa hồ đối với tại ta thời điểm khó khăn nhất mặc kệ không hỏi, cùng tại xe bị ta trước kia lão bản ra thời điểm ra đi đối ta tiến hành nhục mạ cùng chia tay lời nói đều quên rồi.

Nàng đi thẳng tới trong tiệm của ta, chuẩn bị lái xe, khi đó cửa hàng của ta đã mở rộng đến trên dưới ba tầng sáu trăm bình phương, trong tiệm nhân viên càng là đạt tới hơn bốn mươi người, thế là thấy cảnh này đồng Kiều Kiều tâm tư hoạt phẩm, nàng nói với ta nàng không muốn Audi rồi, nàng ưa thích mini.

Nguyên bản ta là muốn cự tuyệt, nhưng nàng trực tiếp tại ta trong tiệm liền khóc mở, nói cái gì tại ta không có tiền thời điểm liền theo ta vân vân, hiện tại ta có tiền liền chuẩn bị vứt bỏ nàng chờ chút, cuối cùng vì ảnh hưởng, cùng đối với đối phương hoàn toàn chính xác cũng còn có tình cảm, thế là ta đồng ý.

Nói đến đây, Lý Thanh giương nắm chặt rồi đầu của mình phát, sau đó nói tiếp đi nói; "Ta ác mộng, lần nữa từ một khắc này bắt đầu rồi, nàng mua mini, muốn phòng ở, có rồi phòng ở muốn hưởng thụ, cái gì Pháp quốc Paris Champs Élysées đại đạo, Nhật Bản Ginza, nàng đều muốn đi đi dạo mấy lần, trong lúc đó đương nhiên là các loại mua sắm, đến mức ta bị nàng có một đoạn thời gian giày vò ngay cả trong tiệm nhân viên tiền lương đều phát không dậy nổi. "

Nhưng cái này còn không phải ta gian nan nhất cùng thống khổ nhất, còn nhớ rõ ngày ấy, làm ta chuẩn bị đem ngày hôm trước từ băng hữu nơi đó mượn đến tiền cho chủ thuê nhà giao tiền thuê nhà thời điểm, ta mới phát hiện thẻ bên trên thế mà không có tiền, cái này khiến ta một cái giật mình linh nhớ tới tấm thẻ này là cho đồng Kiều Kiều tiền dụng thẻ, bởi vì tấm thẻ này có chủ thẻ cùng phó thẻ, mà phó thẻ ngay tại trong tay đối phương, thế là ta lập tức cho đồng Kiều Kiều gọi điện thoại, đối phương đang lúc còn cảm ơn ta nghĩ đến nàng cho nàng hợp thành rồi nhiều tiền như vậy, nhưng khi ta nói rõ tình huống về sau, đồng Kiều Kiều trực tiếp cúp điện thoại.

Ngày đó chưa lấy được tiền chủ thuê nhà trực tiếp dẫn người phong tiệm của ta, mà ta tựa hồ cũng bởi vậy đem trở lại đã từng, bởi vì ta đã bắt lực tại gom góp một bút ketchup tiền mướn phòng.

Ngay tại ta vạn phần thống khổ ngồi ở trước cửa nhìn xem thủ hạ nhân viên từng cái tán đi thời điểm, âm Lệ Hoa tới, nàng cười hỏi ta; "Hôm nay làm sao đóng cửa sớm như vậy?"

Đang dựa dẫm vào ta biết được chuyện đã xảy ra về sau, nàng mang theo ta trực tiếp đi tìm cái kia tuyệt không người thân thiết tình chủ thuê nhà, sau đó nàng dụng chính nàng làm đảm bảo thỉnh cầu chủ thuê nhà thư thả rồi ta gần hai tháng, đang lúc ta đều thấy được chủ thuê nhà giương miệng đầy răng vàng miệng rộng, đối âm Lệ Hoa thêm nhỏ dãi dãi về.

Cái này khiến ta nhin không được hỏi âm Lệ Hoa; "Ngươi vì cái gì đối ta tốt như vậy?"

"Ngươi biết nàng nói cái gì sao?" Lý Thanh giường đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Liễu Vĩnh.

"Nàng coi trọng ngươi rồi, hoặc là đối với ngươi tao ngộ hết sức đồng tình!" Liễu Vĩnh loạn được, dù sao hấn căn bản không biết âm Lệ Hoa vì cái gì phải giúp hấn, nhưng vì phối hợp đối phương, hấn vẫn là tùy tiện nói hai cái lý do, sở dĩ tùy tiện, là bởi vì hấn biết đối phương phải chính mình nói xuất chân tướng.

Quả nhiên, Lý Thanh giường cười lắc đầu; "Nàng nói, nàng là đồng Kiều Kiều mẹ!"

"Phốc!"

Liễu Vĩnh trực tiếp một ngụm nước phun ra ngoài, cái này mẹ hấn kém chút chuồn eo của hấn, bởi vì cái này chuyển hướng quá làm cho hấn ngoài ý muốn, hấn chẳng thể nghĩ tới âm Lệ Hoa là đồng Kiều Kiều mẹ.

"Ngươi biết ta đang lúc làm sao làm sao?"

Đối mặt Lý Thanh giường lần nữa hỏi thăm, Liễu Vĩnh trực tiếp lắc đầu, bởi vì hấn không muốn lãng phí thời gian, hấn rất muốn biết kết quả.

Thế là Lý Thanh giường nói tiếp đi nói; "Ta trực tiếp đang đánh mở tiệm trong môn, đem âm Lệ Hoa ôm lấy, mặc kệ nàng gãy dựa hay không, ta đều đưa nàng ôm lên trên lầu phòng nghỉ, sau đó, sau đó. . ." Nói đến đây, Lý Thanh giường lần nữa nhìn nhìn đầu phát, sau đó nhìn Liễu Vĩnh nói nói; "Đem nàng cái kia!"

"Đem nàng cái kia?"

"Ngươi nói ngươi đem ngươi bạn gái mẹ cái kia?"

Liễu Vĩnh thanh âm cất cao tám độ, tại Lý Thanh giường gật đầu về sau, Liễu Vĩnh một mặt cười khổ đưa tay ra, đối Lý Thanh giường ngang rồi ngang ngón tay cái; "Ngươi thật lợi hại, không trả thù ngươi cái kia mầm hoạ bạn gái, lại trả thù mẹ của nàng, cũng uống cho ngươi nghĩ ra!"

"Ta là đang trả thù đồng Kiều Kiều, bởi vì ta cảm thấy tựa hồ chỉ có trường bối mới có thể quản được ở đối phương, cho nên ta muốn làm nàng kẻ phụ, để dụng cái thân phận này quản giáo nàng!"

Lý Thanh giường lý do để Liễu Vĩnh trợn mắt hốc mồm, hấn nháy mắt mấy cái hỏi nói; "Cái kia, âm Lệ Hoa đồng ý không?"

"Nguyên bản nàng một mực tại lau nước mắt mắng ta cảm thú, nói ta ngay cả bạn gái mẹ đều không buông tha, nhưng khi biết ta ý nghĩ về sau, nàng sững sốt, sau đó nàng nói cho ta biết, nếu như muốn quản đồng Kiều Kiều đang kẻ phụ căn bản vô dụng, trừ phi là nàng cái kia mang theo những nữ nhân khác chạy phụ thân trở về. "

"Thế là nàng dẫn ta tới rồi cái này?" Nói đến đây, Lý Thanh giường một mặt chờ đợi nhìn xem Liễu Vĩnh.

Hôm nay Liễu Vĩnh xem như bị chấn kinh rồi, trước đó một nữ nhân vì người mình thương nhất, tình nguyện biến dạng, còn có thể lý giải, bây giờ có cái nam nhân vì quản giáo bạn gái của mình, lại để cho đang đối phương phụ thân, cái này, để Liễu Vĩnh cảm thấy thế giới này thật mẹ hấn quá điên cuồng. Nhưng hấn tựa hồ thật không có lý do cự tuyệt, bởi vì đối phương điểm xuất phát là tốt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 248: Các người tiếp tục

Một ngày, hai ngày... Thời gian đang bận rộn trôi qua rất nhanh, đảo mắt ngày mùa hè gần, Suy Thần cảm ân thu thập cũng sắp đến hồi kết thúc, mà ở đây trong đoạn thời gian, bởi vì Suy Thần không ngừng cho một chút can chính dung nam nữ uốn nắn, thành yêu tại Suy Thần trợ giúp hạ trở thành rồi một nhà ở trong nước đều tương đối nổi tiếng nổi tiếng chính hình bệnh viện, đến mức một chút không xa ngàn dặm người bệnh mộ danh đến đây, cũng bởi vì yêu đến rồi rất tốt chính hình hiệu quả trị liệu, mà cái này lại vì 'Thành yêu' mang đến càng thêm thanh danh lan xa cơ hội.

Mà tại cái này tốt đẹp danh dự chính là tài phú thời đại, đến đây thành yêu liền xem bệnh người bệnh đơn giản kích phá đầu, dù sao không có cái gì là tận mắt nhìn bên cạnh Nhân Đại biến dạng càng dễ cho người tin phục rồi, mà có ai phải ghét bỏ mình đẹp điểm đẹp trai một chút đâu, thế là thành yêu liền

xem bệnh đăng ký sắp xếp một mực xếp tới rồi sau mười tám tháng, một lần vượt qua Trung Quốc tốt nhất bệnh viện bệnh viện Hiệp Hòa đăng ký chờ đợi thời gian, dĩ nhiên không phải thành yêu có rồi cùng Hiệp Hòa địch nổi thực lực, mà là thành yêu thu xem bệnh dung lượng có hạn, cho nên chỉ có thể không ngừng cho mới người bệnh áp sau.

Đã có tuần tự, đương nhiên liền sẽ có người nghĩ đến đi cửa sau, đối với cái này Liễu Vĩnh ứng đối là vừa có người muốn dụng cảm giác ưu việt, như vậy thì cho hắn cảm giác ưu việt, thế là hắn đem không cần chờ đợi chinh hình giá cả phân chia Đẳng Cấp, như là gấp đôi giá có thể trực tiếp quan sát cứu chữa, nỗ lực vượt qua chinh hình chi phí năm thành đại giới, có thể an bài trong một tuần lễ, cũng cứ thế mà suy ra, mà cái này lại cho thành yêu mang đến một số lớn thu nhập, dù sao lấy trước còn cần lên lút, hiện tại có thể quang minh chính đại dùng tiền hưởng thụ đãi ngộ này, người có tiền thêm có sao mà không làm đâu?

Ngày mùa hè trăm muộn giữa trưa, thành yêu bảo an lão Vương nhìn một chút đỉnh đầu ngày, kéo xuống trên đầu bảo an mũ liễu mạng đông đưa, cứ việc dạng này hắn mồ hôi vẫn là từ từng cái lỗ chân lông không ngừng chảy ra đến, cái này khiến hắn không khỏi mắng nói; "Mẹ nó, cái này Quý thời tiết chân nhiệt : nóng quá!"

Có đứng đại sảnh cảm ứng phía sau cửa tiểu hộ sĩ, nhìn xem lão Vương, rất là nhiệt tình hô nói; "Vương đại thúc, bên ngoài nóng như vậy người tiến đến mát mẻ một chút a!"

Đối với cái này, lão Vương quay đầu nhìn thoáng qua, ngồi ở đại sảnh cạnh góc một trương sofa bên trên Giang Ba Tịnh, đối diện lãnh tiểu hộ sĩ giang tay ra, ý là vẫn là thôi đi, miễn cho Giang quản lý nổi giận.

Ngay tại hắn chuẩn bị tiếp tục chịu khổ thời điểm, một trận đề lộ lòng người phổi gió mát đánh tới, đề lão Vương cảm thấy một trận sáng khoái, tâm nói vẫn là Lão Thiên khéo hiểu lòng người, cái này cho ta đưa phúc lợi tới.

Nhưng sau đó hắn liền biến sắc, bởi vì một nháy mắt sắc trời liền đen lại, cũng tới hắn cái gì cũng nhìn không thấy, cũng nương theo lấy Điện Thiểm Lôi Minh, đến mức hắn kinh ngạc nói; "Mẹ của ta ơi, cái này dự báo thời tiết không nói có mưa a!"

Nghê Khiết Mai trong nhà, nằm trên ghế sa lon bóc lấy quả nhãn ăn Đan tỷ, nhìn thấy ngoài cửa Hắc Vân áp đỉnh, ngơ ngác một chút về sau trong nháy mắt vọt lên; "A ha ha, rốt cục đến phiên ta ra mặt, Liễu Vĩnh người liền đợi đến hưởng thụ ta mang cho người tới thống khổ a!"

Lúc nói lời này, Đan tỷ biểu lộ dữ tợn.

Thành yêu Trung y uốn nắn trong phòng, theo một tiếng oanh minh, nhất đạo ánh sáng chói mắt trực tiếp phá vỡ trần nhà chiếu vào, đề sớm bị Suy Thần nhắc nhở tiến đến Liễu Vĩnh, rất là trọn mắt hốc mồm một trận, tâm nói Thần Tiên chính là Thần Tiên, loại này không nhìn hết thấy vật chất năng lực thật là quá lợi hại rồi!

Trong lòng nghĩ như vậy lấy, Liễu Vĩnh nghĩ muốn uống chút nước ép một chút, thế là hắn nhìn về phía xa mười mấy mét cái bàn, đưa tay, cái ly kia liền thẳng tắp bay đến Liễu Vĩnh trên tay, mà đối với cái này, Liễu Vĩnh tựa hồ tập mãi thành thói quen.

Lại nhìn Suy Thần này lúc đã một thân thêu lên đằng rần đỏ chót quan bào, hai cánh xuôi theo mũ, lại phối hợp từ không trung đánh xuống giống như sân khấu tia sáng huyền quang đèn sáng rỡ hiệu quả, đề cả người hắn, không ngay ngắn cái tiền nhân nhìn phong cách dị thường, đề Liễu Vĩnh cũng nhận không được tiến lên muốn sờ sờ đối phương.

Đối với cái này, Suy Thần rất là thận trọng run tay một cái, đem Liễu Vĩnh đuổi tới ra, sau đó đến lưng hai tay một bộ ngạo kiều dáng vẻ nhìn xéo qua Liễu Vĩnh nói; "Liễu Vĩnh, từ đây chúng ta tiền phạm hai đường, trân trọng!"

Suy Thần ý tứ của những lời này rất rõ ràng, cái kia chính là chúng ta thân phận hôm nay khác biệt rồi, cho nên mời người tự trọng, không muốn vượt qua.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh xóa xóa thu tay lại về nói; "Người cái này Thần Tiên, thật chẳng lẽ liền không có điểm tình cảm sao?"

Cứ việc dạng này biểu đạt bất mãn, nhưng Liễu Vĩnh lại biết đối phương này lúc thực sự nói thật, nay ngày mai người vĩnh biệt, sẽ không còn được gặp lại rồi, nghĩ đến cái này, Liễu Vĩnh hốc mắt ửng đỏ, sở dĩ dạng này là bởi vì Liễu Vĩnh là một cái trọng cảm tình người, cứ việc đoạn thời gian này hai người từng có ma sát cùng không thoải mái, nhưng chính thể hai người xem như thân mật ở chung được gần một năm, mà thân mật ở chung một năm, liền xem như nuôi con chó cũng có tình cảm.

Nguyên bản Suy Thần cũng chỉ là làm dáng một chút, dù sao cho tới nay hắn thân là Thần Tiên còn phải xem Liễu Vĩnh ánh mắt, là rất khó chịu, bây giờ khôi phục tiền thân, hắn đương nhiên muốn trước tiên hảo hảo đã kích một cái đối phương.

Nhưng đối phương động tình bộ dáng, đề hắn trực tiếp nhớ tới hai người cùng một chỗ đi qua vui cười giận mắng, mà những này cấp cho hắn khô khan Thần Tiên kinh lịch, thêm vào rồi giàu có sắc thái một chút, cái này khiến hắn không tự kìm hãm được lập tức ném đi mình trên cột tâm tư, chuẩn bị kỹ càng tốt an ủi đối phương một cái, thậm chí còn chuẩn bị hướng đối phương đề lộ một cái khả năng phải tại về Quy Thiên Đình Chi sau giúp đối phương tranh thủ một cái biên chế danh ngạch sự tình!

Nhưng còn không có chờ hắn biểu hiện ra ngoài, đối phương nội tâm toát ra cái kia liền xem như nuôi con chó, cũng nên đối với hắn có chút cảm tình lời nói, đề Suy Thần kém chút té ngã, dù sao đối phương ý nghĩ của mình, không có khả năng đem hắn chính mình tưởng tượng thành chó, như vậy ai tại Liễu Vĩnh trong lòng là chó đâu, không hề nghi ngờ là hắn Suy Thần Bạch Khuê, cái này khiến Suy Thần trong nháy mắt liền đã thương tâm, tình cảm, nhiều ngày như vậy ở chung, tại trong lòng đối phương hắn Bạch Khuê chính là một con chó địa vị a, cái này còn có cái gì dễ nói, Suy Thần trực tiếp che mặt hướng lên bầu trời phiêu khởi, có thể thấy được nội tâm của hắn là thật bị đâm đã thương.

Theo Suy Thần phiêu nhiên mà đi, đầu nhập tiến bên trong căn phòng chầm sáng từ từ nhỏ dần, cho đến cuối cùng biến mất.

Lại nhìn nóc nhà, vẫn là cái kia trần nhà, một chút cũng không có vừa rồi nơi này phi thăng qua một vị Thần Tiên đáng vẻ, cái này khiến Liễu Vĩnh nhìn xem thở dài một hơi, ám đạo may mắn không có đem ông trời của ta trần nhà làm cái động, không phải lại phải tốn tiền tu.

Cứ việc dạng này nói thâm lấy, Liễu Vĩnh lại không tự kìm hãm được nước mắt chảy xuống, nghĩ đến lần thứ nhất gặp Suy Thần tràng cảnh, bị đập trúng xui xẻo Thần Tiên, Liễu Vĩnh một bên cười, một bên khóc, để nằm ở một bên bị Suy Thần cuối cùng trị liệu hoàn tất, bây giờ thanh tịnh một tên cô gái xinh đẹp, nhìn kinh ngạc không thôi, tâm nói, cái này Viện Trường chẳng lẽ điên rồi?

"Ha ha... Ha ha... Ha ha... !"

Đột ngột xuất hiện Đan tỷ, nhìn xem trước mặt rất là bi thương Liễu Vĩnh cất tiếng cười to, nàng không có lý do không cao hứng, bởi vì không có chính tiên ở bên cạnh đối phương, ở trong mắt nàng chính là cái thốt gỗ bên trên thịt cá.

Nhưng sau đó nụ cười của nàng liền im bất mà dừng rồi, bởi vì đối phương thế mà tại nàng xuất hiện về sau, không chút do dự tiến lên đập rồi cái mũi của nàng một thanh, theo cái kia cổ phần rung động vang vọng, Đan tỷ trong nháy mắt cao giọng hét lên; "A... , ngươi lưu manh, lại dám phi lễ một vị Thần Tiên, ngươi đơn giản tội không thể tha!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh miệng hơi cười về nói; "Cái gì tội không thể tha, ngươi thân thể trần truồng bộ dáng, ta chưa có xem sao?"

"Phốc phốc!"

Một bên xinh đẹp người nữ mắc bệnh cười, bởi vì Liễu Vĩnh lời nói quá trực bạch, đương nhiên nàng sau khi cười xong lập tức chậm chạp nói thật có lỗi rồi đi, thậm chí lâm đóng cửa còn nói một câu; "Hai người các ngươi lỗ hổng tiếp tục!"

"Nha... !"

Nghe nói như thế, Đan tỷ trong nháy mắt hai mắt đỏ bừng, bởi vì câu nói này thật sâu tổn thương nàng thân là Thần Tiên tôn nghiêm, để nàng không chút do dự thi pháp đối Liễu Vĩnh tiến hành trừng phạt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 249: Ngươi hảo tâm gấp

Đan tỷ sợ dĩ phải then quá hoá giận là bởi vì Liễu Vĩnh lời nói để nàng nhớ tới đã từng, mình đích thật bị trước mặt tên vương bát đản này đem toàn thân nhìn mấy lần, nhưng đây là hai bí mật của người, bây giờ đối phương ngay trước trước mặt người khác nói ra, sao có thể để nàng tiếp thụ được, thậm chí để nàng cảm thấy đối phương hết sức vô sỉ.

Nếu như nàng không có năng lực trừng phạt đối phương thì cũng thôi đi, bây giờ nàng thân là Thần Tiên đã cùng Liễu Vĩnh có rồi bản chất khác biệt, vẫn còn nhận loại này nhục nhã, cái này khiến nàng làm sao có thể không lập tức triển khai trả thù.

Nhưng nàng không biết đến là nàng hoàn toàn hiểu lầm Liễu Vĩnh rồi, bởi vì Liễu Vĩnh tính cách làm sao có thể là phải đối với nữ nhân động thủ động cước nam nhân, cũng không nghĩ một chút ban đầu nàng ở trước mặt đối phương sạch sẽ tron tru, đối phương cũng không có làm cái gì đi qua.

Mà Liễu Vĩnh trước đó sợ dĩ làm như vậy, là bởi vì hắn coi là Đan tỷ muốn đi mà quay lại Suy Thần, dù sao từ hắn từ Suy Thần cái kia biết được tin tức biết, Thần Tiên muốn Hạ Giới là rất khó, bởi vì từng cái Thiên môn đều là có Thiên binh Thiên Tướng trấn giữ, không có Ngọc Đế cùng Thiên Đình đại nhân vật ý chỉ là không cách nào rồi đi.

Đương nhiên, Thiên Đình vẫn là có mấy cái đặc biệt địa phương là có thể rời đi Thiên Đình, như là đem Thiên bồng đầu nhập súc sinh nói Luân Hồi thông nói, đương nhiên cái kia là không ai nguyện ý đi, dù sao hảo hảo Thần Tiên không làm, đi làm yêu quái, vậy thì có bị bệnh!

Tổng hợp Liễu Vĩnh biết được có hạn Thiên Đình tri thức, lại thêm Suy Thần cũng không có bị chỉ dụ truyền triệu 'Dù sao Tây du là về Quy Thiên cung Thần Tiên đều là có Tiên quan tuyên chỉ triệu hồi' cho nên Liễu Vĩnh phán đoán đột ngột xuất hiện Đan tỷ muốn đi mà quay lại hoặc là nói là căn bản là không có rời đi Suy Thần biến, mục đích là trả thù vừa rồi mình đối với hắn bất kính.

Mang theo ý nghĩ thế này, Liễu Vĩnh đương nhiên không chút do dự đùa giỡn với Đan tỷ, kỳ thật cũng không trách Liễu Vĩnh không nhận ra Đan tỷ hình

dạng, bởi vì trở thành Thần Tiên về sau, Đan tỷ tưởng mạo phát sinh rồi trước nay chưa có biến hóa, chỉ từ khí chất nhìn liền tưởng như hai người, cho nên Liễu Vĩnh căn bản cũng không khả năng nhận ra đối phương, đến mức chiếu thành hiểu lầm.

Nhìn xem trước mặt như phủ băng mỹ mạo tiên tử đối với mình đưa tay ra, Liễu Vĩnh biết đối phương muốn thi pháp, lập tức rất là ác tha ngóc lên rồi vừa rồi đập bàn tay của đối phương, sau đó tại chớp mũi hít hà, cũng khoa trương nói; "A, thơm quá, thật thơm quá!"

Liễu Vĩnh một mặt dư vị ác tha bộ dáng, để Đan tỷ bị chán một cái lão đảo kém chút té ngã, muốn biết nàng bây giờ thế nhưng là Thần Tiên, sao lúc nhận qua dạng này lưu manh đùa giỡn, giờ khắc này liền ngay cả trong cơ thể nàng tiên pháp cũng bị khí bất ổn, nhất là để nàng xấu hổ là, cái mộng của nàng, thế mà tại Liễu Vĩnh tiếng nói về sau, từ vừa rồi ần ần đau nhức trở nên có chút tê dại, điều này cũng làm cho nàng trở nên có chút kinh hoàng, bởi vì nàng biết điều này có ý vị gì, ý vị này nàng thế mà tại Liễu Vĩnh lời nói phía dưới động tĩnh! Nhưng, cái này sao có thể? Đan tỷ chính mình cũng cảm thấy khó có thể tin.

Bất quá nội tâm của nàng này lúc cũng dâng lên một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là Liễu Vĩnh hiện tại thay đổi, trở nên mặc dù có chút ác tha nhưng lại không còn là như vậy không hiểu phong tình rồi, cái này khiến tâm tư của nàng lập tức linh hoạt lên, chẳng lẽ đối phương phát hiện nàng về đẹp, cho nên mới tại hôm nay nhìn thấy nàng một khắc này không chế không nổi cảm xúc bộc phát.

Nghĩ đến cái này, Đan tỷ nhìn về phía Liễu Vĩnh ánh mắt trở nên không giống với, dù sao trong lòng nàng, không có để Liễu Vĩnh quỳ dưới gấu quần của nàng, một mực là nàng một cái tâm bệnh, bây giờ đối phương như là đã nghĩ thông suốt, như vậy nàng cũng không để ý thu đối phương.

"Có bao nhiêu ngon miệng?"

Trước mặt nữ tiên đột nhiên vũ mị lời nói để Liễu Vĩnh biểu lộ cứng tại tại chỗ, nguyên bản hắn là muốn cho đối phương trước không chịu được, bây giờ xem ra hắn tựa hồ muốn trước chịu không được, bất quá hắn không có muốn nhận thua, không phải hắn biết nhất định phải tại sau đó bị đối phương chế giễu, cùng lúc hắn càng thêm vững tin nữ nhân trước mặt chính là Suy Thần biến, không phải không sẽ cùng nàng dạng này mất đi mây lại, dù sao hắn biết mình cũng không có đẹp trai tùy tiện một cái nữ tiên tới liền phải đối nàng có ý tưởng trình độ, dù sao hắn gọi Liễu Vĩnh không gọi đồng vĩnh.

Mang theo không nhận thua suy nghĩ, Liễu Vĩnh tiếp lấy dụng một mặt Trư Ca dáng vẻ, híp mắt nhìn chăm chăm Đan tỷ, ra về dư vị nói; "Như đàn giống như xạ, nhất là để cho ta vẫn chưa thỏa mãn không phải mùi thơm này, mà là vừa rồi cái kia cổ phần lực đàn hồi, kình mà không mềm, để cho ta không nhìn được muốn lần nữa vỗ nhẹ!"

Dù là Đan tỷ có muốn câu dẫn Liễu Vĩnh suy nghĩ, nhưng bị đối phương dạng này ngay thẳng tán dương nàng tư ần bộ vị nàng vẫn là hơi ngượng ngùng, thậm chí nàng cường đại nội tâm đều có chút bất tranh khí nhảy loạn.

"Vậy ngươi còn muốn đập sao?"

Đan tỷ khẽ cắn môi, mị nhãn như tơ nhìn xem Liễu Vĩnh, cái này một cái chớp mắt phong tình để Liễu Vĩnh đều không tự kìm hãm được ngu ngơ, nhưng sau đó hắn không nhượng bộ chút nào về nói; "Nếu như ngươi nguyện ý, ta có thể cố mà làm."

"Còn cố mà làm, trong lòng ngươi nhất định nhạc nở hoa rồi a?" Đan tỷ cứ việc nội tâm phiền muộn Liễu Vĩnh không sẽ nói chuyện, nhưng mặt ngoài vẫn là khinh khinh gật đầu, dụng kiều diễm thanh âm từ trong lỗ mũi * nói; "Àn."

Gặp đối diện nữ nhân tới thật, Liễu Vĩnh một nháy mắt vì khó, muốn biết hắn coi là đối phương là Suy Thần, mà Suy Thần là cái gì, cứ việc là Tiên Nhân, nhưng lại không phải thất tiên nữ hoặc là Tam Thánh Mẫu như thế tiên nhân, mà là giống như hắn, là cái con trai tiên nhân, để hắn đối một cái nam tiên nhân làm xuất bất nhĩ hành vi, hắn tự suy nghĩ một chút đều sẽ bị mình buồn nôn đến.

"Làm sao, không dám sao?"

Gặp Liễu Vĩnh chần chờ, Đan tỷ vũ mị cười một tiếng, nàng biết nam nhân tại mình câu nói này phía dưới, có rất ít người có thể chịu được, bởi vì đây là đối nam nhân tôn nghiêm một loại khiêu khích, cùng lúc nàng dụng pháp lực nhẹ nhàng đóng cửa phòng, cũng đem bên trong căn phòng tắm kia ghé xô pha dụng pháp lực sạch sẽ sạch sẽ, bởi vì nàng cảm thấy lập tức liền có thể có thể muốn dụng đến.

"Làm sao không dám, bất quá ta không muốn đập đằng sau rồi, ta nghĩ bao trùm phía trước!"

Liễu Vĩnh nội tâm phiền muộn lần này chơi hơi lớn, cùng lúc biết đây là hắn cùng Suy Thần đánh cược lần cuối, ai trước chịu không được ai liền phải trước thua, cho nên hắn kiên trì, cũng thêm mã.

"Tốt bản thi!" Đan tỷ nội tâm khẽ giật mình, nhưng lập tức cười khẽ nói; "Tùy ngươi, hôm nay ta cả người đều là ngươi!" Nói xong Đan tỷ dây thắt lưng tự động trượt ra, sau đó lộ ra mông như cánh ve quần lót.

Loại kia như ần như hiện dụ hoặc tư thái, để Liễu Vĩnh nhìn kém chút chảy máu mũi, nhưng hắn nội tâm lại nằng to; "Tốt Suy Thần, muốn chơi đúng không, xem ai đầu tiên chịu không được."

Nội tâm nghĩ như vậy, Liễu Vĩnh nhanh chân hướng về phía trước, cùng lúc giơ lên hai tay bao trùm hướng Đan tỷ cao chổng.

Đối mặt một màn này, Đan tỷ nội tâm phát ra được như ý cuồng tiếu, cùng lúc ngóc lên cái cằm từ lỗ mũi phát ra một tiếng hừ nhẹ, một tiếng này hừ, để tựa hồ làm cho cả trong phòng không khí đều biến kiều diễm, mà Đan tỷ mình cũng tại mình nhẹ giọng hừ dưới, trong nháy mắt trở nên toàn thân bất lực, chuẩn bị ngã oặt tại Liễu Vĩnh trong ngực, cùng lúc nội tâm một đám lửa nóng từ bụng nhỏ dâng lên, tràn ngập nàng toàn thân.

"Ba!"

Không ngạc nhiên chút nào va chạm, để Đan tỷ toàn thân chấn động, nhưng nàng trong nháy mắt cảm giác được không đúng, bởi vì đối phương bàn tay bao trùm vị trí không đúng, nhưng nàng chưa kịp làm xuất phản ứng, nàng toàn bộ thân thể liền bị đẩy ngã ở trên ghế sa lon.

Thế là cái này khiến nàng từ trong lỗ mũi phát ra một tiếng hừ nhẹ nói; "Ngươi hảo tâm gấp!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 250: Cao lớn thượng

"Ngươi hảo tâm gấp!"

Câu nói này để Liễu Vĩnh kém chút té ngã, ngay tại vừa rồi bàn tay của hắn sắp bao trùm đến đối phương cao chổng thời điểm, Liễu Vĩnh đầu tiên không chịu nổi, dù sao đối phương là vị nam tiên, hắn thật sự là không xuống tay được.

Sau đó hắn đưa bàn tay cái biến phương hướng, một tay lấy đối phương đẩy ngã ở một bên trên ghế sa lon, nhưng đối phương lại kè tiếp, để hắn đơn giản có chút trợn mắt hốc mồm, để hắn không khỏi có chút lăm bầm hỏi nói; "Suy Thần, ngươi đến cùng là nam tiên vẫn là nữ tiên?"

Liễu Vĩnh sờ di hời như vậy, là bởi vì Suy Thần từng tại hắn tắm rửa thời điểm, không chỉ một lần xâm nhập qua hắn trong phòng tắm, nếu như đối phương là nữ tiên, vậy hắn không phải toàn bộ quang

Mà này lúc nằm trên ghế sa lon hai chân đã không ngừng tại lẫn nhau ma sát Đan tỷ, nghe nói như thế về sau, giống như một chậu nước lạnh, bị từ đầu tưới đến đuôi, nàng xem như biết rồi đối phương vì cái gì phải có quá khích hành vi rồi, bởi vì đối phương hoàn toàn đem nàng hiểu lầm thành vừa rồi cái kia đã về Quy Thiên giới thân tiên, cái này khiến Đan tỷ trong nháy mắt đối Liễu Vĩnh lần nữa nghiêng rằng nghiêng lợi.

Cũng tại nội tâm gào thét; "Liễu Vĩnh đây là lần thứ ba, lần thứ ba ngươi đùa bỡn ta như vậy rồi, ta nhất định phải làm cho ngươi sống không bằng chết!"

Nhưng Thần Tiên chung quy là Thần Tiên, nàng cứ việc nội tâm phẫn hận, nhưng nàng mặt ngoài lại giả vờ làm không có chút nào gợn sóng mờ to mắt, sau đó dụng một mặt giống như cười mà không phải cười thần sắc nhìn xem Liễu Vĩnh nói; "Ngươi cảm thấy ta là nam tiên, vẫn là nữ tiên!"

"Cát "

Vấn đề này xem như đem Liễu Vĩnh khó xử ở, bởi vì này lúc tựa hồ mặc kệ hắn trả lời là hi vọng đối phương là nam tiên vẫn là nữ tiên, đều có mập mờ ý vị ở trong đó, cái này khiến Liễu Vĩnh toàn thân đều không thoải mái.

Nhìn Liễu Vĩnh lúng túng bộ dáng, Đan tỷ nội tâm hừ lạnh một tiếng không có tiền đồ nam nhân, sau đó từ đầu tới đuôi đem mình biến thành Suy Thần dáng vẻ, bởi vì nàng bị Liễu Vĩnh lời nói nhắc nhở, nghĩ đến rồi một cái so sánh trực tiếp đối Liễu Vĩnh thi triển huyền pháp, phải càng thêm phải để Liễu Vĩnh tuyệt vọng phương pháp, cái kia chính là đi theo Liễu Vĩnh bên người, đối với hắn tiến hành toàn phương vị hãm hại.

Mà nhìn xem mặt tam giác miệng rộng Suy Thần xuất hiện lần nữa tại trước mặt Liễu Vĩnh thì hơi nhẹ nhàng thở ra, bởi vì đối phương động tác này để hắn biết, đối phương đích thật là cái nam tiên.

Thế là hắn rất là rất quen đi lên ôm Suy Thần bả vai, sau đó dụng lực ôm đối phương, đem thấp bé Đan tỷ vuốt ve kém chút không thể thở nổi, ngay tại nàng muốn tức giận quát lớn thời điểm, chỉ thấy Liễu Vĩnh hai mắt hồng hồng mờ mờ miệng nói; "Vừa rồi ngươi đi rồi về sau ta liền hỏi hạn không có nói cho ngươi, ta sẽ nhớ ngươi, bây giờ ngươi lần nữa trở về, ta biết ngươi khẳng định không sẽ đợi thật lâu, cho nên ta đối với ngươi nói, ngươi trong lòng ta tuyệt đối không phải ta cố ý để ngươi coi là một con chó địa vị, mà là bằng hữu, huynh đệ, mặc dù có khả năng ngươi phải nói ta trào cao, nhưng ta vẫn còn muốn nói. "

"Hai nam nhân dính nhau không được!"

Ngắm lại mình một vị xinh đẹp nữ tiên người thế mà không có cái kia người quái dị cái gì Suy Thần tại Liễu Vĩnh trong lòng địa vị cao, Đan tỷ đơn giản hận muốn điên, bất quá mặt ngoài nàng lại giả vờ làm cảm động nói; "Ta biết, ta biết, cho nên ta trở về, cũng là bởi vì không nỡ bỏ ngươi. "

Suy Thần lời nói để Liễu Vĩnh khẽ giật mình bởi vì thường ngày nếu như mình nói như vậy, mặc kệ là đối ai, đối phương đều phải một mặt khinh bỉ đã kích hắn, nói cái gì, nam tử hán đại trượng phu liền phải hảo khí, nhon nhót méo mó giống kiêu gì. Bất quá đối với này Liễu Vĩnh cũng không có nghĩ sâu, dù sao đối phương liền muốn rời khỏi rồi, có chút khác thường cũng bình thường.

"Lúc nào đi lên?" Cứ việc không muốn hỏi, nhưng Liễu Vinh vẫn là tại ôm lấy Suy Thần khoảnh khắc về sau nhin không được mở miệng.

"A, chờ thông tri!"

Đan tỷ này lúc bị Liễu Vinh vuốt ve toàn thân khó chịu, sở dĩ xuất hiện loại tình huống này là bởi vì nàng cứ việc biến thành Suy Thần hình dạng, nhưng nàng bản chất bao quát thân thể cũng đều là nàng thân là nữ tính, cho nên về tâm lý, nàng cùng thường ngày bị nam nhân ôm cũng không có gì khác biệt, nhất là đối phương còn vuốt ve chặt như vậy, đơn giản để lòng của nàng đều muốn hòa tan, thậm chí vừa rồi khô nóng cảm giác lần nữa từ bụng nhỏ hiển hiện, cái này để nàng nhin không được một mặt ứng hồng cuống quýt đẩy ra Liễu Vinh, cũng có chút bối rối nói nói; "Đừng, đừng như vậy, hai nam nhân không tự nhiên!"

Bị nhắc nhở, Liễu Vinh ngẩng lại hai cái đại nam nhân ôm nhau trắng cảnh cũng có chút xấu hổ, bất quá hán vẫn là giả bộ như không quan trọng dụng nắm đầm đầm nhẹ rồi Đan tỷ bộ ngực một cái.

"A, người?"

Liễu Vinh động tác kinh ngạc Đan tỷ, dù sao nàng không có bị nam nhân dạng này tập qua ngực, cho nên kém chút biến sắc.

"Làm sao, đánh đau, nếu không ta cho người xoa xoa!"

Liễu Vinh nhìn biến thành Suy Thần Đan tỷ phản ứng lập tức làm bộ một mặt hèn mọn, bởi vì hán nhớ tới vừa rồi Suy Thần biến thành nữ nhân bộ dáng.

Đan tỷ là cỡ nào nữ tử thông minh, tại đó mặt về sau, lập tức từ Liễu Vinh trong mắt thấy được giết dây, thế là nàng cấp tốc ngóc lên mình khô quát ngực nói nói; "Đến a!"

"Cát!"

Đối mặt biến thành Suy Thần Đan tỷ khiêu khích, Liễu Vinh sờ mũi một cái cảm thấy cái kia tùy thời để cho người ta lúng túng Suy Thần tựa hồ thêm trở về rồi.

Gặp Liễu Vinh có chút lúng túng bộ dáng, Đan tỷ trợn trắng mắt nhìn Liễu Vinh một chút hừ lạnh nói; "Không có can đảm nam nhân!" Cũng không biết nàng nói là Liễu Vinh bây giờ nhất gan, vẫn là trước đó nhất gan.

Đối với cái này, Liễu Vinh không thêm để ý chút nào, không chỉ có là bởi vì hán bị Suy Thần đã kích quen thuộc, cũng bởi vì hán này lúc nội tâm nghĩ đến một chuyện khác; "Ai, Suy Thần, ta muốn hỏi dưới, người cái này chờ thông tri, đại khái cần chờ bao lâu?"

"Làm sao, chuẩn bị đuổi ta đi!" Đan tỷ coi là Liễu Vinh có ý nghĩ này, lập tức khẩn trương, dù sao nàng vừa quang minh chính đại đi vào Liễu Vinh bên người còn không có triển khai hành động, liền bị đuổi đi, vậy cũng quá khổ cực rồi.

"Không phải, không phải, ta chẳng qua là cảm thấy người chờ Thiên Đình triệu hồi thông tri, trong lúc đó nhất định hết sức nhàm chán!"

Liễu Vinh hơi có chút xấu hổ, dù sao đối phương đáp ứng hán giúp hán cả 810 vị người bệnh sự tình, đã hoàn thành, bọn hán bệnh viện tài khoản thượng cũng bởi vậy nhiều năm trăm triệu hơn 80 triệu khoản tiền lớn 'Sở dĩ so sánh ban đầu tính ra nhiều hơn một cái ức, cái này muốn cảm tạ những cái kia nguyện ý xuất giá cao không xếp hàng chính dung kê có tiền' bây giờ tại đưa ra muốn làm cho đối phương tiếp lấy trợ giúp hán cho người bệnh chính dung yêu cầu, quả thật có chút quá mức.

"Cũng thế, thời gian rất lâu đâu?"

Nhưng Đan tỷ dựa theo nàng trước kia nữ tính tư duy, lại coi là Liễu Vinh đây là muốn đưa nàng mang theo trên người, dù sao trước đó nàng thân là nữ nhân xinh đẹp thời điểm, những nam nhân kia đều là làm như vậy, cho nên nàng cũng coi là Liễu Vinh nghĩ muốn làm như thế, hoàn toàn quên nàng lúc này tướng mạo là Suy Thần, thử hỏi ai phải mang cái xấu như vậy nam nhân ở bên người, không sợ hù đến người sao!

"Cái kia có hay không muốn làm những gì?" Gặp biến thành Suy Thần Đan tỷ một mặt trầm ngâm, Liễu Vinh nhớ tới mặt nhìn chăm chăm đối phương.

"Làm cái gì?"

"Tạo phúc nhân loại a!" Liễu Vinh không chút do dự.

"Cao lớn như vậy thượng?" Đan tỷ nghi hoặc.

"Chính là cao lớn như vậy bên trên, người có làm hay không?" Liễu Vinh mê hoặc.

"Vừa cao lớn như vậy bên trên, vậy liền làm a!" Đan tỷ gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 251: Suy Thần tình yêu

"Cái gì, cho dài xấu nam nữ chính dung, ngươi để cho ta một cái Thần Tiên giúp ngươi làm cái này?"

Nghe xong Liễu Vĩnh giới thiệu về sau, Đan tỷ giật mình, nhưng ở Liễu Vĩnh lộ ra ngu ngơ về sau, nàng lập tức đổi giọng giải thích nói; "A, không, ý của ta là ta đều là mau trở lại Thiên Đình thần tiên ngươi còn muốn ta làm như vậy!"

Đan tỷ là thật kích động, bởi vì nàng không nghĩ tới tại Liễu Vĩnh bên người một vị đường đường chính tiên lại là cần cho đối phương làm công, cái này khiến nàng về mặt tình cảm hoàn toàn không tiếp thụ được, đến mức kém chút bại lộ, nhưng nàng phản ứng cũng rất nhanh, lập tức bỏ cứu rồi, chỉ là không biết có hay không có bỏ cứu trở về, cái này khiến nàng tại sau khi nói xong những lời bắt đầu chăm chú nhìn Liễu Vĩnh, để đối phương nếu là phát giác mình không phải thật sự Suy Thần về sau, nàng tốt sớm thì pháp chế trụ đối phương.

Nhưng đối với cái này Liễu Vĩnh tựa hồ không hề có cảm giác, hần tiếp lấy giải thích nói; "Ta đây không phải muốn cho ngươi vị này đại tiên phát thêm vung một cái nhiệt độ, để hơn tạo phúc một ít nhân loại phúc lợi sao?"

Lúc nói lời này Liễu Vĩnh nhưng thật ra là không có báo hy vọng quá lớn, dù sao vừa rồi đối phương loại kia kịch liệt phản ứng, để hần biết đối phương tựa hồ đối với này rất là không muốn, đoán chừng lại là trước đó kia cái gì chờ giá trao đổi lý luận, thậm chí hần đều đã nghĩ kỹ, nếu như đối phương tiếp lấy nói như vậy, hần sẽ không nhắc lại nữa, dù sao đối phương tùy thời phải phi thăng, miễn cưỡng nữa đối phương cũng không tốt.

Nhưng vượt quá Liễu Vĩnh dự kiến, Suy Thần lần này đáp ứng hết sức sáng khoái, cái này khiến Liễu Vĩnh không khỏi dụng ánh mắt hoài nghi nhìn chăm chăm đối phương nhìn, bởi vì cái này hoàn toàn không phải hần nhận biết cái kia Suy Thần sao, một điểm điều kiện không có giảng, một điểm đáng về kệch cỡm không có, đây thật là kỳ quái?

Cuối cùng lại đem biến thành Suy Thần Đan tỷ nhìn đều cho là mình đã bại lộ mà bạo khởi thời điểm, Liễu Vĩnh mới lắc đầu nói nói; "Nếu không phải ngươi muốn lên ngày, ta còn thật hoài nghi ngươi có phải hay không Suy Thần, dù sao ngày xưa để ngươi xử lý chuyện gì đều là ra sức khước từ?"

"Ta thê!"

Lần này biến thành Suy Thần Đan tỷ biết vấn đề ở chỗ nào rồi, bất quá còn tốt có sắp về Quy Thiên tòa án cái này đại tiên đề, đối phương trực tiếp thay nàng nào bỏ rồi lấy cớ, để nàng tránh thoát bại lộ sơ hở cửa này, thế là nàng cũng cố gắng thuận nói; "Hừ, biết liền tốt!"

Sau đó nàng vì không tại Liễu Vĩnh trước mặt ở lâu, để tránh bại lộ mình giả Suy Thần thân phận, lập tức khoát tay nói; "Nhanh đi cho người ta tới đi, thừa dịp ta vẫn còn, cho thêm bọn hần cả mấy cái a!"

Suy Thần, để Liễu Vĩnh ngây ra một lúc về sau lập tức vui mừng, dù sao ai phải ngại nhiều tiền đâu, huống chi đây là tại làm chuyện tốt, thế là hần lập tức vui vẻ ra ngoài chào hỏi Suy Thần trước đó trợ lý Tiểu Hạ cô nương, để nàng an bài Suy Thần kẻ tiếp người bệnh.

Đưa mắt nhìn Liễu Vĩnh rời đi về sau đóng lại cửa phòng, biến thành Suy Thần Đan tỷ nhẹ nhàng thở ra cùng lúc ngẩng lên nàng này lúc gầy như chân gà Tiểu Hắc nắm nắm, hưng phấn nói; "Liễu Vĩnh nhìn ta tiếp xuống làm sao chinh trị ngươi!"

"Cát!"

Nhưng sau đó nàng nhìn xem ngang tại trước mắt mình tay liền ngây dại, đây là nàng cái kia tinh tế tử mị ban ngày tay sao, không có kêu sợ hãi, biến thành Suy Thần Đan tỷ vào một tiếng vọt đến trong phòng lớn dung nhan mặt kính trước, sau đó nàng liền thấy tấm gương bên trong mình lúc này miệng rộng cái nữa, đậu xanh mắt, cùng tối lục soát làn da, cái này khiến nàng tại lần đầu tiên về sau lớn tiếng kêu sợ hãi 'A...' đồng thời lập tức 'Bành' một tiếng biến trở về mình ban đầu tướng mạo.

Nhìn xem trong gương y nguyên mỹ mạo mình, Đan tỷ hơi thở dài một hơi, vỗ mình cao chông chấp trù không dứt bộ ngực nói nói; "Còn tốt, còn tốt, mình vẫn là cái kia mình, không phải thật không cách nào sống sót a!"

Nói đến đây, Đan tỷ nhớ tới mình biến thành đáng vẻ, trong nháy mắt tức giận, mắng nói; "Đáng chết chính tiên ngươi nói ngươi lớn lên a xấu làm gì, nếu không phải ngươi lớn lên a xấu, ta làm sao phải bị mình hù đến, còn có thượng giới thiên quan đều là làm sao xoi mói tiên, xấu như vậy tiên thế mà cũng có thể hỗn thành tiên quan, thật sự là mù các ngươi tiên mắt chó!"

"Bạch chủ nhiệm!"

Ngay tại Đan tỷ đối tấm gương không ngừng nhả rãnh thượng giới quan viên thời gian, không có đi qua gỗ cửa, nhất đạo thân ảnh kiều tiểu liền trực tiếp đẩy cửa đi đến, cái này khiến đối tấm gương Đan tỷ giật nảy mình, sau đó nhanh chóng biến trở về Suy Thần bộ dáng, cũng lập tức quay đầu nhìn về phía này lúc đứng ở trước cửa nhìn chăm chăm nàng có chút ngu ngơ đeo kính tiểu cô nương.

Đi vào là hạ linh, nàng tại lần đầu tiên thời điểm liền thấy trong gương cô gái xinh đẹp, nhưng chính là thời gian một cái nháy mắt, trong gương cái kia nữ nhân xinh đẹp không thấy, đổi thành chính là nàng không thể quen thuộc hơn được mắt tam giác miệng rộng Bạch Khuê Bạch chủ nhiệm, cái này khiến nàng có chút hoài nghi mình có phải hay không đụng quý, nhưng sau đó nàng liền quên rồi một màn này, bởi vì ngày thường ở trong mắt nàng có chút sắc, nhưng rất là ôn nhu Bạch chủ nhiệm đối nàng nổi giận.

"Người tiến đến tại sao không gõ cửa, người có hay không có một chút tố chất có hay không có một chút đạo đức nghề nghiệp, a... !" Biến thành Suy Thần Đan tỷ chộc tức, nếu không phải nàng là Thần Tiên, lần này không phải liền bại lộ sao?

Hạ linh không nghĩ tới bình thường đối phương rất là ôn nhu quan tâm Bạch chủ nhiệm thế mà phải đối nàng dữ dằn, đến mức nàng lập tức không tiếp thụ được, trong nháy mắt chảy ra nước mắt.

"Ồ ô... ."

Gặp mặt trước tiểu cô nương thế mà khóc, biến thành Suy Thần Đan tỷ căn bản không có có bất kỳ đồng tình, thậm chí càng thêm chán ghét, thế là tăng lớn âm lượng tiếp tục quát lớn nói; "Khóc khóc khóc... Ủy khuất có phải hay không, ủy khuất cũng đừng làm, xéo đi, một điểm tố chất đều không có có, còn không thể nói!"

"Ồ... Ta trước kia có tư chất!" Bị trong mắt nàng Bạch chủ nhiệm lần nữa nắn thành không có tư chất hạ linh rất là ủy khuất ghen ngào giải thích nói; "Là, là người không cho ta như thế, hiện tại thêm nói như vậy ta, ta... Ô ô... !"

"Cát!"

"Là ta trước kia để người dạng này?" Đan tỷ có chút khó có thể tin.

"Ân!"

Hạ linh gạt đầu, nước mắt không cầm được cộp cộp rơi xuống, trước kia nàng mỗi lần vào cửa đều là gõ cửa, nhưng Bạch Khuê có một lần nói cho nàng, nàng không cần gõ cửa, hẳn liền có thể biết trước cửa là nàng, cái này khiến nàng rất ngạc nhiên, thế là thí nghiệm một cái, phát hiện quả nhiên lúc tiến vào, Bạch Khuê đang nhìn nàng, cái này khiến nàng rất là ngạc nhiên.

Về sau nàng lại đang khác biệt thời gian cấp nơi thí nghiệm, phát hiện y nguyên vẫn là như thế, cái này để nội tâm của nàng dâng lên một cỗ cảm giác khác thường, cũng nguyên nhân chính là này nàng ngầm cho phép Bạch Khuê khẽ vuốt bàn tay của nàng sự thật này.

Cứ việc đối phương mỗi lần đều là tìm cho nàng coi bói lấy cớ, nhưng thân là nữ nhân nàng làm sao có thể không biết đối phương là tại chiếm mình tiện nghi, nhưng nàng lại không có phản cảm, bởi vì có tâm hữu linh tê phía trước, nàng không còn cảm thấy đối phương dài khó coi, tương phản nàng còn thường thức lên đối phương tài tình.

Tỷ như để Hàn Quốc chuyên gia theo không kịp chỉnh dung thuật, còn có lúc không lúc giống như ảo thuật đồng dạng xuất bây giờ đối phương trong tay tiểu lễ vật cùng hoa hồng, đều để nàng càng ngày càng mê luyến đối phương, cũng càng ngày càng tại đối diện trước mặt tùy tiện, dù sao nàng đã ngầm cho phép Bạch Khuê cùng nàng quan hệ, cứ việc không có xuyên phá, nhưng nàng tin tưởng hai người đều biết, nhưng đối phương hiện tại đây là ý gì, là nhảm chán mình sao? Giống như thất tình cảm giác, để hạ linh càng nghĩ càng thương tâm, đến mức tiếng khóc bắt đầu liên miên bất tuyệt.

Mà từ hạ linh dứt quãng trong lời nói hiểu rõ một chút Suy Thần quá khứ Đan tỷ, ở trong lòng lại ngầm hứ mấy miệng, bởi vì nàng cảm thấy Suy Thần quá vô sỉ, thế mà dụng một cái Thần Tiên năng lực lừa người ta tiểu cô nương thật sự là cho các nàng tiên nhân mất mặt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 252: Hảo tâm cơ thật suất khí

Nhưng bây giờ nàng vì không hiện đột ngột, tựa hồ còn cần như trước đó Suy Thần đồng dạng an ủi một cái trước mặt tiểu cô nương, nghĩ đến chỗ này, Đan tỷ bắt đầu có chút nhức đầu, thật sâu cảm thấy có đôi khi yêu đương bên trong nữ nhân thật là hết sức phiền phức, cứ việc nàng cũng là nữ nhân.

"Tốt tốt, đừng khóc!"

Cuối cùng rơi vào đường cùng, biến thành Suy Thần Đan tỷ, khinh khinh duỗi ra một ngón tay đẩy hạ linh một cái.

Nhưng nàng không đẩy còn tốt, đẩy hạ linh càng ủy khuất, trực tiếp bỏ nhào vào biến thành Suy Thần Đan tỷ trên thân, sau đó oa oa khóc lớn lên, bởi vì vừa rồi nàng thật dọa sợ, nàng coi là đối phương không thích nàng!

Cảm thụ được đầu vai dần dần ấm áp, biến thành Suy Thần đến Đan tỷ chán ngấy không được, cứ việc nàng đã từng cũng ưa thích bị nam nhân ôm, nhưng bây giờ để nàng ôm cái nữ hài, cái này gọi thần mã sự tình!

"Ô ô. . . Ngươi thay đổi?" Hạ linh một bên khóc một bên ủy khuất thổ lộ hết, đem cái Đan tỷ buồn bực không được nổi giận dưng dưng Hồ về nói: "Ta chỗ nào thay đổi?"

"Còn nói, ngươi không thay đổi, ô ô. . . , ngày xưa nếu có dạng này cơ hội tay của ngươi đều đã ôm ta rồi!"

"Dát. "

Đan tỷ phiền muộn về sau, ở trong lòng mắng to, cái này đáng chết xấu lưu manh Thần Tiên! Nhưng vì tranh thủ thời gian hòa hoãn quan hệ của song phương, để từ đối phương miệng nơi tìm hiểu một chút đi qua Suy Thần, nàng không thể không nhịn lấy buồn nôn, vươn tay ra ôm trước mặt tên này phạm nhân nữ hài, cũng tại đối phương khinh khinh vừa đi vừa về quay thân dưới, dụng lực ôm chặt đối phương!

Ngay tại hai người dính nhau thời điểm, các nàng không biết, tình cảnh vừa nãy đều bị cạnh cửa khe hở xuyên thấu vào một con màu hồng điện thoại quay chụp xuống dưới, cũng tại Đan tỷ biến thành Suy Thần đem hạ linh trấn an xuống tới về sau, chiếc di động kia mới chậm rãi thối lui ra khỏi gian phòng.

Mà không biết là vô tình hay là cố ý, biến thành Suy Thần Đan tỷ, trong tay rút sau khi ra ngoài, quay đầu nhìn thoáng qua vừa rồi điện thoại rút ra ngoài vị trí, khóe miệng lộ ra mỉm cười giễu cợt!

Sau đó nàng lấy muốn đi phòng vệ sinh vì lấy cớ thẳng đến phòng vệ sinh, tại phía sau của nàng con mắt khóc hồng hồng hạ linh thân thể lắc một cái lắc một cái nhìn đối phương thật đi tới công dụng phòng vệ sinh mới yên tâm đi trở về thuộc về Suy Thần văn phòng, chỉ là hạ linh không có chú ý là Suy Thần đi vào chính là phòng vệ sinh nữ.

Không có chút nào trệ lười biếng đi tới phòng vệ sinh nữ, một tên xinh đẹp tiểu hộ sĩ chính tại trang điểm mặt kính trước bồn lấy trang, vừa nhìn thấy đi vào Suy Thần, lập tức kinh ngạc run tay một cái, đem phấn lót hộp rơi tại trong chậu rửa mặt.

"Ba!"

Một tiếng tiếng vang lạnh lạnh, để tiểu hộ sĩ trong nháy mắt nhớ tới trước mặt người thân phận, lập tức xoay người, chuẩn bị tiếng kêu, Bạch chủ nhiệm! Nhưng tiểu hộ sĩ làm sao cảm giác đều cảm thấy khó chịu, nam tính Bạch chủ nhiệm thể mà đi vào phòng vệ sinh nữ, đây là tình huống như thế nào, chẳng lẽ nói mạo không ngăn nhiên Bạch chủ nhiệm là cái đồ biến thái? Nhưng sau đó đối phương dụng nhẹ tay đặt ở bên môi động tác, để tiểu hộ sĩ biết, đối phương tựa hồ là đang làm gì ẩn nấp sự tình, như là bắt người!

Chẳng lẽ có tiểu thâu?

Nghĩ đến cái này, tiểu hộ sĩ lập tức mặt hung phấn, sau đó nhìn Bạch chủ nhiệm hung hăng gặt đầu, cũng dụng khẩu hình im lặng hỏi nói: "Có cần hay không trợ giúp!"

Đối với cái này, biến thành Suy Thần Đan tỷ trực tiếp khoát tay áo, tâm nói, bắt cái chụp lên gia hỏa, còn cần ngươi một cái tiểu cô nương trợ giúp, vậy ta đây cái Thần Tiên làm cũng quá không dụng rồi.

Không có kịch truyền hình tập bên trên mèo eo nhìn khe hở bên trong lộ ra chân, biến thành Suy Thần Đan tỷ trực tiếp đưa ngón tay, đối một cái cửa phòng vệ sinh đi qua, sau đó nàng đứng ở nhất đạo phía trên nhỏ phục chế sáng thành màu đỏ, biểu thị bên trong có người phòng vệ sinh trước cửa, thu tay lại, sửa sang lại quần áo trên người.

Thấy cảnh này, đứng bồn rửa tay bên cạnh tiểu hộ sĩ triệt để tin tưởng Bạch chủ nhiệm là người tới bắt rồi, bởi vì biến thái đều là hóp lưng lại như mèo tặc mi thử nhân từ phòng vệ sinh khe cửa hạ nhìn coi, nào có tương Bạch chủ nhiệm như thế khí thể hương phòng vệ sinh trước cửa vừa đứng.

Biết đối phương thật là bắt tặc về sau, tiểu hộ sĩ lập tức liền cảm xúc bành trướng, bởi vì nàng biết tiếp xuống có khả năng chính là cái kia kinh điển một màn, Bạch chủ nhiệm nhất định là bá khí đá một cái bay ra ngoài cửa phòng vệ sinh, sau đó ở bên trong tặc phát ra một tiếng kêu sợ hãi về sau, đem đối phương tại chỗ đặt tại bản thủ trên mặt đất.

Ngắm lại loại tràng cảnh đó tiểu hộ sĩ đã cảm thấy nhiệt huyết sôi trào, cứ việc Bạch chủ nhiệm người dài có tướng ngại thường thức, nhưng cái này tựa hồ không ảnh hưởng hấn trở thành anh hùng, cổ ngữ không phải có câu nói sao, gọi là anh hùng không hỏi tướng mạo.

Nhưng sự tình ra ngoài ý định, tiểu hộ sĩ coi là Bạch chủ nhiệm vương bá chi khí cũng không có bộc phát, mà là rất có phong độ thân sĩ đưa tay gõ gõ cửa phòng vệ sinh, cái này khiến tiểu hộ sĩ tại ngu ngơ rồi ba giây về sau, lập tức chuyển biến tư tưởng, tâm nói, không hổ là thành yêu trụ cột, Hoa Hạ lợi hại nhất chính dung chuyên gia, liên liền nín cái tặc đều là như vậy có phong độ thân sĩ, thật thật là khiến người ta hâm mộ, tiểu hộ sĩ một mặt Tiểu Tinh Tinh.

Đứng phòng vệ sinh trước cửa Đan tỷ, đương nhiên không biết một cái nam nhân hiện ra năng lực có thể để cho hấn tại không dựa vào tướng mạo tình huống dưới, bị ngoại nhân đem hấn tướng tượng cao lớn toàn, nếu như biết, nàng nhất định khinh thường, bởi vì đây đều là ngu ngốc suy nghĩ, bởi vì không có người là hoàn mỹ.

Thùng thùng tiếng đánh hiển nhiên để trong phòng vệ sinh người sùng sốt, đứng ở trước cửa Đan tỷ liền nghe đến bên trong trong nháy mắt dừng lại tiếng hít thở, nhưng sau đó đối phương tựa hồ nhớ tới nàng là tại phòng vệ sinh, cho nên bên trong lập tức vang lên nhất đạo có chút nhuyển nị thanh âm, nhắc nhở nói: "Có người!"

"Ta biết có người!"

Biến thành Suy Thần Đan tỷ phát ra âm thanh nam nhân, để người ở bên trong hiển nhiên có chút không rõ, cũng sau đó dụng có chút khó có thể tin hỏi nói: "Nơi này là phòng vệ sinh nữ, người vào bằng cách nào?"

Trốn ở phòng vệ sinh nữ tử, nói những thứ này nửa lời nói thời điểm, quay đầu nhìn một chút giỏ rác, nhìn thấy bên trong có tiền nhân lưu lại băng vệ sinh về sau, nàng rốt cục xác định mình không có chạy sai phòng vệ sinh, cũng tiếp theo trở nên có lực lượng.

"Ta đi tới!"

Nhưng biến thành Suy Thần Đan tỷ, trực tiếp để đẩy lên phần khích nàng buồn bực kém chút té ngã, cũng dụng có chút tức hỏn hỏn thanh âm gọi nói: "Ta nói là đây là phòng vệ sinh nữ người vào bằng cách nào?"

"Ta là đi tới tiến đến, người chẳng lẽ không phải!" Biến thành Suy Thần Đan tỷ lần nữa xác định cũng hỏi lại, bởi vì nàng nói là sự thật, nàng đích xác là đi tới, đương nhiên bên trên phòng vệ sinh, ai cũng là đi tới tiến đến.

Nhưng lời như vậy, lại làm cho y nguyên đứng nửa mặt bên cạnh ao tiểu hộ sĩ vui như điên, nàng đoán chừng người ở bên trong này lúc hẳn là chọc tức, dù sao người ta nói là đây là phòng vệ sinh nữ người một cái nam nhân vào bằng cách nào, nhưng Bạch chủ nhiệm chính là giả bộ làm không biết, còn hỏi lại đối phương, đoán chừng tiếp xuống không dụng Bạch chủ nhiệm bất kỳ thủ đoạn bạo lực, đối phương mình liền phải bị tức ngoan ngoan đi ra, như thế Bạch chủ nhiệm liền không có rồi đùa nghịch lưu manh khinh tên, còn thuận lợi bắt lấy rồi bên trong nữ tặc, cái này khiến tiểu hộ sĩ lần nữa bội phục lên Bạch chủ nhiệm, tâm nói trách không được không có trình diễn bá khí một cước, nguyên lai là dạng này bất tặc, thật là hảo tâm cơ thật suất khí!

Nếu như tiểu hộ sĩ nội tâm ý nghĩ bị Đan tỷ biết, nhất định dụng tay đánh đối phương đầu một cái, bởi vì nàng căn bản là không có nghĩ như vậy qua, nàng chỉ là muốn cùng chụp lên nàng người nói chuyện, hỏi thăm một cái đối phương chụp lên nàng làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 253: Chán nam nhân

Tiểu hộ sĩ đoán không sai, phòng vệ sinh nữ nhân hiển nhiên bị Bạch chủ nhiệm lời nói khí không nhẹ, trực tiếp quên đi mình thân là một nữ nhân tại phòng vệ sinh ưu thế, cũng 'Ba' một tiếng đẩy ra cửa phòng vệ sinh, khí thế hung hăng nhìn về phía ngoài cửa.

Cái nhìn này trực tiếp để đẩy cửa ra đi ra nữ tử thần sắc tại góc trệ về sau xuất hiện một vẻ bối rối, sau đó nàng có chút hốt hoảng xoay người nói: "A, Bạch chủ nhiệm, người chạy thế nào nữ sinh ở giữa rồi?"

Biến thành Suy Thần Đan tỷ nhìn xem đẩy cửa đi ra nữ tử, không có nói nhảm, đương nhiên chủ yếu là nàng cũng không biết đối phương, trực tiếp đưa tay liền nắm đối phương phần gáy, sau đó tại đối phương ai nha kêu thảm giãy dụa âm thanh bên trong rất là bình tĩnh đem đối phương kéo hướng ngoài cửa.

"Buông tay, buông tay!"

Giang Ba Tịnh đương nhiên không có khả năng ngoan ngoan đi vào khuôn khổ, thế là liều mạng giãy dụa uốn éo người, nhưng nàng tùy theo phát hiện mặc cho mình đem người uốn éo giống như trong gió dương liễu đồng dạng, vẫn là bị không có năng cao Bạch chủ nhiệm một mực dụng tay kèm ở, thậm chí càng giãy dụa càng chặt.

"Ai nha, người làm đau ta!"

"Người đây là làm gì, Bạch chủ nhiệm . . .!"

Đứng bên rửa tay bên cạnh tiểu hộ sĩ nhìn xem bị bắt đi ra cô gái xinh đẹp, lộ ra vẻ kinh ngạc, bởi vì cái kia nữ nhân xinh đẹp nàng nhận biết, không chỉ có nhận biết, còn rất là quen thuộc, bởi vì đối phương là vì yêu nổi danh nhân vật, chính là cái kia theo như truyền thuyết cùng Viện Trưởng có cực kỳ quan hệ mật thiết, mới phải bị cấp tốc đề bạt làm thành yêu lớn Đường Chủ mặc cho Giang Ba Tịnh.

"Đây là tình huống như thế nào, thành yêu trụ cột Bạch chủ nhiệm tại phòng vệ sinh nữ đem cùng thành yêu Viện Trưởng có quan hệ mập mờ thành yêu lớn Đường Chủ mặc cho Giang Ba Tịnh bắt đi ra, cái này, cái này. . . ?"

Tiểu hộ sĩ này lúc cảm thấy đầu óc của nàng có chút không đủ dụng rồi, cứ việc nàng biết trong chuyện này nhất định có đại bí mật, nhưng nàng không dám đánh nghe, bởi vì nàng ai cũng không thể trêu vào.

Cho nên không cần chào hỏi, nàng trực tiếp đối Bạch chủ nhiệm cùng Giang Ba Tịnh kinh hoàng khoát tay nói; "Ta cái gì cũng không nhìn thấy, cái gì cũng không biết!" Nói xong tiểu hộ sĩ vội vàng xoay người rời đi.

Rời đi thời điểm tiểu hộ sĩ còn tại trong lòng nói với chính mình chuyện ngày hôm nay nàng coi như thật cái gì cũng không nhìn thấy, cũng tuyệt đối không cùng bất luận kẻ nào giảng, cùng lúc quyết định, về sau liền xem như lầu dưới phòng vệ sinh tại như thế nào dơ dáy bẩn thỉu, nàng cũng không còn chạy trên lầu tới, bởi vì cái này rất dễ dàng trong lúc vô tình gặp được một vài đại nhân vật bí mật, mà đối với tiểu nhân vật nàng, gặp được đại nhân vật bí mật trên cơ bản là không có kết cục tốt.

"Không sẽ bị giết người diệt khẩu a?" Tiểu hộ sĩ thậm chí sợ hãi nghĩ như vậy.

Đối với kinh hoàng bồn tẩu tiểu hộ sĩ nói lời có tin được hay không, Đan tỷ đến là không chút nào để ý, dù sao nàng bây giờ biến thành chính là Suy Thần, liền xem như có ảnh hưởng không tốt gì, cũng là vì rồi yêu hoặc là Liễu Vĩnh tiếp nhận tổn thất, cùng với nàng lại không có quan hệ.

Nhưng đây đối với Giang Ba Tịnh lại khác, nàng cảm thấy mình làm một cái nữ nhân hơn nữa là bởi vì yêu có một ít địa vị nữ nhân, thế mà bị một cái tiểu hộ sĩ thấy được trò hề, đây là tuyệt đối không thể bị để lộ đi ra, nếu như không phải là bị Bạch chủ nhiệm nắm cổ, nàng nhất định a ngừng cái kia tiểu hộ sĩ, sau đó để nàng phát thể độc, mới đối đầu phương rồi đi, thậm chí có khả năng nàng phải vô xuống đối phương một trương 'Trần' chiếu, để cho mình triệt để an tâm, nhưng bây giờ nàng chỉ có thể lo lắng suông, mặc cho Bạch chủ nhiệm lôi kéo.

Đan tỷ tại đem Giang Ba Tịnh lôi ra phòng vệ sinh về sau, cũng không có đưa nàng kéo tới thuộc về Suy Thần văn phòng, bởi vì nơi nào còn có một cái để đầu nàng đau tiểu cô nương đang chờ, nghĩ nghĩ, nàng đem đối phương trực tiếp dẫn tới phòng tạp vật, sau đó lại đem đối phương đột nhiên thúc đẩy không có cửa sổ đen kịt một phiến gian tạp vật về sau, nàng tùy theo đi vào, cũng đem môn từ phía sau triệt để đóng lại.

"Người muốn làm gì?"

Bị đột nhiên thúc đẩy đen nhánh gian phòng Giang Ba Tịnh không tự kìm hãm được đưa tay nắm chặt cổ áo của mình, nhưng sau đó nàng liền đổi động tác của mình cảm thấy buồn cười, bởi vì nếu như đối phương thật là coi trọng nàng, muốn nàng, nàng tựa hồ không có lý do cự tuyệt.

Muốn biết, cứ việc Bạch Khuê Bạch chủ nhiệm bởi vì yêu địa vị cùng Liễu Vĩnh có một ít chênh lệch, nói trọn nhìn Bạch Khuê lại trâu cũng là cho Liễu Vĩnh làm công, nhưng đối phương làm việc giới địa vị nhưng so sánh Liễu Vĩnh cao hơn.

Thậm chí có người tự mình nói chuyện phiếm, nếu như Bạch chủ nhiệm không đi theo Liễu Vĩnh hoàn toàn có thể mình chống lên một cái khác thành yêu, bởi vậy có thể thấy được mọi người đối với hắn năng lực tán đồng.

Dạng này người, cứ việc dài xấu điểm, nhưng cũng là không ít nữ nhân trong lòng hiếm có lương phối, thậm chí Giang Ba Tịnh nghĩ nếu như đối phương thật là coi trọng mình, như vậy mình đang tiếp thụ về sau hoàn toàn có thể cổ động hắn rồi đi thành yêu, sau đó khác mở một nhà chỉnh dung bệnh viện, thậm chí có thể chèn sập thành yêu, như thế đang nàng ngồi tại trong xe BMW, nhìn xem đi tại ven đường quần áo tã tui Liễu Vĩnh nên cỡ nào thoải mái, nghĩ đến tận đây, Giang Ba Tịnh thậm chí nhịn không được cười khẽ một tiếng.

"Còn dám cười?"

Thân là Thần Tiên đều cảm thấy này lúc có đen một chút Đan tỷ có chút bội phục nữ nhân trước mặt rồi, tại bộp một tiếng theo ra trong phòng đèn về sau, Đan tỷ nhìn về phía đối phương, cái này xem xét để nàng kinh ngạc cái cảm kém chút đến rơi xuống.

Chỉ gặp tại cách đó không xa bên cạnh bàn, Giang Ba Tịnh cả người nghiêng dựa vào phía trên duỗi ra mê người đôi chân dài, cùng lúc quần áo cổ áo có chút hướng một bên bả vai rộng mở, lộ ra một phiến tinh tế tỉ mỉ như sữa bò ban ngày da thịt, cùng nhất đạo làm cho người vô tuyến mơ màng áo lót màu đen cầu vai.

Cùng lúc, Giang Ba Tịnh hàm răng khể cán môi dưới, nhìn xem Đan tỷ chớp một cái tràn ngập dụ hoặc mắt, sau đó dụng mềm nhu thanh âm nói; "Bạch chủ nhiệm người đem người ta từ phòng vệ sinh mang đến cái này bốn phía địa phương không người muốn làm gì nha, người ta rất sợ đó a!"

"Ta tra!"

Nếu như Đan tỷ không phải nữ nhân, nàng tin tưởng giờ phút này mình nhất định phải huyết mạch phấn bày ra, nhưng cho dù nàng là nữ nhân, vẫn là không nhịn được tiến lên, đưa ngón trở ra cùng ngón cái đầu ngón tay khẽ bóp lên Giang Ba Tịnh cái cảm, sau đó tại đối phương ngoài miệng khinh khinh đụng phải một ngụm.

"Cái này?"

Giang Ba Tịnh trong nháy mắt có chút không rõ, dù sao huyền tượng là một chuyện, sự thật thật sự là như thế lại là một chuyện khác, cái này trực tiếp để đầu óc của nàng có chút chập mạch, đến mức trước mặt nàng Bạch chủ nhiệm ngóc đầu lên nói câu, chán về sau, nàng mới phản ứng được.

"Không phải, ta chỉ là có chút không rõ, dù sao cái này có chút đột nhiên!"

Trước mặt Bạch chủ nhiệm 'Chán' hai chữ đại biểu ý tứ, làm từng có tình yêu nam nữ Giang Ba Tịnh tới nói, đương nhiên lập tức minh bạch đối phương ý tứ, cho nên nàng một bên cuống quýt giải thích, một bên hướng trước mặt Bạch chủ nhiệm duỗi ra mình gọi cảm phun nhào lấy làn gió thơm miệng.

Đối mặt Giang Ba Tịnh nhiệt tình, biến thành Suy Thần Đan tỷ lui ra phía sau một bước ở trong lòng cười lạnh nói, ta là Thần Tiên, mọi thứ ta được chủ động, mà ngươi một phàm nhân, cũng vọng tưởng, để cho ta động tâm, thật sự là không biết trời cao đất rộng!

"Bạch chủ nhiệm!" Giang Ba Tịnh gặp Bạch Khuê không có ghé hạp bên trên đến, lập tức mềm mại kêu gọi.

"Tốt, nói một chút ngươi dụng điện thoại đều đập rồi cái gì a!"

Hoa, câu nói này giống như một chậu nước lạnh đem Giang Ba Tịnh nhiệt tình trong nháy mắt gội tắt; "Ta, ta không rõ ngươi nói cái gì ý tứ?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 254: Nữ nhân thông minh

"Ngươi thật không rõ sao!"

Biến thành Suy Thần Đan tỷ lộ ra một cái biểu tình tự tiểu phi tiểu, cái biểu tình này từ Suy Thần tam giác đôi mắt nhỏ Cáp Mô miệng rộng biểu đạt ra đến đặc biệt rung động lòng người, đến mức Giang Ba Tịnh kinh hãi kém chút một cái mộng ngã ngồi dưới đất, nhưng nàng vẫn là mạnh miệng kiên trì nói; "Ta thật không biết ngươi nói cái gì!" Nhưng ánh mắt lại đã bắt đầu có chút né tránh, đang nhớ lại mình có phải hay không ở nơi nào bại lộ.

"Áo, để cho ta ngắm lại, muốn đem ta cùng hạ linh chiếu phiên biên tập một cái, sau đó phát ra ngoài nói là rồi yêu nào đó lãnh đạo lợi dụng quyền lực chi tiện khi dễ tiểu hộ sĩ, đem quy tắc ngầm, lại lợi dụng ta xấu xí, phối hợp hạ linh đáng thương, nhất cử là rồi yêu đẩy lên dư luận danh tiếng đỉnh sóng bên trên!"

"Cái gì, ngươi, ngươi... ?"

"Ba!"

Giang Ba Tịnh hoàn toàn kinh ngạc nói không ra lời, liền ngay cả ngồi sập xuống đất cũng tựa hồ không có phát giác, bởi vì Bạch Khuê nói đây đều là nàng trước đó nội tâm ý nghĩ, nàng hoàn toàn có thể khẳng định nàng căn bản không có nói với bất kỳ ai qua lời như vậy, bởi vì nàng vừa rồi nhớ lại một cái trước đó lời nói của nàng, phát hiện mình cũng chỉ là có ý nghĩ như vậy mà thôi, còn căn bản không biết có thể hay không thực hiện, mà đối phương thể mà biết, ngươi nói cái này đáng sợ hay không!

Cái này sao có thể, nhưng tất cả những thứ này liền thật phát sinh rồi, nàng một điểm cũng nghĩ không thông, cùng lúc sợ hãi thật sâu.

Đối với Giang Ba Tịnh tới nói là vô giải mê, nhưng đối với thân là Thần Tiên Đan tỷ tới nói cái này căn bản liền không gọi chuyện gì, cứ việc nàng không cách nào thấu thị Giang Ba Tịnh tâm linh, nhưng có đôi khi ngươi muốn biết một người ý tưởng chân thật, cũng không phải là nhất định phải đi qua nhìn thẳng đối phương tâm linh mới có thể có đến thứ ngươi muốn, chỉ cần cho đối phương một cái nàng tự nhận là an toàn cùng bốn bề vắng lặng hoàn cảnh, nàng liền phải mình bại lộ.

Mà Đan tỷ liền có cho đối phương loại hoàn cảnh này năng lực, bởi vì nàng là Thần Tiên, nàng có thể không nhìn không gian cách trở trực tiếp quan sát được đối phương mỗi tiếng nói cử động, mà đối phương đối với cái này tuyệt đối không hề có cảm giác.

Tỷ như Giang Ba Tịnh tự cho là ẩn nấp ẩn núp đến trong phòng vệ sinh nhìn video quay được, một bên nhìn còn một bên mừng rỡ vô ý thức biểu đạt ý nghĩ của mình trạng cảnh, liền bị đứng Suy Thần trong văn phòng Đan tỷ, xuyên thấu qua tầng tầng vách tường nhìn thấy, cho nên nàng vì vậy mà suy đoán xuất ý nghĩ của đối phương, tuyệt đối không là nan đề.

"Bạch chủ nhiệm, Bạch chủ nhiệm, ta sai rồi, ta sai rồi, ta không phải cố ý, ta thật không phải cố ý!" Kinh hoàng về sau, Giang Ba Tịnh lập tức té nhào vào Đan tỷ chân một bên, cũng kéo lại biến thành Suy Thần Đan tỷ góc áo, bắt đầu khàn cả giọng khóc lóc kể lể.

Sở dĩ Giang Ba Tịnh kinh hoàng như vậy, là bởi vì nàng biết nàng bây giờ gặp phải tình trạng, cái kia chính là nếu như nàng không thể tranh thủ Bạch Khuê Bạch chủ nhiệm tha thứ lời nói, nàng liền phải đứng trước vạn kiếp bất phục, bởi vì bây giờ Liễu Vĩnh địa vị quá cao, tại Khai Dương cơ hồ không có người phải có can đảm đắc tội hắn, thậm chí đối phương tại biết mình dự định về sau, không để ý tới phải nàng, nàng đều phải có rất lớn nguy hiểm,

bởi vì những cái kia dựa vào hấn sinh hoạt một số người nhất định phải đối phó nàng Giang Ba Tĩnh, bởi vì nàng nguy hiểm cho thành yêu suy nghĩ, như vậy mình phải thế nào, nàng bây giờ cần bản liền không dám tưởng tượng.

Bởi vì chỉ nàng thế nhưng là liền tận mắt thấy qua không ít thù lên văn thân buru hấn nam tử đối thành yêu gần đây Bảo an đội trưởng gọi đại ca, mà đối phương tại trên xã hội thân phận vì vậy mà không cần nói cũng biết.

Thậm chí có mấy lần nàng càng là ần ần nghe thủ hạ tiểu hộ sĩ nói, có nghe được có người đối gần đây Bảo an đội trưởng báo cáo nói thêm thảo ai cánh tay, chặt ai ngón tay lời nói!

Cứ việc trước đó nàng đối với cái này giữ kín như bưng, nhưng bây giờ những này một mạch đều tràn ngập đến rồi trong đầu của nàng, để nàng sợ hãi cơ vòng cũng bắt đầu mất khống chế, chảy ra một dòng nước âm, nhưng lại đều không hề có cảm giác.

"Ta biết ngươi không phải nhằm vào ta!"

Đan tỷ nhú mày nhìn một chút Giang Ba Tĩnh dưới thân một phiến sáng lấp lánh nước đọng, sau đó đưa tay hung hăng nhéo nhéo Giang Ba Tĩnh tinh tế tỉ mỉ khuôn mặt, sau đó nhìn chằm chằm ánh mắt của đối phương hỏi nói; "Ta chỉ là nghĩ biết ngươi có phải hay không nhằm vào Liễu Vĩnh?"

"Ta, ta không phải..."

"Nói thật!"

Giang Ba Tĩnh vừa định giải thích, liền bị biến thành Suy Thần Đan tỷ hét lớn một tiếng rống đứt, sau đó nàng chỉ có thể giống như một con con cừu nhỏ đồng dạng tại biến thành Suy Thần Đan tỷ trước mặt bất lực gật đầu, bởi vì nàng biết nàng xong, có lẽ chỉ có nói thật mới có thể thiếu thụ điểm tra tấn, cho nên nàng lựa chọn thẳng thắn.

"Ta, ta sợ đau, nếu như có thể mà nói, ngươi có thể đem ta đưa giải trí phải chỗ!"

Giang Ba Tĩnh nhỏ giọng đưa ra yêu cầu của mình, nàng biết tiếp xuống nàng đem gặp phải khổ cực vận mệnh, mà đưa đi giải trí phải chỗ tiếp khách, cùng gãy tay gãy chân so sánh, là nàng cho đến trước mắt có thể nhất tiếp nhận trừng phạt.

"Cát!"

Giang Ba Tĩnh, để Đan tỷ lộ ra một mặt không thể tưởng tượng nổi, dù sao lúc này mới nói đến đâu, ta đều không có nói làm sao trừng phạt ngươi, ngươi thế mà đều cho con đường của mình nghĩ kỹ, làm sao nhỏ, đối đi giải trí phải chỗ rất là chờ mong đúng không, đã ngươi nghĩ như vậy, vậy ta lệch không cho ngươi toại nguyện.

"Giải trí phải chỗ, là dễ dàng như vậy muốn đến thì đến sao!"

Đan tỷ vốn chỉ là muốn nói cho Giang Ba Tĩnh không muốn tự tác chủ trương, nhưng cái này lại dọa sợ Giang Ba Tĩnh, chỉ gặp nàng trong nháy mắt liền xui xẻo xuống dưới, cũng dùng lực ôm lấy biến thành Suy Thần bộ dáng Đan tỷ bấp chần lên tiếng khóc lớn nói; "Ồ ô... Bạch chủ nhiệm, ngươi đối muốn ta làm cái gì thì làm cái đó, không đem ta xem như nữ nhân đều đi, ô ô... Nhưng chính là cầu ngươi, không muốn chặt chân của ta, ô ô... Chân của ta là ta thường thức nhất, cũng là trên người của ta đẹp nhất, ta không thể không có nó a, còn có ngươi cũng đừng chặt tay của ta, ta, ta còn muốn dùng nàng cầm đũa ăn cái gì, ta. . . Ô ô. . .!"

Giang Ba Tĩnh một bên khóc một bên nói lời, để Đan tỷ trợn mắt hốc mồm, sau đó khoe miệng của nàng vạch ra nhất đạo hình cung, nàng lại không biết, lần này miệng của nàng trực tiếp nứt đến rồi bên tai, đem cái Giang Ba Tĩnh đều bị hù định chỉ nghẹn ngào.

"Đẹp như vậy chân!" Đan tỷ vươn tay, khe vuốt qua Giang Ba Tĩnh đầy đặn gọi cảm chân dài nói tiếp đi nói; "Ta cũng không bỏ được chém đứt, nhưng..."

"Nhưng cái gì?"

Giang Ba Tĩnh từ đối phương âm nghe được ra hi vọng, lập tức một mặt chờ đợi nhẹ lay động lên trước mặt biến thành Suy Thần Đan tỷ cánh tay, thậm chí để tay của đối phương, có thể lơ đãng đảo qua mình bộ ngực đầy đặn.

Giang Ba Tĩnh cảm thấy mình tựa hồ cũng chỉ có dạng này dùng chỗ, nhưng cái này lại làm cho đồng dạng thân là nữ nhân Đan tỷ có chút chịu không được, dù sao nàng trước đó chính là cái này xuất thân, bây giờ có một nữ nhân ở trước mặt nàng làm như vậy, nàng đương nhiên là có chút bản năng bài xích, thế là nàng dùng lực rút ra bị Giang Ba Tĩnh ôm lấy tay, sau đó tại đối phương hơi trong thất thần nói nói; "Muốn không bị chặt tay chặt chân, cũng không phải là chỉ có ngươi tư sắc con đường này có thể có đi, chỉ cần ngươi nghe ta, không chỉ có thể cam đoan ngươi hoàn hảo không chút tổn hại, thậm chí có thể đạt thành mong muốn!"

"Thật?" Giang Ba Tĩnh có chút khó có thể tin, mới vừa rồi còn là hoàn toàn u ám thế giới tựa hồ một cái lộ ra ánh sáng!

Vậy cần ta làm cái gì?

Đối với cái này, biến thành Suy Thần Đan tỷ gật đầu, cảm thấy trước mặt nữ nhân này, so với nhận lý lẽ cứng nhắc Nghê Khiết Mai thông minh nhiều lắm, mà nàng liền ưa thích người thông minh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 255: Sai lầm diễn viên

"Cái gì, cái gì, để cho ta đập nguoi 'Trần' chiều?"

Giang Ba Tịnh nghe được biến thành Suy Thần Đan tỷ yêu cầu về sau lập tức kinh ngạc cuống quýt lắc đầu, nói đùa, nàng chỉ là trộm vớ một cái đối phương khi dễ nữ hài video, thiếu chút nữa bị bịt mũi chết đi sống lại, bây giờ để nàng đập đối phương 'Trần' chiều, nàng làm sao dám.

"Là ta để nguoi đập, nguoi đừng sợ!" Đan tỷ mỉm cười an ủi.

"Không được, thật không được!"

Giang Ba Tịnh vẫn lắc đầu, nàng thậm chí cảm thấy đối phương là đang thử thăm dò nàng, cho nên nàng nhất định không thể bị đối phương nắm được cán.

"Nguoi nghĩ tay gãy chân gãy có phải hay không!"

Thấy mình ôn tồn, đối phương thế mà còn là một bộ không muốn đáng về, Đan tỷ nổi giận, trực tiếp lớn tiếng hô a uy hiếp.

Khoan hãy nói, một chiều này còn thật quản dùng, chỉ gặp Giang Ba Tịnh tại nghe xong lời này về sau, mặt đang lúc thêm dọa trộn nhìn, sau đó run rẩy bờ môi ủy ủy khua khua nói nói; "Vậy được rồi, ta cho nguoi đập!"

"Dạng này mới đúng sao!"

Nói Đan tỷ kéo qua Giang Ba Tịnh đầu để nàng tựa ở trước ngực của mình, sau đó vỗ nhẹ đối phương tinh tế tỉ mỉ cái cổ nói nói; "Đừng khóc!" Nhưng cảm giác được đối phương còn có chút run rẩy, Đan tỷ lập tức dùng lực hết lớn; "Đừng khóc nghe được không có. "

Sau mười mấy phút, một thân tron bóng linh lợi giả Suy Thần Đan tỷ đối Giang Ba Tịnh làm xuất hô đối vồ mỗi hình, theo Giang Ba Tịnh một tiếng có chút hư giả 'A, không muốn!' giả Suy Thần Đan tỷ hô to một tiếng ngừng, sau đó mặc vào quần đối Giang Ba Tịnh liền hô quát nói; "Nguoi làm sao đàn như vậy, nguoi xem một chút nguoi vừa rồi cái biểu tình kia, động tác!"

"A, không muốn! Câu nói này bị nguoi kêu có bao nhiêu giả nguoi biết không, liền như là xông ruộng hạnh lê kêu đồng dạng nguoi biết không? Nguoi dạng này có cái gì tiền đồ, a!"

Giả Suy Thần Đan tỷ, không ngừng mà quở trách lấy Giang Ba Tịnh, bởi vì hần muốn diễn vừa ra thành yêu Bạch chủ nhiệm hành động cảm thú, dạng này không chỉ có muốn đánh ra Bạch Khuê buồn nôn, còn muốn bài xuất Giang Ba Tịnh đáng thương, như thế mới có thể tại dư luận bên trên nhấc lên sóng to gió lớn, nhưng đối phương như thế giả diễn kỹ, thấy thế nào, đều giống như đập giả tiết mục ngắn, nàng sao có thể dễ dàng tha thứ.

Bị giả Suy Thần nắn, Giang Ba Tịnh kỳ thật cũng hết sức ủy khuất, muốn biết nàng chuyên nghiệp là hướng về phía nam Nhân Yêu nhiều nói một chút đến à đến nha, bây giờ giả Bạch Khuê lại tại để nàng đập không muốn không muốn video, liền như là để Phan Kim Liên cự tuyệt Tây Môn Khánh đồng dạng, cái này sao có thể.

Huống chi nàng mặc tất đen váy ngắn gợi cảm bộ dáng, thấy thế nào cũng không giống là đứng đắn nữ nhân a! Nàng đều không biết đối phương là nghĩ như thế nào, thế mà để nàng đóng vai nhà lãnh, nàng thật sự là cảm thấy rất biệt khuất!

Nhưng bức bách tại đối phương dâm uy, nàng còn chỉ có thể không ngừng đến giả ra then thùng sợ hãi hình, không ngừng phối hợp với đối phương.

Nhưng cho dù là Giang Ba Tịnh mười phần ra sức, tại giả Suy Thần Đan tỷ lần thứ mười ba mặc vào quần về sau, lại cũng không có vỗ xuống hứng thú, bởi vì nàng phát hiện nàng càng mắng đối phương, đối phương hoàn toàn chính xác càng phối hợp, nhưng hai người nhưng cũng càng tương gian phụ 'Dân' phụ yêu đương vụng trộm, đem nàng buồn bức đều không muốn lại phản ứng đối phương!

Gặp Bạch chủ nhiệm quặm mặt đáng về, Giang Ba Tịnh tâm thêm trong nháy mắt bóp thành rồi một nhỏ đem, vì không bị xấu hổ đối phương đem tay chân của nàng chém đứt, nàng thử thăm dò mở miệng nói; "Bạch chủ nhiệm, nguoi có phải hay không nghĩ bôi đen thành yêu?"

"Là!"

Giả Suy Thần Đan tỷ được mặc kệ cái gì thân trọng, rất là ngay thẳng về nói; "Là, ta chính là muốn bôi đen thành yêu, bởi vì thành yêu là ta một tay làm, ta xuất lực nhiều nhất, nhưng ta được đền rồi cái gì, ta cái gì cũng không có được, cho nên ta khó chịu, ta phẫn hận, vừa không cho ta muốn, như vậy thì cũng đừng nghĩ đạt được. "

Giả Suy Thần lúc nói lời này, khuôn mặt vận vẹo, tại phối hợp hấn tướng mạo, đơn giản để cho người ta nhìn không rét mà run, nhưng Giang Ba Tịnh lại không có sợ hãi, tương phản nàng đang nghe đối phương tràn ngập oán hận lời nói về sau, nội tâm mừng rỡ, bởi vì hấn rốt cục xác định đối phương không sẽ chặt tay nàng chân rồi, bởi vì các nàng có cùng chung mục tiêu, cái kia chính là bôi đen thành yêu, đã kích cái kia tự tư Liễu Vĩnh.

Cùng lúc điều này cũng làm cho nàng bởi vậy thấy được trước đó huyền tượng thực hiện hi vọng, về phần hoài nghi đối phương có phải hay không đang lừa dối mình, hoặc là lừa gạt mình, Giang Ba Tịnh căn bản không có dâng lên ý nghĩ như vậy.

Cũng không phải nàng Giang Ba Tịnh thuần chân dễ bị lừa, mà là bởi vì bởi vì yêu cơ hồ tất cả mọi người là trắng chủ nhiệm không đáng, bởi vì kỹ thuật của hấn không nói thể giới đỉnh tiêm, nhưng tối thiểu nhất từ trong truyền thuyết không có nghe qua có thể siêu việt.

Cũng là bởi vì loại kỹ thuật này cơ hồ khiến hấn một mình chống lên thành yêu, tất cả thành yêu người, tự mình nói chuyện phiếm đều nói qua, thành yêu có thể không có dữ dằn Lý Như Phụng, có thể không có giả nhân giả nghĩa Vu Phú, thậm chí có thể không có bất luận kẻ nào, bao quát cái kia cả ngày tựa hồ không có việc gì Viện Trưởng, nhưng chính là không thể không có Bạch Khuê.

Nhưng hấn đạt được rồi cái gì, cái gì cũng không có được, không có cổ phần, không có tiền tài, thậm chí liên liền làm rồi yêu thanh danh, cũng đều bị Liễu Vĩnh phải đi. Cái này khiến các nàng một chút thành yêu nhân viên tự mình rất là thay hấn bất bình, thậm chí cũng bởi vậy để không ít người đã mất đi làm việc cho tốt quyết tâm, bởi vì có sẵn ví dụ liên bày ở chỗ nào, liền xem như có được thể giới đỉnh cấp kỹ thuật thì thế nào, còn không phải như vậy bị đáng ghét nhà tư bản Liễu Vĩnh áp bách.

Điểm này là Liễu Vĩnh bao quát Suy Thần đều không có có dự liệu được, dù sao làm bọn họ hai vị tới nói, một vị là Thiên Đình Hạ Giới Thần Tiên, một vị là thay đối phương đòi lấy cảm ân làm công người, đây coi như là chờ giá trao đổi, hưởng chỉ, người liền xem như cho Suy Thần cổ phần, hấn muốn cái nào có cái gì dùng, chẳng lẽ đến lúc đó còn có thể đem tiền đưa đến Thiên Đình đi.

Mà ngoại nhân lại không biết những này, bọn hấn nhìn thấy chính là không công bằng, cho nên tại cái tiền đề này dưới, đừng nói Bạch Khuê muốn trả thù thành yêu, liền xem như nói muốn giết Liễu Vĩnh, Giang Ba Tịnh đều phải tin tưởng.

Gặp giả Suy Thần một bộ mặt ừ mày chau dáng vẻ, Giang Ba Tịnh mở miệng nói; "Kỳ thật muốn trả thù thành yêu, cũng không nhất định muốn bôi đen chính người!"

Lúc nói lời này Giang Ba Tịnh đột nhiên ý thức được không đúng, dù sao lại hận người khác cũng không có bôi đen mình đi đã kích đạo lý của người khác đi, nhưng Giang Ba Tịnh sau đó thay đối phương nào bỏ, cảm thấy đối phương có lẽ là cảm thấy là hấn chống lên thành yêu, còn nếu là đen chính hấn, như vậy thành yêu liền xong rồi.

Đối với cái này Giang Ba Tịnh dưới đáy lòng lắc đầu, cảm thấy có đôi khi những này kỹ thuật một game, muốn đầu trí, đầu óc còn thật không ít những cái kia nguyên liệu. Bất quá còn tốt có nàng, thế là nàng tiếp lấy nghĩ kế nói; chúng ta hoàn toàn có thể làm cái gì môn đi ra!"

"Cửa gì?" Nghe xong Giang Ba Tịnh có chủ ý, biến thành Suy Thần Đan tỷ tức khắc hứng thú.

"Điểm 'Chiếu' môn, ưu áo môn, nghe qua sao?"

Những này thân là đương thời tiên Đan tỷ làm sao có thể không có nghe nói qua, nhưng nàng vẫn là có chút không rõ ràng cho lắm, này làm sao bôi đen thành yêu, chẳng lẽ phát mấy trương vì yêu miễn sĩ cùng bác sĩ bắt nã chiếu, liền có thể bôi đen thành yêu, cái này có chút không thực tế a!

Đương nhiên không thực tế, nhưng chúng ta trước tiên có thể để trong này biến thành một cái đề ngoại giới đều tưởng lầm là 'Dân' quật địa phương, như thế phải không sẽ gây nên ngành tương quan chú ý, tiến tới đối với nơi này tiến hành niêm phong đâu?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 256: Đối Liễu Vĩnh suy đoán

Suy Thần không có rời đi, để Liễu Vĩnh nội tâm lực lượng lần nữa đầy đủ, lại thuyết phục Suy Thần tiếp tục phát huy nhiệt lượng thừa về sau, hấn gọi điện thoại gọi tới trình lợi bay, thái bay lên, Hàn Tiểu Cam.

Không đến nửa tiếng đồng hồ ba người phân tuần tự đến, trước hết nhất tới là Hàn Tiểu Cam, màu trắng Porsche Cayenne phối hợp hần Anh Tuấn tướng mạo để hần ở đầu đều là chúng nhân chủ mục tiêu điểm.

Chỉ là đi vào thành yêu hần lộ ra đặc biệt điệu thấp, liền liền đối nhìn đại môn lão Vương đều gật đầu mỉm cười ra hiệu, không có cách nào ai bảo đối phương là Liễu Vinh người đầu.

Sở dĩ dạng này là bởi vì gần nhất nửa năm kinh lịch để hần đối Liễu Vinh càng thêm kính sợ, kính sợ đến liền liền đối phương bên người một vị người bình thường, hần cũng chăm chú đối đãi, chuyện nguyên nhân gây ra là hơn ba tháng trước, Khai Dương hoàn khổ giới kinh lịch một trận nguy cơ.

Đang lúc chính như mặt trời ban trưa thái bay lên tại phụ thân hần chính thức trở thành Khai Dương người đứng thứ hai về sau tao ngộ một đầu sang sông Mãnh Long, cũng trực tiếp bị người kia dùng chân đạp rồi mặt, giẫm trên mặt đất.

Nguyên bản cái này cũng không có gì, dù sao bọn hần hoàn khổ trong vòng chính là như vậy, mặc dù thường xuyên giẫm người, nhưng gặp thể lớn cũng khó tránh khỏi phải bị giẫm, mọi người tựa hồ cũng quen thuộc, duy nhất phải quái chỉ có thể trách mình Lão Từ không nhân gia Lão Từ có bản lĩnh, nhưng đối phương sau đó nói câu nói kia liền để bọn hần những này Khai Dương dám công tử bột khó chịu, nói cái gì, nhìn các ngươi Khai Dương liền không có một cái có thành tựu đồ vật, trách không được ngay cả Khai Dương môn cũng không dám ra ngoài, tình cảm đều là nương môn.

Cái này mẹ hần cũng có chút đã thương người tự tôn, thế là có người không xóa nói một chút âm dương quái khí lời nói, kết quả lần nữa bị đối phương chân đá nhục nhã, thậm chí bao gồm hần vị kia nghe hỏi phó thính cấp phụ thân còn không có có phát tác, liền bị một chiếc điện thoại uy hiếp hướng đối phương nói xin lỗi.

Lần này Khai Dương tất cả dám công tử bột đều sợ ngây người, muốn biết bọn hần dù sao cũng là tiểu thành thị người, bọn hần bậc cha chú trong lòng bọn họ chính là bọn hần Thiên, bây giờ ngay cả lão bối người đều đối với đối phương không có cách, vậy bọn hần còn đối kháng cái rắm, thế là nhao nhao thật giống như nương môn đồng dạng tan tác như chìm muông.

Thậm chí trong bọn họ có người còn thả ra phong thanh suy đoán nói đối phương có thể là trong kinh tới, ý là an ủi mọi người song phương căn bản cũng không phải là một cái Đẳng Cấp, bị chửi bị đánh cũng không có cái gì mất mặt, cho nên vẫn là nên làm gì làm cái đó.

Nhưng vị kia nói xin lỗi Khai Dương phó cán bộ cấp sở lại để lộ rồi tin tức, đối phương không phải trong kinh, mà là tỉnh thành, phụ thân cũng chính là cái thính cấp, chỉ là mẫu thân nhà lại là trong kinh một đại gia tộc người, trong nhà thậm chí có vị phó quốc cấp phụ huynh vẫn còn, bất quá đối phương cùng vị kia chán nản lòng người phó quốc cấp huyết mạch khẳng định đã có chút xa.

Nhưng, cho dù là dạng này, Khai Dương những này dám công tử bột cũng sợ ngây người, dù sao bọn hần làm tam tuyến đều miễn cưỡng thành thị bên trong hoàn khổ đối với tình lý dám công tử ca nguyên bản liền đều hết sức kính sợ, huống chi người ta còn có trong kinh bối cảnh, được thôi, tất cả Khai Dương dám công tử bột lần này càng thêm tập thể yên lặng, liền ngay cả đánh đối phương muốn còn thảo luận cũng mất, có thể thấy được tin tức này đi ngược chiều dương mấy cái này dám công tử bột đã kích lớn bao nhiêu.

Mà đây càng thêm cổ vũ rồi đối phương phách lối khí điểm, cũng bắt đầu tập nập xuất nhập từng cái Khai Dương hoàn khổ thường xuyên đi mấy cái trường hợp, đá mấy cái cùng hần Hàn Tiểu Cam cũng không để đời thứ hai.

Thậm chí không biết từ nơi nào có được tin tức thế mà chạy tới hần cùng trình lợi bay trốn đi đánh bài, để chó bị đá ẩn nấp phòng bài bạc. Đương nhiên, sau đó hần mới biết đây là Liễu Vinh thả phong thanh, vì miễn cho tìm đối phương, nhìn xem hơn ba khí lấy cớ, Hàn Tiểu Cam đơn giản phục sát đất.

Bất quá, vẫn là nói về chính đề, ngay tại hần cùng Trịnh Lập Phi sờ lấy mặt chược, ngây ngốc nhìn về mặt cười lạnh xuất hiện Quá Giang Long, coi là một trận nhục nhã không thể tránh khỏi thời gian, Liễu Vinh mang theo vạn trượng quang mang xuất hiện, không có có bất kỳ nói nhảm, Liễu Vinh tới về sau, một cái giám xác gia tốc vọt lên hỏi toàn cước liền đem Quá Giang Long đá ngã lăn trên mặt đất, sau đó dùng tay chỉ đối phương quang lên cái ghế chờ vũ khí chuẩn bị vì Quá Giang Long báo thù bằng hữu nói nói; "Tốt nhất đừng động thủ, không phải các ngươi là tự tìm nhục."

Bất quá, đại địa phương tới, chính là đại địa phương tới, nếu như là Hàn Tiểu Cam bằng hữu thụ Liễu Vinh dạng này kinh điểm một cước, hần nhất định phải đang quan sát xong tình huống về sau, gọi điện thoại để cho người.

Nhưng đối phương bằng hữu là trực tiếp la lên một câu cút mẹ mày đi, sau đó đối Liễu Vinh cùng nhau tiến lên.

Kết quả, kết quả đương nhiên là bị Liễu Vinh một cước đá một cái mặt, toàn bộ đặt xuống nằm xuống, thậm chí cuối cùng còn hết sức trang bức nói nói; "Thật không tiện gần nhất liền phải một cước này!" Đem cái đối phương một đám khí đang lúc liền có hai cái trợn trắng mắt.

Vì cái gì phải dạng này, cái này không nhiều rõ ràng sao, Quá Giang Long đi vào Khai Dương từ thái bay lên bắt đầu, chính là một cước chân đá xuống tới, bây giờ bị Liễu Vinh ăn miếng trả miếng, bọn hần có thể không khí ngất đi sao!

Nhưng cái này cũng chưa tính tới, Liễu Vinh về sau càng là trực tiếp núp lại Quá Giang Long, để hần đối theo hần tiến đến, trên mặt còn có dấu giày thái bay lên nói xin lỗi.

Cái này mẹ hần đối phương nói xin lỗi, ngay cả thái bay lên cũng không dám tiếp nhận, nhưng Liễu Vinh chính là sinh sinh đề xuống thái bay lên, để hần ngồi trên ghế, sau đó kéo qua Quá Giang Long, liền phải đem đối phương đầu ấn xuống.

Quá Giang Long đang lúc liền giận, cứng cổ nhìn xem Liễu Vinh lớn tiếng uy hiếp nói; "Con mẹ nó ngươi biết hậu quả của việc làm như vậy sao, ngươi biết ta là ai không?"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh trả lời là; "Từ hương trấn đến Kinh Thành, từ phim đến TV, các người đều là câu nói này có thể hay không thay cái lời kịch!" Nói không chút do dự liền đem đối phương đầu, đối thời bay lên dưới chân đề xuống.

Không thể không nói, Liễu Vĩnh lời nói cứ việc đem hán Hàn Tiểu Cam cũng mắng tại rồi bên trong, nhưng hán này lúc nghe lại hết sức thoải mái, thậm chí cảm thấy đến nên mẹ hán dạng này bản thù đối phương, còn phách lối, phách lối có loại đừng nói dạng này chuyện xưa a!

Mà trong tràng, bị Liễu Vĩnh ấn xuống Quá Giang Long đầu, tại bị Liễu Vĩnh hung hăng đề xuống về sau, cũng không có phát ra động va chạm mặt đất thanh âm, bởi vì thái bay lên đúng lúc đó duỗi ra chân, thay đối phương ngăn cản một cái.

Nhưng đối với cái này, Quá Giang Long không cảm kích chút nào, lần nữa nganh lên cổ thời điểm, lớn tiếng gọi nói; "Tiểu tử, con mẹ nó người Lão Từ kêu cái gì, dám để cho ta gọi điện thoại sao!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh cười đem đối phương đầu lần nữa ấn xuống, cũng tùy theo nói ra một câu để trong phòng tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm lời nói, Liễu Vĩnh nói; "Lão Từ để cho người dân, hôm nay ta lấy nhân dân danh nghĩa, trừng phạt người cái này tiểu tử không biết trời cao đất rộng!"

Đặc sắc, lời này quá mẹ hán đặc sắc, đến mức câu nói này tại Khai Dương đời thứ hai nơi không ngừng lan truyền, cùng bị dẫn dùng, không ít hoàn khổ tại giẫm người trước đó đều sẽ nói bên trên một câu; "Con mẹ nó chứ đại biểu nhân dân, đã chết người!"

Đương nhiên nếu như vẹn vẹn có huyết tính, Hàn Tiểu Cam chỉ có thể nói một câu tốt, cũng không sẽ kính sợ đối phương, mấu chốt là sau đó, rất là hậu trường cứng rắn Quá Giang Long xám xịt đi rồi, nghe nói hán trong lúc đó cũng gọi qua điện thoại, đi tìm người, nhưng hán gọi điện thoại trong lúc đó ngây ngốc ni non một câu 'Trong kinh có người', lại làm cho một vị nhân viên phục vụ nghe đi, cái này trực tiếp dẫn đến Khai Dương tất cả hoàn khổ môn, tại sau đó đối Liễu Vĩnh bắt đầu không ngừng mà suy đoán, có người nói Liễu Vĩnh là quốc an, có người nói Liễu Vĩnh đã từng gặp qua quý nhân, điều kỳ quái nhất chính là có người nói Liễu Vĩnh là trong kinh nào đó đại gia tộc con riêng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 257: Suy Thần không bỏ

Kỳ thật tất cả mọi người bao quát Liễu Vĩnh ở bên trong đều không biết, đây hết thảy đều là Suy Thần trước khi đi vì Liễu Vĩnh tạo thế, mà cái gọi là Quá Giang Long, bất quá là Suy Thần không chế một cái tình thành đời thứ hai, đương nhiên đối phương lực lượng, cùng thế lực là chân thật, chỉ có dạng này mới có thể chân chính khuất phục Khai Dương một chút thời khắc nhìn chằm chằm Liễu Vĩnh, cũng chuẩn bị đập vào một cước người!

Mà sở dĩ Suy Thần muốn như vậy làm, là bởi vì hán biết mình đi lần này, Liễu Vĩnh xem như triệt để đã mất đi ý vào, nguyên bản đối với không có tiếng tăm gì Liễu Vĩnh tới nói, khả năng này không quan trọng, dù sao khi đó hán không có thế lực không có bản sự, coi như trêu chọc cũng bất quá là một chút đầu đường tiểu lưu manh, hoặc là hương trấn thôn nhỏ quan mà thôi.

Nhưng bây giờ thì khác, Liễu Vĩnh đi qua hán Suy Thần phối hợp đã trở thành Khai Dương trẻ tuổi một đời đỉnh cấp nhân vật, đối thủ của hán đã không phải là phải đưa tay đẩy hán hai thanh tiểu lưu manh, mà là phải lấy mạng của hán người.

Kỳ thật nếu có thể, Suy Thần hi vọng có thể như vậy lưu tại Nhân Gian, bởi vì nơi này có vui cười, có lo lắng, hán có thể mỗi Thiên cùng Liễu Vĩnh chơi đùa tâm nhãn, có thể đùa giỡn một chút Tiểu Hạ, thậm chí tâm tình tốt rồi, còn có thể đi Thiên kiều hạ nhìn trộm một cái mỹ nữ dưới váy, mà hết thảy này đều là tốt đẹp như vậy, như vậy để cho người ta khoái hoạt.

Nhưng Thiên Đình đâu, tất cả nữ tiên đều là các đại lão tài sản riêng, không thể nghĩ không thể nhìn, làm tăng dưới chót tiên nhân, hán mỗi Thiên ngoại trừ khô khan ngồi xuống, chính là nghe những đại nhân vật kia cao đàm khoát luận, cũng tại dưới đáy lộ ra một mặt si mê, ngấm lại hán có đôi khi đều cảm thấy mình buồn nôn, cũng bởi vậy càng thêm không muốn trở về đi.

Nhưng không có cách, hán là Thần Tiên chung quy muốn theo lúc về Quy Thiên tòa án, không phải hán đem nhận nghiêm trọng trừng phạt, cho nên hán chỉ có thể cùng Liễu Vĩnh đến nơi này, cũng chỉ có thể cuối cùng giúp Liễu Vĩnh một thanh, để người bình thường không đến mức đi tùy tiện trêu chọc Liễu Vĩnh, hán tin tưởng bằng vào hán lưu lại chiêu này, Liễu Vĩnh tại Khai Dương hán là phải hết sức tiêu sái qua xuống dưới, nhưng hán nghìn tính vạn tính, không có tính tới Liễu Vĩnh trong lòng khác một cái kế hoạch, hoặc là nói hán không nghĩ tới đối phương thật dám làm như thế, không phải hán nhất định hối hận trước đó làm như vậy! Bởi vì đây không phải là sẽ giúp hán, mà là để hán tại làm chim đầu đàn.

Thành yêu trước cửa quảng trường, tục Hàn Tiểu Cam về sau, Trịnh Lập Phi màu trắng BMW 3 cùng thái bay lên màu đen Wonvagen cùng một chỗ ngừng tiến đến.

Sở dĩ hai người như vậy trùng hợp, là bởi vì Trịnh Lập Phi nhận điện thoại về sau, đi tìm thái bay lên, hai người là hết thảy tới. Mà cái này chính là Hàn

Tiểu Cam cùng Trịnh Lập Phi chênh lệch, Hàn Tiểu Cam chỉ có thấy được Liễu Vĩnh ngu xuẩn, lại không để ý đến, đối phương vì cái gì làm ngoài vòng tròn người nhất định phải tham gia đến Khai Dương hoàn khổ vòng tròn lục đục với nhau, còn không phải là bởi vì thái bay lên thụ Quả Giang Long vũ nhục.

Hàn Tiểu Cam tự cho là thông minh cho rằng chỉ cần một mực nhìn chăm chăm Liễu Vĩnh, đối phương nói cái gì, hắn thì làm cái đó, liền có thể có được đối phương hữu nghị! Lại không biết hắn ý nghĩ như vậy có chút chắc hắn phải như vậy rồi.

Mà Trịnh Lợi bay đôi điểm này liền tương đối minh bạch, hắn biết hắn như nghĩ tại Liễu Vĩnh trong lòng cùng thái bay lên Vu Bảng dạng này người thu hoạch được tướng chờ địa vị, đòi này cơ hồ là không thể nào, trừ phi có thể xuyên qua trở lại Liễu Vĩnh khi còn bé, nhưng này khả năng sao, vừa không có khả năng, như vậy hắn chỉ có một con đường khác, chính là đem mình dung nhập vào Liễu Vĩnh vòng tròn, cũng đạt được Vu Bảng cùng thái bay lên tán đồng, như vậy hắn liền có thể đạt được Liễu Vĩnh hữu nghị!

Mà cái này lại cùng Vương Linh Lợi trói buộc Liễu Vĩnh tình yêu sách lược có chút hiệu quả như nhau, có thể thấy được người thông minh có đôi khi đều phải nghĩ đến cùng một chỗ. Mà hiển nhiên sách lược của hắn là thành công, chỉ ít Liễu Vĩnh mỗi lần tìm thái bay lên trên cơ bản đều phải có hắn, không có cách nào ai bảo hắn một mực đi theo thái bay lên đâu, thế là dần dà, Liễu Vĩnh cũng chấp nhận hắn tồn tại, cũng cùng hắn cùng một chỗ vui cười giận mắng.

Mà cái này, là Hàn Tiểu Cam không cách nào tưởng tượng.

"Như thế nào, hai người các ngươi thế mà cùng một chỗ đến rồi!"

Hàn Tiểu Cam nguyên vốn cho là mình tới đã thật nhanh, nhưng không nghĩ tới đối phương hai người sau đó cũng đến rồi, cái này khiến hắn ở trong lòng xem thường, hai cái vuốt móng ngựa gia hỏa, ngày xưa cái khác trường hợp cũng không gặp các ngươi như vậy tích cực.

Trịnh Lợi bay đương nhiên không sẽ nói, ta đi tìm thái bay lên, mà là cười mắng nói; "Tiểu tử ngươi chạy thật nhanh!"

Đối với cái này, Hàn Tiểu Cam cười hắc hắc; "Liễu ca chào hỏi, ta có thể không lập tức lập tức sao, dù sao có chuyện gì, Liễu ca đều là giao cho ta đến xử lý mới yên tâm!"

"Biết, ngươi thụ nhất Liễu ca thưởng thức!"

Trái lương tâm lúc nói lời này, Trịnh Lập Phi nhìn về mặt đắc ý Hàn Tiểu Cam tâm lý xem thường nói, không chính là vô luận chuyện gì đều xông lên đầu tiên mạng sao, biết ra giới đều gọi ngươi là gì sao, Liễu Vĩnh một con chó.

Hai người mặt cùng lòng không hợp tán gẫu, tại thái bay lên dẫn đầu hạ thẳng đến tầng cao nhất phòng làm việc của viện trưởng, trong lúc đó gặp phải Vương Linh Lợi xuống lầu, thái bay lên cười trừ chọc một câu; "Đệ muội tới rồi!"

Đối với cái này, Vương Linh Lợi đương nhiên lập tức khuôn mặt tươi cười đón lấy, cũng thân mật nói nói; "Liễu Vĩnh chờ lấy các ngươi đâu?"

Mà đối mặt Trịnh Lập Phi cùng Hàn Tiểu Cam Vương tẩu chết, nàng lập tức khó chịu, cái gì gọi là Vương tẩu chết rồi, tình cảm Liễu Vĩnh còn có Lý tẩu chết, Lưu tẩu chết cùng nghề tẩu tử có phải hay không, thế là nàng ngẩng cao lên đầu, hừ lạnh một tiếng, lưu lại nhất đạo đề cho hai người lúng túng cao lạnh bóng lưng.

Đối với cái này, Trịnh Lập Phi đương nhiên lập tức kịp phản ứng, đẩy Hàn Tiểu Cam một thanh nói; "Hô tẩu tử liền hô tẩu tử, ngươi mang cái chữ Vương làm gì?" Nói thật, Trịnh Lập Phi hoàn toàn là bị Hàn Tiểu Cam liên lụy, hắn hô tẩu tử thời điểm, Hàn Tiểu Cam cũng hô, đồng thời thanh âm rõ ràng so với hắn vang, thế là chị dâu của hắn hai chữ, cũng bổ sung lấy đề Vương Linh Lợi nghe thành Vương tẩu chết.

Mà Hàn Tiểu Cam hiển nhiên đối với cái này lo lắng, nhỏ giọng nói nói; "Ta cái này không nhắc nhở nàng còn có nó nàng nữ nhân đang chờ Thượng vị, để nàng có cảm giác nguy cơ, sau đó không tự chủ được đối Liễu ca được không?"

Hàn Tiểu Cam lý luận thật sự là kỳ hoa, để Trịnh Lập Phi đều không tự kìm hãm được phát khởi ngốc, cùng lúc cảm thấy đối phương muốn đập Liễu Vĩnh móng ngựa cũng coi là tổn sức tâm lực rồi, cùng lúc nội tâm của hắn dâng lên cảm giác nguy cơ, được không thể để cho đối phương thật trở thành Liễu Vĩnh chân chính thân tín, không phải bằng đối phương bây giờ đối với hắn giác quan, mình nhất định không có quả ngon để ăn.

Đã từng sao lúc hai cái quan hệ không tệ người, bởi vì một cái nam nhân, thế mà bắt đầu giống như nữ nhân đồng dạng tranh giành tình nhân lục đục với nhau.

Phòng làm việc của viện trưởng, nghe được tiếng đập cửa, Liễu Vĩnh một bên miệng thảo luận lấy mời đến, một bên từ trên ghế đứng lên, đi nghênh đón ba người, đối với cái này thái bay lên tập nài thành thói quen, Trịnh Lập Phi cũng cảm thấy không quan trọng, chỉ có Hàn Tiểu Cam khoa trương tiến lên nắm chặt Liễu Vĩnh tay nói nói; "Ai nha, mỗi lần tới Liễu ca đều tự mình nghênh, còn thật là làm cho tiểu đệ thụ sủng nhục kinh a!"

"Tốt, tiểu Cam, lời này của ngươi đều nói qua vô số lần, kinh cũng nên kinh quá mức!" Trịnh Lập Phi cười xem thường, bên trong ý tứ không khỏi là nhắc nhở Liễu Vĩnh, Hàn Tiểu Cam đối tría.

Kỳ thật không dùng Trịnh Lập Phi nhắc nhở Liễu Vĩnh cũng biết Hàn Tiểu Cam là cái gì người, một đầu người mạnh, hắn liền phải chó vẫy đuôi mừng chủ, người yếu, liền phải thử xuất răng nanh sói, nhưng hắn Liễu Vĩnh này lúc cần chính là người như vậy, về phần Suy Thần đi thật về sau, coi như hắn không trêu chọc đối phương, đối phương cũng phải đang nhìn xuất suy yếu của hắn về sau trả thù hắn, cùng nó bị động như vậy, còn không bằng sớm đem hắn cùng mình cột vào thống nhất trên chiến xa, như thế, có lẽ còn có kiểm chế đối phương cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Thăm dò

"Ta nghĩ thoảng nhà lớn một chút trung lão niên duy tu xí nghiệp, muốn cho các người đầu tư một chút, không biết các người có thể lấy ra bao nhiêu tiền, bất quá yên tâm, chúng ta theo tỉ lệ chiếm hữu cổ phần!"

Liễu Vĩnh lời vừa thốt ra liền trực tiếp để bị chào hỏi tới ba người ngây ngẩn cả người, sau đó, người tiên phong Hàn Tiểu Cam lập tức mở miệng: "Ca, người cần dùng tiền, tại Khai Dương, hơn trăm triệu không dám nói, nhưng mấy ngàn vạn ta chào hỏi, tùy tiện nhà ai ngân hàng vẫn là đều là có thể mượn đến, về phần đi vào cùng người phần quyền lợi vẫn là không cần, dù sao dễ dàng như vậy tổn thương tình cảm huynh đệ!"

Hàn Tiểu Cam cứ việc gần nhất cùng Liễu Vĩnh đi được gần, nhưng loại này nghe xong chính là bồi thường tiền kiếm gào to đầu tư hẳn là không muốn tham dự, dù sao hẳn không phải Liễu Vĩnh, muốn thanh danh không có tác dụng gì, về phần đối phương mặt mũi, hẳn đương nhiên muốn bận tâm, cho nên hẳn mới có thể nói giúp đối phương cho vay, cũng không muốn cổ phần, lời như vậy, hẳn cảm thấy đối phương hẳn là phải hài lòng, dù sao đối phương bản ý cũng bất quá là muốn tìm người làm ít tiền, chia sẻ một chút áp lực của mình. Đối với nhân phẩm như vậy, Hàn Tiểu Cam nhưng thật ra là khó chịu, dù sao lấy trước đều là hẳn làm loại chuyện này, bây giờ có người đối với hẳn thi triển, hẳn làm sao có thể cao hứng.

Gặp Hàn Tiểu Cam lại còn nói muốn giúp Liễu Vĩnh cho vay, Trịnh Lập Phi cười lạnh, tâm nói, bây giờ chỉ bằng Liễu Vĩnh thành yêu, đi ngân hàng vay mấy cái ức đều không là vấn đề, nếu như hẳn cần vay, còn muốn tìm người Hàn Tiểu Cam sao, thật mẹ người là ngớ ngẩn, thế là hẳn mở miệng nói nói: "Ca, vay, không cần thiết cũng đừng vay, ta cái này chuẩn bị cho người cái một ngàn vạn, người trước dùng, về phần cổ phần không cổ phần, đều là nhà mình huynh đệ không quan trọng!"

Trịnh Lập Phi nghe được lời này đối với Hàn Tiểu Cam lời nói liền xinh đẹp nhiều, nhưng ẩn tàng ý tứ cùng Hàn Tiểu Cam kỳ thật không có khác nhau ở chỗ nào, cái kia chính là cũng không muốn tham dự vào, dù sao hẳn thấy loại này thanh danh cố nhiên tốt nhưng hẳn không cần, về phần đối phương thừa cơ gõ tiền hẳn sự tình, hẳn coi như là nhập đội rồi, dù sao hai người trước đó từng có tranh chấp, dạng này cũng coi là hướng đối phương biểu xuống quyết tâm.

Ngược lại là, thái bay lên đối với cái này không có mở miệng, bởi vì hẳn cảm thấy nếu như Liễu Vĩnh vẹn vẹn rất cần tiền, bằng đối phương bây giờ địa vị chẳng lẽ còn không vay được tiền, về phần đối phương là tại doạ dẫm ý nghĩ của bọn hẳn, hẳn ngược lại là không có.

Nói đùa, nếu như chỉ có Trịnh Lập Phi cùng Hàn Tiểu Cam hẳn ngược lại là có khả năng hoài nghi, nhưng tăng thêm hẳn, hẳn cảm thấy không sẽ, bởi vì Liễu Vĩnh vẫn là đã từng khi còn bé cái kia Liễu Vĩnh, không sẽ làm xuất như vậy ác tha sự tình.

Quả nhiên, Liễu Vĩnh đang nghe Hàn Tiểu Cam cùng Trịnh Lập Phi lời nói về sau, lắc đầu nói: "Ta không phải muốn vay tiền, cũng không phải muốn để các người cấp tiền, mà là muốn hỏi các người có thể lấy ra bao nhiêu tiền. "

"Dựa vào cái này không giống sao?"

Trịnh lợi bay cùng Hàn Tiểu Cam phì cười, nhưng bọn hẳn còn chưa kịp làm xuất phản ứng, liền nghe Liễu Vĩnh nói tiếp đi nói: "Bởi vì ta xác định hết sức kiếm tiền, cho nên mới muốn kéo bên trên ba vị!"

"Như vậy xác định kiếm tiền người làm sao không ném tiền!" Hàn Tiểu Cam trong lòng cười lạnh, sau đó nhìn về phía Trịnh lợi bay.

Lần này Hàn Tiểu Cam học thông minh biểu hiện, để Trịnh lợi bay cười khở, hẳn tâm nói cái này Liễu Vĩnh khẩu vị cũng quá lớn, chính mình cũng lấy ra một ngàn vạn rồi, đối phương còn không hài lòng, cái này là muốn làm gì, chẳng lẽ muốn kiếm cơ chính năng, ý nghĩ này vừa ra, lập tức để hẳn toàn thân một cái giật mình, cũng khó trách hẳn phải nghĩ như vậy, bởi vì hẳn thấy Liễu Vĩnh chính là một cái tròng mắt tất báo người, từ Từ Chấn vừa tới Mã Long không có chỗ nào mà không phải là, uống hẳn còn tưởng rằng đối phương là cái đại khí người, thật sự là tổn thương rồi tình cảm của hẳn!

Ngay tại hẳn đối Liễu Vĩnh thất vọng, nhưng lại lại không thể làm gì thời điểm, Liễu Vĩnh nhìn xem bọn hẳn khước miệng rò rỉ ra ý cười nói tiếp đi nói: "Ta bản nhân xác định trước đầu nhập một trăm triệu. "

Sở dĩ Liễu Vĩnh lựa chọn đem câu nói này cuối cùng nói ra, để trước mặt ba người đối với hẳn hiểu lầm, hẳn nhưng thật ra là muốn xem mình tại trong lòng ba người địa vị, nếu như Trịnh Lập Phi cùng Hàn Tiểu Cam vì vậy mà thốt nhiên mà lên, hẳn không ngại để Suy Thần đem đối phương dọn dẹp một chút, nhưng hiệu quả cực kỳ tốt, mặc cho hẳn như thế nào biểu lộ ra quá phận yêu cầu, hai người đều không có có một tia kháng cự, cái này khiến hẳn đối an toàn của mình yên tâm không ít.

Mà đối với thái bay lên, hẳn kỳ thật cũng là muốn nhìn một chút đối phương đối tín nhiệm của mình trình độ, bây giờ xem ra đối phương đi qua lần trước

sự kiện về sau, đã khôi phục được, khi còn bé hai người trình độ, cái này khiến hân mừng rỡ.

Mà nghe xong Liễu Vĩnh lời này, ba người ý nghĩ thêm không giống nhau, thái bay lên là nhẹ nhàng thờ ra, cảm thấy Liễu Vĩnh vẫn là không có biến thành cái kia lấy thể đề người người, cùng lúc đối với mình đối với đối phương không nhận được ngờ vực vô căn cứ cảm thấy hồ thẹn, thể là vì biểu áy náy, hân mở miệng biểu thị có thể xuất ra năm ngàn vạn.

Mà tại xác định Liễu Vĩnh không phải đang kiểm có đối với hân phát tác để tiến hành trả thù về sau, nhẹ nhàng thờ ra Trịnh Lập Phi mở miệng biểu thị cũng xuất ra năm ngàn vạn, nguyên bản hân là nghĩ nhiều nói điếm, đến cân nhắc đến, thái bay lên phía trước, cho nên hân chỉ có thể đem mức này ép đến cái này.

Mà chỉ có Hàn Tiểu Cam cùng bọn hân suy tính cũng khác nhau, bởi vì hân thấy được kiểm tiền hi vọng, mà hy vọng này bắt nguồn từ Liễu Vĩnh đầu tư một trăm triệu, hân tin tưởng đối phương không phải thánh nhân, không có khả năng xuất ra một trăm triệu thật làm công ích, vừa không phải, như vậy nhất định là nhìn thấy cái gì kiểm tiền môn nói, cái này khiến hân thậm chí không nhận được muốn trực tiếp há mồm biểu thị phải cảm một trăm triệu, bởi vì hân cảm thấy đây là hân tại hân cái kia xem thường hân Lão Tử trước mặt mở mày mở mặt cơ hội, nhưng cuối cùng cân nhắc đến còn cần thuyết phục cha của hân, hân chỉ có thể không chế sự vọng động của mình, hơi có chút ngượng ngùng hỏi nói; Liễu ca, ngươi cứ như vậy xác định ngươi cái nào cái gì?"

"Trung lão niên duy tu xí nghiệp "

Liễu Vĩnh đối nghi vấn của hân không thêm đề ý chút nào bổ sung, để Hàn Tiểu Cam hơi nhẹ nhàng thờ ra, đồng thời lập tức gật đầu nói; "A, đúng, đúng đúng, liền cái kia trung lão niên duy tu xí nghiệp, thật như vậy kiểm tiền sao?"

Đối mặt Hàn Tiểu Cam hoài nghi, Liễu Vĩnh cười gật đầu, nói nói; "Đương nhiên, ngươi biết nước ta nhiều nhất phải là cái gì?" Nói đến đây thời điểm, Liễu Vĩnh cứ việc thấy được Hàn Tiểu Cam há mồm, nhưng hân vẫn là không chút nào dừng lại nói nói; "Là người, theo quốc gia thống kê cục thống kê, nước ta nhân khẩu đến hai lẽ hai bảy năm đem triệt để đi vào tuổi già hóa, cũng nói đúng là lão nhân tỉ lệ đem vượt qua thanh tráng niên cùng trẻ con tổng cộng, như vậy ta nghĩ xin hỏi một chút, cái này phải xuất hiện một cái kết quả gì! ?"

"Già không nuôi. "

Hàn Tiểu Cam có chút không xác định, đối với cái này Liễu Vĩnh lập tức cho khẳng định; "Đúng vậy, già không nuôi, thử hỏi đến rồi lúc kia cái gì sản nghiệp nhất kiểm tiền. "

"Đường lão sản nghiệp. " ! Hàn Tiểu Cam đột nhiên cảm thấy mình trước nay chưa có thông minh.

"Đúng, chính là đường lão sản nghiệp, hiện tại một số bá chủ, như là bình an bảo hiểm, bảo hiểm nhân thọ đều đã liếc về cái này một sản nghiệp, cho nên lưu cho thời gian của chúng ta cũng không nhiều, cho nên ta muốn mau chóng khởi động kế hoạch này. "

"Được đây không phải công ích sao, làm sao doanh thu đâu?" Nói xong lời này về sau Hàn Tiểu Cam thêm cảm thấy mình ngốc, liền như là nào đó hồng phải, còn không phải công ích bên trong công ích, nhưng kiểm tiền phương pháp, chẳng lẽ thiếu đi.

Đối với cái này, hân không đợi Liễu Vĩnh trả lời, trực tiếp mở miệng nói; "Ta nguyện ý ném một trăm triệu, thể nào Liễu ca. "

Tục Hàn Tiểu Cam biểu thị về sau, Liễu Vĩnh lần này chung kéo 200 triệu đầu tư, đương nhiên tiền là việc nhỏ, trọng yếu nhất chính là hân nhờ vào đó quang minh chính đại sắp mở dương ba vị này hỗn thế ma vương trời lại chiến xa của hân, hân tin tưởng chỉ cần hân không ra lớn chỗ sơ suất, như vậy giữ mình bên cạnh người phú quý, hân là không có có vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 259: Thế ngoại đào nguyên

Lại mở dương bằng vào Liễu Vĩnh, thái bay lên, Hàn Tiểu Cam cùng Trịnh Lập Phi chờ bốn người bây giờ địa vị, liền cơ hồ không có không làm được sự tình, Hàn Tiểu Cam trước đó cũng là nghĩ như vậy. Thế là không có đem Tây hồ mua Hàn Tiểu Cam tại ba người trước mặt rất là khó chịu mắng to; "Mẹ nó, cái gì một cái rầm chó không ai đi cảnh điểm, thể mà thành vô giới chỉ bảo, ra mẹ của nàng cái gì cầu thí quốc tế trò đùa!"

Nguyên lai cái kia Thiên bốn người thương lượng về sau, đầu tư kế hoạch liền bắt đầu khởi động, cho nên bọn họ bên trong liền có người coi trọng Khai Dương phương tây vị trí, cũng chính là Liễu Vĩnh quê quán bên cạnh cái kia gọi là Tây hồ địa phương.

Cái chỗ kia, có nước, có , có văn hóa nội tình, nghe nói còn là kia cái gì người hèn sau hoàng hôn đã từng ẩn cư địa, đồng thời thực tế diện tích rộng lớn, đông tây nam bắc đi hướng đều đạt tới kinh người năm dặm.

Liền ngay cả được mở rộng diện tích cũng hết sức có thể nhìn, chung quanh đều là đầm nước, đồng ruộng, thu mua chi phí thấp, thật sự là một cái lý tưởng có thể kiến trúc cỡ lớn đường lão nơi chốn chốn.

Bất quá, vừa mới bắt đầu nghe được trong bọn họ có người đối nơi này có ý tưởng thời điểm Liễu Vinh liền cười, bởi vì làm cấp quốc gia phong cảnh khu, mặc kệ hấn lại tới trình độ nào, đều khó có khả năng mua bán, không phải hấn Liễu Vinh một nhóm, không có tư cách đó, mà là tại bây giờ tin tức này hóa thời đại, không ai dám gánh chịu cái này mua bán quốc gia tài sản trách nhiệm, không phải nhất định phải bị nước bọt chết đuối.

Đương nhiên Liễu Vinh đang lúc vẫn là an ủi rồi đầy miệng, chỉ là có người không phục, thế là Liễu Vinh liền buông ra rồi để hấn đi làm, cũng coi là dùng cái này đến dựa vào năng lực cá nhân dần dần xác lập mình tại mới nội bộ tập đoàn quyền lên tiếng.

Cuối cùng, mấy người tại Liễu Vinh theo đề nghị lựa chọn ở vào lão thành khu miếu thành hoàng.

Khai Dương thành hoàng miếu ở vào Khai Dương thị khu nhị hoàn bên trong, cũng lân cận Khai Dương phồn hoa nhất thương nghiệp đường dành riêng cho người đi bộ, nhưng cuối cùng dạng này, cũng vô pháp văn hồi hấn đã giống như một vị lão già tuổi xế chiều.

Mà cái này nguyên nhân chủ yếu nhất là do ở ban đầu kiến trúc cực hạn, dẫn đến nội bộ đi nói chật hẹp dơ bẩn, không có biện pháp mở rộng, mà thời gian dần trôi qua cùng không bên trên thời đại phát triển, tiến tới trở thành rồi Khai Dương lạc hậu đại danh từ.

Nhưng bởi vì nơi này là cận đại Khai Dương lão thành mang tính tiêu chí kiến trúc, liền ngay cả nhà đầu tư cũng không nguyện ý khai phát, bởi vì ai cũng không thể lại không động mảnh đất này trên mặt kiến trúc tình huống dưới, đem hấn cải tạo doanh thu, đến mức nơi này tại một chút mới rộng lớn sạch sẽ thương nghiệp đường phố, cửa hàng cạnh tranh dưới, trở nên ngày càng tiêu điều, thậm chí rất nhiều bề ngoài đều trường kỳ ở vào đóng cửa trạng thái.

Đương nhiên đây là miếu thành hoàng một tầng, mà nó còn có tầng hai cùng ba tầng.

Miếu thành hoàng tầng hai, bởi vì ban đầu lối kiến trúc nguyên nhân, dẫn đến nội bộ kết cấu thạch sâu đặc biệt rộng lớn, thậm chí có địa phương, nam bắc đi hướng, liền có trọn vẹn hai dặm, độ rộng cũng có năm trăm mét, đồng thời đây vẫn chỉ là Thành Hoàng Miếu Chủ đường phố một bên trên lầu hoàn cảnh, thử nghĩ một cái dạng này rộng lớn hoàn cảnh, bên trong không có điện, chỉ có thể xuyên thấu qua một ít phế phẩm cửa sổ bắn ra tiến đến tia sáng, đến chiếu rọi xuất một chỗ tàn tường đoạn bích, còn có ai nguyện ý đến đây.

Cho tới khi Liễu Vinh đem Hàn Tiểu Cam, Trịnh Lập Phi, thái bay lên chờ người lĩnh tới thời gian, bọn hấn nhao nhao cảm thấy đầu tư của mình có phải hay không có chút mù quáng rồi, nhưng đối với cái này, Liễu Vinh không thêm đề ý chút nào, hấn trực tiếp mang theo ba người xuyên qua tựa hồ để cho người ta cảm thấy âm trầm kinh khủng âm u, cùng lúc không lúc leo đến trên giây chui, tìm tới lầu cầu thang, sau đó đi lên.

Cứ việc mang theo nghi hoặc, nhưng ra ngoài cho Liễu Vinh mặt mũi cùng nhập gia tùy tục trong lòng, ba người không nói một lời theo Liễu Vinh xuyên qua mạng nhện trải rộng cầu thang, thậm chí Hàn Tiểu Cam còn chán ghét đóng chặt rồi hồ hấp, cũng khoa trương dùng tay không ngừng phiến phe phẩy, tựa hồ coi là dạng này liền có thể để bốn phía phiêu tán tro bụi rồi xa hấn, mà Trịnh Lợi bay cùng thái bay lên mặc dù mặt ngoài so với Hàn Tiểu Cam muốn hơi rất nhiều, nhưng chăm chú nhìn lại lông mày, vẫn là nói rõ trong bọn họ tâm không thoải mái.

Nói thật, ai tiền đều không phải là lũ lụt trôi tới, cứ việc Trịnh Lập Phi chờ người tiền so sánh với một chút người bình thường tựa hồ tới dễ dàng chút, nhưng tham ô nhận hối lộ cũng là muốn gánh chịu nguy hiểm, không nói vạn nhất sự việc đã bại lộ, liền nói bình thời lo lắng hãi hùng liền không là người bình thường có thể tiếp nhận rồi, cho nên bọn hấn không muốn tiền của mình đổ xuống sông xuống biển, nhưng hiện tại bọn hấn nhìn xem cái này rách nát không có chút nào điểm sáng địa phương, cùng thật sâu hoài nghi.

Nhưng liền tại bọn hấn nội tâm một phiến u ám thời điểm, sau đó bọn hấn lập tức liền thể hội cái gì gọi là liễu ám hoa minh.

Tại đập vào lầu ba một khắc này trừ bỏ Liễu Vinh bên ngoài ba người trong nháy mắt liền đều ngây dại, nơi này vẫn là Khai Dương thị vị trí trung tâm sao, khắp nơi màu sắc cổ xưa Cổ Hương đình đài, tọa lạc tại cây xanh hoa hồng ở giữa, từng đầu phiến đá đường mòn, tọa lạc tại cỏ xanh bên bờ, cứ việc bây giờ cảnh quan cây cối đều đáng đáp có chút lá phồn lá茂, nhưng vẫn là để ba người không tự chủ được nhớ tới khúc kính thông u bốn chữ, cái này nơi đó còn là trung tâm thành phố, rõ ràng là một chỗ công viên u tĩnh a.

Dụi dụi con mắt xác định mình không có hoa mắt, Hàn Tiểu Cam lập tức kinh ngạc hô; "Oa thế, nơi tốt, cái này mẹ hấn tại sao có thể có như thế cái địa phương?"

Đừng nói Hàn Tiểu Cam một não sai vật dấu chấm hỏi, liền ngay cả thái bay lên cùng Trịnh Lợi bay cũng giống như vậy?

Đối với cái này Liễu Vinh giải thích để bọn hấn trọn mắt hốc mồm, Liễu Vinh nói, nơi này vẫn luôn là dạng này!

"Ta dựa vào làm sao có thể vẫn luôn là dạng này chúng ta phải không biết?"

Hàn Tiểu Cam lớn tiếng nói ra ba người bọn họ nghi hoặc, nhưng sự thật chính là như vậy, nơi này nguyên bản chính là như vậy, đồng thời tại mười mấy năm trước, vẫn là Khai Dương một chỗ tương đối nổi danh địa phương, khi đó cổ thương thành còn không giống bây giờ như thế suy bại, lầu hai còn có tràn đầy cửa hàng, mà tầng cao nhất bởi vì có Thành Hoàng tượng nặn, một chút muốn bảo đảm bình an người phải nói liền không dứt tới dâng hương, thế là nơi này bị miếu thành hoàng bộ môn quản lý tu sửa giống như công viên đồng dạng, chỉ là về sau cổ thương thành càng thêm suy bại, lầu hai thương nhân dần dần rời đi, liền không có người tại nguyện ý xuyên qua âm u trông trải đại sảnh, tiến vào cái này như thế ngoại đảo nguyên lầu ba rồi.

Tại Liễu Vĩnh dẫn đầu dưới, ba người không ngừng du tẩu, nếu như không phải tại biên giới vị trí có thể nhìn thấy ngoại giới ngựa xe như nước, Hàn Tiểu Cam ba người đều cảm thấy mình có phải hay không xuyên qua đến nào đó điểm du lịch, mà không phải tại cái gọi là miếu thành hoàng tầng cao nhất.

"Ta dựa vào, trông thấy ta nhìn thấy cái gì!"

Chỉ gặp một phiến quả lớn từng đồng ép cong đầu cành cây lựu vườn, xuất hiện tại mấy người trước mắt, cứ việc tinh tế đếm, cũng liền mười mấy khóa, nhưng này loại tập trung hiệu ứng, vẫn là để người cảm thấy mười phần rung động, thẳng đến bọn hấn không ngừng mà gặp phải các loại cây ăn quả rừng cây, bọn hấn mới bình tĩnh trở lại.

Nhưng tùy theo bọn hấn thêm gặp để bọn hấn càng thêm rung động sự tình, bọn hấn thế mà nhìn thấy mấy cái thỏ rừng, đúng vậy, người không nhìn lầm, tại cỏ xanh này khắp nơi trên đất trên lầu lại có thỏ rừng đang nhảy vọt, cũng tại nhìn thấy bốn người về sau, trông mắt hồng con mắt như đá quý, nhìn chăm chăm mấy người nhìn.

Đến mức, Hàn Tiểu Cam kinh ngạc về sau cười trên chọc nói; "Đây chỉ là không phải Thiên bên trên thỏ ngọc, nói không chừng là coi trọng chúng ta Liễu ca. "

"Coi trọng nhìn không bên trên không quan trọng, mấu chốt liền sợ lời này của người nói xong, cái kia Thỏ Tử, bom, một tiếng biến thành cái nam nhân nói với người, ta là nam nhân, người liền lúng túng!" Trịnh Lập Phi trên chọc.

Đối với cái này, Hàn Tiểu Cam không thêm để ý chút nào, trực tiếp cười về nói; "Cái kia không sợ, ta còn không có gặp qua Thỏ Tiên, nghe nói rất xinh đẹp, nam nhân ta cũng có thể miễn cưỡng tiếp nhận. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 260: Muốn ăn thỏ rừng

Đương nhiên, cuối cùng màu xám thỏ rừng cũng không có bằng một tiếng, biến thành một cái nam nhân, ngược lại là Hàn Tiểu Cam không buông tha đuổi theo, nói muốn trở về mở thỏ rừng yên, đem cái Liễu Vĩnh chờ người nhìn tròn mắt hốc mồm.

Cuối cùng nhìn xem bị Hàn Tiểu Cam truy hoảng hốt chạy bừa màu xám thỏ rừng, Liễu Vĩnh không mở miệng không được an ủi nói; "Tiểu Cam, thả nó đi, nói không chừng hấn còn có gia thuộc, vạn nhất chờ không quay về nó hấn là thương tâm. "

"Cát!"

Liễu Vĩnh lý do để Trịnh Lập Phi cùng thái bay lên ghen hòng nhìn trần trời, đến mức vừa cuốn lên tay áo, chuẩn bị cho Hàn Tiểu Cam trợ giúp Trịnh Lập Phi, tranh thủ thời gian cái biến tâm tính gọi nói; "Chính là, Hàn Tiểu Cam người nha đây là đang phá hư một đoạn mỹ hảo nhân duyên, tại sáng tạo Nhân Gian bi kịch, tranh thủ thời gian trở về. "

Nhưng tiếp xuống Liễu Vĩnh, trực tiếp để hấn không cách nào nói thêm nữa, chỉ gặp Liễu Vĩnh mặt không đổi sắc tim không đập mạnh tiếp lấy nói; "Muốn bắt, người liền hai con cùng một chỗ bắt, để bọn hấn vợ chồng đồng niên cùng tháng chết, cũng coi là một trận giải thoát. "

"Ta thề!"

Nghe nói như thế, nguyên bản còn muốn dừng tay Hàn Tiểu Cam một cái lang loạn choạng, kém chút té ngã, cái này mẹ hấn Liễu ca chính là Liễu ca, người nhìn lời nói này có nhiều trình độ, đồng dạng là muốn ăn Thỏ Tử, hấn nói ra, chính là một trường giết chóc, đối phương nói ra liền biến thành một đoạn thê mỹ tình yêu, thật mẹ hấn không phục đều không được.

Cuối cùng, đi qua, bốn người cùng lên trận, cộng đồng cố gắng, rốt cục bắt được màu xám mập Thỏ hai con, cho nên bọn họ cao hứng bùng bùng rồi đi, trên đường nhằm chán Hàn Tiểu Cam bắt lấy thỏ lỗ tai, lật xem thỏ chi dưới, rất là ngạc nhiên mở miệng nói; "Ta đây chỉ là công ai!"

Mà đối thành một bên, nghe được Hàn Tiểu Cam lời này hiếu kỳ Trịnh Lập Phi cũng lật nhìn hạ trong tay hấn bắt lấy cái kia hơi liếc Thỏ Tử, sau đó khoe miệng cười nói; "Ta cái này..." Nhưng sau đó hấn ngậm ngẫn cả người, bởi vì hấn trong tay bắt lấy một con cũng là công, cái này khiến hấn lập tức nhớ tới Liễu Vĩnh trước đó lời nói.

Ngay tại hấn có chút không biết làm sao thời điểm, nghi ngờ Hàn Tiểu Cam tiếp cận bên trên đến, mắt nhìn bị Trịnh Lập Phi kéo ra hai chân trong tay đối phương cái kia Thỏ Tử về sau, hấn trong nháy mắt có nghĩ quát chính mình một bản tay xúc động.

Mẹ hấn, không có việc gì nhìn cái gì đực cái, lần này Thỏ Tử đoán chừng không có ăn.

Mà Liễu Vinh này lúc cũng phát hiện hai người xấu hổ, thuận ánh mắt hai người quay đầu nhìn thoáng qua, sau đó tại ba người rất là trong chờ mong hơi lúng túng ho nhẹ một cái nói: "Không cầu đồng niên cùng thối chết, nhưng cầu đồng niên cùng thối chết, phần này tình huynh đệ thật sự là đáng ngưỡng mộ, chúng ta liền tác thành cho bọn hấn a!"

"Oa, Lão Đại vạn tuế!"

"Lão Đại anh minh!"

"Tốt một đoạn rung động lòng người tình huynh đệ. "

Trung tâm chợ bách hóa khách sạn ở vào bách hóa đại lâu trên đỉnh năm tầng, có ba bộ chuyên môn thang máy đưa đón nhân viên lên lầu, là Khai Dương đỉnh cấp khách sạn một trong, cũng là Hàn gia trọng yếu nhất sản nghiệp, cùng lúc cũng là Hàn gia bây giờ duy nhất doanh thu sản nghiệp.

Trang trí xa hoa, đồ cả Mộc gia cổ xa hoa trong phòng chung, nguyên bộ lấy LalaOK âm hưởng, cùng nhất đạo rộng lớn sân thượng, ở chỗ này không chỉ có thể giải trí, còn có thể gior chén rượu thưởng thức một trăm tám mươi độ Khai Dương phồn hoa khu vực toàn cảnh.

Theo nghe nói, nơi này chỉ bao phòng chi phí, một trận liền muốn lên ngàn, nhìn Liễu Vinh đều có chút trợn mắt hốc mồm.

Lần này xem như gia đình liên hoan, Liễu Vinh gọi tới Vương Linh Lợi, Hàn Tiểu Cam gọi tới hấn đương nhiệm bạn gái, một vị gọi là cung Mộng Như Trương Y nữ hài, khoa trương nhất chính là Trịnh Lập Phi, chờ nhìn hấn vóc dáng không cao, bạn gái thể mà 1m75 nhiều, đồng thời còn mặc gót nhỏ giày xăng đan, để Trịnh Lập Phi cùng nâng đi cùng một chỗ, giống như đối phương tại nắm một đứa bé.

Đối với cái này, Hàn Tiểu Cam nhỏ giọng đối Liễu Vinh vạch trần nói: "Cái này không trách Tiểu Phi, trịnh a di xuống từ mệnh lệnh hấn nghĩ muốn yêu, bạn gái nhất định phải tại một mét bảy hai trở lên, không phải cũng đừng trách nàng đối với hấn thi triển toàn diện phong tỏa, cho nên, ha ha..." Cuối cùng Hàn Tiểu Cam cười cái ý hội biểu lộ.

"Tiểu Cam, xem xét người biểu tình kia liền biết là tại nói xấu ta có phải hay không!"

Đối với vừa mới đi vào Trịnh Lập Phi chất vấn, Liễu Vinh thay Hàn Tiểu Cam giải thích nói: "Không có, tiểu Cam nói người bạn gái xinh đẹp!"

"Cái kia là, cũng không nhìn là ai bạn gái!"

Tự ngao nói, Hàn Tiểu Cam tranh thủ thời gian chào hỏi bên người có người mẫu thân hình nữ tử; "Bách Hợp, gọi Liễu ca. "

"Liều ca!"

Nữ hài thanh âm cùng dáng người đồng dạng đều có chút lớn, bất quá nàng lại không chế âm lượng, cho nên nghe cũng không tính làm kinh sợ người.

Nhìn xem trong phòng, Trịnh Lập Phi mở miệng nói: "Thái ca cùng Bằng Bằng cùng tẩu từ đâu?" Vừa dứt lời, chỉ thấy ngoài cửa anh em đồng hao đi tới hai vị nam tử, theo thứ tự là thái bay lên cùng Vu Bằng.

"Thật sự là nhắc Tào Tháo Tào Tháo liền đến!"

Trông thấy hai người, Trịnh Lập Phi lập tức đi ra ngoài đón, cũng nắm chặt Vu Bằng tay, rất là thân mật nói: "Vu ca, ta gần nhất luôn muốn cùng ngươi uống một chén, ngươi cũng không rảnh, ngươi thật đúng là người bạn rợn. "

Đối với cái này, Vu Bằng tựa hồ cũng tập mãi thành thói quen, tại Liễu Vinh làm bại Từ Chấn vừa về sau, địa vị của hấn lại bắt đầu ngày xói đất che biến hóa, đi nơi nào tựa hồ cũng có người nhận biết, cùng nể tình, thậm chí khoa trương nhất một lần, giúp đỡ mặt lão bản cùng nhà đầu tư uống rượu, nguyên bản phía trên lão bản là một mực đề hấn mời rượu, đối với cái này hấn cũng không có có bất kỳ không xóa, dù sao việc này hấn trước kia gặp đã thấy nhiều, thậm chí cuối cùng mời đối phương hátK, thuê phòng, tìm nữ nhân, đều cần hấn dốc hết sức phụ trách, nếu không tiền công khả năng liền phải cảm không đến, hoặc là cảm không đủ.

Một lúc bắt đầu, đối mặt hấn mời rượu, vị kia óc đầy bụng phê nhà đầu tư, còn hết sức thận trọng ngồi tại vị trí trước, nhìn xem Vu Bằng uống không còn một mảnh, mới có chút bờ môi nhấp một chút rượu liền để xuống.

Nhưng khi đối phương bên người một vị thư ký loại hình người tại đối phương bên tai nói nhỏ một câu về sau, thận trọng nhà đầu tư, không bình tĩnh rồi, trực tiếp đứng lên đối Vu Bằng kính lên rượu, đem Vu Bằng lão bản kia giặt này mình, coi là Vu Bằng chỗ nào đắc tội đối phương, cũng hung hăng quát lớn rồi Vu Bằng một câu.

Lần này được ghé góm, vị kia nhà đầu tư, đang lúc liền đem chén rượu ném tới rồi Vu Bằng trước đó lão bản trên mặt, sau đó mắng to không ưa nhất chính là đối phương loại này cho là mình có chút quyền vớ nhỏ sự tình, liền đắc chí vừa lòng người.

Đem cái Vu Bằng đều nhìn trợn mắt hốc mồm, sau đó hấn mới biết được là bởi vì Trịnh Lập Phi có lần đi tìm hấn uống rượu, bị cự tuyệt, để đúng lúc đi ngang qua vị kia trí nhớ rất tốt nhà đầu tư thư ký thấy được, Trịnh Lập Phi là ai hấn là biết đến, cho nên suy đoán Vu Bằng nhất định cùng đối phương có không muốn người biết quan hệ, nói không chừng là cái nào đó đời thứ hai cùng trong nhà gần đối tự chủ dốc sức làm tới, cái này đương nhiên đề tại Khai Dương chỉ có thể coi là bên trong chờ nhà đầu tư, đối Vu Bằng hết sức coi trọng, thậm chí kém chút để hấn trở thành rồi cái này nhà đầu tư một

tuyển làm khoán, cũng chính là Vu Bằng trước đó lão bản địa vị.

Nhưng Vu Bằng cuối cùng không có làm như vậy, dù sao hắn trước kia đều là đi theo đối phương lẫn vào, bây giờ mình có rồi cường ngạnh quan hệ liền giẫm lên đối phương Thượng vị, việc này, hắn làm không được.

Nhưng lão bản của hắn cũng đã không còn dám coi hắn là thành thủ hạ một vị có thể tùy ý lường gạt chủ thầu, trực tiếp đem hắn nâng lên cùng mình tương chờ địa vị, cứ việc Vu Bằng không muốn, nhưng đối mặt khốc lóc kẻ lẻ lấy thỉnh cầu hắn cho hắn một con đường sống lão bản, hắn chỉ có thể tiếp nhận, cho nên hiện tại Vu Bằng đã là một nhà công ty xây dựng đồng sự, mà hết thảy này đều là tại Liễu Vĩnh biến hóa về sau biến hóa, cho nên hắn hết sức cảm kích Liễu Vĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 261: Thẩm Khuynh Thành

Đối với cái này, Vu Bằng đương nhiên không có cùng Liễu Vĩnh nói qua tạ ơn, bởi vì hắn biết quan hệ của hai người không cần. Liền như là Trịnh Lập Phi lo đang nói, Liễu Vĩnh thường xuyên phải nói, hắn đời này huynh đệ tốt nhất chính là hắn cùng thái bay lên đồng dạng.

Đây là ý gì, ý tứ này chính là nói cho tương Trịnh Lập Phi dạng này người, đối đãi hắn Vu Bằng người phải giống như đối đãi hắn đồng dạng đối đãi. Mà hắn làm những này thời điểm cho tới bây giờ không sẽ cố ý cùng hắn khoe khoang, bởi vì hắn là đem hắn để ở trong lòng, mà chính vì vậy cho nên bây giờ mới có Trịnh Lập Phi không lúc đi hướng bên cạnh hắn góp, Hàn Tiểu Cam tại bây giờ đứng lên nghênh đón cảnh giới của hắn hướng.

Cùng Vu Bằng quan hệ đã không cần đi khách sáo Liễu Vĩnh, tại mấy người dính nhau chỉ chốc lát về sau, trực tiếp một câu, "Tốt, tọa hạ trò chuyện tiếp a!" Mới khiến cho một trái một phải bắt lấy Vu Bằng không ngừng nói chuyện tào lao Hàn Tiểu Cam cùng Trịnh Lập Phi buông ra Vu Bằng tay.

Nhưng sau đó, Vu Bằng lo đang một câu, ta đi phòng vệ sinh, liền để Trịnh Lập Phi cùng Hàn Tiểu Cam cảm thấy mình đối với đối phương khách khí hoàn toàn là có cần phải, bởi vì Liễu Vĩnh nói tiếp đi nói, thật là khéo, ta cũng đi.

Đưa mắt nhìn, bóng lưng của hai người, đã ngồi vào vị trí thái bay lên kỳ thật rất muốn nói một câu, ta cũng đi, ban đầu thời điểm, bọn họ đích xác cũng là dạng này qua, nhưng bây giờ hắn đã không thể như Liễu Vĩnh đồng dạng, không chướng ngại chút nào cùng thân phận đã hết sức không đối chờ Vu Bằng đi cùng một chỗ rồi, nhưng Liễu Vĩnh tựa hồ đối với này không hề có cảm giác, cái này khiến nội tâm của hắn âm áp, bởi vì Liễu Vĩnh đối còn cùng bọn hắn thân phận chênh lệch rất xa Vu Bằng dạng này, chỉ cần hắn cảm thực tình đối với đối phương, đối phương chẳng lẽ còn phải không đối xử với hắn như thế sao, nghĩ đến tận đây, thái bay lên khóe miệng lộ ra ý cười.

Mà nhìn xem Liễu Vĩnh giống như một cái tùy tùng đồng dạng đi theo Vu Bằng đi phòng vệ sinh, Hàn Tiểu Cam cùng Trịnh Lập Phi liếc nhau, đều từ đối phương trong mắt thấy được đối Vu Bằng hâm mộ, là dạng gì một loại quan hệ, để Liễu Vĩnh có thể không chướng ngại chút nào không để ý tới thân phận, đi bồi tiếp chỉ là tiểu công đầu Vu Bằng bên trên phòng vệ sinh? Bọn hắn không hiểu, cũng không hiểu, nhưng từ giờ khắc này bắt đầu, bọn hắn biết Liễu Vĩnh trọng tình, đối đi theo Liễu Vĩnh phải bị hồ suy nghĩ, triệt để biến mất.

"Ta bên trên cái phòng vệ sinh người đi theo làm gì?"

Vu Bằng đối Liễu Vĩnh cùng một chỗ tựa hồ không quá cảm kích, lại chuyển qua góc tường về sau ngưng mi khai miệng.

Nếu như bị trịnh lợi bay Hàn Tiểu Cam nghe được Vu Bằng nghe được lời này nhất định phải ngã rơi một chỗ kính mắt, dù sao tại bọn hắn nghĩ đến, lấy hôm nay Liễu Vĩnh địa vị, Vu Bằng hẳn là cẩn thận từng li từng tí nịnh bợ mới đúng, nhưng bây giờ tình thế tựa hồ lật lên.

Đương nhiên, nếu như bọn hắn tại, nhất định đối Liễu Vĩnh lời kể tiếp, càng thêm giật mình. Ở giữa Liễu Vĩnh tại bị Vu Bằng chất vấn về sau, không có chút nào về lưng túng đến về nói, "Không phải sợ người không biết phòng vệ sinh ở đâu sao!"

"Ta phải không biết phòng vệ sinh lại đâu, Khai Dương ta địa phương nào không có đi qua. " Vu Bằng mặt ngoài xem thường, nhưng nội tâm lại triệt để nhẹ nhàng thở ra, bởi vì hắn biết đối phương thật vẫn giống như trước kia.

Thế là hai cái đại nam nhân tại giống như mê cung toàn bộ tầng cao nhất nhà hàng vừa đi vừa về bắt đầu đi loanh quanh, kết quả đi hơn phân nửa ngày, ngay cả tới đường đều quên rồi, cũng không đi đến cái gọi là phòng vệ sinh, lần này Liễu Vĩnh nhận không được, mở miệng hỏi nói, "Ta nói, tiểu tử người biết không biết phòng vệ sinh ở đâu?"

"Người chẳng lẽ không biết!"

Ban đầu nói nơi đó không có đi qua là hán, bây giờ hán đương nhiên không thể thừa nhận mình kỳ thật không biết, thế là hán lý trực khí trắng hỏi lại Liễu Vinh.

Đối với cái này, Liễu Vinh trả lời hết sức trực tiếp; "Ta không biết!" Lần này Vu Bằng tròn tròn mắt.

Nhìn đối phương kinh ngạc biểu lộ, Liễu Vinh trong nháy mắt ngu ngơ; "Người không sẽ cũng không biết a!"

"Ta, ta, ta dựa vào, nơi này cấp bậc cao như vậy, ta làm sao biết phòng vệ sinh ở nơi nào. " Vu Bằng lần nữa giả bộ như lễ thẳng khí hùng, chỉ là tiếng nói lộ ra ngoài xuất sự chột dạ của hán.

Cả tầng lầu tốt nhất cảnh quan trong phòng chung, trình lợi bay ở Liễu Vinh hai người rồi đi không lâu sau đó nghỉ hoặc mở miệng; "Tiểu Cam, người cái này tầng cao nhất vườn phòng bên ngoài còn có công dùng phòng vệ sinh a?"

"Không có a!"

Hán Tiểu Cam câu nói này nói xong, bên trong phòng tất cả mọi người sững sốt. Bởi vì bọn hán đột nhiên ý thức được Vu Bằng cùng Liễu Vinh hai người có thể muốn xấu hổ, bởi vì nơi này có đều là đình cấp vườn phòng, cái gì gọi là đình cấp, chính là bên trong nguyên bộ công trình đầy đủ, cho nên, đương nhiên, bao quát phòng vệ sinh, vừa đều có tư nhân phòng vệ sinh, làm sao còn có thể có dùng chung!

"Ta dựa vào, nhanh đi tìm xem!"

Làm đông chủ Hán Tiểu Cam đương nhiên nhất là lo lắng, bởi vì vạn nhất Liễu Vinh cùng Vu Bằng mất thể diện, thẹn quá hoá giận, vậy hán coi như phiền muộn, dù sao nơi này là hán cái bệ, lại không nhắc nhở đối phương nơi này không có công dùng phòng vệ sinh, đây là làm gì, cố ý xem bọn hán trò cười có phải hay không.

Không biết vậy quanh địa phương nào Liễu Vinh, tại Vu Bằng biểu lộ bắt đầu thống khổ, đi đường cũng bắt đầu run rẩy thời điểm, trực tiếp đẩy ra bên người một gian gọi là bát tiên sảnh cửa bao phòng.

Lúc này thời gian cấp chính là vừa tan tầm không lâu, cho nên trong sảnh tới trước một chút khách hàng chính tại tán gẫu với nhau chờ đợi đến chậm người trọng yếu, gặp có người đẩy cửa tiến đến, tất cả mọi người lập tức liền đều quay sang.

Nhưng xem xét tiến đến là Liễu Vinh cùng Vu Bằng, trong sảnh tất cả mọi người trong nháy mắt ngây ngẩn cả người, thậm chí có người nhìn về phía người bên cạnh, ý là làm sao còn gọi rồi hai vị này? Đáp án đương nhiên là đối phương buông tay, biểu thị không biết.

Song phương trong nháy mắt đối mặt, không chỉ có đề trong sảnh người đều sững sốt, liền ngay cả Liễu Vinh cùng Vu Bằng cũng sững sốt, bởi vì đều là người quen, hoặc là nói đồng học.

Bất quá, này lúc Liễu Vinh cũng không có thời gian cùng người trước mặt từng cái chào hỏi, trực tiếp đối hai tay khoanh đặt ở bụng dưới trước đứng cạnh cửa chờ lấy cho khách hàng phục vụ sườn xám nữ từ nói; "Mỹ nữ, phòng vệ sinh có sao?"

Liễu Vinh tiến đến câu nói đầu tiên, trực tiếp đề trong sảnh tất cả mọi người kính mắt bắt đầu đăm đăm, cái này nên có bao nhiêu gấp, mới ngay cả quá mót đều kim nén chạy tới, bất quá ngừng lại bây giờ trong tràng không ít người thân phận, bọn hán lập tức thoải mái, cùng lúc ở trong lòng đem hai người xem nhẹ mấy phần.

Đương nhiên là có tụ hội người đề xuất, lập tức liền nhìn ra đối phương tìm phòng vệ sinh thân phận, bởi vì bọn hán căn bản không có mời hai người bọn họ, cái này khiến bọn hán cười lạnh, cái này nên đến cỡ nào không lên mặt đài, thế mà chạy tới bách hóa khách sạn nơi tìm đến phòng vệ sinh, cũng quyết định ngăn lại đối phương, sau đó hảo hảo nhục nhã một phen.

Tại sườn xám mỹ nữ dẫn đầu dưới, đem nghẹn đầu đầy mồ hôi Vu Bằng đưa vào phòng phòng vệ sinh về sau, Liễu Vinh vừa mới quay đầu, liền có một cái nữ hài như tên trộm nhảy qua đến gọi nói; "Liễu Vinh là người sao?"

Nhảy qua tới nữ hài đại khái một mét sáu không đến, dài là tiểu xảo tinh xảo, có đôi môi thật mỏng cùng cảm thon thon, nhất làm cho người hình ảnh khắc sâu là đối phương cười lên lộ ra hai viên nhọn răng nanh, đề nàng cả người nhìn hết sức xinh đẹp đáng yêu.

Nhìn thấy nhảy đến trước mặt mình nữ hài, Liễu Vinh khóe miệng lộ ra ý cười, học đối phương âm nói; "Là ta nha, quả ọt nhỏ!"

"Người vừa học ta nói chuyện, lại gọi ta ngoại hiệu, người thật đáng ghét!" Tiểu xảo nữ hài quệt mồ hôi lúc nói lời này, lại không có lộ ra thần sắc chán ghét, trương phản trong ánh mắt còn lộ ra phải tâm ý cười.

Chương 262: Nói xấu

Nữ hài tên là Thẩm Khuynh Thành, xem như Liễu Vĩnh đến trường lúc số lượng không nhiều mấy cái nữ tính hảo hữu một trong, ban đầu đối phương là một mực đi theo Nghê Khiết Mai bên người tiểu tùy tùng, thậm chí Liễu Vĩnh còn nhớ rõ đối phương thành danh chiến tích.

Đương nhiên, nói ra hơi thật không tiện bởi vì đối phương là giấu lên hẩn thành danh. Cái kia là một lần tự học buổi tối, Nghê Khiết Mai không biết nguyên nhân gì đột nhiên khóc, nàng liền cho rằng là Liễu Vĩnh khi dễ Nghê Khiết Mai rồi, 'Liễu Vĩnh một mực nghĩ mãi mà không rõ nàng vì cái gì như vậy xác định', thế là nàng rất là bá khí trước mặt bạn học cả lớp, xóc Liễu Vĩnh bàn học, cũng quật Liễu Vĩnh cái tát, đến tận đây được quả ột nhỏ xưng hào.

Nghĩ đến khi đó thanh xuân tuế nguyệt, Liễu Vĩnh nhin không được liền phải nghĩ đến cái kia ngồi tại bên cửa sổ, phải bị mở ra cửa sổ xuyên qua gió lay động tóc dài nữ hài, không biết nàng hiện tại thế nào?

"Làm gì ngăn ra đâu? Ta kết bái đại ca đâu, không cùng ngươi cùng đi?"

Nghe được đối phương tra hỏi, Liễu Vĩnh cười khổ tâm nói, quả nhiên đối phương nhảy qua đến chính là muốn hỏi câu này. Nhưng đây cũng là hẩn hoàn toàn muốn né tránh, nhưng đối mặt với đối phương sáng ngời có thần mắt to, Liễu Vĩnh cuối cùng vẫn là lúng túng Tiểu Tiểu, trở về câu; "Ta không biết!"

Hẩn thực sự nói thật, từ khi nghe cha thân thể bị Suy Thần vụng trộm chữa khỏi về sau, liền không có tại gặp qua đối phương, mà hẩn thêm tận lực không đi nghĩ đối phương, càng không thể đi tìm đối phương, cho nên liền hệ xem như đoạn mất.

"Ngươi không sẽ nói cho ta biết, ngươi là công ta Lão Đại đi ra a, ta không tại Lão Đại bên người nhìn xem ngươi, ngươi thế mà lá gan lớn như vậy!", nói đưa tay liền đi tóm Liễu Vĩnh lỗ tai, không phụ quả ột nhỏ xưng hào.

Nhưng hết sức đáng tiếc, bởi vì song phương độ cao nguyên nhân, Thẩm Khuynh Thành đưa tay cũng không có được rồi đến Liễu Vĩnh lỗ tai, cái này để nàng càng thêm khó chịu, trực tiếp thử lấy răng mèo nói nói; "Tiểu tử ngươi ngồi xuống, không phải ta lập tức nói cho ta biết Lão Đại ngươi công nàng làm chuyện xấu. "

Cứ việc rất sớm đã rời đi bọn hẩn cùng tiến lên qua trường học, nhưng Thẩm Khuynh Thành một mực duy trì nàng ban đầu tính trẻ con, đồng thời còn nhớ kỹ Liễu Vĩnh sợ nhất uy hiếp, càng nhớ kỹ nàng ban đầu báng vào cái này gỗ Liễu Vĩnh không ít đồ ăn vật, đến cuối cùng lại đem Liễu Vĩnh bán, sau đó vừa ăn Liễu Vĩnh cho mua đồ ăn vật, một bên nhìn xem Liễu Vĩnh bị Nghê Khiết Mai quở trách khoát hoạt trắng cảnh.

Đang lần này nàng không có chờ đến Liễu Vĩnh trả lời, liền có người thay Liễu Vĩnh trở về lời nói, nắm vuốt một viên cái gương nhỏ lý Tuyết Mai, tại thu hồi cái gương nhỏ cùng lúc nói nói; "Khuynh thành, khiết mai không có cùng Liễu Vĩnh ở cùng một chỗ!"

Nàng cùng Liễu Vĩnh kỳ thật cũng không phải hơn thân mật, ban đầu sở dĩ cho Liễu Vĩnh để lộ không ít tin tức, cũng là nhìn khó chịu Nghê Khiết Mai tìm cái như vậy nam nhân ưu tú, cho nên muốn cho Liễu Vĩnh đi cho đối phương liếm làm loạn thêm, về phần đối phương phải truy hỏi Nghê Khiết Mai, nàng nghĩ cũng không nghĩ qua, nói đùa, một cái là quan nhị đại phú nhất đại, đồng thời dài còn đẹp trai, một cái là nghèo FA, liền xem như dài không tẻ, cũng vẫn là lớn lên đẹp trai điểm FA, có gì có thể so sánh tính, chỉ cần Nghê Khiết Mai đầu óc không sẽ hư mất liền phải biết lựa chọn ai, mà khi sơ đối phương vì cái gì không có lựa chọn Liễu Vĩnh, cũng có thể thấy được, đối phương không phải một cái đầu óc phải hư nữ hài.

"Cái gì?"

Ngay từ đầu Thẩm Khuynh Thành đối lý Tuyết Mai lời nói còn có chút không rõ, nhưng khi lý Tuyết Mai lần nữa giải thích nói; "Hai người cuối cùng không có cùng một chỗ về sau!" Thẩm Khuynh Thành phần nộ rồi, cũng trực tiếp nhảy dựng lên liền đối Liễu Vĩnh trên mặt tới một móng vuốt!

Đúng vậy, không chút do dự đối Liễu Vĩnh trên mặt chính là một móng vuốt, bởi vì dưới cái nhìn của nàng hai người không có cùng một chỗ, nhất định là Liễu Vĩnh nguyên nhân, bởi vì Nghê Khiết Mai là loại kia từ một mực nữ nhân, không có có gì có thể cải biến.

Theo xoát một tiếng, Liễu Vĩnh toàn bộ thân thể bởi vì đau đớn xoay đến rồi một bên, chờ lại quay đầu về sau, trên mặt của hẩn đã xuất hiện bốn nói đầm máu vết trảo! Để trong phòng một đám đồng học nhìn xem nhìn thấy mà giật mình, đến mức ngay từ đầu đối Thẩm Khuynh Thành có chút ý nghĩ nam nhân, trong nháy mắt dập tắt nội tâm Hóa Diễm, nói đùa, nữ nhân như vậy lấy về nhà, đây không phải là tìm tai vạ sao?

"Ngươi nói, ngươi vì cái gì phải phản bội Nghê Khiết Mai?"

Thẩm Khuynh Thành mắt to chớp động lên nước mắt, nàng cảm thấy Liễu Vĩnh phản bội so sánh tình yêu của mình bị phản bội còn muốn cho nàng khó chịu, cứ việc nàng không có nói qua yêu đương, nhưng chính là như vậy cảm giác, bởi vì trong lòng nàng, Liễu Vĩnh cùng Nghê Khiết Mai hai người là hẩn là giống như truyện cổ tích bên trong vương tử cùng công chúa đồng dạng, từ đây vượt qua rồi hạnh phúc mỹ mãn sinh hoạt, mà không phải tương bây giờ dạng này.

Ha ha, khuynh thành lần này là ngươi oan uổng Liễu Vĩnh rồi, ngươi biết Nghê Khiết Mai tìm một cái nam nhân như thế nào sao, muốn tiền có tiền, muốn quyền có quyền, làm sao có thể phải đang nhìn bên trên Liễu Vĩnh.

Nói lời này chính là mọc ra mĩ ăn liền đầu ruộng lòi, nhưng hẩn được không phải hảo tâm thay Liễu Vĩnh giải vây, mà là đá kích hẩn, muốn biết lấy hẩn

cấp bậc còn chưa đủ tư cách biết Khai Dương đình cấp hoàn khó ở giữa tranh chấp, càng không sẽ biết Nghê Khiết Mai người nam kia bạn tại ngần ngừ trong vòng một năm đã trở thành hoa cúc xế chiều, mà Liễu Vĩnh đã đứng hấn cao không thể chạm tình trạng.

"Người đánh rắm, Nghê Khiết Mai căn bản cũng không phải là người như vậy!"

Thẩm Khuynh Thành quay đầu liền đối ruộng lời mở mắng, lần này trực tiếp để ruộng lời ngậy ngần cả người, dù sao hấn mấy năm gần đây còn không có gặp qua có nữ nhân đối với hấn từng nói như vậy lời nói, huống chi nay ngày hấn làm chủ, mọi điều là trong đám bạn học người có mặt mũi, đối phương lại dám mắng nằng, đơn giản không biết sống chết.

Xét thấy đối phương là nữ nhân, vẫn là người tướng mạo không tệ nữ nhân, cho nên hấn mặt đen lên nói nói; "Nàng không phải là người như thế, người hỏi một chút lý Tuyết Mai, còn có. . . "

"Hỏi đầu của mẹ người, nhất định là có người không biết đến sự tình, ta Lão Đại mới phải làm như vậy, người loại tâm lý này có bóng ma người, chính là không sẽ hỏi thanh hồng tạo bạch đoán!"

Thẩm Khuynh Thành, để Liễu Vĩnh thay Nghê Khiết Mai cảm thấy may mắn, nàng lại có dạng này một cái liễu lĩnh tương đương bạn tốt của nàng, mà hấn cũng hấn là làm cho đối phương biết nàng tín nhiệm hảo hữu, hoàn toàn chính xác không phải người như vậy, thế là hấn không để ý ruộng lời địa sắc mặt nói thẳng nói; "Người nói không sai, tại người rời đi về sau, Nghê Khiết Mai phụ thân bị xe đụng, sau đó nam nhân kia dùng tiền cứu được phụ thân của nàng, cho nên nàng mới lấy thân báo đáp báo ân!"

"Nói mẹ người êm tai, chẳng lẽ liền không có có thể là Nghê Khiết Mai nhìn đối phương có tiền, trực tiếp thuận nước đẩy thuyền đi theo đối phương?" Một tên một mực ngồi tại vị trí trước chơi lấy điện thoại di động trắng nõn Anh Tuấn nam tử ngốc đầu lên, lộ ra miệng đầy răng trắng, nói ra để Thẩm Khuynh Thành kém chút nhảy lên.

Lưu sáng dáng người cao gầy, tướng mạo Anh Tuấn, lại thêm hội họa thiên phú, cùng u buồn ánh mắt, trở thành đến trường cái kia phải lớp ban cò cấp nhân vật, chỉ là người này hết sức có thể già bộ, đồng thời tầm mắt cao, cho nên không có cùng Liễu Vĩnh từng có gặp nhau.

Nhưng bây giờ đối phương trực tiếp đối Nghê Khiết Mai tiến hành nói xấu, căn bản cũng không cho Thẩm Khuynh Thành mở miệng, Liễu Vĩnh liền trực tiếp đưa tay ngăn chặn Thẩm Khuynh Thành miệng, sau đó mắt thấy đối phương nói nói; "Lưu sáng chú ý lời nói của người, nếu như người đang ô miệt Nghê Khiết Mai, cẩn thận ta đối với người không khách khí. "

Liễu Vĩnh giờ khắc này giữ gìn Nghê Khiết Mai cao lớn hình tượng để Thẩm Khuynh Thành muốn khóc, muốn biết đối phương thật sâu ưa thích nữ nhân thế nhưng là trở thành rồi người khác nữ nhân, nhưng cho dù là dạng này, hấn y nguyên còn tại giữ gìn nàng, nếu như đây không phải yêu đến cực hạn, thử hỏi có mấy nam nhân có thể làm đến.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 263: Người anh em

"A, ha ha, ha ha. . . Hấn nói hấn sẽ đối ta không khách khí, sẽ đối ta không khách khí, các người nghe thấy được sao, nghe thấy được sao, a ha ha. . . !" Lưu Lượng khoa trương xoay người cười to, dường như nghe được rồi trên thế giới buồn cười nhất sự tình, đến mức khuôn mặt đều bóp méo.

Theo Lưu Lượng trào phúng cười to, cùng hấn quan hệ không tệ mị ăn liền đầu Điền Lôi Điền Đào huynh đệ, tối lục soát Chân Khắc Hải, mặc nguy trangT lo lắng cường tráng Binh ca thôi kiệt chờ đều lập tức cười lạnh đứng lên, nhìn xem Liễu Vĩnh, rất có một lời không hợp liền phải đánh tư thế, đương nhiên bọn hấn từ đến trường cái kia sẽ bắt đầu đều là làm như vậy.

"Làm sao ý vào nhiều người đứng không!"

Vu Bằng lúc này từ phòng vệ sinh đi ra, trực tiếp đứng ở Liễu Vĩnh bên người, trước đó hấn còn cần ngưỡng vọng một số người, bây giờ trong mắt hấn cũng chính là gà đất chó sãnh, thế mà còn dám phách lối, thật sự là không biết sống chết.

"Chính là, cái này còn có ta Thẩm Khuynh Thành đâu, đừng nghĩ lấy nhiều người khi dễ ít người!" Thẩm Khuynh Thành cũng đứng ở Liễu Vĩnh bên người không cam lòng yếu thế ngẩng lên nhón cái cằm, nhìn xem đối diện.

"Ha ha, liền các người cái này hai đực một cái, 3P còn tạm được, thế mà còn muốn đánh nhau, mò cái gì đoán chừng trò đùa!"

Chân Khắc Hải một mặt hèn mọn nhìn xem Thẩm Khuynh Thành trên dưới dò xét, nói ra, đem cái Thẩm Khuynh Thành khí run rẩy; "Liễu Vĩnh người

đừng cản ta, ta không phải đập nát miệng của hân không thể!"

Lúc nói lời này, Thẩm Khuynh Thành nhưng thật ra là cố ý cho mình bậc thang dưới, muốn biết nàng khi dễ Liễu Vĩnh là bởi vì biết cái này nam Nhân Đại khí, không sẽ cùng nàng so đo, huống chi còn có hảo hữu Nghê Khiết Mai trợ giúp nàng, cho nên nàng mới tùy tiện như vậy, nhưng đối Chân Khắc Hải chờ người, nàng cũng có chút e sợ, dù sao đến trường lúc đó, nàng thế nhưng là nhìn qua đối phương đánh nữ hài, vậy đơn giản có thể nói không phải nam nhân, đối với không phải nam nhân người, sách lược của nàng là không làm đối phương là người, cho nên có thể trốn trốn, có thể tránh một chút.

Nguyên bản lúc này, Liễu Vĩnh là hân là giữ chặt nàng, sau đó nàng liền sẽ nói tiếp đi; "Nếu như không phải có người giữ chặt ta, ta nhất định đánh cho người Chân Khắc Hải rằng rơi đầy đất Vân Vân!"

Nhưng hết sức để nàng phiền muộn, Liễu Vĩnh không biết là phản ứng tri độn, vẫn là quên rồi phong cách của nàng, thế mà cùng Vu Bằng đều không có có kéo nàng, cái này để nàng khó chịu, tại mặt đó bưng lên liền tục nói mấy cái không thể không thể về sau, đột nhiên quay đầu, đẩy Liễu Vĩnh một thanh, khi đó đành nói; "Người thật là xấu, tại sao muốn ta khó coi. "

"Ha ha. . . . "

"Ha ha. . . . "

Đối diện Chân Khắc Hải, Lưu Lượng, Điền gia huynh đệ, thôi kệ, một bên ngồi lý Tuyết Mai, lưu bồi bồi, Trịnh Từ mị vợ chồng, Chu vĩnh đàn vợ chồng, đều nhìn Thẩm Khuynh Thành chờ ba người lộ ra khinh bỉ tiếu dung.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh không có chút nào gọn sóng nói nói; "Khuynh thành, người trực tiếp đi qua phiền hân, không có người dám động người!"

Đối Liễu Vĩnh câu nói này, Vu Bằng không có có bất kỳ hoài nghi, cho nên hân cũng là một mặt mê hoặc, đối Thẩm Khuynh Thành nói nói; "Đi thôi đi thôi, trước kia người không phải trông thấy đánh nhau liền mà quyền sát chương sao, hiện tại cho người cái cơ hội. "

"Hắc hắc. . . Nói thật mẹ nó êm tai, người cho rằng người là ai, người nói không ai dám động nàng, liền không ai dám động nàng, người để nàng tới thử một chút!"

Thẩm Khuynh Thành về mặt đau khổ còn chưa mở miệng, tối lục soát Chân Khắc Hải liền trực tiếp đối Liễu Vĩnh mở miệng cười lạnh. Mà bên cạnh hân Lưu Lượng thì càng trực tiếp, đang quay rồi đập Chân Khắc Hải bả vai về sau, nói nói; "Như loại này người, hân là trực tiếp đi qua đem hân giẫm tại dưới chân để hân gọi gia gia, như thế hân mới sẽ biết người với người chênh lệch. "

Theo Lưu Lượng, hân cùng Điền Lôi huynh đệ cùng thôi kệ, cùng Chân Khắc Hải, bắt đầu hướng Liễu Vĩnh chờ người tụ lại, mà một bên ngồi nữ đồng học nhóm thì đem cái ghế xếp dịch để cho mình ngồi xa một chút, để chuẩn bị nhìn một trận trò hay.

"Người nói, người là quỷ xuống đi cầu cái tha, vẫn là bị chúng ta đánh quỷ xuống đi cầu cái tha đâu?"

Đồng dạng là mi ăn liền đầu Điền Đào nhìn xem Liễu Vĩnh một mặt nghiền ngẫm, đối với Liễu Vĩnh hân là tuyệt không quan tâm, lần trước gặp mặt, bọn hân liền đánh qua cái kia giả trang hân nam nhân xấu xí, đối phương cũng không có có can đảm nói cái gì, bây giờ nhìn xem có nữ hài tại cái này lại dám tại mấy ca trước mặt trang bức, cũng không nhìn một chút, bọn hân đều là thân phận gì, hân cùng hân ca đều là lò gạch lão bản, trong tay đều là có cái mấy trăm vạn người, Chân Khắc Hải người ta mở ra một nhà siêu thị, phỏng đoán cần thận cũng có cái mấy trăm vạn, mà Lưu Lượng cứ việc không có bọn hân có tiền, nhưng người ta là cán bộ, thôn cán bộ, ngành chính phủ, ở trong thành phố đều có một ít quan hệ, mà thôi kệ càng là ghê gớm, người ta hiện tại thế nhưng là thiếu úy Đại đội trưởng, mấy năm Bình liền hỗn đến vị trí này, có thể thấy được hân không đơn giản.

Cứ như vậy một đám người, Liễu Vĩnh lại dám tại tại trước mặt bọn hân trang bức, hân cho là hân là ai, Thị ủy thư ký nhi tử, mẹ nó, không giáo huấn người một chút, người liền không biết có tiền có thế người nắm đám lớn bao nhiêu.

"Người cảm thấy, các người cứ như vậy ăn chắc chúng ta!" Vu Bằng một mặt buồn cười cuốn lên rồi tay áo, đối với những người này nếu là còn cần dùng đến Liễu Vĩnh thế lực, vậy hân mẹ liền quá buồn cười.

"Chẳng lẽ người cảm thấy các người còn có thể xoay người sao?"

Hào phóng liền mặt đầu Điền Lôi cười lạnh, này lúc bọn hân năm người đã đem Liễu Vĩnh chờ ba người vây quanh, thậm chí vì sợ Liễu Vĩnh chờ người chạy, Điền Đào trực tiếp móc ra một ngàn khối tiền đưa cho muốn ngăn cản bọn hân đánh người mặc sùn xám mỹ nữ, cũng phân phó nói; "Ra ngoài cho cửa đóng lại, làm hỏng đồ vật ta bồi. "

Nghe được câu này, sùn xám nữ xem như triệt để yên tâm, dù sao nàng vừa rồi muốn ngăn cản cũng là sợ cái này, thấy đối phương hết sức xác định sẽ bồi thường, nàng cũng vui vẻ để các nàng nào, dù sao còn có tiền cảm, thế là lập tức vui sướng tiếp nhận tiền, tại chuyển tay thuần thực nhét vào mình cổ áo trong áo lót về sau xoay người rồi đi.

"Điền lão bản nói chuyện chính là đại khí, ta vốn là muốn đánh trước mặt hai người này về sau, để bọn hân trả tiền!" Từ câu nói này đó có thể thấy được Lưu Lượng âm hiểm, mẹ nó, đánh người ta còn để người ta bồi thường, thật thật khi dễ người đến nhà.

"Ta dựa vào, ta làm sao không nghĩ tới đâu!"

Đối đề nghị này, Điền Đào lập tức reo hò vỗ tay, cảm thấy đây thật là một cái phương pháp tốt, cùng lúc cảm thấy có đôi khi cùng mấy cái này làm quan cùng một chỗ chính là tốt bởi vì bọn hân luôn luôn có thể nghĩ ra bọn hân nghĩ không ra tiết kiệm tiền phương pháp.

"Liều Vĩnh, chúng ta còn có chút người anh em quan hệ, nếu như ngươi nói lời xin lỗi, ta có thể vì ngươi năn ni một chút!" Thôi Kiệt đột nhiên nói ra, để đám người kẻ giết mình, Điền Đào thậm chí nhin không được mở miệng nói; "Thôi ca, ngươi đùa giỡn a!"

Đối với cái này, thôi kiệt khoát tay ra hiệu Điền Đào không cần nói, mà hắn thì chăm chú nhìn Liều Vĩnh, bởi vì hắn từ đầu đến cuối đều nhìn thấy Liều Vĩnh cùng Vu Bằng đối mặt bọn hắn hùng hổ dọa người rất bình tĩnh, cái này khiến tim của hắn không tự chủ được không chắc, muốn biết tại bộ đội thời điểm, bọn hắn là thường xuyên tỷ võ, mặc kệ là toàn liên vẫn là toàn đoàn vẫn là toàn quân, chỉ có loại kia cảm thấy nắm vững thắng lợi Bình, mới sẽ như Liều Vĩnh như vậy bình tĩnh, cho nên cần thận hắn mở miệng thăm dò.

Nếu như, đối phương này lúc chịu thua, hắn sẽ không chút do dự phát động kích thủ nhất, nếu như đối phương y nguyên không có chút nào gọn sóng lời nói, như vậy hắn liền phải tại chờ chút rồi, bởi vì hắn cùng mấy người khác không giống, bọn hắn hoặc là phú nhị đại, hoặc là chính là nhận Lão Từ ban, mà hắn nay lúc địa vị của hôm nay là hắn từ tiến bộ đội liền cho ban trưởng tây bát tất đổi lấy, cho nên hắn hết sức trân quý.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 264: Tốt như vậy bạn

Thôi kiệt cùng Liều Vĩnh hoàn toàn chính xác có chút quan hệ thân thích, nhưng rất kỳ quái, liền liền tại lúc đi học, đối phương đều không nhắc tới qua, bây giờ thế mà ở trước mặt hắn nhắc lên, chẳng lẽ là nhìn ra cái gì, cũng hoặc là là biết hắn nay lúc địa vị?

Nhưng tựa hồ thêm không giống, nếu như đối phương biết hắn địa vị hôm nay, nhất định sẽ ngăn cản Điền Đào mấy người bọn hắn đối với mình không cung kính, bởi vì bọn họ là thành anh em kết bái, là từ đến trường một mực chơi cho tới bây giờ hảo hữu, hắn không có khả năng nhìn xem những người này hơ lửa trong hồ nhảy, như vậy vừa không phải loại khả năng này, như vậy cũng chỉ còn lại có một loại rồi, cái kia chính là tại đối phương đang thử thăm dò hắn rồi?

Nghĩ đến chỗ này, Liều Vĩnh trong nháy mắt nghĩ đến một người khác, hắn cảm thấy đối phương hẳn là ưa loại trường hợp này, thế là tại thôi kiệt chăm chú nhìn hắn thời gian, hắn có ý làm bộ khiếp đảm có chút lui một bước, sau đó dùng Vu Bằng thân thể che chắn, lấy điện thoại cầm tay ra, truyền ra rồi một chiếc điện thoại, cũng sau đó đưa điện thoại di động chứa vào trong túi, sau đó mở miệng: "Người anh em ngươi muốn đem rõ ràng đúng sai, nếu như ngươi có thể để cho Chân Khắc Hải đối Thẩm Khuynh Thành nói lời xin lỗi, để Luru Lượng ngay trước Nghe Khiết Mai mặt nói lời xin lỗi, ta ngược lại thật ra có thể cân nhắc, hôm nay chuyện này cứ như vậy bỏ qua. "

"Phóng cái rắm vào mặt mẹ ngươi, Lão Từ sẽ cho ngươi cái nhỏ ma cà bông nói xin lỗi, ngươi nghĩ cũng thật hay!"

Chân Khắc Hải trong nháy mắt kích động, mẹ nó nhiều người như vậy lại điểm danh để cho ta nói xin lỗi, nhìn hắn dễ khi dễ lắm phải không là, nhìn Lão Từ không phé bỏ ngươi, nói Chân Khắc Hải cất bước liền hướng Liều Vĩnh nhanh chóng đi đến, chuẩn bị cho đối phương một bàn tay.

"Người si nói mộng. "

Tại Chân Khắc Hải hướng Liều Vĩnh động thủ cùng lúc, Luru Lượng cũng cười lạnh một tiếng, một tay kéo hướng Thẩm Khuynh Thành, chuẩn bị kéo ra đối phương, đi bắt Liều Vĩnh.

"A!"

"A!"

Hai tiếng kêu thảm ở thời điểm này phát ra, nằm ngoài ý nghĩ của tất cả mọi người, phát ra tiếng kêu thảm không phải là Liều Vĩnh cũng không phải Thẩm Khuynh Thành, mà là Chân Khắc Hải cùng Luru Lượng, chỉ gặp tại tất cả mọi người ngu ngơ bên trong hai người một cái hai tay ôm mặt, một cái hai tay ôm ngực, đều ở nơi nào đứng đầy thống khổ kêu thảm.

Nguyên lai trực tiếp đi bắt Liều Vĩnh Chân Khắc Hải bị đứng ở một bên Vu Bằng thỉnh linh hướng trên ánh mắt đánh một quyền, mà không có đem Thẩm Khuynh Thành coi ra gì Luru Lượng bởi vì không hiểu rõ nữ nhân vội vàng về sau thủ đoạn, trực tiếp bị Thẩm Khuynh Thành đá đống quần.

Lần này đoán chừng hai tháng nhị huynh đệ cũng không ngừng lên được đâu, Liều Vĩnh thay đối phương mặc niệm, cùng lúc không tự kìm hãm được kẹp chặt mình đống quần.

"Mẹ nó, ngươi thế mà còn dám động thủ!"

Nhìn đầu tiên thua thiệt lại là bên mình người, Điền gia huynh đệ, cùng coi là thấy rõ Liễu Vĩnh là đang hư trương thanh thế thôi kiệt, trực tiếp liền phải động thủ, nhưng lúc này, một cái khác nói tiếng kêu thảm thiết đau đớn đánh gãy rồi động tác của bọn hắn, chỉ gặp trước đó còn rất bình tĩnh ngồi ở một bên xem náo nhiệt lưu bồi bồi lúc này đột nhiên lao đến, cũng một thanh đỡ lấy Lưu Lượng ân cần hỏi; "Người không sao chứ, người cái kia không có sao chứ!"

"Lưu Lượng cái kia có sao không, quần người lưu bồi bồi chuyện gì, người Lão Công Chân Khắc Hải không phải ở một bên che mắt sao?" Không ít người lộ ra nghi hoặc, liền ngay cả Chân Khắc Hải trong lúc nhất thời đều không có kịp phản ứng, lưu bồi bồi đây là ý gì?

Vẫn là Liễu Vĩnh tương đối khéo hiểu lòng người, đương nhiên hắn chủ yếu là không biết lưu bồi bồi là Chân Khắc Hải lão bà, thế là hắn rất là ngượng ngùng nhỏ giọng an ủi nói; "Lưu bồi bồi người yên tâm, nam nhân của người cũng liền nhiều nhất ba tháng không thể cùng người cùng phòng!"

"Cát!"

Liễu Vĩnh câu nói này nói xong, cũng cảm giác toàn bộ trong phòng bầu không khí trong nháy mắt trở nên có chút quỷ dị, tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn xem Chân Khắc Hải, cái này khiến Liễu Vĩnh không khỏi tò mò.

"Lão Công, ta cùng Lưu Lượng không có quan hệ!" Lưu bồi bồi trong nháy mắt bỏ qua Lưu Lượng tay, sau đó nhìn Chân Khắc Hải một mặt thấp thỏm giải thích nói; "Ta chính là nhìn hắn rất thống khổ thay người quan tâm hắn một cái. "

"Thật là thế này phải không?" Chân Khắc Hải nỉ non, nội tâm tràn ngập nghi hoặc.

"Thật là dạng này!"

"Thật là dạng này!"

"Hắc hắc. . . . "

Lưu bồi bồi cùng Lưu Lượng đột nhiên đồng thanh mở miệng, để một bên ngồi Chu vĩnh đàn cùng nàng mập mạp Lão Công trong nháy mắt cười ra tiếng.

Nghe được cái này tiếng cười, mở to một con roi lệ mắt, ngơ ngác nhìn chung quanh nhìn mình dị dạng ánh mắt Chân Khắc Hải nỉ non; "Ta thật chẳng lẽ đội nón xanh?"

Không có người trả lời, tất cả mọi người tại dưới ánh mắt của hắn chịu đựng đồng tình lắc đầu.

"Người nhìn, không có a!"

Thờ dài một hơi lưu bồi bồi lúng túng đi đỡ Chân Khắc Hải, nhưng lại bị Chân Khắc Hải vung tay tránh đi, sau đó hắn nhìn về phía Liễu Vĩnh; "Ta mới vừa rồi còn muốn đánh người, người nói một chút ta có phải hay không đeo nón xanh?"

Đối mặt Chân Khắc Hải chờ đợi ánh mắt, Liễu Vĩnh thật không muốn lừa dối hắn, nhưng hắn biết chỉ cần hắn nói ra tình hình thực tế, như vậy đối phương liền có khả năng sụp đổ, nói không chừng sẽ làm xuất cái gì ngoài dự liệu sự tình, cho nên hắn cảm thấy vẫn là không nên nói thật tốt.

Nhưng Liễu Vĩnh hạ quyết tâm còn chưa mở miệng, đối diện lại có người gấp, chỉ gặp lưu bồi bồi một mặt lo lắng đối Chân Khắc Hải nói nói; "Khắc nhiều, người ngu rồi, Liễu Vĩnh là cái gì người, hắn cùng chúng ta đang có mâu thuẫn đâu, hắn làm sao có thể nói thật!"

"Chính là, khác nhiều người tin ai nhưng cũng không thể tin Liễu Vĩnh tiểu tử này, hắn từ nhỏ đã nói láo hết bài này đến bài khác, lời nói ra, nhất định là lừa gạt người, người không tin người liền nghe hắn nói!" Lưu Lượng vì gia tăng sức thuyết phục, trực tiếp chỉ vào Liễu Vĩnh để Chân Khắc Hải hỏi, lúc này chỉ cần Liễu Vĩnh nói Chân Khắc Hải là đeo nón xanh, hắn liền lập tức tiếp lấy nói xấu nói; "Người nhìn hắn quả nhiên muốn lừa gạt người!"

Tính toán là rất tốt, nhưng Lưu Lượng coi thường Liễu Vĩnh nhân phẩm, Liễu Vĩnh căn bản cũng không muốn cho Chân Khắc Hải đối mặt loại này tổn thương, cho nên hắn nói thẳng chính là; "Người Chân Khắc Hải không có đội nón xanh, bọn hắn nói đều là lời nói thật. "

"Người nhìn hắn đang nói láo a!"

Tiếp vào Lưu Lượng ám chỉ lưu bồi bồi tại Liễu Vĩnh vừa dứt lời về sau lập tức phản bác, nhưng sau đó nàng liền đột nhiên ngừng lại, bởi vì nàng phát hiện tất cả mọi người đang quái dị nhìn xem nàng, cái này khiến nàng có chút thấp thỏm hỏi nói; "Ta nói sai cái gì sao?"

Đối với cái này, Chân Khắc Hải lấy một bàn tay phiền tại trên mặt của nàng trả lời nàng, sau đó thẹn quá thành giận chỉ về phía nàng, tay run run nói nói; "Hắn nói các người không quan hệ, sau đó người nói hắn nói dối. "

"Dát!"

"Cái này?" Lưu bồi bồi chợt nghe xong nghe lời này, lập tức oán hận nhìn về phía Liễu Vĩnh, ý là con mẹ nó người làm sao không theo lẽ thường ra bài?

Nhưng bây giờ hết thấy đã trễ rồi, nàng biết nàng cùng Lưu Lượng gian tình đã bị vạch trần, vì bảo trì mình nói đức bên trên điểm cao, nàng ngẩng lên cổ nói nói; "Vậy người nói một chút người từ kết hôn đứng lên ta sao, người mỗi ngày không phải đêm không về ngủ, chính là say rượu trở về, người để cho ta thể nghiệm qua một lần giữa phu thê niềm vui thú sao?"

"Cho nên người xuất quỹ, cùng ta coi là huynh đệ tốt nhất xuất quỹ. "

Chân Khắc Hải có chút khàn cả giọng, bởi vì hần vạn phần ủy khuất, hần mỗi ngày bận rộn còn không phải là bởi vì lưu bồi bồi nhà mẹ đẻ giống như một cái động không đáy không ngừng đòi tiền mới khiến cho hần không thể không mệt mỏi!

Nhưng cái này không là trọng yếu nhất, trọng yếu nhất chính là Lưu Lượng, hần cô phụ rồi mình tín nhiệm với hần, thế là Chân Khắc Hải tức giận ngửa đầu nhìn về phía Lưu Lượng, kêu to; "Họ Lưu, ta móc tim móc phổi đổi người, người tranh cử thôn trưởng ta cho người xuất tiền xuất lực, người chính là như vậy báo đáp ta. "

Ngay tại tất cả mọi người coi là sự tình chính là một trận huynh đệ bất hoà kịch bản thời điểm, Lưu Lượng bạo phát, hần trực tiếp chỉ vào Chân Khắc Hải mặt nói nói; "Con mẹ nó người còn có mặt mũi nói, người giúp ta là vì cái gì, chẳng lẽ chính người không biết không!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 265: Tặng nhau nón xanh

"Ta thế nào?"

Lúc nói lời này, Chân Khắc Hải thanh âm đột nhiên trở nên có chút thấp, cho thấy hần nhớ ra cái gì đó, đến mức có chút chột dạ.

Lần này lưu bồi bồi xem như đuổi kịp đối phương sai lầm rồi, trực tiếp kêu to chỉ vào Chân Khắc Hải nói nói; "Ta nói người từ sau khi kết hôn làm sao không nguyện ý đừng ta, không muốn trở về nhà, tình cảm là ở bên ngoài bao tiểu tam rồi có phải hay không, a!"

"Con mẹ nó chứ liên cùng Lưu Lượng lão bà có như vậy hai lần, làm sao có thể ngày ngày không quay về là bởi vì chuyện này!"

Bị nói suốt ngày không quay về cũng là bởi vì cái này Chân Khắc Hải, ủy khuất kêu to giải thích, nhưng sau đó hần liền cảm thấy tại tiếng nói của chính mình rơi xuống về sau, trong phòng trở nên có chút quỷ dị bầu không khí!

Lúc này Lưu Lượng mới một mặt thống khổ nói nói; "Hiện tại mọi người biết ta vì cái gì bên trên lão bà hần đi, ta coi hần là huynh đệ, hần giúp ta, ta cảm kích, nhưng hần lại coi đây là uy hiếp, chơi nữ nhân ta!"

"Người biết nàng có bao nhiêu yêu ta sao, vì ta, nàng thậm chí nguyện ý đi chết, thế là nàng đi theo người, cái này chính là người cái gọi là tình huynh đệ có đúng không?"

Lưu Lượng khuôn mặt vạn vạn chỉ vào Chân Khắc Hải, mắt to trừng đơn giản muốn rơi ra đến, đem cái Chân Khắc Hải hách kém chút té ngã, đồng đưa hai tay mở to mình giống như cầu hùng đồng dạng con mắt giải thích nói; "Huynh đệ đừng kích động, đừng kích động, lần này chúng ta không tính là hòa nhau sao, dạng này, chúng ta ai cũng đang cái gì cũng không có phát sinh, người cảm thấy thế nào!"

"Cát!"

Lưu Lượng không tiếc tự bạo việc xấu trong nhà, chính là muốn tại huynh đệ ở giữa chiếm cứ nói đức điểm cao, để không bị mấy người khác phi nhỏ, nhưng đối phương bây giờ nói lên đề nghị, để hần trong nháy mắt liền tâm động rồi, muốn biết hần cùng Chân Khắc Hải nàng dâu quan hệ được cùng đối phương cùng vợ hần quan hệ không giống, hần cùng lưu bồi bồi là lưỡng tình tương duyệt, nàng thường thức hần suất khí tài tình, hần thường thức chân dài của nàng ngực lớn, nhưng mình nàng dâu cùng Chân Khắc Hải là hần cố ý để hần nữ nhân bồi bồi đối phương, vì cái gì chính là để hần miễn phí giúp hần Thượng vị, nói đến hay là hần chiếm hơi rẻ, thế là hần làm bộ hung hăng nói nói; "Nếu như không phải nể tình nhiều năm tình cảm huynh đệ phân thượng, ta tuyệt đối không sẽ dạng này coi như xong!"

"Tình cảm huynh đệ lớn hơn hết thấy sao?" Chân Khắc Hải gượng cười, sau đó nhìn về phía Điền thị huynh đệ; "Các người nói có đúng hay không!"

"Là, là, là!"

Điền thị huynh đệ lập tức gật đầu, cảm thấy chỉ cần mình người ở giữa cuối cùng có thể bình an giải quyết tranh chấp, chung quy là chuyện tốt một kiện, chỉ là trong lòng hai người đều là có loại cảm giác là lạ, cảm thấy lấy sau đối phương hai người còn có nữ nhân của bọn hần làm như thế nào lẫn nhau ở chung, cùng lúc cảnh giác để cho mình nữ nhân, tốt nhất vẫn là cách hai người xa một chút tương đối tốt, dù sao bọn hần được không nghĩ tới bên trên loại này cùng vợ sinh hoạt.

Một trận ngày lớn phong ba, thậm chí tại đồng dạng nam nhân trong thế giới sẽ diễn biến thành huyết án nỏn xanh án, thế mà ngay tại hai nam nhân lẫn nhau mặc định m2 chờ tình huống dưới, trừ khử ở vô hình, thật sự là để Liễu Vinh mở rộng tầm mắt.

"Chúng ta đi thôi!"

Liễu Vinh đã không nguyện ý cùng những này ghé thăm người, đứng chung một chỗ rồi, hẳn thậm chí cảm thấy đối phương còn không bằng tính tình thật Hàn Tiểu Cam, thế là chào hỏi Thẩm Khuynh Thành cùng Vu Bằng rồi đi.

Nhưng giải quyết nội bộ mâu thuẫn Lưu Lượng một đám làm sao có thể sẽ để hẳn thuận lợi rồi đi, trực tiếp cùng một chỗ hô quát nói; "Dừng lại."

"Làm sao, còn có ai cần để cho chúng ta bình phán một cái có hay không có bị lực sao?"

Thẩm Khuynh Thành đi qua sự kiện lúc trước, đã đứng đứng mặt mấy nam nhân triệt để phản cảm, một chút cái chi sẽ trang bức, liền ngay cả lão bà của mình bị chơi, cũng không dám như thế nào nam nhân, là cái gì nam nhân, đơn giản chính là thứ hèn nhất sao? Cho nên cái này khiến nàng đối với đối phương mất đi kính sợ, đến mức có thể không để ý sinh mệnh của mình an toàn trao phúng đối phương.

"Mẹ người, nhìn ta không xé nát người tương này bàn lộng thị phi miệng."

Lúc này bao quát lưu bồi bồi ở bên trong kiềng kỵ nhất chính là có người lại đề lên chuyện lúc trước, mà Thẩm Khuynh Thành nghe được lời này không thể nghi ngờ là đem bọn hắn duy nhất tấm màn che tại xé nát.

"Mẹ nó, cũng là bởi vì nàng, chúng ta mới sẽ sinh ra hiểu lầm đấy, đánh trước cái này vô sỉ tiểu cô nương!" Lưu Lượng rống to, mặc dù hẳn này lúc chỉ có thể kẹp lấy đuôi quần, nhưng hẳn tin tưởng bắt lấy Thẩm Khuynh Thành về sau, hẳn y nguyên có thể đem đối phương đánh không biết Đông Nam Tây Bắc.

"Đúng, cô bé này xem xét miệng lưỡi bén nhọn đầu trâu mặt ngựa liền không là đồ tốt." Chân Khắc Hải lập tức phụ họa, tuyệt không quan những này hình dung từ hình dung hẳn mới càng chuẩn xác một chút!

"Ta, đầu trâu mặt ngựa? !" Thẩm Khuynh Thành chỉ vào cái mũi của mình một mặt được vòng xấu hổ, sau đó nàng không quan tâm lao ra, đưa tay đối hất miệng Chân Khắc Hải tẩm kia miệng thúi chính là một đôi bàn tay trắng như phấn.

Không có người ngăn cản, bởi vì tất cả mọi người không cho rằng Thẩm Khuynh Thành sẽ đánh trúng, bởi vì Chân Khắc Hải chính một mặt mong đợi nhìn xem Thẩm Khuynh Thành, trong mắt hẳn tiểu xảo Thẩm Khuynh Thành chính là một cái lớn một chút đồ chơi, chỉ cần hẳn đưa tay liền có thể làm cho đối phương không có chút nào phản kháng, đương nhiên hẳn cũng làm như vậy, hẳn đưa tay trực tiếp vỗ một cái về phía cổ của đối phương.

Mà lúc này đây Thẩm Khuynh Thành ngóc lên nắm đầm khoảng cách Chân Khắc Hải miệng còn có hai ba mươi centimet khoảng cách, mà Chân Khắc Hải bàn tay đã cách Thẩm Khuynh Thành cổ chỉ có ba cm, có thể thấy được chênh lệch của song phương.

Thậm chí tất cả mọi người đã tưởng tượng đến, Thẩm Khuynh Thành trướng đỏ lên khuôn mặt nhỏ, hai chân thoát ly mặt đất loạn đạp hình tượng, nhưng không có người mở miệng ngăn cản, thậm chí bao gồm lý Tuyết Mai, Trịnh Từ mị chờ nữ tính ở bên trong, đều lộ ra rồi mơ hồ chờ mong, bởi vì các nàng cảm thấy mình cùng Chân Khắc Hải là cùng một bọn, về phần đối phương làm đúng không đối không trọng yếu.

Mà này lúc Thẩm Khuynh Thành tựa hồ cũng ý thức được chênh lệch của song phương, nói đùa, khoảng cách đối phương còn có nửa cánh tay khoảng cách, đối phương đã đem bàn tay đến rồi cổ của nàng, có thể cảm giác không thấy chênh lệch sao?

Thế là nàng nha một tiếng hô về sau, sợ hãi xoay người liền muốn chạy trốn, nhưng lập tức một con đê nàng hoảng sợ tay, từ sau lưng đỡ lấy nàng, sau đó cắt đứt đường lui của nàng, ngay tại nàng thán kêu một tiếng xong, chuẩn bị lớn tiếng kêu cứu thời gian, nhất đạo để nàng không thể quen thuộc hơn được thanh âm từ bên tai của nàng truyền đến; "Chạy cái gì, đánh a!"

Mở ra bởi vì kinh khủng bề bên trên mắt, lúc này trước mặt, mới vừa rồi còn hung ác Chân Khắc Hải đang bị, một con khoan hậu bàn tay nắm cổ, thuận cái bàn tay này, Thẩm Khuynh Thành quay đầu liền thấy tẩm kia Anh Tuấn gương mặt, này lúc giữa các nàng khoảng cách gần, nàng đều có thể nhìn thấy đối phương trên mặt tinh tế lông tơ.

Cái này khiến nàng nhin không được chu cái miệng nhỏ nhắn, đối những cái kia tinh tế lông tơ thổi ngậm khí, sau đó nhìn bọn chúng ngã theo phía nằm, khóe miệng lộ ra ý cười.

"Dừng đùa, làm chính sự."

Thẩm Khuynh Thành rất nhỏ động tác để Liễu Vinh trên mặt có tê tê cảm giác, nhưng hẳn không có suy nghĩ nhiều, mà là rất là buồn bực nhắc nhở đối phương, cũng ở trong lòng nghĩ đến cái này lòng của cô bé còn thật to lớn, lúc này thế mà còn có nhàn tâm chơi.

Nếu không tại sao nói Liễu Vinh ngốc đâu, nếu như một cái nữ hài đối nam nhân không có hảo cảm, nàng làm sao có thể sẽ tại bị vịn sau lưng về sau, còn đối với hẳn thoải nhệ lần gió thơm đâu?

Nghe Liễu Vinh y nguyên như đã từng như vậy chán, Thẩm Khuynh Thành khóe miệng lộ ra ý cười, nàng này lúc rốt cục biết đối phương vì cái gì cuối cùng không có cùng Nghê Khiết Mai ở cùng một chỗ, nhất định vẫn là bởi vì cái này ngu dân, nhưng nàng lần này không có thờ dài, mà là tại trong lòng đối với mình tốt bạn Nghê Khiết Mai nói nói; "Lão Đại, lần này ta cũng không có cùng người cấp, là người để lại cho ta, ta tạ ơn người rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 266: Sáo lộ

Mạnh lên để bảo hộ người bên cạnh dự vọng, không chỉ có thể hiện tại Liễu Vĩnh không ngừng tại trên xã hội tạo dựng mạng lưới quan hệ của mình bên trên, càng làm cho đã từng lừa dối hấn tại gần nhất nửa năm mỗi sáng sớm cũng sẽ ở kiên trì một cây số chạy cùng một trăm cái chống đẩy cùng một trăm cái nằm ngửa ngồi dậy về sau, để Suy Thần đem hấn vui đầu vào loại kia bị pháp lực gia trì vô lâm cao thủ trạng thái, để thể nghiệm loại kia tốc độ cùng kỹ xảo.

Một người bình thường đến vô lâm cao thủ con đường, kỳ thật nói đến rất đơn giản, cái kia chính là để tốc độ của hấn cùng lực lượng không ngừng gia tăng, sau đó làm kỹ xảo phối hợp, phát huy ra siêu trường lực lượng.

Mà Liễu Vĩnh lúc trước Suy Thần pháp lực tác dụng dưới, đầu tiên liền thể nghiệm loại kia siêu trường tốc độ cùng kỹ xảo cũng đang không ngừng vận dụng, tựa như là trong vô hiệp tiểu thuyết nắm giữ các loại chiêu thức, nhưng lại mất đi nội lực vô lâm cao thủ đồng dạng, thiếu chỉ là cái kia cỗ phần nội lực mà thôi.

Mà Liễu Vĩnh đi qua không ngừng huấn luyện thân thể gia tăng lực lượng, chính là hấn nội lực.

Cho nên hấn lúc này không nói đã trở thành một vị vô lâm cao thủ, nhưng tối thiểu nhất trước mặt mấy vị bao quát làm lính thời tiết ở bên trong hấn đều có thể tùy tiện cảm xuống, đây cũng là hấn có thể thông dong đứng yên nguyên nhân, bởi vì hấn có có thể bảo hộ mình cùng Thẩm Khuyết Thành lực lượng.

Cho nên dạng này hấn có thể tại tất cả mọi người không có kịp phản ứng phía dưới, trực tiếp đưa tay nắm rồi Chân Khắc Hải cổ, sau đó tại đối phương mặt đỏ lên không ngừng duỗi động tứ chi về sau, nhắc nhở Thẩm Khuyết Thành có thể dựa theo ngay từ đầu ý nghĩ của nàng làm nàng chuyện muốn làm, như đối Chân Khắc Hải huy quyền.

Một mặt si mê nhìn xem Liễu Vĩnh Thẩm Khuyết Thành, tại bị Liễu Vĩnh nhắc nhở về sau, đột nhiên biến có chút ngượng ngùng, nói đùa, trước kia đối Liễu Vĩnh không có ý nghĩ, đương nhiên có thể tùy tiện đã man, bây giờ có một chút tiểu tâm tư, đương nhiên muốn hơi trang thực nữ một chút, dù sao không có nam nhân sẽ ưa thích một cái sư tử Hà Đông.

"Ta thật có thể chứ?"

Cứ việc nội tâm kích động, nhưng Thẩm Khuyết Thành vẫn là tranh thủ một cái Liễu Vĩnh ý kiến, tại Liễu Vĩnh lần nữa cười gật đầu về sau, Thẩm Khuyết Thành lập tức mừng rỡ nhảy cẫng hoan hô, giống như một cái đề chơi đùa cổ hài tử, đem mọi người chung quanh nhìn tròn mắt hốc mồm.

Sau đó Thẩm Khuyết Thành tại không khách khí đối bị Liễu Vĩnh nắm vuốt cổ áp úng lấy giống như một con con gà con, không ngừng ục ục lấy tứ chi Chân Khắc Hải nói nói, "Không có ý tứ a!"

Miệng nói như vậy, nhưng nàng mặt ngoài tựa hồ tuyệt không khách khí, trực tiếp đem mình đôi bàn tay trắng như phấn tại bên môi đỏ mọng hà hơi, sau đó đối Chân Khắc Hải ngoài miệng chính là một quyền.

"Dừng tay!"

Điền gia huynh đệ, cùng thời tiết, Lưu Lượng lúc này mới phát ứng tới rống to, nhưng Liễu Vĩnh căn bản không có lý sẽ, trực tiếp mở miệng nói; "Để miệng hấn bị ối, lại đánh. "

"Mẹ nó!"

Điền gia huynh đệ cùng thời tiết nghe nói như thế nằng to một tiếng trực tiếp huy quyền liền vọt lên bên trên đến, nhưng Liễu Vĩnh cơ hồ ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn, trực tiếp phản chân hai cước liền đem Điền gia huynh đệ đá lộn ra ngoài, sau đó mũi chân không ngừng trực tiếp chỉ tại thời tiết trước mặt.

Lúc này thời tiết mới biết đối phương lực lượng, cái này mẹ hấn, đều cùng bọn hấn bộ đội những cái kia mang cái vương lão binh không kém cạnh rồi, thời tiết tin tưởng, đối phương cái này cũng chính là đối với hấn hạ thủ lưu tình, nếu không, kết cục của hấn tuyệt đối không sẽ so sánh nằm trên mặt đất lên tiếng lên tiếng chửi chửi gào thảm Điền gia huynh đệ tốt bao nhiêu.

"Nể tình người là mẫu thân của ta họ hàng hài tử phân thượng, lần này ta không cùng người so đo. " cũng không quay đầu lại nói đến đây lời nói, Liễu

Vĩnh chậm rãi thu hồi tại thôi kiệt trong mắt còn giống như rắn độc bàn chân.

Mà ở phía sau hần đầu đầy mồ hôi lạnh thôi kiệt tại hần thu hồi chân về sau, liên tiếp lui hai bước, để tránh đi Liễu Vĩnh, có thể thấy được hần sợ hãi của nội tâm.

Gặp mấy cái khác nam nhân đều bị Liễu Vĩnh khuất phục, lần này Thẩm Khuynh Thành xem như triệt để yên tâm, mang theo Liễu Vĩnh trong lòng hần trở nên càng phát ra quang huy vĩ đại hình tượng, nàng đối Chân Khắc Hải miệng chính là liên tục dùng lực.

"Ba! Ba! Ba!"

Thẩm Khuynh Thành đem hết toàn lực ba quyền thẳng đánh Chân Khắc Hải bờ môi tím xanh sưng đỏ bên ngoài lật, miệng mũi vọt máu, mới thu tay lại, cũng tại Liễu Vĩnh hỏi nói làm sao không sau khi đánh, quệt miệng vung lấy bàn tay của mình nói nói; "Đau quá. "

Không ngừng vung lấy tay Thẩm Khuynh Thành phiền muộn, cái này đánh người chính mình cũng đau, vì cái gì còn có nhiều người như vậy ưa thích đánh nhau, chẳng lẽ là ưa thích tự ngược, về sau nàng tại cũng không nguyện ý đánh người rồi.

"Không đánh?"

Đối mặt Liễu Vĩnh hỏi thăm, Thẩm Khuynh Thành một mặt vô cùng đáng thương lác đầu, đem cái Liễu Vĩnh nhìn buồn cười không thôi, thậm chí nhịn không được dùng tay thân mật xoa nhẹ hạ đối phương đầu.

Lần này ghé góm, thế mà đem Thẩm Khuynh Thành trong nháy mắt chọc giận, chỉ gặp nàng bất mãn giữ chặt Liễu Vĩnh cánh tay liền chất vấn nói; "Ngươi có ý tứ gì, coi ta là tiểu hài sao?" Sở dĩ Thẩm Khuynh Thành sẽ có lớn như vậy phản ứng, là bởi vì cái này hoàn toàn quan hệ đến nàng có thể hay không đuổi tới Liễu Vĩnh vấn đề lớn, cho nên nàng nhất định phải uốn nắn Liễu Vĩnh sai lầm tư tưởng.

Thậm chí lúc nói lời này, vì biểu hiện nàng đã không nhỏ, nàng còn ngóc lên mình hơi có quy mô ngực, trừng mắt mắt to, căm tức nhìn Liễu Vĩnh, để cho hần phát hiện về sau đôi giọng.

"Ta không có! Chẳng qua là cảm thấy ngươi như là tiểu muội muội đồng dạng đáng yêu, liền xoa bóp một cái, thế nào?" Liễu Vĩnh không tự chủ được ngóc lên cánh tay biểu thị mình vô tội, thậm chí còn tự cho là thân mật giải thích một chút.

Nhưng hần không giải thích còn tốt, một giải thích, Thẩm Khuynh Thành triệt để giận, đối phương lại còn nói coi nàng là Thành muội muội, có ý tứ gì, đối phương chẳng lẽ không biết đây là nam nhân đối với nữ nhân nhất tuyệt tình một loại cự tuyệt, chẳng lẽ đối phương đã nhìn ra ý đồ của nàng, cho nên muốn lập tức xác định quan hệ của song phương, để phòng ngừa dây dưa không rõ, không được, nàng cảm thấy mình nhất định phải lên tiếng hỏi, thế là nàng lớn tiếng nói; "Ài là ngươi muội muội, chúng ta có quan hệ thân thích, có liên hệ máu mủ sao?"

Cái này, vừa rồi còn rất tốt, làm sao một cái liền biến thành dạng này rồi, liền xem như ghét bỏ ta không xứng làm ngươi ca, ngươi cũng không cần trước mặt nhiều người như vậy, nói như vậy, đây cũng quá tổn thương tự tôn, bất quá còn tốt, Liễu Vĩnh không phải loại kia sẽ tùy tiện đối nữ hài phát cáu nam nhân, vì làm dịu hiểu lầm, hần lần nữa uốn nắn; "Tốt a, chúng ta không có liên hệ máu mủ, ta không đem ngươi trở thành muội muội, tốt a!"

"Vậy ngươi đem ta xem như cái gì?" Thẩm Khuynh Thành không buông tha.

"Bằng hữu. "

Lần này Liễu Vĩnh đã có kinh nghiệm, vừa muội muội không thể nói, như vậy tỷ là càng không có thể, dù sao đối phương còn không có có hần lớn, như vậy tốt nhất đáp án cũng chỉ còn lại có bằng hữu, thế là hần không chút do dự trả lời.

Trả lời về sau, thấy đối phương nghe được chính mình nói là bằng hữu sắc mặt hơi chậm dần, Liễu Vĩnh có chút nhẹ nhàng thở ra, nhưng đối phương lời kế tiếp, để đầu óc của hần trong nháy mắt chập mạch, chỉ nghe Thẩm Khuynh Thành lần nữa không chút do dự hỏi nói; "Bằng hữu, ta là nữ tính, cùng liền là của ngươi bạn nữ, tên gọi tất bạn gái có phải hay không?"

"Là!"

Trả lời xong, Liễu Vĩnh nhìn đối phương trong nháy mắt đáng vẻ vui mừng, lập tức cảm thấy chỗ nào không đúng, sau đó giải thích nói; "Là nữ tính bằng hữu, không phải bạn gái. "

"Không muốn chống chế!"

Thẩm Khuynh Thành quả muốn đối đám người so sánh một cáiV thù thế, nhưng làm người điệu thấp, làm nữ nhân thận trọng, là cơ bản nhất nguyên tắc, cho nên nàng nhịn được.

Chương 267: Liễu Khuê chuyện cũ

Thẩm Khuynh Thành, để Liễu Vĩnh nhớ tới gần nhất rất là lưu hành hai chữ 'Sáo lộ' đồng thời hắn cảm thấy mình tuyệt đối là vô chán đường, cái này khiến hắn không tự kìm hãm được nhìn chăm chăm Thẩm Khuynh Thành nhìn tốt một sẽ, thẳng đem đối phương nhìn có chút chột dạ, ánh mắt bắt đầu né tránh, Liễu Vĩnh mới lắc đầu, sau đó bỏ qua tại trên tay hắn đã có chút mất trọn trắng Chân Khắc Hải, nhìn về phía một bên như cũ tại ôm đứng quần Luru Lượng.

"Người muốn làm gì? Người đừng làm loạn!"

Kẹp lấy đứng quần Luru Lượng, tại Liễu Vĩnh nhìn gần ánh mắt dưới, nội tâm không khỏi bối rối, nhưng sau đó hắn liền nhớ lại thân phận của mình, thế là hắn cứng cổ rống nói: "Liễu Vĩnh, người không nên cảm thấy người có chút công phu, liền có thể muốn làm gì thì làm, đây không phải thế giới võ hiệp, đây là hiện thực, là pháp chế xã hội, nếu như người hôm nay đánh ta vì này cán bộ quốc gia, người muốn nhận luật pháp nghiêm trọng chế tài!"

Bị Luru Lượng nhắc nhở, mọi người mới nhao nhao nhớ tới thân phận của mình, Điền Lôi càng là trực tiếp rống to; "Tiểu tử, người lại dám đụng đến ta, người biết không biết ta cùng thị cục công an Trịnh đội trưởng là thân thích, người biết không biết, người đánh ta, sẽ có hậu quả gì không."

Lúc này, thôi kiết mới nhớ tới Liễu Vĩnh nhà tình huống, mặc dù là nhiều năm trước, nhưng hắn vẫn là cuồng hống nói; "Tiểu tử đừng tưởng rằng ta không biết người, người liền cùng người cái kia không có tiền đồ Lão Tử đồng dạng, chỉ biết động thủ, chẳng lẽ người quên rồi người Lão Tử ban đầu chịu thiệt, tổn hại, bắt lợi sao, không biết có hay không có bị người đem trứng đá bể."

"Mẹ người?"

Liễu Vĩnh nguyên bản đối Điền Lôi lời nói còn cảm thấy buồn cười, bởi vì đối phương nói hắn thế mà nhận biết cục thành phố Trịnh đội trưởng, mà hắn đúng lúc cũng nhận biết một cái Trịnh đội trưởng, liền không biết là không là một người.

Nhưng sau đó thôi kiết, liền để hắn bạo nộ rồi, bởi vì việc này là hắn từ nhỏ ký ức nhất càng mới một màn, hắn còn nhớ rõ cái kia là hắn lên tiểu học một ngày, cái kia ngày rất nóng, hắn ngồi tại phụ thân mua cho hắn trong nhà duy nhất một đài quạt bên cạnh làm bài tập, sau đó hắn liền nghe đến trong nội viện truyền đến một phim âm ỉ tiếng bước chân, cũng nương theo lấy la lên tẩu tử thanh âm, sau đó Liễu Vĩnh liền thấy phụ thân của hắn bị hắn mấy cái hảo hữu kinh hoàng dùng một cái giường tấm giờ lên tiến đến.

Đang lúc nằm tại ván giường bên trên sắc mặt phụ thân trắng bệch, đầu đầy đỏ mồ hôi, đem ấu tử Liễu Vĩnh trực tiếp dọa sợ tại đương trường, bởi vì hắn cảm thấy ngày đều sập, muốn biết phụ thân của hắn trong lòng hắn chính là ngày, hắn mặc dù không lúc bởi vì các loại nghịch ngợm bị phụ thân cuồng đánh, nhưng phụ thân của hắn tuyệt đối là trên thế giới yêu hắn nhất, bởi vì hắn không cho phép người khác tổn thương hắn.

Còn nhớ rõ có lần trong trường học rất là cao tráng một vị nam đồng học, tại để lại Vu Bằng khi dễ thời gian, hắn nhịn không được một cước đem vị kia cao tráng đồng học đá ngã lăn trên mặt đất, cứ việc ra ngoài cứu trợ mình ngồi cùng bàn, nhưng khi lúc Liễu Vĩnh tâm nhưng thật ra là sợ hãi, bởi vì hắn biết hắn không phải đối thủ của đối phương.

Nhưng vượt quá Liễu Vĩnh dự kiến, cao tráng đồng học thế mà tại hắn một cước phía dưới oa một tiếng khóc, cũng không có tới nắm chặt hắn đánh sự tình phát sinh.

Cái này để ngay lúc đó nhỏ Liễu Vĩnh đầu óc có chút phản ứng không kịp, tại ngăn người về sau không biết là phát cái gì thần kinh, thế mà nhớ tới lão nhân gia một câu, 'Tất cả địch nhân đều là hổ giấy, ' không tệ, đối phương chính là hổ giấy, nhưng rất nhanh hắn liền biết hổ giấy đằng sau là có thật lão hổ.

Cao tráng đồng học tại Liễu Vĩnh đắc ý đỡ dậy Vu Bằng thời điểm chạy, sau đó hắn gọi tới phụ thân của hắn.

Khi nhìn thấy cao tráng đồng học phụ thân một khắc này, Liễu Vĩnh sợ ngây người, một mét tám mấy vóc dáng, 170-180 cân đáng người, lại phối hợp mặt mũi tràn đầy râu ria cùng dữ tợn, đơn giản chính là một cái hiện thực bản Lí Quý, đồng thời cũng hết sức không nói lý, tại cao tráng đồng học chỉ vào Liễu Vĩnh về sau.

Hắn tại hỏi một câu có phải hay không là người đánh ta nhi tử về sau, trực tiếp ba một bàn tay liền phiến tại rồi Liễu Vĩnh trên mặt, đang lúc liền đem Liễu Vĩnh đánh một cái lang loạn choạng, té lăn trên đất.

Cho dù là dạng này đối phương còn cảm thấy chưa hết giận, lại đối chỉ có tám tuổi Liễu Vĩnh hung hăng đá mấy cước, đem nhỏ Liễu Vĩnh đá kém chút ngất đi, nếu như không phải có trường học già bảo an cùng lúc chạy đến, Liễu Vĩnh cảm thấy mình nói không chừng sẽ bị đánh chết, bởi vì đối phương đang lúc không có thu chân ý tứ.

Đương nhiên nhất làm cho Liễu Vĩnh tâm lạnh chính là hắn cứu Vu Bằng tại Lí Quý đối với hắn vùng vẫy quạt hương bồ kiểu đại thủ thời điểm lòng bàn chân bôi dầu chạy, cuối cùng, mang theo thể xác tinh thần mỗi một Liễu Vĩnh ủy khuất trở về nhà.

Trong nhà, chính tại dưới mái hiên hóng mát phụ thân, khi nhìn đến Liễu Vĩnh lam lũ quần áo cùng cao sưng gương mặt về sau, tay đều run rẩy, cái này

khiến phát hiện tình huống này Liễu Vĩnh dọa sợ, bởi vì hắn biết đây là phụ thân mỗi lần đánh hắn trước đó dấu hiệu.

Nhưng lần đó rất kỳ quái phụ thân không có đánh hắn, mà là hỏi hắn tiền căn hậu quả, sau đó mang theo Liễu Vĩnh trực tiếp đi đối phương trong nhà, đang lúc giống như Lí Quý kiều nam tử, chính một tay nắm lấy chùng ba trăm cân heo lỗ tai một tay nắm lấy mỏ heo đao nhọn.

Nhỏ Liễu Vĩnh chỉ thấy giống như quái vật khổng lồ heo mập, tại Lí Quý kiều nam tử trước mặt giống như đồ chơi đồng dạng bị ép đến, sau đó sắc bén đao nhọn còn giống như là một tia chớp bắn vào heo mập cái cổ.

Theo một thân 'Ô ngao' kêu thảm, cao khoảng 1 thước máu tươi giống như suối phun đồng dạng từ heo trong cổ bão tố xuất, đúng lúc phun ra đến nhỏ Liễu Vĩnh trước mặt, đem nhỏ Liễu Vĩnh bị hù sắc mặt trắng bệch, sau đó tại a một tiếng sợ hãi kêu to về sau trốn đến sau lưng của phụ thân.

Lúc này phụ thân rất là ôn nhu, hắn nhẹ nhàng ôm lấy mình đầy thương tích Liễu Vĩnh để hắn nằm ở trong ngực của mình, sau đó vỗ nhẹ phía sau lưng của hắn nói; "Ngoan, đừng sợ a, đừng sợ, có ba ba tại, có ba ba tại. . . "

Phụ thân lại đem Liễu Vĩnh cảm xúc an ủi bình ổn về sau, quay người đem hắn đặt ở xa mấy chục bước vị trí, sau đó xoay người lần nữa cất bước hướng như Lí Quý kiều nam tử, đang lúc Liễu Vĩnh còn một cái ôm lấy phụ thân chân, khẩn cầu nói, để hắn cùng hắn cùng nhau về nhà, nhưng phụ thân mỉm cười vuốt ve Liễu Vĩnh tổn thương mặt, sau đó dứt khoát quay người hướng như Lí Quý kiều nam tử.

Đang lúc, như Lí Quý kiều nam tử đối mặt đi tới phụ thân, không có một tia e ngại, ngược lại leng keng một tiếng vứt bỏ trong tay đao mỏ heo, sau đó liếm liếm khoe miệng nhiễm máu heo, một mặt tàn khốc cười nói; "Liều Khuê, Lão Tử đã sớm nghĩ linh giáo ngươi rồi?"

Quá trình kinh khủng để Liễu Vĩnh không dám nhìn, nhưng hắn chỉ biết, phụ thân cuối cùng chặt vật đi tới trước mặt hắn, mà cái kia như Lí Quý kiều nam tử tại Liễu Vĩnh rồi đi về sau một mực không có đứng lên, vì thế Liều Khuê chờ đợi hai năm lao, nhưng từ từ đó trở đi Liều Khuê tại Liễu Vĩnh trong lòng chính là ngày, bởi vì hắn không gì làm không được, không sợ hãi.

Nhưng chính là như vậy một cái nam nhân, tại cái kia ngày bị người đá cho như thế, Liễu Vĩnh đơn giản không thể tin được, chẳng lẽ phụ thân đụng phải ti như Lí Quý kiều nam tử còn lợi hại hơn người, nhưng sau đó Liễu Vĩnh biết không phải là như thế, phụ thân gặp người thậm chí căn bản cũng không được rồi cho cái kia như Lí Quý kiều nam tử xách giầy, nhưng cho hảo huynh đệ phủng tràng hắn, lại bị hảo huynh đệ chỉ thị không thể phản kháng, không phải sẽ lần nữa ngồi tù.

Mà hết thảy này trực tiếp đưa đến Liều Khuê ý chí tinh thần sa sút, thậm chí không còn xách dạy Liễu Vĩnh công phu sự tình, bởi vì hắn nói công phu cho dù tốt, cũng nan địch lòng người khó dò.

Mà đây là Liễu Vĩnh cả một đời cũng không quên được, bởi vì trong lòng hắn phụ thân của hắn là vĩ đại, mà lần kia không phải lỗi của hắn, không phải, cho nên không biết tình huống, tùy tiện nói xấu phụ thân hắn thôi kiệt kiệt để chọc giận Liễu Vĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 268: Đồng dạng kinh lịch, người khác nhau

"Con mẹ nó ngươi nói cái gì!"

"Ba. "

"Con mẹ nó ngươi lặp lại lần nữa!"

"Ba ba ba. . . "

Điên cuồng Liễu Vĩnh đem Vu Bằng dọa sợ, hắn liều lĩnh xông đi lên ôm lấy Liễu Vĩnh kêu to; "Liều Vĩnh ngươi làm gì, ngươi điên rồi sao, ngươi điên rồi sao?"

Tại Vu Bằng liều mạng ôm kéo xuống, Liễu Vĩnh thoáng khôi phục rồi một tia lý trí, mà cái này một tia lý trí để hắn đình chỉ động tác trên tay, bởi vì trước mặt thôi kiệt đã bị hắn đánh diện mục mơ hồ, thậm chí đã thoi thóp.

Lần này trong phòng tất cả mọi người sợ ngây người, nữ nhân ở giật mình qua đi lập tức kêu to la lên; "Giết người, giết người!"

Các nam nhân thì tại kinh ngạc về sau kêu to; "Mẹ nó, mẹ ngươi, ngươi nhất định sẽ ngồi tù, chúng ta nhất định phải làm cho ngươi ngồi tù. "

Bọn hấn sợ hãi, bọn hấn sợ hãi, bởi vì một cái điên cuồng như vậy người, mặc dù hấn không tiền không thể, nhưng hấn có thể tùy thời đem bọn hấn đánh chết, mà mình phú quý mệnh cùng đối phương nghèo hèn mệnh trao đổi, bọn hấn làm sao có thể nguyện ý.

Nhưng ngay tại tất cả mọi người thất kinh thời điểm, thôi kiệt đứng lên, đứng vậy, nhìn như máu thịt be bét thôi kiệt đứng lên, sau đó chỉ vào Liễu Vĩnh mắng nói: "Người cái này như cùng người phụ thân đồng dạng ti tiện quý nghèo, người biết phụ thân người đang lúc vì cái gì bị đá sao, cũng là bởi vì đối phương là hấn không trêu chọc nổi người, mà người hôm nay ngay tại làm như vậy. "

Nói xong, thôi kiệt cười giống như từ trong địa ngục trào lên tới mặt, hướng bị Vu Bằng ôm chặt lấy Liễu Vĩnh dưới hông hung hăng đá ra rồi một cước, hấn biết đối phương kết cục, nhất định như năm đó đối phương phụ thân đồng dạng.

Nhưng thôi kiệt không để ý đến lần này Liễu Vĩnh người bên cạnh đã không phải là Liễu Khuê năm đó bên người cái kia chỉ lo mình người.

Liễu Vĩnh này lúc bên người Vu Bằng nhưng thật ra là một cái không ngừng bản thân áy náy người, bởi vì Liễu Vĩnh từ khi biết hấn bắt đầu chính là đang không ngừng lần lượt giúp hấn, mà hấn lại lần lượt chạy trốn, thẳng đến hấn đột nhiên ý thức được bên cạnh hấn chỉ còn lại có một cái Liễu Vĩnh, mới biết Hữu Nghị trân quý.

Khi lại một lần Liễu Vĩnh bởi vì hấn bị mấy cái hết sức nam sinh vây công thời điểm, hấn tại thời điểm chạy trốn quay đầu nhìn thoáng qua, thấy được Liễu Vĩnh trong mắt thất vọng, loại kia thất vọng nói cho hấn biết, nếu như hấn đang chạy, như vậy lần sau đem không còn có người giúp hấn, cái này khiến hấn cuối cùng cần mỗi quay người, sau đó móc xuất trên đất một cục gạch, run rẩy tại chỗ đập ngã rồi một tên hết sức nam sinh, mà sau đó đối phương giải tán lập tức, để hấn biết, có đôi khi, có chút nhìn như không cách nào địch nổi đối thủ, kỳ thật không hề giống chính mình tưởng tượng đáng sợ như vậy. Thế là hấn thay đổi, từ cần bị Liễu Vĩnh lần lượt cứu trợ, đến cùng Liễu Vĩnh kẻ vai chiến đấu, sau đó đến hấn có thể nghĩ hết tất cả biện pháp trợ giúp cho Liễu Vĩnh.

Mà lần này, hấn đem chứng minh hấn còn có thay cản nguy cơ năng lực, thế là hấn cười nghiêng thân, sau đó hấn tại toàn bộ thân thể chấn động về sau, há to miệng.

"Vu Bằng!"

Vài giây đồng hồ về sau Liễu Vĩnh đối uể oải trên mặt đất đối phương cuồng hô, cũng hai tay vịn bả vai của đối phương dùng lực lay động.

Theo Liễu Vĩnh điên cuồng, mê muội Vu Bằng mở mắt ra, sau đó há hốc mồm chặt vật mở miệng nói: "Liễu Vĩnh, về sau dùng ta nên người thời gian, điểm nhẹ được không. " nói xong, Vu Bằng vừa nhắm mắt, đầu sai lệch đi qua.

Lần này đem Liễu Vĩnh bị hù không nhẹ, miệng thảo luận lấy xin lỗi, ngón tay lại nhịn không được run đi dò xét đối phương hơi thở, tại khoảng cách đối phương lỗ mũi còn có 0.3 centimet thời điểm, Liễu Vĩnh hô hấp cơ hồ đều đình chỉ, thậm chí hấn nghe được rồi mình cuồng loạn tâm, bởi vì hấn không có cảm giác được Vu Bằng chớp mắt hô hấp.

"Cái này?"

"A!"

"Ta dựa vào!" Vu Bằng đột nhiên há mồm gào thét dọa Liễu Vĩnh nhảy một cái, cũng làm cho Liễu Vĩnh trùng điệp hô khẩu khí, nhưng mặt ngoài nhưng buồn bực nói: "Người sao không đi chết đi!"

"Ta chết đi, không phải sợ người đã thương tâm sao?" Vu Bằng nháy mắt nhìn xem Liễu Vĩnh, đem cái Liễu Vĩnh nhìn ác hán không thôi, tranh thủ thời gian đứng lên.

"Ta dựa vào, người sợ cái gì ta thêm không thích nam nhân, còn có ta mới vừa rồi là thay người cản Tào Đường thôi, người vì cái gì đem ta ném ra bên ngoài?" Vu Bằng cảm thấy mình tuyệt đối là nhất khổ cực người bảo vệ, thế mà tại khẩn cấp quan đầu, bị người phải bảo vệ ném ra ngoài.

Đối với cái này, Liễu Vĩnh trả lời là, ta cái kia là lại thay ta tương lai tẩu tử giúp đỡ huynh đệ của người.

Vừa nói như vậy, Vu Bằng xem như lập tức minh bạch rồi, nguyên lai đang lúc khẩn cấp tình huống dưới, bởi vì Liễu Vĩnh thân thể cùng hai tay đều bị Vu Bằng ôm lấy, dẫn đến hấn căn bản là không có cách cùng lúc thay Vu Bằng ngăn cản, thế là tại khẩn cấp một khắc này, Liễu Vĩnh cái khó lớn cái khôn đem Vu Bằng đột nhiên nâng lên đánh tới hướng thôi kiệt, dạng này không chỉ có giải rồi Vu Bằng nguy cơ, còn hữu hiệu đã kích đối phương, thật sự là nhất cử lưỡng tiện phương pháp tốt.

Chỉ là nếu có thể Liễu Vĩnh không hy vọng Vu Bằng vì hấn bốc lên dạng này hiểm, bởi vì đối phương là bằng hữu tốt nhất của hấn.

Nhưng Vu Bằng trả lời lại làm cho Liễu Vĩnh một cái lão đạo, trực tiếp đem đối phương đẩy ngã ở một bên, bởi vì Vu Bằng làm bộ thâm tình nói: "Yên tâm, coi như bị đá, ta cũng biết người sẽ đối ta phụ trách, có phải hay không!"

"A phi!" Liễu Vĩnh chỉ nghĩ nôn hấn một mặt.

"Người về sau cách Liễu Vĩnh xa một chút!"

Vu Bằng lời nói không chỉ có không khai Liễu Vĩnh chào đón, liền ngay cả Thẩm Khuynh Thành đều cảm thấy khó chịu, thế là nàng đi vào Vu Bằng bên

người đá hấn một cước nói một câu đề Vu Bằng rất là buồn bực lời nói.

"Ca liền chi đùa một chút, cần thiết hay không, huống chi ca ta cũng là thằng có được hay không!" Vu Bằng nội tâm cuồng hồng

Bị nện ngã xuống đất thối kiết phun một ngụm máu, đến mức hấn hiện đầy vết thương mặt hiển hiện càng phát ra dữ tợn, chỉ gặp hấn cười như lệ quỷ nói; "Hắc hắc, Liễu Vĩnh nguoi thật hết sức may mắn, nguoi so sánh cha nguoi may mắn, bởi vì cha nguoi cứng nhắc, mà nguoi tương đối vô sỉ, thể mà dùng nguoi một nhà làm vũ khí, nguoi thật vô sỉ."

Đối với cái này, Liễu Vĩnh cười về nói; "Cha ta cứng nhắc ta thay hấn kiêu ngạo, về phần nguoi, còn có đá cha ta nguoi kia, thân là nam nhân lại làm giống như nữ nhân đồng dạng sự tình, nguoi cảm thấy các nguoi vẫn xứng gọi là nam nhân mà?"

"Nguoi, a phốc!"

Thối kiết bị câu nói này ghen trực tiếp thêm phun một ngụm máu, mà Liễu Vĩnh đã không nghĩ thêm lý sẽ đối phương, bởi vì hấn tin tưởng không cần hấn động thủ, về sau từ sẽ có người * đối phương.

Về phần đá hấn phụ thân nguoi kia, Liễu Vĩnh cũng tại thối kiết nhắc nhở dưới, chuẩn bị thay hấn Lão Tử đòi lại cái kia vũ nhục.

"Nguoi thật đừng làm loạn, ta là lưu trang thôn trưởng."

Đối mặt đốt đốt đi tới Liễu Vĩnh, Lưu Lượng thanh âm có chút run lên, nói đùa, vừa rồi đối phương bộ dáng quá kinh khủng, trực tiếp đem có thể tùy tiện đánh ngã hấn thối kiết đánh thành bộ kia Quý bộ dáng, hấn làm sao phản kháng, cho nên hấn chỉ có thể dùng thân phận uy hiếp đối phương, nhưng hấn này lúc hấn đã đối thân phận cũng đã mất đi lòng tin, bởi vì tại tài nguyên bên trên tuyệt đối so với hấn cao hơn Chân Khắc Hải còn có thối kiết đối phương đều không để vào mắt, lại thể nào sẽ đem hấn để vào mắt.

Nhưng hết sức kinh hi, Liễu Vĩnh tại hấn phía dưới thể mà định chỉ bước chân, ngay tại hấn ngạc nhiên cho là mình một chiều này lúc hữu dụng, Liễu Vĩnh tự nói để hấn kém chút thổ huyết.

Liễu Vĩnh nói, tốt như vậy giống như có chút làm mất thân phận, thật sự là quá được không bù mất rồi!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 269: Lớn nhất thống khổ

"Ai, đánh nguoi có chút ném thân phận, vẫn là thôi đi!"

"Nguoi!"

Lưu Lượng nghe nói như thể đơn giản chọc tức, đối phương thể mà không phải là bởi vì cố kỵ thân phận của hấn, mà là bởi vì cảm thấy động thủ với hấn làm mất thân phận, cho nên mới buông tha hấn, đây quả thực so với hấn rồi đánh còn muốn cho hấn khó chịu, cái này khiến hấn tại tự tôn không chịu được tình huống dưới đối Liễu Vĩnh cuồng hồng mắng to; "Con mẹ nó nguoi nguoi cho là mình là ai, có tư cách gì nói lời này!"

"Là ai đem chúng ta Lưu Đại lãnh đạo tức thành dạng này?"

Lúc này phòng cửa phòng bị đột nhiên mở ra, một tên đeo kính đen lưng đầu Anh Tuấn nam tử đi đến. Sau đó trong phòng Lưu Lượng chờ người tại xoay mặt về sau, tựa hồ một cái tìm được chủ tâm cốt.

Chỉ gặp bọn họ giống như bị khi phụ hài đồng nhìn thấy phụ mẫu đồng dạng, soạt mấy bước chạy vội tới kính râm bên người nam tử, sau đó mồm năm miệng mười chỉ vào Liễu Vĩnh bắt đầu cáo Liễu Vĩnh hình, cái gì ngang ngược cần rồi, cái gì đã mạn thô bạo, cái gì không coi ai ra gì, cái gì phá hư hoàn cảnh đầu tư. . . Chờ chút, thẳng nghe được Liễu Vĩnh tròn mắt hốc mồm, để hấn đều nổi lên nghi ngờ mình là không phải là người như thế rồi?

Lưu Lượng bao quát Điền gia huynh đệ chờ người hôm nay mời khách chờ kỳ thật chính là vị này nhân vật trọng yếu, bởi vì đối phương tại Khai Dương là một vị hắc bạch nói đều ăn sạch nhân vật, thủ đoạn lớn tại bọn hấn trong mắt những người này đơn giản có thể nói không gì làm không được.

Thậm chí Điền Lôi cùng Lưu Lượng liền tận mắt thấy khu vực trường công an bao quát bọn hấn trên trần người đứng đầu nhìn thấy đối phương đều là hết sức khách khí bộ dáng, liền một người như vậy, tuyệt đối có thể trợ giúp bọn hấn nghiền ép Liễu Vĩnh tên lớn lối này.

Mà được gọi là Sơn ca nam tử trẻ tuổi, cũng không có để bọn hắn thất vọng, đang nghe mấy người mồm năm miệng mười nói về sau, lập tức lo lắng nhìn một chút nằm trên đất, cùng một chỗ nằm qua mấy lần cơn, nhưng bây giờ bị đánh giống như đầu heo thối kiệt, cũng không ngừng ho khan Chân Khắc Hải, hơi nhẹ nhàng thở ra.

Gặp Sơn ca lại sau khi đến, đầu tiên quan sát bọn hắn một phương thụ thương tình huống, trong bọn họ tâm âm áp, cùng lúc cảm thấy ngày xưa mời khách tặng lễ quả nhiên không có uống phí, mà vừa lúc này bọn hắn càng là thấy được Liễu Vĩnh đôi mắt tới Sơn ca chớp hai lần mắt động tác.

Động tác này, để bọn hắn càng thêm thần thái dữ tợn lên, bởi vì bọn hắn đã nhìn ra, đối phương nhận biết Sơn ca, cái này khiến bọn hắn cuồng hỉ, chỉ có nhận biết mới biết biết Sơn ca kinh khủng, cũng chỉ có dạng này bọn hắn mới có thể tại từ nơi khác trở về có tiền các bạn học trước mặt thắng về mặt mũi, để bọn hắn đối bọn hắn yên tâm, sau đó mới có thể lừa gạt đầu tư của bọn hắn.

Nhưng tiếp xuống Liễu Vĩnh cùng trong mắt bọn họ không gì làm không được Sơn ca đối thoại liền để bọn hắn mộng bức rồi, chỉ gặp Liễu Vĩnh tại chớp hai lần mắt về sau, thờ dài mở miệng: "Làm sao trường hợp nào đều có người?"

"Ngạch, sư, sư gia, người nghe ta giải thích!"

Tất cả Lưu Lượng một phương người nghe được Sơn ca lời nói về sau đều mộng bức rồi, cái này tình huống như thế nào?

Thậm chí Lưu Lượng còn nỉ non hỏi một câu: "Sơn ca người không có choáng à?"

Dù sao hắn thấy Sơn ca cứ việc tuổi trẻ, nhưng cũng cùng bọn hắn không kém được mấy tuổi, mà Liễu Vĩnh là cái gì, là cùng bọn hắn cùng qua ban đồng học, làm sao có thể là đối phương cái gọi là sư gia, cái này mẹ hắn được kém lấy tuổi tác a, nhất định là đối phương có cái gì hiểu lầm rồi, đúng vậy, nhất định là như vậy, hoặc là Liễu Vĩnh dài có chút giống đối phương chết đi sư gia, dù sao Sơn ca là 'Tối' nói xuất thân, không thấy trên TV, những cái kia 'Tối' nói phản tử hoặc Thanh Bang hoặc xuất Vu Hồng môn đều là có truyền thừa.

"Ta ngắt cái gì, các người mới choáng nữa nha?"

Sơn ca nói ra một câu ảo não, hắn bây giờ hoàn toàn chính xác hết sức ảo não, hắn cảm thấy mình thật là quá không thuận, nguyên bản hắn là hết sức cẩn thận một người, ban đầu Đinh Bằng Phi mời hắn đi giúp sấn lần kia liền có thể nhìn ra, nhưng hắn vẫn là cảm.

Cho nên hắn trở nên càng phát ra cẩn thận, nhất là gần nhất đã qua một năm, phụ thân của hắn nhận một vụ sư phó, để địa vị của hắn từ một vị không ra gì tiểu lưu manh trực tiếp trở thành gần với Khai Dương đình cấp hoàn khổ người, cái này khiến hắn tại đắc chí vừa lòng sau khi, cũng không có quên mình cẩn thận, thậm chí càng thêm cẩn thận, mặc dù cũng thỉnh thoảng tiếp nhận các loại nhờ giúp đỡ cho mình vợ vệt của cái, nhưng hắn đều là đầy đủ điều tra qua, giống như Lưu Lượng Điền Đào người, cũng chính là nông thôn nhà giàu mới nổi, tại Khai Dương căn bản không có cái gì quá cứng quan hệ, cũng không biết đắc tội cái gì quá cứng người, hắn mới biết cùng đối phương kết giao bằng hữu, bởi vì chỉ có dạng này người, mới tốt nhất lừa gạt, nhưng không nghĩ tới, vạn vạn không nghĩ tới, đối phương thế mà chọc hắn sư gia, ta dựa vào, các người là thế nào gặp nhau, lời núi nhỏ hoàn toàn không nghĩ ra, thật mẹ hắn không nghĩ ra?

Nghĩ đến mình tại hắn bây giờ thường thường dẫn vì rêu rao mặt người trước lần nữa dễ thấy, hắn liền hết sức ảo não, thậm chí hắn đều thấp thỏm biết không biết bởi vì hắn để phụ thân hắn ở trước mặt đối phương mất đi tín nhiệm, dù sao lần trước nghe phụ thân nói qua, có người mê hoặc hắn vị này thông thiên sư gia bỏ qua phụ thân hắn, cũng là bởi vì phụ thân hắn liên quan tới, mà bởi vậy phụ thân của hắn cũng tại dần dần tẩy trắng, mà hắn hoàn toàn là ở trước mặt đối phương cho phụ thân của mình bôi đen a!

Nghĩ đến chỗ này, hắn ngay cả khóc tâm đều có rồi, bởi vì hắn thế nhưng là biết bây giờ phụ thân cùng hắn nếu là mất đi ngọn núi lớn này về sau hậu quả, không nói những cái kia trước kia cung kính mặt biết biến mất không thấy gì nữa, liền ngay cả hai tính mạng con người đều biết gặp nguy hiểm, dù sao những cái này tự phụ đoàn chính nguy quân tử cùng nhóm người mình tương giao rồi, mà cái này tựa hồ là bọn hắn chỗ bán, mà vì không có chỗ bán, tốt nhất phương thức chính là san bằng không còn bị Liễu Vĩnh che chở bọn hắn.

Nghĩ đến cái này, lời núi nhỏ trực tiếp sợ hãi quỳ trên mặt đất, cũng lớn tiếng giải thích: "Sư gia, ta làm những này thời điểm, phụ thân ta cũng không biết, thật không biết. "

"Người đây là làm gì?"

Liễu Vĩnh cũng có chút mộng, hắn chỉ là cảm thán một câu làm sao trường hợp nào đều biết gặp người lời núi nhỏ, không nghĩ tới liền cho đối phương bị hù trực tiếp té quỵ trên đất, cái này khiến Liễu Vĩnh không tự kìm hãm được tiến lên đỡ đối phương.

Đại nhân vật chính là đại nhân vật hoàn toàn không có có bất kỳ giá đỡ, cái này khiến lời núi nhỏ đối Liễu Vĩnh càng phát ra bội phục, nhưng lại càng phát ra không biết đứng lên, trực tiếp quỳ lui ra phía sau hai bước, tránh đi Liễu Vĩnh nâng, sau đó kéo xuống kính râm cầu khẩn nói nói: "Sư gia, ta thật không phải cố ý, phụ thân ta thật không biết ta những này cầu thí sự tình, hi vọng người không muốn đối với hắn có ý kiến. "

Minh bạch rồi, nguyên lai đối phương là sợ mình nguyên nhân bởi vì hắn quái Lôi Chấn Sơn, còn thật là một cái hiểu thuận hài tử, thế là Liễu Vĩnh lắc đầu mở miệng: "Biết phụ thân người nhớ người nhất thành vì hạng người gì sao?"

Câu nói này trực tiếp để lời núi nhỏ ánh mắt ảm đạm, chỉ là miệng nơi lại nói nói: "Sư gia, ta trở về không được!"

Đối với cái này, Liễu Vĩnh thờ dài, sau đó mở miệng nói: "Ta không biết trách người phụ thân, chỉ mời người sau này tự giải quyết cho tốt, đứng lên đi!" Nghe xong đối phương không biết quái cha mình, lời núi nhỏ lập tức mừng rỡ, sau đó tranh thủ thời gian đứng lên về sau vuốt mông ngựa nói: "Cha ta một mực nói sư gia bao nhiêu lợi hại bao nhiêu lợi hại, ta còn không tin, hôm nay thấy một lần phía dưới, quả nhiên danh bất hư truyền!"

"Cái này?"

Điền Lôi cùng Lưu Lượng liếc nhau đều từ đối phương trong mắt thấy được sợ hãi, này lúc nếu có người hỏi, trong trần thế nhất làm cho người thống khổ chính là cái gì? Như vậy Lưu Lượng chờ người nhất định biết trả lời, cái kia chính là người theo vì chỗ dựa người, lại nguyên lai tại trước người xem thường mặt người trước chỉ là một cái không đáng chú ý gia hỏa, mà cái này không phải là bởi vì đối phương quá kinh khủng, mà là nhóm người mình quá vô tri.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 270: Vương Linh Lợi khí tràng

"Cho bọn hắn hơi chữa chút mặt mũi đi, dù sao cùng ta đã từng là đồng học!"

Liễu Vĩnh mang nửa Thẩm Khuynh Thành rời đi cái này phòng thời điểm, đối lồi núi nhỏ nói như vậy, bởi vì hắn biết nếu như hắn không nói như vậy, đối phương mấy người nhất định biết hạ tràng thế thảm vô cùng, bởi vì lồi núi nhỏ đang muốn nhìn nọt hắn tình huống hạ là biết hạ độc thủ, về phần Liễu Vĩnh vì cái gì biết biết, bởi vì Lôi Chấn Sơn chính là người như vậy, mà đối phương là Lôi Chấn Sơn nhi tử.

Hết sức đột ngột, khi biết Liễu Vĩnh khó lường thân phận về sau, nghe nói như thế, mới vừa rồi còn xem thường Liễu Vĩnh người, thế mà cũng hơi nhẹ nhàng thờ ra, loại tâm lý này chuyển đổi ngay cả chính bọn hắn đều bất ngờ.

Đến mức kịp phản ứng Lưu Lượng cảm thấy rất là khuất nhục, bởi vì hắn lúc đi học liên tục phụ anh kịch tiêu sái đa tài đa nghệ, nhưng lại một mực bị mấy cái cái gọi là tứ đại suất nam đè ép.

Bây giờ thật vất vả những cái được gọi là tứ đại suất nam chôn vùi vào trong trần thế, mà hắn lại đứng ở căn cơ hồ tất cả đồng học ngưỡng mộ tình trạng, nhưng hắn còn không có có tới cùng đắc ý, liền phát hiện hắn nguyên lai vẫn là như vậy buồn cười.

Thật hết sức buồn cười, liền như là một con tự phụ cường đại con kiến tại voi trước mặt khoe khoang cơ thể của mình đồng dạng buồn cười.

Đối với Liễu Vĩnh, lồi núi nhỏ đương nhiên không có dị nghị, nhất là đối phương mở cửa rồi đi một khắc này, hắn thấy được ngoài cửa hút thuốc chờ đợi Liễu Vĩnh mấy người kia, càng là ánh mắt chớp động, đối đối phương quyết định kiên định hảo hảo chấp hành.

Nghĩ như vậy, hắn đại đao kim mã kéo đến một cái ghế, sau đó ngồi tại phòng trung ương, sau đó mở miệng để Lưu Lượng chờ người đứng ở trước mặt mình, nói một chút đầu đuôi sự tình.

Đối với Liễu Vĩnh không bỏ đến mức nào, Lưu Lượng chờ người là không có có cái gì đặc biệt cảm giác, nhưng đối với lồi núi nhỏ bọn hắn thật là biết đến, gây nên người tàn phế đều là gia đình cơm rau dưa, cho nên bọn hắn từng cái ngoan ngoãn đứng ở mặt của đối phương trước, thậm chí bao gồm thụ thương nghiêm trọng thời tiết cùng Chân Khắc Hải.

Nguyên bản thôi kiệt là muốn kháng cự một cái, dù sao hắn là bộ đội bên trên người, hắn cũng không tin đối phương dám đem hắn thế nào, nhưng đỡ lấy hắn Chân Khắc Hải nói một câu nói trực tiếp để hắn bỏ đi suy nghĩ, Chân Khắc Hải nói, chúng ta là có người nhà a!

Câu nói này trực tiếp để thôi kiệt trở mặt, sau đó cũng ngoan ngoãn đứng ở lồi núi nhỏ trước mặt.

Đối với mấy người phản ứng, lồi núi nhỏ không có ngoài ý muốn, nhưng khi biết được nguyên nhân gây ra là Vu Bằng đến mượn phòng vệ sinh về sau, lồi núi nhỏ nổi giận, đến mượn phòng vệ sinh, nói đùa cái gì, người ta rõ ràng chính là vì các người tới, muốn biết Liễu Vĩnh là thân phận gì, cái gì cấp cao trường hợp không có đi qua, biết chuyên môn chạy tới cái này mượn phòng vệ sinh. Đương nhiên hắn hoàn toàn không có nghĩ tới Liễu Vĩnh chính là một cái đế nhũ, còn thật không có tới qua cao đường như vậy địa phương.

"Các người nói đối?"

Lồi núi nhỏ trực tiếp cho bọn hắn có kết luận, nhìn Lưu Lượng chờ người còn muốn biện bạch, hắn nói thẳng nói; "Biết vừa rồi tại ngoài cửa đứng yên một vị cầm trong tay kính râm nam nhân là người nào không?"

Sau khi hỏi xong, lồi núi nhỏ căn bản không dung đối phương trả lời, bởi vì hắn biết trước mặt những người này căn bản cũng không nhận biết cái kia cầm kính râm nam tử, thế là hắn tiếp lấy giải thích nói; "Là Hàn Tiêu Cam, chính là các người hiện tại đứng đây quán rượu này Lão Bán công tử, các người hiện tại nói cho ta biết, người cảm thấy có dạng này người theo bên người, thầy ta gia chẳng lẽ biết là thật đến các người phòng mượn phòng vệ sinh

sao?"

Cuối cùng lại bị lời núi nhỏ không ngừng nhắc nhở dưới, Lư Lượng nhớ tới bọn hắn lừa gạt tới Thẩm Khuynh Thành, thế là lập tức nói ra lừa gạt Thẩm Khuynh Thành sự tình, đương nhiên hắn không có nói lừa gạt đối phương tới là muốn tại quá chén về sau, làm cái kia phi lễ sự tình.

Mà Thẩm Khuynh Thành là ai, tại bị hiểu kỳ lời núi nhỏ hỏi thăm về sau, biết được, nguyên lai đối phương là Liễu Vĩnh trước kia bạn gái tốt khuê mật.

Lần này lời núi nhỏ cảm thấy mình xem như rốt cục biết rồi đầu đuôi sự tình, cùng lúc biết rồi Liễu Vĩnh khác thường gây nên, nguyên lai là vì bạn gái trước hảo hữu a! Cũng bởi vì cái này không tiếc đặt mình vào nguy hiểm?

Đương nhiên đối với Liễu Vĩnh thân thủ tới nói cũng không tính mạo hiểm, nhưng lấy bây giờ hắn Liễu Vĩnh loại thân phận này địa vị còn vì rồi bạn gái trước hảo hữu an nguy đi tự mình động thủ, có thể thấy được hắn đối bạn gái trước Edda đến rồi loại điều nào trình độ.

Cái này khiến lời núi nhỏ nhìn thấy một cái cơ hội, cái kia chính là nếu như hắn có thể trợ giúp cho Liễu Vĩnh, vậy hắn địa vị của phụ thân đem biết triệt để vững chắc, cũng không tiếp tục dùng cổ kỹ người khác tin đồn, nghĩ tới chỗ đắc ý, lời núi nhỏ nhìn không được hắc hắc cười ngây ngô, đem cái thấp thòm chờ lấy nghênh đón trừng phạt Lư Lượng mấy người cười hai mặt nhìn nhau.

Thậm chí, Điền Lôi không tự kìm hãm được run lên nói thầm, "Hắn nên không biết là nghĩ đến cái gì hết sức kỳ hoa hoa văn trùng phật chúng ta, mới nhìn không được cười to a!"

Nghe xong Điền Lôi lời này, Điền Đào chờ người toàn thân chấn động, sau đó tại Lư Lượng dẫn đầu hạ ba một tiếng toàn bộ quỳ rạp xuống đất, sau đó thình cẩu nói, "Chúng ta thật không phải là cố ý trêu chọc Liễu Vĩnh, không, sư gia, huống chi sư gia đều nói đề lão nhân gia người buông tha chúng ta, liền van cầu Sơn ca người mở một mặt lưới a!"

Cái này chính là thực lực mang tới ảnh hưởng, hắn biết đề người không tự chủ được coi là tại đắc tội đại nhân vật về sau, biết hạ tràng thể thảm, liền như là kẻ hạ phu dưới ngòi bút nhỏ công chức đồng dạng.

"Ai, đây cũng là nam nhân?"

Bao quát lưu bôi bôi ở bên trong, trong phòng mấy cái nữ nhân, khi nhìn đến Liễu Vĩnh không cần bất luận cái gì khoắc lác uy hiếp về sau, nhao nhao mới phát giác trước mặt những này ngày xưa tại các nàng trong mắt nam nhân cao lớn, là như thế không chịu nổi, thậm chí ngay cả Liễu Vĩnh vạn nhất cũng không sánh bằng bên trên, cái này khiến các nàng tại tức giận sau khi, rất là hâm mộ Liễu Vĩnh nữ nhân bên cạnh, chỉ là không biết là dạng gì nữ nhân mới có thể xứng với đối phương, mà các nàng tựa hồ chỉ có hâm mộ phần.

Nhưng các nàng huyền tượng cũng không có chờ đợi, môn liền bị khinh khinh đẩy ra, tựa hồ trong phòng người đều đối đẩy cửa âm thanh có chút quá nhạy, tại tiếng cửa vang lên về sau, trái tim tất cả mọi người đều là không tự kìm hãm được nhảy một cái, sau đó bọn hắn liền thấy một vị nữ tử.

Một vị một thân đỏ chót sườn xám, thể hiện ra nàng có lỗi có lỗi tuyệt diệu đáng người nữ tử, nữ tử tóc mây cao bần, để nàng hiện ra cùng hiện thực không hợp cổ điển cao quý, chính là như vậy một cái tuyệt mỹ nữ tử, như giương gió bày đồng dạng đi tới, để tất cả nam nhân đều không tự kìm hãm được 'Ừng ực' nuốt một cái nước bọt.

"Là ai vũ nhục Nghê Khiết Mai?"

Nữ tử đương nhiên là Vương Linh Lợi, bây giờ cũng chỉ có nàng còn ưa thích loại này đỏ chót nhan sắc, mà tựa hồ cũng chỉ có nàng có thể khống chế, chỉ gặp nàng tại phong thái ngàn vạn đi tới phòng về sau, hai tay trùng điệp đặt ở bụng dưới trước, giống như một cái cổ lúc tiểu thư khuê các đồng dạng đoan trang đảo qua trong phòng đồng đảo nam nhân.

Mà bị ánh mắt của nàng đảo qua, tất cả nam nhân đều không tự kìm hãm được toàn thân run rẩy một cái, bởi vì đối phương ánh mắt ấy thật câu hồn đoạt phách.

Đây quả thật là một cái mâu thuẫn thể, một bên hắn mặc đáng người cùng đi đường tư thái để nàng xem ra là xinh đẹp như vậy, nhưng nàng đáng về lại là như vậy đoan trang, nhưng hai loại khác biệt phong cách chính là như vậy hoàn mỹ tụ tập đến rồi một nữ nhân trên thân, để cho người ta nhìn không được cảm thán bên trên ngày đối nàng đặc biệt chiều cổ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 271: Tuyệt mỹ sư cô

"Người là ai?"

Bởi vì đối phương là vị tuyệt thế mỹ nữ, đồng thời còn liên lụy đến Nghê Khiết Mai, lời nói nhỏ không có dùng hân ngày xưa kiêu căng giọng điệu, cùng lúc đang nghe đối phương tự giới thiệu về sau lập tức từ trên ghế nhảy lên một cái còn kém cho đối phương quý xuống, bởi vì đối phương nói, nàng là Liễu Vĩnh vị hôn thê.

"Hoa?"

Thứ này lại có thể là Liễu Vĩnh vị hôn thê, cái này khiến bên trong phòng đám người một mảnh xôn xao, bên trong phòng nữ tính này lúc càng là bắt đầu có chút tự thẹn hình tâm, bởi vì cùng đối phương so sánh, mặc kệ là dáng người tướng mạo cùng khí chất, các nàng có lẽ chỉ có thể được xưng hô vì nữ nhân, trong đó đương nhiên cũng bao quát tướng mạo cũng không tệ lắm Trịnh Từ mị cùng Chu vĩnh đàn.

Bởi vì nếu như mỹ nữ có thể phân Đẳng Cấp, cũng dựa theo mười cấp, từ xuống đến lên, như vậy toàn bộ phòng xinh đẹp nhất Trịnh Từ mị cùng Chu vĩnh đàn tối đa cũng liền có thể đạt tới cấp bảy, mà trước mặt sườn xám nữ tử lại là đặc cấp.

Cũng nói đúng là, song phương căn bản là không có có thể so sánh tính, chỉ như hoa cúc so sánh mẫu đơn, cứ việc hoa hình gần, nhưng này khác giống cách, không lấy nói kể.

Trách không được người ta Liễu Vĩnh từ tiến phòng liền chưa có xem các nàng, tình cảm là người ta căn bản khinh thường nhìn, bởi vì người ta có như vậy trác tuyệt vị hôn thê, hân còn cần nhìn người khác sao? Đáp án đương nhiên là không cần.

Thậm chí giờ khắc này bắt đầu, các nàng đối Liễu Vĩnh có phải thật vậy hay không bị Nghê Khiết Mai bỏ rơi đều có chút hoài nghi, bởi vì Nghê Khiết Mai cứ việc xinh đẹp nhưng tuyệt đối không có đạt tới trước mặt nữ nhân trình độ.

Mà các nam nhân ý nghĩ cũng có chút ác tha rồi, Trịnh Từ mị cùng Chu vĩnh đàn phân biệt hai cái thân thể công kênh nam nhân nghĩ là, nếu như cùng Liễu Vĩnh nữ nhân này ngủ một giấc như vậy thì tính sống ít đi mười năm cũng đáng rồi!

Điền gia huynh đệ nghĩ là, cái này mẹ hân chính là chênh lệch, bởi vì đối phương và nhà mình hoàng kim bà thật không cùng đẳng cấp, mà nam nhân của các nàng đương nhiên cũng có khoảng cách.

Mất mát nhất phải kể tới Lưu Lượng, bởi vì hân một mực tự phụ nữ nhân của hân là rất đẹp thậm chí tuyệt đối không thể so với năm đó ngây ngô Nghê Khiết Mai kém, nhưng bây giờ Liễu Vĩnh xem như đối với hân toàn diện nghiền ép rồi, cái này khiến hân biệt khuất muốn phát cuồng.

Đương nhiên buồn bực nhất vẫn là lời nói nhỏ, bởi vì hân vừa định tốt làm sao nịnh nọt Liễu Vĩnh, đối phương liền đụng tới một vị hôn thê, cái này đây không phải chơi người sao? Cứ việc trong lòng phiền muộn, nhưng hân vẫn là cung kính chỉ vào Lưu Lượng trả lời nói; "Sự cô, là hân vũ nhục Nghê Khiết Mai. "

Chỉ vào Lưu Lượng thời điểm, lời nói nhỏ thay Lưu Lượng cảm thấy may mắn, bởi vì hân cảm thấy bởi vì nhục mạ Nghê Khiết Mai chuyện này, đoán chừng mừng rỡ phía dưới Vương Linh Lợi khả năng biết báo hộ một cái đối phương.

Đối với lời nói nhỏ cung kính, Vương Linh Lợi rất hài lòng, bởi vì cái này chính là nàng trước kia một mực hướng tới sinh hoạt, thế là hân thuận miệng hỏi nói; "Người chính là chân núi nhà tiểu tử!"

Cứ việc Vương Linh Lợi ông cụ non lời nói cùng nàng bây giờ nữ thần khí chất không tương xứng, nhưng không có người cảm thấy đột ngột, bởi vì nàng nam nhân cho nàng nói loại lời này lực lượng.

Tại lời nói nhỏ gật đầu về sau, Vương Linh Lợi gật đầu tán thưởng nói; "Không tệ!" Sau đó nhìn về phía Lưu Lượng; "Người!"

"Quả nhiên là cứu ta sao?"

Lưu Lượng trong nháy mắt mừng rỡ như điên, hân thậm chí bắt đầu huyền tưởng mình bởi vì đạt được đối phương lọt mắt xanh, sau đó cho Liễu Vĩnh mang lên nón xanh trắng cảnh, tưởng tượng thấy đối phương hại nước hại dân thân thể tại dưới người mình, bị Liễu Vĩnh nhìn thấy trắng cảnh, Lưu Lượng liền kích động toàn thân run rẩy.

"Là người nói Nghê Khiết Mai là bởi vì tiền mới rời khỏi Liễu Vĩnh chính là sao?" Vương Linh Lợi nghiêng phiết lấy nhìn xem trước mặt tướng mạo kỳ thật rất không tệ Lưu Lượng.

"Đúng vậy!"

Lưu Lượng không có do dự, bởi vì đối phương đều để nàng đứng lên hiển nhiên là đối lời hân nói rất là yêu thích, vừa dạng này, hân vì cái gì không trả lời ngay để đối lấy đối phương càng thật tốt hơn cảm giác, dù sao Nghê Khiết Mai bởi vì không có ánh mắt rời đi Liễu Vĩnh, mà nàng bởi vì có ánh mắt chờ đợi tại Liễu Vĩnh bên người, chờ đợi hân thuê biển, không phải là một nữ nhân đáng giá khoe khoang vốn liếng sao?

Nhưng hết sức đáng tiếc hân không phải Vương Linh Lợi, Vương Linh Lợi nghĩ là Nghê Khiết Mai cũng dám tại tùy tiện bỏ qua Liễu Vĩnh, vậy nàng là cái gì, nhặt ve chai, đây không phải đối phương vũ nhục nàng sao!

Thế là nàng tại Lưu Lượng mừng rỡ đứng lên về sau, trực tiếp đưa tay đỡ lấy Lưu Lượng bả vai, đem cái lời nói nhỏ đều nhìn trọn mắt hốc mồm, trong lòng lộp bộp một tiếng nói, chẳng lẽ đây là sự cô muốn cho sự gia đội nón xanh tiết tấu? Cái này khiến hân đầu óc trong nháy mắt biến chậm mạch, dù

sao cái này quá làm cho người ta khó có thể tin?

Không chỉ có lời nói nhỏ trong nháy mắt mòng bức, liền ngay cả Lưu Lượng đều cảm thấy phát triển có chút nhanh, đến mức có chút khó có thể tin?

Trong tràng cơ hồ không có người dự liệu được dạng này một vị nữ tử, thế mà tại mình vị hôn phu vừa mới rời đi về sau làm như vậy, bọn hắn cảm thấy nàng quá điên cuồng, bất quá các nam nhân lại không hận mà cùng 'Ứng ực' nuốt xuống một ngụm nước miếng, cũng phiền muộn vì cái gì này lúc bị Vương Linh Lợi đỡ lấy nam nhân không phải hắn, nhưng sau đó bọn hắn liền không phiền muộn rồi, bởi vì nương theo lấy một tiếng hét thảm, Lưu Lượng trong nháy mắt bùng bít lấy hạ bộ ngã trên mặt đất, cũng đang không ngừng co rút!

"Ta thế!"

Mới vừa rồi còn hết sức hâm mộ Lưu Lượng điểm phúc nam nhân khác trong nháy mắt này đều có loại hạ thể lạnh buốt cảm giác, cùng lúc âm thầm may mắn bị đối phương đỡ lấy không phải mình.

Mà làm xong một chiêu tuyệt sát động tác Vương Linh Lợi, ưu nhã đưa tay xé mở trên bàn ăn ẩm ướt tờ, cũng móc ra một trương trắng nõn khăn tay xoa xoa tay, sau đó rất là chán ghét đem khăn tay nhét vào đã đau đến đầu đầy mồ hôi Lưu Lượng trên mặt, nhẹ nói nói; "Ta có thể nói cho người, Liễu Vĩnh so sánh người ưu tú một ngàn lần gấp một vạn lần, căn bản cũng không phải là người có thể tùy tiện đàm luận, còn có Nghê Khiết Mai cũng không phải là bởi vì tiền của người khác mới không yêu Liễu Vĩnh, nàng vẫn luôn yêu, chỉ là Liễu Vĩnh nhìn không bên trên nàng mà thôi, người nhớ kỹ cho ta, dài âm dương mất cân đối gia hòa. "

"Dài âm dương mất cân đối gia hòa?" Lưu Lượng tại thống khổ không chịu nổi phía dưới, thế mà còn nghe được cái này để hắn bị phần muốn tuyệt Đánh Giá, cái này khiến hắn muốn gào thét, mình nhất định biết báo hôm nay sở thụ sỉ nhục nhục, nhưng hắn nhận được là lên dục vọng, bởi vì hắn biết như thế biết dẫn tới họa sát thân, nhưng hạt giống cừu hận lại chôn xuống, để hắn biết tại sau này không tiếc hết thảy trả thù Liễu Vĩnh cùng nữ nhân của hắn.

Nhưng Vương Linh Lợi tựa hồ biết ý nghĩ của đối phương, trực tiếp khoát tay để lời nói nhỏ tới.

"Sư cô!"

Mang theo vạn phần thấp thỏm cũng kẹp chặt dừng quần hình tượng, lời nói nhỏ đi vào Vương Linh Lợi trước mặt, tại Vương Linh Lợi đối với hắn nhẹ nói rồi hai câu nói về sau, hắn ngậm nhẹ nhàng thở ra, bởi vì đối phương là để hắn đem Lưu Lượng làm phế, bởi vì nàng từ trong mắt đối phương thấy được oán độc cùng muốn trả thù ý nghĩ.

Nếu như Lưu Lượng biết mình cũng là bởi vì ánh mắt âm lãnh nhìn Vương Linh Lợi một chút, liền để hắn hạ một cái phán đoán như vậy, nhất định biết buồn bực

Đối với cái này, lời nói nhỏ đương nhiên không có ý nghĩa, hắn còn tưởng rằng đây là Liễu Vĩnh có ý để Vương Linh Lợi đến đây phân phó đâu, còn rất là mừng rỡ.

Phân phó xong gặp lời nói nhỏ trong nháy mắt đáp ứng thái độ, Vương Linh Lợi hài lòng gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên giống như đầu heo thoi kiệt, cái nhìn này trực tiếp để còn quỳ trên mặt đất thoi kiệt hô hấp trong nháy mắt trì trệ, nhưng sau đó đối phương khinh thường một chút, mặc dù để hắn ngậm thở phào, nhưng lại trong nháy mắt thất lạc vô cùng, nguyên lai mình tự cho là làm ăn cũng không tệ, tại người ta nữ nhân trong mắt cũng liền giá trị khinh thường một chút mà thôi! Cái này khiến hắn tại vạn phần thất lạc sau khi, tức giận phần đầu, rốt cục tại bộ đội bên trong trở thành một tên trọng yếu nhân viên hậu cần, sau đó bởi vì tham ô nhận hối lộ, bị bắt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 272: Chính thất phong phạm

Mà Lưu Lượng tạo ngộ thì tương đối mất mặt cùng kỳ hoa, sau đó không lâu hắn tại cùng một vị tình phụ yêu đương vụng trộm lúc, bị tình phụ nam nhân cùng huynh đệ trực tiếp chặn trong phòng, thất kinh hắn tại thời khắc khẩn cấp nghe theo tình phụ đề nghị, thân thể trần truồng từ lầu năm cửa sổ nhảy xuống, sau đó, sau đó ném thành phần vụn tính gãy xương, dẫn đến tê liệt cả đời, đến mức hắn mỗi lần cùng người nói đến, đều nước mắt tuôn đầy mặt hối hận mắng to, nữ nhân không thể tin!

Mà hết thảy này đều là lời nói nhỏ đang âm thầm chủ đạo, nguyên nhân đương nhiên là hắn đối Liễu Vĩnh bất kính.

Bách hóa khách sạn, ngắm cảnh vườn phòng, Hàn Tiểu Cam tại giúp Liễu Vĩnh kéo ra cái ghế để Liễu Vĩnh ngồi xuống về sau, đối tại khác một bên tọa hạ Vu Bằng nói; "Vu ca, có cái gì việc nhỏ phân phó tiểu đệ chính là, cái kia còn cần người mang theo Liễu ca tự mình động thủ!"

Này lúc, Hàn Tiểu Cam, Trịnh Lập Phi, cùng Thái Đẳng Phi đều coi là Vu Bằng ở đâu là muốn đi bên trên phòng vệ sinh, rõ ràng chính là mang theo Liễu Vĩnh đi gây chuyện, bất quá đối với Hàn Tiểu Cam, bọn hắn cũng chính là Tiểu Tiểu, bởi vì bọn hắn cảm thấy Liễu Vĩnh nếu như phản phò bọn hắn lời nói, tựa hồ sự tình liền không biết đơn giản như vậy kết thúc, huống chi y theo Liễu Vĩnh trước đó loại kia bất động thanh sắc phong cách, hoàn toàn không phải ưa thích tự mình động thủ người, mà lần này hắn tự mình động thủ, như vậy nhất định có hắn nguyên nhân, mà khi bọn hắn nhìn thấy áp sát vào Liễu Vĩnh bên người Thẩm Khuynh Thành về sau, lập tức lộ ra một mặt ý hội biểu lộ.

Anh hùng cứu mỹ nhân a, anh hùng cứu mỹ nhân đương nhiên muốn tự thân xuất mã, cái này còn cần dùng đầu óc nghĩ sao!

Lần này đám người đối Thẩm Khuynh Thành thái độ bắt đầu lớn không giống với, mặc dù bọn hắn cảm thấy các phương diện đối phương cùng Vương Linh Lợi đều không cách nào so sánh, nhưng có đôi khi người không chính là như vậy, son trên hải vị ăn đã quen, đương nhiên muốn đổi điểm thanh đạm!

Tại mọi người trên chốc dưới, thông minh như Vu Bằng đương nhiên biết làm như thế nào nói chuyện, dù sao không có tìm tới phòng vệ sinh việc này, vẫn là rất mất mặt, thế là hắn nhìn Thẩm Khuynh Thành một chút, thận trọng Tiểu Tiểu, ý là, ta vẫn là không nói.

Mà đây càng thêm để đám người cảm thấy bọn hắn đoán tính chính xác, cùng lúc đối Liễu Vĩnh nhân tình nhã trí cảm giác bội phục, nam nhân nên dạng này, kiếm lấy hơn người tài phú, truy ưa thích nữ nhân.

Thế là nguyên bản ngồi tại Liễu Vĩnh bên tay trái Hàn Tiểu Cam vào bên trong xe dịch, dạng này Liễu Vĩnh hai tay bên cạnh liền đều đẳng hạ không vị, mà Thẩm Khuynh Thành cũng không có khách khí, trực tiếp ngồi xuống Liễu Vĩnh bên người, đem cái Vu Bằng nhìn khỏe miệng đều kéo ra.

Hắn nhưng là biết Thẩm Khuynh Thành cùng Nghê Khiết Mai quan hệ, thậm chí hắn vừa rồi cũng toàn bộ hành trình chứng kiến đối phương sở tác sở vi, cái này khiến hắn đối Thẩm Khuynh Thành rất là đề phòng, bởi vì hắn sợ đối phương biết lần nữa trở thành Liễu Vĩnh cùng Nghê Khiết Mai hợp lại giật dây người.

Về phần đối phương là bởi vì chính mình coi trọng Liễu Vĩnh, cho nên mới làm như vậy điểm này Vu Bằng còn thật không nghĩ tới, bởi vì đối phương đã từng cùng Nghê Khiết Mai quan hệ quá tốt rồi, tốt đến Vu Bằng tin tưởng đối phương cùng Nghê Khiết Mai quan hệ tuyệt đối không thua kém hắn cùng Liễu Vĩnh, thử hỏi hắn biết đi cùng Liễu Vĩnh tranh đoạt Nghê Khiết Mai, hoặc là Liễu Vĩnh biết tranh hắn tương lai nữ nhân nha, đáp án đương nhiên là không thể nào.

Thế là dưới loại tình huống này, hắn mở miệng nói ra một câu để trong phòng tất cả mọi người khê giật mình lời nói; "Khuynh thành, người đến bên cạnh ta ngồi đi!"

Câu nói này trực tiếp để Trịnh Lập Phi chờ người nhìn Vu Bằng ánh mắt bắt đầu dị dạng, nội tâm nhao nhao suy đoán chẳng lẽ là đối phương cũng coi trọng cái cô nương này, cái này chẳng lẽ còn muốn lên diễn huynh đệ vì một nữ tử trở mặt tiết mục?

Nhưng sau đó Vu Bằng về sau đối thoại, để bọn hắn biết mình sai rồi, đối phương căn bản cũng không phải là coi trọng Thẩm Khuynh Thành, mà là muốn thay Liễu Vĩnh đánh yểm trợ, bởi vì Vương Linh Lợi là muốn ngồi vào Liễu Vĩnh bên người, ngấm lại hai nữ đối chọi gay gắt trắng cảnh, bọn hắn trong nháy mắt liền không rét mà run, về phần hai nữ biết hài hòa chung hầu một chồng việc này, bọn hắn nghĩ cũng không nghĩ qua, bởi vì cái kia sẽ chỉ xuất hiện tại huyền tượng trong tiểu thuyết.

"Ta thế, hảo huynh đệ a!" Trịnh Lập Phi đối Vu Bằng trong nháy mắt hảo cảm tăng nhiều.

"Vì cái gì?"

Liễu Vĩnh bên cạnh, chính một mặt mừng rỡ Thẩm Khuynh Thành nghe xong Vu Bằng để nàng đi qua, lập tức mở to mắt to một mặt mê mang nhìn xem Vu Bằng, nàng vừa ngồi vào Liễu Vĩnh bên người, liền để nàng rời đi, nàng làm sao có thể nguyện ý, thế là nàng trực tiếp từ chối nói; "Ta ngồi ở chỗ này rất tốt!"

Gặp Thẩm Khuynh Thành không có nghe theo đề nghị của mình, Vu Bằng bắt đầu nhắc nhở Liễu Vĩnh; "Liễu Vĩnh, Vương Linh Lợi đâu?"

Bị Vu Bằng hỏi như vậy, Liễu Vĩnh ngang rồi ngang trên cổ tay hắn xanh khí cầu nhìn đồng hồ, nhú mày mở miệng nói; "Làm sao còn chưa tới sao?" Nói xong cũng chuẩn bị gọi điện thoại hỏi một chút.

"Khả năng cũng đi tìm phòng vệ sinh đi! Ha ha, đừng đánh nữa đã tới. "

Thái Đẳng Phi rất là hiếm thấy mở lên rồi trò đùa, để tất cả mọi người ý hội nở nụ cười, nhưng Vu Bằng gặp tại nhắc nhở của mình dưới, Liễu Vĩnh thế mà không có ý thức được hắn sắp đối mặt xấu hổ, lập tức đem lời nói ngay thẳng một chút; "Liễu Vĩnh, chờ biết Vương Linh Lợi đến đây, người như bây giờ có chút không tiện a?"

Lần này tất cả mọi người minh bạch rồi, tình cảm Vu Bằng lượn quanh một vòng lớn là muốn nhắc nhở Liễu Vĩnh, chờ biết Vương Linh Lợi tới, người một bên một cái, có chút không tốt lắm! Lần này đám người đối Vu Bằng nghĩ chu đáo bắt đầu bội phục, cũng nhao nhao cảm thán, đây mới là hảo huynh đệ, phàm là đều lấy huynh đệ sự tình làm nhiệm vụ của mình, Liễu Vĩnh thật sự là may mắn có dạng này huynh đệ.

Nhưng đón lấy Liễu Vĩnh, để đám người lần nữa bội phục lên hắn đến, bởi vì hắn nói; "Có cái gì không tiện!"

"Ta thế!" Hàn Tiểu Cam cảm thấy mình lập tức sẽ trở thành Liễu Vĩnh Fan hâm mộ rồi, ngưu nhân chính là ngưu nhân, liền ngay cả đối mặt để bọn hắn

những này hoàn khổ đều rất là nhưc đầu hai nữ tương đối sự tình, đều là một bộ không thêm để ý chút nào bộ dáng, cái này khiến hần bọn hần còn có thể nói cái gì đó, chỉ có cứng bái phần.

Nói thật, Liễu Vĩnh mặc dù nói tại tình yêu bên trên có chút năng lực kém, nhưng rõ ràng như vậy biết xuất tranh chấp sự tình, hần làm sao có thể biết nghĩ không ra, huống chi Vương Linh Lợi cái kia bình đầm chua, nhưng hần trong lòng thần đăng đăng, nếu như hần dựa theo Vu Bằng ý tứ làm, ngược lại hữu tâm bên trong có Quý cảm giác, vừa dạng này, tốt hơn là không làm.

Lần này không có chờ đợi bao lâu, phong hoa tuyệt đại Vương Linh Lợi liền một mặt thận trọng đi đến, cùng lúc nội tâm của nàng là mừng rỡ, bởi vì nàng cảm thấy nàng thay Liễu Vĩnh quét dọn một chút hậu hoạn, nhưng đi sau khi đi vào nàng, nhìn thấy đem cái ghế kéo rất là gần sát Liễu Vĩnh Thẩm Khuynh Thành lập tức con mắt lóe lên, sau đó tại ánh mắt mọi người bên trong thẳng tắp đi hướng Thẩm Khuynh Thành.

"Ta dựa vào, cái này tựa hồ không giống Liễu ca tướng tượng như thế khả khổng a?" Trịnh Lập Phi cùng Hàn Tiểu Cam hai mặt nhìn nhau, Thái Đăng Phi cùng Vu Bằng thậm chí không tự kìm hãm được có chút nâng lên cái mồm, để nếu là phát sinh hai nữ tranh đấu trắng cánh lập tức đi lên can ngăn.

Nhưng bọn hần xem thường Vương Linh Lợi, cứ việc Vương Linh Lợi này lúc lên con giận dữ, hần không thể đem cái kia tại Liễu Vĩnh trước mặt giả bộ nai tơ bán manh tiểu nữ hài một thanh túm trên mặt đất, nhưng nàng biết dạng này chỉ biết gây nên Liễu Vĩnh phản cảm, thế là nàng tại khoảng cách đối phương hai bước, để trong phòng bầu không khí ngưng trọng đến đỉnh điểm thời điểm, đột nhiên nhoẻn miệng cười; "Muội muội người thật xinh đẹp, người tên là gì?"

Xoẹt xẹt, cái ghế ma sát mặt đất thanh âm cũng ở thời điểm này vang lên, đám người ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy Vu Bằng cùng Thái Đăng Phi đứng lên, bất quá bọn hần lập tức biết mình quá kích rồi, lập tức mở miệng bổ cứu nói; "Đệ muội tới!"

"Trông thấy ca ca cũng không chào hỏi!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 273: Hùng hổ dọa người

Thẩm Khuynh Thành tại Vương Linh Lợi lúc tiến vào, cũng là rung động, cứ việc không có người giới thiệu đối phương là ai, nhưng mọi người duy nhất chờ đợi, đồng thời còn rất dài như vậy nghiêng nước nghiêng thành, tựa hồ cũng chỉ có Vu Bằng trong miệng cái kia Vương Linh Lợi rồi.

Nếu không tựa hồ cũng không có có người có thể xứng được với lúc này Liễu Vĩnh, bởi vì nàng từ trước đó Lưu Lượng chờ người tại Liễu Vĩnh trong tay không chịu nổi một kích, cùng cái này trong phòng tất cả mọi người đối Liễu Vĩnh cung kính bên trong biết, bây giờ Liễu Vĩnh đã xưa đâu bằng nay rồi.

Nhìn nhìn mình ngực cùng đối phương thân cao chênh lệch, cũng không phải do nàng bất tiết khí, bởi vì căn bản cũng không phải là tại một cái cấp bậc bên trên, liền như làA cùngD chênh lệch đồng dạng, để cho người ta khó mà vượt qua.

Mà điều này cũng làm cho nàng trong nháy mắt đối với đối phương tràn ngập cừu thị, mặc kệ là vì mình, vẫn là vì Nghê Khiết Mai, đều phải cừu thị đối phương, bởi vì nàng cắt đứt các nàng tình yêu con đường.

Thậm chí vì thế Thẩm Khuynh Thành còn vì mình tìm một cái rất thỏa đáng lý do, cái kia chính là Liễu Vĩnh cùng Nghê Khiết Mai không có cùng một chỗ, chính là đối phương nguyên nhân, nghĩ đến chỗ này nàng đã cảm thấy có cần phải khó xử một cái đối phương, để cho Liễu Vĩnh thấy rõ đối phương chỉ biết bằng vào bề ngoài dụ hoặc người sắc mặt.

Không thể không nói có đôi khi suy tính phương thức không giống, nhưng liền không nhất định đến không có chuyện thật kết quả, giống như Thẩm Khuynh Thành chỉ nhìn một chút Vương Linh Lợi hình dạng, liền suy đoán đối phương là phá hư Liễu Vĩnh cùng Nghê Khiết Mai cùng một chỗ nguyên nhân trực tiếp, cứ việc nàng là từ nam nhân hảo sắc quan điểm xuất phát, nhưng kết quả này người không được thừa nhận cùng sự thật rất tiếp cận.

Đối mặt phong hoa tuyệt đại đi tới Vương Linh Lợi, Thẩm Khuynh Thành tại hạ quyết tâm về sau, nở nụ cười nói; "Tỷ tỷ, người có thể cho ta rót cốc nước sao?"

"Cát!"

Tất cả mọi người thế mà kém chút bị Thẩm Khuynh Thành câu nói này nghẹn lại, bởi vì bọn hần cảm thấy đây cũng là kiêu ngạo nhất một lần, tiểu tam khiêu khích chính thất tôn nghiêm án lệ rồi, thậm chí cái này trực tiếp để đã tọa hạ Vu Bằng cùng Thái Đăng Phi lần nữa nhảy lên thần kinh, tùy thời chuẩn bị đứng lên.

"Vương Linh Lợi biết làm như vậy đâu?" Trịnh Lập Phi mặt mày nhăn nhó, muốn biết hân hạnh thử còn không có ăn đâu, vạ vừa đánh nhau yến hội tan rã trong không vui, không phải đều làm lợi Hàn Tiểu Cam tiểu tử kia.

Cũng chỉ có sự tình không quá quan mình Trịnh Lập Phi cùng Hàn Tiểu Cam mới biết loại suy nghĩ này. Mà nữ nhân của bọn hắn ý nghĩ thì cùng bọn hắn không giống.

Cao lớn Bách Hợp, đối mặt tình cảnh này, tâm đạo; "Nếu là ta, liền trực tiếp đi lên một cái tát tai!" Cứ việc nàng đối Vương Linh Lợi tương mạo cũng rất là hâm mộ ghen ghét, nhưng nàng càng không quen nhìn Thẩm Khuynh Thành loại này tiểu tam khinh cuồng, bởi vì nàng tự phụ cũng là Trịnh gia chính thất, cho nên nàng có loại cùng Vương Linh Lợi đứng tại cùng một trận tuyến cảm giác.

"Biết đánh sao?"

Ngồi trên ghế Liễu Vĩnh bắt đầu có chút hối hận không có nghe theo Vu Bằng lời nói, có đôi khi người chính là như vậy, coi như người cảm thấy mình bằng phẳng, nhưng nên lần tránh vẫn là phải lần tránh.

Vương Linh Lợi hoàn toàn chính xác loại suy nghĩ này, dù sao nguyên bản nàng ủy thân cùng đối phương nói chuyện chính là vì hiển lộ rõ ràng mình chính thất đại khí phong phạm, làm cho đối phương biết khó mà lui, nhưng đối phương cách làm như vậy cũng có chút quá mức, thế mà để nàng đi cho nàng đổ nước, có ý tứ gì, cái này muốn tương đương roi vị trí của nàng sao?

Nhưng Liễu Vĩnh hơi nhíu lên lông mày, để nàng lập tức biết đối phương bởi vì câu nói này để Liễu Vĩnh trong nháy mắt có rồi phản cảm, mà bây giờ nếu như nàng cũng cãi lộn, như vậy không chỉ có không biết để Liễu Vĩnh đem phần này đối với đối phương phản cảm gia tăng, còn biết để Liễu Vĩnh cảm thấy mình có chút không biết đại cục, dù sao hiện tại trong phòng đều là Khai Dương đỉnh cấp hoàn hảo, nếu như nàng còn cùng trước đó đồng dạng, giống như một cái nông thôn phụ nữ đồng dạng một lời không hợp liền cãi lộn, như vậy đoán chừng không cần Liễu Vĩnh mở miệng, chính mình cũng không mặt mũi nào đợi tại cái vòng này rồi.

Nghĩ thông suốt điểm này về sau, Vương Linh Lợi thở sâu, cười gật gật đầu, sau đó quay thân đi đến một bên bên bàn trà, dùng chén sứ trắng cho Thẩm Khuynh Thành rót một chén xanh nhạt Hoàng Sơn lông phong, sau đó cười bưng cho Thẩm Khuynh Thành.

Lần này tất cả mọi người thở dài một hơi, liền ngay cả Liễu Vĩnh nhìn về phía Vương Linh Lợi con mắt đều tràn ngập nhu hòa, bởi vì đối phương biết đại thể đáng về không chỉ có thay hắn có rồi mặt mũi, càng làm cho hắn biết nàng có thể vì rồi hắn làm oan chính mình, cái này khiến hắn ở trong lòng đối Vương Linh Lợi bắt đầu thực tình yêu thích.

Liễu Vĩnh ánh mắt tán thưởng, để Vương Linh Lợi cảm thấy mình cả người tựa hồ cũng nhẹ nhàng, cổ ngữ có nói, nữ tử duyệt kỷ giả dung, kẻ sĩ chết vì tri kỷ, kỳ thật câu nói này cũng có thể đổi một chút, cái kia chính là nữ tử cũng có thể là tri kỷ người chết.

Sự thật chính là như vậy, có đôi khi nữ nhân bị ủy khuất, chỉ cần nam nhân có thể lý giải, như vậy nàng coi như thụ lại nhiều ủy khuất cũng biết cảm thấy giá trị, mà nếu như đụng tới một cái không hiểu không quan tâm nàng người, như vậy rồi đi đối phương hoặc là từ từ ngang ngược vô lý cũng là nên.

Cho nên tại điểm này bên trên, Vương Linh Lợi còn muốn cảm tạ Liễu Vĩnh, chỉ vì hắn lý giải, mới khiến cho nàng từ từ có đại gia phong phạm.

Thẩm Khuynh Thành không nghĩ tới mình lần thứ nhất xuất kích thế mà giống như đánh vào trên bông, cái này khiến nàng rất không hài lòng cũng hết sức không thoải mái, bởi vì nàng nguyên bản chính là muốn làm cho đối phương nổi giận, để tranh thủ đồng tình, nhưng tựa hồ, đối phương vì vậy mà càng thêm để Liễu Vĩnh vui mừng, cái này tại sao có thể, thế là nàng tiện tay tiếp nhận Vương Linh Lợi trong tay chén sứ về sau, cố ý xem xét về sau lập tức nhíu mày nói; "Ta muốn uống liếc nước, người không biết nữ nhân không thích uống trà xanh sao?"

Yên tĩnh, trong phòng lúc này bầu không khí trong nháy mắt biến tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

"Cái này quá phận rồi?"

Vương Linh Lợi tin tưởng coi như hiện tại nàng đem chén nước nước ngược lại đến trên mặt của đối phương cũng không biết có người nói cái gì, mà nàng cũng quyết định làm như vậy.

Mà Vương Linh Lợi có chút ngưng tụ lại lông mày, để Thẩm Khuynh Thành nội tâm mừng rỡ, bởi vì nàng làm nhiều như vậy, chờ liền cái này giờ khác này, về phần tại sao, là bởi vì hắn đã sớm nghĩ kỹ đường lui.

Cái kia chính là nếu như đối phương đối nàng động thủ, nàng liền trực tiếp kêu to; "Người cái này nhân viên phục vụ tại sao như vậy!" Dù sao không có người cho nàng giới thiệu qua đối phương, chẳng lẽ còn không cho phép nàng nhận làm.

Cho đến lúc đó, hết sức không có phong phạm thực nữ đối phương, vẫn là phải tại Liễu Vĩnh trước mặt mất phân. Mà này lúc nàng đã không còn hy vọng xa vời mình có thể đạt được Liễu Vĩnh ưu ái, mà nàng muốn làm chính là tận lực đả kích hình tượng của đối phương, sau đó trợ giúp Nghê Khiết Mai trở lại Liễu Vĩnh bên người, vì thế không tiếc giết địch một ngàn tự tổn tám trăm, bởi vì nàng tin tưởng, nhất định là nữ nhân trước mặt phá hủy Nghê Khiết Mai cùng Liễu Vĩnh, về phần Lưu Lượng nói cái gì Nghê Khiết Mai biết bởi vì kẻ có tiền vứt bỏ Liễu Vĩnh sự tình, nàng là tuyệt không tin.

Màu trắng chén sứ bị Vương Linh Lợi bưng lên, sau đó đối Thẩm Khuynh Thành ngang tay, ngay tại Thẩm Khuynh Thành lộ ra mỉm cười chuẩn bị kêu sợ hãi, Vu Bằng cùng Thái Đăng Phi cũng chuẩn bị lao ra ngăn lại xung đột thời gian, một con hữu lực đại thủ trong nháy mắt cầm Vương Linh Lợi bắt lấy sứ trắng chén nước bàn tay.

Không cần nhìn cũng biết cái bàn tay này là đến từ bên người Liễu Vĩnh Vương Linh Lợi trong nháy mắt úy khuất, chẳng lẽ làm vị hôn thê của nàng nhận lấy khuất nhục như vậy cũng không cho phép nàng phản kháng sao, như vậy nàng tìm cái này nam nhân, còn có cái gì là cần nàng dùng mệnh đi bảo vệ?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 274: Thê mỹ tình yêu

"Nàng khẳng định hiểu lầm nguoi là phục vụ viên rồi, ha ha. "

Tiếp nhận Vương Linh Lợi trong tay cái chén Liễu Vĩnh dạng này cười nói, sau đó nhìn về phía Thẩm Khuynh Thành y nguyên cười nói; "Khuynh thành, đây là ta vị hôn thê, muốn uống liếc nước đứng không, ta cho nguoi ngược lại!"

Trước đây sau hai câu nói, trực tiếp tiêu mất rồi một trận sắp phát sinh xung đột, để Thẩm Khuynh Thành đều không thể không bội phục Liễu Vĩnh nhanh trí, nhưng sự tình một khi bắt đầu liền không có không công mà lui đạo lý.

Thế là Thẩm Khuynh Thành một mặt ngượng ngừng đứng lên, đối Vương Linh Lợi nói nói; "Nguyên lai là tẩu tử, thật không tiện thật không tiện thật là hiểu lầm rồi, tẩu tử là ở chỗ này đi làm sao?"

"Lời này của nguoi có ý tứ gì?"

Vương Linh Linh nhủ mày, nàng đã tận lực nhẫn nại, không nghĩ tới đối phương vẫn là hùng hổ dọa người.

"Không có ý gì a, chính là tùy tiện hỏi một chút, dù sao nơi này phòng nhân viên phục vụ đều là mặc tẩu tử loại này quần áo!" Thẩm Khuynh Thành một bộ ngây thơ ngốc đáng vẽ, nhưng nói ra, lại làm cho không ít người cảm thán, âm hiểm.

Trịnh Lập Phi bạn gái Bách Hợp đã cảm thấy cũng may mắn đối phương là hướng về phía Vương Linh Lợi nói lời như vậy, nếu như là đối nàng nói, nàng đoán chừng đều có thể nhảy dựng lên, cùng lúc nàng cũng bắt đầu bội phục lên Vương Linh Lợi, bởi vì dưới cái nhìn của nàng Vương Linh Lợi tuyệt đối không phải đơn giản như vậy một nữ nhân, dù sao nghe Trịnh Lập Phi nói qua, trước kia Liễu Vĩnh thế nhưng là cùng Từ Chấn vừa tranh đoạt qua bạn gái, đồng thời còn thắng, mà chính là như thế một cái cường hãn vì mục tiêu của mình không tiếc đem người khác bạn gái đều cấp đoạt lại nam nhân, lại bị Vương Linh Lợi giải quyết, có thể thấy được Vương Linh Lợi không đơn giản.

Chăm chú nhìn đối phương có chút khiêu khích ánh mắt, Vương Linh Lợi cười, bởi vì nàng đột nhiên cảm thấy đối phương chính là nàng đã từng, khi đó nàng nhìn xem Liễu Vĩnh, mặc dù rất muốn đạt được, nhưng lại không thể làm gì, đến mức không ngừng ở trong lòng nguyên rủa cái kia bị Liễu Vĩnh thật sâu yêu hạnh phúc cô nương, cái gì đối phương đột nhiên biến dạng a, trên đường gặp phải tai nạn xe cộ a. . . , đây đều là chuyện thường ngày.

Nhưng bây giờ không đồng dạng, nàng đã đứng tại người thắng trong hàng ngũ, thậm chí liền ngay cả Liễu Vĩnh yêu nhất nữ nhân kia, cũng chỉ có thể đối nàng hâm mộ ghen ghét, nàng chẳng lẽ còn biết e ngại đến đến một cái tiểu cô nương khiêu khích.

Điều chỉnh tâm tính nàng, buông xuống gần nhất nửa năm dưỡng thành phạm là ra vẻ đoạn trang ưu nhã tư thái, cười nhìn xem Thẩm Khuynh Thành, một bộ nguoi cô nương này rất có ý tứ đáng vẽ nói nói; mặc quần áo gì không trọng yếu, trọng yếu là tâm tính, giống như trước đó ta giúp nguoi đổ nước, cũng không có so sánh nguoi cấp thấp nhiều ít, mà nguoi chê cười ta mặc sườn xám, nhưng trên thực tế nguoi nhưng lại không cao bằng ta cấp nhiều ít!"

"Ta thế, lời nói này cái kia là tương đương có nước bình, đã cho thấy nàng đại khí, ta có thể cho nguoi bùng nước, thêm yết kỳ tâm lý đối phương âm u, nguoi cũng không so sánh nguoi khác cao cấp. "

Cũng chỉ câu nói này trực tiếp để trịnh lợi bay bạn gái Bách Hợp tìm được sau này mình cố gắng tiêu chuẩn.

Mà đem liếc nước đưa cho tức giận nhưng lại không có lời nói phản bác Thẩm Khuynh Thành về sau, Liễu Vĩnh nói nói; "Khuynh thành, nếu không nguoi vẫn là ngồi vào Vu Bàng bên cạnh đi, ta cái này cũng Hân Tiểu Cam có chút việc cần. "

Cái này chính là rất rõ ràng đuổi người cùng nói cho đối phương biết mình rất tức giận rồi, Liễu Vĩnh trước đó một mực không muốn làm như vậy, chủ yếu là sợ tổn thương đối phương tự tôn, nhưng hắn phát hiện có đôi khi không làm như vậy, nguoi biết tổn thương càng nhiều người, như là kém chút bị tổn thương Vương Linh Lợi.

Lần nữa điều chỉnh chỗ ngồi về sau, các loại thức ăn xuất hiện mà đến, đám người bắt đầu tiến hành một trận một bên nói thoải mái một bên nhấm nháp các loại mỹ vị bữa tiệc, nhất là làm ăn vào thịt kho tàu thơm rùng rùng thời điểm, Hân Tiểu Cam còn hiến vật quý nói nói, để đám người hơn nếm thử, cái này có thể không chỉ là thịt rừng đơn giản như vậy, còn có một đoạn thê mỹ tình yêu.

"Oa, thỏ rừng còn có thể mỹ tình yêu, nói một chút, nói một chút!" Thẩm Khuynh Thành giống như một người hiểu kỳ Bảo Bảo đồng dạng một bên ăn miệng đầy dầu, một bên nói ra tất cả nữ tính tiếng lòng.

Nhưng Hàn Tiểu Cam không có chú ý tới, khi hắn nói lời này hấp dẫn tất cả nữ tính hiểu kỳ ánh mắt thời gian, Liễu Vĩnh có chút cúi đầu xuống buồn bực mặt, bởi vì hắn biết sau đó nói không chừng chính là một trận đối với hắn tiến hành công khai xử lý tội lỗi.

Hắn muốn mở miệng ngăn cản, nhưng nhìn bao quát bên người Vương Linh Lợi ở bên trong, đều là hai mắt lóe sáng đáng sợ, hắn biết hắn tuyệt đối không cách nào ngăn cản các nàng hiểu kỳ, hắn hiện tại chỉ có thể cầu nguyện, Hàn Tiểu Cam rất có nghĩa khí không muốn liên lụy đến hắn.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Hàn Tiểu Cam tại các cô gái một mặt chờ mong dưới, rất là khoa trương nói, bọn hắn tại Liễu Vĩnh dẫn đầu dưới, tiến nhập một cái đối với nội thành hoàn cảnh tới nói giống như thế ngoại đào nguyên địa phương, nơi đó cỏ thơm khắp nơi trên đất, vườn trái cây thành rừng, có đình đài lầu các, có hồ sen chìm hút.

Càng thần kỳ là, bọn hắn ở nơi nào phát hiện mấy cái thỏ rừng, làm lúc bọn chúng ngay tại nhân nhĩ ăn cỏ xanh, cũng tại nhìn thấy chúng ta về sau trừng mắt hồng ngọc kiêu mắt to tò mò nhìn chúng ta.

Thế là rất là muốn thân cận thiên nhiên chúng ta, hướng đáng yêu Thỏ Tử nhóm đi tới, đối Lão Thiên thê, chúng ta thật không có ác ý.

Làm nghe Hàn Tiểu Cam nói câu này thời điểm, bao quát Liễu Vĩnh ở bên trong nam nhân khác đều cúi đầu xuống, hoặc uống nước, hoặc dùng bữa, cho thấy bọn hắn có chút chột dạ bản chất.

Nhưng hết sức đáng tiếc, bọn chúng hiểu lầm chúng ta thân mật, tại chúng ta tới gần về sau rút cục kinh hoảng chạy trốn, làm lúc chúng ta là để bọn chúng không được chạy, kết quả. . . ! Nghe được cái này các nam nhân, bêu môi tâm đạo; còn để người ta đừng chạy, người ta có thể không chạy sao, không chạy đoán chừng đều bị người ăn. Mà nói đến cái này Hàn Tiểu Cam thì nhẹ nhàng, làm làm ra một bộ thống khổ đáng sợ nói tiếp đi nói; "Thế là, bị kịch phát sinh rồi!"

"Một con nhỏ thỏ xám thê mà tại trong kinh hoảng đâm vào rồi bên cạnh trên cây!"

"A, đụng chết, thật thê thảm!" Thẩm Khuynh Thành một mặt xoắn xuýt.

Mà Vương Linh Lợi thì cảm thấy cổ sự này rất quen thuộc, chỉ là quên rồi đã gặp ở nơi nào. Nhưng không có người quấy rầy Hàn Tiểu Cam, bởi vì cổ sự vẫn còn tiếp tục, dù sao hiện tại mới giáng đến một con thỏ nguyên nhân cái chết, các nàng cái này địa nơi nhưng có hai con đâu?

Chỉ có thể Hàn Tiểu Cam dùng cái kia giống như phá la cuồng hống, nắm vuốt cường điệu nói tiếp đi nói; "Nhưng bị kịch cũng không có đình chỉ, ngay tại chúng ta chuẩn bị thu liễm cái này đáng thương Thỏ Tử đưa nó mai táng thời điểm, một cái khác đã chạy xa thỏ trắng lại chạy trở về, nguyên bản chúng ta coi là nó là kinh hoảng không biết đường về, nếu là biết, biết, ô ô... !"

Nhìn xem Hàn Tiểu Cam gào khan, các cô gái nhin không được, bởi vì bọn chúng rất muốn biết cái này Thỏ Tử trở về làm gì? Thế là bao quát Vương Linh Lợi ở bên trong đều mở miệng nói; "Người chó khóc, mau nói nói tiếp xuống thê nào "

"Tốt tốt. "

Thấy mọi người như vậy chờ mong, che giấu lương tâm vuốt một cái nước mắt Hàn Tiểu Cam, tranh thủ thời gian nói tiếp đi nói; "Ai ngờ cái kia Thỏ Tử tại chạy vội tới cái kia đâm chết thỏ xám trước mặt thê mà ngừng lại, cũng dùng mắt to thật sâu nhìn xem cái kia không có rồi hô hấp thỏ xám, sau đó dùng chân trước khinh khinh đẩy cái kia thỏ xám. " nói đến đây, Hàn Tiểu Cam còn vươn tay nhẹ nhàng khoa tay rồi một cái làm lúc Tiểu Bạch Thỏ động tác, để các cô gái có thể tưởng tượng đến tình cảnh lúc ấy.

Tiểu Bạch Thỏ tại xác định nhỏ thỏ xám thật đã chết rồi về sau, lập tức phát ra một tiếng thê lương ô ngao, a không, là ô ô tiếng khóc, sau đó quay đầu đụng đầu vào rồi vừa rồi nhỏ thỏ xám đâm chết trên cây.

"A, tuần tình rồi!" Thẩm Khuynh Thành một cái đứng lên.

"Cái này, cái này sao có thể?" Vương Linh Lợi một mặt khó có thể tin.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Độc Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.